¶ Bꝛeuiarij Aberdonēſis ad per
celebꝛis eccl̄ie Scotoꝝ potiſſimuꝫ
vſum et conſuetudinē Pars eſti-
ualis: de tp̄e et de ſcīs ac dauitico
pſalterio congruenter per ferias
diuiſo: cum Inuitatoꝛijs hymnis
Antiphonis capitulis Reſponſo-
rijs hoꝛis feriaꝝ cōmēoꝛacionibꝰ
ꝑ āni curriculū necnō cōe ſcōꝝ plu
rimaꝝqꝫ v̄ginū ⁊ matronaꝝ ac di
uerſoꝝ ſcōꝝ legēdis: q̄ ſparſim in
incerto antea vagabantur: cum
Kalendario et mobiliū feſtoꝛum
tabula ꝑpetua varijſqꝫ alijs adiū
ctis ⁊ de nouo additis ſacerdotibꝰ
plurimū q̄ꝝ neceſſarijs ī Edīburgē
ſi oppido walteri chepmā merca
toꝛis īpēſis impꝛeſſa pridie nonas
Junii. Anno ſalutis nr̄e ⁊ gr̄e. x
M. ſupꝛa et quīgēteſimū.

THE BANNATYNE CLUB.

APRIL MDCCCLII.

THOMAS THOMSON, ESQ.,

President.

THE EARL OF ABERDEEN.
ADMIRAL SIR CHARLES ADAM.
THE EARL OF ASHBURNHAM.
LORD BELHAVEN AND HAMILTON.
WILLIAM BLAIR, ESQ.
BERIAH BOTFIELD, ESQ.
THE MARQUESS OF BREADALBANE.
SIR THOMAS MAKDOUGALL BRISBANE, BART.
GEORGE BRODIE, ESQ.
10 CHARLES DASHWOOD BRUCE, ESQ.
O. TYNDALL BRUCE, ESQ.
THE DUKE OF BUCCLEUCH AND QUEENSBERRY.
VERY REV. DEAN RICHARD BUTLER.
SIR HUGH HUME CAMPBELL, BART.
JAMES CAMPBELL, ESQ.
EARL CAWDOR.
PATRICK CHALMERS, ESQ.
RIGHT HON. SIR GEORGE CLERK, BART., M.P.
HON. HENRY COCKBURN, LORD COCKBURN, [VICE-PRESIDENT.]

20 DAVID CONSTABLE, ESQ.
THOMAS CONSTABLE, ESQ.
ANDREW COVENTRY, ESQ.
DAVID COWAN, ESQ.
JAMES T. GIBSON CRAIG, ESQ. [TREASURER.]
SIR WILLIAM GIBSON CRAIG, BART., M.P.
THE MARQUESS OF DALHOUSIE.
THE MARQUESS OF DOUGLAS AND CLYDESDALE.
GEORGE HOME DRUMMOND, ESQ.
HENRY DRUMMOND, ESQ., M.P.
30 RIGHT HON. SIR DAVID DUNDAS, M.P.
GEORGE DUNDAS, ESQ.
WILLIAM PITT DUNDAS, ESQ.
THE EARL OF ELLESMERE.
JOSEPH WALTER KING EYTON, ESQ.
LIEUT.-COL. ROBERT FERGUSON, M.P.
COUNT MERCER DE FLAHAULT.
THE EARL OF GOSFORD.
WILLIAM GOTT, ESQ.
ROBERT GRAHAM, ESQ
40 THE EARL OF HADDINGTON.
THE DUKE OF HAMILTON AND BRANDON.
SIR THOMAS BUCHAN HEPBURN, BART.
JAMES MAITLAND HOG, ESQ.
JAMES R. HOPE, ESQ.
RIGHT HON. JOHN HOPE, LORD JUSTICE-CLERK.
COSMO INNES, ESQ.
DAVID IRVING, LL.D.
HON. JAMES IVORY, LORD IVORY.
DAVID LAING, ESQ. [SECRETARY.]
50 JOHN BAILEY LANGHORNE, ESQ.

THE EARL OF LAUDERDALE.

VERY REVEREND PRINCIPAL JOHN LEE, D.D.

LORD LINDSAY.

JAMES LOCH, ESQ., M.P.

THE MARQUESS OF LOTHIAN.

LORD LOVAT.

JAMES MACKENZIE, ESQ.

JOHN WHITEFOORD MACKENZIE, ESQ.

KEITH STEWART MACKENZIE, ESQ.

60 LEWIS MARK MACKENZIE, ESQ.

WILLIAM FORBES MACKENZIE, ESQ., M.P.

ALEXANDER MACONOCHIE, ESQ.

JAMES MAIDMENT, ESQ.

SIR WILLIAM MAXWELL, BART.

THE HON. WILLIAM LESLIE MELVILLE.

THE EARL OF MINTO.

JAMES MONCREIFF, ESQ.

THE EARL OF MORTON.

JAMES PATRICK MUIRHEAD, ESQ.

70 HON. SIR JOHN A. MURRAY, LORD MURRAY.

WILLIAM MURRAY, ESQ.

ROBERT NASMYTH, ESQ.

CHARLES NEAVES, ESQ.

THE EARL OF NORTHESK.

LORD PANMURE.

ALEXANDER PRINGLE, ESQ.

JOHN RICHARDSON, ESQ.

THE DUKE OF ROXBURGHE.

RIGHT HON. ANDREW RUTHERFURD, LORD RUTHERFURD.

80 THE REV. HEW SCOTT.

THE EARL OF SELKIRK.

JAMES YOUNG SIMPSON, M.D.
ALEXANDER SINCLAIR, ESQ.
JAMES SKENE, ESQ.
WILLIAM SMYTHE, ESQ.
JOHN SPOTTISWOODE, ESQ.
EDWARD STANLEY, ESQ.
THE REV. WILLIAM STEVENSON, D.D.
THE HON. CHARLES FRANCIS STUART
90 THE DUKE OF SUTHERLAND.
ARCHIBALD CAMPBELL SWINTON, ESQ.
ALEXANDER THOMSON, ESQ.
SIR WALTER CALVERLY TREVELYAN, BART.
ADAM URQUHART, ESQ.

LIBRARIES.

THE BRITISH MUSEUM.
THE SOCIETY OF LINCOLN'S INN.
THE FACULTY OF ADVOCATES.
THE SOCIETY OF ANTIQUARIES OF SCOTLAND.
THE SOCIETY OF WRITERS TO H. M. SIGNET.
THE UNIVERSITY OF EDINBURGH.
THE UNIVERSITY OF GLASGOW.
TRINITY COLLEGE, DUBLIN.
THE SMITHSONIAN INSTITUTION, WASHINGTON, UNITED STATES.

At a Meeting of the Committee of Management of the Bannatyne Club, held at Edinburgh, on Saturday, the 26th day of January, 1850 :—

The Committee having examined the specimen sheets of the proposed republication in fac simile of the Breviarium Aberdonense, in Two Volumes, it was Resolved, that the Copies subscribed for by the Club, be thrown off upon the same paper uniformly with those printing for private Subscribers, and on the terms previously arranged with the Publisher.

Extracted from the Minutes of the Club.
David Laing, *Secretary.*

Aure⁹ nūer⁹	KL			Januarius habet dies xxxi. Luna vero xxx. Nox habet horas xvi. dies vero viii.
iii	A	Januarii		Circūcisionis dñi min⁹ dup̄
	b	iiii	N	Octa. scī stephani iii. lec. cū reg. chori
xi	c	iii	N	Genouefe vgi. nō mar. med l de oct. s. ioh.
	d	Pridie		Oc. scōꝝ ino. mr. iii. le. cū re. cho. (euā. ix. l
xix	e	Nonis		❡ Uigilia epiphanie
viii	f	viii	Jd	Epiphanie dñi principale duplex
	g	vii	Jd.	Kētigerne matro. med. l. d oc. ix. l Claues
xvi	A	vi	Jd	Nathalani epi ꝛ ꝯfes. med. l. d oc. ix. l. (lxx.
v	b	v	idus	Felani abbatis med lec. de oc. ix. lec.
	c	iiii	Jd	Hac die legat̄ euāge. Uidit iohēs nisi ī do.
xiii	d	iii	Jd⁹	Sol ī aquario (euenerit
ii	e	Pridie	Jd	Hac die legat̄ hysto. Ueterem hominē
	f	Jdibus		Kētigerni epi ꝛ ꝯfes. mai⁹ du.
x	g	xix	Kl.	Febr. Felicis p̄sby. Jnuit. simp̄. iii. lec.
	A	xviii	kl	Mauri abba. Jnui. simp̄. iii. l.
xviii	b	xvii	kl	Fursei ab. med l. de. s. marcello mꝛ. ix. lec
vii	c	xvi	kl	Antonii ab. med lec. d. s. sulpicio epo ix. l.
	d	xv	kl	Prisce vgi. inuita. simp̄. iii. l. Prima lxx.
xv	e	xiiii	kl	
iiii	f	xiii	kl	Fabiani ꝛ sebastiani. m̄r ix. lc
	g	xii	kl	Agnetꝫ vg. ꝛ mar. ix. lc. Uynnini epi ꝛ ꝯf.
xii	A	xi	kl	Uincencii martyrꝫ ix. lectio (ix lec.
i	b	x	kl	
	c	ix	kl	
ix	d	viii	kl	Cōuersionis pauli apl̄i. īui. trip̄ cū me. de
	e	vii	kl	(sctō preiecto. ix. lec.
xvii	f	vi	kl	Juliani epi ꝛ ꝯfes. Jnui. simp̄. iii. lec.
vi	g	v	kl	Agnetis secundo inuita. simp̄. iii. lec.
	A	iiii	kl	Uoloci epi et confes. ix. lec. Claues xl.
xiii	b	iii	kl	Glasciani epi et cōfesso. ix. lec.
iii	c	Pridie	Kl.	Modoci epi et confesso. ix. lec.

❡ omnia festa triū lectionū q̄ ifra lxx. cōtigūt habēt inuitato. simplicia et semper ad matutinas dicuntur

cū noct. vsqꝫ ad quartā feriā in capite ieiu. qn̄ de eis fit seruiciū. In quadra vero vsqꝫ ad octa. pasche nichil fiet de fes. iii lec. nisi tm̄ mēo ad vesperas et ad matutinas de sancta maria que precedet. memoria de sancto spiritu.

Aureꝰ nūerꝰ	KL			Februariꝰ hꝫ dies. xxviii. Et i bisexto. xxix Luna. xxix Nox habet horas. xiiii Dies. x
	d	Februarii		Brigide virginis nō martyris. ix. lec
xi	e	iiii	N	Purificacionis btē marie maius duplex
xix	f	iii	N	Blasii epī et mrꝝ ix lec
viii	g	Pridie		Modani abbatis ix lect
	A	Nonis		Agathe vgi et mrꝝ ix lec
xvi	b	viii	Id	Vedasti et amādi epoꝝ In sim iii lc
v	c	vii	Id	Ubicūqꝫ pma luna fuerit pꝰ fes. scē aga
	d	vi	Id	the vgi pria do. ide sequēs erit quadra.
xiii	e	v	Id	Prima. xl
ii	f	iiii	Id	Scolastice vgi In simp iii lect
	g	iii	Id	Sol in piscibus.
x	A	Pridie		
	b	Idibus		
xviii	c	xvi	Marcii	Valētini epī et mrꝝ In simp iii lec
vii	d	xv	kl	
	e	xiiii	kl	Juliane vgi et mrꝝ In sim iii lec
xv	f	xiii	kl	Finnani epī et cf ix lec
iiii	g	xii	kl	Colmāni epī et cfes ix lec
	A	xi	kl	Locus bisexti.
xii	b	x	kl	Annos ptiri p ptes iiii equas. Ultima lxx
i	c	ix	kl	Cū poteris dn̄i bisextꝰ adesse dignetur.
	d	viii	kl	Cathedre s. petri In tri ix l. Ver incipit
ix	e	vii	kl	
	f	vi	kl	Mathie apli minꝰ d Locus bisexti.
xvii	g	v	kl	Si anꝰ bisextilis fue. qrta die a cathe. s.
vi	A	iiii	kl	petri iclusiue fiet fes. s. mathie et. F. lra
	b	iii	kl	bis numeretur.
xiiii	c	Pridie		Jeiunioꝝ quatuor tēpora.

Post cineres pneuma: post crucem postqꝫ luciā
Mercurii et veneris sabbato ieiunia fient

Si festū purificacionis beate marie virginis infra. lxx. contigerit semper dicetur sequencia ad missam et similiter in festo annunciacionis beate marie virginis.

Quodcunq festum ix lec a capite ieiunii usq ad quartā feriā ante pascha licet duplex festum fuerit semp fiet solēnis mēo. De ieiunio ad vesperas et ad matutinas de festo sʒ nō ad missā Nam post missam de die fiet missa de ieiunio quotidie: vtraq ad principale altare.

Aureꝰ nūerꝰ	KL			Marcius habet dies. xxxi. Luna. xxx. Nox habet horas. xii. Dies. xii.
iii	d	Marcii		Monani ɔf ix l' Marnani epī ɔf ix l. Da
	e	vi	N	Cedde epī ɔf ix lec (uid epī ɔf ix lec
xi	f	v	N	
	g	iiii	N	Adriani epī et mꝛ sociorūq eius mꝛ ix l.
xix	A	iii	N	
viii	b	Pridie		Baldredi epī et ɔf. ix lec.
	c	Nonis		Thome de aquino docto. ix. l. mēo de ꝑ
xvi	d	viii	Id	Duthaci epī et ɔf miꝰ d ix (pe. et fe. mꝛ
v	e	vii	Id	
	f	vi	Id	Kessogi epī cōfes. ix. lec. Sol in ariete.
xiii	g	v	Id	Cōstātini regis ꝛ mꝛ. ix l. Claues pasche
ii	A	iiii	Id	Gregorii pape minꝰ dup̄ ix lect.
	b	iii	Id	Keuoce virgi. nō martyris ix lec.
x	c	Pridie		Ultima quadrage.
	d	Idibus		
xviii	e	xvii	Aplis	Bonifacii epī et ɔf maiꝰ dup̄.
vii	f	xvi	kl	Patricii epī et ɔf miꝰ d ix l. Introitꝰ noe
	g	xv	kl	Finiani epī ɔf ix lc. (in archā
xv	A	xiiii	kl	Joseph ɔf. d fe. Trāsla. marie magd ix l
iiii	b	xiii	kl	Cuchtberti epī ɔf ix l.
	c	xii	kl	Bn̄dicti ab ix l. Tabla ad iue. pascha xvi
xii	d	xi	kl	Primū pascha. Pria lūa ī nigro nūero v
i	e	x	kl	a sinistris īuēto et lra do. īde seqnti suo
	f	ix	kl	ordine apte diē pascatis agnosces xiii
ix	g	viii	kl	Annūciacionis dn̄ice. maiꝰ dup̄. ii

	A	vii	kl	Dõcũq fes. ix. l. ĩfra pas. dñi eue. nichil	
xvii	b	vi	kl	fes. erit nisi d fuerit usq p⁹ do. ĩ oc pas.	x
vi	c	v	kl	Post martis no. ubi sit noua lũa req̃res	
	d	iiii	kl	Morq dies dñica tercia pas. tenet	xviii
xiiii	e	iii	kl	Olaui reg et mr. ix. l. Reguli ab. ix. l.	vii
iii	f	Pridie			

Si festa sanctorum olaui martyris et reguli abbatis infra passionẽ do. cõtigerit seu oc. pas transferri debent videlz dies olaui usq ad quartas. kls augusti quo die passio eiusdem celebratur et sancti reguli usq ad crastinum michaelis de monte tumba nisi in ecclesiis de eisdem dedicatis

Aure⁹ nũer⁹ **KL** Aprilis habet dies. xxx. Luna. xxix.
Nox habet horas. x. dies vero. xiiii.

	g	Aplis		Gilberti epi et cf. ma. dup.	xv
xi	A	iiii	N	Marie egypciace matrone. ix. lc.	iiii
	b	iii	N		
xix	c	Pridie		Ambrosii epi et do. mi. dup. ix. lc.	xii
viii	d	Nonis			i
xvi	e	viii	Id	Si aliqd festũ vl ieiuniũ ĩ ebd. pasche eue.	
v	f	vii	Id	nichil fiet de festo vel de ieiu. nec post	ix
	g	vi	Id	nec ãte nisi d fes. fue. sz tale fes. differat vs	
xiii	A	v	Id	q post oc. pas. de ieiu. nichil fiet eo	xvii
ii	b	iiii	Id	anno et de fes. nisi. iii. l. pasc. tpis vbi	vi
	c	iii	Id	ouenie possit celebrari. Sol in tauro.	
x	d	Pridie		Tybur. vale. et maxi. mr. iii l. pas. tẽ.	xiiii
	e	Idibus		Claues rogacionũ	iii
xviii	f	xviii	kl	Maii	
vii	g	xvii	kl		
	A	xvi	kl	Magni mr. ma. dup. ix. lc	
xv	b	xv	kl	Donani ab. iii. lec. pas. tpis cũ re. cho.	xix
iiii	c	xiiii	kl		viii
	d	xiii	kl	Alphegi archi. et mr. iii. l. cũ re. cho.	
xii	e	xii			
i	f	xi			
	g	x			

ix	A	ix	kl	Georgii mꝝ. In. ꝺ. iii lec cū re. cho.
	b	viii	kl	
xvii	c	vii	kl	Marci euāg. mi. ꝺ Ultimū pascha
vi	d	vi	kl	Prima rogacionū
	e	v	kl	
xiiii	f	iiii	kl	Uitalis mꝝ iii lec. cū reg. chori
iii	g	iii	kl	Egress⁹ noe de archa Claues pēthe.
	A	Pridie		

A quarta feria ante pascha usq; ad do. trini. nō dicāt vigilie mortuoꝝ nisi corp⁹ pn̄s fue. vel āniuersariū fuerit celebrādum

Si dn̄ica prima āte ascē. dn̄i a dup. festo vacauerit vel ab oc͞t cū regimine chori tūc dicātur oēs añe sup laudes. Nā qn̄cūq; fit vltimū seruiciū de do. añ ascēsionē dn̄i. ad pcessionē ante missā dicetur ān. Sedet angel⁹ cū suo vsu.

Aure⁹ nūer⁹	KL			Mayus habet dies. xxxi. Luna. xxx. Nox habet horas. viii. Dies vero. xvi.
xi	b	Maii		Apostoloꝝ philippi ⁊ iacobi min⁹. ꝺ. Aleph
	c	vi	N	(epi ꝯf. iii. l. cū re.
xix	d	v	N	Inuēciōis scē crucis mi⁹ ꝺ cū mēo de mꝝ
viii	e	iiii	N	
	f	iii	N	
xvi	g	Pridie		Johānis āte portā lat. In. trip. cū reg.
v	A	Nonis		
	b	viii	Id	
xiii	c	vii	Id	Trāſ. sc͞ti ādree iii l. Trāſ. s. nicho. cū re.
ii	d	vi	Id	Gordiani epy. mꝝ. iii. l. cū re. Pr̄ia pēthe.
	e	v	Id	Sol in gemini
x	f	iiii	Id	Cōgalli ab. iii l. cū re. et tm̄ mēo de mꝝ.
	g	iii	Id	(nerei mꝝ.
xviii	A	Pridie		
vii	b	Idibus		
	c	xvii	Junii	Brādani ab. iii. l. In. ꝺ cū reg.
xv	d	xvi	kl	
iiii	e	xv	kl	

	f	xiiii	kl	Potenciane virgi Inuita. simplex. iii. lec.
xii	g	xiii	kl	
i	A	xii	kl	
	b	xi	kl	Ronani epi ꝯfes. iii. lc. cū regi chori de cōi.
ix	c	x	kl	
	d	ix	kl	
xvii	e	viii	kl	Urbani epi ꝯfes. iii. lc. cū re. cho. ¶ Estas
vi	f	vii	kl	Augustini āgloꝝ apli et ꝯf.
	g	vi	kl	
xiiii	A	v	kl	Germani epi et ꝯfesso. inuita. dup. iii. lec.
iii	b	iiii	kl	
	c	iii	kl	¶ Ultima rogacionū
xi	d	Pridie		Petronille vir. nō mar. inuita. sim. iii. lc

¶ Notandum ꝙ dominica proxima vacante post octa. corporis christi legatur hystoria libri regum ꝗuis hystoria eiusdem inchoatur cum mēo. in dominica infra octa. corporis christi: nisi in tali do. festum duplex aut. ix. lectio. in eadem euenerit. Et legātur lect. per ordinē hystoriarū qn̄ de eadē fit seruicium

Aureꝰ nūerꝰ	KL			Junius habet dies. xxx. Luna. xxix
				Nox habet horas vi. dies vero. xviii
	e	Junii		Nichomedis mar. inuita. dup. iii. lec.
xix	f	iiii	N	Sctōꝝ marcellini et petri mrꝝ. inui. d. iii. lc
viii	g	iii	N	
xvi	A	Pridie		
v	b	Nonis		Bonifacii epi et mrꝝ. socioꝝqꝫ eiꝰ mr. In.
	c	viii	Id	Colmoci epi et ꝯf. ix lec. (dup. iii. lec.
xiii	d	vii	Id	
ii	e	vi	Id	Medardi et gildardi epi. inui. sim. iii. lc.
	f	v	Id	Colūbe abba. maius. dup. ix. lec.
x	g	iiii	Id	
	A	iii	Id	Barnabe apli minꝰ dup ¶ Sol ī cācro.

xviii	b	Pridie		Ternani epi cōfes. ix. lec. med. lc. de sctis.
vii	c	Idibus		¶ Ultima pēthecostes
	d	xviii Julii		Basilii epi cf. iii. l. inui. simp.
xv	e	xvii	kl	Uite modeste crescēcie inui. sim. iii. l.
iiii	f	xvi	kl	Ceriaci & iulitti mr. iii. l. Inui. simp
	g	xv	kl	
xii	A	xiiii	kl	Scōr marci & marcellini mr. In. d. iii. l.
i	b	xiii	kl	Margarete regīe trāsla. ix. l. med l. de scīs
	c	xii	kl	
ix	d	xi	kl	
	e	x	kl	Albani pthomar. āglor. ix. lec
xvii	f	ix	kl	Etheldrede v. ñ mar. iii. l. cū no. ppt vig
vi	g	viii	kl	Natiuitatꝫ bti iohānis. baptē maiꝰ dup.
	A	vii	kl	Moloci epi cf. maius dup.
xiiii	b	vi	kl	Scōr iohānis & pauli mr inuitta. duplex
iii	c	v	kl	
	d	iiii	kl	Leonis pape iii. lec. cū no. ppt vigiliam.
xi	e	iii	kl	Aplorū petri et pauli. maius duplex
	f	Pridie		Cōmēoraciōis sci pauli apli inui. tri. ix. l

Post tres psonas librum regū dare debes
Nat. dñi penthe. iohan. lau. sumptio sancta
Istis vigiliis ieiunemus luceqꝫ marci ¶ Deus oium
Petrus et andreas paulus cum symone iudas
Ut ieiunemus nos admonet atqꝫ matheus

Aureꝰ	KL			Julius habet dies. xxxi. Luna. xxx.
nūerꝰ				Nox habet horas. viii. Dies vero. xvi.
xix	g	Julii		Seruani epi cf. ix. l Rūmaldi epi mr. ix l
viii	A	vi	N.	Uisitaciōis b. ma. vir. maiꝰ d. me. d mr
	b	v	N	
xvi	c	iiii	N	Trāslaciōis sci martini med lc. de apo. ix. l
v	d	iii	N	
	e	Pridie		Palladii epi cf. apli scotor miꝰ mēd. tm
xiii	f	Nonis		Trāslaciōis sci thome mar. ix. l (de oc. apo

ii	g	viii	Jd	Festa reliquiaꝝ et dedicacionis ecclesie s-
	A	vii	Jd	ant scdm vniuscuiusq ecclie cōsuetudinē.
x	b	vi	Jd	Sctōꝝ septē frm mꝝ Jn. d iii. lect.
	c	v	Jd	Trāslacionis bñdicti ab. ix. lec. nisi facte
xviii	d	iiii	Jd	Sol in leone (fuerīt ī qdꝛa.
vii	e	iii	Jd	
	f	Pꝛidie		Incipiunt
xv	g	Jdibus		Scāꝝ nouē vgi. ix. l Dies caniculares
iiii	A	xvii	Augusti	
	b	xvi	kl	
xii	c	xv	kl	Thenevve matrone med l. de sctō arnul
i	d	xiiii	kl	(pho. ix lec.
	e	xiii	kl	Margarete vgi et mꝝ. ix. l.
ix	f	xii	kl	Pꝛaxedis vgi nō mꝝ Jn. sim. iii. lec
	g	xi	kl	Marie magd minꝰ dup ix. lec.
xvii	A	x	kl	Appollinaris epi et mꝝ Jn. d. iii lec
vi	b	ix	kl	Cristīe vgi nō mꝝ iii l cū noc. ppl vigi.
	c	viii	kl	Jacobi apli minꝰ dup ix lec
xiiii	d	vii	kl	Anne matris marie minꝰ dup ix lec
iii	e	vi	kl	Jn d iii lect.
	f	v	kl	Sāpsonis epi Jn dup iii lect.
xi	g	iiii	kl	Olaui reg. et mꝝ med lec de mꝝ fe. ⁊ fau.
	A	iii	Kl	Abdō ⁊ sēnes mꝝ iii l. (nisi facte fue. ī qdꝛa
xix	b	Pꝛidie		Germani epi. cf ix lec minꝰ dup

Et post sāpsonē sapiētē da salmonē hystoꝛia Jn pꝛincipio

aureꝰ nūerꝰ	KL			Augustus habet dies xxxi. Luna xxx. Nox habet hoꝛas x. Dies vero xiiii
viii	c	Augusti		Ad vīcula sctī petri Jn trip ix lec.
xvi	d	iiii	N	Stephani pape et mꝝ Jn d iii lect.
v	e	iii	N	Jnuēcionis sctī stephani ꝓtho. ix lec
	f	Pꝛidie		
xiii	g	Nonis		fe. niuiū vgi. marie mi. d Oswaldi re. ⁊
ii	A	viii	Jd	Trāsfiguracionis dñi minꝰ d (mꝝ ix lc
	b	vii	Jd	Nōis iesu solēnitatis minꝰ dup
x	c	vi	Jd	Ciriaci socioꝛūq eius mꝝ Jn d iii l

	d	v	Id	Romani mr iii lec cū noc. ppt vigiliā
xviii	e	iiii	Id	Laurēcii mr maiꝰ dup̄ Blaani ep̄i miꝰ d.
vii	f	iii	Id	Tyburcii mr In iii. lec. Sol ī v̄gīe
	g	Pridie		
xv	A	Idibus		Ipoliti mar sociorꝫ eiꝰ ix. lec
iiii	b	xix	Ka.	Septēbris Eusibii pbr̄i iii. lec. Uigilia
	c	xviii	kal	Assūptionis btē ma. v̄gi. p̀ncipale dup̄
xii	d	xvii	kal	
i	e	xvi	kal	Octa sancti laurēcii mēo. tm̄
	f	xv	kal	Agapiti martyris mēo. tm̄
ix	g	xiiii	kal.	Magni mar. memo. tm̄
	A	xiii	kal	
xvii	b	xii	kal	
vi	c	xi	kal	Oct. assūpcio. ma. med. lc d m̄r. ix lc
	d	x	kal	Ebbe v. nō mar. med. l. de scīs. ix. lec.
xiiii	e	ix	kal	Bartholomei apl̄i minꝰ d (prichardi ep̄i et
iii	f	viii	kal	(ↄfe. ix. lc.
	g	vii	kal	
xi	A	vi	kal	Malrubii ab. med lc. d. s. rupho. ix. l
	b	v	kal	Augustini ep̄i et docto. minꝰ dup̄
xix	c	iiii	kal	Decollacionis iohīs bap. In. tri. ix. l
viii	d	iii	kal	Fiacri ab. med. l. de s. adaucti. ix. lc.
	e	Pridie		Aidani ep̄i et confes. ix lec

Post augustinum doctorē Iob lege iustū. Hystoria Si bona.

Aureꝰ nūerꝰ **KL** September habet dies xxx. Luna xxix
Nox habet horas xii. Dies vero xii

xvi	f	Septembris		Egidii ab. minꝰ duplex
v	g	iiii		
	A	iii		
xiii	b	Pridie		Trāslacionis cuthberti ep̄i ↄfes. ix. lc. nisi
ii	c	Nonis		Bertini ab. In. d iii. lec. (fact fue. in q̄dra
	d	viii	Idꝰ	Dies caniculares finiuntur
x	e	vii	Idꝰ	
	f	vi	Idꝰ	Natiuitatis btē ma. v̄gi. maiꝰ dup̄

xviii	g	v	kl	Gorgonii mr mēo tm̄.
vii	A	iiii	kl	
	b	iii	kl	Prothi et iacincti mr mēo tm̄.
xv	c	Pridie		¶ Sol in libra
iiii	d	Idibus		
	e	xviii	kl	Octobr Exal. s. crucis mi d mēo tm̄ de mr
xii	f	xvii	kl	Oct. nati. b. marie In trip ix l. Merini epi
i	g	xvi	kl	Miniani epi ꝯf ma d mēo tm̄ de mr (ꝯf ix lc
	A	xv	kl	Lamberti epi et mr In simp iii lec.
ix	b	xiiii	kl	
	c	xiii	kl	
xvii	d	xii	kl	
vi	e	xi	kl	Mathei apli et euā. miꝰ d mēo de s laudo
	f	x	kl	Mauricii sociorū eiꝰ mr. ix. lc. Colani
xiiii	g	ix	kl	Adāpnani ab. ix. l. med l. de vgi. (epi ix l.
iii	A	viii	kl	
	b	vii	kl	Fymberti epi ꝯf med l de s. firmino ix. l.
xi	c	vi	kl	Cypriani epi et mr et iustine vgi et mr.
	d	v	kl	Sctōr cosme et damiane mr In d iii l.
xix	e	iiii	kl	Machani epi ꝯf ix l. Cōualli ꝯf. ix lc
viii	f	iii	kl	Michaelis archāgeli maius dup
	g	Pridie		Jeronimi pbri et docto. minꝰ dup.

Thobiā dictū post ꝓthum atq; iacintū — Peto dn̄e
Subiūgas iudith post vigiliāq; mathei — Adonay
Post scm̄ cosmā dabis historiā machabeo — Adapiat

Aureꝰ nūerꝰ	KL			October habet dies xxxi. Luna. xxx Nox habet horas. xiiii. Dies vero. x.
xvi	A	Octobris		Remigii germani et amādi epor med lc
v	b	vi	N	Leodegarii mr In si iii l (de s meloro ix l
xiii	c	v	N	
ii	d	iiii	N	Francisci ꝯfes. ix. lec.
	e	iii	N	
x	f	Pridie		Fidis virgi. et mr. In dup iii lec
	g	Nonis		Marci marcelli et epulei mr In d. iii. lc.

xviii	A	viii	Id	Triduane vgi. non mr. ix. lec.
vii	b	vii	Id	Dionisii rustici et eleutherii mr. ix lect.
	c	vi	Id	Gereonis sociorūq ei9 mr. iii. l. In sim.
xv	d	v	Id	Canici ab. med lec. de sctō nichasio ix lc.
iiii	e	iiii	Id	Sol in scorpione
	f	iii	Id	Cōgani ab. ix. l. Ficane et findoce pkriār
xii	g	Pridie		Calixte pape et mr In d iii l. (vgi. ix. lc
i	A	Idibus		
	b	xvii	Nouēbr	Michaelis de mōtetūba ix l. Colmani
ix	c	xvi	kl	Reguli ab. ix l nisi fact fue i qdra (epi ix l
	d	xv	kl	Luce euāgeliste min9. dup.
xvii	e	xiiii	kl	
vi	f	xiii	kl	
	g	xii	kl	Sctār vndeci miliū vginū. ix. lc. Mūdi
xiiii	A	xi	kl	(ab. ix. lec
iii	b	x	kl	Romani epi cf. In simp. iii. lec.
	c	ix	kl	
xi	d	viii	Mernoci	epi cf med l de sctis crispino et crispi
	e	vii	kl	Beani epi cf. ix. lec. (niano mr ix l.
xix	f	vi	kl	Vigilia.
viii	g	v	kl	Apostolor symonis et iude min9 duplex
	A	iiii	kl	Kennere virgi et mar. ix lec.
xvi	b	iii	kl	Talaricani epi cf. ix lec.
v	c	Pridie		Beghe vgi nō mr med l de s quītino ix l

Post iudā symonē subiungas ezechielē. Hystoria Vidi dnm

Aure9 nūer9	KL			Nouēber habet dies. xxx. Luna. xxix. Nox habet horas. xvi. Dies vero. viii
	d	Nouēbris		Festiuitatis oīum sāctor maius duplex.
xiii	e	iiii	N	Cōmēoraciōis oīum fideliū ix lc.
ii	f	iii	N	Baye et maure pkrimar vgi ix l. Engla
	g		Pridie	(cii abba. ix l.
x	A		Nonis	
	b	viii	Id	Leonardi ab ix l. Wilbrordi epi et mr ix l
xviii	c	vii	Id	

vii	d	vi	Id'	Moroci ep̄i. ɔf. med. lc. de mar. ix. lc. Ger-
	e	v	Id'	Theodori mr. iii. l. (uadii ɔfes. ix. lc.
xv	f	iiii	Id'	
iiii	g	iii	Id'	Martini ep̄i ɔfe. mi⁹ du Sol ī sagittario
	A	Pridie		Macharii ep̄i ɔf. mai⁹ d Leuini ep̄i mr ix. l
xii	b	Idibus		Bricii ep̄i ɔfes. ix. l. Deuinici ep̄i ɔfes. ix. lc.
i	c	xviii	Kl	Decēbr Modani e. ɔf. ix. l. me. l. d oc. mar.
	d	xvii	kl	Machuti ep̄i ɔfes. med. l. de oc. sc̄i martini
ix	e	xvi	kl	Margarete regīe scocie ix lc. med. lc. de ocl.
	f	xv	kl	Aniani ep̄i ɔf. med. l d s hugōe & tm̄ me. d oc
xvii	g	xiiii	kl	Fergusiani ep̄i ɔfes. med. l. d oc. s. mar. ix. l
vi	A	xiii	kl	Medane vgi. nō mr. ix. lc. in die macharii.
	b	xii	kl	
xiiii	c	xi	kl	Presentacionis btē marie vgi. minus dup̄.
iii	d	x	kl	Cecilie virginis et mar. ix. lec.
	e	ix	kl	Clemēt paп̄. & mr. ix. l. & tm̄ me. d felici. mr
xi	f	viii	kl	Grisogoni mar. Inuita. duplex iii. lc.
	g	vii	kl	Katherine virginis et martr. min⁹ duplex
xix	A	vi	kl	Lini pape et martyr inuita. simplex
viii	b	v	kl	
	c	iiii	kl	
xvi	d	iii	kl	Saturnini mar. iii. lec. ¶ Uigilia
v	e	Pridie kal		Andree apostoli maius duplex

Aduent⁹ dñi sequit' solēnia lini. Historia aspiciens

Aure⁹ nūer⁹	KL			Decēber habet dies xxxi. Luna vero. xxx. Nox habet horas xviii Dies vo vi.
	f	Kl. Decēbr		Eligii ep̄i confesso. med. lc. de octa. ix. lc.
xiii	g	iiii	N	Ethernani ep̄i ɔfes. med. lc. de octa. ix. lec.
ii	A	iii	N	
x	b	Pridie		Barbare vgi. & mar. med lc. de octa. ix. lc
	c	Nonis		
xviii	d	viii	Id	Nicholai ep̄i ɔfes. & tm̄ mēo. de oc. min⁹ d.
vii	e	vii	Id	Octa. sc̄i andree inuitato. triplex ix. lec
	f	vi	vi	Cōcepcionis btē marie vgi. maius duple.

xv	g	v	Id	
iiii	A	iiii	Id	
	b	iii	Id	
xii	c	Pridie	Id	
i	d	Idibus		Lucie v. & mr. ix. lec tm̄ meo de trās. ma=
	e	xix	Kl.	Januarii Drostani abba. ix. l. (gni mar.
ix	f	xviii	kl	
	g	xvii	kl	O sapiēcia Nulle deīceps ad vs̄ fiāt p̄ces.
xvii	A	xvi	kl	
vi	b	xv	kl	Maniri ep̄i et confes. ix. lec
	c	xiiii	kl	
xiiii	d	xiii	kl	
iii	e	xii	kl	Thome apli minus duplex
	f	xi	kl	Ethernasci ep̄i et confesso. ix. lec.
xi	g	x	kl	Mazote v. n̄ mr. ix l. Carani ep̄i ꝯfe. ix. lc.
	A	ix	kl	Vigilia (Fotini ep̄i mr. ix. l.
xix	b	viii	kl	Natiuitatis dn̄i nostri iesu xp̄i p̄cipale
viii	c	vii	kl	Stephani prothomarty. maius duplex
	d	vi	kl	Johannis apli et euange. maius duplex
xvi	e	v	kl	Sctōr innocenciū martyr maius duplex
v	f	iiii	kl	Thome ep̄i et marty. ix. lec.
	g	iii	kl	
xiii	A	Pridie		Siluestri pape med. lec. de octa

¶ Quodcūqz festū in aliqua dn̄ica aduent⁹ dn̄i a p̄ma eue. licet duplex festū fuerit (nisi festū loci fuerit celebrand vel dedicacionis ecclesie aut reliquiarū) sp debet transferri: sed dn̄ica prima nullatenus differri debet ꝓpter quodcūqz festū

¶ Festa sāctorum Carani et fotini nisi i eorum ecclesiis trāsferri debent vsqz post octa. epiphanie et tunc de ipsis fiet seruicium vbi cōueniencius possunt celebrari

Aure9 nũer9	Lr̃e dñi cales i	Septua gesime	Quadꝛa gesime	Festa pasche	Rogaci nes	Penthe= costes
xvi		Januari9	febꝛuari9	marcius	apꝛilis	Mai9.
v	d	xviii	viii	xxii	xxvi	x
	e	xix	ix	xxiii	xxvii	xi
xiii	f	xx	x	xxiiii	xxviii	xii
ii	g	xxi	xi	xxv	xxix	xiii
	a	xxii	xii	xxvi	xxx	xiiii
x	b	xxiii	xiii	xxvii.	May. i	xv
	c	xxiiii	xiiii	xxviii	ii	xvi
xviii	d	xxv	xv	xxix	iii	xvii
vii	e	xxvi	xvi	xxx	iiii	xviii
	f	xxvii	xvii	xxxi	v	xix
xv	g	xxviii	xviii.	aplis i	vi	xx
iiii	a	xxix	xix	ii	vii	xxi
	b	xxx	xx	iii	viii	xxii
xii	c	xxxi	xxi	iiii	ix	xxiii
i	d	febꝛu. i	xxii	v	x	xxiiii
	e	ii	xxiii	vi	xi	xxv
ix	f	iii	xxiiii	vii	xii	xxvi
	g	iiii	xxv	viii	xiii	xxvii
xvii	a	v	xxvi	ix	xiiii	xxviii.
vi	b	vi	xxvii	x	xv	xxix.
	c	vii	xxviii	xi	xvi	xxx
xiiii	d	viii	Mar. i	xii	xvii	xxxi
iii	e	ix	ii	xiii	xviii	iuni9. i
	f	x	iii	xiiii	xix	ii
xi	g	xi	iiii	xv	xx	iii
	a	xii	v	xvi	xxi	iiii
xix	b	xiii	vi	xvii	xxii	v
viii	c	xiiii	vii	xviii	xxiii	vi
	d	xv	viii	xix	xxiiii	vii
	e	xvi	ix	xx	xxv	viii
	f	xvii	x	xxi	xxvi	ix
	g	xviii	xi	xxii	xxvii	x
	a	xix	xii	xxiii	xxviii	xi
	b	xx	xiii	xxiiii	xxix	xii
	c	xxi	xiiii	xxv	xxx	xiii

¶ Regula perpetua pro tabula festorum mobiliū precedēcium cognoscenda.

IN primo nāq ordine ponitur aureus numerus In secundo littera dñicalis. In tercio in quo mense ꝛ quo die mensis erit septuagesima In quarto q̊ die mensis erit quadragesima In quinto quo mense et quota mensis erit dies pasche In sexto quo die mensis erunt rogaciones In septimo quo die mensis erit penthecostes Si vis ergo scire singulis annis infallibiliter festa mobilia precedencia ingrede tabulam precedentem: et quere in prima linea aureū numerum seu numerum super quē currit prima pro anno domini in quo tu es: deinde in secunda linea quere litterā dñicalem illius anni immediate sequēte illum numerū ꝛ directe descendendo ab illa littera dominicali et sursum respiciendo nomen mensis: habebis id quod queris in eadem linea: et ita falli non potes. Aduerte tamen in anno bisextili si littera dominicalis immediate ponitur post aureum numerum non debes illam accipere sed sequentē in secundo loco positam. Similiter aduertere debes in anno bisextili pro septuagesima et quadragesima si talis annus hoc exigat ꝙ debes accipere primam litteram dominicalem illius bisexti: pro aliis autem festis pasche rogacionum et penthecostes debes accipere secundam litteram dominicalem illius bisexti

¶ Hec sunt festa et ieiunia sãctorum indicenda populo per annum seruanda in quolibet mense specialiter.

¶ In ianuario

Dies circuncisionis domini.
Epiphanie domini

¶ In febzuario

Purificacionis marie cum ieiunio
Mathie apostoli cum ieiunio

¶ In marcio

Annunciacionis dominice cũ ieiunio

¶ In apzile

Marci euãgeliste a carnibus abstinendum est

¶ In mayo

Apostolorũ philippi et iacobi
Inuencionis sancte crucis

¶ In iunio

Barnabe apostoli cũ ieiunio
Natiuitatis beati iohannis cum ieiunio
Apostolorum petri et pauli cum ieiunio

¶ In iulio

Visitacionis marie
Marie magdalene.
Jacobi apostoli cũ ieiunio

¶ In augusto

Ad vincula sancti petri
Laurẽcii martyris cũ ieiunio
Assũpcionis marie cũ ieiunio
Bartholomei cum ieiunio

¶ In septembzi

Natiuitatis marie cũ ieiunio
Mathei apostoli cum ieiunio
Michaelis archangeli

¶ In octobzi

Luce euangeliste cum ieiunio
Apostolorũ symonis et iude cum ieiunio

¶ In nouembzi

Festiuitatꝭ omnium sanctorꝝ cum ieiunio
Martini episcopi
Andree apostoli cum ieiunio.

¶ In decembzi

Nicholai episcopi
Concepcionis beate marie cũ ieiunio
Thome apostoli cum ieiunio
Natiuitatꝭ domini cũ ieiunio
Stephani prothomartyris
Johannis euangeliste
Sanctorum innocencium
Thome martyris

¶ Hec sunt ieiunia generaliter per annum obseruanda. Videlicet. quadragesima a die cinerum inclusiue vsqꝫ in diez pasche Quatuor tẽpora anni Videlicet Dies mercurii veneris et sabbati immediate sequentes. diem cinerꝝ: diem pẽthecostes: diem exaltacionis sancte crucis et diem lucie virginis ante natale domini Vigilia pasche. Vigilia penthecostes Vigilia trinitatis et in diebus Lune martis et mercurii rogacionum a carnibus abstinẽdũ q̃ sẽp contin

gunt illis tribus feriis que immediate precedunt festum ascensionis domini

¶ Festa generaliter p annuz obseruanda dēptis sctōrum solennitatibus prefatis. vcz

Dñice p totū annū ab omni opere seruili
Dies ascensionis domini
Dies corporis christi
Festum loci in quacūqꝫ ecclesia contigerit.
Dies dedicacionis ecclesie
Dies reliquiarum Ad clerū
Dies pasche cum tribus diebus sequentibus
Dies penthecostes cum trib⁹ diebus sequentibus

De tēpore nuptiarū celebrañ per annum Notandum ꝙ p̄me nupcie cuiuslibet anni intrant die xiii ianuarii et durāt vsqꝫ ī dñicā septuagesime Secunde nupcie veniunt dominica in albis que est Quasi modo geniti infantes Et durant vsqꝫ ad rogaciones Ultime intrant in dominica trinitatis et durant vsqꝫ ad aduentum domini.

¶ De aduentu.

Notandum ꝙ aduentus domini sēper accidit ī dñica primiori festo sācti andree qđ celebratur die xxx. mensis Nouembris siue ante siue post Et si ipsum festum sancti andree in dñica cōtigerit hacipa die celebrabitur aduentus dñi et durat vsqꝫ ad natiuitatē dñi.

¶ Forma absoluēdi a maiori excommunicacioni

¶ In primis faciat sacerdos absoluendū iurare per sacra dei euangelia semp stare subiectum preceptis et mandatis sancte matris ecclesie & suorū prelatorū neqꝫ vnq̄ excōmunicacionē cōtēpnet quo facto iniuncta eidē penitēcia p modo culpe arbitrio superioris vel cui cōmittitur absoluēdi potestas faciat absoluendū prostratum super genua ante ostia ecclesie et cum virga seu aspersorio pcuciat plane et leuiter dorsum absoluendi dicendo psal Miserere mei de⁹ et Deus misereatur nr̄i vsqꝫ ad finē cū Gloria pr̄i. Postea dicat Kyrieleyson Xp̄eleyson Kyrie leyson Pater nr̄. Et ne nos. V⁹. Saluū fac seruū tuū R. Deus meus sperantē in te V⁹ Dñe exaudi. Rm. Et clamor meus. Dñs vobiscū. Et cū spiritu tuo Oracio.

Deus cui propriū est misereri semp et pcere: suscipe deprecacionē nostrā vt hunc famulū tuū. N. quē sentēcia excommunicacionis ligat: miseracio tue pietatis absoluat. Per xp̄m dñm nostrū Amen

¶ Absolucio distincte et vocaliter pronunciet hoc modo

Dominus noster iesus xp̄s per virtutē et meritum sue amarissime passionis te absoluat Et ego aucto ritate ipsius et beatorum apo stolorū petri et pauli ac sancte matris ecclesie tibi ꝛc michi in hac parte cōmissa absoluo te ab omni vinculo excōmunica cionis maioris exp̄imēdo cau sam et modū ipsius excōmunicacionis aggrauaciōis vel reaggrauacionis si quam incurristi: et restituo te vnioni et participacioni fidelium ac sancte matris ecclesie. Et eadē auctoritate absoluo te ab omnibus peccatis tuis In no mine patris et filii et spiritus sancti Amen.

¶ Sequitur modus absoluendi a peccatis et a minori excommunicacione

¶ Finita cōfessione dicat sa cerdos Misereatur tui ꝛc. Indulgenciam absolucionē Postmodum imponat emen dam seu iniungat penitenciā talem generalem hoc modo.

Meritum passionis dn̄i nostri iesu xp̄i/ merita et intercessiones beate marie semper vir ginis et omnium sanctorum humilitas huius cōfessionis bonum propositum qđ habes et bona que per dei graciā fa cies ac mala que pacienter su stinueris precor deum ꝙ sint tibi in remissionem peccatorꝫ Pro speciali tamen penitencia dices vel facies. ꝛc. Ad ar bitrium confessoris penitenciam iniungentis ¶ Quo fa cto petat sacerdos si velit ista facere/ respōsione autē facta ꝙ ita libēter Subinferat sacerdos absolucionē in hac forꝫ

Dominus noster (ma. iesus christus per virtu tem et meritum sue amarissime passionis te absoluat Et ego auctoritate ipsius et sancte matris ecclesie michi ī hac parte commissa/ absoluo te a sentenciis excommunicaciōis minoris si quas incidisti par ticipando cum excommunica tis vel alias et restituo te sacramentis sancte matris ecclesie et vnitati fidelium. Et eadem auctoritate te absoluo ab omnibus peccatis tuis. In nomine patris et filii et spiritus sancti. Amen.

Bñdictio salis ⁊ aq̄ Dib⁹ dñi
cis p ānū Post p̄mā ⁊ cpz fiat
bñdictio salis et aq̄ ad gradū
chori a sacerdote hoc modo.

Exorciso te creatu
ra salis ꝑ deū ✠
viuum ꝑ deum ✠
verū per deum ✠
sāctū ꝑ deū q̇ te ꝑ heliseū pro
phetā ī aqua mitti iussit vt sa
naret sterilitas aq̄ vt efficiaris
sal exorcisatū ī salutē credē-
ciū: et sis oīb⁹ te sumētib⁹ sa
nitas aīe et corporis: et effu-
giat atq̄ discedat ab eo loco
q̄ aspersū fueris: oīs fātasia ⁊
neq̄cia vel versucia dyabolice
fraudis: oīsq̄ spūs īmūd⁹ ad
iuratus. Per eū qui vēturus
est iudicare viuos et mortuos
et seculum ꝑ ignē. ℟. Amen.
Sequitur oro sine. Domin⁹
vobiscū. sed tm̄ cū. Oremus.

Immēsā clemenciā tuam
oīpotēs eterne deus hūi
liter imploramus vt hāc crea
turā salis quā in vsū generis
humani tribuisti bene ✠ dice
re ⁊ sācti ✠ ficare tua pietate
digneris: vt sis oībus sumen
tibus salus mētis et corporis
et q̄cq̄d eo tactū vel respersuz
fuerit careat omni īmūdicia
oīq̄ īpugnacione spūalis ne-
quicie. Per dñm nrm iesum
xp̄m filiū tuū qui tecū viuit ⁊
regnat ī vnitate spūs sctī de⁹
Per oīa scla sclor. ℟. Amen
Sequitur exorcismus aque.

Exorciso te creatura aq̄
in noīe ✠ dei prīs oīpo
tētis et in noīe ✠ iesu xp̄i filii
ei⁹ dñi nrī: ⁊ ī virtute spūs ✠
sctī: vt fias aqua exorcisata
ad effugādā oēm potestatē ini
mici ⁊ ipm inimicū eradicare
et explātare valeas cū āgelis
suis apostaticis ꝑ virtutē eius
dē dñi nrī iesu xp̄i qui vētur⁹
est iudicare viuos ⁊ mortuos
et seculum ꝑ ignē. ℟. Amen.
Sequitur oro sine. Domin⁹
vobiscum. sed cum. Oremus.

Deus q̇ ad salutē hūani
generis maxima queq̄
sacramēta ī aquarꝫ substācia
cōdidisti: adesto ꝓpici⁹ īuoca
cionibus nrīs ⁊ elemēto huic
multimodis purificacionib⁹
preparato virtutē tue bene ✠
dictionis infūde vt creatura
tua mysteriis tuis seruiēs ad
abiiciēdos demones morbos
q̄ pellēdos diuine grē sumat
effectū vt q̄cq̄d ī domibus vel
ī locis fideliū hec vnda resper
serit: careat oī īmūdicia: libe
retur a noxa: nō illic resideat
spūs pestilens: nō aura corrū
pēs: discedāt oēs īsidie latētis
inimici: ⁊ siq̄d est qd aut īcolu
mitati hītaciū īuidet aut quie
ti: aspsione huius aq̄ effugiat
vt salubritas ꝑ inuocacionē

ſãcti tui nominis expetita: ab
omnibus ſit ĩpugnacionibus
defẽſa. ꝑ dñm nr̃m ieſũ xp̃m.
Hic mittat ſacerdos ſal ĩ aquã
ĩ modũ crucis ita dicẽdo ſine
nota. Cõmixtio ſalis ⁊ aque
pariter fiat. In noĩe p̃ris/ et
filii et ſpũs ſancti. ℞. Amen.
Dñs vobiſcũ. Oremus. Orõ
DEus inuicte v̓tutis au
ctor et ĩſuperabilis ĩpe
rii rex: ac ſẽꝑ magnific⁹ triũ
phator: qui aduerſe dñacionis
vires reprimis: q̃ inimici ru=
gientis ſeuiciã ſuperas: q̃ ho
ſtiles nequicias potens expu=
gnas: te dñe trementes ⁊ ſup
plices dep̃camur ac petimus
vt hãc creaturã ſalis et aque
dignanter accipias: benign⁹
illuſtres pietatis tue more ſã
cti ✠ fices: vt vbicunq̃ fuerit
aſperſa per inuocacionẽ ſãcti
tui noĩs: oĩs infeſtacio ĩmũdi
ſpũs abiiciat: terrorq̃ vene=
noſi ſerpentis ꝓcul pellat: et
p̃ñcia ſãcti ſpũs nobis miſeri
cordiam tuam poſcentibus:
vbiq̃ adeſſe dignetur. Per do
minum in vnitate eiuſdem.
Dũ aſp̃git aqua: cãtet hec ãn
Aſperges me dñe yſopo et mũ
dabor: lauabis me ⁊ ſuꝑ niuẽ
dealbabor. p̃s. Miſerere mei
deus. Aſperges. v̓⁹. Et ſecun=
dum. Aſperges. v̓. Gloria pa
tri. Sicut erat. Lauabis me.

Poſt aſperſionem aque dicat
ſacerdos ad gradum chori. v̓
Oſtẽde nobis dñe mĩam tuã
℞. Et ſalutare tuũ da nobis
Sequitur orõ ſine. Domin⁹
vobiſcũ. ſed tm̃ cũ Ore⁹. Or
EXaudi nos dñe ſãcte pa=
ter omp̃s eterne deus et
mittere dignare ſãctũ angelũ
tuũ de celis: qui cuſtodiat: fo=
ueat: ꝓtegat: viſitet et defen=
dat oẽs habitãtes ĩ hoc habi=
taculo. ꝑ chriſtum. ℞. Amen
Bñdictio panis. Dñs vobiſcũ
℞ Et cũ ſpũ. Oremus. Orõ.
BEnedic domĩe iſtã crea
turã panis: ſicut bñdixi
ſti quinq̃ panes in deſerto vt
oẽs guſtãtes ex eo recipiãt tã
corꝑis q̃ aĩe ſanitatẽ In noĩe
p̃ris ⁊ filii et ſpũs ſcti. Amen
Aſꝑgat q̃ aqua bñdicta Alia
bñdictio panis. v̓. Adiutoriũ
nr̃m ĩ noĩe dñi. ℞. Qui fecit ce
lũ ⁊ t̃rã. v̓. Dñs vo. Et cũ. Or
DOmĩe ſcẽ pat̃ oĩps eter
ne deus bñ ✠ dicere di
gneris hũc panẽ tua ſcã ſpũa
li bñdictione: vt ſit oĩb⁹ ſumẽ
tibus ſal⁹ mẽtis ⁊ corꝑis atq̃
ꝯtra oẽs morbos ⁊ vniuerſas
inimicorum inſidias tutamẽ. ꝑ
dñm nr̃m ieſũ xp̃m filiũ tuũ:
panẽ q̃ de celo deſcẽdit: ⁊ dat
vitã et ſalutẽ mũdo et tecũ vi
uit et regnat de⁹. Per omnia
ſecula ſeculorum. ℞. Amen.

¶ Quotienscūq3 fiunt. ix. lc. per totū annū dicātur iste sex bñdictiones ad matu. ꝑterꝗ in festis beate Marie ⁊ oīum sanctoꝝ et in festis triū lec. si ne exposicione euangelii: siue choꝛus regitur siue non: et in octaua et infra octauas: ⁊ ī fe riis pascha. tp̄is scd̄m oꝛdinē nocturnoꝝ. In pꝛimo noctur no dicunt iste benedictiones.
Benedictione perpetua bene dicat nos pater eternus.
Deus dei filius nos benedi- cere et adiuuare dignetur
Spiritus sancti gracia illu- minet coꝛda ⁊ coꝛpoꝛa nostra
In scd̄o nocturno bñdictio.
Op̄s dñs sua grā nos bñdicat
Chꝛistus perpetue det nobis gaudia vite.
Intus et exteri⁹ purget nos spiritus almus.
In. iii. noct. Scd̄m marcum
Euangelicis armis muniat nos conditoꝛ oꝛbis
Secundum matheum.
Euāgelica lectio sit nobis sa lus et ꝓtectio. Scd̄m lucam.
Per euāgelica dicta deleāt nostra delicta. Scd̄m iohānē
Fons euangelii repleat nos dogmate celi: Quando expo- sitio nō habetur tūc dicit ad septimā lectionē ista bñdictio
Creatoꝛ omnium rerum: be nedicat nos hic et in euum

¶ Ad octauā lectionē sēper dr̄ ista benedictio: nisi ī festis beate Marie et oīum sanctoꝝ
Diuinū auxiliū maneat sē- per nobiscū. Quādo vero dr̄ expositio euāge. ad p̄mā lecti onē tūc sit ista bñdictio scd̄a
Diuinū auxiliū In festis vo sanctoꝛū sit ista. ix. bñdictio.
Ad societatē ciuiū supnoꝝ: perducat nos rex angeloꝛum
Et semp dr̄. Rex angeloꝛum
Dñcūq3 dr̄ scd̄m vsu3 ecclesie Scoticane: nisi ī festis beate marie. Sic̄ in festis trium le ctionum cū exposicione euan ge. sit ista tercia benedictio.
Ad societatem ciuium Quā- do vero fiant. ix. lect. de tp̄ali per totū annū: nisi a festo sā- cte trinitatis vsq3 ad aduētū domini sit ista. ix. benedictio.
In vnitate sancti spiritus benedicat nos pater et filius
Dicet et in festo coꝛpoꝛis xp̄i: et in oct. eiusdē et ī exaltaciōe sctē crucis: ⁊ ī festo dedicacio nis ecclesie: et in dominica in fra octa. ⁊ in octa. eiusdē. Qñ vo siūt tres lectiōes de tp̄ali cū exposicione euāgelii tūc sit ista bñdictio tercia. In vnita.
A festo vero sancte trinitatis vsq3 ad aduentum dñi dñicis diebus quando de dominica agitur sit ista. ix. benedictio.
In charitate perfecta con-

firmet nos trinitas sancta.
In oib⁹ feriis p ānū extra tps pasc. et qn expoficio nō habet dicātur he benedictiones. iii.
Deus misereatur nostri et det nobis suam pacem.
Uirtus iesu christi habitet i cordibus nostris
De celo missus doceat nos spiritus almus.
In festo oium sctōr dicūtur he bndictiones. In pmo noc.
In charitate perfecta confirmet nos trinitas sancta.
Per intercessionē sue matris bndicat nos filius dei patris
Ad societatē ci. In. ii. noct.
Patriarcharum merita nos ducant ad regna celestia.
Apostolor intercessio iungat nos angelorū consorcio.
Martyrū cōstācia nos ducat ad celi gaudia. In. iii noct.
Sancti euangelii lectio sit nobis salus et protectio.
Chorus sanctarū virginū intercedat pro nobis ad dnm.
Sanctorum meritis mereamur gaudia lucis
In festis et in cōmemoracionibus beate marie dicāt iste bndictiones. In primo noct.
Alma virgo virginum intercede pro nobis ad dominū
Christus marie filius sic nobis clemens et propicius
Sancta dei genitrix sit nobis auxiliatrix. In. ii. nocturno.
Sancte marie merita nos ducant ad regna celestia.
Que peperit christum pro nobis postulet ipsum.
Stella maria maris succurre piissima nobis. In. iii. noct.
Per marie suffragia prosit nobis lectio euangelica.
Diuina solacia nobis impetret virgo maria.
Ad societatē ciuiū supnor: perducat nos regina celorum
Itē alie bndictiōes de s. maria
Pura pudica pia miseris miserere maria.
Uirgo parens natum fac nobis propiciatum.
Nos precibus matris saluet sapiēcia patris. Secunda die
Uirgo deo digna precātib⁹ esto benigna. Intercede pia pro nobis virgo maria.
Que peperit florem det nobis floris odorem. Tercia die
Cōserua famulos virgo maria tuos. Sctē marie precib⁹ benedicat nos pater et filius
Filius virginis marie det nobis gaudia vite. Amen.

¶ Uirgo parens vixit. lxiii. ānis qtuor atq decē fuit i ptu bndicta. Et. xxxiii. cū nato vixerat eius sexq decem sola postq deus astra petiuit.

¶ In nomine dñi nostri ie-
su christi Psalterium dauidi
cum in laudē et honorem dei
diuinitꝰ editū ad cōsuetudi
nē et vsū īsignis ecclesie Ca
thedralis Aberdoneñ. ī Sco
tia ꝑ cuiuslibet ebdomade an
ni ferias cū inuitatoriis an-
tiphonis capitulis hymnis
laudibus/ horis/ et precibus
suis in locis cōgruentibꝰ di
ligenter appositis rite diui-
sum Sequitur ¶ Dñica p̄-
ma aduentus dñi ad matu-
tinas Inuitato. Ecce venit
rex Occurramꝰ obuiā salua
tori nr̄o. p̄s. Uenite. Hymnꝰ

Uerbum supnū prodi-
ens/ a patre olī exiens/
qui natus orbi subuenis/ cur
su decliui temporis.

Illumina nūc pectora/ tuoqꝫ
amore cōcrema/ audito vt p̄-
conio/ sint pulsa tandem lu-
brica.

Iudex que cū post aderis/ ri
mari facta corporis/ reddens
vicem pro abditis: iustisqꝫ re
gnum pro bonis.

Non demū arcemur malis/
pro qualitate criminis: sed
cum beatis compotes/ simus
perennes celibes.

Laus honor virtus gloria/
deo patri et filio/ sācto simul
paraclito/ in sempiterna se-
cula Amen.

Hic hymnꝰ dicet ad matut.
oībus dñicis et ferialibꝰ die
bus a dñica p̄ma aduētꝰ dñi
qñ de aduentu sit seruitium
vsqꝫ ad vigi. natalis eiusdē
¶ Dñica scda aduētus dñi
ad matu. Inuitato. Rex no
ster adueniet xp̄s: Quē iohā
nes predicauit agnū esse ven
turū. p̄s. Uenite. hyꝰ Uerbū
supnū vt s̄ ¶ Dñica iii. ad-
uentus dñi ad matu. Inuita
toriū Ecce iam venit pleni-
tudo tēporū in quo misit deꝰ
filiū suū natū de virgine/ fa
ctum sub lege Uenite adore
mus. p̄s. Uenite. hyꝰ. Uerbū
supernū vt s̄. ¶ Dñica. iiii.
aduentus dñi Inuitato. ad
matu. Prestolantes redēpto
rem/ leuate capita vr̄a: Qm̄
prope est redemptio vr̄a. p̄s.
Uenite. hyꝰ. vt s̄ ¶ Dñica. i.
post octa. epyphanie ꝓ histo-
ria. Dñe ne in ira inchoanda
Inuita. ad matu Preoccupe
mus faciē dñi. Et ī psalmis
iubilemꝰ ei. p̄s. Uenite Hoc
inuitato. dicet oībus dñicis
ad matu. a Domīe ne in ira.
vsqꝫ ad do. ī sexagesima. Hyꝰ

Primo dierum om
niū/ quo mūdus ex
tat conditus: vel
quo resurgens cō-
ditor: nos morte victa liberet
Pulsis ꝓcul torporibꝰ: sur

gamus omnes ocius: & nocte queramus piũ: sicut pphetã nouimus.
Nostras preces vt audiat: suãq dexterã porrigat: vt expiatos sordibus: reddat polorum sedibus.
Ut quiq sacratissimo/ hui9 diei tẽpore: horis quiet; psallim9: donis beatis muneret.
Iam nũc paterna claritas/ te postulam9 affatĩ: absĩt libido sordidãs/ oĩsq act9 nori9.
Ne feda sit vel lubrica: cõpago nostri corpor;: per quã auerni ignibus/ ipsi crememur acrius.
Ob hoc redẽptor quesumus/ vt probra nostra diluas/ vite perennis cõmoda/ nobis benigne conferas.
Quo carne actu exules/ effecti ipsi celibes/ vt pstolemur cernui/ melos canam9 glorie
Presta pater piissime/ pr̃iq compar vnice/ cũ spiritu paraclito/ regnans per omẽ seculum. Sed vsq ad purificationẽ dicet Glia tibi dñe. &c.
¶ Do. in sexagesima Inuitatoriũ. Dñ̃ deus magn9 dominus et rex magn9 sup oẽs deos. ps. Uenite. Hoc inuitatoriũ ad matu. dicet in hac dñica & in do. quĩquagesime tantũ et sic dicet ad dñicam quadragesime. Hymn9. Primo dierũ. vts. ¶ Dñica. i. post octa. sancte trinitatis p historia Deus oĩm. inchoanda inuitato. ad matu. Laudemus iesum xp̃m Dñ̃ ipse est redemptor oĩm seculorũ. ps. Uenite. Hoc inuitatoriũ dicetur in pricipio historie Deus oĩm et oĩbus dñicis vsq ad primam dñicam post. v. kłas septẽbr. quando de dominica agit. Hy9 ad matut.
Nocte surgentes vigilemus oẽs/ semp in psalmis meditemur/ atq virib9 totis domino canamus/ dulciter hymnos.
Ut pio regi pariter canentes/ cum suis sanctis mereamur aulã/ ingredi celi simul et beatam/ ducere vitam.
Prestet hoc nobis deitas beata/ patris ac nati paritérq sancti/ spũs cui9 roboat ĩ omni/ gloria mundo. Amẽ. Hic hymnus dicet ad matu omĩbus dñicis diebus a De9 omnium. vsq ad aduẽtũ dñi qñ de dñica fit seruiciũ. ¶ Dñica pma post v. kł. septembr. Inuitato. Laudem9 nomen dñi/ qm̃ suauis est in hymnis cõfitemini illi Dñ̃ ip̃e ẽ dñs deus noster. Hoc inuitato. dicetur oĩbus dñicis qñ de ea agit vsq ad. i. dñicã post. v. kłas octobr. ps. Uenite. hy9

Nocte surgen. vts. ¶ Dñica p̀ma post. v. kl. octobꝛ Inuitatoꝛiũ. Adaperiat dñs coꝛ vestrum in lege sua ⁊ in pͨceptis suis vt faciat pacẽ Hoc inuitatoꝛiũ dicet oĩbus dñicis a dicta dñica qñ de dñica agit vsq̃ ad p̀mã do. post. v. kl. nouẽbꝛ. ps. Uenite Hyꝰ. Nocte surgeñ. vts. ¶ Do. i. post. v. kl. Nouẽbꝛ ad matu. inuitato. Dñe deus rex celestis/ qui sedes in throno misere nobis. Hoc inuitato. dicetur ab hac die omĩbus dñicis diebus qñ de ea agit vsq̃ ad aduẽtum dñi. ps. Uenite hymnus Nocte surgentes vigilemus. vts. Psalmꝰ p̀mus

Beatus vir q̇ non abiit in ꝯsilio impioꝛum ⁊ in via peccatorũ nõ stetit: et in cathedꝛa pestilentie non sedit.

Sed in lege domini volũtas eius: ⁊ in lege eius meditabitur die ac nocte.

Et erit tanq̄ lignum quod plãtatum est secus decursus aquarum: quod fructũ suum dabit in tempoꝛe suo.

Et foliũ eiꝰ nõ defluet: ⁊ oĩa quecũq̃ faciet ꝓsperabũtur.

Non sic impii non sic: sed tanq̄ puluis quẽ pꝛoiicit ventus a facie terre.

Ideo non resurgunt impii in iudicio: neq̃ peccatoꝛes in consilio iustoꝛum.

Quoniam nouit dñs viam iustoꝛum: et iter impioꝛum peribit. Psalmus. ii.

Quare fremuerũt gentes: et populi meditati sunt inania.

Astiterũt reges terre et pꝛicipes cõuenerũt in vnũ: aduersus dñm ⁊ aduersus xp̄m eiꝰ.

Dirũpamus vicula eoꝝ: et ꝓiiciamꝰ a nobis iugũ ip̄oꝝ.

Qui hitat ĩ celis irridebit. eos: et dñs subsannabit eos.

Tũc loq̄t ad eos in ira sua: et ĩ furoꝛe suo ꝯturbabit eos

Ego aũt cõstitutus sum rex ab eo sup syõ montẽ sanctũ eius: pꝛedicãs pꝛeceptũ eius.

Dñs dixit ad me filiꝰ meus es tu: ego hodie genui te.

Postula a me et dabo tibi gentes hereditatem tuam: et possessionẽ tuã termĩos tre.

Reges eos ĩ virga ferrea: et tanq̄ vas figuli ꝯfriges eos

Et nũc reges ĩtelligite: erudimini qui iudicatis terram

Seruite domino in timoꝛe: et exultate ei cum tremoꝛe.

Appꝛehendite disciplinam ne quando irascat dominus: et pereatis de via iusta

Cum exarserit in breui ira eius: beati omnes qui confidunt in eo. Psalmus. iii.

Domine quid multiplicati sunt qui tribulãt me: mlti isurgũt aduersũ me

Multi dicũt anime mee: nõ est salus ipsi in deo eius.

Tu ãt dñe susceptor me9 es: glĩa mea & exaltãs caput meũ

Uoce mea ad dominũ clamaui: et exaudiuit me de mõte sancto suo.

Ego dormiui et soporatus sum et exurrexi: quia dominus suscepit me.

Non timebo milia ppli circundãtis me: exurge domine saluum me fac deus meus.

Qm̃ tu pcussisti oẽs aduersantes michi sine causa: dentes peccatorum contriuisti.

Dñi est salus: & super populum tuum benedictio tua.

Non dr ad noct. iste. ps. iiii.

Cum iuocarẽ exaudiuit me de9 iusticie mee: in tribulatione dilatasti michi.

Miserere mei: et exaudi orationẽ meam.

Filii hominũ vsqꝫquo graui corde: vt qd diligitis vanitatẽ et queritis mendatium.

Et scitote qm̃ mirificauit dñs sãctũ suũ: dñs exaudiet me cum clamauero ad eum.

Irascimini & nolite peccare q̃ dicitis i cordibus vr̃is: & in cubilibus vr̃is cõpungimini

Sacrificate sacrificiũ iusticie & sperate in dño: multi dicunt qs ostẽdit nobis bona.

Signatum est super nos lumen vultus tui dñe: dedisti leticiam in corde meo.

A fructu frumenti vini et olei sui: multiplicati sunt.

In pace in idipsum: dormiam et requiescam.

Quoniam tu dñe singulariter in spe: constituisti me.

Non dicit ad noct. iste ps. v.

Uerba mea aurib9 percipe domine: intellige clamorem meum.

Intẽde voci orationis mee: rex meus et deus meus.

Qm̃ ad te orabo dñe: mane exaudies vocem meam.

Mane astabo tibi & videbo: qm̃ nõ de9 volẽs iiq̃tatẽ tu es

Neqꝫ habitabit iuxta te malignus: neqꝫ permanebũt iniusti ante oculos tuos.

Odisti oẽs q opant iniq̃tatẽ: pdes oẽs q loquunt mẽdaciũ

Uirũ sanguinũ & dolosum abominabitur dñs: ego aũt in multitudine mĩe tue.

Introibo in domum tuam: adorabo ad templuz sanctũ tuum/ in timore tuo.

Domine deduc me i iusticia tua ppter iimicos meos: di-

rige ĩ cõspectu tuo viã meã.
Q̃m non est in ore eorũ veritas: cor eorum vanum est.
Sepulchrũ patens est guttur eorũ: linguis suis dolose agebant iudica illos deus.
Decidãt a cogitationibus suis secundũ multitudinem impietatũ eorũ: expelle eos quoniam irritauerũt te dñe.
Et letent omnes qui sperãt in te: in eternum exultabunt et habitabis in eis.
Et gloriabunt in te omnes qui diligunt nomen tuũ: q̃m tu benedices iusto.
Dñe vt scuto bone volũtatis tue: coronasti nos. ps. vi.
Domĩe ne ĩ furore tuo arguas me: neq; in ira tua corripias me.
Miserere mei dñe q̃m infirmus sum: sana me dñe q̃m cõturbata sunt ossa mea.
Et aĩa mea turbata est valde: sed tu domine vsq;quo
Cõuertere domine et eripe animã meam saluuz me fac: propter misericordiã tuam.
Quoniã nõ est in morte qui memor sit tui: ĩ inferno autẽ quis confitebitur tibi.
Laboraui ĩ gemitu meo lauabo p singulas noctes lectũ meũ: lachrimis meis stratuz meum rigabo.
Turbatus est a furore oculus me9: inueterauĩ ĩter oẽs inimicos meos.
Discedite a me oẽs qui operamini iniquitatẽ: q̃m exaudiuit dñs vocem fletus mei.
Exaudiuit dñs depcationẽ meã: dñs orõnẽ meã suscepit
Erubescant et cõturbentur vehementer oẽs inimici mei: conuertantur et erubescant valde velociter.
Gl'ia patri. ¶ In oĩb9 dñicis diebus p aduẽtũ vsq; ad natiuitatẽ dñi. In. i. noct. ã.
Nõ auferet sceptrũ de iuda: et dux de femore eius donec veniat q̃ mittẽdus est. ¶ In oĩb9 dñicis ab octaua epyphanie vsq; ad passionẽ dñi qñ de dñica agit. In. i. noct. ãn.
Seruite dño ĩ timore. In oĩbus dñicis a dñica trinitatis vsq; ad aduentũ dñi qñ de dñica agitur. In. i. noct. ãn.
Pro fidei meritis vocitatur iure beatus: legẽ qui dñi meditatur nocte dieq;. ps. vii.
Domine deus meus in te speraui saluum me fac: ex omnibus persequentibus me et libera me.
Nequãdo rapiat vt leo animam meam: dum nõ est qui redimat neq; q̃ saluũ faciat.
Dñe deus meus si feci istud: si est ĩiquitas ĩ manib9 meis.
Si reddidi retribuẽtib9 mi-

chi mala: decidam merito ab inimicis meis inanis.
Persequat inimic⁹ aīaȝ meā et cōprehēdat ⁊ cōculcet ī terra vitam meam: et gloriam meam in pulverem deducat.
Exurge dñe ī ira tua: ⁊ exaltare ī finib⁹ inimicoꝝ meoꝝ
Et exurge dñe deus meus in precepto qd mādasti: ⁊ synagoga populoꝝ circūdabit te.
Et ꝓpter hāc in altū regredere: dñs iudicat populos.
Iudica me dñe secundū iusticiam meam: ⁊ secundū innocentiam meam super me.
Consumetur nequitia pctō rum et diriges iustum: scrutans corda et renes deus.
Iustū adiutoriū meū a dño: qui saluos facit rectos corde
Deus iudex iustus fortis et patiens: nunquid irascit per singulos dies.
Nisi conuersi fueritis gladium suum vibrauit: arcum suum tetēdit et parauit illū.
Et in eo parauit vasa mort꜅: sagittas suas ardētib⁹ effecit
Ecce parturit iiusticiā cōcepit dolorē: ⁊ peperit iiqtatē.
Lacū aperuit ⁊ effodit eum: et incidit in foueā quā fecit.
Conuertetur dolor ei⁹ in caput eius: ⁊ in verticem ipsius iniquitas eius descendet.
Confitebor dño secundum iusticiā eius: ⁊ psallam nomini domini altissimi. ps. viii.
Domine dñs noster: ꝙ admirabile est nomen tuum in vniuersa terra.
Qm̄ eleuata est magnificētia tua: super celos.
Ex ore infantium et lactentium perfecisti laudē ꝓpter inimicos tuos: vt destruas iimicum et vltorem.
Qm̄ videbo celos tuos opera digitorum tuorū: lunam et stellas que tu fundasti.
Quid est hō ꝙ memor es ei⁹: aut fili⁹ hoīs qm̄ visitas eū.
Minuisti eū paulomin⁹ ab angelis gloria ⁊ honore coronasti eum: et cōstituisti eum super opera manuū tuarum
Oīa subiecisti sub pedibus eius oues ⁊ boues vniuersas: insuper et pecora campi.
Volucres celi ⁊ pisces mar꜅: qui perābulāt semitas mar꜅
Domine dñs noster: ꝙ admirabile est nomen tuum ī vniuersa terra. psalmus. ix.
Confitebor tibi dñe in toto corde meo: narrabo omnia mirabilia tua.
Letabor et exultabo in te: psallā nomini tuo altissime.
In conuertendo inimicum meū retrorsum: infirmabūtur et peribunt a facie tua.
Qm̄ fecisti iudicium meuȝ

et causam meaz: sedes super thronũ qui iudicas iusticiã.
Increpasti gentes et periit impius: nomen eorū delesti in eternũ et in seculum seculi
Inimici defecerũt framee in finẽ: & citates eorū destruxisti
Periit mẽoria eorū cũ sonitu: et dñs ĩ eternũ permanet.
Parauit in iudicio thronũ suũ: & ipse iudicabit orbẽ terre in equitate iudicabit populos in iusticia
Et factus est dñs refugium pauperi: adiutor in opportunitatibus in tribulatione
Et sperẽt in te qui nouerũt nomẽ tuũ: quoniam non dereliquisti querentes te dñe
Psallite dño qui habitat in syon: annunciate inter gentes studia eius.
Quoniã requirens sanguinem eorū recordatus est: nõ est oblitus clamorẽ pauperũ
Miserere mei dñe: vide humilitatem meam de inimicis meis.
Qui exaltas me de portꝫ mortis: vt annũciẽ omẽs laudaciones tuas ĩ portis filie syõ.
Exultabo in salutari tuo: infixe sunt gentes in interitu quem fecerunt.
In laqueo isto quem abscõderunt: comprehensus est pes eorum.
Cognoscet dñs iudicia faciens: in operibꝰ manuũ suarũ comprehẽsus est peccator.
Conuertantur peccatores in infernum: omnes gentes que obliuiscuntur deum.
Quoniã nõ in finẽ obliuio erit pauperis: patiencia pauperum non peribit in finem
Exurge dñe non confortetur homo: iudicentur gẽtes in conspectu tuo.
Constitue domine legislatorem super eos: sciant gentes quoniam homines sunt.
Vt quid domine recessisti lõge: despicis in oportunitatibus in tribulatione
Dũ superbit impius incẽditur pauper: cõprehenduntur in consiliis quibus cogitant
Quoniã laudatur peccator in desyderiis anime sue: & iniquus benedicitur.
Exacerbauit dominũ peccator: scdm multitudinẽ ire sue non queret.
Non est deus in conspectu eius: inquinate sunt vie illiꝰ in omni tempore.
Auferuntur iudicia tua a facie eius: omnium inimicorum suorum dominabitur.
Dixit enim in corde suo: nõ mouebor a generatione in generationem sine malo
Cuius maledictione os ple

num est et amaritudine & do
lo: sub ligua ei⁹ labor et dolor
Sedet in insidiis cum diuiti
bus in occultis: vt interfi-
ciat innocentem
Oculi eius in pauperẽ respi
ciunt: insidiatur in abscõdi-
to quasi leo in speluca sua
Insidiatur vt rapiat pau-
perem: rapere pauperem duz
attrahit eum.
In laqueo suo humiliabit
eũ: inclinabit se et cadet cum
dominatus fuerit pauperũ.
Dixit enĩ in corde suo obli-
tus est deus: auertit faciem
suam ne videat in finem
Exurge domine deus & exal
tetur manus tua: ne obliui-
scaris pauperum.
Propter quid irritauit im-
pius deum: dixit enim in cor
de suo non requiret.
Uides qm̃ tu laborẽ et dolo
rem consideras: vt tradas
eos in manus tuas.
Tibi derelictus est pauper:
orphano tu eris adiutor.
Contere brachium peccato
ris et maligni: querer pecca-
tum illius et non inuenietur
Dominus regnabit in eter-
num & in seculũ seculi: peribi
tis gentes de terra illius
Desideriũ pauperũ exaudi-
uit dñs: preparationem cor-
dis eorũ audiuit auris tua
Iudicare pupillo et humili:
vt nõ apponat vltra magni
ficare se hõ sup terrã. ps. x.
IN dño cõfido quomodo
dicitis aĩe mee: transmi
gra in montem sicut passer.
Qm̃ ecce pctõres intẽderũt
arcũ: parauerũt sagittas su
as in pharetra: vt sagittent
in obscuro rectos corde
Qm̃ que perfecisti destrue-
runt: iustus autẽ quid fecit.
Dominus in templo sancto
suo: dñs in celo sedes eius
Oculi eius in pauperẽ respi
ciunt: palpebre eius interro-
gant filios hominum.
Dñs interrogat iustũ et im
pium: qui autẽ diligit iniq̃ta
tem odit animam suam
Pluet sup pctõres laqueos:
ignis/ sulphur/ & spiritus pro
cellarũ pars calicis eorum.
Qm̃ iustus dñs et iusticias
dilexit: eq̃tatẽ vidit vult⁹ ei⁹
Gloria. Per aduẽ. ãn. Erit
ipse expectatio gentiũ: laua-
bitq; vino stolã suã & sangui
ne vue palliũ suum. Ab. oct.
epy. vsq; ad passionẽ dñi. ãn
Dñe deus meus in te speraui
Per estatẽ. ãn. Iuste de⁹ iu-
dex fortis patiensq; benign⁹
in te sperantes muni miserã
do fideles Psalmus xi.
Saluum me fac domine
quoniã defecit sanctus:

quoniam diminute sunt veritates a filiis hominum
Vana locuti sunt vnusq̄sq3 ad proximū suū: labia dolosa in corde & corde locuti sūt
Disp̄dat dn̄s vniuersa labia dolosa: et linguam magniloquam.
Qui dixerunt linguam nostram magnificabimus: labia nostra nobis sunt quis noster dominus est.
Propter miseriam inopum et gemitum pauperum: nūc exurgam dicit dominus.
Ponam in salutari: fiducialiter agam in eo.
Eloquia domini eloquia casta argentum igne examinatum: probatum terre purgatum septuplum.
Tu domine seruabis nos & custodies nos: a generatione hac in eternum.
In circuitu impii ambulāt: scd̄m altitudinem tuā multiplicasti filios hominū. p̄s. xii
Usq3quo dn̄e obliuisceris me in finē: vsq3quo auertis faciem tuam a me
Quādiu ponā cōsilia in aīa mea: dolorē ī corde meo p diē
Usq3quo exaltabitur inimicus meus super me: respice et exaudi me dn̄e deus meus
Illumina oculos meos ne vnq̄ obdormiam in morte: neq̄n dicat inimicus meus p̄ ualui aduersus eum
Qui tribulāt me exultabūt sī mot⁹ fuero: ego autem in misericordia tua speraui
Exultabit cor meū ī salutari tuo cantabo domino q̄ bona tribuit michi: & psallā nomini dn̄i altissimi. p̄s. xiii.
Dixit insipiens in corde suo: nō ē de⁹
Corrupti sunt & abominabiles facti sūt ī studiis suis: nō est qui faciat bonum non est vsq3 ad vnum.
Dn̄s de celo p̄spexit sup filios hominū: vt videat si est intelligēs aut requirēs deū.
Oēs declinauerūt simul īutiles facti sunt: non est q̄ faciat bonum nō est vsq3 ad vnum.
Sepulchrū patēs est guttur eorū linguis suis dolose agebant: venenum aspidum sub labiis eorum.
Quorū os maledictione et amaritudine plenum est: veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem.
Contritio et infelicitas in viis eorum & viam pacis nō cognouerūt: nō est timor dei ante oculos eorum.
Nōne cognoscēt oēs q̄ operant iniq̄tatē: q̄ deuorāt plebem meā. sicut escam panis:
Deum non inuocauerunt:

illic trepidauerunt timore vbi non erat timor.

Qm̄ dñs ī generatiōe iusta est: cōsilium inopis confudi stis qm̄ dñs spes eius est.

Quis dabit ex syon saluta-re isrl: cū auerterit dñs capti uitatem plebis sue: exultabit iacob et letabit isrl. ps̄. xiiii.

Domīe quis habitabit ī tabernaclo tuo: au qs requiescet in mōte scō tuo

Qui ingreditur sine macu-la: et operatur iusticiam.

Qui loquitur veritatem in corde suo: qui non egit dolū in lingua sua.

Nec fecit proximo suo ma lum: et opprobriū nō accepit aduersus proximos suos

Ad nichilū deduct9 est in cō spectu eius malignus: timen-tes autem dñm glorificat.

Qui iurat primo suo et nō decipit: qui pecuniā suā nō de dit ad vsurā et munera sup innocentem non accepit.

Qui facit hec: non mouebi tur in eternum.

Gloria. Per. aduen. ān. Pul criores sunt oculi ei9 vino et dentes eius lacte cādidio-res. V. Ex syon species decorꝫ eius. R. De9 noster manife-ste veniet. Per octa. epy. vsq3 ad pas. dñi ā Respice et exau di me dñe deus meus. V. Me mor fui nocte noīs tui dñe. R. Et custodiui legē tuam. Per estatē ān. Surge et in e-ternū serua munimine sacro custodiq3 tuos astripotēs fa mulos. V9. Memor fui nocte nominis tui domine. ps̄. xv.

Conserua me dñe quo-niā speraui in te: dixi dño deus meus es tu qm̄ bo norum meorum non eges

Sanctis qui sūt in terra ei9: mirificauit omnes volunta tes meas in eis.

Multiplicate sunt īfirmita tes eorꝫ: postea accelerauerūt.

Non congregabo cōuēticu-la eorꝫ de sanguinib9: nec me mor ero nominum eorum p labia mea.

Dñs pars hereditatis mee et calicis mei: tu es q restitu-es hereditatem meam michi.

Funes ceciderūt michi in p̄ claris: etenim hereditas mea p̄clara est michi.

Benedicā dñm qui tribuit michi intellectum: insuper et vsq3 ad noctem increpuerūt me renes mei.

Prouidebā dñm in conspe-ctu meo semper: qm̄ a dextris est michi ne commouear

Propter hoc letatuꝫ est cor meū et exultauit lingua mea: insuper et caro mea requie-scet in spe

Qm̄ nō derelinques animā meam in inferno: nec dabis sctm̄ tuū videre corruptionē
Notas michi fecisti vias vite: adimplebis me leticia cuꝫ vultu tuo delectatiōes in dextera tua vsqꝫ in finem.
Gloria patri ⁊ filio et spiritui. Dn̄icis diebus p aduētū vsqꝫ ad natiuit. dn̄i. In. ii. noc. ān. Bethleē nō es minima in principibus iuda: ex te eni exiet dux q̄ regat populū meū israel. ip̄e enim saluū faciet ppl̄m suū a pctīs eorum. Dieb9 dn̄icis ab oct. epy. vsqꝫ ad passionē dn̄i In. ii. noc. ā Bonorū meoꝝ non indiges: in te speraui cōserua me dn̄e. Dn̄icis diebus ab octa. trini. vsqꝫ ad aduētum dn̄i. In. ii. noc. ān. Nature genitor conserua morte redēptos: facqꝫ tuo dignos seruitio famlos
Exaudi dn̄e iu- p̄s. xvi. sticiā meā: intende dep̄cationem meam
Auribus percipe orationē meam: non in labiis dolosis.
De vultu tuo iudiciū meū prodeat: oculi tui videant eq̄tates.
Probasti cor meū ⁊ visitasti nocte: igne me examinasti et nō est īuenta in me īiq̄tas.
Ut nō loquat os meū opera hominum: propter verba labiorum tuorum ego custodiui vias duras.
Perfice gressus meos in semitis tuis: vt nō moueantur vestigia mea
Ego clamaui qm̄ exaudisti me deus: inclina aurē tuam michi ⁊ exaudi verba mea
Mirifica mīas tuas: qui saluos facis sperantes in te
A resistētib9 dextere tue custodi me: vt pupillam oculi.
Sub vmbra alarū tuaꝝ protege me: a facie impiorū qui me affixerunt.
Inimici mei aīam meā circundederūt adipē suum concluserunt: os eoruꝫ locutum est superbiam.
Proiiciētes me nunc circundederūt me: oculos suos statuerunt declinare in terram.
Susceperūt me sicut leo paratus ad predā: et sicut catulus leōis habitās in abditis.
Exurge dn̄e preueni eum et supplanta eum: eripe animā meam ab impio. frameā tuā ab inimicis manus tue.
Domine a paucis de terra diuide eos in vita eorum: de abscōditis tuis adimpletus est venter eorum
Saturati sūt filiis: ⁊ dimiserūt reliq̄as suas puulis suis
Ego aūt in iusticia apparebo in cōspectu tuo: satiabor

cum apparuerit gloria tua. Gloria. Per adue. añ. Ecce virgo cōcipiet et pariet filiū et vocabitur nomen eius emmanuel. Post octa. epy. usqꝫ ad passio. dñi. ã. Inclina dñe aurē tuā michi et exaudi verba mea. Per estatē. ã. Pectora nr̃a tibi tu conditor orbis adure igne pio purgans atqꝫ cremando pbans. ps. xvii.

Diligā te dñe fortitudo mea: dñs firmamētū meum et refugium meum et liberator meus.

Deus meus adiutor meus: et sperabo in eum.

Protector meus et cornu salutis mee: et susceptor meus

Laudās inuocabo dñm: et ab inimicis meis saluus ero

Circūdederūt me dolores mortis: et torrentes iniquitatis conturbauerunt me

Dolores inferni circūdederunt me: preoccupauerūt me laquei mortis

In tribulatiōe mea inuocaui dominum: et ad deum meum clamaui

Et exaudiuit de tēplo sancto suo vocem meam: et clamor meus in conspectu ei9 introiuit in aures eius

Commota est et cōtremuit terra: fundamenta montiū conturbata sunt et commota sunt qm̄ iratus est eis.

Ascendit fumus in ira ei9 et ignis a facie eius exarsit: carbones succensi sūt ab eo.

Inclinauit celos ꝛ descēdit: et caligo sub pedibus eius

Et ascendit super cherubin et volauit: volauit super pēnas ventorum.

Et posuit tenebras latibulum suum in circuitu eius: tabernaculum eius tenebrosa aqua in nubibus aeris

Pre fulgore in conspectu ei9 nubes transierunt: grando ꝛ carbones ignis

Et intonuit de celo dominus et altissimus dedit vocem suam: grando et carbones ignis.

Et misit sagittas suas ꝛ dissipauit eos: fulgura multiplicauit et conturbauit eos.

Et apparuerūt fontes aquarum: et reuelata sunt fundamēta orbis terrarum.

Ab increpatione tua domine: ab inspiratione spiritus ire tue.

Misit de summo et accepit me: et assumpsit me de aquis multis.

Eripuit me de inimicis meis fortissimis et ab his q̇ oderunt me: quoniam confortati sunt super me.

Preuenerunt me in die af-

flictionis mee: et factus est dominus protector meus.

Et eduxit me in latitudinē: saluū me fecit quoniam voluit me.

Et retribuet michi domin⁹ secūdum iusticiam meam: et secūdum puritatem manuū mearum retribuet michi.

Quia custodiui vias domini: nec impie gessi a deo meo.

Quia omīa iudicia eius in cōspectu meo: & iusticias eius non repuli a me.

Et ero immaculatus cū eo: et obseruabo me ab iniquitate mea.

Et retribuet michi domin⁹ secundum iusticiam meam: et secundum puritatem manuum mearum in conspectu oculorum eius.

Cum sancto sanctus eris: et cum viro innocente innocēs eris.

Et cum electo electus eris: et cum peruerso peruerteris.

Quoniam tu populum humilem saluum facies: et oculos superborum humiliabis

Quoniam tu illuminas lucernā meam dn̄e: deus meus illumina tenebras meas.

Quoniā in te eripiar a temtatione: & in deo meo trāsgrediar murum.

Deus meus impoluta via eius: eloquia dn̄i igne examinata protector est omniū sperantium in se.

Quoniam quis deus preter dominum: aut quis deus preter deū nostrum.

Deus qui precinxit me virtute: & posuit immaculatam viam meam.

Qui pfecit pedes meos tanq̄ ceruorum: & sup excelsa statuens me.

Qui docet manus meas ad prelium: et posuisti vt arcum ereum brachia mea.

Et dedisti michi protectionem salutis tue: & dextera tua suscepit me.

Et disciplina tua correxit me in finem: & disciplina tua ipsa me docebit.

Dilatasti gress⁹ meos subtus me: et non sunt infirmata vestigia mea.

Persequar inimicos meos et comprehēdam illos: et nō conuertar donec deficiant.

Confringam illos nec poterunt stare: cadent subtus pedes meos.

Et precinxisti me virtute ad bellum: & supplantasti insurgentes in me subtus me.

Et īimicos meos dedisti michi dorsum: et odientes me disperdidisti.

Clamauerunt nec erat qui

saluos faceret ad dominum: nec exaudiuit eos.

Et cōminuam eos vt puluerem ante faciem venti: vt lutum platearum delebo eos.

Eripies me de cōtradictionibus populi: cōstitues me in caput gentium.

Populus quem non cognoui seruiuit michi: ī auditu auris obediuit michi.

Filii alieni mētiti sunt michi: filii alieni inueterati sūt et claudicauerūt a semitis suis.

Uiuit dominus et benedictus deus meus: et exaltetur deus salutis mee.

Deus qui das vīdictas michi et subdis populos sub me: liberator meus de inimicis meis iracundis.

Et ab insurgentibus in me exaltabis me: a viro iniquo eripies me.

Propterea confitebor tibi in nationibus domine: et nomini tuo psalmū dicam.

Magnificans salutes regis eius et faciens misericordiā christo suo dauid: et semini eius vsq in seculum.

Gloria patri. Per aduētū. ān. Orietur in diebus eius iusticia et abundātia pacis et adorabunt eū oēs reges tre oēs gentes seruiēt ei. v. Egredietur virga de radice iesse. R. Et flos de radice ei⁹ ascēdet Post octa. epyphanie vsq ad passionem dñi. ā. Dominus firmamentū meū et refugiū meum. V⁹. Media nocte surgebam ad cōfitendū tibi. R. Super iudicia iustificatiōis tue p. estatē. ān. Tu populum humilem saluasti ab hoste redēptor atq supba tuo colla premis iaculo. v. Media nocte surgebam. psalm⁹. xviii.

Celi enarrant gloriam dei: et opera manuum eius annunciat firmamētū.

Dies diei eructat verbuz: et nox nocti indicat scientiam.

Non sunt loquele neq sermones: quorum non audiantur voces eorum.

In omnē terram exiuit sonus eorū: et ī fines orbis terre verba eorum.

In sole posuit tabernaculū suū: et ipse tāq sponsus procedens te thalamo suo.

Exultauit vt gygas ad currendam viam: a summo celo egressio eius.

Et occursus ei⁹ vsq ad summū eius: nec est qui se abscōdat a calore eius.

Lex dñi immaculata cōuertens animas: testimoniū domini fidele sapientiam prestans paruulis.

Iusticie dñi recte letifican-

tes corda: preceptum dñi lucidum illuminans oculos.

Timor domini sanctus permanet in seculum seculi: iudicia domini vera iustificata in semetipsa.

Desyderabilia super aurū et lapidē preciosum multū: et dulciora super mel et fauū

Etenī seruus tuus custodit ea: in custodiendis illis retributio multa.

Delicta quis ītelligit ab occultis meis munda me: et ab alienis parce seruo tuo.

Si mei nō fuerint dominati tunc īmaculatus ero: et emūdabor a delicto maximo.

Et erunt vt cōplaceant eloquia oris mei: et meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Domine adiutor meus: et redemptor meus.

Gloria patri. Dñicis diebus p aduentū vsqȝ ad natiuitatē dñi. In. iii. noc. ān. Nox precessit dies autē appropinquauit abiiciam⁹ ergo opera tenebrarum et induamur arma lucis. Dñicis diebus ab oct. epyphanie vsqȝ ad passionem dñi qñ de dñica agitur. In iii. noc. ān. Preceptū dñi lucidum illuminās oculos Dñicis diebus per estatē qñ de dñica agitur vsqȝ ad aduentū. In. iii. noc. ān. Sponsus vt e thalamo pcessit xp̄s in orbē descendens celo iure salutifero. psalmus. xix.

Exaudiat te dominus in die tribulationis: protegat te nomen dei iacob.

Mittat tibi auxiliuȝ de sancto: et de syon tueatur te.

Memor sit oīs sacrificii tui: et holocaustū tuū pīgue fiat

Tribuat tibi secundum cor tuum: et om̄e consilium tuū confirmet.

Letabimur ī salutari tuo: et in nomine dei nostri magnificabimur.

Impleat dominus omnes petitiones tuas: nunc cognoui quoniam saluum fecit dominus christum suum.

Exaudiat illum de celo sancto suo: in potētatibus salus dextere eius.

Hi in curribus et hi in eq̄s: nos autē in noīe domini dei nostri inuocabimus.

Ipsi obligati sunt et ceciderunt: nos autem surreximus et erecti sumus.

Dñe saluū fac regē: et exaudi nos in die qua inuocauerimus te.

Gloria. Per aduētū. ān. Hora est iā nos de sōno surgere et apti sūt oculi nr̄i surgere ad xp̄m qr lux vera est fulgens in

celis Ad oct epyphanie vsq̄ ad passionē dn̄i. ā. Impleat dn̄s oēs petitiōes tuas. Per estatem. ā. Auxiliū nobis sal uatoꝛ mitte salutis ⁊ tribuas vitam tp̄e perpetuo. p̄s. xx.

Dn̄e ī ṽtute tua leta bitur rex: ⁊ sup̄ saluta te tuū exultabit vehemēter.
Desiderium coꝛdis ei⁹ tri= buisti ei: et voluntate labio= rum ei⁹ non fraudasti eum.
Qm̄ p̄uenisti ī bn̄dictiōib⁹ dulcedinis: posuisti ī capite eius coꝛonā de lapide p̄cioso
Vitā petiit a te et tribuisti ei: longitudinē dierū in secu lum et in seculum seculi.
Magna est gloꝛia eius in sa lutari tuo: gloꝛiā et magnuꝫ decoꝛem impones super eum
Qm̄ dabis eū ī bn̄dictionē in seculum seculi: letificabis eum in gaudio cū vultu tuo
Qm̄ rex sperat in dn̄o: et in mīa altissimi non ꝯmouebit
Inueniat manus tua oībus inimicis tuis: dextera tua in= ueniat omnes qui te oderūt.
Pones eos vt clibanū ignis in tempoꝛe vultus tui: dn̄s in ira sua conturbabit eos ⁊ de= uoꝛabit eos ignis.
Fructū eoꝝ de terra p̄des: et semē eoꝝ a filiis hominū.
Quoniā declinauerūt in te mala: cogitauerunt consilia que non potuerunt stabilire
Quoniā pones eos doꝛsum in reliquiis tuis: p̄parabis vultum eoꝛum.
Exaltare dn̄e ī ṽtute tua: cā tabim⁹ ⁊ psallem⁹ ṽtutes tuas
Glia patri. Per aduentū. ā. Gaudete in dn̄o semp̄ mode stia vestra nota sit oīb⁹ hoī= bus dn̄s p̄ope est nichil solli citi sitis: sed ī omni or̄one pe titiones vestre īnotescāt apd̄ deū. ṽ. Egredief dn̄s de loco sancto suo. R. Ueniet vt sal uet pp̄lm suū. Nō dicat vlte rius. ab oct. epyphaīe vsq̄ ad passionē dn̄i. ā. Dn̄e in ṽtute tua letabit rex. ṽ⁹. Exaltare dn̄e in virtute tua. R. Cāta= bim⁹ et psalm⁹ virtutes tuas Per estatem. ā. Rex sine fine manēs miseris tu parce rui= nis: p̄emia concedens et tua cuncta regens. ṽſ⁹. Exaltare domine. vt supꝛa. Cāticum.

Te deum lauda= mus: te dominū confitemur.
Te eternum patreꝫ: omnis terra venera= tur.
Tibi omēs angeli: tibi celi et vniuerse potestates.
Tibi cherubin ⁊ seraphin: in cessabili voce p̄oclamant.
Sanctus. Sāctus. Sāctus: Dominus deus sabaoth.
Pleni sunt celi et terra: ma iestatis gloꝛie tue.

Te glorioſus apoſtolorum choꝛus.
Te pꝛophetarum laudabilis numerus.
Te martyꝛum candidatus laudat exercitus.
Te per oꝛbem terrarum: ſancta confitetur eccleſia.
Patrē immenſe maieſtatis
Venerādum tuum verum: et vnicum filium.
Sanctū quoq; paraclitū ſpm̄
Tu rex gloꝛie chꝛiſte.
Tu patris ſempiternus es filius.
Tu ad liberādum ſuſceptu rus hominem: non hoꝛruiſti virginis vterum.
Tu deuicto moꝛtis aculeo: aperuiſti credētibus regna celoꝛum.
Tu ad dexteram dei ſedes: in gloꝛia patris
Iudex crederis: eſſe vētur9
Te ergo queſum9 famulis tuis ſubueni: quos pꝛecioſo ſanguine redemiſti.
Eterna fac cum ſanctis tuis: in gloꝛia numerari.
Saluum fac populum tuum dn̄e: et benedic hereditati tue
Et rege eos: et extolle illos vſq; in eternum.
Per ſingulos dies: benedicimus te.
Et laudamus nomen tuum in ſeculū: et in ſeculum ſeculi.

Dignare dn̄e die iſto: ſine peccato nos cuſtodire.
Miſerere noſtri domine: miſerere noſtri.
Fiat miſericoꝛdia tua domine ſuper nos: quēadmodū ſperauimus in te
In te dn̄e ſperaui: nō cōfundar in eternū. ℣. Excelſus ſuper om̄s gētes dn̄s. ℟. Et ſuper celos gloꝛia eius.
De9 in adiutoꝛiū. In laud ān. Regnauit dn̄s p̄cict9 foꝛtitudine cū decoꝛe virtutum cuius ſedes eſt in eternum. p̄s. Dn̄s reḡ. ān. Sciam9 omēs quia dn̄s ipſe eſt de9 cui iubilemus et exaltem9 et laudem9 nomen eius in eternū. p̄. Iubilate. ā. Benedicā te dn̄e in vita mea vt videā virtutem tuam et gloꝛiā tuā. p̄s Deus deus. ān. Om̄is creatura celi et terre benedicat dn̄m hymnū dicat et ſuperexaltet eum in ſecula. p̄s. Benedicite. ā. Spiritus om̄is laudet dn̄m quia ipſe dixit et facta ſūt oīa mādauit et creata ſūt vniuerſa p̄s. Laudate dn̄m de celis.
He pꝛedicte āe. ſꝫ in laud. dicantur dn̄icis dieb9 qn̄ ichoatur aliqua noua hiſto cū pleno ſeruitio. et qn̄ vltimo fit ſeruitiū de dn̄ica ante lxx. vel an̄ aduē. mediis vo dn̄icis dr hec ſola ā Regnauit. p̄. xcii.

DOminus regnauit decorem indutus est: indutus est dominus fortitudinem et precinxit se.
Etenim firmauit orbē terre: qui non commouebitur
Parata sedes tua de⁹ extūc: a seculo tu es
Eleuauerūt flumia dñe: eleuauerūt flumina vocem suā
Eleuauerūt flumina fluct⁹ suos: a vocib⁹ aq̄rū multaꝝ.
Mirabiles elationes maris: mirabilis in altis dominus
Testimonia tua credibilia facta sūt nimis: domū tuā decet sanctitudo dñe in lōgitudinē dierum. Glori. ps. xcix.
IUbilate deo oīs terra: seruite dño in leticia
Introite in conspectu ei⁹: in exultatione.
Scitote qm̄ dñs ipe est deus: ipse fecit nos ⁊ non ipsi nos
Populus ei⁹ ⁊ oues pascue eius introite portas eius ī cōfessione: atria ei⁹ in hymnis confitemini illi
Laudate nomen eius quoniam suauis est dñs ī eternū misericordia eius: ⁊ vsq3 ī generatione ⁊ generationē veritas eius. Gloria pr̄i. p̄. lxii
DEus deus meus: ad te de luce vigilo
Sitiuit in te aīa mea: q̄ multipliciter tibi caro mea.
In terra deserta inuia ⁊ inaquosa sic in sancto apparui tibi: vt viderem virtutē tuā et gloriam tuam.
Qm̄ melior est mīa tua sup vitas: labia mea laudabūt te
Sic bñdicā te in vita mea: et ī noīe tuo leuabo man⁹ meas
Sicut adipe ⁊ pinguedine repleat aīa mea: ⁊ labiis exultationis laudabit os meum
Sic memor fui tui super stratū meū in matutinis meditabor ī te: q2 fuisti adiutor me⁹.
Et in velamēto alarū tuaꝝ exultabo adhesit aīa mea post te: me suscepit dextera tua
Ipsi vo ī vanū q̄sierūt animā meā ītroibūt ī īferiora terre: tradētur in man⁹ gladii partes vulpiū erunt.
Rex vero letabit in deo laudabuntur omnes qui iurant in eo: quia obstructum est os loquentium iniqua. ps. lxvi.
DEus misereatur nr̄i ⁊ benedicat nobis: illuminet vultum suum sup nos et misereatur nostri.
Ut cognoscamus in terra viam tuam: in omnibus gentibus salutare tuum.
Confiteant tibi populi de⁹: confiteantur tibi populi oēs
Letentur ⁊ exultent gentes qm̄ iudicas populos in eq̄tate: et gentes in terra dirigis.

Confiteant tibi populi deꝰ confiteantur tibi populi omẽs: terra dedit fructũ suum.

Benedicat nos deus deꝰ noster bñdicat nos deꝰ: ⁊ metuant eum omnes fines terre.

Gloria patri. Danielis iii.

Benedicite oĩa opera domini dño: laudate ⁊ superexaltate eum in secula

Benedicite angeli dñi dño: benedicite celi dño.

Benedicite aque oẽs q̃ sup celos sũt dño: benedicite omnes virtutes domini dño.

Benedicite sol ⁊ luna dño: benedicite stelle celi domino

Benedicite imber ⁊ ros dño: bñdicite oĩs spũs dei dño

Bñdicite ignis ⁊ estus dño: benedicite frigus ⁊ estas dño

Bñdicite rores ⁊ pruina domino: bñd gelu ⁊ frigꝰ dño.

Bñdicite glacies ⁊ niues do: benedicite noctes ⁊ dies dño.

Bñdicite lux et tenebre dño: bñdicite fulgura ⁊ nubes dño

Bñdicat terra dñm: laudet et superexaltet eum in secula.

Bñdicite mõtes et colles domino: benedicite vniuersa germinãtia in terra dño

Bñdicite fontes dño: bñdicite maria ⁊ flumina dño.

Bñdicite cete et omnia que mouentur in aquis dño: bñdicite oẽs volucres celi dño.

Benedicite oẽs bestie ⁊ pecora dño: benedicite filii hominum domino

Bñdicat israel dñm: laudet et superexaltet eum in secula

Bñdicite sacerdotes dñi domĩo: bñdicite serui dñi dño

Benedicite spiritus ⁊ aĩe iustorum dño: bened sctĩ et humiles corde dño.

Benedicite anania azaria misael dño: laudate ⁊ superexaltate eum in secula

Benedicamus patrẽ ⁊ filiũ cũ sancto spiritu: laudemꝰ et superexaltemus eũ in secula

Benedictus es dñe in firmamento celi: et laudabilis et gloriosus et superaltatus in secula. ps. cxlviii.

Laudate dñm de celis: laudate eũ in excelsis

Laudate eũ omnes angeli eius: laudate eum omnes virtutes eius

Laudate eũ sol et luna: laudate eũ oẽs stelle et lumen

Laudate eum celi celorum et aque que super celos sunt: laudent nomen domini

Quia ipse dixit ⁊ facta sũt: ipse mãdauit et creata sunt.

Statuit ea in eternuz ⁊ in seculum seculi: preceptũ posuit et non preteribit

Laudate dñm de terra: dracones et omnes abyssi.

Ignis grando nix glacies spiritus procellarum: que faciunt verbum eius.
Montes et oēs colles: ligna fructifera et omnes cedri.
Bestie et vniuersa pecora: serpētes et volucres pēnate.
Reges terre et oēs populi: principes et oēs iudices tre.
Iuuenes et virgīes senes cū iunioribus laudent nomē dñi: quia exaltatū est nomē eius solius.
Confessio eius super celum et terram: et exaltauit cornu populi sui.
Hymnus oībus sanctis eius: filiis israel populo appropīquanti sibi. ps. cxlix.

Cantate dño canticum nouum: laus eius ī ecclesia sanctorum.
Letet isrl in eo q fecit eū: et filie syon exultēt ī rege suo.
Laudent nomen eius ī choro in tympano: et psalterio psallant ei.
Quia beneplacitum est domino ī populo suo: et exaltauit mansuetos in salutem.
Exultabūt sancti in gloria: letabuntur in cubilibus suis.
Exultationes dei ī gutture eorum: et gladii ancipites in manibus eorum.
Ad faciēdā vīdictā ī nationibus: increpatiōes in ppl'is.
Ad alligandos reges eorū in compedibus: et nobiles eorum in manicis ferreis.
Ut faciant in eis iudiciū cō scriptum: gloria hec ē omnibus sanctis eius. psalmus. cl.

Laudate dominū in sanctis eius: laudate eum in firmamento virtutis eius
Laudate eum in virtutibus eius: laudate eū scdm multitudinem magnitudinis eius
Laudate eum ī sono tube: laud eū ī psalterio et cithara
Laudate eū in tympano et choro: laudate eum in cordis et organo.
Laudate eū in cimbalis benesonātibus laudate eum in cimbalis iubilationis: omīs spiritus laudet dominum.
Gl'iā. Capitula de aduē. singulis diebus dñicis eiusdē suis in locis supius reperient. hymnus.

Vox clara ecce intonat: obscura queque īcrepat: pellant eminus somnia: ab ethere christus promicat.
Mēs iam resurgat torpida: que sorde extat saucia: sidus refulget iam nouum: vt tollat omne noxium.
E sursū agnus mittit: laxare gratis debitū: oēs p īdulgētia: vocē demus cū lacrimis.
Secūdo vt cū fulserit: mūdūqz horror cinxerit: nō pro

reatu puniat: sz pius nos tūc protegat.

Laus honor virtus gloria: deo patri et filio: sctō simul paclito: in sēpiṫna scl'a. amē

℣ Uox clamantis ī deserto. ℟ Parate viā dñi rectas faci te sēitas dei nr̄i. Hic hymnus cū suo ℣. ⁊ ℟. dicet ad laud omnib⁹ dieb⁹ dñicis. ⁊ fer. per aduentum quando de ea agi tur. apocali. vii. Capitulū.

Benedictio ⁊ claritas et sapiētia et grarū actio honor ⁊ virt⁹ ⁊ fortitudo deo nostro in secula sclor. amē. Deo grās. Hoc cp̄m dicit in omibus dñicis ad laudes a. Dñe ne in ira: vsq; ad lxx. ⁊ a Deus oīm: vsq; ad aduētum qñcūq; agit de dñica. ¶ In oībus dñicis a Dñe ne in ira. qñ de dñica agit vsq; ad xl. dr ad laud hic sequēs hymn⁹

Eterne rerum cōditor: noctē diemq; qui regis: et temporū das tempora: vt alleues fastidium

Preco diei iā sonet: noctis p fūde puigil: nocturna lux viā tib⁹: a nocte noctē segregās.

Hoc excitat⁹ lucifer: soluit polū caligine: hoc oīs errorū chorus: viam nocēdi deserit.

Hoc nauta vires colligit: pō tiq; mitescūt freta: hoc ipa pe tra ecclie: canēte culpā diluit

Surgamus ergo strenue: gal lus iacētes excitat: ⁊ somno- lentos increpat: gallus negā tes arguit.

Gallo canēte spes redit: egr; salus refunditur: mucro la- tronis conditur: lapsis fides reuertitur.

Iesu labentes respice: ⁊ nos vidēdo corrige: si respicis lap sus cadunt: fletuq; culpa sol- uitur.

Tu lux refulge sensibus: mē tisq; sōnuz discute: te nostra vox primū sonet: et vota sol- uamus tibi.

Gloria tibi dñe: qui na. vsq; ad purifi. post purifi. vo dr. Deo patri sit gloria eiusq; soli filio cū spū paraclito et nunc et ī perpetuū. Amen. ℣. Dñs regnauit. ℟. Decorem induit. All'a. Iste ℣. cū pred. cp̄. dicat in laud. oīb⁹ dñicis vsq; ad lxx. et a. Deus oīm. vsq; ad aduē. dñi qñ de dñica agitur. Et a lxx. vsq; ad xl. ℣ Dñe refugiū fact⁹ es nobis. ℟. A generatione et pgenie. Per estatē in dñicis et feria- libus diebus vsq; ad aduētū dicitur ad laudes hic sequēs hymnus quādo de dñica vel de feria agitur. Hymnus.

Ecce iā noctis tenuatur vmbra/ lucis aurora ru tilans chorusca/ nisib⁹ totis

rogitemus oēs/ cūctipotētem
Ut de⁹ noster miserat⁹ oēz/
pellat languorem tribuat sa
lutem/ donet et nobis pietate
patris/ regna polorum
Prestet hoc nobis deitas be
ata/ pris ac nati paritercꝫ scti/
spūs cui⁹ reboat in oī/ gloria
mūdo Amē. ℣. Dñs regnauit
℞. Decorē īduit. Alla. Lu. i.
Benedict⁹ dñs de⁹ israel:
quia visitauit et fecit re
dēptionem plebis sue.
Et erexit cornu salutꝫ nobis:
in domo dauid pueri sui
Sicut locut⁹ est p os sctōꝝ: q
a seculo sūt prophetarū eius
Salutē ex inimicis nr̄is: et de
manu oīm qui oderūt nos
Ad faciendā mīam cum pa
tribus nostris: et memorari
testamenti sui sancti
Iusiurādum qd iurauit ad
abraham patrem nostrū: da
turum se nobis.
Ut sine timore de manu ini
micorum nostrorum libera-
ti: seruiamus illi
In sanctitate et iusticia corā
ipso: omībus diebus nostris
Et tu puer pphēta altissimi
vocaberis: preibis enī āte fa-
ciem dñi parare vias eius
Ad dandam scientiam sa-
lutis plebi eius: in remissio-
nem peccatorū eorum.
Per viscera mīe dei nr̄i: qb⁹
visitauit nos oriēs ex alto.
Illuīare his q ī tenebris et
vmbra mortꝫ sedēt: ad dirigē
dos pedes nr̄os in viam pacis
Gla. Ps̄. seqns nō dicet nisi
ī choro ser. dieb⁹ p⁹ matu. qn̄
de ser. agit. ps̄. cxxii.
Ad te leuaui oculos me
os: qui habitas in celis
Ecce sicut oculi seruorū: in
manibus dominorū suorum
Sicut oculi ancille ī manib⁹
dñe sue: ita ocli nr̄i ad dñm
deū nr̄m donec misereat nr̄i.
Miserere nostri dñe misere-
re nostri: quia multū repleti
sumus despectione
Quia multū repleta est aīa
nr̄a: opprobriū abūdātib⁹ et
despectio superbis. Gloria.
Kyrie eleison. Christe eleisō
Kyrie eleison. Pater noster.
Et ne nos. Sed libera.
Exurge dñe adiuua nos Et
libera nos propter nomē tuū
Dñe de⁹ vtutū cōuerte nos
Et ostende faciem tuā et sal-
ui erimus.
Dñe exaudi. Et clamor
Dñs vobiscū. Et cū spū tuo
Ecclesie tue q̄s dñe (Or
pces placat⁹ admitte: vt
destructis aduersitatib⁹ et erro
rib⁹ vniuersis secura tibi de
seruiat libertate/ et pacē tuā
nostris concede temporibus
Per. ¶ Ad primam Hymn⁹

Iam lucis orto sydere/ de
um precemur supplices/
vt in diurnis actibꝰ/ nos ser=
uet a nocentibus
Linguam refrenās tēperet/
ne litis horror insonet/ visuz
fouēdo cōtegat/ ne vanitates
hauriat.
Sint pura cordis intima/ ab
sistat ⁊ vecordia/ carnis terat
superbiam/ potus cibiqꝫ par=
citas.
Ut cum dies abscesserit/ no=
ctemqꝫ sors reduxerit/ mundi
per abstinentiam/ ipsi cana=
mus gloriam
Deo prī sit glīa/ eiusqꝫ soli
filio/ cū spū paraclito/ ⁊ nunc
et imppetuum. amē. ps xxi.
Deus deus meꝰ respice
in me quare me dereli
quisti: lōge a salute mea ver=
ba delictorū meorum
Deus meus clamabo p diē
et non exaudies: et nocte ⁊ nō
ad insipientiam michi.
Tu autem in sācto habitas:
laus israel
In te sperauerūt patres nrī:
sperauerūt ⁊ liberasti eos
Ad te clamauerunt ⁊ salui
facti sunt: in te sperauerunt ⁊
non sunt confusi
Ego autē sum vermis ⁊ nō
homo: opprobriū hominum ⁊
abiectio plebis
Omnes videntes me derise=
runt me: locuti sunt labiis ⁊
mouerunt caput
Sperauit in dn̄o eripiat euz:
saluū faciat eū qm̄ vult eum
Qm̄ tu es qui extraxisti me
de ventre spes mea ab vberi
bus matris mee: in te ꝓiectus
sum ex vtero
De vētre matris mee deus
meꝰ es tu: ne discesseris a me
Qm̄ tribulatio proxima est:
qm̄ non est qui adiuuet
Circundederunt me vituli
multi: tauri pingues obsede=
runt me
Aperuerūt sup me os suū:
sicut leo rapiēs et rugiens
Sicut aqua effusus sū: ⁊ dis
persa sūt omnia ossa mea
Factū est cor meum tāq̄ ce=
ra liquescens: in medio ven=
tris mei
Aruit tanq̄ testa virtꝰ mea
et lingua mea adhesit fauci=
bus meis: ⁊ in puluerē mortꝭ
deduxisti me
Quoniā circūdederunt me
canes multi: consilium mali
gnantiū obsedit me.
Foderūt manus meas ⁊ pe
des meos: dinumerauerunt
omnia ossa mea.
Ipsi vero cōsiderauerūt et
inspexerunt me: diuiserunt si
bi vestimenta mea ⁊ super ve
stem meā miserūt sortem
Tu aūt dn̄e ne elongaueris

auxilium tuum a me: ad defē
sionem meam conspice
Erue a framea deus animā
meam: et de manu canis vni-
cam meam.
Salua me ex ore leonis: et a
cornibus vnicornium humi-
litatem meam.
Narrabo nomen tuum fra
tribus meis: in medio eccle-
sie laudabo te.
Qui timetis dñm laudate
eum: vniuersum semē iacob
glorificate eum
Timeat eum omne semen is
rael: quoniā nō spreuit neq;
despexit deprecationē pauper;
Nec auertit faciē suā a me:
et cum clamarē ad eum exau
diuit me.
Apud te laus mea in eccl'ia
magna: vota mea reddam ī
conspectu timentium eum
Edent pauperes et satura-
buntur et laudabūt dominū:
qui requirunt eum viuēt cor
da eorum in seculum seculi.
Reminiscētur et cōuertētur
ad dñm: vniuersi fines terre
Et adorabūt in cōspectu ei9:
vniuerse familie gentium
Quoniā dñi est regnū: et ipse
dominabitur gentium
Manducauerūt et adoraue
runt omēs pingues terre: in
conspectu eius cadent omnes
qui descendunt in terram
Et aīa mea illi viuet: et se-
men meum seruiet ipsi.
Annūciabitur dño genera
tio vētura: et annūciabūt ce
li iusticiā eius: populo q̇ na-
scetur quē fecit dñs. ps. xxii.
Dominus regit me et
nichil michi deerit: ī lo
co pascue ibi me collocauit.
Super aquam refectiōis edu
cauit me: animam meam cō
uertit.
Deduxit me sup semitas iu
sticie: propter nomen suum.
Nam et si ambulauero ī me
dio vmbre mortis: non time
bo mala quoniā tu mecū es.
Virga tua et baculus tuus:
ipsa me consolata sunt
Parasti ī cōspectu meo mēsā:
aduersus eos q̇ tribulāt me.
Impinguasti in oleo caput
meum: et calix me9 inebriās
q̄ preclarus est.
Et mīa tua subsequetur me:
omnibus diebus vite mee
Et vt inhabitē in domo do
mini: in longitudinē dierū.
Gloria patri. ps. xxiii.
Domini est terra et ple
nitudo ei9: orbis terra
rū et vniuersi q̇ habitāt in eo
Q; ipse sup maria fūdauit
eū: et sup flumīa p̄parauit eū
Quis ascendet in montem
domini: aut quis stabit in lo
co sancto eius.

Innocens manibus et mundo corde qui non accepit ĩ vano animam suam: nec iurauit in dolo proximo suo.
Hic accipiet benedictionem a domino: et misericordiam a deo salutari suo.
Hec est generatio querentiũ eum: querentium faciem dei iacob.
Attollite portas principes vr̃as et eleuamini porte eternales: et introibit rex glorie.
Quis est iste rex glorie: dominus fortis et potens dñs potens in prelio.
Attollite portas principes vr̃as et eleuamini porte eternales: et introibit rex glorie.
Quis est iste rex glorie: dominus virtutum ipse est rex glorie. ps. xxiiii

Ad te dñe leuaui aĩam meam: deus meus in te confido non erubescam.
Neqꝫ irrideant me inimici mei etenim vniuersi qui sustinent te non confundẽtur.
Confundantur omnes iniqua agentes: superuacue.
Vias tuas domine demonstra michi: et semitas tuas edoce me.
Dirige me in veritate tua et doce me quia tu es de9 saluator meus: et te sustinui tota die.
Reminiscere miserationuꝫ tuarum dñe: et misericordiarum tuaꝝ que a seculo sunt.
Delicta iuuẽtutiꝫ mee: et ignorantias meas ne memineris
Scdm̃ misericordiã tuã memento mei: tu propter bonitatem tuam domine.
Dulcis et rectus dñs: ꝑpter hoc legem dabit delinquentibus in via.
Diriget mãsuetos in iudicio: docebit mites vias suas.
Uniuerse vie dñi misericordia et veritas: reqͥrentib9 testamentũ eius et testimonia ei9.
Propter nomen tuũ dñe ꝓpiciaberis peccato meo: multum est enim.
Quis est hõ q̇ timet dñm: legẽ statuit ei in via quã elegit
Aĩa ei9 in bonis demorabit: et semẽ ei9 hereditabit terrã
Firmamẽtum est dñs timẽtibus eum: et testamẽtũ ip̃i9 vt manifestetur illis.
Oculi mei semper ad dominum: quoniam ip̃e euellet de laqueo pedes meos.
Respice ĩ me et miserere mei: qꝛ vnicus et pauper sum ego.
Tribulationes cordis mei multiplicate sunt: de necessitatibus meis erue me.
Vide humilitatem meã et laborem meum: et dimitte vniuersa delicta mea.

Respice inimicos meos qm̄ multiplicati sũt: et odio iniquo oderunt me.
Custodi animam meam et erue me: non erubescam qm̄ speraui in te.
Innocentes et recti adheserunt michi: quia sustinui te.
Libera deus israel: ex omnibus tribulationibus suis.
Gloria patri. p̄s. xxv.
Iudica me dñe qm̄ ego in innocencia mea ingressus sum: et in dño sperãs non infirmabor.
Proba me dñe et tenta me: vre renes meos et cor meum.
Qm̄ misericordia tua ante oculos meos est: et cõplacui in veritate tua.
Non sedi cum consilio vanitatis: et cum iniqua gerentibus non introibo.
Odiui ecclesiam malignantiũ: et cum impiis nõ sedebo.
Lauabo ĩter ĩnocentes manus meas: ⁊ circũdabo altare tuum domine.
Ut audiam vocem laudis tue: ⁊ enarrem vniuersa mirabilia tua.
Domine dilexi decorem domus tue: et locum habitationis gl'ie tue.
Ne perdas cuꝫ impiis deus animam meam: et cum viris sanguinum vitam meam.
In quorũ manibus iniquitates sunt: dextera eorum repleta est muneribus.
Ego autẽ in ĩnocentia mea ingressus sum: redime me et miserere mei.
Pes meus stetit in directo: in ecclesiis benedicam te domine. Psalmus. liii.
Deus in noĩe tuo saluũ me fac: ⁊ in v̾tute tua iudica me.
Deus exaudi oratiõẽ meam: auribus percipe verba oris mei.
Qm̄ alieni ĩsurrexerũt aduersum me et fortes q̃sierũt aĩam meaꝫ: et nõ ꝓposuerũt deum ante conspectum suũ.
Ecce enĩ de⁹ adiuuat me: et dñs susceptor est anime mee.
Auerte mala ĩimicis meis: et ĩ veritate tua disꝑde illos
Uolũtarie sacrificabo tibi et confitebor nomini tuo domine: quoniam bonum est.
Qm̄ ex oĩ tribulatione eripuisti me: et sup ĩimicos meos despexit oculus meus.
Gloria patri. p̄s. c.xvii.
Confitemini dño qm̄ bonus: qm̄ ĩ sc'lm mĩa ei⁹
Dicat nũc israel qm̄ bonus: qm̄ in seculum mĩa eius.
Dicat nunc domus aaron: qm̄ in seculum mĩa eius.
Dicãt nunc qui timẽt dñm:

q̄m in seculum mīa eius.
De tribulatione mea inuocaui dn̄m: et exaudiuit me in latitudine dominus.
Dn̄s michi adiutor: nō timebo quid faciat mihi homo
Dn̄s michi adiutor: ⁊ ego despiciam inimicos meos.
Bonū est confidere in dn̄o: q̄ꝫ confidere in homine.
Bonū est sperare in dn̄o: q̄ꝫ sperare in principibus.
Oēs gētes circuierūt me: et in noīe dn̄i q̄r vlt⁹ sum ī eos
Circūdantes circūdederūt me: ⁊ in nomīe domini quia vltus sum in eos.
Circūdederūt me sicut apes et exarserunt me sicut ignis in spinis: et in noīe dn̄i quia vltus sum in eos.
Impulsus euersus sum vt caderem: et dn̄s suscepit me.
Fortitudo mea ⁊ laus mea dominus: et factus est michi in salutem.
Uox exultatiōis ⁊ salutis: in tabernaculis iustorum.
Dextera dn̄i fecit virtutē dextera dn̄i exaltauit me: dextera dn̄i fecit virtutem.
Non moriar sed viuam: et narrabo opera dn̄i.
Castigās castigauit me dominus: ⁊ morti nō tradidit me
Aperite michi portas iusticie et ingressus in eas cōfitebor dn̄o: hec porta domini iusti intrabunt in eam.
Cōfitebor tibi q̄m exaudisti me: ⁊ factus es michi ī salutē
Lapidē quē reprobauerūt edificantes: hic factus est in caput anguli.
A dn̄o factum est istud: ⁊ est mirabile in oculis nostris.
Hec ē dies quā fecit dn̄s: exultemus et letemur in ea.
O dn̄e saluum me fac o dn̄e bene prosperare: benedictus qui venit in nomine dn̄i.
Bn̄diximus vobis de domo dn̄i: deus dn̄s ⁊ illuxit nobis.
Cōstituite diē solēnē in cōdensis: vsq̄ꝫ ad cornu altaris
Deus meus es tu et confitebor tibi: deus meus es tu et exaltabo te.
Confitebor tibi q̄m exaudisti me: et factus es michi in salutem.
Cōfitemini dn̄o q̄m bon⁹: q̄m in seculum mīa eius.
A lxx. vsq̄ꝫ ad pas. die do. pro isto. p̄s. Cōfitemini. dicit p̄s. Dn̄s regnauit deco p̄s. c.xviii.
BEati īmaculati in via: qui ābulant ī lege dn̄i.
Beati q̄ scrutāt testimonia ei⁹: ī toto corde exquirūt eū.
Nō enī qui operātur iniq̄tatem: viis ei⁹ ambulauerūt.
Tu mandasti: mādata tua custodiri nimis.

Utinã dirigantur vie mee: ad custodiendas iustificatio nes tuas.
Tunc nõ cõfundar: cũ ꝓspe xero in oĩbus mãdatis tuis.
Confitebor tibi in directio ne cordis: in eo quod didici iudicia iusticie tue.
Iustificationes tuas custo- diã: nõ me derelinqs vsqꝫ qꝗꝫ.
In quo corrigit adolescen- tior viam suam: in custodiẽ- do sermones tuos.
In toto corde meo exquisi- ui te: ne repellas me a mãda tis tuis.
In corde meo abscondi elo- quia tua: vt non peccem tibi.
Benedictus es dñe: doce me iustificationes tuas.
In labiis meis pronuncia- ui: omnia iudicia oris tui.
In via testimoniorũ tuorũ delectatus sum: sicut in om- nibus diuiciis.
In mãdatis tuis exercebor: et considerabo vias tuas.
In iustificationib⁹ tuis me- ditabor: nõ obliuiscar sermo nes tuos. Gl'ia. psalmus.
Retribue seruo tuo vi- uifica me: ⁊ custodiam sermones tuos.
Reuela oclos meos: et cõsi- derabo mirabilia de lege tua
Incola ego sum ĩ terra: nõ abscõdas a me mãdata tua.
Cõcupiuit aĩa mea desidera re iustificationes tuas: ĩ om ni tempore.
Increpasti supbos: maledi cti q̇ declinãt a mãdatis tuis.
Auffer a me opprobrium et contemptum: quia testimo- nia tua exquisiui.
Etenĩ sederunt principes et aduersum me loquebantur: seruus aũt tuus exercebatur in iustificationibus tuis.
Nam et testimonia tua me- ditatio mea est: et consilium meum iustificationes tue.
Adhesit pauimẽto aĩa mea: viuifica me scdm verbũ tuũ
Uias meas enunciaui ⁊ ex- audisti me: doce me iustifica tiones tuas.
Uiam iustificationũ tuarũ instrue me: et exercebor ĩ mi- rabilibus tuis.
Dormitauit aĩa mea pre te- dio: ꝯfirma me ĩ verbis tuis
Uiã iniqtatis amoue a me: et de lege tua miserere mei.
Uiam veritatis elegi: ⁊ iu- dicia tua non sum oblitus.
Adhesi testimoniis tuis do- mine: noli me confundere.
Uiã mãdatorꝝ tuorꝝ cucur- ri: cum dilatasti cor meum.
Gloria patri. In dieb⁹ do. a. Domĩe ne in ira. vsqꝫ ad lxx. et a. Deus omnium. vsqꝫ ad aduẽ. dñi qñ de do. agit. ãn.

Dñs regit me et nichil michi deerit ĩ loco pascue ibi me col locauit. In feriis a. Dñe ne in ira. vsq ad. lxx. et a. Deus oĩm. vsq ad aduẽ. qñ de fer ia agit. ã. De⁹ exaudi orõnẽ meã aurib⁹ pcipe verba oris mei. In fe. per aduen. ãn. Ueni et libera nos deus noster. Simbolum athanasii.

Quicunq vult saluus esse: ante oĩa opus est vt teneat catholicam fidem.

Quam nisi quisq ĩtegram ĩuiolatãq seruauerit: absq dubio in eternum peribit.

Fides aũt catholica hec est: vt vnũ deũ in trinitate: et trinitatẽ ĩ vnitate veneremur.

Neq confundẽtes psonas: neq substãtiam separantes.

Alia est enim persona patris: alia filii: alia spũssãcti.

Sed patris et filii et spũssancti vna est diuinitas: equalis gloria coeterna maiestas.

Qualis pater talis filius: talis spiritussanctus.

Increatus pater increatus filius: ĩcreatus spũssanctus.

Immensus pater immẽsus filius: ĩmensus spũssanctus.

Eternus pater etern⁹ filius eternus spiritussanctus.

Et tamen non tres eterni: sed vnus eternus.

Sicut non tres increati nec tres immẽsi: sed vnus ĩcreatus et vnus immensus.

Similiter oĩpotẽs pater oĩps filius: oĩpotens spũssanctus

Et tamen nõ tres oĩpotentes: sed vnus omnipotens.

Ita deus pater deus filius: deus spiritussanctus.

Et tamen non tres dii: sed vnus est deus.

Ita dñs pater dñs filius: dominus spiritussanctus.

Et tamen non tres domini: sed vnus est dominus.

Quia sicut sigillatĩ vnãquãq personã: deũ aut dñm ꝯfiteri xpiana veritate cõpellimur.

Ita tres deos aut dños: dicere catholica religione phibemur.

Pater a nullo est fact⁹: nec creatus nec genitus.

Filius a patre solo est: non factus nec creatus sꝫ genit⁹.

Spiritussanctus a patre et filio non factus nec creat⁹ nec genitus: sed procedens.

Unus ergo pater non tres patres vnus filius non tres filii: vnus spiritussanctus nõ tres spiritussancti.

Et ĩ hac trinitate nichil prius aut posterius: nichil maius aut minus.

Sed tote tres persone: coeterne sibi sunt et coequales.

Ita vt per omnia sicut iam

suprADictum est: et vnitas in trinitate ꝛ trinitas in vnitate veneranda sit.

Qui vult ergo saluus esse: ita de trinitate sentiat.

Sed necessariū est ad eternā salutē: vt īcarnationē quoqꝫ dn̄i nr̄i iesu xp̄i fideliť credat

Est ergo fides recta vt credamus ꝛ cōfiteamur: qꝛ dn̄s noster iesus christ⁹ dei fili⁹ deus et homo est.

Deus ē ex substātia patris ante scl'a genit⁹: et hō ex substātia matris ī seculo natus.

Perfectus de⁹ perfectus homo: ex aīa rationali ꝛ humana carne subsistens.

Equalis patri secūdum diuinitatē: minor patre secūdum humanitatem.

Qui licet deus sit et homo: non duo tn̄ sed vn⁹ est xp̄us.

Unus aūt nō ꝯuersiōe diuinitatis ī carnē: sed assūptione humanitatis in deum.

Unus oīno non cōfusione substātie: sed vnitate ꝑsone.

Nam sicut anima rationalis ꝛ caro vnus est homo: ita deus et hō vnus est christus

Qui passus est ꝑ salute nostra descēdit ad īferos: tercia die resurrexit a mortuis.

Ascendit ad celos sedet ad dexteram dei patris omnipotentis: inde ventur⁹ est iudicare viuos et mortuos.

Ad cuius aduētū omēs homines resurgere habēt cum corporibus suis: et reddituri sunt de factis ꝓpriis rationē

Et qui bona egerunt ibunt in vitam eternam: qui vero mala in ignem eternum.

Hec est fides catholica quā nisi ꝗsqꝫ fideliť firmiťqꝫ crediderit: saluus esse nō poterit

Gloria p̄ri. In oībus dn̄icis qn̄cūqꝫ dr̄. p̄. De⁹ de⁹ me⁹ res. cuꝫ reliq̄s p̄s. ad. i. diceť sup Quicūqꝫ vult. hec ān. Te deū patrem ingenitū te filiū vnigenitū te spiritū sanctū paraclitū sanctā et indiuiduā trinitatē toto corde et ore cōfitemur laudam⁹ atqꝫ benedicimus tibi gloria ī secula. In ceteris aūt dn̄icis simplicibus totius anni ꝛ in oībus festis simplicibus tā iii. q̄ ix. lec cū reg. cho. et ī oct. ꝛ īfra quādo chorus regiť. Et in cōmēoratione btē marie ꝛ festi loci nisi in fes: et cōmēoratio nib⁹ que cōtingūt infra oct. sancte trinitatis dicitur sup Quicūqꝫ. hec ān. Te iure laudāt te adorāt te gl'ificāt oēs creature tue o btā trinitas. In tp̄e paschali all'a. In oībus fes. duplicibus per annū extra ebdo. sancte trinitatis diciť super Quicūqꝫ. hec ān.

Gratias tibi deus grãs tibi
vera vna trinitas vna ꝛ sũ-
ma deitas sctã ꝛ vna vnitas
In tp̃e pas. allã. In omibus
fer. qñ de fer. agit per totum
annũ. et in fes. iii. lec. sine re-
gimine cho. et in oct. et infra
et in quibꝰ chorus non regit.
Et in vigil et in iiii. tp̃ibus
extra ebdo penthe. ꝛ ebd sctẽ
trinit dicit super Quicunqȝ
hec ãn. Gloria tibi trinitas
equalis vna deitas et añ oĩa
secula et nũc et in imperpetuũ.
In tp̃e pasch allã. Per ebdo
sancte trinit de quocunqȝ sit
seruitiũ dicit sup Quicunqȝ
hec ãn. O beata et benedicta
et gl'iosa trinitas pat et filiꝰ
et spũsſctũs. Cap̃. Timo. i.
REgi aũt seculorũ imor
tali inuisibili soli deo
honor ꝛ gloria in secula secu
lorum amen. Deo gratias.
Hoc predictũ cp̃. dicitur oĩ-
bus dñicis et in fes. et in oct.
et infra quãdo cho. regitur.
Et in cõmẽora. beate marie:
et de fes. loci per totũ annuȝ
extra ebd pas. ¶ In omnibꝰ
aliis fe. per annũ et in oĩbus
fer. ab oc. pas. vsqȝ ad pẽthe.
et in oct. ꝛ infra sine regimie
chori. et in vigi. ascẽ. et pen-
the. et in vigi. natal domini
et epy. cuȝ extra dñicam eue.
dicitur hoc capm̃. Isa. 33.

DOmie miserere nostri
te enĩ expectauimus:
esto brachiũ nostrũ in mane:
et salus nostra in tp̃e tribu-
lationis. In oĩbus aliis fer.
per aduẽ. et a. Dñe ne in ira.
vsqȝ ad cenã do. ꝛ a. Deꝰ oĩm.
vsqȝ ad aduẽ. qñ de fer. agit.
dicitur capitulũ. zacha. viii.
PAcem et veritatẽ dili-
gite: ait dñs omp̃s. Et
qñcuqȝ dr̃ hoc predictũ cp̃. ad
.i. tunc fiãt p̃ces cũ ꝓstratiõe
ad oẽs. ho. ℟m. Iesu xp̃e fili
dei viui. Miserere nobis. ℣.
Qui sedes ad dexterã p̃ris.
Miserere. Gl'ia. Iesu. Iste ℣
scȝ. Qui sedes. dr̃ ꝑ totũ ãnũ
post predictũ ℟m. nisi in die
natal dñi: ꝛ ab hinc vsqȝ ĩ cra
sti. purifi. et pas. dñi vsqȝ ad
ascen. dñi: et nisi qñ dicat de
sancta maria. et nisi in fes. et
per oc. corporis xp̃i qñ de oc.
sit seruitiũ: ꝛ nisi ĩ fes. trãsfi
guratiõis: et in fes. et per oc.
noĩs iesu quãdo de ipsis oct.
sit seruitiũ: sequit ℣. Exur-
ge dñe adiuua nos. ℟. Et li-
bera nos propter nomẽ tuũ.
Et his dictis sequuntur pre-
ces hoc modo
KYrie eleyson. iii. Xp̃e
eleysõ. iii. Kyrie eley-
son. iii. Pater noster.
Et ne nos. Sed libera nos.
Viuet aĩa mea ꝛ laudabit te

Et iudicia tua adiuuabant me.
Erraui sicut ouis que periit
Quere seruum tuũ dñe quia mandata tua nõ sum oblit⁹
Credo in deum.
Carnis resurrectionem.
Et vitam eternam amen.
Repleatur os meum laude.
Ut cantẽ gl̃iam tuã tota die magnitudinem tuam
Domine auerte faciem tuã a peccatis meis.
Et oẽs iniq̃tates meas dele.
Cor mundũ crea in me de⁹.
Et spiritum rectum innoua in visceribus meis.
Ne proiicias me a facie tua
Et spiritum sanctum tuũ ne auferas a me
Redde michi leticiam salutaris tui
Et spiritu principali confirma me.
Eripe me dñe ab hoĩe malo
A viro iniquo eripe me
Eripe me de ĩimicis meis deus meus.
Et ab insurgentibus in me libera me.
Eripe me de operantibus ĩiquitatem.
Et de viris sanguinum salua me.
Sic psalmum dicam nomini tuo in seculum seculi.
Ut reddam vota mea de die in diem.
Exaudi nos de⁹ salutarꝫ nr̃.
Spes omnium finium terre et in mari longe.
Deus in adiutorium meum intende.
Domine ad adiuuandũ me festina.
Sanctus deus sanctus fortis sanctus et immortalis
Agnus dei qui tollis peccata mundi miserere nobis.
Benedic anima mea domĩo
Et oĩa que intra me sunt nomini sancto eius.
Benedic anima mea dño.
Et noli obliuisci omnes retributiones eius.
Qui propiciatur omnibus iniquitatibus tuis.
Qui sanat omnes infirmitates tuas.
Qui redimit de interitu vitam tuam.
Qui coronat te in misericordia et miseracionibus
Qui replet in bonis desiderium tuum.
Renouabitur vt aquile iuuentus tua. Deinde dr̃ Confiteor. Misereat. ꝛ Absolutionem. vt s̃. ad cõpletoriuꝫ.
Sequãtur preces hoc modo
Deus tu conuersus viuificabis nos.
Et plebs tua letabitur in te.
Ostẽde nobis dñe mĩam tuã

Et salutare tuum da nobis.
Dignare dñe die isto
Sine peccato nos custodire.
Miserere nostri domine
Miserere nostri.
Fiat mīa tua dñe sup nos.
Quēadmodū sperauim⁹ ī te
Dñe de⁹ ꝟtutū cōuerte nos
Et ondē faciē tuā & salui eri
mus. Dñe exaudi Et clamor
Dñs vobiscū. Et cū. Orem⁹
He pces pdicte dicāt supradi
cto mō ad pmā p totū ānū tā
in festis ꝙ in pfes. tā dupl ꝙ
simpl nisi a cena dñi vsq ad
octa. pas. & nisi in die aīarum
ita tñ ī oīb⁹ fer. & p aduē. & a
Dñe ne in ira vsq ad cenā do
mini: & a De⁹ oīz. vsq ad ad
uentū dñi qñ de fer agt stati
post Fiat mīa. sequatur. ꝟ⁹.
Exaudi dñe vocē meam qua
clamaui ad te. & c. omīa sicut
ad ꝯpl. supra notatū ē vsz ad
orōnē dicēdā expleāt. Hec se
quēs or dr ī oīb⁹ festis dupl
p ānū/ extra ebdoma. pas. or
In hac hora hui⁹ diei tua
nos dñe reple mīa vt p
totum diē exultātes: in tuis
laudib⁹ delectemur. Per. Do
minus vobiscum. Benedica
mus domino. Deo gratias.
In omibus dñicis & in festis
sanctor non dupl. & in festis
extra ebdoma. pasche dicatur
hec oratio.

Domine sācte pater om
nipotens eterne deus
qui nos ad principium hui⁹
diei peruenire fecisti: tua nos
hodie salua virtute & cōcede:
vt in hac die ad nullū decli-
nemus pctm̄: nec vllū incur-
ramus periculū: sed semp ad
tuam iusticiam faciendā om
nis nostra actio tuo modera
mine dirigat. Per. Dñs vo.
Bñdicamus dño. Deo grās.
Deinde dicat sacerdos sic. ꝟ.
Preciosa est in conspectu dñi.
℟. Mors sctōr eius. Deinde
dicat sacerdos sine Dñs vo-
biscū. et sine Oremus.
Sancta maria mater do
mini nr̄i iesu xpi atq oēs sā
cti & electi dei ītercedāt & orēt
pro nobis pctōribus ad dñm
deum nostrum vt nos merea
mur ab eo adiuuari & salua-
ri. qui in trinitate perfecta vi
uit & regnat deus: p oīa secu-
la seculorū Amen. Sacerdos
dicat. Deus in adiutoriū me
um intēde. ℟. Dñe ad adiu-
uandum me festina. Eodem
modo dr̄ tribus vicib⁹. Deus
in adiutorium. Dñe ad. & tūc
sequat sic. Gloria pr̄i & filio
et spiritui sancto. Sicut erat
Kyrie eleyson. Xpe eleyson.
Kyrie eleyson. Pater noster
Et ne nos. Sed libera.
Et veniat super nos miseri

cordia tua dñe Salutare tuum secundũ eloquiũ tuum
Et respice in seruos tuos et in opera tua. Et dirige filios eorum.
Et sit splẽdor dñi dei nr̃i super nos Et opera manuũ nostrarũ dirige sup nos ⁊ opus manuũ nr̃arũ dirige. Hec sequẽs or̄o dr̄ ī festis duplicibus ⁊ quotiẽscũq₃ chorus regit extra ebd. pas. sine Dñs vobiscũ. sed tm̃ cũ. Oremus.
Omnipotẽs sempiterne deus: dirige act⁹ nr̄os in beneplacito tuo vt in noīe dilecti filii tui mereamur bonis operibus abũdare. Qui tecũ viuit ⁊ regnat in vnitate spiritussancti de⁹: p oīa sc̄la sc̄lorũ. Amẽ. Dñs vo. Bñdicam⁹ dño. In oīb⁹ aliis fes. ⁊ pfest dr̄ hec or̄o sine Dñs vobiscũ sed tantũ cum Orem⁹
Dirigere et sc̄tificare ⁊ regere dignare dñe deus q̄s corda ⁊ corpora nr̄a ī lege tua et in opib⁹ mãdator tuorũ: vt hic et in eternũ te auxiliãte sani ⁊ salui esse mereamur Per. Et finiat suprad̄ctõ mõ videlicet cum. Dñs vo. et cũ. Benedicamus dño. Excellẽtior persona dicat Bñdicite Dñs. In noīe pr̄is et filii et spiritussancti Amen. ¶ Ad tertiam hymnus.

Nunc sancte nobis spiritus: vnũ patri cũ filio: dignare prõpt⁹ ingeri: nostro refusus pectori
Os lingua mẽs sens⁹ vigor: confessionẽ personẽt: flãmescat igne caritas: accendat ardor proximos.
Presta pater piissime: pr̄iq₃ cõpar vnice: cũ spũ paclito: regnãs p omne seculũ Amẽ. P̄.
Legem pone michi domine viã iustificationum tuarũ: ⁊ exquirã eam semper.
Da michi intellectũ ⁊ scrutabor legẽ tuã: et custodiã illam in toto corde meo
Deduc me in semita mãdatorũ tuor: quia ipsam volui
Inclina cor meũ in testimonia tua: ⁊ non in auariciam.
Auerte oculos meos ne videant vanitatem: in via tua viuifica me.
Statue seruo tuo eloquiũ tuum: in timore tuo
Amputa opprobriũ meum quod suspicat⁹ sum: q₂ iudicia tua iocunda.
Ecce cõcupiui mãdata tua: in eq̃tate tua viuifica me
Et veniat super me misericordia tua dñe: salutare tuũ sc̄dm eloquium tuum.
Et respõdebo exprobrãtibus michi verbũ: q₂ speraui in sermonibus tuis

Et ne auferas de ore meo verbū veritatis vsquequaq₃: q̇a ī iudiciis tuis supersperaui
Et custodiā legē tuā semp̲: in seculū ⁊ in seculū seculi
Et ambulabā in latitudīe: quia mādata tua exquisiui.
Et loquebar de testimoniis tuis in cōspectu regum: ⁊ nō confundebar.
Et meditabar in mandatis tuis: que dilexi
Et leuaui manus meas ad mādata tua q̄ dilexi: ⁊ exerce bor ī iustificationib⁹ tuis p̄.
MEmor esto verbi tui seruo tuo: ī quo michi spē dedisti.
Hec me consolata est in humilitate mea: quia eloquiū₃ tuum viuificavit me
Superbi inique agebāt vsq₃ quaq₃: a lege autem tua nō declinaui.
Memor fui iudicior₄ tuor₄ a seculo dn̄e: et consolat⁹ sum
Defectio tenuit me: p̲ pctōrib⁹ derelīquētib⁹ legē tuā.
Cantabiles michi erāt iustificationes tue: in loco peregrinationis mee.
Memor fui nocte noīs tui domine: ⁊ custodiui legē tuam.
Hec facta est michi: quia iustificationes tuas exquisiui.
Porcio mea dn̄e: dixi custodire legem tuam.
Deprecat⁹ sum faciem tuā in toto corde meo: miserere mei scd̄m eloquium tuum
Cogitaui vias meas et conuerti pedes meos: in testimonia tua.
Paratus sū ⁊ nō sū turbatus: vt custodiā mādata tua
Funes pctōrum circumplexi sunt me: et legem tuam nō sum oblitus.
Media nocte surgebā ad cōfitendū tibi: super iudicia iustificationis tue
Particeps ego sum omniu₃ timentium te: ⁊ custodientiū mandata tua
Mīa tua dn̄e plena est terra: iustificatiōes tuas doce me.
BOnitatē fecisti cū seruo tuo domine: scd̄m verbū tuum
Bonitatē ⁊ disciplinā ⁊ scientiam doce me: q₂ in mādatis tuis credidi
Priusq̄ humiliarer ego deliqui: propterea eloquiu₃ tuum custodiui
Bon⁹ es tu: ⁊ ī bonitate tua doce me iustificatiōes tuas.
Multiplicata est sup̲ me iniquitas superborū: ego autem in toto corde meo scrutabor mandata tua
Coagulatū est sicut lac cor eorum: ego vero legem tuam meditatus sum.

Bonū mihi q2 huīliasti me: vt discā iustificatiōes tuas.
Bonum michi lex oris tui: super milia auri et argenti.
Man9 tue fecerūt me ⁊ plasmauerūt me: da michi ītellectū vt discam mandata tua.
Qui timent te videbunt me et letabuntur: quia in verba tua supersperaui.
Cognoui dn̄e quia equitas iudicia tua: ⁊ in veritate tua humiliasti me.
Fiat misericordia tua vt cō solet me: secundum eloquiuz tuum seruo tuo.
Ueniant michi miseratiōes tue ⁊ viuam: quia lex tua me ditatio mea est.
Confundantur supbi quia iniuste iniquitatem fecerunt in me: ego autē exercebor in mandatis tuis.
Cōuertantur michi timentes te: et qui nouerunt testimonia tua.
Fiat cor meū immaculatū in iustificationib9 tuis: vt nō confundar.
Gloria. In dn̄ica ā. Laus et perēnis gloria deo pr̄i ⁊ filio sancto simul paraclito ī sc̄la seculorum. Cp̄m. ii. cor. vlt.
Gratia dn̄i nr̄i iesu xp̄i et caritas dei et cōmunicatio sancti sp̄ūs sit semp cū oīb9 nobis. Deo gr̄as. R. Inclina cor meū de9. In testimōia tua. V. Auerte oc̄los meos ne videāt vanitatē in via tua viuifica me. In te. Glia. Inclina. V9. Ego dixi dn̄e miserere mei. R. Sana aīam meā q2 peccaui tibi. In fer. ān. Ueniāt michi misera tiōes tue ⁊ viuā. cp̄. Hie. xvii.
Sana me dn̄e ⁊ sanabor saluū me fac ⁊ saluus ero qm̄ laus mea tu es. Rm. Sana aīaz meā. Q2 peccaui tibi. V. Ego dixi dn̄e miserē mei Q2. Glia. Sana. V Adiutor me9 esto dn̄e. R. Ne derelīquas me neq3 despicias me deus salutaris me9. In fer. per aduē. ān. Tuā dn̄e excita potentiā et veni ad saluandum nos. Capm̄. Hebreo. x.
Qui vēturus est veniet et non tardabit iā nō erit timor ī finibus nostris: qm̄ ipse ē saluator noster. R Ueni ad liberādū nos. Dn̄e deus virtutū. V9. Et ostende faciē tuā ⁊ salui erim9. Dn̄e. Gloria. Ueni. V. Timebunt gentes nomen tuum dn̄e. R. Et omnes reges terre gloriam tuam. Ad vi. Hymnus
Rector potēs verax deus: qui temperas reruz vices: splēdore mane instruis: et ignibus meridiem.
Extingue flammas litiuz:

aufer calorem noxiū: confer salutem corporum: veramq; pacem cordium.

Presta pater piissime. ps.

Defecit ī salutare tuū anima mea: et in verbum tuum supersperaui.

Defecerūt oculi mei ī eloquium tuum: dicētes quando consolaberis me.

Quia factus sum sicut vter in pruina: iustificatiōes tuas non sum oblitus.

Quot sunt dies serui tui: quando facies de persequentibus me iudicium.

Narrauerūt michi īiqui fabulatiōes: sed nō vt lex tua.

Omnia mandata tua veritas: iniqui persecuti sunt me adiuua me.

Paulomin⁹ consūmauerūt me in terra: ego autē nō dereliqui mandata tua.

Secundū mīam tuam viuifica me: ⁊ custodiam testimonia oris tui.

In eternum domine: verbū tuum permanet in celo.

In generatione ⁊ gñationē veritas tua: fundasti terraꝫ et permanet.

Ordinatiōe tua perseuerat dies: qm̄ oīa seruiunt tibi.

Nisi ꝙ lex tua meditatio mea est: tūc forte periissem in humilitate mea.

In eternum non obliuiscar iustificationes tuas: quia in ipsis viuificasti me.

Tuus sū ego saluū me fac: qm̄ iustificatiōes tuas exq̄siui

Me expectauerūt peccatores vt perderent me: testimonia tua intellexi.

Omnis cōsummationis vidi finem: latum mandatum tuum nimis. Psalmus.

Quomodo dilexi legem tuam dñe: tota die me ditatio mea est.

Super īimicos meos prudētem me fecisti mandato tuo: quia in eternum michi est.

Super oēs docentes me intellexi: quia testimonia tua meditatio mea est.

Super senes intellexi: quia mandata tua quesiui.

Ab oī via mala ꝓhibui pedes meos: vt custodiā v̄ba tua.

A iudiciis tuis nō declinaui: qꝛ tu legem posuisti michi.

Quā dulcia faucibus meis eloquia tua: sup mel ori meo

A mandatis tuis intellexi: propterea odiui omnē viam iniquitatis.

Lucerna pedibus meis verbū tuū: ⁊ lumē semitis meis

Iuraui et statui: custodire iudicia iusticie tue.

Huiliat⁹ sum vsq;quaq; dñe: viuifica me scdꝫ verbū tuū.

Voluntaria oris mei beneplacita fac dñe: et iudicia tua doce me.
Aĩa mea ĩ manib⁹ meis sẽper: et legẽ tuã nõ sum oblit⁹
Posuerunt peccatores laqueũ michi: et de mandatis tuis non erraui.
Hereditate acquisiui testimonia tua in eternũ: qz exultatio cordis mei sunt.
Inclinaui cor meũ ad faciẽdas iustificatiões tuas ĩ eternum: ꝓpter retributionẽ. ps
Iniquos odio habui: et legem tuam dilexi.
Adiutor et susceptor meus es tu: et ĩ verbum tuum supsperaui.
Declinate a me maligni: et scrutabor mandata dei mei.
Suscipe me scdm eloquium tuũ et viuam: et nõ confundas me ab expectatione mea.
Adiuua me et saluus ero: et meditabor in iustificationibus tuis semper.
Spreuisti omnes discedẽtes a iudiciis tuis: quia iniusta cogitatio eorum.
Preuaricãtes reputaui omnes peccatores terre: ideo dilexi testimonia tua.
Confige timore tuo carnes meas: a iudiciis eĩ tuis timui
Feci iudiciũ et iusticiã: non tradas me calũniantib⁹ me.
Suscipe seruũ tuũ in bonũ: non calũnientur me superbi.
Ocli mei defecerũt ĩ salutare tuũ: et in eloquiũ iusticie tue
Fac cũ seruo tuo scdm misericordiam tuã: et iustificationes tuas doce me.
Seru⁹ tuus sum ego: da michi intellectũ vt sciam testimonia tua.
Tempus faciendi dñe: dissipauerunt legem tuam.
Ideo dilexi mandata tua: super aurum et topazion.
Propterea ad oĩa mãdata tua dirigebar: oẽm viã ĩiquã odio habui. In dñicis. ãn. Gloria laudis resonet in ore oĩm patri genitꝗ proli spũi sancto pariter resultet laude perẽni. Cpm ꝓmũ. Johis. i.
Tres sunt qui testimoniũ dant in celo: pr̃ et verbũ: et spũsctũs et hi tres vnũ sunt. R. In eternũ dñe. Permanet verbũ tuũ. V. In celo et ĩ seculũ seculi veritas tua. Permanet. Glia. In et. V. Dñs regit me et nichil michi deerit. R. In loco pascue ibi me collocauit. In fer. ãn. Nõ cõfũdas me dñe ab expectatiõe mea. Cpm. Thessa. v.
Omnia ꝓbate quod bonum est tenete ab omni specie mala abstinete vos. R. Benedicam dñm. In omni

tempore. ℣. Semp laus eius in ore meo. In. Gl'ia. Benedicã. ℣. Dñs regit. In aduẽ. ãn. In tuo aduẽtu erue nos domine. Capm. Isaie. xiiii.

PRope est vt veniat tẽpus eius: & dies eius nõ elongabũtur: miserebit dñs iacob et israel saluabitur. ℟. Ostende nobis dñe. Miam tuã. ℣ Et salutare tuum da nobis. Miam. Gl'ia. Ostde. ℣ Memẽto nr̃i dñe in bñplacito ppli tui. ℟. Uisita nos in salutari tuo. Ad ix. Hymn9.

REru deus tenax vigor: immotus in te permanens: lucis diurne tẽpora: successibus determinans.

Largire clarũ vespere: quo vita nusq̃ decidat: sed premium mortis sacre: perennis instet gloria.

Presta pater. psalm9.

MIrabilia testĩonia tua domine: ideo scrutata est ea anima mea.

Declaratio sermonũ tuorũ illuminat: et intellectum dat paruulis.

Os meum aperui et attraxi spiritum: quia mandata tua desiderabam.

Aspice ĩ me & miserere mei: secundum iudicium diligentium nomen tuum.

Gressus meos dirige secũdũ eloquium tuum: vt non dominet mei omnis iniusticia.

Redime me a calũniis hoĩnũ: vt custodiã mãdata tua.

Faciem tuã illumina super seruum tuum: et doce me iustificationes tuas.

Exitus aquarũ deduxerunt oculi mei: quia non custodierunt legem tuam.

Iustus es domĩe: et rectum iudicium tuum.

Mãdasti iusticiam testimonia tua: & veritatẽ tuã nimis

Tabescere me fecit zel9 meus: q2 obliti sunt verba tua inimici mei.

Ignitũ eloq̃uz tuũ vehemẽter: et seru9 tuus dilexit illd̃.

Adolescentulus sum ego et contemptus: iustificationes tuas non sum oblitus.

Iusticia tua iusticia in eternum: et lex tua veritas.

Tribulatio et angustia inuenerũt me: mãdata tua me ditatio mea est.

Equitas testimonia tua ĩ eternum: intellectum da michi et viuam.

Gloria patri. psalmus.

CLamaui in toto corde exaudi me dñe: iustificationes tuas requiram.

Clamaui ad te saluum me fac: vt custodiã mãdata tua.

Preueni ĩ maturitate & cla

maui: qꝛ in verba tua super-
speraui.
Preuenerunt oculi mei ad
te diluculo: vt meditarer elo
quia tua.
Vocē meam audi scd̄m mi
sericoꝛdiā tuā dn̄e: ⁊ scd̄m iu
diciū tuum viuifica me
Appꝛopinquauerūt perse-
quentes me iniquitati: a lege
autem tua longe facti sunt.
Pꝛope es tu dn̄e: et oēs vie
tue veritas.
Initio cognoui de testimo-
niis tuis: quia in eternum fū
dasti ea.
Vide hūilitatē meā ⁊ eripe
me: qꝛ legē tuā nō fū oblitus
Iudica iudicium meum et
redime me: pꝛopter eloquiuȝ
tuum viuifica me.
Longe a peccatoꝛibus sal⁹
quia iustificationes tuas nō
exquisierunt.
Mīe tue multe dn̄e: scd̄m iu
dicium tuum viuifica me.
Multi qui persequūtur me ⁊
tribulant me: a testimoniis
tuis non declinaui.
Vidi pꝛeuaricantes ⁊ tabe-
scebam: quia eloquia tua nō
custodierunt.
Vide qm̄ mādata tua dilexi
dn̄e: in mīa tua viuifica me.
Pꝛincipium verboꝛū tuoꝛū
veritas: in eternum omīa iu-
dicia iusticie tue.

Gloꝛia patri et filio. p̄s.
PRincipes persecuti sūt
me gratis: ⁊ a vbis tu-
is foꝛmidauit coꝛ meum.
Letaboꝛ ego sup eloq̄a tua:
sicut qui īuenit spolia multa
Iniquitatem odio habui et
abhominat⁹ sum: legem au-
tem tuam dilexi.
Septies in die laudem dixi
tibi: super iudicia iusticie tue
Pax multa diligentib⁹ legē
tuam: et nō est illis scādalū.
Expectabam salutare tuuȝ
dn̄e: et mandata tua dilexi.
Custodiuit aīa mea testimo
nia tua: ⁊ dilexit ea vehemēt.
Seruaui mandata tua ⁊ te-
stimonia tua: quia omēs vie
mee in conspectu tuo.
Appꝛopīquet dep̄catio mea
in cōspectu tuo dn̄e: iuxta elo
quiū tuū da michi intellectū
Intret postulatio mea ī cō-
spectu tuo: secūdum eloquiū
tuum eripe me.
Eructabunt labia mea hym
num: cum docueris me iusti
ficationes tuas.
Pꝛonunciabit lingua mea
eloquium tuum: quia omīa
mandata tua equitas.
Fiat manus tua vt saluet
me: qm̄ mandata tua elegi.
Cōcupiui salutare tuū dn̄e:
et lex tua meditatio mea est.
Viuet anima mea ⁊ lauda

bit te: et iudicia tua adiuuabunt me.
Erraui sicut ouis que periit: quere seruuz tuum quia mādata tua nō sum oblitus.
Glia prī. In do. ān. Ex quo oīa per quem omnia in quo omnia ipsi gloria in secula
Capitulum. Ad ephe. v.
Unus dominus vna fides vnum baptismа: vnus deus et pater omnium qui super omnes ⁊ per omīa et in oībus nobis qui est bn̄dictus in scl̄a. R. Clamaui ī toto corde. Exaudi me dn̄e. V. Justificationes tuas reqram. Exaudi. Gloria. Clamaui. V. Ab occult; meis mū da me dn̄e. R. Et ab alienis parce seruo tuo. In fer. ān. Juxta eloquium tuū da michi intellectum domine
Capitulum ad gala. sexto.
Alter alteri⁹ onera portate: et sic adimplebit; legē xp̄i. Deo gr̄. R. Redime me dn̄e Et miserere mei. V⁹. Pes enim meus stetit in via recta in ecclesiis benedicaz te dn̄e. Et. Gloria. Redime. V. Ab occultis meis. In fer. in aduētu ān. Ueni dn̄e et noli tardare relaxa facinora plebis tue isrl̄. Cp̄. Michee. iiii.
Uenite ascendamus ad montē dn̄i ⁊ ad domuz dei iacob: ⁊ docebit nos vias suas: ⁊ ambulabim⁹ in semitis eius: q; de syon exibit lex et verbū dn̄i de hierusalē. R. Super te hierusalē Orietur dn̄s. V. Et gloria eius in te videbitur. Orietur. Glia. Sup V. Dn̄e de⁹ virtutū conuerte nos. R. Et ostēde faciē tuā et salui erimus. ¶ Feria. ii. ad matu. inuita. Regē vētur ū dn̄m Uenite adoremus. p̄ Uenite. Hoc inuita. dr̄ in fer p̄ aduē. quotidie vsq; ad vigi. natal̄ dn̄i qn̄ de ea agitur nisi in. iiii. vi. fer. ⁊ sab. iiii. tē porū. p⁹. Uerbū supnū vts. ante psal. Beatus vir. Et a Dn̄e ne in ira. vsq; ad xl. et a Deus oīm. vsq; ad aduentū dn̄i qn̄ de. ii. fer. agitur. dr̄ ad matu. inuita. seqns. Uenite exultemus dn̄o. p̄. Jubilem⁹ deo salu. ⁊c. Hymnus.
Somno refectis artub⁹: spreto cubili surgim⁹: nobis pater canentib⁹: adesse te deposcimus.
Te lingua primū cōcinat: te mētis ardor ambiat: vt actuū sequētiū: tu scē̄ sis exordium
Cedāt tenebre lumini: ⁊ nox diurno sideri: vt culpa quam nox intulit: lucis labescat munere.
Precamur idē supplices: noxas vt oēs āputes: ⁊ ore te ca

nētiū: lauderis imperpetuū. Gl'ia tibi dñe. Post purifica tiōez. Ora pr̄ piiūī. Per esta tē dr̄ iste hymn⁹. Nocte surgētes. q̄re ī p̄ncipio psalterii añ psalmū. Btūs vir. p̄. xxvi

Dominus illuīatio mea et salus mea: quem timebo.

Dñs ptector vite mee: a quo trepidabo.

Dū appropiāt sup me nocē tes: vt edant carnes meas.

Qui tribulāt me iimici mei: ipsi īfirmati sunt ⁊ ceciderūt

Si consistant aduersum me castra: nō timebit cor meum.

Si exurgat aduersum me p̄lium: in hoc ego sperabo.

Unā petii a dño hāc requiram: vt inhabitē ī domo dñi omnibus diebus vite mee.

Ut videam voluntatē dñi: et visitem templum eius.

Qm̄ abscōdit me ī taberna culo suo ī die maloꝝ: ptexit me ī abscōdito tabernacl'i sui

In petra exaltauit me ⁊ nūc exaltauit caput meum: super inimicos meos.

Circuiui et īmolaui ī taber naculo ei⁹ hostiā vociferatio nis: cātabo ⁊ psalmū dicā dño

Exaudi domīe vocē meam qua clamaui ad te: miserere mei et exaudi me.

Tibi dixit cor meū exquisiuit te facies mea: faciem tuā domine requiram.

Ne auertas faciē tuā a me: ne declines ī ira a seruo tuo.

Adiutor me⁹ esto dñe ne de relinquas me: neq̧ despicias me deus salutaris meus.

Quoniā pater meus ⁊ mater mea dereliquerūt me: dñs autē assumpsit me.

Legē pone michi dñe ī via tua: ⁊ dirige me ī semita recta propter inimicos meos.

Ne tradideris me ī animas tribulantiū me qm̄ insurrexerunt in me testes iniqui: et mētita est iniquitas sibi.

Credo videre bona domini: in terra viuentium.

Expecta dominuz viriliter age et cōfortetur cor tuum: et sustine dominū. p̄s. xxvii.

Ad te dñe clamabo de⁹ me⁹ ne sileas a me neq̄n taceas a me: ⁊ assimilabor descendētibus in lacum.

Exaudi dñe vocem depreca tionis mee dū oro ad te: dum extollo manus meas ad tēplum sanctum tuum.

Ne simul tradas me cū peccatoribus: et cū operantibus iniquitatem ne perdas me.

Qui loquūtur pacem cum proximo suo: mala autem in cordibus eorum.

Da illis secundū opera eo-

rum: ⁊ secundum nequitiam adinuentionum ipsorum.
Secundũ opera manuũ eorꝝ tribue illis: redde retributionem eorum ipsis.
Qm̃ nõ ĩtellexerũt opa dñi: et in opa manuũ ei⁹ destrues illos et non edificabis eos.
Benedictus dñs: qm̃ exaudiuit vocẽ deprecationis mee.
Dñs adiutor meus et ptector meus: ⁊ in ipso sperauit cor meum ⁊ adiutus sum.
Et refloruit caro mea: ⁊ ex voluntate mea cõfitebor ei.
Dñs fortitudo plebis sue: et ptector saluationũ xpi sui ẽ.
Saluũ fac populũ tuũ dñe et benedic hereditati tue: et rege eos et extolle illos vsq͂ in eternum.
Gloria pri. ãn. Dñs defensor vite mee. p̃s. xxviii.
Afferte dño filii dei: afferte dño filios arietũ
Afferte dño gl̃iaꝫ ⁊ honorẽ afferte dño gl̃iam noĩ eius: adorate dñm ĩ atrio sc̃õ ei⁹.
Vox dñi super aquas deus maiestatis intonuit: dñs super aquas multas.
Vox dñi ĩ virtute: vox dñi in magnificentia.
Vox dñi ↄfrĩgẽtis cedros: et ↄfriget dñs cedros libani.
Et cõminuet eos tanq͂ vitulum libani: ⁊ dilectus quemadmodum filius vnicorniũ.
Vox dñi ĩtercidẽtis flãmã ignis vox dñi ↄcucientis desertum: et cõmouebit dñs desertum cades.
Vox dñi p̃parãtis ceruos ⁊ reuelabit cõdensa: ⁊ in tẽplo eius omnes dicent gloriam.
Dñs diluuiũ ĩhitare facit: et sedebit dñs rex in eternum
Dñs virtutem populo suo dabit: dñs benedicet populo suo in pace. p̃s. xxix.
Exaltabo te dñe qm̃ suscepisti me: nec delectasti inimicos meos super me.
Dñe deus meus clamaui ad te: et sanasti me.
Dñe eduxisti ab ĩferno animã meã: saluasti me a descẽdentibus in lacum.
Psallite dño omnes sancti eius: ⁊ confitemini memorie sanctitatis eius.
Qm̃ ira ĩ indignatione ei⁹: et vita in voluntate eius.
Ad vesperũ demorabit̃ fletus: et ad matutinũ leticia.
Ego autem dixi ĩ abũdãtia mea: non mouebor in eternũ
Dñe in volũtate tua: prestitisti decori meo virtutem.
Auertisti faciem tuã a me: et factus sum cõturbatus.
Ad te dñe clamabo: et ad deum meum deprecabor.
Que vtilitas ĩ sãguĩe meo:

dū descendo in corruptionē
Nunqd ꝯfitebit tibi puluis: aut ānūciabit veritatē tuā.
Audiuit dn̄s ⁊ misert9 ē mei: dn̄s factus ē adiutor meus.
Cōuertisti planctū meū in gaudiū michi: ꝯcidisti saccū meū ⁊ circūdedisti me leticia
Ut cātet tibi glia mea ⁊ nō cōpungar: dn̄e deus meus in eternum cōfitebor tibi.
Gloria. ān. Adorate dn̄m in aula sancta eius. ps. xxx.
IN te dn̄e speraui nō cōfundar in eternū: in iusticia tua libera me.
Inclina ad me aurē tuam: accelera vt eruas me.
Esto michi in deum protectorem ⁊ in domum refugii: vt saluum me facias.
Qm̄ fortitudo mea ⁊ refugiū meū es tu: ⁊ ppter nomē tuū deduces me ⁊ enutries me
Educes me de laqueo quem abscōderūt michi: quoniam tu es protector meus.
In man9 tuas commendo spiritū meū: redemisti me domine deus veritatis.
Odisti obseruantes vanitates: superuacue.
Ego aūt ī dn̄o spaui: ⁊ exultabo et letabor in mīa tua.
Qm̄ respexisti humilitatez meam: saluasti de necessitatibus animam meam.
Nec conclusisti me in manibus inimici: statuisti in loco spacioso pedes meos.
Miserere mei dn̄e qm̄ tribulor: cōturbatus est in ira oculus me9 aīa mea ⁊ vēter me9
Qm̄ defecit in dolore vita mea: et anni mei in gemitib9
Infirmata ē ī pauptate vt9 mea: ⁊ ossa mea ꝯturbata sūt
Sup oēs īimicos meos fact9 sum opprobriū vicinis meis valde: et timor notis meis.
Qui videbant me foras fugerūt a me: obliuioni datus sum tanq̄ mortuus a corde.
Fact9 sum tāq̄ vas pditū: qm̄ audiui vituperationem multorꝝ ꝯmorātiū ī circuitu
In eo dum cōuenirēt simul aduersum me: accipere aīam meam consiliati sunt.
Ego autē in te speraui dn̄e dixi deus meus es tu: in manibus tuis sortes mee.
Eripe me de manu īimicorꝝ meorꝝ: et a persequētib9 me.
Illustra faciē tuam sup seruum tuū saluū me fac ī mīa tua dn̄e: non cōfundar quoniam inuocaui te.
Erubescant īpii ⁊ deducantur in infernum: muta fiant labia dolosa.
Que loquūt aduersus iustū iniqtatē: ī supbia ⁊ ī abusiōe
Quā magna mltitudo dul-

cedinis tue dñe: quam abscõ
disti timentibus te.
Perfecisti eis qui sperãt in
te: in conspectu filioꝝ hoĩm.
Abscõdes eos in abscõdito
faciei tue: a ꝯturbatiõe hoĩm
Proteges eos ĩ tabernaculo
tuo: a cõtradictiõe linguaꝝ.
Benedictus dñs qm̃ mirifi
cauit misericordiam suã mi-
chi: in ciuitate munita.
Ego autẽ dixi in excessu mẽ
tis mee: proiect⁹ sum a facie
oculorum tuorum.
Ideo exaudisti vocẽ orõnis
mee: dum clamarem ad te.
Diligite dñm oẽs sãcti ei⁹
qm̃ veritatẽ requiret dñs: et
retribuet abũdanter facien-
tibus superbiam.
Viriliť agite ⁊ cõfortet cor
vr̃m: oẽs q̃ speratis in dño.
Gloria patri. psalm⁹. xxxi.
BEati quoꝝ remisse sũt
iniquitates: et quorum
tecta sunt peccata.
Beatus vir cui nõ ĩputauit
dñs pctm̃: nec ẽ ĩ spũ ei⁹ dol⁹.
Qm̃ tacui ĩueterauerĩt ossa
mea: dum clamarẽ tota die.
Quoniam die ac nocte gra
uata est sup me man⁹ tua: cõ
uersus sum in erũna mea
dum configitur spina.
Delictũ meuꝫ cognitũ tibi
feci: ⁊ ĩiusticiam meam non
abscondi.
Dixi cõfitebor aduersũ me
in iusticiã meã dño: et tu re-
misisti ĩpietateꝫ peccati mei.
Pro hac orabit ad te oĩs
sanctus: in tẽpore oportuno.
Verũtñ ĩ diluuio aq̃rũ mul
taꝝ: ad eũ nõ approximabũt
Tu es refugiũ meũ a tribu
latiõe que circũdedit me: exul
tatio mea erue me a circũdã
tibus me.
Intellectũ tibi dabo ⁊ ĩstruã
te ĩ via hac qua gradieris: fir-
mabo super te oculos meos.
Nolite fieri sicut equ⁹ ⁊ mu
lus: quibus nõ est intellectus
In chamo ⁊ freno maxillas
eorum cõstringe: qui nõ ap-
proximant ad te.
Multa flagella pctõris: sperã-
tẽ aũt ĩ dño mĩa circũdabit.
Letamini in dño ⁊ exultate
iusti: et gloriamini omẽs re-
cti corde.
Glia. ãn. In tua iusticia li-
bera me dñe. ps. xxxii.
Exultate iusti in dño: re
ctos decet collaudatio
Cõfitemĩ dño in cithara: in
psalterio decẽ cordarũ psal-
lite illi.
Cãtate ei cãticũ nouũ: bene
psallite ei in vociferatione.
Quia rectum est verbũ dñi:
et omnia opera eius in fide.
Diligit mĩam ⁊ iudiciũ: mi
sericordia dñi plena ẽ terra.

Verbo dñi celi firmati sũt: et spũ oris ei⁹ oĩs virtus eoꝝ
Congregans sicut in vtre aquas maris: ponens in the sauris abissos
Timeat dñm oĩs terra: ab eo autẽ cõmoueantur omẽs inhabitantes orbem
Qm̃ ipse dixit ⁊ facta sunt: ipse mãdauit et creata sunt
Dñs dissipat cõcilia gẽtiũ reprobat aũt cogitatiões pplo rũ: ⁊ reprobat cõsilia pricipũ
Cõsiliũ aũt dñi ĩ etnũ ma= net: cogitatiões cordis ei⁹ in generatione ⁊ generationem
Beata gens cuius est domi= nus de⁹ ei⁹: populus quẽ ele git in hereditatem sibi.
De celo respexit dñs: vidit omnes filios hominum.
De preparato habitaculo suo: respexit super omẽs q̃ ha bitant terram
Qui finxit sigillatĩ corda eoꝝ: q̃ ĩtellexit oĩa opa eorũ.
Non saluatur rex p multã ṽtutẽ: et gygas nõ saluabit in multitudine virtutis sue.
Fallax equus ad salutẽ: in abundantia autem virtutis sue non saluabitur
Ecce oculi dñi super metuẽ tes eum: ⁊ in eis qui sperant super misericordia eius
Vt eruat a morte aĩas eoꝝ: et alat eos in fame.
Aĩa nr̃a sustinet dñm: qm̃ adiutor ⁊ ptector noster est.
Qr in eo letabit cor nostrũ: ⁊ in noĩe scõ eius sperauim⁹
Fiat misericordia tua dñe super nos: quemadmodũ spe rauimus in te. ps. xxxiii
Benedicã dñm in oĩ tpe semp laus ei⁹ ĩ ore meo
In dño laudabit aĩa mea: audiant mãsueti ⁊ letentur.
Magnificate dñm mecũ: et exaltem⁹ nomẽ ei⁹ in idipsũ
Exquisiui dñm ⁊ exaudiuit me: ⁊ ex omnibus tribulatio nibus meis eripuit me
Accedite ad eũ ⁊ illumina= mini: ⁊ facies vr̃e nõ ɔfũdẽt
Iste pauper clamauit ⁊ dñs exaudiuit eũ: ⁊ ex oĩbus tri= bulationib⁹ eius saluauit eũ
Immittit angel⁹ dñi in cir cuitu timentium eum: et eri= piet eos
Gustate et videte quoniam suauis est dñs: beatus vir q̃ sperat in eo.
Timete dñm oẽs scĩ ei⁹: qm̃ nõ est inopia timẽtibus eum
Diuites eguerunt ⁊ esurie= runt: inquirẽtes autem dñm non minuentur omni bono.
Venite filii audite me: timo rem dñi docebo vos.
Quis est hõ qui vult vitã: diligit dies videre bonos
Prohibe linguã tuã a malo:

et labia tua ne loquãt dolũ
Diuerte a malo & fac bonũ: inquire pacẽ & pſequere eam
Oculi dñi ſup iuſtos: & aures eius ad preces eorum.
Vult⁹ autẽ dñi ſup facientes mala: vt perdat de terra memoriam eorum
Clamauerũt iuſti & dñs exaudiuit eos: & ex oĩb⁹ tribulationibus eoꝝ liberauit eos
Iuxta eſt dñs his qui tribulato ſunt corde: & humiles ſpiritu ſaluabit
Multe tribulationes iuſtorum: & de omĩbus his liberauit eos dñs.
Cuſtodit dñs oĩa oſſa eoꝝ: unũ ex his non conteretur
Mors peccatoꝝ peſſima: & q̇ oderũt iuſtum delinquent
Redimet dñs aĩas ſeruorũ ſuorum: et non deliquẽt omnes qui ſperant in eo
Gloria. ãn. Rectos decet collaudatio. ps. xxxiiii.
Iudica dñe nocentes me: expugna impugnantes me
Apprehẽde arma & ſcutũ: & exurge in adiutoriũ michi
Effũde frameã & cõclude aduerſus eos q̇ pſequũtur me: dic aĩe mee ſalus tua ego ſũ.
Confundãtur et reuereant: querentes animam meã.
Auertantur retrorſum et confundantur: cogitãtes michi mala
Fiãt tãq̄ puluis añ faciẽ vẽti: & angel⁹ dñi coartãs eos.
Fiat via eoꝝ tenebre et lubricum: et angelus dñi perſequens eos.
Qm̃ gratis abſcõderũt michi interitũ laquei ſui: ſupuacue exprobrauerũt aĩaꝫ meã.
Veniat illi laque⁹ quẽ ignorat: & captio quam abſcondit apprehẽdat eum & in laqueũ cadat in idipſum
Anima autem mea exultabit in dño: et delectabitur ſuper ſalutari ſuo.
Omnia oſſa mea dicent: domine quis ſimilis tibi
Eripiẽs inopẽ de manu fortiorũ eius: egenũ & pauperem a diripientibus me.
Surgentes teſtes iniqui: que ignorabam interrogabãt me
Retribuebãt michi mala ꝓ bonis: ſterilitatẽ aĩe mee.
Ego aũt cum michi moleſti eſſent: induebar cilicio.
Humiliabam ĩ ieiunio animã meã: & oratio mea in ſinu meo conuertetur
Quaſi ꝓximũ & quaſi fratrẽ nr̃ꝫ ſic ꝯplacebã: quaſi lugẽs & ꝯtriſtat⁹ ſic hũiliabar
Et aduerſum me letati ſũt et cõuenerũt: cõgregata ſunt ſup me flagella et ignoraui.
Diſſipati ſunt nec cõpuncti

tentauerũt me subsannaue-
runt me subsannatione: frẽ-
duerũt sup me dentib9 suis.
Dñe qñ respicies restitue a-
nimã meã a malignitate eo-
rum: a leonib9 vnicã meam.
Confitebor tibi in ecclesia
magna: in populo graui lau
dabo te.
Non supergaudeant michi
qui aduersantur michi iniq:
qui oderunt me gratis et an
nuunt oculis
Qm michi qdẽ pacifice lo-
quebãt: ⁊ ĩ iracũdia terre lo-
quentes dolos cogitabant
Et dilatauerũt super me os
suum: dixerunt euge euge vi
derunt oculi nostri
Vidisti dñe ne sileas: domi
ne ne discedas a me
Exurge et intende iudicio
meo deus meus: et dominus
meus in causam meam
Iudica me scdm iusticiam
tuam dñe de9 meus: ⁊ nõ sup
gaudeant michi.
Non dicant in cordib9 suis
euge euge aĩe nostre: nec di-
cant deuorabimus eum.
Erubescãt ⁊ reuereãt simul
qui gratulantur malis meis
Induant confusione et re-
uerentia: qui maligna loquũ
tur super me
Exultent et letentur qui vo
lunt iusticiam meã: ⁊ dicant
semper magnificetur dñs q
volunt pacem serui eius.
Et ligua mea meditabitur
iusticiam tuam: tota die lau-
dem tuam. Psalmus xxxv.

Dixit iniustus vt delin
quat in semetipso: non
est timor dei ante oculos ei9.
Quoniam dolose egit ĩ cõ-
spectu ei9: vt inueniatur iniq
tas eius ad odium
Verba oris eius iniquitas ⁊
dol9: noluit intelligere vt be
ne ageret
Iniquitatem meditatus est
in cubili suo astitit oĩ vie nõ
bone: maliciam autem non
odiuit.
Dñe in celo mĩa tua: ⁊ veri
tas tua vsq ad nubes
Iusticia tua sicut mõtes dei:
iudicia tua abyssus multa.
Homines et iumenta salua
bis dñe: quẽadmodum mul-
tiplicasti mĩam tuam deus.
Filii autẽ hoĩm: in tegmine
alarũ tuarum sperabunt.
Inebriabũtur ab vbertate
domus tue: et torrente volu
ptatis tue potabis eos
Quoniam apud te est fons
vite: ⁊ in lumine tuo videbi
mus lumen.
Pretende mĩam tuam scien
tibus te: et iusticiam tuã his
qui recto sunt corde
Non veniat michi pes sup-

die: et manus peccatoris non moueat me.
Ibi ceciderunt qui operant iniquitatem expulsi sunt nec potuerunt stare
Gloria patri. an. Expugna impugnantes me. ps. xxxvi.
Noli emulari in malignantibus: neqz zelaueris facientes iniquitatem.
Qm tanq̄ fenū velocit arescent: et queadmodum olera herbarum cito decident.
Spera in dño et fac bonitatē: et inhabita terram et pasceris in diuitiis eius
Delectare in dño: et dabit tibi petitiones cordis tui
Reuela dño viam tuā: et spera in eo et ipse faciet
Et educet quasi lumen iusticiam tuam et iudicium tuuz tanq̄ meridiem: subdit9 esto dño et ora eum
Noli emulari in eo qui prosperatur in via sua: et in hoīe faciente iniusticias.
Desine ab ira et derelinque furorē: noli emulari vt maligneris
Qm qui malignant exterminabūtur: sustinētes autez dñm ipsi hereditabūt terrā.
Et adhuc pusillū et nō erit peccator: et queres locum ei9 et non inuenies.
Mansueti autē hereditabūt terram: et delectabuntur in multitudine pacis
Obseruabit pctōr iustū: et stridebit sup eum dentibus suis
Dñs autē irridebit eū: qm prospicit q̄ veniat dies eius.
Gladiū euaginauerūt peccatores: intēderunt arcū suum
Ut decipiāt pauperē et īopē: vt trucident rectos corde
Gladius eorum intret ī corda ipsorum: et arcus eorū cōfringatur
Melius est modicū iusto: super diuitias pctōꝝ multas
Qm brachia pctōꝝ cōterent: confirmat autē iustos dñs.
Nouit dñs dies īmaculatorū: et hereditas eoꝝ ī etnū erit
Non cōfundētur in tpe malo: et in diebus famis saturabunt/ qz pctōres peribunt
Inimici vo dñi mox vt honorificati fuerint et exaltati: deficientes queadmodū fumus deficient
Mutuabitur peccator et nō soluet: iustus autem miseret et retribuet
Quia benedicentes ei hereditabunt terram: maledicentes autem ei disperibunt
Apud dñm gressus hoīs dirigent: et viam eius volet
Cū ceciderit iust9 nō collidetur: qz dñs suppōit manū suā
Iunior fui etenī senui: et nō

vidi iustū derelictū nec semē eius querens panem.
Tota die miseretur ⁊ cōmo dat: et semen illius in bene=dictione erit.
Declina a malo ⁊ fac bonū: et inhabita in seculū seculi.
Quia dñs amat iudiciū: et nō derelinquet sanctos suos: in eternum conseruabuntur.
Iniusti punientur: et semen impiorum peribit.
Iusti autē hereditabunt ter ram: et inhabitabunt in se=culū seculi super eam.
Os iusti meditabitur sapiē=tiam: ⁊ lingua eius loquetur iudicium.
Lex dei eius in corde ipsius: et non supplantabuntur gres sus eius.
Considerat peccator iustū: et querit mortificare eum.
Dñs aūt nō derelinquet eū in manib⁹ eius: nec dānabit eum cum iudicabitur illi.
Expecta dominū et custodi viam eius et exaltabit te vt hereditate capias terrā: cum perierint peccatores videbis
Vidi impiū superexaltatū: et eleuatū sicut cedros libani
Et trāsiui et ecce nō erat: q̄=siui eū et nō est īuent⁹ loc⁹ ei⁹
Custodi īnocentiam ⁊ vide equitatem: quoniā sunt reli=quie homini pacifico.
Iniusti autē disperibūt si=mul: reliquie īpiorꝝ interibūt
Salus autē iustorū a dño: et protector eorū in tēpore tri=bulationis.
Et adiuuabit eos dñs et li=berabit eos: ⁊ eruet eos a pec catoribus et saluabit eos/ qr sperauerūt in eo. ps. xxxvii.
Domīe ne ī furore tuo arguas me: neq̧ in ira tua corripias me.
Quoniaȝ sagitte tue infixe sunt michi: et cōfirmasti sup me manū tuam.
Nō ē sanitas ī carne mea a facie ire tue: nō est pax ossib⁹ meis a facie peccatorꝝ meorꝝ
Q̄m īiq̄tates mee supgresse sunt caput meū: ⁊ sicut onus graue grauate sunt sup me.
Putruerūt et corrupte sunt cicatrices mee: a facie insipi=entie mee.
Miser factus sum ⁊ curua=tus sum vsq̧ in finem: tota die cōtristatus ingrediebar.
Quoniā lūbi mei īpleti sūt illusionibus: ⁊ nō est sanitas in carne mea.
Afflictus sum et humilia=tus sum nimis: rugiebā a ge mitu cordis mei.
Domine ante te omne desi=derium meū: et gemit⁹ meus a te non est abscōditus.
Cor meum cōturbatū est in

me dereliquit me virtus mea: et lumen oculorum meorum et ipsum non est mecū.
Amici mei et primi mei: ad uersum me appropinquaue=runt et steterunt.
Et qui iuxta me erant delō=ge steterunt: et vim faciebāt qui querebant aīam meā.
Et qui inq̄rebant mala mi=chi locuti sunt vanitates: et dolos tota die meditabātur
Ego autē tanq̄ surdus non audiebam: et sicut mutus nō aperiens os suum.
Et factus sum sicut hō non audiens: et nō habens in ore suo redargutiones.
Qm̄ ī te dn̄e speraui: tu ex=audies me dn̄e deus meus.
Quia dixi nequādo supgau deant michi īimici mei: et dū cōmouētur pedes mei super me magna locuti sunt.
Quoniā ego in flagella pa ratus sum: et dolor meus in cōspectu meo semper.
Qm̄ iniq̄tatē meā annūcia bo: et cogitabo pro pctō meo.
Inimici autē mei viuunt et cōfirmati sūt sup me: et mul=tiplicati sūt q̄ oderūt me īique
Qui retribuūt mala pro bo nis detrahebant michi: quo=niam sequebar bonitatem.
Ne derelinquas me dn̄e deus meus: ne discesseris a me.

Intende ī adiutoriū meum: domine deus salutis mee.
Gloria. an̄. Reuela dn̄o viā tuā. V. Dn̄e in celo mīa tua. Rm Et veritas tua vsq̄ ad nubes. Lectiōes et R. de eadē fer̄. Ante laud. p aduētū. V. Emitte agnū tuū dn̄e dn̄atorē t̄re R De petra deserti ad mōte filie syon. Sed in oīb9 aliis fer̄. a Dn̄e ne ī ira. vsq̄ ad xl. et a Deus oīm. vsq̄ ad aduentū dn̄i. qn̄ de fer̄. agit. Dicet hic Vs9. Fiat mīa tua dn̄e super nos. Rm. Quem=admoduz sperauimus in te.
In laudibus. Psalmus. l.
Miserere mei deus: secū dū magnā mīam tuā.
Et secūdū multitudinē mi=serationū tuarum: dele iniqui=tatem meam.
Amplius laua me ab iīq̄tate mea: et a pctō meo mūda me.
Quoniā īiquitatem meam ego cognosco: et peccatū meū contra me est semper.
Tibi soli peccaui et malum corā te feci: vt iustificeris in sermonibus tuis et vincas cū iudicaris.
Ecce enī in inquitatib9 con ceptus sum: et in peccatis cō=cepit me mater mea.
Ecce enī veritatem dilexisti incerta et occulta sapientie tue manifestasti michi.

Asperges me dñe ysopo et mundabor: lauabis me et super niuem dealbabor.
Auditui meo dabis gaudium et leticiam: et exultabūt ossa humiliata
Auerte faciem tuã a peccatis meis: et omnes iniquitates meas dele.
Cor mundū crea in me de⁹: et spiritum rectum ĩnoua in visceribus meis.
Ne proiicias me a facie tua: et spiritum sanctuȝ tuum ne auferas a me.
Redde michi leticiam salutaris tui: et spiritu principali confirma me.
Docebo iniquos vias tuas: et impii ad te conuertentur.
Libera me de sanguinibus deus de⁹ salutis mee: ⁊ exultabit lingua mea iusticiã tuã:
Dñe labia mea aperies: ⁊ os meū annūciabit laudẽ tuã.
Quoniã si voluisses sacrificiū dedissem: vtiq₃ holocaustis non delectaberis.
Sacrificiū deo spiritus cōtribulatus: cor cōtritū ⁊ humiliatū deus non despicies.
Benigne fac dñe ĩ bona voluntate tua syon: vt edificẽtur muri hierusalem.
Tunc acceptabis sacrificiū iusticie oblatiōes ⁊ holocausta: tunc imponent super altare tuum vitulos.
Gloria. ã. Miserẽ mei de⁹. ps. v. Verba mea aurib⁹ percipe do. vt s̃ folio pmo. ã. Intellige clamorẽ meū dñe. ãn. Deus deus meus ad te de luce vigilo. ps. Ipsum. Isaie. xii.

Confitebor tibi domĩe qm̄ irat⁹ es michi: cõuersus est furor tuus et consolatus es me.
Ecce de⁹ saluator me⁹: fiducialiter agam et nō timebo.
Quia fortitudo mea ⁊ laus mea dñs: et factus est michi in salutem.
Haurietis aquas in gaudio de fontibus saluatoris: ⁊ dicetis in illa die confitemini dño et inuocate nomen eius.
Notas facite ĩ ppl'is adĩuẽtiōes eius: memẽtote quoniã excelsum est nomen eius.
Cantate dño quoniam magnifice fecit: annunciate hec in vniuersa terra.
Exulta et lauda habitatio syon: quia magnus in medio tui sanctus israel.
Gloria pri. ãn. Conuersus est furor tuus dñe ⁊ consolatus es me. ãn. Laudate dñm de celis. ps. Ipsum. Capitulū.

Ecce dies veniunt dicit dñs/ et suscitabo dauid germẽ iustū et regnabit rex et sapiẽs erit ⁊ faciet iudiciū

et iusticiã in terra. Hoc capitulũ dicet quotidie ad laud. in fer. p totũ aduen. qñ de ea agitur. hy9. Uox clara vtš. ante pmã ꝟ. Uox clamãtis. Et oĩbus fer. ad laud. a Dñe ne ĩ ira. vsq ad caput ieiunii et a Deus oĩm. vsq ad aduẽtum dñi quãdo de feria. agitur dicetur Cpm. Corin. xvi

Vigilate et orate: state in fide: viriliter agite et confortamini ꝯ oĩa vestra in caritate fiãt. A Dñe ne in ira. vsq ad xl. qñ de. ii. fer. agit dr ad lau. sequẽs. Hy9.

Splendor paterne glorie: de luce lucẽ pferẽs: lux lucis et fons lumĩs: dies diem illuminans.

Uerusq sol illabere: micãs nitore perpeti: iubarq sancti spũs: ĩfunde nostris sensib9.

Uotis vocemus te patrem: patrem perẽnis glorie: pater potentis gratie: culpam releget lubricam.

Informet actus strẽnuos: dentẽ retũdat inuidi: casus secundet asperos: donet gerendi gratiam.

Mentem gubernet et regat: casto fidei corpore: fides calore ferueat: fraudis venena nesciat.

Xpusq nobis sit cibus: potusq nr̃ sit fides: leti bibam9 sobriã: ebrietatẽ spiritus.

Letus dies hic transeat: pudor sit vt diluculũ: fides velut meridies: crepusculũ mẽs nesciat.

Aurora cursus puehit: aurora totus pdeat: in patre totus fili9: ꝯ tot9 in ꝟbo pater.

Deo pr̃i sit gl'ia: eiusq soli filio: cũ spũ paraclito: et nũc et ĩ perpetuũ. Amẽ. ꝟ. In matutinis dñe meditabor in te ℟. Quia fuisti adiutor me9. Per estatẽ. dr hy9. Ecce iam noctis ꝟ. In matutinis dñe. Iste ꝟ. dr oĩb9 fer. ad laud. a Dñe ne in ira. vsq ad xl. et a Deus oĩm. vsq ad aduẽ. dñi qñ de fer. agit. ãn. Bñdictus deus israel. ps. Ipm. Deinde dicant preces fer. hoc modo.

Kyrie el. iii. Xpe el. iii. Kyrie el. iii. Pater nr̃.
Et ne nos. Sed libera nos.
Ego dixi dñe miserere mei.
Sana animam meam quia peccaui tibi.
Cõuertere domĩe vsqquo.
Et deprecabilis esto sup seruos tuos.
Fiat misericordia tua domine super nos.
Quẽadmodũ sperauim9 ĩ te
Sacerdotes tui induantur iusticiã. Et sancti tui exultent.
Domine saluum fac regem
Et exaudi nos in die qua in-

inuocauerimus te.
Saluos fac seruos tuos et ancillas tuas Deus me⁹ sperantes in te.
Saluum fac populum tuum dñe et benedic hereditati tue Et rege eos ⁊ extolle illos vsq; in eternum.
Dñe fiat pax in ꝟtute tua. Et abũdãtia in turrib⁹ tuis
Orem⁹ ꝑ fidelib⁹ defunctis Requiẽ eternã dona eis dñe: et lux perpetua luceat eis.
Exaudi dñe vocẽ meã qua clamaui ad te Miserere mei et exaudi me.
Miserere mei deus. tot⁹ p̃s. dicatur sine nota cũ Glia. et Sicut erat. Finito p̃o. solus sacerd. erigat se: ⁊ ad graduз chori accedat. s. ad mat. et ad vesperas tũc dicẽdo hos ꝟ⁹.
Exurge dñe adiuua nos. Et libera nos propter nomẽ tuũ
Dñe deus virtutũ conuerte nos. Et ostende faciẽ tuaз et salui erimus.
Dñe exaudi. Et clamor.
Dñs vo. Et cũ. Oremus.
In aduẽtu dñi qñ d fer agit dũr mẽo. ad mat. ãn. Spũs sanctus in te descẽdet maria ne timeas habẽs in vtero filiũ dei all'a. ꝟ. Egrediet virga de radice iesse. ℟. Et flos de radice ei⁹ ascẽdet. or.
Deus qui de beate marie virginis vtero verbũ tuum angelo nũciante carnem suscipere voluisti: p̃sta supplicibus tuis: vt qui vere eaз dei genitricẽ credimus: eius apud te intercessionib⁹ adiuuemur. Per eũdẽ. x. Mẽo. de oĩbus sctĩs ãn. Ecce dñs veniet et oẽs sancti ei⁹ cum eo: et erit in die illa lux magna all'a. ꝟ. Ecce apparebit dñs sup nubem candidã. ℟. Et cũ eo sanctorum milia. Orõ
Conscientias nostras q̃s dñe visitando purifica: vt veniẽs iesus xp̃s fili⁹ tuus dñs noster cũ omnibus sanctis paratã sibi in nobis inueniat mãsionem. Qui te. vi. et reg. ⁊c. Ad vs̃. ⁊ c. Ab octa. sancti stephani vsq; ad purifi. quotidie fiat mẽo. de sancta maria de quocũq; fiat serui. tam ad vs̃. q̃ ad matu. nisi in vigi. epy ⁊ in die eiusdem. In fes. ix. lec. ĩfra octa. et in octa. qñ chorus regit. Et in dñicis ad vtrasq; ves̃. cuз hac ãn. Quando natus es ineffabiliter ex virgine tũc implete sunt scripture sicut pluuia in vellus descendisti vt saluum faceres genus humanum te laudamus de⁹ noster Et ad matut. cum hac ã. Ecce maria genuit nobis saluatorem quem iohannes vidẽs

exclamauit dicens: ecce agn⁹ dei ecce qui tollit peccata mũdi alleluya. In fer̃ vero ꝛ in fes. iii. lec. sine regimine chori ad ves̃. dicitur hec ãn. Rubum quem viderat moyses incombustum conseruatam agnouimus tuam laudabilẽ virginitatem dei genitrix intercede pro nobis. Et ad matuti. cum hac ãn. Germinauit radix iesse orta est stella ex iacob virgo peperit saluatorem te laudamus deus noster. Et ad matuti. dicitur sẽper v. Post partum virgo inuiolata permansisti. Et ad vs̃. dicitur v Speciosus forma pre filiis hominum. Rm Diffusa est gratia in labiis tuis. Non dicit̃ vlteri⁹ Or.

Deus qui salutis eterne beate marie virginitate fecunda humano generi premia prestitisti: tribue quesumus: vt ipsam pro nobis intercedere sentiamus: ꝑ quam meruimus auctorẽ vite suscipere dominum nostrũ iesum xp̃m filium tuũ. Deinde fiat memoria de oĩb⁹ sanctis in fer̃. et in fes. sine regi. chori ad ves̃. et ad matuti. Post purifi. vo. ad matuti. dicitur hec ãn. Beata mater et innupta virgo gloriosa regina mundi intercede pro nobis ad dominum. v⁹. Post partum oratio. Famulorum vel oratio. Omnipotens sempiterne deus vt posterius patet. Non dicitur hec oratio. Concede quesumus misericors deus ad memo. de sãcta maria: nisi ad processio. tantum. Memoria de omnibus sanctis. Ad matuti. ãn. Exultabunt. v. Mirabilis oratio Infirmitatem. vel orõ. Omnium sanctorum. vel oratio. Uide domine. vel orõ. Tribue quesumus domine. ꝛ c. Post purificationem ad memo. de sancta maria. dicantur antipho. sicut infra ante completorium notatur. Et etiam de omĩbus scĩs ad vs̃. et ad memo. de pas. tempore.

¶ Fer̃. iiii. in capite ieiunii ꝛ quotidie vsq3 ad cenã dñi qñ de tp̃ali agitur ad matu. fiat memo. ꝑ penitẽtib⁹ cũ hac ã. Conuertimini ad me in toto corde vr̃o: in ieiunio ꝛ fletu ꝛ in planctu dicit dñs. v. Peccauimus cũ patribus nostris R. Iniuste egimus iniq̃tatẽ fecimus Oratio.

Exaudi q̃s dñe supplicũ preces et confitentiũ tibi pce peccatis: vt pariter nobis indulgentiã tribuas benignus et pacem. ꝑ dñ3. Ad vs̃. vero cũ hac ãn. eo die. Quis scit si

conuertatur et ignoscat deus et relinquat post se bñdictiõez. ℣. Dñe nõ scdm pctã nrã facias nobis. ℟. Neq3 scdm iniquitates nras retribuas nobis. Orõ vts. Exaudi. ¶ Feria. ii. post octa. trini. ⁊ ab hic vsq3 ad aduentũ dñi: tã ĩ fer. q̃ in fes. iii. lec. sine regi. chori et in octa. et infra qñ cho. nõ regit dicant he tres mẽo. sc3 de cruce: de sctã maria: ⁊ de oĩbus sctis. Cũ vo in festis. iii. lec. aliqd festum sctõꝝ cõtig. tunc in p̃mis fiat memo. de sctõ: ⁊ postea memo. supradicte. Per octa. vo reliq̃aꝝ siue dr de sctis siue de fer. sp fiat in primis memo. de cruce Ad matu. ãn. Nos aũt gloriari oportet in cruce dñi nri iesu christi. ℣. Omĩs terra adoret te de⁹ ⁊ psallat tibi. ℟. Psalmũ dicat nomini tuo. Orõ.

Deus q̃ sanctã crucem tuã ascendisti et mũdi tenebras illuminasti: tu corda et corpora nrã illuminare dignare saluator mũdi. Qui vi. et reg. cum deo. vel oratio

Perpetua q̃s dñe pacem custodi: quos per lignum sancte crucis redimere dignatus es saluator mundi. Qui vi. et reg. cũ deo pa. Mẽo. de sctã ma. ad matu. ã. Btã mater et innupta. vt proxime s.

Aña. Post partum. Or.

Presto nobis dñe deus noster: et quos sctẽ crucis letari facis honore eius quoq3 ppetuis defende subsidiis. p.

Famuloꝝ tuoꝝ vl or.

q̃s dñe delictis ignosce vt qui tibi placere de actibus nris nõ valemus: genitricis filii tui dñi nri iesu xpi intercessiõe saluemur Per eũd

Omĩps sempiter= vel or.

ne de⁹ nos famulos tuos dextera tue potentie a cũctis ptege periculis: et gloriosa beate marie semper virginis intercessione fac nos presenti gaudere prosperitate et futura. p. x. Non dr orõ. Cõcede q̃s mi. ad mẽo. de sancta maria p totũ annũ. sed ad p cel. et ad complet. de ea tm̃. Memo. de oĩb⁹ sctis ad mat. ãn. Exultabunt sancti in gloria letabunt in cubilib⁹ suis ℣. Mirabilis de⁹ ĩ sctis suis. ℟. Et glios⁹ ĩ maiestate sua

Infirmitatẽ nram Or.

q̃s dñe ppicius respice: et mala omĩa que iuste meremur omniũ sctõꝝ tuoꝝ intercessione auerte. Per x. vel or.

Omniũ sanctorum tuoꝝ q̃s dñe intercessiõe placatus et veniam delictorum nobis tribue ⁊ remedia sempiterna concede. p. vel orõ.

Vide dñe infirmitates nr̃as et intercedẽtibus oĩbus sctĩs tuis: celeri nobis pietate succurre. p. vel orõ Tribue q̃s dñe oẽs sanctos tuos iugiter orare p nobis: et eos sẽp clemẽter audire digneris. p. Mẽo. de cruce ad vs̃. ã. Salua nos xp̃e saluator p virtutẽ sancte crucis q̃ saluasti petrũ ĩ mari miserere nobis. v Dĩs terra vel ã. Per signũ sctẽ crucis de inimicis nr̃is libera nos deus noster. vel ãn Adoram⁹ te xp̃e et benedicim⁹ tibi: quia per crucẽ tuã redemisti mũdum. v⁹ Dĩs terra. or vts̃. ad matu Mẽo. de sctã maria ad vs̃. ãn. Sctã maria virgo intercede pro toto mũdo q̃a genuisti regẽ orbis. v. Sãcta dei genitrix virgo semp maria. vel ãn. Sctã dei genitrix virgo semp maria intercede pro nobis ad dñm deũ nr̃m v. Post partum. vel ãn. In prole mater in partu virgo gaude et letare pia mater domini. v. Sancta dei genitrix or. vts̃. ad matu. Mẽo. de oĩbus sctĩs ad vs̃. ãn. Sãcti dei oẽs q̃ estis cõsortes supnorũ ciuiũ intercedite p nobis. v. Letamini. vl. Exultẽt. vel ã. Oẽs electi dei nr̃i mẽoramini ante deũ vt vestris precibus adiuti mereamur vobis adiungi. v. Letamini. vel exultent. vel ãn Sctõr pcib⁹ cunctorũ redde salutẽ corporis et aĩe xp̃e tuis famulis. v. Letamini. vel. ãn. O q̃ gloriosum est regnũ in quo cum christo gaudẽt oẽs sancti amicti stolis albis sequũtur agnũ quocunq̃ ierit. v. Letamini. Isti duo v. ad mẽo. de oĩb⁹ sctĩs nõ variãt nisi cũ v. Letamĩ. ad. i. vs̃. dr̃ tũc ad mẽo. de oĩbus scĩs dicet v. Exultẽt Similiter ad matu. qñ v. Mirabilis de⁹. dr̃ in lau. tũc ad memo. de oĩbus sctĩs dicetur v. Iustorũ aĩe. qd̃ p totũ annũ obseruet: nisi in aduẽ. et ĩ tp̃e pas. or. vts̃. ad matu. ¶ Fer iii. ad matu. p aduẽtũ Inuit hy⁹. vts̃. in. ii. feria notãtur. Sed a Dñe ne in ira. vsq̃ ad xl. qñ v. iii. fer agit dr̃ ad matu. sequẽs Inuit. Iubilem⁹ deo salutari nr̃o. ps. Venite

Consors paterni hy⁹. luminis/ lux ip̃e lucis et dies/ noctẽ canẽdo rũpimus/ assiste postulantibus

Aufer tenebras mentiũ/ fuga cateruas demonum/ expelle somnolentiã/ ne pigritantes obruat

Sic christe nobis oĩbus/ ĩdulgeas credentib⁹/ vt prosit exorantibus/ quod precinentes

psallimus.
Presta pater piissime. Per estatem hymnꝰ. Nocte surgē tes vigi. Psalmus xxxviii.

Dixi custodiā vias meas: vt non deliquam in lī gua mea.
Posui ori meo custodiā: cū consisteret peccator aduersum me
Obmutui et humiliatus sum et silui a bonis: ⁊ dolor meus renouatus est
Concaluit cor meum intra me: et in meditatiōe mea exardescet ignis
Locutꝰ sum in lingua mea: notum fac michi domine finem meum.
Et numerū dierū meorū q̇s est: vt sciam quid desit michi
Ecce mensurabiles posuisti dies meos: et substantia mea tanq̄ nichilum ante te.
Verūtamē vniuersa vanitas: omnis homo viuens
Verūtamen in ymagine ptrāsit homo: sed ⁊ frustra cō turbatur
Thesaurisat: et ignorat cui congregabit ea
Et nunc que est expectatio mea nonne dn̄s: et substātia mea apud te est
Ab omnibus iniquitatibꝰ meis erue me: opprobriū insipienti dedisti me
Obmutui ⁊ nō aperui os meum quoniā tu fecisti: amoue a me plagas tuas.
A fortitudine manꝰ tue ego defeci: in increpationibus ꝑpter iniquitatem corripuisti hominem
Et tabescere fecisti sicut araneā aīam eiꝰ: verūtamē vane conturbat omnis homo.
Exaudi orationē meā dn̄e ⁊ deprecationē meā: auribus ꝑcipe lachrymas meas
Ne sileas qm̄ aduena ego sū apud te: et peregrinus sicut omnes patres mei.
Remitte michi vt refrigerer priusq̄ abeam: et ampliꝰ non ero. ps̄. xxxix.

Expectans expectaui dominū: ⁊ intendit michi
Et exaudiuit preces meas ⁊ eduxit me de lacu miserie: et de luto fecis.
Et statuit supra petram pedes meos: et direxit gressus meos
Et immisit in os meū canticū nouū: carmen deo nostro
Videbunt multi ⁊ timebūt: et sperabunt in domino
Beatꝰ vir cuiꝰ ē nomē dn̄i spes eiꝰ: et nō respexit in vanitates et insanias falsas
Multa fecisti tu dn̄e deꝰ meꝰ mirabilia tua: et cogitatio-

nibus tuis non est qui simi-
lis sit tibi.
Annūciaui et locut9 sū: mul
tiplicati sunt super numerū.
Sacrificiū et oblatiōez nolui
sti: aures aūt pfecisti michi.
Holocaustū et p pctō non po
stulasti: tūc dixi ecce venio
In capite libri scriptū ē de
me vt facerē volūtatē tuā de9
meus volui: et legē tuam in
medio cordis mei
Annūciaui iusticiā tuā ī ec
clesia magna: ecce labia mea
non prohibebo dn̄e tu scisti
Iusticiam tuam nō abscon
di in corde meo: veritatē tuā
et salutare tuum dixi
Non abscondi mīam tuā et
veritatē tuā: a cōsilio multo
Tu aūt dn̄e ne longe facias
miserationes tuas a me: mīa
tua et veritas tua semper su-
sceperunt me
Quoniam circūdederūt me
mala quorum nō est numer9: cō
prehenderūt me iniquitates
mee et non potui vt viderem
Multiplicate sūt super capil
los capitis mei: et cor meū de
reliquit me
Complaceat tibi domīe vt
eruas me: dn̄e ad adiuuādū
me respice
Confundātur et reuereant
simul qui querūt animā meā:
vt auferant eam

Conuertāt retrorsū et reue
reant: q̇ volūt michi mala
Ferāt cōfestī cōfusionē suā:
qui dicunt michi euge euge.
Exultēt et letent sup te oms
querētes te et dicāt semp ma
gnificetur dn̄s: qui diligunt
salutare tuum
Ego aūt mēdic9 sum et pau
per: dn̄s sollicitus est mei
Adiutor me9 et ptector me9
es tu: de9 me9 ne tardaueris.
Gloria patri. ā. Ut nō delin
quam in lingua mea. ps. xl.
BEatus qui intelligit su
per egenū et pauperē: ī
die mala liberabit eum dn̄s.
Dn̄s conseruet eū et viuifi
cet eum et beatū faciat eū in
terra: et non tradat eum ī ani
mam inimicorum eius
Dn̄s opē ferat illi sup lectū
doloris ei9: vniuersū stratū
eius vsasti in infirmitate ei9
Ego dixi dn̄e miserere mei:
sana aīam meam quia pecca
ui tibi.
Inimici mei dixerunt mala
michi: quando morieт et peri
bit nomen eius
Et si ingrediebatur vt vide
ret vana loquebatur: cor ei9
cōgregauit iniquitatem sibi.
Egrediebat foras: et loque-
batur in idipsum
Aduersum me susurrabāt
oēs inimici mei: aduersū me

cogitabant mala michi.
Verbū iniquū cōstituerunt aduersū me: nūquid qui dormit non adiiciet vt resurgat
Etenim homo pacis mee in quo speraui qui edebat panes meos: magnificauit super me supplantationem.
Tu aūt dñe miserere mei et resuscita me: et retribuā eis.
In hoc cognoui quoniā voluisti me: quoniā nō gaudebit inimicus meus super me.
Me aūt propter innocētiam suscepisti: et cōfirmasti me in conspectu tuo in eternum.
Bñdictus dñs de9 isrl: a sclo et in seculū fiat fiat. ps. xli.
Quemadmodū desiderat ceruus ad fontes aquarū: ita desiderat anima mea ad te deus.
Sitiuit anima mea ad deum fontē viuū: quādo veniam et apparebo ante faciem dei.
Fuerūt michi lachryme mee panes die ac nocte: dum dicitur michi quotidie vbi est deus tuus.
Hec recordatus sum et effudi in me aīam meā: qm trāsibo in locū tabernaculi admirabilis vsq ad domū dei.
In voce exultationis et cōfessionis: sonus epulantis.
Quare tristis es aīa mea: et quare conturbas me.
Spera in deo quoniā adhuc confitebor illi: salutare vultus mei et deus meus.
Ad meipsum aīa mea conturbata est: ppterea memor ero tui de terra iordanis et hermonii a monte modico.
Abyssus abyssum inuocat: in voce catharactarū tuarū.
Omīa excelsa tua et fluctus tui: super me transierunt.
In die mādauit dñs mīaz suam: et nocte canticū eius.
Apud me orō deo vite mee: dicaz deo susceptor meus es.
Quare oblit9 es mei: et quare contristatus incedo dum affligit me inimicus.
Dum confringuntur ossa mea exprobrauerūt michi: qui tribulant me inimici mei.
Dū dicunt michi per singulos dies: vbi est deus tuus.
Quare tristis es aīa mea: et quare conturbas me.
Spera in deo quoniā adhuc cōfitebor illi: salutare vultus mei et deus meus.
Glīa prī. ā. Sana dñe aīam meā qr peccaui tibi. Iste ps nō dr ad nocl. p. xlii.
Iudica me de9 et dis. p. xliii.
Deus auribus nostris audiuim9: patres nostri annunciauerunt nobis.
Opus quod operatus es in dieb9 eorū: et ī dieb9 antiquis.

Manus tua gẽtes disꝑdidit et plantasti eos: afflixisti populos et expulisti eos.
Nec enĩ in gladio suo posse derunt terrã: et brachiũ eoꝝ non saluauit eos.
Sed dextera tua ⁊ brachium tuum et illuminatio vultus tui: quoniaꝫ cõplacuisti ĩ eis.
Tu es ipse rex meus ⁊ deus me⁹: q̇ mãdas salutes iacob.
In te ĩimicos nr̃os ventila bim⁹ cornu: et ĩ noĩe tuo sper nemus insurgẽtes in nobis.
Nõ enĩ ĩ arcu meo sperabo: et gladius meus non saluabit me.
Saluasti enĩ nos de affligẽtibus nos: et odiẽtes nos cõfundisti.
In deo laudabimur tota die: ⁊ in nomine tuo confitebimur in seculum.
Nunc autẽ repulisti ⁊ confudisti nos: et nõ egredieris deus in virtutibus nostris.
Auertisti nos retrorsũ post inimicos nostros: ⁊ qui oderunt nos diripiebant sibi.
Dedisti nos tanq̃ oues esca rum: et in gentibus dispersisti nos.
Vendidisti populum tuum sine p̃cio: et nõ fuit multitudo in cõmutationibus eorũ.
Posuisti nos opprobriũ vicinis nostris: subsannationẽ et derisum his qui in circuitu nostro sunt.
Posuisti nos in similitudinem gentibus: commotionẽ capitis in populis.
Tota die verecũdia mea cõ tra me est: et confusio faciei mee cooperuit me.
A voce exprobrãtis ⁊ obloquẽtis: a facie inimici et ꝑsequentis.
Hec oĩa venerũt super nos nec obliti sumus te: et inique nõ egimus in testamẽto tuo.
Et non recessit retro cor nostrum: et declinasti semitas nostras a via tua.
Quoniã humiliasti nos in loco afflictionis: ⁊ cooperuit nos vmbra mortis.
Si obliti sumus nomen dei nostri: ⁊ si expãdim⁹ manus nostras ad deum alienum.
Nõne deus requiret ista: ip̃e enĩ nouit abscondita cordis
Quoniã ꝓpter te mortificamur tota die: estimati sumus sicut oues occisionis.
Exurge quare obdormis domine: exurge ⁊ ne repellas in finem.
Quare faciẽ tuam auertis: obliuisceris inopie nostre et tribulationis nostre.
Quoniam humiliata est in puluere aĩa nostra: cõglutinat⁹ est in terra vẽter noster

Exurge domine adiuua nos: et redime nos propter nomē tuum. Psalmus xliiii.

Eructauit cor meū verbum bonum: dico ego opera mea regi.

Lingua mea calamus scribe: velociter scribentis.

Speciosus forma pre filiis hominū: diffusa est gratia ī labiis tuis propterea benedixit te deus in eternum.

Accingere gladio tuo sup femur tuum: potentissime.

Specie tua et pulchritudine tua: intende prospere procede et regna.

Propter veritatē et māsuetudinē et iusticiā: et deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagitte tue acute: ppři sub te cadent in corda inimicorū regis.

Sedes tua deus in seculum seculi: virga directionis virga regni tui.

Dilexisti iusticiam et odisti iniquitatē: propterea vnxit te deus deus tuus oleo leticie pre consortibus tuis.

Myrrha et gutta et casia a vestimentis tuis a domibus eburneis: ex quibus delectauerūt filie regū ī honore tuo.

Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato: circūdata varietate.

Audi filia et vide et inclina aurē tuam: et obliuiscere populū tuū et domū patris tui.

Et cōcupiscet rex decorē tuum: qm̄ ipse ē dn̄s deus tuus et adorabunt eum.

Et filie tyri in muneribus: vultum tuū deprecabuntur omēs diuites plebis

Oīs gl'ia eius filie regis abintus ī fimbriis aureis: circūamicta varietatibus.

Adducentur regi virgines post eam: proxime eius afferentur tibi.

Afferent in leticia et exultatiōe: adducēt in tēplū regis

Pro patribus tuis nati sūt tibi filii: constitues eos principes super omnē terram.

Memores erunt nomīs tui domine: in omni generatiōe et generationem.

Propterea populi confitebuntur tibi in eternum: et in seculum seculi.

Gloria patri. an̄ Eructauit cor meū verbū bonū. ps. xlv.

Deus noster refugiū et virt9: adiutor ī tribulatiōib9 q̄ īuenerūt nos nimis

Propterea nō timebim9 dū turbabitur terra: et transferētur montes in cor maris.

Sonuerunt et turbate sunt aque eorum: cōturbati sunt montes in fortitudine eius.

Fluminis impetus letificat ciuitatē dei: sanctificauit tabernaculum suū altissimus.
Deus in medio eius nō commouebitur: adiuuabit eam deus mane diluculo.
Conturbate sunt gentes et inclinata sunt regna: dedit vocem suam mota est terra.
Dñs virtutum nobiscum: susceptor noster deus iacob.
Uenite et videte opera dñi: que posuit ꝓdigia sup terrā.
Auferēs bella vsqꝫ ad finē terre: arcū cōteret ⁊ cōfrīget arma et scuta comburet igni.
Uacate ⁊ videte qm̄ ego sum deus: exaltabor in gentibus et exaltabor in terra.
Dñs virtutū nobiscū: susceptor nr̄ deus iacob. ps. xlvi.
Omnes gentes plaudite manibus: iubilate deo in voce exultationis.
Quoniam dñs excelsus terribilis: rex magnus sup omnem terram.
Subiecit populos nobis: et gentes sub pedibus nostris.
Elegit nobis hereditatem suam: speciē iacob quē dilexit
Ascendit deus in iubilo: et dñs in voce tube.
Psallite deo nostro psallite: psallite regi nostro psallite.
Quoniam rex omnis terre deus: psallite sapienter.
Regnabit deus super gentes: deus sedet super sedem sanctam suam.
Principes populorū cōgregati sunt cum deo abraham: quoniā dii fortes terre vehemēter eleuati sunt.
Gloria patri. ān. Adiutor in tribulationibus. ps. xlvii.
Magnus dñs et laudabilis nimis: ī ciuitate dei nostri in monte sancto eius.
Fundatur exultatiōe vniuerse terre mons syō latera aq̇lonis: ciuitas regis magni.
Deus ī domib⁹ eius cognoscetur: cum suscipiet eam.
Qm̄ ecce reges terre cōgregati sunt: cōuenerūt in vnū.
Ipsi videntes sic admirati sunt/ cōturbati sunt/ cōmoti sunt: tremor apprehendit eos
Ibi dolores vt parturiētis: in spiritu vehementi cōteres naues tharsis.
Sicut audiuim⁹ sic vidimus in ciuitate dñi virtutum ī ciuitate dei nostri: deus fundauit eam in eternum.
Suscepimus deus misericordiam tuā: in medio tēpli tui
Scdm nomen tuū deus sic et laus tua in fines terre: iusticia plena est dextera tua.
Letetur mons syon ⁊ exultent filie iude: propter iudicia tua domine.

Circundate ſyon ⁊ comple
ctimini eam: narrate in tur-
ribus eius.
Ponite coꝛda veſtra in vir
tute eius: et diſtribuite do-
mos eius vt enarretis in pꝛo
genie altera.
Qm̄ hic eſt deus de⁹ noſter
in eternũ ⁊ ĩ ſeculũ ſeculi: ipẽ
reget nos in ſecula. p̄s. xlviii

Audite hec omnes gen-
tes: auribus percipite
omnes qui habitatis oꝛbem
Quicꝫ terrigene et filii ho-
minum: ſimul in vnum di-
ues et pauper.
Os meum loquetur ſapien-
tiam: ⁊ meditatio coꝛdis mei
pꝛudenciam
Inclinabo in parabolã au-
rem meã: aperiam in pſalte-
rio pꝛopoſitionem meam.
Cur timebo in die mala: ĩi-
quitas calcanei mei circun-
dabit me
Qui confidunt in virtute
ſua: et in multitudine diuiti-
arum ſuarum gloꝛiantur
Frater non redimit redi-
met homo: et non dabit deo
placationem ſuam.
Et pꝛecium redẽptionis aĩe
ſue: et laboꝛabit in eternum ⁊
viuet adhuc in finem
Nõ videbit interitum cũ vi
derit ſapiẽtes moꝛientes: ſi-
mul inſipiẽs ⁊ ſtultus pibũt
Et relinquent alienis diui-
tias ſuas: ⁊ ſepulchꝛa eoꝝ do
mus illoꝛum in eternum.
Tabernacula eoꝛum in pꝛo
genie et ꝑgenie: vocauerunt
nomina ſua in terris ſuis
Homo cum in honoꝛe eſſet
non intellexit: comparatus
eſt iumentis inſipientibus et
ſimilis factus eſt illis
Hec via illoꝛum ſcandaluꝫ
ipſis: ⁊ poſtea in oꝛe ſuo com
placebunt
Sicut oues in inferno poſi-
ti ſunt: moꝛs depaſcet eos
Et dñabuntur eoꝛũ iuſti in
matutino: ⁊ auxiliũ eoꝛũ ve-
teraſcet in inferno a gloꝛia
eoꝛum
Verũtamẽ de⁹ redimet ani
mã meam de manu inferi: cũ
acceperit me.
Ne timueris cũ diues fact⁹
fuerit hõ: ⁊ cũ multiplicata
fuerit gloꝛia domus eius
Qm̄ cum interierit non ſu-
met omnia: necꝫ deſcendet cũ
eo gloꝛia eius.
Quia aĩa eius in vita ipſi⁹
benedicetur: confitebitur ti-
bi cum benefeceris ei
Introibit vſcꝫ in pꝛogeni-
es patrum ſuoꝛũ: ⁊ vſcꝫ ĩ eter
num non videbit lumen
Homo cũ in honoꝛe eſſet nõ
intellexit: ꝯparatus eſt iumẽ
tis inſipientibus ⁊ ſimilis fa

ctus est illis.
Gloria. ān. Auribꝰ pcipite q̇ habitatis orbem. p̄s. xlix.
DEus deoꝝ dn̄s locutꝰ est: et vocauit terram
A solis ortu vsqꝫ ad occasū: ex syon species decoris eius
Deus manifeste veniet: deꝰ noster ⁊ nō silebit
Ignis in cōspectu eius exardescet: et in circuitu eius tempestas valida.
Aduocauit celū desursum: et terrā discernere pplm suū
Congregate illi sanctos eiꝰ: qui ordinant testamētū eius super sacrificia
Et annūciabūt celi iusticiā eius: qm̄ deus iudex est
Audi populꝰ meꝰ ⁊ loquar israel: ⁊ testificabor tibi deꝰ deus tuus ego sum
Non in sacrificiis tuis arguaꝫ te: holocausta autē tua in conspectu meo sunt semp
Non accipiā de domo tua vitulos: nec de gregibꝰ tuis hircos
Quoniam mee sunt omnes fere siluarū: iumenta in montibus et boues.
Cognoui omnia volatilia celi: et pulchritudo agri mecum est.
Si esuriero non dicam tibi: meus est enim orbis terre et plenitudo eius
Nunquid manducabo carnes thaurorum: aut sanguinem hyrcorum potabo
Immola deo sacrificiū laudis: ⁊ redde altissimo vota tua
Et inuoca me in die tribulationis: eruam te et honorificabis me
Peccatori autem dixit deus quare tu enarras iusticias meas: ⁊ assumis testamentuꝫ meum per os tuum
Tu vero odisti disciplinam: et proiecisti sermones meos retrorsum
Si videbas furem currebas cum eo: et cū adulteris portionem tuam ponebas
Os tuū abūdauit malicia: ⁊ lingua tua cōcinabat dolos.
Sedēs aduersus fratrē tuū loquebaris: ⁊ aduersus filiū matris tue ponebas scādalū hec fecisti et tacui
Existimasti inique ꝙ ero tui similis: arguam te ⁊ statuaꝫ contra faciem tuam
Intelligite hec q̇ obliuiscimini deū: nequando rapiat ⁊ non sit qui eripiat
Sacrificiū laudis honorificabit me: ⁊ illic iter quo ostē dā illi salutare dei. Nō dr̄ ad noc. iste p̄. l. Miserere mei deꝰ scd̄m magnam. p̄s. li.
QUid gloriaris in malicia: qui potens es ī ini

quitate.
Tota die iniusticiā cogitauit lingua tua: sicut nouacula acuta fecisti dolum
Dilexisti maliciā sup benignitatē: iniquitatem magis q̄p loqui equitatem
Dilexisti oīa verba precipitationis: lingua dolosa.
Propterea de9 destruet te ī finē: euellet te ⁊ emigrabit te de tabernaculo tuo ⁊ radicē tuā de terra viuentium
Videbunt iusti ⁊ timebunt et super eū ridebūt et dicent: ecce homo qui non posuit deum adiutorem suum
Sed sperauit in multitudīe diuitiarū suarum: ⁊ preualuit in vanitate sua
Ego autē sicut oliua fructifera in domo dn̄i: speraui in mīa dei in eternum et in seculum seculi
Confitebor tibi in sclm q̄a fecisti: ⁊ expectabo nomē tuū qm̄ bonū est in conspectu sanctorū tuorum.
Glīa. ān. Deus deor dn̄s locutus est. v. Immola deo sacrificium laudis. R. Et redde altissimo vota tua. Ante lau. p aduētū v Emitte. R. De petra v. Fiat misericordia tua dn̄e. In lau. ān Secundū magnā mīam tuā: miserere mei de9. p̄s. Miserere.

Iudica me de9 p̄s. xlii. et discerne causam meā de gente non sancta: ab hoīe iniquo et doloso erue me
Qr tu es de9 fortitudo mea quare me repulisti: et quare tristis incedo dū affligit me inimicus
Emitte lucē tuā ⁊ veritatē tuam: ipsa me deduxerunt ⁊ adduxerūt in mōtē sanctum tuum et in tabernacula tua.
Et introibo ad altare dei: ad deum qui letificat iuuentutem meam
Cōfitebor tibi ī cithara de9 deus me9 quare tristis es aīa mea: ⁊ quare conturbas me.
Spera ī deo qm̄ adhuc confitebor illi: salutare vult9 mei et deus meus
Glīa. ā Salutare vult9 mei et de9 me9. ā Ad te de luce vigilo. p̄ De9 de9 me9. p̄. xxxviii.
Ego dixi ī dimi Isaie. dio dierū meorum: vadam ad portas inferi.
Quesiui residuū annorum meor: dixi non videbo dn̄m deum in terra viuentiū
Non aspiciā hoīem vltra: ⁊ habitatorem quietis
Generatio mea ablata est et conuoluta est a me: quasi tabernaculum pastorum
Precisa est velut a texente vita mea: duz adhuc ordirer

succidit me
De mane vsqꝫ ad vesperam finies me: sperabam vsqꝫ ad mane quasi leo sic contriuit omnia ossa mea
De mane vsqꝫ ad vesperam finies me: sicut pullus hyꝛun dinis sic clamabo/ meditaboꝛ vt columba
Attenuati sunt oculi mei: suspicientes in excelso
Domine vim patioꝛ respō de pꝛo me: quid dicam aut qd respondebit michi cum ipē fe cerim
Recogitabo tibi oēs annos meos: ī amaritudine aīe mee
Dñe si sic viuit̄ ⁊ in talibus vita spūs mei coꝛripies me ⁊ viuificabis me: ecce in pace amaritudo mea amarissima
Tu aūt eruisti aīam meam vt nō periret: pꝛoiecisti post tergū tuū omnia pctā mea
Quia non infernus confi tebitur tibi neqꝫ moꝛs lauda bit te: nō expectabūt q descen dunt in lacū veritatē tuam.
Viuens viuens ipse confi tebitur tibi sicut ⁊ ego hodie: pater filiis notā faciet veri tatem tuam.
Dñe saluum me fac ⁊ psal mos nr̄os cātabimꝰ: cūctis diebꝰ vite nr̄e in domo dñi.
Gloꝛia. ā Cūctis diebꝰ vite nostre saluos fac nos dñe. ā.

Jn excelsis laudate deum. p̄. Laud. cap̄. p aduē. Ecce dies hyꝰ Vox clara. ỽ. Vox cla mantis vts. ā Dñe ne in ira vsqꝫ ad caput ieiunii ⁊ a Deꝰ oīm vsqꝫ ad aduē. qñ de. iii. fer̄. agr̄ dr̄ ad lau. cap̄. Vigi late A dñe ne ī vsqꝫ ad xl. dr.
Ad lau. sequens. Hyꝰ.
Ales diei nunciꝰ: lucē p pinquā p̄cinit: nos excitatoꝛ mentiū: iā xp̄s ad vitā vocat
Auferte clamat lectulos: e gros sopoꝛe desides: castiqꝫ recti ac sobꝛii: vigilate iā suꝫ pꝛoximus
Jesū ciamus vocibꝰ: flētes p̄cātes sobꝛie: intēta supplica tio: doꝛmire coꝛ mūdū vetat
Tu xp̄e sōnū discute: tu rū pe noctis vincula: tu solue pec catū vetꝰ: nouūqꝫ lumē īgere
Deo p̄ri sit gl̄ia. ỽ. Jn ma tutinis dñe. Per estate hyꝰ. Ecce iā noctis. ỽ. Jn matuti nis. ā. Erexit dn̄s nobis coꝛ nu salutis ī domo dauid pue ri sui. p̄. Bn̄dꝰ. Pꝛeces vts. ī scda fer̄. oꝛ. vt decet. c̄. vts̄.
¶ Fer̄ iiii. p aduē. Jnui. Re gē vētuꝝ. yꝰ. Verbū supnū. A dñe ne ī. vsqꝫ ad passio. ⁊ a Deꝰ oīꝫ vsqꝫ ad aduē. qñ d iiii. fer̄ agr̄. Jnui. Jn manu tua dñe Oēs fines tre. p̄. Ve. a Dñe ne ī ira: vsꝫ ad xl. qñ d iiii. fe. agr̄ dr̄ ad ma. fe. Hyꝰ.

Rerū creatoꝛ optime/ rectoꝛq noster aspice/ nos a quiete noxia/ mersos sopore libera.
Te chꝛiste sancte poscimus/ ignosce tu criminibus/ ad cōfitendum surgimus/ moꝛasq noctis rumpimus.
Mentes manusq tollimus/ ꝓphetam sicut nouimus/ nobis gerēdū pꝛecipit/ paulusq gestis censuit.
Uides malum qd gessimus/ occulta nostra pandimus/ p̄ces gementes fundimus/ dimitte quod peccauimus.
Pꝛesta pat. Per estatē. hy⁹. Nocte surgentes. p̄s. lii.
Dixit insipiēs in coꝛde suo: non est deus.
Coꝛrupti sunt et abominabiles facti sunt in iniquitatibus: non est qui faciat bonum.
Deus de celo ꝓspexit super filios hoīm/ vt videat si est ītelligens aut requirens deū.
Oēs declinauerūt simul īutiles facti sūt: nō est qui faciat bonum nō est vsq ad vnum.
Nōne sciāt oēs qui operant̄ iniquitatem: qui deuoꝛāt plebem meam vt cibum panis.
Deuȝ nō inuocauerūt: illic trepidauerūt timoꝛe vbi nō erat timoꝛ.
Quoniā de⁹ dissipauit ossa eoꝝ qui hoībus placēt: cōfusi sunt qm̄ deus spꝛeuit eos.
Quis dabit ex syō salutare israel cū ↄuerterit dn̄s captiuitatem plebis sue: exultabit iacob ⁊ letabitur israel. Non dicitur ad noc. iste p̄. liii Deus in nomine. Psalmus. liiii
Exaudi deus oꝛationem meam et ne despexeris depꝛecationem meam: intēde michi et exaudi me.
Contristatus sum in exercitatione mea: ⁊ cōturbat⁹ sum a voce īimici et a tribulatione peccatoꝛis.
Qm̄ declinauer̄t ī me īiq̄tates: et ī ira molesti erāt michi
Coꝛ meū conturbatū est in me: et foꝛmido moꝛtis cecidit super me.
Timoꝛ ⁊ tremoꝛ vener̄t sup me: ⁊ cōtexerūt me tenebꝛe.
Et dixi quis dabit michi pēnas sicut columbe: et volabo et requiescam.
Ecce elongaui fugiēs: ⁊ mā si in solitudine.
Expectabā eū qui saluū me fecit: a pusillanimitate spiritus et tempestate.
Pꝛecipita dn̄e et diuide linguas eoꝝ: qm̄ vidi iniq̄tateȝ et cōtradictionem in ciuitate
Die ac nocte circūdabit eā sup muros eius iniquitas: et

labor ĩ medio eius & iiusticia
Et non defecit de plateis ei⁹: usura et dolus.
Qm̃ si iimicus me⁹ maledixisset michi: sustinuissẽ utiqꝫ.
Et si is q̇ oderat me sup me magna locutus fuisset: abscõdissem me forsitan ab eo.
Tu vero homo unanimis: dux meus et notus meus.
Qui simul mecũ dulces capiebas cibos: ĩ domo dei ambulauimus cum consensu
Ueniat mors super illos: et descendãt in ĩfernũ uiuẽtes.
Qm̃ nequitie ĩ habitaculis eorum: ĩ medio eorum.
Ego autẽ ad dominum clamaui: et dñs saluauit me.
Uespere et mane & meridie narrabo & annunciabo: & exaudiet vocem meam.
Redimet ĩ pace aĩam meam ab his qui appropinquãt michi: quoniã inter mltos erãt mecum.
Exaudiet deus & humiliabit illos: qui est ante secula.
Non enĩ est illis cõmutatio et nõ timuerũt deũ: extendit manũ suam in retribuendo.
Cõtaminauerũt testamẽtũ ei⁹: diuisi sũt ab ira vult⁹ ei⁹ et appropinquauit cor illius.
Molliti sũt sermões ei⁹ sup oleum: et ipsi sunt iacula.
Iacta sup dñm curã tuã: et ipse te enutriet: et non dabit in eternũ fluctuationẽ iusto
Tu vero deus deduces eos: in puteum interitus.
Uiri sanguinũ & dolosi nõ dimidiabunt dies suos: ego autẽ sperabo in te domine.
Gloria. ã. Auertet dñs captiuitatẽ plebis sue. ps. lv.

Miserere mei de⁹ qm̃ cõculcauit me homo: tota die ĩpugnãs tribulauit me
Conculcauerũt me inimici mei tota die: quoniam multi bellantes aduersum me.
Ab altitudine diei timebo: ego vero in te sperabo.
In deo laudabo sermones meos in deo speraui: non timebo quid faciat michi caro
Tota die verba mea execrabantur: aduersum me oẽs cogitationes eorũ in malum.
Inhabitabũt & abscõdẽt: ĩpi calcaneũ meũ obseruabunt.
Sicut sustinuerũt aĩam meã ꝑ nichilo saluos facies illos: in ira populos confringes.
Deus vitã meã annunciaui tibi: posuisti lachrymas meas in conspectu tuo.
Sicut et in promissione tua: tunc conuertenẽ inimici mei retrorsum.
In quacũqꝫ die inuocauero te: ecce cognoui quoniã deus meus es.

In deo laudabo verbuz: in dño laudabo sermonē in deo speraui non timebo quid faciat michi homo.
In me sunt deus vota tua: que reddam laudatiões tibi
Qm̄ eripuisti aīam meā de morte ⁊ pedes meos de lapsu: vt placeam coram deo in lumine viuentium. p̄s lvi.
MIserere mei deus miserere mei: quoniaz in te confidit anima mea.
Et in vmbra alarū tuarum sperabo: donec transeat iniquitas.
Clamabo ad deū altissimū: deum qui benefecit michi.
Misit de celo ⁊ liberauit me: dedit in opprobrium conculcantes me.
Misit deus misericordiā suā et veritatem suam: ⁊ eripuit aīam meā de medio catulorū leonū dormiui conturbatus
Filii hominū dētes eorum arma et sagitte: lingua eorū gladius acutus.
Exaltare super celos deus: et in omnē terrā gloria tua.
Laqueū parauerunt pedibus meis: ⁊ īcuruauerūt animā meam.
Foderūt ante faciē meam foueā: et inciderūt in eam.
Paratum cor meū deus paratū cor meū: cātabo ⁊ psalmum dicam domino.
Exurge gloria mea exurge psalterium et cythara: exurgam diluculo
Confitebor tibi in populis dñe: et psalmum dicam tibi in gentibus.
Qm̄ magnificata ē vsq; ad celos misericordia tua: ⁊ vsq; ad nubes veritas tua.
Exaltare super celos deꝰ: et super omnē terrā gloria tua.
Gloria p̄ri. āñ Quoniā in te cōfidit anima mea. p̄s lvii.
SI vere vtiq; iusticiam loquimini: recte iudicate filii hominum.
Etenim in corde īiquitates operamini ī terra: īiusticias enī manus vestre cōcinnant.
Alienati sunt peccatores a vulua: errauerunt ab vtero locuti sunt falsa.
Furor illis scd̄m similitudinē serpentis: sicut aspidis surde ⁊ obturātis aures suas
Que non exaudiet vocē incantantium: ⁊ venefici incātantis sapienter.
Deus conteret dentes eorū in ore ipsorum: molas leonū confringet dominus.
Ad nichilū deuenient tanq̄ aqua decurrens: intēdit arcū suum donec infirmentur.
Sicut cera que fluit auferētur: supercecidit ignis ⁊ non

viderunt solem.
Priusq̄ intelligerent spine vestre ramnū sicut viuentes: sic in ira absorbet eos.
Letabitur iustus cū viderit vindictam: manus suas lauabit in sanguine peccatoris
Et dicet homo si vtiq̄ ē fructus iusto: vtiq̄ est deus iudicans eos in terra. p̄s. lviii.
ERipe me de īimicis meis deus meus: et ab insurgentibus in me libera me
Eripe me de operātib9 iniquitatem: et de viris sanguinum salua me.
Quia ecce cepert̄ aīam meā: irruerunt in me fortes.
Neq̄ īiquitas mea neq̄ peccatū meum dn̄e: sine iniquitate cucurri et direxi.
Exurge ī occursuz meū et vide: et tu domine de9 virtutū deus israel.
Intende ad visitādas oēs gentes: nō miserearis oībus qui operantur iniquitatem.
Conuertētur ad vesperam et famē patiētur vt canes: et circuibunt ciuitatem.
Ecce loq̄ntur ī ore suo et gladius in labiis eorū: quoniam quis audiuit.
Et tu domine deridebis eos: et ad nichilum deduces omnes gentes.
Fortitudinem meam ad te custodiam quia de9 susceptor meus es deus meus: misericordia eius preueniet me.
Deus ostendit michi super inimicos meos: ne occidas eos nequando obliuiscantur populi mei.
Disperge illos in v̄tute tua: et depone eos protector meus domine.
Delictum oris eorū sermonem labiorū ipsorū: et comprehendantur in sup̄bia sua.
Et de execrationē et mendacio: annunciabuntur in consummatione.
In ira ɔsummationis et nō erunt: et scient quia deus dominabit̄ iacob et finiū terre.
Conuertētur ad vesperā et famē patiētur vt canes: et circuibunt ciuitatem.
Ipsi dispergētur ad mādu candū: si vero nō fuerint saturati et murmurabunt.
Ego autem cantabo fortitudinē tuam: et exaltabo mane misericordiam tuam.
Qr factus es susceptor meus et refugiū meum: ī die tribulationis mee.
Adiutor meus tibi psallā: qr deus susceptor me9 es/deus me9 mīa mea. Gl'ia. ā. Iuste iudicate filii hominū. p̄. lix.
DEus repulisti nos et destruxisti nos: irat9 es

et misertus es nobis
Commouisti terrã et cõturbasti eam: sana cõtritiones ei9 quia cõmota est.
Ostendisti populo tuo dura: potasti nos vino cõpũctionis
Dedisti metuentibus te significationem: vt fugiant a facie arcus
Ut liberẽtur dilecti tui: saluum fac dextera tua et exaudi me
Deus locutus est in sancto suo: letabor et partibor sichimam et conuallem tabernaculorum metibor.
Meus est galaad et meus est manasses: effraim fortitudo capitis mei
Iuda rex meus: moab olla spei mee
In idumeam extendam calciamentũ meum: michi alienigene subditi sunt
Quis deducet me in ciuitatem munitam: quis deducet me vsq3 in idumeam
Nonne tu deus qui repulisti nos: et non egredieris de9 in virtutibus nostris
Da nobis auxilium de tribulatione: et vana sal9 hominis
In deo faciemus virtutem: et ipse ad nichilũ deducet tribulantes nos ps. lx
Exaudi deus deprecationem meã: intende orõni mee
A finib9 terre ad te clamaui dum anxiaretur cor meũ: in petra exaltasti me
Deduxisti me quia fact9 es spes mea: turris fortitudinis a facie inimici.
Inhabitabo in tabernaculo tuo in secula: ptegar ĩ velamento alarum tuarum
Quõ tu deus me9 exaudisti orationem meam: dedisti hereditatem timentibus nomẽ tuum
Dies sup dies regis adiicies: annos eius vsq3 in diem gñationis et generationis
Permanet in eternum in cõspectu dei: mĩam et veritatez eius quis requiret
Sic psalmuz dicam nomini tuo in seculũ seculi: vt reddã vota mea de die in diem.
Gloria. ãn Da nobis dñe auxiliũ de tribulatione. ps. lxi.
Nonne deo subiecta erit anima mea: ab ipo enĩ salutare meum
Nã et ipe de9 me9 et salutaris meus: susceptor meus et non mouebor amplius
Quousq3 irruitis in hoĩem: interficit[is] vniuersi vos tãq3 parieti inclinato et macerie depulse
Uerũtamẽ pciũ meum cogitauerũt repellere: cucurri ĩ

siti ore suo bñdicebãt: et cor-
de suo maledicebant
Uerũtamẽ deo subiecta esto
anima mea: quoniam ab ipo
patientia mea
Quia ipse deus meus et sal
uator meus: adiutor me⁹ nõ
emigrabo
In deo salutare meuz et glo
ria mea: deus auxilii mei et
spes mea in deo est
Sperate in eo omnis congre
gatio populi: effundite corã
illo corda vestra/ deus adiu
tor noster in eternum.
Uerũtamẽ vani filii homi
num mẽdaces filii hominũ
in stateris: vt decipiant ipsi
de vanitate in idipsum
Nolite sperare in iniquita-
te et rapinas nolite concupi
scere: diuitie si affluant noli
te cor apponere
Semel locutus est deus duo
hec audiui qz potestas dei est
et tibi dñe mĩa: qz tu reddes
vnicuiqz iuxta opa sua. Non
dicat ad noc. sequẽs ps. lxii.
Deus deus me⁹: ad. ps. lxiii.
Exaudi de⁹ orõnem me
am cũ deprecor: a timo-
re inimici eripe aĩam meam.
Protexisti me a cõuẽtu ma
lignantiũ: a multitudine ope
rantiũ iniquitatem.
Quia exacuerũt vt gladiũ
linguas suas: intẽderunt ar
cum rẽ amarã/ vt sagittent ĩ
occultis ĩmaculatum
Subito sagittabũt euz et nõ
timebũt: firmauerũt sibi ser
monem nequam
Narrauerũt vt abscondе-
rent laqueos: dixerunt q̇s vi
debit eos
Scrutati sunt ĩiq̇tates: defe
cerũt scrutãtes scrutinio
Accedet homo ad cor altũ:
et exaltabitur deus.
Sagitte paruulor facte sũt
plage eorũ: et infirmate sunt
contra eos lingue eorum.
Cõturbati sunt oẽs qui vi
debant eos: et timuit oĩs hõ.
Et annũciauerũt opera dei:
et facta eius intellexerunt
Letabit iust⁹ ĩ dño et spera
bit in eo et laudabunt oẽs re
cti corde. ã. A timore inimici
eripe dñe aĩam meã. Non dr
Te ad noctur. iste ps. lxiiii
decet hymn⁹ de⁹ in
syon: et tibi reddet votum in
hierusalem
Exaudi de⁹ orõnẽ meã: ad
te oĩs caro veniet
Uerba ĩiquor preualuerũt
sup nos: et impietatibus nr̃is
tu propiciaberis.
Beatus quẽ elegisti et assũp
sisti: inhabitabit ĩ atriis tuis
Replebimur in bonis dom⁹
tue: sãctum est templum tuũ
mirabile in equitate.

Exaudi nos deus salutaris noster: spes omnium finium terre et in mari longe.
Preparans mõtes in virtute tua accinctus potẽtia: qui cõturbas profundum maris sonũ fluctuũ eius
Turbabuntur gentes et timebunt qui habitant terminos a signis tuis: exit⁹ matutini et vespere delectabis.
Visitasti terram et inebriasti eam: multiplicasti locupletare eam.
Flumẽ dei repletuz est aqs: parasti cibũ illorum quoniã ita est preparatio eius.
Rivos eius inebrians multiplica genimina eius: ĩ stillicidiis ei⁹ letabit germinãs
Benedices corone anni benignitatis tue: et campi tui replebuntur vbertate.
Pinguescent speciosa deserti: et exultatiõe colles accingentur.
Induti sunt arietes ouium et valles abundabũt frumẽto: clamabunt etenim hymnum dicent. Psalmus. lxv.

Iubilate deo omnis terra/ psalmum dicite nomini eius: date gloriam laudi eius.
Dicite deo q̃ terribilia sunt opera tua domine: in multitudine virtutis tue mentiẽtur tibi inimici tui.
Oĩs terra adoret te et psallat tibi: psalmum dicat noĩ tuo.
Venite et videte opera dei: terribilis in consiliis super filios hominum.
Qui cõuertit mare ĩ aridã in flumine pertransibunt pede: ibi letabimur in ipso.
Qui dñatur in virtute sua in eternũ oculi eius sup gentes respiciũt: qui exasperant non exaltẽtur in semetipsis.
Benedicite gentes deum nostrũ: et auditam facite vocẽ laudis eius.
Qui posuit animam meam ad vitam: et non dedit in cõmotionem pedes meos.
Quoniã probasti nos deus igne nos examĩasti: sicut examinatur argentum.
Induxisti nos in laqueũ posuisti tribulationes in dorso nostro: imposuisti homines super capita nostra.
Transiuimus per ignem et aquam: et eduxisti nos in refrigerium.
Introibo in domum tuã in olocaustis: reddaz tibi vota mea q̃ distinxerũt labia mea
Locutum est os meũ: in tribulatione mea.
Olocausta medullata offeram tibi cũ incenso arietum: offerã tibi boues cũ hircis.

Venite audite et narrabo omnes qui timetis deũ: quãta fecit anime mee.
Ad ipsum ore meo clamaui: & exultaui sub ligua mea.
Iniquitatẽ si asperi in corde meo: non exaudiet dominus
Propterea exaudiuit deus: et attendit voci deprecationis mee.
Bñdictus deus qui nõ amouit deprecationem meam: et miam suam a me. Non dr ad nock. iste ps̃. lxvi. Deus misereatur nostri. &c. ps̃. lxvii.
Exurgat deus & dissipẽtur inimici ei9: & fugiãt qui oderũt eum a facie eius.
Sicut deficit fum9 deficiãt/ sicut fluit cera a facie ignis: sic pereãt pctõres a facie dei.
Et iusti epulent & exultẽt in conspectu dei: et delectentur in leticia
Cantate deo psalmum dicite nomini ei9: iter facite ei qui ascendit sup occasum dominus nomen illi.
Exultate ĩ cõspectu ei9 turbabunt a facie ei9 patris orphanorũ: & iudicis viduarũ.
Deus in loco sctõ suo: deus qui inhabitare facit vnius moris in domo
Qui educit victos ĩ fortitudine: similiter eos qui exasperant q̃ habitãt in sepulchris.

Deus cũ egredereris in conspectu populi tui: cum ptrãsires in deserto.
Terra mota est etenĩ celi distillauerũt a facie dei synai: a facie dei israel.
Pluuiam voluntariã segregabis deus hereditati tue et infirmata est: tu vero perfecisti eam.
Animalia tua habitabunt in ea: parasti ĩ dulcedine tua pauperi deus.
Dñs dabit verbũ euãgelizantibus: virtute multa.
Rex vtutuz dilecti dilecti: et speciei dom9 diuidere spolia.
Si dormiatis inter medios cleros penne columbe deargẽtate: et posteriora dorsi ei9 in pallore auri.
Dũ discernit celestis reges super eã niue dealbabunt in selmõ: mons dei mõs pĩguis
Mons coagulatus mõs pinguis: vt quid suspicamini mõtes coagulatos.
Mons in quo beneplacitum est deo habitare in eo: etenim dñs habitabit in finem.
Currus dei decem milibus multiplex milia letantium: dñs in eis in synai in sancto.
Ascendisti in altum cepisti captiuitatem: accepisti dona in hominibus.
Etenĩ non credentes: inha-

bitare dominum deum.
Bñdictus dñs die quotidie: prosperum iter faciet nobis deus salutarium nostrorum
Deus nr̃ deus saluos faciẽdi: et dñi dñi exitus mortis.
Uerũtamẽ deus cõfringet capita inimicorũ suorũ: verticem capilli perambulãtiũ in delictis suis.
Dixit dominus ex basan cõuertam: conuertã in ꝓfundum maris.
Ut intingatur pes tuus in sanguine: lingua canũ tuorum ex inimicis ab ipso.
Uiderunt ĩgressus tuos deus: ingress⁹ dei mei regis mei qui est in sancto.
Preuenerũt pricipes coniũcti psallẽtibus: in medio iuuẽcularũ tympanistriarum
In ecclesiis benedicite deo: domino de fontibus israel.
Ibi bẽiamin adolescentulus: in mẽtis excessu.
Principes iuda duces eorũ: principes zabulon et principes neptalim.
Manda deus virtuti tue: cõfirma hoc deus quod operatus es in nobis.
A templo tuo ĩ hirlm: tibi offerent reges munera
Increpa feras arũdinis cõgregatio taurorũ ĩ vaccis populorum: vt excludant eos qui probati sunt argento.
Dissipa gẽtes q̃ bella volũt veniẽt legati ex egipto: ethiopia pueniet manus eius deo.
Regna terre cãtate deo: psallite domino.
Psallite deo qui ascẽdit super celum celi: ad orientem.
Ecce dabit voci sue vocem virtutis: date gloriã deo super israel magnificentia eius et virtus eius ĩ nubibus.
Mirabilis deus in sanctis suis: de⁹ israel ipse dabit virtutem et fortitudinẽ plebi sue benedictus deus.
Glia patri. ãn. In ecclesiis bñdicite dño. ℣. Deus vitam meã annũciaui tibi. ℟. Posuisti lachrymas meas ĩ cõspectu tuo. Ante laud. p aduẽtũ. ℣. Emitte ali⁹. ℣. Fiat mia tua. In laud. ã. Ampli⁹ laua me deus: ab iniusticia mea. ps. Miserere. ã. Te decet hymnus deus in syon. ps. Ipsum. ãn. Labia mea laudabunt te in vita mea deus meus. ps. Deus deus meus.
Exultauit (i Regũ. ii. c. cor meum in domino: et exaltatum est cornu meum in deo meo.
Dilatatũ est os meum super inimicos meos: quia letata sum in salutari tuo.
Non est sanctus vt est dñs

neq; eni est alius extra te: et non est fortis sicut de⁹ noster
Nolite mltiplicare loq̄ sub limia: gloriantes.
Recedant vetera de ore vr̄o qr deus scienciarū dn̄s est: et ipsi p̄parantur cogitationes
Arcus fortiū superatus est: et īfirmi accincti sunt robore
Repleti prius pro panibus se locauerūt: et famelici saturati sunt.
Donec sterilis peperit pluri mos: et que multos habebat filios infirmata est.
Dn̄s mortificat & viuificat: deducit ad inferos & reducit.
Dn̄s pauperē facit et ditat: humiliat et subleuat.
Suscitans de puluere egenū: et de stercore erigēs pauperē
Ut sedeat cum principibus: et solium glorie teneat.
Domini enī sunt cardines terre: et posuit sup eos orbē.
Pedes sanctorū suorū seruabit: et impii in tenebris cō ticescent/ quia non in fortitu dine sua roborabitur vir.
Dn̄m formidabunt aduersarii eius: & super ipsos in celis tonabit.
Dn̄s iudicabit fines terre et dabit imperiuz regi suo: et sublimabit cornu christi sui.
Gloria. ā. Dn̄s iudicabit fines terre. ān. Celi celoꝝ laudate deū. p̄s. Laudate d̄. cp̄z. per aduentū. Ecce dies. hy⁹. Uox clara. v̄. Uox clamātis cp̄z. Uigilate & orate A Dn̄e ne in ira. vsq; ad xl. quando de. iiii. fer̄. agitur dicitur ad laudes sequens hymnus.

Nox & tenebre & nubila: confusa mundi & turbida: lux intrat albescit pol⁹: christus venit discedite.
Caligo terre scinditur: percussa solis spiculo: rebusq; iā color redit: vultu nitentis syderis.
Te christe solum nouimus: te mente pura & simplici: flēdo canendo quesumus: intēde nostris sensibus.
Sūt multa fucis illita: que luce purgētur tua: tu lux eoꝝ syderis: vultu sereno illuīa.
Deo pr̄i. v̄. In matutinis. cp̄. Uigilate. &c. Per estatem hy⁹. Ecce iam v̄. In matutinis. ā. Salutē ex īimicis nostris & de manu oīm qui nos oderunt libera nos dn̄e. p̄s. Bn̄dictus. Preces vt s̄ Dn̄o vt decet. ¶ Fe. v. ad mat. per aduētū. Inuitat. Regē ventuꝝ dn̄m. hy⁹. Uerbū supnū A Dn̄e ne ī ira. vsq; ad xl. qn̄ de v. fer̄. agit. dr̄ ad mat. sequēs Inuit. Adorem⁹ dn̄m. Qm̄ ip̄e fecit nos. p̄. Uenite. Pro hyst. Dn̄e ne ī ira. Hy⁹.

Nox atra rerũ cõtegit: terre colores oĩm: nos confitentes poscimus: te iu-ste iudex cordium
Ut auferas piacula: sordes-q mentis abluas: donesq xp̃e gratiã: vt arceant crimina
Mẽs ecce torpet ĩpia: quã cul pa mordet noxia: obscura ge stit tollere: et te redemptor querere.
Repelle tu caliginẽ: intrin-secus q̃ maxime: vt in beato gaudeat: se collocari lumine.
Prẽa pr̃ piissĩ. Per estatẽ. p⁹. Nocte surgẽtes. Sup noc. p̃.
Saluũ me lxviii. fac deus qm̃ ĩtra uerũt aque: vsq ad aĩam meam
Infixus sum in limo ꝓfun di: ⁊ non est substantia
Ueni in altitudinẽ maris: et tempestas demersit me
Laboraui clamãs rauce fa cte sunt fauces mee: defecerũt oculi mei dum spero in deuz meum
Multiplicati sunt super ca-pillos capitis mei: q̇ oderunt me gratis
Confortati sũt q̇ persecuti sunt me inimici mei iniuste: q̃ nõ rapui tunc exsoluebam
Deus tu scis insipientiam meam: et delicta mea a te nõ sunt abscondita.
Non erubescãt in me q̇ expe ctant te dñe: dñe virtutum
Non confundant sup me: qui querũt te deus israel.
Qm̃ propter te sustinui op probrium: operuit confusio faciem meam
Extraneus factus sum fra-trib⁹ meis: ⁊ peregrin⁹ filiis matris mee.
Qm̃ zelus dom⁹ tue come-dit me: ⁊ opprobria exprobrã tiũ tibi ceciderũt super me.
Et operui in ieiunio animã meam: ⁊ factum est in oppro brium michi.
Et posui vestimentum meũ cilicium: ⁊ factus sum illis ĩ parabolam
Aduersum me loq̄bãtur q̇ sedebãt in porta: ⁊ in me psal lebant qui bibebant vinum
Ego vero orationẽ meã ad te dñe: tẽpus beneplaciti de⁹
In multitudine mĩe tue ex-audi me: in vitate salutꝫ tue
Eripe me de luto vt nõ infi gar: libera me ab his q̇ oderũt me et de ꝓfundis aquarum.
Non me demergat tẽpestas aque neq absorbeat me pro-fundum: neq vrgeat sup me puteus os suum.
Exaudi me dñe quoniam be nigna est misericordia tua: secundum multitudinem mi serationum tuarum respice

in me
Et ne auertas faciem tuam a puero tuo: quoniam tribu loꝛ velociter exaudi me
Intēde aīe mee et libera eā: ꝓpter īimicos meos eripe me
Tu scis impꝛoperium meū et confusionem meam: ⁊ reuerentiam meam
In cōspectu tuo sūt omēs q̄ tribulāt me: impꝛoperiū expectauit coꝛ meum ⁊ miseriam
Et sustinui qui simul cōtristaretur ⁊ nō fuit: ⁊ qui cōsolaretur ⁊ non inueni
Et dederūt ī escā meā fel: ⁊ in siti mea potauerīt me aceto
Fiat mensa eoꝛū coꝛā ipsis in laqueū: ⁊ in retributiones et in scandalum
Obscurent oculi eoꝛū ne videant: et doꝛsum eoꝛum semper incurua
Effunde super eos iram tuā: et furoꝛ ire tue compꝛehendat eos
Fiat habitatio eoꝛū deserta: et in tabernaculis eoꝛum non sit qui inhabitet
Qm̄ quē tu percussisti persecuti sunt: et sup doloꝛē vulnerum meoꝝ addiderunt
Appone iniquitatem super iniquitatē eoꝝ: ⁊ non intrēt in iusticiam tuam
Deleantur de libꝛo viuentium: et cum iustis non scribantur.
Ego sum paup ⁊ dolēs: salus tua deus suscepit me
Laudabo nomē dei cū cātico: ⁊ magnificabo eū in laude
Et placebit deo sup vitulū nouellum: coꝛnua pꝛoducētē et vngulas
Uideant pauperes ⁊ letentur: querite deū et viuet anima vestra
Qm̄ exaudiuit paupes dn̄s: et vinctos suos nō despexit.
Laudēt illum celi et terra: mare ⁊ omnia reptilia in eis
Qm̄ deꝰ saluā faciet syon: ⁊ edificabūtur ciuitates iude
Et inhabitabūt ibi: et hereditate acquirent eam
Et semē seruoꝝ eius possidebit eam: ⁊ qui diligunt nomē eiꝰ inhabitabūt in ea. p̄. lxix.
DEus ī adiutoꝛiū meū intende: dn̄e ad adiuuandum me festina.
Confundātur ⁊ reuereātur: qui querūt aīam meam
Auertantur retroꝛsum et erubescant: qui volunt michi mala
Auertant statī erubescētes: qui dicunt michi euge euge.
Exultent ⁊ letent in te oēs qui querūt te: ⁊ dicant semper magnificetur dn̄s qui diligunt salutare tuum.
Ego vero egenus ⁊ pauper

sum: deus adiuua me
Adiutor meus et liberator meus es tu: domine ne moreris. Gloria patri. ā. Dñe de⁹ in adiutoriū meū itēde: ṗ. lxx
IN te dñe speraui nō cōfundar in eternū: in iusticia tua libera me ꝛ erue me
Inclina ad me aurē tuā: et salua me
Esto michi in deuz protectorem ꝛ in locum munitum: vt saluum me facias.
Qm̄ firmamētum meū: et refugium meum es tu.
Deus meus eripe me de manu peccatoris: et de manu cōtra legem agētis ꝛ iniqui
Qm̄ tu es patientia mea domine: dñe spes mea a iuuentute mea
In te confirmatus sum ex vtero: de ventre matris mee tu es protector meus
In te cantatio mea semper: tanq̄ prodigium factus sum multis ꝛ tu adiutor fortis
Repleatur os meū laude vt cantē gloriā tuam: tota die magnitudinem tuam.
Ne proiicias me in tēpore senectutis: cū defecerit virt⁹ mea ne derelinquas me
Quia dixerunt inimici mei michi: ꝛ q̄ custodiebāt animā meā cōsiliū fecerūt in vnum
Dicētes deus dereliquit eū persequimini ꝛ comprehendite eum: quia non est qui eripiat.
Deus ne elongeris a me: deus meus in auxilium meum respice
Confundant ꝛ deficiant detrahentes anime mee: operiātur confusione ꝛ pudore qui querunt mala michi
Ego autē sp̄ sperabo: ꝛ adiiciam sup̄ omnē laudē tuam
Os meū annūciabit iusticiā tuā: tota die salutare tuum.
Quoniā non cognoui litteraturam introibo in potentias dñi: dñe memorabor iusticie tue solius
Deus docuisti me a iuuētute mea: ꝛ vsq̄ nunc pronunciabo mirabilia tua
Et vsq̄ in senectam ꝛ seniū: deus ne derelinquas me.
Donec annunciem brachiū tuum: gñationi omni que vētura est
Potentiam tuam ꝛ iusticiā tuā deus vsq̄ in altissima q̄ fecisti magnalia: deus quis similis tibi
Quantas ostendisti michi tribulationes multas et malas et conuersus viuificasti me: et de abyssis terre iteruz reduxisti me
Multiplicasti magnificentiam tuam: et conuersus con

solatus es me
Nam et ego cõfitebor tibi ĩ vasis psalmi: veritatẽ tuã deus psallam tibi in cithara sanctus israel.
Exultabunt labia mea cuz cantauero tibi: et anima mea quam redemisti
Sed et lingua mea tota die meditabitur iusticiam tuam: cum confusi et reueriti fuerint qui querũt mala michi.
Deus iudiciũ ps. lxxi.
tuũ regi da: et iusticiã tuam filio regis.
Iudicare pplm tuũ ĩ iusticia: et pauperes tuos in iudicio.
Suscipiant mõtes pacẽ populo: et colles iusticiam
Iudicabit pauperes ppli: et saluos faciet filios pauperũ et humiliabit calũniatorem
Et permanebit cũ sole et ante lunam: in generatiõe et generationem
Descẽdet sicut pluuia ĩ vellus: et sicut stillicidia stillantia super terram
Orietur in diebus eius iusticia et abundantia pacis: donec auferatur luna
Et dñabitur a mari vsqꝫ ad mare: et a flumie vsqꝫ ad terminos orbis terrarum
Corã illo ꝓcident ethiopes: et inimici ei⁹ terram lingent
Reges tharsis et ĩsule munera offerent: reges arabũ et saba dona adducent
Et adorabunt eũ oẽs reges: omnes gentes seruient ei
Qꝛ liberabit pauperem a potente: et pauperem cui nõ erat adiutor.
Parcet pauperi et ĩopi: et animas pauperũ saluas faciet
Ex vsuris et iniquitate redimet aĩas eoꝝ: et honorabile nomen eorum coram illo
Et viuet et dabit ei de auro arabie: et adorabũt de ip̄o sẽper tota die benedicent ei
Erit firmamẽtũ ĩ terra ĩ sũmis mõtiũ supextollet sup libanũ fruct⁹ ei⁹: et florebũt de ciuitate sicut fenũ terre
Sit nomẽ ei⁹ bñdictũ ĩ scla: ante solẽ ꝑmanet nomẽ eius
Et benedicent in ip̄o omẽs tribus terre: oẽs gentes magnificabunt eum
Bñdictus dñs deus israel: q̇ facit mirabilia solus
Et bñdictũ nomen maiestatis eius in eternũ: et replebit maiestate ei⁹ omnis terra fiat fiat.
Glia. ãn. Esto michi dñe in deũ ꝓtectorem ps. lxxii.
Quã bon⁹ israel deus: his q̇ recto sunt corde
Mei aũt pene moti sũt pedes: pene effusi sunt gressus mei
Qꝛ zelaui sup ĩiquos: pacẽ

peccatorum videns
Quia nō ē respect⁹ morti eorū: et firmamētū in plaga eorū
In labore hoīm non sunt: et cū hoībus nō flagellabūtur
Ideo tenuit eos supbia: op ti sūt iniquitate ꝛ īpietate sua
Prodiit quasi ex adipe iniquitas eorum: trāsierunt in affectum cordis.
Cogitauerūt et locuti sunt nequitiam: iniquitatem ī excelso locuti sunt.
Posuerunt in celum os suum: et lingua eorum transiuit in terra
Ideo conuertetur populus meus hic: et dies pleni inuenientur in eis.
Et dixerunt quomodo scit de⁹: ꝛ si est sciētia in excelso.
Ecce ipsi peccatores et abūdantes in seculo: obtinuerūt diuitias
Et dixi ergo sine causa iustificaui cor meū: ꝛ laui īter innocentes manus meas
Et fui flagellat⁹ tota die: ꝛ castigatio mea in matutinis
Si dicebam narrabo sic: ecce nationem filiorū tuorum reprobaui
Existimabā vt cognoscerē: hoc labor est ante me
Donec ītrē in sāctuariū dei: et intelligā ī nouissimis eorū
Verūtn̄ ppr̄ dolos posuisti eis: deiecisti eos dū alleuarēt
Quomodo facti sunt in desolationem subito defecerūt: perierūt propter īiq̄tatē suā
Velut sōnū surgentiū: dn̄e in ciuitate tua imaginē ipsorum ad nichilū rediges
Quia inflāmatum est cor meū: ꝛ renes mei commutati sunt/ ꝛ ego ad nichilum redactus sum ꝛ nesciui
Vt iumētū factus sū apud te: et ego semper tecum
Tenuisti manū dexterā meā et in volūtate tua deduxisti me: et cū gloria suscepisti me.
Quid enim michi est ī celo: a te q̄d volui sup terrā
Defecit caro mea ꝛ cor meū: deus cordis mei ꝛ pars mea deus in eternum
Quia ecce q̄ elongāt se a te peribunt: ꝛ perdidisti oēs qui fornicantur abs te.
Michi autem adherere deo bonū est: ponere in dn̄o deo spem meam
Vt annūciem omnes predicationes tuas: in portis filie syon ps. lxxiii.

Vt quid de⁹ repulisti ī finem: iratus est furor tuus super oues pascue tue.
Memor esto congregatiōis tue: quā possedisti ab initio
Redemisti virgam hereditatis tue: mons syon in quo

habitasti in eo
Leua manus tuas in supbi
as eorum in finē: quãta mali
gnatus est inimic⁹ in sancto
Et gloriati sunt q̄ oderunt
te: in medio solēnitatis tue
Posuerunt signa sua signa:
et non cognouerũt sicut ĩ exi
tu super summum
Quasi in silua lignorũ secu
ribus exciderũt ianuas eius
in idipsum: in securi et ascia
deiecerunt eam
Incēderũt igni sanctuariũ
tuum in terra: polluerũt ta-
bernaculum nominis tui
Dixerũt ĩ corde suo cogna-
tio eorũ simul: q̇escere facia-
mus oēs dies festos dei a tra
Signa nostra non vidimus
iam nõ est ꝓpheta: ⁊ nos non
cognoscet amplius
Usquequo de⁹ ĩproperabit ĩi-
micus: irritat aduersari⁹ no
men tuum in finem.
Ut quid auertis faciem tuã
et dexterã tuã: de medio sinu
tuo in finem.
Deus autem rex noster ãte
secula: operatus est salutē in
medio terre
Tu cõfirmasti ĩ virtute tua
mare: ꝯtribulasti capita dra
conum in aquis
Tu cõfregisti capita draco
nis: dedisti eum escam popu
lis ethiopum.
Tu dirupisti fontes ⁊ torrē
tes: tu siccasti fluuios athan
Tu⁹ est dies ⁊ tua ē nox: tu
fabricat⁹ es aurorã ⁊ solem.
Tu fecisti oẽs terminos ter
re: estatē ⁊ ver tu plasmasti ea
Memor esto huius inimicus
improperauit dño: ⁊ ppl's ĩsi
piens ĩcitauit nomē tuum
Ne tradas bestiis aĩas cõfi
tētes tibi: ⁊ aĩas pauperũ tuo-
rum ne obliuiscaris in finē:
Respice in testamētũ tuum
quia repleti sunt q̄ obscurati
sũt terre: domib⁹ iniquitatũ
Ne auertat humilis factus
confusus: pauper ⁊ ĩops lau
dabũt nomen tuum
Exurge de⁹ iudica causam
tuam: memor esto imprope-
riorũ tuorũ eoꝝ que ab insipiē
te sunt tota die
Ne obliuiscaris voces ĩimi
corũ tuoꝝ: supbia eoꝝ qui te
oderunt ascendit semper
Glĩa. ãn. Liberasti virgam
hereditatis tue. p̄. lxxiiii.
Confitebimur tibi de⁹
cõfitebimur: ⁊ ĩuocabi
mus nomen tuum
Narrabim⁹ mirabilia tua:
cum accepero tēpus ego iusti
cias iudicabo.
Liquefacta est terra ⁊ oẽs q̄
habitãt in ea: ego confirma-
ui colũnas eius
Dixi iniquis nolite inique

agere: et delinquētibus nolite exaltare cornu.
Nolite extollere in altū cor nu vestrum: nolite loqui aduersus deum iniquitatem.
Qr neqꝫ ab oriente neqꝫ ab occidēte neqꝫ a desertis mōtibus: qm̄ deus iudex est.
Hūc humiliat et hūc exaltat: quia calix in manu dn̄i vini meri plenus mixto.
Et īclinauit ex hoc ī hoc verūtamen fex ei⁹ nō est exinanita: bibēt oēs pc̄ōres terre.
Ego autē annunciabo in seculum: cantabo deo iacob.
Et oīa cornua peccatorum confringam: et exaltabuntur cornua iusti. ps̄. lxxv.
Notus in iudea deus in isrl̄ magnū nomē ei⁹.
Et factus est in pace locus eius: et habitatio ei⁹ in syon.
Ibi cōfregit potētias: arcū scutum gladium et bellum.
Illuminans tu mirabiliter a montibus eternis: turbati sunt omnes insipiētes corde.
Dormierunt somnū suum: et nichil īuenerunt om̄s viri diuitiarū in manibus suis.
Ab increpatione tua deus iacob: dormitauerūt qui ascē derunt equos.
Tu terribilis es et quis resistet tibi: extunc ira tua.
De celo auditū fecisti iudiciū: terra tremuit et quieuit
Cum exurgeret in iudicio deus: vt saluos faceret omēs mansuetos terre.
Qm̄ cogitatio hoīs ɔfitebit tibi: et reliquie cogitationis diem festum agent tibi.
Vouete et reddite dn̄o deo vestro: omnes qui in circuitu eius affertis munera.
Terribili et ei qui aufert spi ritum principū: terribili apd̄ reges terre.
Gloria pr̄i. ā. In israel magnū nomen eius. ps̄. lxxvi.
Voce mea ad dn̄m clamaui: voce mea ad deū et intendit michi.
In die tribulatiōis mee deū exq̄siui manibus meis nocte cōtra eū: et non sum deceptus
Renuit ɔsolari aīa mea: memor fui dei et delectatus sum et exercitatus sum et defecit spiritus meus.
Anticipauer̄t vigilias oculi mei: turbatus sum et non sum locutus.
Cogitaui dies antiquos: et annos eternos ī mēte habui.
Et meditatus sum nocte cū corde meo: et exercitabar et scopebam spiritum meum.
Nūq̄d in eternū piiciet de⁹: aut non apponet vt complacitior sit adhuc.
Aut in finem mīa͡z suā ab-

scidet: a gñatione ĩ gñationẽ.
Aut obliuiscetur misereri deus: aut cõtinebit in ira sua misericordias suas.
Et dixi nunc cepi: hec mutatio dextere excelsi.
Memor fui operũ dñi: quia memor ero ab initio mirabilium tuorum
Et meditabor in oĩbus operibus tuis: et in adinuentionibus tuis exercebor.
Deus in sctõ via tua: quis deus magnus sicut deus nr̃: tu es de⁹ qui facis mirabilia.
Notã fecisti in populis virtutem tuam: redemisti in brachio tuo populum tuũ / filios iacob et ioseph.
Viderunt te aque deus viderunt te aque & timuerunt: et turbate sunt abyssi.
Multitudo sonitus aquar: vocem dederunt nubes.
Etenĩ sagitte tue transeunt: vox tonitrui tui in rota.
Illuxerũt chorusćationes tue orbi terre: cõmota est et contremuit terra
In mari via tua et semite tue in aquis multis: et vestigia tua non cognoscẽtur.
Deduxisti sicut oues populum tuum: in manu moysi et aaron. ps̃. lxxvii.
Attẽdite popule meus legẽ meã: ĩclinate aurẽ vestrã in verba oris mei.
Aperiam in parabolis os meũ: loquar ꝓpositiones ab initio.
Quanta audiuimus et cognouim⁹ ea: et patres nostri narrauerunt nobis.
Non sunt occultata a filiis eorum: in generatiõe altera.
Narrãtes laudes dñi & virtutes eius: et mirabilia eius que fecit.
Et suscitauit testimoniũ in iacob: et legem posuit ĩ isrł.
Quãta mãdauit prĩb⁹ nr̃is: nota facere ea filiis suis vt cognoscat gñatio altera.
Filii qui nascentur et exurgent: enarrabunt filiis suis.
Vt ponãt in deo spez suã: et nõ obliuiscãtur operũ dei et mandata eius exquirant.
Ne fiant sicut pr̃es eorum: gñatio praua & exasperans.
Gñatio que non direxit cor suum: & non est creditus cum deo spiritus eius.
Filii effrem intendentes et mittẽtes arcũ: conuersi sunt in die belli.
Non custodierunt testamẽtũ dei: et in lege eius noluerũt ambulare.
Et obliti sunt benefactor eius: et mirabilium eius que ostendit eis
Corã patribus eorum fecit

mirabilia in terra egypti: in campo thaneos
Interrupit mare et perduxit eos: et statuit aquas quasi in vtre.
Et deduxit eos in nube diei: et tota nocte in illuminatione ignis.
Interrupit petram in heremo: & adaquauit eos velut in abysso multa.
Et eduxit aquam de petra: et eduxit tanq̄ fluīa aquas.
Et apposuerunt adhuc peccare ei: & in iram excitauerūt excelsum in inaquoso.
Et tentauerunt deū in cordibus suis: vt peterent escas animabus suis.
Et male locuti sunt de deo: dixerūt nūquid poterit deus parare mensam in deserto.
Qui percussit petram & fluxerunt aque: et torrentes inundauerunt.
Nūq̄d & panē poterit dare: aut parare mēsam pplo suo.
Ideo audiuit dn̄s & distulit: et ignis accensus est ī iacob. et ira accendit in israel
Quia nō crediderūt in deo: nec sperauerūt ī salutari ei9.
Et mādauit nubibus desuper: et ianuas celi aperuit.
Et pluit illis māna ad māducandum: et panem celi dedit eis.
Panem angelorum māducauit homo: cibaria misit eis in abundantia.
Trāstulit austrū de celo: et induxit in vtute sua affricū.
Et pluit super eos sicut puluerem carnes: et sicut arenā maris volatilia pennata.
Et ceciderunt in medio castrorū eorum: circa tabernacula eorum.
Et māducauerūt et saturati sunt nimis/ et desyderium eorū attulit eis: nō sunt fraudati a desyderio suo.
Adhuc esce eorum erant in ore ipsorum: et ira dei ascendit super eos.
Et occidit pingues eorū: et electos israel impediuit.
In omnibus his peccauerūt adhuc: et nō crediderūt ī mirabilibus eius.
Et defecerīt ī vanitate dies eorum: et anni eorum cū festinatione
Cū occideret eos querebāt eum et reuertebantur: & diluculo veniebant ad eum.
Et rememorati sūt q2 deus adiutor est eorum: & deus excelsus redemptor eorum est.
Et dilexerunt eū in ore suo: et lingua sua mentiti sunt ei
Cor autē eorū non erat rectum cum eo: nec fideles habiti sunt in testamento eius.

Ipse autē est misericors et ppicius fiet peccatis eorum: et non disperdet eos.
Et abundauit vt auerteret iram suam: et non accendit omnē iram suam.
Et recordat⁹ est q2 caro sūt: spiritus vadēs et nō rediēs.
Quotiēs exacerbauerūt eū in deserto: in iram concitaue runt eum in inaquoso.
Et cōuersi sunt ⁊ tētauerūt deum: ⁊ sanctū israel exacer-bauerunt.
Non sunt recordati manus eius: die qua redemit eos de manu tribulantis.
Sicut posuit ī egypto signa sua: ⁊ prodigia sua in campo thaneos.
Et conuertit in sanguinem flumīa eorum: ⁊ imbres eo-rum ne biberent.
Misit ī eos cynomiam ⁊ co-medit eos: ⁊ ranam ⁊ disper didit eos.
Et dedit erugini fructus eo-rum: ⁊ labores eorū locuste.
Et occidit in grandine vi-neas eorum: ⁊ moros eorum in pruina.
Et tradidit grādini iumē-ta eoꝝ: ⁊ possessionē eoꝝ igni
Misit in eos irā indignatio nis sue/ indignationem ⁊ irā et tribulationem: īmissiones per angelos malos.
Uiā fecit semite ire sue et nō pepercit a morte aīarū: et iumēta eoꝝ ī morte cōclusit.
Et percussit omē primoge-nitū in terra egypti: primi-tias omnis laboris eorum in tabernaculis cham
Et abstulit sicut oues popu lum suū: ⁊ pduxit eos tanꝙ gregem in deserto.
Et eduxit eos in spe et non timuerunt: ⁊ inimicos eorū operuit mare.
Et induxit eos in montem sanctificatiōis sue: montem quē acquisiuit dextera eius.
Et eiecit a facie eoꝝ gentes et sorte diuisit eis terram: in funiculo distributionis.
Et habitare fecit ī taberna-culis eorum: tribus israel.
Et tētauerunt ⁊ exacerba-uerūt deum excelsum: ⁊ testi-monia eius non custodierūt
Et auerterunt se ⁊ non ser-uauerūt pactum: quēadmo-dum patres eorum conuersi sunt in arcum prauum
In iram concitauerūt eū in collibus suis: et in sculptili-bus suis ad emulationē eum puocauerunt.
Audiuit de⁹ et spreuit: ⁊ ad nichilū redegit valde israel.
Et repulit tabernaculū sy-lo: tabernaculum suū vbi ha bitauit in hominibus.

Et tradidit in captiuitatez virtutē eoꝝ: ⁊ pulchritudinē eorum in manus inimici.
Et cōclusit in gladio ppłm suū: ⁊ hereditatē suā spreuit.
Iuuenes eoꝝ comedit ignis: et virgines eorum non sunt lamentate.
Sacerdotes eorum in gladio ceciderunt: et vidue eorū nō plorabantur
Et excitatus est tanꝗ dormiens dn̄s: tanꝗ potens crapulatus a vino
Et percussit inimicos suos ī posteriora: opprobriū sempiternum dedit illis
Et repulit tabernaculū ioseph: et tribū effraī nō elegit
Sed elegit tribū iuda: montem syon quem dilexit
Et edificauit sicut vnicornis sanctificiū suū: in terra quā fundauit in secula
Et elegit dauid seruū suū ⁊ sustulit eū de gregibꝰ ouiū: de post fetātes accepit eum.
Pascere iacob seruū suū: et israel hereditatem suam
Et pauit eos ī īnocētia cordis sui: ⁊ in intellectibus manuum suarū deduxit eos
Glia. ān. Tu es deus qui facis mirabilia. ps. lxxviii.
Deus venerūt gētes in hereditatē tuā: polluerūt tēplū scm̄ tuū posuerūt hierusalē ī pomorū custodiā
Posuerūt morticina seruorū tuorum escas volatilibus celi: carnes sanctorū tuorum bestiis terre
Effuderūt sanguinē eorum tanꝗ aquā in circuitu hierusalē: ⁊ nō erat q̇ sepeliret.
Facti sumꝰ opprobriū vicinis nr̄is: subsānatio ⁊ illusio his qui in circuitu nr̄o sunt.
Usqꝫquo domine irasceris ī finē: accendetur velut ignis zelus tuus.
Effunde irā tuā in gentes q̄ te nō nouerūt: ⁊ in regna que nomē tuū non inuocauerūt
Quia comederūt iacob: et locū eius desolauerunt
Ne memineris īiquitatum nostraꝝ antiquarū: cito āticipēt nos mīe tue quia pauperes facti sumus nimis
Adiuua nos deꝰ salutaris nr̄: ⁊ ꝓpter gloriā noīs tui domine libera nos ⁊ ꝓpiciꝰ esto pc̄tis nr̄is ꝓpter nomē tuum
Ne forte dicant in gētibus vbi est deꝰ eoꝝ: ⁊ īnotescat ī nationibus coram oculis nostris
Ultio sanguinis seruorum tuoꝝ q̇ effusꝰ est: ītroeat ī cōspectu tuo gemitꝰ cōpeditoꝝ
Secundum magnitudinem brachii tui: posside filios mortificatorum.

Et redde vicinis nr̄is septu-
plū in sinu eorum : imprope-
rium ipsorum qđ exprobra-
uerunt tibi domine
Nos autē populus tuus et
oues pascue tue : cōfitebimur
tibi in seculum.
In generatiōe et generatio
nem : annunciabimus laudez
tuam. ps̄. lxxix.
Qui regis israel intēde :
qui deducis velut ouem io-
seph.
Qui sedes sup cherubin : ma
nifestare coram effraim bēia
min et manasse
Excita potentiā tuā et veni :
vt saluos facias nos.
Deꝰ virtutū cōuerte nos : et
ostēde faciē tuā et salui erimꝰ
Dn̄e deus virtutū quousq
irasceris : sup orōnē serui tui
Cibabis nos pane lachri-
marū : et potū dabis nobis in
lachrymis in mensura
Posuisti nos in cōtradictio
nem vicinis nostris : et īimici
nostri subsannauerunt nos.
Deus virtutū cōuerte nos :
et ostende faciem tuam et sal
ui erimus
Vineā de egipto trāstulisti :
eiecisti gētes et plātasti eam.
Dux itineris fuisti in cōspe
ctu eius : et plantasti radices
eius et impleuit terram
Operuit mōtes vmbra eius :
et arbusta eius cedros dei
Extendit palmites suos vs
q ad mare : et vsq ad flumē
propagines eius
Ut quid destruxisti mace-
riam eiꝰ : et vindemiāt eā oēs
qui pretergrediuntur viam.
Exterminauit eā aper de sil
ua : et singularis ferus depa
stus est eam.
Deus virtutum conuertere
respice de celo : et vide et visi
ta vineam istam.
Et perfice eā quā plantauit
dextera tua : et sup filiū homi
nis quē confirmasti tibi
Incēsa igni et suffossa : ab ī
crepatiōe vultꝰ tui peribunt
Fiat manus tua sup viruz
dextere tue : et sup filiū homi
nis quē confirmasti tibi.
Et non discedimꝰ a te viui
ficabis nos : et nomen tuum
inuocabimus.
Domine deus virtutū con
uerte nos : et ostēde faciē tu-
am et salui erimus
Glia patri. ā. Propiciꝰ esto
pc̄tis nostris dn̄e. V. Gaude-
bunt labia mea dū cātauero
tibi. R. Et anima mea quaz
redemisti. Ante laud. p aduē
tum. V Emitte agnum. Rm
De petra. V. Fiat misericor-
dia tua In laudibꝰ. ān. Ti-
bi soli peccaui domine mise-
rere mei. ps̄. Miserere mei.

Domine refu- (ps. lxxxix.
gium factus es nobis: a
generatione in generationem.
Priusquam montes fierent aut
formaretur terra et orbis: a se-
culo et usque in seculum tu es deus
Ne auertas hominem in hu-
militatem: et dixisti conuer-
timini filii hominum.
Quoniam mille anni ante
oculos tuos: tanquam dies hester
na que preteriit.
Et custodia in nocte: que pro
nichilo habentur/ eorum an-
ni erunt.
Mane sicut herba transeat
mane floreat et transeat: vespe
re decidat induret et arescat.
Quia defecimus in ira tua:
et in furore tuo turbati sumus.
Posuisti iniquitates nostras
in conspectu tuo: seculum no-
strum in illuminatione vultus tui.
Quoniam omnes dies nostri defe-
cerunt: et in ira tua defecimus
Anni nostri sicut aranea me-
ditabuntur: dies annorum nostrorum
in ipsis septuaginta anni.
Si autem in potentatibus octo-
ginta anni: et amplius eorum
labor et dolor.
Quoniam superuenit mansue
tudo: et corripiemur
Quis nouit potestatem ire
tue: et pre timore tuo iram tuam
dinumerare.
Dexteram tuam sic notam fac: et
eruditos corde in sapientia.
Conuertere domine usquequo: et
deprecabilis esto super ser-
uos tuos.
Repleti sumus mane mise-
ricordia tua: et exultauimus
et delectati sumus in omni-
bus diebus nostris.
Letati sumus pro diebus qui-
bus nos humiliasti: annis qui-
bus vidimus mala.
Respice in seruos tuos et in
opera tua: et dirige filios eorum
Et sit splendor domini dei
nostri super nos/ et opera ma-
nuum nostrarum dirige super
nos: et opus manuum nostra
rum dirige.
Gloria patri. an. Domine refugium
factus es nobis. an. In matu-
tinis domine meditabor in te. ps.
Deus deus meus. ps. xv. Exodi.

Cantemus domino gloriose enim
magnificatus est: equum
et ascensorem proiecit in mare.
Fortitudo mea et laus mea
dominus: et factus est michi
in salutem.
Iste deus meus et glorificabo
eum: deus patris mei et exal-
tabo eum.
Dominus quasi vir pugna
tor omnipotens nomen eius:
currus pharaonis et exercitum
eius proiecit in mare.
Electi principes eius submer
si sunt in mari rubro/ abyssi

operuerunt eos: descenderũt in profundum quasi lapis.
Dextera tua dñe magnifica ta est in fortitudine/ dextera tua dñe pcussit inimicũ: et in multitudine glorie tue deposuisti aduersarios meos.
Misisti iram tuã que deuorauit eos sicut stipulã: et in spiritu furoris sui congregate sunt aque
Stetit vnda fluens: congregate sũt abyssi ĩ medio mari
Dixit inimicus persequar et cõprehendam: diuidam spolia & implebitur anima mea.
Euaginabo gladiuz meum: et interficiet eos man⁹ mea.
Flauit spiritus tuus & operuit eos mare: submersi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus
Quis similis tui ĩ fortibus dñe quis similis tui magnificus in sanctitate: terribilis atq laudabilis & faciẽs mirabilia.
Extẽdisti manum tuam: et deuorauit eos terra.
Dux fuisti ĩ mĩa tua: populo quem redemisti.
Et portasti eũ in fortitudĩe tua: ad habitaculũ sctm̃ tuũ
Ascẽderũt ppli & irati sunt: dolores obtinuerunt habitatores philistiim
Tunc cturbati sunt principes edom robustos moab obtinuit tremor: obriguerunt omnes habitatores chanaã.
Irruat sup eos formido & pauor: ĩ magnitudĩe brachii tui
Fiãt ĩmobiles quasi lapis: donec ptranseat ppls tu⁹ dñe donec ptrãseat popul⁹ tuus iste quem possedisti.
Introduces eos & plãtabis in mõte hereditatis tue: firmissimo habitaclo tuo quod operatus es dñe.
Sanctuariũ tuũ dñe qđ firmauerũt manus tue: dñs regnabit in eternũ et vltra
Ingressus est eĩ eques pharao cũ curribus et equitibus eius in mare: & reduxit super eos dñs aquas maris.
Filii aũt israel ãbulauerũt per siccũ: in medio eius.
Gloria. ã. In eternũ dñs regnabit et vltra. ãn. In sctis eius laudate deũ. ps. Laud. cp. per aduẽtum. Ecce dies. hy⁹. Uox clara. v⁹. Uox clamãtis vts. A Dñe ne in ira. vsq ad caput ieiunii. & a Deus oĩm vsq ad aduentũ. cp. Uigilate A Domĩe ne ĩ ira vsq ad xl. quãdo de v. feria agit đr ad laud. sequẽs. Hy⁹.
Lux ecce surgit aurea: pallẽs fatiscat cecitas: que nosmet ĩ preceps diu: errore traxit deuio.

Nec lux serenū conferat: purosq; nos p̄stet sibi: nichil loquamur subdolū: voluamus obscurum nichil.
Sic tota discurrat dies: ne lī gua mendax nec manus: oculi nec peccēt lubrici: nec noxa corpus inquinet.
Spectator astat desup: q̄ nos dieb⁹ oībus: actusq; nr̄os p̄spicit: a luce prima ī vesperū.
Deo prī. ℣. In matutinis. Per estatē. hy⁹. Ecce iam. ℣. In matutinis. ā. In sctītate seruiam⁹ dn̄o et liberabit nos ab inimicis nr̄is. p̄s. Bn̄d⁹.
¶ Feria. vi. Ad matu. p aduentū. Inuit. Regē ventur̄. Hy⁹. Uerbū supnuz. A. Dn̄e ne ī ira. vsq; ad passionē dn̄i et a De⁹ oīm vsq; ad aduētū Inuitat. Dn̄m qui fecit nos Uenite adorem⁹. p̄s. Uenite. A. Dn̄e ne in ira. vsq; ad. xl. quādo de vi. feria agitur dr̄ ad matut. sequens hymn⁹.
Tu trinitatꝭ vnitas: orbem potēter qui regis: attēde laudū cantica: que excubantes psallimus.
Iam lectulo consurgimus: noctis quieto tp̄e: vt flagitemus vulner̄: a te medelā oīm
Quo fraude quicq̄d demonum: ī noctibus deliquimus: abstergat illud celit⁹: tue potestas glorie.
Ne corpus astit sordidū: ne torpor instet cordium: nec criminis contagio: tepescat ardor spiritus.
Ob hoc redēptor q̄s: nos reple tuo lumīe: per qd̄ dier̄ circulis: nullis ruamur actibus
Presta pr̄ piis. Per estatem. hy⁹. Nocte surgen. p̄s. lxxx.
Exultate deo adiutori nostro: iubilate deo iacob.
Sumite psalmū et date tympanū: psalteriuz iocundum cū cythara.
Buccinate in neomenia tuba: in insigni die solennitatis vestre.
Quia preceptū in israel est: et iudicium deo iacob.
Testimoniū ī ioseph posuit illd̄ cum exiret de terra egypti: linguam quam non nouerat audiuit.
Diuertit ab onerib⁹ dorsū eius: manus eius in cophino seruierunt.
In tribulatiōe īuocasti me et liberaui te: exaudiui te in abscōdito tēpestatis/ p̄baui te apud aquā cōtradictiōis.
Audi populus meus/ contestabor te: isrl̄ si me audieris nō erit in te deus recens/ neq; adorabis deū alienum.
Ego enī sum dn̄s deus tuus qui eduxi te de terra egypti:

dilata os tuū et ĩplebo illud.
Et nō audiuit populus meus vocem meam: et israel nō intendit michi.
Et dimisi eos scdm desideria cordis eorum: ibunt ĩ ad inuentionibus suis.
Si popul⁹ meus audisset me: isrl si in viis meis ābulasset.
Pro nichilo forsitan ĩimicos eoruʒ humiliassem: et sup tribulātes eos misissem manum meam.
Inimici dñi mētiti sunt ei: et erit tēpus eorum ĩ secula.
Et cibauit illos ex adipe frumenti: et de petra melle saturauit eos. Psalmus. lxxxi.
Deus stetit in synagoga deoꝝ: in medio aūt deos diiudicat.
Usqquo iudicatis iniqtatē: et facies peccatorū sumitis.
Iudicate egeno et pupillo: humilē et pauperē iustificate.
Eripite pauperē et egenum: de manu peccator; liberate.
Nescierūt neqꝫ intellexerūt in tenebris ambulāt: mouebunt oīa fundamēta terre.
Ego dixi dii estis: et filii excelsī omnes.
Vos autē sicut homīes moriemini: et sicut vnus de principibus cadetis.
Surge de⁹ iudica trā: qm̄ tu hereditabis ĩ oībus gētibus.
Glia. ā. Exultate deo adiutori nostro. ps. lxxxii.
Deus quis similis erit tibi: ne taceas neqꝫ cō pescaris deus.
Quoniā ecce ĩimici tui sonuerunt: et qui oderunt te extulerunt caput.
Sup populū tuū malignauerunt consiliū: cogitauerunt aduersus sanctos tuos.
Dixerūt venite et disperdamus eos de gente: et non memoretur nomen israel vltra
Qm̄ cogitauerūt vnanimiter siml aduersuʒ te testamētum disposuerūt: tabernacula idumeorum et ismaelite.
Moab et agareni gebal et amon et amalech: alienigene cum habitantibus tyrum.
Eteni assur venit cum illis: facti sunt in adiutorum filiis loth.
Fac illis sicut madiā et sisare: sicut iabin in torrente cison.
Disperierunt in endor: facti sunt vt stercus terre.
Pone principes eorum sicut oreb et zeb: et zebee et salmana
Omēs principes eorū qui dixerunt: hereditate possideamus sanctuarium dei.
Deus me⁹ pone illos vt rotam: et sicut stipulam ante faciem venti.

Sicut ignis q̄ cōburit siluaȝ: et sicut flamma comburens montes

Ita persequeris illos in tē-pestate tua: et in ira tua tur-babis eos

Imple facies illorum igno minia: et querent nomen tu-um domine

Erubescant ⁊ conturbentur in seculum seculi: ⁊ confūdā tur ⁊ pereant.

Et cognoscāt qꝛ nomē tibi de⁹: tu solus altissimus ī om ni terra. ps̄. lxxxiii.

Quā dilecta tabernacu la tua dn̄e ṽtutū: cōcupiscit ⁊ deficit aīa mea in atria dn̄i

Cor meū ⁊ caro mea: exulta uerunt in deum uiuum

Etenī passer inuenit sibi do mum: ⁊ turtur nidum ubi re ponat pullos suos.

Altaria tua dn̄e uirtutum: rex meus ⁊ deus meus.

Btī q̄ habitant in domo tua dn̄e: ī scl'a scloꝝ laudabūt te

Btūs uir cui⁹ est auxilium abs te: ascensiones in corde suo disposuit in ualle lachry marū in loco quē posuit.

Etenī benedictionē dabit le gislator ibūt de uirtute ī uir tutē: uidebitur deus deorum in syon

Domine deus uirtutū exau di orationeȝ meam: auribus percipe deus iacob

Protector noster aspice de⁹: et respice in faciē xp̄i tui

Qꝛ melior ē dies una ī atri is tuis: super milia.

Elegi abiectus esse in domo dei mei: magis q̄p habitare in tabernaculis peccatorum

Qꝛ mīam et ṽitatē diligit de⁹: grām ⁊ gloriā dabit dn̄s

Non priuabit bonis eos q̄ ambulant in innocentia: do mine uirtutum beat⁹ homo qui sperat in te

Gl'ia. ān. Tu sol⁹ altissim⁹ sup oēm terram. ps̄. lxxxiiii.

Benedixisti dn̄e terram tuā: auertisti captiuita tem iacob

Remisistii niquitatē plebis tue: operuisti oīa pc̄tā eorum

Mitigasti omnem iram tuā: auertisti ab ira indignatio-nis tue.

Conuerte nos deus saluta ris noster: ⁊ auerte iram tuā a nobis

Nūquid ī eternū irascerȝ no bis: aut extēdes irā tuā a ge neratione in generationem.

Deus tu conuersus uiuifi-cabis nos: et plebs tua leta-bitur in te.

Ostēde nobis dn̄e mīam tuā: et salutare tuū da nobis.

Audiā quid loquatur ī me dn̄s deus: qm̄ loquet̄ pacem ī

plebem suam
Et super sctõs suos: ⁊ in eos
qui conuertũtur ad cor
Verũtamen ꝓpe timẽtes eũ
salutare ipsius: vt inhabitet
gloria in terra nostra.
Misericordia ⁊ veritas ob-
uiauerunt sibi: iusticia ⁊ pax
osculate sunt.
Veritas de terra orta est: ⁊
iusticia de celo prospexit.
Etenim dñs dabit benigni
tatẽ: ⁊ terra nostra dabit fru
ctum suum
Iusticia ante eum ambula-
bit: ⁊ ponet in via gressus su
os. ps. lxxxv.
Inclina dñe aurem tuaȝ
et exaudi me: qm̃ inops ⁊ pau
per sum ego
Custodi animam meã quo
niam sanctus sum: saluũ fac
seruum tuum deus meus spe
rantem in te.
Miserere mei dñe qm̃ ad te
clamaui tota die letifica ani
mam serui tui: qm̃ ad te dñe
animã meam leuaui
Quoniam tu dñe suauis et
mitis: et multe mĩe oĩbus ĩ-
uocantibus te.
Auribus percipe dñe oratio
nem meam: intende voci dep̃
cationis mee
In die tribulatiõis mee cla
maui ad te: qr exaudisti me
Nõ est similis tui ĩ diis dñe:
et non est scdm opera tua
Omnes gentes quascunq; fe
cisti veniẽt/ ⁊ adorabũt corã
te domine: ⁊ glorificabũt no
men tuum.
Qm̃ magnus es tu ⁊ faciẽs
mirabilia: tu es deus solus.
Deduc me dñe in via tua et
ingrediar in veritate tua: le-
tetur cor meum vt timeat no
men tuum.
Cõfitebor tibi dñe de⁹ me⁹
in toto corde meo: ⁊ glorifi-
cabo nomen tuum in eternũ.
Quia mĩa tuã magna ẽ su-
per me: ⁊ eruisti aĩam meã ex
inferno inferiori
Deus iniqui insurrexerunt
super me ⁊ synagoga poten-
tiũ quesierunt animam meã:
et non proposuerunt te in cõ
spectu suo.
Et tu dñe deus miserator ⁊
misericors: patiens et multe
misericordie ⁊ verax
Respice ĩ me ⁊ miserere mei
da imperium puero tuo: et
saluum fac filiũ ancille tue
Fac mecũ signũ ĩ bono vt
videant q̃ oderũt me ⁊ cõfun
dantur: qm̃ tu dñe adiuuisti
me ⁊ consolatus es me
Gloria. ãn. Bñdixisti domĩe
terram tuã ps. lxxxvi.
Fundamẽta ei⁹ ĩ mõti-
bus sctis: diligit dñs portas
syõ sup oĩa tabernacla iacob

Gloriosa dicta sunt de te: ciuitas dei
Memor ero raab et babilonis: scientium me
Ecce alienigene et tyrus et populus ethiopum: hi fuerũt illic
Nunquid syon dicet homo et homo natus est in ea: ⁊ ipse fundauit eam altissimus
Dñs narrabit in scripturis populorum: et principum horum qui fuerunt in ea
Sicut letantiũ omniũ: habitatio est in te ps. lxxxvii.
Domine deus salutis mee: in die clamaui et nocte coram te
Intret in cõspectu tuo oratio mea: inclina aurem tuã ad precem meam
Quia repleta est malis anima mea: et vita mea in inferno appropinquauit
Estimatus sum cum descendentibus in lacum: fact9 sũ sicut homo sine adiutorio inter mortuos liber.
Sicut vulnerati dormiẽtes in sepulchris quorum non es memor amplius: ⁊ ipsi de manu tua repulsi sunt
Posuerũt me in lacu inferiori: in tenebrosis et in vmbra mortis
Super me confirmatus ẽ furor tuus: et oẽs fluctus tuos induxisti super me
Longe fecisti notos meos a me: posuerunt me abominationem sibi.
Traditus sum et non egrediebar: oculi mei languerunt pre inopia
Clamaui ad te domine: tota die expãdi ad te man9 meas.
Nũqd mortuis facies mirabilia: aut medici suscitabũt et confitebuntur tibi
Nunquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam: et veritatem tuam in perditionem.
Nunqd cognoscẽtur in tenebris mirabilia tua: et iusticia tua in terra obliuionis.
Et ego ad te domine clamaui: et mane oratio mea preueniet te
Ut quid domĩe repellis orationem meam: auertis faciem tuam a me
Pauper sum ego et in laboribus a iuuentute mea: exaltatus autem humiliatus sũ et conturbatus
In me transierũt ire tue: et terrores tui ↄturbauerũt me
Circundederũt me sicut aqua tota die: circundederunt me simul
Elongasti a me amicũ ⁊ proximũ: ⁊ notos meos a miseria

Glozia. ā. Fundamēta eius in montibus sctis. p̄. lxxxviii
Misericozdias dñi: ī eternum cantabo.
In gñatione et generationem: annunciabo veritatem tuam in oze meo.
Quoniam dixisti in eternū mīa edificabitur in celis: pzeparabitur veritas tua ī eis
Disposui testamentum electis meis: iuraui dauid seruo meo vsq in eternum pzeparabo semen tuum
Et edificabo in gñatione et gñationē: sedem tuam
Cōfitebunt celi mirabilia tua dñe: etenī veritatē tuam in ecclesia sanctozum
Qm̄ q̄s ī nubib9 equabitur dño: silis erit deo in filiis dei
Deus qui glozificat in consiliis sanctozū: magnus et terribilis super oēs q̄ ī circuitu eius sunt.
Dñe de9 virtutū q̄s similis tibi: potēs es dñe et veritas tua in circuitu tuo.
Tu dominaris potestati maris: motum autem fluctuum tu mitigas
Tu hūiliasti sicut vulneratū supbū: ī bzachio vtutis tue dispersisti inimicos tuos
Tui sunt celi et tua est terra et plenitudinem eius tu fūdasti: aquilonem et mare tu creasti
Thaboz et hermon in nomine tuo exultabunt: tuum bzachium cum potentia
Firmetur man9 tua et exaltetur dextera tua: iusticia et iudiciū pzeparatio sedis tue
Mīa et veritas pzecedēt faciem tuam: beatus popul9 q̄ scit iubilationem
Dñe in lumine vultus tui ambulabunt et in noīe tuo exultabunt tota die: et in iusticia tua exaltabuntur.
Qm̄ glozia virtutis eozum tu es: et in bn̄placito tuo exaltabitur coznu nostrum
Qm̄ dñi est assūptio nostra: et sancti israel regis nostri
Tunc locutus es in visione sanctis tuis: et dixisti posui adiutoziū in potente/ et exaltaui electū de plebe mea
Inueni dauid seruū meum: oleo sancto meo vnxi eū.
Manus enī mea auxiliabit ei: et bzachium meum cōfirmabit eum
Nichil pzoficiet inimicus ī eo: et filius iniquitatis nō apponet nocere ei.
Et concidam a facie ipsius inimicos eius: et odientes eū in fugam conuertam
Et veritas mea et misericozdia mea cū ipso: et in nomīe meo exaltabitur coznu eius

Et ponã in mari manũ ei9: et in fluminib9 dexterã eius.
Ipse ĩuocauit me pater me us es tu: deus meus et susce= ptor salutis mee.
Et ego primogenitum po= nam illum: excelsum pre regi bus terre
In eternũ seruabo illi mise ricordiã meã: et testamentum meum fidele ipsi
Et ponam in seculum secu= li semen eius: et thronum ei9 sicut dies celi
Si autẽ dereliq̃rint filii eius legem meam: et ĩ iudiciis me is non ambulauerint
Si iusticias meas prophana uerint: et mãdata mea nõ cu stodierint.
Uisitabo in virga iniquita tes eorum: et in verberibus peccata eorum
Misericordiã autẽ meã non dispergã ab eo: neq; nocebo ei in veritate mea.
Neq; pphanabo testamen= tum meũ: et que procedũt de labiis meis nõ faciam irrita
Semel iuraui in sancto meo si dauid mentiar: semen eius in eternum manebit.
Et thronus eius sicut sol in conspectu meo: et sicut luna p fecta in eternum/ et testis ĩ ce= lo fidelis
Tu vo repulisti et despexisti: distulisti xp̃m tuum.
Auertisti testamentum ser ui tui: prophanasti ĩ terra sã ctuarium eius.
Destruxisti omnes sepes ei9: posuisti firmamentũ ei9 for midinem.
Diripuerũt eũ oẽs trãseun tes viam: factus est opprobri um vicinis suis
Exaltasti dexteram dep̃mẽ tium eum: letificasti oẽs ini micos eius
Auertisti adiutoriũ gladii ei9: et nõ es auxiliat9 ei ĩ bello
Destruxisti eum ab emũda tione: et sedem eius in terra collisisti
Minorasti dies tẽporis ei9: perfudisti eum confusione.
Usq; quo dñe auertis ĩ finẽ: exardescet sicut ignis ira tua
Memorare que mea substan= tia: nunq̃d enĩ vane cõstitui= sti omnes filios hominum.
Quis est homo qui viuet et non videbit mortẽ: eruet ani mam suam de manu inferi.
Ubi sunt mĩe tue antiq̃ dñe: sicut iurasti dauid in verita te tua.
Memor esto dñe opprobrii seruorum tuorum: qd cõtinui in si nu meo multarũ gentiũ
Quod exprobrauerũt ĩimi= ci tui dñe: qd exprobrauerũt cõmutationẽ christi tui

Bñdictus dñs ĩ eternũ fiat fiat. Nõ dr̃ ad noctur. iste p̃. lxxxix Dñe refugiũ. &c. Non dr̃ ad noc. iste p̃s lxxxx. Qui habitat ĩ adiut &c. Nõ dr̃ ad noc. iste p̃. lxxxxi. Bonũ ẽ cõ fiteri dño et psal Non dr̃ ad noctur. iste p̃s. xcii. Dñs reg

Nauit decorem p̃s. xciii

Deus vlcionũ dñs: de⁹ vltionum libere egit

Exaltare q̃ iudicas terram: redde retributionẽ superbis

Usqquo pc̃tores dñe: vsqquo peccatores gloriabũtur.

Effabuntur & loquẽtur ini quitatẽ: loquentur oẽs q̃ ope rantur iniusticiam.

Populũ tuũ dñe humiliaue rũt: & hereditatem tuam vexauerunt

Uiduã et aduenã interfece runt: & pupillos occiderunt.

Et dixerũt non videbit dñs: nec intelliget deus iacob

Intelligite insipientes ĩ populo: & stulti aliquãdo sapite

Qui plantauit aurem non audiet: aut qui finxit oculuz non considerat.

Qui corripit gẽtes non arguet: qui docet hoĩem sciẽtẽ

Dominus scit cogitatõnes hominũ: qm̃ vane sunt

Beatus homo quem tu erudieris dñe: & de lege tua docueris eum

Ut mitiges ei a dieb⁹ malis: donec fodiatur peccatori fouea

Quia non repellet dñs plebem suam: & hereditatem suã non derelinquet

Quoadusqꝫ iusticia ꝯuertatur ĩ iudicium: & qui iuxta illam omnes qui recto sũt corde

Quis consurget michi aduersus malignantes: aut q̃s stabit mecum aduersus operantes iniquitatem.

Nisi quia dominus adiuuit me: paulominus habitasset ĩ inferno aĩa mea

Si dicebam motus est pes meus: misericordia tua domine adiuuabat me.

Scd̃m multitudinem dolorum meorum in corde meo: consolationes tue letificaue runt aĩam meam

Nunquid adheret tibi sedes iniquitatis: qui fingis laborẽ in precepto

Captabunt in aĩam iusti: & sanguinem innocentem condẽnabunt

Et factus est michi dñs ĩ refugium: & de⁹ me⁹ in adiutorium spei mee.

Et reddet illis ĩiquitatẽ ipsorũ: & in malicia eoꝝ disperdet eos dispdet illos dñs de⁹ nr̃

Nõ dr̃ ad noct. iste p̃s. xciiii.

Venite exultemus dn̄o: iubilemus deo salutari nostro.
Preoccupemus faciem eius in confessiōe: et ī psalmis iubilemus ei.
Q̄m de⁹ magnus dn̄s: et rex magnus super omnes deos.
Quia ī manu eius sunt omnes fines terre: et altitudines montium ipsius sunt.
Quoniaȝ ipsius est mare et ipse fecit illud: et siccam manus eius formauerunt.
Venite adoremus et ꝓcidamus et ploremꝰ ante dn̄m qui fecit nos: qꝛ ipe est deꝰ noster
Et nos populꝰ pascue eius: et oues manus eius.
Hodie si vocē eiꝰ audieritis: nolite obdurare corda vr̄a.
Sicut in irritatiōe: scd̄m diē tentationis in deserto.
Vbi tētauerunt me patres vestri: probauerunt et viderunt opera mea.
Quadraginta annis offensus fui generationi illi: et dixi semper hi errant corde
Et isti nō cognouerūt vias meas vt iuraui ī ira mea: si introibūt in requiē meā. ān. Bn̄dictꝰ dn̄s ī eternū. p̄. xcv.
Cantate dn̄o cāticū nouū: cātate dn̄o oīs t̄ra.
Cātate dn̄o et benedicite nomini eius: annunciate de die in diem salutare eius.
Annūciate inter gētes gloriam eius: in omnibus populis mirabilia eius.
Quoniam magnus dn̄s et laudabilis nimis: terribilis est super omēs deos.
Q̄m omēs dii gencium demonia: dn̄s autē celos fecit.
Cōfessio et pulchritudo ī cōspectu eiꝰ: sctīmonia et magnificētia in sanctificatiōe eius
Afferte dn̄o patrie gētium afferte dn̄o gloriam et honorem: afferte dn̄o gloriam nomini eius.
Tollite hostias et ītroite in atria eius: adorate dominū in atrio sancto eius.
Cōmoueat a facie eius vniuersa terra: dicite in gentibus quia dn̄s regnauit.
Etenī correxit orbem terre qui non cōmouebitur: iudicabit populos in equitate.
Letētur celi et exultet terra cōmoueatur mare et plenitudo eius: gaudebunt campi et omnia que in eis sunt.
Tūc exultabūt oīa ligna siluarū a facie dn̄i qꝛ venit: qm̄ venit iudicare terram.
Iudicabit orbē terre in eq̄tate: et populos in v̄itate sua.
Dominus regnauit exultet terra: letētur insule multe. p̄ xcvi.

Nubes et caligo in circuitu eius: iusticia et iudicium correctio sedis eius
Ignis añ ip̄m p̄cedet: et īflāmabit ī circuitu īimicos ei⁹.
Alluxerūt fulgura ei⁹ orbi terre: vidit et ꝯmota ē terra.
Mōtes sicut cera fluxerūt a facie dñi: a facie dñi oīs tra
Annunciauerunt celi iusticiam eius: et viderunt omēs populi gloriam eius.
Confundātur oēs qui adorant sculptilia: et qui gloriātur in simulachris suis
Adorate eū oēs angeli eius: audiuit et letata est syon.
Et exultauerunt filie iude: propter iudicia tua dñe.
Qm̄ tu dñs altissimus sup oēm terram: nimis exaltat⁹ es super omnes deos.
Qui diligitis dñm odite malum/ custodit dñs aīas sāctorum suorum: de manu peccatoris liberabit eos.
Lux orta est iusto: et rectis corde leticia
Letamini iusti in dño: et cōfitemini memorie sanctificationis eius.
Gloria. ān. Cātate dño et bñdicite nomī eius. ℣. Intret orō mea in cōspectu tuo dñe. ℟. Inclina aurē tuaꝫ ad p̄cem meā. Añ laud. p aduētū ℣. Emitte agnū. ℟. De petra a Dñe ne in ira. vsq; ad xl. et a Deus oīm vsq; ad aduentū. ℣. Fiat mīa tua dñe.
In laudib⁹. ā. Spiritu principali confirma cor meū. p̄s. Miserere mei. p̄s. cxlii.
Domīe exaudi oratiōnem meaꝫ auribus percipe obsecrationem meaꝫ: in veritate tua exaudi me ī tua iusticia.
Et non intres in iudicium cum seruo tuo: quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis viuens.
Quia persecutus est inimicus animā meaꝫ: humiliauit in terra vitam meam.
Collocauit me in obscuris sicut mortuos seculi: et anxiatus ē sup me sp̄ūs me⁹ in me turbatum est cor meum.
Memor fui dierū antiquorꝫ meditatus sum in omnibus operibus tuis: in factis manuū tuarum meditabar.
Expandi man⁹ meas ad te: anima mea sicut terra sine aqua tibi.
Velociter exaudi me dñe: defecit spiritus meus.
Nō auertas faciē tuā a me: et silis ero descēdētib⁹ ī lacū
Auditam fac michi mane mīam tuā: quia ī te speraui.
Notā fac michi viam ī qua ambulem: quia ad te leuaui

animam meam.
Eripe me de inimicis meis dñe ad te confugi: doce me facere voluntatem tuam/ quia deus meus es tu.
Spiritus tuus bonus deducet me in terrã rectã: propter nomẽ tuum dñe viuificabis me in equitate tua.
Educes de tribulatiõe aĩam meã: et in mĩa tua disperdes omnes inimicos meos.
Et perdes omnes qui tribulant animam meã: quoniam ego seruus tuus sum.
Gloria patri. ã. In veritate tua exaudi me domĩe. ãn. Illumina domine vultum tuum super nos. psal. Deus deus meus. ps. Abac iii.
Domine audiui auditionẽ tuam: et timui.
Dñe opus tuũ: ĩ medio annorum viuifica illud.
In medio annorũ notũ facies: cum iratus fueris misericordie recordaberis.
De⁹ ab austro veniet: & sanctus de monte pharã.
Operuit celos gloria eius: et laudis eius plena est terra.
Splẽdor ei⁹ vt lux erit: cornua in manibus eius.
Ibi abscondita est fortitudo eius: ante faciem eius ibit mors.
Egredietur dyabolus ante pedes eius: stetit et mẽsus est terram.
Aspexit & dissoluit gentes: et cõtriti sunt montes seculi.
Incuruati sũt colles mundi: ab itineribus eternitatis eius.
Pro iniquitate vidi tẽtoria ethiopie: turbabũtur pelles terre madian.
Nunquid ĩ fluminibus iratus es dñe: aut in fluminib⁹ furor tuus/ vł in mari indignatio tua.
Qui ascẽdes sup equos tuos: & quadrige tue salutatio.
Suscitans suscitabis arcum tuum: iuramenta tribubus que locutus es.
Fluuios scindes terre viderunt et doluerunt montes: gurges aquarum transiit.
Dedit abyssus vocẽ suam: altitudo man⁹ suas leuauit.
Sol & luna steterũt in habitaculo suo: in luce sagittarũ tuarũ ibũt in splendore fulgurantis haste tue.
In fremitu conculcabis terram: in furore obstupefacies gentes.
Egressus es in salutem ppłi tui: in salutem cum xp̄o tuo.
Percussisti caput de domo ĩpii: denudasti fundamẽtum vsq; ad collum

Maledixisti sceptris ei9/ capiti bellatorum eius: venientibus vt turbo ad dispergendum me.
Exultatio eorum: sicut eius qui devorat pauperem in abscondito.
Viam fecisti in mari equis tuis: in luto aquarum multarum.
Audivi et conturbatus est venter meus: a voce contremuerunt labia mea.
Ingrediat putredo i ossib9 meis: et subter me scateat.
Vt requiescam i die tribulationis: et ascendam ad populum accinctum nostrum.
Ficus eni non florebit: et no erit germen in vineis.
Metietur opus olive: et arua non afferent cibum.
Abscidetur de ouili pecus: et non erit armetum in presepibus.
Ego autem in domino gaudebo: et exultabo in deo iesu meo.
Deus dominus fortitudo mea: et ponet pedes meos quasi ceruorum.
Et super excelsa mea deducet me victor: in psalmis canentem.
Gloria patri. an. Domine audiui auditum tuum et timui. a. In tympano et choro in cordis et organo laudate deum. psal. Laudate. per aduetum. cpm. Ecce dies. hy9. Vox clara. vsus. Vox clamantis. vt supra. a Domine ne in ira. vsq ad caput ieiunii. et a Deus omniu. vsq ad aduentum. cpm. Vigilate a Dne ne i ira. vsq ad xl. quado de vi. feria agitur dicitur ad laudes. sequens. Hymn9.

Eterna celi gloria: beata spes mortalium: celsi tonantis vnice: casteq proles virginis.
Da dexteram surgentibus: exurgat et mens sobria: flagransq i laudem dei: grates rependat debitas.
Ortus refulget lucifer: sparsamq lucem nuciat: cadit caligo noctium: lux sancta nos illuminet
Manensq nris sensib9: nocte repellat seculi: omiq fine diei: purgata seruet pectora.
Quesita iam primum fides: radicet altis sensibus: secunda spes congaudeat: quo maior extat caritas.
Deo patri. vsus. In matutinis. Per estatem hymnus. Ecce iam. vsus. In matutinis. an. Per viscera misericordie dei nri in qb9 visitauit nos ories ex alto. ps. Bened.

¶ Sabbato. Ad matutias.

Per aduentū Inuita Regē venturū. hy⁹. Uerbū supnū A Dñe ne in ira vsq ad passionē ℞ a De⁹ oīz vsq ad aduē. Inuit Dñm deū nrm venite adorem⁹. p̄. Ueite. a Dñe ne ī ira. vsq ad xl. qñ d̄ sab. agit dr̄ ad matu. seqns Hy⁹.

Summe deus clemētie: mundiq factor machine: vn⁹ potētialiter: trinusq personaliter

Nostros pius cum canticis: flet⁹ benigne suscipe: quo corde puro sordibus: te perfruamur largius

Lumbos iecurq morbiduz: adure igne congruo: accincti vt sint perpetim: luxu remoto pessimo.

Ut quiq horas noctiū: nūc concinendo rumpimus: donis beate patrie: ditemur oēs affatim.

Presta pr̄. Per estatē. hy⁹. Nocte surgētes. p̄s. lxxxxvii.

Cantate dño canticuz nouū: quia mirabilia fecit.

Saluauit sibi dextera ei⁹: ℞ brachiū sanctū ei⁹.

Notum fecit dñs salutare suū: in cōspectu gentiū reuelauit iusticiam suam

Recordatus est mie sue: et veritatis sue domui israel

Uiderunt oēs termini terre salutare dei nostri/ iubilate deo omnis terra: cantate et exultate ℞ psallite

Psallite domino in cithara in cithara ℞ voce psalmi: in tubis ductilibus ℞ voce tube cornee

Iubilate in conspectu regis dñi: moueatur mare ℞ plenitudo eius orbis terrarū et q̄ habitant in eo

Flumina plaudēt manu simul mōtes exultabūt a cōspectu dñi: qm̄ vēit iudicare trā

Iudicabit orbem terrarum in iusticia: et populos in equitate. p̄s. lxxxxviii.

Dominus regnauit irascantur ppl̄i: q̄ sedes sup cherubin moueatur terra

Dñs in syon magn⁹: ℞ excelsus sup oēs populos

Confiteantur nomini tuo magno quoniā terribile ℞ sanctum est: et honor regis iudicium diligit.

Tu parasti directiones: iudicium ℞ iusticiam in iacob tu fecisti

Exaltate dñm deū nostrum: et adorate scabellū pedū ei⁹ quoniam sanctum est

Moyses et aaron in sacerdotibus ei⁹: ℞ samuel inter eos qui inuocāt nomē eius

Inuocabāt dñm ℞ ipē exaudiebat eos: in colūna nubis

loquebatur ad eos
Custodiebāt testimonia ei⁹ : et preceptū quod dedit illis.
Dñe deus noster tu exaudiebas eos deus tu propici⁹ fuisti eis: et vlciscēs in oēs adinuentiones eorum
Exaltate dñz deū nr̄m & adorate in monte scō eius: quoniā scūs dñs de⁹ noster.
Gloria patri ān Quia mirabilia fecit dominus. p̄s. xcix.
Iubilate deo omnis terra: seruite dño ī leticia.
Introite in conspectu eius: in exultatione.
Scitote qm̄ dñs ipe est deus: ipse fecit nos & non ipsi nos.
Populus ei⁹ & oues pascue eius introite portas eius ī cōfessione: atria ei⁹ in hymnis confitemini illi
Laudate nomen eius quoniam suauis est domin⁹ : in eternum mīa eius et vsq̧ ī generatione & gn̄ationē veritas eius. p̄s. c.
Misericordiā & iudiciū cantabo tibi dñe: psallā & intelligā in via īmaculata/ qn̄ venies ad me
Perambulabā in innocentia cordis mei: in medio domus mee
Non pponebā ante oculos meos rem iniustā: facientes preuaricationes odiui.
Non adhesit michi cor prauum: declinantem a me malignum non cognoscebam
Detrahentē secreto ꝓximo suo: hunc persequebar.
Supbo oculo et insatiabili corde: cum hoc nō edebam
Oculi mei ad fideles terre vt sedeant mecum: ambulās in via immaculata hic michi ministrabat.
Non habitabit ī medio domus mee q̇ facit supbiā: q̇ loquitur iniqua nō direxit ī cōspectu oculorum meorū
In matutino interficiebaz oēs pctōres terre: vt disperderem de ciuitate dñi oēs operantes iniquitatem
Gloria. ān. Iubilate deo omnis terra. p̄s. ci.
Domine exaudi oratio nem meam: et clamor meus ad te veniat
Nō auertas faciē tuā a me: in quacunq̧ die tribulor inclina ad me aurem tuam
In quacūq̧ die inuocauero te: velociter exaudi me
Quia defecerūt sicut fum⁹ dies mei: & ossa mea sicut cremium aruerunt.
Percussus sum vt fenum et aruit cor meum: qr oblit⁹ sū comedere panem meum.
A voce gemitus mei: adhesit os meū carni mee.

Similis factus sum pellicano solitudinis: factus sum sicut nicticorax in domicilio
Vigilaui: & factus sum sicut passer solitarius in tecto.
Tota die exprobrabāt michi inimici mei: & qui laudabāt me aduersū me iurabāt.
Quia cinerez tanq̄ panem manducabam: & potū meum cum fletu miscebā.
A facie ire īdignatiōis tue: quia eleuans allisisti me.
Dies mei sicut vmbra declinauerunt: & ego sicut fenum arui.
Tu aūt dn̄e in eternū ꝑmanes: & memoriale tuum ī generatione & generationem
Tu exurgens dn̄e miserebe ris syon: quia tempus miserendi eius quia venit tēpus.
Quoniā placuerunt seruis tuis lapides ei⁹: et terre eius miserebuntur.
Et timebūt gentes nomen tuum dn̄e: & omēs reges terre gloriam tuam.
Quia edificauit dn̄s syon: et videbitur in gloria sua
Respexit in orationem humilium: et non spreuit precem eorum.
Scribantur hec in generatione altera: & populus qui creabitur laudabit dn̄m
Q2 ꝓspexit de excelso sancto suo: dominus de celo in terram aspexit.
Vt audiret gemitus compeditorū: vt solueret filios interemptorum.
Vt annuncient in syon nomen domini: et laudem eius in hierusalem.
In cōueniendo pplōs ī vnū: et reges vt seruiant domīo.
Respōdit ei in via virtutis sue: paucitatem dierū meorum nuncia michi
Ne reuoces me in dimidio dierum meorum: in generatione & generationē anni tui
Initio tu domine terrā fundasti: & opera manuum tuarum sunt celi.
Ipsi peribunt tu autē permanes: et omnes sicut vestimentum veterascent.
Et sicut opertorium mutabis eos & mutabuntur tu aūt idemipse es: et anni tui non deficient
Filii seruorum tuorum habitabunt: et semen eorum in seculum dirigetur. ps. cii.

Benedic anima mea domino: et omnia qui intra me sunt noī sancto eius.
Benedic anima mea dn̄o: et noli obliuisci omnes retributiones eius.
Qui ꝓpiciatur omnib⁹ iniquitatib⁹ tuis: qui sanat om

nes infirmitates tuas.
Qui redimit de interitu vi tam tuam: qui coronat te in misericordia et miserationibus.
Qui replet in bonis desyderium tuū: renouabitur vt aq̄le iuuentus tua.
Faciēs mīas dominus: ⁊ iudicium omnibus iniuriā patientibus
Notas fecit vias suas moysi: filiis israel volūtates suas
Miserator ⁊ misericors dn̄s: longanimis et multum misericors.
Non īperpetuū irascet: neqȝ in eternū cōminabitur
Non scd̄m pc̄tā nr̄a fecit nobis: neqȝ scd̄m iniq̄tates nostras retribuit nobis.
Qm̄ scd̄m altitudinē celi a terra: corroborauit mīam suam super timentes se.
Quantū distat ortus ab occidente: longe fecit a nobis īniquitates nostras.
Quomodo miseretur pater filiorum misertus est dn̄s timētibus se: qm̄ ipse cognouit figmentum nostrum
Recordat⁹ est qm̄ puluis sumus: hō sicut fenū dies eius tanq̄ flos agri sic efflorebit.
Qm̄ spūs pertransibit ī illo ⁊ nō subsistet: ⁊ nō cognoscet amplius locū suum
Mia aūt dn̄i ab etno ⁊ vsqȝ in eternū sup timētes eum
Et iusticia illi⁹ in filios filiorum: his q̄ seruāt testamētum eius
Et memores sunt mādatorum ipsius: ad faciendū ea.
Dn̄s in celo parauit sedem suam: ⁊ regnum ipsius oīb⁹ dn̄abitur.
Bn̄dicite dn̄o omēs angeli eius: potentes virtute facientes verbū illius ad audiēdā vocem sermonū eius
Benedicite dn̄o omnes virtutes eius: ministri eius q̄ facitis voluntatem eius
Benedicite dn̄o omnia opa eius: in omni loco dominationis eius benedic anima mea domino
Gloria patri et filio et spūi.
an. Clamor meus ad te veniat deus. Psalmus ciii.
Benedic anima mea domino: domine de⁹ meus magnificatus es vehementer
Confessionem et decorem induisti: amict⁹ lumine sicut vestimento
Extendens celum sicut pellem: qui tegis aquis superiora eius
Qui ponis nubem ascensū tuum: qui ambulas sup pennas ventorum

Qui facis ãgelos tuos ſp̃s:
et miniſtros tuos ignẽ vrẽtẽ
Qui fundaſti terrã ſup̱ ſta
bilitatẽ ſuam: non inclina-
bitur in ſeculum ſeculi.
Abyſſus ſicut veſtimẽtum
amictꝰ eiꝰ: ſr̃ mõtes ſtabũt aq̃
Ab increpatione tua fugi-
ent: a voce tonitrui tui for-
midabunt.
Aſcendũt montes ⁊ deſcẽ-
dunt campi: in locum quem
fundaſti eis.
Terminũ poſuiſti quem nõ
tranſgredient: neq; conuer-
tentur operire terram
Qui emittis fontes in con-
uallibus: inter medium mõ-
tiũ pertranſibunt aque.
Potabũt oẽs beſtie agri: ex-
pectabũt onagri in ſiti ſua.
Super ea volucres celi habi
tabũt: de medio petrarũ da-
bunt voces.
Rigans mõtes de ſuperio-
ribus ſuis: de fructu operũ
tuorum ſatiabitur terra.
Producens fenũ iumentis:
et herbam ſeruituti hominũ
Ut educas panẽ de terra: et
vinum letificet cor hominis
Ut exhilaret faciem ĩ oleo:
et panis cor hoĩs confirmet.
Saturabunt ligna cãpi et ce
dri libani quas plãtauit: il-
lic paſſeres nidificabunt.
Herodii domꝰ dux eſt eoꝝ:
mõtes excelſi ceruis petra re
fugium herinaciis.
Fecit lunam in tẽpora: ſol
cognoſcit occaſum ſuum.
Poſuiſti tenebras et facta
eſt nox: in ipſa pertranſibũt
omnes beſtie ſilue.
Catuli leonum rugientes:
vt rapiant et querant a deo
eſcam ſibi.
Ortus eſt ſol ⁊ ꝯgregati ſũt:
et in cubilibus ſuis colloca-
buntur.
Exibit homo ad opus ſuũ:
et ad operationẽ ſuam vſq;
ad veſperam.
Quã magnificata ſunt ope
ra tua dñe: omnia inſipien-
tia feciſti ĩpleta eſt terra poſ-
ſeſſione tua.
Hoc mare magnuz ⁊ ſpacio-
ſum manibus: illic reptilia
quorũ non eſt numerus.
Animalia puſilla cum ma
gnis: illic naues pertrãſibũt
Draco iſte quez formaſti
ad illudẽdũ ei: oĩa a te expe-
ctant vt des illis eſcã in tp̃e.
Dante te illis colligẽt: ape-
riente te manũ tuam omnia
implebũtur bonitate.
Auertente aũt te faciẽ tur-
babũt: auferes ſpm̃ eoꝝ ⁊ de fi
ciẽt/ ⁊ ĩ puluerẽ ſuũ reuertẽt
Emitte ſpm̃ tuũ ⁊ creabunt:
et renouabis faciem terre.
Sit gloria dñi in ſclm̃: leta-

bitur dn̄s in operibus suis.
Qui respicit terram et facit eam tremere: qui tangit mō-tes et fumigant
Cantabo dn̄o in vita mea: psallam deo meo q̄diu sum.
Iucūdū sit ei eloquiū meū: ego vero delectabor in dn̄o.
Deficiant peccatores a tra et iniqui ita vt nō sint: bn̄dic anima mea dn̄o. ps̄. ciiii.
Confitemini dn̄o et inuocate nomē eius: annū-ciate inter gentes opera ei9.
Cantate ei et psallite ei: narrate oīa mirabilia eius laudamini in noīe sancto eius.
Letetur cor querētiū dn̄m querite dn̄m et confirmamini: querite faciē ei9 semper.
Memētote miribilium eius que fecit: prodigia eius et iu-dicia oris eius
Semen abraham serui eius: filii iacob electi eius.
Ipse dn̄s deus noster: ī vni-uersa terra iudicia eius.
Memor fuit in seculū testa-menti sui: verbi quod māda uit in mille generationes.
Quod disposuit ad abrahā: et iuramenti sui ad ysaac.
Et statuit illud iacob ī pre-ceptum: et israel in testamē-tum eternum.
Dicēs tibi dabo terrā cha-naā: funiculū hereditatꝭ vr̄e
Cum essent numero breui: paucissimi et incole eius.
Et pertransierunt de gente in gentem: et de regno ad po-pulum alterum.
Non reliquit hominē noce re eis: et corripuit p eis reges
Nolite tangere xp̄os meos: et ī pphetis meis nolite ma-lignari.
Et vocauit famē super ter-ram: et omne firmamentum panis contriuit.
Misit ante eos virū: in ser-uum venundatus est ioseph.
Humiliauerūt in compedi-bus pedes eius: ferrum per-transiuit animā eius donec veniret verbū eius.
Eloquiū dn̄i inflāmauit eū: misit rex et soluit eū princeps populorū et dimisit eum.
Constituit eū dn̄m domus sue: et principem omnis pos-sessionis sue.
Ut erudiret principes eius sicut semetipsum: et senes ei9 prudentiam doceret
Et ītrauit israel in egyptū: et iacob accola fuit ī tra chā
Et auxit populū suum ve-hementer: et firmauit eū sup inimicos eius.
Conuertit cor eorū vt odi-rent populū eius: et dolos fa cerent in seruos eius.
Misit moysen seruum suū:

aaron quem elegit ipsum
Posuit in eis verba signoꝝ suoꝝ: et prodigiorum in terram cham
Misit tenebras ⁊ obscurauit: ⁊ non exacerbauit sermones suos.
Conuertit aquas eoꝝ in sãguinẽ: ⁊ occidit pisces eorum
Edidit terra eorum ranas: in penetralibus regũ ipsorũ
Dixit ⁊ venit cynomia ⁊ cinipbes: ĩ oĩbus finibus ipoꝝ
Posuit pluuias eoꝝ grãdinem: ignem comburentem in terra ipsorum
Et percussit vineas eoꝝ ⁊ siculneas eorũ: et contriuit lignum finium eorum
Dixit ⁊ venit locusta ⁊ brucus: cuius nõ erat numerus.
Et comedit omne fenuꝫ in terra eorum: ⁊ comedit oẽm fructum terre eorũ
Et percussit omne primogenitum in terra eoꝝ: primitias omnis laboris eorum.
Et eduxit eos cum argento et auro: ⁊ non erat in tribubus eorum infirmus
Letata est egyptus in profectione eorum: qꝛ incubuit timor eorum super eos
Expandit nubem in ptectionem eorũ: et ignẽ vt luceret eis per noctem
Petierũt ⁊ venit coturnix: et pane celi saturauit eos
Dirupit petrã ⁊ fluxerunt aque: abierũt ĩ sicco flumĩa.
Quoniam memor fuit verbi sui sancti: qđ habuit ad abraham puerum suum
Et eduxit populum suum in exultatione: ⁊ electos suos in leticia
Et dedit illis regiones gentium: ⁊ labores populorũ possederunt.
Ut custodiãt iustificatiões eius: ⁊ legem eius requirant
Gloria patri. ã Bñdic anima mea domino. ps. cv.

Confitemini dño quoniam bonus: qm̃ in seculum mĩa eius
Quis loquet̃ potẽtias dñi: auditas faciet oẽs laudes ei⁹
Bti q̃ custodiũt iudiciũ: ⁊ faciunt iusticiã in omni tẽpore
Memẽto nostri dñe in beneplacito ppli tui: visita nos in salutari tuo
Ad vidẽdum ĩ bonitate electorum tuorum: ad letandũ in leticia gẽtis tue vt lauderꝭ cum hereditate tua.
Peccauimus cum patribus nostris: iniuste egimus iniq̃tatem fecimus
Patres nr̃i in egypto nõ intellexerũt mirabilia tua: nõ fuerunt memores multitudinis misericordie tue

Et irritauerunt ascēdētes in mare mare rubrū: et salua uit eos ꝓpter nomē suum vt notā faceret potentiā suam.
Et increpuit mare rubrū et exiccatū est: et deduxit eos in abyssis sicut in deserto
Et saluauit eos de manu o- dientiū: et redemit eos de ma nu inimici
Et operuit aqua tribulan- tes eos: vnus ex eis nō remā sit.
Et crediderūt ī verbis eius: et laudauerūt laudem eius
Cito fecerūt obliti sūt ope- rum eius: et non sustinuerūt consilium eius
Et concupierunt cōcupiscē- tiam in deserto: et tētauerūt deum in inaquoso
Et dedit eis petitionem ipso rum: et misit saturitatem in animas eorum
Et irritauerunt moysen in castris: aaron sanctum dñi.
Aperta est terra et degluti uit dathan: et operuit sup cō gregationem abyron.
Et exarsit ignis in sinago- ga eorū: flamma combussit peccatores
Et fecerūt vitulum in oreb: et adorauerūt sculptile.
Et mutauerunt gloriā suā: in similitudinem vituli co- medentis fenum
Obliti sunt deum q̇ saluauit eos qui fecit magnalia ī egy pto: mirabilia in terra cham terribilia in mari rubro.
Et dixit vt disperderet eos: si non moyses electus ei⁹ ste- tisset in confractione in con- spectu eius
Ut auerteret iram eius ne disperderet eos: et pro nichi- lo habuerunt terram deside rabilem
Non crediderūt verbo ei⁹ et murmurauerunt in taber naculis suis: nō exaudierūt vocem domini
Et leuauit manū suā super eos: vt prosterneret eos in de serto
Et vt deiiceret semen eorū in nationibus: et disperderet eos in regionibus
Et initiati sunt beelphegor: et comederūt sacrificia mor tuorum.
Et irritauerūt eū in adinuē tionibus suis: et multiplica- ta est in eis ruina
Et stetit phinees et placauit: et cessauit quassatio
Et reputatū est ei in iusticiā: in generatione et generatio- nem vsq; in sempiternū
Et irritauerūt eū ad aquas contradictionis: et vexatus est moyses ꝓpter eos/ qr exa cerbauerūt spiritū eius

Et distinxit in labiis suis: non disperdiderunt gentes quas dixit dñs illis.
Et cõmixti sunt inter gẽtes et didicerũt opera eoꝝ: ⁊ seruierunt sculptilib⁹ eorum et factum est illis in scandalũ.
Et ĩmolauerũt filios suos: et filias suas demoniis
Et effuderunt sanguinẽ innocẽtẽ / sãguinẽ filioꝝ suorũ filiarũ suaꝝ: quas sacrificauerunt sculptilibus chanaã.
Et ĩfecta est terra ĩ sanguinibus et cõtaminata ẽ in operibus eoꝝ: ⁊ fornicati sũt in adinuẽtionibus suis.
Et iratus est furore dñs in populũ suum: ⁊ abominat⁹ est hereditatem suam.
Et tradidit eos ĩ man⁹ gentiũ: et dñati sunt eorum qui oderunt eos.
Et tribulauerunt eos inimici eoruz: et humiliati sunt sub manibus eorum sepe liberauit eos.
Ipsi aũt exacerbauerũt eũ in consilio suo: et humiliati sunt in ĩiquitatibus suis.
Et vidit cũ tribularenꝭ: et audiuit orationẽ eorum.
Et memor fuit testamenti sui: ⁊ penituit eũ scdm multitudinẽ misericordie sue.
Et dedit eos in mĩas: in cõspectu oĩm qui ceperant eos.
Saluos fac nos dñe de⁹ nr̃: et cõgrega nos de nationib⁹.
Ut cõfiteamur noĩ scõ tuo: et gloriemur in laude tua.
Benedictus dñs deus israel a seculo et vsqꝫ ĩ seculũ: ⁊ dicet oĩs pplꝰs fiat fiat. p̃. cvi.
Confitemini dño quoniã bonus: quoniã in seculũ misericordia eius.
Dicant nũc qui redẽpti sũt a dño: quos redemit de manu inimici / ⁊ de regionibus cõgregauit eos.
A solis ortu ⁊ occasu: ab aquilone ⁊ mari.
Errauerũt in solitudine in inaquoso: viam ciuitatis habitaculi non inuenerunt.
Esurientes ⁊ sitientes: aĩa eorum in ipsis defecit.
Et clamauerũt ad dñm cũ tribularenꝭ: ⁊ de necessitatib⁹ eorum eripuit eos.
Et eduxit eos in viã rectam: vt irẽt in ciuitate hitatiõis.
Confiteãtur dño mĩe eius: et mirabilia eius filiis hoĩm
Quia satiauit aĩam inanẽ: et animam esurientem satiauit bonis.
Sedentes in tenebris ⁊ vmbra mortis: vinctos in mẽdicitate et ferro.
Quia exacerbauerunt eloquia dei: et consilium altissimi irritauerunt.

Et humiliatum est in labo-
ribus cor eorum: et infirma-
ti sunt nec fuit q̄ adiuuaret.
Et clamauerunt ad dn̄z cū
tribularentur: ⁊ de necessita
tibus eorum liberauit eos
Et eduxit eos de tenebris et
vmbra mortis: ⁊ vincula eo
rum dirupit
Confiteantur domino mi-
sericordie eius: et mirabilia
eius/ filiis hominum
Quia cōtriuit portas ereas:
et vectes ferreos confregit
Suscepit eos de via iniqui-
tatis eorum: ꝓpter iniustici-
as enim suas humiliati sunt
Omnē escā abominata ē a-
nima eorum: ⁊ appropinqua
uerunt vsq̧ ad portas mort.
Et clamauerunt ad dn̄z cū
tribularētur: ⁊ de necessitati
bus eorum liberauit eos.
Misit verbum suum ⁊ sana
uit eos: et eripuit eos de inte
ritionibus eorum
Confiteātur dn̄o mīe ei⁹: ⁊
mirabilia ei⁹ filiis hominū.
Et sacrificēt sacrificiū lau
dis: ⁊ annuncient opera ei⁹
in exultatione
Qui descendunt mare ī na
uibus: facientes operationē
in aquis multis.
Ipsi viderūt opa dn̄i: et mi
rabilia eius in profundo
Dixit ⁊ stetit sp̄us ꝓcelle: ⁊
exaltati sunt fluctus eius
Ascendūt vsq̧ ad celos et
descendūt vsq̧ ad abyssos:
aīa eorū in malis tabescebat
Turbati sunt ⁊ moti sūt si-
cut ebrius: ⁊ omnis sapientia
eorum deuorata est
Et clamauerūt ad dn̄m cuz
tribularent: et de necessitati
bus eorū eduxit eos
Et statuit procellā eius ī au
ram: ⁊ siluerūt fluctus eius.
Et letati sunt qz siluerunt:
et deduxit eos in portū volū
tatis eorum
Confiteant dn̄o mīe eius: ⁊
mirabilia eius filiis hominū
Et exaltēt eū ī ecclia plebis:
⁊ ī cathedra senioꝝ laudēt eū
Posuit flumina in desertū:
et exitus aquarū in sitim
Terram fructiferam in sal
suginem: a malicia inhabi-
tantiū in ea
Posuit desertum in stagna
aquarū: et terrā sine aqua in
exitus aquarum.
Et collocauit illic esurien-
tes: et constituerunt ciuitatē
habitationis
Et semīauerūt agros ⁊ plā
tauerunt vineas: et fecerunt
fructum natiuitatis.
Et bn̄dixit eis ⁊ multiplica
ti sunt nimis: et iumenta eo-
rum non minorauit.
Et pauci facti sunt ⁊ vexati

sunt: a tribulatione malorū et dolore.
Effusa est cōtentio sup prin cipes: & errare fecit eos in inuio & non in via.
Et adiuuit pauperē de inopia: et posuit sicut oues famili as.
Videbunt recti & letabuntur: et omnis iniquitas opilabit os suum.
Quis sapiēs & custodiet hec: et intelliget mīas dñi
Gloria. ān. Visita nos dñe ī salutari tuo. p̄. cvii.
Paratū cor meū de⁹ paratum cor meū: cātabo et psallam in gloria mea.
Exurge psalterium & cythara: exurgam diluculo.
Confitebor tibi in populis domine: et psallam tibi ī nationibus
Quia magna est super celos mīa tua: et vsq ad nubes veritas tua
Exaltare super celos deus & super omnē terrā gloria tua: vt liberentur dilecti tui
Saluū fac dexta tua & exaudi me: deus locutus est in sācto suo.
Exultabo et diuidam sichimā: et conuallē tabernaculorum dimetiar.
Meus est galaad & meus est manasses: & effrain susceptio capitis mei
Iuda rex meus: moab lebes spei mee
In idumeam extēdā calceamentum meum: michi alieni gene amici facti sunt
Quis deducet me in ciuitatem munitam: quis deducet me vsq in idumeam
Nonne tu de⁹ qui repulisti nos: et non exibis de⁹ in virtutibus nostris
Da nobis auxilium de tribulatione: quia vana salus hominis.
In deo faciemus virtutem: & ipse ad nichilū deducet inimicos nostros. p̄. cviii.
Deus laudē meā ne tacueris: qr os pctōris & os dolosi super me apertum est.
Locuti sunt aduersum me lingua dolosa: et sermonib⁹ odii circundederunt me/ & expugnauerūt me gratis
Pro eo vt me diligerent detrahebant michi: ego autem orabam
Et posuerūt aduersum me mala pro bonis: & odium pro dilectione mea
Cōstitue sup eū pctōrem: et diabolus stet a dextris eius.
Cū iudicat exeat condēnatus: & orō ei⁹ fiat in peccatū
Fiāt dies eius pauci: & epātum eius accipiat alter

Fiant filii eius orphani: et uxor eius vidua.
Nutātes trāsferant filii ei9 et mēdicēt: et eiiciantur de habitationibus suis.
Scrutetur fenerator omnez substantiam eius: et diripiāt alieni labores eius
Non sit illi adiutor: nec sit qui misereatur pupillis eius.
Fiant nati eius in interitū: in generatione vna deleatur nomen eius
In memoriam redeat iniq̄tas patrum eius in conspectu domini: et peccatum matris eius non deleatur
Fiant contra dn̄m semper: et dispereat de terra memoria eoꝝ pro eo q̄ nō est recordatus facere miam
Et persecutus est hominem inopem et mendicum: et cōpūctum corde mortificare
Et dilexit maledictionem et veniet ei: et noluit bn̄dictionē et elongabitur ab eo
Et induit maledictionem sicut vestimētū: et ītrauit sicut aqua in interiora ei9/ et sicut oleum in ossibus eius
Fiat ei sicut vestimentum quo operit: et sicut zona qua semper precingitur.
Hoc op9 eoꝝ q̄ detrahūt michi apud dn̄m: et q̄ loquūtur mala aduersus aīam meam
Et tu dn̄e fac mecum ꝓpter nomen tuum: q2 suauis ē misericordia tua
Libera me q2 egenus et pauper ego sum: et cor meum cōturbatum est intra me
Sicut vmbra cum declinat ablatus sum: et excussus sum sicut locuste
Genua mea infirmata sunt a ieiunio: et caro mea immutata est propter oleum.
Et ego factus sum opprobrium illis: viderunt me et mouerunt capita sua.
Adiuua me dn̄e deus me9: saluum me fac scd̄m misericordiam tuam
Et scient q2 manus tua hec: et tu dn̄e fecisti eam.
Maledicēt illi et tu bn̄dices: qui insurgunt in me confundantur seruus autem tu9 letabitur.
Induant q̄ detrahūt michi pudore: et operiantur sicut diploide confusione sua.
Confitebor dn̄o nimis ī ore meo: et in medio multorum laudabo eum.
Qui astitit a dextris pauperis: vt saluam faceret a persequentibus aīam meam
Gloria. ān. Confitebor dn̄o nimis ī ore meo. ℣. Dn̄e exaudi orōnē meā. ℟. Et clamor me9 ad te veniat. Ante lau. ℣.

Per aduētum. Vlus. Emitte agnū. Rm. de petra. A. Dñe ne ī ira. vsq ad xl. et a Deus oīm. vsq ad aduentum. Vl9. Fiat mīa tua dñe. In lau. ā. Benigne fac ī bona volūtate tua dñe. p̄ Miserere. p̄. xci.

Bonū est confiteri dño: et psallere nomini tuo altissime.

Ad annūciādū mane mīaʒ tuā: et veritatē tuā p noctē.

In decacordo psalterio: cū cantico in cythara.

Quia delectasti me dñe in factura tua: et in operibus manuum tuarum exultabo.

Quā magnificata sunt opera tua dñe: nimis profunde facte sunt cogitationes tue.

Uir insipiēs nō cognoscet: et stultus non intelliget hec.

Cū exorti fuerint peccatores sicut fenū: et apparuerint oēs qui operant iniquitatē.

Ut intereant in seculū seculi: tu autē altissimus in eternum domine.

Quoniā ecce īimici tui dñe/ quoniā ecce īimici tui pibūt: et dispergentur oēs qui operantur iniquitatem

Et exaltabitur sicut vnicornis cornu meum: et senectus mea in misericordia vberi.

Et despexit oculus me9 inimicos meos: et insurgētibus in me malignātibus audiet auris mea.

Iust9 vt palma florebit: sicut cedrus libani multiplicabitur.

Plātati ī domo dñi: ī atriis domus dei nostri florebunt.

Adhuc multiplicabūtur in senecta vberi: et benepatientes erunt vt annuncient.

Qm̄ rect9 dñs deus noster: et non est iniquitas in eo.

Gloria pr̄i. ān. Bonū est cōfiteri dño. ā. Metuant dñm omnes fines terre. p̄s. Deus deus. p̄s. Deutero. xxxii.

Audite celi q̄ loquar: audiat terra vba oris mei.

Cōcrescat vt pluuia doctrina mea: fluat vt ros eloquiū meum.

Quasi imber super herbā: et quasi stille super gramīa/ quia nomen dñi inuocabo.

Date magnificentiam deo nostro: dei perfecta sunt opera et omnes vie eius iudicia.

De9 fidelis et absq vlla iniquitate iustus et rectus: peccauerunt ei/ et non filii eius in sordibus.

Generatio praua atq peruersa: heccine reddis dño popule stulte et insipiens.

Nūquid nō ipe ē pr̄ tu9 qui possedit te: et fecit et creauit te

Memēto dieꝝ antiquoꝝ: co gita generationes ſingulas
Interroga patrē tuū ⁊ an= nunciabit tibi: maioꝛes tuos et dicent tibi.
Quando diuidebat altiſſi= mus gentes: quādo ſepara= bat filios adam.
Cōſtituit terminos pplꝫoꝝ: iuxta numerū filioꝛū iſrael.
Pars aūt dn̄i pplꝫus ei⁹: ia= cob funicul⁹ hereditatis ei⁹.
Inuenit eum in terra deſer ta: in loco hoꝛroꝛis et vaſte ſolitudinis.
Circunduxit eum ⁊ docuit: et cuſtodiuit quaſi pupillam oculi ſui.
Sicut aquila pꝛouocans ad volādum pullos ſuos: et ſu= per eos volitans.
Expādit alas ſuas ⁊ aſſum= pſit eos: atqꝫ poꝛtauit in hu= meris ſuis.
Dn̄s ſolus dux eius fuit: et non erat cū eo deus alienus.
Conſtituit eum ſuper excel= ſam terrā: vt comederet fru= ctus agroꝛum.
Vt ſugeret mel de petra: oleumqꝫ de ſaxo duriſſimo.
Butirum de armento ⁊ lac de ouibus: cum adipe agnoꝛū et arietum filioꝛum baſan.
Et hircos cum medulla tri= tici: et ſanguinem vue bibe= ret meraciſſimum.
Incraſſatus eſt dilectus et recalcitrauit: īcraſſatus im= pinguatus dilatatus.
Dereliquit deum factoꝛem ſuum: ⁊ receſſit a deo ſaluta= ri ſuo.
Pꝛouocauerūt eum in diis alienis: et ī abominationib⁹ ad iracūdiam concitauerūt.
Immolauerūt demoniis et nō deo: diis quos ignoꝛabāt.
Noui recenteſqꝫ venerunt: quos nō coluerīt patres eoꝝ.
Deum qui te genuit dereli= quiſti: et oblitus es domini creatoꝛis tui.
Vidit dn̄s et ad iracūdiam concitatus eſt: quia pꝛouoca uerunt eum filii ſui et filie.
Et ait abſcondam faciem meam ab eis: et conſiderabo nouiſſima eoꝛum.
Generatio enī peruerſa eſt: et infideles filii.
Ipſi me ꝓuocauerunt in eo qui nō erat deus: et irritaue runt in vanitatibus ſuis.
Et ego pꝛouocabo eos in eo qui nō eſt populus: ⁊ in gen= te ſtulta irritabo illos.
Ignis ſuccēſus eſt ī furoꝛe meo: ⁊ ardebit vſqꝫ ad infer= ni nouiſſima.
Deuoꝛabitqꝫ terram cū ger mine ſuo: et mōtium funda= menta comburet.
Cōgregabo ſuper eos ma=

la : et sagittas meas complebo in eis.

Cõsumẽt fame : ⁊ deuorabũt eos aues morsu amarissimo

Dentes bestiaꝝ immittam in eos : cũ furore trahẽtiũ super terram atq; serpentium.

Foris vastabit eos gladi⁹ : et intus pauor.

Iuuenem simul ac virginẽ : lactẽtem cum hoĩe sene.

Et dixi vbinã sũt : cessare faciã ex hoĩbus memoriã eorũ.

Sed propter iram inimicoꝝ distuli : ne forte superbirent hostes eorum.

Et dicerẽt manus nr̃a excelsa : et nõ dñs fecit hec omĩa.

Gens absq; cõsilio est ⁊ sine prudentia : vtinã saperent et intelligerẽt ac nouissima ꝓuiderent.

Quomõ ꝓseq̄bat̃ vn⁹ mille : ⁊ duo fugarẽt decẽ milia.

Nõne ideo qꝛ deus suus vẽdidit eos : ⁊ dñs ꝯclusit illos

Non enĩ est deus noster vt dii eorum : et inimici nostri sunt iudices.

De vinea sodomorũ vinea eoꝝ : ⁊ de suburbanis gomorre

Vua eorũ vua fellis : et botri amarissimi

Fel drachonũ vinũ eoꝝ : et venenũ aspidũ insanabile.

Nõne hec ꝯdita sũt apd me : et signata ĩ thesauris meis.

Mea est vltio ⁊ ego retribuam eis in tẽpore : vt labatur pes eorum.

Iuxta est dies perditionis : et adesse festinant tempora.

Iudicabit dñs populũ suũ : et in seruis suis miserebitur.

Uidebit q̃ ĩfirmata sit manus ei⁹ : ⁊ clausi quoq; defecerũt residuiq; cõsumpti sũt

Et dicent vbi sunt dii eoꝝ : in quibus habebãt fiduciam

De quorum victimis comedebant adipes : ⁊ bibebãt vinum libaminum.

Surgant ⁊ opitulẽtur vobis : et ĩ necessitate vos ꝓtegant.

Uidete q̃ ego sim sol⁹ : et nõ sit alius deus preter me.

Ego occidam et ego viuere faciam percutiã ⁊ ego sanabo : ⁊ nõ est qui de manu mea possit eruere.

Leuabo ad celũ manũ meã : et dicam viuo ego in eternũ.

Si acuero vt fulgur gladiũ meum : et arripuerint iudicium manus mee.

Reddam vltionẽ hostibus meis : et qui oderunt me retribuam.

Inebriabo sagittas meas sanguine : ⁊ gladius meus deuorabit carnes.

De cruore occisorũ : ⁊ de captiuitate nudati ĩimicorum capitis.

Laudate gentes populum eius: quia sanguinem seruorum suorum vlciscetur.
Et vindictam retribuet in hostes eorũ: et propicius erit terre populi sui.
Gloria. ãn. Et in seruis suis dñs miserebit. ãn. In cimbalis bñsonãtib⁹ laudate dñm. p̃. Laud̃ do. ¶ Per aduentũ cp̃m. Ecce dies. hy⁹. Uox clara. ṽ. Uox clamãtis. ℞. Parate viã. A Dñe ne ĩ ira vsq ad caput ieiunii ⁊ a De⁹ oĩm vsq ad aduẽtũ. cp̃. Uigilate Sequẽs hy⁹ d̃r solũ ad lau. in sabbato prime añ dñicam primã. xl. quãdo in predicto sabbato de fer̃. agitur. Hy⁹.
Aurora iã spargit polum: terris dies illabitur: lucis resultat spiculum: discedat omne lubricum.
Fantasma noctis decidat: mẽtis reatus subruat: quicquid tenebris horridum: nox attulit culpe cadat.
Ut mane illd̃ vltimũ: qd̃ p̃stolamur cernui: ĩ lucẽ nobis effluat: dũ hoc canore ꝯcrepat
Deo patri sit gloria. Per estatem hy⁹. Ecce iã noctis. ṽ⁹. In matutinis ã. In viã pacis dirige nos domĩe. p̃s. Bñdict⁹. Preces ⁊c. vt supra oratio vt decet. ¶ In dñicis diebus ad vesperas. p̃s. cix.

Dixit dñs domino meo: sede a dextris meis.
Donec ponam inimicos tuos: scabellum pedum tuorum.
Uirgã virtutis tue emittet dñs ex syon: dominare ĩ medio inimicorum tuorum.
Tecũ principiũ in die virtutis tue: ĩ splẽdorib⁹ sctõrũ ex vtero ante luciferũ genui te
Iurauit dñs ⁊ nõ penitebit eũ: tu es sacerdos in eternum scd̃m ordinem melchisedech.
Dñs a dextris tuis: cõfregit in die ire sue reges.
Iudicabit in nationib⁹ implebit ruinas: conquassabit capita in terra multorum.
De torrente in via bibit: propterea exaltauit caput.
Gloria. ã. Sede a dexs̃ meis dixit dñs dño meo. p̃s. cx.
Confitebor tibi dñe in toto corde meo: in consilio iustorũ ⁊ congregatiõe.
Magna opera dñi: exquisita in omnes voluntates eius.
Confessio ⁊ magnificentia opus eius: ⁊ iusticia eius manet in seculum seculi.
Memoriã fecit mirabilium suoꝝ misericors ⁊ miserator dñs: escam dedit timẽtib⁹ se.
Memor erit in sclm̃ testamẽti sui: virtutẽ opeꝝ suoꝝ an=

nunciabit populo suo
Ut det illis hereditatẽ gen tium: opera manuũ eius veritas et iudicium
Fidelia oĩa mandata eius confirmata in seculũ seculi: facta in veritate et equitate.
Redemptionẽ misit dñs populo suo: mandauit in eternum testamentũ suum
Sanctũ et terribile nomẽ ei⁹: inicium sapientie timor dñi.
Intellectus bonus oĩbus facientibus eum: laudatio ei⁹ manet in seculum seculi.
Gloria. ã. Fidelia omĩa mãdata eius confirmata in seculum seculi. ps. cxi.
BEatus vir qui timet dominum: in mãdatis ei⁹ volet nimis
Potẽs ĩ terra erit semẽ ei⁹: generatio rectorum benedicetur.
Gloria et diuitie in domo ei⁹: et iusticia eius manet in seculum seculi.
Exortum est in tenebris lumen rectis: misericors et miserator et iustus.
Iocundus homo q̃ miseret et cõmodat / disponit sermones suos in iudicio: quia in eternũ non cõmouebitur.
In memoria eterna erit iustus: ab auditione mala non timebit
Paratũ cor eius sperare ĩ domino confirmatũ est cor ei⁹: non cõmouebitur donec despiciat inimicos suos.
Dispersit dedit pauperib⁹ iusticia eius manet in seculũ seculi: cornu ei⁹ exaltabitur in gloria.
Peccator videbit et irascet dentibus suis fremet et tabescet: desiderium peccatorum peribit
Gloria. ãn. In mãdatis ei⁹ volet nimis. ps. cxii.
LAudate pueri dñm: laudate nomen domini.
Sit nomen dñi benedictũ: ex hoc nũc et usq̃ in seculum
A solis ortu usq̃ ad occasum: laudabile nomen dñi
Excelsus sup oẽs gẽtes domin⁹: et sup celos gloria eius
Quis sicut dñs deus noster qui in altis habitat: et humilia respicit in celo et in terra
Suscitãs a terra inopẽ: et de stercore erigens pauperem
Ut collocet eũ cũ principibus: cũ principib⁹ populi sui
Qui habitare facit sterilez in domo: matrẽ filiorũ letãtẽ
Gloria. ãn. Sit nomen dñi benedictum in secula. p. cxiii.
IN exitu israel de egypto: domus iacob de populo barbaro
Facta est iudea sctĩficatio

eius: israel potestas eius.
Mare vidit et fugit: iordanis conuersus est retrorsum
Mõtes exultauerũt vt arietes: et colles sicut agni ouiuz
Quid est tibi mare quod fugisti: et tu iordanis quia conuersus es retrorsum
Mõtes exultastis sicut arietes: et colles sicut agni ouiuz
A facie dñi mota est terra: a facie dei iacob.
Qui cõuertit petrã ĩ stagna aquaꝝ: et rupẽ ĩ fõtes aquaꝝ
Non nobis dñe non nobis: sed nomini tuo da gloriam
Sup mĩa tua et veritate tua nequãdo dicant gentes: vbi est deus eorum.
Deus aũt noster in celo: oĩa quecũqꝫ voluit fecit.
Simulacra gẽtiũ argẽtũ et aurũ: opera manuũ hominũ
Os habẽt et nõ loquent: oculos habẽt et nõ videbunt
Aures habẽt et nõ audiẽt: nares habẽt et nõ odorabunt
Manus habẽt et non palpabunt pedes habent et nõ ambulabunt: non clamabunt ĩ gutture suo
Similes illis fiant q̇ faciũt ea: et oẽs q̇ cõfidũt in eis.
Domus israel sperauit ĩ domino: adiutor eorum et protector eorum est.
Domus aaron sperauit in dño: adiutor eorum et protector eorum est
Qui timent dñm sperauerũt in dño: adiutor eorũ/ et protector eorum est
Dñs memor fuit nostri: et benedixit nobis
Benedixit domui israel: benedixit domui aaron
Bñdixit oĩbus qui timẽt dominũ: pusillis cũ maioribus
Adiiciat dñs sup vos: sup vos et sup filios vestros
Bñdicti vos a dño: q̇ fecit celum et terram.
Celũ celi dño: terrã aũt dedit filiis hominum
Non mortui laudabunt te dñe: neqꝫ omẽs qui descẽdũt in infernum
Sed nos qui viuimus bñdicimus dño: ex hoc nũc et vsqꝫ in seculũ. Alia. ãn. Nos qui viuimus benedicimus domino.

¶ Añe et cp̃. p aduẽ. suis ĩ locis singulis dñicis eiusdem ibidẽ reperientur. Hymnus.

Conditor alme syderũ: eterna lux credentium: christe redẽptor omniũ: exaudi preces supplicũ
Qui condolẽs interitu: mortis perire seculũ: saluasti mũdum languidũ: donans reis remediũ
Vergente mũdi vespere: vti sponsus de thalamo: egressus

honestissima: virginis matris clausula
Cuius forti potentie: genu curuãtur omnia: celestia terrestria: fatent nutu subdita.
Te deprecamur agie: vẽtura iudex seculi: conserua nos in tẽpore: hostis a telo pfidi.
Laus honor virtus gloria: deo patri et filio: sãcto simul paraclito: ĩ sempiterna scła. Amẽ. V⁹ Rorate celi desup. R. Et nubes pluãt iustũ aperiatur terra et germĩet saluatorẽ. Hic hymnus cũ suo vsu et R. dicit ad vespas oĩbus dñicis et ferialib⁹ diebus per aduẽtũ vsq ad vigiliã natalis dñi quãdo de tpali agit. Hoc cp. sequẽs dr ad vespas in oĩbus dñicis et fer. A Dñe ne ĩ ira. vsq ad lxx. et a Deus omnium. vsq ad aduentum dñi quãdocũq de temporali agitur. Dicitur etiã in fer. a lxx. vsq ad xl. quãdo de feria agitur. Capm. Thessalo. iii.

Dominus autem dirigat corda et corpora nostra in caritate dei et patientia christi. Et sequẽs hy⁹ dicitur ad vesperas in oĩbus dñicis. A Dñe ne in ira. vsq ad xl. Et a Deus omniũ vsq ad aduentum tam in dñicis diebus q̃ in fer. quando de temporali agitur. Hymnus.

Lucis creator optĩe: lucem dierum proferẽs: primordiis lucis noue: mũdi parans originem.
Qui mane iunctum vesperi: diem vocari precipis: tetrum chaos illabit: audi preces cũ fletibus.
Ne mẽs grauata crimĩe: vite sit exul mũere: dũ nil pẽne cogitat: seseq culpis illigat.
Celorũ pulset ĩtimũ: vitale tollat p̃miũ: vitem⁹ oẽ noxiũ: purgemus omne pessimum
Presta pater piissime: prĩq cõpar vnice: cũ spũ paraclito: regnans per oẽ sclm. Amen. Usq ad purificationẽ dicit Gloria tibi dñe q̃ natus es. V⁹ Dirigatur dñe ad te oratio mea. R Sicut incensũ in conspectu tuo. Iste V dicitur ad vesperas in omĩbus do. diebus et fer. a Dñe ne ĩ ira. vsq ad xl. et a Deus omniũ. vsq ad aduentum quãdo de temporali agitur. ¶ Feria scda ad vesperas. ps. cxiiii.

Dilexi qm̃ exaudiet dñs: vocez orationis mee.
Quia inclinauit aurem suam michi: et in diebus meis inuocabo.
Circũdederunt me dolores mortis: et pericula ĩferni inuenerunt me

Tribulationẽ et dolorẽ inve ni: et nomen dñi invocavi.
O dñe libera aĩam meã misericors dñs et iustus: et deus noster miseretur.
Custodiens parvulos dñs: humiliat9 sum et liberavit me
Cõvertere aĩa mea ĩ requiẽ tuam: qr dñs benefecit tibi.
Quia eripuit aĩam meam de morte oclos meos a lachri mis: pedes meos a lapsu.
Placebo domio: in regione vivorum.
Gloria patri ãn. Inclinavit dñs aurẽ suã michi. p̃s. cxv.
CRedidi propter qđ locutus sum: ego aũt humiliatus sum nimis.
Ego dixi in excessu meo: om nis homo mendax.
Quid retribuã dño: p omnibus que retribuit michi.
Calicem salutaris accipiaz: et nomen dñi invocabo.
Vota mea dño reddã corã omĩ populo eius: preciosa in conspectu domini mors sanctorum eius.
O dñe qr ego seru9 tuus: ego seru9 tuus et fili9 ancille tue.
Dirupisti vincula mea tibi sacrificabo hostiam laudis: et nomen dñi invocabo.
Vota mea dño reddã in cõ spectu omnis populi eius: in atriis domus dñi ĩ medio tui hierusalem.
Gloria. ãn Credidi propter quod locutus sum. p̃. cxvi.
LAudate dñm oẽs gentes: laudate eũ oẽs ppli
Quoniã cõfirmata est sup nos mĩa eius: et veritas dñi manet in eternum.
Gloria pr̃i. ã Laudate dñm omnes gentes. p̃s. cxix.
AD dominũ cum tribu larer clamavi: et exaudivit me.
Dñe libera aĩam meã a labiis ĩiquis: et a lingua dolosa
Quid det tibi aut q̇d apponatur tibi: ad linguã dolosã.
Sagitte potentis acute: cum carbonibus desolatoriis.
Heu michi qr incolat9 meus plongatus est: habitavi cum habitãtibus cedar/ multum incola fuit anima mea.
Cũ his qui oderũt pacẽ erã pacificus: cũ loquebar illis impugnabãt me gratis.
Gloria pr̃i. ãn. Clamavi et exaudivit me. p̃s. cxx.
LEvavi oculos meos in mõtes: unde veniet auxilium michi.
Auxiliuz meum a dño: qui fecit celum et terram.
Nõ det ĩ comotionẽ pedẽ tuũ: neq dormitet q̇ custodit te.
Ecce nõ dormitabit neq dor miet: qui custodit israel.

Dñs custodit te dñs ꝓtectio tua: super manũ dexterã tuã
Per diem sol nõ vret te: neqꝫ luna per noctem.
Dñs custodit te ab omĩ malo: custodiat aĩam tuã dñs.
Dñs custodiat ĩtroitũ tuũ et exitum tuum: ex hoc nunc et vsqꝫ in seculum
Gloria pr̃i. ãn. Auxiliũ meũ a dño. cp̃. Dñs autem dixi. A Dñe ne ĩ ira. vsqꝫ ad xl. quãde iii. fer̃. agitur: tunc ad vs̃. feria scda dicit̃ sequẽs hy⁹.

Immẽse celi cõditor: qui mixta ne confunderent: aque fluẽta diuidens: celum dedisti limitem.
Firmans locum celestibus: simulqꝫ terre riuulis: vt vnda flammas temperet: terre solum ne dissipent.
Infunde nũc piissime: donũ perẽnis gratie: fraudis noue ne casibus: nos error atterat vetus.
Lucẽ fides inueniat: sic luminis iubar ferat: hec vana cũcta terreat: hanc falsa nulla comprimant.
Presta pr̃. Amẽ. V̸. Dirigatur dñe. Per estatẽ. hy⁹. Lucis crea. V̸⁹. Dirigat̃ dñe. ãn. Magnificet te sp aĩa mea de⁹ meus. p̃. Magnificat. Preces vt supra. or̃o vt decet. Per aduẽtũ qñ de fer̃. agit̃. Mẽo. de sctã maria. ãn. Ne timeas maria ĩuenisti enĩ gr̃az apd dñm: ecce concipies ꝛ paries filiũ allã. V̸ Egredief virga de radice iesse. R̸. Et flos de radice ei⁹ ascẽdet. or̃o. Deus qui de beate marie ꝛc. Mẽo. de oĩbus sctĩs. ã. Ecce dñs veniet ꝛc. V̸. Ecce apparebit. R̸ Et cum eo. or̃o. Cõscientias vr̃s scda feria ad mat̃. ¶ Ab octa. sancti stephani vsqꝫ ad purificationẽ de sctã maria nisi ĩ vigilia epiphaĩe ĩ feriis et festis iii. lec. sine re. chori. ãn. Rubũ quẽ viderat ꝛc. V̸. Speciosus forma. R̸. Diffusa ꝛc. or̃o. Deus qui salutis et̃ne. Post purificationẽ ad memoriã de sctã maria dicãtur añe sicut ĩfra ãn. cõpletoriũ notat̃. Et siliter de oĩb⁹ sctĩs. Cetera oĩa vt notatur scda feria ad matu. ¶ Fer̃. tercia ad vesperas p̃s. cxxi.

Letatus sum in his que dicta sũt michi: in domũ dñi ibimus.
Stantes erant pedes nostri: in atriis tuis hierusalem.
Hierusalem que edificatur vt ciuitas: cui⁹ participatio eius in idipsum.
Illuc enĩ ascẽderũt tribus tribus dñi: testimoniũ israel ad cõfitendum nomini dñi.

Quia illic sederũt sedes in iudicio: sedes sup domũ dauid.
Rogate que ad pacem sunt hierusalem: et abũdantia diligentibus te.
Fiat pax in virtute tua: et abũdantia in turribus tuis
Propter fratres meos et primos meos: loquebar pacem de te
Propter domũ dñi dei nostri: quesiui bona tibi.
Gloria. ãn. In domũ dñi letantes ibimus. ps. cxxii.

Ad te leuaui oclos meos: qui habitas ĩ celis.
Ecce sicut oculi seruorũ: in manibus dñorum suorum.
Sicut oculi ancille in manibus dñe sue: ita oculi nostri ad dñm deum nostrũ donec misereatur nostri.
Miserere nr̃i dñe miserere nostri: quia multum repleti sumus despectione.
Quia multũ repleta est aĩa nostra opprobriũ abundantibus: et despectio superbis.
Gloria. ãn. Qui habitas in celis miserere nobis. p̃. cxxiii.

Nisi quia dñs erat ĩ nobis dicat nũc israel: nisi quia dñs erat in nobis.
Cũ exurgerẽt hoĩes ĩ nos: forte viuos deglutissent nos
Cum irasceret furor eoruz in nos: forsitan aqua absorbuisset nos.
Torrẽtem pertransiuit aĩa nostra forsitã ptrãsisset aĩa nostra: aquam intolerabilẽ
Bñdictus dñs qui nõ dedit nos: in captiõe dentib⁹ eorũ.
Anima nostra sicut passer erepta est: de laqueo venãtiũ
Laqueus cõtritus est: ⁊ nos liberati sumus
Adiutoriũ nostrum ĩ noĩe dñi: qui fecit celũ et terram.
Gloria pr̃i. ãn. Adiutorium nostrũ in noĩe dñi. p̃. cxxiiii.

Qui confidunt in dño sicut mons syon: non cõmouebitur ĩ eternum qui habitat in hierusalem.
Montes in circuitu eius/ et dñs in circuitu populi sui: ex hoc nunc et vsq in seculum.
Quia nõ relinquet dñs virgam peccatorũ super sortem iustorũ: vt non extẽdãt iusti ad ĩiquitatem manus suas.
Benefac domine: bonis et rectis corde.
Declinantes autem in obligationes adducet dominus cum operãtibus ĩiquitatem: pax super israel.
Gloria. ã. Bñfac dñe bonis et rectis corde. ps. cxxv.

In cõuertẽdo dñs captiuitatem syon: facti sumus sicut consolati.
Tunc repletũ est gaudio os

nostrum: et lingua nostra exultatione.
Tunc dicēt inter gentes: magnificauit domin⁹ facere cū eis.
Magnificauit dominus facere nobiscum: facti sum⁹ letantes.
Conuerte domine captiuitatem nostram: sicut torrēs in austro.
Qui semināt in lachrymis: in exultatione metent
Euntes ibant et flebāt: mittentes semina sua.
Venientes autem veniēt cū exultatione: portantes manipulos suos.
Gloria. ā. Facti sumus sicut consolati. Cpm. Dominus autem. A Domine ne in ira. Vsqꝫ ad .xl. Hymnus
Telluris ingēs cōditor: mundi solum qui eruens: pulsis aque molestiis: terrā dedisti immobilem
Ut aptum germen pferēs: fuluis decora floribus: fecunda fructu sisteret: pastūqꝫ gratum redderet
Mētis perusta vulnera: mūda virorꝫ gratia: vt facta fletu diluat: motusqꝫ prauos atterat
Iussis tuis obtemperet: nullis malis approximet: bonis repleri gaudeat: et mortꝫ actū nesciat
Presta pr̄. V. Dirigat dn̄e. Per estare p⁹. Lucis creator Vs⁹. Dirigat. ān. Exultauit spiritus meus in deo salutari meo. ps̄. Magt. Preces etc. vt s̄. Oratio vt decet. ¶ Feria quarta ad ves̄. ps̄. cxxvi.
Nisi dn̄s edificauerit domū: ī vanū laborauerūt qui edificāt eam
Nisi dn̄s custodierit ciuitatem: frustra vigilat qui custodit eam
Vanū est vobis ante lucem surgere: surgite postq̄ sederitis q̇ mādicatis panē dolorꝫ
Cū dederit dilectis suis sōnum: ecce hereditas dn̄i filii merces fructus ventris
Sicut sagitte in manu potētis: ita filii excussorum
Beatus vir qui impleuit desiderium suum ex ipsis: nō cōfundetur cum loquetur inimicis suis in porta
Glia. ān. Btūs vir q̇ impleuit desideriū suū. ps̄. cxxvii.
Beati omnes qui timēt dn̄m: qui ambulant in viis eius
Labores manuū tuarū q̇a manducabis: beatus es et bone tibi erit
Uxor tua sicut vitis abundās: in lateribus domus tue

Filii tui sicut nouelle oliua rum: in circuitu mense tue
Ecce sic benedicetur homo: qui timet dominum
Benedicat tibi dñs ex syon: et videas bona hierusalē om nibus diebus vite tue.
Et videas filios filiorũ tuo rum: pacē super israel. Glia.
ān. Beati omnes qui timent dominum ps. cxxviii.
Sepe expugnauerũt me a iuuentute mea: dicat nunc israel.
Sepe expugnauerũt me a iu= uētute mea: etenim non po= tuerunt michi.
Supra dorsum meum fabri cauerunt peccatores: prolon gauerunt iniquitatem suam
Dñs iustus concidet ceruι= ces peccatorum: confundan tur et conuertant retrorsum omnes qui oderunt syon
Fiant sicut fenum tectorũ: qd priusq̄ euellat exaruit
De quo non impleuit ma= num suam qui metet: et sinũ suũ qui manipulos colliget.
Et non dixerunt qui prete= ribant benedictio domini su per vos: benedicimus vobis in noīe dñi Gloria. ān. Bene dicimus vobis in nomine do mini. ps. cxxix.
De pfūdis clamaui ad te dñe: dñe exaudi vocē meā.
Fiant aures tue intenden= tes: ī vocē depcationis mee.
Si iniquitates obseruaueris domine: domine quis susti= nebit.
Quia apud te propiciatio est: et ppter legē tuā sustinui te domine
Sustinuit aīa mea ī vbo ei⁹: sperauit aīa mea in dño
A custodia matutina vsq͂ ad noctē: speret israel ī dño
Quia apud dñm mīa: et co piosa apud eum redemptio.
Et ipse redimet israel: ex oī bus iniq̄tatib⁹ ei⁹. Gla ān..
De profundis clamaui ad te domine. ps. cxxx.
Domine non est exalta tum cor meum: neq͂ elati sũt oculi mei
Neq͂ ambulaui in magnis: neq͂ in mirabilib⁹ sup me.
Si non humiliter sentiebā: sed exaltaui aīam meā.
Sicut ablactatus est sup ma tre sua: ita retributio in ani= ma mea.
Speret israel in domino: ex hoc nũc et vsq͂ ī scl'. Gla. ā.
Speret israel in domino. cp.
Dñs autem diriga. R Domi ne ne in ira hy⁹.
Celi deus sanctissime: q̄ lucidũ centrũ poli: can dore pingis igneo: augēs de= coro lumine.

Quarto die qui flammeaz: solis rotam constituens: lune ministrans ordini: vagos recursus syderum

Ut noctibus vel lumini: direptionis terminum: primordiis et mensium: signum daret notissimum

Illumina cor hominum: absterge sordes mentium: resolue culpe vinculum: euerte moles criminum

Presta pat piis. v. Dirigat. Per estate p9. Lucis crea. v. Dirigatur. an. Respexisti humilitatem meam dne de9 meus. p. Magnificat. preces vts

Feria. v. ad ves. ps. cxxxi.

Memento domine dauid: et omnis mansuetudinis eius.

Sicut iurauit dno: votu vouit deo iacob

Si introiero in tabernaculu domus mee: si ascendero i lectum strati mei

Si dedero somnu oculis meis: et palpebris meis dormitationem.

Et requiem temporib9 meis donec inueniam locu dno: tabernaculum deo iacob.

Ecce audiuimus eam in effrata: inuenimus eam in campis silue

Introibimus in tabernaculum eius: adorabimus in loco vbi steterunt pedes eius.

Surge domine in requie tua: tu et archa sanctificationis tue.

Sacerdotes tui induant iusticia: et sancti tui exultent

Propter dauid seruu tuum: no auertas facie christi tui

Iurauit dns dauid veritatem et non frustrabitur eum: de fructu ventris tui ponam super sedem tuam

Si custodierint filii tui testamentu meum: et testimonia mea hec que docebo eos

Et filii eoru vsqz in seculu: sedebunt sup sedem tuam

Quoniam elegit dns syon: elegit eam i habitatione sibi

Hec requies mea in seculuz seculi: hic habitabo quoniaz elegi eam

Uiduam eius benedices benedicam: pauperes eius saturabo panibus

Sacerdotes eius induam salutari: et sancti eius exultatione exultabunt

Illuc producam cornu dauid: paraui lucernam christo meo.

Inimicos eius induam confusione: super ipsum aute efflorebit sanctificatio mea

Gloria patri. a. Et ois mansuetudinis ei9. p. cxxxii.

Ecce q̃ bonum ⁊ q̃ iocundum: habitare fratres in vnum.
Sicut vnguentum in capite: quod descendit in barbã barbam aaron
Quod descendit in orã vestimenti eius: sicut ros hermon qui descendit in montem syon.
Quia illic mãdauit dñs benedictionem: et vitam vsq̃ ĩ seculum.
Gloria patri. ãn. Ecce q̃ bonum et q̃ iocundum. Non dicitur ad vespas iste p̃. cxxxiii
Ecce nunc bñdicite dñ:: omnes serui dñi
Qui statis in domo domini: in atriis domus dei nostri
In noctibus extollite man⁹ vestras in sancta: ⁊ benedicite dominum.
Bñdicat te dñs ex syon: q̃ fecit celũ ⁊ terram. p̃s. cxxxiiii.
Laudate nomẽ dñi: laudate serui dñm
Qui statis in domo domini: in atriis domus dei nostri
Laudate dñ: q̃m bon⁹ dñs: psallite nomini ei⁹ q̃m suaue
Q̃m iacob elegit sibi dñs: israel in possessionẽ sibi
Q: ego cognoui q̃ magn⁹ ẽ dñs: ⁊ de⁹ nr̃ p̃re oĩbus diis
Omnia quecũq: voluit dñs fecit in celo ⁊ in terra: ĩ mari et in omnibus abyssis
Educens nubes ab extremo terre: fulgura in pluuiã fecit
Qui producit ventos de thesauris suis: qui percussit primogenita egypti/ ab homine vsq: ad pecus
Et misit signa ⁊ p̃digia in medio tui egypte: in pharaonem ⁊ in omnes seruos eius
Qui percussit gẽtes multas: et occidit reges fortes
Seon regem amorreorum: ⁊ og regem basan ⁊ omnia regna chanaan
Et dedit terram eorum hereditatem: hereditatẽ israel populo suo
Dñe nomen tuũ in eternũ: dñe memoriale tuũ ĩ generatione ⁊ generationem.
Quia iudicabit domin⁹ populum suum: et in seruis suis deprecabitur.
Simulacra gentium argentum et aurum: opera manuũ hominum
Os habent ⁊ nõ loquentur: oculos habent ⁊ nõ videbũt.
Aures habẽt ⁊ non audiẽt: neq: enim est spiritus in ore ipsorum.
Similes illis fiant qui faciunt ea: et omnes qui cõfidũt in eis.
Dom⁹ israel bñdicite dñm: domus aaron bñdicite dñm

Domus levi benedicite dominũ: qui timetis dñm benedicite dñm
Benedictus dñs ex syon: q̃ habitat in hierusalem
Gloria. ã. Oĩa quecũq3 voluit dñs fecit.
Confitemini dño qm̃ bonus: qm̃ in eternũ mĩa eius
Confitemini: deo deoꝝ
Confitemini: dño dñoꝝ
Qui facit: mirabilia magna solus
Qui fecit celos: in itellectu
Qui firmauit terra3: super aquas
Qui fecit: lumĩaria magna
Solem: in potestatẽ diei.
Lunam et stellas: in potestatem noctis
Qui percussit egyptum: cu3 primogenitis eorum
Qui eduxit israel: de medio eorum
In manu potenti: et brachio excelso
Qui diuisit mare rubrum: in diuisiones
Et eduxit israel: per mediũ eius
Et excussit pharaonẽ et virtutem eius: in mari rubro
Qui traduxit populũ suu3: per desertum
Qui pcussit: reges magnos
Et occidit: reges fortes
Seon: regem amorreorũ.
Et og: regem basan
Et dedit terram eorũ: hereditatem.
Hereditatẽ israel: seruo suo
Quia in humilitate nostra: memor fuit nostri
Et redemit nos: ab inimicis nostris.
Qui dat escã: omni carni
Confitemini: deo celi
Cõfitemini dño dñoꝝ: qm̃ in eternũ mĩa eius
Gloria pr̃i. ã. Qm̃ in eternũ mĩa eius. ps. cxxxvi
Super flumĩa babilonis illic sedim9 et fleuim9: dũ recordaremur syon
In salicib9 in medio ei9: suspendimus organa nostra
Quia illic interrogauerũt nos: qui captiuos duxerunt nos verba cantionũ
Et qui abduxerũt nos: hymnum cantate nobis de canticis syon
Quomodo cãtabimus canticũ dñi: in terra aliena?
Si oblitus fuero tui hierusalem: obliuioni detur dextera mea
Adhereat ligua mea faucibus meis: si non meminero tui.
Si nõ proposuero tui hierusalẽ: in principio leticie mee
Memor esto dñe filioꝝ edõ: in diem hierusalem.

Qui dicũt exinanite exina-
nite: vsq; ad fũdamẽtũ ĩ ea.
Filia babylonis misera: be
atus qui retribuet tibi retri-
butionem tuã quã retribui-
sti nobis
Beatus qui tenebit: & alli-
det paruulos suos ad petrã
Glia. ãn. Hymnũ cãtate no
bis de cãticis syon. cpm. Dñs
aũt dirigat. a dñe ne in ira.
M vsq; ad xl. Hymnus.
Agne deus potentie: q
ex aquis ortũ genus: partim
remittis gurgiti: partim le-
uas in aera
Dimersa limphis imp̃mẽs:
subuecta celis irrogãs: vt stir
pe vna prodita: diuersa rapi
ant loca.
Largite cũct; seruulis: quos
mundat vnda sanguinis: ne
scire lapsus criminũ: nec fer-
re mortis tedium
Vt culpa nullum dep̃mat:
nullũ leuet iactãtia: elisa mẽs
ne concidat: elata mẽs ne cor
ruat.
Presta pat. V. Dirigat dñe.
Per estatẽ p9. Lucis creator
V. Dirigat dñe. ã Deposuit
potẽtes sctõs psequẽtes & ex-
altauit humiles xp̃m cõfiten
tes. p̃. Magñt. Preces & c̃. vt s̃.
Et memo. fer. vt in. ii. fe. ad
matuti. patet ¶ Feria sexta
ad vesperas. p̃s. cxxxvii

Confitebor tibi do
mĩe in toto corde
meo: qm̃ audisti
oĩa v̾ba oris mei
In cõspectu angelor psallã
tibi: adorabo ad tẽplũ sanctũ
tuum & ɔfitebor nomini tuo
Sup mĩa tua & veritate tua:
qm̃ magnificasti sup oẽ no-
men sanctum tuum
In quacunq; die inuocaue-
ro te exaudi me: multiplica-
bis in anima mea virtutem.
Confiteant tibi dñe omẽs
reges terre: q2 audierũt om-
nia verba oris tui.
Et cantent in viis dñi: quo
niam magna est gloria dñi
Quoniã excelsus dñs & hu-
milia respicit: & alta a longe
cognoscit.
Si ambulauero ĩ medio tri-
bulationis viuificabis me et
super iram inimicorũ meor
extendisti manũ tuã: & saluũ
me fecit dextera tua
Dñs retribuet pro me dñe
mĩa tua in seculũ: opera ma
nuum tuarũ ne despicias
Gloria patri ãn. In conspe
ctu angelorum psallam tibi
deus meus. p̃s. cxxxviii
Domine probasti me &
cognouisti me: tu co-
gnouisti sessionem meã et re
surrectionem meam.
Intellexisti cogitationes

meas de longe: semitã meam et funiculũ meũ inuestigasti

Et omnes vias meas preuidisti: quia nõ est sermo ĩ lingua mea.

Ecce dñe tu cognouisti oĩa nouissima ⁊ antiqua: tu formasti me/ et posuisti sup me manum tuam.

Mirabilis facta est scientia tua ex me: cõfortata est et nõ potero ad eam.

Quo ibo a spũ tuo: ⁊ quo a facie tua fugiam.

Si ascẽdero ĩ celum tu illic es: si descendero ad infernũ ades.

Si sumpsero pẽnas meas diluculo: ⁊ habitauero in extremis maris.

Etenĩ illuc manus tua deducet me: ⁊ tenebit me dextera tua

Et dixi forsitã tenebre conculcabunt me: ⁊ nox illuminatio mea in deliciis meis.

Quia tenebre non obscurabunt a te/ ⁊ nox sicut dies illuminabit: sicut tenebre eius ita et lumen eius.

Qꝛ tu possedisti renes meos: suscepisti me de vtero matris mee.

Confitebor tibi quia terribiliter magnificatus es: mirabilia opera tua et aĩa mea cognoscet nimis.

Nõ est occultatũ os meũ a te qđ fecisti ĩ occulto: et substãtia mea in ĩferiorib⁹ terre

Imperfectũ meũ viderunt oculi tui/ ⁊ in libro tuo oẽs scribentur: dies formabunt et nemo in eis.

Michi aũt nimis honorificati sunt amici tui de⁹: nimis confortat⁹ est principat⁹ eoꝝ

Dinumerabo eos ⁊ sup arenã multiplicabũtur: exurrexi et adhuc sum tecum.

Si occideris de⁹ peccatores: viri sãguinũ declinate a me.

Quia dicitis in cogitatione: accipiant in vanitate ciuitates suas.

Nonne qui oderunt te dñe oderam: ⁊ super ĩimicos meos tabescebam.

Perfecto odio oderã illos: inimici facti sunt michi.

Proba me deus ⁊ scito cor meũ: ĩterroga me ⁊ cognosce semitas meas.

Et vide si via iniquitatis in me est: ⁊ deduc me ĩ via eťna

Gloria. ã. Dñe pbasti me et cognouisti me. ps. cxxxix.

Eripe me domine ab homine malo: a viro iniquo eripe me.

Qui cogitauerũt iniquitates in corde: tota die constituebant prelia.

Acuerunt linguas suas si-

cut serpētes: venenum aspi-
dum sub labiis eorum.
Custodi me domine de ma-
nu peccatoris: ab hominibus
iniquis eripe me.
Qui cogitauerūt supplāta
re gressus meos: abscōderūt
superbi laqueum michi.
Et funes extēderunt in la-
queum: iuxta iter scādalum
posuerunt michi.
Dixi domino deus meus es
tu: exaudi dñe vocem depre-
cationis mee.
Dñe domine virtus salutis
mee: obumbrasti super caput
meum in die belli.
Non tradas me a desiderio
meo peccatori: cogitauerunt
cōtra me ne derelinquas me
ne forte exaltentur.
Caput circuitus eorꝫ: labor
labiorꝫ ipsorum operiet eos.
Cadent super eos carbones
in ignem deiicies eos: in mi-
seriis non subsistent.
Uir linguosus non dirigetur
in terra: virum iniustū ma-
la capient in interitu.
Cognoui quia faciet domi-
nus iudicium inopis: et vin-
dictam pauperum.
Uerūtamen iusti confite-
būtur nomini tuo: et habita-
bunt recti cum vultu tuo.
Gloria patri. ān. A viro ii-
quo libera me dñe. ps. cxl.

Domine clamaui ad te
exaudi me: intēde vo-
ci mee cum clamauero ad te.
Dirigatur oratio mea sicut
incēsum in cōspectu tuo: ele-
uatio manuum mearum sa-
crificium vespertinum.
Pone domine custodiā ori
meo: et ostium circunstantie
labiis meis.
Non declines cor meum in
verba malicie: ad excusan-
das excusationes in peccatis
Cum hoībus operantibus
iniquitatem: ꝫ non cōmuni-
cabo cum electis eorum.
Corripiet me iustus in mīa
et increpabit me: oleum aūt
pctōris nō īpīguet caput meū
Qm̄ adhuc ꝫ orō mea ī bñ-
placitis eorꝫ: absorpti sunt
iūcti petre iudices eorum.
Audiēt verba mea qm̄ po-
tuerūt: sicut crassitudo terre
erupta est super terram.
Dissipata sunt ossa nostra
secus infernum: quia ad te
dñe dñe oculi mei in te spera
ui/ nō auferas aīam meam.
Custodi me a laqueo quem
statuerūt michi: ꝫ scandalis
operantium iniquitatem.
Cadent in reciaculo eius pec
catores: singulariter sum ego
donec transeam.
Gloria. ān. Dñe clamaui ad
te exaudi me. ps. cxli.

Voce mea ad dnm clamaui: voce mea ad dominum deprecatus sum
Effundo in cõspectu ei⁹ orõnem meam: et tribulationem meã ante ipsum pronuncio.
In deficiendo ex me spiritum meum: et tu cognouisti semitas meas.
In via hac qua ambulabaz: absconderunt laqueũ michi.
Considerabam ad dexterã et videbam: et non erat qui cognosceret me.
Periit fuga a me: et non est qui requirat animam meam
Clamaui ad te dñe dixi tu es spes mea: portio mea ĩ terra viuentium.
Intẽde ad depcationẽ meã: quia humiliatus sum nimis.
Libera me a psequẽtib⁹ me: quia confortati sunt sup me.
Educ de custodia aĩam meã ad confitẽdum nomini tuo: me expectant iusti donec retribuas michi.
Gloria. ãn. Portio mea dñe sit in terra viuẽtiũ. cþz. Dñs autẽ dirigat. Sequens hy⁹. dicit solũ ad vespas fer. vi. prima ante do. i. xl. qñ in pdͦ. fer. vi. agit de fer. Hymnus.
Plasmator hoĩs de⁹: qui cuncta solus ordinans: humum iubes producere: reptantis et fere genus.
Qui magna rerum corpora: dictu iubẽtis viuida: vt seruiant per ordinem: subdens dedisti homini.
Repelle a seruis tuis: quicquid per ĩmundiciã: aut moribus se suggerit: aut actibus se interserit
Da gaudior pmia: da gratiaruz munera: dissolue litis vincula: astringe pacis federa.
Pra pr. ỽ. Dirigatur. Per estatẽ. hy⁹. Lucis creator. ỽ. Dirigat dñe. ã. Suscepit de⁹ israel puer suũ sicut locutus est abrahã et semini ei⁹ et exaltauit hũiles vsq in sclm. ps. Magt. Preces etc. vts. ĩ. ii. fe. ad mat. Nõ dicit ad ves iste. ps. cxlii. Dñe exaudi orõnem meam auribus percipe. etc.

¶ Sabbato ad ves. p. cxliii.

Benedictus dominus de⁹ meus qui docet man⁹ meas ad prelium: et digitos meos ad bellum.
Misericordia mea et refugiũ meum: susceptor meus et liberator meus.
Protector meus et in ipso speraui: qui subdit populum meum sub me.
Dñe quid ẽ homo quia ĩnotuisti ei: aut filius hominis quia reputas eum.
Homo vanitati similis fa-

ctus est: dies ei⁹ sicut vmbra
preterеunt.
Domine ĩclina celos tuos
et descende: tange montes et
fumigabunt.
Fulgura corruscationez et
dissipabis eos: emitte sagit-
tas tuas ⁊ conturbabis eos.
Emitte manum tuam de al
to eripe me ⁊ libera me de aq̃s
multis: ⁊ de manu filiorum
alienorum.
Quorum os locutum ẽ va-
nitatẽ: ⁊ dextera eorum dex-
tera iniquitatis.
Deus canticum nouum cã-
tabo tibi: in psalterio deca-
cordo psallam tibi.
Qui das salutem regibus
qui redemisti dauid seruum
tuum: de gladio maligno eri
pe me.
Et erue me de manu filioꝝ
alienorũ quorũ os locutum
est vanitatem: ⁊ dextera eoꝝ
dextera iniquitatis.
Quorum filii sicut nouelle
plantatiões: in iuuẽtute sua.
Filie eoꝝ cõposite: circũor-
nate vt similitudo templi.
Prõptuaria eorũ plena: eru-
ctãtia ex hoc in illud.
Oues eorum fetose abundã-
tes in egressibus suis: boues
eorum crasse.
Non est ruina macerie neq̃
transitus: neq̃ clamor ĩ pla-
teis eorũ.
Beatum dixerũt populum
cui hec sunt: beatus populus
cuius dñs deus eius.
Gloria patri. ãn. Bñdictus
dñs deus meus. ps. cxliiii.
Exaltabo te deus meus
rex: et benedicã noĩ tuo
in seculum ⁊ in seculũ seculi.
Per singulos dies benedicã
tibi: ⁊ laudabo nomen tuũ in
seculum ⁊ in seculum seculi.
Magnus dñs et laudabilis
nimis: et magnitudinis eius
non est finis.
Generatio ⁊ generatio lau-
dabit opera tua: ⁊ potẽtiam
tuam pronunciabunt.
Magnificẽtiam glorie san-
ctitatis tue loquentur: ⁊ mi-
rabilia tua narrabunt.
Et virtutẽ terribiliũ tuo-
rum dicent: et magnitudinẽ
tuam narrabunt.
Memoriã abundantie sua-
uitatis tue eructabunt: ⁊ iu-
sticia tua exultabunt.
Miserator ⁊ misericors dñs:
patiens ⁊ multũ misericors.
Suauis dñs vniuersis: ⁊ mi-
seratiões ei⁹ sup oĩa opa ei⁹.
Cõfiteant tibi dñe oĩa ope
ra tua: ⁊ sctĩ tui bñdicãt tibi.
Gloriam regni tui dicent: et
potentiam tuam loquentur.
Ut notã faciãt filiis hoĩm
potẽtiam tuã: ⁊ gloriam ma-

gnificentie regni tui
Regnum tuum regnum om nium seculorum: et dominatio tua in omni generatione et generationem
Fidelis dominus in omīb⁹ verbis suis: et sāctus in omībus operibus suis
Alleuat dn̄s oēs q̄ corruūt: et erigit omnes elisos.
Oculi omnium in te sperāt domine: et tu das escā illorū in tēpore oportuno
Aperis tu manum tuam: et imples omne animal benedictione.
Iustus dominus in omnibus viis suis: et sanctus ī omnibus operibus suis.
Prope est dn̄s oībus inuocantibus eum: omnibus īuocantibus eum in veritate
Voluntatem timentium se faciet et deprecationem eorū exaudiet: et saluos faciet eos.
Custodit dominus omnes diligentes se: et omnes peccatores disperdet
Laudationem domini loq̄tur os meum: et bn̄dicat omnis caro nomini sancto eius in seculum et in seculū seculi.
Gloria patri. ā. In eternū et in scl'm seculi. p̄s. cxlv.
Lauda anima mea dn̄z laudabo dn̄m in vita mea: psallam deo meo q̄diu fuero.
Nolite confidere in principibus: in filiis hominum ī q̄bus non est salus
Exibit spiritus eius et reuertetur in terram suam: in illa die peribunt omnes cogitationes eorum.
Beatus cuius de⁹ iacob adiutor eius spes eius in domino deo ipsius: qui fecit celum et terram mare et omnia que ī eis sunt.
Qui custodit veritatem in seculum facit iudiciū iniuriā patientibus: dat escam esurientibus
Dominus soluit compeditos: domin⁹ illuminat cecos
Dominus erigit elisos: dominus dirigit iustos
Domin⁹ custodit aduenas pupillum et viduā suscipiet: et vias peccatorꝫ disperdet.
Regnabit dominus in secula deus tuus syon: in ḡnatione et generationem
Gloria patri. ān. Laudabo deū meū in vita mea. p̄ cxlvi
Laudate dominū quoniam bonus est psalm⁹: deo nostro sit iocunda decoraqꝫ laudatio.
Edificans hierusalem dn̄s: dispersiones israelis cōgregabit
Qui sanat contritos corde:

et alligat cõtritiones eorum

Qui numerat multitudinẽ stellarum: & omnibus eis nomina vocat.

Magn⁹ dñs noster & magna virtus eius: et sapientie eius non est numerus.

Suscipiens mansuetos dñs: humilians autem pctõres vsque ad terram

Precinite dño in cõfessione: psallite deo nostro in cithara

Qui operit celũ nubibus: & parat terre pluuiam

Qui producit in mõtib⁹ fenũ: & herbã seruituti hoĩm

Qui dat iumentis escã iporum: & pullis coruorum inuocantibus eum.

Non in fortitudine equi voluntatez habebit: nec ĩ tibiis viri beneplacitum erit ei

Bñplacitũ ẽ dño sup timẽtes eũ: & in eis qui sperant super mĩa eius.

Gloria pri. ãn. Deo nro iocũda sit laudatio. ps. cxlvii.

Lauda hierusalem dñm: lauda deum tuũ syon.

Quoniam confortauit seras portarum tuaꝝ: bñdixit filiis tuis in te

Qui posuit fines tuos pacem: & adipe frumẽti satiat te

Qui emittit eloq̃ũ suũ terre: velocit currit sermo eius

Qui dat niuẽ sicut lanã: nebulam sicut cinerẽ spargit

Mittit cristalũ suam sicut buccellas: ãte faciẽ frigoris ei⁹ quis sustinebit.

Emittet verbum suũ & liq̃faciet ea: flabit spũs eius et fluent aque

Qui annunciat ᵭbum suũ iacob: iusticias et iudicia sua israel

Non fecit taliter omni nationi: & iudicia sua nõ manifestauit eis

Glia. ã. Lauda hierlm dũm

Capm. Ad corinthios pmo.

Benedictus de⁹ & pater dñi nri iesu xpi pat misericordiarũ & deus toti⁹ cõsolationis qui ꝯsolatur nos in omni tribulatione nostra

Deo gratias. Hoc cpm dicit in sabba ad veš. ã. Dñe ne in ira. vsq ad lxx. & a De⁹ oĩm. vsq ad aduẽtũ dñi qñ de do. agitur. Hic sequẽs hy⁹ dicit ad veš. in sab. a Dñe ne ĩ ira vsq ad xl. qñ de dñica agitur

Deus creator oĩz. Hy⁹ polique rector vestiens: diẽ decoro lumine: noctẽ soporis gratia

Art⁹ solutos vt quies: reddat laboris vsui: mẽtesq fessas alleuet: luctusqz soluat anxios

Grates pacto iam die: & noctis exortu pces: votis reos vt

adiuues : hymnum canentes soluimus.
Te cordis ima concinant : te vox canora concrepet : te dili gat castus amor : te mens ado ret sobria.
Ut cũ pfundo clauserit : diẽ caligo noctiũ : fides tenebras nesciat : et nox fidei luceat.
Dormire mẽtẽ ne sinas : dor mire culpa nouerit : castos fi des refrigerans : somni vapo rem temperet.
Exuta sẽsu lubrico : te cordis alta somniẽt : ne hostis ĩuidi dolo : pauor quietos suscitet.
Christũ rogemus et patrem : christi patrisqꝫ spiritũ : vnũ potẽs per oĩa : foue p̃cãtes tri nitas. Amen. ℣. Uespertina oratio ascẽdat ad te dñe. ℟. Et descẽdat sup nos miseri-cordia tua. Sequens hymnus dr in sabbatis ad vesperas. a Deus oĩm. vsqꝫ ad aduẽtum dñi qñ de dñica agitur. Hy.
O Lux btã trinitas : et prin cipalis vnitas : iam sol recedit igneus : infunde lumẽ cordibus.
Te mane laudum carmine : te deprecemur vesperi : te no-stra supplex gloria : per cũcta laudet secula.
Deo patri sit gloria : eiusqꝫ soli filio : cũ spiritu paraclito : et nũc et ĩperpetuũ. Amẽ. ℣. Uespertina oratio. Et dicit ãn vt decet. p̃s. Luce p̀mo.
Magnificat : anima mea dominum.
Et exultauit spiritus meus : in deo salutari meo.
Qr respexit humilitatẽ an-cille sue : ecce enĩ ex hoc beatã me dicẽt omnes generatiões
Qui fecit michi magna qui potẽs est : et sanctũ nomẽ ei.
Et mĩa ei a progenie in p-genies : timentibus eum.
Fecit potẽtiam in brachio suo : dispersit superbos mẽte cordis sui.
Deposuit potẽtes de sede : et exaltauit humiles.
Esurientes impleuit bonis : et diuites dimisit inanes
Suscepit israel puerũ suum : recordatus misericordie sue.
Sicut locut est ad p̃res no-stros : abraham et semini eius in secula.
Glĩa. Añe suis ĩ locis vt de cet/ deĩde fiunt mẽo. ut seqt. Et p̀mo. Ad mẽoriã de trini-tate. ã. Spes nr̃a ℣. Bñdica-mus patrẽ. ℟. Laudem. or. Om̃s sempit̃ne de q̃ dedisti. Tũc pcessio ante crucẽ cum thuribulis et cerofer̃. cãtãdo vnam istarũ añarũ de cruce per ordinẽ ãn. O crux splẽ didior cũctis astris mũdo ce lebris hoib multũ amabilis

sanctior vniuersis que sola fuisti digna portare talētū mūdi dulce lignū dulces clauos dulcia ferēs pōdera salua p̄sentē cateruā in tuis hodie laudib9 congregatā. Alia ān. O crux gliosa o crux adoranda o lignū preciosum et admirabile signū p qđ ꝛ diabolus est vict9: ꝛ mūdus xp̄i sanguine redēptus allā. Hec sola aña terminet cum allā qñcunqꝫ dr ān. Crux fidelis inter oēs arbor vna nobilis: nulla silua talē pfert frōde flore germine dulce lignum dulces clauos dulcia ferens pōdera: assis nobis custodia ꝯtra inimici iacula. V Adoram9 te christe et bñdicimus tibi. R. Quia. Oratio.

DEus qui vnigeniti filii tui dñi nr̄i iesu xp̄i precioso sanguīe viuifice crucis vexillū sc̄tificare voluisti: cōcede q̄sumus eos qui eiusdē sancte crucis gaudēt honore tua quoqꝫ vbiqꝫ ptectiōe gaudere. Per eūdē xp̄ꝫ dñꝫ nr̄m. In introitu chori dicat vna ex q̄tuor istis āis de. s. maria p ordinē. ā. Btā dei genitrix maria vgo ppetua tēplū dñi sacrarium sp̄ūsc̄tī: sola sine exēplo placuisti dño iesu xp̄o Ora p pplō interueni p clero: intercede p deuoto femineo sexu. ā. Aue regina celorum: aue dña angelorum. salue radix sc̄tā ex qua mundo lux est orta. aue gliosa sup oēs speciosa. vale valde decora: et pro nobis sp xp̄m exora. ān. Alma redēptoris mat: que p uia celi porta manes ꝛ stella maris succurre cadēti surgere q̇ curat pplō: tu q̄ genuisti natura mirāte tuū sc̄m̄ genitorē: virgo prius ac posteri9 gabrielis ab ore sumēs illud aue pc̄ōrū miserere. ān. Speciosa facta es ꝛ suauis in deliciis virginitatis sc̄tā dei genitrix: quā vidētes filie syon vernantē in florib9 rosarū: ꝛ liliis conuallīū beatissimā predicauerūt ꝛ regine laudauerunt eā. Infra assūptionē et natiuitatē beate marie dicitur vna istarū añaꝝ p ordinē in introitu chori. ā. Tota pulchra es amica mea ꝛ macula non est in te: fau9 distillans labia tua mel ꝛ lac sub līgua tua: odor vnguētorum tuorū super omīa aromata: iam enī hyēs transiit ymber abiit et recessit flores apparuerunt vinee florātes odorem dederunt et vox turturis audita est ī terra nostra. surge propera amica mea veni de libano veni coronaberis. Alia ān. Ascendit xp̄us

sup celos ⁊ preparauit sue ca stissime matri imortalitatis locũ et hec est illa p̃clara festiuitas omniũ sanctorꝝ festiuitatibus icõparabilis ĩ qua gloriosa ⁊ felix mirãtibꝰ celestis curie ordinibꝰ ad ethereũ puenit thalamũ quo pia sui memorꝝ imemor nequaꝗ͂ existit Alia ãn. Aĩa mea liq̃facta ẽ vt dilectus locutꝰ est: quesiui et nõ ĩueni illũ vocaui ⁊ nõ rñdit michi: ĩuenerũt me custodes ciuitatis: pcusserunt me ⁊ vulnerauerũt me tulerũt palliũ meũ custodes murorꝝ filie hierusalem nũciate dilecto: quia amore lãgueo. ãn. Ascẽdi in ortũ meũ vt viderẽ poma cõualliũ et inspicerẽ si floruissent vinee: et germĩassent mala punica/ reuertere reuertere sunamitis reuertere reuertere vt intueamur te. Vsꝰ. Sancta dei genitrix. Rm. Intercede. Et semper cum hac oratione.

Concede q̃s omp̃s misericors deus fragilitati nr̃e presidiũ vt qui sancte dei genitricis marie cõmemorationẽ agimus: ĩtercessiõis eius auxilio a nostris ĩiquitatibꝰ resurgamꝰ. Per eũdẽ dñm nr̃m. In sabbato vero infra octa. visitatiõis assũp. et natiuitatis beate marie dr in ĩtroitu chori de oĩbꝰ sctĩs. ãn. Saluator mũdi q̃re illã in die oĩm sctõrum ad scdas vespas. Vꝰ. Letamini ĩ dño. R. Et glo. orꝝ. Infirmitatẽ. Tamẽ qñ octa. assumptiõis et natiuitatis beate marie in sabbõ cõtigerit dr Vꝰ. Exultent iusti. R. Et delectẽtur. orõ Infirmitatẽ. ¶ Supra dictꝰ ordo añaꝝ V et orõ. ad proces. tã ĩ eũdo q̃ in ĩtroitu chori sp seruet vsq; ad aduẽ. dñi qñcũq; fit processio ante crucẽ ad vespas in sab. siue de dñica agit siue nõ Et notandũ est q̃ in oĩbus sabba. ab hinc vsq; ad aduẽtum dñi fiet pcessio añ crucẽ nisi duplex festũ fuerit: vel quando aliqua dñica oĩno differtur ppter plixitatẽ temporis tũc enĩ non fit pcessio añ crucẽ. ¶ Post purificationẽ in ferialibꝰ diebus et in festis iii. lec. sine reg. chori. Ad vespas mẽoria de sctã maria. Sãcta maria vel. ãn. Sãcta dei genitrix vel ãn. Post partum ãn. In ple maſ. ⁊c. Vꝰ. Sctã dei genitrix. orõ. Famulorũ vel orõ. Omp̃s sẽpiterne deꝰ vt supra. scda feria ad matutinas. ¶ Post dñe ne ĩ ira Mẽoria de oĩbꝰ sctĩs. ã. Sctĩ dei omẽs vel ãn. Sctõꝝ precibus. ãn. Omnes electi. ãn.

D q̄. V. Letami. R. Et glīa. orō. Infirmitatē vel orō vt supra. Ad mat. A De⁹ oīm. vsq3 ad aduētum dñi quādo de feria vł festis triū lec. sine regīe chori agit. Ad vespas memoria de cruce. ān. Salua nos christe saluator vel ān. Per signū sancte crucis. ān. Adoramus te xp̄e. V⁹. Omīs terra. orō. Deus qui sanctā. De sancta maria et omībus sanctis vt immediate supra. Quere ista secūda feria post Deus omniū. Ad vesperas.

¶ Ad completorium dicto Pater noster. et Aue maria. Incipiat sacerdos.

Cōuerte nos de⁹ salutaris nr̄
R. Et auerte irā tuā a nobis
De⁹ ī adiutoriū meū ītēde.
Domine ad adiuuādu3 me festina. &c. Psalmus iiii.

Cum inuocarem exaudiuit me de⁹ iusticie mee: ī tribulatione dilata sti michi.
Miserere mei: & exaudi orationem meam.
Filii hoīm vsq3quo graui corde: vt quid diligitis vanitatē et queritis mēdacium.
Et scitote quoniā mirificauit dñs sanctū suū: dñs exaudiet me cū clamauero ad eū.
Irascimini & nolite peccare que dicitis ī cordib⁹ vrīs: & in cubilibus vrīs cōpungimini
Sacrificate sacrificiū iusticie & sperate in dño: multi dicunt q̇s ostēdit nobis bona.
Signatum est super nos lumē vultus tui dñe: dedisti leticiam in corde meo.
A fructu frumenti vini et olei sui: multiplicati sunt.
In pace in idipsum: dormiā et requiescam.
Quoniā tu dñe singulariter in spe: constituisti me.
Gloria patri. psalm⁹. xxx.

In te dñe speraui nō cōfundar in eternū: in iusticia tua libera me.
Inclina ad me aurē tuam: accelera vt eruas me.
Esto michi in deū protectorem & in domū refugii: vt saluum me facias.
Qm̄ fortitudo mea & refugiū meū es tu: & ꝓpter nomē tuū deduces me & enutries me
Educes me de laqueo quem absconderunt michi: quoniā tu es protector meus.
In manus tuas commendo spiritum meū: redemisti me dñe deus veritatis.
Gloria patri. p̄s. lxxxx.

Qui habitat in adiutorio altissimi: in protectione dei celi cōmorabitur.
Dicet dño susceptor me⁹ es

tu : et refugium meũ de⁹ me⁹
sperabo in eum.
Qm ipe liberauit me de laqueo venãtiũ : et a vbo aspero
Scapulis suis obumbrabit tibi : et sub pennis eius sperabis.
Scuto circũdabit te veritas eius : nõ timebis a timore nocturno
A sagitta volante in die a negocio perambulante in tenebris : ab incursu et demonio meridiano
Cadent a latere tuo mille et decem milia a dextris tuis : ad te autẽ nõ appropinquabit.
Verũtamẽ oculis tuis considerabis : et retributionẽ peccatorum videbis
Quoniã tu es dñe spes mea : altissimum posuisti refugiũ tuum
Non accedet ad te malum : et flagellum nõ appropĩquabit tabernaculo tuo
Quoniam angelis suis mãdauit de te : vt custodiãt te in omnibus viis tuis
In manibus portabũt te : ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.
Super aspidem et basiliscuz ambulabis : et cõculcabis leonem et draconem
Quoniam in me sperauit liberabo eũ : protegã eum quoniam cognouit nomẽ meum
Clamauit ad me et ego exaudiam eum cũ ipso suz ĩ tribulatione : eripiam eũ et glorificabo eum
Longitudine dierũ replebo eum : et ostendam illi salutare meum. Gloria. ps. cxxxiii.
Ecce nunc benedicite dñz : omnes serui dñi
Qui statis in domo dñi : in atriis domus dei nostri
In noctibus extollite man⁹ vestras in sancta : et benedicite dominum.
Bñdicat te dñs ex syon : qui fecit celum et terram
Gloria patri. ã. Miserere michi dñe et exaudi orõnẽ meã. Hec pdicta ã. dr sup hos pos. p totũ aduen. Et a crastino oct. epy. vsq ad xl. et a dñica ĩ passiõe vsqz ad cenã dñi et a crasti. scẽ trini. vsq ad aduen. dñi nisi in fe. et ĩ octa. btẽ marie et in festis reliquiarum : et omnium sanctorum. Capm.
Tu in Hieremie xiiii. nobis es dñe : et nomen sanctũ tuũ inuocatũ ẽ super nos : ne derelinquas nos dñe deus noster. Hoc cp. dr ad cõple. p totum annũ : nisi a cena dñi vsqz ad oct. pasch. y⁹.
Te lucis ante terminũ : rerum creator poscimus : vt solita clementia : sis

presul ad custodiam
Procul recedant somnia: et noctium fãtasmata: hostẽq3 nostrum comprime: ne polluantur corpora.
Presta pater omĩpotẽs: per iesum xp̃m dñm: qui tecũ imperpetuum: regnat cum sancto spiritu. Amen. ℣. Custodi nos domĩe ℟. Ut pupillã oculi sub vmbra alarũ tuarũ protege nos. p̃s. Luce. ii.
Nunc dimittis seruum tuũ dñe: scd̃m verbu3 tuum in pace
Quia viderũt oculi mei: salutare tuum
Quod parasti: ante faciem omniũ populorũ
Lumẽ ad reuelationẽ gentiũ: et gl'iam plebis tue israel
Glĩa patri. ãn. Ueni dñe visitare nos ĩ pace vt letemur coram te corde perfecto. Kyrie eleyson. &c. Sequant̃ p̃ces ¶ Hoc ɔple. nõ mutatur in aduẽ. nisi in fes. dupl. ĩfra aduen contingẽ. tũc enĩ mutatur hy⁹ solũmodo et dr̃ y⁹. Saluator. Et nisi ĩcõmẽo. btẽ marie: cũ ĩfra aduẽ. celebrata fue. tũc tm̃ ĩ fine hym. dr̃ Glĩa tibi dñe q̃ na. ¶ In vigi. nat. ad ɔpl. sup. p̃s. ãn. Estote parati similes hoĩb⁹ expectantibus dominũ quando reuertatur a nuptiis. p̃s.

Cum inuocarem. et cĩ. p̃i consueti. cp̃m. Tu in no. Hy⁹.
Saluator mundi domine: qui nos saluasti hodie: in hac nocte nos protege: et salua omni tempore
Adesto nunc propicius: et parce supplicãtibus: tu dele nostra crimina: tu tenebras illumina.
Ne mentem somnus opprimat: nec hostis nos surripiat: nec vllis caro petimus: cõmaculetur sordibus
Te reformator sẽsuũ: votis precamur cordiu3: vt puri castis mẽtibus: surgamus a cubilibus
Deo patri sit gloria: eiusq3 soli filio: cum spiritu paraclito: et nunc et imperpetuum Amen. ℣⁹. Custodi nos. Hic hy⁹ dr̃ ad ɔple. quotidie vsq3 ad octa. epy. et in ĩp̃is oct. et in oĩb⁹ festis dupl. ab oc. epy. vsq3 ad. p̀mã do. xl. Et ĩ oĩbus fes. dup̃. a penthe. vsq3 ad vigil natiui. dñi. Dr̃ etiã in vigil penthe. et p ipsius eb do. sc3 in. v. et in vi. fer̃ et sabbato. Et quotidie per octa. et in octa. assumptionis et nat. btẽ marie: et dedicatiõis ecclesie: siue de octa. sit seruitium siue de aliquo sancto ix. lec. Et per octa. corporis xp̃i vbi siunt cũ regimine chori. ãn.

Uigilate omnes & orate nescitis enim qñ temp9 sit vigi late ergo nescitis enĩ qñ dñs veniet sero an media nocte: an gallicãtu: an mane ne cũ venerit repẽte inueniat vos dormientes. p̃s. Nunc dimit tis. Preces &c. que ad complet. ptinẽt expleant. ¶ In die natiuit. ad cõpl. sup p̃os ãn. Nat9 est nobis hodie sal uator qui est xp̃s dñs in ciui tate dauid. p̃s. Cũ inuo. cp̃z Tu in nobis. hy9. Saluator V. Custodi. ã. Alleluya. Uer bum caro factum est allã: et habitauit in nobis allã allã. p̃s. Nunc di. Preces &c. vtŝ Hoc cõpl. nõ mutat vsqz ad circuncisionẽ ãn. Uo super Nunc dimittis. dr̃. vsqz ad vi gil. epy. ¶ In die circũcisio nis dñi: ad cõpl ãn. Nato do mino angelorum chori canebãt dicentes salus deo nostro se denti sup thronum & agno. p̃ Cum inuo. cp̃. Tu in nobis. hy9. Saluator. v9. Custodi nos. ãn. Allã verbũ caro. p̃s Nunc di. Preces &c. q̃ ad cõ to. ptinet expleant. Hoc cõ plet nõ mutat vsqz ad vigi. epy. ¶ In vigi. epy. ad ꝯpl sup p̃os ãn. Lux de luce ap paruisti xp̃e cui magi mune ra offerunt allã allã allã. p̃. Cum inuocarẽ. cp̃. Tu ĩ no bis. hy9. Saluator. V. Custo di nos. ã. Allã oẽs de sabba venient allã aurũ & thus de ferentes allã allã. p̃s. Nunc dimittis. Hoc cõpl. nõ muta tur p totã octa. In crastino epy. ad cõple. ãn. Miserere. p̃ Cũ inuo. cp̃. Tu ĩ nobis. y9. Te lucis. V. Custodi nos do mine. ãn. Salua nos domĩe vigilantes custodi nos dor mientes: vt vigilemus cum xp̃o & requiescamus in pace p̃s. Nũc dimittis. Preces &c que ad cõple. ptinent expleã tur. Hoc cõpl. dr̃ a crastino octa. epy. vsqz ad xl. Et a cra stino sc̃tẽ trinita. vsqz ad ad uentũ dñi: nisi in festis dupl et p octa. visitationis: assum ptionis & natiuit. btẽ marie et dedicationis ecclesie & nisi in cõmẽo. btẽ marie. ¶ Dñi ca. i. xl. ad cõpl. sup p̃os. ãn. Signatum est super nos lu men vultus tui dñe dedisti le ticiam in corde meo. p̃. Cum inuoca Cp̃z. Tu in nobis es dñe. Clericus R. In pace. Chorus psequatur in idip̃m Dormiã & requiescã. Cleric9. V. Si dedero somnũ oculis meis et palpebris meis dor mitationem. Chorus. Dor miam et requiescam. Cleric9 Gloria patri & filio: spũi sã cto. Chorus. In pace. Hy9.

Christe qui lux es et dies: noctis tenebras detegis: lucisq3 lumen crederis: lumẽ beatum predicans
Precamur sancte dñe: defende nos in hac nocte: sit nobis in te requies: quietam noctez tribue.
Ne grauis somnus irruat: nec hostis nos surripiat: nec caro illi consentiens: nos tibi reos statuat.
Oculi somnũ capiãt: cor ad te semp vigilet: dextera tua ꝑtegat: famulos q̃ te diligunt.
Defensor noster aspice: insidiãtes reprime: guberna tuos famulos: quos sanguine mercatus es
Memento nr̃i dñe: in graui isto corpore: q̃ es defensor aĩe: adesto nobis dñe.
Deo patri sit gloria: eiusq3 soli filio: cum spiritu paraclito: et nũc et imperpetuũ. Amẽ
v̄. Custodi nos. ã. Cum videris nudũ operi eũ et carnẽ tuam ne despexeris tunc erũpet quasi mane lumen tuũ et gloria dñi colliget te. p̃. Nũc dimittis. Hec predicta ã. videlz Signatũ est. et R̄. In pace. et hy9. Xp̃e qui lux. dicant quotidie ad ꝯpl. vsq3 ad pas. dñi de quocũq3 sit seruitiũ. An. vero super. Nunc dimittis ꝑ xv. dies. Dñica in xl. ad cõpl. ãn. Signatum est. p̃s Cũ inuo. cp̃m. Tu. R̄. In pace. hy9 Xp̃e qui lux. v̄9. Custodi. p̃s. Nunc dimittis. ã. Media vita in morte sumus quem q̃rimus adiutorem: nisi te domine qui pro pc̃tis nostris iuste irasceris. Sancte de9. Sãcte fortis. Sancte et misericors saluator amare morti ne tradas nos. v̄. Ne proiicias nos in tempore senectutis cum defecerit virtus nostra ne derelinquas nos dñe. Sancte de9 v̄. Noli claudere aures tuas ad preces nostras. Scẽ fortis. v̄. Qui cognoscis occulta cordis parce pc̃tis nostris. Sancte et misericors saluator amare morti ne tradas nos. Hec ãn. dr̄ sup p̃m. Nũc dimittis. per xv. dies v̄. vero no dñr nisi in sabba. et in dñicis et i fer. ix. lec. In fer. dupl. ad vtrũq3 comple. in superiori gradu dicant loco nec habitu mutato. ¶ Dñica in passione ad cõpl. ãn. Miserere. p̃ Cũ inuo. cp̃m. Tu in nobis. Clericus R̄. In man9 tuas. Chorus ꝓsequat. Dñe cõmẽdo spm̃ meũ. Clericus. v̄. Redemisti me dñe de9 veritatis Chorus. Commendo. Nõ dicitur Gloria patri. Sed reīcipiat clericus. In manus tuas. Hymnus

Cultor dei memento: te fōtis ꝛ lauachri: rorem subiisse sanctum: te crismate innouatum
Hac cū vocāte somno: castū petis cubile: frōtē locūqꝫ cor dis: crucis figura signet
Crux pellit oē crimē: fugiunt crucē tenebre: tali dicata signo: mens fluctuare nescit.
Procul o procul vagantur: portēta sōniorꝫ: procul esto ꝑuicaci: prestigiator astu
O tortuose serpēs: qui mille ꝑ meādros: fraudesqꝫ flexuosas: agitas quieta corda
Discede xp̄s hic est: xp̄s hic ē liquesce: signū quod ipse nosti: dānat tuam cateruam.
Corp⁹ licet fatiscēs: iaceat recliue paululū: christū tamē sub ipso: meditabitur sopore.
Gloria eterno patri: ꝛ xp̄o vero regi: paclitoqꝫ sc̄tō: ꝛ nunc et īppetuū. Amē. ℣. Custodi nos dn̄e. ꝑ. Nūc dimittis. ān O rex gl'iose inter sc̄tōs tuos q̄ semꝑ es laudabilis: ꝛ tamē ineffabilis tu ī nobis es dn̄e: ꝛ nomē sanctū tuū inuocatū est super nos: ne derelīquas nos deus noster: vt ī die iudicii nos collocare digner̄. Inter sc̄tōs ꝛ electos tuos. Rex benedicte. ℣. Rex bn̄dicte tuos per ꝓspera dirige seruos. Inter. Et dicit̄ vsqꝫ ad finē āe. Alius. ℣. Ut tergāt miseras pia ꝑ ieiunia culpas. Rex bn̄dicte. Alius ℣. Atqꝫ colāt pure solēnia mystica pasche Inter sanctos et electos tuos rex bn̄dicte. vsqꝫ ad finem āe Hoc ꝯpl'. dr̄ quotidie vsqꝫ ad cenā dn̄i supradicto modo de quocūqꝫ fit serui. Excepto ꝙ in fer̄. non dicunt̄ ℣. post p̄s. Nūc di. ¶ Fer̄. v. ī cena dn̄i ad ꝯpl'. in p̄mis inchoetur ab executore officii. ā. Xp̄s fact⁹ est. sine nota. ꝑ. Cū inuo. p̄s. In te dn̄e. p̄s. Ecce nunc. p̄s. Nūc di. sine Gl'ia. post p̄os. dr̄ tota ān. Xp̄s fact⁹ est pro nobis obediēs vsqꝫ ad mortem mortē aūt crucis. Deīde dicat sacerdos. Dn̄s vo. Et
Respice quesu (cū. Oremus dn̄e sup hāc familiam tuā: pro qua dn̄s noster iesus xp̄s nō dubitauit manibus tradi nocentiū: ꝛ crucis subire tormentū q̄ terminet sic. Qui tecū vi. ꝛc̄. Dn̄s vobiscū. Et cū sp̄ū tuo. Bn̄dicamus dn̄o. Deo gr̄as. ¶ Fer̄. vi. in die parasceues ad cōpl' incipiat sacerdos ān. sine nota. Xp̄s fact⁹ est. Et interim fiat genuflectio ī choro ā. ꝛc̄. oīa fiant sicut in die cene sine Dn̄s vobiscū et sine Oremus. Et post p̄s. ꝛ ān. dr̄ Pater noster ꝛ Aue maria.

Miserere. sine. Gloria patri. cum prostratione. Et finiat comple. sacerdote dicēte orō nem. Respice q̄s dn̄e. sine Dominus vobiscum. ✠ sine Oremus. et sine Qui te. ✠ sn̄ Bn̄dicamus et sic compleatur. ¶ Sabbato sc̄ō in vigi. pasche pulsatis cāpanis duobus signis duplr vel triplr incipiat sacerdos Deus in adiutorium. Gloria patri. ✠c. more solito sine Conuerte nos. ān īcipiatur ī superiori gradu Alleluya allā allā allā. p̄ Cum inuocarem. p̄s In te. p̄ Ecce nunc. p̄s. Nunc dimitt?. Et dicunt hi p̄i. predicti sub vna voce nullum psal. exaltando: quod etiā obseruetur quotidie vsq3 ad octa. pasch. ad ꝯple. Finitis p̄is. cū Gloria. tota dr̄ ān. Deinde dicit Dn̄s. vo. ✠ Oremus. Oratio

Spiritū ī nobis domīe tue caritatis īfūde: vt quos sacramentis paschalibus satiasti tua facias pietate concordes. Per dominum In vnitate eiusdem. cū Dn̄s vobiscum. et Benedicamus sine allā ab executore officii Et sciēdū est ꝙ hec oratio dr̄ quotidie ad cōpletoriū vsꝗ ad octa. pasche. ¶ In die pasch. ad cōple. Deus in adiutorium. āne. ✠ psalmi sicut in sabbato. Repetita ān. post p̄ōs statim incipiat a cantore R̸ Hec dies quā fecit dn̄s exultemus et letemur in ea. sine neumate. Deinde dicat sacerdos V̸. In resurrectione tua christe. R̸. Celi et terra letentur alleluya. Dominus vobiscum. Oremus. orō Spiritū in nobis. cum Dn̄s vobiscum. ✠ Benedicamus domino. sine allā. Hoc eodē modo dr̄ comple. p totā ebdo. vsq3 ad sabbatū. ¶ Dn̄ica in octa. pasch. ad complet Conuerte nos. Deus in adiutorium. ān. Alleluya alleluya alleluya allā. p̄s. Cum inuocarem. p̄s. In te domīe p̄s. Qui habitat. p̄. Ecce nūc bn̄dicite. Cp̄. Tu ī nobis. y⁹.

Iesu saluator seculi: verbu3 patris altissimi: lux lucis inuisibilis: custos tuorum peruigil.

Tu fabricator omnium: discretor atq3 temporum: fessa labore corpora: noctis quiete recrea

Ut dū graui in corpore: breui manemus tempore: sic caro nostra dormiat: vt mens in xp̄o vigilet.

Te deprecamur supplices: vt nos ab hoste liberes: ne valeat seducere: tuo redemptos sanguine.

Quesum⁹ auctor omniū: in hoc paschali gaudio: ab omi mortis impetu: tuum defende populum.
Glīa tibi dn̄e: qui surrexisti a mortuis: cum patre et sancto spiritu: in sempiterna secula Amen. ℣ Custodi nos. an̄. Alleluia resurrexit dominus alleluya sicut dixit vobis alleluya allā. ps. Nunc dimittis. Preces et cetera que ad cōple. ptinēt expleātur. Hoc cple. nō mutat vsq ad ascensionē dn̄i de quocūq fit seruitium: nisi qn̄ dicitur de sc̄tā maria: tunc eni dicit in fine hymni. Quesum⁹ auctor. cū ℣. Glīa tibi dn̄e qui natus. Ita tn̄ q an̄. super p̄os dicitur vsq ad fes. sc̄tē trinitatis. ¶ In vigilia ascen. domini ad cōple. super psalmos vt i octa. pas. cp̄m. Tu in nobis. Hymnus

Jesu nostra redemptio: amor et desideriū: deus creator oīm: hō i fine tēporū
Que te vicit clemētia: vt ferres nostra crimina: crudelem mortē patiēs: vt nos a morte tolleres.
Inferni claustra penetrās: tuos captiuos redimens: victor triumpho nobili: ad dextram patris residens.
Ipsa te cogat pietas: vt mala nostra superes: parendo et voti compotes: nos tuo vultu saties.
Tu esto nostrū gaudiū: qui es futurus premium: sit nostra in te gloria: per cuncta semper secula.
Gloria tibi dn̄e: qui scandis supra sydera: cū patre et sc̄tō spiritu: in sempiterna secula. Amen. ℣s⁹. Custodi nos. an̄. Allā: ascēdens xp̄s in altum allā: captiuam duxit captiuitatem alleluya allā. p̄s. Nūc dimittis. Hoc eodē mō dicit copl. quotidie vsq ad pēthe. de quocunq fit seruitiū: nisi quādo dr de cōmēo. btē marie tunc eni post. ℣. Tu esto. dr ℣. Glīa tibi dn̄e q natus ¶ In vigilis pēthe. ad cpl. an̄. Alleluya iiii. vts in octa. pasc. cp̄m. Tu in nobis hy⁹. Saluator. ℣⁹. Custodi nos. a. Alleluya sp̄ūs paraclitus allā docebit vos omnia allā allā. p̄s. Nunc dimittis. Preces et cetera que ad copl. ptinent expleant. ¶ In die pēthecostes ad completoriū. an̄ Allā. iiii. vt supra. p̄s. Cum inuo. cap̄. Tu in nobis. Hac die et tribus diebus sequen. pro hy. dicitur ista sequētia.

Alma chorus dn̄i nunc pangat noīa summi.
Messias sother emanuel sabaoth adonay.

Est unigenitus via vita manus homouſyon.
Principium primogenitus ſapientia virtus.
Alpha caput finiſq; ſimul vocitatur ⁊ eſt oo
Fons et origo boni paraclitus ac mediator.
Agn⁹ ouis vitulus ſerpens aries leo vermis.
Os verbum ſplēdor ſol gloria lux et ymago.
Panis flos vitis mons ianua petra lapiſq;.
Angel⁹ et ſponſus paſtorq; propheta ſacerdos.
Athanathos kyrios theos ⁊ pāthoncraton yſus.
Saluificet nos
Sit cui ſecla.
Per omīa ſecla. Amen. ℣⁹. Cuſtodi nos. Reliquis vero dieb⁹ dr hy⁹. Saluator mūdi dn̄e. ā. Allā ſpūs paraclitus. p̄. Nūc di ⁊c ¶ In feſto ſctē trinitatis. ad cōple. ān. Miſerere. p̄s. Cū inuoca. cp̄. Tu ī nobis. hy⁹. Saluator. ℣. Cuſtodi. ān. Lucē tuā dn̄e nobis ꝯcede vt deſtitutis cordiū tenebris ꝑuenire poſſim⁹ ad lumē qui ē xp̄s. p̄. Nūc di. Hoc cōpĺ dr oībus feſt. dupĺ ab hac die vſq; ad aduē. dn̄i. Et ab oct. epy. vſq; ad primā dn̄icā xl. niſi ī feſtis ⁊ ꝑ octa. btē marie ⁊ in feſ. reliquiarū et oīm ſctōꝝ. Dicetur etiā in feſto et in octa. dedicationis ecclie de quocūq; ſit ſeruitiū ſi extra aduētū et xl. et tp̄us paſch. eueñ. Et ſi ꝑ eſtatē cōtingerit vel alias qn̄ octa. cū regimine chori habere poterit ſicut habet in eodē feſto. In feſto reliquiaꝝ et omniū ſanctoꝝ ad cōple. ſuꝑ p̄os. ā. Sanctorū precibus cūctorū redde ſalutem corporis ⁊ aīe xp̄e tuis famulis. p̄. Cū īuo. cp̄m. Tu in nobis. hy⁹. Saluator. ℣⁹. Cuſtodi. ā. Lucem tuā. p̄s. Nūc dimittis. ¶ In purificatiōe beate marie ad cōple. ſuꝑ p̄os. ā. Virgo verbo cōcepit virgo permanſit virgo peperit regem omniū regū. p̄s. Cū inuoca. cp̄. Tu in nobis. hy⁹. Saluator. ℣⁹. Cuſtodi nos. ān Glorificamus. p̄. Nūc dimittis. ¶ In aſſumptione eiuſdē ad cōpĺ. ſuper p̄os. ān. Sācta maria virgo ītercede ꝓ toto mūdo quia genuiſti regē orbis. p̄s. Cū īuocarē. cp̄. Tu ī nobis. hy⁹. Saluator. ℣⁹. Cuſtodi. ān. Glorificam⁹. p̄s. Nūc di. In natiuitate eiuſdē ad cōpleto. ſuꝑ p̄os. ā. Btā mater et īnupta virgo glīoſa regina mūdi ītercede ꝓ nobis ad dn̄m. p̄s. Cum inuocarē. cp̄z. Tu ī nobis. hy⁹. Saluator.

℣. Custodi. an. Glorificamus te dei genitrix quia ex te natus est xps salua omnes qui glorificāt. ps. Nūc dimittis.

Kyrie eleyson. iii. Xpe el. iii. Kyrie. el. iii. Pred ā. videlicet Glorificamus: dicit in oībus festis & per octa. btē marie. Et in cōmēo. eiusdem per totū annū nisi in aduētu & in annūciatione & in tēpore pasch. Sequunt preces.

Pater noster. Aue maria.

Et ne nos. Sed libera.

In pace in idipm. Dormiā et requiescam. Credo in deū

Carnis resurrectionem. Et vitam eternam amen.

Bñdicamus patrē & filium cū sancto spū. Laudemus et superaltemus eum ī secula.

Benedictus es dñe in firma mento celi. Et laudabilis et gloriosus in secula.

Bñdicat & custodiat nos oī potēs & misericors dñs. Amē

Cōfiteor. Misereat. & Absolutionem. Ad primam. Ad cpletoriū. per totū annū. quādo Confiteor. dicit. et dr priuatim vt vix audiatur a choro hoc modo respiciēs ad altare. Confiteor deo beate marie oībus sāctis. Uertēs se ad chorū. et vobis: peccaui nimis: cogitatiōe: locutiōe: et opere: mea culpa. Respiciens ad altare. Precor sanctā mariā: oēs sanctos dei. Respiciens ad chorum. Et vos orare pro me. Chorus respōdeat ad eum conuersus. Misereat. Postea primo ad altare conuersus: Confiteor. Deinde ad sacerdotē cōuersus vt prius sacerdos se habuit. Deinde dicat sacerdos ad chorū. Misereatur vestri oīpotens deus & dimittat vobis oīa peccata vestra: liberet vos ab oī malo: cōseruet et cōfirmet ī bono & ad vitā perducat eternam. Amen.

Absolutionē et remissionē oīm pctōꝝ vrōꝝ spaciū vere penitētie emendationē vite: grām & cōsolationē scti spūs tribuat vobis omps & misericors dominus. Amen.

Deus tu conuersus viuificabis nos. Et plebs tua letabitur in te.

Ostēde nobis dñe mīam tuā Et salutare tuum da nobis.

Dignare domine nocte ista. Sine pctō nos custodire.

Miserere nostri domīe. Miserere nostri.

Fiat mīa tua dñe sup nos. Quēadmodū sperauimus ī te

Domīe deus virtutum cōuerte nos. Et ostende faciem tuam et salui erimus.

Domiē exaudi. Et clamor. Dñs vo. Et cū spū. Orem⁹ He pces predicte dicūtur supradicto modo p totū annū ad cōpl. tā ī fe. dupl q̄ simpl etiā sine regi. chori. Et in fer nisi a cena dñi vsq ad octa. pasche. Ita tñ q in oīb⁹ fer. p aduētum. ⁊ a Dñe ne ī ira. vsq ad cenam dñi. ⁊ a Deus oīm. vsq ad aduentū dñi qñ de fer. agit post V. Fiat mīa. ⁊c. statim sequatur Exaudi dñe vocem meā qua clamaui ad te. Miserere mei ⁊ exaudi me. Sequatur ps. Miserere mei. totus ps dicit cū Glia. et Sicut erat: sine no. Et tūc oīa fiāt in pstra. ab īceptione. i. Kyrie el. vsq post or. et Cōfiteor. ⁊ Misereat. ⁊ Absolutionē. ita tñ q īmediate post p̄. exigat se sacerdos solus sic dicendo. Exurge dñe adiuua nos. Et libera nos pter nomē tuum. Dñe de⁹ virtutū cōuerte nos Et ostē de faciē tuam ⁊ salui erim⁹. Domine exaudi. Et clamor. Dñs vobiscū. Orem⁹

Illumina q̄s dñe de⁹ tenebras nostras ⁊ totius noctis insidias tu a nobis repelle pp̄ici⁹. Per dñm ī vnitate. Dñs vo. Benedicam⁹. Hec orō predicta cū cp̄. ⁊ V. Custodi. dicantur ad cōple. per totum annum nisi a cena dñi vsq ad octa. pasche.

¶ Psalmi penitentiales.

¶ Contra iram. Psalmus.

Domine ne ī furore tuo arguas me: neq in ira tua corripiat me

Miserere mei dñe qm̄ infirmus sum: sana me dñe qm̄ cōturbata sunt ossa mea

Et aīa mea turbata est valde: sed tu dñe vsqquo.

Cōuertere dñe ⁊ eripe aīam meam: saluum me fac pp̄ter misericordiam tuam.

Qm̄ nō est ī morte qui memor sit tui: in īferno autem quis confitebitur tibi.

Laboraui ī gemitu meo lauabo per singulas noctes lectum meum: lachrimis meis stratum meum rigabo.

Turbatus est a furore oculus meus: inueteraui inter omnes inimicos meos.

Discedite a me oēs q̄ operamini iniquitatē: qm̄ exaudiuit dñs vocem fletus mei.

Exaudiuit dñs deprecationem meam: dominus orationē meam suscepit.

Erubescāt ⁊ conturbentur vehemēter om̄s inimici mei: conuertantur et erubescant valde velociter.

Glia. ¶ Cōtra supbiā. ps

Beati quorum remisse sunt iniquitates: et quorum tecta sunt peccata.
Beatus vir cui non imputavit dominus peccatum: nec est in spiritu eius dolus
Quoniam tacui inveteraverunt ossa mea: dum clamarem tota die.
Quoniam die ac nocte gravata est super me manus tua: conversus sum in erumna mea dum configitur spina
Delictum meum cognitum tibi feci: et iniusticiam meam non abscondi
Dixi confitebor adversum me iniusticiam meam domino: et tu remisisti impietatem peccati mei.
Pro hac orabit ad te omnis sanctus: in tempore oportuno
Verumtamen in diluvio aquarum multarum: ad eum non approximabunt.
Tu es refugium meum a tribulatione que circundedit me: exultatio mea erue me a circundantibus me.
Intellectum tibi dabo et instruam te in via hac qua gradieris: firmabo super te oculos meos
Nolite fieri sicut equus et mulus: quibus non est intellectus.
In chamo et freno maxillas eorum constringe: qui non approximant ad te.
Multa flagella peccatoris: sperantem autem in domino misericordia circundabit
Letamini in domino et exultate iusti: et gloriamini omnes recti corde
Gloria. ¶ Contra gulam.

Domine ne in furore tuo arguas me: neque in ira tua corripias me.
Quoniam sagitte tue infixe sunt michi: et confirmasti super me manum tuam.
Non est sanitas in carne mea a facie ire tue: non est pax ossibus meis a facie peccatorum meorum.
Quoniam iniquitates mee supergresse sunt caput meum: et sicut onus grave gravate sunt super me
Putruerunt et corrupte sunt cicatrices mee: a facie insipientie mee
Miser factus sum et curvatus sum usque in finem: tota die contristatus ingrediebar.
Quoniam lumbi mei impleti sunt illusionibus: et non est sanitas in carne mea
Afflictus sum et humiliatus sum nimis: rugiebam a gemitu cordis mei
Domine ante te omne desiderium meum: et gemitus meus a te non

est absconditus
Cor meum conturbatū est/ dereliquit me virtus mea: et lumen oculorū meorū & ipm non est mecum
Amici mei et proximi mei: aduersum me appropinquauerunt et steterunt
Et qui iuxta me erant de lōge steterunt: et vim faciebāt qui querebāt aīam meā
Et qui inquirebāt mala michi locuti sunt vanitates: & dolos tota die meditabantur
Ego autem tanq̄ surdus nō audiebam: et sicut mutus nō aperiens os suum
Et factus sum sicut hō non audiēs: et non habens in ore suo redargutiones
Quoniam in te dñe speraui: tu exaudies me dñe de⁹ me⁹.
Quia dixi nequando super gaudeant michi inimici mei: et dū cōmouentur pedes mei sup me magna locuti sunt
Qm̄ ego in flagella parat⁹ sum: et dolor meus in conspectu meo semper
Quoniā iniquitatē meam annunciabo: & cogitabo pro peccato meo.
Inimici autem mei viuunt et confirmati sunt sup me: & multiplicati sūt qui oderūt me inique
Qui retribuunt mala p bonis detrahebāt michi: qm̄ sequebar bonitatem
Ne derelinquas me dñe de⁹ meus: ne discesseris a me.
Intende in adiutoriū meū: dñe deus salutis mee
Glia. ¶ Cōtra luxuriā ps. Miserere mei de⁹ scdm magnā. ¶ Cōtra auariciam. ps
Domine exaudi oratio nē meā: & clamor me⁹ ad te veniat
Non auertas faciem tuam a me: ī quacūq3 die tribulor inclina ad me aurem tuam.
In quacunq3 die inuocauero te: velociter exaudi me.
Quia defecerūt sicut fum⁹ dies mei: et ossa mea sicut cremium aruerunt
Percussus sum vt fenū & aruit cor meum: quia oblitus sum comedere panē meū.
A voce gemit⁹ mei: adhesit os meū carni mee
Similis factus sum pellicano solitudinis: fact⁹ su3 sicut nicticorax in domicilio
Vigilaui & fact⁹ sum: sicut passer solitarius in tecto
Tota die exprobrabant michi īimici mei: et q̄ laudabāt me aduersum me iurabant
Quia cinerē tanq̄ panem manducabā: & potū meu3 cū fletu miscebam.
A facie ire īdignatiōis tue:

quia eleuans allisisti me.
Dies mei sicut vmbra decli nauerūt: & ego sicut fenū arui
Tu autē dñe in eternū permanes: et memoriale tuū in generatione et generationē.
Tu exurgēs misereberis syō: quia tempus miserendi eius quia venit tempus.
Quoniā placuerunt seruis tuis lapides eius: et terre ei9 miserebuntur.
Et timebunt gētes nomen tuum dñe: et omēs reges terre gloriam tuam
Quia edificauit dñs syon: et videbitur in gloria sua.
Respexit in orōnē humiliū: et non spreuit precē eorum.
Scribantur hec in generatione altera: et populus qui creabitur laudabit dñm.
Quia prospexit de excelso sancto suo: dominus de celo in terram aspexit.
Ut audiret gemitus compeditorum: vt solueret filios interemptorum.
Ut annūciēt in syon nomē dñi: & laudē eius ī hierusalē
In cōueniendo populos in vnū: et reges vt seruiāt dño.
Respondit ei ī via virtutis sue: paucitatem dierum meorum nuncia michi.
Ne reuoces me in dimidio dierum meorum: in generatione & generationē anni tui
Initio tu domine terrā fundasti: et opera manuum tuarum sunt celi.
Ipsi peribunt tu autē pmanes: et omnes sicut vestimētum veterascent.
Et sicut opertorium mutabis eos & mutabūtur: tu autem idem ipse es et anni tui non deficient.
Filii seruorum tuorum habitabunt: & semen eorum in seculum dirigetur.
Gloria patri. ¶ Cōtra inuidiam. psalmus.
De profundis. require vts.
¶ Cōtra accidiā. Psalmus.
Domine exaudi orōnē meā/ aurib9 pcipe obsecrationem meā: in veritate tua exaudi me ī tua iusticia.
Et non intres in iudicium cum seruo tuo: quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis viuens
Quia persecutus est inimicus aīam meam: humiliauit in terra vitam meam.
Collocauit me in obscuris sicut mortuos seculi: & anxiatus est sup me spūs meus in me turbatum est cor meum.
Memor fui dierum antiquorum meditatus sum ī oībus operibus tuis: in factis manuum tuarum meditabar.

Expãdi manus meas ad te: aĩa mea ſicut t̃ra ſine aq̃ tibi Velociter exaudi me domĩe: defecit ſpiritus meus.
Nõ auertas faciem tuam a me: et ſimilis ero deſcẽdẽ-tibus in lacum.
Auditam fac michi mane miſericordiã tuam: quia in te ſperaui.
Notam fac michi viam in qua ambulem: quia ad te le-uaui animam meam.
Eripe me de inimicis meis dñe ad te confugi doce me fa cere voluntatem tuam: quia deus meus es tu.
Spiritus tuus bonus dedu-cet me ĩ terrã rectam: ꝓpter nomen tuum dñe viuificabis me in equitate tua.
Educes de tribulatiõe aĩam meã: et in mĩa tua diſperdes omnes inimicos meos.
Et perdes omnes qui tribu lant animam meam: quoniã ego ſeruus tuus ſum.
Glia. ãn. Ne reminiſcaris dñe delicta nr̃a vel parẽtũ nr̃oꝝ neq̧ vindictã ſumas de pctĩs nr̃is. Nõ dr̃ vlterius qñ dr̃ in choro. Parce dñe parce pplo tuo quẽ redemiſti p̃cioſo ſan guĩe tuo ne ĩ et̃nũ iraſcaris no bis: ⁊ ne des hereditatem tuã in perditionem ne ĩ eternum obliuiſcaris nobis. Notan-dũ ꝙ omni feriali die p̃ totã xl. dr̃ letania ſicut in fe. vſq̧ ad ordinẽ marty. Propicius eſto. vſq̧ ad finẽ. Et q̇cquid ſacer. dicit de letania: chorus idem repetat plene ⁊ integre vſq̧ ad prolationẽ. Ut pacẽ nobis dones. Tunc reſpon-deat chorus. Te rogamꝰ au di nos. tantũ: et ſic de ſingu-lis vſq̧ ad. Fili dei: te roga-mus audi nos. Tũc reſpon-deat chorus idẽ: et ſic de ſin-gulis vſq̧ ad Kyrie eleyſon. Xp̃e eleyſon. Kyrie eleyſon.
¶ Feria ſecunda letania.
Kyrie eleyſon. Xp̃e eley ſon. Chriſte audi nos
Pater de celis deus. Miſe-rere nobis.
Fili redemptor mũdi deus. Miſerere nobis.
Spiritus ſancte deus. Mi-ſerere nobis.
Sancta trinitas vnus deus Miſerere nobis.
Sancta maria oꝛ
Sancta dei genitrix oꝛ
Sancta virgo virginũ oꝛ
Sancte michael oꝛ
Sancte gabriel oꝛ
Sancte raphael oꝛ
Oẽs ſancti angeli ⁊ archan-geli dei. Orate pro nobis.
Oẽs ſancti beatorũ ſpirituũ ordines. Orate pro nobis.
Sãcte iohãnes baptiſta oꝛ

Omnes ſancti patriarche et pꝛophete. Oꝛate pꝛo nobis.
Sancte petre. oꝛ
Sancte paule oꝛ
Sancte andꝛea oꝛ
Sancte iohānes oꝛ
Sancte iacobe oꝛ
Sancte thoma oꝛ
Sancte philippe oꝛ
Sancte iacobe oꝛ
Sancte mathee. oꝛ
Sancte bartholomee oꝛ
Sancte ſymon oꝛ
Sancte thadee oꝛ
Sancte mathia oꝛ
Sancte barnaba oꝛ
Sancte marce oꝛ
Sancte luca oꝛ
Omnes ſcti apoſtoli ⁊ euangeliſte. Oꝛate pꝛo nobis.
Omnes ſancti diſcipuli dn̄i et īnocentes. Oꝛate ꝑ nobis
Hucuſq; dicitur in ſingulis letaniis. ¶ Feria ſcda in xl.
Sancte ſtephane oꝛ
Sancte line oꝛ
Sancte clete oꝛ
Sancte clemens oꝛ
Sancte fabiane oꝛ
Sancte ſebaſtiane oꝛ
Sancte coſma oꝛ
Sancte damiane oꝛ
Sancte pꝛime oꝛ
Sancte feliciane oꝛ
Sancte alloce oꝛ
Sancte diaconane oꝛ
Sctē dyoniſii cū ſo. tuis oꝛ
Scē victoꝛ cū ſociis tuis oꝛt
Oēs ſcti martyꝛes Oꝛte.
Sācte ſilueſter oꝛ
Sancte leo oꝛ
Sancte hieronime oꝛ
Sancte auguſtine oꝛ
Sancte yſidoꝛe oꝛ
Sancte iuliane oꝛ
Sancte euſibi oꝛ
Sancte machane oꝛ
Sancte cōualle oꝛ
Sancte felane oꝛ
Sancte keſſoge oꝛ
Sancte gilberte oꝛ
Sancte rycharde oꝛ
Sancte furſei oꝛ
Sancte donatiane oꝛ
Sancte talericane oꝛ
Sancte gildarde oꝛ
Sancte medarde oꝛ
Sancte albine oꝛ
Sancte berine oꝛ
Oēs ſcti ꝯfeſſoꝛes Oꝛate.
Omēs ſancti monachi ⁊ heremite. Oꝛate pꝛo nobis.
Sancta anna oꝛ
Sctā maria magdalena oꝛ
Sctā maria egypciaca oꝛ
Sancta margareta oꝛ
Sancta ſcolaſtica. oꝛ
Sancta petronilla oꝛ
Sancta pꝛaredis oꝛ
Sancta ſotheris oꝛ
Sancta pꝛiſca oꝛ
Sancta tecla oꝛ
Sancta maura oꝛ
Sancta beya oꝛ

Sancta editha or
Scta margareta regina or
Oes sancte virgines Orte
Omes sci et scte dei Orte
Propicius esto: Parce nobis domine.
Ab omi malo: Libera nos domine.
Ab isidiis dyaboli. li. n. do.
A danatioe ppetua: li. n. do.
Ab imminetib9 pctoruz nostror periculis. libe. nos dne
Ab infestationibus demonum. Libera nos domine
A spu fornicationis. libe.
Ab appetitu inanis glie. li.
Ab omni immundicia metis et corpor. libera nos dne
Ab ira et odio et omni mala volutate. Libera nos dne
Ab imudis cogitatioib9. l.
A cecitate cordis. Libera.
A fulgure et tempestate. li.
A subitanea et improuisa morte: Libera nos domine.
Per mysteriu sancte incarnatiois tue. Libera nos dne
Per natiuitate tuam. libe.
Per sanctam circucisionem tuam. Libera nos domine
Per baptismu tuum. libe.
Per ieiunium tuum. Libe.
Per cruce et passione tua. l.
Per pciosam morte tua. li.
Per gloriosam resurrectionem tuam. Libera nos dne.
Per admirabilem ascensionem tuam: Libera nos dne.
Per gratiam sancti spirit9 paracliti: Libera nos dne
In hora mort succurre nobis domine.
In die iudicii Libera nos d.
Peccatores: Te rogamus audi nos.
Ut pacem nobis dones: Te rogamus audi nos.
Ut mia et pietas tua nos custodiat Te rogam9 audi nos
Ut ecclesia tua regere et defensare digneris te rog.
Ut donu aplicu et oes gradus ecclesie i scta religioe conseruare digneris. te. roga.
Ut episcopos et abbates nostros in sancta religione conseruare digneris. te roga.
Ut regi nostro et principib9 nostris pacem et veram concordiam atqz victoriam donare digneris. te rogamus.
Ut congregationes omniu sanctor i tuo scto seruitio co seruare digneris. te roga.
Ut cunctu populu xpianu precioso sanguine tuo redeptu conseruare digneris. te ro.
Ut oib9 bnfactoribus nris sepitna bona retribuas. te.
Ut aias nostras et parentu nostrorum ab eterna danatione eripias. te roga.
Ut fructus terre dare et coseruare digneris. te roga.

Ut oculos mīe tue sup nos reducere digneris te ro.
Ut obsequiū seruitutis nr̄e rationabile facias te.
Ut mentes nostras ad celestia desideria erigas. te.
Ut miserias pauperū & captiuorū intueri & releuare digneris Te rogam⁹ audi nos
Ut oībus fidelib⁹ defūctis requiem eternā dones te ro.
Ut nos exaudire digneris. Te rogamus audi nos
Fili dei te roga. audi nos.
Agnus dei qui tollis pecca ta mundi: exaudi nos dn̄e
Agnus dei qui tollis pecca ta mundi: parce nobis dn̄e
Agnus dei qui tollis pecca ta mundi: miserere nobis
Kyrie eleison. Christe eleisō Kyrie eleison. Pater noster.
Et ne nos. Sed libera
Ostēde nobis dn̄e mīaʒ tuā Et salutare tuū da nobis
Et veniat sup nos misericordia tua dn̄e. Salutare tu um scd̄m eloquium tuum
Peccauimus cū patrib⁹ nostris. Iniuste egimus iniqui tatem fecimus
Dn̄e nō scdʒ pctā nr̄a facias nobis. Neqʒ scd̄m īiquitates nostras retribuas nobis
Oremus pomi gradu ecclie Sacerdotes tui induāt iustiam: et sancti tui exultent
Pro fratribus et sororibus nr̄is Saluos fac seruos tuos et ancillas tuas de⁹ meus sperantes in te
Pro cūcto populo xp̄iano. Saluum fac populum tuum dn̄e et benedic hereditati tue et rege eos & extolle illos vsqʒ in eternum
Dn̄e fiat pax in virtute tua Et abūdātia in turrib⁹ tuis
Anime famulorū famularumqʒ tuarum requiescant ī pace. Amen
Dn̄e exaudi orōnē meā Et clamor me⁹ ad te veniat.
Dn̄s vobiscum. Et cum spiritu tuo

Oratio

Deus cui proprium est misereri semp & parcere: suscipe deprecationē nostrā: vt quos delictorū cathena constringit: miseratio tue pietatis absoluat Per christū dominum nostrum. Amen.

Omnipotēs sempiterne deus q̇ facis mirabilia magna solus: pretende super famulos tuos pōtifices & super cunctas congregationes illis cōmissas spm̄ gratie salutaris: et vt ī veritate tibi cō placeant: ppetuū eis rorē tue benedictionis infunde.

Oro

Quesumus op̄s de⁹ vt famulus tu⁹ rex nr̄. N. qui tua miseratione suscepit

regni gubernacula: virtutū etiā oīm suscipiat incremēta quibus decenter ornat⁹ ⁊ vitiorū voraginē deuitare ⁊ hostes superare/ et ad te qui via veritas et vita es: graciosus valeat peruenire. Oratio.

Deus q̄ caritatis dona p grām sancti spūs tuorum cordib⁹ fideliū infūdis da famulis ⁊ famulab⁹ tuis fratribus et sororib⁹ nostris pro quibus tuā deprecamur clementiam salutem mentis et corporis: vt te tota virtute diligant: et que tibi placita sunt tota dilectione perficiant. Or

Deus a quo sancta desideria recta consilia ⁊ iusta sūt opera: da seruis tuis illam quam mundus dare non potest pacem: vt ⁊ corda nostra mandatis tuis dedita: et hostiū sublata formidine tempora sint tua protectione tranquilla Orō.

Ineffabilem misericordiam tuam nobis quesumus domine clemēter ostēde: vt simul nos ⁊ a peccatis omnibus exuas: ⁊ a penis q̄s pro his meremur benignus eripias. Oratio

Fideliū deus omnium conditor ⁊ redēptor animabus omnium fidelium defūctorum remissionem cunctorum tribue peccatorum vt īdulgentiam quam semp optauerunt piis supplicationibus consequantur Orō

Pietate tua quesum⁹ domine nostrorum solue vincula omnium delictorū et intercedente beata ⁊ gloriosa semperq̄ virgine dei genitrice maria cum omnibus sanctis nos famulos tuos: ⁊ omnem populum catholicū in omni sāctitate custodi: omnesq̄ consanguinitate ac familiaritate vel ꝯfessione nobis iunctos: seu omnes christianos: a viciis purga: virtutibus illustra: pacem et salutē nobis tribue: hostes visibiles et īuisibiles remoue pestem repelle amicis: inimicis nr̄is caritatē largire: ⁊ oīb⁹ fidelibus viuis ac defunctis in terra viuentium vitam ⁊ requiem eternā concede. Per eundem christum dominum nostrum Amen

¶ Feria tertia in xl.

Sancte thoma or
Sancte sixte or
Sancte corneli or
Sancte cipriane or
Sancte iohannes or
Sancte paule or
Sancte marcelline or
Sancte petre or
Sancte modeste or

Sancte vite oꝛ
Sancte adꝛiane cum ſociis tuis oꝛate pꝛo nobis
Sancte euſtachi cū ſc. tu. oꝛ
Sctē nichaſi cū ſociis tu. oꝛ
Omnes ſctī martyꝛes oꝛte
Sancte gregoꝛi oꝛ.
Sancte auguſtine oꝛ
Sancte ambꝛoſi oꝛ
Sancte remigi oꝛ
Sancte eligi oꝛ
Sancte audomare oꝛ
Sancte ſulpici oꝛ
Sancte patrici oꝛ
Sancte paterne oꝛ
Sancte colmāne oꝛ
Sancte bꝛandane oꝛ
Sancte kentigerne oꝛ
Sancte aidane oꝛ
Sancte diuinice oꝛ
Sancte ſymbarre. oꝛ
Sancte machari oꝛ
Sancte ferguſiane oꝛ
Sancte mernane oꝛ
Sancte cuthberte oꝛ
Omnes ſctī cōfeſſoꝛes. oꝛte.
Omnes ſctī monachi ⁊ heremite Oꝛate pꝛo nobis.
Sancta katherina oꝛ.
Sancta felicitas oꝛ
Sancta perpetua oꝛ
Sancta columba oꝛ
Sancta ſyntana oꝛ
Sancta criſtina oꝛ
Sancta ſyndoca oꝛ
Sancta eulalia oꝛ
Sancta eufamia oꝛ
Sancta eugenia oꝛ
Sancta gertrudis oꝛ
Sancta ragēfledis. oꝛ
Sancta batildis oꝛ
Sancta anaſtaſia oꝛ
Sancta etheldꝛeda oꝛ
Sancta keuoca oꝛ
Omnes ſācte virgines oꝛte
Oēs ſctī et ſctē dei. oꝛte
Pꝛopicius eſto

¶ Feria quarta ī xl.

Sancte laurenti oꝛ
Sancte tiburci oꝛ
Sancte valeriane oꝛ
Sancte pꝛothe oꝛ
Sancte iacincte oꝛ
Sancte ebdon oꝛ
Sancte ſennen oꝛ
Sancte rūmalde oꝛ
Sancte lininie oꝛ
Sancte thimothei oꝛ
Sancte appollinaris oꝛ
Sancte ſaturnine oꝛ
Scē maurici cū ſociis tu. oꝛ
Sctē gereon cū ſociis tu. oꝛ
Omnes ſācti martyꝛes. oꝛte
Sancte hylari oꝛ
Sancte nathalane oꝛ
Sancte martine oꝛ
Sancte bꝛici oꝛ
Sancte vynnine oꝛ
Sancte amande. oꝛ
Sancte voloce oꝛ
Sancte niniane oꝛ
Sancte monane oꝛ
Sancte vedaſte. oꝛ
Sancte modoce oꝛ

Sancte germane or.
Sancte fynnane or
Sancte modane. or
Sancte arnulphe or
Sancte siluine or
Oēs sancti confessores orte
Omēs sctī monachi et heremite Orate pro nobis.
Sancta agatha or
Sancta susanna or
Sancta martina or
Sancta felicula or
Sancta iulita or
Sancta sapientia or
Sancta kentigerna or
Sancta brigida or
Sancta ebba or
Sancta barbara or
Sancta marina. or
Sancta fides or
Sancta spes or
Sancta caritas or
Omnes sācte virgines orte
Oēs sctī et sctē dei. orte
Propicius esto &c

¶ Feria. v. in xl.

Sancte vincenti or
Sancte geruasi or
Sancte prothasi or
Sancte albane or
Sancte olaue or
Sancte gorgoni. or
Sancte achille or
Sancte constantine or
Sctē ypolite cū so. tuis or.
Scē luciane cū sociis tu. or
Omēs sancti martyres orā

Sancte nicholae. or
Sancte audoene or
Sancte romane. or
Sancte laude or
Sancte machute or
Sancte sanson or
Sancte placide. or
Sancte columbane or
Sancte dauid or
Sancte makute or
Sancte cedda or
Sancte seruane or
Sancte carane or
Sancte firmine or
Sancte moroce or
Sancte aseph or
Sancte merine or
Sancte taurine or
Sancte congalle or
Sancte anthoni. or
Omnes sctī cōfessores orte
Omnes sancti monachi et heremite. Orate pro nobis
Sancta cecilia or.
Sancta medana or
Sancta emerenciana or
Sancta potentiana or
Sancta oportuna or
Sancta sophia or
Sancta triduana or
Sancta iuliana or
Sancta beatrix or
Sancta kenneria or
Sancta crescentia or
Oēs sancte virgines orā
Oēs sctī et sctē dei orte.
Propicius esto &c.

¶ Feria vi. in xl.
Sancte quintine or
Sancte cristofore or
Sancte adriane or
Sancte bonifaci. or
Sancte petre or
Sancte oswalde or
Sancte lamberte or
Sancte marcelle or
Sancte theodore or
Sancte valentine or
Sancte grisogone or
Sancte felix or
Sancte audacte or
Sancte killane cum sociis tuis Ora pro nobis
Oēs sancti martyres orate
Sancte benedicte. or
Sancte maure or
Sancte romane or
Sancte egidi. or
Sancte kennice or
Sancte vandregesile or
Sancte filberte or
Sancte moloce or
Sancte bertine or
Sancte adampnane or
Sancte petroce or
Sancte congane. or
Sancte palladi or
Sancte regule or
Sancte blaane or
Sancte marnoce or
Sancte bothulphe or
Sancte drostane. or
Sancte colmoce or
Omnes scti cōfessores. orate.
Omnes scti monachi et heremite Orate pro nobis.
Sancta lucia or
Sancta sabina. or
Sancta iustina or
Sancta eufraxia or
Sancta fausta or
Sancta monegundis or
Sancta aldegundis or
Sancta radegūdis or
Sancta piencia or
Sancta benigna or
Sancta valburgis or
Sancta thenevv or
Omnes scē virgines orte
Oēs scti et sancte dei orate.
Propicius esto. &c.
¶ Sabbato in xl.
Sancte calixte or
Sancte vrbane or
Sancte magne or
Sancte menna or
Sancte ruphe or
Sancte valeri or
Sancte processe or
Sancte martiniane or
Sancte marce or
Sancte marcelliane or
Sancte gordiane cum sociis tuis or.
Sancte pancraci or
Omnes sācti martyres. orā
Sancte ternane or
Sancte aniane or
Sancte duthace or
Sancte bonifaci or
Sancte fiacri or

Sancte basili. or
Sancte beane or
Sancte mauire or
Sancte germane or
Sancte nidane or
Sancte baldrede or
Sancte munde or
Sancte englasi or
Sancte maure. or
Sancte ethernasce or
Sancte wilibrorde or
Sancte leonarde or
Sancte dominice or
Sancte athanasi or
Sancte modane or
Sancte etharnane. or
Oēs sctī confessores orte.
Omnes sancti monachi et heremite Orate p nobis
Sancta agnes or
Sancta benedicta or
Sancta martha or
Sancta elena or
Sancta eusibia or
Sancta candida or
Sancta balbina or
Sancta ursula or
Sancta biga or
Sancta victoria or
Sancta serburga or
Sancta corona or
Sancta elisabeht or
Oēs sctē virgines or
Omnes sancti et sancte dei. Orate pro nobis.
Propicius esto. etc

¶ De vigiliis et mortuorū exeqis p āni circulū dicēdis ¶ Dñica pma aduētus dñi post veš de sctā maria dicāt vigilie mortuor ad secūdas veš. eiusdē scilicet. Placebo. et Dirige usqz ad laudes tm̄. Dicant aūt vigilie mortuorum quotidie cū missa in crastino ī caplo nisi ī pmis vel. festor ix. lec. usqz ad vigiliaz natiuitatis dñi et a crastino octa. epiphie ad tertiā fer. añ pascha et ī ipa tertia fer. fiūt vigil. mortuor cū. ix. lec. in cōuentu et cū missa ī crastino nisi aliquod festū duplex impediat/ vel in ipsa quarta feria cōtigerit/ et tūc fiat predictū seruitiū in aliqua feria p cedēti ipsi⁹ ebdo. que ad hoc vacauerit videlicet in dñica vel in scda feria et sic cpleat seruitiū mortuorum usqz ad octa. pasche nisi corpus pñs forte cōtigerit. ¶ Post octa. vero pasche nō fit seruitium mortuor nisi corpus presens affuerit vel dies anniuersarius vel tricenalis cōtigerit usqz in crastinū sancte trinitatis. ¶ In crastino autem sancte trinitatis et abhic quotidie fiant vigilie mortuorū usqz ad aduentuz domini nisi per octauas. et in octauis assumptionis natiuitatis beate marie et dedicatiōis eccl'ie

¶ Impediũt autẽ dicte vigilie mortuorũ p totũ annũ per festa duplicia ĩ primis vespis et scdis & ĩ octaua die epiphie et aliarũ octauarũ qñ dr hy⁹. Saluator mũdi dñe nisi corpus pñs affuerit. In omnib⁹ etiã aliis festis nouẽ lec. & in festis triũ & in octauis ĩ quibus chorus regit et ĩ diebus dñicis in pmis vespis tantũ. Similiter fiat in cõmẽoratiõe beate marie et festi loci. Fiãt aũt vigilie mortuorũ cũ ix. psalmis & nouẽ ãis & ix. le. qñcũqȝ corpus adest pñs vel qñ dies ãniuersari⁹ vel dies tricenalis cõtigerit nisi ĩ tpe paschali. ¶ In paschali vo tpe dicant tres ps et tres lec. cum trib⁹ añis sup ps ante lectiões qualiscũqȝ nocturn⁹ dicat et omẽs añe cum suis psalmis ad vespas scilicet. Placebo & omnes añe super psalmos in laudib⁹ dicant. ¶ Et sciẽdũ est qñ aña seqt ĩmediate psalmum. Dilexi. tũc nõ dicet vltim⁹ V. eiusdẽ psal. qr idẽ est cũ ã. Placebo Post octauas vero pasche in quacũqȝ feria inchoet officiũ mortuorũ. Incipiat a primo nocturno & cõpleant duo sequẽtes nocturni ĩ eadẽ ebdo. si fieri potest. Siue aũt fieri possit siue non deinceps non seruet ordo nocturnorũ sed feriarũ ĩ hoc tpe sicut ĩ aliis tẽporib⁹ obseruet ita tamẽ qȝ qñcũqȝ sit seruiciũ p corpe pñti cuiuscũqȝ fuerit & in anniuersariis & tricenalib⁹ eorum in pdicto tpe sẽp dicant añe psalmi V. lectiões et duo Ria de primo nocturno.
¶ Sciendũ est aũt qȝ in tpe paschali semp erit terciũ R. Libera me dñe de morte etna cũ hiis trib⁹ versibus scȝ V⁹. Dies illa. V. Quid ergo. V⁹. Nunc xpe te petimus. Et qñcũqȝ dicit hoc predictũ Rm. Libera me dñe de morte. In quotidianis obsequiis mortuorũ. videlicet qñ corpus nõ est pñs vel dies ãniuersarius vel tricenalis nõ habet tunc fiũt vigilie mortuorũ cũ tribus lectionib⁹ tm. et ix. psal. et vna sola aña sup oẽs ps ad vespas. que erit Placebo et cũ hac ãn. Dirige. sup oẽs psalmos ante lectiões et tũc semp dicet añ lectiões iste V. Cõplaceat tibi dñe vt eruas me. R. Dñe ad adiuuãdum me respice. Omẽs lec. in scda forma legãt V. quoqȝ Riorũ ab eisdẽ lectoribus dicant. Ita qȝ pria et tercia lectio ex vna pte chori legãtur & scda lectio ex altera parte chori. Ad laudes vero hec sola ãn.

sup psalmos dicet scilicet ã. Exultabunt dño. Et hec oĩa sine nota dicãtur statim post ves. de die et de sctã maria añ cõple. de die ¶ In lectiõib⁹ vero legẽdis et Ris dicẽdis ordo feriarum seruet videlicet de dñica et feria quarta lec. et R. de pmo noc. Et secũda et quĩta fer. lec. et R de. ii. noc. et tercia et vi. feria l. et Rm. de. iii. noct. Ita tñ q semp in tercia et vi. fer. sit terciũ R. Libera me dñe de viis iferni In quotidianis obseqis mortuorum cum nouẽ psalmis et tribus lectio. R. nũq repetatur. ¶ In vigiliis mortuorũ ad ves. ãn. Placebo dño ĩ regione viuorum. ps. Dilexi. vltim⁹ vsus. huius pi. scilz. Placebo non psallatur sed statim loco. ãe. cãtetur. aña. Heu me quia incolatus meus prolongatus est. ps. Ad dñm cũ tri. ãn. Dñs custodit te ab omni malo custodiat animã tuam dñs. ps. Leuaui. ãn. Si iniqtates obseruaueris dñe: dñe quis sustinebit. ps. De profundis clamaui. ãn. Opera manuũ tuarum dñe: ne despicias. ps. Confitebor. vs⁹. A porta inferi. R. Erue. ãn. Audiui vocem de celo dicẽtem beati mortui q in dño moriunt. p. Magnificat. Kyrie eleyson. Xpe eleyson. Kyrie eleyson. Pater noster. et Aue maria. Deinde sine pnunciatione. Et ne nos. dicat. ps. Lauda anima mea. Finito. po. dicat executor offi. vs⁹. Requiem eternã. Rm. Et lux. A porta inferi. Erue. Credo videre. In terra vi. Dñs vo. Et cũ. Pro corpore pñti cuiuscũq fuerit dr ista or tã ad Placebo. q ad Dirige. orõ. maior.

Deus cui pprũ est misereri semper et parcere te supplices deprecamur pro aĩa famuli tui vel famule tue quã hodie de hoc seculo migrare iussisti: vt non tradas eã in manus inimici nec obliuiscaris in finẽ: sed iubeas illã ab angelis sanctis suscipi: atq ad regionẽ viuorũ pduci: vt quia in te sperauit et credidit sanctorũ tuorum mereatur societate letari. Per do. In die tricẽnali pro quocunq fuerit dicitur ista oratio ad Placebo. Or.

Deus cui pprium est misereri semper et parcere ppiciare aĩe famuli tui. vel famule tue et omĩa eius pctã dimitte vt mortis vinculis absolutus. vel absoluta trãsire mereat ad vitam. In anniuersali de quocũq fuerit dicitur ista orõ ad Placebo.

DEus indulgentiarum dñe da anime famuli tui vel famule tue cuius anniuersariũ depositionis diẽ ꝯmemorãm⁹ refrigerii sedẽ: quietis beatitudinem luminis claritatẽ. Pro episcopis defunctis dicitur ista oratio. ad Placebo. Oratio.

DEus qui ĩter apostolicos sacerdotes famulos tuos põtificali fecisti dignitate censeri presta q̃s vt quorum vicẽ ad horaꝫ gerebant ĩ terris eorũ ppetuo cõsortio letentur in celis. Pro fratribus et sororibus dicit ista orõ. ad Placebo. Orõ.

DEus venie largitor et humane salutis auctor q̃s clemẽtiã tuã vt nostrarũ cõgregationũ fratres ⁊ sorores qui ex hoc seculo transierunt ĩtercedẽte beata maria semp virgine ⁊ btõ michaele archangelo cũ oĩbus sanctis ad ppetue beatitudinis cõsortiũ peruenire concedas. Oratio generalis. ad Placebo. Orõ.

FIdelium deus oĩm cõditor ⁊ redẽptor aĩab⁹ oĩm fideliũ defunctorũ remissionẽ cunctorũ tribue peccatorũ: vt ĩdulgentiã quam semper optauerunt piis supplicationibus cõsequantur. Qui cum deo patre ⁊ spiritu sancto viuis et regnas deus per oĩa. Non dicat Dñs vobiscũ. neqꝫ Requiescant ĩ pace. Ad matu. ã. Dirige dñe deus meus ĩ cõspectu tuo viã meã. ps. Uerba. ã. Cõuertere dñe et eripe animã meã: qm̃ non est ĩ morte qui memor sit tui ps. Dñe ne ĩ furore. i. ã. Neq̃n rapiat vt leo aĩam meaꝫ dũ non est qui redimat neqꝫ qui saluum faciat. ps. Dñe deus meus. V⁹. A porta inferi. R. Erue domĩe animas eorum. Pat noster. Et ne nos. non dicatur. Jube. Lectio pma.

PArce michi dñe nichil eĩ sunt dies mei. Quid est homo qꝫ magnificas eũ: aut quid apponis erga eum cor tuum. Uisitas eum diluculo: et subito probas illum Usqꝫquo non parcis michi: nec dimittis me vt glutiam saliuã meam. Peccaui Quid faciam tibi o custos hominũ Quare posuisti me cõtrariũ tibi: ⁊ factus sum michimetipsi grauis. Cur non tollis peccatum meum: ⁊ quare nõ aufers iniquitatem meam. Ecce nũc in puluere dormio: et si mane me quesieris non subsistã. non dicat. Tu aũt. R. Credo qꝫ redẽptor meus viuit et in nouissimo die de terra surrectur⁹ sum. Et in

carne mea videbo deum salvatorē meū. V⁹. Quē visur⁹ sum egoipse et nō alius ꝛ ocli mei cōspecturi sūt. Et ī. l. ii.

Tedet aīam meam vite mee: dimittam aduersum me eloquiū meum. Loquar in amaritudine anime mee dicā deo. Noli me cōdēnare. Judica michi cur me ita iudices. Nūquid bonum tibi videt si calūnieris ꝛ opprimas me op⁹ manuū tuaꝝ: et cōsilium īpiorū adiuues. Nunquid oculi carnei tibi sūt: aut sicut videt homo et tu videbis. Nūquid sicut dies hominis dies tui ꝛ anni tui sicut hūana sunt tpā. Ut q̄ras iniquitatē meā et pctm̄ meū scruteris: ꝛ scias qꝛ nichil impiū fecerī: cū sit nemo qui de manu tua possit eruere. R. Qui lazaꝝ resuscitasti a monumēto fetidū tu eis dñe dona requiē ꝛ locū īdulgētie. V. Qui vēturus es iudicare vivos et mortuos et seculū per ignem. Tu eis. Lectio iii.

Manus tue fecerūt me: et plasmauerūt me totū in circuitu: ꝛ sic repēte p̄cipitas me. Memento queso ꝙ sicut lutum feceris me ꝛ in puluerē reduces me. Nonne sicut lac mulsisti me et sicut caseum me coagulasti. Pelle et carnib⁹ vestisti me: ossib⁹ et neruis cōpegisti me. Vitā et mīam tribuisti michi: ꝛ visitatio tua custodiuit spiritū meū. R. Dñe qn̄ veneris iudicare terrā vbi me abscōdam a vultu ire tue. Qꝛ peccaui nimis in vita mea. Vr⁹. Cōmissa mea pauesco ꝛ ante te erubesco dū veneris iudicare noli me ꝯdēnare Quia.

Sciendū est ꝙ quando corpus adest pn̄s cuiuscūq; fuerit et in anniuersariis episcoporū tantū repetatur. iii. vi. et. ix. R. In secūdo nocturno. ān.

In loco pascue ibi me collocauit. ps. Dn̄s regit. ān. Delicta iuuētutis mee ꝛ ignorātias meas ne meminerꝭ dn̄e. ps. Ad te dn̄e leuaui. ān. Credo videre bona dn̄i in terra viuētium. ps. Dn̄s illuminatio. V. In mēoria eterna erit iust⁹. R. Ab auditiōe. l. iiii.

Quantas habeo īiquitates ꝛ peccata scelera mea atq; delicta ostende michi. Cur faciem tuā abscondis: et arbitraris me inimicum tuum. Contra folium quod vento rapitur ostendis potentiam tuam: et stipulam siccam persequeris. Scribis enī contra me amaritudines: et consumere me vis peccatis adolescētie mee.

Posuisti in neruo pedẽ meũ: et obseruasti omẽs semitas meas: et vestigia pedũ meoꝝ consideraſti. Qui quasi putredo consumendus sum et quasi vestimẽtum quod comeditur a tinea. ℞. Heu michi dñe quia peccaui nimis ĩ vita mea quid faciam miser vbi fugiã nisi ad te deꝰ meꝰ miserere mei. Dum veneris in nouissimo die. ℣. Anima mea turbata est valde sed tu domine succurre ei. Dum veneris in no. Lectio v.

Homo natus de muliere: breui viuens tempore: repletur multis miseriis. Qui quasi flos egreditur et conteritur et fugit velut vmbra: et nunq̃ in eodem statu permanet. Et dignum ducis super huiuscemodi aperire oculos tuos: et adducere eum tecum in iudicium. Quis põt facere mundũ de immundo conceptum semine. Nõne tu qui solus es? Breues dies hominis sunt: numerus mẽsiũ eius apud te est Constituisti terminos eius qui preteriri non poterunt. Recede ergo paululum ab eo vt quiescat donec optata veniat: et sicut mercẽnarii dies eius. ℞. Ne recorderis peccata mea dñe Dum veneris iudicare seculum per ignem. ℣. Dirige domine deus meus in conspectu tuo viã meã Dũ ve. Lcõ vi.

Quis michi hoc tribuat vt in inferno ꝓtegas me: et abscõdas me donec ꝑtranseat furor tuus: et constituas michi tempus in quo recorderis mei. Putas ne mortuus homo rursum viuat. Cunctis diebus quibus nũc milito: expecto donec veniat ĩmutatio mea. Uocabis me: et ego respondebo tibi Operi manuũ tuarum porriges dexteram. Tu quidem gressꝰ meos dinumerasti: sed parce peccatis meis. ℞. Dñe scdm actum meum noli me iudicare nichil dignũ in conspectu tuo egi. Ideo deprecor maiestatem tuam vt tu deus deleas iniquitatem meaꝫ. ℣. Amplius laua me dñe ab iniusticia mea et a delicto meo mũda me: qui a tibi soli peccaui. Ideo deprecor. In. iii. noc. ã. Complaceat tibi dñe vt eripias me ad adiuuandũ me respice. ps. Expectans. ãn. Sana dñe aĩam meã quia peccaui tibi. ps. Beatus qui intelligit. ãn. Sitiuit aĩa mea ad deum fontem viuum quando veniã et apparebo ante faciẽ dñi. ps. Quẽadmodũ. ℣. Requiem eter. ℞. Et lux. l vii.

Spiritus meꝰ attenuabitur dies mei breuiabuntur: et solũ michi supest sepulchrum. Non peccaui: et in amaritudinibꝰ moratur oculus meus. Libera me domine et pone me iuxta te: et cuiusuis manus pugnet contra me. Dies mei transierũt/ cogitatiões mee dissipate sũt torquentes cor meũ. Noctez verterunt in diẽ: et rursum post tenebras spero lucẽ. Si sustinuero infernus domus mea est: et in tenebris straui lectulũ meũ Putredini dixi. Pater meus es mater mea: et soror mea vermibus. Ubi est ergo nũc prestolatio mea et patientia mea. Tu es dñe deus meus. ℟. Peccantẽ me quotidie et non penitentẽ timor mortis cõturbat me Qr in inferno nulla est redemptio miserere mei deus et salua me. ℣. Deus in noĩe tuo saluũ me fac dñe et in virtute tua libera me. Qr. lcõ viii

Pelli mee consũptis carnibus adhesit os meuz et derelicta sunt tantũmodo labia circa dentes meos Miseremini mei miseremĩ mei saltem vos amici mei: qr manus domini tetigit me. Quare persequimini me sicut deꝰ et carnibus meis saturamini Quis michi tribuat vt scribantur sermones mei Quis michi det vt exarentur in libro stilo ferreo aut plũbi lamina vel celte sculpantur in silice. Scio enim ꝙ redẽptor meꝰ viuit: et ĩ nouissimo die de terra surrecturus sum: et rursũ circundabor pelle mea et in carne mea videbo deuz saluatorem meũ. Quẽ visurus sum egoipse et oculi mei conspecturi sunt: et nõ alius Rposita est hec spes mea in sinu meo. ℟. Requiem eternã dona eis dñe. Et lux perpetua luceat eis. ℣. Qui lazarum resuscitasti a monumento fetidum tu eis domine dona requiem. Et. Lectio ix

Quare de vulua eduxisti me. Qui vtinã consumptus essem: ne oculus me videret. Fuissem quasi nõ essem: de vtero translatus ad tumulũ. Nunquid non paucitas dierũ meorũ finiet breui Dimitte me vt plãgã paululũ dolorem meũ anteꝙ vadam: et non reuertar ad terram tenebrosam et opertam mortis caligine. Terram miserie et tenebrarum vbi vmbra mortis et nullꝰ ordo sed sempiternus horror inhabitat. ℟. Libera me domine de morte eterna in die illa tre-

mēda quando celi mouendi sunt et terra. Dū veneris iudicare seculū per ignem. V⁹. Dies illa dies ire calamitatis et miserie dies magna et amara valde. Quādo celi mouendi sunt et terra. V⁹. Quid ergo miserimus quid dicam vel quid faciā dum nil boni perferā ante tm̄ iudicē. Dū. V. Nunc xp̄e te petimus miserere q̄s qui venisti redimere perditos noli dānare redēptos. Dum. Deinde repetat. R. Libera quod per totū annū obseruetur quādocūq̧ dr hoc. R. Libera me dn̄e In omni. iii et vi. feri. p annū qn̄ fiunt vigilie mortuorū cū ix. p̄is. et. iii. lec. tm̄. tunc erit. iii. R. Libera me dn̄e de viis inferni. Qui portas ereas confregisti et visitasti infernū et dedisti eis lumen vt viderēt te qui erāt in penis tenebrarum. Vl⁹. Clamantes et videntes aduenisti redemptor noster. Qui portas ereas cōfregisti. et c. non repetat hoc R. Ante lau. V⁹. Requiescant in pace Amen. In laudibus. ān.

Exultabūt dn̄o ossa humiliata. p̄s. Miserere. ā. Exaudi dn̄e orationē meam ad te oīs caro veniet. p̄ Te decet. ān. Me suscepit dextera tua dn̄e: p̄. Deus deus. ā. A porta inferi erue dn̄e aīam meam. p̄s. Ego dixi. ān. Omīs spūs laudet dn̄m. p̄s. Laudate. V. Requiē. ān. Ego sum resurrectio et vita qui credit ī me etiā si mortuus fuerit viuet: et oīs qui viuit et credit ī me non morietur ī eternum. p̄s. Benedictus. Kyrie eleyson. Xp̄e eleyson. Kyrie eleyson. Pater noster. Sine pronunciatione. Et ne nos. Deinde dicatur. p̄s. Exaltabo. Quo finito dicat. Requiem. Et A porta īferi. Erue dn̄e. Credo videre bona dn̄i. In terra viuētiū. Dn̄s vo. Et. Orem⁹. Pro corpore presenti ad laudes dicitur hec oratio. Deus cui. maior. In āniuersariis. v. dicuntur orationes. Deus cui. minor. In trigentalib⁹. v. dicuntur orationes

Omnipotens sempiterne deus qui nunq̄ sine spe misericordie supplicatur propiciare anime famuli tui vel famule tue vt qui vel que de hac vita in tui nomīs cōfessione decessit sanctorum tuorum numero facias aggregari. Pro episcopis defunctis ad laudes. Oratio.

Deus cuius mie nō est numerus suscipe pro animabus famulorum tuorum pontificum preces nostras et

lucis eis leticieq̃ regionẽ in sanctorum tuorum societate concede. Pro fratribus et sororibus ad laudes. Oratio.

INclina domine aurem tuam ad preces nostras quibus misericordiam tuam supplices deprecamur ut animas famulorũ famularũq̃ tuarũ quas de hoc seculo migrare iussisti: ĩ pacis ac lucis regione constituas et sanctorum tuorum iubeas esse cõsortes. Per christũ. Oremus. Deinde dicat oratio p familiarib9 priuatim ad placitũ: quibus dictis sequatur oratio generalis in audientia.

ANimabus quesumus dñe omnium fidelium defunctorum: oratio pficiat supplicantiũ: ut eas et a peccatis omnibus exuas et tue redemptionis facias esse participes. Qui cum deo patre.

¶ Notandũ vero q̃ qñcũq̃ corpus adest p̃sens vel dies anniuersarius vel dies tricenalis cõtigerit per totũ annũ dicit cõmẽdatio animarũ cum nota statim post primã ante missã cp̃ pro defunctis. Sup psalmos ãn. a quodam clerico de superiori gradu incipiatur hoc modo. ãn. Requiem eternaz dona eis dñe. et lux perpetua luceat eis. ps̃. Btĩ ĩmaculati usq̃ ad p̃mũ. Ad dñm cũ tribularer. finitis p̃is sine Glĩa pr̃i tota ã. ante dicta repetat Sequat. Kyrie eleyson. Xp̃e eleyson. Deĩde dicit Pater noster sine pnunciatione. Et ne nos. Postea dicat p̃s. ¶ Dñe pbasti sine nota finito p̃o sine Gloria patri statim Incipiatur missa In caplo. Officiũ. Requiẽ Qñcũq̃ enĩ dr cõmẽdatio semp dr sedẽdo supradicto mõ usq̃ ad ãn. dicendã super p̃os Quãdo vero singilatim extra cõuẽtũ dr cõmẽdatio tũc enĩ ĩmediate post psalm. Dñe pbasti dicat. V. Req̃ẽ etnã dona eis dñe. R. Et lux ppetua luceat eis. V9. A porta inferi. R. Erue dñe aĩas eorũ. V9 Credo videre bona dñi. R. In terra viuẽtiũ. V9. Dñs vobiscũ. R. Et cum spiritu tuo Oremus.

TIbi dñe commẽdam9 aĩas famulorũ famularũq̃ tuarũ et oĩm fideliũ defunctorũ ut defuncti sclõ tibi viuãt et q̃ per fragilitatẽ mũdane cõuersatiõis pctã admiserũt tu venia misericordissime pietatis absterge p eũdẽ xp̃m dominũ nostrũ. Amen. Requiescant in pace. Amen.

¶ Finis psalterii.

¶ In natali vnius apostoli siue vni⁹ euãgeliste vel pluri mor̄ apostolor̄ paschalis tē poris. videlꝫ ab octa. pasche vsqꝫ ad pēthecostē ¶ In pte hyemali ad primas vesperas super psalmos feriales. ãn. Lux perpetua lucebit sãctis tuis et eternitas temporuꝫ alleluya. minor. pi fer. cpa. ad vtrasqꝫ vespas ⁊ ad matutinas ⁊ ad alias horas dicũtur ppria si habeãtur: sinautem dicũtur de cõi apłor̄ reliqui tpis. ℞. Candidi facti sunt nazarei eius allã splēdorē deo dederunt allã. Et sicut lac coagulati sũt Allã allã. ℣. In omnē terrã exiuit sonus eor̄ et in fines orbis terre ℣ba eor̄. Et. Gloria. Allã. Hymnus.

Tristes erant apostoli: de nece sui dñi: quē pena mort̄ crudeli: serui dãnarant impii.

Quesum⁹ auctor oĩm: ĩ hoc paschali gaudio: ab oĩ mortis ĩpetu: tuũ defende pplm.

Gloria tibi dñe: qui surrexisti a mortuis: cũ patre et sctō spũ: ĩ sempitna scła. Amen. Per oct. ascē. dñi ⁊ deinceps vsqꝫ ad penthecostē dicũtur hi duo ℣. in fine isti⁹ hymni.

Tu esto nostrũ gaudiũ: qui es futurus premiũ: sit nostra in te gloria: p cuncta sp scła.

Gloria tibi dñe: qui scandis supra sydera: cũ patre et sctō spiritu: in sempiterna secula Amen. ℣⁹ Gauisi sunt discipuli. ℞. Viso dño alleluya. ãn. Filie hierusalē venite et videte martyrē cum corona qua coronauit eũ dñs in die solēnitatis ⁊ leticie allã allã ps. Magnificat. Sciēdũ est q̄ hec ã Filie hierusalē. ⁊ ℞. Filie hierusalem. dicũtur in pasch. tpe. tã ĩ fe. vni⁹ martyris q̄ plurimorũ martyrũ. et tã in fe. vnius cõfes. q̄ plurimorũ cõfes. ⁊ sp cũ his ℣bis. Filie hierusalē venite ⁊ videte martyrē. qr hoc dictuꝫ: martyrē: ptinet ad christum passum. Dĩo ppria vel de cõi reliqui tēporis. Cõpł. pasch. nõ mutał. Ad mał. Inuita. Exultēt in dño sancti. Allã. ps. Venite hy⁹. Tristes erãt. hec sola ã. sup pos dicitur ã. Tristicia vestra allã vertel in gaudiũ allã. Tres pi dñr scdm ordinē noc. de cõi apłorũ reliqui tēporis. ⁊ hoc p tēpus pasch. videlꝫ nõ incipiēdo a prĩo noc. in qualꝫ ebd. sꝫ dicunł pi scdm ordinē nocł. ebdo. sequētis. Eodē modo fiat de martyrib⁹ et de ceteris sctis in pdicto tpe cõtingēti-

bus. ꝟ. Gauiſi ſunt diſcipuli Rm. Uirtute magna redde-bant apoſtoli Teſtimoniū reſurrectiōis ieſu xp̄i dn̄i no ſtri allā allā. ꝟ. Repleti qui-dē ſpiritu ſancto loquebātur cū fiducia. Teſtimoniū. R. Iſti ſunt agni nouelli qui annūciauerunt allā. Modo venerūt ad fōtes repleti ſūt claritate allā allā. ꝟ. In cō-ſpectu agni amicti ſtolis al-bis ⁊ palme in manib⁹ eoꝛū. Modo. R. Cādidi facti ſunt vt ſupꝛa ad veſpas. V⁹. Uox leticie ⁊ exultationis. R. In tabernaculis iuſtoꝛum alle-luya. In laudibus. ān.

Sancti tui dn̄e floꝛebūt ſicut lilium alleluya ⁊ ſicut odoꝛ balſami erunt an te te alleluya. p̄s. Dn̄s regna uit. ān. Sancti ⁊ iuſti in dn̄o gaudete alleluya vos elegit deus in hereditatē ſibi alle-luya. p̄s. Iubilate. ān. In ve lamento clamant ſancti tui dn̄e alleluya allā alleluya. p̄s. Deus deus. ān. Spiritus et anime iuſtoꝛū hymnū di-cite deo noſtro alleluya alle luya. p̄s. Benedicite. ān. In celeſtibus regnis ſanctoꝛum ē habitatio alleluya: ⁊ ī eter num requies eoꝛum alleluya p̄s. Laudate dn̄m. capitulū. vt ſupꝛa. Hymnus.

Claro paſchali gaudio: ſol mundo nitet radio: cum chꝛiſtū iam apoſtoli: vi-ſu cernunt coꝛpoꝛeo.

Oſtenſa ſibi vulnera: in xp̄i carne fulgida: reſurrexiſſe do minū: voce fatent publica.

Rex xp̄e clemētiſſime: tu coꝛ da noſtra poſſide. vt tibi lau des debitas: reddamus oī tp̄e

Queſumus auctoꝛ.

Gloꝛia tibi dn̄e. Per octa. aſcen. dn̄i: et deīceps vſq ad penthe. dicuntur hi verſus.

Tu eſto noſtrum gaudium.

Gloꝛia tibi dn̄e q̇ ſcandis. ꝟ. Gaudete iuſti ī dn̄o. R. Re-ctos decet collaudatio alle-luya. ā. Lux perpetua lucebit ſctīs tuis dn̄e alleluya: ⁊ eter nitas tempoꝛum alleluya al leluya alleluya. maioꝛ p̄s. Benedictus. oꝛatio vt ſupꝛa Ad pꝛimā. ān. Sancti tui p̄. Deus in nomine. Ad terciā. ān. Sancti ⁊ iuſti. p̄s. Legem pone. cap̄m. vt ſupꝛa. Rm. Triſticia veſtra. Alleluya al leluya. V⁹. Uertetur in gau-diū. Alleluya alleluya. Glo-ria. Triſticia. V⁹. Pꝛecioſa. Ad ſextā. ān. In velamēto. p̄s. Defecit. cp̄m. vt ſupꝛa. R. Pꝛecioſa eſt ī conſpectu dn̄i Alleluya alleluya. ꝟ. Moꝛs ſanctoꝛuȝ eius. Alleluya al-leluya. Vſus. Gaudete iuſti.

Ad. ix. ān. Jn celestibus. p̄s. Mirabilia. cp̄. vtš. R Gaudete iusti in dn̄o. Alła alła. V. Rectos decet collaudatio Alleluya alleluya. V. Uox leticie. Ad. ii. veš. ān Sācti tui dn̄e. p̄. Dixit dn̄s. ⁊ ceteri p̄i. de apostolis reliqui tp̄is. cp̄. vtš. Si fuerit duplex festum tunc dicat R. Candidi. Sī autem nullū R. dicetur. hy9. Claro paschali. V. Gaudete iusti in dn̄o. ān Lux ppetua. minoꝛ p̄s. Magnificat. ořo=nes vt in hyſto. festoꝝū nota tum est. ¶ Jn natali vnius martyꝛis siue vni9 confesso ris ab octa. pasche vsqꝫ ad pē thecostē in fes. cum regimine choꝛi Ad p̄mas veš sup p̄. ā. Lux perpetua minoꝛ. p̄i. feriales. cp̄. ad vtrasqꝫ ves. ⁊ ad matu. ⁊ ad alias hoř. dicant ppꝛia si habeantur. sinauteꝫ de cōi reliqui tp̄is. R. Filie hierusalem venite et videte martyꝛem cum coꝛona qua coꝛonauit eū dn̄s. Jn die so lennitatis et leticie alleluya V. Quoniam confoꝛtauit se ras poꝛtarum tuarū benedi xit filiis tuis ī te. Jn die. Glo ria patri. Alła. hym. ad vš. et ad matu. de cōmuni reliq̄ tempoꝛis. V. Tristicia vestra ān. Filie hierusalem. vtš. p̄s Magnificat. Ad matu. Jnuitato. Exultent in domino. p̄ Uenite exultemus. Hymnus de communi reliqui tēpoꝛis Super psal. ān. Tristicia vestra. Tres psal. dicunt de cō muni reliqui tempoꝛis scd̄m oꝛdinem nocturnoꝝ. V. Pꝛe ciosa est in conspectu domini. R. Moꝛs sanctoꝛum eius Alleluya. Quando vero dicitur ppꝛia ān. super p̄os ad matuti. scilꝫ in cōmēo. tūc di citur V. Tristicia vestra. R Beatus vir qui metuit dn̄m alleluya. Jn mandatis eius cupit nimis alleluya alła al leluya. Vs9. Potens in terra erit semen eius generatio re ctoꝛum benedicetur. Jn mā=datis. R Pꝛeciosa in conspe ctu dn̄i alleluya. Moꝛs sanctoꝛum eius alleluya. V. Jn conspectu omnis populi ei9. Moꝛs. R. Filie hierusalem. vtš. ad ves. v. Uox leticie et exultationis. R. Jn tabernaculis iustoꝛum alleluya. Jn laudi. ān. Sancti tui domīe. ⁊cē. āe. que sequūtur vtš. Cp̄ et hym. vt supꝛa dictum ē. V Gaudete iusti. ān. Lux perpe tua. maioꝛ p̄s. Benedictus. Ad pꝛimā ⁊ ad alias hoř. ān R. ⁊ V. vtš. de apłis dicātur Ad scd̄as vesperas ān San cti tui dn̄e. psal. feř. Cap. vtš dixim9. Si duplex festū fue=

rit tunc dicitur R Filie hie rusalem. sinautem nullũ R. dicitur Hy9. de cõi reliq̄ tem poris. V. Gaudete iusti in do mino. ãn. Lux perpetua luce bit sanctis minor p̃s. Magni ficat. Ox. vt s. Et nota q̄ qñ ãn. Lux ppetua lu. minor dr ad vesperas sup psal. tũc ad memo. alicui9 sancti: scz vni9 marty. vel confessoris dicit. Lux perpetua. maior. ¶ In natali vnius martyris siue vnius confessoris paschalis temporis: sine regimine cho- ri. Ad p̄mas ves. ã. Alleluya Et psal. ferial. Cpla et hym de cõi reliqui tp̄is. V. Tristi- cia vestra. ãn. Filie hierusa- lem. p̃s Magnificat. Ad ma tu. Inuitat. ꝛc. vt s. vsq̄ ad laud. dicunt In laudib9 hec sola ãn. Sancti tui domine sup. p̃. Dñs regnauit. V. Gau dete iusti in domino. ãn. Lux perpetua. minor. p̃s. Bñdi- ct9. ꝛc. vt s. Ad. i. et ad alias hor. oĩa fiãt vt s. de aplis cũ cp̄is de cõi reliqui tp̄is vt ibi notatũ est. ¶ In natali plu rimorum martyrũ confesso. sine regimine chori ab octa. pasch. vsq̄ ad penthe. Ad p̄- mas vesperas. ãn. Alleluya. psalmi feriales. Cp̃z. ꝛ hym. de communi reliqui tempo- ris. V9. Tristicia vestra. ãn. Filie hierusalem. p̃s. Magt. Ad matuti. Inuitatoriũ. Ex ultent in domino. p̃s. Uenite ¶ Hym. de cõi reliqui tempo ris. Super psal. ãn. Tristi- cia vestra. Tres psal. dican tur de communi reliqui tem poris scdm ordinem noc. V. Preciosa est in conspectu do mini. R. Tristicia vestra al leluya. Conuertetur in gau dium alla alla. V. Mundus autem gaudebit: vos autem contristabimini: sed tristicia vestra Cõuertetur. R. Pre- ciosa in conspectu. vt s. in cõ muni vnius marty. pascha- lis temporis. R. Lux perpe- tua lucebit sanctis tuis dñe. Et eternitas temporum Al- leluya alla. V. Uox leticie et exultationis in tabernaculis iustorum Et eternitas. Gloria Alleluya. V. Uox leticie ꝛ ex ultationis. In laud hec sola ãn. Sancti tui domĩe. p̃. Do minus regnauit. Capitulũ ꝛ hymnus de communi reliqui tẽporis. V Gaudete iusti. ãn. Lux perpetua. minor. p̃s. Be nedict9. Ad primã ꝛ ad alias horas: omnia fiant vt supra dictum est

¶ Hic finit commune sancto rum tempore paschali.

¶ In natali vnius apl'i siue pl'imorũ apl'orum p totũ annũ extra tp̄s pasch. ad p̄mas vs̄. ān. Estote fortes in bello: et pugnate cum antiquo serpente: et accipietis regnum eternuz alleluya. Qn̄ fit seruitiũ de cōi vnius apl'i post lxx. tunc in fine isti⁹ añe loco Alla dicatur hic Dicit dñs. In aliis vero āis loco Alla dicat illud verbũ In eternum. p̄i. fer. Cp̄m ad ephe

Iam non hospites. ii. estis hospites et aduene sz estis ciues sanctorum et domestici dei supedificati sup fundamentũ apostolor et pphetarum. R. Qui sunt isti qui vt nubes volant. Et quasi columbe ad fenestras suas. V⁹ Candidiores niue nitidiores lacte rubicundiores ebore antiquo. Et quasi. Gloria. Et quasi. Hymn⁹.

Annue xp̄e seculorũ domine: nobis per huius. Quādo fit mentio plurimor apostolorum tunc dicetur nobis per horum: tibi cara merita: vt que te coram grauiter deliquimus: huius soluant gloriosis precibus

Salua redemptor plasma tuum nobile: signatum sancto vultus tui lumine: nec lacerari sinas fraude demonum: propter quos mortis exoluisti precium.

Dole captiuos esse tuos seruulos: absolue reos compeditos erige: et quos cruore redemisti proprio: rex bone tecum fac gaudere perpetim.

Sit tibi iesu benedicte domine: gloria virtus honor et imperium: vna cum patre sanctoqꝫ paraclito: cum quibus regnas deus ante secula: Amē. V. In omnē terrā exiuit sonus. ān. Beati eritis cuz vos oderint homines et cum separauerint vos et exprobrauerint et eiecerint nomē vestrũ tanqꝫ malum propter filium hominis: gaudete et exultate ecce enim merces vestra multa est in celo. p̄s. Magn̄t or. de vigi. dr̄ si propria habeatur. Sin autē dr̄ or. de die. Et si necesse fuerit qꝫ processio fieri debeat de festo alicui⁹ apostoli et non habeat ppria or de vig. tūc dr̄ ad pces. ista or

Quesumus omnipotēs deus vt nostra deuotio que natalicia beati. N. apostoli tui antecedit patrocinia intercessionis eius accumulet. Per. Ad matu. Inuit Regem apostolorũ dominũ Venite adoremus. p̄s. Venite. p⁹. Annue xp̄e. In. i. noc. ā

In omnē terrā exiuit sonus eorum et in fines orbis terre verba eoꝝ. p̄. Celi enarrant. ān. Clamauerūt iusti et dn̄s exaudiuit eos. p̄. Bn̄dicā. ān. Cōstitues eos pꝛīcipes super oēm terrā : mēorꝛes erūt noīs tui dn̄e. p̄. Eructauit. V⁹. In oēm terrā. R. Ecce ego mitto vos sicut oues ī medio luporū dicit dn̄s. Estote ergo prudētes sicut serpētes et simplices sicut colūbe. V. Dū lucē habetis credite ī lucē vt filii lucis sitis dicit dn̄s Estote. R. Tollite iugū meū sup vos dicit dn̄s et discite a me qꝛ mitis sū et humilis corde. Iugū enī meū suaue ē et on⁹ meū leue. V Et inuenietis requiē aīab⁹ vr̄is. Iugū. Rm Dū steteritis ante reges et p̄sides nolite cogitare quomō aut quid loquamini. Dabit enī vobis in illa hora q̄d loquamini. V Nō enī vos estis qui loquimini sed spūs pr̄is vr̄i q̄ loq̄tur ī vobis. Dabit. Glīa. Dabitur. In. ii. noc. ān Pꝛīcipes pploꝝ ꝯgregati sūt cū deo abrahā. ps. Oēs gentes. ā. Dedisti hereditatem timentibus nomen tuū dn̄e. p̄ Exaudi deus dep̄cationem. ān. Annunciauerūt opa dei et facta eius intellexerūt. p̄s Exaudi deus orōnem. V Cōstitues. R. Uidi cōiūctos viros habentes splēdidas vestes et angelus dn̄i locut⁹ est ad me dicens. Isti sunt viri sancti facti amici dei. V. Uidi angelum dei volantē per mediū celi voce magna clamantē et dicentē. Isti. Rm Isti sunt triūphatorꝛes et amici dei q̄ contēnentes iussa pꝛincipum meruerunt p̄mia eterna Modo corꝛonantur et accipiunt palmā. V. Isti sūt qui venerunt ex magna tribulatione et lauerunt stolas suas in sanguine agni. Modo. R Fuerunt sine querela ante dn̄m et abinuicē non sunt separati. Calicē domini biberūt. Et amici dei facti sunt. V. Tradiderunt corpora sua pꝛopter deū ad supplicia ideo corꝛonantur et accipiunt palmā Calicē. Glīa. Et amici. In. iii. noc. ā. Exaltabuntur cornua iusti alleluya. Infra lxx. in hac ān. p̄cedente et in alia sequē. in loco alla dicet in eternū. p̄ Cōfitebimur. ān Lux orta ē iusto alla rectis corde leticia alla. p̄ Dn̄s regna. exul. ān. Custodiebāt testīonia ei⁹ et pꝛecepta ei⁹ alla. Post lxx. ī fine istī⁹ āe. loco alla dicit. in eternum. p̄s. Dn̄s regna. irasc. V. Nimis ho. Rm Isti

¹ B C

viuētes in carne plātauerūt ecclīam sanguine suo: nō sūt de terris corpora eoꝝ sepata Quorū merita sūt ī celis aīe sctōꝝ coequales. V Sancti p fidē vicerūt regna opati sūt iusticiā adepti sūt repromissiones. Quoꝝ. R. Isti sūt viri sancti quos elegit dn̄s ī caritate non ficta et dedit illis glīam sempiternā. Quoꝝ doctrina fulget ecclīa. Ut sol ⁊ luna. V. In oēm terrā exiuit sonus eoꝝ ⁊ ī fines orbis terre verba eoꝝ. Quoꝝ. R Ciues apl'oꝝ ⁊ domestici dei aduenerūt hodie. Portātes facem ⁊ illuminātes patriā dare pacē gentib9. Et liberare ppl'm dn̄i. V. Audite p̄ces supplicū vite eterne poscētes p̄mia q̄ fertis in dextris manipulos iusticie quiqꝫ gaudentes aduenistis hodie. Portātes. Gloria. Et. V. Dedisti hereditatē R. Timētib9 nomē tuum dn̄e. In laudibus ān.

Hoc est preceptū meū vt diligat; inuicē sicut dilexi vos. ps. Dn̄s regna. ān. Maiorē caritatē nemo habet vt aīam suā ponat q̄s p amicis suis. ps. Jubilate ā. Uos amici mei estis si feceritis q̄ precipio vobis dicit dn̄s. ps. Deus de9. ān. Beati mundo corde qm̄ ipsi deū videbūt. p̄ Benedicite. ān. In pacientia vestra possidebitis aīas vr̄as ps. Laudate. cp̄. Iā nō estis.

Exultet celū laudi Hy9 bus: resultet terra gaudiis: apostolorū gloria: sacra canunt solennia.

Uos secli iusti iudices: et vera mundi lumina: votis p̄camur cordium: audite preces supplicum.

Qui celuz verbo clauditis: serasqꝫ ei9 soluitis: nos a peccatis omīb9: soluite iussu q̄s.

Quoꝝ p̄cepto subditur: salus et languor oīm: sanate egros morib9: nos reddētes virtutibus.

Ut cū iudex aduenerit: xp̄s in fine seculi: nos sempiterni gaudii: faciat esse compotes.

Deo pr̄i sit glīa: eiusqꝫ soli filio: cū sp̄ū paclito: ⁊ nūc ⁊ ī perpetuū. V. Annūciauerunt opa dei. R. Et facta eius intellexerūt. ā. Tradēt ei vos in cōsiliis ⁊ ī sinagogis suis flagellabūt vos: ⁊ an̄ reges et p̄sides ducemini ppter me in testimoniū illis ⁊ gētibus p̄. Bn̄dict9. Orō de die dicat̄ si propria habeatur: sinautē dicitur ista orō de cōi. Orō.

Exaudi dn̄e ppl'm tuum cū scti apl'i tui. N. p̄rocinio supplicātē: vt tuo sēp auxilio munitus: secura tibi

possit deuotione seruire. Per do. no. Ad. i. ã. Hoc ẽ p̃ceptũ p̃. De⁹ ĩ noĩe. Ad. iii. ã. Maiorẽ. p̃. Legẽ po. cp̃. Jã nõ estis ℟ Jn oẽꝫ terrã exiuit son⁹ eoꝝ. ℣. Et in fines orbis terre ṽba eoꝝ. Exiuit. Glĩa. Jn oẽm. ℣. Cõstitues. Orõ vts̃ Ad vi. ãn. Uos amici mei. p̃. Defecit. cp̃ Actuum. v. Per man⁹ apl'oꝝ fiebãt signa et ꝓdigia multa in plebe: et magnificabat eos ppl's ℟ Cõstitues eos principes. Sup oẽm terrã ℣. Memores erũt noĩs tui dñe. Sup. Gl'a Cõstitues. ℣ Nimis honorati sũt. orõ vts̃. Ad ix. ãn Jn patiẽtia. p̃. Mirabilia. Cp̃m. Ibãt apl'i gau- Actuũ v dẽtes a cõspectu cõsilii qm̃ digni habiti sũt ꝓ noĩe iesu cõtumeliã pati. ℟ Nimis honorati sũt. Amici tui de⁹. ℣ Nimis cõfortat⁹ ẽ pricipatus eoꝝ. Amici. Glĩa. Nimis ℣ Annũciauerũt. Ad. ii. ves̃ ãn. Jurauit dñs ⁊ nõ penitebit eũ tu es sacerdos ĩ eternũ p̃. Dixit dñs. ãn. Collocet eũ dñs cũ pricipib⁹ ppl'i sui. p̃s. Laudate pueri dñm. ãn Dirupisti dñe vĩcula mea tibi sacrificabo hostiam laudis. p̃. Credidi. ãn. Euntes ibant ⁊ flebant mittẽtes semĩa sua. p̃s. Jn conuertendo. ãn. Cõfortatus est principatus eoꝝ et honorati sunt amici tui deus. p̃s. Dñe probasti. Cp̃. Jã non estis. Si duplex festũ fuerit tunc dicitur ℟m. Ciues apostolorum. sin autem nullum. ℟. dicit hymn⁹. Exultet. ℣. Annunciauerũt. ã. Jn regeneratione cum sederit filius hominis in sede maiestatis sue sedebitis et vos iudicantes duodecim trib⁹ israel dicit dñs. p̃s. Magnificat. Oratio vts̃. ¶ Jn natali vnius mar. extra tp̃s pasche Ad ves̃. sup p̃os. se. ã. Jste sanctus pro lege dei sui certauit vsq; ad mortẽ ⁊ a verbis impiorũ nõ timuit fundat⁹ enĩ erat supra firmã petrã. Uel alia ãn. Beat⁹ vir qui suffert tentationẽ qm̃ cũ ꝓbat⁹ fuerit accipiet coronã vite quaꝫ repromisit deus diligẽtibus se. He predicte due añe. dicantur alternis vicibus p ebdo. sup p̃os in fes. ix. lect. vnius mar. ita tñ ꝙ qñ dr̃ ãn Beatus vir. super p̃os tunc dicet illud seq̃ns cp̃m. Mathei vii.

ISte sanctus pro lege dei sui certauit usq ad mortē et a vbis ipiorū nō timuit: fundatus eni erat supra firmā petrā. Ad vesp. et ad mat. et ad. iii. sicut qn dr. ān. Iste sanctus. sup. p. tunc dicetur. cpm. sequens. Iacobi pmo.

BEatus vir q suffert tētationē qm cum pbatus fuerit accipiet coronam vite quam repromisit deus diligētibus se. Uel aliud capitulū

BEatus (Eccliastici. xiiii. vir qui in sapia morabitur et qui i iusticia meditabitur: et i sensu cogitabit circunspectionē dei. Ad utrasq vsp et ad mat. et ad. iii. in fest. iii. l. sine reg. chori nūq dicit R. ad i. vesp. In fest. ix. le. ad. i. vesp. dr R. ¶ De vno mar. decollato. R. Preceptus iā vir. ¶ De vno mar. non decollato. R. Beatus vir qui suffert. Hymnus.

MArtyr dei q vnicū: patris sequendo filiū: victis triumphās hostibus: victor fruens celestibus.

Qui precatus munere: nrm reatū dilue: arcēs mali cōtagium: vite remouēs tedium.

Soluta sunt iā vincula: tui sacrati corporis: nos solue vīclis seculi: amore filii dei.

Deo patri. V. Gloria et honore coronasti eū dñe. ā. Hic est vere martyr qui p xpi noīe sanguinē suū fudit q minas iudicū nō timuit nec terrene dignitatis gloriā quesiuit sz ad celestia regna feliciter puenit. ps. Magnificat. Oro.

ADesto dñe supplicationib9 nrīs: et iītercessiōe btī. N. martyris tui ppetuā nobis miam tuam benignus impende. Per. Alia oratio.

PResta qs omps deus vt qui btī. N. martyris tui natalicia colimus: iītercessione eius in tui noīs amore roboremur. Per dñm Dū duo fest. vnius mar. i vna ebd sit cōtingūt: tunc dr ad mēo. de alio test. cum ista ān. Iste cognouit. quere ad. ii. vesp. vs. Posuisti. Oro vt decet. Ad matu. in fest. ix. lec. et. iii. q hñt iuit. dup. Inuit. Iustus florebit in domo dñi plātatus. Gaudeamus et exultemus in eius sacra solēnitate. p. Uenite. Aliud inuitat. in fest. iii. lec. q hñt iuit. simpl. Inuit. Regē martyrū dñm. Uenite adoremus. ps. Uenite. hy. Martyr dei. In. i. noc. ā. In lege dñi fuit voluntas eius die ac nocte. ps. Btūs vir. ā. Predicās preceptū dñi cōstitutus est in mōte sancto eius ps. Quare fre. ān. Uoce mea

ad dñm clamaui et exaudiuit me de mõte sctõ suo. ps. Dñe quid mlti. V. Glia et ho. l. i.

Qui sctõrũ merita religiosa caritate miratur quicq iustorũ gliam frequẽti laude colloquit eorum mores sctõs atq iusticiã imitetur. Qm̃ quem delectat scti alicuius meritũ delectare debet par circa cultũ dei obsequiũ. R. Iste sctus pro lege dei sui certauit vsq ad mortẽ et a vbis ĩpiorũ non timuit. Fundatus enĩ erat supra fir mã petrã. V. Munimine regio sept9 nullaten9 ab aduer sariis est suprat9. Fũda. l. ii.

Quare etiã imitari debet si laudat: aut laudare nõ debet si imitari detra ctat. Ut q̇ alium laudat laudabilẽ se reddat: et qui sctõr merita admirat: mirabilis ipe vite sctitate reddatur R. Iust9 germinabit sicut liliũ Et florebit in eternum ante dominum. V. Plantatus in domo domini ĩ atriis dom9 dei nostri. Et florebit. l. iii.

Si ppterea fratres iustos fidelesq diligim9 q ĩ ipsis iusticiã fidẽq suspi cim9 possum9 quoq nos esse qd sũt si faciam9 qd ipsi faciũt neq eĩ nobis difficile est quod ab ipsis gerit imitari: cũ sine p̃cedẽti exẽplo ab ãti quis talia gesta cõspicimus: vt nõ ipsi alior emuli reddentur sed emulãde virtutis seipsos nobis preberent exẽplũ: vt dum nos ex ipsis et ex nobis alii pficiunt: sic xp̃us in suis semp in ecclia laudet. R. Iste cognouit iusticiã et vidit mirabilia magna et exorauit altissimũ. Et inuẽtus est in numero sctõr. V. Iste est qui cõtẽpsit vitã mũdi et puenit ad celestia regna. Et. Gloria. Et. In. ii. noct. ãn. Filii hoĩm scitote qr dñs sãctum suũ mirificauit. ps. Cũ inuo. ãn. Scuto bone volũtatis tue coronasti eũ dñe. ã. Uerba mea. ã. In vniuersa terra glia et honore coronasti eũ. p. Dñe dñs nr. V. Posuisti dñe. ¶ Et notãdũ est q qñ dñr R. de. iii. noc. cõis hysto. in fes. iii. le. vni9 mar. tũc nõ dicet añ le. V. Posuisti dñe. sz V. Gloria et hono. et hoc. ppt. ix. ã q̃ est ã. vltia.

Ab origine (Lectõ iiii. mũdi ĩnocẽs abel occi dit. Enoch deo placẽs trãsfert. Iust9 noe ĩuenit. Abra ham fidelis pbatur. Moyses mansuet9 dinoscit. Iesus ca stus. Dauid lenis. Helias ac ceptus. Daniel sctũs. Tres pueri victores reddunt. Apli

xp̄i discipuli credētiū magr̄i habent. ℟. Desideriū aīe ei⁹ tribuisti ei dn̄e. Et volūtate labioꝝ eius nō fraudasti eū. ℣. Qm̄ p̄uenisti eū ī bn̄dictio nibus dulcedinis posuisti in capite eius coronā de lapide precioso. Et. Lectio. v.

DE q̇b⁹ eruditi cōfesso res fortissime pugnāt martires pfecti triūphāt ⁊ xp̄i ani sp exercitū dyaboli deo armati debellāt. In iustis ⁊ scīs sēp pares ꝟtutes existūt: dissimiles pugne: ⁊ glīose vi ctorie. Vn̄ xp̄iane delicat⁹ es miles: si putas te sine pugna vicere: sine certamine triū phare. ℟. Dn̄e p̄uenisti eū in bn̄dictiōib⁹ dulcedīs. Posui sti ī capite ei⁹ coronā de lapi de p̄cioso. ℣. Vitā petiit a te et tribuisti ei dn̄e. Posuisti.

Exerce vires: (Lc̄ō. vi. fortitudīe dimica: atro citer in p̄lio ista: cōcerta cōsi dera pactū: ꝯditionē attēde: miliciā nosce. Pactū qd̄ spo pōdisti: ꝯditionē qua accessi sti: militiā cui nomē dedisti. Hoc enī pacto quos miraris cūcti pugnarūt. Hac cōditio ne vniuersi vicerūt. Hac mi litia triūpharūt. ℟. Glīa et honore coronasti eū dn̄e ⁊ cō stituisti eū sup opera manuū tuarū. Oīa subiecisti sub pe dib⁹ ei⁹ ℣. Qm̄ eleuata ē ma gnificētia tua sup celos de⁹ Oīa. Glīa. Oīa. In. iii. noc. ān. Iustus dn̄s ⁊ iusticias di lexit equitatē vidit vult⁹ ei⁹ p̄s. In dn̄o cōfido. ān. Habi tabit in tabernaculo tuo: re quiescet in mōte scō tuo. p̄s. Dn̄e quis ha. ā. Posuisti dn̄e sup caput eius coronā de la pide precioso. p̄s. Dn̄e in vir tute. ℣. Iustus vt palma flo rebit. Nō vlteri⁹ dicet quo cienscūq3 dr̄: nisi ad horam nonā post cp̄z. tm̄. ℟. Sicut cedrus libani multiplicabit Euange. Secūdū iohānem.

IN illo tp̄e. d.i. d.s. Amē amen dico vobis. Nisi granum frumenti cadens in terra mortuū fuerit: ipsum solum manet. Et reliqua.

Om̄. bti augu. ep̄i. Lc̄ō. vii.

Se dicebat dn̄s granū mor tificandū ⁊ multiplicandū. Mortificandum īfidelitate iudeorū: ⁊ multiplicandū in fide oīm populorū. Iā vero exhortans ad passiōis sue se ctāda vestigia. Qui amat in quit aīam suā pdet eā. Quod duob⁹ modis potest ītelligi. Qui amat perdet: id est si amas perdis. Si cupis vitā tenere in xp̄o: noli mortē ti mere p xp̄o. ℟. Corona au rea super caput eius expressa

signo sanctitatis. Glīa hono
ris et opus fortitudinis.
Cibauit illū pane vite ⁊ in-
tellect⁹ et aqua sapīe salutarꝭ
potabit illū. Glīa. Lec. viii.
LEctē alio mō. Qui amat
aīam suam perdet eam.
Noli amare ne perdas: noli
amare in hac vita ne perdas
in eterna vita. Sequitur. Et
qui odit aīam suā in hoc mū
do: in vitam eternā custodit
eam. Ergo quod supra dictū
est: qui amat subintelligitur
in hoc mūdo ipē itaqꝫ perdet.
R. Stola iocūditatis īduit
eum dn̄s. Et coronā pulchri
tudinis posuit sup caput ei⁹
V. Induit eum dn̄s lorica fi-
dei. ⁊ ornauit eū. Et. Lec. ix.
QUi aūt odit aīam suā
vtiqꝫ in hoc mundo in
vitā eternā ipse custodit eā.
Magna ⁊ mira sentētia: quē-
admodū sit hoīs ī aīam suā
amor vt pereat: odiū ne peat
Si male amaueris tunc odi
sti. Si bene oderis tunc ama
sti. Felices qui oderūt custo-
diēdo: ne perdant amando.
Sed vide ne tibi subrepat vt
te ipsum velis īterimere: sic
intelligendo qd debes odisse
in hoc mundo animā tuam.
De vno martyre decollato.
R. Percepturus iā vir san-
ctus pro labore requiē cōstās
in confessione xp̄iane fidei.
Subdit colluꝫ velut agnus
mansuetus gladio. V⁹. Cor-
pore dissolui gaudens: ⁊ cum
deo viuere. Sub. Glīa. Sub.
Hoc R. Percepturus. dicet
in fe. de mar. decoll. ad. i. vs̄
ix. lec. ⁊ ad matut. erit. ix. R.
Et etiā ī fer. iii. l. ad matut.
erit. iii. R: quādo dicitur de
iii. noct. tantum. ¶ De vno
mar. nō decolla. R. Beatus
vir qui suffert tentationem:
qm̄ cum pbatus fuerit acci-
piet coronā vite. Quam re-
pmisit de⁹ diligētib⁹ se V. Hic
accipiet bn̄dictioneꝫ a dn̄o et
mīam. Quā. Gloria. Quā.
Alid euāge. scd̄m. Lucā xiiii.
IN illo tp̄e dixit ies⁹ di-
scipulis suis. Si q̇s ve-
nit ad me ⁊ non odit patrem
suū: ⁊ matrē suam: ⁊ vxorem
et filios ⁊ fratres et sorores:
adhuc autem et animā suam
non potest meus esse discipu
lus. Et reliqua. Omel. beati
gregorii pape. Lectio. vii.
SI cōsiderem⁹ fratres
karissimi que et quāta
sūt q̄ nobis pmittūtur ī celis
vilescūt aīo oīa q̄ habētur in
terris. Terrena nāqꝫ substā-
tia supne felicitati ꝯparata:
pōdus ē nō subsidiū. Tp̄alis
vita exne vite ꝯparata mors
est poti⁹ dicēda q̄ꝫ vita. l. viii.

Ipse enim quotidianus defectus corruptionis quid est aliud q̄ quedā proli xitas mortis. Que autem lī- gua dicere: vel quis intelle- ctus capere sufficit illa sup- ne felicitatis q̄ta sūt gaudia angelorū choris interesse cū beatissimis spiritibus glorie conditoris assistere presentē dei vultū cernere: incircun- scriptū lumen videre nullo mortis metu affici: incorrup tionis perpetue munere leta

Sed ad (xi. Lectio. ix. hec audita inardescit aīm⁹ iāq̧ illic cupit assistere vbi se sperat sine fine gaude re Sed ad magna p̄mia pue niri non pōt: nisi p magnos labores. Unde et paul⁹ egre gius predicator dicit. Nō co ronabit q̇s: nisi q̇ legitime certauerit. Delectet ergo mē tem magnitudo p̄miorū: sed non deterreat certamen labo rum. ¶ Aliud euangeliū Se cundum matheum. xvi.

In illo tp̄e. Dixit iesus discipulis suis. Si q̇s vult post me venire abneget se- metipsum et tollat crucē suā et sequatur me. Et reliqua. Omel de diuer tracta. l. vii.

Quia dn̄s ac redemptor noster nouus homo ve nit in mundū: noua p̄cepta edidit mundo. Uite enī no stre veteri in viciis enutrite contrarietatem opposuit no uitatis sue. Lctō viii.

Quid enī vetus: q̇d car nalis homo nouerat nisi sua retinere: aliena rapere si pos sit concupiscere si non posset Sed celestis medicus singu- lis quibusq̧ viciis obuiātia adhibet medicamēta Le. ix.

Sicut arte medicine ca lida frigidis: frigida calidis curantur ita dn̄s no ster contraria opposuit me- dicamēta pctīs. Ut lubricis continentiam. tenacibus lar gitatem: iracundis mansue- tudinē: elatis preciperet hu- militatem. Ante laudes. V⁹. Ora p nobis btē. R. Iste V. dr̄ sp ante lau. in festo vni⁹ martyris. ix. lec. Quando ve ro fiunt de. iii. lec. tūc dr̄ V. Posuisti dn̄e. vel. V. Iustus vt palma. In laudibus. ān.

Qui me confessus fue- rit coram hominibus confitebor et ego eum coram patre meo. ps. Dn̄s regnauit ān. Qui sequitur me non am bulat in tenebris: sed habe- bit lumen vite dicit domin⁹ ps. Jubilate. ān. Si quis mi chi ministrauerit: honorifica- bit eū pater meus qui est ī ce lis dicit dn̄s. p̄. Deus deus. ā

Qui michi ministrat me sequatur: et vbi sum ego: illic erit et minister meus. ps. Benedicite. an. Volo pater vt vbi ego sum: illic sit et minister meus. ps. Laudate. Cpm vt supradictum est. Hymn9

DEus tuorum militũ: sors et corona premiũ: laudes canentes martyris: absolue nexu criminis

Hic nempe mũdi gaudia: et blandimẽta noxia: caduca rite deputãs: puenit ad celestia

Penas cucurrit fortiter: et sustulit viriliter: p te effũdẽs sanguinẽ: etna dona possidet

Ob hoc pcatu supplici: te poscimus piissime: in hoc triũpho martyris: dimitte noxaz criminis

Sit xpe rex piissime: tibi patriqz gloria: cũ spũ paraclito: ĩ sempiterna secula: Amẽ. V. Iustus germinabit sicut lilium. R. Et florebit. ã. Nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit ipsum solum manet. ps. Benedictus. Alia ãn. Qui vult venire post me dicit domin9 abneget semetipsum et tollat crucem suam et sequatur me. ps. Benedictus. He predicte due añe dicũtur alternis vicibus per ebdoma. in festo vnius martyris. taz. iii. q. ix. lectio. sup pm. Benedict9 vel ad memo. eiusdem sancti: ita tamen q semper ĩ primis dicatur ãn. Nisi granum. orõ vt supra. Ad. i. ã. Qui me cõfessus. ps. Deus in nomine. Ad. iii. ãn. Qui sequitur me: ps. Legem pone. capitulum vt supra. Rm. Gloria et honore. Coronasti eum domine. V. Et constituisti eum super opera manuum tuarum Coronasti. Gloria. Gloria et honore. V. Posuisti domine. oratio vts. Ad sextam. ãn. Si quis michi. ps. Defecit.

ICpm. Ecclesiastici xlv.

Iste cognouit iusticiam et vidit mirabilia magna et exorauit altissimum: et inuent9 est in numero sanctorum R. Posuisti domine. Super caput eius. V. Coronam de lapide precioso. Super caput Gloria. Posuisti. V. Iustus vt palma. Ad. ix. ãn. Volo pater. ps. Mirabilia Capm

Ecclesiastici. xlv

STola iocunditatis induit eum dominus et coronã pulchritudinis posuit sup caput eius. R. Iustus vt palma florebit. In domo domini. V. Sicut cedr9 libani multiplicabitur. In do. Gloria. Iustus. V. Iustus germinabit. Ad. ii. ves. ã. Qui me cõ-

fessus. pi. fer. cp. vts hymn9. Deus tuorū militū. V. Iust9 germinabit. ān. Hic vir despiciēs mundū: et eterna triumphās diuitias celo condidit ore manu. p. Magnificat or. vts. Alia. ā. Iste cognouit iusticiā et vidit mirabilia magna: et exorauit altissimū: et īuētus est ī numero sctōr. ps. Magnificat. He pred. ā. dñr alternis vicib9 p ebd. in fer. ix. lec. vnius mar. sup. p. Magnificat. Ad ii. vesp. vel ad mēd. eiusdē. Itē alia capitula vnius mar. et dñr cum cap. suprascriptis altnis vicibus per ebdo. ad vespas et ad mat. et ad iii. et ad ii. ves. Capitulū. Ecclesiastici. xiiii

Beatus vir qui in sapiētia morabit: et qui in iusticia meditabitur: et in sēsu cogitabit circūspectionez dei Ad vi. cpm. Ecclesiastici. xv.

Cibauit illū pane vite et intellectus: et aqua sapiētie salutaris potabit illū Ad ix. cp. Ecclesiastici. xiiii.

Et firmabitur in illo: et nō flectetur et continebit illum et non confundetur: et exaltabit illū apud primos suos et nomine eterno hereditabit illū dñs deus noster. ¶ In natali vnius mar. et pontificis tota cantetur hysto. vnius mar. non pontifi. vt supra cum capitlis subscriptis et cum oratione subnotata. Ad vtrasq3 vesp. et ad mat. et ad iii. Capitulū

Omnis pontifex ex hoībus assumptus: pro hominibus constituitur in his que sunt ad deum vt offerat dona et sacrificia p pctīs. Or

Deus qui sanctā nobis hui9 diei leticiam pro cōmemoratione beati martyris tui. N. atq3 pontificis fecisti: adesto familie tue precibus et da: vt cuius hodie festa celebram9 eius meritis et intercessiōib9 adiuuemur Per. Ad matutinas vnius martyris et pontificis. Lectio. i.

Debemus pensare fratres karissimi: qd continuo sāctis aplīs dicit et per aplōs nobis. Uos estis sal terre. Si ergo sal sumus: cōdire mentes fideliū debem9. Uos ergo qui pastores estis: pēsate qr aīalia dei pascitis: de quibus pfecto aīalib9 deo per psalmistā dicit. Animalia tua habitabūt in ea. L. ii.

Et sepe videm9 qp brutis aīalib9 petra salis ponit vt eādē salis petrā lābere debeant et meliorari: qsi ergo īter bruta animalia: petra salis debet eē sacerdos ī pplīs. L. iii

Curare sacerdoti necesse est que singulis dicat vnũquẽq̃ qualiť admoneat vt q̇squis sacerdoti iungitur: quasi ex salis tactu eterne vite sapore condiatur. Lectio. iiii.

Sal ꝛeĩ terre non sumus: si corda audiẽtiũ nõ cõdimus. Quod pfecto cõdimentũ ille veraciter primo ĩpendit: qui predicationis verba nõ subtrahit. Quid aũt aĩas hoĩm: nisi cibũ dei dixerim que ad hoc sunt ꝯdite: vt in eius corpus traiiciant: id est vt ĩ eterne eccľie augmẽtũ tẽdãt. l. v

Si ergo cibus dei est pplꝰs: cõdimentum cibi sacerdotes esse debuerunt. Sed quia dũ nos ab orõnis ꝛ eruditionis sancte vsu cessamus: sal ĩfatuatũ est: condire non valet cibũ dei. Atq̃ idcirco ab auctore non sumitur quia exigente fatuitate nostra mini me conditur. Lectio. vi.

Pensemus ergo qui vnq̃ p linguã nostrã cõuersi: qui de peruerso suo opere nostra in crepatione correcti penitẽtiã egerint quis luxuriam ex nostra eruditiõe deseruit: quis auariciam quis superbiã declinauit. Hoc euãgeliũ legatur in fe. cuiuslibet exulati: siue martyris siue põtificis.

Secundum lucam. xix.

In illo tp̃e. Dixit iesꝰ discipulis suis parabolaʒ hanc. Homo quidã nobilis abiit in regionẽ longinquã accipere sibi regnũ ꝛ reuerti. Et reliqua. Omeľ ex cõmẽtario veñ. bede pbr̃i. Lc̃õ. vii.

Homo nobilis ille ẽ cui cecꝰ supra clamabat. Fili dauid miserere mei. Et cui veniẽti hierosolimã cõcinebãt. Osã na filio dauid: bñdictus q̇ venit in noĩe dñi. Lectio. viii.

Longinqua regio ecclesia est ex gẽtibꝰ de qua eidẽ nobili hoĩ qui loquitur. Ego aũt cõstitutus sum rex ab eo. diciť a patre. Postula a me ꝛ dabo tibi gentes hereditatẽ tuã et possessionẽ tuam terminos terre. Lectio. ix.

Hec videlicet hereditas et possessio: bifaria ratione regio longinqua nũcupatur: vel qꝛ a finibus terre clamat ad dominũ: vel quia lõge est a peccatoribꝰ salus. Et cum deus sit vbiq̃ p̃sens: longe tñ ab eorum sensu qui ydola colũt: verus deꝰ abest Sed q̇ erant longe facti sunt prope in sanguine christi. Ad iii. cp̃ʒ. Omnis pontifex. Ad sextam. cp̃m. Ad hebreos. v.

Nemo sumit sibi honorẽ: sed qui vocať a deo tãq̃ aaron sicut scriptũ ẽ tu

es sacerdos in eternũ secundum ordinem melchisedech. Ad nonã. Cpз. Ecclia. xiiii.

IN ecclia altissimi aperiet os suum: et in conspectu virtutis illius gloria bitur ĩ medio populi exaltabitur: et in plenitudĩe sancta admirabit. ¶ In nataliciis plurimoꝝ martyꝛũ extra tẽpus pasch. ad pꝛimas vespas sup ps. ã. Scti per fidẽ vicerũt regna operati sunt iusticiã adepti sũt repꝛomissiões. pi fer. cpm. Sapientie. r.

REddet deus mercedem laboꝝ sanctoꝝ suoꝛum et deducet eos ĩ via mirabili. Rm. In circuitu. Hymnus.

SAnctoꝝ meritis ĩclita gaudia: pangam⁹ socii gestaq fortia: nã gliscit animus pmere cantibus: victorum genus optimum.

Hi sunt quos retinẽs mundus ĩhoꝛruit: ipsum nam sterili floꝛe per aridũ: spꝛeuere penit⁹ teq secuti sunt: rex xp̃e bone celitus.

Hi p te furias atq ferocia: calcarũt hominũ seuaq verbera: cessit his lacerans fortiter vngula: nec carpsit penetralia.

Cedunt gladiis moꝛe bidẽtiũ: nõ murmur resonat nec querimonia: sed coꝛde tacito mẽs bene conscia: conseruat patientiam.

Que vox que poterit lĩgua retexere: q̃ tu martyꝛib⁹ munera pparas: rubꝛi nã fluido sanguine laureis: ditant bene fulgidis.

Te summa deitas vnaq poscimus: vt culpas abluas noxia subtrahas: des pacem famulis nos quoq gloꝛiam: per cũcta tibi secula. amen. V. Letamĩ. ãn. Gaudẽt in celis anime sctõꝛũ qui xp̃i vestigia sunt secuti et qꝛ pꝛo ei⁹ amoꝛe sanguinẽ suum fuderũt ideo cum xp̃o regnabunt ĩ eternũ. ps. Magnificat. Alia ã. Isti sunt scti qui p dei amoꝛe minas hoĩm cõtempserũt sacti martyꝛes ĩ regnũ eternũ exultãt cũ ãgelis o q̃ pciosa est moꝛs sctõꝛũ q̃ assidue assistũt ante dñm et ab ĩuicẽ nõ sunt separati. ps. Magnificat. He due pdicte añe. dñr alternis vicib⁹ p ebd in fer. ix. l. pluri moꝛũ mar. tã. iii. q̃ ix. l. sc p. Magnificat vel ad mẽo. eorũdẽ sctõꝛũ: ita tñ q sp ĩ pꝛimis dicat ã. Gaudẽt ĩ celis. ¶ In natali plurimoꝛum martyꝛũ non põtificũ. Or.

OMnĩps sempiterne deus da nobis sctõꝝ martyrum tuoꝝ N et N ita digne merita venerari: quaten⁹ et

ab instātib⁹ liberemur periculis ⁊ digni efficiamur gaudiis sempiternis. Per dn̄m.
¶ In natali pl'rimoꝛū martyꝛum et pontificum. Ořo.
Omnipotens sempiterne deus qui in sctōꝝ martyrum tuoꝝ atq; pontificū N et N coꝛdibus flāmā tue dilectionis accēdisti: da mētib⁹ nr̄is eandē fidei caritatisq; virtutē: vt quoꝝ gaudemus triūphis pficiam⁹ exēplis. Per.
ad matu. inuita. in fes. ix. le. tantū Inuitat. Adoꝛem⁹ regē magnū dn̄m. Qui in sctis suis sp est mirabilis. ps̄. Uenite. Itē in fes ix. l. et in fes. iii. l. quādo habet iuit. dup. Inuit. Mirabilē deū i sctis suis. Uenite adoꝛem⁹ collaudātes. ps̄. Uenite. In fes. iii. lec. qn̄ iuit. est simpl Inuit. Regem martyꝛū dn̄m. Uenite adoꝛemus. ps̄. Uenite. hy⁹ Sctōꝝ meritis. In pmo noc. ā. Sec⁹ decurs⁹ aquaꝝ plātauit vineā iustoꝝ sed i lege dn̄i fuit volūtas eoꝛum. ps̄. Btūs vir. ā. Tanq̄ aurū in foꝛnace pbauit electos dn̄s ⁊ quasi olocausta accepit illos in eternū. ps̄. Quare fremu. ān. Si coꝛā hoībus toꝛmēta passi sunt spes electoꝛum est imoꝛtalis i eternū. p̄. In dn̄o cōfi. v̄. Letamini dn̄o. Lc. i.

Psalmus qui cantatur dn̄o videt sctis martiribus cōuenire. Sȝ si mēbꝛa xp̄i sumus sicut esse debem⁹: ad oēs nos ptinere itelligamus. Qui seminant i lachꝛymis in gaudio metēt. Eūtes ibāt ⁊ flebant mittētes semina sua. Ueniētes aūt veniēt cū exultatione poꝛtātes manipulos suos. R̄. Absterget deus oēm lachꝛimā ab oclis sctōꝝ ⁊ iā nō erit ampli⁹ neq; luctus neq; clamoꝛ sȝ nec vllus doloꝛ. Qm̄ pꝛioꝛa trāsierunt. v̄. Nō esuriēt neq; sitient ampli⁹ et nō cadet super illos sol neq; vllus est⁹ Qm̄.
Quo eūtes ⁊ vnde veniētes. (Lc. ii Qui seminātes i lachꝛimis. Que sunt semina: Qui manipuli: Eūtes i moꝛtē: veniētes a moꝛte. Euntes nascēdo: venientes resurgendo. Seminātes opa bona: metētes mercedē eternā. R̄. Uiri scti glīosum sanguinē fuderunt pꝛo dn̄o amauerunt xp̄m in vita sua imitati st̄ eū i moꝛte sua Et ideo coꝛonas triūphales meruerūt. v̄. Unus spūs ⁊ vna fides erat i eis. Et ideo. Lc. iii
Semina ergo nr̄a sunt quicq̄d boni fecerim⁹. Manipuli quod in fine recipiem⁹. Si ergo bona semia

sunt bona opa quare cum la chrimis: cũ hilarẽ datorẽ di ligat deus. ℞. Tradiderũt corpora sua pter deũ ad sup plicia. Et meruerunt habere coronas ppetuas. ℣. Isti sũt qui venerũt ex magna tribu latione et lauerũt stolas su- as ĩ sanguine agni. Et. Glo ria. Et. ¶ In natali quorũ- libet fratrũ mar. de quocun q noc. dr̃ hoc seq̃ns ℞. sẽper erit. iii. ℞ Hec est vera fra- ternitas q̃ nũq potuit viola ri certamine qui effuso sãgui ne secuti sunt dñm. Cõtẽnen tes aulã regiã. Peruenerunt ad regna celestia. ℣. Ecce q bonum & q iocundũ habita- re fratres in vnum. Contẽ. Gloria. Per. Et hec sũt se. in quibus pred. ℞. sp dicet scz scõr marci & marcelliani sã ctorũ geruasii & pthasii: san ctorũ septẽ fratrũ sctõr cos me & damiani: sctõr crispini et crispiniani. In. ii. noc. ãn. Dabo sanctis meis locũ no- minatũ in regno patris mei dicit dñs. p̃ Dñe q̇s ha. ã. Sã ctis qui in terra sunt ei⁹ mi- rificauit oẽs volũtates me- as inter illos. p̃. Cõserua. ãn Sctĩ qui sperant ĩ dño habe bunt fortitudinẽ assumẽt pẽ nas vt aquile volabũt & non deficiẽt. ps. Dñi est terra. ℣.

Herultẽt iusti Lectio. iiii. Hic primũ videte carissi mi quomodo maxime ad bea tos martyres verba ista per tineant. Nulli enĩ tm̃ ĩpẽde- rũt: q̃tũ ipsi qui seipsos ĩpen derũt sicut dicit paulus apo stolus. Et ipse ĩpẽdar pro aĩa bus vestris. ℞. Sãcti tui do mine mirabile cõsecuti sunt iter seruiẽtes p̃ceptis tuis vt inuenirentur illesi In aquis validis terra apparuit ari- da et in mari rubro via sine impedimẽto. ℣. Uictricẽ ma nũ tuã laudauerũt pariter & decantauerũt dñe nomẽ san ctum tuum. In. Lectio. q̇nta

Impenderũt enĩ seipsos confitẽdo xp̃m et ĩplẽdo in eius adiutorio qd dictũ ẽ Ad mensã magnã sedisti sci to qm̃ talia oportet te p̃para re Que est mensa magna: ni si vnde corpus xp̃i accipim⁹ et sanguinẽ. ℞ Uerbera car nificũ nõ timuerũt sancti dei moriẽtes p xp̃i noĩe Ut here des fierent in domo dñi. ℣. Immania enim p xp̃o ĩ suis corporibus pertulerunt tor- menta. Ut. Lectio. vi.

Quid est scito qm̃ talia te oportet p̃parare nisi q bea tus iohãnes expõit sicut xp̃s p nobis aĩam suã ponit sic & nos debemus pro fratribus

animã ponere. ℟. O venerã
da martyꝝ̃ glĩosa certami-
na qui in suis corporib⁹ pro
xp̃o immania pertulerũt tor
menta. Et ideo percipere me
ruerunt ĩmarcessibilẽ eterne
vite coronã. ℣. Despecta nã-
qꝫ presentis vite luce cõtẽtoqꝫ
suorũ corporũ cruciatu seuiẽ
tẽ mũdũ dei ꝑ amore vicerũt
Et. Glĩa. Et. In. iii. noc. ãn
Justi aũt ĩperpetuũ viuẽt et
apud dñm ẽ merces eorũ. p̃s
Exultate. ãn. Tradiderunt
corpora sua ꝓpt̃ deũ ad sup-
plicia vt heredes fierẽt ĩ do-
mo dñi. p̃. Bñdicã. ãn. Ecce
merces sctõꝝ copiosa est apd
deũ ipsi vero mortui sunt ꝑ
xp̃o ⁊ viuẽt in eternũ. p̃. De⁹
vene. ℣. Justorum anime.

I Secundum lucam. vi.
N illo tpe descẽdẽs ie-
sus de mõte stetit ĩ loco cãpe
stri et turba discipuloꝝ eius
et multitudo copiosa plebis
ab oĩ iudea ⁊ hierusalẽ ⁊ ma
ritima: et tyri ⁊ sydonis q̇ ve
nerãt vt audirẽt eũ et sana-
rent a lãguorib⁹ suis. Et reliq

Sermo ex commẽtario ven.
Turbe q̃ (bede pbr̃i. li. vii.
de longe ad audiẽdũ veniũt
descẽdẽtis in cãpũ dñi curã-
tur attactu Discipuli quia ĩ
minorib⁹ iã sũt instituti: in
montis cacumine ad maiora
ꝑuehuntur E quibus etiam
eligũtur qui eũ transfigura
tum secreto in monte specu-
lentur. ℟. Propter testamẽ
tum dñi ⁊ leges paternas sã
cti dei ꝑstiterũt in amore fra
ternitatis Quia vnus semꝑ
fuit spiritus in eis et vna fi-
des. ℣. Fuerunt sine quere-
la ante dominũ ⁊ abĩuicẽ nõ
sunt separati. Quia Le. viii

V Nus p̃ oĩb⁹ sublimio-
ris sapiẽtie fõte debriã
dus: magistri recumbit ĩ pe-
ctore. Raroqꝫ vspiam inue-
nies vl turbas ad altiora do
minũ sequi vel quẽpiam de-
bilem in mõte curari: sed ex-
tincta febre libidinũ: accen-
saqꝫ sapientie luce pedetẽtim
vnumquẽqꝫ ad culmẽ subire
virtutũ. ℟. Sancti mei qui
in isto seculo certamẽ habui
stis. Mercedez laborum ego
reddam vobis. ℣sus. Veni-
te benedicti patris mei. Mer
cedem. Lectio nona.

E T ipse eleuatis oculis
in discipl'os suos dixit.
Beati pauperes: quia vestrũ
est regnum dei. Et si genera-
liter omnibus loquitur: spe
cialius tamen oculos salua-
tor in discipulos leuat vt his
qui verba intenta cordis au
re percipiunt: latius sapo-
ris intimi lumen aperiat

Rm. In circuitu tuo dñe lumen est qd nũq̃ deficiet Ubi constituisti lucidissimas mãsiones. Ibi requiescũt sãctorum anime. V. Lux perpetua lucebit sãctis tuis dñe et eternitas temporum. Ubi. Glĩa Ibi. V. Iusti autem imperpetuum viuent. R. Et apud dominum. In laudibus ã

Istorũ autem anime ĩ manu dei sunt et non tanget illos tormentum malicie. p̃. Dominus regnauit. ãn. Cũ palma ad regna peruenerũt sãcti coronas decoris meruerunt de manu domini. p̃. Iubilate. ãn. Corpora sanctorum in pace sepulta sunt et viuẽt nomina eorum in eternum. p̃ Deus deus. ãn. Martyres domini dñm bñdicite in eternũ p̃s. Bñd. ãn. Exultabũt scti in gloria letabuntur ĩ cubilibus suis. p̃. Laudate. Capm

Reddet deus. Hymn9

Rex gloriose martyrum: corona cõfitentiũ: qui respuentes terrena: perducis ad celestia

Aurem benignam protin9: appone nr̃is vocib9: trophea sacra pangimus: ignosce qd deliquimus

Tu vĩcis ĩ martyrib9: parcẽdo cõfessorib9: tu vice nr̃a crimina: donando indulgentiam.

Deo patri sit glĩa: eiusq3 soli filio: cum spũ paraclito: et nunc et imperpetuũ. Amẽ. V. Mirabilis deus in sctis suis R. Et glo. ãn. Istorũ est enĩ regnũ celorum qui contẽpserũt vitã mundi. et puenerunt ad premia regni et lauerunt stolas suas ĩ sanguine agni. p̃s Benedict9. Alia ãn. Lauerũt stolas suas et cãdidas eas fecerunt in sanguine agni. p̃s. Bñdictus. He pred due ãe dicanẽ alternis vicibus p ebd. in fes. plimorũ mar. tã. iii. q̃ ix. l. super. p̃. Bened vel ad memo. eorũdem sctõrũ. ita q̃ sp in primis dr. ãn. Istorum est enim. Or. vts. Ad. i. ãn. Iustorũ aũt. p̃. Deus ĩ noĩe. Ad iii. ãn. Cum palma. p̃s. Legẽ pone. cp̃3. Reddet de9. R. Letamini ĩ dño. Et exultate iusti. V9. Et gloriamini omnes recti corde. Et. Glĩa. Leta. V. Exultẽt iusti. Or̃o vts. Ad. vi. ã Corpora scõrum. p̃s. Defecit. Cp̃m. Sapie. x.

Transtulit illos p mare rubrũ: et transuexit illos p aquã nimiã inimicos aũt illorũ demersit ĩ mare: et ab altitudĩe inferorũ eduxit eos. R. Exultẽt iusti. In cõspectu dei. V. Et delectẽtur in leticia. In. Gloria. Ex. V. Iustorum aĩe. Or̃o vts. Ad. ix.

ān. Exultabunt. p̄s. Mirabi
lia. Capitulum Sapientie. x
IUsti tulerunt spolia ī-
pioꝛū ⁊ decātauerūt do
mine nomen sanctum tuum
et victricē manū tuā lauda-
uerunt pariter dn̄e deus no-
ster. ℞. Iustoꝛū aīe. In ma
nu dei sunt. ℣. Et non tāget
illos toꝛmētum malicie. In
manu. Gloꝛia. Iustoꝛum. ℣.
Mirabilis. oꝛ. vt̄s. Ad ves̄.
ān. Iustoꝝ autē aīe. p̄i. fer̄.
cp̄m. Reddet deus. hy⁹. Rex
gloꝛiose. ℣ Mirabilis de⁹. ā.
Absterget deus omnē lachꝛi
mam ab oculis sanctoꝛū ⁊ iā
non erit amplius neqꝫ luctus
neqꝫ clamoꝛ sed nec vllus do
loꝛ qm̄ pꝛioꝛa transierūt. Ps.
Magnificat. oꝛ. vt̄s. Itē se-
quuntur alia cap̄. p̄rimoꝛum
mar. et dicāt cū. cp̄. supꝛascri
ptis alternis vicib⁹ p ebd̄. ni
si. qn̄. ꝓpꝛia ℞. vel ꝓpꝛie lau:
habeātur. Ad vs̄. ⁊ ad matu.
et ad. iii. dicāt Cp̄ȝ. Ad he. xi
SAncti per fidē vicerūt
regna operati sunt iu-
sticiā adepti sūt repꝛomissio
nes ī xp̄o. Ad vi. Cp̄ Sap̄. x
SAncti ludibꝛia ⁊ verbera
experti insuper et vin-
cula et carceres: lapidati sūt
tentati sunt in occisione gla-
dii moꝛtui sunt. Ad. ix. Cp̄m
Sapiencie decimo

CIrcuierūt ī melotis ī
pellibus capꝛinis egen
tes: āgustiati: afflicti: quib⁹
dignus nō erat mūdus Iteȝ
alia cap̄. p̄rioꝝ mat. qn̄ ix. l̄c
vel. iii. lec. habeant cuȝ ꝓ̇pa
hysto. ad vtrasqꝫ ves̄ et ad
matu. et ad. iii. ⁊ ad. ii. vs̄. di
catur istud cap̄m. Sapīe. iii
IUstoꝛū aīe in manu dei
sunt et nō tanget illos
toꝛmentū malicie visi sunt
oculis insipientiū moꝛi: illi
autē sūt ī pace. Ad. vi. cp̄m.
SI coꝛā ho Sapīe. iii.
minibus toꝛmenta pas
si sunt: spes autem illoꝛū im-
moꝛtalitate plena est. Ad ix.
IN paucis (Cp̄m. vt̄s.
vexati ī multis bene dis
ponentur: qm̄ deus tentauit
illos ⁊ inuenit illos dignos
se. ⁊c̄. vts̄ .In natali vni⁹ cō
fes. ⁊ pōtifi. extra tēp⁹ pasch
ad ves̄. ān. Iustum deduxit
dn̄s p vias rectas: et ostēdit
illi regnū dei. ⁊ dedit illi sciē
tiam sctōꝝ: honestauit illum
in laboꝛibus et cōpleuit labo
res illius. Maioꝛ. p̄i. fer̄. Cp̄.
Ecclesiastici xliiii.
ECce sacerdos magnus
qui in dieb⁹ suis placuit deo
et inuentus est iustus et in tē
poꝛe iracūdie fact⁹ ē recōsili
atio. Qn̄ ix. l̄. vel. iii. cū ꝓ̇pa
hysto. vel cū ꝓ̇pis lau. habēt

et etiā ī oīb9 fes. vni9 ↄfesso. et pō. in tpe pasch. cōtigētib9 tūc ad vtrasq3 vs. ⁊ ad mat. ⁊ ad. iii. dicat hoc cp. Ecce sacer. supradictū. Et ad vi. cp. Bñdictionē. Ad. ix. cpз. Cognouit eū. In oīb9 vo aliis fes. tā. iii. q̄. ix. lc. vni9 cōfes. ⁊ ponti. dicitur ad. i. vesperas tantū. R. Miles xpi. Hy9

Iste ↄfessor dñi sacrat9: festa plebs cui9 celebrat per orbē: hodie let9 meruit secreta: scādere celi. Qui pius prudēs humilis pudicus: sobrius cast9 fuit et q̄etus: vita dū p̄sens vegetauit ei9: corporis artus. Ad sacrū cui9 tumulū frequēter: mēbra languentū modo sanitati: quolibet morbo fuerit grauata: restituunt. Unde nūc noster chorus in honore: ipsius hymnū canit hunc libēter: vt piis eius meritis iuuemur: omē p euum Sit salus illi dec9 atq3 virtus: qui supra celi residēs cacumē: toti9 mūdi machinā gubernat: trin9 et vn9. Amē. V Amauit eū dñs ⁊ ornauit eū. R. Stola glie induit eū. ān. Confessor dñi. N astantē plebē corrobora sctā īntercessione vt q̄ viciorꝝ pōdere p̄mimur beatitudinis tue glīa subleuemur: ⁊ te duce eterna p̄mia ↄsequamur. p̄ Mgt. orꝝ

Omñps sēpiterne deus: q̄ beati. N. cōfessoris tui atq3 pōtificis hodierna festiuitate letificas tuā supplices exoramus clemētiā vt cuius solennia deuotis officiis veneramur eius piis suffragiis eterne vite remedia cōsequamur. Per. Alia oratio.

Da q̄s oñs deus: vt beati N. ↄfessoris tui atq3 pontificis venerāda solēnitas: et deuotionē nobis augeat et salutē. Per. Cum vero duo fe. vnius cōfes. ⁊ pō. simul cōtigerit: tūc fiat mēoria de alio fes. cū hac ān. Similabo eū viro sapiēti q̄ edificauit domū suā supra petrā V9. Iustū deduxit dñs. Orꝝ. vt decet. Ad matu. ī fes. ix. l. vel. iii. q̄ hñt inuita. dup. Inuitato Unū deū in trinitate fideliter adorem9 Cui9 fide deo viuit sctūs p̄sul. N. p̄s. Uenite exulte. In fes. iii. lec. qñ inuita. ē simpl. Inuitat. Regē cōfessorꝝ dñm. Uenite adorem9. p̄. Ueite. p9. Iste cō fessor. In. i. noc. ān. Beatus vir q̄ ī lege dñi meditabitur voluntas ei9 pmanet die ac nocte: et oīa q̄cūq3 faciet sēp prosperabuntur. p̄. Beatus vir. ā. Btūs iste sanct9 q̄ confisus ē in dño: p̄dicauit p̄cep tum dñi constitutus est ī mō

te sancto eius. p̄. Quare fre. ān. Tu es gloria mea: tu es susceptor me⁹ dñe tu exaltās caput meū et exaudisti me de mōte sancto tuo. p̄. Domine quid mul. v. Amauit eum dominus. Lectio prima.

Dominicus sermo quē debemus oēs nō solū studiose: verūetiam sapienter audire cui nos oportz humiliter ac delectabiliter obedire moderationis sue vbiq̧ tenens temperiē: vt nec ouibus desint pabula: nec pastoribus alimenta: quedā specialiter solis precepit nobis: q̄dam vero gn̄aliter nobis et vobis. R. Euge bone serue et fidelis: quia in pauca fuisti fidelis supra multa te constituā. Intra in gaudiū dñi tui. v. Dñe quiq̧ talēta tradidisti michi: ecce alia quiq̧ superlucratus sum. Intra ī gaudium. Lectio secunda.

Nobis nāq̧ id est seruit quos ille prfamilias rex oīm dñs ad hec ī magna domo sua constituit: vbi populo eius verbū gratie ministremus sp̄aliter iniungitur sancte predicationis officiuz generaliter v̄bo nobis et vobis salutaris indicitur obedientia mandatorꝝ. R. Ecce sacerdos magn⁹ q̄ in diebus suis placuit deo. Ideo iureiurādo fecit illū dñs crescere in plebē suā. v. Benedictio nē oīm gentiū dedit illi et testamētū suū cōfirmauit sup caput ei⁹. Ideo. Lcō. iii

In his denuo mandatis tanq̄ ditissimis ferculis: sic celestiū deliciaꝝ copia sp̄ualis exuberat vt ī v̄bo dei abūdet qd pfect⁹ comedat: abundet etiā qd puul⁹ sugat. Ibi est simul et lacte⁹ potus quo tenera fideliū nutriat īfātia et solidus cibus quo robusta perfectoꝝ iuuēt⁹ sp̄ualia scte virtutis accipiat īcrementa. R. Iurauit dñs et nō penitebit eū. Tu es sacerdos ī etnū Scdm ordinē melchisedech v. Dixit dñs dño meo sede a dextris meis. Tu. Glīa. Secū. In. ii. noc. ān. Inuocantē exaudiuit dñs sctm̄ suū dñs exaudiuit eū et cōstituit eū in pace. ps. Cū inuocarē. ā. Letentur omēs q̄ sperāt ī te dñe qm̄ tu bn̄dixisti iusto: scuto bone volūtatꝫ tue coronasti eū. p̄. Verba mea. ā. Dñe dñs nr̄: q̄ admirabile est nomē tuum in vniuersa terra: qr glīa et honore coronasti sctm̄ tuū et constituisti eum super opa manuum tuarum. ps. Ipsuz v. Iustum deduxit dñs p vias rectas. Lectio quarta.

IBi prorsus ad salutẽ cõsulit vniuersis quos dñs saluare dignat. Ibi ẽ qd oĩ etati ꝯgruat. Ibi ẽ qd oĩ pfessiõi ꝯueniat. Ibi audiuimus pcepta q̃ faciam⁹: ibi cognoscim⁹ pmia q̃ speremus. Ibi ẽ iussio q̃ nos p litterã doceat ⁊ instruat ad sciẽtiã Ibi pmissio q̃ p grã trahat ⁊ pducat ad gliã ℞ Posui adiutoriũ sup potẽtẽ et exaltaui electum de plebe mea. Manus enĩ mea auxiliabitur ei. ℣. Inueni dauid seruũ meũ oleo sancto meo vnxi eum. Manus. Lectio quinta.

SEruorũ igit quos populo suo preposuit dñs specialiter volẽs officiũ demõstrare: ait quod in euangelio sepe audiuim⁹. Quis putas est fidelis dispensator et prudẽs: quẽ cõstituit dñs supra familiã suã vt det illis in tpe tritici mensurã. Btũs ille seru⁹ quẽ cũ venerit dñs inuenerit sic facientem. ℞. Magnificauit eũ in cõspectu regum et dedit illi coronam glorie. ℣⁹. Statuit illi testamentũ sempiternũ. Et. l. vi.

QUis ẽ iste dñs fratres xps sine dubio q̃ suis discipulis ait. Uos vocatis me magister ⁊ dñe: ⁊ bene dicitis. Sum etẽi. Que est etiã huius dñi familia. nimirum illa est quã ipse dñs de manu iimici redemit ⁊ dño suo mãcipauit. Hec autem familia: sctã est ecclesia que p orbẽ terrar copiosa fertilitate diffũditur: ⁊ redemptã se precioso xpi sãguĩe gliatur. ℞. Sctẽ. O xpi confessor audi rogantes seruulos. Et ĩpetratã celitus. Tu defer ĩdulgentiã. ℣. O sancte. O sydus aureũ dñi gratia seruorũ gemitus solita suscipe clementia. Et. Gloria. Tu. In. iii. noc. ãn. Dñe iste sãctus habitabit in tabernaculo tuo operat⁹ est iusticiam requiescet in mõte sancto tuo. ps. Dñe quis ha. ãn. Uitã petiit a te ⁊ tribuisti ei dñe gloriã ⁊ magnũ decorem ĩposuisti sup eũ posuisti in capite ei⁹ coronã de lapide precioso. ps. Dñe in vir. ãn. Hic accipiet benedictionẽ a dño et mĩam a deo salutari suo: qꝛ hec est gñatio querentium dñm. ps. Dñi est terra. ℣. Iust⁹ vt palma. ℞ Sicut. Secundum matheum. xxv.

IN illo tpe. Dixit iesus discipulis suis parabolam hãc. Homo quidã pegre proficiscens vocauit seruos suos et tradidit illis bona sua. Et reliqua. Omł. beati gregorii pape. Lectio vii.

Lectio scti euãgelii fratres carissimi sollicite cõsiderare nos ãmonet ne nos qui plus ceteris in hoc mũdo accipisse aliquid cernimur: ab actore mũdi grauius inde iudicemur Cũ enĩ augẽtur dona: ratio nes etiã crescunt donorum. Tãto igit esse humilior atq ad seruiendũ deo promptior quisq debet esse ex munere: q̃to se obligatiorẽ eẽ cõspicit in reddẽda ratione. R. Iste est qui ante deũ magnas vir tutes operatus est et omnis ter ra doctrina eius repleta est. Ipse itercedat pro pctĩs oĩm populorum. V. Iste est qui cõ-tempsit vitam mundi et per-uenit ad celestia regna. Ipe.

Ecce hõ qui (Le. viii peregre proficiscit ser-uos suos vocat eisq ad nego tium talenta partitur. Post multũ vero tẽporis positu-rus rationem reuertit: bene operãtes p apportato lucro remunerat. Seruũ vero a bo no opere torpentem dãnat. Quis itaq iste homo est qui peregre proficiscitur nisi re-demptor noster qui in ea car ne quam assumpserat abiit in celum. R. Iste homo ab ado lescentia sua partim meruit infirmos curare. Dedit illi dñs claritatem magnã cecos illumiare et demões effugare. Vsus. Ecce homo sine quere-la verus dei cultor abstinẽs se ab omni opere malo et per-manens in innocentia sua. Dedit. illi. Lectio nona.

Carnis enĩ locus pprius terra est q̃ quasi ad pe-grinandũ ducit dum per re-dẽptorẽ nostrũ in celo collo catur. Sed homo iste pegre proficiscẽs seruis suis bona sua tradidit: quia fidelibus suis spũalia bona cõcessit. Et vni dedit quinq talẽta/ alii aũt duo: alii vo vnũ Quinq enĩ sunt corporis sẽsus vide licet: visus/ auditus/ gustus odoratus: et tactus. Quinq enĩ talenta: donũ quinq sensuũ etiã exterior sciẽtia exprimit. Duobus vero: itellectus et ope ratio designat. Vnius aũt ta lenti noĩe tantũmõ itellectus designat. R. Miles xpi glio se. M. sctissime. Tuo pio iter uẽtu. Culpas nr̃as ablue. V. Vt celestis regni sedẽ valea mus scandere. Tuo. Gloria. Culpas. V. Ora p nobis. M. Iste. Vs dr semp ãte laud. in fe. ix. le. vnius confes. In fe. vero. iii. lec. dicat. Vs. Iustũ deduxit. vel V. Iustus vt pal-ma. In laudibus. ã. Ecce sa cerdos magnus qui in diebus suis placuit deo et inuentus

est iustus. p̃s. Dñs regnauit. ãn. Non est inuẽtus similis illi qui cõseruaret legem excelsi. p̃. Jubilate. ãn. Fidelis seruus ⁊ prudẽs quẽ constituit dñs supra familiã suam p̃. Deus deus. ã. Beatus ille seruus quẽ cum venerit dñs et pulsauerit ianuã ⁊ inuenerit eũ vigilantẽ. p̃s. Benedicite. ãn. Serue bone ⁊ fidelis intra ĩ gaudium dñi tui. p̃s. Laud. cp̃z. Eccliastici. xliiii.

BEnedictionẽ omnium gentium dedit illi dñs et testamentũ suum cõfirmauit super caput eius. Quãdo sunt ix. vel iii. l. cum cõi hymno. vnius cõfesso. ⁊ ponti et extra tp̃us pas. tunc dicatur ad laudes ⁊ ad iii. ⁊ ad secũdas vesperas hoc capitulũ. Benedictionem. Hymnus.

IEsu redẽptor omnium: perpes corona presulum in hac die clemẽtius: nostris faueto vocibus.

Qui sacri qua noĩs: cõfessor almus claruit: cuius celebrat annua: deuota plebs solẽnia.

Qui rite mũdi gaudia: huius caduca respuẽs: cum angelis celestibus: letus potitur premiis

Huius benigne annue: nobis sequi vestigia: hui⁹ p̃catu seruulis: dimitte noxã crimĩs.

Sit xp̃e rex piissime: tibi patri q̃ glĩa: cum sp̃ũ paraclito: in sempiterna secula. Amen. ỽ. Justus ger. ãn. Euge serue bone et fidelis quia super pauca fuisti fidel super multa te cõstituam dicit dñs. p̃s. Bened. orõ. vt s̃. Si duo festa vnius cõfes. ⁊ pontifi. simul ꝯtingũt: tunc fiat mẽo. de alio fes. cum hac ãn. Jste est qui ante deũ. Require hãc ãm ad scdas ves̃ vni⁹ cõfes. et pontifi. ỽ. Justus vt pal. orõ vt s̃. Ad primã ãn. Ecce sacerdo. p̃. Deus in nomĩe. Ad. iii. ãn. Non est inuẽtus. p̃s. Legem pone. cp̃. Benedictionez. ℟ Amauit eũ dñs. Et ornauit eũ. ỽ. Stola glĩe induit eũ. Et ornauit. Glĩa. Amauit. ỽ⁹. Justũ deduxit. oratio vt sup̃. Ad sextam ãn. Fidelis seruus. p̃s. Defecit. cap̃m. Ecclesiastici. xliiii.

COgnouit eũ dñs in bñdictionibus suis cõseruauit illi miam suam: ⁊ inuenit gratiã corã oculis dñi ℟. Justũ deduxit dñs. Per vias rectas. ỽ⁹. Et ostendit illi regnũ dei. Per vias. Gloria Justũ ỽ Just⁹ vt pal. orõ vt supra. Ad. ix. ãn. Serue bone ⁊ fidelis. p̃. Mirabilia.

M cp̃. Ecclesiastici xliiii. Agnificauit eum cõspe

ctu regum ⁊ dedit illi coronā glorie. R. Iustus vt palma florebit. In domo dñi. Vsus. Sicut cedrus libani multiplicabitur. In domo dñi. Glia. Iustus palma. Vus. Iustus germinabit. oro. vts. Ad secūdas vespas. ā. Ecce sacerdos magnus. pi fer. cpz. Benedictionem. Si duplex fes. fuerit dr R. Sancte. M. xpi cōfessor. Sinautē nullū R. dicatur hyus. Iesu redēptor. V. Iustus ger. ⁊ c ān. Iste est qui ante deū magnas virtutes opatus est et omīs terra doctrina eius repleta est: ipe intercedat p pctis oīm populorū. ps. Mgt. Oro. Itē alie lec. vnius cōfes. ⁊ pōti. Lec. i.

Seruus igit qui geminata talenta retulit a domino laudat atq ad eternam remunerationē perducitur cum ei voce dñica dicitur. Euge serue bone ⁊ fidelis quia super pauca fuisti fidelis supra multa te constituam intra in gaudium domini tui. Lectio secūda.

Pauca quippe fratres sūt bona omnia presentis vite qtūlibet esse multa videantur in cōparatiōe retributionis eterne. Sed tunc fidelis seruus supra multa cōstitur quādo deuicta omi corruptionis molestia: de etnis gaudiis ī illa celesti sede gloriatur. Lectio tercia.

Tunc ei ad domini sui gaudium perfecte intromittit quādo in illa eterna patria assumptus atq angelorum cetibus admixtus: sic interius gaudet de munere vt nō sit qd iā exterius doleat de corruptione. Lectio iiii.

Seruus qui operari de talēto noluit cum verbis excusationis ad dñm redit dicēs. Dñe: scio q homo durus es: metis vbi nō seminasti: ⁊ cōgregas vbi nō sparsisti: ⁊ timēs abii ⁊ abscondi talētū tuū ī terra ecce habes qd tuū est. Notandū vero q inutilis seruus dñm durū vocat: cui tñ ad lucrū deseruire dissimulat. Et timuisse se dicit in lucrū talentum expēdere: qui hoc solū timere debuerat ne hoc sine lucro ad dominū reportaret. Lectio. v.

Sunt aūt pleriq intra sctām ecclesiā quorum iste seruus ymaginē tenet q meliorem vite vias aggredi metuunt: ⁊ tñ iacere in sui corporis ignauia nō pertimescūt. Cūq eni pctōres se cōsiderāt: sctitatis vias arripere trepidant ⁊ remanere ī iniqtatibus suis nō formidāt. Lectio. vi.

Sed quia idcirco melioris habitus vias et rectioris vite apprehendere arcem nolunt quia infirmos se esse cōspiciunt quasi et pctōres se fatentur: et dñm repellunt eumq; in quo sanctificari debuerant refugiunt et velut in perturbatione positi consilium non habent duz moriuntur & vitā timēt. Unde et huic seruo protinus respōdetur. Serue male piger sciebas quia meto vbi nō semino: et cōgrego vbi nō spargo. Oportuit ergo te dare pecuniam meā nūmulariis vt ego veniens recepissem vtiq; quod meum est cum vsura.

Euangeliū scdʒ matheū. xxiiii

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis Uigilate: quia nescitis qua hora dominus vester venturus sit. Et reliqua. Omelia venerabilis bede presbiteri lectio vii

Hac similitudine ostēdit dominus aduētū suū sp debere esse suspectū Pater familias eni anim⁹ noster est q̄ corp⁹ et oīa officia corporis more patrisfamilias regit et continet. Fur aūt mors est ipro uise adueniens. lectio viii.

Fur igitur domū perfodit cum mors repēte & subito: repentinū trāsitum parat Paterfamilias vero si sciret aduentū furis vtiq; vigilaret et non sineret perfodi domū suā quia si animus noster sedulo diem mortis inspiceret sine dubio a torpore suo per omnia vigilaret. Lectio. ix.

Seruus autem fidelis et prudens intelligitur chorus apostolorū & imitatorū eorū Recte ordo apostolorum seruus fidelis & prudens dicitur. Fidelis enim est: quia fideliter et deuote substantiā dñi sui dispensat. Prudens est quia in distribuendo capacitatem singulorum discernit. ¶ In natali vni⁹ confessoris et doctoris Si eps fuerit tota cātetur hystoria vni⁹ confesso. et ponti. Si vero eps nō fuerit totum fiat seruitium sicut in festo sancti hieronimi prenotatū ē. Ita tamē q̄ in festo sancti augustini episcopi et doctoris dicat ad vtrasq; vespas & ad matu. & ad iii

Dedit dñs confessionē sctō suo et excelso in verbo glorie de omī corde suo laudauit dominuz & dilexit deū q̄ fecit illū (hoc cā) Oro

Exaudi dñe preces nr̄as quas in sancti. N confessoris tui atq; doctoris solennitate deferimus vt q̄ tibi digne meruit famlari: ei⁹

intercedentibus meritis ab omnibus nos absoluas peccatis. Per dominum nostrũ

Expositio euangelii

Secundum matheum.

In illo tempore dixit iesus discipulis suis Uos estis sal terre ꝙ si sal euanuerit in quo salietur Et reliqua

Omelia excerpta de diuersis tractatibus Lectio septima.

Sal appellãtur apostoli: qꝛ per ipsos vniuersuꝫ hominũ conditur genus Terre enim nomie humana natura significatur: salis vero verbi sapientia Quod autem apłos suos celesti ac diuina plenos sapientia saluator sal terre nominat: ostendit fatuos eẽ iudicandos qui terrena tm̃ sapiunt: qui temporalium bonorum vel copiam sectãtes: vel inopiam metuẽtes/ amittunt eterna que nec dari possunt ab hominib⁹ nec auferri Tu. Lectio viii.

Notandum ꝙ salis natura infecunditatem terre facit ⁊ ira victorꝫ deuictas vrbes sale seminabat ne quidem ĩ eis germen oriretur Ita ⁊ apostoli destructo regno peccati: germen vitiorum compescebant. Quod si sal euanuerit: in quo salietur Ad nichilum valet vltra nisi vt mittatur foras ⁊ concultetur ab hominibus. Sic qui retro uadit nec ip̃e fructum ferre nec alios valet excolere sed ꝓiicitur ab ecclesia. Lectio nona.

Uos estis lux mundi a luce vera que christus est illuminati: apostoli lux mundi appellantur quia per ipsos luce fidei et scientie illuminandus erat mundus. Non potest ciuitas abscondi sup mõtem posita hoc est apostolice soliditas doctrine super insignem magnamq̃ iusticiam fundata: quã significat etiã mons ipse in quo domin⁹ disputat. Potest igitur mons iste ipsum significare de quo scriptum est. Uenite ascẽdamus ad montem dñi ⁊ ad domum dei iacob. Tu autem.

V. et laudes vt supnotatum est. Ad tertiam capm. Dedit dominus confessionem. Ad sextam capitulum.

Dedit illi dominus cõtra inimicos potẽtiam et stare fecit cantores contra altare: et in sono eorum dulces fecit modulos. Ad nonã Cp̃

Sapientia laudabit animam suam et in domino honorabitur: et in medio populi exaltabitur et in plenitudine sancta admirabitur. In natali vni⁹ cõ-

fessoris ꝛ abbatis. ad vesꝑas sup psal. ān. Amauit eū dn̄s et oꝛnauit eū stola gloꝛie induit eū: ꝛ ad poꝛtas paradisi coꝛonauit eū. p̄. feri. capm̄. Iustus coꝛ suū tradet ad vigilandū diluculo ad dn̄m q̄ fecit illū: ꝛ ī conspectu altissimi dep̄cabitur. R. Uir israelita. p⁹. Iste ꝯfessoꝛ dn̄i. V. Amauit eum dn̄s. ān. Similabo eū viro sapienti qui edificauit domū suam supꝛa petram. p̄s. Magnificat. oꝛ. si ꝓpꝛia habeat vl' de cōmuni Deus qui beatum. N. cōfessoꝛem tuum atq͛ abbatem sanctitatis gratia decoꝛasti: ipsius meritis fac nos bonis operib⁹ abūdare: vt a te sūmo bono oē qd̄ expedit mereamur īpetrare. p. Ad matutīas. Inuitatoꝛiū. Iust⁹ floꝛebit. p̄s. Uenite ex. Require in cōi vnius martyris In festis. iii. lectio. quādo Inuita. est simplex. Inuita. Regem ꝯfessoꝛū. p̄s. Uenite. hymn⁹. Iste confessoꝛ. In. i. noctur. et in sequētibus nocturnis. āne. ꝛ p̄s. ꝛ V. de communi vnius confessoꝛis ꝛ pōtificis. Lectio pꝛima.

Ad sancti ac beatissimi patris nostri. N. cui⁹ hodie festa celebꝛamus laudes addidisse aliquid decerpsisse est. cū siquidem virtutū eius gratia non sermonibus exponenda sit: sed operibus compꝛobanda. Cum enī dicat scriptura gloꝛia p̄ris est filius sapiēs. Quāte huius gloꝛie sunt: qui tantoꝝ filioꝛum sapientia et deuotione letatur in xp̄o enī iesu p euangeliū ipse nos genuit. Rm. Euge serue. lec. ii. Quicq̄d igit̄ in hac sc̄tā plebe potest esse virtutis et gratie: de hoc quasi de quodam fonte lucidissimo omniū riuuloꝛum puritas emanauit. Etenī quia castitatis ꝛ aliarum virtutū pollebat vigore: quia abstinentie gloꝛiabatur angustiis: quia blandimentis pꝛedit⁹ erat lenitatis: omnium enim ī dominū ꝓuocauit affectum. Tu autē Rm. Iustus germīabit. Require in cōi vnius martyꝛis. Bn̄ et cōgrue ī hac die (l. iii. quam nobis beati. N. patris nostri cuius ad paradisum transitus exultabileꝫ reddit pꝛesentis psalmi versiculum decantauimus. In memoꝛia eterna erit iustus. Rm. Uir israelita gaude coheres chꝛisti intercede pꝛo nobis. Vsus. Ut pꝛecibus tuis a deo veniam speremus deuoti ad te cōfugimus. Intercede. Gloꝛia patri. Intercede. In. ii. noc.

ān. Inuocantē. ps. Cum inuocarē. ⁊ cetere aṅe cum suis ps. v. Iustum deduxit. l. iiii
Digne enī in memoriā vertitur hominū qui ad gaudiū transiit angelorū. Dicit enī sermo diuinus. Ne laudes hominem in vita sua. Tanq̄ si diceret lauda post mortē. Magnifica post cōsummationem. Tu autē. Rm Magnificauit. Lectio quinta
Duplici enī ex causa vtili⁹ est hominuz magis memorie laudē dare q̄ vite vt illo potissimū tempore merita sanctitatis extollas: quando nec laudantem adulacio nocet: nec laudatum tentat elatio. Tu autem. R. Amauit eum dn̄s ⁊ ornauit eum stola glorie induit euz. Et ad portas paradisi coronauit eum. V⁹. Induit eum dn̄s lorica fidei et ornauit eum. Et ad. l. vi.
Lauda ergo post periculū: predica securū: lauda ducis virtutem sed cum perductus est ad triumphum. Quis autem viuēs tuto possit ac sine trepidatione laudari: qui et de preterito meminit se habere quod doleat: et de futuro videt sibi superesse quod timeat. R Sancte. N xp̄i cōfessor. In. iii. noct. ā Domie iste sanctus. ⁊ cetere aṅe cum suis psal. sequētur. Vsus. Iustus vt palma. Scdm lucā.
In illo tempore dixit iesus discipulis suis. Nemo accendit lucernam et in abscondito ponit: neq̄ sub modio: sed super candelabrū Et reliqua. Omelia venerabilis bede presbyteri. lc. vii.
De seip̄o dn̄s hoc loq̇t ostē dēs ⁊ si supra dixerat nullū gn̄ationi neq̄ nisi signū ione pphete dandū nequaq̄ tamē lucis sue claritatem fidelibus occultandam. Rm Iste est qui ante deum. l. viii
Ip̄e quippe lucernā accēdit qui testam humane nature flāma sue diuinitatꝫ īpleuit. Quā pfecto lucernā nec credētib⁹ abscōdere nec modio supponere: hoc ē sub mēsura legis īcludere: vł intra vni⁹ iudee gētis terīos voluit cohibere. R Iste homo. lec. ix.
Sed sup cādelabrum inquit vt qui ingrediūtur lumē videant. Candelabrum ecclesiam dicit: cui lucernaz supposuit: quia in nostris frontibus fidē sue incarnationis affixit: vt qui ecclesiā īgredi fideliter voluerint: lumē veritatꝫ palam queant intueri. Tu. R. Miles xp̄i gloriose. N. In festis ix. lec. Vł⁹. Ora pro nobis. In festis iii. le. V.

Iuſtū deduxit. vł ꝟ. Iuſtus vt palma In laudibus. ān. Iuſtū deduxit dn̄s per vias rectas ⁊ oſtendit illi regnum dei. p̄s. Dn̄s regnauit. ā. Nō eſt inuētus. p̄s. Jubilate. ān. Fidelis ſeruus. p̄s. De⁹ deus meus. ā. Beatus ille. p̄s. Benedicite oīa. ān. Serue bone. p̄. Laudate. require has. iiii. an̄as. in lau. in cōi vnius cōfeſſoꝛis ⁊ pontificis. cp̄. Juſtus coꝛ ſuū. hy⁹. Jeſu redēptoꝛ. ꝟ. Juſtus germīabit. ā. Euge ſerue p̄s. Benedictus. oro vtš. Ad. i. ān. Juſtū deduxit. p̄. Deus in nomīe tuo. Ad iii. ān. Non eſt. p̄s. Legē pone cp̄m. Juſtus coꝛ ſuum. ℟. et ꝟ. ad oēs hoš dicūł vt ſupꝛa in cōi vnius cōfeſſoꝛis et pontificis. Ad. vi. ān. Fidelis ſeruus. p̄s. Defecit. cp̄.

Si eī magn⁹ dn̄s voluerit ſpū ītelligētie replebit illū et ipſe tāq̄ hymbꝛes mittet eloquia ſapiētie ſue et in oꝛatiōe confitebitur dn̄o. Ad nonam. ān. Serue bone. p̄s. Mirabilia. Capitulum

Dominus dirigit conſiliū eius ⁊ diſciplinā et in lege teſtamenti ſui gloriabitur. Ad veſperas. ān. Juſtum deduxit. mīoꝛ. pſal. feri. cp̄m. Juſt⁹ coꝛ ſuū. hy⁹. Jeſu redēptoꝛ oīm. ꝟ. Juſt⁹ germinabit. ān. Iſte eſt qui ante deū. p̄s. Mḡt. oro. vtš. Itē de quocūq̄ confeſſo. ad veſpas. ān. Amauit eū. pſal. feriales. cp̄m. Juſtū deduxit dn̄s ꝑ vias rectas ⁊ oſtendit illi regnū dei ⁊ dedit illi ſciētiam ſanctoꝝ honeſtauit illū in laboꝛibus ⁊ compleuit laboꝛes illi⁹. ℟. Miles chꝛiſti. hy⁹. Iſte cōfeſſoꝛ. p̄. Amauit eū. ān. Confeſſoꝛ dn̄i N. p̄s. Magnificat Alia oꝛatio

Adeſto dn̄e pꝛecib⁹ noſtris quas in ſancti. N cōfeſſoꝛis tui ſolēnitate deferimus vt qui noſtre iuſticie fiduciā nō habemus eius qui tibi placuit meritis ⁊ pꝛecib⁹ adiuuemur Per dominum. Ad matuł in feſtis ix. le. vel iii. lec. qn̄ inuitał. eſt duplex inuita. Juſtus floꝛebit. pſal. Uenite. In feſtis. iii. lec. qn̄ inuita. eſt ſimplex inuita. Regem cōfeſſo. p̄s. Uenite hy⁹. Iſte cōfeſſoꝛ. In. i. noc. ⁊ ī aliis ſequē. noc. āe. pſal de cōi vnius cōfeſ. ⁊ pōtifi. Lectō. i.

Fratres obediens xp̄o vendat que poſſidet et elemoſynam det. vt de terra coꝛ ad celū leuet ⁊ auaritiam calcet: vt ad ꝑfectiōis culmē tota mētis intētiōe feſtinet: vt nō ſit ſollicitus que ſunt mūdi ſed que hic ſunt dei vt

mundũ ſibi crucifixũ habeat
ſeqꝫ mũdo crucifixũ exhibeat
vt ſit oĩno pauper in ſeculo
et diues in xp̃o. ℞. Per ordi
nẽ de cõi vnius cõfeſſoris et
abbatis dicuntur. Lectio ii.
Quis ignorat boni huius
magnitudinẽ videmus ĩ oĩ-
bus vendendarũ rerũ ſuarũ
ineſſe virtutẽ/ vnuſquiſqꝫ ꝓ-
priũ enĩ habet donũ ex deo:
aliꝰ q̇dẽ ſic/ aliꝰ aũt ſic. L. iii.
Ecce hoc tam magnũ bonũ
implere pauci poſſunt. Nun-
quid qꝛ paucis donatur iſta
perfectio ꝓpterea debẽt eſſe
peſſimi quicũqꝫ in bono non
poſſunt eſſe ꝑfecti. Nunquid
ꝓpterea criſtianꝰ debet vitio
rapacitatis inſiſtere: qꝛ for-
te nõdũ poteſt oẽs res ſuas
pauperibus erogare. Le. iiii.
Aut ideo debet aliena con-
cupiſcere quia ꝓpria nõdum
poteſt oĩno cõtẽpnere Abſit
hoc fratres ab hominibꝰ xp̃i
anis auertat hoc deus a fi-
delibus ſuis. Lectio quinta.
Apoſtolus eĩ veracit̃ dicit:
quia neqꝫ auari neqꝫ rapaces
regnũ dei poſſidebunt. Ma-
nifeſtũ eſt aũt: quia oĩs qui
a regno dei alienabit̃ in eter
no igne cum dyabolo eiuſqꝫ
angelis damnabit̃. Tu. L. vi
Proinde dilectiſſimi filii nõ
omẽs poſſunt implere quod
dñs ait. Uendite que poſſi-
detis: illud tamen ꝙ adiecit
dicens. Date elemoſynã oĩ-
bus eſt poſſibile ſi aſſit bona
voluntas: omnibus facile: ſi
non aſſit dira cupiditas: om
nibꝰ ẽ ſalubre ſi ferueat cha-
ritas. Cũctis ergo debet eſſe
cõmune: vt oĩbus donet̃ eter
na felicitas. Scd̄m mar. xiiii.
In illo tẽpore dixit ieſus
diſcipulis ſuis. Uidete
vigilate et orate neſcitis enĩ
quãdo tẽpus ſit. Et reliqua.
Omel̃ ven. bede pbr̃i. Le. vii.
Uigilate ⁊ orate cautos exi
ſtere diſcipulos ſuos Dñs mo
nuit ſed tñ eis iudicii vltimi
tempus oſtendere noluit: qꝛ
magis illis profuit hoc neſci
re ꝙ̃ ſcire. Ut ſemper ſuſpecti
ſemperqꝫ parati vigilarent.
Tu autem. Lectio octaua.
Unde ſiquidem vigilat qui
vanis mũdi gaudiis dormit
et preceptis diuinis excubat.
Utiliter enĩ orat qui talẽ ſe
exhibet vt ꝑcipere valeat qđ
in orõnibus poſtulat. Le. ix.
Neſcitis enĩ quãdo tempus
ſit Ac ſi diceret ſicut ignora
ſtis diẽ introitꝰ Ueſtri ĩ mũ
dum: ita ignoraſtis et diem
exitus vr̃i de mundo. Tu. ℣.
Ora pro nobis beate. M. In
feſtis vero iii. lec. dicitur. ℣.
Juſtum deduxit. vel. ℣ſus.

Iustus vt palma. In laudi. ān. Iustū deduxit. p̄. Dn̄s regnauit. et alie āe. sequē. vts̄. Cp̄m. Iustus coꝛ suū. hym⁹ Iesu redēptoꝛ omniū. Tot⁹ hy⁹ dr̄ ꝑ oīa sicut de vno cōfes. ⁊ pōti. V. Iust⁹ germinauit. ān. Euge serue p̄. Bn̄d⁹. or̄o Adesto dn̄e pꝛec. Ad. i. ā Iustū deduxit. p̄s. Deus ī nomine tuo. Ad. iii. ān. Nō est ī uentus. p̄s. Legē pone cap̄m Iustū deduxit dn̄e. R. et. V. ad oēs hor̄. dicūt vts̄. in cōi vni⁹ ꝯfessoꝛis ⁊ pōti. ad. vi. ān. Fidelis seruus. p̄s. Defe

Custodiuit eū scit. Cp̄. dn̄s ab inimicis a seductoꝛibus tutauit illū et certamen foꝛte dedit illi vt vinceret et sciret qm̄ oīm potētioꝛ est sapientia. Ad. ix. ān Serue bone. p̄s. Mirabilia. Cp̄ꝫ.

Sapientia venditum iustū non dereliquit sed a peccatoꝛibus liberauit euꝫ

¶ In natali plurimoꝛū confessoꝛum ad ves. ān. Sancti per fideꝫ psalmi feriales. cp̄. Ad hebꝛeos septimo

Plures facti sunt sacerdotes secundum legem idcirco ꝙ moꝛte ꝓhiberent ꝑmanere iesus autē eo ꝙ maneat in eternum sempiternū habet sacerdotium. Rm. Iusti imperpetuum viuent ⁊ apud dominum est merces eorum: et cogitatio eoꝛum Apud altissimum. V. Ideo accipient regnum decoꝛis ⁊ diadema speciei de manu domini. Et. Gloꝛia laus et honoꝛ dec⁹ potestas et iubilatio patri ac nato et spiritui sancto Apud altis. hymn⁹. Sanctorum meritis. Hi sunt quos. Te summa deitas. V⁹. Letamini. ān. Fulgebunt iusti et tanꝙ scintille in arundineto discurrent iudicabunt nationes et regnabunt in eternum. p̄s Magnificat. Or̄o.

Beatoꝛum confessoꝛum tuoꝛum N. et. N. nos domine tuere p̄sidiis vt quorum festiuitatē annua deuotione recolimus: eoꝛum ītercessione ab omnibus aduersitatibus eruamur. Per.

Alia oꝛatio.

Deus qui nos sanctoꝝ confessoꝛum tuoꝛuꝫ. N ⁊. N confessionibus gloꝛiosis circundas ⁊ pꝛotegis. da nobis eoꝛum imitatione pꝛoficere et intercessione gaudere. per eundem. Ad matutinas Inuitato. Mirabilem deum in sanctis suis. Venite adoꝛemus collaudantes. p̄s. Venite. In festis vero iii. lec. Inuita. Regem confes. p̄. Venite. hy⁹. Sāctoꝛū meritis. Hi

sunt. Te sum. In. i. noc. ān. Secus decursus aquarū plā tauit vineā iustorū: sed in le ge dñi fuit voluntas eorum ps̄. Beatus vir. ā. Tanq̄ au rum in fornace probauit ele ctos domin⁹ ⁊ quasi olocau sta accepit illos in eternum p̄. Quare fremuerūt. ān. Filii hominuꝫ scitote quia dñs sā ctos suos mirificauit. p̄. Cū inuocarem. ṽ. Letami. lcō i

Beati sūt serui illi quos cū venerit dñs inuene-rit vigilantes. Uigilat q̇ ad aspectū veri luminis mentis oculos apertos tenet. Uigi-lat qui seruat operando qđ credidit. Uigilat qui a se tor poris ⁊ negligentis tenebras repellit. Hinc enim paul⁹ di cit. Euigilate iusti et nolite peccare. ℞ Absterget de⁹ om nē lachrymā ab oculis sctōꝝ et iā non erit āplius neq̄ lu-ctus neq̄ clamor: sed nec vl-lus dolor. Quoniam priora transierūt. ṽ. Nō esuriēt ne q̄ sitient amplius et nō cadet super illos sol neq̄ vllus est⁹ Quoniam. Lectio secunda.

Hic rursus ait. Hora est iam nos de somno sur-gere. Sed veniens dñs quid seruis vigilantibus exhibe-bit audiamus. Amē dico vo-bis q̄ precinget se et faciet il los discumbere: et transiens ministrabit illis. Precinget se: id est ad retributionem p̄ parabit Faciet illos discum bere: id est ī eterna quiete re foueri. Discūbere quippe no strū est in eterno regno quie scere. ℞. Exultabūt sancti ī gloria. Letabuntur in cubili bus suis. ṽ. Epulentur ⁊ ex-ultēt ī ꝯspectu dei. Leta. l. iii

Unde rursus dominus dicit Uenient ⁊ recum bent cum abraham isaac ⁊ ia cob. Transiens autem domi nus ministrat quia lucis sue illustratiōe nos satiat. Trā sire vero domini est cum de iudicio ad regnum redit Uel certe nobis dñs post iudiciū transit quia ab humanitatis forma in diuinitatis sue cō-templationeꝫ nos eleuat. ℞. Iusti imperpetuū. vtš. ad. i. veš. In. ii. noc. ān. Letentur oēs q̇ sperāt in te dñe qm̄ tu benedixisti iusto scuto bone voluntatꝭ tue coronasti eos ps̄. Uerba. ān. Dabo sanctis meis locum nominatum ī re gno patris mei dicit dñs. ps̄ Dñe q̇s ha. ā. Scis q̇ ī terra sūt ei⁹ mirificauit oēs volū tates meas īter illos p̄. Con serua. ṽ Exultēt iusti. l. iiii.

Et transire eius est in claritatꝭ sue speculatio

nem nos ducere cum eū quez in humanitate in iudicio cernim⁹ etiam ī diuinitate post iudicium videamus. Ad iudicium quippe veniens ī forma serui omnib⁹ apparet: q̇a scriptum est. Uidebunt eum in quem transfixerunt. Sed reprobi in supplicium corruunt. iusti ad claritatis eius gloriam pertrahuntur sicut scriptum est. Tollatur impius ne videat gloriam dei. ℞ Letamini iusti et exultate in dn̄o. Et gloriamini omnes recti corde. ℣. Cantate ei canticum nouum: bene psallite ei ī vociferatiōe. Et. l. v.

SEd quid si serui in prima vigilia negligētes existunt. Prima vigilia ṗme ue etatis custodia ē. Sz neq̧ sic desperandū: ⁊ a bono opere cessandum est. Nam lōga nimitat; sue patientiam insinuans dn̄s/ subdit. Et si venerit in secunda vigilia: et si in tertia vigilia venerit ⁊ ita inuenerit: beati sunt serui illi. ℞. Sancti tui dn̄e mirabile consecuti sunt iter serui entes preceptis tuis vt inuenirentur illesi. In aquis validis terra apparuit arida: ⁊ in mari rubro via sine impedimento. ℣. Uictricem manū tuaz laudauerūt pariter et decantauerūt domine nomen sanctum tuum. In. l. vi

PRima quippe vigilia p̄meuum tempus est: id ē pueritia. Scd̄a adolescentia vel iuuentus. Tertia autem senectus accipitur. Qui ergo vigilare noluerit in p̄ma vigilia: custodiat vel secundā. Ut qui conuerti a prauitatibus suis in pueritia neglexerit: ad vias vite saltem in tēpore iuuentutis euigilet. Et qui vigilare in secunda vigilia noluerit tertie vigilie remedia nō amittat. ℞. In circuitu tuo dn̄e lumē est quod nunq̄ deficiet. Ubi constitui sti lucidissimas mansiones. Ibi requiescunt sanctoꝝ aīe ℣. Lux perpetua lucebit sanctis tuis dn̄e et eternitas tēporuz. Ubi. Gloria. Ibi. In iii. noc. ān. Sācti qui sperāt in dn̄o habebunt fortitudinem assument pēnas vt aquile volabunt ⁊ non deficient p̄s. Domini est terra. ān. Iusti autem imperpetuū viuēt et apud dominuz est merces eorum. p̄s. Exultate iusti ān O q̄ gloriosum est regnū in quo cum christo gaudēt omnes sācti amicti stolis albis sequuntur agnū quocūq̧ ierit. p̄s. Quā dilecta. ℣. Iustorum anime. Secūdū lucā. xii.

IN illo tp̄e. Dixit iesus discipulis suis Sint lū bi vestri pꝛecincti et lucerne ardentes ī manibus vestris. Et reliqua. Omē. bti grego- Sancti euan (rii pape. l. vii. gelii fratres karissimi aper- te ē lectio recitata: sed ne ali quibus ipsa eius planicies al ta foꝛtasse videatur eam sub bꝛeuitate trāscurrim⁹ quate nus ei⁹ expositio ita nescien tibus fiat cognita: vt tamen scientibus non sit onerosa. Quia viris luxuria in lūbis sit feminis in vmbilico: testa tur dn̄s q̄ de dyabolo ad bea tum iob loquitur dicēs. Uir tus eius in lūbis eius et foꝛ- titudo ei⁹ ī vmbilico vētris eius. A pꝛīcipali igit̄ sexu lū- boꝝū noīe luxuria designat̄ cū dn̄s dicit. Sint lumbi ve stri pꝛecincti. R. Sacerdotes eius induant iusticiā. Et san cti eius exultatiōe exultabūt. V Illuc pducā coꝛnu dauid paraui lucernā xp̄o meo. Et. Lūbos enī pꝛecīgi l. viii. mus cū carnis luxuriā p con tinentiā coartamus. Qꝛ ve- ro minus est mala nō agere: nisi etiā quisq̧ studeat ⁊ bo- nis operib⁹ insudare: ptinus additur. Et lucerne ardētes in manibus vestris. Lucer- nas quippe ardentes in ma- nibus tenemus: cum per bo- na opera pximis nr̄is lucis exempla monstramus. De q̄ bus pꝛofecto operibus domi- nus dicit. Luceat lux vestra coꝛam hominib⁹ vt videant opera vestra bona ⁊ gloꝛifi- cent patrem vestrū qui in ce lis est. R. Coꝛpoꝛa sanctoꝛū in pace sepulta sūt. Et viuēt noīa eoꝝ in generatiōe ⁊ ge- nerationē. V. Sapientiā san ctoꝝ narrabūt oēs populi: ⁊ laudē eoꝝ pꝛonunciat omīs ecclesia sanctoꝛum. Et. l. ix. Duo autem sunt que iuben tur ⁊ lumbos restringere et lucernas tenere. Ut et mūdi cia sit castitatis in coꝛpoꝛe et lumen veritatis in operatio ne. Redēptoꝛi etenī nostro vnum sine altero placere ne quaq̄ potest Castitas er- go non magna est sine bono opere: nec opus bonum ē ali q̄d sine castitate Sed si vtrū q̧ agitur restat vt quisq̄s ille est: spe ad supnā patriam tē dat. R. Sint lumbi vestri p̄ cincti et lucerne ardentes in manibus vestris. Et vos si- miles hominibus expectanti bus dominū suū. Quādo re uertatur a nuptiis V. Uigi- late ergo quia nescitis qua hoꝛa dn̄s vester vēturus sit. Et. Glīa. Qn̄. V. Iusti autē

In laudib⁹ ān. Iustoꝝ aūt aīe in manu dei sunt ⁊ nō tāget illos tormentū malicie. p̄s. Dn̄s regnauit. ān. Cum palma ad regna peruenerūt sācti coronas decoris meruerunt de manu dn̄i. p̄s. Iubilate. ān. Corpora sctōꝝ ī pace sepulta sunt ⁊ viuēt noīa eoꝝ in eternū. p̄s. Deus deus meus. ān. Sacerdotes dei benedicite dn̄o serui dn̄i hymnum dicite dn̄o in eternū. p̄s. Bn̄dicite. ān. Exultabūt sācti in gloria letabunt in cubilibus suis. p̄s. Laudate. cp̄ Plures facti sunt. hy⁹. Rex gliose martyꝝ. Tot⁹ hy⁹ dr̄ in cōi plurimoꝝ mar. v̄. Mirabilis de⁹ in sanctis. ā. Sīt lūbi vr̄i precīcti ⁊ lucerne ardentes in manib⁹ vr̄is ⁊ vos similes hoīb⁹ expectātib⁹ dominū suū qn̄ reuertat a nuptiis. p̄. Bn̄d⁹. oꝝ. vts̄. Ad. i. ān. Iustoꝝ aūt aīe. p̄. De⁹ in nomine Ad. iii. ā. Cū palma p̄. Legē pone. cp̄. Plures facti sūt sacerdotes Ria et v̄. de cōi plurimoꝝ mar. ad oēs hor. dicant. Ad. vi. ā. Corpora p̄s. Defecit. Capitulum.

Philipenses tertio.

Sancti ⁊ iusti ī dn̄o gaudete vos elegit de⁹ in hereditatē sibi. Ad. ix. ā. Exultabūt sancti. psal. Mirabilia. cp̄m.

Iusti autē ī perpetuū viuent et apud dn̄m ē merces eoꝝ et cogitatio eoꝝ apd altissimū. Ad. ii. ves̄. Iustoruz aūt. p̄i. fer̄. cp̄. Plures facti sunt. v̄. Mirabilis de⁹. ān Sanctū est verū lumē ⁊ admirabile ministrās lucē his qui p̄manserūt in agone certaminis recipiēt a xp̄o splēdorē sēpitnū ī q̄ assidue felices letāt. p̄s. Mḡt. oꝝ. vts̄. ad. i. vs̄. ¶ In natali vni⁹ v̄gi. ⁊ mar. ad. i. vs̄. sup p̄os. fer̄. ā. Hec ē v̄go prudēs q̄ veniēte spōso aptauit lāpades suas ⁊ introiuit cū dn̄o ad nuptias. p̄i. fer̄. Cp̄. Eccl̄ia. vlt.

Domine deus me⁹ exaltasti sup terrā habitationem meā ⁊ p̄ morte defluenti deprecata sum. Rm. Regnum mundi. Hymn⁹

Virginis proles opifexq̄ matris: v̄go quē gessit peperitq̄ v̄go: virgīs festū canimus tropheū: accipe votum.

Hec tua virgo duplici beata: forte dū gessit fragilē domare: corporis serum domuit cruentum: corpore seclum.

Unde nec mortem nec amica mortis: seua penarū genera pauescēs: sāguine fuso meruit secreta: scandere celi.

Huius obtentu de⁹ alme nostris: parce iam culpis vicia

remittens: quo tibi puri reso nemus almum: pectoris hym num. Gloria patri genitecꝫ proli: et tibi compar vtriusꝫ semper: spiritus alme deꝰ vnꝰ omni: tempore secli. Amen. ℣ Diffusa est gratia in labiis tuis. ℟ Propterea. an̄. Simile est regnū celorū sagene misse in mare ⁊ ex omni genere piscium congreganti quā cum impleta esset educentes et secus littus sedentes elegerunt bonos in vasa sua malos autem foras miserūt. p̄. Magnificat Oratio Indulgentiā nobis dn̄e beata N virgo et martir implorer que tibi grata semp extitit: et merito castitatis et tue professione virtutis. Per Exaudi nos Alia oratio deus salutaris noster: vt sicut de btē N. virgīs tue et martyris festiuitate gaudemus: ita pie deuotiōis erudiamur affectu. Per. do Ad matu. in fes. ix. lec. tm̄ Inuitato xp̄m venerantes deum adoremus regem regū. Qui in celis. N palmam hodie dedit eternam. p̄s. Venite. In festis ix. lectio. vel. iii. quādo est inuitato. dup̄. Inuitato. Agnum sponsum virginum Venite adoremus dominum iesum xp̄m. p̄. Venite. In fe. iii. lec. qn̄ est inuitato simp̄. Inuita. Regem virginū dominū Venite adoremꝰ. psal. Venite. hyꝰ. Virginis proles. In. i. noc. an̄. Ante thorū huius virginis frequentate nobis dulcia cantica dragmīs. p̄s. Domine dn̄s noster. an̄. Sicut liliuꝫ inter spinas sic amica mea inter filias. p̄. Celi enarrant. an̄. Fauus distillans labia tua sponsa ⁊ odor vestimētorum tuorum sicut odor thuris. p̄s. Domini est terra. ℣. Diffusa est gratia. Quoniā Lectio prima. hodie natalis est virginis congruum aliquid de virginibus est loquendum. Im maculatus enim dominꝰ immaculatam sibi famulā etiā in hoc pleno colluuionū fragilitatis humane corpore positam misericorditer consecrauit. Natalis est virginis integritatem sequamur. Natalis est sancte. N. Mirantur viri: non desperant virgines Non autem ideo laudabilis virginitas: quia et in martyribus reperitur: sed quia ip̄a martyres facit. ℟. Diffusa ē gratia in labiis tuis. Proptere a benedixit te deꝰ in eternū versus Dilexisti iusticiam ⁊ odisti iniquitatem. Propterea benedixit. Lectio secūda

Quis enī humano eam possit ingenio comprehendere: quā nec natura suis inclusit legib9. Hec virgo e celo accersiuit: quod imitaretur in terris. Nec īmerito viuendi sibi vsum quesiuit e celo: que spōsum sibi īuenit in celo. Quoniā ego laudationē non suscepi virginitatis: sed expressionē. ad rem tamē pertinere arbitror vt que sit ei patria: quis auctor appareat. R. Propter veritatē et mansuetudinē et iusticiam. Et deducet te mirabilit dextera tua. V. Audi filia et vide et inclina aurē tuam et obliuiscere pplm̄ tuū et domū patris tui. Et dedu. Lectio. iii.

Pri9 vbi sit patria diffiniamus. Si enī ibi ē patria vbi genitale domicilium in celo pfecto est patria castitatis. Itaqȝ hic aduena ibi īcola est. Quid autē est castitas virgīalis: nisi expers cōtagionis integritas. Atqȝ ei9 auctorē quē possum9 estimare: nisi īmaculatū dei filium cui9 caro nō vidit corruptionē: diuinitas non est experta cōtagionē. Uidete ergo q̄nta virgītatis merita sint. Xp̄us ante virginē xp̄s ex virgine. R. Dilexisti iusticiā et odisti iniquitatē. propterea. Unxit te deus de9 tuus oleo leticie. V. Propter veritatē et mansuetudinē et iusticiā. Unxit. Glīa. Unxit. In. ii. noc. ān. Specie tua et pulchritudine tua intēde psp̄ere pcede et regna. p̄s. Eructauit. ān Adiuuabit eā deus vultu suo deus in medio ei9 non cōmouebit. p̄s Deus noster refugiū. ān. Unguētum effusum nomen tuū ideo adolescētule dilexerunt te nimis. p̄s. Fundamēta. V. Specie tua et pulchritudine tua. R. Intēde. l. iiii.

Christus virginū sponsus āte virginem fuit et idem est natus de virgine. A patre quidē natus ante secula: sed ex virgine renatus ob secula. Illud nature sue: hoc nostre vtilitatis est: illud erat semper: hoc voluit. Spectate et aliud virginitatis meritū: christus virginis sponsus et si dici potest: christus virginee castitatis. Uirginitas enī christi non virginitatis est christus Rm Hec est virgo sapiēs quā dn̄s vigilantē inuenit que acceptis lampadibus sumpsit secum oleum. Et veniente dn̄o introiuit cum eo ad nuptias. V. Inuenta vna margarita dedit omnia sua et comparauit eam. Et veniēte. Le. v.

Virgo ē que nupsit viro que nos suo vtero portauit. Uirgo que genuit: virgo que pprio lacte nutriuit. Sed iam a matre descēdamus ad filias. De virginibus inquit sctūs apostol⁹ preceptum dñi nō habeo. Si doctor gentiū nō habuit: habere quis potuit. Et pceptū quidē nō habuit: sed habuit exēplum. Nō enī potest īperari virginitas: sed optari. Sancta mater ecclīa īmaculata ē coitu: sʒ fecūda partu. Uirgo est in castitate: mater est in prole. R. de vna virgine ꝛ martire R. Ueni spōsa xp̄i accipe coronā quam tibi dñs pparauit p cuius amore sanguinē tuuʒ fudisti. Et cū angelis in paradisum ītroibis. V. Ueni electa mea ꝛ ponā in te thronū meū quia cōcupiuit rex speciē tuam. Et. Aliud R. de vna virgine nō martire. R. Induit me dñs vestimēto salutis ꝛ indumēto leticie circūdedit me. Et tanq̄ sponsam decorauit me corona. Vsus. Tradidit auribus meis inestimabiles margaritas et circundedit me vernantibus atq̄ chorusçantibus gemmis. Et. Lec. vi.

Parturit nos virgo nō viro plena sed spiritu. Parit nos virgo non cum dolore mēbrorꝫ sed cum gaudiis āgelorꝫ Nutrit nos virgo: nō corporis lacte: sed apostoli quo īfirmā adhuc crescētis populi lactauit etatē. Uirginitas dei donū ē mun⁹ parētꝫ sacerdotiū castitatis Uirgo mr̄is ecclīe hostia ē: cui⁹ quotidiano sacrificio vis diuina placat. Uirgo est ecclīa quā studuit apostolus virginem castam assignare xp̄o. Uirgo est filia syon: virgo est ciuitas illa hierusalē que ī celo est: ī qua nichil ītrat ꝯmune atq̄ īmundū. R. Audi filia et vide et inclina aurē tuā et obliuiscere populū tuū ꝛ domū patris tui. Et cōcupiscet rex speciem tuā. Quoniā ip̄e est dñs deus tuus. V. Induet te dñs vestimēto salutis ꝛ indumento leticie circundabit te. Et cōcupiscet. Glīa. Qm̄.

In. iii. noct. ān. Hec est que nesciuit thorum ī delicto habebit fructum in refectione animarꝫ sanctarꝫ. p̄. Cātate. i. ā. Nigra sum sed formosa filia hierusalem ideo dilexit me rex ꝛ introduxit me ī cubiculū suū. p̄. Dñs regnauit. ān. O q̄ pulchra ē casta generatio cum claritate. p̄s. Cātate. ii. V⁹. Adiuuabit eā de⁹ vultu. Secūdū matheū. xiii.

IN illo tēpore. Dixit iesus discipulis suis parabolā hanc. Simile est regnū celorum thesauro abscōdito in agro: quem qui īuenit homo abscondit: et pre gaudio illius vadit et vendit vniuersa que habet: et emit agrum illum. Et reliqua. Omelī beati gregorii pape. Lectio. vii.

Regnum celorū fratres carissimi idcirco terrenis reb9 simile dicitur: vt his que animus nouit: surgat ad incognita q̄ non nouit: quatenus exēplo visibiliū se ad īuisibilia rapiat: et p ea que vsu didicit quasi confricatus incalescat: vt per hoc quod sit notū diligere discat et incognita amare. Rm. Ueni electa mea et ponā in te thronū meū. Qr cōcupiuit rex speciē tuā. V. Audi filia et vide et inclina aurē tuā. Quia. Lectio. viii.

ECce enī regnū celorum thesauro abscōdito in agro cōparatur: quē qui inuenit hō abscōdit et pre gaudio illius vadit et vendit vniuersa que habet et emit agrū illū. Qua in re hoc quoqꝫ notandū est: q inuētus thesaurus absconditur vt seruetur quia studiū celestis desiderii a malignis spiritibus custodire nō sufficit qui hoc ab humanis laudib9 nō abscōdit. Rm. Pulchra facie: sed pulchrior fide beata es virgo respuēs mundū. Letaberis cū āgelis intcede p oīb9 nobis. V Specie tua et pulchritudīe tua. Letaberis. Lectio. ix.

IN p̄senti etenī vita quasi in via sumus qua ad patriā pergimus. Maligni autē spūs iter nostruz quasi quidam latrūculi obsident. Depredari ergo desiderant: qui thesauruz publice in via portant. Hoc aūt dico nō vt primi opera nr̄a nō videāt: vt cū scriptū sit. Uideāt opera vestra bona et glorificent patrē vestrū qui in celis est. Sed vt per hoc quod agim9 laudes exteri9 nō queramus. Sic autē sit opus in publico quatenus intētio maneat in occulto vt et de bono ope pximis exēplū prebeamus: et tamē p intentionez qua soli deo placere querim9 semper optemus secretū. R. Regnū mūdi et omnē ornatū seculi cōtēpsi pter amorē dn̄i mei iesu xp̄i. Quē vidi quē amaui. Quē credidi quem dilexi. V. Eructauit cor meū verbū bonum dico ego opera mea regi. Quē vidi. Glia. Quem credi. In fe. ix l. dicat iste V. añ laudes. V. Ora pro nobis

btã M. In fer. vo iii. l. dicat. V. Spe tu. vel V. Adiuua. In lau. ã. Hec ẽ vgo sapiẽs quã dñs vigilantẽ ĩuenit. p̃. Dñs regñ. ã. Hec est vgo sapiẽs: et vna de numero prudentũ. p̃. Jubilate. ãn. Hec est virgo sancta atqꝫ gliosa quia dñs omniũ dilexit eam. p̃s. Deus deus. ãn. Benedico te pater dñi mei iesu xpi: quia p filiũ tuũ tẽptatiõis ignis extĩctus est a late meo. p̃. Bñdicite. ã. Ueni spõsa xpi accipe coronã quam tibi dñs preparauit in eternum. p̃s. Laudate. cp̃m. Domine deus. Hymnus.

Jesu corona virginum: quẽ mater illa concepit: que sola virgo parturit: hec vota clemens accipe.

Qui pascis inter lilia: sept⁹ choreis virginũ: sponsas decorans gloria: sponsisqꝫ reddens premia.

Quocunqꝫ pergis virgines: sequũtur atqꝫ laudib⁹: post te canẽtes cursitant: hymnosqꝫ dulces personant.

Te deprecamur largius: nostris adauge sensibus: nescire prorsus omnia: corruptionis vulnera.

Deo patri sit gloria: eiusqꝫ soli filio: cum spũ paraclyto: et nunc et imppetuũ. Amen. V⁹. Adducentur regi virgĩes post eã R. Proxime ei⁹ affe. ãn. Ueniẽte sponso prudens virgo preparata ĩtroiuit cũ eo ad nuptias. p̃. Benedict⁹. Orõ vtñ. Ad. i. ã. Hec est virgo sa. p̃s. Deus in nomĩe. Ad iii. ãn. Hec est virgo sctã. p̃s. Legem pone. cp̃. Dñe deus. R. Diffusa est gratia. In labiis tuis. V. Propterea bñdixit te de⁹ in eternũ. In. Glia. Diffusa. V. Specie tua. Orõ vtñ. Ad vi. ãn. Hec est virgo. p̃. Defecit Cp̃. Ecclia. vltĩo.

Laudabo nomẽ tuũ assidue: et collaudabo illũ in confessione: et exaudita est orõ mea. R. Specie tua. Et pulchritudine tua. V. Intẽde prospere pcede et regna. Et. Gloria. Specie tua. V. Adiuuabit eam. Ad nonã. ãn. Ueni sponsa. psal. Mirabilia. Capitulũ. Eccliastici vltĩo.

Liberasti me de pditione et eripuisti me de tẽpore iniquo propterea confitebor et laudem dicam nomini tuo domĩe deus meus. R. Adiuuabit eam Deus vultu suo. Vs⁹. Deus in medio eius nõ cõmouebitur. Deus. Gloria pr̃i. Adiuuabit. Vs⁹. Adducentur regi virgines. Ad scdas vesperas. ãn. Hec est vgo sapiẽs. p̃i. feria. cp̃m. Dñe deus me⁹. hy⁹. Jesu co-

rona virginũ. ℣. Adducẽtur regi virgines. ãn. Simile est regnũ celoꝝ homini negociatori querenti bonas margaritas: inuenta vna preciosa margarita dedit oĩa sua ⁊ cõparauit eaꝫ. ps. Magt. Dño vts. Itẽ alia cap. vnius virginis et mar. et dicant cũ capi. suprascriptis alternis vicibus per ebdo. Ita tñ ꝙ ĩ pmis dicat cp. Dñe deus nisi ĩ festo sancte agnetis agathe ⁊ sctẽ katherine in his fe. dĩ cp Confitebor tibi. Ad vtrasqꝫ ves. et ad matu. et ad. iii. cp. Ecclesiastici vltimo.

Confitebor tibi dñe rex et collaudabo te deum saluatorem meũ confitebor nomini tuo qm̃ adiutor et ptector fact⁹ es michi et liberasti corpus meũ a perditione. Ad vi Capitulum Ecclistici vlti.

Laudabit vsqꝫ ad mortẽ aĩa mea dñm ⁊ vita mea appropinquãs erat in inferno deorsum. Ad. ix. capm. Liberasti me de p. ¶ In natali vnius virginis nõ mar. ad vtrasqꝫ ves. etiã ad mat. ⁊ ad. iii. cpꝫ. ii. Ad corithios. x.

Qui gloriatur ĩ dño glorietur: non enĩ q̃ seipm commendat ille pbatus est: sed quem deus commendat. hy⁹. Uirginis proles. Huius obtentu. Gloria. ℣. Diffusa est gratia in labiis tuis. ℟. Propterea. ãn. Simile est regnum celoꝝ sagene. p. Magt

Omnipotens sempiterne Dꝫ. deus auctor virtutis et amator virginitatis: da nobis q̃s sacte. N. virginis tue tibi placitis meritis commẽdari: cuius vita merito castitatis tibi complacuit. Per. Cetera oĩa ad vtrasqꝫ ves. et ad mat. ⁊ ad alias horas. vt supra in hysto. vnius virgĩs et marty. cum ista oratione Omnipotens sẽpiterne deus. Ad matu. Inuit. vts. hy⁹. Uirgĩs proles. Huius obtentu. Gloria. ãe. vts. ix. lec. fiat lctõ. i.

Simile est regnum celorum decẽ virginib⁹ q̃ accipientes lampades suas exierunt obuiã sponso ⁊ sposẽ dicit dñs. Iste quinqꝫ ⁊ q̃nqꝫ virgines oẽs oĩno sunt anime xpianoꝝ. Sed vt dicamus vobis quod deo inspirante sentimus non qualescunqꝫ anime sed tales anime que habent catholicã fidem et habere vidẽtur bona opa in ecclesia dei: et tamen ex ipsis quinqꝫ sunt prudentes: et quinqꝫ fatue. Lectio. ii

Quare ergo appellate sunt quinqꝫ: et quare virgĩes prius videamus et deinde ce

tera consideremus. Omnis anima in corpore ideo quinario numero censetur: qr quinqȝ sensibus vtitur Nichil est enim qd sentimus ex corpore nisi ianua quinqȝ partita aut videndo: aut audiendo: aut odorando: aut gustãdo: aut tangendo. Lectio. iii.

Qui ergo se abstinet ab illicito visu ab illicito auditu: ab illicito odoratu: ab illicito gustu ab illicito tactu propter ipsam integritatẽ virginis nomẽ accepit. Si bonũ est abstinere ab illicitis sentiendi motib⁹: et ideo vnaqqȝ aia christiana virginis nomẽ habet quare quinqȝ admittuntur: et quinqȝ repelluntur. Parum est quia virgines sunt: et lampades habent lcõ. iiii.

Virgines propter abstinentiã ab illicitis sensibus. Lampades habẽtes ꝓpter opera bona: de quib⁹ operibus dñs dicit Luceãt opera vestra coram hominibus vt videãt bona facta vestra et glorificent patrẽ vestrum qui in celis est. Item discipulis dicit dñs Sint lumbi vestri accincti ⁊ lucerne ardentes In lumbis accinctis: virginitas. ĩ lucernis ardẽtib⁹ opa bona. Lectio. v.

Non solet dici virginitas vtiqȝ in cõiugatis. Tamen etiam ibi est fidei virginitas que exhibet pudicitiaȝ coniugalẽ. Nã vt nouerit sanctitas vestra nõ ĩportune secundũ aĩam ⁊ scdm integritatem fidei: qua etiã fide ab illicitis abstinet: ⁊ bona opa fiunt vnũquẽqȝ vel vnãquã qȝ aĩam virginem dici: Tota ecclesia que constat ex virginibus et pueris ⁊ maritatis feminis et vxoratis viris vno nomine virgo est appellata. Unde hoc probamus Apostolum audi dicentẽ: nõ solis sanctimonialibus: sed vniuersali prorsus ecclesie desponsaui vos vni viro virginem castam exhibere christo. Lec. vi.

Et quia huius virginitatis corruptor dyabolus cauendus est: continue ipse apostolus cum dixisset. Desponsaui vos vni viro virginem castam exhibere christo: adiunxit et ait. Timeo autẽ ne sicut serpẽs euam seduxit in versutia sua sic et vestri sensus corrumpãtur a castitate que est in christo. In corpore virginitateȝ pauci habent: in corde omẽs habere debẽt. Scdȝ mat. xxv

In illo tempore. Dixit iesus discipulis suis parabolam hanc. Simile est re

gnū celoꝝ decē virginibus que accipiētes lāpades suas exierunt obuiā spōso ⁊ sponse. Etꝛ. Omelia btī gregorii pape de eadē lectione. lc. vii.

Sepe vos frēs carissimi ammoneo praua opa fugere mūdi hui⁹ inqnamēta deuitare. Sed hodierna scti euangelii lectiōe cōpellor vobis dicere: vt ⁊ bona q̄ agitis cū magna cautela timeatis ne p hoc qd a vobis rectū geritur: fauor aut hūana gr̄a reqrat: ne appetit⁹ laudis surripiat et qd foris ostēditur: ītus ab eṫna mercede vacueṫ. Ecce eni redēptoris voce decē virgines et omēs dicuntur virgines: sed tamē intra beatitudinis ianuam nō oēs recepte sunt: quia earum quidā dū de virginitate sua gliam foris expetūt: ī vasis suis oleum habere noluerūt. Lectio. viii.

PRi⁹ querēdū nobis est qd sit celoꝝ regnū: aut cur decē ṽginib⁹ cōpareṫ que etiā prudētes virgīes ⁊ q̄ fatue dicunṫ. Dū eni regnū celorū cōstat qꝛ reprobor nullus ingrediṫ etiā fatuis ṽginibus cur simile esse phibeṫ. Sed sciēdū est q sepe ī sacro eloquio regnū celoꝝ p̄sentis temporis ecclīa diciṫ: de quo alio ī loco dn̄s dicit. Mittet fili⁹ hoīs angelos suos: ⁊ colligēt de regno ei⁹ oīa scādala. Neqꝫ eī in illo regno btītudinis in quo pax sūma est: inueniri scādala poterūt que colligant. Et vnde rursū dꝛ Qui ergo soluerit vnū de mādatis istis minimis ⁊ docuerit sic homīes: minimus vocabitur in regno celorū: qui autem fecerit et docuerit: hic magnum vocabitur ī regno celorum. Lectio nona.

MAndatū soluit ⁊ docet qn̄ hoc quisqꝫ voce p̄dicat: qd viuēdo nō īplet. Sed ad regnū eṫne btītudinis pvenire nō valet: qui nō vult opere īplere qd docet. Quō ergo ī eo minim⁹ vocabiṫ: q ad hoc nullo modo ītrare pmittiṫ. Quid itaqꝫ p hāc sententiā nisi pn̄s ecclīa celoꝝ regnū dr̄: ī qua doctor q mādatū soluerit minim⁹ vocabiṫ: qꝛ cuius vita despiciṫ: restat vt ⁊ eius predicatio contēnatur. Vꝟ⁹. Ora pro nobis beata. M. In laudibus. ān. Hec est virgo sapiens quam dn̄s vigilantem īuenit. p̄s. Dn̄s regum. ān. Hec est virgo sapiēs et vna. ⁊c. p̄s. Jubilate. ān. Hec est virgo sancta. p̄s. Deus deus meus. ān. Benedico te pater. p̄. Benedicite. ān. Ueni sponsa xpi. p̄s. Lau

date. cp̄m. Qui glīat in dño. hy⁹. Iesu corona virginum. V̄sus. Adducentur regi vir= gines post eam. R̄m. Priori= me eius. ān. Ueniente spōso. p̄s. Benedictus. oꝝ vt supra. Ad primā. ā. Hec est v̄go sa= piens. p̄s. Deus in nomine. Ad terciā. ān. Hec est virgo sapiens et vna. p̄s. Legē po= ne. cp̄m. Qui glīatur in dño. R. Diffusa est gratia. V̄sus. Propterea. V̄t⁹. Specie tua. or̄o vt supra in cōmuni vni⁹ virginis ⁊ martyris ad om̄s horas dicūtur. Ad sextā. ān. Hec est virgo. psal. Defecit. Capitulum. ii. Corinth. x.

Emulor enim vos dei e= mulatione despondi eī vos vni viro virginem castā exhibere christo. Ad nonam. ān. Ueni sponsa. psal. Mi= rabilia. Capitulum.

Sapientia vincit mali= ciam attingit ergo fi= ne vsq; ad finem fortiter: et disponit omīa suauiter. Deo gratias. R. V̄t⁹. et oratio vt supra. ¶ In natali plurima rum virginum. Ad vesperas super psal. fe. ān Media no= cte clamor factus est ecce spō sus venit exite obuiā ei. Ca= pitulum. Salo. iiii. Cap̄.

O q̄ pulchra est casta ge= neratio cū claritate: ī= mortalis enī est memoria il= lius: qm̄ ⁊ apud deū nota est et apud hoīes R. Adducent regi v̄gines post eam: prime eius afferent tibi. In leticia et exultatione. V̄sus. Prudē tes virgīes acceperūt oleū in vasis suis. In leticia. Glīa. Sicut erat. ⁊c̄. hy⁹. Iesu co= rona virginū. vt̄s in laudi. vnius virgi. ⁊ martyris. V⁹. Adducent regi v̄gīes post eā R. Prorie eius afferent tibi. ān Sīle est regnū celoꝝ sa= gene misse ī mari et ex oī gn̄e pisciū cōgregāti quā cū īple= ta esset educētes ⁊ secus litus sedentes elegerunt bonos in vasis suis malos autē foras miserunt. psal. Magnificat. oratio plurimarum virginū et martyrum. Oratio.

Deus q̇ hūanū gen⁹ vt ad cōfessionē tui noīs puocares etiā in sexu fragili victoriam martyrii cōtulisti p̄sta q̄s vt ecclīa tua hoc exē= plo cōmonita nec pati pro te metuat: ⁊ celestis premii glo riā cōcupiscat. Per dn̄m no. Alia or̄o plurimarum vir= ginum non martyrū. Or̄o.

Omp̄s sempīne de⁹ qui nos ydoneos non esse perpēdis ad maiestatem tuā sicut dignū est exorandū fac q̄ss sanctas v̄gines tuas. M.

et N. pro nostris iteruenire peccatis quarum meritis nobis indulgentiam largiaris. Per dñm nostruz iesũ xp̃m. Ad matutīas. Inuitatoriũ. Agnũ sponsũ ỽginũ Uenite adoremus dñm iesum xp̃m. p̃s. Uenite. hy9. Jesu corona virginũ. In. i. noct. ã. Unguẽtũ effusũ nomẽ tuũ ideo adolescẽtule dilexerũt te nimis. p̃s. Dñe dñs noster. ãn. Ecce sponsus venit exite obuiam xp̃o dño. p̃s. Celi enarrant. ã. Hec est generatio q̃rentium dñm in virginitate. mũda. p̃s. Dñi est terra. ỽ9 Adducẽtur regi virgi. Rm. Proxime ei9 afferentur tibi. Lectio. i. Sermo augu. ep̃i.

INter ceťas parabolas a dño dictas solet q̃rentes multũ mouere ista q̃ decẽ virginibus posita ẽ et multi quidẽ hic mťa senserũt que nõ sunt p̃ter fidẽ. Sz quõ p̄tibus ei9 oĩb9 cõueniat expositio elaborandũ est. Legi enī in quadã scriptura ex eaꝝ genere q̃ apocriphe noĩantur ꝙ nõ sit cõtra catholicã fidẽ sz huic loco michi min9 cõgruere visa est cõsiderãti oẽs huius silitudis ptes de q̃ tñ expositiõe nichil audeo temere iudicare: ne forte nõ eius in cõueniẽtia michi angustiã fecerit sed mea tarditas in ea cõueniẽtiã nõ invenerit. Qđ aũt michi videať non absurde de hoc loco accipi ꝙ potero breuiť et diligẽter exponã. Tu. R. Audiui vocẽ de celo venientẽ venite oẽs ỽgines sapiẽtissime/ oleũ recõdite ĩ vasis vr̃is dũ spõsus aduenerit ỽ. Media nocte clamor fact9 est ecce sponsus venit. Oleũ. INterrogat9 dñs nr̄ (l. ii. a discipulis de cõsũmatiõe seculi: inť multa q̃ locutus est hoc quoqꝫ dixit. Tũc simile estimabiť regnũ celoꝝ. Decẽ virginib9 que acceperũt lampades suas ⁊ venerũt obuiã sponso ⁊ sponse. Quīqꝫ autẽ ex eiis erãt fatue ⁊ quīqꝫ prudẽtes. Sz quīqꝫ fatue accept; lampadib9 suis nõ sumpserť oleũ secũ ĩ vasis suis cũ lampadibus. Tardãte aũt spõso dormitauerũt ⁊ dormierũt. Media nocte clamor fact9 est ecce spõsus venit exite obuiã ei. Tũc surrexerũt oẽs ỽgines ille ⁊ ornauerũt lãpades suas. Tu. R. Feliciť virgines vincũt mũdũ. Que post victoriã vinci nõ norũt. ỽ9. Beate de prelio redeunt et hostẽ victrices moriẽdo deuincũt. Que post. Lectio. iii.

Et dixerũt ille stulte ad sapiẽtes date nobis de oleo vr̃o

qꝛ lampades nr̃e extinguunt. Reſpõderũt ſapiẽtes dicẽtes ne foꝛte ſufficiat nobis ⁊ vobis. Ite potius ad vendẽtes et emite vobis. Et dum eunt emere venit ſpõſus: ⁊ q̃ parate erãt intrauerũt cũ eo ad nuptias ⁊ clauſa eſt ianua. Nouiſſime vo veniũt ⁊ reliq̃ vgĩes dicẽtes dñe dñe aperi nobis. At ille reſpõdens ait. Amẽ dico vobis neſcio vos vigilate itaqꝫ qꝛ neſcit; diem neqꝫ hoꝛã. Tu. ℟ Innumerabilis vginũ choꝛus ſpꝛeta libeꝛoꝝ ꝓpagine. Dũ ſponſo qui celis ẽ penni mẽte: Actu et habitu applicari maluit. ℣ Ecce floꝛentẽ mũdũ deſpectu mẽtis calcauit. Dũ ſpõſo Gloꝛia pr̃i. Actu et habitu. In ii. noct. ãn. Offerent ĩ leticia ⁊ exultatione adducent in tẽplũ regis. pſal Eructauit. ã Dñs virtutũ ipſe dabit foꝛtitudinẽ plebi ſue bñdict⁹ de⁹. p̃s. Deus nr̃ refugiũ. ã. Uirgĩes q̃ parate erãt intrauerũt cum domĩo ad nuptias. p̃s. Fundamenta. ℣⁹. Media nocte clamoꝛ factus eſt. ℟. Ecce ſponſus venit exite obuiã ei. Lectio. iiii.

Decẽ autẽ vginũ ꝙ quĩqꝫ admittuntur ⁊ quinqꝫ excludunt bonoꝛum ⁊ maloꝛũ diſcretionem ſignificat. Qua ꝓpter cũ virginitatis nomẽ honoꝛabile ẽ cur receptis excluſiſqꝫ cõe ẽ deĩde q̇d ſibi vult nũerus in vtraqꝫ parte q̇narius: quid aũt ſignificat oleũ mirũ videt ꝙ ſapientes petẽtibus nõ coĩcant cum et invidere fas nõ ſit eis q̃ ita ꝑfecte ſunt vt a ſponſo recipiant: quo noĩe nullo dubitante dñs noſter ieſus xp̃us ſignificatur: et miſericoꝛdes eſſe opoꝛteat ad p̃ſtãdum ex eo ꝙ habẽt pꝛeſcribente illa eiuſdẽ dñi ſentẽtia dicentis omĩ petẽti te tribue Tu aũt ℟. Ieiunia carnalib⁹ epulis p̃tulerũt lectiões ſacras cõuiuiis. Sicqꝫ xp̃o dño ſeruire ſtuduerũt. ℣. Cõnubia recuſantes tp̃alia. Ieſu ſpõſi copulã cõſecuti ſũt. Sicqꝫ. ſ. v

Quid eſt aũt qd poſſet dãdo nõ ſufficere vtriſqꝫ: hec maxime augẽt q̃ſtionis difficultatẽ ꝙꝙ ⁊ cetera deligent cõſiderata vt oĩa in vnã rõnẽ cõcurrãt: nichilqꝫ ĩ vnã ꝑtem dicat qd ĩpediat aliã magna caucõ eſt adhibẽda videtur itaqꝫ michi quĩqꝫ vgĩes ſignificare quĩtiptitã vite cõtinẽtiã a carnis illicebꝛis. Cõtinẽdus ẽ enĩ animi appetit⁹ a voluptate ocloꝝũ a voluptate auriũ a voluptate olfaciẽdi guſtãdi ⁊ tãgẽdi. Tu.

Rm Prudentes virgines ac ceperunt oleum in vasis suis cum lampadibus Et exierũt obuiam sponso et sponse. V⁹. Media nocte clamor fact⁹ est ecce sponsus venit exite obuiam ei. Et exierunt. Lec. vi.

SEd quia ista continentia ptim corã deo fit vt illi soli placeatur interiori gaudio conscientie ptim coram hominib⁹ tm̃ vt gloria capiatur humana. Ideo qn-qꝫ dicuntur prudentes ⁊ qui qꝫ fatue/ vtreqꝫ tamẽ virgĩes quia vtraqꝫ continentia est q̃uis diuerso fomite gaudeat lampades autẽ que manib⁹ portant opa sunt que scdm̃ istam continentiam fiũt. Dictum est enim. Luceant opa vestra coram hominibus vt videant opa vr̃a bona ⁊ glorificẽt patrẽ vestrũ q̇ in celis est/ omnes vero acceperũt lampades suas: ⁊ exierũt obuiam sponso et spõse. Intelligendũ est ergo xp̃i nomine censeri de quibus hic agitur. Non enim possunt q̃ xp̃iane non sunt: xp̃o sponso venire obuiam. Sed quinqꝫ fatue acceptis lampadib⁹ suis nõ sumpserunt oleum secũ. Tu autem domine. Rm. Beatissime virgines quaruꝫ hodie solẽnitas agitur. Se annulo fidei subarratas exultant. V Diuitias mundi huius cõtẽpserunt Ideo spõsus xp̃s dilexit eas. Se annulo. Gloria patri. Sicut erat. In tertio nocturno ãn Cantate domino omnes virgines eius: ⁊ benedicite nomen eius in secula. p̃s. Cãtate. i. ãn. Exultauerunt filie iude propter iudicia tua domine. p̃s. Dominus regnauit. ãn. Jubilate virgines in cõspectu regis ⁊ vniuersi que habitant terram. p̃ Cantate. ii. V⁹. Prudentes virgines acceperunt oleum suũ Rm Cũ lãpadibus. Euãg.

Secundum matheum.

IN illo tempore Dixit iesus discipulis suis parabolã hanc Simile est regnum celorum decem virginibus: que accipientes lãpades suas exierunt obuiã spõso et sponse Et reliqua. Ex sermonibus sancti Augustini ep̃i in eadem lectiõe. l. vii.

Que sunt decem virgines quarum sunt quinqꝫ prudentes et quinqꝫ fatue: non facile ĩdagari potest: verũtamẽ scdm̃ ea que continet ipsa lectio: quã caritati vestre etiaꝫ hodie volui recitare q̃tũ michi dñs intellectum donare dignatur non michi videtur ista parabola vel similitudo

ad eas solas pertinere. Tu autem domine miserere no. Rm. Virgines sancte castitatem quam christo sancta devotione susceperunt Forti animo seruauerunt. V. Pudorem virgineum mente et corpore nullis blandimentis seducte Forti animo Lec. viii.

Que propria et excellentiori sanctitate virgines in ecclesia nominantur: quas etiam visitatiori vocabulo sctimoniales appellare co sueuimus. Sed nisi fallor hec similitudo ad vniuersam ecclesiam pertinet. Quare et si illas solas intelligeremus que sanctimoniales vocantur. numquid decem sunt absit vt tanta virginum multitudo ad tam exiguum numerum reuocet. Tu autem domine. R. Amatori suo virgines christo domino fidem seruantes omnes luxus seculi spreuerunt. Et cum eo regnant in eternum. Versus Quarum pulchritudinem respexit deus et visitauit ancillas suas. Et cum eo regnant

Lectio nona.

Forte autem dicat aliquis: quid si multe sunt nomine et tam pauce sunt in veritate vt vix decem inueniantur. Non ita est. Nam si solas decem intelligi vellet bonas: non ibi ostenderet quinque fatuas. Si autem multe sint virgines que vocantur quare contra quinque ostia clauduntur? intelligamus carissimi ad omnes nos id est ad vniuersam omnino ecclesiam istam parabolam pertinere non ad solas prepositas de quibus antea docuimus nec ad solas plebes Sed magis prorsus ad omnes. Tu autem domine miserere nostri. Rm. Adducentur vt supra ad vesperas. Versus Media nocte clamor factus est. Responsorium. Ecce sponsus venit exite obuiam ei. In laudibus antipho Virgines sancte dei orate pro nobis vt scelerum veniam per vos accipere mereamur. ps. Dominus regnauit. an Media nocte clamor factus est ecce sponsus venit exite obuiam ei. ps Jubilate. an. Prudentes virgines acceperunt oleum in vasis suis cum lampadibus. ps Deus deus meus. an O quam pulchra est casta generatio cum claritate. psalmus Benedicite. antipho Tunc surrexerunt omnes virgines ille et ornauerunt lampades suas. psalmus Laudate. Capitulum O quam pulchra est casta generatio vts. ad ves. hy9.

En castitatis lilium: rex virginuz sanctissime: tu custos pudicicie: repelle fraudes demonū. Tu castis in visceribus: placaris deuotissime: nostros reat⁹ dilue: dimittens que peccauimus. Gaudentes festum colimus: sanctarum xp̄i virginū: q̄ puro corde dominū: secuti sunt in laudibus. Gratias precantes agimus: erramus viā dirige: tu pater indulgētie: nobis q̄sumus miserere.
Deo patri sit gloria. ✠c. V⁹ Mirabilis deus in sāctis suis. R Et gloriosus in maiestate sua. ān Simile ē regnū celorum decem vginib⁹ q̄ accipientes lampades suas exierunt obuiam sponso ✠ sponse. p̄s. Benedictus. Ōrō. vt̄s. Ad i. ān. Uirgines sancte dei orate. p̄. Deus in noīe tuo. Te iure. p̄s. Quicunq̄ vult. Ad. iii. ā. Media nocte. p̄ Legem. cp̄ O q̄ pulchra. R Adducentur regi virgines post eam. Gloria. Adducentur. V Media nocte. ōrō veš. Ad vi ā. Prudētes virgiēs. p̄s. Defecit. Capitulum
Emulor enim vos de iemulatione despondi eni vos vni viro virginem castā exhibere christo. R. Media nocte clamor factus est. V. Ecce sponsus. Gloria patri. Media nocte. V. Prudentes virgines. ōrō vt̄s. ❡ Ad. ix. ān. Tunc surrexerunt. Caplm̄.
Sapientia vincit maliciam attigit ergo a fine vsq̄ ad finem fortiter et disponit omnia suauiter. R Prudentes virgines acceperunt oleum in vasis suis cuz lampadibus. V. Et exierunt obuiam sponso et spōse. Cū lampadibus. Gloria Prudētes. V. Adducentur.
Ad ii. veš. ān. Uirgines sancte dei. cp̄m O q̄ pulchra. R. Beatissime vgines. hymn⁹. En castitatis liliū. V. Mirabilis deus. ān. Nesciētes thorum ī delicto habebunt fructum in refectione aīarum sanctarum. p̄s. Magnificat ōrō. vt̄s. ❡ In natali vni⁹ matrone ad veš. sup psal. feria. ān. Simile est regnū celorum sagene misse in mari. vt̄s. in natali vni⁹ virgi. ad vesperas. Capitulum
Mulierem fortem q̄s inueniet ꝓcul et de vltimis finibus precium eius confidit in ea cor viri sui: ✠ spoliis nō indigebit. R. Regnum mūdi Require ante laudes ī natali vnius vginis ✠ mar. y⁹
Uius obtētu de⁹ alme nostris: parce iā culpis

vicia remittens: quo tibi pueri resonemus almū: pectoris hymnum. Gloria patri genitoq pli: et tibi ꝯpar vtriusq semp: spūs alme de9 vnus omni: tēpore secli. Amen. V9. Diffusa ē grā. ān. Tota pulchra es amica mea et macula non est in te/ fauus distillās labia tua/ mel et lac sub lingua tua/ odor vnguentorum tuorū sup omnia aromata. iam enim yems transiit ymber abiit et recessit Flores apparuerunt vinie florētes odorem dederūt et vox turturis audita est in terra nrā. Surge ꝑpera amica mea veni de libano veni coronaberis. ps Magnificat. Oratio.

Deus omniū creator et rector qui hodiernū diē ī beate. N. festiuitate nobis exultabilem fecisti: prā q̄s vt ipsius apud te interuenientib9 meritis ab oībus mereamur absolui peccatis. Per dñm.

Alia oratio de eadem: q̄ alternatis dicantur vicibus.

Preces populi tui q̄s domine clementer exaudi vt qui de festiuitate beate N letamur eius quoq intercessione ad ineffabile supne beatitudinis gaudiū peruenire valeamus. Per dñm nostrū

Ad matu. Inuitato. Christū venerātes deū adorem9 regē regū. Qui in celis N. palmā hodie dedit eternā. ps. Ueni te exultemus. hymn9. Huius obtētu. In. i. noc ān Ecce tu pulchra amica mea ecce tu pulchra oculi tui colūbar ps Dñe dñs nr̄. ān. Sicut lilium inter spinas: sic amica mea inter filias. p. Celi enarrant. ān. Fauus distillās labia tua sponsa: et odor vestimentor tuor sicut odor thuris. p. Dñi est terra. V. Diffusa est gratia. Lectio pma.

Natalē dilectissimi matrone venerande N. cui dicatus est dies hodiern9 prōptis animis et deuotis suscipe: fideq mirabilē in sanctis suis hanc eius famulam hymnis et canticis honorate habemus eni non paruū sacre institutionis documentū in hac sacra matrona nostra Carne quidē nō virgine sed mente vita grā et fide incorrupta qualiter apls emulat dei emulatione inquit enim despondi eni vos vni viro V ginē castam exhibere christo Tu autem. R. Diffusa ē grā ut s̄ ī natali vni9 Vgi. et martyris in. primo noctur. Le. ii.

Hec itaq quā proposuimus non immerito dicenda est Vgo: sed virgo cor

de nõ carne/ habet enim ỽgi-
nitatem suã mentis puritas
et fidei ỽginitas scdm quaꝫ
virgo dicitur tota ecclesia q̃
tripharia p̃dicatur pudicitia
sũma ỽginalis media vidua
lis vltima cõiugalis Tu au
tem dñe. ℟. Propter verita
tẽ Vide supra in. i. noc vni⁹
virgi. et martyris Lectio. iii

Harum licet diuersa sit
pre graduũ diuersitate
cõditio ordinis tamen ⁊ me-
riti ratione nunq̃ inferiorez
proponit superiori Cũ ante
oculos eterni iudicis sepe mu
tat merita ordinuꝫ qualitas
actionum/ vnde hanc sanctaꝫ
matronam cuius merita ho
dierna celebritate venera-
mur in principio eius hic p̃-
conio preuenim⁹ q̄ digna sit
in ecclesia predicari. Cui⁹ ip
sa fundatur operibus opib⁹
sustentatur/ studiis roborat̃
⁊ meritis honoratur/ hinc ni
mirũ ĩ opere cõiugali nõ pla
cuit voluptas libidinis sed
voluptas ꝓpaginis que ad
hoc solum consensit habita-
re cum viro vt multos here-
des haberet in celo que eius
fuit semꝑ intentio amor xp̃i
⁊ fidei constancia viteq̄ eius
cõuersatio nobis etiã tacen-
tib⁹ eloquũtur. Cui⁹ mores
regula sunt iusticie. Cui⁹ ope
ra exempla sũt mĩe. Cui⁹ to-
ta corporꝫ habitudo plena sã-
ctitatis ⁊ gratie. Tu autem
dñe. ℟ Dilexisti iusticiã. re-
quire vs̃. i. i. noc. vnius ỽgi.
⁊ marty. In. ii. noc. ã. Emis-
siones tue paradisus maloꝝ
p̃nicoꝝ cum pomorum fructi
bus. p̃s. Eructauit. ãn. Fons
ortorũ pute⁹ aquarũ viuen-
tiũ q̃ fluũt impetu de libano
p̃s. Deus noster refu. ãn Ue
nit dilect⁹ meus in ortũ suuꝫ
vt comedat fructũ pomoruꝫ
suoꝝ. p̃s. Fundamenta. ỽs⁹.
Specie tua ⁊ pulchritudĩe ⁊c

Lucebat in ea Lctõ. iii.
quoddaꝫ future patrie
decus: putaresq̄ totã factam
alterã ex altera atq̄ hic posi
tam hic non esse Sed iam in
celis conuersari Laudẽt alii
caducas generositates ⁊ fu-
scatas vultu pulchritudines
ac de spẽ adiectiua suam ipsi
nec improperent turpitudinẽ
nos magis approbam⁹ for-
mã ỽtutũ q̄ corporis clarita
tẽ q̃ putam⁹ fuisse gñis spõ-
sam cognouim⁹ supni regis
℟. Ista est speciosa inter fi-
lias hierusalẽ: sicut vidistis
eã plenã charitate et dilectio
ne In cubilib⁹ ⁊ in ortis aro
marũ. ỽ Ista ẽ q̇ ascendit de
deserto deliciis affluens. In
cubilibus. Lectio. quinta.

Hui9 totũ studiũ fuerat ecclesias iugiter frequẽtare/ paupes recreare ꝓ se et aliis exorare corpus incredibiliter macerare tãq₃ mirabiliter afflictioni sue insistere vt essẽt panes ei9 lachryme sue die ac nocte quaprop̄t Si quid cõtagionis de preterita vita ꝯtraxerat camino paupertatis ⁊ diuino martyrio nõ ambigim9 fuisse relaxatã Nã ꝓ suis deliciis habuerit on9 pauptatis ꝓ risu lachrymas/ pro somno vigilias/ ꝓ thalamo oratoriũ/ ꝓ cibo ieiuniũ. Tu. R. Vẽi electa. q̃re ĩ nata. vni9 Vgi. ⁊ mar. l. ii.

Nec defuit tãte pfectio ni hostilis cõflict9: sed spũalẽ iudicis statũ olophernis aggredit Et fugiẽtẽ eu₃ bethleẽ balã euestigio prosequat Et q̇de₃ laboriosa sine pugna sed gloriosa fuit ista victoria du₃ ⁊ ille mucrone suo cõfodit Et iste nõ ĩterit⁹ idolis suis confundit. Quid enĩ aliud est luxuria nisi mucro diaboli. q̇d auaricia nisi ydolorꝫ seruit9: q̇b9 duobus opposuit aduersarias castitatem ⁊ largitatẽ ꝑ quas ille ĩ sua vict9 tẽptatõe duplici fugit ĩdut9 ꝯfusione hui9 itaq₃ famule xp̄i nõ ĩmerito trium phũ collaudat ecclia Cuius aĩa hodie penetrauit celestia Cui9 suffragia cũcta ꝑ orbe₃ petit xp̄i familia Nos ergo dña dño nr̄o iã cõmẽda nos a peccatis p̃cib9 tuis iã emũda vt tecũ qñq₃ cãtare ĩ glĩa sine termĩo valeam9 p̃stante dño nr̄o iesu xp̄o cui ẽ honor in scl̄a Tu. R. Audi filia. require sup̄r vt̃s. In. iii. noc. ãn

Ueni in ortũ meũ soror mea spõsa miscui myrrhã meam cũ aromatib9 meis p̃s Cantate. i. ãn Comedi fauũ cum melle meo bibi vinũ meũ cũ lacte meo. p̃s. Dñs reg̃. exul. terra. ã. Talis ẽ dilect9 me9: et ip̄e est amic9 me9 filia hierusalẽ. p̃s. Cãtate dño. ii V9 Adiuuabit eã de9 vultu suo:

In il (Euãge. scd̃m lucã lo tp̄e loquente iesu ad turbas Ecce mater ei9 ⁊ fr̃es stabãt foras querẽtes loqui ei. Et reli. Om̃. bti gre. pap̃

Scti euãgelii fr̃es kmĩ (l. vii breuis ẽ lectio recitata s₃ magnis misteriorꝫ põderib9 grauida ie⁊9 etenĩ ꝯditor ⁊ redẽptor nr̄ matrẽ se nosse dissimulat ⁊ q̃ ei mat̄ sit: ⁊ q̇ ꝓpĩqui: nõ ꝑ cognationẽ carnis sed ꝑ ꝯmẽtionẽ sp̄s designat dicẽs que est mater mea et q̇ fr̃es mei: q̇cũq₃ enĩ fecerit volũtatẽ p̄ris mei q̇ ĩ celis ẽ ip̄e me9 frater ⁊ soror ⁊ mater ẽ

Quid nobis his verbis/ quid aliud innuit: nisi ꝙ obsequē-tes iussionib⁹ suis multos ex gentilitate collegit et iudeaꝫ ex cuius carne est genit⁹ non cognoscit. Tu. R. Accinxit beata M. fortitudine lūbos suos et corroborauit brachiū suū Ideoqꝫ lucerna eius nō extinguetur in sempiternum V. Gustauit et vidit qm̄ bona est negociatio sapiencie dei. V Ideo. Lectio octaua. Mde et mater ei⁹ cum fratrib⁹ cū quasi nō agnosci tur foris stare ꝓhibetˀ quia vi delicet synagoga iccirco ab auctore non recognoscitˀ: ꝗa legis obseruationes tenens spiritalem intellectū ꝑdidit/ et sese ad custodiā littore fo-ris fixit. Sed cū is qui volū tatē patris fecerit soror ꝛ fra ter dn̄i dicitur: propter vtrū qꝫ sexum qui ad fidē colligitˀ mirū non est. Mirandū vero valde est quomō etiā mater dicatur. Fideles enī discipu-los fratres vocare dignatus est dicens ite nunciate fratri b⁹ meis. Qui ergo frater do mini fieri ad fidē veniēdo po terit querendū est quomodo etiā et mater esse poterit Sꝫ sciendū nobis est: quia ꝗ chri sti soror et frater ē credendo efficitur mater predicando. quasi enī parit dn̄m qui eum cordi audientis infuderit et mater eius predicando effici tur: si p eius vocē amor domi ni in ꝓximi mente generatur Tu aūt. R. Induit me domi nus vestimēto salutis et īdu mento leticie circundedit me et tanꝙ̄ sponsā decorauit me corona. V. Tradidit aurib⁹ meis inestimabiles margari tas et circundedit me vernā tibus atqꝫ choruscantib⁹ gē-mis/ et tanꝙ̄ sponsam. Le. ix

AD quā rem nobis ido-nee confirmandā adest beata M cuius hodie natali cia celebramus q̄ credēdo ex-titit ancilla xp̄i et p̄dicando facta est mater xp̄i Septē ꝗp pe filios sicut in gestis eius emēdationibus legitˀ. sic post se timuit viuos in carne relī quere: sicut carnales paren-tes solent metuere ne mortu os p̄mittant In ꝑsecutionis enim labore deprehensa filio rum corda in amore superne patrie roborauit p̄dicando. Et ꝑturiuit spū quos carne peperat vt p̄dicatione ꝑeret deo: quos carne peperat mū-do considerate fratres caris simi ī femineo corpore virile pectus. ad mortē stetit imp-territa amittere se ī filiis lu mine veritatis timuit: si nō

fuisset orbata Nūquid ergo hanc feminā martyrē dixeri sed plusq̄ martyrez Tu aūt. R. Regnum mundi vt supra V⁹ Ora p nobis. In laud. ā Unguētū effusū nomē tuuz ideo adolescētule dilexerunt te nimis. p̄s Dn̄s reg̃. ān Leua eius sub capite meo ⁊ dextra illi⁹ amplexabitur me. p̄. Jubilate ān. Dū esset rex in accubitu suo: nard⁹ mea dedit odorē suauitatis. p̄s. Deus de⁹ meus. ān. Jam enim yems transiit ymber abiit et recessit. p̄. Bn̄dicite. ān Sicut malū inter ligna siluarū sic amica mea inter filias. Laudate Cp̄z. Mulierē fortem ⁊c. Hymnus

AD sacruz cuius tumulum frequenter: membra languentiū modo sanitati: quolibet morbo fuerint grauata: restituuntur Unde nunc noster chorus in honore: ipsius hymnū canit hunc libenſ: vt piis ei⁹ meritis iuuemur: omne per euum. Sit sal⁹ illi decus atq̄ virt⁹: q̇ supra celi resides cacumen: toti⁹ mūdi machinā gubernat: trin⁹ et vn⁹: Amē. V Elegit eā. ān Simile ē regnū celoꝝ hōi negociatori q̄renti bonas margaritas īuēta vna p̄ciosa dedit oīa sua ⁊ comparuit eā p̄s. Bn̄d⁹. Orō vts̄. Ad. i. ā Unguentū effusū. p̄s. Deus in noīe tuo Ad. iii. ān Leua eius. p̄s. Legē pone. cp̄z Mulierē fortem. R. et V. de communi vni⁹ virgīs ⁊ mar. Ad vi. ān Dum esset. p̄s Defecit

ACcinxit fortitudine lumbos suos ⁊ roborauit brachiū suum gustauit et vidit: quoniam bona est negociatio eius ⁊ nō extīguetur in nocte lucerna eius orō vts̄. Ad. ix. ā Sicut malum. p̄s. Mirabilia. cp̄z Mulier timens deum ipsa laudabitur: date ei de fructu manuum suarum et laudent eā in portis opera eius. orō vts̄ Ad. ii. ves̄. ān. sup p̄os. feriales Unguentum effusum. cp̄m. Mulierem fortem. hy⁹ Ad sacrum cuius. V. Adducentur. ān. Laus tibi christe redemptor piissime que tantam sancte M dedisti gloriā vt te sponsam amans tuum membruz fieret eius clemēs nos precatu per euum cōferua. p̄s. Magnificat. orō vts̄

¶ Finit cōmune sanctoꝝ

¶ Incipit seruitium beate marie virginis

¶ Uespere p aduentū de sā

cta maria vsq ad vigi. nata lis dñi. ãn. Prophete p̄dicauerunt nasci saluatorẽ de v gine maria. p̄s. Letat9. Ad te leuaui Misi q2. Qui cõsi. In conuer. In fe. iii. qñ isti p̄di. p̄s. ad ves. de die dicunt tunc ad ves de sctã maria dicant isti p̄s videlz Dixit dñs. Confitebor. Btũs vir. De profũdis. Memẽto qd obseruet ĩ oĩ fe. iii. p totũ annuz qñ fit de sctã maria cõmẽo. In cõ

Euentu. Cp̄m. Isaie vii Ecce vgo concipiet & pariet filiũ: et vocabit nomen eius ẽmanuel: butyrũ et mel comedet: vt sciat reprobare malũ: & eligere bonum.

Aue maris stella. V. Diffusa est. ãn. Ne timeas maria ĩuenisti gratiã apud dñm: ecce concipies & paries filiũ alla

Ap̄s. Magnificat. Orõ. Concede nos famulos tuos q̄s dñe deus ppetua mentis & corporis salute gaudere: & gloriosa btẽ marie sẽper virginis ĩtercessione a p̄senti liberari tristicia & eterna perfrui leticia. que terminetur. Per xp̄m dñm nostrũ Amen. Non dicitur Dñs vobiscum. nec Benedicamus sed statim dr̃ memo. de sãcto spiritu. ãn Ueni sancte sp̄us V. Emitte spiritum. or De9 qui corda. Deĩde fiat memo. de sctõ ĩ cui9 honore dedicata est ecclesia vt ĩ p̄bẽdatis vel aliis ecclesiis parrochialib9 Et postea fiat mẽo. de reliq̃s ãn. Corpora sanctor. V. Beati qui habitant. Oratio.

PRopiciare q̄s dñe nobis famulis tuis p sanctorũ tuorum quorũ reliquie in hac continent ecclesia merita gloriosa: vt eor pia ĩtercessione ab oĩbus semper protegamur aduersis. Per xp̄m

Alia oratio ad matut. PResta q̄s op̄s deus: vt sanctorum tuorum quorũ reliquie in hac continent ecclesia nos ptegant merita: quatenus eorum precibus trãq̃lla pace in tua iugiter laude letemur. Per. Mẽo. de oĩb9 sanctis per aduen. cũ ista. ãn Ecce dñs veniet & omnes sãcti eius cum eo: & erit in die illa lux magna alleluya. V. Ecce apparebit dñs sup nubem candidam. R. Et cum eo sãctorum milia. Oratio.

Conscientias nostras q̄ sumus dñe visitando purifica vt veniens iesus xp̄s fili9 tuus dñs noster cum oĩb9 sãctis paratã sibi in nobis ĩueniat mansionẽ. Qui tecum. Memo. de pace. ãn. Da pacẽ V. Dñe fiat pax. or. Deus a

quo q̃ terminetur sic p dñm no. ie. xp̄m ꝛc. cũ Dñs vo. et Bñdicamus. Alia orõ. subse quẽs ad mat. dr̃ tantũ. Orõ

Deus auctoꝛ pacis et amatoꝛ quẽ nosse vi-uere cui seruire regnare ẽ: p tege ab oĩbus impugnationi bus supplices tuos: vt qui in defensione tua confidimus nullius hostilitatis arma ti-meamus. Per dñm nostrum Dñs vobiscuꝫ. Bñdicamus dño. Ad cõple. de sctã maria p aduen. ãn. Btã es maria q̃ credidisti: pficient in te q̃ di cta sũt tibi a dño allã. p̃. Ut ꝯquo. Judica. Sepe ex. Dñe non est. cp̄m. Sicut cyna. yꝰ. Uirgo singula. Uitam. Sit laus. ṽ. Elegit. ãn. Ecce an-cilla dñi fiat michi scdm ver bum tuũ. p̃s. Nũc dimittis. or. Gr̃am tuã q̃ terminet sic Per eũdẽ dñm nr̃m iesũ xp̄ꝫ filiũ Dñs vo. Bñdicamꝰ do mino. Ad matu. de sctã ma-ria p totũ aduen. qñ non fit plenum seruitiũ de ea. Jnui. Aue maria gratia plena Do minus tecum. p̃s. Uenite. yꝰ. Quem terra. Dñica ꝛ fe. ii. ãn. Benedicta tu in mulieri bus ꝛ benedictus fructus vẽ tris tui: p̃s. Domine dominꝰ noster Celi enarrant Dñi ẽ terra. ṽ. Specie tua. Fer. iii ãn. Specie tua ꝛ pulchꝛitudi ne tua intẽde pꝛospere pꝛoce-de ꝛ regna. p̃. Eructauit De us noster refugium Funda-menta. ṽ. Diffusa. Fer. iiii. ãn. Gaude maria virgo cun-ctas hereses sola interemisti in vniuerso mundo. p̃s. Can tate. i. Dñs regna exul. Can tate. ii. ṽ. Specie tua Fer. v vi. ꝛ sabba. quando non fit plenum seruitium de sctã ma ria idẽ oꝛdo añarũ ꝛ p̃. ꝛ ṽ. seruetur que in pꝛe. fe. Lcõ i.

Egredietur virga de ra-dice iesse: ꝛ flos de radi ce eius ascẽdet Et requiescet sup eũ sp̄ũs dñi: sp̄ũs sapien tie ꝛ intellectus: sp̄ũs consi-lii ꝛ foꝛtitudinis: sp̄ũs scien-tie ꝛ pietatis: ꝛ replebit eum sp̄ũs timoꝛis domini Hec di cit ℟. Missus est gabꝛiel an-gelus ad mariã ṽginẽ despõ satam ioseph nunciãs ei ver bum: ꝛ expauescit ṽgo de lu-mine: ne timeas maria: inue nisti gr̃am apud dñm ecce cõ cipies ꝛ paries Et vocabitur altissimi filiꝰ. ṽ. Dabit ei do minus deꝰ sedẽ dauid patris eius ꝛ regnabit in domo ia-cob in eternũ. Et. l. ii.

Non scdꝫ visionẽ ocloꝝ iudicabit: neqꝫ scdꝫ auditum auriũ arguet sed iudicabit ĩ iusticia pauperes: ꝛ arguet in

eq̄tate p̄ mansuetis terre Et pcutiet terrã vga oris sui et spiritu labiorũ suorꝫ interfi-ciet impiũ. Et erit iusticia cĩgulum lumborũ eius: et fides cinctorium renũ eius. Hec dicit. R. Aue maria gratia plena dñs tecũ. Spiritus sanctꝰ supueniet in te: et virtus altissimi obumbrabit tibi: quod enim ex te nascetur sanctum vocabitur filius dei. V. Quõ modo fiet istud qm̃ virũ nõ cognosco: et respondens an-gelus dixit ei. Spiritus sanctus. Lectio tertia.

Locutus est dominꝰ ad achaz dicẽs. Pete tibi signũ a dño deo tuo in pfundũ inferni siue in excelsum supra. Et dixit achaz. Nõ petam et non tentabo dñm. Et dixit Audite ergo domus dauid. Nunquid parũ vobis est molestos esse hominibus qꝛ molesti estis et deo meo. Propter hoc dabit dñs ipse vobis si-gnum. Ecce virgo concipiet et pariet filium: et vocabitur nomen eius emmanuel. Bu-tyrũ et mel comedet: vt sciat reprobare maluz et eligere bonum. Hec dicit. R. Suscipe verbum vgo maria quod tibi a dño per angelum transmissum est concipies p aurez deũ paries et hominem. Ut benedicta dicaris inter om-nes mulieres. V. Paries q̄dẽ filium sed virginitatis non patieris detrimentũ efficierꝭ grauida et eris mater semper intacta. Ut bene. Gloria. Ut bene. Non dicatur p̃s. Te deum p totũ aduen. añ lau. V. Sancta dei genitrix interce-de. In laudi. hec sola anti.

Prophete predicauerũt nasci saluatorem de virgine maria p̃s. Dñs regna-uit. Ceteri p̃i consueti. cp̃. Ecce virgo cõcipiet. hyꝰ. O gloriosa femina. V. Elegit eã deus. ãn. Spiritus sanctus ĩ te descẽdet maria ne timeas habens in vtero filium dei al-leluya. p̃s. Benedictus. orõ. Concede nos. q̄ sic terminet Per xp̃m dñz no. sicut ad vs̃ supra dictũ ẽ. Et fiat memo. de sctõ spũ: et de sctõ ecclesie et reliquiis: et de oĩbus sanctis et de pace vts̃. ad vs̃. Ad. i. et ad oẽs alias hor̃. p totũ an-nũ qñ non fit plenũ seruitiũ de sãcta maria dicat hic hyꝰ Memẽto salutis auctor Maria plena gratia. Gloria tibi ãn. Prophete p̃di. p̃. Deus in no. Laudate do. oẽs gẽ. Confitemini. Capm̃. Isaie. xi.

Egredietur virga de radice iesse: et flos de ra-dice eius ascendet: et req̄escet

super eũ spũs dñi. Rm. Aue maria. v. Diffusa. Oratio.
DEus qui de beate marie virginis vtero verbum tuum angelo narrante carnem suscipere voluisti p̃sta supplicibus tuis: vt q̇ vere eam dei genitricem credimus: eius apud te intercessionibus adiuuemur. Per eundem xp̃m dñm nostrũ. Bñdicamus dño. Ad. iii. ãn. Miss⁹ est gabriel ãgelus ad mariã vginem desponsatã ioseph. p̃s. Ad dñm cum tri. Leuaui Letat⁹ sum. Cp̃m. Isaie xi.
NOn scdm visionẽ oculoꝝ iudicabit. neqꝫ secundũ auditũ auriũ arguet sed iudicabit in iusticia pauperes: et arguet in equitate p mansuetis terre. R. Diffusa est gratia. v. Specie tua. oꝛ. Deus qui. Ad. vi. ãn. Angelus dñi nunciauit marie ⁊ concepit de spũ sancto allā. p̃. Ad te leuaui. Nisi qꝛ. Qui confidunt. Capm. Isaie. xi.
ET percutiet terram v ga oꝛis sui: ⁊ spũ labiorum suoꝝ interficiet impiũ: et erit iusticia cingulũ lũborum eius: ⁊ fides cinctoꝛium renum eius. R. Specie tua ⁊ pulchꝛi. v. Adiuuabit eã. oro Deus qui. Ad ix. ãn. Aue maria gratia plena dñs tecũ benedicta tu in mulierib⁹ allā p̃i. In conuertendo. Nisi dominus. Btĩ oẽs. Cp̃. Isa. vii
LOcut⁹ est dñs ad achaꝫ dicens pete tibi signuꝫ a dño deo tuo in ꝓfundũ inferni: siue in excelsum supꝛa et dixit achaꝫ: non petam et nõ tentabo dñm. R. Adiuuabit eam. v. Elegit eã. ¶ Hic oꝛdo de vespis ⁊ matu. sãcte marie seruetur p totũ aduẽ. nisi qñ fit plenũ serui. de ea. Per totum ãnũ dicant ves. ⁊ matu. de sancta maria ĩ cõuentu nisi in dupl. fes. ⁊ nisi in vig. nat. dñi: vsqꝫ ad octa sancti stephani ⁊ nisi ĩ vigil. epy. ⁊ nisi a cena dñi vsqꝫ ad octa. pasch. ⁊ nisi in ebdo. pẽthe. ¶ Qñ fit plenũ seruitiũ de sctã maria p totũ aduen. Ad veš. sup p̃os fer. ãn. Pꝛophete p̃dicauerunt. Cp̃. Ecce virgo concipiet. y⁹. Aue maris stella. v. Egredietur virga. ãn. Ne timeas. p̃s. Magt oro. Deus qui de btẽ. Memoria de aduen. Cõpleto. de aduen. non mutatur nisi qꝫ ĩ fine hymni dr. Gloꝛia tibi domine: qui natus. Ad matutiũ Inuitato. In honoꝛe. p̃. Uenite hy⁹. Quem terra pon. ãn. Benedicta tu. p̃s. Dñe dominus noster. Et cetere ãne cum suis p̃is. vsqꝫ ad. ix. ãn.

que erit. Rorate celi desuper et nubes pluant iustū aperiatur terra & germinet saluatorem. Quere has ā. cū suis. p̄. inferi⁹ in serui. btē marie ab octa. epy. usq̨ ad puri. Ꝟsus Egredietur virga. Lectio. i.

MIssus est gabriel angelus a deo in ciuitatem galilee cui nomen nazareth: ad virginē desponsatā viro cui nomen erat ioseph de domo dauid: & nomen virginis maria. Ad mariam ergo virginē gabriel mittitur: q̇ dei fortitudo noīatur. Illū q̇ppe nunciare veniebat: qui ad debellandas aereas potestates humilis apparere dignat⁹ ē De quo p psalmistā dicitur. Dn̄s fortis et potens: dn̄s potens in prelio. Et rursus Dominus ꝟtutū ip̄e est rex glie. R. Missus est gabriel. Le. ii.

PEr dei ergo fortitudinē nunciandus erat q̇ virtutū dn̄s fortis & potens in prelio cōtra potestates aereas ad bella veniebat. Multas ob causas nō de simplici virgine: sed de despōsata voluit dn̄s nasci. Primo videlicet vt p gn̄ationē ioseph cui⁹ maria cognata erat marie quoq̨ nasceretur origo. Neq̨ enim mos est scripture genealogiam feminaꝝ texere. Nā et de vtroq̨ intelligi potest: qđ dicit de domo dauid R. Aue maria. Lectio tertia.

DEinde ne velut adultera lapidaretur a iudeis: malēs aliquos de ortu suo q̄ de pudore dubitare parentū simul et virginib⁹ īpudicis occasionē tollēs ne matrē quoq̨ saluatoris dicerēt falsis suspicionibus infamatam. Tertio vt in egyptum iens & inde rediens haberet viri solatiū q̇ integerrime ꝟginitatis custos pariter ac testis existeret. Quarto ne partus eius dyabolo pateret. et eū quasi de virgine natū cognosceret: & forsitā quasi ceteris hominibus eminentiorem morti tradere tieret. R. Suscipe ver. Nō repetat. iii R. i ꝯme. btē marie nec etiā de fes. loci q̄ p totū aduen. a septuage. vsq̨ ad xl. obseruatur Ꝟ. Ora p nobis. In laudib⁹ ān. Prophete p̄dica. p̄s. Dn̄s regna. cp̄z. Ecce virgo. hy⁹. O gloriosa fe. Ꝟ. Elegit ān. Sp̄us sctūs. p̄. Bn̄d⁹. or De⁹ q̇ de btē. Meo. de aduē. Ad. i. ān. Prophete p̄dica. p̄s Deus in no. p̄s. Bti īma. p̄s. Retribue. ā. Te iure. p̄. Qui cūq̨. R. Iesu xp̄e. Qui de vir. Ad. iii. ān. Missus ē. p̄s. Legē pone. cp̄. Ecce virgo. R

Diffusa. v. Specie. or. De⁹ q̄ de. Ad. vi. āñ. Angel⁹ do. p̄ Defecit. cp̄. Egrediet virga. R. Specie tua. v⁹. Adiuuabit. Ad. ix. ā. Aue maria. p̄s. Mirabilia. cp̄. Non scdz. R. Adiuuabit eā. v. Elegit. or. vts. Hic ordo de matu. et ves. de sctā maria in fer. et qñ fit plenū serui. de ea seruet vsq̄ ad vigi. nat. do. ¶ Hic incipiūt matu. de sctā ma. a nat vsq̄ ad purifica. Inuitato. Aue maria. p̄s. Uenite. Hy⁹.

Caste parentis viscera: celestis intrat grā: venter puelle baiulat: secreta q̄ non nouerat. Domus pudici pectoris: tēplū repente fit dei: intacta nesciēs virū: verbo concepit filium. Gloria tibi domīe: q̄ na. Die do. et īe fer p ebdo. āe. p̄i. et v. vts. Snotatū est. Lectio. i. Sancta maria vgo virginū mater et filia regis regum oīm tuū nobis īpēde solatium: vt celestis regni p te mereamur habere premiū et cum electis dei regnare imp petuū. R. Sctā et īmaculata virginitas q̄b⁹ te laudib⁹ efferā nescio. Quia quē celi capere nō poterāt tuo gremio cōtulisti. v. Bñdicta tu ī mulierib⁹ et benedict⁹ fruct⁹ vētris tui. Quia. Lectio scda.

Sancta maria piarum piissima ītercede p nobis sctāz sctissima: vt p te vgo nr̄a sumat p̄camina: q̄ p nobis nat⁹ regnat sup ethera: et sua caritate nr̄a deleātur peccamina. R. Beata es maria q̄ dñm portasti creatorem mūdi Genuisti q̄ te fecit et in eternū pmanes vgo. v⁹ Aue maria grā plena dñs tecū Genuisti. Lectio. iii Sancta dei genitrix q̄ digne meruisti concipere quez totus orbis neq̄uit cōp̄hēdere tuo pio interuētu culpas nostras ablue: vt pennis sedem glīe p te redēpti valeamus scandere: vbi manes cū filio tuo sine tēpore. R. Te laudant angeli sancta dei genitrix que virū non cognouisti et dñm in tuo vtero baiulasti concepisti per aurē dominū. Ut benedicta dicaris inter oēs mulieres. v. Ipsuz genuisti et in p̄sepe posuisti quē adorat multitudo angelor. Ut. Gloria. Ut. p̄s. Te deum. Sciendū est q̄ qñcūq̄ dicūtur matu. de sancta maria dr̄ Te deū. nisi in aduentu dñi. et a lxx. vsq̄ ad pasch. v. Sctā dei ge. In lau. ā. O admirabile. p̄. Dñs reḡ. Cp̄.

Maria vgo semp letare que meruisti xp̄m por-

tare celi et terre conditorem qr de tuo utero ꝓtulisti mũdi saluatorem. Deo gratias E Mira est puerpera: quem gabriel predixerat: quem matris aluo gestiens: clausus iohannes senserat. Hy⁹ Gaudet chorus celestiuum: et angeli canunt deo: palamq̃ fit pastoribus: pastor creator omniũ. Gloria tibi dñe: qui natus. ℣. Elegit eaȝ ãn. Beatus venter qui te portauit xp̃e ⁊ beata vbera q̃ te lactauerũt dñm et saluatorẽ mundi all'a. p̃s. Bened. orõ. Cõcede nos. Memoria de sãcto spiritu ⁊ de fes. loci ⁊ de reliquiis ⁊ de oĩbus sctĩs. ã. Exultabunt sancti in gloria letabuntur in cubilibus suis. ℣. Mirabilis deus. or. Omniũ sanctoꝝ. Deinde fiat memo. de pace. Ad. i. y⁹. Memẽto salutis. ãn. O admirabile p̃s. De⁹ ĩ noĩe. cp̃. Ad titũ. ii. A Pparuit gratia dei saluatoris nostri omnib⁹ hominibus erudiens nos: vt abnegantes impietatem ⁊ secularia desideria sobrie ⁊ iuste ⁊ pie viuamus in hoc sc'lo R̃m. Aue maria. ℣. Sancta dei genitrix. Oratio. D Eus qui salutis eterne beate marie ṽginitate fecunda humano generi premia prestitisti: tribue q̃s: vt ipsam ꝓ nobis ĩtercedere sẽtiamus per quam meruim⁹ auctorem vite suscipere dñm nostrum iesum xp̃m filiũ tuum. Amen. Benedicam⁹ dño. Deo gratias. Hoc modo debet hec orõ termĩari. ad omnes hor. p̃terq̃ ad ix. q̃ tñc debet sic termĩari. dñm nostrũ iesũ xp̃m filiuȝ tuũ: qui tecũ viuit ⁊ regnat in vnitate spiritussancti deus ꝑ omnia secula seculoꝝ. Amen. Dominus vobiscum Et cum. Bñdicamus dño. Ad. iii. ã Quã do nat⁹. cap̃m. Ad titum. iii. A Pparuit benignitas ⁊ humanitas saluatoris nostri dei non ex operib⁹ iusticie q̃ fecimus nos: sed scdȝ suã mĩam saluos nos fecit. R. Sancta dei genitrix. ℣⁹. Post partum. Ad. vi. ã. Rubum. Cap̃m. Ad titum. iii. T E laudant angeli sancta dei genitrix q̃ virũ non cognouisti et dñm ĩ tuo vtero baiulasti. R. Post partum. ℣ Speciosa. Ad. ix. ãn. Germĩauit ra. cp̃. Ad titũ. iii V Irgo verbo concepit virgo ꝑmansit virgo peperit regem omnium regũ R Speciosa facta es. ℣. Dignare. Ad vespas ãn. Post ꝑtum. p̃s. Letatus sum. In. iii

tñ fer. dñr pi Dixit dñs. Cōfitebor. Beatus vir. De profundis. Memento Capitu. Beata es (Ad titū. iii. maria q̄ dominū portasti creatorem mundi genuisti qui te fecit et in eternū permanes virgo. hy⁹. Enixa est Gaudet chorus Gloria tibi. V⁹ Diffusa est. ān. Nesciens mater virgo virum peperit sine dolore saluatorem seculorum ipm regem angelorū sola virgo lactabat vbera de celo plena. ps. Magt. or. Cōcede nos. Mēo. vts. ad matu. subnotatū est ita tamē q̄ de oībus sanctis fiat memo. cū hac ān. Sancti dei omnes V. Letamini. orō. Infirmitatem. Ad compl. ān. Cōpleti sunt dies marie vt pareret filium suū pmogenitum. ps. vsqquo. Cpm. Sicut cynamomum. hy⁹. Uirgo singularis. V. Elegit eam. ān. Ecce completa sunt oīa que dicta sunt p angelum de vgine maria. ps Nunc di. Orō Cōcede q̄s misericors de⁹. Et dicatur ad cōpl. btē vgīs p totum annū extra aduentū et tps pasch. ¶ Qñ vero fit plenum serui. de sctā maria ab octa. epy. vsq ad purifi. beate marie. Ad veš. ān. Post ptum. pi fer. cp. Beata es maria. Non dr R. hy⁹. Enixa ē. V. Sancta dei genitrix. ā Nesciens mater. ps. Magt. orō Deus qui salutis. Memo. de aliquo sancto si hēat fiat tm Nulla ei fiat mēo. de omīb⁹ sctīs. Ad cpl. oīa fiant sicut in dñicis hui⁹ tpis. cū hac. ā Glorificamus te. ps. Nūc di mittis. Preces ad cōpl. more solito etc. Ad matu. Inuita. In honore beatissime virginis marie Jubilemus dño. ps. Uenite. hy⁹. Caste parentis. In. i. noc. ān. Benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus ventris tui. ps. Dñe dñs noster. ān. Sicut mirrha electa odorem dedisti suauitatis sācta dei genitrix ps. Celi enarrant. ān. Speciosa facta es et suauis in deliciis tuis sancta dei genitrix ps. Dñi est ter. ā. Specie tua et pulchritudine tua intende prospere pcede et regna. ps. Eructa. ān. Adiuuabit eam deus vultu suo: de⁹ in medio eius non commouebitur. ps Deus noster refugiū. ān. Sicut letantiū oīm nrm habitatio est in te sancta dei genitrix. ps. Fūdamēta. ā. Gaude maria virgo cunctas hereses sola iteremisti in vniuerso mundo. ps. Cantate. ān. Dignare me laudare te vgo

sacrata: da michi virtutē cō tra hostes tuos. ps̄. Dn̄s regna. ex. ān. Post partū virgo inuiolata pmansisti dei genitrix intercede p nobis. p̄. Cā tate. ii. v̄. Sctā. dei ge. Le. i.

Parturiente maria nat⁹ est nobis dei fili⁹ vt germane carnis nr̄e cōceptione product⁹ creato a se hoī et pietatē paternā et fraternū largiretur affectū Et nat⁹ sane ab intacta ē feīa: vt eū hoīez testaretur partus humanus et deū pbaret eterna v̄ginitas. Nā sicut nō poterat nisi caro de carne nasci: ita non poterat dei caro de feīeo vtero nisi sine generāte prodire ppt quod ait angelus beatissime marie. Spūsstūs super ueniet ī te et virtus altissimi obumbrabit tibi. Et qd nascetur ex te sanctū vocabitur fili⁹ dei. R. Sctā et īma. l. ii.

Spūs inq̄t sctūs supueniet in te. Idcirco tibi frater spūs v̄tutē sctī angelicus sermo p̄texit: ne cōiecturis carnalis disputatiōis hebetatus celeste tibi ipse mysteriū terrena argumētione confundas. An nō putas eū nouū puerū in aluo v̄ginis potuisse formare: q̄ cū p̄mūz cōderet hoīem nec semen patris nec viscera materna q̄siuit. Dic itaq quicūq es supne dispēsatiōis arbiter et discursor: q̄ tibi videtur virt⁹ eminentior: aut partū dedisse v̄gini: aut pfectū hoīem creasse de terra. Prim⁹ enī hō vt ait apls de terra terrenus secundus hō de celis celestis. R. Btā es maria. Lcō. iii.

Si cōtra naturā esse cōtendis qd in mysterio redēptionis nostre: sine viro puella asseritur ɔcepisse Cuius queso nature ē qd in parēte generis nr̄i caro sine carne formata est. Que ē ista ratio īmo q̄ ceca contentio: vt non credatur de⁹ posse facere hoīem de femina quē creditur fecisse de puluere Si oīpotētis o homo tali in negocio esse pspicis voluntatē: de opere cur retractas. Oīa enī sicut legitur q̄cūq voluit dominus fecit in celo et in terra Et si sollicitus pscruteris p̄ter hunc legitimū hūane conceptiōis vsum tres valde mirabiles nascendi species operatam reperies trinitatē Et prima est siquidē q adam figuratus est ex limo. Secūda q mulier formata est ex masculo. Tertia que est celestis q xp̄s pcessit ex v̄gine. Rm. Te laudāt. v̄. Ora p nobis. In laud. hec sola ān. O ad-

mirabile cōmerciū. cp̄. Appa ruit benignitas. hy⁹. Enixa est puerpera. ꝟ. Elegit eā de⁹ ān. Btūs vēter. p̄s. Bn̄d. oꝛ Deus q̇ salu. Memo. vt̄s. si aliqd̄ fe. habeatur. Ad. i. ān. O admirabile. p̄s. Deus in noīe. p̄s. Btī immaculati. p̄s Retribue. ā. Te iure. p̄. Qui cunqꝫ vult. ℞. Jesu xp̄e. ꝟ⁹ Qui de virgine. Ad. iii. ān. Quando natus. p̄s. Legē po ne. cp̄. Apparuit benignitas. ℞. Scta dei ge. ꝟ. Post ptū. oꝛ Deus q̇ salu. Ad vi. ān. Rubum quē. p̄s Defecit. cp̄ꝫ Te laudant. ℞. Post ptum ꝟ. Speciosa facta es. Ad. ix. ān. Germinauit. p̄s. Mirabi lia. cp̄. Uirgo verbo cōcepit. ℞. Speciosa facta. ꝟ⁹. Ele- git eam. orō vt̄s ¶ Post pu rifi. vero vsqꝫ ad aduen. dn̄i qn̄ non fit plenū serui. de san cta maria hoc modo dicātur matu. de ea. Inuita. Aue ma ria. p̄s. Uenite. hy⁹. Quē ter ra. āe. p̄i. ⁊. ꝟ. sicut supꝛa no- tati sunt. l. i. Sctā maria vir go. ℞ Sctā ⁊ īma. l. ii. San cta maria piaꝝ. ℞. Beata es maria. l. iii. Sancta dei ge nitrix. ℞. Felix nāqꝫ ꝟ. Oꝛa pꝛo populo. et dr̄ in fine sic. quicunqꝫ celebꝛant tuam cō- memoꝛationem. Quia ex te. Gloꝛia. Quia ex te. p̄s. Te de um. ꝟ. Sancta dei geni. In laudi. ān. O admirabile. p̄s. Dn̄s regnauit. ⁊ ceteri p̄i. cō sueti. cp̄. Maria virgo. hy⁹. O gloꝛiosa femina. ꝟ⁹ Ele- git ℞. Habitare fa. ā. O glo riosa dei genitrix ꝟgo. p̄. Be ned⁹. oꝛ. Concede nos. que terminetur sic. Per chꝛistum dn̄m nostrū. Amen. sine Do minus vobiscum. ⁊ sine Be- nedicamus dn̄o. In fine me- mo. de sancto spiritu. ⁊ de fe sto loci ⁊ de reliquiis/ et de oī bus sanctis ⁊ de pace sicut an te. Ita tn̄ ꝙ in tempoꝛe pasch fiat memo. de omnibus san ctis tam ad ve\(\tilde{s}\). ꝙ̄ ad matu. sicut in. ii. fe. post octa. pasch notatum est. Ad pꝛimam. ān O admirabile. p̄s. Deus in nomine. p̄s. Laudate domi- num. p̄s. Confitemini. iiii. cp̄ In omnibus requiem. ℞m. Aue maria. ꝟ. Sācta dei ge nitrix. orō. Concede nos. q̄ termiet̄ sic ad oēs hor̄. pꝛeter ꝙ̄ ad. ix. Per x. do. no. Amē. ꝟ. Benedicamus dn̄o. ℞m. Deo gratias. Ad nonā vero ita finiatur p do. no. ie. xp̄m fi. t. q̇ te. vi. ⁊ reg. in vni. s. s. de. p oīa se. se. Amē. Dn̄s vo Et cū. Bn̄dicam⁹. Deo gra. Ad. iii. ān. Qn̄ natus. p̄s. Ad dn̄m cū tri. cp̄. Ab initio. ℞. Sctā dei ge. ꝟ Post partum

Ad vi. ān. Rubū quē. p̄s. Ad te le. cp̄m Et sic in syon. R. Post partum. V⁹. Speciosa. Ad ix ān. Germinauit. p̄. In conuertendo. cp̄m Et radica ui. R. Speciosa facta. V. Di gnare me Ad ves. ān Post p tum p̄s. Letatus. vel in fe. iii p̄s. Dixit dn̄s. & ceteri p̄i con sueti cp̄. Beata es ma. hym⁹ Aue maris stella. V. Diffusa ān Sancta maria succurre. p̄s. Magnificat orō Cōcede nos Et finiatur sicut ad ma tu. Memoria sicut supra di= ctum est. Ad cōpleto. ān. Cū iocunditate. p̄s. Usquequo. cp̄ Sicut cynamomum. hymn⁹ Uirgo singularis. Uitam p̄ sta. Sit laus. V⁹. Elegit eam ān. Glorificamus te. p̄s. Nūc di. orō. Concede q̄s miseri= cors deus. sed in tp̄e pasch. vsq ad vigi. ascen. ac etiā p ad uen. dr̄ or Grām tuā ❡ Dn̄ vero sit plenū seruitiū de sā cta maria a purifi. beate ma rie vsq ad aduen. dn̄i extra tp̄s pasch. hoc mō fiat serui. Ad veš. sup p̄ ān Post ptu3 p̄i. fer̄ Cp̄m Beata es maria non dicat. R. hy⁹ Aue mar stella. V⁹ Sācta dei genitrix ān. Sancta maria succurre miseris. p̄s. Magnificat. or Concede nos. Memoria fiat de aliquo sancto si habeatur

Completo. tp̄ale non muta= tur nisi q in fine hymni dice tur Gloria tibi dn̄e: qui nat⁹ et sup p̄. Nunc dimittis dice tur ān. Glorificam⁹. Ad ma tu. Inuita. In honore btis= sime marie Vginis iubilem⁹ dn̄o. p̄s. Uenite exulte. hy⁹. Quem terra pōthus. ān. Be nedicta tu in mulieribus & be nedictus fructus ventris tui p̄s. Dn̄e dn̄s noster. ān. Si= cut mirrha electa odorem de disti suauitatis sancta dei ge nitrix. p̄s. Celi enarrant. ān Speciosa facta es et suauis in deliciis tuis sancta dei ge nitrix. p̄s. Dn̄i est terra. ān. Specie tua et pulchritudine tua intende prospere pcede & regna. p̄s. Eructauit cor me= um. ān. Adiuuabit eā de⁹ vultu suo: deus in medio ei⁹ non commouebit. p̄s. Deus noster refugium & virtus. ān Sicut letantiū omniū nr̄m habitatio est in te sancta dei genitrix. p̄s. Fundamenta. ān. Gaude maria virgo cun ctas hereses sola interemisti in vniuerso mundo. p̄s. Cā= tate. i. ān. Dignare me lau= dare te virgo sacrata: da mi chi virtutē contra hostes tu os. p̄s. Dominus regnauit exul. ān. Post partum virgo inuiolata permansisti: dei ge

nitrix intercede pro nobis. ꝟ. Cantate. ii. ꝟ. Sancta dei genitrix. Lectio prima

O Alma virgo maria tāto cunctis angelorum spiritibus oīmq; electorū aīabꝰ ī conspectu filii tui domini nostri iesu xp̄i es gloriosior quā to ab ip̄o fieri meruisti beatior. Obsecramꝰ ergo lachrimosis suspiriis: vt nūc ad gemitum nostri meroris aurez inclines magnifice pietatis. Nos quidē ꝑ īnumerabilibꝰ delictis infernale suppliciuz meruimus: vbi nullatenꝰ penitentie datur locus. Quoniam fidē aliquando domino nostro iesu xp̄o ꝓmisimꝰ sed male viuēdo hactenꝰ mētiti sumus. ℟. Sancta et īmaculata. Lectio scda

S Urge ergo btā virgo maria misericorditer actura ꝑ nobis Surge & āplectere mīam redēptoris Da p̄ces ꝑ nobis quos cernis offensos ante oculos conditoris. Cecos cordium oculos terge atq; semitas iusticie ostende. Orādo a nobis vicia subtrahe: atq; sancta plātaria virtutū nobis insere. Impetra cursum quo consequitur supnum brauium. Sic certamē orationum obtine ī celis: vt deleas quicquid deliquimus in terris. Nō enim est aliq̄d in nobis tam prauum si tibi placet qd orādo abolere nō possit. ℟. Beata es maria.

O Sacratissima Lcō. iii vgo: nos qui hoc credimus q̄ virgo & mater dei sis credendo sentiamus q̄ ꝑ nobis deprecerís: et iuxta petentium vota īpetrata assequaris. Et qui credimus te peperisse deum et hominem gaudeamus per te nobis aduenisse salutē. Et qui fatemur te omnibus hominibus esse meliorem: gaudeamus per te percepisse felicitatē. Et quotienscunq; ad nos precesserit diuina miseratio tua ne inflemur assit tuitio. Et si precesserit tribulatio vel hora tētationis: ne labamur presēs sit tua sancta oratio nobis. Sic compone nostras p̄ces: vt nobis nosti esse opus: quo serui filii tui domini dei nostri effici mereamur: largiente eodem domino nostro iesu christo qui cum patre & spiritu sc̄tō viuit et regnat deꝰ ī secula seculorum. Amen. ℟. Felix nāq;. Per estatem semper cantentur. ℟. predicta.

¶ Itē alie lectio. de sctā maria per estatem. Lectio p̄ma.

A Diuua nos beata dei genitrix virgo maria:

templum dei viui: aula regis eterni: sacrariũ spũs scti Tu virga de radice iesse: tu cedr⁹ in libano: tu rosa purpurea ĩ hierico: tu cypressus ĩ monte syon: q̃ singulari priuilegio: sicut nescis in hominib⁹ cõparem: ita nichilomin⁹ et angelicam superas dignitatem Cui nouo et inaudito miraculo datũ est: vt verbum qđ de⁹ ante secula genuit: fieret filius tuus et homo: quez in fine sclõꝝ genuisti: verus atq̧ perfectus esset fili⁹ dei Gemina quidẽ natura / sed vna persona deus et homo vnus emmanuel. Lectio secunda.

Exaudi nos gliosa puerpera in qua sola reperitur fecũda virginitas: q̃ sic ex ĩtemeratis visceribus filium ꝓtulisti vt illibate pudicicie integritas cresceret: nõ libido ꝟginalis clausule signaculum violaret. Tibi spiritussãct⁹ dum conciperes obumbrauit non vt ipse quod absit: in sacratissimo vtero tuo fieret ꝓ semine sobolis: sed potius vsus est ꝟtute ac potẽtia creatoris Sed de te sũm⁹ põtifex noster sui corporꝭ hostiã sũpsit quã ĩ ara crucis pro totius mundi salute sacrificium obtulit. Tu lux oriens nazareth: tu gloria hierusalem: tu leticia israel: tu decus mũdi: tu nobilitas populi christiani Lectio tertia

O regina mundi: schala celi thronus dei: ianua paradisi: audi preces pauperũ: et ne despicias gemitus miserorum. Inferantur a te vota nostra atq̧ suspiria conspectui redẽptoris vt que nostris excluduntur meritis per te locum apud aures obtineant diuine pietatis. Dele peccata relaxa facinora: erige lapsos: solue cõpeditos. Per te succidantur vepres et germina viciorum prebeantur flores et ornamenta virtutũ Placa ꝓcibus iudicem que singulari puerperio genuisti saluatorem: vt qui per te factus est particeps humanitatis nostre per te quoq̧ nos consortes efficiat diuinitatis sue.

¶ Item alie lectiones de sãcta maria. Lectio prima

O Beata maria quis tibi digne valeat iura gratiarum et laudum preconia impẽdere que singulari tuo assensu mũdo succurristi perdito. Quas tibi laudes fragilitas humani generis persoluet: q̃ solo tuo cõmercio recuperãdi nobis vitã aditũ ĩuenit. Accipe itaq̧ quascunq̧ meritis tuis impares gra

tiarum actiones et cum susce
per; vota: culpas nostras orã
do excusa. Tu autem. Le. ii.
Admitte sãcta dei genitrix
preces nostras intra sacrari
um tue exauditionis: et repor
ta nobis antidotum reconci
liationis. Sit per te excusa-
bile quod per te ingerimus:
sit impetrabile quod fida mẽ
te poscimus. Accipe qd offe-
rim9: redona quod rogam9
excusa quod timem9. Lcõ. iii
Sancta maria succurre mi-
seris: iuua pusillanimes: re-
foue flebiles. Ora p populo
interueni pro clero: interce-
de pro deuoto femineo sexu.
Sentiant oẽs tuum leuamẽ
quicunq; celebrant tuam cõ-
memorationem. Assiste pa-
rata votis poscentium: & re
pende omnibus nobis opta-
tum effectum. Sit tibi studi
um assidue orare pro populo
dei que meruisti benedicta p̃
cium proferre mundi iesum
christum dominum nostrum
Qui cum deo patre et spiri-
tu sancto viuit et regnat de9
per omnia secula seculorum
amen. Tu autem domine.

¶ Item alie l. de. s. maria. l. i

Sacrosanctam venera
bilis dei genitricis ma
rie memoriam. congrue diui
nis laudib9 catholica freq̃n
tat ecclesia quia eius sine in
termissione salutari indiget
auxilio. Nam reuerẽtia que
matri defertur illi etiam qui
eam talem fecit vt virgo et
mater esset exhibetur. Ideo
ergo totis desideriis/ totisq;
preconiis eius insistam9 lau
dibus vt et matrem sentia-
mus nobis piissimam filiũq;
eius iudicem serenissimum.
Hec est virgo que antiquum
diabolice seditiõis cyrogra
phum aboleuit totiq; seculo
subuenit et celeste regnu; pa
tefecit / dum per spiritum sã
ctum dei filium concepit.
Tu autem. Lectio secunda.
Operepretium quippe est vt
in tantis celebretur laudib9
in terris cui officiosissime ã-
geli famulãtur in celis. Nã
si iam ille precipuus gabriel
humiliter salutauit in terris
quanto magis super celos
exaltatam et vt ita dicam in
throno dei collocatam nunc
cum sanctis omnibus hono
ratur laudibus dignissimis
Hec est sola cui nulla virgo
potest comparari/ quia tan-
ta est vt quanta sit non pos-
sit enarrari. Hanc sancti ex
pectabant patriarche. hãc sã
cti precinebant pphete. oẽsq;
quos spũssãct9 attigerat op
tabant videre. Tu. Lec. iii

Hec tanta tamq̧ sancta et regia virgo digno exigit venerari preconio: cui⁹ cõstat mundus saluatus suffragio. Hec inq̃ ẽ fenestra celi. aurora solis eterni: ianua paradisi et vera archa ꝓpiciatorii. Hec est ergo domina regũ. decus mulierũ. gẽma virginũ: lux seculoꝝ congratulatio angelorũ: consolatio miserorũ: et refugiũ pc̃õꝝ: oĩmq̧ reparatio credentiũ Quicq̃d igitur boni mundus habet: ab illa habet ex qua salutꝫ nostre initium manat. Hec nobis suis semꝑ subuenire dignetur veneratorib⁹: atq̧ pia sacris ꝓ cib⁹ a viciis purget oĩbus: seq̧ considerare et collaudare donet ĩ celestib⁹. ❡ Itẽ alie lcões de scã maria. Lcõ ꝓma

Loquamur aliq̃d frẽs ĩ laudibus sacratissime virginis marie. Sed q̃d nos tantilli: quid actione pusilli in eius laudibus referemus cum etiam si oĩm nr̃m membra verterenť in linguas: eã laudare sufficeret null⁹. ℟. ii

Altior enim celo est de qua loqui nitimur: abysso profũdior: cui laudes dicere conamur. Deũ enĩ quẽ omĩs creatura non capit: ipsa immaculato vtero clausum gestauit Hec est enĩ que sola meruit mater et spõsa christi vocari. Hec prime matris damna resoluit. Hec homini perdito redemptionez adduxit. ℟. iii.

Mater enim generis nostri penam intulit mundo genitrix domini nostri iesu christi salutẽ edidit mundo. Auctrix peccati eua: auctrix meriti maria. Eua occidẽdo obfuit: maria viuificando profuit. Illa percussit: ista sanauit. Hec enim mirabili atq̧ inestimabili modo: omnium rerum et suum peperit saluatorem. Tu autẽ domine mi. ❡ Item alie lectiões de sancta maria. Lectio prima.

Beata et venerabilis virgo maria mr̃ ẽ dñi nostri iesu christi secundũ carnem ex semĩe abrahe orta ex tribu iuda. Virga de radice iesse: clara ex stirpe dauid: filia hierusalem: stella maris: ancilla dei: regina gentiũ: domina regũ: sponsa dñi: mater christi: conditoris templũ spũssancti sacrariũ. velut columba speciosa: pulchra vt luna: electa vt sol: signaculũ fidei: reparatio vie: introit⁹ vite: iannua celi: dec⁹ mulierum: caput ṽginũ: ortus cõclusus: fons signatus: pute⁹ aquarũ viuentium. lectio ii.

Multiplicatur vt cedrus li-

bani: florẽs vt palma velut oliua fructifera in domo domini virgo sctã vgo prudẽs et vna ex numero prudẽtiũ: virgo pulcerrima virgo pudica corpore decora: aĩo fulgida fide pspicua: mente preclara: amore virginitatis deuota: ad obediẽdum parata: in mĩsterio sibi credito cauta: in persecutione pacifica: in passione christi mente cõpassa: a prophetis dei predicta: ab archangelo salutata: a spiritu sctõ fecundata: atqȝ ab eodem obũbrata: feminis virilis ignara: prole filii fecũda: virgo ĩnupta: ex filio leta: fide concipiẽs: gaudio pariẽs: vgo ante partũ: vgo in ptu: vgo post partũ. l. iii

Auctor mortis dyabolꝰ per cuius inuidiã mors ĩtroiuit in orbẽ terraruȝ oĩe genus hominũ in primo parẽte veneno nequitie sue potauit: et quasi arborẽ in radice anteqȝ proles propaginis pdiret viciauit. Jnde est ergo ꝙ radix viciata quotidie indesinenter frõdet: frõdesqȝ eiꝰ indesinenter per mortẽ marcescunt. Et sepe contingit ꝙ aurũ fulgẽs reperiat in luto et ex pungente spina pulchre rubẽs oriat et rosa. Hoc enĩ operante prouidẽtia diuina ex radice viciata sine vicio pdiit virgo qua intelligitur btĩssima virgo maria: attestante isaya ppheta qui dixit Exiet virga de radice iesse: ⁊ flos de radice eius ascendet: huius enĩ gloriose virginis: id est sancte marie figurã tenuit virga illa que ĩ ministerio aaron sacerdotis iubẽte dño a sancto moyse in tabernacko posita: atqȝ altera die sola fronduit nucesqȝ ptulit: qr proculdubio sola virgo maria fuit que dñm peperit ⁊ post partum virgo permãsit. ℣. Ora pro nobis. Jn laud. hec sola ãn. O admirabile. ps. Dñs reg. cp. Ab initio. hyꝰ. O gliosa femĩa. ℣. Elegit. ã. O gliosa genitrix ps. Bñdꝰ. orõ. Concede nos fa. Mẽoria de aliquo sancto si habeat. Ad primã ã. O admirabile ps. Deus in noĩe. ãn. Te iure. ps. Quicũqȝ. ℟ Jesu christe. ℣. Qui de virgine. Preces q̃ ad primã pertinent expleãtur. Ad terciã. ã. Quando natus. ps. Legem pone. cpȝ. Ab initio. ℟. Sãcta dei genitrix. ℣. Post partum. orõ. Concede nos. Ad vi. ãn. Rubũ quẽ. ps. Defecit. cp. Et sic in syõ. ℟. Post partũ. ℣. Speciosa facta. or Concede nos. Ad nonã. ãn.

Germinauit. ps. Mirabilia. cp. Et radicaui. R. Speciosa. V. Elegit eã. or. Concede nos. ¶ In pasch. tpe qñ fit plenũ seruitiũ de sctã maria ad vs sup pos ãn. Post partum. et finiat cũ allã. pi fer. cp. Btã es ma. hy. Aue maris stel. V. Sctã dei ge. ãn. Sancta maria succur. et finiatur cũ allelu ya. ps Magnificat. or. Concede nos fa. Meõria fiat de aliquo sãcto si habeatur. Et postea de resurrectione sicut in aliis festis cum regimine chori. Cõpletoriũ. de temporali non mutat nisi q in fine hym. dicet. Quesum auctor et Glia tibi dñe: q natus. Ad matu. Inuit. In honore et finiat cũ allã. ps. Venite. hy. Quẽ terra. Et dr hec sola ã. sup pos ãn. Bñdicta tu. et finiatur cũ allã. ps. Dñe dñs noster. ps. Celi enar. p. Dñi est terra. V. Sctã dei genitrix Hi pdicti pi cũ pred. ãn. et V. dñr quotiẽscũqz fit plenũ seruitiũ de sãcta maria vsqz ad penthecostẽ. et nõ alii pi nec alia ãn. nec ali V. Lctõ pma

Stabãt iuxta crucẽ iesu mater ei et soror matris ei maria cleophe: et maria magdalene. Cuz vidisset ergo iesus matrẽ et discipulum stantẽ quẽ diligebat dixit matri sue. Mulier ecce filius tu. Deinde dixit discipulo. Ecce mater tua. Et ex illa hora accepit eã discipulus in suã. R. Sctã et imaculata. et finiat cũ. allã lctõ. ii.

Hec nimirũ est illa hora de qua iesus aquã cõuersurus i vinũ dixerat matri. Quid michi et tibi est mulier. Nondũ venit hora mea Hãc itaqz horã predixerat q tunc nondũ venerat in qua deberet agnoscere moritur de qua fuerat mortaliter natus. Tunc ergo diuina facturus: nõ diuinitatis sed infirmitatis matrẽ velut icognitam reprehendebat. Nũc autem hũana iã paciẽs: ex qua fuerat fact homo: affectu cõmendabat hũano. Tũc vero q mariã creauerat inotescebat virtute. Nũc vero quez maria pepererat: pendebat in cruce. R. Beata es maria et finiat cũ allã allã. lctõ. iii

Moralis igitur isinuat locus facit q faciẽdũ admonet et exẽplo suo suos istruxit pceptor bon: vt a filiis piis ipendat cura parẽtibus tãqz lignũ illud vbi erãt fixa mẽbra moriẽtis ibi etiã cathedra fieret magistri docẽtis Ex hac doctrina sana didice

rat paulus apl's quod doce=bat quādo dicebat. Si quis autē suis et maxime domesti cis non prouidet fidē negat et est infideli deterior. Quid autē cuiꝗ tam domesticū ꝙ parētes filiis aut parentibꝫ filii. Huius itaꝗ saluberri=mi precepti ipe magister sctō rū de seipso constituebat exē plū : quādo nō vt famule de⁹ quā creauerat ⁊ regebat: sed vt matri homo de qua nat⁹ fuerat et quā relinquebat al terū ꝑ se quodāmodo filiuꝫ prouidebat. ℟. Felix nāꝗ. et finiatur cum allā. ps̄. Te deum. ℣. Ora pro nobis. In laudib⁹ hec sola ān. O admi rabile. ps̄. Dñs regnauit. cp̄. Ab inicio. hy⁹. O glīosa feīa ℣. Elegit eā. ān. O gloriosa genitrix. ps̄. Benedictus. or Concede nos. Meōrie vt su pra dictum est. Ad vesperas. Ad primā et ad omēs alias horas omnia fiāt sicut a pu=rificatione vsꝗ ad aduentū quando de sancta maria fit plenū seruitiū. ita tñ ꝙ om̄s āe. ℟. et ℣. ad om̄s horas fi niantur cuꝫ allā. Et in fine omniū hymnorū dicātur ℣. Quesumus auctor. oīm. Glo ria tibi dñe cū mēoria de re=surrectiōe vtš. ¶ Uñ de eta=te virginis marie hec dicunt carmina.

Uirgo parens vixit sexagin ta tribus annis.
Quatuor atꝗ decem fuit in partu benedicta.
Et triginta tribus cum na=to vixerat eius.
Sexꝗ decē sola postꝙ deus astra petiuit.

¶ In dedicatione ecclesie. Ad ꝑmas vesperas sup psal mos feriales. ān. O ꝙ metu endus est locus iste vere non est hic aliud nisi domus dei et porta celi. In tempore pas chali finiatur sic. Capitulū Apocalipsis. xxi.

Uidi ciuitatē sā ctam hierusalē nouam descen=dentem de celo a deo paratam sicut sponsaꝫ ornatam viro suo. ℟. Ter=ribilis est locus iste non est hic aliud nisi domus dei et porta celi. Uere etenim do=minus est in loco isto et ego nesciebam. In tempore pas=chali. alleluya. ℣. Cūꝗ eui=gilasset iacob quasi de gra=ui somno ait. Uere etenim. Gloria. Uere. Hymnus.

Urbs beata hierusaleꝫ : dicta pacis visio : que construitur in celis: viuis ex lapidibus: et angelis coorna ta : vt sponsata comite

Noua veniēs e celo: nuptiali thalamo: preparata vt spōsata: copuletur domino: platee et muri eius: ex auro purissimo
Porte nitēt margarit;: aditis patentibus: et virtute meritorum: illuc introducitur: omnis qui pro christi nomine: hic in mundo premitur.
Tonsionibus pressuris: expoliti lapides: suisq aptantur locis: per manus artificis: disponuntur permansuri: sacris edificiis.
Gloria et honor deo: vsqquo altissimo: vna patri filioqz: īclito paraclito: cui laus est et potestas: per eterna secula. Amen. ℣. Domum tuam domine decet sanctitudo. Rm. In longitudine dierum. ān. Sanctificauit dn̄s tabernaculū suū hec ē dom⁹ dn̄i ī q̄ ī uocef nomē ei⁹ de qua scriptū ē erit nomē meū. ibi dicit dn̄s In pas. tp̄e. allā. p̄. Mḡt
Deus q̇ nobis p sin (Or) gulos annos hui⁹ sancti templi tui consecrationis reparas diem et sacris semp mysteriis representas incolumes: exaudi preces populi tui et presta vt quisquis hoc templum beneficia petitur⁹ ingreditur: cuncta se impetrasse letetur. Per. Ad cōpl. oīa fiant sicut in fes. trin. et ita dr̄ cōple. quoti. p octa. et in octa. qn̄ p estatē hoc fes. cōtīge. vel ab octa. epy. vsq ad xl. siue de dedicatione fit seruitiū vel de aliquo fes. ix. lec Ad matu. Inuita. Filie spō currite assunt eī celebria matris vestre solennia. Jubilemus igitur deo nostro vnanimes qui sibi eam gratuita elegit clemētia. In pasch. tē pore allā. p̄s. Uenite. hym⁹. Urbs beata hierusalem. In i. noc ān. Tollite portas prīcipes vr̄as et eleuamini porte eternales. In pasch. tēpore alla. p̄s. Dn̄i est terra. ān. Uidit iacob scalam sūmitas eius celos tangebat et descēdentes angelos et dixit vere locus iste sāct⁹ est. In pasch tp̄e. allā. p̄s. Deus noster refugiū. ān. Cū euigilasset iacob de somno ait vere loc⁹ iste sanctus est In pasch. tp̄e allā. p̄s. Magnus domin⁹. ℣. Domum tuam. Lectio. i.
Quotienscunq fratres carissimi altaris vel tēpli festiuitatem colimus si fideliter et diligenter attendimus et pie et iuste viuim⁹: q̇c quid in tēplis manufactis agitur: totum in nobis spūali edificatione completur: Nō enim mentitur ille qui dixit.

Templum enī dei sanctū est
qđ estis vos Et iterū Nesci-
tis ꝙ corpora vestra templū
sunt spūssctī. Quibus meritꝫ
nisi per grām dei meruimus
fieri tēplū dei. R. In dedica
tione tēpli decantabat popu
lus laudē Et in ore eorū dul
cis resonabat son⁹ In pasch
tpe Alla. V. Obtulerūt sacri
ficiū super altare dñi et ceci
derunt in facies suas et ado
rauerunt deū. Et in: Leō. ii.
Quantū enī possum⁹ cū
ipsius adiutorio labo
remus ne deus noster in tem
plo suo hoc est in nobismetip
sis inueniat qđ oculos sue
maiestatis offendat. Sed ha
bitaculū cordis nrī euacuet
viciis et virtutibus repleat.
claudatur dyabolo: et aperi
atur xp̄o. Et ita laboremus
vt nobis bonoꝝ operū claui
bus ianuā regni celorū ape-
rire possimus. Sicut enī ma
lis operibus quasi quibusdā
seris ac vectib⁹ vite nobis ia
nua claudit: ita absꝗ dubio
bonis operib⁹ aperit. Rm.
Fundata est domus dñi sup
verticē montiū et exaltata ē
super oēs colles et veniēt ad
eum oēs gētes. Et dicēt glo
ria tibi domine. In pasch.
tpe alla. V. Uenientes autē
venient cum exultatione por

tantes manipulos suos. Et
dicent Lectio tercia.
Et ideo fratres carissi-
mi vnusquisꝗ consideret cō
scientiam suam: et qn̄ aliquo
crimine se vulneratū esse co
gnouerit prius orationibus
ieiuniis vel elemosinis stude
at mundare conscientiā su
am: et sic eucaristiā p̄sumat
accipere. Si enī cognoscens
reatum suū ipse se a diuino
altari subduxerit cito ad in
dulgentiā diuine mīe pueni
et: quia sicut qui se exaltat
humiliabitur: ita e cōtrario:
qui se humiliat exaltabitur
Qui enī sicut dixi agnoscēs
reatum suū ipse se humiliter
ab altari eodē ꝓ emēdatione
remouere voluerit/ eterno il
lo et celesti cōuiuio cōmuni-
cari penitus non timebit. R.
Mane surgens iacob erige-
bat lapidem in titulū. Fun
dens oleum desuper votum
vouit dño. Uere loc⁹ iste sā
ctus est et ego nesciebā. In
pasch tpe. alla alla. V. Uidit
iacob scalam sūmitas ei⁹ ce
los tangebat et descenden-
tes angelos et dixit. Uere.
Gloria. Uere. In. ii. noc. ān
Non est hic aliud nisi dom⁹
dei ⁊ porta celi. In pasch. tē
pore. alla p̄. Quā dix. ā. Ere
xit iacob lapidē ī titulū fun

dens oleũ desup. In pasc. tẽ pore allã. ps. Bñdixisti. ãn. Erit michi dñs in deũ et lapis iste vocabitur dom⁹ dei. In pasc. tpe allã. ps. Funda mẽta. ℣. Dom⁹ mea. ℟. Domus orõnis vocabit. lc. iiii.

Ego vos fratres diligenter attẽdite. Si ad mẽsã cuiuscũq potẽtis hoĩs nemo presumit cũ vestib⁹ scissis ⁊ inqnatis accedere. q̃to magis a cõuiuio regis eterni id est ab altari dñi debet se vnusquisq ĩuidie vel odii veneno pcussus iracundie furore replet⁹ cũ reuerẽtia ⁊ humilitate subtrahere pp̃ter illud qđ scriptũ est. Uade pri⁹ recõsiliari fratri tuo: ⁊ tunc veniẽs offeres munus tuũ ⁊ iterũ. Quomodo huc intrasti nõ hñs vestẽ nuptialẽ. ℟. Bñdic dñe domũ istam quã edificaui noĩ tuo veniẽtiũ ĩ locũ istũ. Exaudi preces ĩ excelso solio glie tue. In pasc. tpe. allã. ℣. Dñe si cõuersus fuerit popul⁹ tuus ⁊ orauerit ad sãctuariũ tuũ. Exau. lc. v

Hoc enĩ habet text⁹ euãgelice lectiõis q quidaʒ fecit nupcias filio suo ⁊ ĩtrauit vt videret simul recũbentes. Uidẽs aũt hoĩem nõ habentẽ vestem nuptialẽ dixit ministris Ligate illi manus et pedes ⁊ piicite eũ in tenebras exteriores ibi erit flet⁹ et stridor denciũ Ecce qualẽ sentẽciã merebit audire qui ad ↄuiuiũ nuptiale id est ad altare dñi aut ebriosus aut adulter aut odiũ ĩ corde retinẽs p̃sumit accedere. ℟. O q̃ metuẽdus est loc⁹ iste vere Nõ est hic aliud nisi dom⁹ dei et porta celi. In pasc. t. allã. ℣. Mane surgẽs iacob votũ vouit dño ⁊ dixit. Non. l vi

Auertat hoc de⁹ a nobis fratres carissimi ⁊ cõcedat vt mala ista aut nunq̃ velim⁹ admittere aut si admissa fuerint sine vlla mora penitẽtia vel pace studeam⁹ sanare: ⁊ largiorib⁹ elemosinis festinem⁹ abluere ne forte si cũ pc̃õr vulnerib⁹ ante tribunal eterni iudicis venerim⁹ ab illa eťna ecclia ⁊ ab illa celesti hierlm ppetua excõicatiõe separemur. Hec ergo cogitantes fr̃es carissimi tã casti ⁊ tã sobrii ⁊ tã pacifici ad istud altare studeamus accedere vt ab illo eťno altari nõ mereamur excludi Qui enĩ istud ad altare casto corpore ⁊ mũdo corde cũ secura cõsciẽtia venerit: ad illud altare qđ ĩ celis est felici trãsmigratiõe perueniet prestãte dño nr̃o iesu xp̃o qui cũ pr̃e ⁊

spūscō viuit et regnat de9 p oīa scła scłoꝝ amē. ℟ Btī q̇ habitāt in domo tua dñe. In scła secłoꝝ laudabūt te. In pasc. tpe. allā allā. ℣. Nō pri uabis bonis eos q̇ ābulāt in innocētia dñe virtutū beati oēs qui sperāt ī te. In. Glīa. In. In. iii. noc. ā. Qui habitat ī adiutorio altissimi ī ptectiōe dei celi ꝯmorabił. In pasc. tpe. allā. ps. Ipm. ān. Domū istā ptege dñe ⁊ āgeli tui custodiāt muros ei9. In pasc. tpe. allā. ps. Cantate. ān. Fūdata est dom9 dñi sup verticē mōciū et exaltata est sup colles allā. et sic semper finiał hec ān. cum allā. nisi a lxx. vsqꝫ ad pascha. ps. Dñs regnauit exul. ℣. Hec est domus dñi firmiter edificata. Bene fundata est supra firmam petrā. Tres vltime lectiones legātur in cappis sericis. Secundū lucam. xix.

IN illo tpe. Egressus iesus perāmbulabat hierico. Et ecce vir noīe zache9 et hic erat priceps publicanoꝝ ⁊ ipe diues Et reł. Sermo ex cōmē. veñ. bede pbri. lcō. vii.

Que impossibilia sūt apud homines: possibilia sūt apud deū. Ecce enī camelus deposita gibbi sarcina p foramē acus transit hoc est diues et publicanus relicto onere diuitiarum: cōtemptoqꝫ censu fraudiū angustā portā ⁊ artam viā que ducit ad vitam ascendit. ℟. Orantibus ī loco isto dimitte domine peccata populi tui ⁊ ostende eis viam bonā per quā ambulēt. Et da gloriā nomini tuo In pasc. tpe. allā. ℣ Dñe exaudi orōnē meā ⁊ clamor me9 ad te veniat. Et da. Lectio viii.

QUi mira deuotione si dei ad videndū salua torē quod natura minus habuerat: ascēsu supplet arboris atqꝫ ideo iuste q̄uis ipse rogare non audeat benedictionē dominice susceptionis quā desiderabat accepit. Mistice autē zacheus qui interpretatur iustificatus credentem ex gentibus populum significat. Qui quāto curis secularibus occupatior: tanto flagitiis deprimētibus erat fact9 humilior. Sed ablutus est sed sanctificatus sed iustificatus in noīe dñi nostri iesu christi ⁊ ī spiritu dei nostri ℟. Lapides preciosi omnes muri tui. Et turres hierusalē gēmis edificabuntur. In pasc. tpe. allā. ℣. Hec est domus dñi firmiter edificata bene fundata est supra firmā petram. Et turres. Lctō ix

Populus ergo gentilis intrantē hierico salua torē videre querebat sed pre turba non poterat: quia gratie fidei quā mūdo saluator attulit participare cupiebat sed inolita vitiorū consuetudo ne ad votū perueniret obstiterat. Eadem nāqꝫ turba noxie ꝯsuetudinis que supra cecū clamantē ne lumen peteret increpebat/ etiam suspicientē publicanū ne iesum videret tardat: sed sicut cecus turbarū voces clamando deuicit/ ita pusillus necesse est turbe nocentis obstaculū altiora petendo trāscēdat terrena relinquat arborē crucis ascendat. ℟ Domus mea domus orationis vocabit dicit dn̄s. In ea oīs qui petit accipit ⁊ qui q̄rit inuenit ⁊ pulsā ti aperiet. In pasch. tp̄e. Alleluya. ℣. Domū tuā dn̄e decet sanctitudo in longitudīe dierū. In. Glīa. In. ℣. Domus mea. ℟. Domus orōis vocabitur. In laudibus ān. Domū tuā dn̄e decet sanctitudo in longitudine dierū In pasch. tp̄e. Allā. p̄s. Dn̄s regn̄t. ān. Domus mea dom⁹ orōnis vocabit. In pasch. t. Allā. p̄s. Jubilate. ān. Hec ē dom⁹ dn̄i firmiter edificata bn̄ fndata est supra firmā petrā. In pasch. t. Allā. p̄. De⁹ deus me⁹. ān. Bene fundata est dom⁹ dn̄i supra firmā petrā. In pasc. tp̄e. Allā. p̄. Benedicite. ān. Lapides p̄ciosi oēs muri tui et turres hierl'z gēmis edificabūtur. In paschali tp̄e. Allā. p̄s. Laudate

Capl̄m. i. Ad corinthios. iii.

Unusquisqꝫ aūt videat q̇d supedificet: fundamentū eī aliud nemo potest ponere p̄ter id quod positū est qd̄ est xp̄s iesus. Hymn⁹.

Angulare fundamētū lapis christ⁹ missus ē/ qui ꝯpage parietū in vtroqꝫ nectitur/ quē syon scā̄ suscepit in quo credens pmanet.
Oīs illa deo grata ⁊ dilecta ciuitas/ plena modulis ī laude ⁊ canore iubilo/ trinū deū vnū quoqꝫ cū fauore p̄dicat.
Hoc in tēplo summe de⁹ exoratus adueni/ ⁊ clemēti bonitate precū vota suscipe/ largā bn̄dictionē hic infunde iugit
Hic promereant oēs petita acquirere/ et adepta possidere cū scīs penniter/ paradisum introire translati in requiē. Glīa ⁊ honor. ℣. Beati qui habitant in domo tua dn̄e. ℟. In scl'a sclor laudabunt te. ān. zachee festinans descēde q2 hodie ī domo tua oportet me manere: at ille fe

stinãs descẽdit et excepit illũ gaudens in domũ suã hodie huic domui salus a deo facta est allã. ps. Benedictus. Or.

Deus qui ecclesiam tuaz sponsã vocare dignatus es vt que habebat gratiã per fidei deuotionẽ: haberet etiam ex noĩe dignitatẽ: da vt oĩs hec plebs tuo noĩ seruiens huius vocabuli cõsortio digna inueniat. Qui viuis et regnas cũ deo p̃re. Hec orõ dicit ad oms horas p̃ter ad ii. vs̃. Ad. i. ã. Domũ tuã. ps. Deus in noĩe. ãn. Grãs. ps. Quicunqȝ vult. R. Jesu christe. cũ allã. V. Qui sedes ¶ Si hoc festũ ĩfra. lxx. vsqȝ ad pasch. cõtigerit: dr̃. R. Jesu christe. sine. allã sicut ĩ dñicis illi⁹ tp̃is. Ad. iii. ã. Domus mea. ps. Legem pone. cp̃m. Unusquisqȝ autem. R. Domũ tuã decet sanctitudo. Allã all. V. Jn longitudine diez. V. Dom⁹ mea. orõ De⁹ qui ecclesiam tuã. Hec orõ. dr̃ ad oẽs horas vsqȝ ad vs̃. Ad vi. ãn. Hec est dom⁹. ps. Defecit. Cp̃z. Apocalipsis. xxii.

Ecce tabernaculum dei cũ hoĩbus et habitabit cũ eis: et ipsi ppls eius erũt: et ipse deus cum eis erit eorũ deus. R. Dom⁹ mea. Allã alleluya. V. Domus orõnis vocabit. V. Vbi qui habitãt. A lxx. vsqȝ ad paschã hoc modo dicet istud R. Domus mea dicit dñs. V. Domus orõis vocabit. Dicit dñs. Gloria. Domus mea. R. Beati qui habitãt. orõ. Deus qui ecclesiam. Ad ix. ãn. Lapides preciosi. ps. Mirabilia testimo. Cp̃z. i. Ad corinthios tercio.

Vnusquisqȝ aũt ppriam mercedẽ accipiet scd̃z suũ laborẽ. dei enĩ adiutores sumus: dei agricultura estis dei edificatio estis. R. Beati qui habitãt in domo tua dñe Allã allã. V. Jn scla sclorũ laudabũt te. V. Hec est dom⁹ dñi firmit edificata. R. Bene fundata est supra firmaz petrã Ad. ii. vs̃. ãn. Domuz tuã. ps. Credidi. ps. Letat⁹. sũ. ps. Nisi dñs. p̃. Laudate dñm qm̃ bonus est. p̃. Lauda hierlm. Cp̃z. Mathei vltio.

Hec est dom⁹ dñi firmit edificata: bñ fũdata ẽ supra firmã petrã. R. Domus mea. hy⁹. Angulare fũ. V. Vbĩ qui ha. ãn Ecce tabernaculũ dei cũ hoĩbus et sp̃us dei habitat ĩ nobis: tẽplũ eĩ dei sctm̃ est qd̃ estis vos: pro cui⁹ amore celebratis hodie gaudia templi tp̃e festi. Jn pasc tp̃e. all. ps. Magt. orõ. Deus qui nobis p singulos.

Et sic fiat seruitium quoti die de dedicatiōe p octo dies cū regimīe chori ⁊ etiā ī dñica: nisi fes. ix. l. ītercurrat. vl iii. lec. cuz regimie chori. s. si ab oct. pasch. vsq₃ ad ascen. dñi vel a fes. sctē trini. vsq₃ ad aduētū dñi hoc fes. cōtigerit vel etiā ab octa. ephie vsq₃ ad lxx. Quotidie etiā per octa. ad matu. Inui. hym. ān et psal. sicut ī pma die. ℣. ⁊ ℟. scdm ordinē dñr ⁊ vna sola ān. sup laudes. Et quotidie īfra octa. ad vesp. ⁊ ad matu. et ad alias horas dr ista orō Deus qui ecclesiam. Si vero infra aduē. vel īfra lxx. vsq₃ ad caput ieiunii hoc fes. cōtigerit octa. erūt sine regimine chori vsq₃ ad octa. diē. tūc ei fiant ix. lec. ⁊ inuita. triplex nisi ī dñica cōtigerit. Et si aliquod fes. iii. lec. vel octa. sāctor īfra has octa. cōtigerit totū fiat seruitiū de fes. vel de octa. ⁊ tm̄ mēo. de dedicatione. Dñica vero q̄ tūc īfra octa. vel in octa. euenerit totū fiat seruitiū de ipā do. et tm̄ mēoria de dedicatiōe. Cū autē a circūcisione dñi vsqz ad octa. epy. vel a. iiii. fe. ī capite ieiunii vsq₃ ad. iiii. fe. ante pas. vel a vigi. ascensionis dñi vsq₃ ad vigi. penthe. hoc fes. forte cōtigerit nichil fiat de fes. infra octa. nec etiam ī octa. nisi tm̄ mēo. Si enim a vigi. nati. dñi vsq₃ ad circuncisionem dñi: vel a. iiii. feř. pri. āte pascha vsq₃ ad octa. pasch. vel a vigi. pēthe. ⁊ ab hic vsq₃ ad fes. sctē trini. hoc fes. eue. sp differatur vbi cōueniens possit celebrari. vcz post octa. epy. vel post octa. pasch. vl post primā do. post fes. sctē trini. Si vero fes. in dñica. i. aduen. dñi vel in. iiii fe. in capite ieiunii vel ī dñica pasch. vel in dñica palmarū vel in octa. pasch. vel in fe. sācte trini. vel ī fes. de corpore xp̄i forte cōtigerit differatur in cras. et erūt vespe. de dedicatione Similiter fiat si in die ascen. do. eue. sed ⁊ tūc nichil fiat de dedicatione īfra octa. vsq₃ ad octa. diē nisi tātum memo. Si vero hoc fes. dedica. ecclesie a fes. sctē trinita. vsq₃ ad aduentum dñi in do. forte contigerit ⁊ ī ipā do. hysto. inchoāda fue. que non fuerit duratura nisi per vnā ebdo. tm̄ tunc ibi inchoetur hys. cum memo. tantum et hoc priuatim/ ⁊ totū seruitiū fiat de dedica. ⁊ in trib9 feř. per ebdo. tota canteř hy. cum ℟. fe. ⁊ in illis trib9 fe. fiat primo memo. de dedica. et deinde de cruce ⁊ de sācta

maria/ ꝛ de sãcto loci ꝛ de oĩbus sãctis et expõ euãge. de do. eo anno oĩno ꝑetermittatur. Ita tñ ꝙ si aliquod festũ. iii. lec. in illis tribus fer. cõtige. illo anno omnino ꝑtermittatur. Tamen octa. de dica. ecclesie erũt ĩ sequẽtibꝰ diebus cũ regi. chori nisi per ꝑdictã causam ĩpediatur. vsqꝫ ad octa. diẽ ꝛ tũc erunt ix. lec. cum ĩuita. triplici/ nisi dupl festũ. impediat vel alia hystoria que non potest cantari in alia dñica nec in fer. et non fuerit duratura. Itez q̃uis alia fer. et per hoc idez tempus hoc fes. contigerit et dñica ĩfra octa. forte aliqua hystoria inchoanda fuerit q̃ non sit duratura nisi ꝑ vnã ebdo. ꝛ in fe. post octa. nõ potest cãtari/ tunc in ipsa dñica tota cantet hyst. cũ cõmemo de dedicatione. Similiter de fes. loci vbi octa. habent cuz regimine chori. In tp̃e vero pasch hoc modo fiat seruitium de dedica. ad vtrasqꝫ vs̃. ꝛ ad lau. ꝛ ad horas oĩa fiãt vt ꝑdictum est. Cõple. pasch. tp̃e nõ mutatur. Ad matuti. iii. lec. ãe. cum suis p̃. v̾. et R̷ de primo noc. dicunt cum expositione euangelii. Egressꝰ iesus ꝑambula. Secunda die infra octa. ãe. p̃. et v̾. et R̷. de. ii. noc. Tertia die infra octa. ãe. p̃i. v̾. et R̷. de. iii noctur. Quarta die. ĩfra oct p̃. v̾. et R̷. de. i. noc. et sic fiet per ceteros dies infra octa. Ita tñ ꝙ in dñica infra oct. legãtur lec. de expositiõe euãge. Omnis qui venit ad me. ãe. p̃. v̾. et R̷. scd̃m ordinem noc. dñr. In octa. v̾o ãe. p̃s. v̾. et R̷ia. sicut in. i. die dicũtur cum euange. Facta sunt ence Per estatem vero scilꝫ a Deus oĩm. vsqꝫ ad aduen. domini/ et ab octa. epy. vsqꝫ ad lxx. quotidie infra octa. dicũtur v̾. et R̷. scd̃z ordinẽ noc. et vna sola ãn. ad laud. dicitur. He sequen. ãne dicantur per octa. dedicationis super psalmos. Benedictus ꝛ magnificat vel ad memoriã dedicationis cum de aliquo sãcto fiat seruitium. ãn. Benedic domine domum istã quã edificaui nomini tuo. veniẽtium in loco isto exaudi preces in excelso solio glorie tue In paschali tempore. Alleluya. ãn. Mane surgens iacob erigebat lapidem in titulum fundens oleum desuper votum vouit domino. vere locus iste sanctus est et ego nesciebam. In paschali tp̃e Allã. ãn. Benedictus es in templo sctõ glorie tue/ qd̃

edificatum est ad laudem et gloriam nominis tui domine. In pasch. tempore Allã. ãn. Fundamentum aliud nemo potest ponere preter illd deniqз quod positum ẽ a christo. In pasch. tempore Allã. ãn. Hec aula accipiet a deo gratiam benedictionis: et misericordiam a christo domino. In pasch. tempore. Allã. ãn. In dedicatione huius tẽpli laudate deum omnis militia celorum: et omnis terra laudet nomen domini: qr exaltatum est nomen eius solius. In pasch. tempore Alleluya. ãn. Fundamenta templi huius sapientia sua fundauit deus in quo dominuз celi collaudant angeli: subruant venti et fluant flumina: non possunt ea mouere vnqз: fundata enim erat supra petram. In paschali tempore. Alleluya. ãn. Exurgat deus ad nostri famulat9 obsequium et in loco sancto ei9 fiat benedictionis augmentum. In pascha. tempore Alleluya. ãn. Qui regis israel intende super domum istam qui deducis velut ouem ioseph auge in ea benedictionem tuaз qui sedes super cherubin exaudi preces supplicum in ea tibi confitentium

In pascha. tempore. Allã. ã Benedic domine domũ istã quam edificaui nomini tuo vt sit oculi tui aperti sup eã die ac nocte. In pascha. tp̃e Alla. ã. Ornauerũt faciẽ tẽpli coronis aureis et dedicauerunt altare domino allã. ¶ Nulla fiat per tota octa. memo. quia chorus regitur: ubi per estatem scilicet a De9 oĩm. vsqз ad aduentũ domini: vel in tempore pasch vel ab octa. epypha. vsqз ad lxx. contigerit: nisi aliquod festum cum regimine chori interuenerit. Tamen in tempore natiui. dñi vsqз ad purificationem fiat solennis mẽoria de sctã maria. et ab octa. pasch. vsqз ad ascensio. domini fiat solennis memoria de resurrectione. Ad omnes horas. ã. cp̃. R. et V. cum oratione sicut in die. Ad ves. ãn Domum tuam. p̃s. Credidi et ceteri p̃i. vts̃. ad scdas vs̃ et dicuntur per totam octa. quãdo de dedicatione fit seruitium. Cp̃m Hec est domus hy9. Angulare fundamentũ V. Beati qui habitant. Hic ordo seruetur quotidie ĩfra octa. ad ves̃. nisi ĩ dñica scз ad primas vesp. tantũ. Sequẽtes lec. deseruiunt octa. p totas octa. nisi in dominica et

in octa. tantum. ¶ Secunda die. Lectio prima.

Anniuersariam huius sancte ecclesie cõsecrationis festiuitatẽ solemnem nisibus totis mente deuota: puroqꝫ corde: dñi saluatoris atqꝫ sanctorꝫ exempla sequentes condigne dilectissimi fratres celebremus. Pulsem⁹ ergo affectu pio: corde deuoto supplicando misericordiam domini vt clementie sue nobis tribuat felicitatem et indulgentie remissionem atqꝫ regni celestis introitum pandat: vt in celesti templo et in superna ac eterna ecclesia cõsortio sanctorum eternaliter potiamur. Lectio secunda

Maiori autem gloria et veneratione in nouo testamento et in isto homine solennia dedicationum nouarum ecclesiarum sunt veneranda: q̃ꝫ veteris testamenti obseruatio et legis preceptio instituerit. Quoniam sicut maior redemptio christi sanguine postea in populo facta christiano: ita et maior et multo amplior veneratio dedicationum et consecrationum ecclesiarum ĩ quib⁹ quotidie ipsius corp⁹ domini nostri iesu xp̃i ꝛ sanguis ĩmolatus a fidelib⁹ sumiť ĩ xp̃i refectione p̃parãda est ꝛ a fidelibus amplectenda. Lcõ. iii.

Igitur sanctum est fratres ac deo placitum vt dedicationẽ huius eccl'ie p̃cipua veneremur deuotione. Recte ergo festiuitates et consecrationes sanctarũ ecclesiarũ venerabiliter colũt qui filios sancte dei ecclesie se esse cognoscũt. ¶ Tertia die Lcõ prima

Hec est enim mater omniũ credentiũ q̃ natos regenerat ad vitã. Idcirco carissimi summopere oẽs q̃ xp̃iano noĩe cẽsenť ꝛ filii dei vocãť: oportet sacratiões nouarꝫ eccl'iarꝫ solenniter ꝛ decẽter celebrare studiosissimeqꝫ venerari: ꝛ totis nisib⁹ in eis dñi auxiliũ ꝛ Dn eĩ implorare. l. ii.

Non dubiũ est dñm oĩpotẽtẽ in tẽplis manufactis ĩhabitare ꝛ corda eorꝫ q̃ ad ea cõueniũt ꝛ eorꝫ dedicatiões venerabiliť colũt spũaliter inuisere atqꝫ cũstos inibi dep̃cantes adiuuare ꝛ eorꝫ necessitatibus subuenire. l. iii.

Attẽdere oportet fr̃es vnũquẽqꝫ fidelẽ quãta ẽ consecratio dedicatiõis eccl'ie: et quãta orõ in ea ab ep̃o siue a ceteris sacerdotib⁹ est mistris exhibeť. Qualiť ex misterio cõsecrationis ꝛ ex ĩtẽtiõe o-

rationis corda fideliū accendāt atq̧ oēs diligētissime tēpli cōsecratiōis festa venerēt

Quarta die Lectio pma.

Flexis enī poplicib9 a sūmo pōtifice et a ceteris sacerdotib9 et dei ministris sūma cū deuotione dicit letania. Deīde relique orōnes sicut ordo eccliastic9 docet. Implorat enī de9 et a suis sacerdotib9 et reliqs ministris i cōsecratione ecclie noue/ vt oīz inibi aduenientiū pces a dño exaudiant/ anxietatesq̧ oim ibi orātiū relaxent et pctā de precantib9 remittant. Cū si null9 dies dñic9 īfra octa. dedica. eue. tūc. iiii. die. īfra oc. legat expositio euāge. de do.

Postu- (īfra oct. Lcō ii.

latur etiā a dño i consecratione ecclie vt egritudies ibidē sanētur: vota suscipiātur: iuste desiderata ipetrent postulata cōcedant: ppetua literq̧ cūcti ad eā cōfugiētes et in ea orātes a dño ab oib9 malis liberent/ dño cōseruētur/ siue a malis oībus illesi misericorditer liberent. Lc. iii

Cetera quoq̧ q in serie precū dedicationis et cōsecracionis ecclie cōtinētur: eūdē depcationū cōtinēt modū. Multi ergo scti q modo i celis iter cateruas sctōr gloriant: dei tēpla i pñti ecclia cōsecrauerūt Quor edificia vna cū cōsecrationib9 eorūz adhuc manēt: et quor parietes hacten9 cōsistere vident.

Quinta die Lectio pma.

Nulli dubiū est fratres eor pces a deo exaudiri et eor ipetrata adipleri qrū aīe sūt i celis aīab9 sanctorū coequales. Si enī viuētes in carne ecclias plātauerunt et cōstruxerūt: atq̧ ea q i dedicationib9 ear sctīs pcib9 ipetrare vt certū ē meruerūt qto-magis mō cū dño regnātes et eor postulata et ipetrata suis merit; i eos redūdāt q ad eadē tēpla deuote depcaturi aduenietes. et eor dedicationes festiue venerātes cōueniunt seu venerabilit celebran (tes colūt. L. ii.

Sicut eī pfati scti siue cūcti scti pres ex his factis retributionem ppetuā pceperūt et eternā gloriā adipisci meruerūt: sic et modo oēs eor vestigia imitantes pmia eterna dño annuēte adipisci idubitāt me- (rent. L. iii.

Monemus ergo vos fres carissimi ne ista i vanū assumatis: nec cassari quoquomō pmittatis Qm si dedicationes nouaruz ecclear venerabilit colitis: et ear solēnia studiosissime ce-

lebratis ea q̄ ipi scti sacerdotes ī ipis dedicationib⁹ ecclesiarū ꝓ vobis ⁊ ꝓ cūctis inibi oꝛātib⁹ petierūt dn̄o auxiliante misericoꝛdit̄ īpetrare gaudebitis. ¶ Sexta die. l. i

SI enī dn̄s et magister noster ies⁹ xp̄s ad festū dedicationis tēpli venire dignat⁹ ē: q̄ptomagis nos ad festiuitates dedicationū ecclia rū venire debem⁹: ⁊ eas solēniter ꝑut poterim⁹ ⁊ dn̄s dederit celebꝛare debem⁹ Audistis nāq̧ fr̄es carissimi ex lectione euāgelica qꝛ facta sunt encenia hierosolimis ⁊ hyēs erat. Et āmbulabat ies⁹ tēplo ī poꝛticu salomonis. l. ii

ENcenia aūt vocabāt solennitates scti tēpli cōsecrationis ⁊ dedicationis ⁊ q̄ dei pplūs ex patrū traditione ⁊ ex antiqua ꝯsuetudine ꝑ singulos ānos celebꝛare ꝯsueuit Quoꝛuꝫ exēpla hodierna die nos imitātes iuxta xp̄iani oꝛbis moꝛē annuā ecclie nr̄e dedicatiōis diē diuinis laudibus ⁊ vigiliis siue ceteris bonis studiis ⁊ ōronibus agere studem⁹ solēneꝫ. l. iii

AMbulare dn̄s noster iesus xp̄s voluit ī tēplo in quo caro ⁊ sanguis bꝛutoꝝ aīaliū offerebat Multomagis ecclesiam ⁊ domū ad oꝛādū ⁊ diuina sacramēta ī ea offerenda siue domū cōsecratam vbi carnis ipsi⁹ atq̧ sāguinis celebꝛant sacramēta īuisere delectabit. Si dies dn̄ic⁹ infra octa. ꝯtigerit: totū seruitiuꝫ fiat de dedica. hac mō. Ad. i. veš. sup p̄os ān. Domū tuā. p̄s. Credidi. ⁊ ceteri p̄i sequē. vtš notatū ē. Cp̄m. Uidi ciuitatem. nō dicat Rm. hy⁹. Uꝛbs btā hierusalē. V. Domū tuā. ān. Sāctificauit. p̄s. Mḡt. ōro. De⁹ q̇ ecclesiā. Memo. de do ⁊ de trini. ⁊ ꝓcessio an̄ crucē siue noua hysto. inchoāda fuerit siue nō: nisi qn̄ aliq̄ do. oīno opoꝛtet differri: ī ītroitu choꝛi de sācta maria. Ad matu. tota cātet hysto. sicut ī ṗma die cū istis lcōib⁹ sequētib⁹. Lcō i

NAtalē hui⁹ tēpli diem fr̄es dilectissimi xp̄o ꝓpicio nū exultatione ⁊ gaudio celebꝛam⁹: ⁊ merito: solēnitateꝫ matris ecclesie xp̄iani populi colūt: ꝑ quā se sp̄ūaliter renatos esse cognoscunt. lc. ii.

NAm q̄ per pꝛimā natiuitatem vasa ire dei fuim⁹. ꝑ scd̄aꝫ natiuitatē vasa mīe fieri meruim⁹ Pꝛima enī natiuitas nos ꝑduxit ad moꝛtē: scd̄a reuocauit ad vitā. l. iii

OMēs nos fratres carissimi ante ba-

ptismũ phana dyaboli fuim9 post baptismũ tẽpla xpi esse meruim9. Et si de salute nr̃a attẽti9 cogitem9: tẽplũ dei et verũ ⁊ viuũ nos eẽ cognosca mus. lc. iiii

Non solũ in manufact; habitat de9 nec in domo de lignis et lapidibꝫ fc̃tã Sꝫ p̃cipue ĩ aĩa ad ymaginẽ dei manu ipsius artificis cõdita. Ait enĩ apl̃s tẽplũ dei sc̃m̃ est qđ estis vos

lc. v

Templa ista ideo de lignis ⁊ lapidibꝫ fabricanť vt ibi tẽpla dei viuẽtia ꝯgregenť ac si ad tẽplum dei ꝯueniãt. Un9 xp̃ian9 vnũ tẽplũ dei est. Et mlťi xp̃iani multa tẽpla dei sunt. lc̃õ vi.

Etiam fratres videte ꝙ pulchꝛũ ẽ tẽplũ qđ edificať de tẽplis. Et quomodo multa mẽbꝛa faciũt vnũ coꝛpus: sic multa templa faciũt vnũ tẽplũ. Scd̃m lucam. vi

In illo tp̃e: Dixit iesus discipulis suis. Omĩs q̃ venit ad me ⁊ audit sermões meos et facit eos ostendã vobis cui siľis est. Similis est hoĩ edificanti domũ. Et reľ. Omelia venerabilis bede p̃ſ.

Nõ hic edificãs ipse ẽ mediatoꝛ dei et hoĩm hõ xp̃s iesus q̃ dilectã sibi domũ sanctã videlicet eccľiam ĩ qua ꝑpetuo maneret edificare ⁊ cõsecrare dignatus est. l. vii

lcõ viii

Qui fodit in altũ ⁊ posuit fũdamentũ supꝛa petrã qꝛ ĩ coꝛde suoꝝ fideliũ q̃cq̃d terrene intẽtiõis ĩuenit funditus extirpare studuit: quaten9 eiect; pꝛisce ꝯsuetudinis ruderib9 ⁊ cogitatiõibus supfluis stabilẽ ĩ eis ip̃e ⁊ in cõcussã mãsionẽ possit habere

lc. ix.

Ipse enĩ est petra sup quã huiusmodi domus fũdamẽta locauit sicut in domo edificãda nil petre cui fundamẽtũ imponiť anteferť: ita sancta eccľia petrã suã videlicet xp̃m ĩmo habet in coꝛde recõditã: neqꝫ aliq̃d fidei illi9 ac dilectiõi pꝛeponit adeo vt pꝛo hac etiã moꝛtem pati nõ dubitet. ¶ Ad laud vna sola ã. Ad. i. ⁊ alias horas oĩa fiãt sicut ĩfra oct. Ad scdas vs̃ oĩa fiãt sicut ĩ p̀ma die p̃ter R. cũ oꝛõe De9 qui eccľiam. ¶ In oct. dedicationis. Ad p̀mas vs̃ sup p̃s ãn O ꝙ metuẽdus. p̃i fer. cp̃. R. et ceťa oĩa sicut ĩ p̀ma die ad p̀mas vs̃ cũ hac oꝛõe Deus q̃ nobis ꝑ singulos. Ad matu. ⁊ ad laud oĩa fiãt sicut ĩ p̀ma die. lc. i.

Congruũ videtur fratres solẽnitati quã colim9 de edificatione tẽpli aliqua cõmemoꝛare: ꝙ decẽter oꝛnat9 illi9 eccľie si-

gnificatiõi ꝯueniat ĩdagare. Narrat ergo scriptura qꝛ sa lomõ rex ꝑceperat vt lapides tollerẽt ꝑciosos in fũdamen tũ tẽpli ⁊ quadꝛarẽt eos. ℞. ii.

Lapides grãdes ⁊ ꝑcio-si qui in fundamẽto lo cati sunt ⁊ totũ onus tẽpli si bi suppositũ poꝛtat eximios sctẽ eccłie doctoꝛes insinuat. Grãdes nimiꝝ excellẽtia me ritoꝝ ꝑciosos claritate signo ꝛũ. Qui ab ipõ dño ỽbũ au-diẽtes totã crescẽtis eccłie fa bꝛicã sua ꝑdicatiõe genuerũt

Fundamentũ in ℞. iii. sacra scriptura xp̃s ap pellat. In quo lapides gran des ꝑciosi q̇ tẽplũ oẽ gestarẽt sunt positi : qꝛ ꝑ ipm̃ ad ꝓpa-gandã toto oꝛbe eccłiaꝫ ⁊ pꝛi us p̃riarche/ ꝓphete/ ⁊ post-modũ sũt ap̃łi ĩstructi q̇ quo arcius ei⁹ amoꝛi inherebant : eo foꝛti⁹ sectatoꝛes suos ĩ edi ficatione celesti sustentabãt Si festũ triũ lectionũ hñs ꝓ-prias lcões hac die euenerit fiãt de ipõ medie lcões. ℞. iiii

Quos videlicet lapides rex quadꝛari ꝑcepit vt magr̃os eccłie ꝯpositos moꝛi bus ⁊ ĩmobiles aĩo eẽ debere signaret. Sicut enĩ quadꝛa-tũ quocũqꝫ vertiť stat : ita ꝓ-fectoꝝ vita nullis tẽtationũ ĩpulsĩb⁹ a sua stabilitate de-

Erat au (iici nouit. ℞. v tẽ ꝑdictũ tẽplũ de mar moꝛe pario q̇ est lapis albus extructũ vt candoꝛẽ eccłiasti ce castitatis expꝛimeret Habe bat vero sexagĩta cubitos in longitudĩe et viginti ĩ latitu dine : ⁊ trigĩta in altitudine.

Longitudo tẽpli ℞. vi. fidẽ sctẽ eccłie designat per quaꝫ longanimiter pꝛa-uoꝝ aduersa tolerat. Latitu do caritatẽ qua intus ꝑ visce ra pietatis spaciať. Altitudo spẽ : quapꝛopter bona q̃ ꝑ ca ritatẽ opatur celestis vite p̃-mia expectat. Scdꝫ iohẽm. x.

In illo tp̃e : Facta sũt en cenia hierosolimis ⁊ hy ems erat ⁊ ãbulabat iesus in tẽplo in poꝛticu salomonis. Et reł. Omeł bt̃i gre. p. ℞. vii

Encenia vocabanť solẽnia dedicatiõis tẽpli que ppłs dei ex antiqua patrũ traditiõe ꝑ annos singulos celebꝛare cõ sueuerat Quoꝝ vestigia nos hodie iuxta moꝛeꝫ chꝛistiani oꝛbis sequẽtes annuã dedica tionis eccłie nostre diem di-uinis laudibus ⁊ vigiliis stu duim⁹ agere solẽnem. ℞. viii.

Et hanc ergo nos festi-uitatẽ eo maioꝛi deuo-tiõe celebrare opoꝛtet quo eã redẽptoꝛi esse gratissimã co-gnouim⁹. A deo vt in tẽpluꝫ

ipse ingredi et sermonē face-
re pplo ac diuinitatis sue sa-
cramenta pādere dignat⁹ est
SI ergo ābulare sc. ix.
voluit dn̄s in tēplo in
quo caro et sanguis brutorū
aīalium offerebat multoma
gis orōnis nostrā domū vbi
carnis ipsius et sanguinis sa
cramēta celebrātur visitare
gaudebit. Si pābulare non
desperit dn̄s in porticu: ī quo
rex quōdā mortalis ac terre
nus q̄uis potentissim⁹ stare
solebat: q̄tomagis penetra-
lia cordiū nr̄oꝝ inuisere atq̄
illustrare desiderat. Ad. i. et
ad alias horas omīa fiant si
cut infra octa. Ad scdas vs̄.
oīa fiāt sicut in die preter R̄
qd̄ nō dicet cū hac oratione.
De⁹ qui. Quādo fit seruitiū
de aliquo sancto per octa. fiat
solēnis memoria de octa. cuȝ
hoc V̄. tā ad vespas q̄ ad ma
tutiñ. Beati qui habitāt. si-
ue duplex festum siue non.

¶ Incipit cōmemoratio scti
ādree. Ad vespas sup p̄os ser
ān. Un⁹ ex duobus qui secu
ti sūt dn̄m erat andreas fra-
ter symonis petri allā. Cp̄ȝ.
Corde credit ad iusticiā ore
aūt ꝯfessio fit ad salutē dicit
enī scriptura omnis q̄ credit
in illū nō confundetur. hy⁹.
Andrea pie sanctoꝝ mitissi
me: obtine nostris reatibus
veniā: et qui grauamur sarci-
na peccaminū: subleua tuis in
tercessionib⁹. V̄. Annue xp̄e
V̄. Dilexit andreā. R̄ In odo
rē. su. ā. Ambulans iesus iux
ta mare galilee vidit petrū et
andreā fratrē eius et ait illis
venite post me: faciā vos fie
ri piscatores hoīm at illi reli
ctis rethib⁹ et naui secuti sūt
eū. p̄s Magnificat. Oratio.
MAiestatē tuā dn̄e sup-
pliciter exoramus vt si
cut ecclesie tue beatus andre
as apostolus tuus extitit pre
dicator et rector ita apud te sit
pro nobis perpetuus intercel
sor. Per dn̄m. Ad matutiñ.
Inuitat. Dilexit andreā do
minus in odorem suauitatis
Dum penderet in cruce. p̄s.
Uenite. hy⁹. Andrea pie. V̄.
Annue. ān. Uidit dn̄s petrū
et andreā et vocauit eos. p̄s.
Celi enarrāt. ān. Uenite post
me dicit dn̄s faciam vos fie-
ri piscatores hominū. p̄s. Be
nedicam. ān. Relictis retibȝ
secuti sunt dn̄m redemptorē
p̄s. Eructauit. ān. Andreas
christi famulus dignus deo
apostolus germanus petri et
in passione socius. p̄s. Omēs
gentes. ān. Dignum sibi dn̄s
computauit martyrem queȝ

vocauit apoſtoluꝫ dum eſſet in mari alleluya. p̄s. Exaudi deus depꝛe. ā. Ego ſi patibu lū crucis expaueſcerē crucis glīaꝫ nō p̄dicarē. p̄s. Exaudi deꝰ oꝛa. ān. Xp̄s me miſit ad iſtā ꝓuinciā vbi nō paruū po pulū acq̄ſiui p̄. Cōfitebimr ā Salue crux q̄ ī coꝛpe xp̄i dedi cata es et ex mēbꝛis eiꝰ tanq̄ margaritis oꝛnata. p̄s. Dn̄s reḡ. exul. ā. Biduo viuēs pē debat ī cruce ꝓ xp̄i noīe btūs andꝛeas ⁊ docebat pplos. p̄s. Dn̄s reḡ. ira. ℣. In oēm trā ℟. Et in fines. Lectio p̄ma.

Accedentes carnifices leuauerūt eū in cruce ⁊ extendētes funibꝫ totū coꝛpꝰ eiꝰ ſicut eis miſſū fuerat ſu-ſpēderūt. Sicq̄ biduo pendēs in cruce ꝯfoꝛtabat mētes cre dēciū ī dn̄o. Aſtātes vero tur be fere vigīti milia hoīm int̄ quos erat frater egee ſtrato-cles noīe q̄ ſimul clamabat cū pplo: iniuſto iudicio ſctm̄ virū hoc pati interea vadit oīs ppls cū clamoꝛe ad domū egee: oēſq̄ pariter clamātes et dicētes. Uirū ſctm̄ pudicū oꝛnatū moꝛibꝫ bonū doctoꝛē piū/ modeſtū/ rationabilē nō debere hoc pati ſꝫ debere de cru ce deponi qꝛ iā ſcd̄a die in cru ce poſitus veritatē pꝛedicare nō ceſſat. ℟. Dū pābularet dn̄s iuxta mare ſecus litꝰ ga lilee vidit petrū et andꝛeam rethia mittentes in mare et vocauit eos dicens. Uenite poſt me faciam vos piſcato-res hoīm. ℣. Erāt enī piſca-toꝛes ⁊ ait illis. Uenite ꝛc. ii

Tunc egeas expaueſcēs ꝓplm ꝓmittēs ſe eum velle deponere ſimt̄ cepit ire Quē vidēs ſctūs andꝛeas di xit. Quid tu ad nos egea ve-niſti. Si vis credere xp̄o apie tur tibi via indulgēcie ſicut ꝓmiſi. ſi autē veniſti ad hoc tantū vt me ſoluas ego peni tus hic de iſta cruce viuēs in coꝛpoꝛe deponi nō potero iā enī regē meū video iā adoꝛo iam ī eius cōſpectu cōſiſto/ et tuis miſeriis condoleo qꝛ pa ratus te expectat interitꝰ Cu ra ꝓ te miſer dū adhuc potes ne tūc īcipias velle cū nō po-teris. ℟. Mox vt vocem dn̄i pꝛedicātis audiuit btūs ādꝛe as relictis rethibꝫ quoꝛū vſu actuq̄ viuebat. Eterne vite ſecutꝰ ē pꝛemia largientē. ℣. Ad vniꝰ iuſſiōis vocē relictis rethibus beatus andꝛeas. Eterne vite ſe. Lectio tercia.

Tunc voce magna bea tus andꝛeas ait domi ne ieſu chꝛiſte magiſter bone iube me de iſta cruce non de-poni niſi ante ſuſcipias ſp̄m

meū. Et cū hec dixisset vidē- tibus cunctis splendor nimi⁹ sicut fulgur de celo veniēs ita circūdedit eū vt penit⁹ pre ip so splēdore ocli hūani eū nō possēt aspicere. Cūqꝫ pmāsis- set splēdor fere dimidie hore spacio abscedēte luīe emisit spm̄ sil' cū ipo luīe pgens ad dn̄m cui ē honor ⁊ glīa ī scla sclor amē R. Homo dei du- cebat' vt crucifigeret' ppl's aūt clamabat voce magna dicēs innocēs hui⁹ sanguīs. Sine causa dānat'. V. Cūqꝫ carnifi ces ducerēt eū vt crucifigeret' fact⁹ ē ꝯcurs⁹ pplor clamātiū ⁊ dicētiū. Inno. Glīa. Sine cā. V. Dilexit ādreā dn̄s. R. In odo. In laud hec sola ā. Salue crux p̄ciosa suscipe di scipulū ei⁹ q̇ pepēdit in te ma gister me⁹ xp̄s. p̄s. Dn̄s reḡ. cp̄z. Corde credit'. hy⁹. Exul tet celum. V. Annūciauerūt opa dei. ān. Uidēs andreas crucē cū gaudio dicebat quia amator tuus sēp fui ⁊ deside raui āplecti te o bona crux. p̄ Bn̄dict⁹. or. Maiestatē. Ad p̄mā. ā. Salue crux. p̄s. De⁹ in noīe. ān. Te iure. cp̄. Regi Cetera ad p̄mā ⁊ ad oēs ali- as horas ⁊c. Ad iii. ān. Btūs ādreas orabat dicēs dn̄e rex et'ne glīe suscipe me pēdētē ī patibulo. cp̄m. Corde credi- tur. R. et V. de cōmuni vni- us apostoli. oratio vt supra. Ad vi. ān. Non me pmittas dn̄e famulū tuū a te separa ri tēpus est vt cōmendes ter re corpus meū. p̄. Defecit. cp̄ Non eī est distinctio iudei et greci nā idem dn̄s omniū di ues in omnes qui inuocāt il- lum. Ad ix. ān. Qui perseque batur iustū demersisti eū dn̄e in infernū et in ligno crucis dux iusti fuisti. p̄. Mirabilia cp̄. Omnis quicunqꝫ inuoca uerit nomen dn̄i saluus erit.

¶ Finit cōmune sāctorū cū cōmemoratione btē marie v ginis per totum annum vna cum dedicatione ecclesie.

¶ In dei nomine ame̅. Breuiarii Aberdonen̄. ad vsum ecclesie scoticane potissimum pars estiualis incipit. ¶ In festo scte̅ trinitatis ad vs̄. su

Gloria ti- (per psal. ān. bi trinitas equalis vna deitas ꝯ ante oīa secula ꝯ nūc et ī ppetuū. p̄s. Laudate pue. ān. Laus ꝯ perēnis gloria deo patri ꝯ filio sctō simul paraclito in scla scloꝝ. p̄s. Lauda te dn̄z om. ān. Gloria laudis resonet in ore oīm patri geni teqꝫ proli spiritui sancto pariter resultet laude perenni. p̄s Lauda aīa mea. ā. Laus deo patri geniteqꝫ ꝓli ꝯ tibi sācto studio perenni spiritui nr̄o resonet ab ore oē p euū. p̄. Lau. do qm̄ bo. ān. Ex quo oīa p que̅ oīa in quo oīa ip̄i gloria in secula. p̄s. Lau. hie. Capm

Gracia dn̄i nr̄i iesu xp̄i et charitas dei ꝯ communicacio scti̅ spūs sit semper cū oībus nobis. R. Honor virt⁹. hy⁹. Adesto sācta trinitas par splendor. Ut in psal. notat. V. Bn̄dicam⁹ patre̅ et fi. ān. Gr̄as tibi de⁹ gracias tibi vera vna trinitas vna et sūma deitas sancta et vna vnitas. p̄s. Mgt. Orō.

Omp̄s sempiterne de⁹ q̇ dedisti famulis tuis in confessione vere fidei eterne trinitatis gloriā agnoscere: et in potēcia maiestatis adorare vnitate̅ q̄s. vt eiusde̅ fi dei firmitate ab oīb⁹ semper muniamur aduersis. Qui viuis et regnas de⁹ Per. Ad cō pleto. ān. Miserere. p̄s. Cū īuocare̅. Cp̄. Tu ī nobis. hy⁹. Saluator mūdi. V. Custodi nos. ān. Luce̅ tuā dn̄e nobis cōcede vt destitutis cordium tenebris puenire possimus ad lumen q̇ est xp̄s. p̄s. Nunc dimittis. Hoc cōple dr̄ in oīb⁹ festis duplici. ab hac die vsqꝫ ad aduen. dn̄i et ab octa. epy. vsqꝫ ad dn̄icā p̀mā xl. nisi ī festis et octa. scte̅ marie: ꝯ nisi ī festo reliquiaꝝ et oīm sctōꝝ Dicetur eciā in festo ꝯ ī octa. dedica. ecclesie de quocūqꝫ fit seruī. si extra aduen. ꝯ xl. et te̅pus pasche si p estate̅ contigerit: vel alias qn̄ oct. cuz regi. chori habere poterīt: sicut habetur ī eode̅ festo. Ad matut Inuita. Deū verū vnū in trinitate: ꝯ trinitate̅ ī vnitate. Uenite adorem⁹. p̄s. Uenite. hy⁹. Adesto sancta trinitas In. i. noc. ān. Adesto de⁹ un⁹ omp̄s: pater et fili⁹ ꝯ spūs sāctus. p̄s. Dn̄e dn̄s nr̄. ān. Te vnū in substācia: trinitate̅ in psonis confitemur. p̄s. Celi enarrāt. ān. Te semp ide̅ esse

uiuere et itelligere pfitemur ps. Dñi est terra. v. Benedicamus patrẽ et filiũ cũ sancto spiritu. L. i.

Credim⁹ sanctã trinitatẽ id ẽ patrẽ et filiũ et spiritũ sanctum deũ oĩpotentẽ vni⁹ substancie: vni⁹ essencie: vni⁹ potestatis creatorẽ oĩum creaturarũ: a quo oĩa et per quẽ omĩa et in quo oĩa sũt Credim⁹ patrem a seipso nõ ab alio filium a patre genitũ deũ verũ de deo vero: lumẽ verũ de lumine vero: nõ tñ duo lumĩa sed vnũ lumen. Tu. R. Bñdicat nos de⁹ de⁹ noster Bñdicat nos de⁹ Et metuãt euz omnes fines terre. v. De⁹ misereatur nrĩ et bñdicat nos deus. Et metuãt. L. ii.

Credimus spiritũ sctm̃ a patre et filio equaliter pcedẽtem cõsubstãcialẽ et coeternũ patri et filio. Pater ẽ de⁹ plen⁹ in se fili⁹ de⁹ plenus a prẽ genit⁹: spũs sctũs plen⁹ de⁹ a prẽ et filio pcedẽs Nõ tñ tres deos dicim⁹ sed vnũ deũ oĩpotẽtẽ eternũ ĩuisibilẽ et ĩcõmutabilẽ q̇ tot⁹ vbiq3 ẽ et totus vbiq3 presẽs est. R. Bñdict⁹ dñs de⁹ israel q̇ facit mirabilia sol⁹ Et bñdictũ nomẽ maiestatis ei⁹ in eternũ. v. Replebit maiestate ei⁹ oĩs terra fiat fiat. Et. L. iij.

Non p partes diuisus ẽ sed tot⁹ in oĩb⁹ nõ localiter sed potẽcialiter. Qui sine cõmutacione sui mutabilia creauit et creata gubernat semp manẽs qd ẽ Cui nichil accidẽs eẽ poterit: q2 simplici diuinitatis nature nichil addi vel minui potest: q2 sẽp est qd est. R. Quis deus magnus sicut de⁹ noster. Tu es de⁹ q̇ facis mirabilia. v. Notã fecisti in populis ṽtutẽ tuam redemisti in brachio tuo populũ tuũ. Tu. Gl'ia. Qui facis. In. ii. noc. ãn. Te inuocamus te adoram⁹ te laudamus o btã trinitas. ps. Deus noster refu. ãn. Spes nrã salus nrã honor noster o beata trinitas. ps. Dẽs gentes. ãn. Libera nos salua nos iustifica nos o btã trinitas. p. Magnus dñs. v. Bñdictus es domine in firmamẽto celi. L. iiii

Cui pprium est cui sempiternũ est cui idẽ est esse viuere et intelligere Et hec tria vnus deus et vn⁹ dñs hec tria Idẽ deus et dñs vera et sẽpiterna trinitas ĩ psonis: vera et sempiterna vnitas est ĩ substãcia q2 vna est substãcia prĩ et fili⁹ et spũs sctũs Hec vero sancta trinitas nichil mai⁹ est ĩ tribus psonis simul noĩatis: q̃ in vnaq̃q3 psona semel dicta

Quia vnaq̄q3 psona plena ē substācia in se: nō tn̄ tres substancie: sed vn9 de9 vna substancia vna potēcia: vna essēcia. vna eternitas. vna magnitudo. vna bonitas pater et filius & spirit9 sanctus. R. Magn9 dn̄s nr̄ & magna virtus ei9 Et sapiēcie ei9 nō est nūerus. V. Magn9 dn̄s & laudabilis nimis: et magnitudinis ei9 nō est finis. Et. Lec. v

Sed nec aliud est pater ī natura q̄ fili9 & spūs sctūs Nec aliud filius & spirit9 sanct9 q̄ pater in natura: q̇b9 vna est natura. Sed ali9 pater ī psona: ali9 fili9 ī psona: ali9 spiritus sanct9 in psona. In patre manet eternitas: in filio equalitas: in spiritu sctō eternitatis equalitatisq3 cōnexio Unū oēs in substācia & essencia et oīpotēcia & deitate Sicut eni̅ eadē sancta trinitas insepabilis est in opibus consorꝛs in volūtate: ita equalis in gl̄ia. R. Gl̄ia pr̄i genitēq3 pꝛoli et tibi ꝯpar vtriusq3 sēp spūs alme de9 vn9. Omni tēpoꝛe secli. V. Da gaudioꝛū p̄mia da gr̄arū munera dissolue litis vīcula astrīge pacis federa. Omi. L. vi.

Credim9 (federa. Omī. L. vi.) eūdē filiū dei verbū eternaliter natū de patre: & cōsubstācialem patri p oīa: tēpoꝛaliter natū de spiritu sancto ex maria virgine: duas habentem natiuitates. vnā ex pr̄e eternā aliā ex matre tempoꝛalē. Qui eciā fili9 dei sue carnis cōcepciōe ē ꝯcept9: et sue carnis natiuitate nat9 Deīde deū veꝝ cōceptū cōfitemur et deū verū natū: eūdēq3 verū deū et verū hominē vnū iesum xp̄m: vnū filiū dei vnigenitū: pꝛopꝛiū et perfectum in duab9 naturis in vni9 persone singularitate: īpassibilē et passibilē: moꝛtalē atq3 immoꝛtalē: crucifixū infirmitate nr̄a: eūdēq3 viuētē semp in virtute sua. R. Honoꝛ virtus et potestas et imperiū sit trinitati in vnitate vnitati ī trinitate In perenni seculo ꝝum tp̄e. V9. Trinitati lux perennis vnitati sit dec9 ppetim. In perēni. Gl̄ia pr̄i. In peren. In. iii. noc ān. Charitas pr̄ ē gr̄a xp̄s cōicacio sp̄s o btā trinitas. ps. Nōne deo. ān. Uerax ē pater Uitas fili9 veritatis spūs o btā trinitas. ps. De9 iudiciū. an. Una igit̄ pateꝛ logos paclitusq3 substancia est o btā trinitas. ps. Cātate. i. V9 Uerbo dn̄i celi firmati sunt. R. Et spiritu oꝛis ei9 oīs virt9 eoꝝ. Tres vltime lec. legāt ī capis sericis. Scd̄m iohānē. iii. c. L. vii

IN illo tp̄e Erat homo ex phariseis nichodem⁹ nomie p̄ꝛiceps iudeoꝝ. Hic venit ad iesū nocte ⁊ dixit ei. Rabbi scimus qꝛ a deo venisti magister. Et rel. Sermo ex ꝯmētario venera. be. pbri. Lctō. vii.

Sicut ex lectione scti euāgelii frēs charissimi audistis: pꝛinceps iudeoꝝ venit ad iesū nocte cupiēs secreta ei⁹ allocucione pleni⁹ discere mysteria fidei: cui⁹ apta ostēsiōe signoꝝ aliquatenus iā rudimēta pcepat Qui qm̄ pꝛudēter ea q̄ ab illo fieri videbat intelligere curauit: sublimiter ea que ab illo querebat īuestigare ꝓmeruit. Rm. Tibi laus tibi gl'ia tibi graciaꝝ actio. In secula sēpiterna: o beata trinitas. V. Et benedictuꝫ nomen gloꝛie tue sanctū et laudabile et super exaltatum. In secula. Lcō. viii.

Rabbi inquit scim⁹ qꝛ a deo venisti magister. Nemo ei potest hec signa facere q̄ tu facis nisi fuerit deus cum eo. A deo igitur iesū venisse ac magisteriū celeste mūdo adhibēdū cōfessus est. Deū fuisse cum illo miraculis ꝓdētibus itellexit: necdū tñ ip̄m deū esse cognouit: sed qꝛ quē magistrū nouerat veritatis: studiose docēd⁹ adiit: merito ad agnicionē diuinitatis eius pfecte doctus subiit: merito vtriusq̄ natiuitatis ei⁹ dīne scilicet et hūane sꝫ et passiōis atq̄ ascēsionis ipsi⁹ archana pcepit: necnō eciā modū scōe regeneracionis: ingressū q̄q̄ regni celestis aliaq̄ plurima doctrine euangelice sacramenta dño reuelante didicit. R. Bñdicam⁹ patrē ⁊ filiū cū sctō spū laudem⁹ et sup exaltem⁹ eū In secula. V. Bñdictus es dñe in firmamēto celi et laudabilis et gloꝛiosus In secula. Lectio nona.

Rñdit ei iesus et dixit ei. Amē amē dico tibi: nisi quis natus fuerit denuo nō potest videre regnū dei. Que sētēcia tanto apcius cūctis fidelibus lucet q̄pto ꝯstat qꝛ sine hui⁹ luce fideles esse nequeūt. Quis eī sine lauacro regeneraciōis remissionē pctōꝝ cōsequi et regnū valeat ītrare celoꝝ. Sꝫ nichodemus q̇ venit ad dñm nocte nec dū lucis mysteria cape nouerat nā et nox ī qua venit ipsā eius qua p̄mebatur ignoꝛāciā designat: necdū nūero eoꝝ sociat⁹ erat: q̇bus ait apl's. Fuistis aliqñ tenebꝛe nūc aūt lux ī dño. R. Sūme trinitati simplici deo vna diuinitas eq̄lis gl'ia coeterna maiestas pr̄i ꝓliq̄ sctōq̄ flamini. Qui totū subdit suis oꝛbē legib⁹ V. Pꝛestet nobis gr̄am deitas btā pa

tris ac nati pitercꝫ spūs almi Qui. Gl'ia. Qui v. Bñdict⁹ es dñe ī firmamēto celi. In l. ān O Beata et bñdicta ⁊ glo riosa trinitas pater ⁊ fi lius et spūs sctūs. p̄. Dñs reg̃ v. Tibi laus tibi gl'a tibi gra ciaꝝ actio. ān. O btā bñdicta gl'iosa trinitas pater et fili⁹ ⁊ spūs sctūs. ps. Iubilate deo. v. Miserere miserere miserere nobis. ā. O vere sūma sēpiter na trinitas pater ⁊ fili⁹ ⁊ spūs sctūs. ps. De⁹ de⁹ me⁹. v. Tibi laus tibi gl'ia tibi gl'arū actio ā. O vera sūma sēpiterna tri nitas pr̄ fili⁹ ⁊ spūs sctūs. ps. Bñdicite. v. Miserere miserē miserere nobis. ā. Te iure lau dāt te adoꝛāt te gloꝛificāt oēs creature tue o btā trinitas. p̄. Laudate. v⁹. Tibi laus tibi gl'ia tibi gl'arū actio. Capm. O Altitudo diuiciaꝝ sapiē cie et sciēcie dei: ꝙ incōp= hēsibilia sūt iudicia eius et in uestigabiles vie eius: qm̄ ex ip so et p ipsū et in ipso sunt oīa ipsi gloꝛia in secula. Hymnus O Pater sācte mitis atcꝫ pie o iesu xp̄e fili venerā de paraclitusqꝫ spūs o alme de⁹ eterne. Trinitas sctā vni tasqꝫ firma deitas vera boni tas īmēsa lux āgeloꝝ salus oꝛ phanoꝝ spesqꝫ cūctoꝝ. Ser= uiūt tibi cūcta q̄ creasti: te tue cūcte laudāt creature nos q̄cꝫ tibi psallim⁹ deuoti tu nos ex audi. Gl'ia tibi oīpotēs deus trinus et vn⁹ magn⁹ et excels⁹ te decet hymn⁹ laus honoꝛ ⁊ dec⁹ nūc et ī euū. Amē. v Sit nomē dñi bñdictū. ā Bñdicta sit creatrix et gubernatrix oīuꝫ sctā et īdiuidua trinitas ⁊ nūc et sp et p īfinita sclōꝝ scl'a. ps Bñdict⁹. oꝛ Oīps sēpil'ne de⁹ Ad. i. ān. O btā. ps. De⁹ ī noīe Btī īmaculati Retribue. Qui cunqꝫ vult. hec. ān. O beata. dꝛ per totā ebd. sup oēs psal. ad p̄mā. qñ de trinitate fit serui ciū. Qñ vo fit seruiciū de ali quo sctō īfra octa. trinitatis: tūc dꝛ eadē. ān. O btā sup. ps Quicunqꝫ vult. R. Iesu xp̄e. cum. alleluya. v⁹. Qui sedes. Ad. iii. et ad alias hoꝛas oēs ān. sine v. dñr ān. O btā bñdi cta. ps. Legē pone. Cap. O al titudo. R. Bñdicam⁹ patrē ⁊ filiū cū sctō spū. Allā allā. v Laudem⁹ ⁊ superaltem⁹ eū in secl'a. Allā allā. v. Bñdict⁹ es dñe in firmamēto. Ad. vi. ān O vera. ps. Defecit. Capm. TRes sūt qui testimoniū dant ī celo pater verbū et spirit⁹ sctūs et hi tres vnū sunt. R. Benedict⁹ es dñe in firmamēto celi. All'a all'a. v. Et laudabilis et gl'ios⁹ ī scl'a v. Uerbo dñi celi. Ad. ix. ān.

Teiure. ps. Mirabilia. Capm

Unus domin9 vna fides vnũ baptisma vn9 de9 et pater oĩum: q̇ sup oẽs et p oĩa et in oĩbus nobis qui est bñdict9 ĩ secula. R. Uerbo dñi celi firmati sũt. Allã allã. V9. Et spũ oris ei9 oĩs Vt9 eor. V Sit nomẽ dñi bñdictũ. Ad vs ãn. O btã. ps Dixit dñs. Et ceti pi do. Cp: O altitudo. R. Bñdicam9 patrẽ. hy9. Adesto sctã. V. Bñdicam9 pa. ãn. Te deũ patrẽ ĩgenitũ te filiũ vnigenitũ te spm sctm paclitũ sãctã indiuiduã trinitatẽ toto corde et ore cõfitemur laudamus atq bñdicimus tibi gloria ĩ secula. ps. Mgt. Or vts Ad has vs nõ solet fieri mẽo de festo iii lec sine regimĩe chori in crastino cõtingẽte nisi festum ix lec cõiunctũ fuerit tũc de vtrisq solummodo fiet mẽo. Per hos tres dies fiet seruicium de cmẽo (nisi festũ ix lec interuenerit vel vigilia scti iohãnis baptiste vel nisi oct trinitatis sint cũ regimĩe chori vt in pluribus ecclesie regni Scocie cluetudo approbata extat) et tm mẽo de trinitate cũ ãn de noct suo ordine. Et si aliquod festum simplex ix lect hiis tribus diebus contigerit totũ seruiciuz erit de festo et medie lect de trinitate nisi festum triũ lec cõiũctum fuerit: tunc medie lect. erunt de festo coniuncto si p prie lect habeantur sinautem medie lect erunt de trinitate et tantum mẽo de festo coniũcto qp per totum annum obseruetur. Et dicuntur V et R secundum ordinem noctur. tamen vbi festum trinitatis est festum loci tunc in hiis tribus diebus fiet seruicium de octa trinitatis cum regimine chori/ nisi aliquod festum ix. lect interuenerit tunc añe super ps Magnificat et Benedictus. dicuntur suo ordine que ad primas vesperas dicebantur et eciam ad memoriã de trinitate cum de aliquo festo. ix lectionum fit seruicium Ad primam/ terciam/ sextam/ et nonam/ omnia fiant sicut in prima die sz more festi simplicis ix lec. Lectiones per ebdo. quando de trinitate agit Feria secunda. Lectio prima.

Confitemur et credim9 sanctam atq ineffabilẽ trinitatem patrem et filium et spiritum sanctum: vnum deum naturaliter esse vnius substancie vnius nature vniusqz maiestatis atq virtutis Et patrem quidem non genitum non creatum: sed ingenitum profitemur. Ipse enim

a nullo originē duxit: ex quo filius natiuitatem et spiritus sanctus processionem accepit Tu autem. Lectio secunda.

Hōs igitur ipse est et origo tocius diuinitatis. Ipse quoqȝ pater essencia quidem ineffabilis substancie sue filium suum ieffabiliter genuit nec tamen aliud ꝙ quod ipse est. Genuit deus deum lux lucem.

Ab ipso ergo est omnis paternitas in celo et in terra. Filium quoqȝ credimus de substancia patris sine inicio ante secula genitum: nec tamen factum esse fatemur: quia nec pater sine filio: nec filius aliquando extitit sine patre.

Et tamen non sicut filius de patre: ita pater de filio: quia non pater a filio generacionem accepit. Tu. Lctō tercia.

Filius ergo deus a patre pater autem deus: sed non de filio. Ille aūt filius patris: deus de patre: equalis tamen p omnia filius patri: quia nec nasci cepit aliquādo nec desiit hic eciam vni9 cum patre substancie creditur. Propter qd et omousyon patri dicitur. Hoc est eiusdē cum patre substancie: omo enim grece vnū dicitur vsya vero substancia dicitur: quod vtrumqȝ coniunctū sonat vna substancia.

Feria tercia. Lectio prima

Neqȝ enī de nichilo neqȝ de aliqua alia substancia sed de pr̄is vtero id est de substācia eius idem filius genitus vel natus esse credendus est. Sēpiternus est quoqȝ et filius. Qm̄ si sēp pater fuit semp habuit filium cuius pater esset. Et ob hoc filiū de patre natum sine inicio confitemur. Tu. Lectio secunda

Nec enim eūdem filium dei peo ꝙ de patre sit genit9: desecte nature porciūculā noīamus. Sed perfectum patrem pfectum filiū sine minucione sine defectione genuisse asserimus. Qz soli9 diuinitatis est ī equalē filiū nō habere. L. iii.

Hic eciā filius dei natura filius est: non adopcione. Quē de9 pater nec voluntate nec necessitate genuisse credēdus est: quia nec vlla in deum necessitas cadit nec voluntas sapienciam preuenit. Spiritum sanctum quoqȝ qui est tercia in trinitate persona: vnum atqȝ equalem cum deo patre et filio credimus esse deū vnius substancie vnius quoqȝ nature esse non tamen genitum vel creatum: sed ab vtrisqȝ procedentem amborum esse spiritum. Tu autem domine

Feria quarta. Lectio prima

Hic eciā spūs sanct9 nec īgenitus nec genit9 credit: ne autem si ingenitū dixerim9 duos patres dicam9 aut si genitum: duos filios mōstremus Qui tñ nec patris tm̄ nec filii tm̄. sed simul patris et filii spiritus dicitur. Lectio scda.

Nec enī de patre tm̄ procedit in filiū vel de filio tm̄ procedit ad sanctificandū creaturā: sed simul ab vtriusqꝫ processione monstratur: qꝛ caritas siue sanctitas amboꝝ esse agnoscitur Hic igitur spirit9 sanct9 missus ab vtrisqꝫ creditur sed minoꝛ patre et filio non habet sicut filius ppter assūptā carnē minoꝛē se prē et spiritu sctō esse testat. lc. iii

Hec est sancte trinitatis relata narracio que non triplex sed trinitas et dici et credi debet Nec recte dici potest vt in vno deo sit trinitas: sed vnus de9 trinitas In relatiuis vero psonaꝝ noīb9 prē ad filiū fili9 ad patrē. spūs sāct9 ad vtrosqꝫ refertur Que cū relatiue tres psone dicantur vna tñ natura vel substācia creditur Nec sicut tres persōnas ita tres substācias confitemur. Sed vnā substāciam tres autem psonas. Tu autē

¶ In festo coꝛpoꝛꝫ xp̄i

Sacerdos ī (ab vs̄ ān.

eternū xp̄s dñs scdm oꝛdinē melchisedech: panē et vinum obtulit. ps̄. Dixit dñs. ā. Miserato ꝛ dñs escā dedit timētibus se ī memoꝛiā suoꝛ mirabiliū. ps̄. Confiteboꝛ. ān. Calicē salutaris accipiā et sacrificabo hostiā laudis. ps̄. Credidi. ān. Sicut nouelle oliuarum ecclesie filii sunt in circuitu mense dñi. ps̄. Btī oēs. ān. Qui pacē ponit fines ecclesie frumenti adipe saciat nos dñs p̄. Lauda hie. Cp̄m

Dominus noster iesus xp̄us in qua nocte tradebatur accepit panē et graci as agēs fregit et dixit: accipite et manducate hoc est coꝛpus meū qd p vobis tradet R. Homo quidā fecit cenam magnā et misit seruū suū hora cene dicere inuitatis vt venirent Quia parata sūt oīa V. Venite comedite panē meum et bibite vinū qd miscui vobis Qꝛ Gloꝛia Qꝛ. Hy9.

Sacris solenniis iuncta sint gaudia: et ex p̄coꝛdiis sonent p̄conia: recedant vetera noua sint omīa coꝛda uoces et opa Noctis recolitur cena nouissima: qua xp̄s creditur agnum et azima: dedisse fratribus iuxta legittima priscis indulta patribus Post agnū typicū expletis

epulis corpus dn̄icū datū di scipulis sic totū oībus q̄ totū singulis ei⁹ fatemur manibus. Dedit fragilib⁹ corporis ferculū. deditq̄ tristibus sanguīs poculū. dicēs accipite qđ trado vasculū oēs ex eo bibite. Sic sacrificium istud īstituit cui⁹ officiū committi voluit: solis p̄sbyteris quib⁹ sic cōgruit: vt sumant et dēt ceteris Panis angelicus fit panis hoīꝫ: dat panis celic⁹ figuris terminū: o res mirabilis mādūcat dn̄ꝫ: pauper seruus ⁊ hūilis Te trina deitas vnaq̄ poscimus sicq̄ nos visitas sicut te colim⁹: p̄ tuas semitas duc nos quo tēdimus ad lucē quā īhabitas. Amen. ℣. Panē de celo p̄stiti sti eis. ℟. Omne delectamētū in se habētē alleluia. ā. O q̄ suauis est dn̄e sp̄us tu⁹ q̄ vt dulcedinē tuā ī filios demōstrares pane suauissimo de celo p̄stito esuriētes replens bonis fastidiosos diuites dimittēs inanes. p̄s. Mḡt. Orō Deus q̄ nobis sub sacramēto mirabili passionis tue memoriā reliq̄sti: tribue q̄s: ita nos corporis ⁊ sanguinis tui sacra mysteria venerari vt redēpcionis tue fructū in nobis iugiter senciam⁹. Qui viuis et regnas cū deo p̄re in vnita. sp̄us scī. ⁊c. Nulla fiat memo. in audiēcia nisi aliquod festū dup̄. ī ista quarta feria celebratū fuerit tn̄c fiat de festo solēnis mēo. Ad cōpleto. oīa fiāt sicut ī festo sācte trinitatꝭ. Ita tn̄ q̄ in fine hym. dicet Gloria tibi dn̄e q̄ natus. Hic eciā ℣. dicit ī fine oīm hym. sup̄ horas q̄tidie p̄ octa. et in octa. qn̄ fit seruiciū de corpore xp̄i Ad matu. Inuitato. Christū regem adoremus dn̄antē gētibus Qui se manducātib⁹ dat sp̄us pīgue dinē. p̄s. Uenite. Hy⁹. Pange lingua gloriosi corporis mysteriū: sanguinisq̄ preciosi quē ī mūdi p̄cium fructus vētris generosi rex effudit genciū. Nobis dat⁹ nobis nat⁹ ex intacta virgīe et in mūdo cōuersat⁹ sparso verbi semine: sui moras īcolat⁹ miro clausit ordine In sup̄me nocte cene: recūbēs cū fratrib⁹: obseruata lege plene cibis ī legalib⁹: cibū turbe duodene se dat suis manib⁹. Verbū caro panē verū: verbo carnē efficit: fitq̄ sanguis xp̄i merū: et si sensus deficit ad firmādū cor sincerū sola fides sufficit Tātū ergo sacramētū veneremur cernui: et antiquū documētū nouo cedat ritui p̄stet fides supple-

mētū sēsuū defecti Genitori genitoqȝ laus & iubilacio sal⁹ honor ꝟtus q̄qȝ sit & bn̄dictio procedēti ab vtroqȝ cōpar sit laudacio. Amē. In. i. noc ān Fructū salutiferū gustādū dedit dn̄s mortis sue tp̄e. p̄. Beatus vir. ā. A fructu frumēti & vini multiplicati fideles ī pace xp̄i reqescūt. p̄s. Cū īuoca. ān. Cōmunione calicis q̄ deus ip̄e sumit nō vitulorꝫ sāguine cōgregauit nos dn̄s. p̄s. Cōserua ꝟ. Panē celi dedit eis. R. Panē āgelorꝫ māducauit hō.

Immensa diuine (lc. i. largitatis bn̄ficia exhibita pplo xp̄iano ineffabilem ei cōferūt dignitatē. Neqȝ enī est aut fuit aliqñ tā grandis nacio q̄ habeat deos approp in quātes sibi: sicut adest nobis de⁹ nr̄. R. Immolabat hedū mltitudo filiorꝫ isrl ad vespā pasche Et edebat carnes & azimos panes. ꝟ. Pascha nr̄m īmolat⁹ ē xp̄s itaqȝ epulemur ī azimis sinceritatꝭ & ꝟitatꝭ Et.

Unigenitus siquidē dei (l. ii fili⁹ sue dīnitatꝭ volēs nos eē pticipes: nr̄aȝ naturā assūpsit vt hoīes deos faceret factus homo: et hoc insup qd̄ de nostro assūpsit totū nobis cōtulit ad salutē. R. Comedetis carnes & saturabimini panib⁹ Iste est panis quē dedit vobis dn̄s ad vescēdum. ꝟ Nō moyses dedit vobis panē de celo: sed pater meus dat vobis panē de celo verum. Iste. L iii.

Corpus nāqȝ suum ꝓ nr̄a recōsiliaciōe ī ara crucis hostiā obtulit deo p̄ri sāguinē suū fudit ī precium simul & lauachrꝫ vt redēpti a miserabili seruitute: a p̄cc̄is oībus liberemur et mūdemur: & vt tāti bn̄ficii iugis. ī nobis maneret mēoria: corpus suū ī cibū et sāguinē suū ī potū sub sp̄ē panis & vini sumēdū fidelib⁹ dereliq̄t R. Respexit helyas ad caput suū subcinericiū panē qui surgēs comedit & bibit Et ābulauit ī fortitudine cibi illi⁹ vsqȝ ad mōtē dei. ꝟ. Si q̄s māducauerit ex hoc pane viuet in et̄nū. Et. Glr̄ia. Et. In ii. no. ā. Memor sit dn̄s sacrificii nr̄i: et olocaustū nr̄m pigue fiat p̄s. Exaudiat. ān. Parat̄ nobis mēsa dn̄i aduersus oēs q̄ tribulāt nos. p̄s. Dn̄s regit. ā In voce exultacionis resonāt epulātes ī mēsa dn̄i. p̄s. Quē admo. ꝟ Cibauit eos ex adipe frumenti. R. Et de petra melle saturauit eos. Lctō. iiii

O preciosū & admirādum cōuiuiū et salutiferum et oī suauitate repletū. Quid enī hoc cōuiuio p̄ciosius esse potest in quo nō carnes vitulorꝫ & hyr

cor vt oli ī lege sed nobis xp̄s sumēdus pponit verus deus Quid hoc sacramēto mirabilius ī ip̄o nāq panis et vinū in corp9 xp̄i et sāguinē substācialiter cōuertunt Ideoq xp̄s deus & hō pfect9: sub modici panis specie cōtinet. R. Panis quē ego dabo caro mea ē p mundi vita litigabāt ergo iudei dicētes. Quō potest hic nobis dare carnē suā ad mā ducādū. V Locut9 est ppls cō tra dn̄m aīa nr̄a nauseat sup cibo isto leuissimo. Quō. lc. v

Nullum ergo sacramētū est isto salubrius quo purgātur pc̄tā: virtutes augētur: & mēs oīum sp̄ūaliū carismatū abūdāciā impinguat. Offert ī ecclesia p viuis & mortuis vt oībus psit qd̄ est p salute oīum institutū. Suauitatē deniq hui9 sacramēti null9 exp̄mere sufficit: p qd̄ sp̄ūalis dulcedo ī suo fōte gustat & recolit memoria illi9 quā ī sua passione xp̄s mōstrauit excellētissime charitatis. R. Cenātib9 illis accepit ies9 panē & bn̄dixit ac fregit deditq discipulis suis & ait. Accipite & comedite hoc est corp9 meū. V Dixerūt viri tabernaculi mei q̇s det de carnib9 ei9 vt saturemur. Accipi.

Romanus igit pōtifex (l. vi. vrbanus quartus hui9 deuocione sacramēti affect9 pie statuit istā solēnitatē prima quīta feria post octauas pēthecostes a cūctis celebrari: vn̄ oībus vere cōtritis & cōfessis: q̇ matutinali officio hui9 festi p̄sēcialiter īteressēt ī ecclīa vbi celebraret cētū dies. Qui vo misse totidē. Silr q̇ in primis vespis totidē q̇ vo scd̄is toti Eis vero qui prime tercie: sexte none ac cōpletorii adessent officiis p qualibet horar ip̄arū quadragīta dies ac singulis diebus octauar q̇ misse et oībus ceteris horis adessēt: similiter cētū dies. R. Accepit iesus calicē postq̄ cenauit dicēs Hic calix nouū testamētū est in meo sāguine. Hoc facite in meā cōmemoracionem. V. Memoria mēor ero et tabescet ī me aīa mea. Hoc. Glīa. Hoc.

In. iii. noct. ān. Introibo ad altare dei sumam xp̄m qui renouat iuuētutē meā. p̄s. Iudica me deus et discerne. ān. Cibauit nos dn̄s ex adipe frumēti et de petra melle saturauit nos. p̄s. Exultate deo An Ex altari tuo dn̄e xp̄m sumimus in quē cor et caro nr̄a exultāt. p̄s. Quā dilec. V. Educas panē de terra. R. Et vinū letificet cor hoīs. Tres vltime lect legāt ī capis sericis. Euāgeliū scd̄m iohānē. l. vii

IN illo tp̄e dixit ies9 disci
pulis suis ⁊ turbis iudeo
rū. Caro mea vere est cib9 ⁊ sā
guis me9 vere est potus. Et. rꝫ
Omel. ex cmēta. b. augustini.
Cū enī cibo ⁊ potu id appe
tāt hoīes vt nō esuriāt neqꝫ si
ciāt. Hoc vere nō pstat nisi iste
cibus et potus q eos a qb9 su
mitur : imortales et icorrupti
biles facit id ē socios eorꝫ sctō
rū vbi pax erit ⁊ vnitas plena
atqꝫ pfecta. Propterea qppe si
cut eciā āte nos hoc itellexerūt
hoīes dei : dñs nr̄ ies9 xp̄s cor
pus et sāguinē suū i eis rebus
cōmēdauit : q ad vnū aliqd re
digūtur. Ex multis nāqꝫ gra
nis efficit vn9 panis ⁊ ex mul
tis racemis vinū cōfluit. R.
Qui māducat meā carnē ⁊ bi
bit meū sāguinē. In me ma-
net ⁊ ego i illo. V. Nō est alia
nacio tā grādis q habeat deos
appropīquātes sibi sicut deus
nr̄ adest nobis. In me. L. viii
Deniqꝫ iā exponit quomodo
id fiat qd loquit et qd sit mā
ducare corpus ei9 ⁊ sāguinē bi
bere Et qui māducat meā car
nē et bibit meū sāguinē i me
manet ⁊ ego i eo. Hoc est ergo
māducare illā escā : et illū po
tū bibere i xp̄o manere : ⁊ illū
manētē i se habere. R. Misit
me pater viuēs et ego viuo p
pter patrē. Et qui māducat
me viuit pter me. V9. Ciba-
uit eū dñs pane vite et intelle
ctus. Et qui māducat. Lcō. ix
Hc per hoc qui nō manet in
xp̄o ⁊ i q nō manet xp̄s : pcul
dubio nō māducat carnē ei9
spūaliter licet carnaliter ⁊ vi
sibiliter pmat dētibus : sacra
mēta corporis ⁊ sāguinis xp̄i
Sed magis tāte rei sacrmētū
ad iudiciū sibi māducat et bi
bit : q imūdus psumit ad xp̄i
accedere sacramenta qꝛ alias
nō digne sumit nisi q mūd9 est
de qbus dr. Bti mūdo corde
qm̄ ipi deū videbūt. R. Unus
panis et vnū corpus multi su
mus. Oēs q de vno pane. Et
de vno calice participam9. V
Parasti i dulcedīe tua paupi
deus q hitare facis vnanimes
in domo. Oēs Glia. Et. Ria
per ebd. qꝛ sūt oct. cū regi. cho
ri et dicāt R. p ordinē in rep.
p oct. eiusd. R. Melchisedech
vero rex salē pferēs panē et
vinū : erat aūt sacerdos dei al
tissimi. Bñdixit abrahe et ait
V. Bñdict9 abrahā deo excelso
qui creauit celū ⁊ terrā. Bene.
R. Calix bñdictiōis tue quē
bñdicimus nōne cōicacio san
guis xp̄i est. Et panis quē frā
gimus nōne pticipacio corpis
dñi ē. V. Qm̄ vn9 panis ⁊ vnū
corpus multi sum9 : nā oēs de
vno pane ⁊ vno calice pticipa

mus. Et. ℞ Ego sū panis vi te et p̄res v̄ri manducauerūt māna ī deserto et mortui sūt Hic est panis de celo descēdēs si q̄s ex ip̄o mādūcauerit. Nō morieť. ℣ Ego sū panis viu⁹ qui de celo descēdi: si quis mā ducauerit ex hoc pane viuet ī eternū. Hic. Glia. Nō. p̄s Te deū. ℣⁹ Panē de celo p̄stitisti eis. ℞ Oē delectamētum ī se habētē allelupa. In laud. ān Sapiēcia edificauit sibi domū miscuit vinū ꝫ po suit mēsā allā. p̄. Dn̄s regna. ā. Angeloꝝ esca nutriuisti po pulū tuū: et panē de celo p̄sti- tisti eis. allā. p̄s Jubilate. ān Pinguis est panis xp̄i: et p̄be bit delicias regib⁹ allā. p̄. De us de⁹. ān. Sacerdotes sctī in cēsū: ꝫ panes offerūt deo allā p̄s. Bn̄dicite. ān. Uicēti dabo māna abscōditū: et nomē no uum allā. p̄s Laudate. Cp̄m Dn̄s noster iesus. Hymnus. Uerbū supernū p̄diens nec p̄ris linquēs dexte rā ad opus suū exiēs venit ad vite vesperā. In mortem a discipulo suis tradēdus emu lis prius in vite ferculo se tra didit discipulis. Quib⁹ sub bina sp̄ē carnē dedit et sāgui nem vt duplicis substācie totū cibaret hominē. Se nascens dedit sociū cōuescens in edu- lium: se moriens in precium: se regnans dat in premium. O salutaris hostia q̄ celi pan dis ostiū: bella p̄mis hostilia da robur fer auxiliū Uni tri noqꝫ dn̄o sit sēpiterna glīa q̄ vitā sine termino nobis do- net ī patria. Amē. ℣⁹. Posuit fines tuos pacē. ℞. Et adipe frumēti saciat te. ān. Ego sū panis viuus q̄ de celo descēdi: si quis mādūcauerit ex hoc pa ne viuet in eternū allā. p̄s. Bn̄ dictus. Or̄ Deus qui nobis. Ad i. ā Sapiēcia. p̄. De⁹ ī noīe ān. O btā et bn̄dicta. p̄s. Qui cūqꝫ vult. ℞. Jesu xp̄e. cū. allā ℣. Qui de virgine. Ad. iii. ān. Angeloꝝ. p̄s. Legē pone. Cap̄ Dn̄s nr̄ ies⁹. ℞. Panē celi de dit eis allā allā. ℣. Panē āge lorum mādūcauit homo. ℣⁹ Cibauit eos. Or̄o. Deus qui nobis Ad. vi. ān. Pinguis. p̄s Defecit in salu. Capitulum Quocienscunqꝫ mandu cabitis panē hunc et ca licem bibetis mortem domini annunciabitis donec veniat. ℞ Cibauit eos ex adipe fru- menti Allelupa allelupa. ℣⁹. Et de petra melle saturauit eos. ℣. Educas panē. Or̄. De q̄ no. Ad. ix. ān. Uicēti dabo māna. p̄s. Mirabilia. Cap̄m. Quicunqꝫ manducaue- rit panem et biberit ca

licē dñi īdigne: re⁹ erit corpo ris ꝛ sāguinis dñi. ℞. Educas panē de terra Alla alla. ℣ Et vinū letificet cor hoīs ℣ Posuit fines tuos pacem. oro Deus q̇ nobis. Ad scdas veš. ps. Dixit dñs. ꝛ ceteri pi. sicut ad pmas vš. ān. Sapiē cia. Hii psal. cū pdicta ā. dñr singlis dieb⁹ īfra oct. eciā in do. qn de oc. fit serui. tm̄ ī aliis aūt festꝫ p oc. dñr psal. fer. cp. Dñs ies⁹. ℞. Respexit helias hy⁹ Sacris solēniis. ℣ Panē de celo. ā O sacrū cōuiuiū in q̊ xp̄s sumit: recolit memo ria passiōis ei⁹ mēs ipleť gr̄a ꝛ future glorie nobis pign⁹ dať. alla ps. Mgt. oro Deus q̇ nobis Quocūq; festū eciā licet dup. fuerit seu fest. loci hac die cōtigerit sp differať vsq; post octa. vel vlteri⁹ si necesse fue. eciā licꝫ fue. festū bti iohānis baptiste seu moloci epi vbi cō uenienci⁹ potest celebrari q̇a fiūt oc. cū regi. cho. nisi festū ix. lc. ī feriis p oct. īcurrat eciā licet noua histo. ī do. īchoāda fue. Si aūt hoc festū ī vigil. bti iohā. ↄtigat tūc totū ser ui. erit de fest. ꝛ missa de vigil diceť ī cpo ꝛ nichil illo anno erit de scā etheldreda nisi tm̄ mēo ad mis. Ad matu. p oct. Invi. hy⁹. ā. psal. sicut ī pma die ℣. et ℞ia. scdꝫ ordi. nocť ℣. an lau Panē de celo. In laud. hec sola ān. Sapiēcia. ps. Dñs regnuit cpꝫ. hy⁹ ꝛ ℣. si cut ī die Quotidie p oc. nisi ī do. ꝛ ī oct. die dicāť suo ordie aňe q̄ sup psal. ad pmas veš. dñr sup psal. Bñdit ꝛ Magt cū repeti. earūdē ꝛ silr ad me mo. de corpe xp̄i qn de aliq̇. f. fit serui ad i. iii. vi. et ix. oīa sicut ī pma die Ad vš. ā Sapiēcia. ps Dixit dñs. cū cpo hym. ꝛ. ℣ sicut ī pma die pter ℞ qd si diceť cū ān. sup Mgt vt pmissū ē p ordinē Cōple. aūt p oc. nō mutať nisi de ali quo scō fue. serui tūc enī non dicať Glia t dñe ī fine hym. nec ℣ Qui de vgīe dignat⁹ ē Si aūt aliqd fest. ix. lec. infra has oct. ↄtige. totū serui. fiet de festo eciā ī do. ꝛ med lc. de octa. nisi dup. festū fue. vł ni si festu. iii. lc. ↄiūctū fūe. festo ix. lc. tūc med. lec. erūt de festo cōiūcto si pp̄e lec. hēanť sin autē de oc. pter q̄ ī festis scti moloci aplor petri et pauli et cōmēora. eiusdē tūc enī to tū seruiciū erit de festis ppter pp̄a ℞ia ꝛ tm̄ mēo. de octa. Et cū medie lec. fiāt ī dñica de octa tūc dicanť ℣. ꝛ ℞ia scdm ordinē noctur. vsq; ad octa. diē ¶ Feria vi. Lctō. i

DE tocius mūdi operibus legistis q2 ipse di-

rit et facta sunt: ipse manda uit et creata sūt. Sermo igit qui potuit ex nichilo facere quod non erat. nōne potuit ea que sūt: ī id mutare quod non erāt. Non est minus da re ꝙ̄ mutare nouas creatu- (ras rebus. Lc. ii.

Sed quid. Cuius argumentis vtimur: suis vtamur exēplis Incar- nacionis quoqꝫ exēplo astru amus mysterii veritatē. Nū quid nature vsus persēsit cū dn̄s iesus ex maria nasceret. Si ordinem querimus viro mixta femina generare con- (sueuerat. L. iii

Liquet igi- tur ꝙ preter nature ordinem virgo generauit. Et hoc qd̄ conficimus corpus: ex virgi ne est. Quid hic queris natu- re ordinem in xp̄i corpore: cū preter nature ordinem sit ip se dn̄s iesus partus ac natus ex virgine. Uera vtiqꝫ caro christi que crucifixa: queqꝫ se pulta est. Uere ergo illi⁹ car nis sacramentum est. Tu āt.

¶ Sabbato. Lectio prima.

Ipse clamat dn̄s noster iesus christus: hoc ē cor pus meum Ante benedictio- nem verborū celestium alia species nominatur. Post cō- secracionem: corpus christi si gnificatur. Ipse dicit sangui nem suum: ante consecracio- nem aliud dicitur: post con- secracionem sanguis christi nuncupatur. Tu dicis amē. Hoc est: verum est: qd̄ sermo sonat: affect⁹ senciat. Lcō̄. ii

Panis in altari vsitatus ē: ante verba sacramentorum. At vbi accessit consecracio: de pane fit caro christi Quomō autem potest iste qui panis ē esse corpus xp̄i ꝑ consecracio nem. Consecracio igitur ex q̇ bus verbis et cuius sermoni bus est vtiqꝫ domini iesu.· L.iii

Nam per reliqua omnia q̄ dicūtur laus deo offert: ora cione petitur pro populo pro regib⁹ et pro ceteris Ubi sa- cramētū conficitur: iam non suis sermonib⁹ sacerdos: sed vtitur sermonibus christi: er go sermo christi hoc conficit sacramentū. Tu. ¶ Dn̄ica ī fra octa. si a festo. ix. lec. vaca uerit ad p̀mas vs̄ oīa fiant sicut ī aliis dieb⁹ īfra oc. p̄ter ān. sup psal. Magt. q̄ erit O ꝙ̄ suauis et fiet memo. de sā ctis vel de octauis si euene- rint et de dn̄ica et de trinita- te cum processione ante cru- cem nisi aliqua do. omnino debeat differri ꝑpt̄ plixitatē tp̄is/ tn̄c nulla fiet memo. de dn̄ica nec de trinitate nisi vbi fuerit de eadem octaua cum regimie cho. Si vō fer. iii. lc.

in hac do. cõtigerit de eo fiet tm̃ mẽo. qr nũq̃ fiũt medie lc de fes. iii. lec. ĩfra octa. cũ regi. chori cõtigen. nisi fuerit festũ ix. lec. cõiũcta. Ad matu. ĩo ĩ dñica oĩa fiãt sicut ĩ p̃ma die cũ vi. lec. ppriehistorie ⁊ expo siciõe euãgelii sicut ĩ p̃ma die Ad lau. hec sola ãn. sup psal. Sapiẽcia. Cetera oĩa sicut ĩ p̃ma die Ad. i. ⁊ ad oẽs horas oĩa fiãt sicut ĩfra octa. super psal. Quicũq; vult dicet ãn. Te iure. ad. ii. vespe. oĩa fiãt sicut ĩ p̃ma die p̃ter R. qđ nõ dicetur ¶ Et est notãdũ q̃ ad processionẽ ante missã dicet R. Respexit helias et nulla mẽo. de cruce ĩ ĩtroitu chori ãn. O sacrũ cõuiuium V. et orõ sicut ĩ die. Tñ si hysto. Deus oĩm ĩchoata fuerit cuz meo. ad ves̃. tũc añ missã fiat mẽo. de cruce ante crucem ad pcessio. ãn. Adorem⁹. V⁹. Hoc signũ. orõ. Adesto dñe. Et tũc in introitu chori dicetur aliqua ãn. de sctã maria ⁊ nõ de corpore xp̃i. V. Post ptũ. orõ. Cõcede q̃s. Nota q̃ die lune post dñicã sp incipiatur histo de octa si seruiciũ. ĩ dñica fuerit de octa. sinautez dicãt Ria eodẽ ordine sicut ante dñicã. Lctõ p̃ma.

Christ⁹ panis ẽ: de quo qui mãducat viuet in eternũ de quo ip̃emet dixit Et panis quẽ ego dabo caro mea est: p mũdi vita Determinat quo modo sit panis: nõ solũ scđz verbũ quo viuũt oĩa: sed ⁊ se cũdũ carnẽ assũptã p mundi Humana enim (vita Lc. ii. caro q̃ erat peccato mortua carni mũde vnita incorpora ta: ac vnũ cum illa effecta viuit de spũ ei⁹ sicut viuit corpus de spũ suo Qui vero nõ est de corpore xp̃i: nõ viuit de Corpus (spiritu xp̃i. L. iii. et sanguinẽ xp̃i dicim⁹ illud qđ de fructib⁹ terre est acceptum: et prece mystica cõsecratum: recte sumimus ad salutem spiritualẽ in memoriam dñice passionis. Lectio q̃rta Qđ cũ p man⁹ hoĩs ad illã visibilẽ perducatur speciem nõ sanctificatur vt sit tã magnũ sacramẽtũ: nisi operante inuisibiliter spiritu sancto cum hec oĩa que p corporales motus in illo opere fiũt de⁹ Hoc est sa- operetur. L. v. cramẽtũ pietatis: et est signũ vnitatis: et vinculũ charitatis Qui vult viuere accedat et credat et incorporet hũc cibum ⁊ potũ: p hoc eciã ĩtelligẽs societatẽ mẽbrorũ mistici corporis ecclie qđ erit ĩ fine ip̃i⁹ in p̃destinatis. Lectio sexta. Hoc est qđ dicimus q̃ et om

nibus modis approbare cõ-
tendim⁹ sacrificiũ ecclie duo
bus cõfici duob⁹ cõstare. vi-
sibili elemẽtorũ spẽ: et inuisi
bili dñi nr̃i iesu xp̃i carne et sã
guine et sacramento et re sa
cramẽti: id est corpore christi
Tres vltime lec. de expositio
ne euãgelii sicut in prima die
In lau. vna sola ãn. etc̃. vts̃.
S ¶ Feria scda Lectio. i
Icut enĩ xp̃i psona cõ
stat et conficitur ex deo et
homine: cũ ipse xp̃us ver⁹ sit
deus et ver⁹ homo: qr oĩs res
illarũ naturã et veritatẽ ĩ se
continet: ex quibus cõficitur
Cõficitur autẽ sacra- (l. ii
mentũ ecclesie duob⁹: sacra-
mẽto et re sacramẽti: id ẽ cor
pore xp̃i Caro ei⁹ est quã sub
forma panis opertã in sacra
mento accipim⁹: et sanguis
eius quem sub vini specie ac
sapore potamus. Lectio. iii
Caro visibilis videlicet est
sacramentũ carnis: et sãguis
sacramentum est sanguinis
Carne et sanguine vtroq͡z in
uisibili et intelligibili spiri-
tuali signatur visibile corp⁹
dñi nr̃i iesu xp̃i et palpabile
plenũq͡z gr̃e oĩum virtutũ et
diuina maiestate ¶ Feria iii
S Icut ergo celestis L i
panis: qui vere xp̃i ca-
ro est suo modo vocat corp⁹
christi cũ reuera sit sacramen
tum corporis xp̃i: illi⁹ videli
cet qd palpabile: qd visibile
et mortale in cruce est positũ
Vocaturq͡z ipsa carnis l. ii
immolacio q̃ sacerdotis ma-
nibus fit xp̃i passio mors cru
cifixio nõ rei veritate: sed si-
gnante mysterio sicut sacra-
mẽtũ fidei qd baptism⁹ intel
ligitur fides est. Tu. Lctõ. iii
Iteratur quotidie hec obla
cio licet xp̃us semel passus in
carne per vnã eandẽq͡z mort
passionẽ semel saluauit mun
dum: ex qua morte idẽ resur
gens ad vitã mors illi vltra
non dñabit. ¶ Feria iiii. l. i
Q Uod pfecto sapiencia
dei patris necessario p
multis causis hoc prouidit.
Primo quidẽ qr quotidie pec
camus saltem in peccatis: si
ne quibus mortalis infirmi-
tas viuere non potest. Lc. ii
Quia licet oĩa pc̃tã cõdona
ta sint in baptismo: tñ pecca
ti fomes siue infirmitas ad-
huc manet ĩ carne. Unde psal
mista Bñdic aĩa mea dñm:
qui ppiciat oĩbus iniq̃tatib⁹
tuis Qui sanat oẽs infirmi-
Et ideo qr (tates tuas. l. iii
quotidie labimur: quotidie
pro nobis xp̃s mystice ĩmola
tur Et passio xp̃i ĩ mysterio
tradit: vt q̃ semel moriendo

mortē vicerat: quotidie recidiua pctōꝝ p hec sacramenta corporis ⁊ sanguinis pctā relaxaret Vñ oramus Dimitte nobis debita nr̄a: qr si dixerimus qꝫ pctm̄ nō habem⁹: ipsi nos seducim⁹ et veritas ī nobis nō est ¶ In octa. corporis xpi ad p̄mas vš. sup psal. hec sola ān. Sacerdos in eternum. psal. feria. cap̄. ℞. ⁊ cetera oīa fiāt sicut in p̄ma die ad p̄mas ves. Cōple. tñ sicut infra octa. dr̄. Ad matu. ix. l fiant Inuita. trip̄. tota cātet historia sicut in p̄ma die cum eisdē lec. et exposiciōe euāge.

Huius sacramēti Lec. i ritū melchisedech ostendit: vbi panē ⁊ vinū abrahe obtulit sꝫ tu michi dicis Quō ergo melchisedech vinū ⁊ panem obtulit? Quid sibi vult ammixtio aque? Racionē accipe: p̄mo figura oīum fuit: q̄ añ p̄cessit tēpore moysi. l. ii

Quia cū ppl̄s iudeoꝝ sitiret ⁊ murmuraret qꝫ aquam inuenire non posset: iussit dñs moysi vt tāgeret petrā cū virga: tetigitqꝫ petrā: ⁊ petra vndā maximā fudit: sicut dicit

Bibebāt aūt de (apl̄s. l. iii. sp̄ūali sequēte eos petra: petra autē erat xp̄s. Nō īmobilis petra q̄ ppl̄m seq̄bat. et tu bibe vt te xp̄s sequatur Vide mysteriū moyses hoc est propheta. Vga hoc ē Vbum dei.

Sacerdos verbo dei Le. iiii tangit petrā: et fluit aqua et bibit ppl̄s dei Tāgit ergo sacerdos calicē: redūdat aq̄ in calice et salit in vitā eternā: et bibit populus dei: qui graciā dei cōsecut⁹ est. Lec. v

In tp̄e dñice passionis cum sabbatuꝫ magnū instaret q̄a diu viuebat in cruce dñs noster ies⁹ xp̄s et latrones: missi sunt q̇ pcuterēt eos: q̇ venientes inuenerūt defūctū dñꝫ iesum xp̄m Tūc vn⁹ de militib⁹ lācea tetigit lat⁹ et de latere eius aqua fluxit et sanguis Aqua autē vt mūdaret: sanguis autem vt redimeret Quare de latere? qr vnde culpa inde gr̄a: culpa p feminā: gracia per dñm nr̄m iesū xp̄ꝫ

Si vero calix dñi nō est l. vi aqua sola et vinuꝫ solū: nisi vtrūqꝫ misceat: quō vt corp⁹ dñi pōt esse farina sola et aqua sola nisi vtrūqꝫ adunatū fuerit et copulatum et panis vni⁹ cōpage solidatū. in sacramēto corporis et sāguinis dñi: nichil ampli⁹ offeratur q̄ꝫ quod ip̄e dñs tradidit hoc est panis et vinum aqua mixtū: nec āpli⁹ ī sacrificiis offertur q̄ꝫ de vino et frumēto. Hec tria vnum sūt in iesu

xp̄o hec hostia et oblacio dei ī odorem suauitatis. Tres vl time lec. de exposicione euangelii sicut in ꝑma die legātur Ad laudes oēs añe. dicātur Ad ꝑmam et ad alias horas oīa fiāt sicut ī ꝑma die sꝫ more simplicis festi cū ān. Te iure. super psal. Quicūqȝ vult Ad scdas veš. oīa fiant sicut in die p̄ter R. qd̄ nō diceť Et si aliquod festū. iii. lec. in hac die cōtigerit fiant inde. iii. lc si proprie habeanť sinautem tm̄ memo Si autem festū. ix lec. hac die euenerit festū differatur in crastinū et erunt vespe. de octa. et memo. de festo nisi forte huiusmodi festū ix lec. fuerit ꝙ scdas vespe. habere nō poterit ¶ Dñica ꝑma post festū scte trinitatis. Ad vespe. ā Bñdict⁹. p̄. Ip̄m Cap̄m Benedictus de⁹. vt ī psal. notatū est. R. Deū time et mādata eius obserua. Hoc est oīs hō. V Timentib⁹ deū nichil deest nec his q̄ diligūt deū in vitate. Hoc ē. Gloria. Hoc ē. Hoc R. dicať ad has vespe. tm̄ scilicet in principio hui⁹ historie. Hymn⁹. O Lux beata. vt in psalte. Hic hymn dicitur ad vespe. oībus sabbatis vsqȝ ad aduentū dñi qn̄ de dñica agitur. V Vespertina oro. R. Et descendat. ān Loquere dñe quia audit seruus tuus. p̄s. Magt̄. oro. De⁹ ī te sperantiū. Memo. fiat si habeatur ꝓprietas alicui⁹ scti vñ tres lec. fieri debeāt. Et postea de corpore xp̄i hac die dñica tm̄: deīde de trinitate de cruce et de sācta maria vt ī psalterio añ cōpleto. notatum est Cū si festū alicui⁹ scti. ix. lec. in hoc sabbato celebratū fuerit tūc in ꝑmis fiet mēoria de ipso festo: deīde memo. supra dicte. He sequentes añe seruiunt historie Deus. omnium. quādiu durat in sabbatis super psal. Magnificat. vel ad memoriam de dñica cū de aliquo festo ix. lectio. fiat seruicium. ān. Cognouerunt omnes a dan vsqȝ bersabee ꝙ fidelis samuel ꝓpheta esset domini. ān. Preualuit dauid in philisteū in funda et lapide ī nomine dñi. ān. Nōne iste est dauid de quo canebāt in choro dicētes: saul ꝑcussit mille: et dauid decem milia in milibus suis. ān Iratus rex saul dixit michi mille dederunt et filio ysai dederūt decē milia. ān. Quis enim in omnibus sicut dauid fidelis inuentus est in regno suo egrediens et regrediens et pergens ad imperium regis. ān. Mōtes gel-

boe nec ros nec pluuia veni-
ant sup vos: qz ī te abiect9 est
clypeus forciū: clypeus saul
quasi nō esset vnctus oleo quō
ceciderūt fortes in plio: iona
thas in excelsis tuis īterfect9
est: saul et ionathas amabiles
et decori valde in vita sua: in
morte quoq3 nō sunt separati
ān Doleo sup te frater mi io
natha amabilis valde super
amorē mulierū: sicut mr̄ vnicū
amat filiū: ita te diligebā sa-
gitta ionathe nunq3 abiit re-
trorsū: nec declinauit clypeus
eius in bello: et hasta eius nō
est auersa. ān. Dixitq3 dauid
ad dn̄m cū vidisset āgelū cedē
tē pplm: ego sū qui peccaui:
ego inique egi: isti q̇ oues sūt
quid fecerūt. ān. Rex autē da
uid coopto capite incedēs lu
gebat filiū dicēs: absolon fili
mi: fili mi absolō: quis michi
det vt ego moriar p te fili mi
absolō. Cū vo tēp9 plixū fue
rit tunc oēs añe p̄cedētes suo
ordine dicātur. Cū vero bre-
ue fuerit id est octa. vel infra
tūc sp dicātur vltime he āe se
q̄ntes scz Mōtes. gelboe ₰ ān
Rex autē. dauid ₰ alie añe p-
cedētes eo āno oio p̄termitāt
Ad matu. Inuita Laudem9
iesū xp̄m. vt ī psal. p̄s. Uenite
hy9 Nocte surgētes. vt ī psal
In. i. noct. ān Pro fidei. p̄s
Beat9 vir. ₰ c̄. p̄i. sicut ī psal.
notātur. V9. Mēor fui nocte.
Hac die īcipiat liber regū ₰ le
gatur vsq3 ad primā dn̄icam
post quinto kalēdas Augusti
quādo de dn̄ica agit. Lcō p̄ma

Fuit vir vnus de rama
thain sophin de mōte
effraim: et nomē eius helcana
fili9 hieroboā filii heliu: filii
thau: filii suph effrateus. Et
habuit duas vxores: nomen
vni āna: ₰ nomē scde fenēna
Fuerūtq3 fenēne filii. Anne
autē nō erāt liberi. R. Deus
oīum exauditor est ip̄e misit ā
gelū suū et tulit me de ouib9
p̄ris mei. Et vnxit me vnctiōe
mie sue. V9. Dn̄s q̇ eripuit me
de ore leonis ₰ de manu bestie
liberauit me. Et vnxit. L. ii.
Et ascendebat vir ille de ci-
uitate sua statutis diebus vt
adoraret et sacrificaret dn̄o
deo exercituū ī sylo. Erāt aūt
ibi duo filii hely: ophni et fi
nees sacerdotes dn̄i Uenit er
go dies et īmolauit helcana:
deditq3 fenēne vxori sue et
cūctis filiis eius et filiab9 p-
tes. Anne aūt dedit ptē vnā
tristis qz annā diligebat. R.
Dn̄s qui eripuit me de ore leo
nis ₰ de manu bestie liberauit
me. Ipse me eripiet de mani-
bus inimicorum meorum. V9.
Misit deus misericordiā suā

et veritatem suā aīam meā eripuit de medio catulorum leonum. Ipse. Lectio tercia.
Dominus autem concluserat vuluā ei9 Affligebat quoq3 annā emula eius: vt vehemēter angebat in tantum vt exprobraret q3 dn̄s cōclusisset vuluā eius. Sicq3 faciebat p singulos annos: cum redeūte tēpore ascēderunt ad tēplum dn̄i: et sic prouocabat eam. R. Ego te tuli de domo patris tui dicit dn̄s: & posui te pascere gregē populi mei: & fui tecum in oībus vbicunq3 ambulasti. Firmās regnum tuum in eternum. V. Feciq3 tibi nomen grāde iuxta nomen magnorū qui sunt in terris: et requiē dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Firmans. Gloria. In eternum. In scdo noc. ān Mature ps. Cōserua. vt ī psa. notatur. V. Media nocte surgebam ad confitendum tibi. Si habeatur proprietas alicuius sancti vnde ad vesperas facta fuerit memoria: fiāt inde tres medie lectiones cu3 V. et. R. de primo noct. L. iiii
Porro anna flebat et nō capiebat cibum. Dixit ergo ei helcana vir suus. Anna cur fles: et quare non comedis: et q̄obrem affligitur cor tuū. Nunquid nō ego melior sum tibi q̄ decē filii. Surrexit autem anna postq̄ comederat ī sylo et biberat: & hely sacerdote sedente super sellam ante postes domus domini. Cū esset āna amaro aīo: orauit dominum flens largiter. R. Exaudisti domine oracionem serui tui: vt edificarem tēplum noī tuo. Benedic et sanctifica domum istam in sempiternum deus israel. V9. Domine qui custodis pactū et misericordiam seruis tuis: qui ambulāt coram te in toto corde suo. Benedic. Lectio quinta.
Votum igitur vouit anna dicens. Domine exercituum si respiciens videris afflictionem famule tue: et recordat9 mei fueris: nec oblitus ancille tue dederisq3 serue tue sexū virilem dabo eum domino omnibus diebus vite eius: et nouacula non ascendet super caput eius. R. Audi domine hymnum & oracionem quam seruus tuus orat coram te hodie vt sint oculi tui aperti: et aures tue intente. Sup domum istam die ac nocte. V9. Respice domine de sanctuario tuo et de excelso celorum habitaculo. Sup. Lectio. vi.
Factum est autem cum anna multiplicaret preces corā domino: vt hely obseruaret

os eius. Porro ãna loquebatur in corde suo: tãtũq; labia ei⁹ mouebãtur et vox penit⁹ nõ audiebatur. Estimauit autem eam hely temulentam: dixitq; ei. Usq; quo ebria eris. Digere paulisper vinum quo mades. R. Dñe si conuersus fuerit ppl's tu⁹ & orauerit ad sanctuarium tuum. Tu exaudies in celo domine. Et libera eos de manibus inimicor̄ eorum. V⁹. Si peccauerit in te populus tuus et cõuersus egerit penitẽciã veniẽsq; orauerit ĩ loco isto. Tu ex. Gl'ia. Et li. In. iii. noc ãn Sponsus. ps. Celi enarrant. vt ĩ psalte. v⁹. Exaltare domine in virtute. Euangeliũ secundum lucam Homo quidã erat diues. R. Peccaui sup nũerũ arene maris et multiplicata sunt pctã mea dñe: et non sum dignus videre altitudinẽ celi pre multitudine iniquitatis mee quoniam irritaui iram tuam. Et malum coram te feci. V. Qm̃ iniquitatẽ meã ego agnosco: et delictum meum corã me est semp tibi soli peccaui. Et ma. R. Recordare domine testamenti tui et dic angelo percucienti: cesset iam manus tua. Ut non desoletur terra: et ne perdas omnem animam viuã V⁹. Quiescat domine iam ira tua a populo tuo et a ciuitate sancta tua. Ut. R. Benedicat nos deus. Et hoc semper in omnibus dominicis vsq; ad aduentum domini obseruetur vt. ix. R de trinitate dicatur quando hystoria dominicalis cantatur: tamẽ nõ semper illud. Rium: sed vnum post aliud ordinatĩ sic̃ posita sunt in hystoria de trinitate. Et post vltimum Rium de trinitate reincipiatur ad iniciũ hystorie eiusdẽ. Quãdo vero vltimo fit seruiciũ de dñica ante aduentum dñi semp dr. R Sũme trinitati. Ferialia. R Preparate corda vestra dño et seruite illi soli. Et liberabit vos de manibus ĩimicor̄ vestror̄. V. Auferte deos alienos de medio vestri. Et. Rm Preualuit dauid in philisteũ. In funda et lapide in nomĩe dñi agminũ dei isrl'. V. Abstulit ergo opprobriũ a filiis israel. In. R. Montes gelboe nec ros nec pluuia veniant super vos. Ubi ceciderunt fortes israel. V. Omnes montes qui in circuitu eius sunt visitet: dominus a gelboe autem transeat. Ubi. Gloria. Ubi. V Excelsus super omnes gẽtes

¶ In laudibus antiphona.

Regnauit dominus precinctus fortitudine cuz

decoꝛe virtutū cuius sedes est in eternū. ps̄. Dn̄s regna. an̄. Sciamus oēs qꝛ dn̄s ipse est deus cui iubilem⁹ et exaltem⁹ et laudemus nomē eius ī eternū. ps̄. Jubilate. an̄. Bn̄dicā te dn̄e in vita mea vt videam virtutē tuā et gl̄iam tuā. ps̄. Deus deus. an̄. Oīs creatura celi et terre bn̄dicat dn̄m hymnū dicat et superexaltet eum in secula. ps̄. Benedicite. an̄. Spiritus omnis laudet dominum : quia ipse dixit et facta sunt oīa mādauit et creata sunt vniuersa. p̄. Laudate He an̄e supꝛadicte cū suis psal hac die ⁊ ceteris dominicis diebus ad inicium vniuscuiusqꝫ hystoꝛie dominicalis que euenerit vsqꝫ ad aduentum domini cantētur. Aliis vero dominicis quādo hystoꝛia non inchoatur : et tamē fit seruiciuꝫ de dominica tunc hec sola. an̄ Regnauit. super omnes. psal. in lau. dꝛ. Quādo vero vltīo sit seruicium de dn̄ica ante aduētum domini : tunc oēs an̄e super laudes dicātur. Capl̄m

Benedictio et claritas et sapiencia et graciarū actio honoꝛ virtus et foꝛtitudo deo nostro in secula seculoꝛum. Amen. ¶ Hymnus.

Ecce iam noctis tenuatur vmbꝛa lucis auro ra rutilans choꝛuscat nisibus totis rogitemus oēs cūctipotētē. Vt deus nr̄ miseratus oēm pellat lāguoꝛem tribuat salutē : donet ⁊ nobis pietate patris regna poloꝝ. Pꝛestet hoc nobis deitas beata patris ac nati pariterqꝫ sancti spūs cuius reboat in oī gl̄ia mūdo Amen. ℣. Dn̄s regnauit. ℟. Decoꝛē induit al̄a. ā Pater peccaui. ps̄. Bn̄dictus. Quere hāc an̄ ⁊ oēs alios ā. sup psal. Bn̄dictus. et Mḡt. cū oꝛone dn̄icali et exposiciōib⁹ euāgelicoꝝ ī fine tp̄al̄. scꝫ post hysto. Uidi dn̄ꝫ. oꝝ. De⁹ ī te sperāciū Memoꝛia fiat si habeatur de aliquo sancto vnde ad vesperas facta fuerit memoꝛia postea de trini. an̄. Libera nos. ℣ Sit nomen domini benedictum. Oꝛacio. Omnipotens sempiterne deus qui. Nulla fiat memoꝛia de cruce ad matutinas neqꝫ de sancta maria in diebus dominicis. Omnibus dominicis vsqꝫ ad aduentum dn̄i quādo de dn̄ica agitur vel de dominica fit memoria eciā fit mēoꝛia de trinitate ad pꝛimas vesperas nisi in festo oīum scōꝝ qn̄ ī sabbato cōtigerit vel ī dn̄ica. Ad p̄mā et ad alias hoꝛas oīa fiant sicut ī psalte. notatū est : Ad. ii. vespas. an̄. Sede a dextris. p̄

Dixit dñs domino. Capłm. DOminus autē dirigat corda et corpora nr̄a ī charitate dei et paciēcia xp̄i. hy⁹. Lucis creator optime. vt in psalterio notał. ℣. Dirigatur dñe ad te orō mea. ℟. Sicut incēsū in cōspectu tuo ān. Fili recordare. p̄s. Mḡt. Orō vtš. Ad has veš. nulla fiat mēo nisi de corpore xp̄i hac die tm̄: vel nisi festū. iii. ł in crastino cōtigerit: tūc eniꝫ fiat memo. de ip̄o festo Si vo festū. ix. lec. in ip̄a. ii. feria cō tigerit vel a dñica reseruatur ꝓpter inchoacionem histoꝛie die lune celebreł: et tūc fiāt ī dñica vespe. de festo: et mēo. de dñica: nisi forte ip̄a dñica suis primis careat vespe. tūc enī cōiter opoꝛtet vt dñica su as. ii. veš. habeat: sicr fiat oībus dñicis vsqꝫ ad aduē. dñi Feria. ii. et in oīb⁹ feriis vsqꝫ ad aduē. dñi de Inuita. añis psal. et ℣. seruel oꝛdo q̇ ī feriis post Dñe ne in ira. Hym. vo ad matu. ad lau. et ad veš. si cut in dñica p̄cedēti dicūł tā in dñicis q̄ in feriis vsqꝫ ad aduen. dñi qñ de tp̄ali agitur Ad matu. vo ī feriis vsqꝫ ad aduen. dñi dñr ℟. de histo. dñicali scd̄m oꝛdinē noc. ita tñ q̄ ℟. feria nō omittantur si comode poterīt dici ibi vel alibi sicut in. iiii. feria prime ebd̄. aduēt⁹ dñi notatū ē. Si vna feria vel due tm̄ vacauerīt ibi cātēł p̄iter vł diuisim ℟ia ferialia. Qñ vo ℟ de iii noc. dicunł in feriis: tūc fiat terciū ℟m vnū de feria. Nūq̄ dicunł. iii. ℟ ferialia simul p̄ estatē: nec dicūł ℟ia ferialia priusq̄ tota cātel hysto. Cum vo nulla feria vacauerit: tūc oīo p̄termittāł: et si fuerīt. iii ℟ia ferialia ī vna feria hui⁹ tp̄is cantāda vnū p̄termittał Ab hac die vsqꝫ ad aduē. dñi tā ī feria q̄ ī festis. iii. lect. sine regi. choꝛi et ī octa. et infra qñ choꝛus nō regił dñr he tres mēo scꝫ de cruce de sācta ma ria: et de oībus sanctis. Cum vero in festis. iii. lect. aliquod festum sanctoꝛum contigerit tunc in primis fiat memoꝛia de sancto et postea memoꝛie supradicte. Per octa vero reliquiarum siue fiat de sanctis siue de feria semper fiat in pri mis memo. de reliquiis. Mēo ria de cruce ad matutinas ān Nos autem gloꝛiari opoꝛtet in cruce domini nostri iesu chꝛisti. ℣⁹. Omnis terra ado ret te deus. ℟. Et psallat tibi psalmum dicat noī tuo. Orō ADesto nobis dñe deus noster: et quos sancte crucis letari facis honoꝛe: ei⁹

quoqz perpetuis defende sub sidiis. Per dñm. Vel oracio.
Deus qui sanctam crucem ascendisti & mundi tenebras illuminasti/ tu corda & corpora nostra illuminare digneare. Qui vi. Vel oro.
Perpetua nos dñe pace custodi: quos p lignū sancte crucis redimere dignat9 es saluator mūdi. Qui vi. et reg.
Memoria de. s. maria ad mat. ā
Btā mater et innupta virgo gloriosa regina mūdi intercede pro nobis ad dominum. V
Post partū. Oracio. Famulorum tuorum. Vel oracio.
Omnipotens sempiterne de9 nos famulos tuos dextera potencie tue a cūctis ptege piculis et gliosa btē marie sēp virginis intercessione fac nos presenti gaudere psperitate & futura. Per. Nō dicitur oracio. Concede q̄s misericors deus. Ad memoriā de sctā maria p totū annū: sed ad pcessionē et ad cple. de ea tm̄. Memoria de festo loci. Memoria de oib9 sanctis. Ad matutinas. ān. Exultabūt scti ī gloria letabūt in cubilib9 suis. V Mirabilis deus in sanctis suis. Oracio.
Infirmitatem nostram quesumus domine propicius respice et mala omnia que iuste mereremur omniū sanctorum tuorū intercessione auerte. Per. Vel oracio.
Vide dñe infirmitates nostras: et intercedentib9 oib9 scīs tuis: celeri nobis pietate succurre. p. Vel oro
Omnium sanctorum tuorum quesumus domine intercessione placatus: et veniam nobis delictor nostror tribue et remedia sempiterna concede. Per do. Vel oracio.
Tribue quesum9 domine omnes sanctos tuos iugiter orare pro nobis: et eos semper clementer exaudire digneris. Per do. Ad primā et ad alias horas oīa fiant sicut in. ii feria in psalterio. Ad vs āe et psal. feriales. Capitulū
Dominus autē dirigat. hy9.
Lucis creator. V9. Dirigat dñe. Sup psal. Magnificat. dicitur aña illius ferie. Oro dñicalis. Hic ordo seruetur in omnibus feriis vsqz ad aduentū dñi quādo de feria agitur
Memoria de cruce. Ad ves. ān
Salua nos xpe saluator mūdi per virtutē sctē crucis qui saluasti petrum in mari miserere nobis. vel. ān. Per signū sctē crucis de inimicis nostris libera nos de9 noster. vel ān
Adoramus te xpe et benedicimus tibi: qr per sāctam crucē tuā redemisti mūdū. V9 Oīs

terra. Oro vts. Meoria de sca maria. Ad vs. a. Scta maria vgo intercede p toto mundo quia genuisti regem orbis vel an. Scta dei genitrix vgo &c. an. In ple mater: i partu virgo gaude et letare pia mater dni. V. Scta dei genitrix Oro vts. Meoria de festo loci. Meoria de oibus sctis. Ad ves. an. Sancti dei oes. an. Sctorum precibus cunctorum reddde salute corpis et aie xpe tuis famulis. a. Oes electi dei memoramini ante deu vt vestris precibus adiuti mereamur vobis adiungi. an. O q glosum est regnu i quo cu xpo gaudet oes sancti amicti stolis albis sequuntur agnu quocuq ierit V. Letamini in dno. Oro vts Ad matu. isti duo. V. scilicet. Letamini in dno. et. V. Mirabilis de9. no variatur ad memoria de oibus sctis nisi qn V Letamini in dno. ad pmas vs dicitur: tunc ad memoria de oibus sctis dicet. V. Exultet iusti. Silr ad matu. qn. V. Mirabilis deus. in laud. dr: tunc ad meoria de oib9 sctis dicet. V. Iustorum aie qd per totu annu obseruetur nisi in aduetu dni et i tpe paschali. Oro. vts Lectiones per ebdomadam.

R Espondens anna. Nequaq dne mi: nam mulier infelix nimis ego su. Uinum et omne quod inebriare potest non bibi: sed estudi anima mea in conspectu dni. Ne reputes ancilla tua quasi vna de filiabus belial: qr ex multitudine doloris et meroris mei locuta su vsq in preses. Tuc hely ait illi. Uade i pace: et deus isrl det tibi peticione tua qua rogasti eum. At illa dixit Utinam inueniat ancilla tua gracia in oculis tuis. Et abiit mulier in via sua et comedit vultusq illius no sunt aplius in diuersa mutati. Et surrexerut mane et adorauerut cora dno: reuersiq sut et venerunt in domu sua in ramatha. Cognouit aut helcana anna vxorem suam. Et recordatus est ei9 dns. Et factu est post circulu dierum: pcepit ana et pepit filiu: vocauitq nome ei9 samuel: eo q a dno postulasset eum Ascendit aute helcana et ois domus eius vt imolaret dno hostia solene et votu suu: et anna no ascendit. Dixit eni viro suo. No vada donec ablactet infans vt duca eu et appareat in cospectu dni: et maneat ibi iugiter. ¶ In sabbato aut p totu hoc tep9 plenu seruiciu de sca maria solet fieri: nisi tale festum intercurrat vnde. ix lect. fieri debeant vel octa. cu

regimine chori: vel festū. iii. l. vnde ꝓpria Rta vel proprie laud. habentur: vel aliquam proprietatem ad missam habeat: exceptis oracio secreta ꝯ postcōio vel ieiunium iiii. tēporum: vel vigil. impedierit Cum autem in ipso sabbato propter predicta impedimenta seruicium de sancta maria fieri nō poterit: tūc in aliqua feria ipsius ebd. fiat vbi cōuenīēci⁹ fieri poterit. Et cū fuerit festū alicui⁹ sctī vel oc. sine regi. chori: ꝯ plenū seruiciū de sctā maria fuerit dicēdū: tūc de festo siue de octa. sine regi. cho. fiet tm̄ mēo. Nō si p totā estatē siue in sab. siue in aliqua fer. toci⁹ ebd. ix. lec. fiant nulla tūc ad vs̄ neqꝫ ad mat. fiat mēo. nisi ī ipo die aliqd festū sctōꝝ eue. vt ī festo scte ma magd. fiat mēo. de sctō vvandragesilo ꝯ ī cōsimilib⁹: ꝯ nisi in festis. ix. lc. q̄ cōtingūt īfra oct. sctōꝝ: tunc enī fiet mēo. de oct. sed post ves̄ de die ad ves̄ de sctā maria fiat mēo de sctō spū: de festo loci: de reliquiis de oīb⁹ sctis ꝯ de pace vt supra dictū est ī dñica ṗma aduētus dñi. Nō si a festo sctē trinita. vsqꝫ ad aduētū dñi aliqd duplex festū in dñica eue. totum seruici. fiat de festo ꝯ nichil de dñica nisi forte missa dñicalis de necessitate in eadē ebd. fuerit cātāda: tūc enī ad vtrasqꝫ vs̄ ꝯ ad mat. fiat mēo. sub silēcio de dñica et de trinitate. videlꝫ ad ṗmas vs̄ ꝯ ad mat. sicut priuati. Processio tn̄ vsqꝫ ad crucē siue fiat mēo. siue nō oīno differat. Tn̄ si festū exaltacionis sctē crucis ī dñica cōtigerit tūc ad. i vs̄ fiat mēo. sub silēcio de dñica ꝯ de trini. et solēnis mēo de mr. et post ea fiat ꝓcessio ante crucē cum missa dñicali in caplo. Et ad ii. ves̄. fiat meo. sub silēcio de dñica et de sācto nichomede Si vo in. ii. fer. hoc festū ꝯtigerit fiat solēnis mēo. de dñica ꝯ de mr. In duplicib⁹ aūt festis sctōꝝ q̇ habēt mēo. illis ānexas sicut ī festis sctī iacobi sācti. bartholomei: augustini docto. et sctī mathei apli ꝯ ꝯsimilibus: fiāt ille mēo solēnit ī audiēcia nē omittātur. Secretū et p⁹cō de sctis q̄ ī missis intitulātur. Tamen quando festa huiusmodi in dñicis celebrātur: tūc mēo sanctoꝝ adiūcte cum mēo de dñica et de trinita: fiant sub silen. In festo sctī augustini docto. Ad. ii. vs̄ fiat solē. mēo de sctō iohāne ꝯ de sctā sabina. Si festū sctī augustini docto. in dñica cōtigerit fiāt mēo de sctis vt p̄dictū est: ꝯ mēo de dñica: ꝯ de trini.

sub silēcio. Ad vs̄ qn̄ fit mēo
de trinitate semper dicat̄ ān.
Spes nr̄a. V⁹. **Bn̄dicam⁹ pa-
trē.** Orō. **Ops̄ sēpiterne deus**
Ad matutīas. ā. **Libera nos.**
V. **Sit nomē dn̄i.** Oracio vts̄
Si festū dup̄ ī sabba. ꝯtigerit
fiat mēo de dn̄ica et de trini.
sub silēcio et nulla ꝑces. ante
crucē. Ad. ii. vs̄ dieꝝ purifi. ⁊
natiui. btē marie et dn̄ice ī al
bis et sācte trini. et corporis
xp̄i nulla oīno fiat mēo de fe
stis. iii. lec. in crastino cōtige.
nisi festum. ix. lect. cōiunctum
fuerit tunc de vtrisq͡ fiat so-
lēnis mēo sicut in festo apl'oꝝ
petri et pauli: nulla fiat mēo
de oct. sctī iohīs bap. neq͡ so-
let fieri mēo de trini. in festo
corpis xp̄i nisi fiant cum regi.
cho. Mēo de duplicib⁹ festis ⁊
de aliis festis ⁊ oc. cū regi. cho.
et de cōmēo. s. loci sctī thome
mrꝝ. et btē marie eciā ī duplici
bus festis erūt solēnes. Si vō
festū simp̄. ix. lec. alicuius sctī
infra predictum tp̄s in dn̄ica
cōtigerit: et ī ip̄a dn̄ica hyst̄o.
inchoāda fuerit festū differat̄
in crastino nisi sit aliqd̄ tale
festū. ix. lec. qd̄ in crastino se-
quat̄ aliud festū. ix. lec. et nisi
sint oc. cum regi. chori q̄ solēt
in dn̄icis infra octa. plenariū
suū seruiciū hr̄e. Si vō festū
ix. lec. et inchoacio hyst̄o. ī ali
qua dn̄ica infra octa cū regi.
cho. cōcurrāt: fiat seruiciū de
festo et mēo. de oc. ⁊ de hyst̄o.
et ceteris q̄ pertinēt. Cū itaq͡
ab aliqua causaꝝ p̄dictaꝝ ali
qua hyst̄o in sua dn̄ica cū suis
R. inchoari nō poterit: tunc
per ebd̄. si ferie vacauerint īci
piatur. Si vō nulla feria va
cauerit: et hyst̄o. illa duratu-
ra fuerit plusq͡ꝑ p vnā ebd̄. tūc
differat̄ vsq͡ ad ꝑximā dn̄icā
vel ebd̄. sequentē. Uerūtamē
si nō fuerit duratura nisi per
vnā ebdo. tm̄ tunc ex necessita
te in. iii. mediis feriis per ebd̄.
tota cātet̄ hyst̄o. et exposicio
euāge. et R. feriā eo anno nō
dn̄r preter vnū solū R. feria
le qd̄ dicet̄ in vltima feria lo
co. ix R. ii. Ita tn̄ q͡ si aliquod
festum. iii. lec. ibidē cōtigerit ī
illo āno oīno pretermittatur
Dn̄ aūt simplex festum. ix. l'c.
alicuius sctī in dn̄ica celebrat̄
et si eodē die aliqd̄ festū. iii. l.
vel octa. sine regimīe chori eue
nerit: tunc ī primis fiet mēo.
de festo siue de octa. ad ꝑmas
vs̄ ⁊ ad matu. deīde de dn̄ica
et de trinita. et ꝑcessio sꝑ fiat
ante crucē nisi missa dn̄icalis
ī illa dn̄ica oīno debeat differ
ri: et nisi in festis duplicibus
tunc enī nulla fiat ꝑces. Qd̄
si festum simplex. ix. lec. ī sab-
bato celebratur tunc ad ves̄.

de dominica in sab. fiet ĩ pri- mis memo. de festo. ix. lc. ꝯ po stea de festo alicuius sãcti iii. lec. si habeat: deĩde de trinita. Si sero festum. ix. lec. in secũ da feria celebratur et in eodẽ die festum. iii. lec. euenerit tũc ad vs̃ in dñica de festo in pri- mis fiet mẽo. de festo. iii. lect. et postea de dñica. Hoc enĩ in oĩbus dñicis huius tp̃is obser uetur nisi in duplicibus festis sese inuicẽ cõcomitãtibus scꝫ qñ memo de dñica ad vtraſqꝫ veſ̃ et ad matu. dꝛ tunc mẽo de trinita. fit ad primas veſ̃ et ad matu. Processio fiat ad p̀mas veſ̃ ante crucẽ et missa dñicalis in illa dñica cãtãda erit in aliqua feria p ebdo. si vacauerit vel ĩ dñica missa do minicalis dicat in cap̃ si nul- la feria vacauerit. Qꝺ si ꝯtin gat nullã p totã ebdo. de mis sa dñicali mẽcionẽ fieri ꝯ tp̃s plixũ fuerit videlꝫ in die dñi ca in cap̃ ꝑpter duplex festuꝫ nec in feria p ebd. ꝑpter festa ix. lec. vel. iii. lec. seu oct. cum regimine chori tunc in domi- nica predicte memo. scilicet de dominica et de trinitate et ꝑ cessio ante crucem oĩno diffe- rãtur. Tamen si aliquod fe- stum simplex. ix. lec. vel octa. sine regimine chori in domi- nica contigerit et per ebdo. se quẽtem nulla feria ad hoc va cauerit: ꝯ tp̃s breue fuerit: tũc in dñica dꝛ missa dñicalis in cap̃ et fiat mẽoria ad vs̃ et ad matu. de ip̃a dñica et de trinitate: et ꝑcessio ante cru- cẽ. Silr fiat ĩ exaltacione scẽ crucis qñcũqꝫ fuerit: lꝫ dup̃ fe stũ fuerit Si aliquod duplex festũ p hoc idẽ tp̃s in sabbato ꝯtigerit nulla tũc fiat ꝑcessio ante crucẽ ad secũdas vespe- ras q̃ erũt de festo neqꝫ mẽo. in audiencia de dñica: nec de trinitate/ siue hystoria ĩchoã- da sit siue non nisi in exalta- cione sãcte crucis tunc enim fiet solẽnis memoria de octa. btẽ marie et de sctõ nichome- de martyre sub silẽcio dñr me morie scꝫ de dñica ꝯ de trinita te. Et quociẽscunqꝫ ad veſ̃ in sabba. vel ad matu. ĩ dñica p p̃dictũ tp̃s dꝛ mẽoria de dñi- ca dicet eciã mẽoria de trinita te: nisi ĩ festo oĩum sctõꝝ qñ ĩ sabbato vel ĩ dñica cõtigerit Et notãdum est ꝙ qñ festũ. ix lectio. propter inchoacionem hystorie a dominica differtur in. ii. feriam: et eidem festo ali quod festum. iii. lect. coniun- ctum fuerit festum. iii. lect. nõ debet differri: sed in ipsa do- minica fiet memoria de eo ad vespas et ad matutinas vts̃. diximus et medie lect. si pro-

prie habeãtur. Sinautẽ tãtũ mẽoria: tñ si illa historia duratura fuerit: ita ꝙ R. de. ii. noctur. nõ possũt cãtari ĩ dominicis: nisi in feriis. tñc nõ fiant medie lec. de festo ĩ p̀ma dñica ĩ qua ĩchoet histo. dñicalis: sed mẽo. tm̃ de festo. iii lec. qd̀ ĩ oĩbus dñicis hui⁹ tẽporis in q̀b⁹ incipiẽde sũt histo. obseruet Preterea ꝯsiderãdũ est ꝙ Ria de ii. noc. nullo mõ cantẽt p ebdo. nisi qñ duo festa ad min⁹ vacauerit Nã sp p vnãquãqꝫ ebdo. ĩ p̀mis dñr R. de. i. noc. deĩde de scdo ⁊ postea de iii. qd̀ p totũ annũ obseruet qñ oĩa R de histo do. p ebdo. cãtẽt In mediis do do. qñ de do. agit qd̀cunqꝫ fest. iii. le. eue. sp mẽo ⁊ medie lc. de eo fiãt siue pprie lec. hẽãt siue nõ. nisi R. de ii noc. cãtã. fuerit ibidẽ vtȇ. dixim⁹ Qñ festũ ix. lec. ppr inchoacionẽ histo. a dñica differt in ii. fer et ĩ eadẽ fer. festũ iii. lec. eue. fiat ĩde mẽo. et med lec. si pp̀e hẽant: sinautẽ tm̃ mẽo. Cũ aũt fes ix. lc infra hoc p̃dictũ tp̃s ĩ sabbõ celebrat: ĩ vi. fer. p̃ceden. ves. de illo ppt aliqd̀ festũ ix. lec fieri nõ poterũt: tũc ĩ sab. vespe. de eo fiãt siue histo. ĩchoanda sit siue nõ et mẽo. et p̄ces. vt supradictũ ẽ: alias tñ vespe. de dñica erũt Hoc enĩ generalit obseruet p totũ annũ vt qd̀libet festũ ix. lec vel triũ lec. cũ regi chori ⁊ oĩs dies dñicus vnas ad min⁹ habeat vespe. nisi aliqd̀ duplex fes. impedierit vt ĩ vigi. diei nati. dñi vel si dies dñic⁹ ĩ vigi. epipha. eue. vel si festũ apostoloꝝ philippi ⁊ iacobi ĩ sabba. cõtige. tũc in ip̃o sab. erũt vespe. de apl'is et ĩ dñica erũt vespe. de cruce: et tũc dies dominica nullas hẽat ves. Silr qñ octa. assũpci. in sabbõ ꝯtige. tũc in ipso sab. erũt vespe. de octa. et ĩ dñica erũt ves. de sctõ bartholomeo et sic fiat ĩ cõsimilib⁹ Et sic nota ꝙ oẽs do. et nõ alia fes. q̃ oĩno careant vespe. Nã in oĩbus festis duplici. p totũ annũ erũt p̃me et ii. ves. de fes. nisi aliud duplex festũ ĩpedierit vel nisi in ebdo. natiuita. dñi ⁊ ĩ cõsimilib⁹: ⁊ nisi ĩ festo scti ãdree apl'i ⁊ octa. eiusdẽ qñ ĩ sab. cõtigerit et nisi ĩ duplici. festis cõtigẽ. ĩ sabbõ passiõis ⁊ palmarũ ⁊ in. iiii. fer. pxi. añ pascha q̃ tm̃ hẽbũt p̀mas ves. vt ibidẽ supradictũ ẽ ¶ Et notandũ ẽ ꝙ ĩ octa cũ regi. chori videlicet epipha. visitacionis assũpci. ⁊ natiui. btẽ marie ⁊ corporꝫ xp̃i ⁊ dedica. ecclesie sp erũt. ii. vespe. de octa

et tm̄ mẽo. de fer. vel de dn̄ica in crastino sequen. et quãdo fit cõmẽo. sancti loci vel btẽ marie ĩ crastino alicuius sancti de q̊ pꝛime ver. nõ dicebãt tũc fiet mẽo. de hui⁹ d̄ cõme Si festũ scẽ marie magdalene vel sctẽ margarete vl' sancti laurẽcii: vel sctĩ martini ĩ dñica euene. vel sile festum dictis cõsuetis mẽo pꝛimo eat ꝓces. ad altare eoꝛũdem deĩde añ crucẽ Sciẽduꝫ est ꝙ due sũt cause q̄ cogunt missã dñicaleꝫ ab vna do. in aliã oĩno differri. s. ꝓlixitas tp̄is et euẽt⁹ assũp. vel nati. btẽ marie vel dedica. eccl'ie ꝑ hoc tẽp⁹ in do. Quociẽscũqꝫ visita. assũp. vl' nati. btẽ marie vel dedi. eccle. ꝑ hoc tẽp⁹ ĩ do. ꝯtige. de necessi. opoꝛtet eo ãno ꝓpr̄ octa q̄ sũt cũ regi choꝛi vt vna mis. do. vel due diffe. ab vna do ĩ aliam: siue bꝛeue siue ꝓlixũ tp̄s fue. scꝫ cõtinẽs xxiiii vl' xxv vel plures Itẽ q̊ciẽscũqꝫ ab ĩcepciõe hystoꝛie De⁹ oĩum vsqꝫ ad aduen. dñi ꝯtinẽt dñice xxvi vel xxvii tunc opoꝛtet de necessita. vt vna vel due dñicales misse vbicũqꝫ ꝯuenien. differri poterĩt diffe. Si vo fuerĩt dñice xxvi tũc infra octa p̄dictaꝝ festiui. btẽ marie vel dedica. eccl'e vna differat Si vero fuerĩt xxvii tũc due diffe. vtraqꝫ si fieri põt ĩfra p̄dict. octa ⁊ si ibi nõ possit nisi vna tm̄ differri: tũc vbicũqꝫ alias poterit ꝯuẽienci⁹ differri differat siue ꝑ octa coꝛpoꝛ xp̄i: sctĩ iohannis baptiste vel apostoloꝝ petri et pauli vel sancti laurencii vel sancti martini qd̄ vtiqꝫ fieri semꝑ nõ potest nisi qn̄ festa illorum ĩ do contingũt Cũ quãdo natiuitas sãcti iohannis baptiste in vi fe. et festũ sanctoꝛuꝫ iohĩs ⁊ pauli ĩ do. ꝯtige. tunc poterit ibi vna mis. do. differri: qn̄ tota seq̄ns ebdo. ĩ octa vel in festis sctõꝝ q̄ ibi ꝯtige poterit expẽdi: vel si octa sctĩ laurẽcii ĩ do. contige. tũc ibi vna missa dñicalis differat et missa de octa sctĩ laurencii in capl'o dicat Similiter vbi dicit seruiciũ ĩ ebdo. de scõ loci põt altera missa do. differri ĩfra octa coꝛpoꝛ xp̄i dicendo in crastino octa de sctõ loci vel vltima ebdo. dicẽdo in vi. fer̄ de feriali serui. cũ oꝛone pꝛeceden. domini et missa de cruce Cum autem xxvii dominice fuerĩt et littera dominical D tũc vna missa ĩfra octauas assump. ⁊ altera ĩfra octa dedicacio. differtur

Mō si fuerint dñice xxv. vel ĩfra: tũc missa dñical' ĩ capō dr̄ et missa de octa. scti laurẽ cii si do. fuerit ĩ illo anno oĩ no ꝑtermittat' Mō si fuerint do. xxv. vel infra tunc nulla oĩno differat' missa dñicalis nisi alterutra festiuitas bea te marie vel dedica. eccł'ie vt s̄ dixim⁹ in do eue. Cũ aũt xxv vel infra fuerit do. et fes. na ti. s. iohan. bap. vel apłoꝝ pe tri ⁊ pauli in do. cõtige. totũ fiat serui. de fes. et missa do. ĩ aliqua fer̄ infra octa. q̃ a fe= sto vacauerit: cantet' ꝑ ma= gna missa illi⁹ diei. Si ꝯmẽo racio scti pauli vel festũ scti lauren. vel scti martini ĩ do. eue. totũ serui. fiat de festo cũ missa do. ĩ capi. Cũ vo fuerit do. xxii. ⁊ lr̄a dñicalis C. tũc oportet vnã mis. do. differri propter festũ assũpcio. beate marie et duas mis. q̃ ꝓꝑa hñt officia vlt'ia ebdo. in. iiii. ⁊ vi fer̄. cãtari oporteat et matu. fieri de festis iii. lec. et misse d̄ do. q̃ restãt cantan. sicut fit ĩ ter oc. epi. et lxx qñ vna tãtũ do. ibidẽ euene. Cũ vo fuerit xxiiii. do. vel infra dr̄ orō Ex cita q̃s. ad ves̄. et ad matu. ⁊ ad oẽs alias hor̄. illi⁹ vltime dñice ⁊ ãn. de euange. sup Be nedict ad matu. et sup Mḡt ad ii. ves̄. Si vo tp̄s ꝓlixum fuerit ꝙ singulis do. sufficiat orō dñicalis si proxima dñi= ca ante aduentum vel altera do. precedẽs non vacauerit a festo. ix. lec. non dicetur in. iii. do. ꝑcedẽ. ante aduen. oracio Excita q̃s. nec ad missã. Epł'a Ecce dies. nec ad missã euãge. Cũ subleuasset. Quis vltimo quãdo fit dñicale seruiciũ: oẽs ãne super laudes tunc dici de beant et vltimum. ℟. scilicet Summe trinitati. Hoc itaq̄ bñ obseruetur ꝙ quociensqun q̄ vna vel plures misse dñica les differantur nichilomin⁹ cetere q̃ restant catãde suo ordi ne dicuntur. Ita tñ ꝙ officiũ Dicit dñs. cum sua oracione. Excita q̃s. Epł'a et euangeł'. et ceteris vt predictũ est vlti= ma dñica si vacauerit cãtetur Si autem non vacauerit tñc in feria primo loco cantetur: deinde relique que restant cã tande. Si autem acciderit ꝙ due misse dominicales q̃ offi= ciis carent pro breuitate tem= poris nequeãt cantari non est inconueniens si omnino pre= termittantur. Cum vero pro temporis prolixitate cantan= de fuerint: tunc officium. Dicit domin⁹ in trib⁹ missis dñicalibus cantabitur. Pro xima dominica tamẽ ãte ad= uentum domini dicitur. ãn.

Cū subleuasset. ⁊ ān. Illi ho
mines sup Bñdict9 ⁊ Magt
vel ad mēo. de do. cū de aliq̄
festo ix. lc. fit seruiciū cū orō
ne Excita q̄s. Et tūc hec orō
dicat quotidie p ebdo. ī feriis
ad veš et ad matu. et ad ali=
as horas: licet p ebdo. ipsam
due vel tres misse dñicales cā
tent Sciendū est autē ꝙ p̄di
cta historia De9 oīm. qñcūqꝫ
incipiatur sp dicet vsqꝫ ad p̄
mā dñicā post v. kalē. augu.
Prima autē dñica q̄ dr̄ augu
sti nō sp infra augustū inci=
pit Nā est ita ꝙ qñ dñica ī iu
lio incipit ⁊ facit in iulio. ii.
vel. iii. fer̄. et tñ dr̄ tota ebdo.
augusti nō iulii Qd̄ si mēsis
augusti in. v. vel vi. fer̄. īcipit
ipsa tūc do. nō augusti sed iu
lii est Unde ī p̄ma dñica post
v. kalñ. augusti semp īchoet
historia In p̄ncipio De īcho
acione historie q̄re in locis su
is cū histo. Null9 enī mensis
habet plenā vel pfectā ebdo.
in inicio sui sine. iiii. feria Et
proxima dñica post v. kalen.
septēbris incipiēda est histo.
Si bona. Et proxima dñica
post iii. idus septēb. incipien
da est histo. Peto dñe. Et p
xima dñica post. xii. kal. octo
bris inchoetur histo. Adona
Et proxima do. post v. kalē
octo. inchoāda est histo. Ad
aperiat. Et proxima dñica post
v. kalñ. nouēbris inchoādū ē
histo. Uidi dñm. Et pxīa do.
post v. kal. decemb. īchoetur
histo. Aspiciens. Sciendū est
autē ꝙ in inicio vniuscuiusqꝫ
histo. hui9 tp̄is sequētis semp
vnū R. de histo. q̄ incipiēda
est cantet ad p̄mas vš. vt in
histo. subnota. est. nisi qñ hi=
sto. in med. feriis ebdo. inci=
pitur vel differtur in aliam
ebdo. vt in fine magne rubri
ce ante histo. Dñe ne in ira.
pleni9 nota. ē ¶ Dñica. ii. l. i

Et ait ei helcana vir su=
us. Fac qd̄ tibi bonum
videtur: et mane donec abla
ctes filiū tuū Precorqꝫ vt im
pleat dñs verbū suū Mansit
ergo mulier et lactauit filiū
suū donec amoueret eū a lacte
Et postq̄ ablactaue L. ii.
rat eū adduxit eū secū in vitu
lis trib9 et trib9 modiis fari
ne. ⁊ amphora vini ⁊ adduxit
eū in domū dñi in sylo. L. iii.
Puer autem samuel erat ad
huc infantulus. Et īmolaue
rūt vitulū: et obtulerūt pue=
rum hely: et ait āna Obsecro
mi dñe viuit aīa tua: ego sū
mulier illa que steti coram te
hic orans dñm p puero isto.
Oraui et dedit michi L. iiii.
dñs peticionem meā quā po=
stulaui eū. Idcirco et ego co

modaui eum dño omib⁹ diebus vite eius quibus fuerit accõmodatus domino. L. v
Adorauit itaq3 anna et ait. Exultauit cor meũ ĩ dño: et exaltatũ est cornu meũ ĩ deo meo Dilatatũ est os meũ super ĩimicos meos: quia letata sum in salutari tuo. Le. vi
Non est sanctus vt est dñs neq3 enĩ est alius extra te: et non est fortis sicut deus noster Nolite multiplicare loqui sublimia gloriantes.

Lectiones p ebdomadã
Et abiit helcana in domum suã in ramatha. Puer autem samuel erat minister in conspectu dñi ante faciem hely sacerdotis Porro filii hely: filii belial erãt nesciẽtes dñm: neq3 officiũ sacerdotum ad populũ Quicũq3 autem ĩmolabat victimas veniebat puer sacerdotis dũ coq̃rentur carnes: et habebat fuscinulã tridentẽ in manu sua Et mittebat eã in lebetẽ: vel in caldariã aut in ollã siue ĩ cacabũ: et omne qđ leuabat fuscinula tollebat sacerdos sibi: sic faciebãt filii hely vniuerso israeli venienti ĩ sylo. Et anteq̃ adolerẽt adipẽ: veniebat puer sacerdotis et dicebat ĩmolãti Da michi carnẽ vt coquã sacerdoti: nõ enĩ accipiã a te carnẽ coctam sed crudã Dicebatq3 illi ĩmolãs Incendat primũ iuxta morẽ adeps hodie: et tolle tibi quã tũcũq3 desiderat aĩa tua Qui respondebat Neq̃q̃. Nũc enĩ dabis alioquĩ tollã vi Erat autẽ pctm̃ puerorũ grãde nimis corã dño q2 detrahebant homines a sacrificio domini

Dominica. iii. Le. i.
Samuel autẽ ministrabat ante faciẽ dñi puer accinctus ephot lineo. Et tunica3 paruã faciebat ei mater sua: quã afferebat statutis dieb⁹ ascendẽs cũ viro suo: vt ĩmolaret hostiã solennẽ. Lec. ii.
Et bñdixit hely helcane: et vxori ei⁹ Dixitq3. Reddat tibi de⁹ semẽ de muliere hac p fenore qđ ꝯmodasti dño: et abierũt in locũ suum. Lec. iii
Visitauit aũt dñs annã et cõcepit et peperit tres filios et duas filias. Et magnificat⁹ est puer samuel nimis añ dñz
Hely aũt erat senex Lec. iiii
valde et audiebat oĩa q̃ faciebãt filii ei⁹ vniuerso israeli: et quõ dormiebãt cũ mulieribus q̃ obseruabãt ad ostiũ tabernaculi. L. v
Dixit aũt hely filiis suis Quare res facitis huiuscemodi quas ego audio res pessimas ab omni populo. Nolite filii mei non

enĩ est bona fama quam ego
audio vt transgredi faciatis
Si peccaue (ppłm dñi. Le. vi
rit vir in virũ: placari potest
ei deꝰ Si autẽ ĩ deũ peccaue
rit: quis orabit p eo? Et non
audierũt vocẽ pr̃is sui: qꝛ de
us voluit eos occidere. Lcõ
Puer autẽ (nes p ebdo.
samuel proficiebat atq
crescebat: et placebat tã deo
q̃ hoĩbus Factũ est ergo die
quadam heli iacebat in lecto
suo: & oculi eiꝰ caligauerant
nec poterat videre lucernam
dñi anteq̃ extingueret. Sa-
muel autẽ dormiebat ĩ tẽplo
vbi erat archa dei Et vocauit
dñs Samuelem Qui respõ-
dẽs ait Ecce ego Currẽs er-
go ad hely dixit Ecce ego Uo
casti enĩ me Qui dixit Nõ vo
caui te: reuertere et dormi.
Abiit samuel et dormiuit Et
adiecit dñs rursũ vocare euꝫ
Cõsurgẽsq samuel abiit ad
hely & dixit Ecce ego vocasti
enĩ me Qui rñdit Nõ vocaui
te fili mi: reuertere et dormi.
¶Dominica iiii. Le. i.
Porro samuel nõdũ scie
bat dñm: neq reuelatꝰ ei fue
rat sermo dñi Et adiecit dñs
& vocauit samuel tercio Qui
cõsurgẽs abiit ad hely: et ait
Ecce ego: qꝛ vocasti me. l. ii.
Intellexit ergo hely: qꝛ dñs
vocasset puer/ & ait ad samu
elem Uade & dormi: et si dei-
ceps te vocauerit dices Loq̃-
re dñe: qꝛ audit seruꝰ tuꝰ l. iii
Abiit ergo Samuel & dormi
uit in loco suo Uenit autem
dñs et stetit et vocauit sicut
vocauerat scđo. Samuel sa
muel Et ait Samuel Loq̃re
dñe: qꝛ audit seruus tuꝰ. l. iiii
Et dixit dñs ad samuelem.
Ecce ego facio verbũ ĩ israel
et q̃cũq audierit tinniẽt ãbe
In die illa (aures eiꝰ. l. v.
suscitabo aduersũ hely oĩa q̃
locutus sum sup domũ eius.
Incipiã et complebo. Le. vi.
Predixi enĩ ei q̃ iudicaturꝰ
essem domũ eius in eternũ p-
pter iniq̃tatẽ eo q̃ nouerat ĩ
digne agere filios suos/ & nõ
corripuit eos Idcirco iuraui
domui hely q̃ nõ expiet ĩiqui
tas domꝰ eiꝰ victimis & mu-
neribꝰ vsq ĩ eternũ. Lcões
Dormiuit (p ebdoma.
autẽ samuel vsq ma-
ne/ aperuitq ostia domꝰ dñi
Et samuel timebat indica-
re visionẽ hely Uocauit er-
go hely samuelẽ et dixit Sa
muel fili mi Qui rñdens ait.
Presto sum. Et ĩterrogauit
eũ Quis ẽ sermo quẽ locutꝰ
ẽ dñs ad te Oro te ne celaueris
me Hec faciat tibi deus / et
hec addat si abscõderis a me

sermonē ex his oībus verbis que dicta sunt tibi. Indicauit ꝗ ei samuel vniuersos sermones: ⁊ nō abscōdit ab eo. Et ille rn̄dit Dn̄s ē. Qđ bonū est ī ocłis suis faciat. Creuit aūt samuel: ⁊ dn̄s erat cū eo: ⁊ nō cecidit ex oībus verbis eius in terram/ ⁊ cognouit vniuersus israel a dā vsꝗ bersabee ꝙ fidelis samuel ꝓpheta eēt dn̄i. Et addidit dn̄s vt appareret ī sylo qm̄ reuelat⁹ fuerat dn̄s samueli in sylo iuxta verbū dn̄i Et euenit sermo samuelis vniuerso israeli Dn̄ica. v. Lcō. i.

ET factum est in diebus illis ꝯuenerūt philistiim in pugnam Egressus est nāq; isrł obuiā philistiim in pliū: ⁊ castrametatus est iuxta lapidem adiutorii. Lectio secūda

Porro philistei venerūt cōtra israel. Initoꝗ certamine terga vertit israel philisteis. Et cesi sunt in illo certamine passim per agros quasi quatuor milia viroꝝ: ⁊ reuersus est populus ad castra. ł.iii

Dixerūtꝗ maiores natu de isrł. Quare ꝑcussit nos hodie dn̄s corā philisteis: afferam⁹ de sylo archā federis dn̄i ⁊ veniat ī medio nr̄i vt saluet nos de manu inimicoꝝ nr̄oꝝ. ł.iiii

Misit ergo ppłs ī sylo: ⁊ tulerunt archam federis dn̄i exercituū sedētis super cherubin. Erātꝗ duo filii hely cum archa federis dn̄i: ophni et phinees. Tu aūt. Lectio quinta.

Cumꝗ ꝑuenisset archa federis dei ī castra: vociferat⁹ est oīs isrł ⁊ ꝑsonuit terra a voce clamoris eoꝝ. Et audientes philistei vocē clamoris eorū dixerunt. Quenā hec vox est clamoris magni in castris hebreorum. Tu. Lectio sexta.

Et cognouerunt ꝙ archa dei venisset in castra. Timuerūt aūt philistei dicētes Ue nobis Nō eī fuit tāta exultacio heri et nudiusterci⁹. Lcōes ꝑ ebdo.

UE nobis. Quis nos saluabit de manu deorum sublimiū istorum. Isti sūt qui percusserunt egyptū oī plaga Pugnauerunt igitur et cesus est israel: et fugit vnusquisꝗ in tabernaculum suum. Et facta est plaga magna nimis. Et ceciderūt de isrł trigīta milia peditū: ⁊ archa dn̄i capta ē Duoꝗ filii hely mortui sunt Currēs aūt vir de beniamin ex acie venit in sylo. Cūꝗ venisset hely sedebat sup sellam cōtra viā spectās. Erat āt cor eius pauens ꝓ archa domini

¶ Dominica. vi. Lectio pma

UIr autē ille postꝙ nūciauit: vlulauit omnis ciuitas. Festinans aūt venit

ad hely et nunciauit ei. Dixit autē hely ad nuncium. Quid actum est fili mi. Lectio scda. At ille. Fugit inquit israel et ruina magna facta est ī populo: insuper et duo filii tui mortui sūt ophni et phinees et archa dei capta est. Lectō. iii. Cūq; ille nominasset archā dei: cecidit de sella retrorsum iuxta ostium et fractis ceruicibus expirauit. Tu. Lectio. iiii Philistiim autē venerunt et tulerunt archam dei: et asportauerunt eam a lapide adiutorii in azotum. Tu. Lectio. v. Tulerunt autem philistei archam dei et intulerunt eam in templū dagon. Et statuerunt eam iuxta dagon. Lectio. vi. Cumq; surrexissent mane altera die azotii: ecce dagon iacebat pnus in terra ante archam dñi. Lcōes p ebdomadā

ET tulerūt dagō et restituerūt eum ī locum suū. Rursūq; mane die altera consurgētes inuenerūt dagō iacētem sup faciē suā ī terra corā archa dñi Caput autē dagon et due palme manuū eius abscise erāt super limen. Porro dagō trūcus solus remāserat in loco suo. Propter hāc causam nō calcant sacerdotes dagon: et oēs qui ingrediuntur templum eius: super limē dagon in azoto vsq; ī hodiernū diē. Dñica. vii. Lectio prima.

AGgrauata est autē manus dñi super azotios: et demolitus est eos: et pcussit ī secreciori parte natium azotum. Tu aūt. Lectio secunda Vidētes autē azotii huiusce modi plagam dixerunt. Non maneat archa dei israel apud nos quoniā dura est manus eius super nos et super dagō deum nostrum. Lectio tercia. Cōgregauerunt autē oēs satrapas philistinorum ad se: et dixerūt eis. Quid faciem⁹ de archa dei israel. Lctō. iiii. Et circunduxerūt archā dei isrl: illis aūt circūducētib⁹ archā: fiebat man⁹ dñi sup singulas ciuitates interfectiōis magne nimis. Tu aūt. Lectio. v. Et percuciebat viros vniuscuiusq; ciuitatis a paruo vsq; ad maiorē: et cōputrescebant pminētes extales eorū. lc. vi. Miserūt autē archam dei in accharō. Cūq; venisset archa dei in accharō: exclamauerūt accharonite dicētes. Adduxerunt ad nos archā dei isrl: vt interficiat nos et oēm pplm nrm. Lectiones p ebdomadā

MIserūt itaq; et cōgregauerūt oēs satrapas philistinorꝝ. Qui dixerūt. Dimittite archā dei israel: et reuerta

tur in locũ suũ: ⁊ nõ interfici at nos cũ pplo nr̃o. Fiebat au tẽ pauoꝛ moꝛtis ĩ singulis vꝛ bibus: et grauissima man⁹ do mini. Uiri quoqꝫ qui moꝛtui non fuerant: pcuciebantur in secrecioꝛi pte natium. Et ascẽdebat vlulat⁹ vniuscuius qꝫ ciuitatis in celum. Fuit er= go archa domini in regione philistinoꝛum septẽ mẽsibus

Dominica. viii. Lectio pꝛima

ET vocauerũt philistiim sacerdotes et diuinos di kes. Quid faciemus de archa dei. Indicate nobis quomõ remittemus eam in locum suum. Tu. Lectio secunda.

Qui dixerũt. Si remittitis archã dei isrl: nolite dimitte= re eã vacuã. Sed qđ debetis reddite ei pꝛo peccato: et tunc curabimini. Tu. Lectio tercia

Et scietis quare non recedat man⁹ ei⁹ a vobis. Juxta nũe rũ puinciaꝝ quĩqꝫ anos aure os facietis: ⁊ quĩqꝫ mures au reos: qꝛ plaga vna fuit oĩb⁹ vobis et satrapis vestris. l. iiii

Facietisqꝫ similitudines a= noꝛũ vestroꝝ et muriũ qui de moliti sũt terrã: ⁊ dabitis deo israel gloꝛiam: si foꝛte releuet manũ suã a vobis et a diis ve stris: ⁊ a terra vestra. Quare grauatis coꝛda vestra: sicut aggrauauit egyptus et pha= rao coꝛ suum. Lectio quinta.

Nõne postq̃ pcuss⁹ est: tũc di misit eos ⁊ abieũt. Nũc ergo arripite et facite plaustrũ no uũ: et duas vaccas fetas qui bus non est impositũ iugũ iũ gite in plaustro et recludite vi tulos earum domi. Lectio. vi.

Tolletisqꝫ archã dñi ⁊ pone tis in plaustro et vasa aurea que exoluistis pꝛo delicto po= netis ĩ capsella ad latus eius et dimittite eã vt vadat et as picietis. Lectiones per ebdo.

ET siquidẽ per viã finiũ suoꝝ contra bethsames ascẽderit: ipse fecit nobis hoc malũ grãde. Sinautẽ mini= me sciemus qꝛ nequaq̃ man⁹ eius tetigit nos: sed casu acci= dit. Fecerũt ergo illi hoc mõ: et tollentes duas vaccas que lactabãt vitulos: ⁊ iũxerũt ad plaustrũ: vitulosqꝫ eaꝝ cõclu serũt domi: ⁊ posuerũt archã dei sup plaustrũ ⁊ capsellã que habebat mures aureos ⁊ simi litudinẽ anoꝝ. Dñica. ix. lc. i.

IBãt in directũ vacce p viã q̃ ducit bethsames et itinere vno gradiebãtur pgẽ tes ⁊ mugiẽtes: ⁊ nõ declina= bãt neqꝫ ad dexterã neqꝫ ad si nistrã sꝫ ⁊ satrape philistinoꝝ seq̃bant vsqꝫ ad termios beth (sames. l. ii

Poꝛro bethsami te metebãt triticũ in valle Et

eleuantes oculos vidētes archā et gauisi sunt cū vidissent ⁊ plaustrū venit ī agro Josue bethsamite et stetit ibi. L. iii. Erat ibi lapis magn⁹ ⁊ ꝯcide rūt ligna plaustri: vaccasqꝫ ī posuerūt sup ea olocaustū dño Leuite aūt deposuerūt (l iiii archā dei et capsellā: q̄ erat iuxta eā ī qua erāt vasa aurea ⁊ posuerūt sup lapidē grādē. l v Uiri aūt bethsamite obtulerūt olocausta/ ⁊ īmolauerūt victimas ī die illa dño Et quīqꝫ satrape philistinorum viderunt et reuersi sunt ī acchаron in die illa. Lectio sexta. Percussit autē dñs de viris bethsamitibus eo ꝙ vidissēt archā dñi. Et pcussit de pplo septuagīta viros ⁊ quīquagīta milia plebis. Lcōnes p ebdo. Luxitqꝫ ppls eo ꝙ pcussisset dñs plebē plaga magna et dixerunt viri. Bethsamite. Quis poterit stare in conspectu domini dei sancti huius et ad quem ascendet a nobis. Miseruntqꝫ bethsamite nuncios ad habitatores cariathiarī dicētes. Reduxerūt philistiim archā dñi. Descendite ⁊ reducite eam ad vos. Uenerunt ergo viri cariathiarim et reduxerunt archam domini: ⁊ intulerūt eā in domo aminadab in gabaa

Regula p hystō Jn pricipio Lrā dñicali. A iii kl augusti tota cātet hysto. Jn pricipio. et tm̄ mēo de mr abdō ⁊ sēnen Jn laud. oēs. ān. dñr Fer. ii. de sctō germano epō. ix. l. Fer iiii. et vi. fiunt ꝯmēo. Fer. iii. v. ⁊ sab. de sctōꝝ festi ītermediis ⁊ festū. s. oswaldi differt vsqꝫ ī c̄stinū noīs iesu. ❡ Do. ii. de trāsfi. do. min⁹ d̄ et mēo: de do. et de trini. sub silēcio et nulla pcessio et missa do. dicet in caplo scde vesꝫ. erūt de noīe iesu sꝫ sine oct. cū pleno serui. ī crastino ⁊ nichil de mr. Fer iii. de sctō oswaldo med l de mr fer iiii de sctō romano cū noc. pter vigi. Fer. v. de sctō laurēcio scde vesꝫ. erūt de sctō blaano nisi ī ecclia de eo dedicata tm̄ mēo de. s. tyburcio sub silēcio Sab. de. s. maria ⁊ tm̄ mēo de octa. scti laurēcii. ❡ Do. iii. de. s. ypolito ix l. cū mēo. de do. ⁊ de tri. ⁊ pces. Fer ii. d̄ s. eusibeo cū noc. ppt vigi Fer. iii. de assūp. b. marie vgi fer. iiii. v. vi. ⁊ sab. de oc. assūpcio. ❡ Do. iiii. de oc. assūp. et tm̄ mēo de do. ⁊ de trini. ⁊ pcessio missa do. dicet ī caplo ⁊ ad missā de die nulla fiet mēo Fer. ii. et. iii. de oct. fer. iiii. de sctā ebba vgi. ix. l. fer. v. de scō bartholomeo fer vi de sācto pychardo sab. de ꝯme. b. marie

¶ Dñica v. de scō malrubio abbate ix. lec. medie lc. de scō rupho ⁊ tm̄ mēo. de do. ⁊ de trini. ⁊ pces. ⁊ missa do. dicet silr in cpo Feria. ii. iii. iiii. v. ⁊ vi. de scīs occurrētib⁹ Sabbato de cōmēo. marie Vgīs. R. fer. eo āno oīno ptermittantur. Littera dñicali B pridie kal. augusti inchoetur histo. In principio cū mēo solenniter et de trini. ⁊ totuz serui. diei erit de scō germano epo vniuersi. aberdoneñ patrono Fer. iii et v fiāt commēoꝛa. et festū osvvaldi mar. de fer. vts. ī A ¶ Dñica scda de solēnita. noīs iesu et de do. fiet mēo. tm̄ sub silē cio. Fer. ii. de sctō osvvaldo feria. iii. de scō romano cum noctur. fer. iiii. de scō lauren cio. Fer. v de sctō blaano fer vi. de ꝯmēo btē marie Sab. de sctō ypolito. ix. lec. ¶ Dñi tercia. de dñica In laudibus oēs añe dicāt ⁊ tm̄ mēo. de. s. eusibio et missa de vigi. dicet in cap. Ria feria. nō dicant Feria. ii. de assūpcio. btē marie Vgi. et p ebdo. de oc. eiusdē ¶ Dñica iiii. de octa. assūp. vts. ī A Fer. ii. de octa. et ī crastio bartholomei fiat seruici. de scō yrchardo epo Fer vi. de cōmemo. btē marie Vg ¶ Dñica v. de sctō augustio et tm̄ memo. de do. et de trini. et nulla pcessio missa do. dicet in cp. Fer. vi. ⁊ sabbō fi ant cōmemo. Littera do. C kal. augusti īchoat hysto. In principio. cū mēo. ppr festuz ad vincula scti petri. Feria ii et iiii. fiāt cōmēo. Et festū sci osvvaldi eo āno differt vsq ad diē pridie idus augusti.
¶ Dñica. ii. tota cātet histo. et tm̄ mēo. de sctō ciriaco eo q solenni. noīs iesu nō fit cū octa. In lau. oēs āe. dicātur. Fer. ii. de scō romano cū noctur. fer. iii. de scō laurencio feria iiii. de sctō blaano vts. ī A Fer. v. de sctō osvvaldo eo q differt Fer. vi. de sancto ypolito sociorūq eius Sabbato de sctō eusebio cū noct.
¶ Dñica. iii. de assūpciōe btē marie Vgi. principale dup. totū serui. p hāc ebdo. erit de oc.
¶ Dñica iiii. de octa. ⁊ tātuz mēo. de do. vts. ī A Fer. iiii de sctō yrchardo Fer. v. de sācta maria. Lrā dñicali. D. scda die augusti tota cantet histo. et ad ves. q erūt de scō petro fiet mēo de sctō stepha no de do. et de trini. scde ves erūt de do. ⁊ tm̄ mēo. de īuen ciōe scti stephani Fer. iii fiet cōmēo. de sctā maria sabbō de sancto osvvaldo marty.
¶ Dñica ii. tota cātet histo.

ꝙ tm̃ mẽo. de scõ.romano In lau. oẽs añe dñr ꝙ missa de vigi. dicet̃ i cap̃. Fer̃. iii. de sctõ blaano. fer̃. iiii. de scã maria feria v. de sctõ ypolito ix. lec. medie lec. de sctõ laurẽcio. Feria vi. de vigi. Sabbõ de assũpcione ❡ Dñica. iii. de oct. assũpcio. et tm̃ mẽo. de do. et trini. cũ missa eiusdẽ i cap̃. et p totã ebdo. fiet serui. de oct. ❡ Dñica.iiii. de scã ebba vgi ix. lec. cũ mẽo. de sctis de do. de trini. et pcessio. añ crucem scde vespe erũt de sctõ bartholomeo cũ pleno serui in crastino Feria. iii. d sctõ yrchardo epõ Fer̃ iiii. de sctã maria relique fer̃ de sctis itermediis Littera dñicali E iii. die augusti tota cãtet̃ histo. ꝙ fes. in uẽciõis scti stephani differt̃ i crastinũ In laud oẽs añe dicunt̃ Feria vi. de sctõ osvvaldo Sabbõ de sctõ romano cum noctur. ❡ Dñica ii. de sancto laurẽcio et tm̃ mẽo. de dñica et de trinita. sub silencio et missa do. in capi. Feria scda de sctõ blaano Fer̃. iii. de sancta maria Fer̃. iiii de sãcto ypolito ix. lec. Fer̃. v. de sancto eusibio cum noctur. Feria vi. de assũpcione beate marie Sabbõ de octa. assum ❡ Dñica. iii. de octa. et tantũ memo. de do. et de trini. et pcessio nisi aliqua do. debeat differri Feria. ii. iii. iiii. v. ꝙ vi de oc. Sabbõ de sctã ebba vg ❡ Dñica. iiii. de sancto bartholomeo cũ mẽo de sancto solẽniter et de do. et trinitate sub silencio et nulla pces. Feria. ii. de scõ yꝛchardo epõ Feria. iii. de sctã maria reliq fer̃ fiãt de sãctis intermediis Littera dñicali A iiii. die augusti tota cantet̃ histo. secũde vespe erũt de festo sancte marie de niuib9 et festum sancti osvvaldi differt̃ vsq; i crastinũ nois iesu nulle per hanc ebdo. fiant commemo. ❡ Dñica. ii. tota cantet̃ histoꝛia. med lec. de sctõ tiburcio ꝙ mẽo. de octa scti laurencii et de trini. Fer̃ ii. de sãcto blaano dup̃. festũ Fer̃ iii de sctõ ypolito ix. lẽc. Fer̃ iiii. de sctõ eusebio Fer̃ v. de assũptione beate marie virg. Fer̃ vi. et sabbõ de octa. assũpcio ❡ Dñica. iii. de octa assump et tm̃ memo. de sãcto magno marty. de. do. et de trinitate et pcessio missa dñical̃ dicet̃ i cap̃ Fer̃. ii. iii. iiii. et v. de oct. Fer̃ vi. de sctã ebba vgi. sabbato de scõ bartholomeo apostolo scde velpe erũt de fes. cũ mẽo. de do. ꝙ de trini. et festũ scti yꝛchardi differt̃ in fer̃ ii. cum pleno seruicio eiusdem.

¶ Dñica. iiii. tota cãtet hysto ĩ laud. oẽs. ãn. dicãtur. Fer. ii de sãcto rychardo eo q defert fer. iii. iiii. v. vi. et sab. de sctis illis feriis cõtingẽtibus. Lra dñicali. O tota cãtet hysto. In pricipio. & tm mẽo de mr. & festũ s olaui mr defert ĩ primũ nisi facte fue. ĩ quadra. in laud. oẽs ãn dicãtur fer. iii. de sctõ germano ix. k. fer. v. & sab. fiant cmẽo. ¶ Do. ii. de festo. sancte marie & mẽo de do. & de trinita. sub silẽcio missa vero dñica. dicet caplo & festũ sãcti osvvaldi differt ĩ crastinum noĩs iesu cũ mẽo et med lec. de sctõ. fer. v. de sctõ romano sab de s. blaano epo nulle fue. cme ¶ Dñica. iii. tota cãtet hysto Fer. ii. de s. ypolito Fer. iii. de sãcto eusebio. Fer. iiii. v. vi. & sab de assũp. et octa eiusdem ¶ Dñica. iiii. de oc. assũpciõis et tantũ mẽo de marty de do et de trinita. & missa dñicalis dicet in caplo nisi aliqua dñica fue. differẽda Fer. ii. iii. et iiii. de octa. fer. v. de sctã ebba virgi. Fer. vi. de aplo sabba. de sancto rychardo nulle per hanc ebdoma. fiunt cmemo. ¶ Dñica. v. tota cãtet hysto. in laud. oẽs. ãn. dicãtur nulle per hanc ebdo. fiant cmẽo sz de sãctis per totum in eisdem feriis contingẽtibus et. Ria fer. pretermittãtur. Dñica. i. post. v. kalas augusti. Ad vs ãn Benedictus. ps. Ipsum. Capitulũ. Benedictus deus R. Gyrum celi. Hy. O lux beata. V. Uespertina oracio. ãn Omnis sapiẽcia a domĩo deo est: et cum illo fuit semper: et est ãte euum. ps. Magnificat He sequentes ãne seruiũt hystorie In principio. qdiu durat super psal. Mgt. in sabbato vel ad memo de dominica cum de aliquo festo nouem lectionum fiat seruiciũ ãtipho. Sapiencia edificauit sibi domum excidit colunnas septem subdidit sibi gentes: superborumqz & sublimium colla propria virtute calcauit. ps. Magnificat. ãn. Sapiẽcia clamitat ĩ plateis: si quis diligit sapienciam ad me declinet et eã inueniet: et eam dum inuenerit: beatus est si tenuerit illã. ps. Magnificat. ãn. Dominus possedit me ab inicio viarum suarum anteq quicq faceret a principio: necdũ erãt abyssi et ego parturiebar quando p parabat celos aderam: cuz eo componens omnia. ps. Magnificat. ã. Ego in altissimis habito: & thronus meus in colunna nubis. ps. Magnificat Ad matutinas. Inuita. Laudemus iesum christum. Hac

die incipiatur liber sapiencie et legatur vsq ad pmã dñicã post quito kl̃as septẽbris. L. i.
Omnis sapiencia a dño deo est: et cum illo fuit semp et est ante euum Arenam maris: et pluuie guttas et dies seculi quis dinumerauit? Altitudinem celi et latitudinem terre: et profũduz abyssi quis dimẽsus est. Sapiẽciã dei precedentẽ oĩa quis inuestigauit Prior oĩum creata est sapiencia: et intellectus prudẽcie ab euo. Rm. In principio deus anteq terram faceret priusq abyssos constitueret: priusq produceret fontes aquarum: anteq montes collocarentur Ante oẽs colles generauit me dñs. V. Quando preparabat celos aderã cum eo cuncta cõ ponens. Ante. Lectio secunda
Fons sapiencie verbum dei in excelsis: et ingressus illius mandata eterna. Radix sapiencie cui reuelata est: et astucias illius quis agnouit. Disciplina sapiẽcie cui reuelata est et manifestata / et multiplicacionem ingressus illius quis intellexit. R. Gyrum celi circuiui sola / et in fluctibus maris ambulaui in omni gente: et in omni populo primatum tenui. Superborum et sublimum colla propria virtute calcaui. V. Ego in altissimis habito: et thronus me9 in columna nubis. Sup. Lectio. iii.
Unus est altissimus et creator omnium / et omnipotens rex et metuendus nimis sedẽs super thronum illius et dominans deus. Ipe creauit illam spiritu sancto / et vidit et dinumerauit et mensus est / et effudit illam super omnia opera sua. Et super omnem carnem secundum datum suum / et prebet illam diligentibus se. R. Emitte domine sapienciã de sede magnitudinis tue Ut mecum sit et mecum laboret vt sciam quid acceptum sit coram te. Omni tempore. V. Da michi domine sediuz tuarum assistricẽ sapiẽciam. Ut mecũ Gloria. Omni. Lectio quarta
Timor dñi gl̃a et gl̃iacio et corona exultaciõis. Timor dñi delectabit cor / et dabit leticiã et gaudium in longitudinem dierum. Timenti dominum bene erit in extremis / et in die defunctionis sue benedicetur Dilectio dñi honorabilis sapiencia quibus autem apparuerit in visu diligunt eam in visione et in agnicione magnaliũ suor. R. Da mihi dñe sedium tuar assistricẽ sapienciã / et noli me reprobare a pueris tuis. Qm̃ seruus tuus sũ

ego et filius ãcille tue. V. Domine pater et de⁹ vite mee ne derelinquas me in cogitatu maligno. Quoniã. Lectio. v.
Inicium sapiencie timor domini: et cum iustis et fidelibus agnoscitur. Timor domini sciẽcie religiositas: iocũditatem atq gaudium dabit Timenti dñm bene erit: et in diebus cõsolacionis illius benedicetur. Plenitudo sapiencie timere deum. Corona sapiencie timor dñi replens pacem et salutis fructũ. R. Domine pater et de⁹ vite mee ne derelinquas me in cogitatu maligno extollẽciã oculorum meorum ne dederis michi: et desideriũ malignum auerte a me: dñe aufer a me cõcupiscenciam. Et animo irreuerenti et ĩfrunito ne tradas me dñe. V. Ne derelinquas me dñe ne accrescant ignorancie mee: et multiplicent delicta mea. l. vi
Radix sapiẽcie est timere deũ rami enim illius longeui. In thesauris sapiencie intellect⁹ et sciencie religiositas: execracio autem peccatoribus sapiẽcia. Timor dñi expellit peccatum: nam qui sine timore est: nõ poterit iustificari. Usq in tẽpus sustinebit paciens: et postea reddicio iocunditatis. R. Super salutẽ et oẽm pulchritudinem dilexi sapienciam: et proposui pro luce habere illã Uenerũt michi oĩa bona pariter cum illa. V. Dixi sapiencie soror mea es: et prudenciã vocaui amicã meã. Uenerũt. In. iii. noc. R. Inicium sapiẽcie timor dñi: intellectus bonus omnibus faciẽtibus eum Laudacio eius manet in seculum seculi. V⁹. Dilectio illius custodia legum est: quia omnis sapiencia timor domini. Lauda. R. Uerbuz iniquum et dolosum longe fac a me domine: diuicias et paupertates ne dederis michi. Sed tãtum victui meo tribue necessaria. V. Ne forte saciatus euomã: illud: et periurem nomen dei mei. Sed tantũ. Ria ferialia
Ne derelinquas me domine pater et dominator vite mee: vt non corruam in conspectu aduersariorum meorum. Ne gaudeat de me ĩimicus meus V. Apprehende arma et scutũ: et exurge in adiutoriũ michi. Ne. Rm. Magna enim sunt iudicia tua domine: et inenarrabilia verba tua. Multiplicasti populum tuum et honorasti. V⁹. Deduxisti sicut oues populum tuũ in manu moysi et aaron. Multi. Lectiones
Bonus (p ebdomadam sensus vsq in tempus

abscondet verba sua: et labia multorũ enarrabunt sensum illius. In thesauris sapiencie significacio discipline Execracio autẽ peccatori cultura dei Fili concupiscens sapienciam cõserua iusticiam: et deus prebebit illam tibi. Sapiencia enim et disciplina timor domini: et quod beneplacitum est illi: fides et mansuetudo et implebit thesauros illius. Contumax non sis: et incredibilis timori dñi: et ne accesseris ad illum duplici corde. Ne fueris hypocrita in conspectu hominum et non scandalizeris in labiis tuis. Attende in illis ne forte cadas et adducas anime tue inhonoracionem.

¶ Dominica scda. Lcõ pma

Fili accedens ad seruitutem dei: sta in iusticia et timore et prepara animam tuam ad tentacionem. Deprime cor tuum et sustine: et inclina aurem tuam: et excipe verba intellectus et ne festines in tempore obductionis. Sustine sustentaciones dei: cõiũgere deo et sustine vt crescat in nouissimo vita tua. Lcõ scda

Crede deo et recuperabit te: dirige viam tuã et spera in illum. Serua timorem illius et in illo veterasce. Metuentes deum sustinete misericordiã eius et nõ deflectatis ab illo ne cadatis. Qui timetis dñm credite illi: et nõ euacuabitur merces vestra. Qui timetis deum sperate in illum et in oblectacione veniet vobis misericordia. Tu aũt. Lectio tercia

Qui timetis dominum diligite illum: et illuminabũtur corda vrã. Respicite filii naciones hominũ et scitote quia nullus sperauit in dño et confusus est. Quis enĩ permansit in mãdatis eius et derelictus est? Aut quis inuocauit illum et despexit illũ quoniam pius et misericors est deus. L. iiii.

Deus enĩ remittit in tẽpore tribulacionis peccata et protector est omnibus exquirentibus se in veritate. Ve duplici corde et labiis sceleratis et manibus male facientibus et peccatori terram ingrediẽti duabus viis Ve dissolutis corde qui non credũt deo: ideo non protegentur ab eo. Lectio. v.

Ve his qui pdiderũt sustinẽciã: q̃ dereliquerũt vias rectas et diuerterũt in vias prauas Et q̃d facietis cũ inspicere ceperit dñs. Qui timẽt dñm nõ erũt ĩcredibiles verbo illius et qui diligũt illũ: cõseruabũt verbũ illius. Qui timẽt dñm inquirẽt que bñplacita sũt illi

Qui diligũt deum (Lcõ. vi.

replebūt lege ipsi⁹: et q̄ timēt dn̄m p̄parabūt corda sua et ī cōspectu illi⁹ sctificabūt aīas suas Qui timēt dn̄z: custodiunt mādata illi⁹ et paciēciaz habebūt vsq₃ ad īspectionē illius dicētes Si penitēciā nō egerim⁹: īcidem⁹ ī manus dei et non in manus hominum.

Lectiōes p ebdomadā

SEcundū enī magnitudinē illi⁹: sic et mīa ipī⁹ cum ipo est Filii sapiēcie ecclia iustorū: et nacio illoꝝ obediencia et dilectio Judiciū p̄ris audite filii dilecti: et sic facite vt salui sitis De⁹ enī honorauit patrē ī filiis / et iudiciū mr̄is exq̄ret ī filios Qui diligit deum / exorabit p pctīs et ꝯtinebit se ab illis Jn orōne dieꝝ exaudiet / et sicut q̄ thesaurizat ita et q̄ honorificat mr̄em suā Qui honorificat pr̄ez suū / iocūdabit ī filiis et ī die orōnis sue exaudiet.

Dn̄ica iii. L. i.

QUi honorificat pr̄em suū vita viuet longiore / et q̄ obedit pr̄i refrigerabit matrē Qui timet deū honorat parētes et quasi dn̄is seruiet his q̄ se generauerūt ī opere et sermone et oī paciencia Honora pr̄em tuū vt superueniat tibi bn̄dictio a deo et bn̄dictio illi⁹ ī nouissimo (manet. l. ii.

Benedictio patris firmat domos filiorū: maledictio mr̄is eradicat fūdamētū Ne glieris ī cōtumelia pr̄is tui: nō ē enī tibi glia sed cōfusio Glia enī hoīs ex honore pr̄is sui: et dedec⁹ filii pr̄ sine honore Fili suscipe senectā pr̄is tui et ne cōtristes eū ī vita illi⁹: et si defecerit sēsu: veniā da: et ne spernas eū in virtute tua. Tu.

Lectō. iii.

Elemosyna enī pr̄is nō erit in obliuione: nā p pctīs mr̄is restituet tibi bonū: et ī iusticia edificabitur tibi: et in die tribulaciōis cōmemorabitur tui et sicut ī sereno glacies soluent pctā tua. Q̄m male fame ē q̄ derelinquit patrē: et ē maledictus a deo qui exasperat matrē.

l. iiii

Fili ī mā(suetudine opa tua pfice: et super omnem gliam diligeris. Quāto magn⁹ es humilia te in oībus: et corā deo īuenies graciam: q̄m magna potēcia dei soli⁹: et ab humilibus honorat Jgnē ardētē extīguit aqua: et elemosyna resistit peccatis Cor durū male se hēbit in nouissimo.

Lectio quinta.

Fili elemosynā pauperꝭ ne defraudes: et oclos tuos ne transuertas a paupere Animam esurientē ne despexeris et ne exasperes pauperē in inopia sua Cor inopis ne affli

reris: et ne protrahas datuz angustianti Ab inope ne auertas oculos tuos ppter irã et nõ reliquas q̃rentib⁹ tibi retro maledicere Congregacioni pauperũ affabilẽ te facito Presbytero humilia L. vi. aĩam tuã et magnato hũilia caput tuũ et rñde pacifice in mansuetudine. In iudicãdo esto pupillis misericors vt pr̃ et miserebit tui magis q̃ mat Sapiẽcia filiis suis vitã ĩspirat et suscipit exq̃rẽtes se Et q̃ illã diligit: diligit vitã Et q̃ vigilauerit cõplectent placorẽ ei⁹. Lctõnes p ebdoma.

Fili cõserua tẽpus & deuita a malo Pro aĩma tua nõ cõfũdarĩ dicere verum Est enĩ ↄfusio adducẽs pctm̃ et est cõfusio adducẽs graciã et gloriã Ne accipias faciem aduers⁹ faciẽ tuã. nec aduersus aĩaz tuã mẽdaciũ Nõ reuerearis primum tuũ ĩ casu suo: nec retineas verbũ ĩ tp̃e salutis Nõ abscõdas sapienciam tuã ĩ decore suo In lingua enĩ agnoscit sapiẽcia: et sensus & sciencia et doctrina in verbis sensati: et firmamẽtum in operib⁹ iusticie Non cõtradicas veritati vllo mõ et de mendacio ineruditiõis tue confũdere Nõ cõfundaris ↄfiteri pctã tua & ne subiicias te homini pro pctõ. Noli resistere cõtra faciẽ potentis nec coneris cõtra ictũ fulminis: pro iusticia agonizare p aĩa tua / et vsq̧ ad mortẽ certa pro iusticia / et deus expugnabit p te inimicos tuos.

❡ Dominica. iiii. Lectio. i.

Non tardes cõuerti ad dñm: et ne differas de die in diẽ Subito enĩ venit ira illi⁹ & ĩ tp̃e vĩdicte disperdet te Noli fieri p amico inimicus primo. Improperiuz enĩ et contumeliã malus hereditabit et oĩs pctõr inuid⁹ et bilinguis. Nõ vẽtiles te in omni vẽto: & nõ eas in omnẽ domũ / sic enĩ peccator pbat duplici lingua Nõ te extollas ĩ cogitaciõe aĩe tue velut taurus ne forte elidatur virtus tua p stulticiam. Lec. ii.

Verbum dulce multiplicat amicos: et mitigat ĩimicos & lingua eucharis graciosa in hoĩe bono abundabit Multi pacifici sint tibi / et consiliarius tibi sit vnus de mille. Si possides amicum / in tentacione posside eum / et nõ facile credas te illi Est enĩ amicus scdm̃ tempus suum. & nõ permanebit in die tribulacionis et est amicus qui conuertitur ad inimiciciam. Lcõ. iii.

Est amicus q̃ odiũ et rixã et

cõuicia denudabit Et ẽ ami
cus socius mẽse: et nõ pmane
bit ĩ die necessitatis Amicus
autẽ si pmãserit fix⁹: erit tibi
quasi coequalis: ⁊ ĩ domesti=
cis tuis fiducialiter aget Si
hũiliauerit se cõtra te ⁊ a fa=
cie tua absconderit se: vnani
mẽ hẽbis amiciciã bonã Ab
inimicis tuis separe: et ab a=
micis tuis attẽde Lectio iiii
Amicus fidelis ptectio foꝛ
tis: q̃ autẽ inuenit illũ ĩuenit
thesaurũ Amico fideli nulla
est cõparacio: ⁊ nõ est digna
ponderacio auri ⁊ argẽti cõ
tra bonitatẽ fidei illi⁹ Ami=
cus fidelis medicamẽtũ vite
et ĩmoꝛtalitatis: et qui metu
unt dñm ĩueniẽt illũ Qui ti
met deũ eque habebit amici=
ciam bonã: qm̃ scdm illũ erit
amicicia illi⁹ Fili a iuuẽtute
tua excipe doctrinã: ⁊ vsq3 ad
canos ĩuenies sapiẽciã: q̃si is
qui arat ⁊ seminat accede ad
Sustine bonos fru (illã l. v
ctus illi⁹: in ope enĩ ipsi⁹ exi=
guũ laboꝛabis: ⁊ cito edes de
generacionib⁹ illius Quam
aspera est nimiũ sapiẽcia ĩdo
ctis hoĩbus: et nõ pmanebit
in illa excoꝛs Quasi lapidis
virt⁹ pbacio illis erit: ⁊ non
demoꝛabunt piicere illã Sa
piẽcia enĩ doctrine scd3 nomẽ
est ei⁹: ⁊ nõ multꝭ ẽ manifesta

Quibus aũt est agni L. vi
ta sapiencia: pmanet vsq3 ad
conspectũ dei Audi fili et ac=
cipe cõsiliũ intellectus: et ne
abiicias cõsilium meũ Jniice
pedem tuum in compedes il
lius: et in toꝛques illius col=
lum tuũ Subiice humerũ tuũ
et poꝛta illã: et ne accidieris
vĩculis ei⁹ Jn omni animo
tuo accede ad illã: ⁊ in omni
virtute tua serua vias ei⁹: in
uestiga illã ⁊ manifestabitur
tibi Lectiones p ebdomadã.
Qui tetigerit picẽ ĩq̃na
bitur ab ea: ⁊ qui ꝯmu
nicauerit supbo: ĩduet super=
biã: ⁊ põdus sup se tollit qui
honestioꝛi se cõmunicat ⁊ di
cioꝛi te ne soci⁹ fueris Quid
cõmunicabit cacab⁹ ad ollã
qñ enĩ se colliserint olla con
fringetur Diues iniuste aget
et fremet: paup autẽ lesus ta
cebit Si largit⁹ fueris ei as=
sumet te: et si nõ habueris de
relĩquet te Si habes cõuiuet
tecum: et euacuabit te: et ipse
nõ dolebit sup te Si necessa=
rius illi fueris supplãtabit te
et subridẽs spem dabit nar=
rãs tibi bona Et dicet Quid
opus est tibi: et cõfundet te in
cibis suis: donec te exinaniat
bis et ter: ⁊ ĩ nouissimo deri=
deat te: postea vidẽs derelin
quet te: et caput suum moue

bit ad te. ¶ Dñica. v. Lctõ. i.
Diligе deũ ⁊ ĩuoca illũ in salutẽ tuã Oẽ aĩal diligit simile sibi: sic ⁊ oĩs hõ primũ sibi Ois caro ad simi lẽ sibi ꝯiũgit et oĩs hõ simili sui sociabit Si cõmunicabit lupus agno aliqñ sic pctõꝛ iu sto Que cõicacio sctõ homini ad canẽ: Aut que pars bona diuiti ad pauperem. Lctõ. ii.
Venacio leonis onager in heremo / sic et pascua diuituꝫ sũt paupes Et sicut abhomi nacio est supbo humilitas. sic execracio diuiti paup. Diues cõmotꝰ confoꝛtat ab amicis humilis autẽ cũ ceciderit ex- pelletur et a notis Diuiti de- cepto multi recuperatoꝛes / lo cutus est superba et iustifica- uerũt illũ Humilis deceptus est ⁊ insup arguit locutus est sensate ⁊ nõ ẽ datus ei locus
Diues locutꝰ est et oẽs. l. iii tacuerũt et verbũ illius vsqꝫ ad nubes pducẽt. Pauper lo cutus ẽ et dicunt q̇s ẽ hic? Et si offenderit subuertẽt illum Bona est substãcia cui nõ est peccatũ in cõsciẽcia: et nequis sima pauptas in oꝛe ĩpii / q̇a facies et coloꝛ ĩmutatꝰ dilu- cide demõstrat aut gaudium animi aut doloꝛẽ. Coꝛ hõis immutat faciẽ illius. siue in bona siue in mala. Vestigiũ coꝛdis boni et faciẽ bonã dif ficile inuenies et cum laboꝛe
Quã bonũ est arguere L. iiii q̄ꝑ irasci et cõfitentem in oꝛo ne non pꝛohibere Sapiẽs in verbis pducet seipsum / et hõ pꝛudens placebit magnatis. Qui operat terrã suã exalta bit aceruũ frugũ: et q̇ opera- tur iusticiã ipẽ exaltabit Qui vero placet magnatꝫ effugiet iniquitatem. Tu. Lectio. v.
Exrenia et dona excecãt ocu- los iudicũ et quasi mutus in oꝛe auertit coꝛrepciones eoꝝ Sapiencia abscõdita et the- saurus inuisus q̇ vtilitas in vtrisqꝫ? Melioꝛ est qui celat insipiẽciã suã q̄ꝑ hõ qui absco dit sapienciã suã Fatuus ĩ ri su exaltat vocẽ suã. sapiens vir vix tacite ridebit Lce. vi.
Fili si peccasti / nõ adiicias iteꝝ sed de pꝛistinis depꝛeca re vt tibi dimittant quasi a facie colubꝛi fuge pctã / ⁊ si ac cesseris ad illa suscipient te. Dẽtes leonum dentes eius et interficiẽtes aĩas hominũ Quasi rũphea bisacuta om nis iniquitas plage illiꝰ nõ est sanitas. Qui odit coꝛrep- cionẽ vestigiũ est pctõris / ⁊ q̇ timet deũ cõuertet ad coꝛ suũ Qui edificat domũ suã ĩpen diis alienis quasi qui colli- git lapides suos in hyeme.

IN trib⁹ pla Lec. p ebdo citū est spūi meo: q̄ sūt p bata coꝛā deo et hoīb⁹ Cōcoꝛdia fratrū et amoꝛ primoꝛū et vir et mulier sibi cōsencientes Tres species odiuit aīa mea ⁊ aggrauoꝛ valde aīe eorū Pauperē supbū: et diuitē mēdacē et senē fatuū ⁊ isēsatū Jn iuuentute tua nō ꝯgregasti: et quō īuenies ea in senectute tua? Quā speciosum caniciei iudiciū: et p̄sbyterꝫ cōgnoscere cōsiliū Coꝛona senū multa pericia: et glīa illorū timoꝛ dñi Qui diligit filium suū assiduat illi flagella vt letetur ī nouissimo suo et non palpet primoꝛum ostia Qui docet filium suum laudabit in illo: et in medio domesticoꝝ gloꝛiabitur in illo.

¶ Regła p histoꝛia Si bona Littera dñicali A iii. die septembꝛis tota cātet histo. Si bona. Jn laudi. oēs añe dicūtur. Fer̄. ii. de sctō cuthberto nisi facta fue. in xl. et si sic hic fiāt tm̄ iii. lec. cū īui. dup̄. Fer̄ iii. iiii ⁊ v. fiāt ꝯmēo. Ria fer̄. p̄termittāt. fer̄ vi. de nati. marie ṽgi. Sabbō de oc. eiusdeꝫ

¶ Dñica ii ḋ oc: natiui ⁊ tm̄ mēo. de do. de trini. ⁊ pcessio in redeūdo. ān Saluatoꝛ mis. do. dicet̄ i cp̄o Ad matu. iii ℞ Regali. vi. ℞. Natiuitas. ix ℞ Ad nutū dñi Fer̄. ii. iii. et iiii. fiant de octa. Feria v. de exaltacione sctē crucis. Feria vi. de oc. et festuꝫ sctī mereni differt vsq̄ ī xiiii. kal. octobꝝ Sabbō de sctō niniano. Lr̄a dñicali B ṗdie nonas septēbꝛis tota cātet histo. ⁊ tm̄ memo. de sctō cuthberto nisi facta fuerit in xl qn̄ ṽo festum sctī cuthberti in xl. celebꝛatū nō fuerit tūc festū eiusdē differat ī crastinū quo die fiant meḋ lec de scō bertino cū ṽ. et ℞. de ii. noctur. Fer̄. ii. iii ⁊ iiii. fiāt cōmēo. tn̄ si fiat seruiciū de scō cuthberto tūc nichil fiet eo āno de iii cōmēo.

¶ Dñica ii. totū serui. fiet de octa nati. cū mēo de sctis de do. et de trini. cū pces. Jn redeūdo ān. Saluatoꝛ Ad matuti. iii ℞. Natiuitas vi. ℞ Glīose ṽgīs. ix. ℞ Ad nutū dñi et missa dñicalis dicet in capi. cum mēo. de trini. et ad missā de die fiet memo. de mꝝ et de oīb⁹ sctis tm̄. Fer̄. ii. iii et v. de octa. nati. Fer̄. iiii. de exaltacione sctē crucis medie lec. de mar. cuꝫ ṽ. et ℞. de ii. noc. pꝛimoꝝ mar. Ad matu. de sctā maria extra choꝝ dicant ℞ de iii. noc iii. ℞ erit Gloꝛiose. ān. sup psal. Bñdictus et Mḡt scdm oꝛdinem. Ad veš fiet solen. mēo. de oc.

⁊ festū scī mereni epī differat usq ad xiii. kal octobr Fer vi. de sctō niniano epo mai⁹ dup̄ et tm̄ memo de sctis sub silēcio Sabbō de scā maria. Littera dñicali C iiii. kal. septēbris inchoet histo. cum mēo Ad p̄mas vs. q̄ erunt de sctō augustio cū mēo de do. ⁊ de trini. sub silēcio deīde solē niter de scō iohāne ⁊ de sācta sabina missa de sctā sabina illa die dicet ī cp̄o et missa dñicalis dicet ī cp̄o ī v. feria Fer scda de sctō fiacro abbate. fer iii. de sctō aidano. fer. iiii de sctō egidio Fer v vi et sabbō fiāt ɔmēo tñ qñ festū scī cuthberti ī xl. celebratū non fuerit tñc in sabbō totū serui. de eo fiet et ī feria v. et vi. tātū fiant ɔmemo ¶ Dñica ii. tota cātet histo. Si bona. et tm̄ mēo de sctō bertino. In laud oēs añe dicūt Fer ii. et iii. fiant cōmēo. ⁊ nichil de vigilia nisi ieiuniū tm̄ Ad vespe. orō Supplicacionē. Fer iiii. v. vi et sabbato de natiuitate Lra dñicali D iii kal septēbris tota cātet histo. Si bona Ad p̄mas vespe. q̄ erūt de decollacione scti iohis bapti. fiet mēo de do. et de trini. ⁊ festū scti fiacri differat vsq ī crastinū scti egidii Feria ii. de sācto aidano fer iiii. de sctō egidio Fer. v vi et sabbō fiāt cō memo nisi festū sancti cuthberti vts. in C in xl factum non fuerit et Ria feria. p̄ter mittant ¶ Dñica ii. tota can tetur historia Si bona scde vespere de sctā maria cū mēo de do. Fer ii. de sctā maria et nichil de vigilia nisi ieiuniū Littera dñicali E vltio die augusti tota cātet histo. et festū scti aidani differat ī crastinum sancti egidii vt supra in D Feria ii. de sancto egidio duplex festum Feria iii. de sancto aidano epo Feria quarta vi et sabbato fiāt cōmemoraciones. Feria v. de sancto cuthberto vts. in A ¶ Dñica scda tota cantetur historia scde vespe erūt de natiuitate et tm̄ memo. de dñica sub silencio per totā hanc ebdoma. fiet seruicium de natiuitate et tm̄ memo. de sctis ⁊ Ria feria. oīno p̄termittāt Littera dñicali F tota cantetur historia Si bona et festū scti egidii differat in crastinū et hoc propter mai⁹ duplex fēstū natiuita. beate marie in scda dñica huius historie contingeñ. scde vespe erūt de sancto egidio Feria. iii vi et sabbō fiāt ɔmemo. Fer iiii de sctō cuthberto vts. Fer. v. de sctō bertino cū iuita. dup.

¶ Dñica. ii. de natiuitate bea te marie vgi. ⁊ tm̃ mẽo de do: et de trini sub silẽcio nisi aliqua do fuerit differenda ꝑpt plixitatẽ tp̃is. Et in. iiii. fer. missa dñicalis dicetur in cp̃lo sabbato de exaltacione sancte crucis medie lectio. de martyr. Lr̃a dñicali G scda die septẽ bris tota cãtetur hysto. et inchoetur ad. i. vs̃. cũ mẽo pro pter festũ sctĩ egidii In laud. oẽs ãn dicãtur. Fer. ii. v. ⁊. vi fiãt ꝯmẽo. Fer. iii. de sctõ cuth berto. vts̃. Fer. iiii. de sctõ ber tino cũ. Inui. dup̃. sab. de na tiuita. marie. ¶ Dñica. ii. de oct. et tm̃ mẽo. de do. et de tri. nisi aliqua do. debeat oĩno differri. Fer. vi. de sãcta cruce sabba. de oct. et festũ scti mereni differt vsq̃. xiiii kl. octo bris ¶ Dñica prima post. v. kal. septẽ. ad vs̃. ãn. Bñdict⁹ p̃s. Ip̃m. Cp̃m. Bñdict⁹ deus Rm. Anteq̃ comedã. Hy⁹ O lux btã. V Vespertina oracio ãn. Cuz audisset iob nũciorũ verba sustinuit paciẽter ⁊ ait si bona suscepimus de manu dñi mala autẽ quare nõ suscipiamus in oĩbus his nõ pecca uit iob labiis suis neq̃ aliq̃d stultũ contra deũ locutus est p̃s Mgt. ãn. In oĩbus his nõ peccauit iob labiis suis neq̃ stultũ quid cõtra deũ locutus est. p̃s Mgt. Ad matu. inuita. Laudemus nomẽ dñi qm̃ sua uis est. In hymnis cõfitemini illi qz ipse est dñs deus noster p̃s. Ueñ. Hac die icipiat liber iob ⁊ legatur per. xv. vel octa dies scdm q̃ tẽpus exigit. lc. i.

Vir erat i terra hus nomĩe iob simplex ⁊ rect⁹ ac timẽs deũ et recedẽs a ma lo. Natiq̃ sunt ei septẽ filii et tres filie. Et fuit possessio ei⁹ septẽ milia ouiũ et tria milia cameloꝝ. Quinquagita quo q̃ iuga boũ: ⁊ quingẽte asine et familia multa nimis. Erat q̃ vir ille magn⁹ inter oẽs ori entales Et ibãt filii ⁊ faciebãt cõuiuia per domos suas vn⁹ quisq̃ in domo sua. R. Si bo na suscepim⁹ de manu dñi ma la aũt q̃re nõ suscipiam. Dñs dedit dñs abstulit sicut dño placuit ita factũ est sit nomẽ dñi benedictum. V. In omnibus his non peccauit iob labiis suis neq̃ stultum quid cõ tra deũ locutus est. Dñs. l. ii.

Et mittentes vocabant tres sorores suas: vt comederẽt et biberẽt cum eis. Cũq̃ in orbẽ trãsirẽt dies cõuiuii mittebat ad eos iob ⁊ sãctificabat illos Consurgẽsq̃ diluculo offerebat olocausta per singulos. Dicebat enĩ. Ne forte peccau erint filii mei: et benedixerint

deo in cordib⁹ suis. Sic facie
bat cūctis diebus. R. Anteq̄
comedam suspiro et tāq̄ inū
dātes aque sic rugitus me⁹: q̄r
timor quē timebā euenit mi-
chi: et qđ verebar accidit. Non
ne dissimulaui nonne silui et
iam quieuit et venit super me
indignacio tua dñe. V⁹. Nolo
multa fortitudīe cōtēdat me-
cū ne magnitudinis sue mole
me premat equitatem propo-
nat contra me. Nōne. Lcō. iii.
Quadā autē die cū venissēt
filii dei vt assisterēt corā dño
affuit inter eos eciam sathan.
Cui dñs dixit. Unde venis?
Qui respondēs ait. Circuiui
terram et perambulaui eam.
Dixitq̄ dominus ad eū. Nun
quid cōsiderasti seruū meum
iob q̄ non sit ei similis ī terra
homo simplex et rectus ac ti-
mens deum et recedēs a malo
R. Utinā appēderētur pecca
ta mea quibus irā merui. Et
calamitas quā pacior in state
ra. V. Quasi arena maris hec
grauior appareret vnde et ver
ba mea dolore sūt plena. Et ca
lamitas. Gl'ia. Et cala. lc. iiii
Et dixit ad dñm sathā. Nū-
quid frustra timet iob deum.
Nōne tu vallasti eū et domū
eius: vniuersāq̄ substanciam
eius per circuitū? Operibus
manuū ei⁹ bñdixisti: et possessio
eius creuit in terra. Sed extē
de manū tuā paululū: et tāge
cūcta que possidet nisi in faciē
bñdixerit tibi Rm. Quare de
traxistis sermonib⁹ veritatis
ad increpādum verba cōponi
tis et subuertere nitimini ami
cum vestruȝ. Uerūtamen que
cogitatis explete. V⁹. Milicia
est vita hominis super terram
et sicut dies mercennarii dies
eius. Uerūtamen. Lectio v.
Dixit dñs ad sathā Ecce vni
uersa que habet in manu tua
sunt: tantū in eū ne extendas
manū tuam. Egressusq̄ est sa
than a facie dñi. Cum autem
quadam die filii et filie ei⁹ co
mederent et biberēt vinum in
domo fratris sui primogeniti
nūcius venit ad iob qui dice-
ret ei Boues arabant et asine
pascebātur iuxta eos: et irrue-
rūt sabei tulerūtq̄ oīa: et pue
ros percusserūt gladio: et eua
si ego solus vt nūciarem tibi.
Rm. Induta est caro mea pu
tredine et sordib⁹ pulueris cu
tis mea aruit et contracta est
Memento mei dñe quia ven-
tus est vita mea. V⁹. Dies mei
sicut vmbra declinauerunt et
ego sicut fenū arui. Me. lc. vi.
Cūq̄ adhuc ille loqueretur
venit ali⁹ et dixit. Ignis dei
descēdit de celo et tactas oues
et pueros consumpsit: et effu

gi ego solus vt nunciarē tibi
Sed adhuc illo loquente ve=
nit alius & dixit. Chaldei fece
rūt tres turmas et inuaserūt
camelos & tulerūt eos: necnō
et pueros percusserūt gladio
et effugi ego solus vt nuncia
rem tibi. Adhuc loquebatur
ille: & ecce alius intrauit & di
xit. Filiis tuis & filiabꝰ vescē
tibus panem in domo fratris
sui primogeniti: repente ven=
tus vehemēs irruit a regione
deserti: & cōcussit quatuor an
gulos domus: q̄ corruens op
pressit liberos tuos: & mortui
sunt: et effugi ego solus vt nū
ciarē tibi. Tu. ℟. Paucitas
dierum meorum finietur bre=
ui: dimitte me domine. Sine
plangam paululum dolorem
meum. Anteq̄ vadam ad ter
ram tenebrosam et opertam
mortis caligine. ℣ꝰ. Ecce in
puluere sedeo: et ī puluere dor
mio: et si mane me q̄sieris nō
subsistam. Sine. Gloria. An
teq̄. In iii. noct. ℟. Memen=
to mei deus. Quia ventus est
vita mea: nec aspiciat me visꝰ
hominis. ℣. De profundis cla
maui ad te domine: domīe ex
audi vocē meā. Quia. ℟. Ne
abscondas me dñe a facie tua
manū tuā longe fac a me. Et
fortitudo tua non me terreat
℣. Voca me dñe et ego respō=
debo tibi aut certe loquar: et
tu rñde michi. Et. ℟. feriale.
Nocte os meū perforatur do
loribus: et qui me comedunt
non dormiunt a multitudine
eorꝫ cōsumitur vestimētū meū
Cōparatus sum luto. Et assi
milatus sū fauille et cineri. ℣.
O custos hominū: quare po=
suisti me cōtrariū tibi: & factꝰ
sū michimetipsi grauis: parce
michi domine nichil enī sunt
dies mei. Cōparatꝰ. Gl'ia. Et.

¶ Lectiones per ebdomadā.

Tunc surrexit iob et sci
dit vestimēta sua et tō
so capite corruens in terram
adorauit et dixit. Nudꝰ egres
sus sū de vtero matris mee: &
nudus reuertar illuc. Dñs de
dit: dñs abstulit: sicut domīo
placuit ita factū est: sit nomē
dñi benedictū. In oībꝰ his nō
peccauit iob labiis suis neq̄
stultum quid contra deum lo
cutus est. Factum est aūt cum
quadā die venissent filii dei &
starent corā deo venissetq̄ sa
than inter eos: & staret ī cōspe
ctu eius: vt diceret dñs ad sa=
than. Unde venis? Qui respō
dens ait. Circuiui terrā & per
ambulaui eā. Et dixit dñs ad
sathā. Nūq̄d cōsiderasti seruū
meum iob: q̄ nō sit similis ei
in terra: vir simplex et rectus
ac timens deum: et recedens a

malo: et adhuc retinens innocẽciam. ¶ Dñica. ii. Lcõ pma

Tu aũt cõmouisti me aduersꝰ eũ/ vt affligerẽ eũ frustra. Cui rñdens sathã ait Pellem p pelle: et cuncta que habet hõ dabit p aĩa sua. Alioquin mitte manum tuam: et tãge os eiꝰ et carnẽ: et tũc vide bis ꝙ ĩ faciẽ bñdicat tibi. lc. ii.

Dixit ergo dñs ad sathan. Ecce in manu tua est: veruntamen animam illius serua. Egressus igitur sathan a facie domini: percussit iob vlcere pessimo: a plãta pedis vsqꝫ ad verticem. Qui testa saniẽ radebat: sedẽs in sterquilinio Dixit autem illi vxoꝛ sua. Adhuc tu permanes in simplicitate tua. Benedic deo et morere. Tu autẽ. Lectio tercia.

Dixit autem Job vxoꝛi sue. Quasi vna de stultis mulieribus locuta es. Si bona suscepimus de manu domini: mala aũt quare nõ sustineamus. In omnibus his nõ peccauit iob labiis suis. Igitur audiẽtes tres amici iob omne malũ quod accidisset ei: venerũt singuli de loco suo. Eliphas themanites: et baldath suites: et sophar naamathites. Condixerant enim sibi vt pariter venientes visitarent eum et consolarentur. Lectio quarta

Cumqꝫ eleuassẽt pcul oculos suos: non cognouerũt eum: et exclamãtes ploꝛauerũt. Scissisqꝫ vestibus sparserunt puluerem super caput suum in celũ: et sederũt cum eo in terra septẽ diebus et septẽ noctibus et nemo loquebatur ei verbũ Uidebant enim doloꝛem eius esse vehemẽtem. Lectio quĩta

Post hec iob aperuit os suũ et maledixit diei suo dicens. Pereat dies in qua natus sũ: et nox in qua dictũ est/ conceptus est homo. Dies ille vertatur in tenebꝛas nõ requirat eũ deus desup/ et nõ sit ĩ recoꝛdacione/ nec illustreẽ lumine Obscurẽt eũ tenebꝛe et vmbꝛa moꝛtis/ occupet eũ caligo et inuoluatur amaritudine. Noctẽ illã tenebꝛosꝰ turbo possideat/ nec computetur in diebꝰ anni nec numeretur in mensibus Sit nox illa solitaria: nec laude digna. Tu. Lectio. vi.

Quare data est misero lux et vita his qui in amaritudine aĩe sũt. Qui expectãt moꝛtẽ et nõ inueniũt quasi effodiẽtes thesaurum gaudẽtqꝫ vehemẽter cũ inuenerint sepulchꝛum Uiro cuius abscõdita est via et circundedit eum tenebꝛis. Anteꝗ̃ comedam suspiro/ et quasi inũdãtes aque sic rugitus meus. Quia timoꝛ quẽ ti

mebã euenit michi: et qd vere bar accidit Nonne dissimulaui: nõne silui nonne quieui: et venit sup me indignacio Lectiones p ebdomadam

Respõdens autem Eliphas themanites dixit Si ce perimus loqui tibi: forsitan moleste accipies: sed cõceptũ sermonem quis tenere possit. Ecce docuisti plurimos et manus lassas roborasti Respondens autem iob ait Milicia est vita hoĩs super terrã et sicut dies mercẽnarii dies eius Sicut ceruus desiderat vmbrã: et sicut mercẽnarius prestolat finem operis sui: sic et ego habui menses vacuos et noctes laboriosas enumeraui michi Si dormiero dicam qñ consurgã: et rursus expectabo vesperã/ et replebor doloribus vsq ad tenebras. Non enim ait iob perii propt imminentes tenebras: nec faciem meã operuit caligo Ab omnipotẽte non sũt absconDita tẽpora qui autẽ nouerũt eum: ignorãt dies illius Alii terminos statuerũt: diripuerunt greges: asinum pupillorum abigerũt: abstulerũt pro pignore bouẽ vidue Subuerterũt pauperũ viã: et oppresserunt mansuetos terre Alii quasi onagri in deserto vigilantes ad predaz egrediũtur

¶ Regula pro historia Peto dñe. Littera dñicali A xv. kal. octobris tota cantet historia Peto dñe. et tm mẽo de sctõ In laud. oẽs añe dñr Fer. ii. de sctõ mereno epo ix. lec. feria iii. de sctã maria Fer iiii. de feria cũ Rio feriali et nichil de vigilia nisi tm mẽoria ad missã de ieiunio Feria v. de sctõ matheo aplo Feria vi. de scõ mauricio sociorũq eius et festũ sancti lolani epi differt vsq in crastinũ sancti adampna Sabbato de sancto adãpnano abbate et misse iiii tẽpor cantent post missã de die ad auttenticũ altare Lra dñicali B xiiii kal. octobris tota cantet histo. Peto dñe. feria ii. de sctõ mereno epo eo q differebat. feria iii de feria cũ Rio feriali missa de vigilia. Feria iiii. de aplo et missa iiii. tẽpor cãtet post missã de aplo ad pricipale altare Fer v. de sctõ mauricio feria vi. de sctõ adãpnano Sabbõ de sancto lolano epo et misse iiii. tẽpor dicãt vts i A Littera dñicali C pdie idus septẽbris in histo. Peto dñe de octa natiui. cũ memo. de dñica et de trini. Feria ii. de octa feria iii. de sancta cruce feria iiii. de octa. Inuitato. triplex et mis

ta iiii. tẽpor cantet vts ĩ A
et festũ scti mereni differatur
vsq in crastinũ scti niniani.
Feria v. de sctõ niniano epo
feria vi. de sctõ lãberto cũ no
ctur. missa erit de ieiunio iiii.
tẽpor Sabbõ de sctõ mere=
no epo missa de ieiu. fiet post
missã de die ad pncipa. altare
¶ Dñica ii. tota cãtet histo.
Peto dñe In laudi. oẽs añe
dicant. feria ii. de fer. cũ R.
feriali Fer. iii. de aplo feria
iiii. de marty. Feria v. de sctõ
adampnano. Feria vi. de sctõ
lolano Sabbõ de sancto kym
berro Littera dñicali D idi
bus septẽbris de octa et ĩchoe
tur histo. cũ mẽo. et missa dñi
calis ĩ die dicet ĩ capi. Fer. ii
de cruce fer. iii. de octa. et fes.
scti mereni epi vsq ĩ crastinũ
scti niniani fer. iiii. de sctõ ni
niano cũ mis. de ieiunio. fer. v
de sctõ mereno vi. et sabbõ. de
fer. cũ Riis p ordinẽ ¶ Do
minica ii. tota cãtet his. scde
ves. erũt de aplo cũ pleõ ser=
uicio ĩ crastĩo. fer. iii de mar.
festũ lolani differt. fer. iiii. de
sctõ adãpnano. fer v. de sctõ
lolano fer. vi de sctõ kymber
ro Sabbõ de scã maria. Lra
dñicali C xviii. kal octobris
totũ serui. de cruce et ĩchoet hi
sto. cũ mẽo. vts ĩ D sub silẽ
cio et de mar. solẽnit missa do

dicet ĩ cpo cũ mẽo d trini. tm
Fer. ii. de octa. et tũc fer v. de
sctõ mereno. fer. iii. de sctõ ni
niano. fer. iiii vi. et sabbõ de
feria et nulla mẽo. sabbõ ad
missã de ieiunio fiat mẽo de
vigilia scti mathei Lra dñica
li B xvii. kal octobris serui
ciũ de octa et ĩchoet histo. cuz
mẽo et nulla pcessio et defert
festũ scti mereni Fer. ii. de sctõ
niniano fer iii. de sctõ. mere=
no medie lec. de sctõ lãberto.
fer. iiii. v. et vi. tota cãtet hi=
storia p ordinẽ noct cũ Ri.
fer. et ĩ iiii. fer. dicat missa de ie
iunio et v missa dñicalis et sab
bato de aplo et missa de ieiu=
nio cãtet p9 missã de die vtra
q ad principale altare Litte
ra dñicalis G xvi kal octo=
bris de sctõ niniano dup festũ
et inchoet histo. cũ mẽo sub si
lencio missa dñicalis dicetur
in iiii. fer Fer. ii. de sctõ me=
reno eo q differt fer. iii. de sã
cta maria Fer. iiii et v. de fer
Fer vi. de aplo Sabbato de
mar. et festũ scti lolani differ
tur vsq ĩ diẽ cipani ĩ hijs die
bus misse de ieiunio dicãt sep
post missas de die ad pncipa=
le altare ¶ Dñica pma post
iii. id9 septẽbris Ad vespe ãn
Bñdict9. ps. Ipm Cpm Bñ
dict9 de9 R Oi tẽpore hym.
O lux. V Vesptina oracio ãn

Ingressus raphael archãgelus ad thobiã salutauit eũ dicẽs gaudiũ tibi sẽp sit cui thobias ait: quale gaudiũ michi erit qui in tenebris sedeo/ et lumẽ celi nõ video/ cui ãgel9 inquit/ forti aĩo esto in proximo est vt a deo cureris. ps. Magt. ãn. Ne reminiscaris dñe delicta mea vel parẽtũ meorum/ neqz vĩdictã sumas de pctĩs meis. ps Magt. Ad matuti. inuitato. Laudem9 nomẽ dñi. ps. Venite

Hac die incipiatur liber thobie/ et legatur per. xv. dies vel per oct. scdm qz tempus prolixum fuerit vel breue quando de temporali agitur. Lectio. i

Thobias ex tribu et ciuitate neptalĩ/ que est ĩ superiorib9 galilee supra naasõ post viã que ducit ad occidẽtẽ in sinistro habens ciuitatẽ cephet. Cum captus esset in diebus salamanasar regis assyriorum/ ĩ captiuitate tñ positus viã veritatis nõ deseruit/ ita vt omnia que habere potuit/ quotidie cũ cõcaptiuis fratribus q ex eius genere erãt impartiret. R Peto dñe vt de vinculo improperii huius absoluas me/ aut certe desup terrã eripias me. Ne reminiscaris delicta mea vel parentum meorum neqz vindictã sumas de peccatis meis/ quia eruis sustinentes te dñe. V. Oĩa iudicia tua iusta sũt/ et omẽs vie tue/ mĩa et veritas et nunc domine memento mei. Ne. Lectio. ii.

Cũqz eẽt thobias iunior oĩbus in tribu neptalim/ nichil tñ puerile gessit ĩ opere. Deniqz cũ irẽt hoĩes ad vitulos aureos quos hieroboaz fecerat rex israel. Hic solus fugiebat cõsorcia oĩum/ et pergebat ad hierlm ad tẽplũ dñi/ et ibi adorabat dñm deũ isrl/ oĩa pmitiua sua et decimas suas fideliter offerẽs/ ita vt ĩ tercio anno proselitis et aduenis ministraret oẽm decimacionẽ. Hec et his similia scdm legẽ dei puerul9 obseruabat. R. Omni tpe bñdic deũ/ et pete ab eo vt vias tuas dirigat. Et omni tpe cõsilia tua in ipo pmaneãt. V9. Memor esto fili qm pauperẽ vitã gerimus/ habebis multa bona si timueris deũ. Et. l. iii

Cumqz factus fuisset vir/ accepit vxorẽ annã de tribu sua genuitqz ex ea filiũ nomẽ suũ imponens ei/ quẽ ab infancia timere deũ docuit/ et abstinere ab oĩ pctõ. Igitur cũ per captiuitatẽ deuenisset cũ vxore sua et filio in ciuitatẽ niniue cum omni tribu sua/ et oẽs ederẽt ex cibis gẽtiliũ iste custodiuit animã suã/ et nunqz cõtaminatus est ĩ escis eorum. R. Memor

esto fili quã pauperẽ vitã gerimus. Habebis multa bona si timueris deum. ℣. Fiducia magna est corã sũmo deo elemosina oĩbus qui faciunt eã habebis. Gloria. Si. Lcõ. iiii
Nemor fuit dñi thobias in toto corde suo / et dedit illi de9 grãm in cõspectu salamanasar regis. Et dedit illi potestatẽ quocunq̃ vellet ire habens libertatẽ q̃cũq̃ facere voluisset Pergebat igitur p oẽs q̃ erãt in captiuitate / et monita salutis dabat eis. ℟. Sufficiebat nobis pauptas nr̃a vt diuicie cõputarẽtur nũq̃ fuisset pecunia ista p qua misisti filiũ nostrũ. Baculũ senectutis nr̃e. ℣ Heu me fili mi/ vt q̃d te misimus peregrinari lumẽ oculorũ nostrorũ. Baculũ. Lcõ. v.
Cũ autẽ venisset in rages ciuitatẽ medorũ / et ex his q̃b9 honoratus fuerat a rege habuisset decẽ talẽta argẽti / et cũ in multa turba generis sui gabelũ egẽtẽ videret q̃ erat ex tribu sua sub cirographo dedit illi mẽoratũ põdus argẽti ℟ Bñdicite deũ celi et corã oĩb9 viuẽtibus cõfitemini ei Quia fecit nobiscum mĩam suã ℣9. Tẽpus est vt reuertar ad eũ qui me misit / vos autem benedicite deum. Quia. Lectõ. vi.
Post multũ vero temporis mortuo salmanasar rege cũ regnaret sennacherib fili9 ei9 p eo / et filios isrl̃ exosos haberet in cõspectu suo. Thobias pergebat per oẽm cognacionẽ suam et consolabatur eos Diuidebatq̃ vnicuiq̃ prout poterat de facultatibus suis. Esuriẽtes alebat/ nudisq̃ vestimenta prebebat / et mortuis atq̃ occisis sepulturã sollicitus exhibebat. ℟. Tẽpus est vt reuertar ad eũ qui me misit / vos autem benedicite deũ Et enarrate oĩa mirabilia ei9 ℣. Bñdicite deũ celi et corã oĩbus viuentibus confitemini ei. Et. Glĩa. Et. In. iii. noct.
℟. Tribulaciones ciuitatũ audiuimus quas passe sunt et defecimus / timor et ebetudo mentis cecidit super nos et super filios nostros / ipsi mõtes noluit recipere fugam nostrã Domine miserere. ℣. Peccauimus cũ patribus nostris / iniuste egimus iniq̃tatẽ fecim9 Dñe. ℟. Nos aliũ deũ nescimus preter dñm in q̃ speram9 Qui nõ despiciet nos nec amouit salutem suã a genere nr̃o. ℣. Indulgẽciã ei9 fusis lachrimis postulemus et hũiliemus aĩas nostras. Qui. ℟. feriale
Dñe deus qui cõteris bella ab inicio eleua brachium tuum super gẽtes que cogitãt seruis

tuis mala. Et dextera tua glo
rificet ī nobis. R. Allide vir
tutē illoꝝ ī virtute tua: cadat
virtus illoꝝ in iracūdia tua.
Et dextera. Lcōnes ꝑ ebdo.

CUm dies festus dñi esset
et factū esset prādiū bo
nū in domo thobie dixit filio
suo. Uade ⁊ adduc aliquos de
terra nr̄a timētes deū vt epu
lētur nobiscū Cūq; abiisset re
uersus nunciauit vnum ex fi-
liis israel iugulatum iacere in
platea. Statīq; exiliēs de accu
bitu suo relinquens prandiū
ieiunus venit ad corpus tol-
lēsq; illud portauit ad domū
suam occulte: vt dū sol occu-
buisset: caute sepeliret illud.
Cum occultasset corpus man
ducauit panem cum luctu et
tremore: memorans illum ser
monem quem dixit dominus
ꝑ amos ꝓphetā. Dies festi ve
stri cōuertētur ī lamētacionē
et luctum. Cum vero sol occu
buisset abiit et sepeliuit eum.

¶ Dñica scda. Lectio prima

ARguebant autem illū
omnes proximi dicen-
tes: iam huius rei causa inter
fici iussꝰ es: ⁊ vix effugisti mor
tis impiū: et iteꝝ sepelis mor-
tuos. Sꝫ thobias plus timēs
deum q̄ regem: rapiebat cor-
pora occisorū ⁊ occultabat in
domo sua: ⁊ mediis noctibus
sepeliebat ea Contigit aūt vt
quadam die fatigatus thobi
as a sepultura veniens domū
suam: iactasset se iuxta parie-
tem ⁊ obdormisset: et ex nido
hyrūdinum dormiēti calida
stercora inciderēt sup oculos
eius: fieretq; cecus. Lctō scda.

Hāc aūt tentacionē ideo per
misit dñs euenire illi vt poste
ris daret exēplū paciēcie eius
sicut ⁊ scti iob Thobias cū ab
infācia sua sēp deū timuerit:
et mādata eiꝰ custodierit: nō
est cōtristatus cōtra deum: q;
plaga cecitatis euenerit ei sed
īmobilis in dei timore permā
sit agēs gracias deo oībus die
bus vite sue. Tu. Lectio. iii.

Anna vxor eius ibat ad tex-
trinū opus quotidie et de la-
bore manuū suarū victū quē
consequi potuisset deferebat.
Unde factū est vt hedū capra
rū accipiens detulisset domi.
Cuius cum vocē balātis vir
eius audisset dixit. Lectio. iiii.

Uidete ne forte furtiuus sit
reddite eum dñis suis q; nō lꝫ
nobis ex furto aliq̇d aut ede-
re aut contīgere. Ad hec vxor
eius irata dixit. Manifeste va
na facta est spes tua: ⁊ elemo
sine tue mō apparuerūt. Atq;
his ⁊ aliis huiusmodi verbis
exprobrabat ei. Lectio quinta

Tunc thobias ingemuit ⁊ ce

pit orare dicēs. Justus es dñe et oīa iudicia tua iusta sūt: et oēs vie tue mīa et veritas et iudiciū. Et nunc dñe memor esto mei ⁊ ne vindictā sumas de pctīs meis: neq reminiscaris delicta mea vel parentum meoꝝ: qm̄ nō obediuim⁹ p̄ceptis tuis: ⁊ traditi sumus ī direpcionē ⁊ captiuitatē ⁊ mortem ⁊ in fabulā ⁊ in improperiū oībus nacionibus in quibus dispersisti nos. Lectio. vi Nūc dñe inqt thobias scdm volūtatē tuā fac mecū: ⁊ p̄cipe ī pace recipi spm̄ meū. Expedit enī michi mori magis q̄ viuere. Eadē itaq die cōtigit vt sara filia raguel ī ciuitate medoꝝ audiret īproperiū ex vna ab ācillis patris sui: qm̄ tradita fuerat septē viris ⁊ demoniū noīe asmodeus occiderat eos mox vt ingressi essent ad eam. Tu. Lcōes per ebdo

CUm ergo p culpa sua īcreparet puellā rñdit ei dicēs. Amplius ex te nō videamus filiū aut filiā sup terrā: interfectrix viroꝝ tuoꝝ. Nūquid ⁊ me occidere vis: sicut iā occidisti septē viros. Ad hāc vocē prexit in superius cubiculum domus sue ⁊ trib⁹ diebus ⁊ tribus noctibus nō māducauit neq bibit: sed in oracione psistēs lachrimis depre cabatur deū vt ab isto improperio liberaret eam. Factū est tercia die duz compleret sara oracionē: benedicens dñm dixit. Benedictū est nomē tuuz dñe deus patrū nostroꝝ: q̄ cū iratus fueris misericordiam facis: ⁊ ī tēpore tribulacionis peccata dimittis his qui inuocant nomen tuū. Ad te domine faciē meā conuerto: ad te oculos meos erigo: peto dñe vt a vīculo improperii huius absoluas me. Tu scis domīe inquit sara: q nunq̄ cōcupiui virū: et mūdā seruaui animā meā ab omni concupiscencia. Regula p hystoria Adonay. Lra dñicali. A viii. kl. octobris tota cātet hysto. in laud oēs ān dicāt. Fer. ii. de. s. symberro. Fer. iii. de sācto lolano med lc. de mr. Fer. iiii. de scā maria. Fer. v. de. s. machano epo ⁊ festū scī cōualli differt vsq in. ii. octobris. Feria. vi. de michaeli sabbō. de. s. iero. Lra dñicalis B vii. kl. octobris tota cātet hysto. adonay et tm̄ mēo. de scō firmino ⁊ festū scī symberri differt ī crastinū et med. lc. de mr. Feria tercia de sancta maria. Feria quarta de sancto machano et festum scī conualli. vt supra in. A. ad terciam octobris Feria. v. de sancto michael:

Feria vi. de sãcto ieronimo
Sabbõ de scis remigio ₰c̃ ix k
Lr̃a dñicali C vi. kal octo-
bris tota canteť histo. et tãtũ
memo de mar. Fer̃ ii. de sãcto
lolano epõ ₰ medie lec de mr̃
Feria iii. de sctõ machano et
festũ scti ↄualli differt vt su
pra in. A vsq quitũ octobr
fer̃. iiii. de sctõ michaele fer̃. v
de sctõ ieronimo Fer̃ vi de sã
cto remigio ₰c̃. Sabbõ de sã
cta maria Lr̃a dñicali. D
v. kal. octobris tota canteť
historia et tm̃ mẽo. de marty
Fer̃ ii. de sctõ machano et fe
stũ sancti ↄualli differt vsqz
in scdm octobris. Fer̃. iii. de
sancto michaele. Fer̃. iiii. de
sctõ ieronimo Fer̃ v. de sãcto
remigio fer̃. vi. de sctõ ↄual-
lo epõ. Sabbõ de sctã maria
Littera dñicali E xi. kalen.
octobris totũ serui. erit de sã
cto matheo et tm̃ memo de sã
cto laudo scde vespe erũt de
dñica et de trinita. sub silẽcio
Fer̃ ii. de marty. et tũc in iiii.
feria fiet seruiciũ de sctõ lola
no. fer̃. iii. de sctõ adãpnano
Feria. v. de scõ fymberro fer̃
vi. et sabbõ de fer̃ cuz R. feri
ali ₰ tm̃ mẽo de sctis suis die
bus nulle per hanc ebdo. fiãt
cõmemo. Littera dñicali F
x. kal. octobris et ad p̃mas ve
speras q̃ erũt de ap̃lo fiat me
mo. de dñica et de trini. sub si
lẽcio et festũ sctĩ mauricii qd
differt in iii. feriã Fer̃. ii. de
sctõ adampnano Fer̃. iiii. de
sãcto fymberro Fer̃. v. de sã
cto lolano eo q differt Feria
vi. de sãcta maria Sabbõ de
sctõ machano et festũ sctĩ cõ
ualli differt vsq in scdz octo
bris. Lr̃a dñcali G. ix kaleñ
octobris tota cãteť histo. et fe
stũ sctĩ adampnani differtur
in crastinũ In laudi. oẽs añe
dicant Fer̃. iii. de sctõ fymber
ro Fer̃. iiii. de sancto lolano
medie lec. erũt de mr̃. Fer̃ v.
de sancta maria Feria vi. de
sancto machano et festum sã
cti cõualli differt vsq ad ter
cium octobris. Sabbõ de san
cto michaele maius duplex.
¶ Dñica prima post xii. klas
octobris Ad vespe. ãn. Bñdi
ctus p̃s. Ipm Cpm Benedi-
ctus de9 R. Dñe rex hy9. O
lux btã. V9. Vespertina ora-
cio ãn. Adonay dñe de9 ma-
gne et mirabilis q̃ dedisti sa-
lutem in manu femine: erau-
di preces seruorum tuor. p̃s.
Magt. Ad matuti Inuitato
Laudem9 nomẽ dñi vt supra
in hysto. Si bona hac die in
cipiatur liber iudith et legať
per ebdomadã qñ de tp̃e agiť
A Rpharat itaq Lctõ i
rex medor subiugaue-

rat multas gẽtes ĩperio suo: et ipse edificauit ciuitatẽ ma gnã quã appellauit egbatha nis ex lapidibus quadris & se ctis: fecitq muros ei9 in alti tudine cubitorũ septuaginta et in latitudine cubitorũ tri ginta Turres vo ei9 posuit in altitudine cubitoꝝ centũ: per quadrũ vero earũ latus vtrũq vicenorũ pedũ spacio tendebat. Posuitq portas ei9 in altitudine turriũ Et glo riabatur quasi potens in po tencia exercitus sui et in glo ria quadrigarũ suaꝝ. R. Ad onaꝝ dñe deus magne et mi rabilis qui dedisti salutem in manu femine. Exaudi preces seruorũ tuoꝝ. V Benedictus es dñe qui non derelinquis p̃ sumentes de te et de sua vir tute gloriãtes: humilias Ex audi preces seruo. L. ii

Anno igitur duodeci mo regni sui nabuchodono sor rex assyriorum qui regna bat in niniue ciuitate magna pugnauit cõtra arpharat: et obtinuit eum in campo ma gno qui appellat ragau cir ca eufratẽ et tygrim et iada son in campo erioth regis eli corũ. Tũc exaltatũ est regnũ nabuchodonosor et cor ei9 ele uatum est. R. Dñe rex omp̃s in dicione tua cuncta sunt po sita: et non est qui possit resi stere voluntati tue. Libera nos ꝓpter nomen tuũ. V. Ex audi dñe oracionem nostraꝫ et conuerte luctum nostrum in gaudium. Libera. Lctõ iii.

Et misit ad oẽs q̃ habi tabant in cilicia & dama sco & libano: ad gẽtes q̃ sũt ĩ carmelo & cedar & ĩhabitãtes galileã ĩ cãpo magno esdrelõ et ad oẽs q̃ erãt in samaria & trãs flumen iordanẽ vsq in hierlm: & oẽm terrã iesse quo usq ꝑueniat ad mõtes ethio pie R Dñator dñe celorum et terre creator aqrũ rex vni uerse creature tue Exaudi o racionẽ seruoꝝ tuoꝝ. V. Tu dñe cui humiliũ semp & man suetoꝝ placuit depcacio Ex audi Glia Exau. L. iiii.

Ad hos oẽs misit nũci os nabuchodonosor rex assy rioꝝ q̃ oẽs vno aĩo ꝯtradixe rũt & remiserũt eos vacuos: ac sine honore abiecerũt Tũc ĩdignat9 ẽ nabuchodonosor rex ad oẽꝫ terrã illã & iurauit ꝑ regnũ & thronũ suũ q͏ defẽ deret se de oib9 his regionib9 R. Spẽ ĩ aliũ nũq̃ habui pre ter ĩ te de9 isrl Qui irasceris & ꝓpici9 eris: & oĩa pctã hoĩuꝫ in tribulaciõe dimittis. V Dñe de9 rex celi et terre respice ad humilitatẽ nrãm Qui. Lc. v

TUnc vocauit holofer-
nem principem milicie
sue: et dixit ei Egredere aduer
sum regnū omne occidentis:
et cōtra eos precipue qui con
tempserunt imperiū meum.
Tūc holofernes vocauit du
ces et magistratus virtutis as
syriorum: et dinumerauit vi
ros in expedicionē sicut pre-
cepit ei rex. R. Conforta me
rex sanctorū principatum te
nens Et da sermonē rectum
et benesonantē in os meum
V. Da nobis dñe locum pe-
nitencie: et ne claudas ora ca
nēciū te dñe Et. Lectio sexta
ET profectus est holo-
fernes et oīs exercitus
cū quadrigis et equitibus et
sagittariis q cooperuerūt fa
ciem terre sicut locuste Et ce
cidit timor illius sup omnes
inhabitātes terrā Tantusq
metus puinciis illis īcubuit:
vt vniuersarū vrbiū habitato
res principes et honorati si-
mul cū populis exirent ī ob-
uiam venienti: excipiētes eū
cum coronis et lāpadibus du-
centes choros in tympanis et
tybiis R Laudate dñm deū
nostrū Qui non deseruit spe
rantes in se: et in me adimple
uit misericordiā suam quam
pmisit domui israel. V. Lau
date dñm omēs gentes: et col
laudate eū oēs ppli. Qui Glo
ria. Qui In iii. noc. R. Tri-
bulaciones ciuitatū audiui-
mus R. Nos aliū deū nesci
mus. Require hec duo Ria
in historia prima pcedēte. R
feriale. Vos qui in turribus
estis aperite portas: dñs oīps
fecit virtutē Et victoriam de
dit de inimicis nřis. V. Lau-
date dñm deū nřm q nō dese
ruit sperātes ī se Et. Lcōnes
PRecepe- p ebdomadā
rat holoferni Nabuc-
hodonosor rex vt oēs deos
terre extermīaret videlicet vt
ipse solus diceretur deus ab
his nacionibus q potuissent ho
lofernis potencia subiugari
Tunc audientes hec filii is-
rael qui habitabāt ī terra iu-
da: timuerūt valde a facie eius
Tremor eciā et horror inua-
sit sensus eorū ne hoc faceret
hierusalē et tēplo dñi qd fece
rat ceteris ciuitatibus et tēplis
earū Et miserunt in oēm sa-
mariam p circuitū: et muris
circūdederūt vicos suos: et cō-
gregauerūt frumenta in pre
paracione pugne Achior dux
omniū filiorum amon dixit ad
holofernē Si digneris audi
re me dñe meus dicā veritatē
in conspectu tuo de populo
isto qui in montanis habitat
et nō egredietur verbum fal-

sum ex ore meo. Tu. ¶ Regula pro historia Adaperiat celebrañ. Littera dñical A Kal octobris tota cantet historia et ad pmas ves. i sabbõ q erunt de sctõ ieronimo fiat memoria de sctõ meloro de do: et de trini. sub silencio et nulla pcessio Ad matu. in laudi. oẽs añe dicant et festũ sancti remigii differat in iii. feriam Feria ii. de sctõ cõuallo eo qꝫ reseruabat in histo. prima imediate pcedẽ. fer iii. de sãcto remigio ix. lc. fer iiii. de sctõ frãcisco fer. v vi. et sabbõ fiãt commemo ¶ Dñica. ii de sancta triduana vgi. ix lec. et tm̃ memo. de dñica et de trinita. et missa dñicalis dicet i caplo Fer ii. de sctõ dionisio. feria iii. v. et sabbõ fiunt cõmemo. feria iiii. de sctõ canyco abbate. Fer. vi. de sancto cõgano et sel. vgi differant vsqꝫ i crastinũ sancti luce euangeliste. ¶ Dñica iii. tota cantet historia et processio fiat Feria scda de sancto michaele et tũc in vi feria fiet serui. de sãcto colmãno epo. fer. iii. de sãcto regulo abbate nisi facte fuerint i quadra. Fer iiii. de sctõ luca euange. fer. v. de virgi. fincana et findoca ix lec. fer. vi. de sctõ colmãno vt dictuꝫ est. Sabbõ de vndeci milib⁹ virgi. nulle p hanc ebdo. fiãt commemo. et festũ scti mũdi abba. differt in diẽ sci romani mar. et ibi fiãt ix. lc cũ med lec. de eisdem mar. ¶ Dñica iiii. tota cantet histo. Fer ii. de sancto mũdo abbate et me die lec. de sctõ romano mar. feria iii. de sancta maria. Feria. iiii. de sctõ mernoco epo. feria v. de sancto beano epo. feria vi. de feria cũ iii. R. de feria propter vigiliã. Sabbõ de aplis cũ missa de vigilia. Littera dñicali B tota cantetur historia vi. nonas octobris et inchoet cũ memo pmo de sctõ scdo de dñica et de trinitate et processio. Fer. ii. de sctõ conuallo epo vts in A feria iii. de sctõ francisco Fer iiii. v. et vi. fiant cõmẽo. Sabbato de sancta triduana vgi ¶ Dñica. ii. de sctõ dionisio et missa dñicalis dicet in cpo Feria ii. iiii. et sabbato fiant cõmemo. feria. iii. de sctõ canyco abbate. feria v. de sãcto congano et in vi. feria de vgi. fincana et findoca. ¶ Dñica iii. de sancto michaele et tm̃ memo. sub silencio de dñica et de trini. missa dñicalis dicetur in caplo et festũ sancti colmanni differt in crastinum sancti luce euange. Fer ii. de sancto regulo nisi facte

fuerint in xl. feria. iii. de sācto luca feria iiii de sctō colman no epo. feria v. de sancta maria. fer̄ vi. de xi. milibus virgi. Sabbato fiet seruicium de sctō mundo abbate ix lec. ¶ Dñica iiii. tota cantet̄ historia et tm̄ memo de sctō In laudib9 oēs añe dicant̄ Fer̄. scda de sācta maria. fer̄ iii. de sctō mernoco epo fer̄. iiii de sācto beano feria v de feria cuz missa de vigilia fer̄ vi de apostolo Sabbō de sctā kennera virgi. et marty ix lec. Littera dñicali. C v. nonas octobr̄ tota cantetur histo In laud oēs añe dicant̄ Feria ii. de sācto francisco fer̄ iii de sancto conuallo prius trāslato. fer̄ iiii et v fiunt cōmemo fer̄ vi de virginib9 Sabbō de marty. vt̄s in A ¶ Dñica ii. tota cantet̄ histo et medie lec. de marty Feria ii. de sctō canyco Feria iii et vi fiunt cōmeōraciones. .eria iiii de sācto cōgano et feria v de virginib9 Sabbato de sancto michaele et differatur colmann9 vt supra in C ¶ Dñica tercia tota cantet̄ historia cum memo. et medie lec. de sancto regulo nisi facte fuerint ī quadrage. et si fact̄ nō fue. tūc de dñica erit tantuz memo cum missa dñicali in caplo Ista

autē dñica vtrisq3 carebit vesperis propter festa duplicia ante et retro contingen. Fer̄ scda de sancto luca vt̄s. feria tercia de sctō colmanno. fer̄. iiii. et sabbō fiant commemo feria quinta de virgi. feria vi. de sancto mundo abbate ¶ Dñica quarta tota cantetur histo. In laudib9 oēs āe dicāt̄ Feria scda de sctō mernoco feria tercia de sācto beano. feria iiii de vigilia' Fer̄ v. de aplo. feria vi. de virgi. Sabbato de sācto talaricano epo Littera dñica D iiii nonas octobris tota cātetur historia et festum sancti francisci differat̄ in crastinū In laudib9 oēs añe dicant̄. Fer̄. scda de sctō francisco. fer̄. iii iiii. et sabbō fiant cōmemo. feria v. de virgi. fer̄ vi. de martyrib9 ¶ Dñica scda de sctō canyco abbate cum memo. de dñica et de trinitate cū missa dñicali in capo. Feria ii. et v. fiant commemo. Feria. iii de sancto congano. feria iiii. de virgi. findoca et fincana ix. lec. feria vi. de sancto michaele. Sabbato de sancto regulo nisi facte fuerint ī quadragesima vt̄s in A et differat̄ colmānus ī ii. feriā ebdoma. scde ¶ Dñica. iii. de sācto luca et tantū memo. de historia

et missa dñicalis i cpo Fer ii. de sãcto colmãno epo. fer. iii. vi et sabbõ fiãt cõmemo fer. iiii. de virgi et teria v. in crastino de virgi. de sancto mũdo abbate ix lec ¶ Dñica iiii de sancto mernoco epo et tm̃ memo. de dñica et de trinita. cum memo in primis de mar. et medie lec. missa dñicalis in capitulo Feria ii. de sctõ beano. feria iii. de feria et missa de vigilia. feria iiii. de aplo. feria v. de virgi. feria vi. de sãcto talaricano Sabbõ de sãcta begha virgine cũ mediis lec. de sancto quintino mar. scde vespere erũt de solẽnitate oĩm sanctor Littera dñicali E tota cantet historia vtraqz et festa sanctorũ machani et conualli differãtur feria ii de sancto michaele. feria iii. de sctõ ieronimo feria iiii de sctõ remigio. fer. v. de sctõ machano et med lect. de mar. feria vi de sctõ cõuallo epo Sabbõ de sctõ francisco nulle sic p hãc ebdo. fiãt ɔme ¶ Dñica ii. tota cantet histo In laudi. vna ãn. Fer. ii. iii. et vi. fiãt ɔmẽo. fer. iiii. de vg fer. v. de mar. Sabbõ de sctõ canyco ¶ Dñica iii. tota sikr cãtetur histo. Fer. ii. de sãcto congano et in iii. feria de virgi. fincana et findoca. Feria quarta de sancta maria Fer quĩta de sancto michaele. fer vi de sancto colmanno et fiant medie lectio. de sancto regulo nisi facte fuerĩt ĩ xl vts Sab. de apo. et euãge. mi[9] dup ¶ Dñica iiii tota cãtetur hystoria et in laudib[9] omnes dicãtur añe. Feria ii iiii et vi fiant ɔmemo feria iii de virgi v de sãcto mũdo abbate sab. de sctõ mernoco med l de mr ¶ Dñica v de sctõ beano epo et tm̃ mẽo et de dñica et de trinitate et missa dñicali ĩ caplo Feria ii cãtẽtur Ria ferialia et missa de vigilia Feria iii de aplo feria iiii dẽ sctã kennera virgi. Feria v de sancto talaricano feria vi de begha vgi. et med lec. de marty sabbato de solennitate oĩum sanctor Lra dñicali H inchoetur hystoria cum memo sub silencio propter festum sancti michaelis et missa dñicalis dicetur ĩ caplo. Fer. ii de sancto ieronimo feria iii de sancto remigio feria v et sabbato fiant ɔmemo vi de sancto francisco cõfessore. ¶ Dñica ii. tota cãtetur hystoria sed cum memo et medie lectiões de sancta fide virgi. Feria. ii v. et sabbõ fiãt ɔmemo. fer iii de vgi triduana. Fer iiii de mr. Feria. vi. de sancto canyco abbate ix. l

¶ Dñica. iii. de s. cōgano ab. ix. l. cū mēo de do. et de trini. ac missa do. ĩ cplo ⁊ pces. scde ves. erūt de vgi. findoca ⁊ fincana cū pleno seruicio ĩ. ii. fer cū mēo. ⁊ med. l. de mꝛ. Fer. iii. ⁊ sab. fiāt ꝯmēo. Fer. iiii. de sctō michaeli. Fer. v. de. s. colmāno. vts. in E. Fer. vi. de aplo et euangeliste min⁹ dup. ¶ Dñica. iiii. tota cātet histo. ĩ lau. vna tm̄. ā. Fer. ii. de vg. Fer. iii. de sctō mūdo ab. Fer. iiii. ⁊ v. fiāt ꝯmēo. Fer. vi. et sab de sctis mernoco ⁊ beano vt supꝛa et ieiu. aploꝝ indicē dū est populo ĩ sab. ¶ Dñica v. tota cātetur hysto. in laud. oēs ā dicātur scde vespe erūt de aplo cū pleno seruicio ĩ crastino. Fer. iii. de sctā kennera iiii. de sācto talaricano. v. de sctā begha vgi. vi. de solēnitate oīum sctōꝝ sabbō de ꝯmēo. aīaꝝ et eo die ad matu. de sctā maria fiet memoꝛia de mar. Lrā dñicali. G vltimo septēbꝛis in die sācti iero. inchoetur hysto. cū mēo. sub silēcio sed solēniter de sctō michaele scde vespe erūt de sctō iero. cū mēo. de sctō remigio ⁊ cū pleno seruicio ĩ crastino ⁊ de do. et de trini. silr pꝛiuatim. Fer. ii. de sctō remigio. Fer. iiii. de sctō cōuallo eo ꝙ trāslatū fuerit in hysto. pꝛecedēte. Fer. iii vi. et sabbō fiāt ꝯmēo. Fer. v de sctō frācisco. cōfessoꝛe. ix. lc ¶ Dñica. ii. tota cātet hysto. et tm̄ mēo de mꝛ. Fer. ii. de. s. triduana vgi. Fer. iii. de mꝛ. Fer. iiii ⁊ v. fiāt ꝯmēo Fer. vi de sctō canyco sab. de sctō cōgano ⁊ ses. vgi differat ĩ fer ii sequētis ebd ¶ Dñica. iii. tota cātet hysto. ĩ lau. oēs. ā. dicāt cū mēo ⁊ med l de sctō. Fer. ii de sctis fincana ⁊ findoca vgi Fer iii. de sctō michaeli ⁊ festū scti colmāni differt ĩ crastinū scti luce euā. q̄ ē. vi. fer. ei⁹ ebd Fer. iiii. de sctō regulo nisi facte fue. ĩ q̄dꝛa. vts. Fer. v. de. s. luca sab de sctā maria ¶ Do. iiii. de vgi. cū mēo de do. ⁊ de trini. ⁊ missa do. ĩ caplo. Fer. ii. de sctō mūdo ab. Fer. iii. et iiii. fiāt ꝯmēo. Fer. v. et vi. de sctis mernoco ⁊ beano sab. de fer et dicant. ii. Ria ferialia. ¶ Dñica. v. de festo aploꝝ et tm̄ mēo de do. ⁊ de trini. sub silēcio ⁊ nulla pcessio sꝫ missa do. dicet ĩ caplo cū mēo tm̄ de trini. Fer ii. de scā kēnera vgi Feria. iii. de sācto talaricano. Fer. iiii. de sancta begha vgi. Fer. v de solēnita. oīuꝫ sctōꝝ Fer. vi. de ꝯmēo aīaꝝ. sabbō. de vgi. beya et maura plurimaꝝ virgi. et festuꝫ sancti englacii differtur in secundam feriam sequentis ebdomade.

¶ Dñica prima post. v. kalē das octobris. Ad vespas. ān Bñdict9. v. Ipsū. Cpłm. Bñ dict9 de9. ℟ Tua est potēcia hy9. O lux. v. Vesptina oṙo ān Adaperiat dñs coꝛ vestrū in lege sua et in preceptis suis et faciat pacē. ps Magnificat He sequētes āe seruiūt hysto. Adaperiat in sabbato ad vesꝑdiu cātabitur super. Magt vel ad mēo. de dñica quando de festo. ix. lec. fit seruiciū. ān. Da pacē dñe ī diebus nostris qꝛ nō est alius qui pugnet p nobis nisi tu deus noster. ps Magt. ān Tua est potencia tuū regnū dñe tu es sup oēs gentes da pacem dñe in dieb9 nostris. alła. ps. Magt. ān. Accingimini filii potentes et estote parati in prelio qm̄ melius est nobis mori in bello ꝙ videre mala gentis nostre et sctōꝝ sicut fuerit volūtas ī celo sic fiat. ps. Magnificat. ān Exaudiat dñs oṙones vṙas et recōsilietur vobis nec vos deserat in tēpore malo dominus deus nr̄. ps. Magnificat Ad mat. inuitato. Adaperiat dñs coꝛ vestrum in lege sua. Et in preceptis suis et faciat pacē. ps. Veñ. Hac die īcipiat liber machab. ⁊ legat vsq ad pmā do. post. v. kł. nouēbris quando de tp̄ali agitur. Le. i.

Et factum est postꝙ percussit alexāder philippi rex macedo qui prim9 regnauit in grecia: egressus de terra cethim. darium regem persarum et medoꝝ et cōstituit prelia multa: et oīum obtinuit municiones: et interfecit reges terre et pertrāsiit vsq ad fines terre. ℟ Adapiat dñs coꝛ vr̄m in lege sua et in preceptis suis: et faciat pacem in dieb9 vr̄is. Cōcedat vobis salutē ⁊ redimat vos a malis. v Exaudiat dñs oṙones vṙas ⁊ recōsilietur vobis: nec vos deserat ī tp̄e malo. Cōcedat. ł. ii

Et spolia multitudinis gencium cepit et siluit terra in cōspectu eius. Et cōgregauit virtutē et exercitum fortem nimis: et exaltatū et eleuatū est coꝛ ei9. Et obtinuit regiones gēciū ⁊ tyrānos: ⁊ facti sūt illi in tributum. Et post hec decidit in lectū: et cognouit qꝛ moreretur. ℟ Exaudiat dñs oṙones vestras et reconsilietur vobis: nec vos deserat in tēpore malo. Dñs deus nr̄. v Adaperiat dñs coꝛ vestrū ī lege sua: et in preceptis suis et faciat pacem. Dñs. Lectio. iii

Et vocauit pueros suos nobiles qui secum erant nutriti a iuuentute sua: ⁊ diuisit illis regnū suū cum adhuc viueret.

Et regnauit alexander annis duodecim et mortuus est. Et obtinuerũt pueri eius regnũ vnusquisqꝫ in loco suo. Rm. Tua est potẽcia tuum regnũ domine tu es super omnes gẽ tes. Da pacem domine in die bus nostris. ỽ Creator oĩum deꝰ terribilis et fortis iustus et misericors. Da pacem. Glo ria patri. Da pacẽ. Lectio. iiii

Et imposuerunt sibi omnes dyademata post mortem eiꝰ: et filii eorum post eos annis multis: et multiplicata sunt mala in terra. Et exiit ex eis radix peccati antiochus illu= stris filius antiochi qui fue= rat rome obses: et regnauit in anno centesimo tricesimo et septimo regni grecorum. R. Cõgregati sũt inimici nostri: et gloriantur in virtute sua contere fortitudinem illoruꝫ domine et disperge illos. Ut cognoscant quia nõ est alius qui pugnet pro nobis nisi tu deus noster. ỽ. Disperge illos in virtute tua et destrue eos ꝓ tector noster dñe. Ut. Lctõ. v

In diebus illis: exierunt ex israel filii iniqui et suaserunt multis dicentes. Eamus et di sponamus testamentum cum gentibus que circa nos sunt quia ex quo recessimus ab eis inuenerunt nos multa mala Et bonus visus est sermo in oculis eorum et destinauerũt aliqui de populo: et abierũt ad regem et dedit illis pote= statem vt facerent iusticiam gencium. Rm. Impetum ini micoruꝫ ne timueritis memo res estote quomodo salui fa= cti sunt patres nostri. Et nũc clamemus in celum et misere bitur nostri deus noster. ỽꝰ. Mementote mirabilium eius que fecit pharaoni et exercitui eiꝰ ĩ mari rubro. Et nũc. l. vi

Et edificauerunt gymnasiũ in hierosolymis secundum le ges nacionum: et fecerunt si bi prepucia: et recesserunt a te stamẽto sancto. Et iuncti sũt nacionibus: et venundati sũt vt facerent malum. Et para tum est regnum in conspectu antiochi et cepit pugnare in terra egypti vt regnaret sup duo regna. Et intrauit antio chus in egyptum in multitu dine graui: in curribus et ele phantis et equitibus et copio sa nauiũ multitudine R Re fulsit sol in clipeos aureos et resplẽduerunt montes ab eis Et fortitudo gẽcium dissipa ta est. ỽ. Erat enim exercitus magnꝰ valde et appropiauit iudas et exercitus eius in pre= lium. Et fortitudo Glia. Et. In. iii. noct. R Ornauerunt

facië tēpli coronis aureis et dedicauerunt altare dño. Et facta est leticia magna ī pplo. ℣. In hymnis et cōfessionib9 bñdicebāt dñm. Et. ℞m. In hymnis et cōfessionib9 bñdicebant dñm. Qui magna fecit in israel et victoriā dedit illis dñs omps. Ornauerūt faciē tēpli coronis aureis et dedicauerunt altare dño. Qui. ℞. feriale. Cōgregate sūt gētes ī multitudine vt dimicēt cōtra nos. Et ignoramus qd agere debeam9. Dñe deus ad te sunt oculi nostri ne peam9 ℣. Tu scis que cogitāt ī nos quomodo poterimus subsiste re ante faciē illor nisi tu adiuues nos. Et. ℞m. Dixit iudas symoni fratri suo elige tibi viros et vade libera fratres tuos in galileā. Ego aūt et ionathas frater meus ibimus ī galadithim. Sicut fuerit volūtas in celo sic fiat. ℣. Et nunc clamemus in celum et miserebitur nostri. Sicut.

¶ Lectiones per ebdomadā.

Et factus est planctus magnus in israel & in oī loco eorum: et ingemuerunt principes et sacerdotes iuuenes et virgines infirmati sūt et speciositas mulierū immutata est. Ois maritus sūpsit lamētum: et que sedebant in thoro maritali lugebāt Et cōmota ē terra sup habitātes ī ea: & vniuersa dom9 iacob induit cōfusionē. Et post duos ānos misit rex pricipē tributorū ī ciuitates iuda: & venit hierusalē cū turba multa et magna et locut9 est ad eos verba pacifica ī dolo & crediderūt Et irruit sup ciuitatē repēte: & pcussit eā plaga magna: & pdidit populū multum ex israel Et accepit spolia ciuitatis et succēdit eam igni: & destruxit domos eius et muros eius et captiuas duxit mulieres et natos. Dñica. ii. Lectio pma

Et scripsit rex antioch9 oī regno suo vt esset oīs ppls vn9. Et reliquerūt vnusquisqz legē suā & cōsēserūt oēs gētes scdm vbū regis ātiochi Et multi ex isrl cōsēserūt ei: & sacrificauerūt ydolis & coinquinauerūt sabbatū. Tu. l. ii

Et mulieres que circuncidebāt filios suos trucidabātur scdm iussum regis antiochi & suspendebāt pueros a ceruicibus: & eos q circūcidebāt eos trucidabāt. Et multi de pplo isrl diffinierūt apud se vt nō māducarēt immūda et elegerūt magis mori qz cibis coinquinari immundis. Lctō. iii.

In dieb9 illis Surrexit matathias filius iohānis filii

ſymeonis ſacerdos ex filiis
ioarim ab hieruſalē: et conſe
dit in monte modin: et habe-
bat filios quinqꝫ iohannem
qui cognominabaꝛ gaddis ⁊
ſymonē q̇ cognomīabaꝛ tha
ſi ⁊ iudā q̇ vocabaꝛ machabeꝰ
et eleazarū qui vocabaꝛ aba
ron et ionathaꝫ qui vocatur
Et ſcidit ma (apphus. l. iiii
tathias et filii eius veſtimen
ta ſua: et operuerūt ſe ciliciis
planxeruntq̄ valde et vene-
runt illuc qui miſſi erant a re
ge anthioco vt cogerēt eos q̇
fugerant in ciuitatē modin ī
molare et accēdere thura: et
a lege dei ſui diſcedere Lc. v
Et multi ex iſrael conſenci-
entes acceſſerūt ad eos ſꝫ ma
tathias et filii eius conſtāter
ſteterunt. Et reſpondētes hi
qui miſſi erant a rege antio-
cho: dixerūt matathie Pꝛin-
ceps et clariſſimus et magnꝰ
es in hac ciuitate et oꝛnatꝰ fi
liis et fratribus Lectio ſexta
Ergo accede pꝛioꝛ et fac iuſ
ſum regis. ſicut fecerūt om-
nes gentes: et viri iuda: ⁊ qui
remanſerunt in hieruſalem
et eris tu et filii tui inter ami
cos regis et amplificatꝰ argē
to et auro. Lectiōes ꝑ hebdo.
ET reſpondit matathi-
as et dixit magna voce
Et ſi omēs gētes regi antio
cho obediūt vt diſcedāt vnuſ
quiſqꝫ a ſeruitute legis pa-
trum ſuoꝛū ⁊ conſenciāt mā
datis eius Ego et filii mei et
fratres mei obediemus legi
patrum noſtroꝝ Pꝛopicius
nobis ſit deus non eſt nobis
vtile relinquere legē et iuſti-
cias dei. Et vt ceſſauit loqui
verba hec: acceſſit quidā iu-
deus in omniū oculis ſacrifi
care idolis ſuꝑ arā in ciuita
te modin ſcd̄m iuſſum regis
Et vidit matathias et doluit
et contremuerunt renes eius
et accenſus eſt furoꝛ eiꝰ ſcd̄m
iudiciū legis: et inſiliens tru
cidauit eū ſuper arā. Sed et
virum quē miſerat rex antio
chus qui cogebat immolare
occidit in illo tēpoꝛe et aram
deſtruxit. ¶ Dñica. iii. Lec. i.
ET exclamauit voce ma
gna matathias in ciui-
tate dicens Dīs qui zelum le
gis habet ſtatuens teſtamētū
exeat poſt me Et fugit ipſe et
filii eius in montes ⁊ relique
runt quecunq̄ habebāt in ci-
Et circuiuit ma (uitate. lc. ii
tathias et filii eius et amici:
et deſtruxerūt aras: et circun
ciderunt pueros incircunci-
ſos quotquot inuenerūt in fi
nibus iſrael in foꝛtitudine: ⁊
ꝑſecuti ſūt filios ſuperbie et
ꝓſperatū ē opus manuū eoꝝ

Et appropinquaue- L c. iii. runt dies matathie moriẽdi: dixit filiis suis Nunc confor tata est superbia et castigacio et tempus euersionis et ira ĩ dignacionis. Uos ergo filii emulatores estote legis et da te animas vestras pro testa- mento patrũ et viriliter agi Quia cum (te in lege. l. iiii. feceritis qđ vobis preceptum est a dño deo vr̃o in ipso glo riosi eritis Ecce symõ frater vester scio ꝙ vir cõsilii ẽ ipm audite semp: ⁊ ipse vobis erit Et iudas ma- (pater. L. v. chabeus fortis virib⁹ a iuuẽ tute sua prĩceps milicie sit vo bis: et ipse aget populi bellũ: et adducetis ad vos oẽs fa- ctores legis et vindicate vin dictam populi vestri Lctõ vi Et benedixit eos et apposi- tus est ad patres suos et defũ ctus est centesimo quadrage- simo sexto anno: et sepultus est in sepulchris patrũ suorũ in modin: et planxerũt eum oẽs isrl̃ plãctu magno. Lec. p Et surrexit iu- (ebdoma das qui vocatur macha beus filius ei⁹ pro eo: ⁊ adiu uabant eũ oẽs fratres ei⁹ et vniuersi qui se coniunxerant patri eius et preliabãt preliũ israel cũ leticia. Et dilatauit gloriam populo suo: et ĩduit se loricam sicut gygas et suc- cinxit se arma bellica sua in p̃ liis et protegebat castra gla- dio suo Similis fact⁹ leoni in operibus suis: et sicut catu lus leonis rugiens in vena- cione sua Et pambulauit ci- uitates iude et perdidit omẽs impios ex eis: et auertit iram ab israel: et noĩat⁹ est vsq; ad nouissimũ terre: et congrega uit pereuntes Et congrega- uit appollonius gentes: et a samaria virtutẽ multã ⁊ ma gnã ad bellãdũ cõtra israel.

¶ Dominica quarta Lctõ i.

Et cognouit iudas et ex iit obuiam ei: et pcussit et occidit eũ: et ceciderũt vul nerati multi et reliqui fuge- runt et accepit spolia eorum et gladiũ appollonii abstulit iudas: et erat pugnans in eo omnibus diebus. Lectio ii. Et audiuit seron princeps exercitus syrie ꝙ congrega- uit iudas congregacionẽ: et ecclesiã fideliũ secũ ⁊ ait. l. iii Faciam michi nomen ⁊ glo riabor in regno: et debellabo iudam et eos qui cum eo sũt: qui spernũt verbũ regis. l. iiii Et exiuit iudas obuiam illi cum paucis Ut autem vide- runt exercitum venientẽ sibi obuiã dixerunt iude Quomõ poterimus pauci pugnare cõ

tra multitudinem tantam et
tam fortem? Et nos fatigati
sumus ieiunio hodie. Lectio. v
Et ait iudas: Facile est cõclu
di multos in manib⁹ paucorꝝ
nõ est differẽcia ĩ cõspectu dei
celi liberare in multis aut in
paucis: qꝛ nõ in multitudine
exercitus victoria belli sed de
celo fortitudo est vos autem
ne timueritis. Tu. Lectio. vi
Ut aũt cessauit loqui subito
in eos insiluit Et cõtrit⁹ est se
ron: ⁊ exercit⁹ eius ĩ conspectu
ipsi⁹. Et cecidit timor iude ac
frm ei⁹ ⁊ fortitudo sup oẽs gẽ
tes q̃ erãt ĩ circuitu eorꝝ. l. p. ẽb
Et puenit ad regẽ no-
mẽ ei⁹ ⁊ de p̃liis iude nar
rabãt oẽs gẽtes. Ut audiuit
rex ãtiochus sermones istos:
iratus est aĩo: ⁊ misit ⁊ cõgre
gauit exercitũ vniuersi regni
sui castra forcia valde ⁊ ape-
ruit erariũ suũ ⁊ dedit stipẽ-
dia exercitui ĩ ãnũ. Et mãda
uit illis vt essẽt parati ad oĩa
et cogitauit ire ĩ psidẽ ⁊ acci-
pere tributa regionũ ⁊ cõgre
gare argẽtũ multũ: ⁊ reliquit
lysiã nobilẽ de genere regali
sup negocia regia: ⁊ vt nutri
ret ãtiochũ filiũ suũ donec redi
ret. Et tradidit ei dimidiũ ex
ercitũ ⁊ elephãtes: ⁊ mãdauit
ei de oĩb⁹ q̃ volebat: ⁊ de ĩha
bitãtibus iudeam ⁊ hierlm et
vt mitteret ad eos exercitum
et ad conterendam ⁊ extirpã
dam virtutem israel ⁊ reliqui
as hierusalem et auferẽdam
memoriã eorꝝ de loco et vt cõ
stitueret hĩtatores filios alie-
nigenas in oĩbus finibus eo-
rum et sorte distribueret ter-
ram eorꝝ. Dñica. v. Lcõ pma.
Et elegit lysias ptolo-
meũ filiũ dorimini ⁊ ni-
canorẽ et gorgiam viros po-
tentes ex amicis regis: ⁊ misit
cum eis quadraginta milia vi
rorum et septẽ milia equitum
vt irẽt in terrã iuda et dispde
rẽt eã scdm verbũ regis. l. ii.
Et vidit iudas ⁊ fratres ei⁹
qꝛ multiplicata sũt mala ĩ ter
ra ⁊ exercit⁹ applicabat ad fi-
nes eorꝝ ⁊ ieiunauerãt ⁊ ĩduerũt
se ciliciis: ⁊ cinerẽ posuerũt in
capite suo: ⁊ sciderũt vestimẽ
ta sua et clamauerũt voce ma
gna ĩ celũ dicẽtes. Tu. Lcõ iii
Quid faciemus istis et quo
eos ducem⁹? Ecce naciões cõ
uenerũt aduersũ nos: vt nos
disperdant. Tu scis que cogi
tant in nos quomodo poteri
mus subsistere ante facies il-
lorꝝ nisi tu adiuues nos. L. iiii
Et ait iudas: Accingimini ⁊
estote filii potẽtes et estote pa
rati mane vt pugnetis aduer
sus naciones has que cõuene-
runt disperdere nos et sancta
nostra. Qm̃ melius est nobis
mori in bello: q̃ videre mala

gentis nostre et sctorum l. v
Sicut fuerit voluntas in ce-
lo: sic fiat Et cuz dies factus
esset viderunt castra gencium
valida & loricatos & equitat⁹
in circuitu eorum: et hi docti
prelio Et ait iudas viris qui
secum erāt Ne timueritis vir
tutem illorum et impetum eo
rum ne formidetis. Memen-
tote quomodo salui facti sūt
pr̄es nostri ī mari rubro l vi
Et nunc clamemus in celuz
et miserebitur nostri deus Et
memor erit testamenti patrū
nostrorum: et conteret exercituz
istum ante faciē nostrā hodie
et sciēt oēs gētes: qr est deus
qui redimat et liberet israel
Lectiones per ebdomadam.
Et leuauerunt alienige
ne oculos suos et vide-
runt eos venientes ex aduer-
so: et exierunt de castris ī pre
lium. Et tuba cecinerunt hi q̇
erant cum iuda: et congressi
sunt et contrite sunt gentes: &
fugerūt in cāpum nouissimū
et ceciderunt ex illis vsq ad
tria milia virorum. Et reuersus
est iudas et exercitus eius ad
spolia castrorum et acceperūt au
rum multum et argentum et
hiacyntū et purpurā marinā
et opes magnas & ꝯuersi hym
num canebant et benedicebāt
in celum deum qm̄ bonus est
qm̄ ī seculum mīa eius. Et fa

cta est salus magna ī isrl̄ ī die
illa Dixit autē iudas ad fra-
tres eius Ecce cōtriti sunt ini
mici nostri. Ascendamus mū
dare scta et renouare: et ob
tulerunt sacrificium secundū
legem sup altare olocaustorum
nouū quod fecerāt Et cecidit
oīs ppls in faciē et adoraue-
runt et bn̄dixerūt in celum eū
qui ꝓsperauit eos Et fecerūt
dedicacionē altaris dieb⁹ octo
et obtulerūt olocausta cū leti
cia & salutaria laudis & orna
uerūt faciē tēpli coronis au-
reis & dedicauer̄t portas & fa
cta est leticia magna ī pplo &
auersū est opprobriū gēciū.
Regula p hystoria Uidi dn̄m
Lr̄a dn̄icali. A. iiii. kalēdas
nouēbris hystoria inchoetur
cū mēo ad scdas vs̄ in die sā
cto. aplorum in laud oēs ān dicā
tur et festū scti kēnere Ugi dif
feratur v.q in vigiliā sancti
martini ꝓpter alia festa īter
media. Fer̄ ii de sctō talarica-
no. Fer̄ iii. de sctō begha Ugi.
Fer̄ iiii de oībus sctis. Fer̄ v
de ꝯmēo. aīarum Fer̄ vi de Ugi.
beya & maura & sab de sctō en
glacio et sic nulle p hāc ebdo.
fiāt ꝯmēo ne in īcerto festa sā
ctorum absq vlla ꝯmemo. de
anno in annum vagarentur
¶ Do ii. tota cātet hysto. Fer̄
ii. de sctō leonardo. Fer̄ iii de
sācto vvilbrordo mar. Feria

iiii. de sācto morocco epō. Fer̄ v. de sctō geruadio ɔfessore et með lect. de sancto theodoro mr̄. Fer̄ vi de sancta kennera vgi. sab de sctō martino quotidie per oct. fiet mēo de sācto martino ad matu. et ad ves. et eciā með lec nisi ī die sancti macharii quo die nulla fiet de eo mēo in audiēcia nec in do. et sit nulla ɔmēo. ¶ Dñica iii. de sctō machario mai⁹ dup̄ et nichil de dñica preter mēo. sub silēcio et festū sācti leuini differtur vsq̃ in vigiliā presē tacionis marie. Fer̄. ii. de sctō bricio et festū sancti deuinici ɔfes. differat vsq̃ in vigiliam katherine. Fer̄ iii. de sctō modano epō. Fer̄. iiii. de sctō ma cutho. Fer̄. v de sctā margare ta regina scocie. Fer̄. vi. de sā cto aniano epō sabbō de sācto fergusiano epō per totā hāc ebdo. fiant með lect. de octa. sancti martini et in ecclesia. Aberdoneñ. de oct. scti macha rii ¶ Dñica iiii. tota cātetur hysto. et festū medane virgīs differat vsq̃ in crastinuȝ lini pape. Fer̄. ii de sancto leuino pri⁹ translato. Fer̄. iii de pn̄ta cione marie. Fer̄. iiii. de sācta cecilia virgi. Fer̄. v. de sancto clemente. Feria vi. de sancta maria sabbato de sancta katherina virgine minus dup̄

¶ Dñica v tota cātet hysto. prime vespere erūt de sancta katherina sȝ cū mēo de do. cū hac ān. Qui celor̄. ořo Excita q̄s ac eciam cū memo ⁊ með. lec. de sctō lino papa cū euāge. Cū subleuasset iesus. ⁊ ix. R̄. Sūme trinitati ī lau. oēs ān dicātur. Fer̄. ii de sancta medana virgi. Fer̄. iii. de sancta maria. Fer̄. iiii de sācto satur nino cū nocturno propter vigiliā. Fer̄. v de sancto andrea fer̄ vi de sctō eligio epō sabbō de sācto ethernano epyscopo. Lr̄a dñicali. B tota cātetur hysto ⁊ festū sci talaricani dif fert vsq̃ ad crastinū scti leonardi. Fer̄ ii iii iiii ⁊ v de san ctis et ɔmēo. aīar̄ fer̄ vi de sā cto englacio sab. vt dictū est de sctō talaricano et sic nulla erit ɔmēo beate marie vir ginis ob causā superius ī A expressatā nō obstāte eciā regula de ɔmemo. beate marie virginis et festi loci semel in quali. ebdo. ¶ Dñica. ii. de sā cto leonardo et tantū mēo de do. ⁊ de trinitate cū missa do. in caplo et festū scti vvilbror di eo die cōtigēte differtur in crastinū fer̄ iii de sctō morocco fer̄ iiii de sctō geruadio fer̄. v. de sctā maria fer̄ vi. de sancto martino sabbō de sancto ma chario et leuinus differt vsq̃

in vigiliā sctē katherine vgi. ¶ Dñica iii de sācto bricio et meo tm̄ de do et de trini cum missa do in caplo et ad missā de die fiet mēo de oct et de oī bus sanctis ꝯ festū sancti devi nici eo anno oīno pretermit-tatur nisi in ecclia de eo dedi cata in qua totū serviciū erit de sctō devinico ꝯ nichil de sā cto bricio. Fer̄ ii iii iiii v vi et sabbō de sctīs vt in kalēdario notantur et nulla cōmemo. ¶ Dñica. iiii. tota cātetur hy storia in laudibus oēs añe di cantur vt̄s ī. A. reliqua oīa expleātur notatum est. Fer̄. ii de presentacione beate marie Fer̄. iii. de sctā cecilia fer̄ iiii de sctō clemēte. fer̄ v de sancto le uino marty. eo ꝙ superiꝰ dif fertur feria vi de sancta kathe rina sabbato fiet ꝯmēo beate marie et tantum mēo de sctō lino papa et marty. Littera dominicali. C tota cātetur hystoria et fiet mēo et medie lec de sancto quintino et festū beghe virgīs eo anno omni no pretermittatur feria ii de omnibus sanctis fer̄ iii de cō memo. animaruꝫ feria iiii de virgi. feria v de sancto engla cio abbate feria vi de sctā ma ria sabbato de sancto leonar do et festū sancti vvilbrordi differtur vsqꝫ in vigiliā sancti martini ¶ Dominica ii. to ta cantetur hystoria in laudi bus omnes āñ dicātur fer̄ ii. de sctō moroco. Fe. iii. de sctō geruadio feria iiii de sancto vvilbrordo. Feria v de sācto martino feria vi de sācto ma chario et festū sancti levini dif fertur vsqꝫ in die grisogoni sabbato de sancto bricio et dif fertur devinicus vsqꝫ in crasti nū sācte katherine. ¶ Dñica iii. de sancto modano et tātū mēo. de dñica et de trinitate et missa do. in caplo per totā ebdo. fiet serviciū de sanctis vt in kalendario sabbato de san cta maria ¶ Dñica iiii de pre sentacione beate marie virgi nis memo. de do privatim et missa dñicalis dicetur in quar ta feria. Feria ii de cecilia vir gi. Feria iii de sancto clemen te fer̄ iiii de sctō levino feria v de sctā katherīa fer̄ vi de sctō devinico sab de sancta maria Lr̄a dñicali. D. kl̄ novēbris de solennitate oīum sctōrū et inchoetur hystoria cū memo. privatim. Feria. ii. de ꝯmēo. aīarꝫ. Fer̄. iii. de virginibus. Feria. iiii. de sācto englacio. quinta de sancta maria. Fe-ria sexta de sancto leonardo et sabbato de sancto vvilbror do epyscopo et mrꝫ ¶ Domi nica. ii de sancto moroco ꝯ tā

tum memo de marty. de dñica et de trinita. et differt festum geruadii in crastinũ. feria. iii de sctã maria feria iiii. de sã cto martino feria v de sctõ machario et festũ sancti leuini eo anno pretermittat ppt alia festa ĩtermedia. feria vi. de sancto bricio epõ et festuz sancti deuinici differt vsqz in diẽ grisogoni Sabbato de sã cto modano. ¶ Dñica iii. de sancto machuto et tm̃ memo de dñica et de trinita ⁊ missa dñicalis in caplo Feria ii. iii iiii. ⁊ v. de stis vt ĩ kalẽdario notant. feria vi. de sãcta maria Sabbato de presentaciõe eiusdẽ ¶ Dñica iiii. tota cantetur historia In laudi. oẽs añe dicant et festũ cecilie virginis differt vsqz in crastinũ katherine virgi. et expleant oĩa de dicta dñica vtẽ in A notat Feria ii. de sctõ clemẽte. fer̃ iii. de sctõ deuinico epõ supra translato cũ memo. et medie lec. de mar. fer̃. iiii. de sancta katherina feria v. de sancta cecilia cũ mẽo et med lec. de sãcto lino papa ⁊ mar. feria vi. et sabbõ fiant cõme. Littera dñicali E scdo die nouẽbris tota cantetur historia In laudi. oẽs añe dicant et comme. aĩarũ differtur in crastinum ⁊ festa sanctorum baye et maure et englacii abbatis differant per ordinem in iii. et iiii. fer̃. eiusdem ebdoma. feria v. de sancto leonardo. feria vi de sctõ vvilbrordo epõ Sabbato de sancto moroco epõ et sic nulla fiet commemo de sancta maria neqz de festo loci et festum sancti geruadii differt in scdam feriam ebdomade sequentis

¶ Dñica scda tota cantetur historia cum memo. tantũ de sancto theodoro. In laudib⁹ omnes añe dicant. Feria ii. de sancto geruadio. feria iii. de sancto martino. feria iiii. de sancto machano et festum sancti leuini eo anno pretermittãtur. feria v. de sancto bricio et festum sancti deuinici differtur in crastinum sancte katherine virgi. feria vi. de sancto modano Sabbato de sancto machuto epõ. ¶ Dñica tercia de sãcta margareta regina et tm̃ mẽo. medie lec. de octa cum memo. de dñica et de trinitate et missa in capitu. Feria scda iii ⁊ iiii de sãctis vt in kalẽdario notatur. feria v. de cõmemo beate marie feria vi. de presentacione eiusdẽ Sabbato de sancta cecilia virgine ¶ Dñica iiii. de sancto clemẽte martyr. cum memo de sãcto felici

martyr de dñica et de trinita
te et missa dñicalis ĩ cp̃o Fer̃
scda v et vi. fiāt cōmēo. feria
iii. de sancta katherina feria
iiii. de sancto deuinico cũ me
mo. et medie lec. de sctō lino
marty. Sabbato de sācto sa
turnino cũ noc. ꝑpter vigil.
Littera dñicali A iii. die no
uembris inchoet historia cũ
memo. et missa dñica. in capi.
et totum seruiciũ erit de san
ctis beya et maura virginibꝰ
et festum sancti englacii dif=
fertur in crastinũ cum pleno
seruicio eiusdem in ii. feria
feria iii. de sancta maria. fer̃
quarta de sctō leonardo fer̃.
v. de sctō vvilbrordo. fer̃. vi.
de sancto mororo ep̃o et sab=
bato de sancto geruadio cō=
fesso. ¶ Dñica scda tota can
tetur historia. Vidi dñm. In
laudi. vna aña scde vespe ert
de sancto martino cũ pleno
seruicio eiusdē ĩ ii. feria Fer̃.
tercia de sctō machano maiꝰ
duplex vts. in A et festũ sā
cti leuini differtur vsq; in vi
giliam presentaciōis btē ma
rie. feria iiii. de sancto bricio
ep̃o et festũ sancti deuinici dif
fertur in crastinũ sancte ka
therine virgi. fer̃. v. vi. et sab=
bato de sanctis modano ma
chuto et margareta regina
p ordinē vt in kalēdario no
tant ¶ Dñica iii. de sancto
aniano cũ mēo. et medie lec.
de sctō hugone et tm̃ memo.
de dñica et de trinita. et missa
do. in cp̃o Feria. ii. de sancto
fergusiano ep̃o. feria iii. de sā
cta medana virgi. feria. iiii.
de sācto leuino mar prius trās
lato. fer̃. v. vi. et sabbō de scis
vts. in. C ¶ Dñica. iiii. tota
cantetur histo. In laudi. oēs
añe dicant cũ memo et medie
lectiones de sancto grisogo=
no mar. cũ euange. ān. et col=
lecta vts in A Feria. ii. de
sancta katherina virgine. fer̃.
iii. de sancto deuinico ep̃o et
confessore prius trāslato vts
fer̃. iiii. et v. fiant cōmēo fer̃.
vi. de sancto saturnino mar.
cũ noctur. Sabbō de sctō an
drea aplo maius dup̃. Litte=
ra dñicali G pdie nonas no
uembris tota cātet histo. In
laudi. oēs añe dicant Feria
scda de sctō leonardo. fer̃ iii.
de sctō vvilbrodo ep̃o et mar
ty. fer̃. iiii. de sctō mororo. fer̃
v. de stō geruadio Sabbō de
sctā maria ¶ Dñica ii. de sā
cto martino minꝰ dup̃. et tātũ
mēo. de do. et de trini. puatim
Fer̃ ii. de sctō machario et fes.
scti leuini differ. vts A fer̃
iii. de. s. bricio et fes. sci deuini
ci differt vts sicr ĩ A fer̃ iiii
v. vi. et sabbō vt ĩ kalen. notat

¶ Dñica scda de sctō fergu-
siano epō cū memo. et medie
lec. de octa. et tm̄ memo de do
et de trinitate. Fer. ii. de san
cta medana Fer iii. de sancto
leuino marty. Fer iiii. de pre
sentacione marie. fer. v. de sā
cta cecilia. feria vi de sancto
clemēte Sabbō de sācta ma-
ria. ¶ Dñica iii. tota cantet
historia In laudi. oēs añe di
cantur ix. R. Summe trini-
tati et Ria feria. p̄termittāt
et festū sācti fergusiani dif-
ferī in iii. feriā. Fer. ii. de sā
cta medana feria iii. vt dictū
est. fer. iiii. v et vi de sctis in-
termediis Sabbō de sancta
maria ¶ Dñica vltima ante
aduētū dñi de sctā katherina
et tm̄ memo. de dñica cū hac
ān. Sustineamus. orō. Exci
ta q̄s. missa dñicalis ī cplo di
cetur cum memo de trini. et
de oībus sanctis Et si fuerit
plures misse dñicales cantā-
de hoc āno p̄termittātur. Fe
ria ii. de sancto deuinico cuz
memo et medie lec. de sctō li-
no marty feria iii. et iiii. fiāt
commemo. feria v de sancto
saturnino marty. cū noctur
propter vigiliā. feria vi de a-
posto. cū memo de sancta ma
ria Sabbō de sctō eligio epo
cōfes. ¶ Dñica p̀ma post. v.
kalendas nouēbris. Ad veš.
ān Benedict9. p̄s. Ip̄m. Cp̄z
Bñdictus de9. R. Aspice do
mine de hy9 O lux. v̄9 Ve-
spertina oracio. ān Vidi dñz
sedentem sup soliū excelsum:
et plena erat oīs terra maie-
state eius: & ea q̄ sub ipso erāt
replebant templū. p̄s. Magt
He sequentes añe seruiūt hi-
stori. Vidi dñm. q̄diu canta
bitur in sabbatis sup Magt
vel ad mēo. de dñica: cum de
aliquo festo ix. lec fit seruiciū
ān. Muro tuo inexpugnabi-
li circuncinge nos domine:
et armis tue potencie protege
nos semp de9 noster. p̄. Mḡt.
ān. Qui celoꝝ contines thro
nos et abyssos intueris dñe
rex regū mōtes pōderas ter-
ram palmo cōcludis: exaudi
nos dñe in gemitib9 nostris.
p̄s. Mḡt ān. Sustinuim9 pa-
cem et nō venit dñe sup nos
quesiuimus bona et ecce tur
bacio: cognouimus dñe pctā
nr̄a ne in eternū irascaris no
bis deus israel. p̄s. Mḡt. Si
vero in v. dñica ī mēse nouē
bris forte cōtigerit: tūc repe-
tatur ān. Qui celorū. ad vš.
in sabba. v. dñice Ad matuti.
Inuita De9 rex celestis Qui
sedes in throno miserere no-
bis. p̄s. Venite ex. Hac die in
cipiat ezechiel: et legatur vsq3
ad aduentum dñi qñ de tp̄ali

agitur. Lec. pma de historia.
ET factū est ī tricesimo anno: id ē quarto ī qn-ta mensis cū essem in medio captiuorū iuxta fluuiū cho-bar aperti sunt celi. Et vidi visiones dei in quinta mēsis ipse est annus quintus trans-migracionis regis ioachim. Hec dicit dñs deus conuerti mini ad me et salui eritis Dēs lectiones de prophecia finiā tur cū hac clausula Hec dicit R. Vidi dñm sedētē sup so-lium excelsum et eleuatum: et plena erat oīs terra maiesta te eius Et ea q̄ sub ipso erant replebāt tēplū. V. Seraphin stabāt super illud sex ale vni et sex ale alteri. Et. Lctō ii.
FActum est verbum dñi ad ezechielē filiū buzi sacerdotē in terra chaldeorū secus flumē chobar Et facta est super eum ibi man9 dñi: et vidi: et ecce ventus turbinis veniebat ab aquilone: et nu-bes magna et ignis inuoluēs et splendor in circuitu eius. Et de medio ei9 quasi species electri. hoc est de medio ignis Hec dicit. R. Aspice dñe de se de sancta tua: et cogita de no bis: inclina deus meus aurez tuam et audi. Aperi oculos tuos et vide tribulacionē no-stram. V Respice dñe de san ctuario tuo et de excelso celo rum habitaculo. Aperi. L. iii
Et ex medio eorū similitudo quatuor aīalium: et hic aspe ctus eorū. Similitudo hoīs in eis: et quatuor facies vni et quatuor penne vni Et pe-des eorū pedes recti: et plan ta pedis eorū quasi planta pe dis vituli: et scintille quasi aspectus eris candentis Hec dicit R. Aspice dñe qz facta est desolata ciuitas plena di uiciis sedet in tristicia dña gē cium Nō est qui cōsolet eam nisi tu deus. V Plorans plo rauit in nocte et lachryme ei9 in maxillis eius Nō est Glo ria Non est Lectio quarta
Et manus hoīs sub pennis eorū ī quatuor ptibus Et fa-cies et pennas per quatuor p tes habebant iunctēq3 erant penne eorū alterius ad alterū Non reuertebant cum incede rent: sed vnūquodq3 ante fa-ciem suā gradiebat Siīitudo autē vultus eorū facies hoīs et facies leonis a dextris ipo rum quatuor Hec dicit. Rm Super muros tuos hierusa-lem constitui custodes Tota die et nocte nō tacebūt lauda re nomē dñi. V. Qui remini-scimini dñi ne taceatis: et ne de tis silencium ei. Tota. Lcō. v
Facies autem bouis a sini-

ſtris ipſoꝝ quatuoꝛ: et facies aq̄le deſup ipoꝝ q̄tuoꝛ Et facies eoꝝ ꝛ pēne eoꝝ extēte de ſuper Due pēne ſingulorꝝ iūgebāt ꝛ due tegebāt coꝛpora eoꝝ: et vnūquodqꝫ eoꝝ coꝛā facie ſua ābulabat. Ubi erat impetus ſpirit⁹ illuc gradiebantur: nec reuertebant cuꝫ ambularent. R. Muro tuo inexpugnabili circūcige nos dñe: et armis tue potencie ꝓtege nos ſemꝑ. Libera dñe deus iſrael clamātes ad te. V⁹. Erue nos in mirabilib⁹ tuis et da gloꝛiā noī tuo. Lib. l. vi

Et ſimilitudo aīaliū ꝛ aſpect⁹ eoꝝ quaſi carbonū ignis ardenciū et quaſi aſpect⁹ lāpadarū Hec erat viſio diſcurrens in medio aīaliū Splendoꝛ ignis et de igne fulgur egrediens R. Suſtinuimus pacē et nō venit q̄ſiuim⁹ bona et ecce turbacio: cognouimus dñe pctā nr̄a Non ī ppetuum obliuiſcaris nos. V⁹. Peccauimus cū patrib⁹ nr̄is iniuſte egimus iniq̄tatē fecimus. Non Glīa. Nō. In. iii. noc. R. Anguſtie michi ſunt vndiqꝫ et quid eligā ignoꝛo. Melius eſt michi incidere in manus hominū. Quā derelīquere legē dei mei. V. Si enī hoc egero moꝛs michi ē ſi autem nō egero nō effugiā manus veſtras Meli⁹. R Laudabilis popul⁹ quē dñs exercituū benedixit dicens: opus manuū mearū tu es. Hereditas mea iſrael. V. Beata gēs cuius eſt dñs deus ei⁹ popul⁹ quē elegit in hereditatē ſibi. Hereditas. R. ferialia Miſit dñs angelū ſuum et concluſit oꝛa leonū Et nō me contamīauerūt: qꝛ coꝛā eo iuſticia inuenta eſt in me. V. Miſit deus miſericoꝛdiā ſuā et veritatem ſuā: aīam meā eripuit de medio catuloꝝ leonū. Et. R. Qui celoꝛū contines thꝛonuꝫ et abyſſum intueris dñe rex regum montes pōderas: terram palmo concludis Exaudi nos deus in gemitib⁹ nr̄is V. Non enim in iuſtificacionibus noſtris pꝛoſternimus pꝛeces ante faciē tuā: ſed ī miſeracionib⁹ tuis multis. Exaudi Glīa. Ex. Lec. per ebdo.

Et aīalia ibant et reuertebantur in ſimilitudinem fulguris choꝛuſcantis. Cūqꝫ aſpicerem aīalia: apparuit rota vna ſuper terram iuxta ea quatuoꝛ habens facies. Et aſpectus rotarum et opus earum quaſi viſio maris: et vna ſimilitudo ipſarū quatuoꝛ. Et aſpectus earum et opera quaſi ſi ſit rota in medio rote Per quatuoꝛ par

tes earum euntes ibant et nõ reuertebãtur cũ ambularent Statura quoqꝫ erat rotis ⁊ altitudo ⁊ horribilis aspect⁹ et totum corpus plenuz oculis in circuitu ipsarum quatuor.

Dominica. ii. Lectio prima

Cumqꝫ ãbularẽt aĩalia. ambulabãt pariter ⁊ rote iuxta ea. Et cum eleuarent animalia de terra: eleuabãtur simul et rote. Quocunqꝫ ibat spiritus: illuc eunte spiritu et rote pariter eleuabant sequẽtes eũ. Spirit⁹ enim vite erat in rotis. Cum euntibus ibãt et cum stãtibus stabãt. Et cũ eleuatis a terra pariter eleuabãtur et rote sequentes ea: quia spiritus vite erat in rotis. L. ii.

Et silitudo sup capita aĩaliũ firmamẽti quasi aspect⁹ cristalli horribilis et extẽti sup capita eorꝫ desup. Sub firmamẽto aũt pẽne eorꝫ recte alterius ad alterũ. Unũqdqꝫ duabus alis velabat corpus suũ: ⁊ alterũ similiter velabatur. L. iii.

Et audiebã sonũ alarꝫ quasi sonũ aquarꝫ multarꝫ quasi sonũ sublimis dei. Cũ ãbularẽt quasi son⁹ erat multitudinis vt son⁹ castrorꝫ Cũqꝫ starẽt/ demittebãt pẽne eorꝫ. Nã cũ fieret vox supra firmamentum quod erat super caput eorum stabant et submittebãt alas suas. Hec dicit. Lec. iiii.

Et super firmamentũ quod erat imminens capiti eorum quasi aspect⁹ lapidis saphyri similitudo throni Et super similitudinem throni similitudo quasi aspectus hominis desuper. Et vidi quasi speciẽ electri velut aspectum ignis intrinsecus per circuitum ei⁹ a lumbis eius desuper. Le. v.

Et a lumbis eius vsqꝫ deorsum vidi quasi faciem ignis splendentis in circuitu velut aspectum arcus cum fuerit in nube in die pluuie. Hic erat aspectus splendoris per gyrũ. (Lcõ. vi.

Hec visio similitudinis glorie dñi. In dieb⁹ illis factum est verbum dñi ad ezechielem prophetam dicẽs. Fili hominis Ecce ego mitto te ad filios israel ad gentes apostatrices que recesserunt a me. Hec. Lectiones per ebdomadam.

Patres eorum preuaricati sunt pactum meum vsqꝫ ad diẽ hanc: et filii dura facie et indomabili corde sũt ad q̃s ego mitto te: ⁊ dices ad eos. Hec dicit dominus deus. Si forte vel ipsi audiãt: ⁊ si forte quiescant quoniã domus exasperans est: et sciẽt qr propheta fuit in medio eorꝫ. Tu ergo fili hoĩs ne timeas eos

neq̧ metuas: qm̄ increduli et subuersores sunt tecum: et cū scorpionibus tu habitas. Tu ergo fili hominis audi quecunq̧ loquor ad te: et noli esse exasperās sicut domus exaspe ratrix est Dñica. iii. Lectio. i.

APeri os tuū et comede oīa que tibi do. Et vidi et ecce manus missa ad me in qua erat inuolutus liber: ⁊ expādit illū corā me q̇ erat scriptus īt⁹ ⁊ foris: ⁊ scripte erāt ī eo lamētationes ⁊ carmē ⁊ ve

Et dixit dñs ad me (Lectio. ii Fili hoīs qdcūq̧ īueneris comede. Comede volumē istud ⁊ vadēs loquere ad filios isrł Et aperui os meum: et cibauit me volumine illo. Lec. iii.

Et dixit ad me: fili hoīs venter tu⁹ comedet: ⁊ viscera tua cōplebūtur volumine isto qd ego do tibi. Et comedi volumen illud: et factum est in ore meo tanq̄ mel dulce. Lcō iiii.

Dixit aut dñs ad me Fili hominis vade ad domū israel: ⁊ loq̄ris verba mea ad eos. Nō enī ad pplm ꝓfūdi sermonis et ignote līgue tu mitteris ad domum israel: quorum non possis audire sermones. lc. v.

Et si ad illos mittereris: ipsi audirent te. Domus autem israel nolūt audire te: quia nolūt audire me. Omnis quippe domus israel attrita fronte est: et duro corde. Ecce dedi faciem tuam valēciorē faciebus eorum: et frontem tuam duriorē frontibus eoꝝ. lc. vi.

Ut adamātē ⁊ ut silicē dedi faciē tuā. Ne timeas eos neq̧ metuas a facie eoꝝ: q̄ꝛ domus exasperās est. Et dixit dñs ad me Fili hoīs oēs sermōes meos quos loquor ad te assume ī corde tuo ⁊ ī aurib⁹ tuis audi Lectiones per ebdomadam.

ET vade īgredere ad trāsmigracionē ad filios populi mei: ⁊ loq̄ris ad eos ⁊ dices eis. Hec dicit dñs deus. Si forte audiāt ⁊ quiescāt ⁊ assūpsīt me spūs: ⁊ audiui post me vocē ꝯmocionis magne: bñdicta gl̄ia dñi de loco suo: ⁊ vocē alarū aīaliū ꝑcuciēciū altera ad alterā: audiui ⁊ vocē rotarum sequēciū aīalia: ⁊ vocē cōmocionis magne Spiritus quoq̧ leuauit me ⁊ assumpsit me: ⁊ abii amarus ī īdignacione spūs mei. Manus enī dñi erat mecū confortans me. Et veni ad transmigracionem ⁊ ad aceruum nouarum frugū ad eos qui habitabant iuxta fluuiū chobar. Dñica. iiii. L. i.

ET sedi vbi sedebant: et mansi ibi septem diebus merens in medio eorum. Cuꝫ autem pertransissent septem

dies: factũ est vbũ dñi ad me dicens. Fili hominis specula torem dedi te domui israel: et audies de ore meo verbum: et annunciabis eis ex me. Le. ii.
Si dicente me ad ĩpiũ morte morieris et nõ ãnũciaveris ei: neqꝫ locutꝰ fueris vt avertat a via sua ĩpia et vivat: ipse ĩpiꝰ in ĩiq̃tate sua morietur: sãguinẽ aũt eiꝰ de manu tua req̃rã. l.iii
Si autẽ tu annũciaveris impio et ille nõ fuerit cõversꝰ ab impietate sua/ ipse quidẽ ĩ iniquitate sua morietur/ tu autẽ aĩam tuã liberasti. Sed si conversus iustus a iusticia sua fuerit/ et fecerit iniquitatẽ ponã offendiculum coram eo. l. iiii.
Ipse morietur qꝛ nõ ãnũciasti ei ĩ pctõ suo morietur et nõ erũt ĩ mẽoria iusticie eius quas fecit Sãguinẽ vo eiꝰ de manu tua req̃rã. Si aũt tu ãnũciaveris iusto vt nõ peccet iustus/ et ille non peccaverit vivens vivet/ quia annunciasti ei/ et tu animam tuam liberasti. l. v.
Et facta est super me manus dñi/ et dixit ad me. Ingredere et includere ĩ medio domꝰ tue Et tu fili hoĩs ecce data sunt sup te vincula et ligabũt te ĩ eis et nõ egredieris ĩ medio eoꝝ. l vi
Et linguam tuam adherere faciam palato tuo/ et eris mutus/ nec quasi vir obiurgans quia domus exasperans est. Cum autem locutus fuero tibi aperiam os tuum et dices ad eos. Hec dicit dominus deus. Qui audit audiat et q̃ quiescit quiescat/ qꝛ domus exasperans est. Lectiones per ebdo.
ET tu fili hominis. Sume tibi laterem et pones eum coram te/ et describes in eo civitatem hierusalem. Et ordinabis adversus eam obsidionẽ/ et edificabis municiões Et cõportabis aggerẽ/ et dabis contra eã castra et pones arietes in gyro. Et tu sume tibi sartaginẽ ferreã/ et pones eã in murũ ferreũ inter te et ĩter civitatẽ. Et obfirmabis faciẽ tuã ad eã/ et erit in obsidionẽ et circũdabis eã. Signũ est domui isrl. Et tu dormies super latus tuũ sinistrũ/ et pones iniquitatẽ domꝰ israel sup eo numero dieꝝ q̃bus dormies sup illud/ et assumes iniq̃tatem eoꝝ

Dominica. v. Lectio prima.

EGo autẽ dedi tibi ãnos iniq̃tatis eoꝝ nũero dierũ trecẽtos et nonagĩta dies/ et portabis ĩiquitatẽ domus israel. Et cũ cõpleveris hec/ dormies sup latus tuũ dextrũ scdo/ et assumes ĩiq̃tatẽ domꝰ iude quadraginta diebu. lc.ii.
Et tu sume tibi frumentũ et ordeũ et fabã et lentẽ/ et miliũ

et viciam: ⁊ mittes ea in vas vnum ⁊ facies tibi panes nu mero dierum quibus doꝛmies super latus tuum ⁊ trecentis nonaginta diebus comedes illud hec dicit. Lectio tercia.

Cibus autẽ tuus quo vesceris erit in pondere viginti stateres in die. A tẽpoꝛe vsqꝫ ad tempus comedes illud Cibus autem tuus erit Et aquam in mensura bibes sextam partẽ hin/ a tẽpoꝛe vsqꝫ ad tempus bibes illud/ ⁊ quasi subcinericium oꝛdeaceum comedes illud hec dicit Lectio quarta.

Et factus est sermo domini ad me dicẽs. Fili hominis pone faciem tuam ad montes israel/ ⁊ pꝛophetabis ad eos et dices. Mõtes israel audite verbum domini dei. Hec dicit dominus deus montibus ⁊ collibus ⁊ vallibus. hec dicit. dominus Lectio quinta.

Ecce ego inducam super vos gladium/ ⁊ disperdam excelsa vestra/ et demoliar aras vestras ⁊ confringentur simulachꝛa vestra/ ⁊ deiiciam interfectos vr̃os ãte ydola vr̃a. l. vi.

Et dabo cadauera filioꝛum israel ante faciem simulachꝛorum vestroꝛum/ ⁊ disperdam ossa vestra ante aras vestras in omnibus habitacionibus vestris. Urbes deserte erunt et excelsa demolientur ⁊ dissipabuntur. Et interibunt are vestre ⁊ confringentur. ⁊ cessabunt ydola vestra/ ⁊ conterentur delubꝛa vestra/ et delebuntur opera vestra. Hec. Lectiones per ebdomadam.

ET cadet interfectus in medio vestri/ et scietis quia ego dominus. Et relinquam in vobis eos qui fugerint gladium in gentibus cũ dispersero vos in terra/ et recoꝛdabuntur mei liberati vestri in gentibus ad quas captiui ducti sunt/ quia contriui coꝛ eoꝛum foꝛnicans et recedẽs a me/ ⁊ oculos eoꝛum foꝛnicantes post ydola sua. Et factus ẽ sermo domini ad me dicẽs. Et tu fili hominis/ hec dicit dominus deus terre isrl Finis venit/ venit finis super quatuoꝛ plagas terre. Nunc finis super te: ⁊ emittam furoꝛem meum: et iudicabo te iuxta vias tuas: ⁊ ponam cõtra te oẽs abhominaciones tuas

¶ Incipiũt exposiciões euãgelioꝛum dominicalium cum oꝛacionibus ⁊ añis: a dominica pꝛima post trinitatis vsqꝫ ad aduentum domini.

¶ Dominica pꝛima post festum sancte trinitatis. Oꝛacio

DEus in te sperancium fortitudo adesto propicius inuocacionib9 nostris quia sine te nichil potest mortalis infirmitas: presta auxilium gracie tue vt in exequendis mādatꝫ tuis: et volūtate tibi et actione placeam9. Per.

Secūdum lucam. xvi. capło.

IN illo tempore dixit iesus discipulis suis parabolā hanc. Hō quidā erat diues et induebatur purpura et bysso: et epulabatur quotidie splendide. Et reliqua. Omel. beati gregorii pape. Lcō. vii.

IN verbis sacri eloquii fratres charissimi prius seruanda est veritas hystorie: et postmodū requirenda spiritualis intelligencia allegorie. Tunc nāqꝫ allegorie fructus suauiter carpitur: cum prius per hystoriam in veritatis radice solidatur. Sed qr nōnuncꝙ allegoria fidem edificat: et hystoria moralitatem Nos qui autore deo iam fidelibus loquimur non ab re credimus si. ipsum loquendi ordinem postponamus quatenus qui fidem iam firmam tenetis prius de allegoria aliquid breuiter audire debeatis et quod vobis de moralitate hystorie valde est necessarium hoc in exposicionis nostre ordine seruetur postremū: quia ea plerumqꝫ solent melius recoli que contigit postmodum audire. Tu. Lectio. viii

SEnsus ergo allegoricos sub breuitate transcurrimus: vt ad mortalitatis latitudinem cicius venire valeamus (Homo quidam erat diues qui induebatur purpura et bysso: et epulabatur quotidie splendide) quem fratres charissimi: quem diues. Iste q̇ induebat purpura et bisso et epulabat quotidie splē di. iudaicum populum signat qui cultum vite exterius habuit: qui accepte legis diuiciis ad nitorem vsus est nō ad vtilitatem. Quem vero lazarus vlceribus plenus: nisi gentilem populum figuraliter exprimit: qui dum cōuersus ad deum peccata sua confiteri non erubuit: huic vulnus in cute fuit in cutis quippe vulnere virus a visceribus trahitur et foras erumpit. Tu autem domine. Lectio nona.

QUid est ergo peccatorum confessio: nisi quedam vulnerum rupcio quia peccati virus salubriter aperitur in cōfessione qđ pestifere latebat ī mēte. Uulnera etenī

cutis in supficiem trahũt hu morem putredinis Et confi tendo peccata quid aliud agi mus: nisi malũ qđ in nobis latebat aperim⁹ Sed lazar⁹ vulneratus cupiebat saturari de micis que cadebãt de mẽ sa diuitis: et nemo illi dabat quia gẽtilẽ queq̃ ad cognicionem legis admittere supb⁹ ille popul⁹ despiciebat: q̇ dũ doctrinã legis non ad charitatem habuit sed ad elacionẽ quasi de acceptis operib⁹ tumuit et quia ei verba defluebant de sciẽcia: quasi mice cadebant de mensa. Ac contra iacentis pauperis vulnera lĩgebant canes Tu. ãn. Pater abraham miserere mei: et mitte lazarũ vt intingat extremum digiti sui in aquã vt refrigeret linguã meã. p̃s. Bñdictus. Ad veš ãn. Fili recordare: quia recepisti bona in vita tua et lazarus similiter mala. p̄ Mgt. ❡ Dñica. scda

Sancti tui noĩs Orõ. dñe timorem pariter et amorẽ fac nos habere perpetuũ: quia nunq̃ tua guberna cione destituis: quos in soliditate tue dilectiõis ĩstituas Per. Scđm lucam. xiiii. cp̃o.

In illo tẽpore Dixit ies⁹ discipulis suis similitudinem hanc. Homo quidã fecit cenã magnam et vocauit multos Et misit seruũ suum hora cene dicere inuitatis vt venirent: q̃z iã parata sunt oĩa Et rel. Omel. btĩ gregorii pape. l. vii.

Hoc distare (sic) fratres carissimi inter delicias corporis et cordis solet: q̃ corporales delicie cũ nõ habẽtur graue in se desideriũ accẽdunt cũ vero habite eduntur comedentẽ ꝓtinus ĩ fastidiũ per sacietatẽ vertũt At contra spiritales delicie cuz non habẽtur in fastidio sũt: cum vero habent in desiderio: tãtoq̃ a comedente ampli⁹ esuriuntur: quãto ab esuriẽte ãplius comedunt. In illis appetitus placet: experiencia displicet: in istis appetit⁹ vilis est: experiencia magis placet In illis appetitus saturitatẽ: saturitas fastidiũ generat: in istis appetitus saturitatẽ saturitas appetitũ parit Augent enĩ spiritales delicie desideriũ in mente dũ saciãt quia quãto magis earũ sapor percipitur: eo ampli⁹ cognoscitur q̃ auidius ametur Et idcirco nõ habite amari non possunt: q̃z earũ sapor ignoratur Quis enĩ amare valeat qđ ignorat. Tu. Lec. viii.

Proinde psalmista nos ammonet dicens Gustate et vi-

dete qm̄ suauis est dñs. Ac si aperte dicat. Suauitatē eius nō cognoscitis si hāc minime gustatis: sed cibū vite ex palato cordis tangite: vt probantes eius dulcedinē amare valeatis. Has autē homo delicias tūc amisit cū in paradiso peccauit: extra exiet cū os a cibo eterne dulcedinis clau Unde nos quoq (sit. lc. ix. nati in huius peregrinaciōis erūna: huc fastidiose iā venimus: nescimus quid desiderare debeam9: tantoq se āpli9 fastidii nostri morbus exaggerat: quāto se magis ab esu illius dulcedinis anim9 elongat: et eo iam terrenas delicias non appetit: quo eas comedere diu longeq disueuit. fastidio ergo nostro tabescim9 et longa inedie peste fatigamur Et qz gustare intus nolum9 paratā dulcedinē: amamus foris miseri famam nostram Sed supra nos pietas nec se deserentes deserit Contemptas enī illas delicias ad memorie nostre oculos reuocat: easq nobis proponit: in promissione torporē excutit atq vt fastidiū nostrū repellere debeam9 īuitat. Tu. ān. Homo quidā fecit cenam magnā et vocauit multos et misit seruū suum hora cene dicere inuitatis vt venirent quia omnia parata sunt alla. ps. Bñdict9. Ad veš. ān. Exi cito in plateas et vicos ciuitatis et pauperes ac debiles: cecos et claudos cōpelle intrare vt impleat dom9 mea alleluya ps. Magt. ¶ Dñica iii. Oro

Deprecacionē nostram qs dñe benignus exaudi: et quibus supplicandi prestas affectū: tribue defensionis auxiliū. Per do. Scdz lu

In illo tpe (cam. xv. cap. accesserūt ad iesum publicani et pctōres: vt audirēt illū: et murmurabāt pharisei et scribe dicētes. Quia hic peccatores recipit et manducat cum illis. Et reliq. Omelia beati gregorii pape. L. vii

Estiuū tempus qd corpori meo valde contrariū est: loq me de exposicione euangelii longa mora īteruenīēte prohibuit: sed non quia lingua tacuit ardere charitas cessauit Hoc etenim dico qd apud se vestrū vnusquisq cognoscit. Plerūq charitas quibusdam occupacionib9 prepedita et intus flagrat in corde/ et tñ non monstrat ī ope: quia et sol cū nube tegitur non videtur in terra/ et tñ ardet ī celo Sic sic esse occupata charitas solet: et intus sui vi ar-

doris exurit et foris flammas operis non ostēdit. Sed quia nunc ad loquendum tempus rediit vestra me studia accendunt: vt michi tanto ampli9 loqui libeat: q̄to hoc vr̄e mētes desiderabilius expectant. Tu autem dn̄e. Lectio octaua

Audistis in lectione euangelica fratres mei: quia peccatores et publicani accesserūt ad redemptorem nostrū et nō solum ad colloquendum/ sed eciā ad cōuescēdū recepti sūt Quod vidētes pharisei dedignati sūt. Ex qua re colligite quia vera iusticia compassionem habet/ falsa iusticia dedignacionem/ q̄uis et iusti soleāt peccatoribus dedignari. Sed aliud est quod agitur typo superbie aliud quod zelo discipline. Tu aūt. Lectio nona.

Dedignantur etenī sed non dedignantes desperāt/ sed nō desperantes persecucionē cōmouent: sed amātes: quia et si foris increpaciones per disciplinā exaggerant: intus tamē dulcedinē per charitatem seruant. Proponūt sibi ī aīmo ipsos plerūq̧ quos corrigunt meliores estimant eos quoq̧ quos iudicant. Quod videlicet agentes et per disciplinam subditos et per humilitatem custodiunt semetipsos. At cōtra hi qui de falsa iusticia superbire solent: ceteros quoq̧ despiciunt nulla infirmitatibus misericordia condescendunt: et quo se peccatores esse nō credunt eo deterius pctōres fiūt ān. Quis ex vobis hō q̇ habet centū oues et si perdiderit vnā ex illis nonne dimittit nonaginta nouem in deserto et vadit ad illā que perierat donec inueniat illam alleluya. p̄s. Benedictus. Ad vesperas. ān Que mulier hn̄s dragmas decem et si perdiderit vnam ex illis nonne accendit lucernam et euertit domum et querit diligenter donec inueniat. p̄s. Magnificat. Dn̄ica. iiii. Orō.

Protector in te sperāciū deus sine quo nichil est validum nichil sanctum multiplica sup nos misericordiā tuam vt te rectore te duce sic transeamus per bona temporalia vt non amittamus eterna. Per dominum. Luce. vi.

In illo tēpore dixit ies9 discipulis suis. Estote misericordes sicut et pater vester misericors est. Nolite iudicare et nō iudicabimini. Et rel. Omel. b. augu. epī. l. vii.

Modo fratres cum euangelium legeretur audiuimus dicente domino. Nolite iudicare vt nō iudicemini

in quo enim iudicaueritis iudicabimini: quid est hoc cum ipse domin⁹ in alio loco euãgelii dixerit? Nolite secundũ faciem iudicare: sed iustum iudicium iudicare. Non enim sibi dñna lectio contraria esse potest: sed intellectum sobriũ querit. In conuersacione humana dilectissimi sunt aliqua que racionabiliter reprehẽdũtur: sunt vero que nõ sine peccato induant aperta enĩ mala et iudicari et argui debent Illa vero que ignoram⁹ vtrũ bono an malo animo fiãt scire non possumus: iudicare penitus non debemus. Lcõ. viii

Verbi gracia vides hominẽ frequẽcius ieiunare/ congaude: et noli nimis laudare quia potest hoc quod facit pro humana gloria fieri. Sed et noli vituperare quia potest et ꝑ deo et pro anime remedio ieiunare vidisti alium ĩ dicto ieiunio publice velle prandere: cum dilectione ãmone. Si dixerit se pro stomachi lassitudine ieiunare non posse crede et noli iudicare/ quia vtrumqꝫ potest fieri/ vt pro gula/ vel pro luxuria/ prãdere velit: et pre infirmitate non possit. Ui disti alterum subditis suis cũ seueritate disciplinam imponere: et indulgenciam tardius dare/ noli iudicare crudelem: quia forsitan non sit morbo iracundie: sed zelo discipline et amore iusticie. Propter qđ illud scriptum est. zelus domus tue comedit me. Tu autem domine. Lectio nona.

Forte aliquis vicin⁹ aut amicus tuus dum animum suum habet in rebus sibi satis necessariis occupatum/ aut tardi⁹ te salutauerit: aut tardius occurrerit ꝙ debuit noli eum superbũ iudicare/ noli malignũ credere: et magis hoc aut per obliuionem/ aut per negligenciam ꝙ per despectum/aut per superbiam factum crede quia forte et tibi hoc vt est humana fragilitas frequenter euenit/ vt rebus aliis nimis intẽtus aliquid minus caute/ aut minus sollicĩe fecisse videaris et tamen noluisti te pro hac re malo aĩmo iudicari. ãn. Estote ergo misericordes sicut et pater vester misericors est dicit dominus. ps. Benedictus. Ad vesperas. antiphona. Nolite iudicare et non iudicabimini in quo enim iudicio iudicaueritis iudicabimini dicit dominus. Psalmus. Magnificat.

¶ Dominica quinta. Oracio

Da nobis dñe quesum⁹ vt et mũdi curs⁹ pacifice nobis tuo ordĩe dirigatur

et ecclia tua trãq̃lla deuociõe letetur. p. Scdm lucã. v. capi.

IN illo tp̃e cũ turbe irruerent ad iesũ vt audirent verbũ dei. Et ipse stabat sec⁹ stagnum genazareth et vidit duas naues stantes secus stagnũ/ piscatores aũt descẽderãt et lauabãt rhetia. Et reliqua

Omelia v. ambrosii epi. l. vii.

UBi dñs multis impartivit varia genera sanitatũ/ nec tẽpore nec loco cepit a studio sanãdi turbã cohiberi: vesper ĩcubuit. sequebatur stagnum occurrit: vrgebant. Et ideo ascẽdit ĩ petri nauim Hec est illa nauis que adhuc scdm matheũ fluctuabat: secũdum lucã repletur piscibus: vt et principia ecclesie fluctuãtis et posteriora exuberantis agnoscas. Pisces enĩ sunt qui hanc enauigãt vitam. Ibi adhuc discipulis xp̃us dormit: hic precipit dormit enim trepidis perfectis vigilat. l. viii.

Sed quemadmodum dormiat xp̃us audi dicentem in propheta. Ego dormio et cor meum vigilat. Et sanctus matheus recte non pretermittẽdum putauit eterne iudicium potestatis: vbi imperat vẽtis Non est enim humana doctrina sicut audistis iudeos dicere. Uerbo imperat spiritibus sed celestis maiestatis insigne q̃ turbatũ sedatur mare: et diuine vocis impio obsequũtur elementa atq̃ sensibilia sensu accipiũt obsequendi. Diuine mysteriũ gracie reuelatur q̃ fluctus mitescũt seculi: verbo immũdus sp̃us cõquiescit Nõ alterutrũ altero refellitur: sz vtrumq̃ celebratur. Lctõ ix.

Habes miraculũ in elemẽtis habes documẽtũ in mysteriis Ergo q̃z sanctus lucas eã sibi nauim in qua petrus piscaret elegit. Non turbatur ista que petrũ habet/ turbatur illa q̃ iudam habet et simulata illic discipulo⁊ merita nauigabãt tamẽ adhuc eã perfidia ꝓditoris agitabat. In vtraq̃ petrus/ sed qui suis meritis firmus est: turbatur alienis. Caueamus igitur pfidum caueamus ꝓditorẽ: ne per vinum plurimi fluctuem⁹. Ergo nõ turbatur hec nauis ĩ qua prudẽcia nauigauit abest pfidia fides spirat. Quemadmodum enim turbari poterat cui preerat is ĩ quo ecclesie firmamẽtum est: illic ergo turbacio vbi modica fides/ hic securitas vbi perfecta dilectio Tu:

ãn. Ascendens iesus in nauem et sedens docebat turbas. alleluya. p̃s. Benedictus. Ad vesperas. ãn. Preceptor p totã

noctem laborantes nichil cepimus/ in verbo autẽ tuo laxabo rethe. ps. Magnificat.

¶ Dominica sexta. Oracio.

Deus qui diligentibus te bona inuisibilia preparasti/ infunde cordibus nostris tui amoris affectum/ vt te in omnibus & super omnia diligentes promissiones tuas que omne desiderium superãt cõsequamur. Per dominum.

Secundum matheũ. v. capl'o

In illo tempore dixit iesus discipulis suis. Amẽ dico vobis/ quia nisi habũdauerit iusticia vr̃a plus q̃ scribarum & phariseorum non intrabitis in regnum celorum. Et reliqua. Omelia beati Augustini epyscopi. Lectio. vii.

Postea q̃ domin⁹ cohortatus est audientes vt se prepararent ad omnia sustinenda pro veritate atq₃ iusticia: et vt non absconderent bonũ quod accepturi erant/ sed ea beneuolencia discerent vt ceteros docerent/ non ad laudẽ suam sed ad gloriã dei bona opera sua referentes/ incipit iam eos informare et docere q₃ doceant tanq̃ si quererent dicentes. Ecce volumus & omnia sustinere pro tuo nomine et doctrinã tuam non abscõdere. Sed quid est hocipsum quod vetas abscondi/ et pro quo iubes oĩa tolerari. Nunquid alia dicturus es contra ea que in lege scripta sũt. Nõ inquit. Nolite enĩ putare quoniam veni soluere legem et ꝓphetas. Non veni soluere/ sed adimplere. Tu. Lectio octaua

In hac sentencia duplex sensus est/ sed vtrũq₃ tractãdum est. Nam qui dicit nõ veni soluere legem sed adimplere/ aut addẽdo dicit quod minus habet aut faciẽdo qđ habet. Illud ergo prius consideremus quod primum posuimus. Nam qui addit quod minus habet/ non vtiq₃ soluit quod inuenit sed magis perficiendo confirmat. Et ideo sequitur et dicit. Amen amẽ dico vobis donec transeat celũ et terra/ iota vnum aut vnus apex non preteribit a lege donec omnia fiant. Tu. l. ix.

Dum enim fiunt eciam illa que adduntur ad perfectionẽ multo magis fiũt illa que premissa sunt ad inchoacionẽ. Quod autem ait/ iota vnum ait vnus apex nõ trãsiet a lege/ nichil aliud potest intelligi nisi vehemens expressio perfectionis quando ꝑ litteras singulas demonstrata est/ inter quas litteras iota minus est ceteris quia vno

ductu sit: apex autē est ipsius aliqua sūmo particula. Qui bus verbis ostendit ī lege ad effectū eciam minima queqꝫ perduci. Deinde subiecit. Qui enim solverit vnū de manda tis istis minimis: et docuerit sic hoīes: minimꝰ vocabit in regno celorum. ān Audistis quia dictū est antiquis nō oc cides qui autē occiderit reus erit iudicio. ps. Benedictus. Ad ves ān. Si offers munus tuū ad altare et recordatus fueris quia frater tuꝰ habet aliqͥd aduersum te relinque ibi munꝰ tuū ante altare et va de priꝰ recōciliari fratri tuo et tūc veniēs offeres munus tuū alla ps. Magt ¶ Dñica

Deus virtu (vii. Orō tū cuius est totū qđ ē optimū insere pectoribꝰ no= stris amorē tui noīs: et pstā ī nobis religionis augmētum vt q̄ sūt bona nutrias ac pie= tatis studio que sunt nutrita custodias. Per Scđꝫ marcū

In illo tempo= (viii. ca. re. Cum multa turba es set cū iesu: nec haberēt quod manducarēt conuocatis di= scipulis ait illis Misereor su per turbam: quia ecce iam tri duo sustinēt me: nec habent qđ manducent Et rel. Ome= lia beati augustini Lectio vii.

Altitudinē diuinitatis sue ꝗ mīam humanitatis multis et variis modis in scripturis sanctis dñs noster iesus xp̄us ostendit queādmodū solet ī misteriis et sacramentis vt ꝗ petentes accipiāt: et querētes inueniant: et pulsantibꝰ ape riatur Omnia enī que in hoc mūdo sub fragilitate nostra exhibuit miracula nobis pro ficiūt. Non vtiqꝫ sine causa faciebat ea dñs: vel quasi fru stra et inaniter. Verbū dei ē xp̄s: qui nō solum sonis: sed eciam factis loquitur homi= nibus. Tu autē Lec. octaua.

Hoc enī eciā qđ hodie de san cto euangelio lectum est: que rit intellectorem: et cū fuerit ītellectū spirituale facit gau diū. Et in hac lectione simul consīderāda ē: in vno eodēqꝫ redēptore nostro disiūcta o= peracio diuinitatis et huma nitatis: atqꝫ oīmodis detestā dus error Euticetis qui vnā tantū in xp̄o dogmatizare p̄ sumit operacionē. In alteru tra enim parte vel qui solum hominē fuisse dixerit: gloriā negabit conditoris: vel q̄ so= lum deū: negabit misericor= diam redemptoris. Lectio. ix.

Nempe ꝙ super turbam mi seretur dñs: ne vel inedia: vel longioris vie deficiat labore

nouerim⁹ affectum esse atqȝ compassionē humane fragilitatis. Qđ autē de septē panib⁹ et paucis piscibus facia uit quatuor milia hominum credim⁹ diuine opus esse virtutis. Attendat ergo sanctitas vestra: quia hoc nobis ꝓpositum est qđ cū vestra charitate tractem⁹: quid sibi velit huius rei tantū misteriū/ ꝙ eo modo se deū discipulis demonstrasse sancta testatur scriptura. quomodo euangelium narrat Ait enī euangelista in hodierna lectione (Cū multa turba esset cū iesu: nec haberent qđ manducarēt: cōuocatis discipulis ait illis) Misereor turbe huic. Tu. ān Misereor super turbam quia ecce iam triduo sustinent me nec habent quod manducent et si dimisero eos ieiunos deficient in via. allelupa. psal. Benedictus. Ad veš ān. Et accipiens iesus septem panes gracias agens fregit et dedit discipulis suis vt apponerēt et apposuerunt turbe all'a. ꝑ. Magt. ¶ Dñica viii. Orō.

Deus cuius prouidencia in sui disposicione non fallitur te supplices exoramus vt noxia cuncta submoueas et omnia nobis pro futura concedas Per. Secū-

Sedum mattheum vii. caꝑ

In illo tempore dixit iesus discipulis suis. Attendite a falsis prophetis/ qui veniunt ad vos in vestimentis ouium: intrinsecus autē sūt lupi rapaces. Et rel'. Omel'. beati augustini epī Lectō vii

De inuestiganda ac possidēda sapiencia dominus iā incipit loqui Quod est lignum vite/ cuius vtiqꝫ: inuestigande ac possidende id est contēplandi. talis oculus per omnia superiora ꝑduct⁹ est quo videri iam possit arta via et angusta porta. quod ergo deinceps dicit. Intrate per angustam portam: quia lata porta et spaciosa via est que ducit ad perdicionem/ ⁊ multi sunt qui intrant per eam. Quam angusta est porta ⁊ arta via que ducit ad vitam/ et pauci sunt qui inueniūt eaȝ/ non ideo dicit/ quia iugum domini asperū est ⁊ sarcina grauis/ sed quia labores finire pauci volunt/ minus credentes clamanti. Venite ad me omnes qui laboratis et onerati estis et ego reficiam vos tollite iugum meum sup vos et discite a me/ qꝛ mitis sum et humilis corde/ iugum eniȝ meū suaue est et sarcina mea leuis est. Lectio octaua.

Hinc autē iste sermo sūpsit exordiū de humilibus et mitibus corde. Quod iugū suaue et leuē sarcinā multi recipiunt: pauci subeūt: eoq; fit arta via q̄ ducit ad vitā: et angusta porta qua intratur in eā: hic ergo illi qui pmittūt sapienciā cognicionēq; veritatis quā nō habēt precipue cauendi sunt sicut sūt heretici: qui plerūq; se paucitate cōmendāt. Et ideo cum dixisset paucos esse qui inueniūt angustam portā et artā viā: ne se illi supponāt noīe paucitatis: statim subiecit Cauete a pseudo pphet; qui veniūt ad vos in vestimētis ouiū ītrinsecus autē sunt lupi rapaces Sed isti non fallūt ocu- (l. ix. lum simplicem: qui arborem dinoscere ex fructib9 nouit. Ait enī (A fructibus eorū cognoscetis eos) Deinde similitudines adiūgit. Nūquid colligunt de spinis vuas: aut de tribulis ficus? Sic oīs arbor bona bonos fruct9 facit: mala autē arbor malos fructus facit. Nō potest arbor bona fruct9 malos facere: neq; arbor mala fructus bonos facere. Oīs arbor que nō facit fructū bonū excidet: & ī ignē mittet. Igit a fructib9 eo4 cognoscet; eos. Tu. ān. Attēdite a falsis pphetis q̄ veniunt ad vos in vestimētis ouiū intrīsec9 autē sūt lupi rapaces a fructib9 eo4 cognoscet; eos ṗ. Bñdict9. Ad vs ā Nō oīs q̄ dicit michi dñe dñe ītrabit ī regnū celo4 sed q̄ facit volūtatē pr̄is mei q̄ ī celis ē ipe intrabit ī regnū celo4 alla. ṗ.

Lar-(Mgt ¶ Do. ix. or gire nobis dñe q̄s semp spm̄ cogitādi q̄ recta sūt ppicius & agēdi vt q̄ sine te eē nō possumus scdm te viuere valeamus Per Scd; lucā. xvi.

In illo tpe. Dixit ies9 discipulis suis parabola; hāc. Homo quidā erat diues qui habebat villicū: et hic diffamatus est apud illū: quasi dissipasset bona ipsius Et reliqua Omel. de eadē lectione Quis est (augustini Lec. vii homo diues nisi xp̄s/ Diues ī celo: diues in terra: diues vbiq;. Diues plenus gracie et veritatis. Et nos oēs de plenitudine eius accepim9. Diues apud quem abscōditi sūt omnes thesauri sapiencie et sciēcie. Diues in oībus: et in omnes qui inuocant illū. Uillicus autē est vnusquisq; xp̄ianus: qui in baptismate villicacionem sui accepit et proximi. Christianus enī vnusq̄sq; non tantū sui causa viuit: s;

et ꝓximi/ et nõ tm̄ redditurꝰ eſt racionē ꝓ aīa ſua/ ſed et ꝓ eiꝰ cū q̄ viuit ī hac vita/ exercēs ſe corpore et aīo/ et adiuuans proximū documentis ⁊ exēplo. Nec tm̄ q̄rens q̄ ſua ſunt/ ſed ⁊ q̄ alioꝝ. Cu. l. viii

Hec eſt xp̄ianorū cura nobilis et ſctā villicacio. Hinc eſt iudiciū xp̄i tremendū: ⁊ futura exactio. Et hic diffamatꝰ eſt apud illū/ quaſi diſſipaſſet bona ipſius. Quotidie diffamamur apud deū/ qꝛ angeli nr̄i ſēp vidēt faciē pr̄is/ et nūciāt ei oīa opa nr̄a. Quid ergo faciemꝰ? vbi abſcōdemur Illi nos diffamāt/ qui nr̄a interiora vident. Illi nos infamant/ qui omni hora nos intuentur et deū. Intuent omnia nr̄a et deū/ qꝛ nr̄a intuēdo nūciant deo. Lectio nona

Non eſt obſtaculū/ nō ſūt tenebre quibꝰ impediant videre oīa noſtra qꝛ diuinū lumē quo illuminant penetrat omnia Qꝛ lux ī tenebris lucet/ ⁊ nox ſicut dies illuminabit. Et hic diffamatꝰ ē apud illū quaſi diſſipaſſet bona ipſiꝰ. Quis oīa ſibi tradita bona bene diſpēſat ī omībꝰ? Quis nō aliqn̄ dormitat? Nēq bonus dormitat homerꝰ. Et in multis offēdimꝰ oēs. Et ſi dixerimꝰ/ qꝛ pc̄tm̄ nō habemus noſipos ſeducimꝰ ⁊ veritas in nobis nō ē. Cu. ā Dixit dn̄s villico q̄d hoc audio de te redde racionē villicacionis tue alleluia. ps. Bn̄dictꝰ. Ad vs̄. an.

Quid faciam qꝛ dn̄s meꝰ aufert a me villicacionē: fodere nō valeo mēdicare erubeſco: ſcio quid faciā vt cū amotus fuero a villicacione recipiāt me ī domos ſuas ps. Magt.

¶ Dn̄ica decima. Oro

Pateāt aures mīe tue dn̄e precibꝰ ſupplicāciū: et vt petētibus deſiderata cōcedas: fac eos q̄ tibi placita ſunt poſtulare Per. Scd̄ꝫ lucā. xix. capi

In illo tp̄e Cū appropīquaſſet ieſꝰ hieruſalē/ vidēs ciuitatē fleuit ſup illā dicens. Qꝛ ſi cognouiſſes ⁊ tu Et reſ. Ome. btī grego. pape

Lectionē breuē ſc. vii. ſctī euāgelii breui ſi poſſum volo ſermone pcurrere: vt illis ī ea plixior det ītēcio q̄ ſciūt ex paucis multa cogitare. Qd̄ flēte dn̄o hieroſolymoꝝ ſubuerſio deſcribat: q̄ a veſpaſiano et tito romanis principibꝰ facta ē: nullꝰ q̄ hiſtoriā euerſiōis eiuſdē legit: ignorat. Romani enī principes denūciāt cū dr̄. Qꝛ venient dies ī te: ⁊ circūdabūt te inimici tui vallo: et circūdabunt te: ⁊ coanguſtabunt te

vndiq3: et ad terrã pſternẽt
te/ et filios tuos qui ĩ te ſunt
Hoc quoq3 qđ addit/ L. viii
et nõ relinquẽt in te lapidem
ſup lapidẽ/ eciã ipſa iam eiuſ
dem ciuitatis tranſmigracio
atteſtat/ q2 dũ nũc in eo loco
conſtructa eſt/ vbi extra por=
tam fuit dñs crucifix9 prior
illa hieruſalẽ/ vt dicit fundi
tus eſt euerſa. Cui ex qua cul
pa euerſionis ſue pena fuerit
illata/ ſubiũgitur (Eo q non
cognoueris tẽpus viſitacio=
Creator nis tue) Tu. ſc. ix.
quippe oĩum per incarnacio
nis ſue myſteriũ hanc viſita
re dignat9 eſt/ ſed ipſa timo=
ris et amoris illi9 recordata
non eſt. Unde eciã per pphe=
tam in ĩcrepacione cordis hu
mani aues celi ad teſtimoniũ
deducunt cũ dicit. Milu9 ĩ ce
lo cognouit tempus ſuũ/ tur
tur et hirũdo & ciconia cuſto
dierũt tẽpus aduẽt9 ſui/ po=
pul9 autem me9 nõ cognouit
iudiciũ dñi. Tu. ãn. Cũ appro
pinquaret dñs hieruſalẽ vi
dens ciuitatem fleuit ſup ea3
et dixit/ q2 ſi cognouiſſes & tu
quia veniẽt dies in te et circũ
dabũt te et coanguſtabunt te
vndiq3 et ad terram proſter
nent te eo q nõ cognouer3 tẽ=
pus viſitacionis tue alla. ps.
Bñdict9. Ad vs. ãn. Scriptũ
eſt enĩ q2 dom9 mea dom9 oro
nis ẽ cũctis gẽtib9: vos autẽ
feciſtis illã ſpelũcã latronũ &
erat q̃tidie docẽs ĩ tẽplo. ps.
Mgt. ¶ Dñca. xi. orõ
Deus qui oĩpotẽciã tu
am parcẽdo maxime et miſe=
rando manifeſtas: multipli=
ca ſup nos grãm tuam vt ad
tua promiſſa currentes cele=
ſtiũ bonorũ facias eſſe cõſor
tes. p do Scdm lucã xviii. c.
In illo tẽpore. Dixit ie=
ſus ad quoſdã q̃ in ſe cõ
fidebant tanq̃ iuſti et aſpna
bantur ceteros parabolã di=
cens. Duo hoĩes aſcẽderũt ĩ
templũ vt orarent Un9 pha
riſeus et alter publican9. Et
reliq̃. Omel. bti auguſti. epi.
Lectio ſancti euan (Le. vii.
gelii edificat nos ad orandũ
et credẽdũ: et nõ de nobis ſ3
de dño pſumẽdũ. Que ad
orandũ maior exhortacio q̃
vt nobis de iudice iniquo p
poneret ſimilitudo? Judex
enim iniqu9 nec deum timẽs
nec hominem reuerens/ audi
uit tamẽ viduã interpellan=
tem ſe vict9 tedio nõ pietate ĩ
clinatus. Si ergo exaudiuit
qđ oderat. qđ rogabat quo=
modo nõ exaudiet q̃ vt roge
mus hortat? Cũ ergo nobis
iſta e contrario cooperacione
dñs ſuaderet q2 oportet ſẽp
orare et nõ deficere/ adiecit &
ait. Uerũtñ cũ venerit filius

hoīs putas īueīet fidē ī terra Si fides deficit/ orō perit. lc Quis eī orat qd nō cre viii dit/ Un̄ btūs aplūs cū ad orā dū exhortaret ait. Oīs q̄cūq̄ inuocauerit nomē dn̄i saluꝰ erit. Et vt ostēderet fidē fontem esse orōnis/ nec posse ire riuulū vbi caput aque siccat adiūrit atq̄ ait. Quō ergo inuocabūt ī quē nō crediderūt Ergo vt oremꝰ credamus/ ꝫ ipsa fides non deficiat q̄ oramus vel oremꝰ/ fides fundit oracionē/ fusa oracio eciā ipsa īpetrat fidei firmitatē Cu Et ei ne ī tētacionibꝰ de= l. ir ficeret fides ꝓptea deꝰ ait Uigilate ꝫ orate ne ītretis ī tētacionē. Quid ē ī tētaciōez ītrare: nisi a fide exire. In tātum enī tētacio ꝓficit: ī quātū fides deficit. Nā vt aperciꝰ nouerit charitas vr̄a de fide ne deficeret ꝫ periret dixisse dn̄s Uigilate ꝫ orate ne ītretis in tētacionem: eo loco euāgelii ait. Hac nocte postulauit sathanas vexare vos sicut triticū et ego rogaui ꝓ te petre ne deficiat fides tua. Rogat qui tuet: ꝫ nō rogat q̄ piclitat Cu ān. Duo hoies ascēderūt ī tēplū vt orarēt: vnꝰ phariseꝰ ꝫ alter publicanꝰ: descēdit hic iustificatꝰ ī domū suā ab illo alsa. p̄. Bn̄dꝰ. Ad vs̄ ā. Stās a lōge publicanꝰ nolebat oculos ad celū leuare: sed ꝑcuciebat pectꝰ suū dicēs. Deꝰ ꝓpiciꝰ esto michi pctōri. p̄. Magt.

Omnipotens ¶ Dn̄ica xii. Or sēpiterne deꝰ: q̄ abūdancia pietatis tue ꝫ merita supplicū excedis ꝫ vota: effūde super nos miam tuā vt dimittas q̄ ꝯsciēcia metuit: ꝫ adiicias qd orō nō p̄sumit. Per do

In il= Scdz marcū. vii. c lo tp̄e Exiēs iesꝰ definibus tyri: venit per sydonē ad mare galilee inter medios fines decapoleos. Et rel. Ome. Uigilāter (lcti gre. pa. l. vii. ītuēdū ē q̄ voce dn̄i ad ꝓphetā dr̄: vt priꝰ sermōes eiꝰ audiat: ꝫ postmodū loquat Audiuimꝰ enī v̄ba dei si facimꝰ ꝫ tūc ea ꝓximis recte loq̄mur cū priꝰ ipi fecerimꝰ. Qd bene marcꝰ euāgelista ꝯfirmat: cū factū dn̄i miraculū narrat dicēs. Adducūt ei surdū ꝫ mutū ꝫ dep̄cabāt eū vt iponeret illi Cuiꝰ ordinē (manū. lc. viii curaciōis īsinuat subdēs misit digitos suos in auriculas eiꝰ: expuēsq̄ tetigit līguā eiꝰ ꝫ suspiciēs ī celū īgemuit ꝫ ait illi. Effeta qd est adaperire. Et statī apte sūt aures eiꝰ ꝫ solutū ē vinculū ligue eiꝰ ꝫ loq̄bat recte. Quid ē enim q̄ creator oīm deꝰ cū surdū ꝫ mutū sanare voluisset/ ī aures eiꝰ digitos suos misit et expuēs līguā

ei9 tetigit? Quid p digitos re
dēptor; nisi dona scti spūs de
signāt? Uñ cū ī loco alio eie
cisset demoniū dixit. Si ī digi
to dei eiicio demoniā: pfecto
puenit in vos regnū dei. l. ix.
Qua de re p euāgelistā aliū
dixisse describitur. Si ego in
spū dei eiicio demonia igit p
uenit ī vos regnū dei. Ex quo
vtroq loco colligit/ q digit9
dei spūs vocat. Digitos aūt
in auriculas mittere: est p do
na scti spūs mentem surdi ad
obediēdū aperire. Quid est ve
ro q expuēs liguā ei9 tetigit?
Saliua nobis ē ex ore redēp
toris accepta sapiēcia ī eloqo
diuino Saliua qppe ex capite
defluit in ore. Ea ergo sapiē-
cia q ipe est/ dū lingua nrā tā
gitur/ mox ad pdicaciōis ver
ba formatur. ān Exiēs iesus
de finibus tyri venit/ per sy-
donem ad mare galilee inter
medios fines decapoleos alla
ps Bñdict9. ad vs. ān Bene
oīa fecit et surdos fecit audire
et mutos loq. p Mgt. Do. xiii
Omps et misericors (or
deus/ de cui9 mūere ve-
nit vt tibi a fidelib9 tuis di-
gne et laudabiliter seruiatur:
tribue nobis quesumus vt ad
promessiones tuas sine offen
sione curram9. Per dominū.
Secundum lucam. x. caplo.

In illo tpe dixit iesus di-
scipulis suis Beati oculi
qui vidēt q vos videtis: dico
enī vobis q multi reges et p
phete voluerūt videre q vos
videtis: et nō viderūt et audire
q vos auditis et nō audierūt
Et.x. Omel. b. ābro epi. l. vii
Aperit dñs celeste myste
riū/ q placuerit deo vt
paruulis magis/ q prudētib9
istius mūdi suā grām reuela-
ret. Qd apls paulus stilo ple
niore digessit dicens. Nonne
stultā fecit de9 sapienciā hui9
mūdi. Nā qm dei sapiēciā nō
cognouit hic mūd9 p sapiēciā
placuit deo p stulticiā predi-
cacionis saluos facere credē-
tes. Paruulū ergo accipiam9
qui se exaltare nō nouerit/ et
phaleratis sermonib9 arcem
sue iactare prudēcie qd philo
sophi pleriq faciūt. Paruul9
erat qui dixit. Dñe nō est exal
tatū cor meum neq elati sūt
oculi mei neq ingress9 sū ī ma
gnis neq ī mirabilib9 sup me
Et vt scires paruulū (l. viii
hūc nō etate nō sēsu fuisse/ sed
hūilitate sui et quadā declina
cione iactācie addidit/ s3 exal
taui aīam meā. Uides q excel
sus fuerit hic puul9 qto vir-
tutū sublimis vertice? Tales
nos puulos vult esse apls cū
dicit Si quis videt inter vos

sapiẽs esse ĩ hoc seculo stultus fiat vt sit sapiẽs. Sapiẽcia eñ hui⁹ seculi stulticia ẽ apd deũ Pulcherrim⁹ cõnectitur (l ix de fide loc⁹: qñ oĩa sibi tradi ta dicit a p̃re suo. Cũ oĩa le- gis oĩpotẽtẽ agnoscis/ nõ de colorẽ/ nõ degenerẽ p̃ris. Cuȝ tradita legis filiũ ꝯsiterꝭ: cui p naturã oĩa vni⁹ substãcie iu re sint ꝓpria: nõ dono colla- ta p grãȝ. Addidit: nemo scit quis est fili⁹ nisi pater/ ⁊ q̇s p̃r nisi fili⁹/ ⁊ cui voluerit fili⁹ re uelare. Ideo beatos dixit ocu los illoꝝ q̇b⁹ datũ est dei salu tare xp̃m videre. ãn. Hõ quidã descẽdebat ab hirlm ĩ hiericho et incidit ĩ latrones q̇ eciã des poliauerũt eũ: ⁊ plagis ĩposi tis abierũt semiuiuo relicto. p̃ Bñdict⁹. Ad vs̃. ãn. Quis tibi videt̃ primus fuisse illi q̇ ĩci- dit ĩ latrones: ⁊ ait ille q̇ fecit miam ĩ illo: vade ⁊ tu fac siľr alľa. p̃. Mg̃t. ¶ Do. xiiii. orꝫ

Omñs sẽpiterne deus/ da nobis fidei spei ⁊ chari- tatis augmẽtũ: ⁊ vt mereamur asseq̇ qd ꝓmittis fac nos ama re qd p̃cipis. p. Scdm. lucã.

In illo tẽpore (xvii. cap̃. cũ iret iesus ĩ hierlm trã sibat p mediã samariã ⁊ gali- leã Et cũ ingredereť quoddã castellũ: occurrerunt ei decẽ viri leprosi. Et reli. Omelia

Dñi. Augustini epi. l. vii. De decẽ leprosis q̇s dñs ita mũdauit cũ ait ite ostẽdite vos sacerdotib⁹: q̃ri potest cur ad sacerdotes eos miserit vt cũ irẽt mũdarẽtur Nullũ enĩ eoꝝ q̇bus corporalia hec bñfi cia p̃stitit/ ĩuenit misisse ad sa cerdotes nisi leprosos. Nã ⁊ il lũ a lepra mũdauerat cui di- xit. Uade ostẽde te sacerdoti: et offer ꝓ te sacrificiũ qd p̃ce- pit moyses ĩ testimoniũ illis. Querẽdũ est igiť q̇d ip̃a lepra significet. Nõ eñ sanati sȝ mũ dati dicũť q̇ ea caruerũt l. viii Coloris q̇ppe viciũ est nõ va litudinis aut ĩtegritatꝭ sẽsuũ atq; mẽbroꝝ leprosi ergo non absurde ĩtelligũtur: q̇ sciẽciã vere fidei nõ hñtes: varias do ctrinas ꝓfitẽtur erroris. Nul la porro falsa doctrina est/ q̃ nõ aliqua vera intermisceat. Uera ergo falsis ĩordinate p mixta ĩ vna disputacione vel narraciõe hoĩs tãq; ĩ vni⁹ cor poris colore apparencia signi ficant lepram tanq; veris fal sisq; coloꝝ locis hũana corpa variãtẽ atq; maculãtẽ. lc. ix. Sacerdociũ vero iudeoꝝ ne- mo fere fideliũ dubitat figu- rã fuisse futuri sacerdocii re- galis qd est ĩ ecclia quo ꝯsecrã tur oẽs ptinẽtes ad corp⁹ xp̃i sũmi ⁊ veri principis sacerdo

tū. Nā nūc et oēs vnguntur/ qd tūc regibus tm̄ & sacerdotib⁹ fiebat. Et qd ait petr⁹ ad xp̄ianū pplm scribēs regale sacerdociū ī vtrūqꝫ pplo illi nomē cōuenire declarauit q̇ illa vnctio ptinebat. ān. Dū īgrederetur iesus quoddā castellū occurrerūt ei decē viri leprosi q̇ steterūt a lōge & leuauerūt vocē dicētes: iesu p̄ceptor miserere nobis. p̄s. Bn̄dict⁹. Ad vs̄. ān. Nōne decē mūdati sūt et nouē vbi sūt nō ē īuēt⁹ q̇ rediret & daret gl'iaꝫ deo nisi hic alienigena: vade qr fides tua te saluū fecit. all'a. p̄s. Magt.

¶ Dominica. xv. Oracio.

Custodi q̄s dn̄e eccl'iam tuā ppiciacione ppetua & qr sine te labitur hūana mortalitas tuis sēp auxiliis & abstrahatur a noxiis & ad salutaria dirigatur. Per dominū.

Secūdum matheū. vi. capl'o.

In illo tp̄e dixit iesꝰ discipulis suis. Nemo potest duobus dn̄is seruire. Aut enī vnū odio hēbit/ & alterū diliget aut vnū sustinebit & alterꝫ ꝯtēnet. Et rꝫ. Ome. b. āb̄ro ep̄i

Hec vba diligēter (l. vii. cōsiderāda sūt Nā q̇ sint duo dn̄i deīceps ostēdit cū dixit. Nō potestis deo seruire et māmone. Māmon apd hebreos: diuicie appellari dicūtur/ cōgruit & punicū nomē: nā lucrū punice māmō dr. Sꝫ q̇ seruit māmone illi vtiqꝫ seruit/ q̇ reb⁹ istis terrenis merito sue puersitatis p̄posit⁹/ magistratus hui⁹ seculi a dn̄o dicit Aut ergo hūc odio habebit homo et alterū diliget id est deū aut alterū pacietur/ et alterū cōtēnet. Pacietur enī durū & pniciosū dn̄m q̇sq̇s seruit māmone: sua enī cupiditate īplicat⁹ subdit dyabolo & nōdū diligit

Quis enī est q̇ diligit (l. viii dyabolū. Sed tamē pacietur sicut ī aliqua domo maiore/ q̇ ancille aliene cōiūct⁹ est/ ppter cupiditatē suā durā patitur seruitutē eciā si nō diligat eū/ cuius āncillā diligit. Alterū autē cōtēnet dixit/ nō odio habebit. Nullus enī vera cōsciēcia deū potest odisse/ cōtēnit aut/ id est nō timet cū quasi de eius bonitate secur⁹ est. Ab hac negligēcia & pniciosa securitate reuocat sp̄us sc̄ūs cū p pphetā dicit/ fili ne adiicias pc̄m & dicas. Miseracio dei magna ē ignorās qr paciēcia dei ad penitenciam te adducit. Lcō. ix.

Cuius enī tāta mīa credi potest/ q̄p ei⁹ q̇ oīa donat pc̄ō cōuersis: & oleastrū facit pticipē pinguedinis. Et cuius tāta seueritas q̄p ei qui naturalib⁹ ramis nō peparcit sꝫ ppter īfide

litatē fregit illos. Sed si q̄s vult diligere deū et cauere ne offēdat/ nō se arbitretur duo b⁹ dñis seruire/ ꝛ ītēcionē coꝛ dis sui rectā ab oī duplicitate explicet. Ita ei fēciet de dño in bonitate et in simplicitate coꝛdis q̄ret illū. ān. Nolite so liciti esse dicētes/ quid mādu- cabimus aut q̄d bibem⁹ scit eī pater vester celestis q̄d vobis necesse sit all'a. ℣. Bñdict⁹. Ad vs. ān. Querite ergo p̄mū re- gnū dei et iusticiā ei⁹ ꝛ hec oīa adiiciētur vobis. all'a. p̄. Mḡt

¶ Dominica. xvi. Oꝛacio.

Ecclesiā tuā dñe misera- cio cōtinuata mundet et muniat ꝛ qꝛ sine te nō pōt sal ua cōsistere/ tuo sēp mūere gu bernet'. p. Scdm lucā. vii. cap̄.

In illo tpe. Ibat ies⁹ ī ci uitatē q̄ vocat' naim/ et ibāt cū illo discipl'i ei⁹ ꝛ turba copiosa. Et. ℟. Omel'. b. ābꝛo.

Hic loc⁹ vtrīq3 (epi. l'. vii redūdat ad gr̄am/ vt ci to flecti diuinā mīam mr̄is vi due lamētacione cꝛedam⁹: ei⁹ pꝛecipue q̄ vnici filii vel labo re vel moꝛte frāgatur/ cui tñ vidue grauitatis meritū exe- quiaꝝ turba cōciliat et hāc vi duā ppl'orū turba septā plus videri esse ꝙ feminā q̄ resurre ctionē vnici adolescētis filii/ suis lachꝛimis meruerit īpetra re/ eo ꝙ sctā eccl'ia ppl'm iunio rē a pōpa funeris/ atq3 a supꝛe mis sepulchꝛi suaꝝ reuocet ad vitā cōtēplaciōe lachꝛimarū. Que flere ꝓhibetur eū (l'. viii cui resurrectio debebat' q̄ qui dē moꝛtuus ī loculo materia lib⁹ quatuoꝛ ad sepulchꝝ fere batur elemētis/ s3 spē resurgē di habebat qꝛ ferabat' ī ligno Qd̄ si nobis ante nō ꝓderat: tamē postea ꝙ ies⁹ id tetigit ꝓ ficere cepit ad vitā/ vt esset in dicio salutē ppl'o ꝑ crucis pa tibulū refundēdā. Cu. L. ix.

Audito igit' dei v̄bo steterūt acerbi illi⁹ funeris poꝛtitoꝛes qui coꝛp⁹ hūanū letali fluxu nature materialis vꝛgebant. Quid eī aliud: nisi ī q̄dā fere tro/ hoc ē supꝛemi funeris in strumēto iacem⁹ exanimes cū vel ignis īmodice cupiditatis exestuat vl' frigid⁹ humoꝛ exu dat/ vel pigra quadā coꝛpoꝛis hebetudīe vigoꝛ hebetat' aīoꝝ vel cōcreta nr̄ spūs labe/ pure lucis vacu⁹ alit mētē. Hi sūt nr̄i funeris poꝛtitoꝛes. ā Abiit ies⁹ ī ciuitatē q̄ vocat' naym ꝛ ecce defūct⁹ efferebat' fili⁹ vni cus mr̄is sue. p̄s. Bñdict⁹. Ad vs. ā. Accepit aūt oēs timoꝛ ꝛ magnificabāt deū dicētes/ qꝛ ꝓpheta magn⁹ surrexit ī no- bis: ꝛ quia deus visitauit ple- bem suam. psal. Magnificat.

¶ Dominica xvii. Oracio.
Tua nos dñe grã semp preueniat et sequat: ac bonis operib9 iugiter pstet eē itētos Per. Scdz lucã xiiii. c
In illo tpe Cū intraret iesus in domū cuiusdam principis phariseo℞ sabbato māducare panē: et ipsi obser uabant eū. Et ecce quidā hydropic9 erat ante illū Et rel.
Omelia scti ābrosii epi. l. vii.
Curatur hydropic9 in quo fluxus carnis exuberās: aīme grauabat officia/ spirit9 exti guebat ardorē. Deinde docetur humilitas dū in illo con uiuio nupciali appetencia lo ci superioris arcetur. Clemēter tamē vt persuasionis hu militas asperitatē coerciōis excluderet: racio pficeret ad persuasionis affectū hinc q̄si proximo lumine humanitat; copulat: que ita dñice senten cie diffinicione distinguit: si in pauperes et debiles conferatur. Nā hospitalem esse re muneraturis: affect9 auari- (cie ē. l. viii
Postremo qua- si emerite milicie viro contēnendarū stipendiū prescribit facultatum: q neq ille q̄ studiis intent9 īferiorib9 possessiōes sibi terrenas coemit re gnū celo℞ possit adipisci cuz dñs dicat: vende oīa tua ⁊ se quere me. Impio quippe sitire est huius mūdi bona cōcupiscere. Unde et redēptor intra pharisei domū hydropicū curat: et cū cōtra auariciam disputaret scriptū est. Audiebant autez oīa hec pharisei q̄ erāt auari ⁊ deridebāt illum.
Quid ergo est q intra. L. ix pharisei domū hydropic9 cu ratur: nisi q p alterius egritudinē corporis in altero exprimit egritudo cordis. Hydropic9 quippe quo amplius bibit ampli9 sitit: qr ⁊ omīs auarus ex potu sitim multiplicat: q̄ cū ea q̄ appetit adeptus fuerit: ad appetenda illa ampli9 anhelat. Qui enī adi piscendo plus appetit: huic si tis ex potu crescit. Tu. ã. Di xit iesus ad legisperitos ⁊ pha riseos si licet sabbato curare at illi tacuerūt: ipse vero apprehendēs hydropicum sana uit eū ac dimisit. ps. Bñdict9.
Ad. vš. ãn. Cum vocat9 fueris ad nupcias recūbe in nouissimo loco vt dicat tibi qui te inuitauit amice ascende su peri9 tūc erit tibi gloria corā simul discūbentibus all'a. ps Magt. ¶ Dñica xviii. Orō.
Da q̄s dñe populo tuo diabolica vitare cōta gia et te solū deū pura mēte sectari. p. do. Scdz mat. xxii. c

IN illo tpe Accesserũt ad iesum pharisei: ⁊ īterrogauit eũ vnꝰ ex his legis doctoꝛ temptãs eũ. Magister qđ est mãdatũ magnũ ĩ lege. Et rel. Dme. btĩ iohĩs epĩ. l. vii. Frequenter iudei diuersis ĩterrogacionibus xp̃m tẽptãtes: sibi quidem acquisierunt interitũ: nobis autem pꝛouiderũt salutem. Nam verba xp̃i pꝛofecerũt illis ad confusionem: nobis autẽ ad edificacionẽ: qm̃ responsis eiꝰ vincebant ⁊ non placabant. Nã malicia frequẽter quidẽ vincitur: nũꝗ autẽ placat. Pharisei sũt omnes q̇ contra veritatem contendũt q̇ nõ veritatem defendere cupientes certant: sed subuertere festinant Qui enim pꝛo verita- l. viii te contendit: cognita veritate consentit veritati. Qui autem contra veritatẽ non consentit veritati: manifestũ est qm̃ pꝛius nõ pꝛo veritate: sed contra veri partem certabat Audi igitur homo fidelis qui contra hereticũ libenter contendis. Tu ãt. Lectio nona. Si pharisei placati nõ sũt: ⁊ tu certando contra hereticũ potes eum placare cũ viceris Si autem pharisei victi q̇dez sunt: placati autem nõ sunt: quomodo tu poteris eos placare cũ viceris. Nũquid xp̃o foꝛcioꝛ es vt quos ille nõ placauit tu places. Debuerũt q̇dem timere saduceoꝛũ exemplum: vt ne similiter interrogantes confundãtur: sed ardens malicia dũ se saciare festinat non aspicit exitũ rei vt tãtũmõ alteri noceat nec sibi parcẽs. Sz neminẽ ãte vicissẽt: foꝛsitã iusta racione se sperarent posse eũ vincere a quo nullus est victꝰ. Nũc autẽ videntes qm̃ quotquot eũ ĩterrogare ausi sunt: omnes victi recesserunt: q̇d estimandi sunt isti. Nũquid foꝛcioꝛes ꝙ ceteri q̇ victis oĩbus vincere possint. Sed impꝛudẽcioꝛes ꝙ omnes confusis oĩbꝰ ante se/ similiter erubescere non timuerunt. Tu. ãn. Magister quod est mandatũ magnũ in lege: ait illi iesꝰ. Diliges dñz deum tuũ ex toto coꝛde tuo alla. ps. Bñdictus. Ad vs. ã. Quid vobis videt de xp̃o cuius filiꝰ est: dicũt ei omẽs dauid. Dicit eis iesꝰ: quõ dauid in spiritu vocat eum dñm dicens. Dixit dñs dño meo sede a dextris meis. psal. Magt.

¶ Dñica. xix. Oꝛacio. DIrigat coꝛda nr̃a que sumus dñe tue miseracionis operacio: qꝛ tibi sine te placere non possumus Per dñm.

Secundũ matheum. ix. capło

In illo tp̃e Ascẽdẽs iesus in nauiculã trãsfretauit et venit in ciuitatẽ suã. Et. ꝛ.

Omelia beati hieronimi. ł. vii

Christum ĩ humanis acti bus diuina gessisse mysteria: ⁊ in rebus visibilibus/ inuisibilia exercuisse negocia/ lectio hodierna monstrauit (Ascẽdit inquit in nauiculã ⁊ trãsfretauit/ ⁊ venit ĩ ciuitatẽ suã) Nõne hic est qui fugatis fluctibus maris ꝓfũda nuda uit/ vt israeleticus ppł̃s inter stupẽtes vndas sicco vestigio/ velut mõciũ cõcaua trãsiret. Nonne ip̃e est q̇ petri pedibus marinos vortices inclinauit/ vt tũc liq̇dũ hũanis gressib⁹ solidũ p̃beret obsequiũ. ł. viii.

Et q̇d est ꝙ ip̃e sibi maris sic denegat seruitutẽ: vt breuissi mi lacus trãsitũ sub mercede nautica trãsfretaret. Ascẽdit inquit ĩ nauiculã ⁊ trãsfreta uit. Et q̇d mirũ fratres christus venit suscipere ĩfirmitates nr̃as: ⁊ sua nobis cõferre medicamina sanitatis qꝛ medicus q̇ nõ fert ĩfirmitates cu rare nescit/ ⁊ q̇ nõ fuerit cũ in firmo ĩfirmat⁹: ĩfirmo nõ po test cõferre sanitatẽ. Christus ergo si ĩ suis mãsisset ꝟtutib⁹ cõe cũ hoĩb⁹ nichil hẽret/ ⁊ nisi implesset carnis ordinem/ carnis in illo esset ociosa susceptio. Tu autem. Lectio. ix.

Sustinuit ergo has necessitates vt homo verus hũanis necessitatibus ꝓbaret̃. Ascẽdit in nauiculã. Christus nauim seculi fluct⁹ sẽp mitigãs ascẽdit vt credẽtes in se ad celestẽ patriã tranquilla nauigacione ꝑducat: ⁊ municipes faciat quos hũanitatis sue fecit cõsortes esse. Nõ ergo xp̃s ĩdiget naui/ sed nauis ĩdiget xp̃o Nã sine celesti gubernatore nauis eccłie ꝑ mũdanum pelagus: ꝑ tãta et talia discrimina ad celestẽ portũ nõ valet ꝑuenire. Hec diximus fr̃es ꝙtũ ad ĩtelligẽciã sp̃ũalẽ/ verũ ips⁹ hystorie ordinẽ ꝓsequamur. ãn. Dixit dñs paralitico cõfide fili remittunt̃ tibi pc̃tã tua alł̃a. p̃s. Bñdict⁹. Ad vs̃. ãn. Uidẽtes aũt turbe timuerũt ⁊ glorificauerũt deũ qui dedit potestatẽ talẽ hoĩbus. p̃s. Magt

¶ Dominica. xx. Oracio.

Omñs ⁊ misericors deus vniuersa nobis aduẽsacia ꝓpiciat⁹ exclude vt mẽte ⁊ corpe ꝑiter expediti q̃ tua sũt liberis mẽtib⁹ exequamur. ꝑ.

Secundũ matheũ. xxii. capło

In illo tp̃e/ dicebat iesus turbis parabolam hanc Simile factum est regnum celorum homini. regi qui fecit

nupcias filio suo. Et reliqua.
Omelia. s. gregorii pape. l. vii
TErtũ lectionis euãgeli ce fr̃es charissimi volo si possũ sub breuitate trãscur rere: vt in fine eius valeã ad loquẽdũ largius vacare. Sed querẽdũ prius est: an hec apd Matheũ ipa sit lectio q̃ apud lucã cũ appellaciõe cene descri bitur. Et quidẽ sũt nõnulla que sibi dissona esse videntur qr hic prãdiũ: illic cena me moraṫ: hic qui ad nupcias nõ dignis vestib9 intrauit repul sus est: illic nullus qui ĩtrasse dicitur repulsus esse phibetur Qr ex re recte colligiṫ q̄ ⁊ hic per nupcias pñs eccl̃ia: ⁊ illic per cenã eternũ ⁊ vltimũ cõui uiũ designaṫ: qr ⁊ hãc nõnulli exituri ĩtrant ⁊ illã q̄sq̄s semel ĩtrauerit vlti9 nõ exibit. l. viii
At si quis forte cõtẽdat hãc eãdẽ esse lectionẽ/ ego melius puto (salua fide) alieno ĩtelle ctui cedere q̄ cõtẽsionib9 deser uire: qm̃ et ĩtelligi cõgrue for sitã potest qr de pfecto eo qui cũ nupciali veste nõ venerat: qd lucas tacuit Mathe9 dixit q̄ vero per illũ cena per hunc aũt prandium dr: nequaq̄ vel hoc nostre intelligencie obsi stit/ qr cũ ad horã nonã apud ãtiquos quotidie prãdiũ fie ret ipm quoq̄ cena vocaṫ. l. ix
Sepe autẽ iam memini q̄ ple rumq̄ in sancto euangelio re gnum celorum presẽs ecclesia noĩatur. Congregacio quip pe iustoꝝ regnũ celoꝝ dicitur Quia enĩ qui per prophetam dicit dñs. Celũ michi sedes est Et salomon ait. Anima iusti sedes sapiẽcie. Paulus eciam dicit xp̄m dei virtutem et dei sapienciam. Liquide collige re debemus: qr si deus sapien cia/ aĩa iusti sedes sapiẽcie: dũ celum dicitur sedes dei/ celum ergo est aĩa iusti. Hinc p psal. de sanctis predicatoribus dr. Celi enarrant gloriã dei. Re gnũ ergo celorum est ecclesia iustorum/ qr dum eoꝝ corda ĩ terra nil ambiunt per hoc q̄ ad superna suspirant iã ĩ eis dñs quasi in celestib9 regnat.
ãn. Dicite inuitatis ecce pran dium meum paraui venite ad nupcias all̃a. p̃s. Benedictus
Ad vespas. ãn. Nupcie quidẽ parate sũt sed qui ĩuitati erãt nõ fuerunt digni: ite ergo ad exitus viaꝝ et quoscũq̄ ĩuene ritis vocate ad nupcias all̃a.
p̃s Mag̃t. ¶ Dñica. xxi. Or
LArgire q̄s dñe fidelibus tuis indulgenciam pla catus et pacem/ vt pariter ab omnibus mũdentur offẽsis ⁊ secura tibi mente deseruiãt. p.
Secundum iohannẽ. iiii. cap̄.

In illo tēpore erat qdam regulus cui⁹ fili⁹ infirmabatur capharnaū. Hic cū audisset q̄ iesus veniret a iudea in galileā abiit ad eū/ et rogabat eū vt descēderet et sanaret filiū ei⁹. Et reliqua. Omelia beati Gregorii pape. l. vii

Lectio sācti euāgelii quā modo frēs audistis expo sicione nō indiget Sed ne hāc taciti pterisse videamur exhortando pocius q̄ exponēdo in ea aliqd loquamur. Hoc autē solūmodo de exposicione video requirēdū cur is q ad salutē filio petēdā venerat audiuit. Nisi signa et prodigia videritis nō creditis. Qui enim salutē filio qrebat pculdubio credebat. Neq3 enī ab eo qreret salutē/ quē nō crederet saluatorē. Quare ergo dicit: nisi signa et pdigia videritis/ nō creditis qui ante credidit q̄ signū videret. Sed memētote quid peciit et apte cognoscetis q̄ in fide dubitauit Poposcit nāq3 vt descēderet et sanaret filium eius. Tu. Lectio. viii.

Corporalē ergo dñi presēciā qrebat q p spm̄ nusq̄ deerat. Minus itaq3 in illū credidit/ quē non putauit salutē posse dare nisi presens esset et corpore. Si enī perfecte credidisset: proculdubio sciret q̄ nō esset locus vbi nō esset deus. Ex pte ergo magna diffic⁹ est qui virtutem nō dedit maiestati: sed presencie corporali. Et salutē filio peciit: et tamē in fide dubitauit/ q̄ eū ad quē nō venerat: et potētē ad curādū credidit et tamē moriēti filio esse absentē putauit. Lcō. ix.

Sed dñs qui rogatur vt vadat: q̄ nō deēt vbi inuitatur indicat: solo iussu salutē reddidit qui volūtate oīa creauit Qua in re hoc est nobis solerter intuēdū q̄ sicut euāgelista alio testāte didiscim⁹ cēturio venit ad dñm dicēs Dñe puer meus iacet paralitic⁹ ī domo et male torquetur. Cui iesus protinus respōdit. Veniā et curabo eū. Quid est q̄ regulus rogat vt ad ei⁹ filiū veniat: et tamē ire corporaliter recusat Ad seruū aūt cēturionis non inuitatur/ et tñ corporaliter se ire pollicetur reguli filio p corporalē presēciā nō dignat adesse cēturionis seruo nō dedignatur occurrere. ān. Erat quidā regulus cui⁹ fili⁹ infirmabatur capharnaū: hic cu3 audisset quia iesus adueniret in galileā rogabat eū vt sanaret filiū suū. ps. Benedictus. Ad vespas. ān. Cognouit aūt pater q̄ illa hora erat ī qua dixit ies⁹ fili⁹ tuus viuit et cre

didit ipse et domus eius tota
Alleluya. psal. Magnificat.
¶ Dominica. xxii. Oracio.
Familiam tuam q̄s dñe
continua pietate custo-
di vt a cunctis aduersitatibus
te ꝓtegēte sit libera: ⁊ ī bonis
actibus tuo noī sit deuota ꝑ.
Secūdum matheū xviii. cap
In illo tēpore dixit iesus
discipulis suis similitu-
dinē hanc. Simile factū est re
gnū celoꝝ hoī regi/ q̇ voluit
racionē ponere cū seruis suis
Et ꝑ. Omel. b. augustini. l vii
Hesterna die sanctū euā-
gelium monuit nos nō
negligere peccata nr̄a: si pec-
cauerit in te frater tuus: cor-
ripe eum inter te et ipsum so-
lum. Si te audierit lucratus
es fratrem tuum. Si autem
cōtempserit adhibe tecū duos
vel tres: vt in ore duorum vel
trium testiū stet omne verbuꝫ
Si autem et ipsos contempse
rit: dic ecclesie. Quod si eccle-
siam contempserit: sit tibi si-
cut ethnicus et publicanus.
Hodierna eciam die ad ipsaꝫ
rem pertinet capitulum quod
sequitur/ qđ modo cum lege
retur audiuimus. Tu. l. viii.
Cum enim dixisset hoc domi
nus iesus petro: subiecit et in
terrogauit magistrum quo-
ciens ignosceret fratri qui in
illum peccasset ⁊ quesiuit vtrū
sufficeret sepcies. Respondit
illi dominus. Non solum sep
cies: sed eciam septuagies sep
cies. Deinde narrauit simili-
tudinem valde terribilem.
Quia simile est regnum celo-
rum homini patrisfamilias:
qui posuit racionem cum ser
uis suis in quibus inuenit de
bitorē decē miliū talētoꝝ. l. ix
Et cum iussisset vt omnia q̄
habebat: et omnis eius fami-
lia/ et ipse venundaretur/ ⁊ de
bitum solueretur aduolutus
pedibus domini sui Rogabat
eum dilacionem/ ⁊ meruit re
missionē (Misertus est enim
eius dominꝰ sicut audiuimꝰ)
et omne debitum dimisit illi.
At ille debito liber: sed iniqui
tatis seruus postea ꝙ̄ egressus
est a facie domini sui/ inuenit
eciam ipse debitorem suū qui
debebat non decem milia ta-
lentorum: ꝙ̄tum ipsius debi-
tum fuit: sed cētum denarios
Cepit eum suffocatum trahe
re et dicere redde quod debes
At ille rogabat conseruum su
um/ sicut ⁊ ipse rogauerat do
minum: sed talem non iste in
uenit conseruum qualem ille
dominum. Non solum remit
tere illi debitū noluit sed nec
dilacionem dedit: contortum
rapiebat ad solucionem: iam

debito dominico liber. Displi
cuit cõseruis: ⁊ renũciauerũt
dño suo q̇d factum esset. Cu.
ãn. Dixit autẽ dñs seruo red
de qd debes: procidẽs autem
seruus ille rogabat eũ dicens
pacienciã habe in me et om̄ia
reddã tibi. ps. Bñdictus. Ad
vs. ãn. Serue nequã om̄e de
bitum dimisi tibi qm̄ rogasti
me: nõne ergo oportuit te mi
sereri conserui tui sicut ⁊ ego
tui misert⁹ sum all'a. p. Mgt

¶ Dominica. xxiii. Oracio.

Deus refugiũ nostrũ ⁊
virt⁹ adesto piis eccle
sie tue precibus auctor ip̄e pie
tatis et presta: vt qd fideliter
petim⁹ efficaciter ꝯsequamur
Per do. Scdm matheũ. xxii.c

In illo tp̄e. Abeũtes pha
risei consiliũ inierũt vt
caperent iesũ in sermone. Et
reliqua. Omel'. bti iohis ep̄i.

Omnis malicia cõfunditur
quidẽ: aliquociẽs racione ve
ritatis. Corrigit' autẽ nunꝙ/
maxime eorum qui proposito
malo et nõ ignorãcia peccãt.
Sacerdotes postꝙ terrere do
minũ nõ potuerunt dicẽtes.
In qua potestate facis hec?
Postꝙ parabolaruz racione
constricti suo iudicio ipsi se
reos fecerunt dicentes. Ma-
los male perdet. Nemine cõ-
tra eos dante testimonium:
nisi consciencia sola. Nũq̇d
compunxit eos timor pecca-
ti? Nũquid cõpescuit eos vel
consideracio libertatis? Sed
quid (Abierunt et cõciliũ ac-
ceperũt: vt eum caperent ĩ ser
mone) Quemadmodũ si ali-
quis claudere voluerit aque
currentis meatũ si hec exclu-
sa fuerit aque violencia: aliũ
de sibi semitam rumpit. Sic
eorũ malignitas ex vna par-
te confusa: alium sibi adituz
adinuenit. Cu. Lectio viii.

Sicut enim non potest fieri
vt ligna mittendo extĩguas
incendiũ: sic non potest fieri
vt racionẽ dicẽdo places ho
minẽ malũ. Sicut ignis ꝗto
amplius ligna susceperit: in
maiorem flãmã erigit'. Sic
aĩa mala quãto magis veri-
tatem audierit: eo ampli⁹ in
maliciã excitat'. Abierũt ergo
et consilium acceperũt. Quo
abierũt ad herodianos. Nã
ex eo ꝙ nõ dicit consiliati sũt
sed cõsiliũ acceperũt: ex quo
pariter cũ herodianis vene-
rũt: apparet qr cum illis eius
modi circũuencionis consili-
um tractauerũt. Homo colo
nus cuius terram possidet: il
lius auxilio opus habet. Qui
iusticiam tenet: nullius pa-
trocinio ĩdiget: nisi dei. Cu.
Qui in dyaboli iniqui l. ix

tatibus ambulat diaboli ad iutoriũ necessariũ habet. Colonus enĩ dei: diaboli auxiliũ non requirit. Colon⁹ autem diaboli auxiliũ dei et si q̃rat: non inueniet. Uidisti aliquando eũtem ad furtũ deũ orare vt bene prosperet ĩ furto? Aut qui vadit ad fornicacionem/ nũquid signũ crucis sibi ponit in fronte/ vt nõ cõprehendat in crimine? Qd si fecerit: nõ solum nõ adiuuatur sed adhuc amplius traditur: quia nescit iusticia dei patrociniũ dare criminib⁹. Sic et isti expugnare xp̃m cupientes/ conuenienter non ad seruos dei viros religiosos: sed ad gentiles se ꝯtulerũt id est ad herodianos. Quale consiliũ: tales et ꝯsiliatores. Quis autem dare poterat consiliũ cõtra xp̃m nisi diabolus qui erat aduersari⁹ xp̃i. Cu. ãn. Magister scimus quia verax es et viam dei in veritate doces all'a. p̃s. Bñdict⁹. Ad vš. ãn. Reddite ergo que sũt cesaris cesari ⁊ que sunt dei deo all'a. p̃. Mg̃t. ¶ Dñica. xxiiii

Absolue q̃s dñe Orõ. tuoꝝ delicta populoꝝ et a pctõꝝum nexib⁹ q̃ pro nostra fragilitate contraximus tua benignitate liberemur. Per do. Scdm lucam. viii. c.

In illo tp̃e. Loquente iesu ad turbas/ ecce princeps vn⁹ accessit et adorauit eum dicens. Dñe filia mea defuncta est: sed veni ĩpone manum sup eam et viuet. Et rel'.

Omelia beati ambrosii. l. vii

Reliquerat in gerasenis synagogã xp̃s ⁊ quẽ sui nõ receperant excepim⁹ alieni: excepim⁹ quẽ expectabam⁹. Nec nobis ergo a q̇b⁹ expectabat diu abfuit: nec ad illos si rogaret fastidit redire. Uir enĩ iste ṗnceps synagoge pereũtꝭ remediũ p̃cabat: q̃ vrgebat ĩ mortem: qꝛ deserebat a xp̃o. Quẽ synagoge putam⁹ ṗncipẽ esse: nisi legẽ? Cui⁹ cõtemplacione dñs synagogã non penit⁹ dereliq̇t/ cũ medicinaꝫ salutis credẽtib⁹ reseruauit. Ad hãc ergo ṗncipis l. viii filiam dũ pperat dei v̄bũ/ vt saluos faceret filios isrl' sctã ecclĩa ex gẽtib⁹ ꝯgregata: q̃ ĩferiori lapsu criminũ deperibat: paratã aliis fide p̃cipit sanitatẽ. Moraliter hũc locũ satis putam⁹ exṗmẽdũ: ⁊ ideo nõ illa q̃ dicta sũt recensem⁹: sed mistica breui volum⁹ sermone pstrĩgere. Ac nõ ita factũ ẽ/ vt dei v̄bũ cũ venisset ad iudeos assisteret a gẽtib⁹ ⁊ pri⁹ ab illis q̇ ĩ lege nõ crediderãt ĩ gr̃a crederet. Cu. l. ix

Nam sicut illa q̄ ī medicos erogauerat omnē substāciaȝ suā: ita eciā cōgregacio gēciū amiserat oīa genera nature: et patrimoniū vitale ꝓdegerat: facta verecūda religiosa fide ꝓ̄porcioꝛ: pudoꝛe cuncta cioꝛ. Hoc est enim pudoꝛis ⁊ fidei agnoscere īfirmitatem: non desperare veniā. Verecūda ergo fimbꝛiā tetigit: fidelis accessit: religiosa credidit: sapiens sanatā se esse cognouit. Sic sancta plebs gēciū: q̄ deū credidit: peccatum erubuit vt desereret fidem detulit: vt crederet deuocionē exhibuit: vt rogaret sapiēciā induit: vt sanitatē suā et ip̄a sentiret fiduciam sumpsit: vt fateretur: ꝙ p̄ripuisset alienū. Tu. ān Loquēte iesu ad turbas ecce pꝛinceps vn⁹ accessit ⁊ adoꝛauit eū dicēs: dn̄e filia mea modo defūcta est: sed veni impone manū tuam super eā et viuet all'a. p̄s Bn̄ dict⁹. Ad ves. ān. Confide filia fides tua te saluā fecit et saluata est mulier ex illa hora all'a. p̄s Magt. ❡ Dominica xxv. Or̄o.

Excita q̄s dn̄e tuoꝝ fideliū volūtates vt diuini operis fructum pꝛopēsi⁹ exequētes: pietatis tue remedia maioꝛa percipiāt. ꝑ do. Scd̄ȝ iohē̄ȝ. vi. c.

In illo tempoꝛe. Cū sub leuasset oculos ies⁹: ⁊ vidisset qꝛ multitudo maxima venit ad eū: dicit ad philippū Unde emem⁹ panes vt manducēt hi. Et reliqua. Omelia beati augustini. Lectio vii.

Miracula q̄ fecit dn̄s noster iesus xp̄us/ sūt quidem diuina opera/ et ad intelligendū deū de visibilib⁹ ammonēt humanā mentē. Quia enī ille nō est talis substancia que videri oculis possit: et miracula ei⁹ q̇b⁹ totū mūdū regit vniuersāq3 creaturam amministrat assiduitate viluerūt: ita vt pene nemo digneꝛ attēdere opera dei mira et stupenda in quolibet seminis grano: scd̄m ipsam mīam serua uit sibi q̄dam q̄ faceret opoꝛtuno tēpoꝛe pꝛeter vsitatū oꝛdinem cursūq3 nature: nō vt maioꝛa: sed insolita videndo stuperent/ q̇b⁹ quotidiana vi (luerant

Maius enī l. viii. miraculū est gubernacio tocius mūdi/ q̄ꝫ saturacio quiq3 miliū hominū de q̇nq3 panibus: et tn̄ hec nemo miraꝛ. Illud miranꝛ homines non qꝛ maius est: sed quia rarum est Quis enim et nūc pascit vniuersū mundū: nisi ille qui de paucis granis segetes creat. Fecit ergo quomodo deus.

Unde eñi multiplicat de paucis granis segetes: inde in manibus suis multiplicauit quĩꝙ panes. Poteſtas enim erat in manibus chriſti/ panes autem illi quinꝙ quaſi ſemina erant non quidem terre mandata: ſed ab eo qui terram fecit multiplicata. Tu autem domĩe miſerere. Lectio nona

Hoc ergo admotum eſt ſenſibus quo erigeretur mens et exhibitũ oculis vbi exerceretur intellectus vt inuiſibilem deũ per viſibilia opa miraremur et recti ad fidem et purgati p fidem/ et iam ipſum inuiſibiliter videre cuperemus: quem de rebus inuiſibilib⁹ ĩuiſibilẽ noſcerem⁹. Nec tñ ſufficit hec intueri in miraculis chriſti. Interrogemus ipſa miracula quid nobis loquantur de chriſto? Habent enim ſi intelligantur linguam ſuam. Nã quia ipſe chriſtus verbum dei eſt. eciã factũ vbi verbũ nobis ẽ Hoc ergo miraculũ ſicut audiuim⁹ ꝙ magnum ſit queramus eciam ꝙ profũdum ſit Non tantum eius ſuperficie delectemur: ſed eciam altitudinem perſcrutemur. Tu aũt

ãn. Cũ ſubleuaſſet oculos ieſus et vidiſſet quia maxima multitudo venit ad eum dicit ad philippum: vnde ememus panes vt manducent hi. Hoc autem dicebat temptãs eum ipſe enim ſciebat quid eſſet facturus. ps. Benedictus. Ad veſperas. ãn. Illi homines cum ſignum vidiſſent qđ factum fuerat glorificabant deum et dicebant quia hic eſt ſaluator mundi. Alleluya. Pſalmus. Magnificat.

¶ Finit temporale partis eſtiualis

¶ Incipit ꝓpriū sanctoꝝ pro tēpore estiuali ¶ Sancte margarete regine Scocie

DEus qui trāsla- Orō. cionē beate margarete regine pia recolim⁹ mēte pre claris potencie tue miraculis illustratā: concede propicius ipsius meritis et intercessione a labore ad requiē ab exilio ad patriam nos transferri celestem. Ad matuti. Lctō ꝓma.

QUia cum a sanctissimis patrib⁹ ob populi deuocionē sanctoꝝ reliquie transferri et alciori ī tēplo dei tradi cultui soleāt: eorūq; translacionum dies a clero et populo venerari: verum deuotorū xp̄i fideliū deuocio scocie non fuit cōtēta: quin beate reliquie sācte margarete regine de humili subterraneo loco ad veneracionem maiorē transferarētur et de tūba lapidea in ecclesia eiusdem de dūfermlyng. vbi per annos centum sexaginta septē requieuerāt extraherēt.

Transactis igitur a Le. ii. christo saluatore nr̄o annis quinquagintis ducētis ꝗ mille Alexander illius noīs tercius Scotoꝝ rex inclit⁹ (a populo persuasus premissorum exequendi grā) cū matre sua iohanna scocie ꝓtunc regina sorore hērici regis āglie eiusdem patris ꝓmogenita cū variis ꝗ ꝗplurib⁹ regni sui episcopis/ abbatib⁹/ ducib⁹/ comitib⁹/ dn̄is/ baronib⁹/ et militibus: clericis et laicis deuocionis et peregrinaciōis causa ad ecclesiā de dūfermlyng conueniebant ieiuniis ꝗ oracionib⁹ plurimū dediti. l. iii.

Atq; nocturno in cōtēplacione ꝗ orone sopito somno. Mane facto pontifices sacri palliis/ mitris/ diademate et pontificalibus solitis ꝗ deuotissime sese induebant: et virorum quoq; religiosoꝝ deuotoꝝ sacerdotūq; ꝗ clericoꝝ cū vexillis/ crucib⁹/ thuribulis/ tedis ardētib⁹ ꝗ ceroferariis ꝗ decētissimis ꝓcessionē solēnit ꝯstituerūt cū cāpanarum sonitu et organorū melodia ac cantu suauissimo diuinū primit⁹ inuocātes auxilium beatissimāq; eius dei genitricem mariā oēsq; sctōs et sanctas ciuium celestiū puris et sinceris mentib⁹ pias ī plorantes intercessiones vt se digni tanto exequendo officio redderet Lectio quarta

Accesserūt inq; pōtifices finitis solēnitatibus et oracionibus cōgruis ad sepulcri locum vbi beate reliquie in p̄fato lapideo monumēto inclu

debantur easdē sacratis suis manibus honorifice leuauerunt: et in theca argentea auro gēmisq perornata digno cū honore et reuerencia trāsferentes collocauerūt. Le. v.

Nec defuit ibidē diuine gracie miraculū. Nāq cū thesaurus ille reliquiar pcessionaliter a tumba illa lapidea ducum et comitū manib9 deportaretur de ecclesia inferiori ad chorū eiusdē vsq ad artā cancellarie partē vbi tūc quōdam mariti sui malcolmi regis scotorum ossa et reliquie eiusdē in boriali pte nauis ecclesie vlterioris sub testudine archuali ī opposito iacebāt mox ferenciū brachia reddebantur in tātū fatigata et lassa pre nimia ponderis grauitate q feretrū ipm cū reliqis de loco āmoueri nō poterant Adiūctis insup pōtificū mādatis aliis portitoribus illis forciorib9 q quāto magis leuare conabant tāto min9 feretrū ipm leuare seu remoue

Admirāti (re poterāt. lc. vi

bus cūctis maiorū inito consilio omēs orōnibus se dederunt. Sed cūctis orātib9 vox cuidā viro deuoto celit9 insinuata est dicens: reliquie btē margarete longi9 deportari posse minime priusq reliquie viri sui malcolmi itidē de terra leuarent quib9 extūc exhumatis ambo simul feretra absq grauitate q facilime vsq in locū vbi ad psens venerantur solēniter deportauerunt ad decimumterciū kalēdarū iulii Anno super annotato qui quidē dies in huius venerāde trāslacionis memoria in presens colit et venerat Cetera oīa de exposiciōe euāgelii et Riis vni9 matrone.

¶ Sācti albani prothomar anglorum Ad pmas vs. R. Percepturus. super Magt. ān. Aue prothomartyr anglorum miles regis angelorum o albane flos martyrū velut rosa vel liliū funde preces ad dnm pro salute fidelium. ps. Magt. Orō.

Deus qui hunc diē beati albani martyrio cōsecrasti tribue qs vt cui9 annuo gratulamur officio: eius continuo foueamur auxilio. p do.

Ad matuti. nouē lec. Lcō. i.

Anno dñice incarnacionis ducentesimo octogesimo sexto dyocleciano in oriente et maximiano in occidente vastantib9 ecclesias dei in britānia passus est beat9 albanus. De quo presbyter fortunat9 in laude virginū cum beator martyrū qui de toto

orbe ad dñm venirent mēsio nem faceret ait: Albanū egregium britānia fecūda pfert.

Qui videlicet alba- Lec. ii. nus adhuc pagan9: cū persi- dorū principū mandata ad- uersum xpianos seuirent: cle- ricū quēdam persecutores fu gientem: hospicio recepit. Et cum eū oracionib9 ac vigiliis die noctuqꝫ studere conspi- ceret: mox diuina gracia re- spectus exemplū fidei ac pre- tatis illius cepit emulari. Et relictis idolatrie tenebris xpi anus ex corde integro fact9 ē

Post hec peruenit ad Le. iii principē confessorē xpi apud albanū latere. Unde statim iussit milites eū diligenter in quirere. Quib9 cum ad tugu rium albani peruenissent al- banus pro hospite ac magi- stro suo in veste hospitis scili cet caracalla vltro se exhibuit

Vinctusqꝫ perduct9 ē. L. iiii ad iudicem ea hora qua aris astabat et demoniis hostias offerebat. Qui cuꝫ vidisset qꝫ albanus vltro se pro hospite suo obtulisset: mox ira succē- sus iussit eū duci ad simula- chrum dicens. quia sacrilegū celare voci9 qꝫ militibus red dere maluisti: quecūqꝫ illi de- bebantur supplicia tu soluere habes si a cultu nostre reli- gionis discedere tentas. L. v.

Sanctus albanus accinctus armis milicie spūalis palam se iussis illi9 parere nolle p- nunciabat. Cunqꝫ iussus sa crificare dixisset: sacrificia ista que demoniis offertis vo bis non possunt auxiliari: sed vos qui ea offertis inferni pe nas pro mercede accipietis: iudex iussit eum grauissime (torqueri.

Cum igit Le. vi. tormentis a cultu christiane religionis reuocare non pos set: iuss9 est capite plecti. Qui cum duceretur ad locū mar- tyrii peruenit ad flumen lo- co vicinū: cui9 pontem ita oc cupabat mltitudo populi ad obsequium martyris venien tis: vt citra vesperā vix trāsi re posset. Lectio septima.

Sanctus igitur albanus cui ardens inerat deuocio men- tis ad martyrium accedens ad torrentem sicco pede per- transiuit. Quod videns car- nifex qui eum erat percussu- rus piecto ense ad pedes ei9 cecidit desiderans vt cum eo pateretur. Lectio octaua.

Cum ergo deo dignus alba nus in monte consisteret in q̄ nunc requiescit: in articulo sue passionis a deo aquam si bi dari postulauit. Statimqꝫ

ante pedes eius/ fons phēnis exort9 est: vt oēs agnoscerēt eciā torrētem beato martyri obsequium detulisse. Lec. ix.

Passus est autē beat9 albanus die decimo kalēdas iulii iuxta ciuitatē veralanū que nunc a gente anglorum vuerlāniacester siue vualingacester appellatur. Sed qui eū percussit: gaudere super mortuū nō est permissus. Nam oculi eius vnacū capite martyris in terrā ceciderunt. Decollatus est eciā ibi miles ille qui nutu dei correptus: sanctum dei ferire recusauit. In quo quidē loco redeūte temporū christianorum serenitate/ ecclesia mirādi operis est constructa. In quo videlicet loco vsqz ad hāc diem curacio infirmorū & frequenciū operacio virtutū celebrari nō desinit Et cetera de cōi vnius mar. Si festū sancti albani in dñica in qua inchoāda est hystoria. Deus oīum. forte contigerit festū differat in crastī. et tunc fiant medie lec. de sancta etheldreda/ et missa de festo dicet post terciam. Missa vero de ieiunio post sextam vtraqz ad principale altare.

¶ In festo sancti etheldrede virginis nō mr. Orō

Deus qui eximie castitatis preuilegio sāctissimam virginem etheldredā multipliciter decorasti: da nobis famulis tuis: vt sicut eius cōmoracio nobiscum agitur in terris ita p eius interuentuz nostri memoria apud te semper habeatur in celis. p dñm Ad matu. tres lec. fiant cum noct. pp̄ter vigiliā Et est sciēdū qꝫ hoc festū sēp dicat cū. iii. lec. et cū noc. vbicūqz extra dñicā vel oct. corpis xp̄i euenerit. Si autem infra octa corporis christi euenerit nichil erit de festo nisi tm̄ mēo eo qꝫ sunt oct. cū regimīe chori. l. i.

Quidā anglorū rex cui nomē edfrig9 accepit cōiugē noīe etheldredā filiaz regis orīetaliū anglorum: quā ante illū princeps australiū syriorum habuit vxorē. Quo defuncto: data est regi prefato. Cuius consorcio cum duodecim annis vteretur/ perpetua virgo permansit. Lectio. ii.

Rex vero pmisit vvilfrido qui se asserebat esse testē virginitatis ei9 terras & pecunias: si regine posset suadere ei9 vti cōnubio/ qz sciebat qꝫ nullum plus eo dilexit. Sz cū btā virgo ɔtinuis precib9 vix a rege impetrasset: vt seculi curis relictis regi xp̄o deseruiret: ipsa mox ītrauit monasteriū

ebbe abbatisse amice regis eg frigi accepto velamine sācti monialis habitus. Post ānū vero apud hely abbatissa est effecta/ vbi virginum deo de uotarū mater ergo et exēplis esse cepit et monitis. Tu. l. iii Hec eciā pānis lineis tantū vtēs calidasqꝫ balneas spre- uit: raro plusq̄ semel p diē co medit Grauata tādē maxille tumore ⁊ dolore colli post an nos septē ex quo abbatisse su sceperat officiū: reddidit deo spm̄/ cui successit sexburga soror eius. Cūqꝫ sedecim ānis fuisset sepulta corp9 ei9 oīno incorruptū intra ecclesiā est trāslatū/ vbi vsqꝫ hodie ī ma gna veneracione habetur. R Regnū mūdi. Et cetera de cōi vnius virginis nō martyris

In vigilia sancti iohānis baptiste ad primas vesperas.

ān. Descendit angelus dn̄i ad zachariam dicēs: accipe pue rum in senectute tua: ⁊ habe- bit nomē iohannes baptista

Pōs feriales. Capitulū. Priusq̄ te formarē ī vte ro noui te et anteq̄ exires de vulua sāctificaui te ⁊ prophe tam in gentibus dedi te. Rm Inter natos. Hymn9 Ut queant laxis reso- nare fibris/ mira gestorū fa- muli tuor/ solue polluti labii reatum/ sancte iohannes. Nūcius celso veniens olim po/ te patri magnum fore na sciturum/ nomen et vite se- riem gerende/ ordine promit Ille promissi dubius super- ni/ perdidit prōpte modulos loquele/ sed reformasti geni- tus perempte/ organa vocis. Uentris obstruso positus cubili/ senseras regem thala- mo manētē/ hinc parēs nati meritis vterqꝫ/ abdita pādit. Laudib9 ciues celebrāt sup ni/ te de9 simplex pariterqꝫ tri ne/ supplices ⁊ nos veniā p̄ca mur/ pce redēptis. Amen. V9. Fuit homo missus a deo. R. Cui nomē erat iohānes. ān. Ingresso zacharia tēplū dn̄i apparuit ei gabriel angelus stans a dextris altaris incēsi

Pōs. Magnificat. Orō. Presta q̄s oīps deus vt fa milia tua p viā salutis īcedat et btī iohānis p̄cursoris hor tamēta sectādo ad eū quē pre dixit secura pueniat dn̄z nr̄z iesū xp̄m filiū tuū. Qui tecū. Si aūt infra octa. corpis xp̄i hoc festū forte cōtigerit tunc ad has veš ⁊ ad matu. fiet so lēnis mēo. de oct. ⁊ idē mod9 seruet de festo scti moloci īfra dictū octa. cōtingē. Et tūc eat pces. ad altare. s. iohānis cuz cerose. ⁊ thuri. sine cruce cātā

do. ℞. Tu puer. cū suo. Vsu. Dū V⁹ canitur thurificet sacerdos altare. Deīde dicat sacerdos. V. Glīa et honore. Or

Sancti iohānis baptiste et martyris tui dñe q̄s veneranda festiuitas salutaris auxilii nobis p̄stet effectū. Per xp̄m. In redeūdo de sctā maria. Ad cpl. oīa fiāt sicut ī festo. s. trini. Ad mat. īuita. Regē precursoris dñm. Ueni te adorem⁹. p̄s. Uenite. Hy⁹.

Antra deserti tener⁊ sub annis/ ciuiū turmas fugiens petisti/ ne leui saltē macula re vitam/ famine posses. Prebuit hirtū tegimē camelus/ artub⁹ sacris strophiū bidētes/ cui later haustū sociata pastū/ mella locustis. Ceteri tm̄ cecinere vatū/ corde p̄sago iubar affuturū/ tu q̇dē mūdi scelus auferentē/ indice p̄dis Nō fuit vasti spaciū p orbis/ sanctior quisq̄ genit⁹ iohāne/ q̄ nephas secli meruit lauātē/ tingere limphis. Laudib⁹ ciues celebrāt. In p̄mo noc. ān Priusq̄ te formarē in vtero noui te ⁊ anteq̄ exires de vētre sctificaui te. p̄s. Btūs vir. ān. Ad oīa que mittā te dicit dñs ibis ne timeas/ ⁊ que mādauero tibi loq̄ris ad eos. p̄s. Quare fre. ān. Ne timeas a facie eor: q⁊ ego tecū sū dicit dñs. p̄s. Dñe quid multi. V⁹. Gloria ⁊ honore coronasti eū dñe. ℞m. Et cōstituisti. Lcō. i

Natalē scti iohānis fratres charissimi celebramus diē/ qd nulli vnq̄ sctōr legimus fuisse cōcessū. Soli⁹ enī dñi ⁊ beati iohānis dies natiuitatis in vniuerso mūdo celebrat ⁊ colit. Istū enī sterilis pepit/ illū V̄go cōcepit. In elizabeth sterilitas vincit: in btā maria cōcepciōis ꝯsuetudo mutat. Elizabeth virū cognoscēdo filiū genuit/ maria angelo credidit ⁊ cōcepit. ℞. Fuit hō missus a deo cui nomē iohānes erat/ hic venit vt testimoniū phiberet de lumie Et parare dño plebem perfectam. V. Erat iohannes in deserto predicans baptismum penitencie. Et parare. Lcō. ii.

Magnus igit iohānes/ cui⁹ magnitudinis saluator testimoniū phibet dicēs. Nō surrexit īter natos mulierū maior iohāne baptista/ precellit cūctis/ eminet vniuersis. Antecedit pphetas/ supgredit patriarchas. Et q̇sq̇s de muliere natus est/ īferior est iohāne. ℞. Gabriel angel⁹ apparuit zacharie dicēs/ nascet tibi filius/ nomē ei⁹ iohānes vocabit. Et multi in natiuitate eius gaudebūt. V. Erit enim

magnus corã dño vinum et siceram non bibet. Et. Le. iii Dicit fortasse aliqs/ si inter natos mulierũ nemo maior iohãne ẽ: iohãnes maior ẽ saluatore: absit. Johãnes enĩ natus est mulieris: xp̃s aũt virginis: ille corruptibilib⁹ sinibus effusus est: iste ĩpollute vulue flore pgenit⁹. R. Tu puer ppheta altissimi vocaberis p̃ibis eĩ ãte faciẽ dñi. Parare vias ei⁹. V. Ad dãdã sciẽciã salutis plebi ei⁹ ĩ remissionẽ pctõr eor. Parare. Gloria. Parare. In ii. noc. ãn. Misit dñs manũ suam et tetigit os meũ et pphetã in gẽtib⁹ dedit me dñs. p̃. Cũ ĩuoca. ãn. Ecce dedi verba mea ĩ ore tuo ecce cõstitui te sup gẽtes et regna. p̃s. Uerba mea. ãn. Dñs ab vtero vocauit me de ventre matris mee recordat⁹ ẽ noĩs mei. p̃. Dñe dñs nr̃. V. Posui sti dñe sup caput ei⁹. R. Coronã de lapide precioso. l. iiii Premissus est enĩ iohannes velut vox ãte verbũ/ lucerna ãte solẽ: preco ãte iudicẽ/ seruus ãte dñm: amic⁹ ãte spõsũ Et qr vniuersũ mũdũ pctõr tenebre et nox ĩfidelitatis oppresserãt: et solẽ iusticie aspicere nõ valebãt. R. Johãnes vocabit nomẽ ei⁹ vinũ et sicerã nõ bibet Et multi ĩ natiuitate eius gaudebunt. V. Ipse preibit ante dñm in spiritu et virtute helye. Et. Lectio. v. Premittitur ergo iohannes sicut nũcius ãte pricipẽ: sicut dicit dñs p pphetã. Ecce ego mitto angelũ meũ ante faciẽ tuã q̃ p̃parabit viã tuã ãte te R. Ip̃e preibit ãte illũ ĩ spũ et virtute helye. Ut cõuertat corda patrũ ĩ filios et ĩcredulos ad prudẽciã iustor pare dño plebẽ perfectam. V. Erit enim magnus coram domino et spiritu sancto replebitur. Ut cõuer. Lectio sexta. Quam pulchre dicit. Inter natos mulierũ iohanne non est maior Quia ille omnibus modis maior erat iohanne qui natus est de virgine.
Nos ergo fratres illius adiuti suffragiis: mundemus nos ab omni inquinamento carnis et spiritus quatenus sicut de illius hodie natiuitate gaudemus/ ita de nostra resurrectione gaudere mereamur. Rm. Elizabeth zacharie magnum virum genuit iohannem baptistam precursorem domini. Qui viam domino preparauit in heremo. V⁹. Fuit homo missus a deo cui nomen erat iohannes. Qui. Gloria. Qui. In tercio nocturno. ã. Posuit os meũ

dñs quasi gladiũ acutũ sub vmbra man⁹ sue ꝓtexit me. ꝟ In dño cõfido. ãn. Formãs me ex vtero seruũ sibi dñs in lucẽ genciũ vt sim salus eius ab extremis terre. ps. Dñe qˢ ãn. Reges videbũt et consurgent principes et adorabunt dñz deũ tuũ q̇ elegit te. ꝟ. Bonũ est ꝯfiteri. ꝟ. Iust⁹ vt palma florebit. R. Sicut cedr⁹.

Secundum lucam ca. i.

In illo tp̃e Elizabeth ĩpletũ est tẽp⁹ pariẽdi et peperit filiũ: et audierũt vicini et cognati ei⁹: qꝛ magnificauit dñs mĩam suã cũ illa: et congratulabanť ei. Et reť. Omelia beati ambrosii ep̃i. Le. vii.

Peperit ergo filiũ Elizabeth et cõgratulabanť vicini. Habet sctõꝝ edicio leticiã plurimorũ: qꝛ cõmune est bonum Iusticia enĩ cõis est virt⁹ Et ideo in ortu iusti future vite insigne p̃mittiť et gr̃a secutura virtutes exultacione vicinorũ p̃figurante signať. Pulchre autẽ tẽp⁹ quo fuit ĩ vtero ꝓpheta memorať: ne marie presencia taceať. Sed tempus sileť infancie eo ꝙ p̃sẽcia dñi mr̃is in vtero roborať: q̇ infancie ĩpedimẽta nesciuit. Et ideo in euãgelio nichil super eo legim⁹: nisi ortũ ei⁹ et oraculũ: exultaciõez ĩ vtero ⁊ vocem in deserto. R. Innuebant pr̃i ei⁹ quẽ vellet vocari eũ et p̃stolans pugillarem scripsit dicẽs. Johãnes ẽ nomen ei⁹. ꝟ. Aptũ est os zacharie et ꝓphetauit dicẽs. Johã.

Neq̧ enĩ vllã infã Le. viii. cie sentit etatẽ: q̇ supra naturam supra etatẽ in vtero sit⁹ matris: a mẽsura ꝑfecte cepit etatis plenitudinis xp̃i Et respõdit mater ei⁹ ⁊ dixit. Nõ: sed vocabiť iohannes. Et responderũt ad illã: qꝛ nemo ẽ in cognacione tua q̇ vocetur hoc noĩe. Innuebãt ergo pr̃i eius: quẽ vellet vocari eum. Et accepit pugillarẽ et scripsit. Johãnes est nomen eius. Et mirati sũt oẽs. Cõtinuo autẽ soluta est lingua ei⁹: et apertũ est os ei⁹ ⁊ loq̃bať dñ dicens deũ. R. Precursor domini venit de quo ip̃e testať. Null⁹ maior inter natos mulieꝝ iohãne baptista. ꝟ⁹. Hic est enĩ propheta et plusꝙ ꝓpheta de quo idẽ ait. Null⁹.

Mire sanct⁹ euãgeli Lec. ix. sta p̃mittẽdũ putauit ꝙ plurimi infantẽ pr̃is noĩe zachariã appellãdũ putarũt: vt aduertas matri nõ nomẽ alicuius displicuisse degeneris: sed id ei sancto infusũ spiritu qđ ab angelo ante zacharie fuerat p̃nũciatũ Et quidẽ ille mu

tus intimare vocabulū filii nequiuit vxori: sed p ppheciā didicit elizabeth qđ nō didicerat a marito iohānes inquit est nomen ei9: hoc est nos nō ei nomen īponim9: qꝛ iā a deo nomē accepit. Habet vocabulum suū qđ agnouim9: nō qđ elegim9 ℞. Inter natos mulierū non surrexit maior iohanne baptista. Qui viā dño preparauit ī heremo. ℣. Fuit homo miss9 a deo cui nomen iohānes erat. Qui. Glia. In heremo. ℣9. Fuit homo miss9 a deo. ℞. Cui nomē. In laudib9 ān. Elisabeth zacharie magnū virū genuit iohānē baptistā pcursorem dñi. ps. Dñs regna. ān. Innuebāt patri ei9 quē vellet vocari eū et scripsit dicēs iohānes ē nomē ei9. ps. Jubilate. ān. Johānes vocabit nomen ei9 multi ī natiuitate ei9 gaudebūt. ps. De9 de9 meus. ān. Johānes est nomē ei9 vinū et siceră nō bibet et multi in natiuitate ei9 gaudebūt. p Bñdicite. ā. Iste puer magn9 corā dño vocabit nā et man9 ei9 cū ipso ē. p. Laudate. Cp. Audite insule et attēdite populi de longe dñs ab vtero vocauit me de ventre matris mee recordatus ē nominis mei. Hymnus

O Nimis felix meritiqꝫ celsi: nesciens labem niuei pudoris: prepotēs martyr heremiqꝫ cultor: maxime vatum Serta terdenis alios coronant: aucta cremētis duplicata quosdā: trina cēteno cumulata fructu: te sacer ornant. Nunc potēs nři meritis opimis: pectoris duros lapides repelle: asperū planās iter et reflexos: dirige calles Ut pius mūdi sator ⁊ redēptor: mētibus pulsa liuione puris: rite dignet veniēs sacratos: ponere gressus. Laudib9 ciues ℣. Iust9 ger. Deīde īcipiat. ā Apertū ē os zacharie et pphetauit dicēs bñdict9 dñs deus israel. ps. Bñdictus. Oracio. Deus qui presentē diez honorabilē nobis ī beati iohannis natiuitate fecisti: da populis tuis spūalium grām gaudioꝝ: et oīm fidelium mētes dirige in viā salutis eterne. Per do. Ad pmam ān. Elizabeth. ps. De9 ī noīe. ān. Grās. ps. Quicunqꝫ. Si hoc fes. infra octa. trinita. cōtigerit: tūc dicat sup ps Quicunqꝫ vult. ān. O btā et bene dicta. Ad. iii. ān. Innuebant. ps. Legē pone. cp. Audite īsule. ℞. et ℣. de cōi vni9 marty. ad oēs hor. dicunt. Ad vi. ān Johannes. ps. Defecit. Cpm

HEc dicit dñs formans me ex vtero seruũ sibi: dedi te in lucẽ genciũ/ vt sis salus mea vsq ad extremum terre. Ad. ix. ãn. Iste puer. p̃s. Mirabilia. Capitulum.

REges videbunt et consurgẽt principes & adorabunt dñm deum tuum et sanctum israel qui elegit te. Scđe vespe erũt de sãcto moloco sup p̃s. feria. ãn. Iustũ deduxit. Capł̃m. Ecce sacerdos. R. Sũmo patrono. y9. Iste cõfessor. v. Amauit. R. Stola glorie. ãn. Predonũ rabiem sedasti sãcte moloce: quo magi regnabãt demon cum dixerat vnus: quod satis est comedam reliquum tibi sãcte relinquã: surgere conãtem ferit ipsũ lapsa bipẽnis: nec ẽ qui reprimit medicina fluenta cruoris/ quĩ sua secq dedit seruuz seruire moloco p̃s. Magnificat. Oracio.

DEus natura misericors et affectu miserator precib9 petenciũ benignis assiste: vt interueniẽte beato moloco pontifice tuo graciã nobis digneris infũdere: et venia delictoꝝ impetrata requiẽ cõseq valeam9 eternã. p. Deinde fiat solennis mẽo. de sancto iohanne cum hac. ãn. Factum est in die octauo venerũt circũcidere puerũ & vocabant eum nomine patris sui zachariã et respõdẽs mater eius dixit: nequaq̃ sed vocabitur iohãnes. p̃s. Magñt. v. Fuit hõ. or. Deus q pñtẽ. Ad matutinas. Inuitato. Presulis in festo q̃ ditat gloria vite. Gaudentes dño laudes modolare venite. p̃s. Uenite. Hy9. Iste confessor. In primo noc. ãn. Sanct9 presul huius festi: nunc molocus in celesti: gaudens deget curia. Cui cessit in tirone: hui9 mũdi in agone: quelibet victoria p̃s. Beatus vir. ãn. Uerbum domini predicabat: cunctis se exemplum dabat: operis clemencie: eius creditur doctrine: qui vestigat sine fine: semitã iusticie. p̃s. Quare fre. ãn. Simplex potus paucus vict9: per quos luget demon victus: erat huic in seculo: nũcq̃ mãcipatus vano: nam se vidit in mundano: naufragum periculo. p̃s. Dñe qd. v9. Amauit eum dominus. Lectio p̃ma.

MOlocus qui ex scotoꝝ nobili familia ortum susceperat sub beato brandano abbate viro magne sanctitatis et deuociõis ab infancia liberalibus et diuinis instruebatur disciplinis Cuius doctrinam sitibundo pectore

tenaci memoria meditando/ insectatus est et mores. Nãqꝫ vt reliquis suis cõdiscipulis edificia prophanis suis vsibus necessaria construentib⁹ diuina instruct⁹ gracia eccle sias et altaria diuino cultui apta edificare solebat. Tu. R. Confessor sancte quo nũc q̃ virginitatis/ ausa cupidi ne florẽ violare sagitta Gau dens centeno fructu decoratur in astris. Vs⁹. Aures hiis precibus faciles prebeto mo loce. Gaudens. Lectio secũda Sed et die quadã cũ ferreã campanam et quadratã sue ecclesie pernecessariam fabri candam haberet et fabrum vicinum ad idẽ op⁹ faciendũ instãter persuaderet: dissimi lãte fabro ob carbonũ caren ciam se nõ potuisse huiusmo di fabricare: affirmauit mo locus: itaqꝫ de ipsius summi dei maxima confisus clemen cia fabri officinam exiens fa sciculum quẽdam iunccorꝫ seu cirporum illico eidem at tulit et pro carbonibus vti postulauit ĩdignatus faber fasciculum cum ferro accipiens in fornacem iecit vt faci li inde illo vidente cõsumeret Sed et cunctis admirãtibus fasciculus ille licet consumptu facillime aliis apparuerit diuino tamen nutu carbonum officium habundanter suppleuit et exercuit et fer rum inde malleo aptum red didit ex quo cãpanam fabricauit que hactenus in ecclesia lismorẽñ ĩ magno ꝑcio habe tur in hodiernum diem. Tu. domine miserere. R. In requieta quies labores sincopa carnis: continuus sudor pie tas votiua moloci Sata tuũ metere firmauit pontificali. V. Quo fraternus amor diui no nupsit amori. Sata tuũ. Qui de eodem (Lectõ tercia dissisũ propter quod ipse seruus dei molocus ꝓ huiusmo di facto ne a cõfratribus suis vana notaretur gloria/ per plurimas marium ãgustias ad boriales ybernie fines se contulit vbi aliquantisper moratus socios viros deuo tos et sue processiõis peritos ĩ nauicula reperit a quibus transfretandi cum eisdem ad desercioꝛa loca subsidium po stulauit. Illi aũt verentes ne ob ipsius moloci miraculorum multitudinẽ solus apd transmarinos illos quos vi dere cupiebãt pre ceteris vin dicaret honorem ipso sepius implorante transitum prohibuerunt atqꝫ illis prospere nauigantibus beatũ molocũ

omni destitutū societate ī marina littora reliquerunt. R. Insignis presul speculum telluris ad astra. Emācipatus migrauit carcere carnis. Liber ab exilio solium conscēdit eternū. V. Julii septenas celebrando iure kalendas Liber. In. ii. nocturno ān. Sic terens aquilonis: semper ardens septem donis: caritatis gemine: legens legendas sanctorum/ quis tutatus et bonorum/ operum munimine. ps. Cum inuocarem. ān. Ecce verus pastor gregis: qui talentum summi regis/ cum lucro portauerat. Cuius subditorum norma: a dīni scripti forma: nunquam deuiauerat. ps. Uerba mea. ān. Gloriose miles christi: qui teipsum posuisti: scutū pro ecclesia: quem nec mine dominorum: nec thesaurus īpiorum flexit a iusticia. ps. Dñe dñs noster. Vers. Justum deduxit dominus per vias. Lectō. iiii.

Sanctus vero dei paululum ingemescēs alacriter deū humili voce deprecatus est neque illi operāti pro voto defuit gracia/ res que rare affuit auditu euenit: lapis satis per naturā immobilis fusa orone supra quem ipse molocus pedes figerat gressus nauiculo velocius per plurima oceani spacia eundē trāsuerit diuinitus. Atque ceteris suis sociis ad lismoreñ ecclesie portum quem optabat primitus applicuit quo in loco lapis ille ceteris illius insule lapidibus difficilior a motu quieuit. R. Pauper pauperior sibi paupib' sed abūdās: vt cū diuiciis nascens vt suppeditarent: cūcta sibi quicūque tenet quadrangulus orbis. V. Quā uis multa dabat veruz dare plura volebat. Cūcta sibi. Lectio v

Applicato autem eo in lismoreñ insulam cupiens gentem illam barbarā verbo doctrine et exemplo vite ad xpi fidem conuertere. Sed cū eandem inflexibilem et min' docilē cōpareret cum nonnullis aliis sue pfessionis viris clarissimis ad melorosen cenobium peruenerunt et ab illius monasterii abbate tunc temporis viro famosissimo religionis arcioris habitum sumpsit monachalem et viuēdi normā quos inter abbas ipse aīmaduertens tantam christi fidem constanciā in beato moloco conceperat vt illum in virtute sue obediencie ad eandem insulem lismoreñ illis predicandum denuo remisit quos diuina virtute et verbi dei continua

predicacione eosdem a genti litatis errore ad veri lumis fidem conuertit ibique diuina virtute monasteria et alia pia loca omnipotenti deo edificare cepit in quibus viros regulari obseruācia instructos ibidem famulātibus īstituit R. Prosper in aduersis seculi cum plura ferebat: captās perpetuo mansurā prosperitatem. Nā vox declarat pauli tribulacio seculi. V. Non est in nobis decori condigna futuro. Nam vox. Lectio. vi. Deinde et ad insulam tyle nuncupataz applicuit in qua varios ī xpi doctrina sua predicacione instruxit et īformauit. Sanctorum interea tunc rex sua persuasione lismoreñ insulam supradictā et eiusdē ecclesiam variis possessionibus dotauit atque illis quas dederat ab omni exactione quietas liberauit vsque in hodiernum diem quibus gestis ad aquilonales partes scocie conuertit videlicet rossiam. Ubi multis laboribus et predicacionibus populū in christi fide firmauit atque ecclesias plurimas in dei honore et genitricis marie dedicauit: tandem gracia plenus et miraculorum presagiis iam in senio redactus vitam exalauit et celos conscendit kalendis iulii septimo et in ecclesia beati bonifacii epi in rosmarky magna in veneracione sepultus. Tu autem. R. Uas vitreum carnis tanti se ferri vigorem: obstupuit aīe. Nā primo lumine vite: castigata caro didicit seruire tonāti. V. Nil nisi diuinum virtutum theta recepit. Nam primo. In. iii. noctur. ān. Fons virtutum in hac vita: macerare nouit ita: carnem abstinēcie: que preuenerat etatem: deo vouens castitatem: proscripta/ luxuria. ps. Domine quis habita. ān. Sancte moloce insignis: nostra suscipe benignis: auribus precamina: ne nos premat inferorum: pena sed auctor bonorū: nostra noscet crimina. ps. Domine in virtute. ān. O doctrine diues vena: nos perducas ad amena: sanctorum consorcia: vbi nec meror nec luct9: sz operis boni fructus: reddunt eternalia ps. Dñi est terra. V Iustus vt palma. Scdm lucā. xii. cap

In illo tempore: dixit iesus discipulis suis Sint lumbi vestri precincti et lucerne ardentes in manibus vestris. Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum quando reuertatur a

nupciis. Et reliqua. Omelia ex sermone fulgẽcii. Lcõ. vii

Precepit itaq dñs per beatum dauid dicens Declina a malo et fac bonũ Per esiam quoq oẽs his ãmonet verbis Auferte malũ cogitacionum vestrarum ab oculis meis/ quiescite agere peruerse/ discite benefacere. Hoc ergo nunc dñs per seipsum precepit qd vobis eciam per sanctos patriarchas prophetasq mandauit. Quid est enim. Sĩt lũbi vestri precincti: nisi declinate a malo. Quid sint lucerne vestre ardentes nisi facite bonum. Quid est? sint lumbi vestri precincti nisi quiescite agere peruerse. Quid est lucerne ardentes nisi discite benefacere. Tu autẽ. R. Pauperibus diues sicienti potus nudis amictus: insipido populo medicina salutis: visitat ĩfirmos iuuat cathaplasmate votis. V. Inuict9 mũdo sed mundus victus ab ipso. Infirmos. Lectio octaua

Precinguntur ergo fideliũ lumbi dũ concupiscencia mala comprimitur dum iniqua cogitacio cohibetur: dum libidini resistit animus: dum lasciuie denegatur effectus: dum calcatur luxuria: dũ auaricia contẽnetur et rapina dum proximi lesi debita redduntur: dum superbia vincitur: dum inuidia superatur. Ardent vero lucerne fideliuz dum recte fidei regulam seruant: dum in sinu matris ecclesie longanimiter perseuerant/ dum terrena contẽnũt et eterna concupiscunt/ dum solliciti pacem custodiũt/ duz seinuicem pure diligunt/ dũ mutuo se honore preueniunt/ dum mansuetudine cordis et humilitate perficiunt: dũ misericordie opera libenter atq hilariter faciunt. Dũq ĩ operibus bonis non homini sed deo placere contendunt. Tu autem. R. Pastoralis apex huius flos et decus eui: lismorensis honor fons serue fidelis: pontificis sũmi memorũ iugiter memor esto. V. Ne p turbet iter seruorum callid9 hostis. Memorũ. Lectio ix.

Omnis ergo xpianus precinctos habet lũbos vt fugiat libidinem ardentem lucernam vt custodiat castitatem Precinctos habet lumbos vt habenti non auferat cibum/ ardentem habet lucernã vt esurienti tribuat alimentũ. Precinctos habet lũbos vt aliqd alienum non rapiat nec furetur. Ardentẽ habeat lucernã vt oppresso velamẽ iusticie dũ

tarat defencionis impendat Precinctos habet lumbos vt non expoliet vestitum. Ardẽ tẽ habeat lucernã vt vestiat nudum. Tu autẽ. ℟. Summo patrono debemus soluere grates: condignas mente deuoto corde fideli. Qui talem nobis cõcessit habere patronum. ℣. Rex regum dominus per secula sit benedictus. Qui talem. Gloria patri. Qui talem. ℣. Ora p nobis. In laudibus ãn. In hoc mari constituti: te fauẽte scimus tuti: ne nos inimicus ledat: at iniquus hinc abscedat: custos tuorum peruigil. ps̃. Dñs regnauit. ãn. Sancte presul regem poli: depcare ne nos doli: prauitatis et versuti: hostis fedant sed virtuti: intendamus iugiter: ps̃. Iubilate. ãn. Plebs fidelis nũc applaude: multiplici digno laude: qui astat in celestibus: summi regis aspectibus: verbo nitens et opere. ps̃. Deus deus meus. ãn. Spiritus sancti gracia: huius sequi vestigia: donec per abstinenciam: qui per carnis mũdiciã: finit dei gloria. ps̃. Benedicite. ãn Hic post mũdi miseriam: perducat nos ad patriam: vt in sanctorum gloria: coronetur mens sobria: per seculorum secula. ps̃. Laudate. Capitulũ. Ecce sacerdos. hymn⁹. Iesu redemptor omnium. ℣. Iustus germinabit. ℟. Et florebit. ãn. Latro libros furat⁹: ab ede presulis egress⁹: illico priuatur lumine: penitencia tamen ductus: merit; sancti est restitutus: gracias agens summo deo: et beato psuli moloco. ps̃. Benedictus. orõ. vt supra. Ad has matu. non fiet memo. de octa. sancti iohannis propter duplex fes. Ad. iii. et ad oẽs alias horas oĩa fiant de cõmuni vni⁹ cõfesso. et põtifi. s; cũ ãe que ad laudes dicuntur. et orõ vts̃. Ad scdas ves̃. super psal. ãn. In hoc mare. cpm̃. hy⁹ de cõi ℟. Uas vitreũ. ãn. Prosper in aduersis seculi cũ plura ferebat/ captãs ppetua mãsurã prosperitate. ps̃. Magñt. orõ vts̃. deĩde fiat mẽo. de sctĩs iohãne et paulo cũ ã. Isti sunt due oliue: et duo cãdelabra lucẽcia ãte dñm habẽt ptãtem claudere celũ nubib⁹: et apire portas ei⁹: qr lĩgue eor claues celi facte sũt alfa. ℣. Letamĩ ĩ dño. ℟. Et glo. p̃. Mgt. Or.

Quesumus oĩps de⁹: vt nos gemĩata leticia hodierne festiuitatis excipiat: q̃ de btõrũ iohãnis et pauli glorificacione pcedit: quos eadẽ

fides et passio vere fecit esse germanos. Per dñz. Memo. de sctõ iohãne. ãn. Inter natos mulierũ nõ surrexit maior iohãne baptista. V. Fuit hõ miss9. Orõ. De9 q̇ p̃sentẽ diez tercia die. Ad matu. Inuita. Mirabilẽ deũ i sctĩs suis Uenite adorem9 collaudãtes. p̃s. Uenite. hy9. Sctõꝝ meritis. añe et psal. de cõi plurimorũ martyꝝ. V. Letamini in dño et ex. R. Et gliamini. Lctõ i.

Mpiissimo iuliano cesare imperatore facto: puenit ad eũ: q̇ paul9 et iohãnes omni die xp̃ianos reficerent in domib9 suis. Quos cõuenit corã se: dicẽs eos sibi adherere debere Qui dixerũt Qz dereliquisti religionẽ virtutibus plenã et secut9 es oẽz iniq̇tatẽ: a te discessim9 et a societate imperii tui nosmetip̃os abstraxim9. Tu. R. Paul9 et iohãnes dixerunt ad iulianum nos vnũ deũ colim9. Qui fecit celũ et terrã. V9. Non tibi p̄ponim9 p̄sonã qualẽcũq3 deũ tibi p̄ponim9. Qui. lc. ii.

Tunc ait Julianus Si contẽptus fuero a vobis necesse michi erit agere vt contẽni non possim. Paulus et iohannes dixerũt. Non p̄ponim9 tibi p̄sonã q̄lẽcũq3: deũ tibi p̄ponim9. Cõtẽnim9 q̇ tuas amicicias ne eť ni dei icurram9 iimicicias. R. Vti martyres xp̃i iohannes et paulus dixerunt iuliano Nobis autẽ alius non est nisi vnus deus Pater filius et spiritus sanctus. V. Unus sp̃us et vna fides erat in eis. Pater. l. iii.

Misit ergo iulianus terẽcianum: q̇ eos si sacrificare nollent decollaret. Qui ait. Nisi sacrificaueritis: ãbos vos iterficiam. Jussitq3 foueã fieri intra domũ eoꝝ et cũ eos decollare fecisset: statim in eã reposuit eos quasi iussu cesaris missi fuissent in exiliũ. R. Paulus et iohannes dixerũt ad terencianũ: si tuus dñs ẽ iulianus: habeto pacem cum illo. Nobis non est alius nisi dñs iesus xp̃s. V. Semel enĩ a facie dei p̄roiectus vult et alios secum in interitũ deuenire. Habeto. Glia p̃ri. Nobis. Medie lectio. de octa. sctĩ iohãnis baptiste. V. Gloria et

Festiuitatẽ (honore. Le. iiii presentez fratres charissimi venerandi iohãnis baptiste gemina natiuitas consecrauit: qui idcirco in hoc seculũ superna pietate directus est: vt non soluz ipse p̄rophetali sciencia sublimaretur: sed vt omnium p̄rophetarũ per euz p̄reconia firmarentur. Tu.

R. Fuit homo missus. Le. v.
Nec imerito illũ pcipuo ve=
neramur honore: qui speciali
gracia ob hoc redẽptorẽ mũ
di nouissim9 pphetauit vt eũ
prim9 ostẽderet. R. Gabriel.
Veniente dño ad bap L. vi
tismũ: sicut refert euãgelista:
beat9 iohãnes baptista huius
modi prupit in vocem. Ecce
agn9 dei ecce q tollit pctã mũ
di. R. Priusq̃ te formarẽ in
vtero noui te. et anteq̃ exires
de vẽtre sanctificaui te. Et p
phetã in gẽtib9 dedi te. V. Ad
omnia q̃ mittã te ibis: et que
mãdauero tibi loq̃ris ad eos
Et anteq̃. Gloria patri. Et p
phetam. Lectio vii. de exposi
cione euãgelii Uidẽs ies9 tur
bas ascẽdit in mõtẽ cũ Riis
eiusdem. Mia de cõi plurimo
rum martyr. V. Justi autem
Paulus et In laudi. ãn.
iohãnes dixerunt iulia
no: nos vnũ deũ colim9: q fe
cit celũ et terram. ps. Dñs re
gnauit. ãn. Paulus et iohan
nes dixerũt ad terencianũ: si
tuus dñs est iulian9: habeto
pacẽ cũ illo: nobis ali9 nõ est
nisi dñs ies9 xpus. ps. Jubi=
late. ãn. Johãnes et paul9 co
gnoscẽtes tyrãnydẽ iuliani:
facultates suas pauperibus
erogare ceperũt. ps. De9 de9
meus. ãn. Scti spũs et aie iu
storum hymnũ dicite deo in
eternũ. ps. Bñdicite. ãn. Jo=
hannes et paulus dixerũt ad
gallianũ. fac votũ deo celi et
eris victor meli9 q̃ fuisti. ps.
Hi sũt (Laudate. Cpm
viri mie quorũ iusticie
obliuionẽ nõ acceperũt: cũ se
mine eorum permanẽt bona he
reditas sctã nepotes eorum. deo
grãs. hy9. Rex gloriose mar
tyrũ. V. Mirabilis de9. ã. Be
ati martyres xpi iohãnes et
paulus dixerũt iuliano: no=
bis autẽ ali9 nõ ẽ nisi vn9 de9
pater et fili9 et spirit9 sanct9
alla. oro. Quesum9 oẽs de9
Mẽoria de sctõ iohãne bapti
sta. ãn. Tu puer ppheta altis
simi vocaberis preibis enim
ante faciem dñi parare vias
eius. V9. Fuit homo. oro. De
us qui p̃sentẽ diẽ. Ad. pmã ã.
Paulus et iohãnes. ps. Deus
in noie tuo. ãn. Te iure lau.
ps. Quicũq̃ vult. Ad. iii. ãn.
Paulus. ps Legẽ pone. cpm.
Hi sunt viri. R. et V. de cõi
plurimorum marty. ad oẽs hor
dicant. Ad. vi. ãn. Johannes
et paulus. ps. Defecit. Cpm.
Corpora sanctorum in pa
ce sepulta sunt et viuent
noia eorum in eternũ. Ad ix. ãn
Johannes et paulus. ps. Mi
rabilia testimonia. Cp
Sapienciã sanctorum nar

rabunt oēs populi et laudem eorū pnūciat oīs eccl'ia sctōr Ad scdas vš. sup psal. ā. Paulus et iohānes dixerūt. p̄. Dixit dñs. et ceteri psa. dñicales cpm. Hi sunt viri. hy9. Rex gloriose martyr. V9. Mirabilis de9 in. ān. Absterget deus ps. Mgt. oro. Quesum9 ops de9. Memo. de sctō iohāne. ā. Puer q̄ nat9 est nobis pluscp propheta est: hic est enī de quo saluator ait: inter natos mulierū nō surrexit maior iohāne baptista. V9. Fuit hō. oro vtš. Quarta die īfra oc. l'c. i. Beatus iohannes baptista cui9 nūc festiuitate letamur: celestia mūdo gaudia sterili ab vtero hodie natus inuerit Hic et nasciturū dñm pphetalis spūs illuminacione preuidet et natū preuilegio gr̄e singularis ostēdit. Tu. L. ii Deniqz elizabeth illa vetus mulier: et noua mater: q̄ ante partū suū de futuri filii letabat officio. Ueniente autē ad se beata maria in ipso salutacionis occursu ait. Ecce vt vox salutaciōis tue facta est in aurib9 meis: exultauit in gaudio infās ī vtero meo. Vere hic beatissim9 Lec. iii omniū paruulorū qui intra viscera adhuc materna conclusus: adesse saluatorē mundi: quia necdum sermone poterat: prophetali spiritu reuelabat. Tu autē. Cetera vtš notatum est ¶ Sancti leonis pape et confessoris. Oro. Deus qui beatū leonez pontificem sanctorum tuorū meritis coequasti cōcede propici9: vt qui cōmemoracionis eius festa percolimus: vite quoqz imitemur exēpla. Per do. Memo. de sancto iohanne ān. Ex vtero senectut; et sterilis iohēs nat9 ē precursor dñi. V9. Fuit homo. oro. vt supra. Ad matuti. tres lectiones cū noctur. vbicunqz extra dñicā/ vel festum trinitatis vel octa. corporis christi euene. propter vigiliā oīa fiant de festo vsqz ad missam que erit de vigilia. Si hec vigilia infra octa. corporis xp̄i forte contige. tunc nichil fiet de festo nisi tm̄ memo. eo q̄ octa. corporis christi fiunt cū regimine chori. Lectio p̄ma. Leo iunior/ ex naciōe siculа ex p̄re paulo: sedit papat9 cathedra ānis tribus mēsib9 decē: dieb9 vero decez et septem. Hic leo fuit vir eloquentissimus et ī diuinis scripturis sufficienter instructus Suscepit sextam synodū intra regiū palacium constantini magni tunc viuētis. In

qua condēnati sunt heretici: qui dixerunt vnam tantū eē volūtatem et operacionē in christo. Lec. ii Huius beati pape tempoꝛib⁹ restituta est ecclesia rauenne sub oꝛdinacione sedis apostolice: vt a defuncto archiepiscopo qui electus fuerat iuxta antiquā cō suetudinē veniat romam cō secrandus. Tu autem. Le. iii Hoc eciam fecit constitutuꝫ ꝙ ī archiuo ecclesie romane continetur: vt qui oꝛdinandus fuerit archiepiscop⁹: nullam consuetudinem pꝛo vsu pallii aut diuersis ecclesie officiis persoluere debeat. Hic sepult⁹ est apud beatū petrū apostolū sub die quarto kalendas iulii. Tu autem. Memoꝛia de sancto iohanne. ān Pꝛo eo ꝙ non credidisti verbis meis: eris tacens: et non poteris loqui vsq̄ in diē natiuitatis eius. V. Fuit homo miss⁹. oṙo. vt̄s. Cetera oīa ad vs̄ ⁊ ad matu. ⁊ ad alias hoꝛ de cōi vnius confessoꝛis ⁊ pō tificis dicuntur. ¶ In vigilia apostoloꝛum petri et pauli Ad vespe. sup psal. ān Quē dicunt homines esse filiū hominis: dixit iesus discipulis suis. respondens petr⁹ Dixit: tu es chꝛistus filius dei viui: et ego dico tibi: quia tu es petrus et super hanc petram edificabo ecclesiā meā. psal. Feriales. Capitulum. Petrus quidem seruabatur in carcere: oꝛacio autē fiebat sine intermissione ab ecclesia ad deū pꝛo eo. R. Coꝛnelius centurio vir religios⁹ ac timens deum: vidit manifeste angelum dei dicentē sibi. Coꝛneli mitte et accersi symonem qui cognominatur petrus. Hic dicet tibi q̇d te opoꝛteat facere. V. Cū oꝛasset coꝛnelius nondum in chꝛisto renatus apparuit ei angel⁹ dicens. Coꝛneli. Gloꝛia patri. Hic dicet tibi. Hymn⁹. Aurea luce et decoꝛe roseo: lux lucis omne perfudisti seculum: decoꝛans celos inclito martyꝛio: hac sacra die q̄ dat reis veniā. Ianitoꝛ celi doctoꝛ oꝛbis pariter: iudices secli vera mundi lumina: per crucem alter/ alter ense triūphans: vite senatum laureati possident. Iam bone pastoꝛ petre clemens accipe: vota pꝛecantum/ et peccati vincula: resolue tibi potestate tradita: qua cūctis celū vbo claudis aperis. Doctoꝛ egregie paule moꝛes īstrue: ⁊ mēte polū nos trāsferre satage: donec perfectū largiatur plenius: euacuato qd̄ ex parte gerim⁹

Oliue bine pietatis vnice: fide deuotos spe robustos maxime: fonte repletos charitatis gemine: post mortem carnis impetrate viuere.
Sit trinitati sempiterna gloria: honor potestas atque iubilacio: in vnitate cui manet imperiū: extūc et modo per eterna secula. V⁹. Tu es petrus. ān. Beatus petrus apostolus vidit sibi xpm occurrere adorās eum et ait: dñe quo vadis venio romam iterum crucifigi. ps. Magnificat. Oracio
DEus qui nos beatorum aplorum tuorū petri et pauli gloriosa natalicia preuenire cōcedis: tribue q̄s eorum nos sēper et bñficiis preueniri et orōnibus adiuuari. p d
Nulla fiat mēo de sancto iohāne ad has vš neque ad mat. neque ad. ii. vespas. Ad compl oīa fiant sicut in festo sancte trinitatis. Ad matu. inuita. Christū regē regū adoremus dñm. Qui martyrio crucis btm̄ glorificauit petrū aplm ps. Venite. hy⁹. Aurea luce. In. i. noc. ān. In plateis ponebātur infirmi in lectulis vt veniēte petro: saltē vmbra illius obūbraret quemque illorum et liberarentur ab infirmitatibus suis. ps. Celi enarrāt. ān. Ait petrus principibus sacerdotum/ iesū quē vos interemistis suspendētes ī ligno hunc deus suscitauit et principem ac saluatorem exaltauit/ ad dandam penitenciam in remissionem peccatorum. ps Benedicam. ān. Petrus apostolus dixit paralitico: enea sanet te dñs iesus christ⁹: surge et sterne tibi qui continuo surrexit/ et omnes qui videbant conuersi sunt ad dñm. ps. Eructauit. V. In omnem terram. Rm. Et in fines orbis terre. Lectio prima.
OMnium quidem solennitatū sctōrum dilectissimi totus mundus est particeps et vnius fidei pietas exigit: vt quicquid pro vniuersorū salute gestum recolitur: cōmunibus vbique gaudiis celebretur: verūtamen hodierna festiuitas/ preter illam reuerenciam/ quam toto orbe terrarum promeruit speciali et propria romane vrbis exultacione veneranda est. Ut vbi precipuorum apostolorum glorificatus est exitus/ ibi in die martyrii eorum sit leticie prīcipatus. R. Symō petre anteque de naui vocarem te noui te: et super plebem meam principem te constitui: et claues regni celorum tradidi tibi. V⁹. Quodcunque ligaueris

super terram: erit ligatum et in celis/ et quodcumqꝫ solueris super terram erit solutuꝫ et in celis. Et claues regni celorum. Lectio secunda.

Isti sunt viri: per quos tibi euangelium christi roma resplenduit. Et que eras magistra erroris facta es discipula veritatis. Isti sunt patres tui veriqꝫ pastores/ qui te regnis celestibus inserandam multo amplius multoqꝫ felicius condiderunt qꝫ illi quorum studio prima meniū tuorum fundamenta locata sūt Tu autem. ℟. Ego pro te rogaui petre. Ut nō deficiat fides tua. Et tu aliquando cōuersus confirma fratres tuos. ℣. Symon ecce sathanas expetiuit vos/ vt cribraret sicut triticū/ ego aūt rogaui ꝓ te. Ut non deficiat. Lctō. iii.

Isti sūt qui te roma ad hāc gloriam prouexerunt vt gēs sancta: populus electus: ciuitas sacerdotalis et regia per sacram beati petri sedem caput orbis effecta lacius presideres religione diuina qꝫ dñacione terrena. Tu autem. ℟. Si diligis me symon petre: pasche oues meas/ domine tu nosti quia amo te. Et animā meam pono pro te. ℣ſ⁹. Si oportuerit me mori tecum nō te negabo. Et animam meā. Gloria patri. Et animam. In secūdo nocturno. ātipho.

Factum est vt quedam discipula nomine thabita plena operibus bonis et elemosinis infirmata moreretur: miserunt autem discipuli ad petrum rogantes/ ne pigriteris venire vsqꝫ ad nos. psal. Omnes gentes. ān. Aduenīēte petro circunsteterunt illū omnes vidue flentes et ostendentes tunicas et vestes quas faciebat illis dorcas. psalm⁹. Exaudi deus deprecacionem meam. ps. Ponēs petrus genua sua orauit/ et conuersus ad corpus dixit: thabita surge at illa aperuit oculos: et viso petro resedit: dansqꝫ illi manum erexit eam/ et sanctis ac viduis assignauit viuam. ps. Exaudi deus oracio: ℣. Constitues eos. Lectō. iiii.

Cum duodecim apostoli ꝑ spiritum sanctum omni locucione liguarum imbuendum euangelium mundo distributis sibi partibus terraꝝ suscepissent/ beatissimus petr⁹ prīceps apostolorum ad arcem romani destinatur imperii/ vt lux veritatis/ que in omnium gencium reuelabatur salutem: efficacius se ab ipso capite per totum mūdi corpus

effunderet. Tu autem. Rm. Tu es petrus et super hāc pe tram edificabo ecclesiam me am/ et porte inferi non preua lebunt aduersus eam. Et tibi dabo claues regni celorū. V. Quodcunq ligaueris super terram erit ligatum et in celis/ et quodcunq solueris su per terram erit solutum et in celis. Et tibi dabo. Lectio. v.

Ad hāc igitur vrbē tu beatissime petre apl'e venire nō metuis et consorte glorie tue paulo apostolo aliarum ad huc ecclesiarum ordinacione occupato siluam istam frementium bestiarum/ et turbulentissime profūditatis oceanum: constancior q̄ cū su per mare ambulans ingrederis. Tu autem. R. Tu es pa stor omnium princeps apostolorum tibi tradidit deus omnia regna mundi. Et ideo tradite sunt tibi claues regni celorum. V. Tibi enim a domino collata est potestas ligandi atq soluendi. Et ideo tradite sunt tibi. Lectio sexta

Nec eciā mūdi dominā ro mā petre times q̇ ī cayphe do mo vocem ancille sacerdotis expaueras. Vincebat ergo materiā formidinis vis amo ris. Nec estimabas terrori ce dendum: dum horum saluti consuleres: quos susceperas diligendos. Augebant quoq fiduciam tuam tot signa miraculorum: tot dona atq ex perimenta virtutū. Quo eciā beatus coapostolus tuus et specialis magister gēciū pau lus occurrens eodem tibi cō sociatus est animo vos autē et electione pares et laborum similes: et finis fecit equales Rm. Petre amas me/ tu scis domine quia amo te. Pasce oues meas V. Symō iohānis diligis me plus his/ tu scis domine quia amo te. Pasce oues. Gloria patri. Pasce. In iii. noct ān. Cornelius cē turio vir religiosus ac timēs deum vidit manifeste angelum dei dicentē sibi: corneli mitte et accersi symonem qui cognomiatur petrus/ hic dicet tibi quid te oporteat facere. ps. Cōfitebimur. ān. periens petrus os suum dixit in veritate comperi qm̄ non est personarum acceptor deus: sed in omni gente qui timet deum et operatur iusticiam acceptus est illi. ps. Dn̄s regnauit exultet. ān. Adhuc loquente petro cecidit spiritus sanctus super omnes qui audiebant verbum et erant loquentes liguis et magnificā tes deum: tunc petrus iussit

eos baptizari in nomine dñi iesu xpi. ps. Dominus regnauit irascantur. v. Nimis honorati. Scdm math. xvi. cap

IN illo tempore venit iesus ĩ partes cesaree phi lippi/ et interrogabat discipulos suos dicẽs. Quem dicũt hoĩes esse filium hoĩs. Et. ꝛ. Omel. ex cmẽ. origenis. l. vii

INterrogabat iesus discipulos suos dicẽs. Quẽ enim dicũt eum hoĩes esse vt ex apłoꝝ respõsionibus/ nos discamus diuersas opiniões tũc apud iudeos fuisse de xpo vnde sequitur. Illi autem dixerunt. Alii iohannem baptistam: alii autem helyam: alii vero hieremiã: aut vnum ex prophetis. Tu autem. Rm Quem dicũt homines esse filium hominis dixit iesus discipulis suis/ respondens petrus dixit tu es christus fili⁹ dei viui. Et ego dico tibi: qꝛ tu es petrus et super hanc petram edificabo ecclesiam meam. v. Beatus es symon bar iona: quia caro et sãguis nõ reuelauit tibi sed pater meus q̃ est ĩ celis. Et ego dico. l. viii

Unde propter diuersas opiniones iudeorum de christo qua causa quidam eorum dicebant eum iohannem baptistam: videlicet estimacionem secuti herodis dicẽtis ad pueros suos. Hic est iohãnes baptista ipse surrexit a mortuis ideo virtutes operantur in illo. Alii autem helyam eum dicebant: videlicet estimantes ꝙ aut secundam natiuitatem accepisset: aut ex eo tẽpore viuẽs in tempore apparuit illo. R. Domine si tu es iube me venire ad te super aquas. Et extendens manum apprehendit eum et dixit iesus/ modice fidei quare dubitasti. v. Cumq̷ vidisset ventum validum venientem timuit: et cũ cepisset mergi: clamauit dicẽs/ domine saluum me fac. Et extendens manum apprehendit eum et dixit iesus/ modice fidei quare dubitasti. l. ix

Quidam christum hieremiam esse putabant: propter illa que ad hieremiam iam dixerat deus/ ecce constitui hodie te super gentes edificare ⁊ demoliri: perdere et reedificare: et circunplantare. Quidam enim vnum ex prophetis esse putabant: propter illa que locutus est deus ad prophetas/ non tamen in ipsis erant completa. Sed petrus ex reuelacione dei patris dixit eum esse filium dei viui. Tu autem domine miserere nostri. R. Quodcunq̷ liga-

ueris sup terrã: erit ligatũ et in celis. Et qdcũq̃ soluer sup terrã erit solutũ et i celis. V. Tu es inqt petr9 xp̃s fili9 dei viui: respondens dñs ait. Et ego dico tibi qz tu es petr9 et sup hãc petrã edificabo eccliaz meã. Et qdcũq̃. Glia pri. Et V Tu es petr9. R Et sup In lau. ãn

PEtr9 et iohan- nes ascẽdebant in tẽplũ ad horã oracionis nonã. p̃s. Dñs regnauit. ãn. Argentũ et aurũ nõ est michi: qd autem habeo: hoc tibi do. p̃s. Jubi- late. ãn. Dixit angelus ad pe trũ circũda tibi vestimẽtum tuũ et sequere me. p̃s. De9 de9 me9. ãn. Petre amas me? pa- sce oues meas: tu scis dñe qa amo. p̃s. Bñdicite. ãn. Tu es petrus et sup hãc petrã edifi- cabo ecclesiã meã. p̃s. Laud. cp̃z Petr9 qdẽ. hy9. Exultet celũ laudib9. V. Annunciaue rũt opa. ãn. Qdcũq̃ ligauer super terrã erit ligatũ et i ce- lis/ et quodcũq̃ solueris sup terram erit solutũ et in celis Dixit dñs symoni petro. p̃s. Benedictus. Oracio.

DEus qui hodiernã diez aplor tuorum petri et pauli martyrio cõsecrasti: da eccle sie tue eorũ in oĩbus sequi p̃- ceptũ: p quos religionis sũp sit exordiũ. Per do. Ad pmã ãn. Petrus et iohãnes. p̃. De us in noĩe tuo. ãn. Gr̃as tibi. p̃s. Quicũq̃ vult. Ad. iii. ãn. Argentũ. p̃s. Legẽ pone. cp̃m Petrus quidẽ. R. et V. de cõi aplor ad oẽs hor dicantur. Ad vi. ãn. Dixit angelus. p̃s. Defecit in salutare. Caplm.

ANgelus dñi astitit et lu men refulsit in habita culo carceris pcussoq̃ latere petri excitauit eũ dicens/ sur ge velociter et cõtinuo cecide runt cathene de manib9 eius Ad ix. ãn. Tu es petr9. p̃. Mi rabilia. Cp̃z

EXiens pe- trus sequebat angelum et nesciebat qz verũ ẽ qd fie- bat p angelũ estimabat autẽ se visũ videre. Ad scdas veŝ. ãn. Jurauit dñs. p̃s. Dixit do min9. et cetere ãe cũ suis psal. de cõi aplor et dicunt quoti- die p octa. qñ fit serui. de apo stolis. cp̃z. Jam non estis. R Qui sunt isti. hy9 Aurea luce Hic hy9 dr̃ singulis dieb9 per octa. tã ad veŝ. q̃ ad matuti. qñ dr̃ seruicium de aplis. V9. In oẽm terrã exiuit. ãn. Glo riosi principes terre quõ i vi ta sua dilexerũt se: ita et i mor te nõ sunt separati. p̃s. Mgt. oro. Deus qui hodiernã. Et fiant veŝ de vtrisq̃ aplis: viz loco scdar vesperar de sancto petro/ et loco pmar vespe. de

sancto paulo: de quo fit plenū seruiciū in crasti. Completo. dicat sicut post p̄mas vesp̄ hui9 festi notatū ē. ¶ In cōmemoracione scti pauli apli Ad matu. Inuitato. Laudemus iesū xp̄m ī passione apli pauli. p̄s. Venite. hy9. Doctor egregie. V. Annue xp̄e. In p̄mo noctur/ ān. Qui operatus est petro in apostolatū operat9 est et michi inter gentes et cognouerūt graciā que data est michi a xp̄o dn̄o. p̄s. Celi enarrāt. Finito psal. statim dr̄ V. Qui me segre. dein de dr̄ tota ān. p̄dicta qd̄ p toto tū annū obseruet qn̄ V. post an̄as habēt. V. Qui me segregauit ab vtero matris mee et vocauit me per grām suā. ān Scio cui credidi et cert9 sum qr potens est depositū meum seruare in illū diē iust9 iudex. p̄s. Bn̄dicā. V. De reliquo reposita est michi corona iusticie. ān. Michi viuere xp̄s est et mori lucrū gloriari me oportet in cruce dn̄i mei iesu christi. p̄s. Eructauit. V. Per quem michi mūd9 crucifixus est et ego mundo. V. In omnē terram exiuit son9 eor. Lctō. i.

Consideremus fratres charissimi quātis apostolū suū dn̄s paulū extulit honorib9. Ad tēpus illū cecauit: sed illius cecacione toti9 mundi illuminacionem fecit In paradisum illū rapuit: ī celum terciū subleuauit: ineffabilis archani fecit eū participē: taliūq3 misteriorū conscium: que nulli homini fas fuit cōfiteri. Tu. R. Qui operat9 est petro in apostolatu3 operatus est et michi inter gētes. Et cognouerūt graciam dei q̄ data ē michi. V. Gracia dei in me vacua non fuit sed gracia ei9 semp in me manet. Et cognouerunt. Lectio. ii.

Paulus ī terra gradiēs sic agebat in cunctis: quasi angelorū societate frueret. Et passibili adhūc corpore colligatus: illor perfectione gaudebat. Nam et tanq̄ pēnat9 totū docēdo orbē p uolauit: Et quasi iam incorpore9 corporis labores periculaq3 contempsit. Et quasi iā celū possidens cuncta prorsus terrena desperit. Tanq̄ vero cum ipsīs iā īcorporeis virtutib9 degeret: ita iugi mentis intēcione vigilauit. Tu. R. Scio cui credidi et certus sum quia potēs est depositū meū seruare in illū diē iustus iudex. V9 Reposita est michi corona iusticie quam reddet michi dn̄s In illū diem. Lectio tercia.

Angelis sepe diuersarū gen

ciū cura cōmissa est. Sed nullus eoꝝ ita populū sibi creditum gubernauit: vt paulus vniuersum orbem. Michaeli gens cōmissa est iudeoꝝ: paulo vero terre ac maris ac vniuersi orbis habitacio. Tu. R. Bonū certamē certaui cursū cōsūmaui fidē seruaui. Ideo ꝙ reposita est michi corona iusticie. V. Gracia dei sum id quod sum et gracia eius ī me vacua non fuit. Ideo. Glia. Ideo. In scdo nocturno. an Bonum certamē certaui cursum cōsūmaui: fidem seruaui ps. Omnes gentes. V. De cetero reposita est michi corona iusticie. an. Tu es vas electionis scē paule apłe pdicator veritatis ī vniuerso mūdo. ps Exaudi deus deprecacionem V9. Per quem omnes gentes cognouerunt graciam dei. an Magnus sāctus paulus vas electionis vere digne est glorificādus: qui et meruit thronum duodecimum possidere ps. Exaudi deus oracionem meam. V9. In regeneracione cum sederit filius hominis in sede maiestatis sue. V. Constitues eos principes super omnem terram. Lectio quarta. Beatus paulus apostolus: magister a deo constitutus: et omnium gencium ipse protector erat bellantiū: ipse sedulus minister egrotorum. Nec in spiritualibus solum tam egregium conseruabat ducē/ sed in carnalibus quoꝙ plurima sollicitudinis ac prouidencie sue documenta prestabat. Tu. R. Reposita est michi corona iusticie quā reddet michi dominus in illa die. Iustus iudex. V. Scio cui credidi et cert9 sum quia potēs est depositum meū seruare. Iustus iudex. Lectio. V Sicut enim ferrum in ignē missum totū ignis efficitur/ sic paulus caritate succensus totus factus est caritas. Qui quasi cōmunis tocius mūdi esset pater: ita omnium non modo carnales parentes/ sed eciam spirituales pietate superabat pecunias et vba corpus et animam pro illis impendens. Tu. R. Gracia dei sum id quod sum. Et gracia eius in me vacua nō fuit sed semper in me manet. V. Qui operatus est petro in apostolatū operatus est ⁊ michi inter gentes. Et gracia. Lcō. vi Quia ergo paulus factus: īmo tot9 factus est caritas/ ideo caritatem plenitudinem legis vocabat et vinculum pfectionis omniumꝙ matrem bonorum iniciū fineꝙ virtu

tū. Ideo dicebat finis prece-pti est caritas. Tu. Rm. Mi chi viuere xp̄s est et mori lu-crum Gloriari me oportet in cruce dn̄i mei iesu xp̄i. V. Per quem michi mundus cruci-fixus est et ego mundo. Glo riari. In. iii. noct. an̄. Ter vir gis cesus sum semel lapida-tus sum ter naufragium per tuli pro xp̄i nomine. ps̄. Cō-fitebimur. V. Nocte ac die in profundū maris fui. an̄. Re-posita est michi corona iusti cie quā reddet michi dn̄s ī il-la die. iust9 iudex. ps̄. Domi nus regnauit ex. V. Cooperā te gracia spiritus sancti. an̄. Ne magnitudo reuelacionū extollat me datus est michi stimul9 carnis mee angelus sathane qui me colaphizet p-pter quod ter dn̄m rogaui vt auferetur a me: et dixit michi dominus sufficit tibi gracia mea. ps̄. Dn̄s regnauit iras. V9. Nā virtus in infirmita-te perficitur V. Nimis hono rati sunt amici tui deus.

Secūdū matheum. xix. caplo

In illo tempore: dixit sy mon petrus ad iesum. Ecce nos reliquimus omnia et secuti sumus te: quid er-go erit nobis. Et reli. Omel.

beati hiero pbr̄i. l. vii

Cum deus et saluator noster diuites difficile re-gnum celorum intrare di-xisset: discipuli eius fiduciali ter responderunt dicentes. Ecce nos reliquimus omnia et secuti sumus te. Quid ergo erit nobis. Tu autem domi-ne miserere nostri. Rium. Damasci prepositus gentis arethe regis voluit me com-prehendere. A fratribus per murū submiss9 sū in sporta et sic euasī manus eius in no mine domini. V9. Deus et pa ter domini mei iesu christi scit quia non mencior. A fratri-bus per murum. Lectio. viii. Grandis enim erat fiducia illorum qui quamq̄ diuites non fuerant sed victum ma-nu et arte querebant: Tamē confidenter dicebant se reli-quisse omnia addendo et secu ti sumus te. Omnia enim de seruerant/ qui cuncta que ab aliis desiderari poterant: et eciam desiderare postposue-rant. Non enim hoc solum ad perfectionem sufficit si q̇s diuicias huius mundi contē pserit/ nisi post contemptas diuicias saluatorē sequatur: id est vbi relictis malis faciat bona. Rm. Tu es vas electi onis sancte paule apl̄e predi-cator vitatis ī vniuerso mū do. Per quē omēs gentes co

gnouerunt graciā dei. ℣. In tercede ꝓ nobis ad dn̄m qui te elegit. Per quē omnes. l. ix Facilius enī sacculus relinquitur ꝙ voluntas. Multi enī diuicias relinquentes/ dn̄m nō sequūtur: q̄ ait. Nō veni facere voluntatem meā sed ei⁹ qui misit me. Jesus autē dixit eis. Amen dico vobis ꝙ vos qui secuti estis me in regeneracione cum sederit filius hoīs in sede maiestatis sue: sedebitis et vos super sedes duodecim iudicātes duodecim tribus israel. Tu. ℟. Sācte paule apl̄e predicatoꝛ veritatis et doctoꝛ gencium. Intercede pꝛo nobis ad deū qui te elegit. ℣. Ut digni efficiamur gracia dei. Intercede Gloꝛia patri. Intercede. ℣⁹. Dedisti hereditatē. In lau. ā Ego plantaui apollo rigauit. Deus aūt incremētū dedit. allā. p̄s. Dn̄s regnauit. ℣ Unusquisqꝫ eī pꝛopꝛiam mercedē accipiet secūdū suum laboꝛē. ān. Libenter gl̄iaboꝛ in infirmitatibus meis: vt inhabitet in me virtus xp̄i. p̄s. Jubilate. ℣. Quādo aūt īfirmoꝛ tūc foꝛcioꝛ sū ⁊ potens. ān. Gracia dei ī me vacua nō fuit: sed gracia ei⁹ semper in me manet. p̄s. Deus de⁹ me⁹ ℣⁹. Gracia dei sū id quod sū

ān. Damasci pꝛepositus gētis arethe regis voluit me cōpꝛehendere/ a fratribus per murū missus sum in spoꝛta/ et sic euasi man⁹ ei⁹ in noīe dn̄i. p̄s. Benedicite omnia. ℣. De⁹ et pater dn̄i mei iesu xp̄i scit qꝛ non mēcioꝛ. ān. Sc̄te paule apl̄e pꝛedicatoꝛ veritatis et doctoꝛ gēciū/ intercede pꝛo nobis ad dn̄m qui te elegit. p̄s. Laudate. ℣. Ut digni efficiamur gracia dei. Cpl̄m Notū vobis facio euāgeliū quod euangelizatum est a me/ qꝛ nō est secūdū hominē neqꝫ enī ab hoīe accepi illud neqꝫ didici: sꝫ ꝑ reuelacionē dn̄i nostri iesu chꝛisti hy⁹. Exultet celū. ℣. Annunciauerūt opera. ān. Ego enī iam deliboꝛ et tēpus mee resolucionis instat bonū certamē certaui cursū cōsummaui fidem seruaui/ superest michi coꝛona iusticie quā reddet michi dn̄s in illa die iustus iudex. p̄s. Benedictus. Oꝛacio. Deus qui multitudinē genciū beati pauli apostoli tui p̄dicacione docuisti: da nobis q̄s vt cui⁹ natalicia colim⁹ ei⁹ apud te patrocinia senciamus. Per dominum. Memoꝛia de sancto petro. ān Petre amas me pasche oues meas: tu scis domine qꝛ amo

te. V. Tu es petrus. R. Et su per hanc petram. Oracio.

DEus qui beato petro apostolo tuo collatis clauibus regni celestis aias ligandi atq soluendi pontificium tradidisti concede qs vt intercessionis eius auxilio a peccatorũ nostrorum nexibus liberemur. Qui viuis &. Meo. de scto iohãne baptista ãn. Inter natos. V. Fuit homo. or. Deus qui presentem diem. Ad primã. ãn Ego plãtaui. ps. Deus in nomine tuo Et dicãtur oẽs ãe sup horas fine. V. Ad. iii. ãn. Libẽter. ps Legẽ pone. caplm. Notũ vobis. R. et. V. de cõi vni9 apli ad oẽs horas dicãtur. Ad vi ãn. Gra dei. ps. Defecit. cplm

MIchi aũt viuere xps est & mori lucrũ gliari me oportet in cruce domini nostri iesu christi per quẽ michi mundus crucifixus est & ego mundo. Ad ix. ãn. Sãcte paule. ps. Mirabilia. Capitulũ

BOnũ certamẽ certaui cursũ cõsũmaui fidem seruaui/ de reliquo reposita est michi corona iusticie quã reddet michi dominus in illa die iustus iudex. Secunde vespere erunt de sancto seruano epyscopo añe super. ps ferial. cum. Rio. cplo & hymnis oĩa de cõi vnius cõfessoris & põtifi. Sz cũ hac orone

DEus qui beatũ seruanum p humani generis salute mirabilibus fecisti choruscare miraculis: eius qs intercessione benigna: vinculis peccatorũ solutis regna nobis tribue celestia. p do. Memoria de cõmemoracionẽ aplor petri et pauli cum hac ãn In regeneraciõe require in cõi vnius apli ad secũdas vesperas eiusdẽ. V9. In oẽm terram. oracio. Deus qui hodiernã. vts. Deinde fiet meo de octa. sancti iohannis cum mediis lectionibus in crastino cum hac. ã. Ingresso. V. Fuit homo. oracio. Deus qui presentẽ diẽ. Si in sabbato hoc festum cõtigerit fiet meoria de dominica et de trinitate. Ad matutinas. Lectio pma.

SEruanus qui de scotorum nacione originem sumpserat sub ritu et forma primatiue ecclesie vixit vsq ad beati patris palladii pontificis aduẽtũ qui a beato celestino papa miss9 fuerat ad scotorum gentem cõuertẽdã qui ibidẽ sãctum inuenit seruanũ. Et quia tante gẽti mysteria pastoralia solus impẽdere nõ sufficiebat beatũ seruanũ vt in vinea dñi secũ ope

raretur doctrina ecclesiasti-
ca sufficiẽter imbutum et per
eundem in episcopum ordi-
natum in omni scotorꝝ gen-
te suum constituit suffraga-
neum. Tu autem. Lectio. ii
Sanctus itaqꝫ seruanus cũ in
opus euangelii directus et vil-
las castella et vicos circuiret
et verbũ dñi seminaret/ cõti-
git vt ipse cũ clericis suis apd
quendã pauperẽ nocte qua-
dam hospitarentur: qui de tã
tis hospitibus immensas deo
referens laudes vnicũ suum
porcũ in refectionẽ sanctorũ
ad eorꝝ victũ mactauit. San
ctus itaqꝫ seruanus pietate mo
tus porcũ quem ad suorũ re-
fectionẽ mactauerat in area
sua meritis sãcti seruani ma-
ne iam viuũ reperit/ sicqꝫ ho-
spes hospitẽ alternatĩ se refi
ciens: pauperem sanctissimus
pater in pace dimisit: aquam
quoqꝫ in vinũ conuertit. Et
cuidã monacho egroto ad bi
bendũ dederit ex quo hausto
sanitatẽ illico receperit. l. iii
Tempore autem quodam ĩ
spelunca de dysert dyabolus
beatũ seruanum variis que-
stionibus temptauit qui diui
na virtute confusus abcessit
et ab illo die demon ille ĩ spe
lunca illa nemini apparuit q̃
locus vsqꝫ mõ in honore san
cti seruani celebris habetur:
vnde diabolus vidẽs se cõtra
sanctũ virũ nil preualere pos
se in sibi cõmissis grauiter in
iuriã facere conatus est vnde
ad miserũ quendã hoĩem in-
trauit qui tantũ ei appetitum
tribuit ꝙ nullo modo satura
ri poterit. Seruanus vero pol
licem in os eius posuit et dia
bolus territus atqꝫ horribili-
ter clamans liberũ dimisit il
lum. Tu. Medie lec de octa.
sancti iohãnis bapti. V. Glo-
ria et honore. Lectio quarta
Post illum sacrosanctũ dñi
nostri natalẽ diẽ nullius ho
minis legimus natiuitatẽ ce
lebrari: nisi solũ beati iohan
nis baptiste: in aliis sanctis et
electis dei nouimus illũ diẽ co
li: quo illos post consũmacio
nem laborũ et deuictũ trium
phatũqꝫ mundũ in perpetu-
as eternitates presens vita p
turiit. R. Fuit homo. Lec. v
In aliis sanctis consũmata
vltimi diei merita celebrãtur
In hoc eciã prima diei et ipsa
hominis inicia consecrantur
Pro hac absqꝫ dubio causa
consecrantur quia per hunc
dominus aduentum suum ne
subito insperatum homines
non agnoscerent voluit esse

testatum. Tu autem. ℞. Jo hannes Lectio sexta.
Iohannes figura fuit vete ris testamenti et in se formaꝫ pretulit legis. Et ideo iohan nes prenūciat saluatorem si- cut lex graciam precucurrit. Quod autem nondum nat⁹ de secreto materni vteri ꝓ- phetauit: et expers lucis effe- ctus est testis veritatis: hoc est intelligēdum ꝙ latēs sub velamine et carne littere et redemptorem mundo spiri- tu predicauit: et nobis dn̄m nostrum de quodaꝫ legis vte ro procreauit. Ergo iudei er rauerūt a ventre: id est a lege que christo erat grauida: et ab vtero locuti sunt falsa. Tu. ℞. Inter natos mulie- (rum. Lectio vii.
Insuper quedam mulier paupercula quasi amens effecta sanctum supplicauit seruanū vt duos suos infantes quos mortu- os ante pedes seruani proiec erat sua prece viuificaret Qui pietate et misericordia mot⁹ compaciens preces dn̄o effu- dit et vtrosqꝫ defunctos vite pristine restituit. Tu. L. viii
Quidam vero latro noctur na hora mutonem quēdam in domo eiusdem sancti ser- uani depastum secum abstu- lit occidit et cōmedit et tan- dem dum diligens inquisicio de hac re fieret suspectus la- tro ad sanctum virum prope rauit volensqꝫ seipsum iusti ficare super baculuꝫ: magnū prestitit iuramentum: ꝙ hui⁹ sceleris expers innocēs ⁊ mū dus erat: mira res/ hoc ꝙ hu- manis non poterat declara- ri iudiciis/ ouis illa modo cō mesta ī gutture furis vocē ba lando formauit. Unde latro confusus in terra prostrat⁹ miserabiliter veniam petens pro quo sanctus dominū ora uit. Tu autem. Lectio nona
Draco ingens et horribilis in loco qui dn̄nyne dicitur ī populis et pecudibus cedem grauissimam fecit/ ad quem sanctus solus accedens lori- ca fidei armatus baculi sui cuspide pungens terribilem illum interfecit draconem in cuius miraculi memoria val lis illa vallis draconis dici- tur. Tres eciam viros cecos tres claudos et tres surdos de alphibus pro sanitate re- cuperanda ad eum venien- tes quos in aqua per eū bene dicta ter balneare fecit: et ex inde exeuntes meritis san- ctissimi viri sanitati omnes restituti sunt. Est et alius

sanct⁹ seruan⁹ nacione israle tic⁹ q̄ tēporib⁹ beati adāpnani abbatis in insula petmook multis miraculis claruit put gesta p eū in ei⁹ vita lucidius complectūr. Tu. Cetera oīa de cōi vni⁹ cōfesso. et ponti. Memoria de sctō iohāne bap tista cū hac ān. Factū ē i die octauo. Reqre hāc añam. i p̄ ma die ad scdas vesp. sup psal. Magt. orō. De⁹ q̄ p̄sentē diē Memo. de apl̄is. ān. Petrus apl̄us et paulus doctor gēciū ipsi nos docuerūt legē tuam dñe. V. Annūciauerūt opera. orō. De⁹ q̄ hodier. He sequē tes añe. dicant ad vespe. et ad matu. sup psal. Magt et Bñ dictus. qñ de apl̄is fit serui. vel ad mēo. eor cū de aliquo sancto fit seruiciū cū repetici one earūdē. ān. Petr⁹ apl̄us vt̄s. ān. O petre pastor sūme et paule doctor magne nos xp̄o pia p̄ce purgatos cōiūgi te. ān. Gloriosi princi. quere hāc añaz i p̄ma die. Ad scdas vespe. sup psal. Mgt. ān. Bea ti eritis. ān. Tradēt eni vos Quere has duas añas in cōi apostolorū. ❡ Sācti rūmal di epi et martyris. ān. Stirpe natus ex serena rūmald⁹ vir inclit⁹/ ad celor p amena su spirat medullitus/ oriūd⁹ ex scocie regali prosapia/ hone state vitā morū ornat ab īfā cia. p̄s. Magnificat. Oracio.

Deus qui intercedente beato rūmaldo martyre tuo atq̄ pontifice flumi nū labenciū vndas tua vir tute solidasti: et triduo sub merso a mortis nexibus de aquarū humore eripuisti. da quesum⁹ eiusdē interuētu no bis de morte ad vitā trāsferi ri sempiternā. Ad matu. L. i.

In regno scocie rex q̄dā noīe dauid qui ciuitatē beruici inclitā pro tūc coha bitabat hic cōiugē nobilē ce ciliam noīe illustris regis ce cilii duxit in vxorē qui simul vt coniuges diu cohabitarūt sese mutuo diligentes sed fer uencius oīpotenti deo grās inuicē referētes in semie suo. Qui cū sacri baptis Lec. ii mat; vnda regenerati fuerīt vitam suā sancte in omni do ctrina dei duxerūt: hii cū nō haberent plē quā heredē fu turam in regno scocie expecta rent: oīpotēti deo preces p he rede die ac nocte effundere nō cessarūt. Tu autem Lec. iii.

Ad quēdā igitur magne sā ctitatis et religionis virum vballafer noīe pro tūc dune lensis ecclesie epūm Cui⁹ viri sanctitas per omne regnum scocie diuinit⁹ erat diuulga

ta hūc rogauerūt vt cunctipo
tentem deum orare dignaret
quaten9 eis prolē ī dicto suo
regno successorē ɔcederet. l iiii
DIctus episcop9 eorū-
dem acquiescens preci
bus inuicē rege et cū regina ī
oracionib9 sese ꝓsternūt: quo
in loco tale a dño angelicum
receperūt respōsum: prolē no
bilem nō solū mēbris decorā
verū virtutib9 illustratā su-
sceptură habes in qua deo be
neplacitū fieret et p quem ma
gna ppli multitudo cōuerte-
ret ad dñm. Tu autem. L v.
Demū iuxta diuinū oracu-
lum regina concepit ac mire
pulcritudinis filium inde pe-
perit vnde parentes nō mo-
dicū gauisi epm̄ predictū de-
uote exorarūt vt hūc eorū fi
lium sāctis suis manib9 bap
tizaret q̇ eisdem exhortacio-
nibus annuens eūdē suū fili
um in noīe dñi nomē impo-
nēdo rūmaldū diuinit9 bap
(tizauit. Tu. lc. vi.
Qui qui-
dem deinceps tenerrime nu-
tritus spūs sancti grā reple
tus in quīto etatis sue anno
prefato epo scienciis et mori-
bus tradit educand9: q̇ bone
indolis sub eodē patre viro
famosissimo scienciarū sapi-
enciecꝫ et virtutū pocula cuz
sūma diligencia et feruēti cor
de suscepit. Puer autē rūmal
dus iuxta preceptū dñi paren
tibus obediēs ad paternū re
giū venit palaciū: sed oēs di
uicias regales/ oēscꝫ mundi
pompas et honores/ caducas
reputauit: et tanq̄ anime sue
contrarias respuit Tu. l. vii
Hiiscꝫ oībus spretis sese hu-
miliando in ecclesia et regia
capella die noctecꝫ deuotis ī
oracionibus iacuit prostrat9
oīa que sibi dabant pauperi-
bus et egentib9 distribuit/ de
biles/ infirmos: et captiuos
visitauit: operacꝫ mīe iuxta
dñi preceptū diligenter adim
pleuit: quare in eius laudē de
uotis canim9 vocibus. Sub
tenella mox etate crescens sa
piencia/ vite florens sanctita
te spernit trāsitoria. Tu aūt
Deinde beati viri lc. viii.
meritis infula pontificali de
coratus in superioribus par
tibus gallie dū ibidē sermo-
nem populo faceret leprosus
quidā ab eo peciit elemosinā
licet gentilis fuerat: cui rum
maldus respōdit terrenā ele-
mosinā: quia aurū necꝫ argē
tum vnde tibi dem non ha-
beo sed spiritualem et hoc qđ
michi ē tibi do quare ī nomīe
dñi nostri iesu xpi veloci9 ti-
bi dico surge et de loco ī quo
sedes tete erige/ crede in deū

& a tua curaberis lepra & hoc verbo continuo resurrexit: & restituta est caro ei9 sicut caro pueri paruuli credidit& & baptizatus est: perducto autē eo romam a romano tūc pōtifice benigne recept9 est. Tu Regressus autem Lctō. ix. a romana ciuitate per lūbardiam venit vbi varios languentes et dolentes pro auxilio suaꝝ infirmitatum repit. Vir itaq; sanctus rūmaldus intelligens ꝙ a demonio vexati erant prece fusa ꝑmitus deuota orone nomē dñi nostri iesu christi inuocando: demoniū illud exiuit apprehendens& manus infirmoꝝ statim sanitati restituti sunt/ tā dē per galliā rediēs machleniam venit vbi ꝑ tunc locus erat multū desertus vbi post varia et ꝙ admiranda ꝑ eundem virū dei cōmissa miracula subiit pro christi noīe martyrium & ibidē requiescit ī pace beata: infirmis et languidis in presens sanitatem hactenus prebens. Tu autem. R. ān. psal. hym. et capitu. de communi vni9 martyris & pōtificis. In laudib9 ān. Hic ē prudens et fidelis: iacob formam et rachelis parentes et patriam derelinquēs ad aspectum dei tendit per despectū spernens ignominiam. ps. Dominus regnauit. ān. Solum deum concupiscens descendit de gloria/ loca tendit ad deserta/ cōtempnit sublimia. ps. Jubilate. ān. Tādem ductus in deserto sacro duce spiritu vbi nunc machlinia sita quieuit a strepitu. ps. Deus deus me9. ān. In machlinia predicauit christuz/ vitam cōsummauit felici martyrio. ps. Benedicite. ān. Hostes tandem pietatis cultu sub īopie: estimātes paupertatis viruz mactant impie. ps. Laudate Capitu. Omīs pontifex. hy9. Deus tuorum militum. V9. Justus germinauit. ā. Plebs sancta veneratur pia cuius moduletur laudes pleno pectore/ vita cuius et doctrina quondam floruit machlinia nūc dotata corpore. psal. Benedictus. Orō. vt supra. Ad scdas vesperas super psal. feriales. ān. Hec est prudēs. cpʒ hy9 de cōmuni vni9 marty. ān. O preclarum sidus rarū nesciēs solacium: desperatis sospitatis dans et vite spacium: cecis viam/ armoniam surdis: mestis gaudium: et languorū diuersorum releuans supplicium. psal. Magnificat. Orō. vts. ¶ Festū visitaciōis btē marie celebre

tur in ecclesia scoticana I cra stino post oct sancti iohãnis baptiste Ad primas ves. ãn:

Eterni pr̃is fili9 mariã cõcupiuit: de sctõrũ splẽdoribus in matrẽ introiuit. psal. Dixit dñs. ãn. Liliũ cõualliũ fragrans in odorem: iter ornat menciũ ferens celi florem. ps. Laudate pueri. ã. Paradisus celicũ fructũ affe rebat: grauide qui puer gau dio replebat. ps. Letat9 sum. ãn. Lucernã veri luminis do minus accẽdit: quo dragmã nostram perditam saluãs ap prehendit. ps. Nisi dñs edifi. ãn. Conforta mater filios: simul et veracem: tocius hierusalem ponens fines pacem ps. Lauda hierusalem. Cap̃m

Ego mater pulchre dilectionis et timoris & agni cionis et sãcte spei: in me om nis gracia vie & veritatis: in me omnis spes vite et virtutis. Deo gracias. R. Exulta uit infans gaudiis in spiritu helie: cuius mater mirabilis fit cõpos prophecie. Celi ma nat deliciis introit9 marie. V9. Propter archam domini benedixit domui deus zacha rie. Celi manãt. Gloria patri. Celi. Hymnus.

Festum matris gloriose plebs sancta concelebret: pietatis viscerose graciam ex postulet/ quam cognata copiose sensit hic elizabeth.

Fecundata senectutis sterilem aggreditur: quam diuine iam virtutis mater clam efficitur: gratulatur cum salutis consortem alloquitur.

Vox non loquens exultauit ad verbi presenciam: sed elizabeth expauit matris excellenciam: benedictaq̃3clama uit fructus affluenciam.

Unde michi quisq̃ putet hoc ait p̃sagiũ: vt deuote me salutet mater regis omnium: vẽtris mei fructũ mutet in nouum tripudium.

Uirgo dum sic commendatur: canticum leticie: psallens pure gloriatur: in autorem gracie: quo beata predicatur: in omni progenie.

Trine deus summe pie regnans eternaliter: prece virginis marie nos conserua iugiter: vt post finem huius vite viuamus perenniter. V9. Diffusa est gracia ĩ labiis tuis. R. Propterea benedixit. ãn. In psalterio decacordo psallit virgo regia dominũ magnificando qui fecit magnalia pellens potentes de sede diuina iusticia: seruos humiles exaltans misericordia psal. Magnificat. Orõ:

Deus qui sacratissimã virginẽ mariã unigeniti tui matrẽ mutue cõsolaciõis gracia beatã elezabeth visitare fecisti/ cõcede ꝓpici⁹ nobis famulis tuis: ut ex ei⁹ visitacionibus assidue consolemur: et a cunctis adversitatibus tuo munimine protegamur. Per eũdem dominũ Mẽoria de martyribus processo. et martiniano sub silencio. Ad ꝯpletorium. ãn. Sãcta maria. ps. Cũ invocarem. cẽ. hy⁹. Salvator. ãn. Glorificam⁹. cẽ ps. Nũc dimittis Ad mat. Invita. Reginã celi glie devote collaudemus. Matrem misericordie venite adoremus. ps. Venite. Hy⁹.

Mundi sal⁹ affutura virgo mater inclita: gestu simplex mẽte pura specie prefulgida/ cum celesti genitura processit in publica. Caput cõterẽs drachonis rubus qui non uritur: aaron virga/ gedeonis vellus quod perfunditur: hec ꝓfecto salomonis tẽplum bene dicitur. Genitrix emanuelis vga iesse floruit/ ianua ezechielis q̃ viro nõ patuit/ mõsq lapis danielis statuã cõminuit. Sic in mundo preter morẽ notũ fecit dñs/ castis mater cõditorem circũdat visceribus/ terra gignit salvatorem nubibus pluentibus. Virgo cara charitatis fervẽs desiderio: caste consãguinitatis favet ministerio: gaudẽs huius novitatis sctõ puerperio. Felix domus zacharie talem habens hospitẽ: felix cognata marie quã suscepit comitẽ: sed iohãnis et messye tu distingue limitem. Laus sit sũmo genitori qui regnat ꝑ omnia/ laus sit nostro redemptori per quem venit gracia/ procedenti creatori sit equalis gloria. Amen. In. i. noc. ãn. Pater matris filio singula subiecit ex infãtis gaudio laudem que profecit. ps. Dñe dñs noster. ãn. Sol in tabernacula solus illucescit/ dum sponsus in thalamo sponse requiescit. ps. Celi enarrant. ãn. Hec est terra dñi quam ipse fũdavit germine q filii sui fecũdavit. ps Domini est terra et ple. Vsus Diffusa est gracia. Lcõ pma.

Gloriose virginis marie matris dñi: varie festivitates eo celebrius atq devocius in ecclesia dei recolende sunt/ quo constat eam beaciorem eẽ post christũ presertim cum eius celsitudo mirabilis incomparabiliter affluat deliciis graciarum: ipsa nãq residet ad dexteram maie-

statis in excelsis magni regis assueri consors effecta. Specialis interuētrix pro suo genere sicut hester delicata ī necessitatis tempore preparata tanto cunctis celi ciuibus potencior atque sublimior quanto differēcius pre illis nomē matris dei singulariter here ditauit. Hec est vere benedicta super oēs mulieres inaccessibili luce diuine maiestatis/ in quantum sine personali vnione condicio creature patitur adherens et coniuncta. Hanc igitur virginem thronus dei reginam suscipit/ chorus angelorum dñam veneratur sctōrum cōcio laudibus extollit. Iusti viatores speculum virtutum prestituunt: et veri penitētes aduocatam senciunt lacte benignitatis eius suauiter imbuti ne tabescāt in lachrimis luctus et meroris. Tu autem R. Elizabeth vt virgini senectus presentatur: hanc voce venerabili salutat amplexatur. Intacta mater sterili matri congratulatur. V. In sacris claustris viscerum: precursor puer puerū: messyam protestatur. Intacta. Lcō. ii.

Laudes igitur et preconia tam excelse matris romanus pontifex vrbanus sextus pio studio volens ampliare: festiuitatibus antiquis festiuitatem nouam superaddere decreuit: vt visitacionis eius memoria frequentaretur: qua post concepcionem verbi diuini cognatam suā elizabeth humiliter salutauit. Sperauit idem pōtifex: nec falli potuit/ quod contra virus pestiferū scismatis introducti: quo christiane plebis communio dissoluta est/ et ecclesie militātis vnitas rūpebatur accepcior mediatrix apud deū esse nequiuit quam ipsa que deum genuit vt dū festum visitacionis eius a clero et populo deuotis celebratur officiis/ dignetur eius pietas congrua voce afferre remedia: statum ecclesie reconciliando in fide et gracia salutari. Tu autem domīe. R. Exultat infans gaudiis ī spiritu helye/ cuius mater mirabilis fit compos prophecie. Celi manat deliciis introitus marie. V. Propter archam domini benedixit domui deus zacharie. Celi manat deliciis introitus marie. Lcō. iii.

Ut autem deuocius et attēcius ad idem festum celebrādum inuitaretur plebs fidelis/ prefatus pontifex romanus auctoritate apostolica statuit diem solennitatis sexto nonas iulii per singnlos an-

nos celebrandum concedens piis huius festi cultoribus speciales indulgencias perpetuis temporibus duraturas Unde omnibus vere penitẽtibus et confessis/ qui matutinali officio seu misse aut vespis eiusdem festiuitatis ĩ ecclesia presentes affuerint: centum dies. Eis vero qui prime/tercie/sexte/none/ac completorii officiis interfuerint pro qualibet ipsarum horaꝝ quadraginta dies. Illis autem qui per octauas eiusdem matutinalibus misse: vesparũ ac predictarum horarum officiis interessent: singulis diebus centum dies de iniũctis penitẽciis misericorditer relaxauit. Tu aũt domĩe. R. Benedictã predicat senex portam spei: vnde hoc vt veniat ad me mater dei Te loquẽte iubilat Infans ventris mei V. Beata que credidisti: perficientur q̃ audisti: ecce signũ rei Te loquẽte. Glia pri In fans. In secundo noctur. añ. Stat in regis dextera glorie regina vide regis filiã et aurẽ huc ĩclina. ps. Eructauit cor meũ. añ. Dei tabernaculum quod ipse sacrauit ex te vite fluuium cunctis deriuauit. ps. Deus noster refugi. añ. Florida sterilitas senex virtuosa de te dei cĩtas dixit gloriosa. ps. Fundamenta eius. V. Specie tua et pulchritudine tua. Lectio quarta:

Viros igitur sanctos atq deuotos ad huius diei festiuitatem celebrãdam alliciũt tam auctoritas et euangeliorum fides q̃ miraculorum cõcursus. Ex quibus tante solẽnitatis materia cercior esse probatur: et efficacior in laude proficitur. Refert enim euangelista cõtinuo post angelicam salutacionem mariã virginem elizabeth cognatã suam visitasse personaliter: et benigne salutasse Inestimabilis namq et singularis humilitas: que menti marie firmiter adhesit et linguam virgineam in huiusmodi vocem prorumpere fecit. Ecce ancilla dñi fiat michi/ ipsa quoq gressus eius dirigens/ hãc in montana cõscendere fecit ad salutandum elizabeth: vt hec eadem virtus et deo preberet obsequium et proxime consãguinie solacium exhiberet. Sic enim decuit vt angeloꝝ domina per humilitatis et charitatis officium sponte se ministram exhibens omnem iusticiam per meritum adim

pleuit. Tu autē domine. R. Laudis cum preconio cultu singulari: letabat cātico suo salutari. Cum pudoris lilio parens absq pari. V. Nam debet ab omnibus generacionibus beatificari. Cum pudoris lilio parens absq pari. Lectio quinta.

Miraculorum eciam affuit gracia copiosa/ dum virgo venerabilis et femina sterilis ambe pregnantes occurrerūt sibi infancium ī vtero quos necdum partus ediderat multa noticia comperta est/ dum puer propheta dominum prophetarum presentem exultando reuelauit/ qui adhuc sermone vocis predicare non valuit Mater quoq pueri spiritu sancto repleta/ matrem dei mariam prophetica laude confessa est/ fidem eius cum fecunditate cōmendans et florem cum fructu deuote benedictionis. His euidenter panditur incarnacionis mysterium/ cum sancta mulier elizabeth āgelice salutacioni conformem se reddit/ et tam egregie tam congrue perorādo proponit. Benedicta tu inquit inter mulieres: et benedictus fructus ventris tui Sic prophetauit femina sapiens celesti inspiracione preuenta: cognouitq presencialiter adesse saluatorem/ cuius in vtero sensit gaudere precursorem. Tu autem domine miserere nostri. R. Christi sanctuarium spiritus sacrarium mater pietatis. Pregnanti solacium cognati subsidium administrat gratis. Vers. Sic maria nobilis formam vere singulis dat humilitatis. Pregnanti solaciū cognate subsidium administrat gratis. Lectio sexta

Exultemus igitur in hac die tot et tam excelsa fidei nostre sacramenta debita veneracione recolentes/ in qua celebriter extollitur beate virginis marie matris dei gloriosa fecunditas. Aduentus christi hominis in carne predicatur: pueri exultantis noua sunt preludia: et sancte mulieris elizabeth gracia confirmatur. O maria virgo piissima: quis potest digne tua referre preconia/ cuius singularis humilitas in angelica collocucione conceptum diuinum habere promeruit. Cuius gratissima charitas in sancte cognate visitacione mirabilis apparuit/ cuius salutacio benigna/

puerū in ventre clausū exultare pdocuit: et matrē pueri prophetare fecit. Nemo sileat a laude tua cui9 materia mūdū replet vniuersū. Salutemus ergo te multiplices et immēsas tibi referendo gracias: tu nos visita p frequentes tuas et īnumeras mīas vt tue beatitudini cōgaudētes: regni filii tui mereamur esse participes. Tu. R. Digna quā respiceret: cui9 cōcupiscceret dn̄s decorem. Se velut paupculā prebet et ancillam post matris honorē. V9. Nā virgo christifera grāx munera refert in datorē. Se velut Gloria patri. Prebet et ancillam. In. iii. noctur. ān. Per te mater oīs terra cantat noua cantica laudans q̄ pfecit deus in te mirabilia. ps. Cātate. i. ān. Per te lux est orta iustis et rectis leticia: syō audit et letat̄ cū iudee filia. psal. Dn̄s regnauit exultet. ā. Dū cepit virgo salutare senē piis vocibus/ missū suū salutare notū fecit dn̄s. ps. Cātate. ii V9. Adiuuabit eam deus. Secundum lucam. p̄mo ca

In illo tp̄e Exurgēs maria: abiit in mōtana cū festiuacione in ciuitatē iuda: et intrauit domū zacharie et salutauit elizabeth. Et reliqua.

Omelia scti āброſii. ep̄i. l. vii

Morale est oībus vt q̄ fidem exigūt: fidez astruant Et ideo angelus cū abscondita nunciaret: vt fides astrueretur exemplo senioris femine sterilisq; conceptū virgini marie nūciauit: vt possibile deo esse omne qd̄ ei placuerit assereret Ubi audiuit hec maria nō quasi incredula de oraculo: nec quasi īcerta de nūcio: nec quasi dubitans de exēplo sed quasi leta pro voto: religiosa pro officio: festina pro gaudio in montana perrexit quo enī iam deo plena nisi ad superiora virgo cū festinacione conscenderet? Tu aūt. R. Felix parens et puerperiū q̄bus adest regina virginum. Ibi nequit esse periculū: vbi salus qui curat seculū. V. Gabrielem iuxta presagiū: tunc est natū multorū gaudium. Ibi nequit. Lectio octaua.

Nescit tarda molimina spiritus sancti gracia. Discite et vos sancte mulieres sedulitatem quā pregnantibus debeatis exhibere cognatis. Maria que ante sola in intimis penetralibus versabatur: nō a publico virginitatis pudor: nō a studio asperitas moncium non ab officio prolixitas itineris retardauit. In monta

na virgo cũ festinacione: vir go officii memor: iniurie immemor: affectu vigente non sexu: relicta prexit domo. Discite virgines sacre nõ circũ cursare per alienas edes: non demorari in plateis non aliquos in publico miscere sermones. Maria in domo sera festina in publico. Mansit apud cognatã suam eciã tribus mensibus. Etenĩ que pter officiũ venerat: inherebat officio. Mãsit mensibus tribus: nõ ꝗ dom⁹ eã delectaret aliena: sed qꝛ frequẽci⁹ videri ĩ publico displicebat. R. Gloriosa celoꝝ dña spõsa regis et mater inclita celi melos/ mũdi fiducia Nostra clemẽs audi precamina. V. Stella maris occasus nescia placa nobis mundi certamina. Didici- (Nostra. Lectio ix. Discite virgines pudorẽ marie: discite humilitatẽ. Venit ppinqua ad primã: iunior ad seniorem: nec solũ venit: sed eciam prior salutauit. Decet enĩ vt quãto castior virgo tãto humilior sit. Nouerit deferre seniorib⁹: sit magistra humilitatis in qua est professio castitatis: est et causa pietatis: est eciã et norma doctrine. Contuendũ est enĩ: qꝛ superior venit ad inferiorẽ vt inferior adiuuet. Maria ad elizabeth: xp̄s ad iohannẽ. Deniqꝫ eciã postea vt sanctificaret baptismũ iohãnis dñs venit ad baptismũ. Cito quoqꝫ aduentus marie et presencie dñice beneficia declarantur. Simul autem vt audiuit salutacionẽ marie elizabeth: exultauit infans in vtero ei⁹: ⁊ repleta est spũ sctõ. Tu aũt R. Regalis stirps virginẽ ob sui pulchritudinẽ rex sũmus adamauit. Clandestinũ connubiũ infans per matris vterum exultans reuelauit. V⁹. Joseph noli. metuere qd natum est a coniuge de spiritu manauit. Clandestinũ. Glia Jnfans. V⁹. Ora p nobis sãcta dei. R. Ut digni efficia. Jste V. dicat quotidie p octauas Jn laud. ãn. Scãdit mõtes aurora grẽ: luce fulgens celestis glorie: iustis ferẽs solem iusticie: diẽ mõstrat noue leticie. p̃s. Dñs regnauit. ãn. Jn concursu matrũ cũ gaudio: preco paruus carens eloquio: seruus regẽ noscens in vtero: puer infans colludit puero. p̃s. Jubilate. Sener plena celesti munere/ rorẽ fusum cernens in vellere/ flammam ignis rubũ non vrere. iesse virgã clamat florescere p̃s. Deus de⁹ meus. ãn. Sal-

uatoris cõceptus panditur: virgo pura mater efficitur: benedicta predigne dicitur/ in qua vite fructus exoritur. ps̃. Bñdicite. ãn. Mater pia plena virtutibus deum laudat feruore spũs ipsi psallens cũ letis vocibus/ qr respexit ancillã dñs. ps̃. Laud. cp̃z Ego mater pulchre dilectionis. y⁹

O Salutaris fulgẽs stella maris: generans prolẽ Ditatis solẽ: mater bonorꝝ clemẽs famulorꝝ: suscipe votũ

Congratulamur et tuas conamur: canere laudes que deo ꝯgaudes: sz nõ ꝯdignis p̃ ualem⁹ hymnis: dicere totũ

Quã veterana traxit ĩ mõtana: gressu festinã rosã matutinam: tibi iubilamus et cõ celebramus: hec tua festa.

Vocẽ rachelis exaudi de celis: que te nunc orat filiosq plorat: potens regina gracia diuina: pelle molesta.

O mediatrix: orbis reperatrix: laus angelorum: salus ĩfirmorꝝ: flos feminarꝝ: hostẽ animarum: reprime seuum.

Sit bñdicta trinitas inuicta/ p quã beata virgo coronata/ meruit frui fructu ventris sui/ nunc et in euum. Amen. V⁹. Elegit eã deus. ãn. Redẽptor rex israel venit in virgine: re pletur elizabeth sacro spiramine/ prophetat puerulus in rerꝝ ordĩe mirãda fit nouitas laus tibi dñe. orꝝ. vtš. vl. orꝝ.

Omnipotens sẽpiterne deus q̇ ex habundancia pietatis beatam mariam filio tuo impregnatam ad salutacionẽ elizabeth inspirasti: presta q̃s vt per eius visitacionẽ donis celestib⁹ repleamur et ab omnibus aduersitatibus eruamur. Per dominum. Nulla fiat mẽoria de sctis. Ad primã. ãn. Scandit. ps̃. Deus in nomine. Ad. iii. ãn. In cõcursu. ps̃. Legem pone cp̃m. Ego mater. R. Diffusa V⁹. Specie tua et. Ad. vi. ãn. Sener. ps̃. Defecit. Capitulũ

Surge propera amica mea columba mea/ formosa mea et veni iã hyemps abiit et recessit: flores apparuerũt in terra nostra/ tẽpus putacionis aduenit. R. Specie tua. V⁹. Adiuuabit eam. Ad. ix. ãn. Mater pia plena. ps̃. Mirabilia. Capitulum.

Veni colũba mea ĩ foraminib⁹ petre ĩ cauerna macerie/ ostende michi faciẽ tuã: sonet vox tua in aurib⁹ meis/ vox enim tua dulcis est et facies tua decora. Deo g̃. R. Adiuuabit eam. V. Elegit eã deus. ctc. Ad scdas vš. ãn. Scandit montes. ps̃. Dixit

dñs. ℣ ceti. p̃i. de sctã maria. Caplm Ego mater pulchre. ℟. Felix parens. y⁹. Festũ matris. ℣⁹. Elegit eam deus ãn. Exultat virgo virginũ in deo salutari/ cõfortãs se= mẽ abrahe grã singulari/ qd patrib⁹ promissũ est in fide re gulari/ verbum de celo missũ est in radio solari. p̃s. Magt Memoria sub silẽcio de apo stolis cũ hac. ãn. Petrus apo stolus. ℞c. et cum ista orone. De⁹ q̇ hodiernũ diẽ. Mẽoria de dñica si cõtigat ꝯple. dicat vts̃. i. vs̃. ℣ quotidie qñ fit ser uiciũ de octa nisi in festo san cti martini sancti palladii epĩ et trãslacione sancti tho= me martyris. Tunc ad ꝯpl. dicatur. ãn. Miserere.sup. p̃s Cũ inuocarem. ℞c hy⁹. Sal= uator et in fine. hymni. dica. Deo patri. ãn. Lucẽ tuã dñe Quotidie infra octa. fiat ser uicium de visitacione cum re gimine chori nisi festum. ix. l. intercurrat. Ad mat. Inuit. hymnus. añe. et psal. sicut in prima die. ℣. ℣. ℟. secundum ordinẽ nocturnoꝝ ante lau= des. ℣⁹. Ora pro nobis. ℞c. In laudib⁹ hec sola. ãtipho. Scandit montes. p̃s. Domi nus regnauit. Capitul. hy⁹. et. ℣⁹. sicut in die. ãn. sup. p̃s. Benedictus. et. Magnificat. dicantur. vts̃. Ad primas ve speras dicebãtur quando fit seruiciũ de octa. tñ quãdo fit seruiciũ de aliquo sancto tũc ad memoriã de octa. dicãtur añe de noct. sicut in festis tri nitatis et corporis christi.

Et notandum est ꝙ in festis translacionis sancti martini et sancti thome martyris fi= ant medie lectiones de apo= stolis et nichil de octa. nisi tã tum memoria : sed in festo sã cti palladii epyscopi propter dup̃. festum eiusdem nichil fi et de octa. visitacio. seu apo= stoloꝝ nisi tantum memoria Notandum est ꝙ in festo sã= cti martini et in aliis festis. ix. lectio. infra oct. visitacio. beate marie contingentibus dicantur vespere et matu= tine de sancta maria extra choꝝ sicut extra octa. eiusdẽ.

Scda die infra oc. Lcõ pma

Sacrosancte militanti ecclesie congruum re= ctũqꝫ visum est/ vt que regine celi gl'iose dei genitricis ma= rie visitacionis graciam in sue tribulacionis ãgustia co gitur exorare : piissime visita cionis illius : qua salutauit elizabeth festiuitatem debeat celebrare. Si enim preces ma iestati eius venerabilius offe runtur : vt ex antiqua beni=

uolencie decantacione sua be niuolencia congrue est captã da. Magna hec festiuitas domui zacharie iocundissima fuit. Et tanto nobis iocũdioꝝ esse deberet quo ipsius ineffabilem humilitatem virginitatisqꝫ suauitatem in ea specialibus celebramus. Tu.

Ria de pmo noc. Lectio. ii.

Exurgens maria abiit ĩ mõtana cum festinacione/ abiit gẽma virginum: matrũ gloria/ mulierum decus: a quietis vallibus: a thalami diliciis/ ad laboꝛes in mõtibus/ fons affluẽs in mõtana ascẽdebat. Nũquid non sũt dilicie virginitatis: decus cũ munere fecunditatis/ humilitatis: insigne caritatis. Fauus distillans: mĩe viscera plenitudo gracie singularis sancte seni elizabeth/ sanctis ãgelis. speciosa facta est et suauis. in huiusmodi deliciis suis sãcta dei genitrix. Mõs myrrhe: mons thuris: cuius iusticia sicut montes dei: montes scandit coꝛpoꝛe et non min⁹ mente conscendit. Lectio. iii.

Certe non vanis aspectib⁹ non ociosis fabulis intendebat/ sed piarum meditacionũ sursũ actionibus deuotis oꝛacionibus: et vniuersarũ virtutũ exerciciis quas pigmentari⁹ celestis ĩ ipa cõmiscuit/ vt fragrãs virga fumi ex aromatibus ante cõspectũ dñi iugiter ascẽdebat. Strenuitatis indiciũ: pꝛudẽcie circũspectio: virginalis erubescencia notãtur cũ ãnectitur/ cũ festinacione. Foꝛtitudinis donũ ipsa habuit/ qñ abrupta mõciũ festinanter ascẽdit. Pꝛudencie circũspectionẽ aduertimus/ qñ vagis nõ est vsa discursibus: sed sedula ceptis institit deuotis opib⁹ virginalis eciã erubescẽcia ĩ ipa clarescit: qꝛ diu in publico videri noluit. Tercia die de trãslaciõe scĩ martini et med. l. de octa. visitacionis et tantũ memoꝛia de apl̃is. Oꝛacio.

Deus qui pplo tuo eterne salutis beatũ martinũ ministrũ cõcessisti pꝛesta q̃s vt qui executoꝛ mãdatoꝝ tuoꝝ extitit ĩ terris ĩtercessoꝛ noster semper esse dignetur in celis. Per dominũ. Lectio. i.

Beatus martinus cũ adhuc ad epatũ turonice eccl̃ie peteretur: ꝯ exire a monasterio suo defacili nõ posset quidã simulata vxoꝛis sue infirmitate rogauit eum exire vt eam visitaret/ tũc raptus licet inuit⁹ oĩum cõsensu eps cõsecrat̃. Sũpto autẽ epatu eadem in coꝛde eius humili=

tas: eadē in vestitu eius vilitas erat que prius. Sicq; epi dignitatē īplebat vt virtutē monachi nō desereret. Lcō. ii

Anno sexagesimo quarto post trāsitū btī martini/ beat9 perpetu9 predicte sedis epūs/ corpus beati martini trāsfer re disposuit. Cōuocatisq; vicinis abbatibus et clericis cū hoc in kalēdis iulii agere vel lēt: vigilata prius vna nocte: per totū diē laborātes nichil proficiebāt. Tūc quidā ex cle ricis ait. Scitis quia post tri duū natalis epatus eius est/ et forte in hac die nos transferre se admonet. Tu. lc. iii.

Quarto aūt die accedentes nō valebāt mouere sepulchrū Pauore aūt oēs exterriti va sculum terra cooperire cogi tabant tūc apparuit eis vene rāda canicie senex/ dicens se esse abbatē: et ait. Quid turbamini & tardatis/ nōne vide tis beatū martinū astātē vo bis iuuare patū: si man9 apponatis. Et iactās palliū/ po suit manū cū aliis ad sarco phagū. Qd ptinus cū sūma leuitate cōmotū in locū quo nūc honoratur/ cum hymnis dn̄o annuente perducitur.

Post hec requisitus senex nec exire visus est: nec ibi inueni tur. Medie lectio. de octa visitacionis. Lectio quarta.

Et intrauit domū zacharie felix zacharie domus q̄ tāta hospite letari pmeruit. Felix domus: vbi est congregacio sctōz feliciū. Felix nāq; elizabeth/ felicior iohānes felicissi ma maria/ sed iesus felicitas eterna: et salutauit elizabeth: festinat sctā senex in ob uiā puelle: sed leticie mater sereno vultu puris manibus et deuotis eam arripuit amplexibus. Lectio quinta.

Dulci voce iocūdoq; eloq̄o fauo labiorum distillāte me liflua eā salutacione preuenit. Fons melleus scaturiēs in vtero/ riuos melifluos in tus habuit/ et exteri9 melleā labiis virgineis dulcedinem deriuauit ex charitatis feruo re fiebat/ vt salutacionem tante salutis effectiuam non differret. Et factum est vt audiuit salutacionem marie elizabeth/ exultauit infās in vtero eius. Tu aūt. Lctō. vi.

O vox vere salutacionis/ ve req; salutis: in hac voce salutifera curatur infantulus a reatu peccati originalis an te temporis vsū accepit san ctificacionis donum. Spiritusancto affatur christum intuens indicibili repletur gaudio. In gestu exultacio-

nis membra infantula robo rantur. Quid mirum: si ī vte ro matris verbi multa fuit efficacia? Vere propheta et plusq̄ᵖ propheta: qui in matre prophetat Vere tunc lucerna ardens et lucens: quez sic preoccupauit flamma celestis: vt iam christi sentiret aduentum. qui nec sentire po terat vel seipsum. Tu autem dñe. Tres vltime lectiones de exposicione euangelii. Secundum lucam xii. ca.

In illo tempore Dixit iesus discipulis suis. Nolite timere pusill⁹ grex: quia complacuit patri meo dare vobis regnū Et reliqua. Omelia beati augustini episcopi. Lectio septima

Pusillum gregem electorum: vel ob cōparacionem maioris numeri reproborum: vel pocius ob humilitatis deuocionem dominus nominat: quia videlicet ecclesiam suam quantalibet numerositate iam dilatatam: tamen vsq̄ ad finē mūdi humilitate vult crescere: ⁊ ad promissum regnum humilitate peruenire. Tu autē domine misere. Lectio octaua.

Ideoq̄ eius labores blande consolatus: quia tantum regnum dei querere precepit/ et idem regnum a patre dandum complacita benignitate promittit dicens. Vendite que possidetis: et date elemosinam. Tu autem. Lectio. ix.

Nolite inquit timere Ne ꝓpter regnum dei militantibus huius vite necessaria desint/ quineciam pocius possessa propter elemosynam vendere hortatur. Quod tunc digne fit: quando quis semel ꝓ domino suis omnibus spretis: nichilominus post hoc labore manuum vnde et victū transigere: ⁊ elemosinam dare queat/ operatur. Unde gloriatur apostolus dicens. Argentum et aurum aut vestem nullius concupiui: ipsi scitis quoniam ad ea que michi opus erant: et his qui mecum: subministrauerunt manus iste omnia. Ostendi vobis quoniam sic laborantes oportet suscipere infirmos. Tu Cetera oīa de cōi vnius confessoris et pontificis. Quarta die Lectio prima.

Namirū nou⁹ ille ignis qui recens elapsus e celo per os gabrielis in aurem virginis intrauerat: rursum per os virginis ad iohannis matris aurem introiuit ad paruulum/ et ab ea hora vas electionis sue spiritus sanctus impleret: et lucerna christo do

mino pararetur. Tu autem domine. Lectio secuda

Fuit ergo tunc lucerna ardes: sed interim adhuc sub modio donec super candelabrum poneretur vt luceret omnibus qui in domo sunt ecclesie. Solum adhuc illuminare potuit modium suu intra matris viscera constrictus sed lux erat mundi quado de hoc modio erat eductus O magnu pietatis sacramentum in ipso motu exultacionis erat reuelatum dum latebat ardens lucerna sub tali modio totum mundu paulo post illustratura fulgoribus caritatis Tu autem dne

Et reple. Lectio tercia.

Eta est spiritu sancto elizabetht Consolari: confortare et opem salutis ei conferre aduenerat virgo pia. Et ecce in prima obuiacione repletur spiritu sancto christu tacito expectatum desiderio cernit adesse presentem: et eius genuisse conspicit precursorem. qui oculos aperuit filii: oculos apperuit et matris: vt et ipsa cerneret quid filii exultacio designaret. Et si sene tedeat grauidari/ quid est q tanto inhabitate paraclito/ et in tantaru nouitatum gaudiis leuiter non feratur. Clamauit voce magna et dixit. Benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus vetris tui. Tu autem do. ¶ Quinta die de solennitate diui palladii pontificis et scotorum apostoli super psal. feriales an. capitu. R. hym. omia de communi vni9 confesso. et po(tificis. Oracio.

Deus qui scotorum populo beatum palladium pontifice et fidei catholice apostolum pariter et doctorem prouidisti/ concede nobis quesumus ipsius interuentu tuam ineffabilem consequi misericordiam et vita te mediante perfrui sempiterna Per dominum. Deinde fiat memoria de octauis apostolorum petri et pauli cum hac an. Gloriosi apostoli/ colunne ecclesie veritatis precones/ lapades ardentes/ vos igne sancti spiritus fugatis erroru tenebras mundu illuminastis intercedite p nobis ad dnz q vos elegit. V. In omnem terram. Oracio. Deus cuius dextera beatum petrum apostolu ambulate in fluctib9 ne mergeret. Deide fiat meo. de oc: visitacionis vt decet. Ad matuti. Inuita. hym. an. capitu et Ria omnia de coi vni9 co fessoris et pontificis. Lcto. i.

Palladius pontifex egregius ex egipciaca gente illustris ort9 natalibus sub diuo Euagrio monacho viro religiosissimo q̇ duoꝝ machorioꝝ discipul9 esse ferk/ dū iuueniles ī eū expugnarēt anni sub religiosorū habitu et norma sancte ⁊ deuote militauit: sub cui9 dicione ⁊ regula xp̄iana enūciare fidē didicit ⁊ cognouit/ qui paulo post eius propter vitā approbatā ab angelo assūpto oraculo cōmilitonibus dixit: opportunum nāq̧ est si illū quē predicamus insequi voluerimus nos ea que didiscim9 aliis in ipsius honore qui hec singula nobis subministrat palam edocere et que circa huiusmodi fidem min9 intellexinius fideliter ab aliis discendo investigare. Tu autē. Lectio. ii

Admonitu vero prefati angeli ex egipto romā venit vbi a celestino papa plurimū ī p̄cio habitus est et reputatus/ qui ob eius tūc vite sanctitatem a dicto beato celestino in ep̄m spiritus sancti gracia institutus est/ beat9 interea celestinus dei feruore duct9 cupiens ortodorā ampliare fidē diuino munit9 suffultu apd̄ scotos eugenii hui9 noīs scd̄i regis scotoꝝ imperii sui anno vndecimo nostriq̧ saluatorꝭ iesu xp̄i anno quadrīgentesimo vicesimo quarto beatum palladiū quē nuper ordinauerat antistitē ⁊ fidei militē persuasit vt scotoꝝ genti romanā catholicāq̧ fidem predicaret. Tu autē. Lectio. iii.

Quibus cū omni humilitate quā enarrare phas est annuens vltro consensit secūq̧ acceptis monachis nonnullis aliisq̧ pluribus viris vite approbatissimis deū timētibus vers9 scociā (diuinā in hunc qui sequitur modum de latere accipiens legacionem) profectus est/ in tui apostolatus sortē scotorū regnū suscipe opusq̧ fac euangeliste potens est enim deus vt augeat tibi graciam. Tu. Lctō. iiii.

Taleq̧ dicto beatissimo celestino palladi9 ep̄us suis cū cōmilitonibus viris clarissimis maris grandia pericula minime formidantib9 in scociam peruenerunt ante quorum aduentū scotorū gens p̄fata/ per marcū et dionisium viros religiosos xp̄i in magnam partem habebāt fidem romano presidente imperio victore huius noīs primo q̇ pro xp̄i nomine duruꝫ subiit martyrium/ habētes fidei doctores vt sacramentorū mi=

nistros presbiteros et mona chos primatiue ecclesie soluz modo sequẽtes ritũ et cõsuetudinẽ de cuius historii testi monio sequit carmẽ. Christi transactis tribus annis atqz ducentis Scocia catholicam cepit inire fidem. Roma victore p̄mo papa residẽte. Prĩ cipe seuero martyr et occubu it. Tu autem. Lectio quinta

Regnante inclito principe eugenio scotorũ rege superil lustri qui beatũ palladiũ cuz illis eũ cõcomitantib⁹ gaudẽs honorifice suscepit. Tra didit nãq eidẽ possessiones varias et habitandi mãsiones aliaq vite necessaria qui cũ suis sequacib⁹ p totum re gnũ predicantes et euãgelizã tes verbũ dei enũciauerũt/ eũ tes vero p vniuersã scociam vsq ad culros peruenĩũt quo in loco beat⁹ palladi⁹ sanctũ reperit seruanũ virũ deuotũ mansuetũ et piũ quẽ ei⁹ exigentib⁹ meritis catholicum iuxta romane ecclesie morem rite ordinauit episcopũ et in eadem fide diuinit⁹ informa uit: qr tanti genti misteria et ecclesie dogmata solus ĩpẽde re minime sufficiẽs extiterat sanctũ dei seruanũ in omni scotorum gente suum cõstituit suffraganeum. Tu. Lctõ. vi

Deinde cũ vicinas plustra ret prouĩcias verbũ vite et ec clesie dogmata salutaria per docuit. Festa simul et eorũdẽ solẽnitates obseruari ac sacramenta ecclesiastica ministrari et decenter recipi instituit/ ecclesias cõsecrauit vesti mentis sacerdotalib⁹ modũ imposuit/ et ab eisdem horas canonicas dicẽdas prout ecclesia instituebat romana so lẽniter iussit Sacerdotes et alios in ecclia dei ministros ordinauit: pctã cõfiteri sacer dotib⁹ p̄dicauit: et plurima ĩ de miracula p eũ quotidie fie bant: in tantũ q tot⁹ popul⁹ tanq a deo missũ celit⁹ habebant et venerabant. Interdũ inter cetera sua magnifica gesta cũ ternanus põtifex nasceret ab obstitricib⁹ debi lis nature esse iudicaret: q de ipsius vita plurimũ dubitarent sic q ecclie deferri p sacramento baptismatis recipiendo plurimũ formidarent affuit: et tũc btũs palladius qui aquã vnde puerũ baptizaret nõ haberet facto crucis signaculo in terra euulso cespite fons indeficiẽs saliẽtis aq̃ corã cũctis ebuliuit ĩ q̃ lo co spũs scti noĩe ĩuocato bea tũ puerũ baptizauit Nomen eidẽ imponens ternanus qui

postea vt preceptorē suū & patrem in cūctis viuēdi modis insectat9 est/ tandē btūs palladius variis p eūdē miraculis diuinit9 ostēsis ānoꝝ plenus apud lāgforgund ī mernis in pace requiescit beata.

Eu. Scdm matheum. xv. ca.

IN illo tpe dixit ies9 discipulis suis parabolam hanc. Homo quidē peregre pficiscēs vocauit seruos suos/ et tradidit illis bona sua. Et reliq. Omel. haymonis. l. vii

In similitudinib9 quas ad ignoranciā nostrā instruendam dn̄s proposuit/ sollicite considerandū est: quia sic q̄dam ad nostrā proponūtur ammonicionē vt specialiter ad ipsum dei et hoīm ptineāt mediatorē. Qd in hui9 lectionis serie cōprobatur cū dicit Homo quidē peregre proficiscens vocauit seruos et tradidit illis bona sua. Homo enī iste per similitudinē dn̄s ies9 xp̄s accipiendus est: q̄ cum sit deus ante secula: homo fact9 est ī fine seculorum. De quo scriptū est/ homo fact9 est in ea et ipse fundauit eā altissimus. Iste autē homo pegre profectus est qn̄ carnē suam quam ex hominibus assumpsit: ascendendo in celum eleuauit/ ex eo enim tēpore quo primo homini dictū est. Terra es et in terrā ibis/ loc9 proprie carnis terra est. Sed iste homo peregre pfect9 est/ quia caro quā assūpsit/ non corrupcionem vidit/ sed post resurrectionē ī celos ascēdit. l. viii

Huius hoīs serui homines sunt/ quos sibi ad seruiendū seqꝫ laudandū racionabiles condidit. Huic autē hōi seruire sūma libertas est/ ab ei9 seruitute recedere turpissima seruitus est. Huius esse seruuꝫ gloriabatur paulus cū dicebat. Paulus seruus xp̄i iesu. Et iteꝝ gracias ago deo meo cui seruio a pgenitorib9 meis: et psalmista. Ego seru9 tuus et filius ancille tue. Et iterum Seruus tu9 sū ego. Bona autem huius hoīs/ spiritualia dona sūt id est virtutes anime/ q̄ de hui9 bonitate sūt nate/ et illi9 largitate nobis collate/ qualis est charitas/ pax. paciencia. humilitas. castitas. sobrietas/ & his similia Ergo peregre pfectur9 vocatis seruis tradidit bona sua. quia spiritualib9 spiritualia dona concessit. Ei quia eadeꝫ dona nō oēs equaliter accipiunt/ sed scdm dātis distribucionem ali9 plus alius min9 proficit et ideo recte dicitur. Et vni dedit quinqꝫ talenta:

alii autem duo. alii vero vnũ vnicuiqꝫ secundũ ꝓpriã vir tutem et ꝓfectus est statim. Sicut talentũ Tu. Lctõ. ix. apud ãtiquos variis modis liberabatur/ ita dona spirit⁹ sancti diuersa sunt iuxta acci piencium merita/ nõ in se sed in aliis qui ea accipiunt. Nã vt ab vno dño diuersa dona seruis dantur/ iuxta illud qđ ait apostolus Alii quidẽ per spiritum datur sermo sapien cie/ alii autem sermo sciencie scđm eũdem spiritum: alteri fides in eodẽ spiritu: alii grã sanitatũ in vno spiritu: alii operacio virtutũ: alii ꝓphe- cia: alii discrecio spirituum: alii genera linguarũ: alii in- terpretacio sermonũ. Hec au tem oĩa operatur vnus atqꝫ idem spiritus diuidens singu lis prout vult. In quinqꝫ er- go talentis quĩqꝫ sensus cor- poris designantur/ per quos exterior homo regitur. visus videlicet: auditus gust⁹. odo ratus. et tact⁹: in duob⁹ autẽ intellect⁹ & operacio designa tur. Et vnius talenti nomĩe intellectus solũmodo expri- mitur. Tu autem. In laudi. horis et ad scđas vespe. om- nia de cõmuni vni⁹ confesso. et pontifi. sed cum memo. ad matuti de apostolis cũ hac ã.

Isti sũt due oliue. V⁹. Annũ- ciauerunt opera dei. orõ De us cuius dextera. Deinde fiet memo. de octa. et de transla- cione sancti thome martyris

¶ Sexta die de translacione sãcti thome marty. sup psal. feria. Ad vespe. oĩa de cõmu- ni vni⁹ mar. et põtifi. cũ hac

Deus q̇ (oraciõe. Orõ nobis translacionẽ be ati thome martyris tui atqꝫ pontificis celebrare cõcedis: te supplices exoram⁹: vt eius meritis et precib⁹ a viciis ad virtutes: et a carcere transfe ramur ad regnum. Per dñm Deinde fiet memo. de octa. visitacionis scđꝫ ordinẽ quo supra ĩ notatur. et de aplis cũ hac ãn. In regeneraciõe. V⁹. Annunciauerũt opera. Orõ. De⁹ cuius dextera beatũ pe- trum. Ad ꝯpleto. oĩa fiant si cut ĩ festo trinitatis. Ad ma tuti. et ad alias horas omĩa fiant de cõi vni⁹ martyris & pontificis cum capitu. ãnis

Gaetrespõso. eiusdẽ. Lcõ. i Loriosissimi martyris thome trãslacionẽ fr̃es cha- rissimi: dignis ĩ dño laudib⁹ recẽsẽtes pie mẽtis affectu pẽ semus: que quasi felici p̃sagio in ipsius trãslacione concur- rebant. Anno igit̃ quĩquage simo a passione sua: ei⁹ trãs-

lacio adimpleta est. Hic enim ãnus iubileus est/ id est remissionis. Unde honori⁹ papa tercius accessuris ad solẽnitatẽ trãslacionis eius annuatim remissiones tales ꝯcessit: quales retroactis tẽporibus nusꝗ̃ meminimus romanos pontifices indulcisse. Lcõ. ii.

Ad memoriã reuocem⁹/ ꝙ die martis translacio ĩpleta est: die enĩ martis multa specialiter ꝑuenerũt. Die igitur martis nat⁹: die martis ĩ exiliũ act⁹ est: die martis apparuit ei dñs apud põtiniacum dicẽs/ thoma thoma glificabitur in sãguine tuo ecclesia mea. Die martis ab exilio reuers⁹: die mart; occubuit. l. iii

Qualiter trãslacio ei⁹ ĩpleta est audiamus: venerabilis pater stephan⁹ cãtuarieñ eps̃ richardus salisberieñ epũs: et vvalter⁹ prior cõuẽt⁹ eiusdẽ loci/ cũ hymnis et cãticis spiritualibus ad sepulchrũ inclinato iam die ꝑuenerũt/ et totã noctẽ q̃ diẽ trãslaciõis ei⁹ precessit/ in vigiliis et orõnibus agebant. Medie lectio. de octa. visitacionis. Lcõ. iiii

Mulier graciosa ĩuenit gloriã deuotissime visitacionis officiosissime preuenientisqꝫ salutacionis: gliam digne ꝑ meruit vere laudis. Que se velut vnã de ceteris mulierib⁹ ostẽdebat/ q̃ et quãta erat digne spũs sãctus declarabat. Clamauit voce magna: non tã clamosa ꝗ̃ deuota: nec solũ ad intẽcionẽ loquẽtis referẽdũ est ꝙ dr̃ voce magna: sed ꝙ verba magni mysterii ꝑlatura esset insinuat. Magna enĩ vox aliqͩ magnũ sẽtire demõstrat: magna eciam voce dicẽda est vsa fuisse: qr̃ illã vocẽ cũ magna cordis exultacione ĩ cõmẽdacionẽ magne ꝟginis ꝓferebat. Bñdicta in ꝟginib⁹/ q̃ bñdici sp optabat. Offerent regi ꝟgines sed post eã. Nã sibi vendicat ipã ꝑmatũ/ si rerũ ꝑ̃cia de caritate pẽsam⁹: q̃ ꝑma ĩ terris ꝓposuit ãgelicã vitã ducere sup oẽs est Hec ẽ q̃ sola sñ exẽplo illibatã deo vouit sctimonie puritatẽ. Que eciã puritas ꝟginitati illi valeat cõparari/ q̃ tã aliena ab oĩ ĩpuritate inuẽta est vt digna iudicaret q̃ sacrariũ spũs sctĩ et dei vnigeniti fieret habitaculũ. l. v.

Hec ẽ illa speciosa rosa cui⁹ carnẽ deus esse mũdicie indicauit: ꝙ eã sue diuine puritati vnire nõ desperit. Proinde nouũ illud cãticũ quod solis dabitur in regno cantare virginibus/ ipsa regiã virginuꝫ virginitatis primitiua est

pre ceteris cātatura. Benedi cta et in mrib9: in qua eue ma ledictio mutata est/ que sola a generali maledictione libe= ra/ sine iniquitate/ sine corru pcione spū sancto superueniē te cōcepit. sine grauamine tulit sine dolore filiū pturiit. l. vi.

Quod si attendimus cuius mater que iam patuit lingua eciā si angelica sit dignis ex= tollere laudibus matrem dei non sufficit. Optima virgo virginitas fecundata marie preuilegiū est nō dabitur al= teri/ qr non auferetur hoc sin gulare ab ea in eternū. Bene dicta tu in mulieribus que so la ī qua virginitas et fecūdi= tas obuiauerūt sibi. Magnū est esse virginē sed longe am plius per oēm modū maius est esse dei matrem hoc vnū est/ quia nullam similē/ visa est/ nec habere sequētem: gau diū matris habens cū virgi= nitatis pudore/ qr sola sine ex emplo placuit genitrix virgo genitori suo. Lectio. vii. abs qz exposicione euangelii.

Post mediā noctem quatuor electi ad hoc sacerdotes ad se pulchrū accedētes: sctīssimū ipsius caput cum honore le= uabant et cum deuocione sin gulis deosculandum offere= bāt. Tūc archiepyscopus/ et ceteri oēs ī aspectu delectati su mentes preciosas reliquias/ in quadā capsa reposuerūt: et eā ferreis seris firmantes: in locū honestū detulerīt vsqz in diē trāslacionis solēniter faciende. Tu aūt. Lectio. viii

Adueniente igitur trāsla= cionis die pñte maxima mul titudine tā diuitū ꝙ pauperū pādulphus apostolice sedis leg atus cantuariensis et remensis archiepi: epiqz et abbates cū co mitibus et baronibus pdictā capsam pñte rege henrico ter cio: super humeros suos susce perunt/ et in loco vbi nūc ho noratur cum omni gaudio collocauerunt. Tu aūt. l. ix.

Beatus itaqz martyr signis et miraculis preambulis: co mitātibus et sequentibus: to tā sue translacionis solenni tatē adornauit: cecis ad visū surdis ad auditum/ mutis ad loquelam: et mortuis ad vi= tam restitutis. Cōsūmataqz est hec translacio anno domi ni gracie millesimo ducente= simo vigesimo: nonas iulii: hora quasi tercia/ a passione ipsius martyris anno quin= quagesimo. Tu autem dñe.

Si dies dñicus ifra. octa. eue nerit et vacauerit a festo. ix. lectio. hoc modo fiat seruiciū Ad. primas vesperas. ātipho.

Scandit. ps. Dixit domin⁹. et ceteri. ps. Cetera omnia sicut ī prima die pter. R. qd nō dicetur. Meoria de dñica de trinitate et pcessio ante crucem. In redeundo de omnibus sanctis. ān. Saluator. V. Letamini. or. Infirmitatē. Ad mat. Inui. y⁹. ā. ps. V. et R sicut in pma die dicāt. lc. i

Postq̄ summi regis nūcius salutiferum illud aue deferēs elizabeth cognate mirificum conceptū regie virgini ītimasset/ exhilarata et gaudio et feruore charitatis accēsa. Exurgens abiit in mōtana cum festinacione exurgens inquit a quiete videlicet sancte contemplacionis sui dilecti āplexibus spiritualibus sponsum suū nichilominus in sinu ferens ipsoq suggerente. Hec speciosa amica trinitatis de suo thalamo/ colūba pudicicie prope rat de cauerna: non sine angelice comitatu milicie: vt pium officiū charitatis persolueret: omnemq iusticiam angelorum dña adimpleret. l. ii

Uirgo olim patribus celit⁹ promissa portans illud preciosū depositū/ portās onus leue: portans a quo portabatur/ de cubili iam innotescenda mundo processit: et post vmbrā legis quasi noui tpis gracie aurora cōsurgens: so leq iusticie montes illustrās diem salutis aduenisse monstrauit. Et intrauit domum zacharie. Hec domus dñi/ tēplū dei/ sacrariū spūs sancti. Et ipsius diuinitatis non solū spūali: verūeciam corporali gloriosa habitacione repletū. Hec est archa noui testamenti ipm continens testa torem/ que domum zacharie intrauit. Tu aūt. Lectio. iii.

O q̄ felix hec domus: multo namq felicior ad eius benedicēda introitū q̄ domus olī ab eodem ad veteris huius figure ingressū. Sctā et immaculata virginitas in maria: salutauit elizabeth/ pulchrū erat et dignū omni admiracione spectaculū tā eminētis atq amantissime cognaciōis deuotum intueri occursum. Salutacionis obsequio preuenit seruam dña/ seniorem puella plena celesti dulcedine cognatam dulciter amplexatur/ gaudiū matris habēs cū vginitatis decore: matri pie congratulatur sterili/ pro miraculose fecūditatis honore

Benedictus fructus (lc. iiii. in quo benedicende sūt omnes gentes/ qui est super oēs deus benedict⁹ in secula/ ani

marũ esurienciũ et sicienciũ iusticia ipsorum quoque angelorũ esca et potus ex cuius benedictionis pulchritudine tu accepisti a ceteris mulieribus longe differencius. Ideo benedicta in mulieribus/ quia ipse te preuenit in benedictionibus suauissime dulcedinis. Singularem in mulieribus consecuta es benedictionem vt sola sis virgo fecũda mater: non cuiuscunque sed dei. Nec eue maledictioni subiacens aut legi/ grauida sine grauamine/ et pariẽs sine dolore. Tu aũt dñe. Lectio. v.

Et factũ est vt audiuit salutacionẽ marie elizabeth exultauit infans in vtero ei9. Iocũda vox: eloquiũ dulce: qđ exultare fecit in gaudio quẽ materna viscera claudunt. Mater salutat matrem/ sanctificat infans infantem xp̃s baptistam iohannẽ in spiritu sancto baptizabat. Iohãnes vero precursoris officiũ: qđ voce non poterat exultacionis gaudiis exhibebat. Et repleta est spiritu sancto elizabeth: mox supra rẽ mirabilẽ virginis dignitatem diuinã que presenciã expauescens clamauit voce magna et dixit. Unde hoc michi vt veĩat mater domini mei ad me. Tu autem domine. Lectio sexta.

Non est hoc michi a me famula tua/ vt fatigeris et ĩuenteratam visites peccatricem sed ab ineffabilis tue dulcedinis humilitate. O veri ligni vite celestis plãta preciosior cunctis sanctior vniuersis/ que sola inueniris digna fructum salutis portare. Desponsauit te vir iustus: sed adamauit te dominus meus et clandestinum illud connubium sub vmbracione deprehendit. Ecce enim vt facta est vox salutacionis tue in auribus meis diuino fulgore illustratus est venter meus: et tui fructus dulcedinẽ sp̃eciẽs tuique vernantis flosculi pulchritudine delectatus o paradise dei exultauit ĩ gaudio infans in vtero. Tu autem domine miserere nostri.

Secundum lucam. i. capl'o.

In illo tempore. Exurgens maria abiit in mõtana cum festinacione in ciuitatem iuda. et intrauit in domum zacharie. et salutauit elizabeth. Et reliqua.

Omelia beati Ambrosii episcopi. Lectio septima.

Morale est omnibus vt qui fidem exigunt: fidem astruant. Et ideo angelus cũ abscondita nunciaret

vt fides astrueretur: exẽplo senioris femine sterilisq; conceptũ virgini marie nũciauit vt possibile deo omne qđ ei placuit assereret. Ubi audiuit hoc maria: nõ quasi ĩcredula de oraculo: nec quasi incerta de nũcio: nec quasi dubitans de exẽplo: sed quasi leta pro voto: religiosa ꝓ officio: festina pre gaudio: ĩ montana perrexit. Que enĩ iam deo plena nisi ad superiora cum festinacione conscenderet: qꝛ nescit tarda molimina spũs sancti grã. Discite ⁊ vos mulieres sedulitatẽ quã pregnantibꝰ debeatis exhibere cognatis. Maria que ante sola ĩtimis ĩ penetralibꝰ versabatur: nõ a publico virginitatis pudor: non a studio asperitas monciũ: nõ ab officio prolixitas itineris retardauit. In montana cũ festinacione: virgo officii memor: iniurie ĩmemor: affectu vrgẽte non sexu: relicta domo perrexit. Tu autem. Lectio viii

Discite virgines non circũcursitare p alienas edes: non demorari in plateis: non aliquos in publico miscere sermones. Maria in domo sera festinat ĩ publico: mãsit apđ cognatam suã tribus mensibus. Eteni que propter officium venerat: inherebat officio. Mansit tribus mensibus non qꝛ domꝰ delectaret aliena: sed quia frequenciꝰ videri in publico sibi displicebat Didicistis virgines pudorez marie: discite humiles et humilitatẽ. Uenit propinqua ad proximã: iunior ad seniorez: nec solũ venit/ sed eciã prior salutauit. Docet enĩ vt quãto castior virgo sit: tãto humilior nouerit deferre honorem senioribꝰ Fit magistra humilitatꝭ: in qua est professio castitatis. Est ⁊ causa pietatis: est eciã norma doctrine Contuendũ enĩ est: quia superior venit ad inferiorẽ vt inferior adiuuetur. Maria ad elizabeth: xp̃s ad iohannem. Deniq; eciã postea vt sanctificaret baptismũ dñs venit ad baptismũ. Cito quoq; aduentus marie et presencie dñice beneficia declarantur. Simul enĩ vt audiuit salutacionem marie elizabeth exultãs infãs in vtero eius: et repleta est spiritu sancto. Lcõ. ix.

Uide distinctionẽ: singulorum verborꝫ ꝓprietates. Uocem prior elizabeth audiuit: sed prior iohannes graciam sensit: illa nature ordinẽ audiuit: iste exultauit racione misterii/ illa marie: iste dñi sẽ

sit aduentum. Femina mulie ris/ et pignus pignoris. Iste graciã loquũtur: illi intus operãtur/ pietatisq; misteriũ maternis adornatur ꝑfecti-bus. duplicicq; miraculo ꝓphe tant matres spiritu paruulo rum. Exultauit infans ĩ vte ro: repleta est mater Nõ pri⁹ repleta est mater ꝙ filius: sed cum filius repletus esset spũ sancto repleuit et matrẽ: ex-ultauit iohannes/ exultauit et marie spirit⁹: exultante io hãne repletur elizabeth. Ma riã tñ nõ tũc repleri spiritu sctõ: sed spiritũ eius exultare cognouimus. Incõprehensi-bilis enĩ incõprehensibiliter operabatur in matre: et illa post conceptuz repletur: ista ante cõceptum. Benedicta tu inter mulieres et benedictus fructus vẽtris tui. Nouit ser monẽ suũ spirit⁹ sanctus nec vnꝙ obliuiscitur et ꝓphecia non solũ rerũ complet mira culis: sed eciã proprietate ver borũ. Quis est iste vẽtris fru ctus: nisi ille de quo dictũ est Ecce hereditas dñi filii mer-ces: fructusq; vẽtris. hec here ditas dñi et filii merces fruct⁹ q; illius sunt/ ꝗ de marie ven tre ꝓcessit. In lau. vna sola ãn. Ad ṗmã et ad alias hor. oĩa fiãt sicut ĩfra oc. ¶ Sep tima die infra octa. Lectõ. i.

Et beata sup ipsos quoq; angelorum spirit⁹: que tam ĩeffabili promissione ma gna fide credidisti: qm̃ perfici entur ea que dicta sunt tibi a dño. Et ait maria Magnifi-cat aĩa mea dñm. Magno ꝗ-dẽ preconio se deuota humili tas beate virginis nil sibi pas sa est ascribi/ sed in eũ vniuer sa refudit cui⁹ in se beneficia laudabãtur. O mater inquit venerabilis/ spiritu sãcto ple na magnificas matrem dñi: sed magnificat aĩa mea dñm In voce mea filiũ phibes ex-ultasse in gaudio: sed exulta uit spiritus meus in deo salu tari meo. Tu autẽ. Lctõ. ii.

Et ipse quoq; tanꝙ amicus sponsi gaudio magno gau-det propter vocẽ sponsi. Be-atã me dicis esse qr credidi: sz beatitudinis et credulitatis causa respectus est supne pie-tatis. Et ex hoc beatam me di cent oẽs generaciones/ qr re-sperit deus hũilitatẽ ancille sue: in sua mĩa: faciens michi magna. Mansit autez apud illam: sibi vtiq; sedule mini-strans: non tempore breui sed mensiũ quasi triũ Leuis igit grauide labor: que beatis su-stentatur manibus: fouetur amplexibus/ solatur verbis/

recreatur aspectibus/ nec potuit esse periculū/ vbi salutis vniuerse astitit apotheca. l. iii
Iam ergo mater mīe: p hūc sincerissimū tue pietatis effectū: rachel mater ad te clamans tuū de excelsis visitacionis solaciū deprecatur vt que sola interemisti hereticā prauitatē: īterimas scismaticā: quatenus tranquillā vitā ducentes/ pacis auctorē teqꝫ mediatrice rite glorificemus vnanimes debitas illi semp laudes alacriter persoluētes cū quo sedes regina suauiter cūcta disponens in secula seculorū. Amen. In octa. die ad veš super. ps. hec sola. ān. Eterni regis. ps. Dixit dñs. Et ceteri psal. de sctā maria. Cplm. R. et c. oīa sicut ad primas vš. Ad mat. Inui. trip. tota cātet hysto. sicut ī die. l. i
BEata prius sterilis elizabeth cū gaudiū ī vtero per presenciā marie gustauerit: premissa mulieris excellenti glia subdidit. Et bñdictus fructus ventris tui in fructibus bñdictis/ sed signāter ventris tui/ paradisi voluptatis aureole aromatum orti conclusi consistorii spiritus sancti cultu/ benedict⁹ fruct⁹ paterni vteri et benedictus fructus vētris tui. Hūc cernēs ventris mei infantulus exultauit preciosus fructus: celi ciuiū vita perpetua et sēpiterna: per te datur hominibus: vt viuāt in eternū Et vnde hoc michi vt veniat mater dñi mei ad me nō ignorat elizabeth operacionē sācti spūs: qꝫ prophete mater a matre dñi ad profectū sui pignoris salutet. Verū hoc nō sui meriti: sed diuini muneris esse fatetur. Illa namqꝫ quare inquit hoc michi: quibus meritis/ qua iusticia. Nōne mater dñi mei iure exaltāda super choros angelorum Unde michi tanta maiestas/ cur infimā te exhibes dñi mei mater. Cur latere vis lucernā mūdi: luna plena solari lumīe sol ī quo sol iusticie posuit tabernaculū suū miraculū sēcio misteriū agnosco. l ii
Ecce eī vt facta est vox salutacionis tue in aurib⁹ meis exultauit in gaudio infans in vtero meo. Reuelante spū sancto quo impleta erat elizabeth/ intelligit quid infantis exultacio designaret/ venisse saltē sanctā matrē illi⁹ cuius precursor futurus erat Que ergo prius erubescebat onus parturientis/ dum ne sciret mysterium religionis: iam nūc bñdicebat. Et que se

prius occultabat qr filiũ ↄcīperat nũc ꝙ pphetã genuit se declarat. Exultauit in gaudio inquit nõ mediocre gaudiũ hoc est spũ sc̃tõ sed tanto intẽsiꝰ: quãto infãtulus adhuc īepcioꝛ naturalr̃ ad gaudendum haberetur. Attẽdãt vani gaudii sectatoꝛes quo doloꝛe admixtũ est illud cuiꝰ extrema luctus occupat ꝙ purũꝙ deliciosũ sũt veꝝ gaudiũ qd nõdũ nati puuli aĩaꝫ liq̃facit. huiꝰ gaudii pticipes soliꝰ dei amici sũt. Tu aũt. Lectio. iii

Et btã q̃ credidisti filia spõ veri salomonis supuenientẽ singularẽ et vnicã vidit colũbã/ vnicãꝙ pfectã et dignã p dictã beatã. Btã es maria in btĩtudĩe quã in te habes recubãtẽ/ btissima eris cũ ĩ regno ipm associaberis recũbẽtẽ Fides magna btĩtudinẽ pmeret ꝛ eo maioꝛẽ q̃ fuerit fides maioꝛ Fides maioꝛ ideo dici põt cũ inestimabilioꝛi assercioni credere nõ recusat. Et q̇d credidit virgo fidelis ꝙ verbũ dei caro fieret/ per qd facta sũt oĩa et dñs maiestatis quẽ nõ capit vniuersitas creature/ intra viscera virginea. se clauderet factus hõ. Nullũ opus dei maius ĩcarnacionis mysterio. Hoc vere tã magnũ ꝙ a cũctis infidelibꝰ impossibile iudicat. Perficiẽtur ea q̃ dicta sũt tibi a dño. L. iiii

O pꝛeclara pphecia qñ elizabeth futura vt p̃sẽcia cernit. Hec secreta celestis secretarii dicta cognoscit futura pꝛedicit. Perficiẽtur inquit cõcepisti vt dic̃tũ est/ ꝛ pariẽdo dicta pꝛeterita pficiẽs quẽ de celo tua pulchꝛitudine inuisibiliter attraxisti oĩum saluatorẽ visibiliter ostẽdẽs mũdo. perficiẽtur in te: pficiẽtur in eo. Erit enĩ magnus qꝛ magnus est deus noster. qꝛ magnificauit eũ in cõspectu regũ adeo vt adoꝛẽt eũ oẽs reges terre. Oẽs gẽtes seruiẽt ei ꝛ filiꝰ altissimi vocabit. nõ rapina sed natura. Et dabit ei dñs sedẽ dd pr̃is eiꝰ nõ terrenã sꝫ verã sedẽ sup alas cherubin ꝛ seraphin cũ q̊ gl'iosa regnabis in eternũ. Lectio. v

Et ait maria Magt aĩa mea dñm Auditis marie elizabeth p̃coniis dona q̃ pcepat ãpliꝰ tacere nõ valuit Et q̃ v̾ginali pudoꝛe pꝛiꝰ acceptũ mysteriũ texerat iã ↄgruo tp̃e patefecit nec potuit se vltiꝰ ↄtinere cũ spm̃ sc̃m̃ quẽ ĩtra coꝛdis sui secreta tãta plenitudĩe redũdãte sẽciebat. p or; alieni claustra erupisse cernebat. Nemo huiꝰ cãtici v̾ba putet leuit exponẽda q̃ nimiꝝ de tã pfũda

investigacione digne poterūt penetrari: anima mea dn̄m/ et in domino magna effecta dn̄m confitetur magnū cui9 magnificam potenciam non factū non casum/ sed magnificat anima mea dominum. Exultauit spūs me9 hylaris id est deuotus in deo salutari meo. Tu aūt domine. l. vi

In eo qui est deus est et hō iesus dulcissimus filius me9 Tanto munere sublimauit me de9 ꝙ spūs me9 ī illi9 sola mēoꝛia delectaꝛ. Qꝛ respexit hūilitatē ācille sue oculo mīe nō nobilitatē generis nō foꝛmā coꝛpoꝛis nō eloquēcie sua uitatē. Et qd natura hūana per supbiā ꝑdidit ꝑ hūilitatē diuina ꝓpiciacio reparauit. Uera hūilitas btē ꝟginis q̄ in iudicio suo ācilla erat hūilis. Et solo grē respectu sublimis. Et q̄ ancilla inquit sua mater dei efficitur nec dubitat se electā ad incōpꝛehēsibile hoc misteriū admirabile cō merciū aut īscrutabile sacramētū et noīat se ācillā. Mardus aromatic9 flos redolēs odorifera hūilitas/ virt9 ima sūmis cōciliās cui9 odoꝛ inexhauste suauitatꝫ regē ab eterno paternitatis sinu attraxit a cubili. Ecce enī ex hoc beatam me dicēt oēs gn̄aciones

Secūdum lucā. i°. capitulo.

In illo tēpoꝛe. Exurgēs maria abiit in mōtana cū festinacione in ciuitatem iuda: ⁊ ītrauit domū zacharie et salutauit elizabeth. Et. ꝝ.

Omel. de diuersis tractatib9

Ecce virgo btā es (l. vii. ꝓpter beatitudinis tue singularē pꝛerogatiuā/ ꝑ singulas gn̄aciones: tā chara es oībus: tā amabilis vniuersis et tam deuota vt dignū est ꝙ hoīes te btificent affectu: vt si cūcti loqui gestiāt quicquid dicatur de īdicibili eo ip̄o qd dici potest vel potuit minus placeat minus acceptetur/ qꝛ fecit michi magna qui potēs est et sanctū nomē eius. Potēs est sc̄ūs dn̄s magna et sācta fecit incarnacionis videlꝫ et redēpcionis mysteria/ que oīa pꝛi9 facta trāscēdūt ⁊ ip̄a in me: et michi fecit ad meam magnificacionē singularem Māsit apud illā quasi trib9 mēsibus. Felix parens elizabeth/ cui soli assistit vniuersi mundi creatoꝛ cuius pꝛesidium eius confoꝛtat senectutē cuius fōs leticie gemitus consolatur laboꝛātis continue. Hui9 sc̄tissime visitacionis audiuimus hystoꝛiā imitemur et foꝛmam. Tu aūt. l. cō. viii

Sedeat aīa fidelis cū maria

in cōclaui cōsciēcie vacās de
liciis cōtemplacionis supne.
Cōsolabit eā celestis nūcius
deliciosus videlʒ sapoꝛ feruē
tissime deuocionis. In ppo=
sito felici cōcipiet xp̄m: hone
sta vero opacione pdeūte in
lucē xp̄m pariet: floꝛēt pseue
rāte semp grā castitatis post
verbi cōceptū. Pꝛogressa est
mater hūilitatis ad mōtana
vt elizabeth pturiēti solaciū
dulce cōferret: sic et aīa q̄ iā
honestū cōcepit ppositū tē=
dat in mōtana virtutū dili=
gētis obsequii grām egētib⁹
collatura. Tu aūt. Lctō. ix.
Imitemur frēs carissimi sā
ctā et hūilē virginē ī obseq̄o
hūilitatis/ imitemur et deuo
tā elizabeth in opibus virtuo
sis: vt nūc ī senectute nrā ho
nestū ppositū ꝯcipiam⁹. Dul
cis est enī miseracio dīne pie=
tatis/ q̄ ī felicib⁹ fecūdat opi
bus: fecūdet nrām senectutē
q̄ sterilē habuim⁹ iuuētutē:
depcamur te mater viuēciū
vt hec p tue visitaciōis grām
cōsequamur Copiosa caritas
tua nroꝝ coopiat multitudi
nē pctōꝝ. Et tua fecunditas
gliosa: fecūditatē nobis cōfe
rat meritoꝝ Fac o bn̄dicta p
gciā quā īuenisti/ p ꝓrogati
uā quā meruisti/ p mīam quā
pepisti: vt q̄ mediante te fieri
dignat⁹ est pticeps īfirmita=
tis nrē ⁊ miserie/ te q̄cꝫ īterce
dēte pticipes faciat nos glie
et btītudinis sue ies⁹ xp̄s fili⁹
tuus dn̄s noster: q̄ est sup oīa
deus bn̄dict⁹ ī secula. Amen.
In laud. oēs āe dicāt. ⁊c. oīa
sicut ī die ad p̄mā ⁊ ad omēs
alias hoꝝ sicut īfra oct. ad. ii
vs. āe. ps. ⁊c. sicut ī. i. die p̄ter.
R. qd nō dicet. (Sctōꝝ pcessi
et martiniani martyꝛis. Or
Deus q̄ nos sctōꝝ mar
tyꝝ tuoꝝ pcessi ⁊ mar
tiniani cōfessionibus gliosis
circūdas ⁊ ptegis: da nobis
eoꝝ imtacione pficere/ ⁊ īter
cessione gaudere. p. Ad matu
tres. lc. fiāt. Inuita dup. l. i.
Eodē quocꝫ tp̄e: quo nū
ciatū eēt paulino magi
stro officii ꝙ pcessus ⁊ marti
nianus xp̄iani effecti fuissēt
missis militib⁹ iussit eos ī cu
stodia recludi. Altera aūt die
p̄cepit eos sibi pn̄tari: q̄bus ⁊
dixit? Sic stulti facti estis: vt
deserētes deos quos inuictissi
mi pꝛicipes colūt sacramēta
milicie nostre cōtēnatis. l. ii.
Martinian⁹ rn̄dit. Nos mo
do cepim⁹ habere sacramēta
milicie celestis. Paulin⁹ ait/
deponite iā amēciā coꝛdis ve
stri: ⁊ adoꝛate deos īmoꝛta=
les q̄s a cunabulis venerati
Sctī estis. martyꝛes dixerūt/

non licet nobis hoc facere: qr xpiani sumus. Tu. Lectio. iii
Post triduū autē paulinus arrept⁹ a demonio expirauit Tūc fili⁹ ei⁹ pōpin⁹ cepit vociferādo clamare ad palaciū pergēs. Moderatores et gubernatores reipublice subuenite: vt extinguātur arte magica ībuti. Hec audiēs nero īperator: iussit eos extingui: tūc preses data in eos sentencia iussit eos duci foras muros vrbis rome in via aurelia: ibiqꝫ simul sunt ꝓ christi nomine decollati. Cetera omnia de communi plurimorum martyrum. Et est notandum qꝫ semper festum reliquiarū celebrat dñica prima sequente octa. visita. btē marie vgi. sub solēnitate maiori duplicis festi qđcūqꝫ nāqꝫ festū illo die cōtigerit nichil de eo fiet ꝑpter huiusmodi festi solennitatē. ¶ In festo reliquiarū. Ad ꝑmas ves. ān. Sācti ꝑ fidē vicerūt regna opa ti sūt iusticiā: adepti sūt repromissiones. ps. Laudate pueri ān. Isti sūt sācti q̄ ꝓ dei amore minas hominū cōtempserūt sancti martyres ī regnuꝫ eternū exultant cū angelis: O q̄ preciosa ē mors sctōꝝ q̄ assidue assistūt ante dñm: et abinuicem nō sunt separati. ps. Laudate dñm oēs gen. ān Absterget deus omnē lachrimā ab oculis sanctoꝝ ⁊ iā nō erit ampli⁹ neqꝫ luct⁹ neqꝫ clamor: sed nec vllus dolor: qm̄ priora transierūt. ps. Lauda aīa mea dñm. ān. Sāctū ⁊ verum lumē ⁊ admirabile mini strans lucē eis qui ꝑmāserūt in agone certaminis recipiēt a xpo splendorem sempiternū in quo assidue felices letātur. ps. Laudate dñm qm̄ bo. ān. Gaudēt in celis aīe sctōꝝ qui xpi vestigia sunt secuti et quia ꝓ eius amore sanguinē suū fuderūt: ideo cum xpo regnabūt in eternū. ps. Lauda hierusalē dñm. Cpm.
Hi sūt viri mīe quorum iusticie obliuionē nō acceperunt cum semine eorū permanent bona: hereditas sācta nepotes eoꝝ. R. Iusti autē in perpetuū viuēt et apud dñm est merces eorum ⁊ cogitacio eoꝝ apud altissimū. V⁹. Ideo accipiēt regnū decoris ⁊ dyadema speciei de manu dñi. Et cogitacio. Gloria laus ⁊ honor dec⁹ potestas ⁊ īperiū iubilacio patri ac nato et spiritui sctō. Apud al. hy⁹. Sctōꝝ meritis. V. Letamini in dño. ān. Fulgebūt iusti ⁊ tāq̄ scintille ī arūdineto discurrēt iudicabunt naciones et regna-

bunt in eternū. ps. Mgt. Or
PResta qs omīpotēs de⁹ vt sancte dei genitricis sempqꝫ virginis marie ⁊ sctōꝝ tuoꝝ quoꝝ reliquie in hac cō tinent ecclesia nos ꝓtegant merita: quaten⁹ eoꝝū precib⁹ tranquilla pace in tua iugi-ter laude letemur. Per dñm. Ad cōpleto. ān. Sanctoꝝ pre cibus cūctoꝝ redde salutem corpoꝛis et aīe xp̄e tuis famu lis. ps. Cū inuocarē. cp̄z. Tu in nobis. hy⁹. Saluatoꝛ mū di. v. Custodi nos. ān. Lucē tuam ps. Nunc dimittis. Ad matu. Inuita. Uenite adoꝛe mus dñm Qui ī sctīs gloꝛio-sus est. ps. Uenite. hy⁹. San ctoꝛum meritis: In pmo no ctur. ān. Sec⁹ decursus aqua rum plantauit vineā iustoꝝ sed in lege dñi fuit voluntas eoꝛū. ps. Beat⁹ vir. ān Tāqꝫ aurū in foꝛnace pꝛobauit ele ctos dñs: et quasi holocausta accepit illos in eternum. ps. Quare fremue. ān. Si coꝛaꝫ hominib⁹ toꝛmenta passi sūt spes electoꝛum est immoꝛta-lis in eternum. ps. In dño cō fido. v. Letamini ī dño. Le. i.
HOdie dilectissimi oīum sanctoꝛū quoꝝ reliquie in hac continentur ecclesia: sub vna solēnitatis leticia ce lebꝛemus festiuitatem: quoꝝ societate celū exultat: quoꝛū patrociniis terra letat: quo-rū triumphis ecclesia sancta coꝛonatur: quoꝛum cōfessio quāto in passione foꝛcioꝛ: tā to ē clarioꝛ in honoꝛe. R. Ab sterget deus omnē lachꝛimā ab oculis sctōꝛū: et iam non erit amplius neqꝫ luctus neqꝫ clamoꝛ: sed nec vllus doloꝛ. Quoniam pꝛioꝛa transierūt v. Non esuriēt neqꝫ scicient amplius ⁊ non cadet sup il-los sol neqꝫ vllus est⁹. Qm. Quia dum creuit Lctō. ii. pugna: creuit et pugnancium gloꝛia: et martyrii triūphus multiplici passionū adoꝛnat supplicio. Per que enī grauio ra toꝛmenta: grandioꝛa fue re et pꝛemia. Dū catholica sā cta enira mater eccl'ia sanctis sima dei per totū oꝛbem lon ge lateqꝫ diffusa: in ipso suo capite iesu xp̄o edocta est con tumelias crucis et moꝛtē nō timere: magisqꝫ roboꝛata nō resistendo sed perferendo: cū vniuersos quos agmine īcli-to carcer penalis inclusit: pa ri et simili caloꝛe virtutis ad gerendū certamē gloꝛia triū phalis inspirauit. Tu autez R. Exultabunt sancti in glo ria/ letabūtur ī cubilib⁹ suis v. Epulent et exultēt ī cōspe ctu dei. Letabūtur. Lectio. iii

O vere beata mater ecclesia quã sic honoꝛ diuine illuminat dignitatis/ quã vīcēciuꝫ gloꝛiosus martyrū sanguis exoꝛnat/ quam inuiolate confessionis candida induit virginitas/ floꝛibus eius nec rose nec lilia desunt. ℟. Justi ĩ ꝑpetuũ In. ii. noctur. ãn. Dabo sanctis meis locũ noĩatũ ĩ regno patris mei dicit dñs. ꝑs. Dñe quis habitabit in tabernaculo. ãn. Sanctis qui ĩ terra sũt ei⁹ mirificauit omnes volũtates meas inter illos. ꝑs. Cõserua. ãn. Sancti qui sperant in dño habebunt foꝛtitudinē assument pēnas vt aquile volabũt ⁊ nõ deficient. ꝑs. Dñi est terra. ℣. Exultent iusti. Lectio quarta.

Certent nũc charissimi singuli ad vtrosq; honoꝛes/ vt amplissimã accipiant dignitatem/ coꝛonas/ vel de virginitate cãdidas/ vel de passione purpureas. In celestib⁹ castris pax ⁊ acies habēt floꝛes suos/ quib⁹ milites chꝛisti coronantur. ℟. Letamini ĩ domino et exultate iusti et gloriamini omēs recti coꝛde. ℣. Cantate ei cãticũ nouũ bene psallite ei in vociferacione. Et gloꝛiamini. Lectio q̃nta.

Dei enĩ ineffabilis et immēsa bonitas eciã hoc ꝓuidit/ vt laboꝝ quidē tēpus ⁊ agonis non extenderet: nec longum faceret aut eternũ/ sed bꝛeue/ et vt ita dicã momentaneum Ut in hac bꝛeui et exigua vita agones essent et laboꝛes/ ĩ illa vero que eterna est coꝛona et pꝛemia meritoꝛũ/ vt laboꝛes quidē cito finirent/ meritoꝛũ vero ꝓmia sine fine durarent. ℟. Sancti tui dñe mirabile consecuti sunt iter seruientes pꝛeceptis tuis vt inuenirentur illesi. In aquis validis terra apparuit arida. Et in mari rubꝛo via sine impedimēto. ℣. Uictricē manũ tuã laudauerũt pariter et decantauerũt dñe nomē sanctũ tuum. In aquis va. Lcõ vi.

Et vt post hui⁹ mundi tenebꝛas visuri essent candidissimam lucē/ et accepturi maiorem passionũ cunctaruꝫ acerbitatibus beatitudinē/ testante hoc apostolo vbi ait. Non sunt condigne passiones huius tēpoꝛis ad futurã gloꝛiã que reuelabit in nobis. Quã leto sinu de pꝛelio reuertētes celestis excepit leticia/ de hoste pꝛostrato trophea ferentibus occurrit. ℟. In circuitu tuo dñe lumē est qd nũq; deficiet Ubi constituisti lucidissimas mansiones Ibi requiescunt sanctoꝛũ aĩe. ℣⁹. Lux ꝑ

petua lucebit sanctis tuis dñe et eternitas temporũ. Ubi cõ stituisti. Gloria pri. Ibi reqe scũt. In. iii. noctur. ãn. Iusti autẽ in perpetuũ viuẽt & apd dñm est merces eoꝝ. ps. Exul tate iusti. ãn. Tradiderũt cor pora sua propter deũ ad sup plicia/ vt heredes fierẽt in do mo dñi. ps. Bñdicã. ãn. O q̃ gloriosũ est regnũ celorũ in quo cũ xpo gaudẽt oẽs sãcti amicti stolis albis sequũtur agnũ quocũq; ierit. ps. Quã dilecta. v. Iustoꝝ aĩe. Scdm

In illo tẽ= (matheũ v ca pore. Uidens iesus tur= bas ascẽdit in mõtẽ. Et cũ se disset accesserunt ad eũ disci= puli eius. Et rel. Omel. beati

Mons ĩ (grego. pape. l. vii. quo sedet dñs mistice signifi cat maiora p̃cepta iusticie: qr minora erãt que iudeis data sunt. Un⁹ tñ deus p sctõs p= phetas & famulos suos scdm ordinatissimã distribucionez tempoꝝ dedit minora p̃cepta pplo: quẽ timore alligari ad huc oportebat: et p filiũ suuz maiora pplo quem charitate iã liberari ↄuenerat. R. Cor pora sanctorum ĩ pace sepul= ta sunt et viuẽt nomina eorũ in generacione & generacionẽ v Sapienciã sctõꝝ narrabũt oẽs populi: & laudẽ eoꝝ pnũ ciat oĩs eccl'ia sctõꝝ. Et viuẽt

Cũ autẽ minora (Lctõ. viii minorib⁹: maiora maiorib⁹ dant: ab eo dantur q̇ sol⁹ no uit congruentẽ generi huma no exhibere medicinã. Sedẽs autẽ docet: qd pertinet ad di gnitatẽ magisterii Et accesse runt ad eũ discipuli ei⁹: vt ĩ audiẽdis verbis illi⁹: hi eciã essent corpore viciniores: qui preceptis ĩplẽdis eciã animo appropinquabãt. R. Propt testamentũ dñi et leges pater nas sancti dei perstiterunt in amore fraternitatis Qr vn⁹ semp fuit spirit⁹ ĩ eis et vna fides. v. Fuerũt sine querela ante dñm: et ab inuicem non sũt separati. Qr vnus. Le. ix

Mistice eciã sessio dñi: incar nacio ei⁹ est/ qr nisi dñs ĩcar= natus esset/ humanũ gen⁹ ac cedere ad eũ nõ potuisset ac= cesserũt autem discipuli non tm̃ loco/ sed eciã fide et deuo cione/ vt susciperẽt pacẽ po= pulo suo Nisi enĩ illi accessis sent: sanitas ad eos nõ venis set. Et aperiens os suũ doce= bat eos dicens. Beati paupe res spiritu. qm̃ ipsorum est re gnum celoꝝ. R. Cõcede no= bis dñe q̃s veniã delictorũ et intercedentib⁹ sanctis quorũ hodie solẽnia celebram⁹ Ta lem nobis tribue deuocionez

Ut ad eorum puenire merea mur societatem. V⁹. Adiuuēt nos eorꝝ merita quos ꝓpria impediūt scelera/ excuset īter cessio/ accusat quos actio/ et q̇ eis tribuisti celestis palmam triumphi/ nobis veniā nō de neges peccati. Talem nobis. Glīa pr̄i. Ut ad eorꝝ. V. Justi autē in ꝑpetuū. R. Et apud. In laudib⁹ ān. Justorꝝ autez aīe in manu dei sunt et nō tan get illos tormentū malicie. ps̄. Dn̄s regnauit. ān. Cū pal ma ad regna puenerūt sancti coronas decoris meruerūt ac cipere de manu dn̄i. ps̄. Jubi late. ān. Corpora sctōꝝ in pa ce sepulta sunt et viuent noīa eorū in eternū. ps̄. De⁹ deus meus. ān Martyres dn̄i dn̄m bn̄dicite in eternū. ps̄. Bn̄dicite. ān. Exultabūt scti in glo ria letabunt in cubilib⁹ suis ps̄. Laudate. cp̄m. Hi sunt vi ri mīe. hy⁹. Rex gl'iose mar tyrum. V. Mirabilis deus. ā. Te gloriosus aplorꝝ chorus te prophetarū laudabilis nu merus: te martyrū cādidat⁹ laudat exercit⁹. te oēs electi voce cōfitent vnanimes bea ta trinitas vn⁹ de⁹. ps̄. Bn̄di ctus. orō. Presta q̄s. vt̄s. Ad p̄mā ān Justorū autē aīe. ps̄ Deus in noīe. Ad. iii. ān. Cū palma. ps̄. Legē pone. cp̄. Hi sunt viri mīe. vt̄s. R. et V. de cōi plurimorꝝ marty. ad oēs horā dicant. Ad vi ān. Corpo

Ra sctōꝝ. p̄. Defecit. Cp̄. Sapiencia sanctorꝝ nar rabūt oēs populi/ et laudem eorū ꝓnūciat oīs ecclesia san ctorū. Ad ix. ān. Exultabunt

Ps̄. Mirabilia. Capitu. Corpora sanctorū in pa ce sepulta sunt et viuent no mina eorū i eternū. Ad scdas veš. ān. Justorꝝ autē aīe. ps̄. Confitebor. psal. Credidi. p̄. In cōuertendo. ps̄. Eripe. ii. ps̄. Lauda hirlz. Cp̄z. Hi sūt viri. R. In circuitu tuo. hy⁹ Rex gl'iose mar. V. Mirabil de⁹. ān. Saluator mūdi. ps̄. Mḡt. Quere hāc aña̅m ad. ii. vš. ī die oīm sctōꝝ super psal. Mḡt. orō vt̄s Cōpleto. vt̄s. Qn̄cūqꝫ fes. ix. lc. hac die ꝯtige. diffe. in crasti' et nō fiat de talib⁹ fes. mēo. Ad. ii. veš de reliq̇iis ī audiēcia nec eciam sub silēcio/ si talia ī. ii. fer̄. eue nisi sit duplex festū Si Vo ali qđ fes. mai⁹ dup̄. vt dedica. ec clesie/vel fes. loci ī. ii. fer̄. cōti ge. de eis fiant ix. lc. vespe. in do. de eis erūt et solē. mēo de reliquiis Si aliquod festum trium lectio. hac die contige rit nichil de eo fiat/ neqꝫ sub silencio neqz in audiencia qđ obseruetur in omibus maio-

ribus duplicib⁹ festis Quoti die īfra octa. et ī octa. fiat memo de reliquiis ad ves. et ad matu. et ad missam siue de feri. siue de festis sanctoꝝ fit seruiciū cū hac ān. Corpora sanctorum. V⁹. Beati qui habitant. orō. Presta q̄s omp̄s deus. ¶ Sanctorū septē fratrum martyrū tres lecti. Inuitato duplex Oracio.

Presta q̄s omp̄s de⁹/ vt qui gloriosos martyres tuos felicē/ philippū/ vitalē/ marcialem/ alexandrū/ siluanuz atq ianuariū/ fortes in sua confessione cognouim⁹ pios apud te: in nostra intercessione senciamus. Per dn̄m. Ad matuti. iii. l. Lectio. i.

Tempore antonii imperatoris a prefecto vrbis publio cōpellabatur beata felicitas cum suis filiis ad sacrificandū ydolis. Cui felicitas respondit nec blandiciis tuis dissolui potero: nec terroribus frangi. Habeo enī spm̄ sanctū/ qui me vici nō permittit a diabolo: et ideo secura sum quia viua te superabo si interfecta fuero: meli⁹ te vna cum occisa. Tu. aūt Lctō. ii.

Postea conuocans prefect⁹ filios beate felicitatis: cepit cum eis agere vt sacrificarēt Qui videns eorū immobilez in fide christi cōstanciā: scriptis antonio innotuit quos ille iussit diuersis suppliciis E quibus (interire. lc. iii.

ianuarius post verbera virgarū et carcerem ac plumbatas occisus est. Felix et philippus fustib⁹ mactati: siluanus precipicio interemptus Alexander vitalis et marcialis capitali sentencia sunt puniti. Mater vero eoꝝ ad vltimū iugulata est gladio. ii. R. Hec est vera fraternitas. Cetera oīa de cōi plimoꝝ mar. ¶ Trāslacio scti bn̄dict. abbat; ix. lc. fiāt nisi facte fuerīt ī xl. tūc fiāt hic. iii. lec. et īuita Interessio dup̄. Orō.

Intercessio nos q̄s dn̄e beati bn̄dicti abbatis tibi cōmēdet/ vt qđ nr̄is meritis nō valem⁹: eius patrocinio asseq̄mur. p do. l. i

Cū diu gēs lōgobardoꝝ infidelitat; sue tenebris carere noluisset et iugū dn̄i ferre detrectās eos q̄ ferebāt īpugnare decreuisset: italiā venit noīs xp̄i īpugnādi gr̄a et suo eam dn̄io subiugādi. Vn̄ īter cetera facinora sua monasteriū eximii pr̄is bn̄dicti depopulās reb⁹ oīb⁹ inhabitabile reddidit: sicut āte idez pphecie spiritu cognouerat atq p̄nūciauerat ablatis reb⁹ oīb⁹ idē monasteriū euersuri. lc. ii

Hac itaq; patrata euersione et multis affluentibus anno rū curriculis: idē loc9 ad heremū redactus cepit esse ferarū qui prius fuerat habitaciō hominū/ vsq; ad tempus clodonei regis francorꝝ filii dagoberti. Tu. Lectio. iii.

Prefat9 aūt rex cū egregiis polleret morib9 peticionibus q; iustis et seruicio dei aptis assensum preberet īterpellat9 est a bone mēorie leodobodo prē monasterii sancti aniani qd est sitū prope menia vrbis aureliane: vt monasteriū ordini monastico ꝯgruū liceret sibi cōstruere ī agro floriacē si cui libētissime acq̄euit. R. iiii

Predictus vero vir dñi leodobod9 in predicto agro basilicam in honore sancti petri et aliam in honore beate marie edificauit: et collegit plures ad seruiendū deo sub norma regule: quibus prefecit abbatē noīe mūmolū. R. v

Iste aūt mūmolus lectioni studiū dans/ cepit in libris beati gregorii quō beatus benedictus agonis sui cursū in beneuētana cōsūmauerat prouīcia/ hic p reuelacionē diuinā admonitus misit ad dictā prouinciam monachum nomine aygulphū vt corp9 btī bñdicti transferret. Lctō. vi.

Non dispar huic interea in cenomanica vrbe apparuit visio vt scz pergentes et ipsi in eādē prouīciā corpus sororis sācti benedicti scholastice nomīe trāsferrēt: vt quos vni9 vrne habebat spacium simul transferendi ostenderētur.

Cū vo fiant nouē lec. tūc legātur tres vltime lec de expo sicione euāgelii Nemo accendit lucernā. Cetera oīa de cōi vni9 cōfessoris et abbatis. Or

¶ Sācte thenew matrone btī kētigerni epi matris. Or

Deus qui de beata thenew beatū kentigernū celesti gracia puēte nasci voluisti: concede propicius qui eā sinceris venerātur mētibus ab inferni valeant liberari periculis. Per dñm.

Ad matu. ix. l. fiant Lectio. i

Laudonie que septētrionalis britānie pars est rex q̄dā filiā quandā habuit noīe thenew quā ex marítali pduxit copula fide xpianā sed nondū fonte regeneratā baptismatis q̄ toto corde ore q; et aīo ab oī libidinis labe atq; carnis libera erat/ licet diuina interī puidēcia vt pie credendum est aliter q̄ dispo nebat in facto accidit. Quas ob res dira atq; īmania p huiusmodi a parentibus data

sentēcia/ ppessa est tormenta ꝯ obprobria plurima ꝙ enarrare phas erit. Tu Lectio. ii.

Namqꝫ cum edden cumbrie regis fili⁹ de nobilissima britonū oriūdus prosapia iuuenis quidā elegātissimus eā in matrimoniū cum summa propter nupcias dānacione exigeret/ ipa nullaten⁹ ad cuiuscūqꝫ amorē psuaderi poterat. Et quāto plus ipa ipsius regis filii amorē renuerat tāto ille ī eiusdē dilectionē feruēcius accēdebat ꝯ me diis q̄b⁹ potuit et gestib⁹ (paternis eciā admonicionibus interim vagantibus) ad eādā conuertendā assidua dispo suerat mente. Tu. l. iii.

Rex aūt cū eā blandis quibuscūqꝫ sermonib⁹ ad huiusmodi cōnubiū cōtrahēdum allicere nequiuerat ira succēsus ī hūc qui sequitur modū prupit verba. Aut inꝙ huiusmodi cōnubio assētire faciam aut subulcoꝝ mancipacione te perpetuo stuprandam dabo at illa stabilis in proposito pseuerās subulcanum assumpsit ministerium regias relinquendo delicias de regio palacio ad arā porcoꝝ se vltro contulit. lc. iiii.

Quā subulc⁹ q̄ xpianā occulte pfess⁹ est fidē mediis q̄b⁹ potuit tractauit/ cū honore ipsi⁹ castitatē sup oīa cōmēdando et eādā seruādā a xpi doctoribus cerciorat⁹ palam p̄dicauit: predictus aūt regis fili⁹ audiēs ꝙ ipa a patre amoris sui causa penit⁹ spreta esset/ ingemuit quia eā plurimū ceco amore dilexerat. Tu. Lcō. v.

Eo vo cogitāte mulierculā quādā vers⁹ eā miserat (si forsan thenew /in miseria ꝯ calamitate iā cōstituta) facilius ad eius amorē exhortari valeret: sed hec quidē īaniter exacta sūt. Interea hec sola inter subulcos ꝯmorās iuuenis quidā imberbis virgineo indutus habitu qui rura paterna videre solitus est nichil at tamē suspicione doli eandem sub femineo habitu modis oībus reluctantē vi oppressam fecundauit. Tu aūt. Lectio. vi

Hec aūt in prestina pseuerāte volūtate rei euētū cuiꝙ reuelare nec audebat grauida autē facta patri reuelatū est quā ipe iusticie zelo cum suis magnatib⁹ fornicariā eē ꝯ paterne legis p̄uaricatricē iudicabāt ꝯ lapidib⁹ obruēdā neci cōdēnabant spiculatoribus tandem tradita qui eam in biga rotarum in montis sūmitate collocauerunt. l. vii.

Inde saxis ruentibus preci-

pitatā dire neci darēt ipsa au
tem in dño confidens q2 q̄ꝙ
pollutū fuerat corp9: aīmus
semper remanebat erga deū
intiger et firmus ⁊ ita illa in
ꝓposito manēs spiculatores
de ardue rupis cacumīē plau
strū crudeliter p̄cipitarūt qd
vehemēter descēdēs adolescē
tula salua ꝑmāsit et illesa Al
terna in dei laudē cōtigerūt
fieri miracula nā plaustrum
reuersum in terrā figitur ꝙ
mox extractū lipidissimus in
de manauit fons qui vsqꝫ in
presens fluere non desinit:
plaustri quoqꝫ rostra petrā
vltro pforauerūt durissimā:
signum relinquens perpe-
tuum. Tu autem domine
miserere. Lectio octaua.
Terciorat9 inq̄ꝙ de premissis
rex iuuēcule pater qui indi-
gnatus per artē magicā hec
posse fieri firmauit quare nō
penis affligēdam sȝ eā tradi
morti iussit/ duxerūt ergo illā
ad vicinum mare et ad por-
tum qui a vulgo aberledy
dicitur vbi piscium multitu-
do maxima apprehēdi soleat
cōitātibus illam viris ⁊ mu
lieribus pluribus qui eam la
mentabantur dicentes: quid
enim regis ꝓmeruit filia vt
tot mortis subiret sētēcias.
Crudelitas enim pocius re-
gis est q̄ꝙ iudicium in eadem
bis excercere vindictam. Il-
la autem hiis omnibus paciē
ter auditis ꝓ xp̄i noīe mortē
subire non formidauit. Tu
autem domine. Lectio nona.
Missa est autmin scapha
ex bitumine et viminibus
confecta coreoqꝫ contexta
omni destituto gubernacu-
lo velo aut remigi: in hor-
rendoqꝫ profundo pelago
illico demergenda que dīno
suffulta adminicło ad mayā
insulam aduecta est et de hīc
marinis agitata fluctibus
illius nutu qui cuncta regit
⁊ gubernat multitudīe sustē
tata piscium caterua aduer-
so flumīe ꝙ miratu dignum
est ad culros illesa produci-
tur quo in loco beatum kēti
gernum filium suum virum
sanctum et deo deditissimum
ex eius visceribus in mundū
ꝓduxit qui a beato seruano
viro deuotissimo in fonte ba
ptismatꝫ vnda regenerati sūt
beata igitur thenew cunctis
diebus quibus vixerat annis
filium suum kentigernum sā
cte et beate viuendo insecta-
ta est. Nec longe ab eodem
moram in glasgu gessit vbi
frequēti dicti filii sui frueba

tur colloquio. Nec dubium quoniam miraculorum suorum dum viueret nec expars fuit/ tandem plurimis traductis ī vite sāctitate ānis/ in celis transuehitur eternis cum dicto filio suo kētigerno regnans cum domino nostro iesu christo/ cui est honor in secula et in glasgueñ ciuitate inclita honorifice tradita sepulture. Tu autem domine Ad laudes et omnes alias horas oīa fiāt de cōmuni vnius matrone. ¶ Sancte margarete virginis et martyris nouē lectiones fiant. Oracio

Deus qui beatam virginem margaretā hodierna die ad celos per martyrii palmam peruenire fecisti/ concede nobis quesumus vt eius exempla sequentes ad te peruenire mereamur. p d. Ad primas vesperas fiat processio ad altare eiusdem cantando. ℟. Audi filia et vide/ ℣. Ora pro nobis Quere in communi vnius virginis et martyris. In redeundo de sācta maria. Ad matutinas nouem lectiones. Lectio prima

Adest nobis dilectissimi beate margarete virginis et martyris optatus dies: ideo cū exultaciōe gaudeat ecclesia nostra/ tāte virginis illustrata natali. Nos ergo licet infructuosi opere licet imperiti sermone tante virginis veneranda solennia debitis laudibus prosequamur/ vt cuius vita forma fuit discipline/ eius passio exemplum sit paciencie. Tu autem domine. Lectio scda.

Fuit itaque beata margareta ātiochenis ingenuis orta natalibus theodosii ydolorum principis filia. Que cū primo pubesceret euo et castis pudicicie moribus polleret audit; milicie xp̄iane pugne triūphis atque miraculis: relicto ydolatrie cultu xp̄i fidē sitibūdo amplexatur affectu. Hec erat pulchra facie sed pulchrior mente/ quoniā nullo doli ambitu sincerum maculauit affectum. Tu autem domine miserere. Lectio tercia

Cum virgo sacra matre orbata tria etatis lustra īplesset: cum aliis coetaneis puellis pascebat oues nutricis sue Quam intuens prefectus olibrius/ stimulis carnis inflāmatus festinat ad coitum. Missisque apparitoribus/ iussit eam sibi presentari. Preces nunc mollibus/ nunc asperis promissis multiplicatis

eam tentans nomen investigat: genus interrogat: ortum petit: cultũ inquirit. Illa vo nomen detegit. Pandit originem: lenociniũ detestat: xp̃ianam se esse ꝓfitetur. Iratus p̄ses trusit eã in carcerẽ. L. iiii

Postera die iussit eam xp̃i fidem respuere: deos suos colere et amplexibus suis se inclinare. Que ait. In nullo horum tibi consensio. Nam xp̃us verus deus est: dii tui idola surda et falsa sunt. Et sicut xp̃us pro nobis: ita ego ꝓ xp̃o libẽter moriar. His auditis prefectus iratus iussit intestinis eius cordetenus patefactis deorum suorum iniuriã vindicari Cũq̃ gravissime cederet orauit dicens. Dñe non confundar neq̃ irrideant me inimici mei. Sanguis vero cũ tanta effusione decurrebat vt flerent astantes/ cõpaterentur et persequentes. Olibrius dixit Consulo tibi margareta: ne quod superest amittas vite. Que ait. Tu facis opera patris tui sathane: ego adoro deum: qui creavit oĩa: et ꝓ nobis mortuus tercia die resurrexit. Quo audito iussu prefecti gravissime cesa in obscuro carcere recludit: sed furuam caliginẽ celestis splẽdor irradiavit. L. v.

Dum v̾go teneretur in carcere: theophinus et nutrix beate virginis ꝑ fenestram aspicientes orõnes scribebant: et oĩa que virgini contĩgebant considerabant: virgo beata flexis genibus gracias egit deo: qui sibi penam mutavit ĩ gloriã. Peciit eciã a deo: vt cũ inimico latẽte facie ad faciẽ haberet cõflictum. Et surgens ab oracione: vidit draconem terribilẽ eam faucibus absorbere volentẽ: sed signo crucis opposito draco crepuit medius. Lectio. vi

Post hec vidit aliũ demonẽ sedentẽ vt hominẽ nigrũ habentem manus ad genua colligatas quem compreh̃ẽdẽs per capillos ad terram prostravit: et posuit pedem dextrum super verticem eius. Et facta oracione lux de celo effulsit in carcere: et crux xp̃i videbat vsq̃ ad celũ: et colũba super ipsam sedens dicebat. Beata es margareta: te paradisi porte expectant. Tunc gracias agẽs deo dixit ad demonem. Enarra michi naturam tuã. Demon dixit Alleua pedẽ tuũ de vertice meo vt dicam: quo facto dixit demon. Ego sum veltis: vnus eorum quos salomon conclusit in vase eneo: et veniẽtes babilonii putantes aurũ in eo

inuenisse fregerũt vas: et nos euolauimus semp iustos insi diãtes. Post hec et multa alia dixit ad eũ virgo. Uade tẽtator sathana: et terra se aperiens suscepit eum. Lectio. vii

Sequenti die post grauiora tormenta: iussit prefect9 vas magnuz aqua plenũ afferri: et beatã virginem ligatã manus et pedes in eam iactari. Quo facto orauit vgo dicẽs Fiat michi dñe hec aqua fõs baptismatis in vitã eternã. Factoqꝫ terremotu magno: venit columba de celo et coronam aureã sup caput eius imposuit. Quo viso conuersi sunt ad deum quinqꝫ milia virorꝫ exceptis mulieribus et paruulis qui omẽs iussu olibrii decollati sunt in campo limeth: in aurelia ciuitate.

Post hec olibri9 vi- Le. viii. dens virginis fidem immobilem: iussit eam capite puniri. Cumqꝫ perducta esset ad locum: peciit a spiculatore malcho nomine spacium orandi Quo concesso orauit dicens. Gracias ago tibi deus: q̃ me ad hanc gloriã pduxisti. Presta ergo pater: vt q̃cunqꝫ passionem meam scripserit: legerit: vel audierit: vel eciã mei memoriam fecerit: criminuz suorꝫ veniã mereat. Quicũqꝫ eciam me in districto examĩe inuocauerit: eũ de manibus exactorũ eripias. Peto eciam dñe: vt qui ecclesiaz in honore meo construxerit: vel de iusto labore suo lumina michi ministrauerit: adipiscat quicquid saluti sue pecierit. L. ix.

Et si in domo cuiusdam me inuocauerit mulier pregnãs: que in partu laborauerit: eaz a periculo eripe/infãsqꝫ ex vtero ei9 nascat absqꝫ aliquo detrimento membrorꝫ. Finita oracione: facta sũt tonitrua magna: columbaqꝫ de celo venit dicens. Beata es sponsa christi margareta. ecce que petisti: concessa sunt tibi a xp̃o. Ueni ergo in requiem patrie celestis. Tunc erigens se vgo imperat spiculatori implere iussa prefecti. Et ait spiculator. Absit a me virgo xp̃i: vt perimam te. Cui illa. Si hoc nõ feceris partem mecũ habere nõ poteris. Ipse vero tremefactus ãputauit caput ei9 Corruensqꝫ ad pedes virgĩs emisit spiritũ. Theophinus vero corpus virginis ĩ ciuitate anthiochia sepeliuit ĩ domo sinclecie matrone. Cetera de cõi vni9 vgĩs et marty.

¶ Scte prexedis virginis nõ mar. Oro

Assit ple-
bi tue omps deus beate

praxedis virginis tue suppli
cacio/ vt quicunqꝫ eius gau-
dent honore/ tuo protegan-
tur auxilio. Per dominum.
Tres lectiones fiant. Lctō. i.
Venerabilis virgo pra
xedis dum affligeretur
propter trāsitū germane sue
potenciane multi nobiles xp̄i
ani veniebant ad eā: et conso
labantur eam/ vnacum sācto
pio apice sedis ep̄o. Eodem
tempore virgo dn̄i praxedis
rogauit beatum piū ep̄m: vt
termas nouati/ que iā in vsu
non erant ad ecclesiam dedi
caret. In quo loco cum dedi
casset ecclesiā in honore praxe
dis in vrbe romana ibi consti
tuit titulum romanū: et bap
tisterium consecrauit sub die
tercio idus mayas. Tu autē
domine. Lectio secunda
Post duos ānos: et dies de
cem et octo facta persecucio-
ne christianorum multi mar
tyrio coronati sunt. Praxe-
dis vero multos christianos
occultauit in supradicto titu
lo quos et cibo pascebat: et ver
bo sp̄ūs sācti. Quo diuulga-
to: anthonin⁹ illuc mittens:
tenuit multos vna cum syme
trio presbytero et aliis vigin
ti: quos omnes sine interro-
gacione gladio puniri prece-
pit in eodem titulo. Lectio. iii
Corpora autem illorum sā
ctorum beata praxedis colli
gēs sepeliuit in cymiterio pri
scille sub die septimo kalēdas
iunias. Tunc beata virgo af
flicta: precib⁹ obtinuit a deo
vt ex mūdo transiret. Et mi
grauit ad deum die duodeci-
mo kalendas augustas Cui⁹
corpus pastor presbyter sepe
liuit ī cymiterio prescille: vbi
hodie florent orōnes sctōrū.
Per dominum nostrum iesum
Cetera de communi vni⁹ vir
ginis nō mar. ¶ Sctē marie
magdalene ad vesperas su-
per psal. ān. Recumbente ie-
su in domo pharisei symonis
accessit ad euꝫ maria magda
lene afferēs preciosi librā vn
guenti. psal. ferial. Capitulū
Mulierem fortem quis
inueniet procul et de vl
timis finibus precium eius/
confidit in ea cor viri sui: et
spoliis non indigebit. R. O
certe precipu⁹ marie magda-
lene amor. Que a monumen
to dominico recedentibus di
scipulis non recedebat. V⁹.
Ardore charitatis succensa/
quem sepultum nouerat: su-
blatum credens de sepulchro
Que a monumento. Gloria
patri. Dominico. Hymnus.
Collaudemus magda-
lene lachrimas et gau-

diū/ sonent voces laude plene de cōcētu cordiū/ vt concordet philomene turturꝫ suspiriū Iesum querens conuiuarū turbas non erubuit: pedes vnxit lacrimaꝝ fluuio quos abluit: crine tersit et culparū veniam promeruit.

Suum lauit mundatorem/ riuo fons immaduit: pium fudit flos liquorem/ in ipsum refloruit: celum terre dedit rorem/ terra celum compluit In predulci mixtione nardum ferens pisticum: in vnguenti fusione typum gessit mysticum: vt sanetur vnctione vnxit egra medicum.

Hic christus hanc respexit speciali gracia: quia multuꝫ hunc dilexit dimittuntur vicia: christi quando resurrexit facta est prenuncia.

Gloria et honor deo qui paschalis hostia: agnus morte pugna leo victor die tercia: resurrexit cum tropheo mortis ferens spolia. Amē. ℣. Optimam partē elegit sibi maria. ℟. Que non auferetur ab ea ān. In dieb⁹ illis mulier que erat in ciuitate peccatrix vt cognouit ꝙ iesus accubuisset in domo symonis leprosi: attulit alabastrū vnguenti ⁊ stās retro secus pedes domini iesu lachrimis cepit rigare pedes ei⁹: et capillis capitis sui tergebat et osculabať pedes eius et vnguento vngebat. ps̄. Magnificat. Oracio.

Largire nobis clemētissime pater ꝙ sicut beata maria magdalene vnigenitum tuum super omnia diligendo suorum obtinuit veniam peccaminum: ita apud misericordiam tuam sempiternam nobis impetret beatitudinem. Per eundem. Memoria de sācto vvandregesillo abbate. ān. Similabo eum viro sapienti. ℣⁹. Amauit eum dominus. Oracio

Deus cui⁹ grā btī vvā dregesillii ꝯfessoris tui atq; abbatis vita extitit laudabilis ipi⁹ īteruētu: qđ tibi placitū est: pietas tua opeř ī nobis. Tūc eat ꝑces. ad altare. sctē marie magđ cātādo. ℟. Regnū mūdi. ℣. Dimissa sūt ei peccata multa. Oracio

Sacratissimā dn̄e btē marie magdalene q̄ celos subiit celibritatem recēsētes supplicit rogam⁹ clemēciā tuā vt q̄ ei⁹ deuociōis recolim⁹ ī signia ipi⁹ mereamur ꝯpotes fieri glīe. p. In redeūdo de sācta maŕ. Ad mat. In. Eternū trinūq; deū laudem⁹ ⁊ vnū. Qui sibi mariā transuexit in ethera sāctā. ps̄. Venite. hy⁹

Estimauit hortolanum: et hoc sane credidit: seminauit enī granū: quod in mētē cecidit: linguā mouit & nō manū: līgua xp̄m indidit Non agnouit figurali latē tē ymagine/ mentis agrū spiritali excolentem semine/ sed cū eā speciali designauit noīe Hec a iesu iesū querit subla tum cōqueritur: iesum intra mentem gerit iesus presens queritur: mentem colit mentem ferit iesus nō percipitur Iesu bone iesu pie/ quid te mōstrās latitas/ q̇d occultas te marie /mētē cui⁹ hītas/ītus plena vo die/ nescit vbi vitas O q̄ mire iesu ludis his quibus dilegeris/ sed cum ludis non illudis nec fallis nec falleris/ sed excludis quod includis notus non agnosceris.

Gloria et honor tibi spes vita lux aīe/ p quā sperāt se pro scribi libro mortis pessime: prestēt sibi nos ascribi peccatricis lachrime. Amē. In. i. noct. ān. Cum discubuisset in domo symonis dn̄s iesus mūdi glīa mulier secū q̄ erat peccatrix nardi odorifera exhibuit vnguēta. p̄s. Dn̄e dn̄s noster. ān. Secus pedes dn̄i astans incessāter ore sacrato diua vestigia osculat lachrimis plena. p̄s. Celi enarrāt. ān. Irrigabat igitur domini cos iesu pedes: fracto quoq alabastro: precipuis odoribus fragrabat dom⁹ omnis atq capillorum officio detergebat. p̄s. Dn̄i est terra. V⁹. Diffusa est grā in labiis. lc. i.

Alit igitur secundum seculi fastū clarissimis orta natalib⁹ beatissima maria magdalene: que vt patrū asserūt tradiciōes: a magdalo castello nomen accepit. Quam non solum sui germinis dignitas: verūeciā patrimonii iura parentūq succes⁹ splendidam rediderant: vt duplicatus honor adeo noīs excellēciam circūquaq diffūderet. R. Letetur oē seculū in solennitate sancte marie. Quam iesus etern⁹ amor dilexit plurimū. V⁹. Hec maria fuit illa dn̄o gratissima que vnguento precioso pedes vnxit domini. Quam iesus. l. ii.

Solent etenim apud homies plus nomina diuitū sciri q̄ pauperum. Sed quia rerum affluenciam interdum voluptas comes seq̇tur adolescēcioris vite tempora lubricis supposuerat regenda discursibus/ soluto pudicicie freno Hec autem postmodum diuino afflata spiritu mentis intuitum in sese cepit retorque

re ac pristine vite inmūdiciā abhominari. Tu. ℟. Pectore sincero dominum maria recondens vnxit purgantē se. Baptismi gurgite sancto. ℣. Absterge domīa noxis famulos precibus tuis. Baptismi. Ut ergo cōperit dñm (lec. iii. mie largitorem/ et criminū indultorem in domo symonis aduenisse penitēcia ducta preciosum vnguētum accepit vbertatemq; lachrimarum adhibuit: et cum talibus obsequiis. Ingressa est ad fontem pietatis. ℟. Felix maria vnxit pedes iesu et extersit capillis suis. Et domus impleta est ex odore vnguenti. ℣. Mixto rore balsami fracto fudit alabastro que vnguēto precioso pedes vnxit domini Et extersit. Glia patri et domus. In secūdo noctur. ān. Symon aūt intra se inquit si esset propheta: sciret profecto que et qualis esset ista que tetigit eum quia peccatrix est ps. Eructauit. ān. Et conuersus dominus ait: postq̄ veni in domum tuam/ non cessat crine fuso hec meos osculari pedes. ps. Deus noster refugium. ān. Dū multum dilexeras dimissa sunt tibi scito peccamina et fide qua polles sacra in pace remitto. ps. Fū damenta eius in montibus. ℣. Specie tua. Lectio iiii. Accessit ad pedes saluatoris lachrimis eos rigauit: capillis detersit/ et eos osculās vnguento perfudit. Sicq; fit vt que immunda venerat iustificata recessit. Tu autē. ℟. Beata es maria: que piarum vndis lachrimarum tersisti tuorum maculas criminum. Assidue te exorare deposcimus pro nostris excessibus ℣. Summis celorum ciuibus glomerata iamq; eterna immortalitate induta. Assidue te exorare. Lectio quīta. Libeat charissimi immensitatem dominice pietatis intueri/ mulierem attrahentis et suscipiētis Ad pharisei prādium dominus discumbebat sed apud penitētem mulierē mentis epulis delectabatur. Apud phariseū veritas pascebatur foris/ apud peccatricē mulierē sed tamē cōuersam pascebatur intus. Tu. ℟. Eternis accumulata muneribus maria magdalene: posce vt in his nostris solenniis Diuina perpetue pacis gaudia pro meritis christus condat. ℣. Subdite tibi plebis fletus solue benigna peccantibus quandoq; tecum. Diuina perpetue pacis. Lectio. vi

Pensem⁹ quãte pietatꝫ fuerit nõ solũ peccatricẽ mulierem ad se admittere: sed ei eciã ad tãgẽdũ pedes ꝑbere. Cõsidere m⁹ grãm misericoꝛdis dei: et damnem⁹ multitudinẽ reat⁹ nr̃i. Cõfessionẽ nr̃aꝫ ex puro coꝛde desiderat: ⁊ cũcta q̃ deli q̇m⁹ relaxat. ℟. Optimã ꝑtẽ adepta a dño quẽ elegisti vti tudinis eterne Sctã maria ĩter cede ꝓ nobis exiguis tuã solẽ nitatem celebꝛantib⁹. ℣. Ut mereamur assidue cõpũctiõis ymbꝛe nostroꝝ soꝛdes delicto rũ abluere. Sctã maria. Glo ria Sctã maria. In. iii. noc. ã O certe pꝛecipu⁹ marie amoꝛ que a monumento dñico di scipulis recedẽtib⁹ sublatum credẽs non recedebat. ꝑs. Cã tate. i. ãn. Tulerũt dñm vbi posuerũt eũ: dicito michi: cui respondẽs iesus dixit illi: ma ria: conuersa illa: noli me tã gere: nondũ enĩ ascẽdi ad pa trẽ meũ. ꝑs. Dñs regñuit ex. ãn Celsi meriti maria: que so lem verũ resurgẽtem videre meruisti moꝛtaliũ pꝛima: ob tine vt nos visu gloꝛie sue le tificet in celis. ꝑs Cãtate. ii. ℣⁹. Adiuuabit eã. Secunduꝫ lucam septimo capitu.

In illo tẽpoꝛe Rogabat iesum quidam phariseus: vt manducaret cum illo. Et in gressus domum pharisei di scubuit. Et reliqua. Omelia beati gregoꝛii pape. Lcto. vii.

Marie peccatricis lachꝛyme cuius enĩ vel saxeum pectus ad exemplũ penitẽdi nõ emol liant. Considerauit nãqꝫ q̇d fecerat: et noluit moderari quid faceret. Super conuiuã tes ingressa est: non iussa ve nit: inter epulas lachꝛymas obtulit Discite q̊ doloꝛe ar det que flere inter epulas nõ erubescit Tu aũt. ℟. Fra grans iesus muneribus inti mis marie que pꝛecoꝛdiis af fatĩ perunxit sacrata vnguen to vestigia/ vnde meruit suo rum delictoꝛum veniã. ℣. Pec caminum nostroꝛum soꝛdes piissimis diluat interuentib⁹ diuino fonte. Unde meruit suoꝛum. Lectio octaua.

Hãc esse illã mariã credim⁹ de qua marcus septem demo nia eiecta fuisse testat̃ Per sep tem autem demonia vniuer sa vicia designãtur Septena rio enĩ numero vniuersitas figuratur. Septem ergo de monia maria habuit: q̃ vni uersis viciis plena fuit. Sed ecce qꝛ turpitudinis sue ma culas aspexit lauanda ad fõ tẽ misericoꝛdie cucurrit. Tu.

℟. Celsi meriti maria: q̄ solem verum resurgentem ab inferis videre meruisti prima mortalium in terris obtine sacris precibus: vt nos visu sue maiestatis tecum letificare dignetur in celis. ℣. Exigua nostrorū holocausta votorum deferēs ante dn̄m suffragatrix semper pia digneris esse. Obtine sacris p̄cibus

Lectio ix.

Hec mulier ergo quia prius actibus illicitis intenta: vnguentum quod sibi pro odore carnis sue turpiter exhibuerat. hoc iam deo laudabiliter offerebat. Oculis terrena concupierat: sed hos iam per penitenciā conterēs flebat. Capillos ad cōposicionem vultus exhibuerat: sꝫ ipsis iā lachrymas tergebat. Ore superba dixerat: sed pedes dn̄i osculans: os in redēptoris sui vestigia figebat. Quot ergo in se habuit oblectamenta: tot de se inuenit holocausta. Tu autē. ℟. O felix sacrorum lachrymis rigacio pedum: per quam promeruit maria dici et esse eius dilecta. Ex quo pascūtur ī ethere sancti. ℣. Angelico pollet decore hic et hi p christū. Ex quo. Glīa p̄ri. Ex q̊. ℣. Optimā p̄tē elegit sibi maria. ℟. Que n̄ auferet ab ea. In lau. ā.

Laudibus excelsis omnis mundus exultat in solēnitate sancte marie magdalene. psal. Dn̄s regnauit. ān. Pectore sincero dn̄m maria recondens vnxit purgantem se baptismi gurgite sancto. p̄s. Jubilate. ān. Sustolle maria supplicum in ethere vota/ proprias que meruisti fletu dilui noxas. p̄s. Deꝰ deꝰ meus. ān. Que tecum captēt eterni munera regni/ pro famulis christum posce maria pium. p̄s. Benedicite. ān. Intercede supplicans assidue p nobis iesum dominū maria magdalene. psal. Laudate. Cp̄m. Mulierem fortē. Hyꝰ.

O Maria noli flere iā nō queras alium/ hortolanus hic est vere ac colonꝰ mē ciū/ intra mentis ortum quere mentis operarium.

Unde planctus et lamentū/ quid mentem non erigis/ q̊d reuoluis monumentum/ tecum est quem diligis/ iesum queris et inuentum/ habes nec intelligis.

Unde gemis vnde ploras verum habes gaudium/ latet in te quod ignoras doloris solacium/ intus habes queris foras languoris remedium.

Iam nõ miror si nescisti magistrum dum seminat/ semen qđ est verbũ xpi te magis illuminat: et raboni respond isti cũ mariã nominat. Pedes xpi quos lauisti fonte lota gracie: quẽ ab ipso recepisti funde rorẽ venie: resurgẽtis quem vidisti fac cõsortes glorie. Gloria et honor deo cuius prefert gracia: inuitanti phariseo marie suspiria: cenam vite q̄ dat reo gracie post prandia. Amen. V⁹. Dimissa sunt ei pctã multa R. Qm̃ dilexit multũ. ãn. O mũdi lampas ⁊ margarita prefulgida que resurrectionẽ xpi nũciãdo apostolor apła fieri meruisti maria magdalena/ semper pia exoratrix pro nobis assis ad deũ: qui te elegit. p̃s. Bñdict⁹. orõ. Largire nobis clementissime. Mẽoria de sãcto vvãdregesillo. ãn. Euge serue bone. V. Iust⁹ germinabit orõ. Deus cui⁹ grã. Ad pmã ãn. Laudibus p̃s. Deus i nomine tuo. ãn. Te iure. p̃. Quicunq̃. Ad. iii. ãn Pectore p̃s. Legem pone. cp̃m. Mulierez fortẽ. R. et. V. de cõi vni⁹ virginis dicunt. Ad vi. ãn. Sustolle. p̃s. Defecit. Capitulũ.

Accinxit fortitudine lũbos suos et roborauit brachiũ suũ: gustauit et vidit qm̃ bona est negociacio eius nõ extinguet i nocte lucerna ei⁹. Ad. ix. ãn. Intercede. p̃s. Mirabilia testimonia. Cp̃m.

Mulier timens deũ ipsa laudabit date ei de fructu manuũ suar: et laudẽt eã in portis opa eius. Ad scdas vs. ãn. Laudib⁹. psal. fer. cp̃. Mulierem fortẽ. hy⁹. O maria noli flere. V. Dimissa sũt ei pctã multa. ãn. Inclita sãcte marie magdalene solẽnia suscipiat alacriter pia mater ecclesia: aue sãcta deo digna: aue dulcis et benigna/ obtine nobis gaudia: q̄ possides cuz gloria. p̃s. Mgt. orõ. Largire. Mẽoria de sctõ appollinare mar. ã Hic ẽ vere martyr V⁹. Gloria et honore. Orõ.

Uotiuos nos dñe beati appollinaris martyris tui natalis semp excipiat/ q̄ ⁊ iocũditatẽ nobis sue glorificacionis infundat ⁊ tibi nos reddat acceptos. Per dñm.

¶ Sãcti appollinaris martyr. tres lec. fiãt cũ orõne vts

Beatus appollinaris ab antiochia petrũ apostolũ secut⁹/ et rome ab eodem episcop⁹ ordinat⁹/ rauennã directus est Ubi verbum dei predicans tent⁹ est a paganis/ ⁊ diu fustibus cesus ac nudis pedib⁹ sup prunas Lctõ. i.

impositus: ab vrbe expulsus est. Sed nō lōge ab vrbe xp̄iani habebāt tuguriū: vbi missas celebrauit: & ī mari baptisauit: timētesq̧ deū ministrabant ei. Lc̄ō ii. Post multos annos ad emiliam perrexit p̄dicās verbū dei: virtutes operādo. Post terciū ānū reuersus rauennā: non lōge ab vrbe mansit apud quēdā militē noīe hyrtaneū: cui⁹ filiū cecū illuminās: eū cū parentibus baptizauit. Quo facto a paganis ligat⁹ et ad forū deduct⁹ vulnerat. Lc̄ō. iii Cumq̧ perduct⁹ ad simulachrū appollinis orōnem fecisset: illud solutum et destructum est tēplū. Quo audito tradit⁹ est cuidam centurioni occulto xp̄iano custodiendus: q̄ media nocte laxauit eū vt fugeret. Quē sequētes pagani prope pōtē apprehenderūt. Qui tā diu cesus est quousq̧ mortu⁹ estimaret. Post perduct⁹ a discipulis in vicū in quo leprosi morabant. septē dies superuixit: admonēs ecclesiam ne a fide xp̄i discederet. Sicq̧ martyr dei postq̄ ecclesiā annis vigīti octo: mēse vno: diebus quattuor rexisset mortu⁹ est sub vespasiano cesare sepult⁹ est foris murū in arca saxea sub terra decimo kalēdas augusti. Et cetera de cōi vni⁹ marty. & ponti.

¶ Sancte cristine vgīs Orō

Indulgenciā nobis dn̄e beata cristina virgo et martyr imploret q̄ tibi grata semp extitit: & merito castitatis & tue professione virtutis Per dn̄m. Ad matu. tres lec. fiant cū noctur. p̄pter vigil. et oīa fiant de vgine vsq̧ ad missā q̄ erit de vigi. Lc̄ō p̄ma

Erat tēporib⁹ dioclecia ni īperatoris q̄dā de tyro sacra virgo ānor circiter duodecī noīe cristina: vrbani xp̄ianor persecutoris filia Quā ī excelsam turrī cū duodecim puellis positā et deos aureos spernētē: signauit angelus in xp̄o dicēs. Cristina viriliter age: in conspectu enī triū iudicū cibū habes a deo missum. Que vidēs panē albū super mel dulce: grās egit deo dicēs duodecī dies sūt ex quo nō comedi. Tu. Lc̄ō. ii. Sero autem facto: dedit fructa deorū patris sui pauperibus Qd̄ sciens pater ei⁹ puellas iussit decollari & cristinā virgis cedi et cathenatā ī carcere recludi Cūq̧ in eculeo suspensa vngulis raderet: p̄iecit carnes suas in faciem patris sui dicens. Comede virtutem corporis tui. Tunc ro

ta ferrea adducit/ et supposito igne valido: oleo pfūdi iubet Sed ipsa orante cōbusti sunt plusq̄ mille quingenti idolis seruientes hinc lapide in collo eius ligato mittit ī mare vbi a xp̄o baptizata/ eriēs iterum in carcere recludit. Que ait Dn̄e iesu xp̄e redde vrbano scdm̄ ea que gessit in me q̇ in ipsa nocte cū magnis cruciatib9 emisit spiritū. Lcō. iii Post hec venit ali9 iudex nomine ziron: qui primo eaȝ in sartaginē plenā pice/ resina et oleo mitti iussit. deinde caput eius radi et prunas ardētes supponi. Que cū nō lederetur: ducta ē ad tēplū apollinis: vbi cū orasset: cōminutū est idolū ī puluerē et credi derūt ī deum aīe circiter tria milia. Judexq̄ pterrit9 expirauit. Tūc terci9 iudex noīe Julian9 iussit serpētes circa eā apponi: et māmilla ei9 et līgua abscisis: vgo ptē līgue ī oculū iudicis piiciēs excecauit eū. Cui9 iussu pcussa vgo in latere orans dn̄m emisit spiritū: quarto decimo etatis sue anno. Que ei9 intercessione venerāda nobis sempiterna a dn̄o īpetret gaudia. Cetera de cōi vni9 virgis et mar

¶ Sancti iacobi apl̄i festuȝ duplex. Ad p̄mas vespe. et ad matu. cetera de cōi vni9 apl̄i cum isto hym. Ad ves̄. Hy9.

Bina celestis aule luminaria: iacobe necnō iohannes theologe: poscite nobis veniā rogantibus: quam venit xp̄us gratis dare miseris. Annue xp̄e. Et dicatur hic Nobis per horum. Orō.

Esto domīe plebi tue sanctificator et custos: vt apostoli tui iacobi munita presidiis: et conuersacione tibi placeat et secura deseruiat p dn̄m. Eodē die memō. de sancto cucufato martyre cum ā. et collecta de cōmuni vnius marty. Et festū sancti xp̄oferi differatur vsq̄ in diē sctōrum abdon et sennes mar. et tunc fiet de eo plenum seruiciū cū mediis lec. dictor abdon et sennes. Ad matu. Le. i

Jacobus apostolus dn̄i nostri iesu xp̄i: frater beati iohannis euangeliste omnem iudeam et samariā visitans: ostendebat ex scriptur sanctis omnia que per pphetas dicta erāt in dn̄o iesu xp̄o esse completa. Hermogenes autē quidā magus misit philetum discipulum suum cum aliquot phariseis ad eum: asserens q̄ xp̄us non esset fili9 dei. Jacobus vero assercionibus eius ī christo euacuatis:

ostendit ex scripturis sanctis
hunc esse filium dei. Lcõ. ii.
Reuersus ad hermogenem
philetus: dixit ei iacobũ qui
se seruum iesu xpi asserit: sci-
as te supare non posse Nã in
nomine eius multa miracu-
la faciẽs/ oẽsq scripturas sã
ctas memoriter retinẽs osten
dit ex eis hũc esse filiũ dei: quẽ
iudei crucifixerũt. Hermoge-
nes iratus vinxit philetũ di-
cens/ videam⁹ si iacobus sol-
uat te ab his vĩculis Quo nũ
ciato iacobo/ misit sudariuz
suũ dicens. Accipiat hoc: et di
cat. Dñs iesus xpus erigit eli
sos: et ipse soluit compedi-
tos. Quo facto: solut⁹ venit
ad iacobum. Tu. Lectio iii.
Dolens autẽ magus/ misit
post eũ demones dicens. Ip-
sum iacobũ cũ phileto michi
adducite: vt vindicer in eos.
Qui cum venissent: ceperunt
vlulatũ in aere dare sup apo
stolũ. Quibus apostolus ait
Precipio vobis in noĩe pris
et filii et spirit⁹ sancti: vt her
mogenem nõ ledentes ipsum
ad me vinctũ adducatis: quo
adducto: dixit aplus ad phile
tum Ipse te ligauit: tu eũ sol
ue. Quo facto/ ait apostolus
Non enim est discipline no-
stre: vt inuitus quis conuer
tatur. Ipse vero solut⁹/ om-
nes codices suos in mari mer
gens: dixit ad iacobum Aĩa-
rum liberator: accipe me peni
tentem quẽ hacten⁹ habuisti
inuidentem. Tu Lectio. iiii.
Apostolus confirmãs eum
in fide ita perfectũ eum red-
didit: vt multe virtutes p eũ
fierent a dño. Quod audien
tes pharisei dixerunt ad iaco
bum. Ut quid pdicas christũ
quẽ oẽs crucifixũ scim⁹ Tũc
aplus ostẽdit eis qualiter in
carnacio domini: passio: re
surrectio: et ĩ celũ ascensio: a p
phetis pnũciata: in xpo erãt
completa. Dixerũtq oẽs pec
cauim⁹. dic nobis quid facie-
mus? Quibus ipse ait: credite
et baptizemini: et delebuntur
peccata vestra. Tu. Lcõ. v.
Abiathar autem pontifex
videns tantũ populum cre-
didisse: zelo repletus: excita-
uit sedicionem grauissimã:
ita vt mittentes funem ĩ col
lo eius: duxerunt eum ad he-
rodem: qui iussit eum decol-
lari. Cumq duceretur para-
liticum quendam ad eum cla
mantem: a doloribus libera
uit. Hoc videns iosias qui fu
nem in collo eius misit: cor-
ruens ad pedes eius dixit.
Obsecro te vt des michi in-
dulgenciam. Tu. Lectio. vi.

Intelligens apl'us cor eius a deo visitatū: dixit. Credis q iesus xp̄us est ver⁹ dei filius. Qui ait. Credo/ Hoc audiēs abiathar/ dixit. Nisi recedēs a iacobo maledixeris nomē xp̄i: cū ip̄o decollaberis. Qui ait. Maledictus tu/ nomē vero xp̄i est bn̄dictū in secula. Cumq peruenissent ad locū allata lagena aque apostol⁹ baptizauit eū/ et osculans eū fecit signaculū crucis in frō-te eius et ita perfectus in fide xp̄i cum apl'o decollatus est. Secūdum matheū xx°. cpl'o

IN illo tempore: Accessit ad iesū mater filiorum zebedei cū filiis suis adorās et petens aliquid ab eo. Et. ℞ Omel'. bti gregorii pape. l. vii

VNde occasionem accepit hec mulier vt a dn̄o gloriā et dignitatē peteret filiis suis qui nichil predixerat de gl'ia regni: sed solū-modo de supplicio passionis Predixerat ei discipulis suis se hierosolimā ascēsurū tradēdū: morte cōdēnādū/ deludēdū/ flagellādū/ et crucifigēdū. Sz hac causa incitata est ad petēdū dignitatem filiis suis/ q2 post oīa dixerat dn̄s/ et tercia die resurget. l'c. viii.

Putabat enī mulier q dn̄s post resurrectionē suā regnaturus esset in terra corporaliter: ideo dixit: dic vt sedeant hii duo vn⁹ a dextris: et ali⁹ a senistris ī regno tuo. Respōdens dn̄s dixit. Nescitis quid petatis. Mater quidem pecierat/ sed dn̄s discipulos increpauit/ q2 sciuit peticionē matris ex suasione filiorū processisse. Tu aūt. Lectio. ix.

Interrogat dn̄s/ si possent bibere calicem quē ipse bibitur⁹ erat: id est si eādē passionem sufferre possent quā ipse passurus erat pro eis. Calicem quidem meum bibetis: de iacobo nō est dubiū/ quin ipse calicem domini biberit. De iohāne vero dubitatur/ q2 ipse per martyriū vitā nō finiuit. Sz q2 a domiciano ī feruentis olei dolium missus est/ et ante aristodimū venenū bibens illesus permansit nec non cum reliquis apl'is flagellatus legitur semper paratus ad passionē clarū est q calicem passionis biberit. Tu. Et cetera de cōi vnius apl'i Ad scdas vēs oīa fiāt de sācto iacobo cū. ℞. Ciues apostolorum. Et memoria de sācta āna. Sancte anne matris marie ad vs̄ super. p̄s. feƚ. ān

Felix anna cella mundicie: lumen mundi/ vena clemencie: spes salutis porta leticie:

nos diuine cōmenda gracie. psal. ferial. Capitulum.

Mulierē fortē quis inueniet pcul et de vltimis finibus precium ei⁹ : con fidit in ea cor viri sui et spoliis nō indigebit. R. O q̄ di Ue mater āna (gne. y⁹ plena melle canna : cui marem passa nulla cocquanda. Aue predicāda superaltāda : mater mr̄is poli regis atq̄ soli. Quam quis velit fari siue venerari : reddet sibi votū christus per quem totū Ergo te rogam⁹ rogantes supplicamus : vt quod potes velis prece da nos celis.

Placans nobis natam mūdo per te datam : illa natum suum tu nepotem tuum.

Laus sit trinitati : laus sit vnitati : laus patri ac nato : lausq̄ paraclito. Amen. v⁹. Diffusa est gracia. ān. Hec est radix anna pia virgo florēs est maria : christus flos est in clitus : digna radix est honore cuius virga tali flore : fecūdatur celitus. p̄s. Magt. Or

Deus qui beatam annam dilectissime genitricis tue marie matrē egregiam hodierna die ad celestis vite sublimasti gaudia/ fac nos quesumus gloriosis ei⁹ meritis ad eternam pertingere beatitudinē ex cui⁹ puerperio salutari pro salute mūdi humanam dignatus es assumere carnem. Qui viuis et reḡ. Memoria de sancto iacobo. ān. In regeneracione. v. Annunciauerūt opera dei orō. Esto dn̄e. Tunc eat processio ad altare sācte anne cātādo. R. Regnū mūdi. Require in cōi. vgi. v. Ora p nobis. or.

Quesumus omnipotēs deus : vt qui beate āne solennia colimus/ eius meritis et precibus indulgenciam consequamur et graciā. Per. In redeundo de sancta maria. Ad cpletoriū omnia fiāt sicut in festo sācte trinitatis. Modo predicto dicūtur vespere de sancta anna videlz vbi dedicata est ecclīa vl capella vl altare ī honore eiusdē et tūc ad p̄mas vespe. de sācta āna fiat me. de ap. Ubi vero non est ecclesia dedicata neq̄ capella ī honore ipsius dicantur vespere de sancto iacobo apostolo et memoria de sancta anna cum oracione p̄dicta. Ad matutinas Inuitato. Ad sancte matris anne memoriā. Omnes xp̄o canamus gloriā. p̄s. Ueñ. y⁹.

In anne puerperio : nox fugit huius seculi : et illuxit cū gaudio : dies toci⁹ ppl'i

Hec radix iesse germinat: ex pars cũctis illecebꝛis: germẽ eius illuminat: nos sedentes in tenebꝛis.

Pia mater et humilis: de qua maria pꝛodiit: tuis adesto fa mulis: quos culpa grauis de pꝛimit.

Iam felix et emerita: ma- nens cum summo iudice: suc curre mater inclita: vt viua mus pacifice.

Et quicquid hic deliquimus/ vite per immundiciam/ ab- stergas illud petimus/ per di- uinam clemenciam

Patri natoqꝫ gloria/ detur cum sancto spiritu: qui per an ne suffragia/ conseruet nos in exitu. Amen. In pꝛimo noct. ãn. Choꝛi plaudant ala criter angeloꝛum et hominũ congratulando pariter ma- tri regine virginum. ps. Dñe dñs noster. ãn. Pater pꝛecel- se virginis ioachim erat noĩe mẽ ãnaqꝫ nobilis regali ful sit semĩe. ps. Celi enar. ãn. In tres ptes diuidũt sic rex sub stãciã dant templo: dant pau peribus/ seruant sibi terciam ps. Domini ẽ terra. v. Diffu sa est gracia in. Lectio pma.

Hodie fratres chariss- mi beate anne matris sancte dei genitricis ac perpe tue virginis marie/ festiuam celebꝛamus memoꝛiam ĩ qua carnis reliquit ergastulum et subuecta est venerabiliter ad superos sanctoꝛum obse- quiis angeloꝛũ. Tu aũt dñe. R. Felix anna flos oꝛto- rum mira nitens specie: regũ surgit antiquoꝛum ex clara pꝛogenie. Que medelam vi- cioꝛum matrem gessit gracie V. Hec beata miseroꝛum suc currat inopie. Que medelam vicioꝛum. Lectio secunda.

Ad eternum siquidem pa- triarcharum ac pꝛophetarũ veterũ gloꝛiosa et felix perue nit contubernium. Ex quo- rum carne/ carnis traxit oꝛi ginem: vt per ventris sui fru ctum populo suo deus mitte ret redemptoꝛem. Tu autẽ. Rm. Matronarum hec ma trona claruit in seculo nunc in celis est patrona pietatis titulo. Cuius partu cũcta bo na pꝛouenerunt populo. V. Anna parens esto pꝛona cũ ctis in periculo. Cuius lc. iii.

Gaudeat igitur sacro sancta mater ecclesia: huius sancte matrone munita suffragiis et in eius laudibus cum om ni deuocione tota resultet. Hec est enim illa superne be- nedictionis terra/ de qua ce- lestis figulus ollam spei no stre composuit/ que ex diuini

roris hymbre conceptū verbū dei humano generi protulit incarnatum. Tu autem. R. Ex cōceptu cōiugali āne miro ordine radix boni: finis mali spirat vno germine Felix que fuisti tali īpregnata virgine. V. Nos in hora fac finali mori sñ crimīe. Felix. Gloria patri. Felix que. In secūdo noct. ān. Annos quoq plurimos ducunt in coniugio stereles atq tristes sub legis opprobrio. ps. Eructauit. ān. Exprobrabat hūc pōtifex ioachim q sisteret in fecundus cum fecundis seq eis iungeret. ps. Deus noster refugiū. ān. Joachim ex opprobrio de tēplo tristis exiit nec ad domum vel vxorem sed ad pastores transiit. ps. Fundamenta eius. V. Specie tua et pulchritudine. l. iiii

Felix anna que in operacione redempcionis nostre velut radix videtur in arbore: de qua celestis virga egressa est beatissima virgo maria: que filiū suū diuini floris amigdalū enixa puerpera genuit: cuius dulcedinis iocūda refectio in celo et in terra angelos et homines pascit. Tu. R. Ex iudea creuit spina hec matrona nobilis: spina tamen officina claruit mirabilis de qua prodiit. Regina celi venerabilis. V. Nos a fraude serpentina saluet mater humilis. Regina celi. Lectio. v

Ex bethleē quippe ciuitate dauid et radice iesse oriūda pdiit/ cui⁹ btā soboles maria videlicet xpm peperit: q captiuitatē iacob auertit: et parietē veteris īimicicie inter deū et hoīem homo de⁹ ī sua carne destruxit. R. Quā potēs esse diceris in regno beatorū que genitrix agnosceris regine angelorum. Insignis quippe diceris patrona miserorum. V. Impetra nobis miseris veniā peccatorū. Insignis. l. vi

O q̄ gloriola est mater ista: et q̄ digna solenni attolenda preconio/ que matrem nobis nostre redempcionis attulit et ī illa testamētū hereditatis supne īclusit. Uere btā et oī veneracione habenda: et quo dā sacro priuilegio predicanda mater huius sacratissime virginis/ que omēs precellit matres in concipiendo et generādo eā q suū et oīum generauit auctorē. Gaude igit et letare o felix mater: et pre ceteris matrib⁹ felicior: q meruisti tāte prolis gaudere priuilegio/ p quā angeli leticiā/ iusti graciam: peccatores veniā inueniūt in eternū. Tu.

R. O q̃p digne veneraris ab humano germine/ q̃ mariam mũdo paris/ magno dei munere Ipsa vgo singularis dignetur succurrere. V. Anna mater salutaris fac nos xp̃o viuere. Ipsa vir. Gl'ia. patri Ipsa virgo. In. iii. noctur. ã. Joachĩ et cõiugi angelus apparuit: dolẽtesq̧ nimiũ dulciter cõpescuit. p̃. Cãtate. i. ãn Preces vestre sũt accepte habebitisq̧ filiam p quã deus magnifice p̃stabit cunctis graciam. p̃s. Dñs regnauit exul. ãn. Hinc cognoscũt se mutuo coniugali federe et agũt laudes dño p cõcesso munere. p̃. Cantate. ii. V. Adiuuabit eaz. Inicium sctĩ euangelii scd̃m matheum. primo capi. Liber generacionis iesu xp̃i filii dauid/ filii abraham. Et reliqua. Omelia de diuersis tractatibus. Lectio septĩa. Matheus igit̃ euãgelista scribens librũ generacionis iesu xp̃i: ceteris pretermissis horũ filium nũcupauit: qr ad hos tm̃ facta est de xp̃o promissio Ad abrahã inquit in semine tuo benedicent̃ oẽs gẽtes terre. Ad dauid vero ait De fructu ventris tui ponã sup sedẽ tuã. R. Eua mater corrupte le pomi fit edulio: deformauitq̧ sequele lineam cõtagio. Anna confers spẽ medele sacro puerperio. V. Esto memor clientele huius in exilio. Anna cõfers. Lectio octaua. Abrahã genuit ysaac ysaac autẽ genuit iacob. Exequit̃ ergo humanã generacionem xp̃i mathe9 ab ipso pmissiõis exordio: hoc est ad abrahã generatores cõmemorans quo perducit ad ioseph virũ marie de qua natus ẽ xp̃us. R. Anna mater matris xp̃i nos pie considera: que marie meruisti propinare vbera. Ecce felix ascendisti super cũcta sydera. V. Tu in hora mortis tristi nos ab hoste libera. Ecce felix. Quicquid tñ (ce felix. Le. ix. in insigni genealogia xp̃i ad euangelicam respicit historiam: totũ ex abundanti recurrit ad annã vt ipsa sit quasi quedam meta legis et gracie per quã dignitas humane videtur in xp̃o reflo ruisse nature. Ex eius nãq̧ ventre pdiit qd̃ de sancta ecclesia longe ante spiritus sanctus ait. Sindonem fecit & vendidit: et cingulum tradidit cananeo. Si donis huius candor niue9 puritas est et mũdicia virginalis quam beata anna mater manib9 suis quasi contexuit dñ genitricem dei mariã ad diem temporalis ortus ĩ for

ma humana de palacio uteri sui corporaliter eduxit. Rm Beata virgo virginū matris tue precibus: remissionē criminū procura supplicib9. Et fac post vite terminū letos ī celestib9. V9. Succurre penes dominuz cunctis assistentib9. Et fac. Gloria patri. Et fac. V9. Ora pro nobis btā anna. Omīs sctō= In laudi. ān. rum concio matrē collaudet virginis de cui9 puerperio salus processit hominis ps. Dñs regnauit. ān. Hec plem deuotissime petit a patre luminū et meruit dignissime mariā decus virginū. ps. Jubilate. ān. Ex ioachim quem habuit vite virū eximie anna mariam genuit matrē regis iusticie. ps. De9 de9 me9. ān. Stirps iesse clara deluit eue matris opprobriū: duz anna prolē genuit florē sctōr omnium. ps. Bñdicite. ān. Anna floret vt liliū in sūmi regis curia thronū adepta regiū cū immortali gloria. ps. Laudate. cpm. Mulierē fortem. hy9 Felix anna pre aliis digna laude fideliū/mundū repleuit gaudiis per sacrū puerperiū Hec de carnis propagine/ mariaz nobis ptulit/ que suo reddit germīe/ quod eua tristis abstulit O vas celestis gracie mater regine virginū/ per te precamur āxie remissionem criminū. Memento mater inclita q̄p potens es per filiam/ et nobis prece solita procura dei graciā Eiusq̄ donet precibus dator bonor omniū: vt gaudiis celestibus fruamur post exiliū. Patri natoq̄ gloria: detur cū sancto spiritu/ qui p anne suffragia: conseruet nos in exitu. Amen V9. Elegit eā de9 et preelegit. ān. Anna stellā matutinam: magni matris et reginam: peperit clemencie/ cū qua vere iocundatur: qr deū cōtēplatur: reuelata facie. ps. Bñdictus. orō. De9 qui beatam annam Ad pmā ān. Oīs sctōr. p. De9 in noīe. ān. Gracias. ps. Quicunq̄ vult. Ad. iii. ān. Hec plem. ps. Legē pone. cpm. Mulierem fortem. V9. Diffusa est gracia. vt ī cōi vni9 virginis Ad vi. ān. Ex ioachim. p. De Multe filie (fecit. Cpm. congregauerūt diuicias tu supergressa es vniuersas: fallax gr̄a et vana est pulcritudo/ mulier timens deuz ipsa laudabitur. V9. Specie tua. Ad. ix. ān. Anna. ps. Mirabilia. Cpm. Manum (suam aperuit inopi: et palmas suas extēdit ad pauperem: ideo fortitudo et de-

coꝛ indumẽtũ eius et ridebit in die nouissimo. ℞. Adiuuabit eam. ℣. Elegit eam deus. Oro vt s. Ad scdas. veš. ãn. Dis sctõꝝ. p̃s. Dixit dñs. p̃s. Laudate pueri. p̃s. Letat⁹ sũ p̃s. Beati oẽs. p̃s. Lauda hierusalẽ. Cpłm. Mulierẽ foꝛtẽ ℞. Beata virgo. y⁹. Aue mater anna. ℣⁹. Elegit eam. ãn. Anna floꝛẽ poꝛtauit gracie flos odoꝛẽ spirat mũdicie: alme pꝛeces matris et filie/ nos conducant eterne gloꝛie. p̃s. Mğt. oꝝ. Deus q̇ beatã annã Memoꝛia fiat de septem doꝛmiẽtibus martyꝛibus. Oro.

DEus qui gloꝛiosos resurrectionis eterne pꝛecones septẽ doꝛmientes magnifice coꝛonasti/ pꝛesta q̃s vt eoꝛũ pꝛecibus resurrectionẽ sanctã: que in eis mirabiliter pꝛeostẽsa ẽ ↄsequamur. ꝑ Ad mat. iii. ł. Inuita. dup̃. ł. i

SUb decio imperatoꝛe facta in xp̃ianos graui persecucione: septem xp̃iani ciuitatis ephesioꝝ ciues: scʒ maximianus/ malcus/ martinianus/ dyonisius/ iohannes/ serapion/ et constantinus fugiẽtes rabiem: abscõderũt se in spelunca in mõte celio statuẽtes malchũ in habitu mẽdici emere victualia ĩ qua spelũca doꝛmierẽt ꝑ scła młta. ł. ii

Euolutisq; trecẽtis sexaginta duobus annis regnãte imperatoꝛe xp̃ianissimo theodoseo surrexit detestãda heresis nitẽs repellere generalis fidẽ resurrectiõis euigilãtes sãcti et vnius noctis spacio se doꝛmisse putantes: malchum ad ciuitatẽ miserũt: vt emeret necessaria qui vidẽs crucẽ super poꝛtã ciuitatis erectã et oẽs nomẽ dei inuocantes valde mirari cepit: platisq; argenteis/ ceperũt intuentes mirari dicentes. Hic iuuenis thesaurũ inuenit duxerũt q; eũ ad ꝓcõsulẽ ciuitatis. ł. iii.

Cumq; ꝓcõsul ab eo inqueret vbi thesaurũ inuenisset cadẽs malchus ad pedes ei⁹ dixit rogo vos vbi deci⁹ imperatoꝛ: ego enĩ et socii mei fugiẽtes ꝑsecucionẽ ei⁹ abscõdim⁹ nos ĩ spelũca mõtis celii Marin⁹ ep̃s ciuitatis hoc audiẽs dixit: eamus cũ eo ad locũ et veniẽtes ad spelũcã viderũt sctõs dei sedentes. Et erãt facies eoꝝ vt rose floꝛẽtes et adoꝛãtes eos: miserũt ꝓ ĩperatoꝛe q̇ cũ venisset adorãs eos fleuit/ qui dixerũt ei. Pꝛopter te suscitauit nos de⁹ noster ante diẽ magne resurrectiõis: vt tu sine dubio resurrectionẽ moꝛtuoꝝ credas ꝙ cũ hec dixissẽt/ redidertũt spm̃

secũdum preceptũ dei impera tor vero flens et osculãs sã-ctas reliquias eorũ: cõgrega tis plurimis epis et fidelib9 viris fecerũt in eodẽ loco di gnã memoriã eorũ. Tu aũt. Cetera de cõmuni plurimo-rũ mr. Scti sãsonis epi. Or

OMnips sempiterne deus/ tribue nobis famulis tuis p intercessionẽ sãcti sam sonis epi poscẽtibus pctõrũ veniã q̃rẽtib9 salutis viã pul sãtib9 apire regni celestis au-lã vt ad eternã maiestatis tue habitacionẽ te adiuuãte per uenire mereamur. Per dñm. Eodẽ die fiet mẽoria de sãcto pãtaleone martyre. Oracio.

DEus qui hũc diẽ bea-ti pãtaleonis marty-rio cõsecrasti/ presta q̃s vt ip si9 ĩteruentu hoc ĩ nr̃is flore at actibus/ qd premiis remu neretur celestibus. Per dñm. Ad mat. iii l. de cõi. Inui. du. Cetera oĩa de cõi vni9 cf. et põtifi. Scti olaui mr. ix. l. ni si facte fuerĩt in. xl. et med. l. de mr. orõ vts. ĩ. xl. deĩde de mr. fiet mẽo. cũ hac oroe. or

PResta quesumus omps deus/ vt sicut populus xp̃ianus martyrũ tuorũ feli-cis simplicii faustini et beatri cis temporali solennitate cõ gaudet/ ita perfruatur eter-na et quod votis celebrat pio cõprehendat affectu. Per do. Et fiet tm̃ memoria de sãcto olauo Si de eo factũ fuerat seruicium in quadra. Ad ma tutinas de mar. tres lectiões Inuitato. dup. Lectio prima

LIberio vrbis rome epo misso in exiliũ a constã tino augusto heretico: clerus roman9 ordinauit ĩ loco ei9 epm felicẽ presbyterũ q̃ facto cõsilio declaruit cõstãtinũ he reticũ et secũdo baptizatũ ab eusebio quo facto eiicitur fe-lix de ep̃atu a cõstãtino augu sto filio cõstãtini augusti ex-inde ductus in ciuitatẽ coro nã martyrii capitis abscisio-ne promeruit et sepult9 est in via aurelia. Tu autem domi ne miserere. Lectio secunda.

Temporibus dyocleciani et maximiani erat rome quedã virgo beatrix nomine soror beati simplicii et faustini q̃ p xp̃i noĩe post diuersa tormẽta capite cesi sunt quorum cor-pora sepeliuit beatrix cũ cris po et iohãne presbyteris post hec lucreci9 vicinus possessor prediũ beate beatricis cõe cũ fratrib9 ãbiens/ fecit eã diis sacrificare nolentem/ carceri mancipari et postea a seruis suis noctu prefocari. et sic spi ritum tradidit domino.

Post hec ingressus lucreci⁹ in prediū sctōꝝ: et fecit cōuiuiū in quo infantulus dixit ei audi lucreti. Occidisti ⁊ inuasisti ecce dat⁹ es ī possessionē dyaboli: ad hāc vocem sathanas in eū ingressus p tres horas eū vexauit donec tolleret aīam eius. De quo omēs qui aderāt perterriti xpiani effecti sunt. Narrantes palā passionem beate virginis in cōuiuio vindicatā. Tu autē Cetera de cōi plurimoꝝ martyrū. ¶ Sācti xpoferi mar. penultimo iulii. Ad veš. ān. Sancte xpofere martyr iesu xpi qui pro eius noīe penas ptulisti opē cōfer miseris huic mūdo tristi qui celestis glorie regna meruisti. V⁹. Gloria ⁊ honore. ps. Magnificat. Oꝝ

Concede q̄s ops et misericors deus/ vt qui bti xpoferi martyris tui memoriā agimus: ei⁹ piis meritis ⁊ intercessionib⁹ a morte ppetua a peste fame timore paupertate ⁊ ab oīb⁹ īsidiis īimicoꝝ nroꝝ liberemur in terris p te iesu xpe saluator mūdi quē xpofer⁹ meruit ī hūeris suis portare. Qui Mēoria de martyrib⁹ abdon et sennes. Oꝝ.

Deus q̄ sctis martyrib⁹ abdō et sēnen ad hāc gloriā veniēdi copiosū munus grē cōtulisti/ da famulis tuis suorum veniā delictorū vt sanctoꝝ tuoꝝ intercedentibus meritis ab oīb⁹ mereamur aduersitatib⁹ liberari. p Ad matu. ix. lec. Lctō prima.

In licia ciuitate samon natali scti xpoferi martyris q̄ xpm portauit in humeris p traductionē aque ī corpore p maceracionē/ mēte p deuocionē ī ore p. cōfessionē siue predicacionē. Hic āte baptisimū dict⁹ fuerat repob⁹ Ferūt eū p flumē hoīes portare/ ⁊ post xpm puerū portare testatur Hic genere chananeus habens in longitudine xii. cubitos. Tu aūt. Lctō. ii.

Hic voce dei iussus baptizatur: et ad samon ciuitatem licie venit vbi regnabat dagn⁹ qui cum eum inspexisset retrorsum cecidit/ virgam aridam florere fecit: quadringētos bis missos ad eū vocandū ad dagnū cōuertit ad fidem catholicā/ q̄ oēs palmā martyrii meruerūt xpoferus ergo cū ydolis sacrificare noluisset primo virgis ferreis ceditur. Scdo a flāma estuātis incendii cruciatur. lc. iii.

Cassis ignita eius capiti imponitur postea scāno ferreo supponit ⁊ lignis suppositis ac igne succēso et oleo supfu

so crematur Altera die iussit rex fieri lignū scdm staturā eius et sctm xpoferū alligari et ipm sagittis trāsfigi iussit et sagittabāt ab hora prima vsq ad horā. xii. Tu autem.

Medie lect. de mar. Lec. iiii

Decius imperator romam reuertens de pside adduxit duos xpianos abdō et sēnen dicens dii nri tradiderūt nobis hostes reipublice et romani imperii et introducti sunt ornati ex auro et lapidib9 preciosis vincti chachenis quos cū vidisset oīs senat9 ceperūt mirari in aspectibus eorum. l. v

Decius dixit ad eos sacrificate diis et possidebitis oīa vestra et pacē romani īperii qui dixerūt nos semel offerētes nosmet deo ipsum adoramus/ simulachris manu factis nūq humiliabimur/ Decius iussit eos denudatos duci ad simulachrum solis et ad sacrificandū cōpelli sācti vero expuētes ī simulachrum dixerūt valeriano fac qd potes. l. vi.

Tunc valerianus prefectus iussit eos diu plūbatis cedi et in amphiteatrū duci et dimissi sūt ad eos duo leones et quatuor vrsi qui veniētes ad pedes sctōrum/ ita custodiebāt eos vt nemo poterat accedere ad eos propter impetū ferarum valerianus ira plenus/ fecit eos occidi et corpora eorum ante simulachrum solis iactari Post triduū querin9 subdyaconus corpora eorum sepeliuit in domo sua. Tu. Le. vii

Sagitte suspendebantur a dextris et a sinistris nec corpus ei9 tetigerūt. Altera vero die rege veniēte et sancto xpofero illudente statim vna sagitta oculū regis intrauit et cecus fact9 est. Cui xpofer9 dico tibi tyranne. Cras octaua hora accipiā coronam vite et tu veni in locum hunc et fac lutum cū modico sanguine et sanaberis. Appropinquante hora decollacionis ei9 fudit hanc oracionem. Dñe deus pater peto vt vbi corp9 meū positum fuerit non ingrediatur grando/ non ira flamme non fames nec magna mortalitas: et sic languidi et demoniaci illic veniāt sani fiāt Uenit vox de celo dicens. Xpofere quod petisti impetrasti et secundum iussum regis decollatus est. Tu. l. viii

Alia die venit rex et clamauit xpofere ostēde virtutem tuam et credo: et fecit lutum cum sanguine et posuit ī oculū sicut iusserat sanctus xpoferus et sanatus est. Et dixit rex gloria tibi deus christia-

norũ. quia facis volũtatez ti mencium te. Tu aũt. lc. ix.

EGo autẽ preceptum po nam in omnẽ populum vt qui blasphemauerit deum xpianorũ gladio feriat. Tũc crediderũt per sanctũ xpoferum xliiii. milia. et C. xliiii milia et C. xl. homines hanc eciã orõnẽ constituit sãctus xpoferus. Dñe deus bonam mercedem presta scribentib⁹ et legentib⁹ passionẽ meam. ãn. sup. Benedictus. Martyr xpofere pro saluatoris hono re/ fac nos mẽte fore/ dignos deitatis amore. Ad scdas vs ãn. Promisso xpi qr qd petis obtinuisti/ da populo tristi bo na que moriendo petisti/ con fer solamen et mentis tolle grauamẽ: iudicis examẽ fac mite sit omnibus amen. psal Magnificat. orõ. vts. Cetera de cõi vni⁹ mar. ¶ Sancti germani episcopi. Oracio

EXaudi nos de⁹ salutaris noster/ et quia voces nostre nõ merent audiri sancti germani ↄfessoris tui atq põtificis interuencio q̃s sit accepta pro nobis. Per xp̃z do. Ad matu. ix. lec. fiãt. Lcõ. i.

BEatus german⁹ ãtisiodorensis oppidi ĩdigena fuit: parẽtib⁹ splẽdidis p creat⁹ et ab ipsis infancie rudimentis studiis liberalibus institutus. Tu. Lectio scda.

In quo doctrĩe cõsolacio cũ ingenii vbertate consenciens eruditissimũ duplicato bono id est nature ꝛ industrie reddiderũt/ atqz vt in eũ pfectio litterarũ plena conflueret: post auditoria gallicana intra vrbez romã ciuilis iuris scienciã pfecte addidiscit. l. iii

Deinde ad honorẽ p̃fecture in vrbe antisiodorensi subli matus: morib⁹ ꝛ eloquencia vitaz decorauit. In quo actu dũ multiplici laudis luce resplẽderet sublimẽ genere mo ribus ꝛ diuiciis sortit⁹ ẽ vxo rem. Suscepit sacerdociũ ĩui tus. coactus simul et addict⁹ sed repente mutatur ex oĩb⁹ despicit mũdi milicia celestis assumit. Seculi põpa calcat hũilitas ↄuersacionis eligit: vxor in sororẽ mutat. Lc. iiii

Substancia dispensat in pau peres: pauptas ambit. Jam vero enarrari nõ potest qua hostilitate cum sibiipso consciuerit quas cruces q̃ ue sup plicia corporis sui persecutor induerit. In refectionib⁹ pri mũ cinerẽ prelibauit/ deinde panẽ ordeiceuz sũpsit quẽ tñ ipse excussit et moluit. Et cũ hic cib⁹ grauior ieiuniis iudi cetur nũq̃ nisi vespere inter-

dũ tñ i ebdomada media ple rũqꝫ die septima ponebat. l. v Stratũ omne subiecto cilicio ꝫ superposito vno tãtũ saccu lo cõtent⁹ fuit. Caput ab hu meris ꝑ ceruicis confinium nulla subleuauit adiectio Ita prorsus ꝓstrata ꝑ terrã mem bra dampnauerat Noctibus nũqꝫ vestimẽtũ raro cingulũ raro calciamẽta detraxit: re dimitus lozo semꝑ ꝫ capsula sctõꝝ reliquias cõtinẽs: iugis gemitus orõ perseuerãs erat Longũ eni tẽpus Lcõ. vi. sompnũ capere inter tormen ta nõ poterat dicat quisqꝫ qd senserit. Ceterũ absolute di= finio. Beatũ germanũ inter tot cruces lõgũ traxisse mar tyriũ. O quã preclara dei nr̃i virt⁹ ꝫ pietas qui famulũ su um in via veritatis fideliter gradientẽ duplici remunera cione donauit: vt ꝫ preteriti si qui fuerant decoquerẽtur errores et celeriter defecata sanctitas prestaretur. Quiqꝫ peccatis preteritis forsitan te nebat obnoxi⁹ vt inciperet fe nerator esse virtutum adiut⁹ grã dñi nr̃i iesu xpi. Lec. vii. de exposicione euangelii Sit lumbi vestri precincti. ¶ Ad vincula petri. Ad ꝓmas ves. ãn. Solue iubẽte deo terrãꝝ petre cathenas: qui facis vt pateant celestia regna beatis Petrus psal. fer. Cpm. quidẽ seruabat in carce re oracio autẽ fiebat sine in= termissione ab ecclesia ad deũ pro eo. Deo grãs. R. Dixit Iam bo= angelus. Hy⁹. ne pastor petre clemens accipe: vota precantũ et pec= cati vincula: resolue tibi pote state tradita: qua cũctis celũ verbo claudis aperis. v. An= nue xpe. v. In omnẽ terram. ãn. Tu es pastor ouium prin ceps apꝉorũ tibi tradite sunt claues regni celoꝝ. ps. Magt Deus q̃ beatũ petrũ (Or aplm a vĩculis absolu tum illesum abire fecisti/ no stroꝝ q̃s absolue vĩcula pctõ= rũ: ꝫ oĩa mala a nobis ꝓpici at⁹ exclude. ꝑ do. Mẽo. de ma chabeis mar. ã. Gaudẽt i cel. V. Letami i dño. Orõ. Fraterna nos martyꝝ tuoꝝ dñe corona letificet: q̃ ꝫ fidei nr̃e ꝓbeat icremẽta virtu tũ/ ꝫ multiplici nos suffragio cõsolet. ꝑ do. Ad matu. Inui. Tu es pastor ouiũ princeps apꝉoꝝ Tibi tradite sunt cla ues regni celorũ. ps. Venite p⁹. Iã bone pa. V. Annue xpe In. i. no. ã. Misit herodes rex man⁹/ vt affligeret q̃sdã de ec clesia occidit autẽ iacobũ fra trẽ iohãnis gladio. ps. Celi

enarrant. an. Uidens autem quia placeret iudeis apposuit apprehēdere et petrū. ps. Bñ dicā. an. Petrus q̇dē seruabatur in carcere: et orō fiebat sine intermissione ab ecclia ad deū p eo. p̄. Eructauit. v. In omnem terrā. Lectio prima.

Notandū nobis est fratres charissimi: qua de causa celebratur festiuitas sancti petri que dicit ad vincula kalendis augusti. Hec enim a quibusdā dicit causa/ Romanoꝝ quidā dux noīe quirinus habebat filiam gutturnosaz noīe balbinā/ habebat autem ipse dux beatū alexandrum papā in carcere clausū R. Misit impi9 herodes rex man9: vt affligeret quosdam de ecclesia. Occidit autē iacobū fratrē iohānis gladio. V. Uidens autez q̄ placeret iudeis apposuit apprehēdere et petrū. Occidit. Lectio secūda

Ipsa vero puella ibat sepissime ad carcerem vbi beatus papa alexander cathenis tenebatur ligat9: et deosculabatur cathenas: quib9 ipse sctūs ligat9 erat: scz ob grām recuperande sanitatis. R. Uidēs autē callid9 hostis: q̄ placeret iudeis. apposuit apprehēdere et petrū. V. Misit īpi9 rex herodes manus vt affligeret quosdā de eccl̄ia. Apposuit.

Cui beat9 Alexander dixit noli filia Lctō. iii. mea deosculari has cathenas sed quere boias scti petri q̇b9 vinct9 fuerat: osculare eas et inde recipies sanitatem. Que mox ad patrē suum veniēs: narrabat ei sicut audierat a prefato papa R. Cūq̄ tyrānus imitis cōprehendisset petrū apl̄m: misit eū in carcerē Uolens post pascha producere eū populo. V. Uidēs autē q̄ placeret iudeis: apposuit apprehēdere et petrū. Uolēs Gloria. Uolens. In. ii. noct. an. Erat petr9 dormiēs īter duos milites vinct9 cathenis duab9: et custodes ante ostiū custodiebāt carcerē. ps. Dēs gentes. an. Cūq̄ pduceret9 eū esset herodes. ecce angel9 dñi astitit: et lumē refulsit ī habitaculo carceris: pcussoq̄ latere petri: excitauit eū dicēs: surge velociter. psal. Exaudi de9 depre. an. Exiēs petr9 apl̄us: sequebat angelū: et nesciebat q̄ verū est: qd̄ fiebat p angelū: estimabat autē se visū videre. ps. Exaudi de9 orōnē. V9. Constitues eos pricipes.

Quod audiēs pater puelle misit nūcios: q̇ pq̇rerent carcerē: vbi apl̄us fuerat ligat9: ideoq̄ secū afferrēt Lctō. iiii.

boias scti petri Od et ita fa ctū est Quas deosculās puella pzefata boias sctī petri: in tegrā illico recepit sanitatem R. Petrus qdē apłus seruabatur in carcere. Orō autem fiebat sine intermissione ab ecclesia ad deum pzo eo. V. Erat petrus dozmiens inter duos milites/ vinct⁹ cathenis duabus. Ozacio autē. Le. v.

Sicq̧ beat⁹ alexander exiēs de carcere: cōstituit celebzari hanc solēnitatē kalēdis augusti in honoze beati petri: & in eius noīe edificauit ecclesiam: q̄ dicitur ad vincula In qua eciā vt ferł solennitate: cathene eius deosculantur a populo deuote auxiliante dño nr̄o iesu xp̄o: qui cū pr̄e et sp̄ū sancto viuit et regnat deus p̄ oīa sc̄ła seculoꝝ. R. Cū vo pzoductur⁹ eū eēt herodes: ī ipsa nocte erat petr⁹ dozmiens Inter duos milites vinct⁹ cathenis duab⁹. V. Et custodes ante ostiū custodiebant carcerez vbi erat petrus apłus. Inter. Le. vi.

Exultemus in dño dilectissimi/ et sp̄ūali iocūditate letemur/ quia vnigenitus dei filius iesus chzistus ad insinuanda nobis dispensacionis & diuinitatis sue misteria: apłici ozdinis p̄mū beatū petrū dignatus est pzerogare/ cui⁹ hodierna festiuitas speciem & decus contulit ozbi terrarū ille pzimus est in dñi cōfessione/ qui pzim⁹ est in apłica dignitate. R. Ecce angelus domini astitit/ et lumen refulsit in habitaculo carceris pcussoq̧ latere petri: excitauit eū dicens/ surge/ surge/ surge velociter. V. Et cōtinuo ceciderūt cathene de manib⁹ ei⁹ angelo dicente. Surge Gła Surge. In. iii. noct. ā. Transeuntes pzimā & scdam custodiam venerūt ad poztā ferream q̄ ducit ad ciuitatē que vltro aperta est eis. ps. Cōfitebimur. ān. Et exeūtes pzo cesserūt vicū vnū: & cōtinuo discessit angel⁹ ab eo. p̄. Dñs regnauit exul. ān. Petrus ad se reuersus dixit: nūc scio vere q2 misit dñs angelū suū & eripuit me de manu herodis et de omni expectacione plebis iudeoꝝ. ps. Dñs reg. irasc V⁹. Nimis honozati sūt. Secundum matheū. xvi. c.

In illo tēpoze Uenit ies⁹ in partes cesarie philippi: et interrogauit discipulos suos dicēs. Quē dicūt homīes esse filiū hoīs. Et reliq. Sermo beati augustini episcopi.

Dño nr̄o iesu xp̄o req̄rē(ł vii te quēnā eū hoīes eē dicerēt

et opiniones varias hoim di
scipulis respondētib⁹ Rur-
susq dño interrogāte & dicē
te vos autē quē me esse dicit
Petrus respōdit. Tu es xps
filius dei viui/ ait illi dñs: be
atus es symon bariona quia
caro et sanguis nō reuelauit
tibi: sed pater meus qui in ce
lis est. R. Surge petre et in-
due te vestimenta tua accipe
fortitudinē ad saluandas gē
tes: Qr ceciderūt cathene de
manib⁹ tuis. V⁹. Angel⁹ dñi
astitit & lumen refulsit in ha
bitaculo carceris: percussoq
latere petri excitauit eū dicēs
surge velocit. Qr ce. lc. viii.
Attende causam quare bea
tus: qr tibi nō reuelauit caro
et sanguis: sed pater me⁹ qui
in celis est ideo beatus: qr ti-
bi non caro et sanguis reue-
lauit. Si enī caro & sanguis
hoc tibi reuelaret: de tuo. Qr
vero caro & sanguis tibi non
reuelauit: sed pater me⁹ q ī ce
lis est: de meo nō de tuo. Qua
re de meo. Qr oīa que habet
pater/ mea sunt. Tu. R. Di-
xit angelus ad petrū: circun
da tibi vestimentū tuū: et se-
quere me. Et egrediens seque
batur eū. V. Transeuntes au
tem primā et secundā custodi
am venerūt ad portam ferre
am: que ducit ad ciuitatez: q
vltro aperta est eis. Et egre.
Ecce audisti causam: Lec. ix
quare beat⁹: audi & quare pe
trus addidit dñs. Et ego di-
co tibi tanq diceret Quia tu
dixisti michi Tu es xps fili⁹
dei viui Et ego dico tibi qr
tu es petrus Symon quippe
ātea vocabat Quia enī xpus
petra: petrus popul⁹ xpian⁹
Petra enim principale nomē
est: ideo petr⁹ a petra/ nō pe-
tra a petro: quomō nō a xpia
no xpus: sed a xpo christian⁹
vocatur. Tu aūt. R. Quod-
cunq ligaueris super terraz:
erit ligatū et in celis. Et qd
cunq solueris super terram
erit solutū et in celis. V⁹. Tu
es inquit petrus christus fili
us dei viui Respondens dñs
ait. Et ego dico tibi: qr tu es
petrus: et super hanc petram
edificabo ecclesiam meā. Et
quodcunq. Gloria patri. Et
quodcunq. V. Tu es petrus.
In laudib⁹ antipho.
Angelus dñi astitit & lu
mē refulsit ī habitaculo car
ceris: percussoq latere petri:
excitauit eum dicens: surge
velociter. ps. Dñs regnauit.
ān. Dixit angelus ad petrum
circunda tibi vestimentū tu-
um et sequere me. ps. Jubila
te. ān. Exiens petrus sequeba
tur eū: et nesciebat quia verū

est quod fiebat per angelum. p̄s. Deus de⁹ meus. ān. Misit domin⁹ angelum suū: ⁊ liberauit me de manu herodis alleluya. p̄. Benedicite. ān. Solue iubente deo terrarum petre cathenas: qui facis vt pateant celestia regna beatis. p̄. Laudate. Cp̄m. Petrus quidem. hym. Exultet celum. ℣⁹ Annunciauerunt opera dei. ān. Quodcunq ligaueris super terram: erit ligatum ⁊ in celis. et quodcūq solueris super terram erit solutum et in celis dixit dn̄s symoni petro. p̄s. Benedictus. orō. Deus q̄ beatum petrum. Memoria de martyrib⁹. ān. Istorū est enī ℣⁹. Mirabilis deus. orō. Fraterna nos. Ad primā ān. Angelus dn̄i. p̄s. Deus in nomine. ān. Te iure. p̄s. Quicūqz vult. Ad. iii. ān. Dixit angel⁹ p̄s. Legem pone. cp̄m. Petr⁹ quidem. ℟. et ℣. de cōi vni⁹ apostoli. Ad. vi. ān. Exiens petr⁹. p̄s. Defecit in salutare

Angelus dn̄i astitit et lumen refulsit in habitaculo carceris: percussoq latere petri excitauit eū dicens: surge velociter: et continuo ceciderunt cathene de manibus ei⁹. Ad. ix. ā. Solue iubente. p̄s. Mirabilia. Cp̄m

Exiens petr⁹ seq̄batur eum: et nesciebat quia verum est quod fiebat per angelum. Ad scdas veš ān. Angelus dn̄i. p̄s. Dixit dn̄s Et ceteri psal de apl̄is. cp̄m. Petrus quidem. hym. Exultet celum ℣. Annunciauerūt opera dei ān. Petrus ad se reuersus: dixit nunc scio vere: quia misit dn̄s angelum suum: ⁊ eripuit me de manu herodis: et de oī expectacione plebis iudeorum p̄s. Magnificat. Oracio. Deus qui beatum petrum apostolum. Memoria de sancto stephano martyre ān. Hic est vere martyr. ℣⁹. Gloria et honore corona. Oracio.

Deus qui nos beati stephani martyris tui atq pontificis annua solennitate letificas concede propicius: vt cuius natalicia colimus: de eiusdem eciā protecteone gaudeam⁹. Per dominū nostrū. Ad matutinas Inuitatoriū duplex tres lectiones. Lcō. i.

Beatus stephanus episcopus vrbis rome: cōgregato vniuerso clero: sic eos alloquitur dicens. Fratres et commilitones mei: audistis precepta diaboli seua vulgari: vt si q̄s xp̄ian⁹ detēt⁹ fuerit a pagano oēs facultates ei⁹ accipiat Uos ei frēs respuite facultates terrenas:

vt regnũ celeste percipiatis. Nolite timere principes secu li sed adorate deũ celi: et christum filium eius. Tu. lc. ii.

Iussit itaq beatus stephanus vt altera die in cripta nepo- tiana congregarẽtur. Et facto conuẽticulo in eadẽ cripta inuẽti sũt ibi promiscui sexus viri et mulieres cẽtũ et octo. Quos eadẽ die btũs stepha- nus in noĩe xp̃i baptizauit et obtulit pro eorum expiacione sa- crificiũ atq participati sũt oẽs

Post hec obtulit sacri- (l. iii ficiũ deo oĩpotenti in cimite rio sctẽ lucie. Audiẽs igitur hec valerianus que gesta fue rãt ac de templi euersiõe: et quia eẽt cũ stephano maxima mul titudo xp̃ianorum/ missi sũt mi lites ad eũ qui inuenerũt bea tum stephanũ sacrificiũ deo offerentẽ. Quiq intrepidus cõstans ante altaris solẽnia et iugiter cepta pficiẽs: ĩ eo- dẽ loco sic ĩ sua decollatus est sede/ pergẽs ad dñm sub die quarto nonarum augusti.

Cetera de cõi vnius mr. et põtifi. In ĩuẽciõe sctĩ stepha. ptho. sociorũq eius mar. ad vs. sup ps. ãn. Scti p fidẽ. pi. fer. cap Iustorum aĩe. R Sacerdos dei hy Sctõr meritis. v. Leta- mini ĩ dño. ãn. Ostẽdit sctũs gamaliel p visũ luciano sacer doti tres calathos aureos ro sis refertos et quartũ argẽteũ croco plenũ/ et dixit hi sũt no stri loculi et nr̃e reliquie. Hic aũt sãguineas habens rosas loculus est sctĩ stephani q so lus ex nobis martyrio me- ruit coronari. ps. Magt. Or

Deus q es sctõr tuorũ splẽdor mirabilis qui hodierna die btĩ stephani ma rtiris tui nichodemi gamalie lis atq abibõ ĩuẽciõez gl'iosã reuelasti: da nobis q̃s in et'na leticia de eorum societate gau- dere. p do. Ad matu. Inuita. Adoremus regẽ magnũ dñm. Qui ĩ sctĩs suis sẽp est mira- bilis. ps. Venite. hy. Sctõr meritis. In. i. noc. ãn. Lucia no venerabili: pbr̃o q̇escẽti in stratu suo de reuelaciõe sctãr reliquiar pthomartyris ste phani/ talis diuinitus ostẽsa ẽ visio. ps. Btũs vir. ãn. Cũ ad huc pene vigilaret vir venerã dus tãq in excessu mẽtis repẽ te effectus est. ps. Quare fre. ãn Vidit igitur assistere sibi vi rũ etate senem statura pcerũ vultu decor. p. In dño confido v. Letamini in dño. Lctõ. i.

Lucianus pbr̃ cui re- uelauit deus septimo ho norii pricipis ãno locũ sepul chri et reliquiar btĩ stephani prothomartyris: gamalielis

Abibon et nichodemi/ q̄ ī euā gelio et in actibus apl'orū le gūtur scripsīt hāc reuelacio= nē greco sermōe ad oīum ec clesiarū noticiā. R. Btūs ga maliel doctoris genciū pauli didascalus apparuit xp̄i sa= cerdoti luciano in vestitu cā dido amict⁹ palleo. Et virgā manu gestabat aureā. V. Cal ciatus caligis in supficie de auratꝫ quasi deābulās corā eo. Et virgam. Lectio scd̄a.

Qui dū q̄esceret in basilica baptisterii ī stratu suo ī sexta feria pasceues circa horā ter= ciā noctis dūq; adhuc pene vi gilaret tāq̄ in excessu mētis effectus: vidit virū senē sta= tura pcerū vultu decorū pro lirā barbā habētem pallia= tū alba stola cui inerāt gem mule auree intrincecus aūt habētes sctē crucis signū cal ciatū caligis in supficie de= auratis. Hic eciā vir manu te nebat virgā aureā de qua tā= gens vocauit eū ter noīe suo/ luciane luciane luciane: vade ꝫ dic iohāni ep̄o hierosolimi= tano q̄ten⁹ cū sūma deligēcia nr̄os patefaciat loculos. R. Igitur dissimulata gamaliel deambulacione venit ad eū et virga quā manu gestabat tetigit eum vocans illū ter= cio: luciane luciane luciane surge. V⁹. Cui sacerdos respō dit/ quis es tu dn̄e at ille dixit ad eum luciane. Lectio tercia

Cumq; venerabilis presby ter inquireret ab eo quis eēt et qui essent secū. Dixit ei ego sū gamaliel qui nutriui apo= stolū paulū. Estq; mecū dn̄s stephanus a iudeis hierosoli mis p xp̄o lapidatus cui⁹ cor pus auibus et canib⁹ in cāpo piectū: ego sepuliui ī predio meo viginti miliarib⁹ a ciuita te. R. Uade luciane et dic io hanni ep̄o hierosolimitano vsq;quo clausi sum⁹ vsq;quo nō aperis nobis. Tuis eī tp̄i= bus reuelandi sumus. V. Ape ri nobis velocius vt p nos ostium mīe sue hūano generi apiat de⁹. Tuis. Gl'ia. Tuis In. ii. noc. ān. Uir dei gama liel ait luciano/ nō mei solū= modo causa sollicit⁹ sū: sed pocius pro illis qui mecū sūt p̄s. Dn̄e quis habita. ān. Isti etenī maximo digni sūt ho= nore venerari in terris quos in celo rex regū īmēsa cumu= lauit gloria. p̄s. Cōserua me ān. Cum ergo sint apud deū meritis excelsi/ apd̄ homines loco tenentur humili. p̄s. Do mini est terra. V⁹. Exultent iusti in conspectu dei. lc. iiii.

Ille vero qui huius locello iacet contiguus ipse est nicho

demus nepos meus/ qui post
q̄p audiuit a christo vt renasce
retur ex aqua et spiritu sācto
statī baptizatus est. Pro quo
postmodum indignati prīci-
pes sacerdotum conabantur
illū morti tradere/ sed nostre
propinquitatis ob reueren-
ciam nō perfecerūt/ sed mul-
tis plagis eū extra vrbē affli
gentes semiuiuū reliquerūt.
Quē ad pedem beati stepha-
ni iussi sepulture tradi. Ter-
cius est abibas filius meus/ q̇
ab apostolis baptizat⁹ castus
et inmaculatus exiuit de mū
do et sepultus est mecū in ter
cia theca excelsiore. Tu. R.
Lucian⁹ presbyter dixit: dn̄e
tu quis es et qui sunt tecum
at ille: ego sum gamaliel pau
li quōdam doctor apostoli q̇
autem iuxta me quiescit. Jlle
est dn̄s stephanus. V⁹. Qui a
iudeis hierosolimis lapidat⁹
ad lacerandum bestiis ei aui
bus est positus sed per dei pro
uidenciam permansit inta-
ctus. Jlle est dn̄s. Lectio. v.
Dixitq̧ ei presbyter. Ubi
vos inueniemus domine.
Qui ait in meo agello qui di
citur bonorum virorum pos
sessio. Qui cū euigilasset ora
uit dicēs. Domine iesu si est
hec visio a te fac vt iterum ac
tercio manifestetur michi Et
cepit ieiunare vsq̧ ad aliud
parasceue. Et iterum appa-
ruit ei gamaliel afferēs tres
calathos aureos rosis ple-
nos. Duo habebant rosas
albas/ et terci⁹ rubicūdas et
quartus erat croco plen⁹ R.
Cum scirem ego gamaliel sā
ctitatem christi leuite stepha-
ni/ fidem eius ac deuocionem
credens me in resurrectione
partem habiturum cum eo:
feci eū sepeliri. Jn monumē
to meo nouo. V⁹. Auditor do
mini nichodemus ibidem se-
pultus est: et abibas fili⁹ me
us mecum est repositus: vbi
requiescit beatus stephanus
Jn monumento. Lectio. vi.
Et dixit ei gamaliel/ qui ro-
sas habet rubeas est domin⁹
stephanus et secundus est ni-
chodemus/ tercius vero ar-
genteus est abibas filius me-
us: qui iūct⁹ est calatho meo
Et cum hec dixisset euanuit
ab eo. Jpse vo gracias agēs
deo deuotis ieiuniis terciam
reuelacionē expectauit. Qua
aperte facta/ nunciauit hec io
hanni epyscopo qui lachrima
tus ē pre gaudio dicēs. Si vt
dicis charissime audisti: opor
tet me inde trāsferre protho
martyrē stephanum. Tu. R.
Sacerdos dei lucianus pro-
strauit se in oracione rogās

deum et dicens: domine iesu xpe si est hec visio ex te. Presta vt iterum ac tercio manifestetur michi. V. Ut confisus fiducialiter annunciem reuelacionem sanctorum seruorum tuorum. Presta. Gloria patri. Presta. In tercio nocturno. an. In ieiuniis et oracionibus constituto apparuit iterum sanctus gamaliel luciano presbytero et dixit. Quare dissimulasti frater et non retulisti que dicta sunt tibi iohanni epyscopo. ps. Exultate iusti in domino an. Nonne vides quanta sit siccitas et turbacio in toto mundo et tu negligenter agis. ps Benedicam. an. Surge et vade et dic iohanni epyscopo vt aperiat nobis et faciat locum oracionis vt per nostram intercessionem misereatur dominus populo suo. ps. Deus venerunt gentes. V. Iustorum anime. Lectio septima.

Cum autem lucianus hortatu epi in crastino in quodam aceruo quod erat in agro illo effodere statuisset apparuit gamaliel cuidam monacho nomine migesio innocenti viro dicens. Uade et dic luciano frustra laboras in aceruo illo. Non enim ibi sumus modo sed querat nos in loco qui dicitur bonorum virorum possessio quo ostenso lucianus glorificauit deum quia inuentus est et alius testis in reuelacione sanctorum. Tu autem domine R. Sanctus gamaliel in visu dixit luciano diligenter animaduerte que dico et statim deposuit coram eo tres calathos aureos. Et quartus argenteus plenus erat croco. V. Unus ex tribus calathis rubentes habebat rosas tanquam sanguinem: alii vero duo referti erant rosis albis. Et quartus argenteus. Lco viii

Cumque fodientes thecas inuenissent/ nunciant hec iohanni epyscopo qui assumptis secum duobus epyscopis perrexit ad locum. Apertaque theca beati stephani terremotus factus est magnus et omnes qui aderant odor perfudit suauissimus. Et eadem hora septuaginta tres anime a diuersis infirmitatibus sunt curate. Tu autem domine. R. Uides o frater luciane hos calathos hic rosas habens pulcherrimas loculus est precio si martyris stephani. Qui solus ex nobis martirio meruit coronari. V. Introgressus ostium sepulchri inuenies eum in parte orientali. Qui solus ex nobis martyrio. Lectio. ix.

Et osculantes beati stephani reliquias tecaz clauserunt quā postea in sanctā ecclesiaz syon vbi archidiaconus quōdam ab aplis fuerat ordinatus/ cum hymnis et gaudio trāstulerūt. Quo facto sufficiens pluuia pietate diuina descendens īmensam siccitatem terre madefaciēs irrigauit Imitemur fratres istius sancti charitatē vt cū eo mereamur celi claritatē R Sāctus iohānes epus lachrymatus pre gaudio benedixit deum et dixit ad lucianū psbyterum oportet me inde transferre beatū prothomartyrem stephanū qui tanq angel9 apparuit positus in concione hominū. V9. Qui prim9 apd iudeos dñica bella peregit et iesum a dextris virtut3 dei videre pmeruit Qui tāq. Gloria patri. In cōcione. V. Iusti autem imperpetuum. In laudi. ān. Egressus lucianus presbiter a sācto iohanne epo iussit vt consurgerent oēs diluculo et foderent in aceruo illo vbi putabant esse corpora sanctor. ps Dñs regnauit. ān. Apparuit sanctus gamaliel cuidā monacho noīe migesio innocēti et simplici viro dicens ad eum: vade et dic luciano. In vanū laboras in aceruo illo non ibi sumus modo. ps. Iubilate. ān. Ibi olim positi fuimus exequiarū tēpore planctus nūc quere nos in loco illo q dicit bonor viror possessio. ps. Deus deus me9. ān. Audiens ergo lucianus verba monachi migesii/ benedixit dñm q2 inuent9 est et ali9 testis in reuelacione sctōr. p. Bñdicite. ān. Dū inuentū esset sacratissimū beati stephani corpus: stati terremot9 factus est magn9: atq oēs q aderant odor perfudit suauissimus. ps. Laudate. cpm. Iusto rū aīe. hy9. Rex glīose martyrū. V9 Mirabilis deus. ān Ex odoris mira fragrancia sanitas egrot3 emanauit maxima: septuaginta et tres tūc a variis languoribus curati sunt hoīes: in inuēcione corporis sancti stephani dilectissimi martyris deū glorificātes. p. Bñdict9. orō. De9 qui es sanctor. Ad. i. ān. Egress9 lucianus. ps. Deus in nomīe tuo. ān. Te iure. ps. Quicūq vult. Ad. iii. ān. Apparuit. p. Legem pone. cp. et V. de communi plurimor mar. ad oēs horas dicant. Ad vi. ān. Ibi olim. p. Defecit. Ad. ix ā. Dū inuentuz. ps. Mirabilia. Ad scdas vs. ān. Egressus lucia

nus. psal. feria. cpm. Iustoꝝ aie. hy9. Rex gloriose martyrum. V. Mirabilis deus i. ān Hodie sanct9 iohānes pōtifex cū maximo cleri plebisq; tripudio preciosas pthomartyris stephani reliquias ī sctām transtulit ecclesiam syon vbi quondā archiadiaconi functus est officio: cuius pia apd deū sit p nobis intercessio q̄sumus. ps. Magnificat. Orō Deus qui es sanctorū. ¶ In festo sācte marie virginis ad niues. Ad vespe. ān. Dum eēt rex. cū reli. psal. cōsue de dña nrā: videlicet Dixit dñs Laudate pueri. Letatus sum. Nisi dñs edificaue. Lauda hierusalem; et hoc scdm vsū romanum. Cpm. Ab inicio R. Ornatā monilib9. hy9. Aue maris stella. V. Dignare me. R Da michi. ān. Sācta maria succurre miseris iuua pusillanimes: refoue flebiles. Ora p populo/ interueni pro clero/ intercede p deuoto femineo sexu: senciant oēs tuū leuamen quicūq; celebrāt tuam cōmemoracionē. ps. Magnificat. orō. Concede nos. Ad matuti. Inuitato. Sācta maria dei genitrix virgo. Intercede pro nobis. ps. Venite hym. V et añe omia fiant vt in consueto officio beate maria virginis. Lectio prima.

TEmpore quo liberius papa quartus a beato siluestro beati petri apli sedē prouida gubernacione regebat: quidā iohannes noīe alme vrbis patriciat9 curā gerens: tā morū q̄ generositate nobilitatis preclarus possessionū ac multarū diuiciarum opulencia locuples cuz filium nō haberet vnacū coniuge sua q̄ ei diuina prouidēcia: tam morū q̄ nobilitatis similitudine fuerat sociata: beatissimā dei genitricem sibi in precipuam ac specialem dñam preelegerat. Hi simul vno ore pariq; deuocione beatissime virgini marie vota soluentes dicebant. Regina celorum dña angelorum et saluatrix omnium tibi tanto deuocius nos fragiles supplicamus: quāto viscera pietatis tue copiosius erga homines benigna impēdis. Tu autem. R. Sancta et immaculata virginitas qb9 te laudibus refferē nescio: Qr quē celi capere non poterant tuo gremio contulisti. V9. Benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus ventris tui Quia quem. Lectio secūda.

ACcipe igitur sanctissima mater que tibi sin-

cera fidei deuocione persolui
m9 et ita vitã nostrã et oĩa q̃
in terris vt hoĩes possidem9
solita miseracione dispone:
quaten9 nostra tibi deseruiat
actio & nostre facultates tibi
in aliquo beneplacito obse=
quio expendãtur. Non ergo
diuina clemencia precib9 de=
fuit supplicãciũ nec piissime
virginis aures a iustorũ peti
cione defuerãt. Sed eorũ vo
ta de9 ex alto suscipiens peti
ciones ipsorũ voluit effectui
mãcipare et fini debito trade
re. Intrabat quippe tũc mẽ=
sis augusti quãdo acrioribus
solis ardoribus telluris ger=
mina desiccãtur et hoĩes so=
lis adustionib9 ampli9 deco
quũt. R. Cõgratulamini mi
chi oẽs qui diligitis dominũ
Quia cũ essẽ paruula placui
altissimo et de meis viscerib9
genui deũ et hoĩem. V9. Bea=
tã me dicent oẽs generaciões
qꝛ ancillã humilem respexit
deus. Quia cũ essem. Lcõ. iii.
Eodem enim tempore volẽs
beata dei genitrix locũ edifi=
cande sibi basilice hoĩbus de
monstrare quadam nocte iã
dicti mẽsis id est nonis augu
sti: subito ꝯtra naturam tem
poris totus aier nimia frigo
ris cõgelacione cõstringit et
tãta nubiũ cõstipaciõe dẽsat
vt ymbre desup fuso ĩ ipõ ca
su niuiũ multitudo deflueret
que solũmodo edificãde locũ
basilice cooperiẽs miraculũ
piter et algorẽ submĩstrauit
In ipa deniq3 nocte prenota
to põtifici atq3 iã dicto patri
cio & vxori sue similẽ visionẽ
sctã dei genitrix voluit demõ
strare. Que res et reuelacio
miraculi firmaretur aspectu
et subitanea tp̃is ĩmutacione
occulte visionis reuelacio no
sceretur. R. Cõtinet ĩgremio
celũ terrãq3 regẽtẽ virgo dei
gẽitrix ꝓceres comitãtur he=
rilẽ Per q̃s orbis ouãs xp̃o
sub principe pollet. V. Uirgo
dei genitrix quẽ tot9 nõ capit
orbis in tua se clausit viscera
factus hõ. Per quos. Lec. iiii
Apparẽs igit̃ sctĩssima v̾go
prenotato põtifici tali eũ ad
moniciõis oraculo voluit edo
cere. Operũ tuorũ intẽcio et
circũspecte sollicitudinis vi=
gilãcia: qua omnipotẽti deo
plurimũ placere cognosceris
te modo in hoc cõmẽdabilem
reddiderĩt: ita vt qd̃ hacten9 er
ga mei nomĩs deuocionẽ ab
aliis nõ fuerit attẽtatũ: p te
michi nũc placuit cõsũmari.
Adeo vt causa salutis existas
oĩbus qui deuocionẽ tui pe=
ctoris fuerint imitati. Uerũ
ne pfũctoriũ hui9 reuelatio=

nis mysteriū ambiguis cogi
tacionibus credas quod pre
sētib⁹ verbis tibi asserui sub
oī admiracione maximo eciā
miraculo volui confirmari.
Jta vt cōtra tēporis natu-
rā tātūmodo eū locū infusio
ne mirāde niuis que cādore
donū spū sancti signat reple
uerim in quo basilicā nomīs
mei tibi precipio cōstruendā
R. Sicut cedrus exaltata sū
in libano et sicut cypressus in
mōte syon: quasi myrra ele-
cta dedi suauitatē odoris. V
Et sicut cynamomū et balsa
mū aromatizans. Dedi. l. v.
Habebis siquidē et iohannē
patriciū ī hoc ope ydoneū ad
iutorē q̄ ad te sūmo diluculo
tuis preceptis hūiliter paritu
rus venire curabit cum quo
simul et vniuerso clero ac po
pulo vrbis ad mōtē qui supa
gius dr incūtanter accedas
ibiqꝫ locū a me de īdustria re
seruatum inuenies/ atqꝫ in eo
mox ecclesiā meo noī īcipias
fabricare. Cumqꝫ ille in tan-
te visionis stupore miraretur
et de cognicione persone aī-
mus hesitaret: ab ea protin⁹
respōsū audiuit/ se esse dei ge
nitricē virginē mariā: de qua
dei fili⁹ dn̄s ies⁹ xp̄s velut spō
sus de thalamo ad hoīes īcar
natus pcessit. His dictis btā
visio ab oculis ei⁹ subtrahit
R. Que est ista q̄ pcessit sicut
sol et formosa tāqꝫ hierusalē
Viderūt eā filie syō et beatā
dixerūt et regine laudauerūt
eā. V⁹. Et sicut dies vni circū
dabāt eā flores rosarꝫ et lilia
cōuallium. Viderunt. Lcō. vi
Sicqꝫ eodē momēto pparato
patricio et ei⁹ cōiugi sub his
verbis apparuit. Deuocionē
inquiēs tui pectoris et fidele p
positū quo patrociniū mee de
fēsionis specialit elegisti pio
respexi ītuitu/ et solita erga
xp̄ifideles miseraciōe suscepi
Quamobrē scire te volo qm̄
tuarꝫ rerū hereditatūqꝫ ppe-
tuū successorē tibi volui pro
uidere ita vt dū michi domū
in terra cōstruxeris ego tibi ī
celis copiosū thesaurū et eter
nā ꝯstruā māsionē Hoc ergo
tibi impero faciēdū vt cū sū
mo mane surrexerꝫ ad liberiū
papā festināter accedas Ego
eī domui mee edificāde specia
lē locū elegi. R. Ornatā mo
nilib⁹ filiā hierlm dn̄s ꝯcupi-
uit Et vidētes eā filie syō btīs
simā pdicauerūt dicētes vn-
guētū effusū nomē tuū. V⁹.
Astitit regīa a dextrꝫ tuis ī ve
stitu deaurato circūdata va
rietate. Et vi. S. lu ix. c.
In illo tpe loquente iesu
ad turbas extollēs vocē q̄dā

mulier de turba dixit illi. Beatus venter qui te portauit et vbera q̄ suxisti. Et reliqua Omelia origenis. Lectio. vii

Magne deuocionis et fi dei hec mulier ostenditur que scribis et phariseis dominū tenttātibus simul et blasphemantibus tanta eius incarnacionē pre omnib9 sinceritate cognoscit tanta fiducia cōfitetur/ vt et presenciū calūniā et futurorū cōfūdat hereticorū perfidiā. Nā sicut tunc iudei spūs sancti opera blasphemādo verū cōsubstācialēq3 patri dei filiū denegabāt: sic heretici negādo postea mariā semp virginē scti spūs operāte virtute nasciturо ex humanis mēbris vnigenito dei carnis sue materiā ministrasse verū cōsubstācialemq3 matri filiū hoīs fateri nō debere dixerūt. Sed si caro verbi dei secūdū carnē nascētis a carne virginis matris pronūciatur extranea/ sine causa venter qui eū portasset et vbera que lactassent beatificarētur. Tu. R. Beatā me dicēt oēs generaciōes. Qr fecit michi dn̄s magna q̄ potēs est et sctū nomē ei9. V. Et mīa ei9 a progenie in pgenies timētibus eū. Quia fecit. Lcō. viii.

Qua eni cōsequēcia ei9 lacte credatur nutrit9 cui9 semine negatur esse cōceptus: cū ex vnius eiusdēq3 fontis origine secundum phisicos vterq3 liquor emanare probetur. Nisi forte putanda est semē tinā sue carnis materiā nutriēdo in carne dei filio suggerere potuisse ĩcarnādo autem quasi maiori et inusitato miraculo minime potuisse Sz huic opinioni obstat apostolus dicēs. Qr misit deus filiū suū factū ex muliere factū sub lege. Neq3 eni audiēdi sūt qui legendū putāt et asserūt natū ex muliere nō factū Sed in vtero virginali carnē nō de nichilo/ nō aliūde: sed materna traxit e carne. Alioquin nec vere filius hominis diceretur: qui originē non haberet ex homine. R. Beata es virgo maria dei genitrix que credidisti dn̄o perfecta sunt in te que dicta sūt tibi. Ecce exaltata es sup choros angelorū intercede p nobis ad dn̄m iesum christū. V9 Benedicta et venerabilis es vgo maria que sine tactu pudoris inuenta es mater saluatoris. Ecce. Lectio nona.

Et nos igitur contra euticē extollamus vocem cum catholica ecclesia/ cuius mulier hec typum gessit extollamus

et mētem de medio turbarū dicamusq̧ saluatori. Beatus venter qui te portauit: et vbera que suxisti: vere etenī btā parēs q̄ sicut q̇dā ait enixa ē puerpera regem/ qui celum terramq̧ tenet p̄ secula/ cui⁹ numē et eterno cōplectēs oīa gyro: imperium sine fine manet/ que ventre beato gaudia matris habēs cū virginitatis honore/ nec primā simile visa ē nec habere sequentē At ille dixit. Quīimo beati q̇ audiūt verbū dei: et custodiūt illud. Pulchre saluator attestacioni mulieris ānuit/ non eā tātūmodo que verbū dei generare meruerat sed et omnes qui verbum dei spiritualiter auditu fidei cōcipere: et boni operis custodia vel in sua vel ī proximorū corda preparare et quasi alere studuerint/ asseuerās esse beatos. ℟ Felix namq̧ es sacra virgo maria et omni laude dignissima. Quia ex te ort⁹ est sol iusticie christus deus noster. ℣⁹ Ora pro populo interueni p̄ clero ītercede p̄ deuoto femineo sexu sēciāt oēs tuū leuamē quicūq̧ celebrāt tuam cōmemoracionē. Quia ex te. ℣⁹ Ora p̄. Ad laud et p̄ hor̄. ān Dū esset rex. ān. Leua ei⁹. ān. Nigra sū. ān. Jā hyemps. ān Speciosa facta p̄i ꝯsueti. cap̄ Ab inicio. y⁹. O gloriosa ℣⁹. Diffusa. ān. Btā es maria q̄ credidisti p̄ficiētur in te q̄ dicta sūt tibi a dn̄o all̄a. p̄. B⁹. Ad. iii. cp̄. Ab īicio. ℟. horaꝝ et ℣ dn̄r de cōi ℣gi. Ad. vi. cp̄ Et sic ī syō ꝛc Et radicaui ꝛc Ad. ix. cpl̄m. Jn plateis sicut cynamonū. Ad vesperas. ān. Dū esset rex. cū reliquis. p̄s. de nostra dn̄a. vt̄s. ad. i. ves̄. ℣. Dignare me. ℟ Da michi ān. Beatā me dicent oēs generaciones q꞉ ancillā humilem respexit deus. p̄s. Magt̄.

¶ Sancti oswaldi regis et martyris non decollati. Or

Omnipotēs sēpiterne deus q̇ hodiernam diē beati oswaldi martyrio consecrasti cōcede ꝓpici⁹ vt cui⁹ passionē celebram⁹ ei⁹ patrocinia senciamus. Per dominum. Ad matu. ix. lec. fiant. Lcō. i.

Oswaldus vbi regnū suscepit desiderās totā cui p̄esse cepit gētē fidei xp̄iane gr̄a imbui misit ad maiores natu scotoꝝ vt sibi mitteretur antistes cuius ministerio gens angloꝝ dn̄ice fidei sacramēta susciperet. Qui quod peciit īpetrauit. Accepit nāq̧ pontificē aidanū summe māsuetudinis et pietatis virū cui ad se venienti rex lo

cum ſedis epãlis in inſula lin
diſſarnenſi tribuit et eccl'iam
xp̃i in regno ſuo edificare ac
dilatare curauit: vbi ſepe pul
cherrimo ſpectaculo contigit
vt ꝙ euangelizauit antiſtes
qui anglorũ linguã pfecte nõ
nouerat: ipſe rex ſuis ducibꝰ
ac miniſtris interpres verbi
exiſtebat celeſtis. Tu. Lcõ. ii.
Huius igit antiſtitis aidani
doctrina rex oſvvaldꝰ inſti
tutꝰ p quã nõ ſolũ (icognita
genitoribꝰ ſuis) regna celorũ
adipiſcere didicit: ſʒ ⁊ regna
terrarꝫ pluſꝙ vlli maiorũ ſuo
rum a deo conſecutus eſt. om
nes naciones britannie q̃ in
quattuor linguas: id eſt bri-
tonum/ pictorꝫ/ ſcotorũ/ et an
glorꝫ diuidebãt in dedicionẽ
accepit ⁊ ad regni culmẽ ſub
limatus eſt/ nichilominus
et peregrinis/ debilibꝰ/ indi-
gentibus: ac infirmis ſemper
humilis et largus fuit. Tu
autem do. Lectio tercia.
Fertur eciam ꝙ tempore
quodam in die ſancto paſche
cum prefato epõ conſediſſet
prandendi cauſa poſitũqꝫ eẽt
in menſa coram eo diſcus ar
genteus regalibꝰ epulis refer
tus et cum iam eſſet manꝰ ad
panem benedicendũ miniſtri
eius ſubito intrauere quibus
ſuſcipiendorũ inopum cura
erat delegata et indicarũt re-
gi: quia multitudo pauperuꝫ
vndeqꝫ adueniens maxima
per plateas ſedebãt poſtulãs
aliquid elimoſine a rege qui
mox non tantum dapes ſibi-
met appoſitas deferri paupe
ribus ſed et diſcum confrin-
gi atqꝫ eiſdem minutatim di-
uidi precepit: quo viſo: ponti
fex qui aſſedebat delectatꝰ ta-
li facto pietatis apprehendit
dexteram eius ⁊ ait Nequaꝙ̃
inueteraſcat hec manꝰ quod
et ita iuxta votum benedictio
nis eius promeruit. Nam in
terfecto eo in pugna manus
cum brachio a corpore reſeca
te: contigit vt incorrupte ſu
pra terram diu ſeruate reper
te ſunt et a beata ebba virgi-
ne maximo ĩ honore ĩ thecis
argenteis includebantur ⁊ ve
nerabantur. Tu autem. l. iiii
Regnauit autem oſvvaldꝰ
chriſtianiſſimus rex norham
himbrorum nouẽ annis quo
completo annorũ curriculo
occiſus eſt commiſſo graui p̃
lio a pagano rege marciorũ
a quo eciã p̃deceſſor eius edui
nus peremptus fuerat in lo-
co qui lingua anglorum ma
ſerfeld nũcupatur anno eta
tis ſue triceſimo octauo die
quinto menſis auguſti cuius
quãta fides que deuocio mẽti

i deū fuerat post mortē virtu
tib9 et miraculis claruit. Tu
Inter que neq̄q̄ Lectio v.
pretereundum reor quid vir-
tutis fuerit ostensum cum os
sa eius in ecclesia in qua nunc
seruant/ trāslata sunt Māq3
in loco vbi pro patria dimi-
cans a paganis interfectus ē
vsq3 hodie sanitates infirmo
rum et hominū et pecorū ce-
lebrari non desinūt. Conti-
git vero non multo post īter
fectionem eius vt quidā equo
sedens iter iuxta illum locu3
ageret vbi mēorat9 rex occu-
buit: equ9 eo subito lacessere
et consistere caput in terrā de
clinare. spumas ex ore dimit-
tere et in terram cepit cade-
Quo viso desi- (re. Lc̄ō vi.
luit eques et ipsum equu3 diu
graui dolore vexatu3 cum di
uersas in partes se torqueret
contigit repente volutando
deuenire in illam loci parte3
vbi rex memoratus occubuit
Nec mora quiescente dolore
collecta herbarū auidius car
pere cepit. Quo ille viso in-
tellexit aliquid mire sancti-
tatis loco illi vbi equus ei9
curatus est inesse: et posito ibi
signo ascēdit equum atq3 ad
hospicium quo proposuerat
accessit: vbi puellam longo
paralisis morbo grauatam
inuenit. Tu aūt. Lc̄ō septia.
Cumq3 famuli domus de a-
cerba puelle infirmitate que
rerentur: cepit ille dicere de
loco vbi caballus suus fue-
rat curatus. Quid multa im
ponentes eam in biga rota-
rum duxerunt ad locum pre
notatum ibi eam deposue-
runt. At illa posita ī loco ob
dormiuit parumper et vt eui
gilauit sanatam sese ab illa
corporis dissolucione senciēs
cum his qui se adduxerant
sana pedibus incedendo: re-
uersa est. Tu aute3. Lc̄ō viii.
Eodem tempore venit qui-
dam ad locum predictum: tu
litq3 secum de puluere terre
illius cogitans quia ad me-
delam infirmancium idem
puluis proficeret. Qui cum
intrasset in domum quādam
vespere: in qua vicini cenan-
tes epulabantur et susceptus
esset hospicio a domino do-
mus: consedens et ipse cum
eis ad conuiuium appendēs
lintheolum quem cum pulue
re tulerat in vno poste parie
tis. Cumq3 conuiue diucius
epulis atq3 ebrietati vacarēt
accenso igne grādi in medio
contigit volantibus in altu3
scintillis culmen domus su-
bitaneis flammis impleri.
Tu autem do. Lectio nona.

Quod cū cōuiue ꝯspicerent fugerūt foras nichil ardēti domui ꝓdesse valētes cōsūpta igit̄ domo flāmis postis solūmodo in quo puluis ille in clusus pēdebat. tut⁹ ab igni bus intact⁹ remāsit Qua visa ꝟtute mirati sūt valde ⁊ ꝑ quirētes subtili⁹ iuenerūt/ qr de illo loco assūpt⁹ erat puluis: vbi regis oswaldi sanguis fuerat effusus. Quibus patefactis lōge lateq̄ sufful- ti miraculis: multi locū illuz frequētare ceperunt propter eorum sanitatem. Tu autem Cetera de cōi vni⁹ martyris

¶Transfiguracio iesu xp̄i dn̄i nostri. Ad ꝑmas veſ. ān.

Assūpsit iesus discipulos suos ⁊ ascēdit ī mōtē ⁊ trāsfigurat⁹ est ante eos p̄s. Laudate pueri. ān. Dum trāsfiguraret̄ iesus moyses et helias cū dn̄o loquētes discipulis apparuerūt. p̄s. Laudate dn̄m oēs gen. ān. Tunc petrus dixit ad iesum dn̄e si vis faciam⁹ hic tria tabernacula tibi vnū: moysi vnū: et helye vnū. p̄. Lauda aīa mea ān. Adhuc eo loquente: ecce nubes lucida obūbrauit eos p̄s. Laudate dn̄m qm̄. ān. De qua vox insonuit. hic est filius meus dilect⁹ in quo michi cōplacui ipsū audite. p̄s.

Lauda hierusalē dn̄m Saluatorē expecta- Cp̄. mus dn̄m nr̄m iesū xp̄m q̇ et reformabit corpus hūilitatꝫ nostre cōfiguratum corpori claritatis sue scdꝫ opacionē qua possit eciā subiicere sibi oīa. R. Assumēs iesus petrū et iacobū ⁊ iohannē fratrem eius. In montē excelsū cū eis seorsum ascendit ⁊ ibi se trās figurans sue glorie claritatem eis ostendit. V. Ne viden tes eius passionē turbarētur sed fortiori soliditate firmarentur. In. Gloria. In. Hy⁹

Celestis formam glorie: quā spes querit ecclesie: in monte christ⁹ indicat: q̇ supra solem emicat. Res memoranda seculis: hic cū trib⁹ discipulis: cū moyse et helia: grata promit eloquia. Assistūt testes gracie: legis atq̄ ꝓphecie: de nube testimonium: sonat patris ad filiū. Glorificata facie: xp̄s declarat hodie: quis sit honor credenciū: deo pie fruenciū. Visionis mysteriū: corda leuat fideliū: vnde solēni gaudio: clamat nr̄a deuocio. Pater cū vnigenito: et spū paraclyto: vn⁹ nobis hanc gloriā: largire ꝑ presenciā V. Adoremus prēꝫ et filiū cū sancto spiritu. R. Regnantē in maiestate sua.

ān. Uisionē quā vidistis nemini dixeritis donec fili⁹ hominis resurgat a mortuis. p̄. Magnificat. Oracio. Deus q̄ nos sacrū trāsfiguracionis tue diē deuotis hodie laudib⁹ pzeire cōcedis: tribue nobis q̄s ad tue diuinitatis cōtēplacionē ptingere: q̄ nr̄e humanitatis dignatus es fieri particeps. Qui viuis et regnas cū deo pa. Memoria sub silencio de martyr. sixto felicis. agap. Orō Deus qui nos concedis sanctoꝝ martyrū tuoꝝ sixti: felicissimi: et agapiti natalicia colere: da nobis q̄s in eterna btitudine de eoꝝ societate gaudere. Per dn̄m. Ad matuti. Inuita Xp̄m regem regū hodie trāsfiguratū. Uenite adorem⁹ dn̄m. p̄. Uenite. hy⁹ O Sator rerū reparator eui: xp̄e rex regū metuende censor: et preces nr̄as pariterq̄ laudes: aspice gratis. Noctis incursu tibi vota laudū/ pāgim⁹: presta tibi sint vt apta/ nosq̄ cōcentu refoue p̄ennis/ luminis auctor. Inter helyaz moysenq̄ vates: vt iubar solis facie refulgēs: cādida veste niuis instar albe: tu micuisti. Tu dei patris: p̄re teste: ples/ tu es sanctoꝝ decus angeloꝝ/ tu sal⁹ mundi via vita virtus/ crederis esse. Gloria virtus sit tibi creator: cuncta qui solus retinens gubernas: in throno regni sine fine regnans: trinus et vnus. Amen

In p̄mo noct. ān. Hodie dn̄s iesus xp̄us facie vt sol in mōte resplenduit ac vestimentis tanq̄ nix cādidis emicuit. p̄s. Dn̄i est terra. ān. Ecce nubes lucida obūbrauit eos: paterna vox audita est: hic est fili⁹ meus. p̄s. Afferte dn̄o. ān. Petrus et qui cū illo p̄ntes erāt cum xp̄o letificati: viderunt gloriā dei. p̄s. De⁹ nr̄ refugiū ℣⁹. Celi aperti sunt sup eum ℟. Et vox patris intonuit: hic ē fili⁹ me⁹ dilectus. Lec. i.

Petrus ad predicacionē mortis dn̄ice scandalizatus sentencia dn̄i fuerat increpatus: prouocati discipuli vt abnegarent se et tollerent crucem suā: et morienciū aīo sequerent magistrū Grandis terror audiēciū: et qui posset principe ap̄loꝝ: pterrito eciā aliis metū inferre: idcirco tristib⁹ leta succedūt: et dicit. Filius hoīs vēturus est in glīa patris sui cū angelis suis Times mortē: audi gloriā triūphantis. Uereris crucem: ausculta angeloꝝ mysteria. Et tūc inquit reddet vnicuiq̄ secūdū opera eius. Non est di-

ſtiĉtio iudei ethnici viri ⁊ mu lieris pauperũ et diuitũ. Ubi non pſone/ ſed opa conſiderantur. Tu. R. Aſſũptis hodie dñs ieſus trib9 diſcipulis montẽ vt oraret ſubiit excelſum ſoluſqȝ orans coram eis trãſfigurat9 eſt facieſqȝ eius vt ſol reſplẽduit. Ac veſtimẽta eius vt nix facta ſũt candida. V. Ut autẽ teſtimoniũ haberet a lege et pphetis hincinde cũ eo moyſes et helyas viſi ſunt in maieſtate. Ac. Le. ii

Amen dico vobis ſunt quidam de hic ſtantibus qui nõ guſtabũt mortem donec videant filiũ hoĩs venientẽ in regno ſuo. Terrorem apſtoꝝ ſpe medicari voluerat pmiſſoꝝ dicẽs. Fili9 hoĩs venturus eſt in gl'ia patris ſui cũ angelis ſuis. Inſuper auctoritate iudicis addita iudiciũ addidit: ⁊ reddet vnicuiqȝ ſcdm opa ſua. Poterat apſtoꝝ tacita cogitacio iſtiuſmodi ſcandalũ ſuſtinere. Occiſionẽ et mortẽ nunc dicis eſſe vẽturã: qd autẽ pmittis te affuturũ ĩ gloria dei patris cũ ãgeloꝝ miniſteriis et iudicis ptãte: hoc ĩdies erit et in tpa longa differtur Preuidẽs ergo occultoꝝ cognitor qd poſſent obiicere: pſẽtẽ timorem preſenti cõpenſat p̃mio. Quid enĩ dicit: Sunt quidam de hic ſtantib9 qui non guſtabũt mortẽ donec videant filiũ hoĩs veniẽtẽ ĩ regno ſuo Ut qualis vẽtur9 ſit poſtea: ob incredulitatẽ nr̃am ĩ pſenti tp̃e demõſtret. Tu. R. Corã tribus diſcipulis tranſfigurat9 dñs moyſe ⁊ helya. Hincinde ſecũ loquẽtib9 oſtẽdit ſe in maieſtate. V. Ut ĩ ore duoꝝ vel triũ teſtiũ ſtaret oẽ verbũ Hinc. Lec. iii.

Et poſt dies ſex aſſũpſit ieſus petrũ: et iacobũ: ⁊ iohãnem fratrẽ eius Quare petr9 et iacob9 ⁊ iohãnes in quibuſdam euãgelioꝝ locis ſeparãtur a ceteris: aut quid priuilegii habeãt extra alios apſtos crebro dixim9. Nunc querit: poſt dies ſex aſſũpſerat eos: quomodo ⁊ duxerit in mõteȝ excelſũ ſeorſũ: cũ lucas euãgeliſta octonariũ numerum ponat. Sed facilis reſpõſio eſt: qr hic medii ponunt dies: ibi prim9 addit ⁊ extremus. Nõ enĩ dicitur Poſt dies octo aſſũpſit ieſus petrũ iacobum ⁊ iohannem: ſed die octaua. Et duxit eos in montẽ excelſum ſeorſum. Ducere ad mõtana diſcipulos: pars regni ẽ. Ducunt ſeorſum: qr multi vocati pauci vero electi. Et trãſfiguratus eſt ante eos: qualis

futurus est tpe iudicandi: talis apłis apparuit. R. Primo genitus pdii ex ore pris: feci vt oriret lumē in terris. Ego in altissimis habitaui: & throNus meus in colūna nubis. V Priusq̄ mōtes fierēt: aut formaretur orbis terre a seculo et ī seculū. Ego. Gloria. Ego In. ii. noctur. ān. Respōdens petrus ait ad iesū: dñe si vis faciamus hic tria tabernacula. ps. Dēs gētes. ān. Accedētes discipuli ad dñm iesū: patris vocem timētes: ceciderūt in facies suas. p. Magn⁹ dñs ān. Ante duos vates tresq̄ discipulos apparuit iesus xpus vt in ore duoꝝ vel triū testiuꝫ stet omne vbū. ps. Quā dilecta. V⁹. Adorate dñm. R In aula sācta eius. Lec. iiii

Quod autē dicit: trāsfigurat⁹ est āte eos. Nemo putet pristinā eū formā et faciē perdidisse: vel amisisse corporis veritatē: et assūpsisse corpus spirituale vel aereū: sed quō transfiguratus sit: euangelista demōstrat dicens? Et resplenduit facies eius sicut sol: vestimenta autē ei⁹ facta sunt alba sicut nix. Ubi splendor faciei ostēditur: & cādor describit vestiū: nō substācia tollitur: sed gloria comitat. Resplēduit facies eius sicut sol. Certe trāsformat⁹ ē dñs in eā gloriā qua ventur⁹ est postea in regno suo. Transformacio splēdorez addidit: faciē nō substraxit. Et si corpus spūale fuerit: non et vestimēta mutata sūt: que ī tātum fuere candida: vt alius euāgelista dixerit: qualia fullo sup terrā nō potest facere Tu. R. Claruit magnitudo dei et virt⁹ apparuit discipulis: Qm̄ sic voluit transfigurari excelsus dñs vt in ipsa claritate ostēderet maiestatē V. Assumpsit iesus tres discipulos suos in montē: & facta est corā eis facies sicut sol vestimēta ei⁹ sicut nix. Qm̄. L. v

Et ecce appuit illis moyses & helyas cū eo loquētes: scribis & phariseis tētātibus eū: & de celo signa poscētibus dare noluit: sed prauā postulacionē cōfutauit responsione prudēti Hic vo vt apłorū augeat fidē dat signū de celo Helia īde descēdēte q̄ cōscēderat: et moyse ab inferis resurgēte. Qd & achaz p esaiaꝫ p̄cipit: vt petat sibi signuꝫ de excelso: vel de īferno. Nā qd dictū ē: apparuit illis moyses & helias cū illo loq̄ntes Et ī alio refert euāgelio q̄ nūciasent ei: q̄ hierosolymis passurus eēt: lex ostēdit & pphete:

qz et passionē dñi et resurrecti
onē crebris vocib9 nunciarēt
R. Hodie ī mōte trāsfigura
to dño apti sūt celi et nubes
p̄clara sup eū descēdit: et vox
p̄ris ītonuit: Hic est fili9 me9
dilectus/ ī quo michi ꝯplacui.
V9. Intonuit de celo dñs/ et
altissim9 sup attonitos disci
pulos dedit vocē suā in nube
tonātē. Hic est fili9 me9. l. vi.
Respōdēs aūt petrus dixit
ad iesū. Dñe bonū est nos hic
esse. Qui ad mōtana cōscēde
rat: nō vult ad terrena descē
dere/ sed semp in sublimibus
pseuerare. Si vis faciamus
hic tria tabernacula/ tibi vnū
moysi vnū/ et helye vnū. Er
ras petre/ sicut et ali9 euāgeli
sta testatur: nesciscꝫ q̇d dicas
Noli tria tabernacula quere
re/ cū vnū sit tabernaculum
euāgelii: in quo lex et pphete
recapitulādi sūt. Si aūt que-
ris tria tabernacula nequaꝙ
seruos cū dño ꝯferas: sed fac
tria tabernacula: īmo vnū:
patri et filio et spirituisācto
vt quorum est vna diuinitas
vnū sit et ī pectore tuo taber
naculū. Tu. R. Discipuli xp̄i
nubis lucide splēdore obum-
brati/ voceꝗ dei patris de nu
be clamātis perturbati. In
faciē cecidere. V9. Tāte tācꝫ
reuerende visionis nouitatē
non ferentes. In faciem ce.
In. iii. noc. ā. Celi aperti sūt
sup eū: et vox patris audita
est. Hic est fili9 meus dilectus
hūc audite. p̄. Dñs regnauit
exultet. ān. Vox de celis so-
nuit/ et vox p̄ris audita est/
Hic est filius meus: ī quo mi
chi bene cōplacui/ ip̄m audite
p̄s. Cantate. i. ān. Visionem
quā vidistis: nemini dixeritis
donec filius hoīs resurgat a
mortuis. p̄s. Dñs regnauit
irasc. V. Dñe miserere nr̄i. R.
Intonuit de celo dominus.
Secūdū matheū. xvii. capl̄o
IN illo tp̄e. Assūpsit ies9
petrum et iohannē et ia
cobum fratrem eius/ et duxit
illos in montem excelsum se
orsum. Et reliqua. Omelia
beati leonis pape. Lectio. vii
Quoniā euāgelica lectio
dilectissimi/ q̄ p aures
corporis introiit/ ī interiorē
mēciū nostrarū auditum ad
magni sacramēti intelligen
ciam vocat/ subtiliter eam in
dagare laboremus. Quam q̇
dē aspirāte gr̄a dei facili9 asse
quemur/ si cōsideracionē no
strā ad ea que paulo superius
sūt narrata referam9. Sal-
uator enī hūani generis xp̄s
deus cōdēs eā fidē: q̄ impios
ad iusticiā reuocat: et mor-
tuos prouocat ad vitā. Ad

hoc discipulos suos doctrine
monitis et operū miraculis/
imbuebat vt idē et vnigenitꝰ
dei et filiꝰ hoīs crederet: nō
vnū hoꝝ sine alio ꝓderat ad
salutē Et eq̄lis erat periculi
dn̄ȝ iesū xp̄ȝ aut tm̄modo sine
hoīe deū aut sine deo solū ho
minē credidisse cū vtrūqꝫ eēt
pariter ꝯfitēdū Qꝛ sicut deo
vera hūanitas/ ita homini
inerat vera diuinitas. Rm.
Hodie pr̄ de celis testificatus
est filiū/ quo audito discipuli
timuerunt valde/ ꝓstratiqꝫ
sūt ad vocē dicētē. Hic est fi-
lius meꝰ ī quo michi bene cō
placui V. Celi apti sūt sup eū
et vox patris audita est. Hic.
Adhuc eo loq̄nte: ecce (l viii
nubes lucida obūbꝛauit eos
et vox de nube dicēs. Hic est
filiꝰ meꝰ dilectꝰ ī quo michi
bene cōplacui: ipsū audite.
Qꝛ īpꝛudēter īterrogauerat
petrus ꝓpterea dn̄i racionē
nō meretur/ sed pr̄ rn̄det ꝓ fi
lio vt verbū dn̄i cōpleretur.
Ego testimoniū non dico de
me/ sed pater q̄ me misit:
ipe ꝓ me dicit testimoniū.
Nubes aūt videt lucida/ et
obūbꝛat eos vt qui carnale
fieri in frondibus aut tento
riis querebāt tabernaculum
nubis lucide operirētur vm
bꝛaculo. Uox quoqꝫ de celo
patris loquētis auditur que
testimoniū ꝓhibeat filio: et
petrū erroꝛe sublato doceat
veritatē/ īmo per petrū cete
rosqꝫ apl'os. Hic est ait filiꝰ
meus dilectus. Huic fiēdum
est tabernaculū: huic obtēpe
rādū. Hic est filius: illi serui
sūt moyses et helyas: debent
et ipsi nobiscū in penetralibꝰ
coꝛdis sui dn̄o tabernaculū
pꝛeparare. Tu. R. Descēdē
tibus illis de mōte. Pꝛecepit
iesus dicēs/ nemini dixeritis
visionē quā vidistis/ donec
filiꝰ hoīs a moꝛtuis resurgat
V. Ne moꝛs eiꝰ aliq̄ modo ī
pediret/ si hec visio statim
populos diuulgaret. Pꝛe. l. ix
Et audiētes discipuli: cecide
rūt in faciē suā: et timuerūt
valde. Triplicē ob causā pa
uoꝛe terrētur. Uel quia se er
rasse cognouerāt: vel qꝛ nu-
bes lucida operuerat eos/ aut
qꝛ dei patris vocē loquentē
audierāt. Hūana fragilitas
cōspectū maioꝛis gl'ie foꝛmi-
dat et ferre nō sustinēs/ ac to
to aīo ⁊ coꝛpoꝛe cōtremiscēs
ad terrā cadit/ quāto q̄s am-
plioꝛa quesierat/ tāto magis
ad inferioꝛa collabit/ si igno
rauerit mēsuram suā. Et ac-
cessit iesus et tetigit eos. Qꝛ
illi iacebāt et resurgere nō po
terāt: ipse clemēter accedit ⁊

tãgit eos vt tactu fuget timorẽ/ & debilitata mẽbra solidẽtur Dixitq; eis. Surgite & nolite timere. Quos manu sanauerat: sanat imperio. Nolite timere Primũ timor expellitur/ vt postea doctrina tribuatur. Leuãtes aũt oculos suos neminẽ viderũt/ nisi solũ iesum. Racionabiliter postq̃ surrexerãt: nõ videt nisi solũ iesũ ne si moyses & helyas pseuerassẽt cũ dño. pris vox videretur ĩcerta: cui potissimũ daret testimoniũ. Viderũt ergo iesũ stãtẽ ablata nube/ & moysẽ & helyã euanuisse. Qr postq̃ legis & pphetarum vmbra discesserat: q̃ velamẽto suo aplos texerat: verum lumẽ ĩ euãgelio repit. Et descẽdẽtibus illis de mõte/ p̃cepit illis iesus dicẽs. Nemini dixeritis visionẽ donec fili9 hoĩs a mortuis resurgat. Futuri regni p̃meditacio/ & glia triũ phãtis demonstrata fuerat ĩ mõte Nõ vult ergo hoc ĩ pplo p̃dicari: ne et incredibile eẽt rei magnitudine: & post tãtã gliaz apd rudes aĩos sequẽs crux scãdalũ faceret. Tu. R. Vidẽs petr9 moysẽ et helyã in glia et iesũ in medio eorũ vt solẽ virtute fulgentẽ ait. Dñe bonum est nos hic esse. Si vis faciamus hic tria tabernacula: tibi vnũ: moysi vnũ: & helye vnũ. V. Petrus vero et qui cũ illo erãt valde letificati viderunt maiestatẽ dñi et eos gliosos hĩcinde cũ illo: & ait ad iesũ petrus. Dñe Gloria pri Si vis. V9. Adoremus patrem et filium cum sãcto spiritu. Rm. Regnãtẽ in maiestate sua. In laud. ãn

Accessit ies9 & diuine vocis pauore pstratos/ tetigit discipulos suos dicẽs/ surgite et nolite timere. p̃s. Dñs. reğ. ãn. Jesus ad discipulos iacẽtes accessit/ tetigit surgere p̃cepit ne timerẽt dixit eis q̇ surgẽtes p̃ter iesũ neminẽ viderũt. p̃. Jubilate. ã. Ut testimoniũ haberet a lege & pphetis ĩ medio moysi et helye trãsfigurat9 apparuit iesus. p̃s. De9 deus meus. ãn. Lex per moysẽ signata est/ & pphecie p helyã q̇ in maiestate visi sũt cũ dño fulgẽtes ĩ mõte et loquẽtes. p̃s. Benedicite. ãn. Descẽdẽtibus illis de monte precepit iesus dicens/ nemini dixeritis visionẽ donec a mortuis filius hoĩs resurgat. p̃s. Laud. Cap̃. Saluatorẽ. hy9

O Nata lux de lũie/ iesu redẽptor seculi/ dignare clemens supplicum/ laudes precesq; sumere. Qui carne quondã cõtegi/ dignatus es

pro perditis/ nos mēbra cōfer
effici/ tui beati corporis.
Pro ſole vultu flāmeus/ vt
nix amictu cādid9/ ī mōte di-
gnis teſtib9/ apparuiſti ꝯditor
Uates alūnis additos/ tuis
alūnis conferēs/ vtriſcꝫ te di
uinitus/ deū dediſti credere.
Te vox paterna celit9: ſuū vo
cauit filiū: quē nos fideli pe-
ctore: regem fatemur glorie.
Cōcede nobis q̄s: almis mi-
care morib9: vt ad poloꝝ gau
dia: bonis vehamur actibus.
Laudes tibi nos pangimus/
eterne regū rex deus/ q̇ es tri
nus et vnus deus/ ꝑ cūcta re-
gnans ſecula. Amen. V9. Sit
nomē dñi. R. Ex hoc nūc. an
Tribus diſcipulis de eius
morte turbatis ne de ſibi p̄
dicta reſurrectione dubitarēt
tranſfiguratus domin9 glo
riam quam predixerat oſten
dit. pſal. Bñdictus. Oracio
DEus qui vnigenitum
tuum hodierna die
mirabiliter tranſfiguratum
celitus vtriuſcꝫ teſtamēti pa
trib9 reuelaſti: da nobis que
ſumus beneplacitis tibi acti-
bus ad eius ſemper contem-
plandam pertingere gloriā
in quo tue paternitati opti-
me cōplacuiſſe teſtat9 es Per
eūdē. Ad p̊mā añ. Acceſſit p̄s.
Deus in noīe tuo. Ad terciā
ān. Jeſus: p̄s. Legē pone Cp̄
Saluatorē. R. Adoremus
patrem et filium cum ſancto
ſpiritu Alleluya allā. V. Re
gnātē in maieſtate ſua. Allā
V9. Dies ſāctificatus. Ad. vi.
añ. Ut teſti. p̄s. Defecit Cp̄m
NOtā fecim9 vobis dñi
noſtri ieſu xp̄i virtutē
et preſciētiam: ſpeculatores
facti illi9 magnitudinis Deo
R. Dies ſc̄tificat9 illuxit no
bis. al. al. V. Uenite gētes ado
rare dñm. al. V. Adorem9 dñꝫ
Ad nonā ān. Deſcēdētibus.
p̄s. Mirabilia. Capitulum.
ACcepit dñs ieſus a deo
p̄re honorem et gl̄iam
voce delapſa huiuſmodi ad
eū a magnifica gl̄ia/ Hic ē fi
lius me9: in quo michi cōpla
cui. Deo g. R. Adorem9 dñꝫ
Alla alla. V. Jn aula ſctā ei9
alla V. Adorate deū. R. Dēs
āgeli ei9. Ad ſecūdas vš. ān.
Acceſſit ieſus. pſalmus. Di-
xit domin9 p̄s. Confitebor.
p̄s. Beatus vir. pſal. Lau-
date pueri dominuꝫ. p̄s. Jn
exitu iſrael. Capitulum. Sal
uatorem. Reſponſo. Confir
mandis ⁊ ad veri cultus ſci-
entiam prouehendis diſcipu
lis Moyſes et helyas cum do
mino loquentes apparuere.
verſus. Quoniā chriſti euan
gelium a lege et prophetis te

stimoniũ cõstat habere. Moy
ses. Gloria. hy⁹. O nata lux
v⁹ Adoremus patrẽ. R. Re
gnantẽ. ãn. Hodie ad patris
vocẽ trãsfigurato dño moy
ses et helias affuerũt splendi
di excessũ eius quẽ cõpletur⁹
erat loquẽtes. p̃s. Mgt. orõ.
De⁹ qui hodierna. ¶ Festũ
dulcissimi noĩs iesu fiat septi
mo idus augusti: festuz min⁹
duplex. Ad p̃mas vš sup psal
A Solis ortu. ã.
vsq; ad occasũ
laudabile no=
men dñi iesu be
nedictũ alła. p̃. Laudate pue.
ãn. Omnis enĩ quicũq; inuo
cauerit nomen dñi: salu⁹ erit
alła. p̃s. Dilexi. ãn. Dirupi=
sti dñe vincula mea: tibi sacri
ficabo hostiã laudis: et nomẽ
tuũ inuocabo alła. p̃s. Credi
di propter. ãn. Illuc ascẽde=
runt trib⁹ tribus dñi testimo
niũ israel ad cõfitẽdũ nomi
ni dñi alła. p̃s. Letatus sum
ãn. In conspectu angelorum
psallã tibi: adorabo ad tem=
plũ sctm̃ tuũ: et cõfitebor no
mini tuo dñe alła. p̃s. Cõfite
H Umilia (bor: iiii. Cp̃m.
uit semetipsum dñs ies⁹
factus obediens vsq; ad mor
tem: mortẽ autẽ crucis: prop
ter qđ et de⁹ exaltauit illum
et donauit illi nomen: qđ est
sup omne nomẽ: vt in nomi
ne iesu omne genu flectat: ce
lestiũ terrestriũ et infernorũ.
Deo grãs R. Magnificate
dñm mecũ: et exaltem⁹ nomẽ
eius in idipsum. Qr in eo leta
bitur cor nostrũ. Et in noĩe
sancto eius sperabimus. v⁹.
Narrate oĩa mirabilia eius:
laudamini in noĩe sancto ei⁹
Quia. Gł'ia patri. Et. Hym.
E Xultet cor precordiis. so
nante iesu noĩe: p̃cellit ĩ
deliciis: oĩ plenũ dulcedine.
Nomen confortans mise=
ros: iesus qui sanat scelera:
nomen deterrẽs inferos: no
men fugans mortifera. No
men sonãs suauiter: ĩ metro
prosa carmine: qđ leuat nos
alacriter: mulcẽs suo solami
ne. Nomen excelsũ resonet:
iesus in ore omniũ: et cor cum
voce cõsonet: vt sanet omne
viciũ Iesu sal⁹ precãciũ: ade
sto nostris p̃cib⁹: sĩs director
errãciũ: et parce nr̃is actibus
Nomen tuũ nos muniat: p̃=
seruãs a periculis: et in bonis
perficiat: amotis culpe macu
lis Tibi xp̃e sit gloria: ful=
gens hoc sacro noĩe: honor
tuus sit latria: iesu benigne
dñe. Gloria tibi dñe: q̃ nat⁹
es de virgine. v⁹. Oĩs terra
adoret te de⁹ et psallat tibi. R.
Psalmũ dicat nomini tuo do

mine. ān. Ego autem in dño gaudebo: et exultabo in deo iesu meo: quia fecit michi magna qui potens est: et sanctū nomē eius. ps̄. Magt. Oro.
DEus qui gloriosissimū nomen iesu xp̄i vnigeniti filii tui fecisti fidelib⁹ tuis summo suauitatis affectu amabile et malignis spiritibus tremendū atq₃ terribile: concede propici⁹: vt oēs qui hoc nomen iesu deuote venerantur in terris sancte cōsolacionis dulcedinē in p̄senti percipiant/ et in futuro gaudiū exultacionis et intermīabilis iubilacionis obtineant Per eūdē dn̄m. xc. Deinde si at solēnis mēo. de trāsfiguracione ān. Hodie ad patris V⁹. Adoramus patrē et filiū oro. Deus qui vnigenitum. Ad cōpleto. ān. Miserere michi dñe scdm iudiciū diligencium nomen tuū. ps̄. Cū īuocarē. cp̄m. Tu in nobis. Hy⁹
ALma chorus dñi nunc pangat nomina sūmi Messias sother emanuel sabaoth adonay Est vnigenitus via vita manus homousyon. Principiū primogenitus sapiencia virt⁹. Alpha caput finisq₃ simul vocitatur et est o Fons et origo boni: paraclytus ac mediator. Agnus/ ouis vitul⁹/ serpēs aries/ leo/ vermis. Os verbū splēdor sol gloria lux ₇ ymago. Panis flos vitis mons ianua petra lapisq₃ Angel⁹ et sponsus pastorq₃ propheta sacerdos. Athanathos kyrios theos panton craton ₇ ysus. Nominibus his. Signatur iesus. Sint dño laudes. Amen. V⁹. Custodi nos dñe. ān. O rex gloriose inter sanctos tuos: qui sēp es laudabilis/ ₇ tñ ieffabilis/ tu ī nobis es dñe: ₇ nomē tuū inuocatū est super nos/ ne derelinquos nos deus noster/ vt in die iudicii nos collocare digneris inter sanctos ₇ electos tuos rex benedicte. ps̄. Nūc dimittis. Ad matu. Inuitato. Honoremus exaltem⁹ nomē iesu nobile. Exultemus iubilemus: est sūme diligibile. ps̄ Venite exultem⁹. Hymnus.
IEsu dulcis mēoria: dās vera cordis gaudia/ sed super mel ₇ oīa: dulcis ei⁹ presencia Nil canit suaui⁹: auditur nil iocūdi⁹: nil cogitat dulcius: q̄ iesus dei fili⁹. Iesu spes penitentib⁹: q̄ pius es petentibus: q̄ bon⁹ te querentibus: sed quid inuenientib⁹. Iesu dulcedo cordiū: fōs vite lumen menciū. excedis omne gaudiū: et omne desideriū

Nec lingua potest dicere: nec littera exprimere: expert⁹ nouit credere: quid sit iesum diligere. Iesu rex admirabilis: et triumphator nobilis: dulcedo ineffabilis: totus desiderabilis. Mane nobiscum dñe: nos tuo replens lumine: pulsa noctis caligine: tua pasce dulcedine. Gloria tibi dñe: qui natus es. In primo noctur. ã Hi in currib⁹ et hi in equis: nos autẽ in noĩe dñi dei nr̃i ĩuocabimus. p̃s. Exaudiat te do. ãn. Memor ero noĩs tui dñe in omni generaciõe et generacione. p̃s. Eructauit. ãn. Secũdũ nomen tuũ iesu dñe sic et laus tua in fines terre. p̃s. Magn⁹ dñs. ℣. Laudabo nomen dei cũ cantico. ℟. Et magnificabo eũ ĩ laude. Le. i

Dum festũ festo succedit leta mẽs transfertur: et terra iubilat: diffusis gaudiis plenis honore. Heri celebrauimus iesũ ĩ celso mõtis vertice trãsfiguratũ: hodie in imis terris humiliatũ Heri qualis apud patrẽ erat iesus: pdebat corporis sui cãdore: hodie celebram⁹: quomodo latens diuinitas operatur nostra sub humili natura sacramenta salutis He ri quales erimus scd̃m spem: suo ostendit splendore: hodie quales scd̃m fidẽ beato debemus viuere more. Heri suam nobis claritatẽ cõmendauit ad premiũ: hodie ministrat sua charitas ad meritũ. Illa in patria: ista in via. Illa in gloria cõsũmãte: ista ĩ doctrina cu3 gracia misericorditer cooperante. Prouocat itaq3 sacra solẽnitas huius dignissimi festi: repetẽda iustor famosissima gesta: et veteris ac noue sacratissima mysteria legis: vt sic eo gloriosior hui⁹ appareat noĩs institucio: quo dispar et inutilis inuenit comparacio oĩs: que nõ sub hui⁹ iesu nominis agat cultu. Tu ℟. Tu es ip̃e rex me⁹ et deus meus qui mãdas salutes iacob In te inimicos nr̃os vẽtilabim⁹ cornu et in noĩe tuo spernem⁹ ĩsurgentes in nobis. ℣. Exurge dñe adiuua nos: et redime nos propter nomẽ tuũ In te inimi. Lectio. ii.

In hac solennitate charissimi nr̃a spes tota erigitur fides augetur: charitas diffũditur: sũme et indiuidue trinitatis alma maiestas magnifice cõmẽdat. Et iubilantibus celestis curie ordinib⁹: ĩ mentis excessu famulantur etherei ciues. Rosei applaudunt martyres quia dum iesus est p̃ aĩo robur victores se ĩclytos

noscunt Et confessores cādi di laudāt cū canore iubilo dū iesus vt mel dulcescit in ore. At dū melos suauis ies⁹ pulsat virgineas aures: filie hierusalē canētes cursitāt: hymnidice gaudent: cateruatī exultent et insimul oēs ꝑmordia salutis dicentes. Iesu nostra redēpcio amor et desiderium. Hec est illa ꝑclara festiuitas quā patres diu suspirarūt: lōge ante ꝑdixerūt ꝓphete: mystice signauerūt figure At tandē ille paranymphus gabriel celestis nūciauit marie. Qđ ex te nascet̄ sc̄tm̄: vocabitur filius dei ꝛ nomē ei⁹ ies⁹ Tu. R. Saluos fac nos dn̄e de⁹ nr̄ et cōgrega nos de nacionib⁹. Ut ꝯfiteamur nomini tuo sc̄tō: et gloriemur in laude tua. V. Et sperēt in te q̇ nouerūt nomē tuū qm̄ nō dereliq̄sti q̄rētes te dn̄e. Ut ꝯfi.

IEsus fons vite Lc. iii. signatus: q̇ quattuor in riuos se diffundit ꝑ plateas. Iesus a deo nobis factus est: sapiencia/ iusticia/ sc̄tificacio atq; redēpcio. In ꝑdicacione sapiencia/ iusticia in pc̄tōꝝ ab solucione/ ī cōuersacione sc̄tificacio/ in passione redēpcio. Unde scriptū est. Tres riui fluxerunt a iesu/ verbū doloris in quo confessio/ sanguis aspersionis in quo afflictio: aqua emūdacionis in qua cōpunctio designatur. Hoc est nomen qđ paulus portabat coram gentib⁹ et regib⁹ vt lucernam sup cādelabrū. Mirabile est enī ac suauissimum. Unde quidā ait. Si scribas/ si conferas/ non sapit michi nisi legero ibi iesū. Si disputes aut conferas/ nō sapit michi nisi sonuerit ibi iesus. Iesus ergo nomen dulce ꝛ delectabile/ nomen cōfortans peccatorem: et nomen beate spei Ergo iesu esto michi iesus. Nec pretereat nos huius sacratissimi nominis multa virtuositas. Hoc est nomen qđ cecis ꝯtulit visū/ surdis auditū/ claudis gressū/ sermonem mutꝫ/ vitā mortuis/ totāq; diaboli potestatē de obsessis corporib⁹ virt⁹ hui⁹ noīs effugauit. Nec ꝑfecto minoris excellencie ꝛ sublimitatis ē q̄ꝫ virtutis. Unde scriptū ē. Nomē saluatorꝫ mei fratris mei/ carnis mee: sāguīs mei. Nomen seculis abscōditū/ sed in fine seculoꝝ reuelatū. Nomē mirabile/ nomē īeffabile/ nomē inestimabile/ immo eo mirabilius quo inestimabile/ eo magis gratum quo gratuitum. Hoc autem nomen īpositū ei est/ ab eterno: ab an-

gelo ꝛ a patre ioseph Ab eter
no : cũ iesus a potẽcia saluãdi
saluatoꝛ ĩterpꝛetatᷣ. Ab ãge-
lo : cũ ab habitu saluandi sal
uatoꝛ dꝛ/ qꝺ ei conuenit a sue
cõcepciõis pꝛincipio. A patre
suo ioseph hoc nomẽ ĩpositũ
est : cũ ab actu passionis ꝛ nr̃e
redẽpcionis future iesus sal
uatoꝛ appellatus est. Tu. ℟.
Osculetur me osculo oꝛis sui
qꝛ melioꝛa sũt vbera tua vi-
no fragrãcia vnguẽtis opti-
mis. Oleũ effusũ nomẽ tuũ.
Jdeo adolescẽtule dilexerũt
te. ℣. Trahe me post te cur-
remus simul in odoꝛẽ vnguẽ
toꝝ tuoꝝ. Oleũ. Gl'ia. Jdeo.
Jn. ii. noc. ãn. Deus ĩ nomie
tuo saluũ me fac et in virtute
tua iudica me. p̃s. Jpsuꝫ. ãn.
Sic psalmũ dicã noĩ tuo ĩ se
culũ seculi vt reddam vota
mea de die ĩ diem. p̃s. Exau
di deus depꝛe. ãn. Sit nomẽ
eius bñdictũ in secula q̇ natꝰ
est de vgine maria. p̃s. Deꝰ iu
diciũ. ℣. Benedic aĩma mea
dño. ℟. Et oĩa que intra me
sunt noĩ sancto eius. Lcõ. iiii
Oleũ effusũ nomẽ tuũ. Est
pꝛoculdubio inter oleũ ꝛ no
mẽ spõsi nr̃i iesu similitudo.
Nec ociose spũscũs alteru-
trũ cõparauit. Oleum lucet :
oleũ pascit. oleũ vngit Fouet
ignẽ nutrit carnẽ : lenit dolo
rẽ. Oleũ ergo lux cibꝰ et me-
dicina. Sic quidẽ nomẽ spõ-
si : lucet pꝛedicatũ/ pascit reco
gitatũ/ iuocatũ lenit ꝛ vngit.
Unde putas in toto oꝛbe tã-
ta et tã subita lux fidei/ q̃ꝫ de
pꝛedicato iesu noĩe ? Jn huiꝰ
noĩs luce/ vocauit nos deꝰ in
admirabile nomẽ suũ. Unde
scriptũ est Fuistis aliqñ tene
bꝛe/ nũc aũt lux in dño. Pꝛe-
terea est et cibus hoc nomẽ ie
sus. An nõ tociẽs cõfoꝛtaris
quociẽs recoꝛdaris ? q̇d eque
mẽtẽ cogitatum impinguat.
Quid ita excecatos reparat
sẽsus : vtutes roboꝛat/ bonos
moꝛes vegetat : castas fouet
affectiões ? Aridus est oĩs aĩe
cibꝰ ; si oleo isto nõ infũdatur/
Jnsipidꝰ est ; si nõ hoc sale cõ
diatᷣ. Jesus est mel ĩ oꝛe : ĩ au
re melos/ ĩ coꝛde iubilus. ℟.
Jn semita iudicioꝝ tuoꝝ dñe
sustinuimus nomẽ tuũ/ ꝛ me
moꝛiale tuũ in desiderio aĩe
Aĩa mea desiderauit te in no
cte sed et spũs meus in pꝛecoꝛ
diis meis de mane vigilabo
ad te. ℣. Uere tu es deus ab
sconditus deus israel salua-
toꝛ. Anima mea. Lectio. v.
Quod reliquũ est ꝑsequa-
mur/ diximꝰ nomẽ dei esse me
dicinã. Tristatur aliquis ve
strũ veniat ĩ coꝛ iesus ꝛ inde
saliat in os/ ꝛ ecce ad exoꝛtũ

nois lumē nubilū oē diffugit redit serenū. Labit quis in crimē/ currit insup ad laqueū mortis desparādo: nōne si inuocet nomē vite confesti respirabit ad vitā? Cui aliqn stetit āte faciē saluatoris nois duricia vt assolet cordis ignauie torpor/ rācor animi: languor accidie. Cui fons lachrimarū exhaust9 īuocato iesu noīe non cōtinuo erupit vberior fluxit suauior: Cui in periculis palpitāti et trepidāti inuocatū virtutis nomē nō statim fiduciā prestitit & depulit metū. Dubiis estuāti & fluctuanti emicuit semp certitudo. Aduersis diffidēti iā iāq deficiēti hoc inuocato noīe nūq defuit fortitudo. Deniq scriptū est Inuoca me ī die tribulacioīs eruā te & honorificabis me. Nichil tā ire īpetū cohibet supbie tumorē sedat sanat liuoris vulnus/ restringit luxurie fluxū: extinguit libidinis flāmā: sitim tēperat auaricie ac tocius īdecoris fugat pruriginē. Nēpe cuz iesū michi nomīo hoīēz michi p pono mitē & hūilē corde benignū sobriū castū misericordē et omni deniq honestate ac sanctitate conspicuum: eundemq ipsum deum omnipotentem: qui me suo exemplo sanet et roboret adiutorio. Hec omnia michi sonant cū sonuerit iesus. Sumo michi itaq exempla de homine: sed auxiliū a potente. Illa tanq pigmentarias species/ hoc vnde acuā eas. Et facio cōfectionem cui similem medicorum nemo facere possit. Tu. R. Obsecro aūt vos fratres per nomē dñi nostri iesu xpi Ut idipsū dicatis oēs et non sint in vobis scismata. V. Discedat ergo ab īiquitate oīs q noīat nomē dñi. Ut. Lcō. vi

Hoc tibi electuarium habes o aīa mea recōditū in valculo vocabuli huius quod est iesus salutiferum certe quodq nulli vnq pesti tue īueniatur inefficax. Sēper tibi in sinu sit: semper in manu/ & omnes tui in iesum sensus dirigantur & actus. Ad hoc te inuitat cū dicit. Pone me vt signaculū ī corde tuo Pone me vt signaculū ī brachio. Sic ergo habes vnde & brachio medearis et cordi. Habes inq in nomine iesu vnde tuos act9 vel prauos corrigas vel minus perfectos adimpleas/ vnde tuos sensus vt serues ne corrūpāt aut si corrūpāt sanes O q pulcher es āgelis tuis dñe iesu ī forma dei ī die eternitatis tue ī splendoribus san-

ctorum ante luciferum geni-
tus: ſplendor & figura ſubſtã
cie patris & quidẽ ppetu9 mi-
nimeqꝫ fucat9 cãdor vite eter
ne. ꝙ michi decorus es domine
mi in ipſa hui9 poſicione deco
ris etenĩ vbi te exinaniſti vbi
naturalib9 radiis lumẽ inde
ficiẽs exuiſti: ibi pietas ma-
gis emicuit/ ibi charitas plus
effulſit/ ibi ãplius grã radia-
uit. Quã clara michi oriris
ſtella ex iacob: ꝙ lucid9 flos
de radice ieſſe egrederis/ ꝙ io
cundũ lumẽ in tenebris viſi-
taſti me oriens ex alto. Quã
ſpectabilis & ſtupẽdus eciam
virtutib9 ſupnis ĩ cõceptu de
virgine/ in vite ĩnocẽcia/ ĩ do
ctrine affluencia/ in choruſca
cionib9 miraculoꝝ/ in reuela
cionib9 ſacramentoꝝ. Quaꝫ
rutilans poſt occaſũ ſol iuſti
cie de corde terre reſurgis/ ꝙ
formoſus in ſtola tua demũ
rex glorie ĩ alta celorũ te reci
pis. Quare nõ ꝑ his oĩb9 oĩa
oſſa mea dicẽt: q̇s ſimilis tui?
℟ Jeſus nazaren9 rex iudeo
rum fili dei viui miſerere mei
Ut videaꝫ voluntatẽ dei Et
viſitem templũ eius. ℣. Aſpi-
ce in me et miſerere mei ſcd̃m
iudicium diligenciũ nomẽ tu
um dñe. Ut videam. Gloria
patri. Et viſitem. In. iii. no-
cturno ãn. Adiuua nos deus
ſalutaris noſter/ et ppter glo
riam nominis tui dñe libera
nos et propici9 eſto peccatis
noſtris propter nomen tuũ.
p̃s. De9 venerunt gentes. ãn.
Confitebor tibi dñe de9 me9
in toto corde meo et glorifi-
cabo nomen tuũ in eternum
p̃s. Inclina domine. ãn. Af-
ferte domino patrie gẽcium
afferte domino gloriam & ho
norem afferte domino glo-
riam nomini eius. p̃s. Canta
te. i. ℣. Non nobis dñe nõ no
bis. ℟. Sed nomini tuo da
gloriam. Scd̃m matheũ. ii. c.
IN illo tempore Angel9
dñi apparuit in ſomnis
ioſeph dicens: Joſeph fili da
uid noli timere accipere ma-
riam cõiugẽ tuã. Et reliqua.
Omelia origenis. Lectio vii.
IOſeph mariam noluit
traducere: noluit eã dif
famare: ſed voluit eã occulte
dimittere. Occulte eaꝫ a ſe di
mittere volebat ſicut pius/ ſi
cut mãſuet9/ ſicut miſericors
Juſte humilians ſe in oĩbus
cauebat et timebat ſibimet il
lius tãte ſanctitatis cõiũctio-
nem adhibere. Idcirco dixit
dimittã eã/ et a me lõge faciã
eam/ et a cognaciõe mea Ma
ior enĩ eſt eius dignitas: ſup
excellit eius ſãctitas/ nec mee
congruit dignitati. Hec autẽ

eo cogitante/ angelus dñi ꝑ
visū apparuit illi dicēs. Qua
re dubitas ioseph Quare im
prudenter cogitas? Quare ir
racionabiliter meditar̄? De-
us ē enī qui generat. Qđ enī
nascetur ex ea de spiritu sctō
est: qꝛ scilicet huius natiuita-
tis cooperator spūsctūs est.
Ille quidē est de quo scriptu
ra prenūciauit dicens. Puer
natus est nobis ꝛ filiꝰ datus
est nobis. Pariet īquit filiū:
et vocabis nomē eius iesum.
Uirgo generat: et tu ioseph
hūc genitū vocabis iesū q̇ in-
terp̄tatur saluator. Ip̄e enīꝫ
saluū faciet populū suū a pec
catis eoꝝ. Uocabis īquit
nomen eius hoc qđ ante fuit
qđ ante secula noīatū est Nō
tu ei īpones nomen: nec ex te
ei vocabulū constitue/ sed no
mina et voca exultādo iesum
id est saluatorē eū esse testare
Tu. ℟ Ecce concipies et pa
ries filiū Et vocabit nomen
eius iesus. ℣ Hic erit magnꝰ
et filius altissimi vocabit/ et
dabit illi dñs deꝰ sedē dauid
patris eius. Et voca. Le. viii

Ex tempore iesum cepisse
saluare ne consideres sꝫ
eciam antiquissimū saluato-
rem. Ip̄e enim saluum faciet
populum suum a peccatis eo
rum. Duo etenim per hoc ver
bum preclara designant: qđ
et deus fuerit et dñs. priꝰ an-
te incarnacionē xp̄s/ ꝛ qđ po
pulus eiꝰ ab eo saluādꝰ iam
tūc ānūciabat. Et ideo dictū
est. Ipse saluet populū suum
a peccat̄ eoꝝ vt vere deꝰ Dei
enī est virtutis a peccato sal-
uare vel pctā dimittere. Iuste
ergo filiꝰ dei habēs ppłm su
um venit vt dictū est ipsū li-
berare a peccatis atq̄ saluare
siue ex iudeis siue ex gentibus
De quo ipse ꝑ ꝓphetā iā fue-
rat elocutus dicens. Dñs di-
xit ad me filius meꝰ es tu ego
hodie genui te Pete a me ꝛ da
bo tibi gentes hereditatem
tuam et possessionem tuam
terminos terre. Ip̄e saluabit
populū suū a peccatis eorū:
sanguine videlicet suo cūctos
redimens/ morte sua de mor-
tis eos liberans potestate Ip
se saluabit hoc est saluator
omnium hominum atq̄ cre-
dencium est. Hoc autem totū
factum est. Quid totuꝫ? Hoc
de vnigeniti descensione hoc
de domini incarnacione: hoc
de angeli ad virginem desti-
nacione hoc de ipsius virgi-
nis desponsacione et castita-
te. Hoc de huius sacratissimi
iesu nominis exaltacione.
hoc enim totum factuꝫ est ad
tocius mūdi salutē. Hoc autē

totũ factũ est vt vnũ cõplere tur et vnũ cõsũmaret Quid? Illud qꝫ virgo genuit: qꝫ vgo permansit: et intacta virgo perseuerauit. Ecce inquit virgo in vtero cõcipiet et pariet filiũ. Pariet filiũ ad denuo reparãdũ adam ad inobedienciã eue p marie obediẽciam excludendã. Ad erigendum iacenciũ gen⁹ qd p mulieris temerariã crudelitatez fuerat ante deiectũ R. Cũ appropinquasset iesus hierosolymis turbe autem q̃ precedebant et que sequebant clamabant dicẽtes osanna filio dauid benedictus qui venit ĩ nomine dñi. Rex israel osanna in excelsis. V. Dñe saluuz me fac o dñe bene prosperare benedictus qui venit in noĩe domini. Rex israel. Lectio nona

ET vocabunt nomẽ ei⁹ emanuel: quod ĩterpretatur nobiscũ deus. Vocant nomẽ eius prius angeli psallẽtes ĩ eius generacione atqz gaudentes sicut deũ omniuz et regem pacis ad hominẽ venientẽ. Deinde apli vnigeniti dei dñacionẽ atqꝫ virtutez oĩbus gentibus predicantes. Adhuc et sancti martyres cõtra ignes et gladios vsqꝫ ad mortem resistẽtes. Deinde cũ cti credentes hocipsũ nomen vsqꝫ ad cõsũmacionem seculi memorãtes atqꝫ laudantes. Et vocabunt nomen eius emanuel: qd interpretatur nobiscum deus. Qui vocabunt nisi iusti quorũ vocabit ĩ terra nomen nouuz. Non sicut prius in figuris et in imaginibus: sed facie ad faciẽ apparentem/ nobiscũ deus. Abrahe patri credenciũ tribus horis temporis licet non p ipsã ineffabilẽ deitatis sue substãciam/ sed pocius per angelicã speciẽ a meridie visus est Nobis triginta tribus annis in terra apparuit/ et cũ hoĩbus conuersari dignatus est. Iacob breui tẽpore p angelũ nichilominus apparuit colluctans cũ eo/ quiqꝫ se ab eo superari permisit vt hunc mundum corde merito benediceret atqz israel nomĩaret. Nobiscũ deus amplius magisqz pro nobis magnificum certamen adimplẽs et vsqz ad mortẽ accedẽs vt morte sua mortem occideret et benedictionẽ atqz immortalitatem mundo corde populo condonaret/ q̃ fiducialiter dicit nobiscũ de⁹ Per euangelistaꝝ et apostolorum p̃dicacionẽ/ per sãcti sui corporis sacramentũ/ per gloriose crucis signaculũ/ p gloriosi noĩs sui exaltacionem.

Per ista ergo oia nobiscu de-
us. Ipsi honor et gloria i se-
cula seculor : amen. Tu. R.
Hec aute scripta sut vt creda
tis qr iesus est xps filius dei:
et Ut credentes vita habeat
In noie eius. V. Confitemi
ni dno et inuocate nome eius
annuciate inter gentes opera
eius. Ut. Gloria. In no ps.
Te deu lauda. In lau. V Ad
iutoriu nostru i noie dni. R.
Qui fecit celu et terram. an.
Vocatu est nomen eius
iesus qd vocatu est ab
angelo priusq in vtero coci-
peretur alla. ps. Dns regna.
an Laudate nome dni nri ie
su xpi qm suauis est ipse et in
eternu mia eius alla. p. Jubi
late. an. Benedica te dne iesu
in vita mea et in noie tuo le
uabo manus meas alla. p. De
us deus. an. Justi tulerut spo-
lia impioru et decantauerut
nome tuu dne et victrice ma
nu tua laudauerunt pariter
dne deus noster. ps. Bndicite.
an. Juuenes et vgines senes
cum iunioribus laudent nome
dni qr exaltatu est nome eius
solius alla. ps. Laudate. Cp.
Omnibus q inuocant no-
men dni nri iesu xpi in
omni loco ipor et nro gracia
vobis et pax a deo patre nro
et dno iesu xpo. Deo g. Hymnus.

Iesu auctor clemencie: to
cius spes leticie: dulcoris
fons et gre : vere cordis deli-
cie. Iesu decus angelicu: i au
re dulce canticu : in ore mel mi
rificum : in corde nectar celicu
Iesu flos matris vginis : fa
uus nre dulcedinis : decus hua
ni generis : da luce veri lumi
nis. Iesu sole serenior: et bal
samo suauior : omni dulcore
dulcior : pre cuctis amabilior.
Iesu suma benignitas: mira
cordis iocuditas : incoprehen
sa bonitas : nos stringat tua
charitas. Rex virtutum rex
glorie: rex insignis victorie: ie
su largitor gracie/ honor ce-
lestis curie. Te celi chorus p
dicat: et tuas laudes replicat:
iesus orbe letificat : et nos deo
pacificat. Gloria tibi dne q na
tus es. V. Sit nome dni iesu
benedictu. R. Ex hoc nuc et
vsq in seculu. an. Joseph fili
dauid noli timere accipe ma
riam coiuge tua. qd eni in ea
natu e de spiritu scto e pariet
aute filiu et vocabis nomen
eius iesum. ipse eni saluu fa-
ciet populu suu a pctis eorum
p. Benedictus. oro Deus q glo
riosissimu. Ad pmam an. Uo
catum est. Cetera oia sicut in
die natalis dni. Ad tercia an
Laudate. ps. Lege pone. Cpz
Omnibus qui in. R. Lauda

bo nomen dei cũ cãtico alla alla. ℣. Et magnificabo euz in laude alla alla. ℣. Bñdic aĩa mea dño. ℟. Et oĩa que intra me sunt nomini sancto eius. oro. Deus qui gloriosissi-mã. Ad sextam ãn. Bñdicaz te. ps. Defecit. Capitu.
Omne quodcũq facitis in verbo: aut in opere/ oĩa in nomie dñi nostri iesu xpi fa-cite gracias agentes deo et pa tri per ipsũ. ℟. Benedic aĩa mea dño Alla alla. ℣. Et oĩa que intra me sũt nomini scõ eius alla. ℣⁹. Non nobis dñe non nobis. ℟. Sed nomini tuo da gloriã. Ad ix. ãn. Iu-uenes. ps. Mirabilia. Capm
Denũciamus autẽ vo bis fratres in noĩe do mini nrĩ iesu xpi vt subtraha tis vos ab omni fratre ãbu-lante inordinate et nõ scdm tradicionem quã acceperunt a nobis. ℟. Non nobis dñe nõ nobis Alla alla. ℣⁹. Sed nomini tuo da gloriã Alla. ℣. Sit nomẽ dñi iesu bñdictũ ℟. Ex hoc nũc. oro. De⁹ qui Ad scdas ves. ãn. Vocatũ est Psalmi qui ad primas vespe. dicant. Cpm. Omibus qui. ℟. Hec autem scripta. hym⁹ Exultet cor pre. ℣⁹. Omnis terra. ãn. Exurgens autẽ io-seph a somno fecit sicut prece perat ei angelus domini et ac cepit cõiugem suam et nõ co-gnoscebat eam donec peperit filium suum primogenitum et vocauit nomen eius iesum alleluya. p. Magnificat. oro Deus qui gloriosissimum etc Quotidie infra octa. vbi fe-stum nois iesu est maius du-plex et octaue cum regimine chori hoc modo de eisdẽ octa. fiat seruicium cum predictis inuitatorio: hymno: añis et psal. sicut in prima die. Vsicu li et responso. scdm ordinem nocturnorũ dicant quãdo de octaua agitur. Completoriũ non mutatur nisi quando de aliquo festo agitur. Tũc enĩ fiat sicut in festo sancte trini tatis Per octa. ante laud. ℣⁹ Adiutorium nostrum in no. In laudibus hec sola aña. Vocatum est nomen. ps. Do min⁹ regnauit. Capi. et hym. et ℣. sicut in prima die añe su per Benedictus et Magnifi-cat dicant de añis sup psal. ad primas vespe. cum repeti cione earum. Ad primam su-per psal. Quicunq vult. aña Te iure laudant Notanduz est eciam q quãdo fit seruici um de octa. tunc in fine om-nium hymno. dicetur Glo-ria tibi domine qui na. nisi ĩ fine Alma chorus. Si dies

dñicus infra octauas contigerit ⁊ vacauerit a festo scti laurēcii et festo scti ypoliti sociorūq₃ eius: et nisi hystoria īchoanda fuerit: ad pmas vš ān. Uocatū est. Psal. qui ī pma die. Cetera oīa sicut ī prima die preter R. qd non dicetur. Mēo. de sancto si occurrat de dñica de trinitate ⁊ pcessio ante crucē In redeūdo de omnibus scīs. ān. Saluator mundi. V. Letamini ī domino. Orō. Infirmitatē. Ad matuti. oīa fiant sicut ī pma die. Tres pme lectio. de octa. Medie lectio. de festo trium lectionū tunc ibidē contigē. Uel fiant medie lec. de octa. sancti laurencii quādo festuz trium lectionū non cōtingit: Tres vltime lectio. de expōe euangelii sicut in prima die. ad laudes: primā: ⁊ horas Cetera fiant sicut per octauas.

¶ Secūda die de cōstitucīōe nomīs iesu. Lectio.

Quem non libet pma. de cōsolacīōis plenitudine sacri noīs iesu diucius contemplādo immorari? Uideam⁹ igitur de incōprehēsibili hui⁹ sacratissimi nominis institucione: quibus nempe litteris integratur: et fortassis non videbitur inutile: nec deerit deuotis venerabile sacramētum. Duabus ex syllabis iesus conficitur paucis tamē litteris syllabe constituūtur Sed quid in hac litterarum serie charissime queris? Audi Si enim vt ait saluator omnes capilli vestri numerati sunt quos nature ascribitis/ quanto magis littere sub numero pauco in quarum adunacione tanta copia plenitudinis sapiencie et sciencie dei celi et terre et oīum que in eis sunt: non inutilis consideracio putetur. Gloriam prebuit viro in capillis? arbori in foliis nec est in obliuione eorum quanto magis gloriam non dabit nomini suo in sacri nominis iesu litteris In his duabus syllabis latet totum quod querim⁹ qd adhuc nescimus quid est/ vsq₃ iesus fiat omnia in omnibus Opera enim dei perfecta sūt: nec vnum iota aut vn⁹ apex preteribit donec omnia fiant quia omnia numero/ pondere mensura fecit et statuit. Tu autem. Lectio secunda.

Huius ergo noīs integracio cum operis est dei: vnum iota non erit inane. Quare hec oīa dico? Qr littere hebreorū oēs pene interpretabiles sūt: grece aut latine non sic: neq₃ barbarorū littere. sicut nēpe

diuinitatis maiestas ĩmensa dignatur sub exigua carnis massa latere/ ita et ĩundans sue bonitas dulcedinis paucis sub lr̃is signari ad nr̃m gaudiũ meritũ et premium. Sacrũ fr̃es audite mysteriũ nr̃is mentis auribus resonet hoc nomen iesu benedictum qđ apud hebreos tribus lr̃is cõprehẽditur cũ titulo principiũ vite exẽplũ cõclusione et principiũ est cõclusio. Iste principiũ ĩ die virtutis dei in splendoribus sãctoꝝ ante luciferũ genitus. Iste verbũ in principio apud deũ: iste principiũ in quo creauit de⁹ celũ et terrã et oĩa que in eis sũt. Iste est qui interrogantibus iudeis quis esset dixit: principiũ q̃ et loquor vobis. Iste est cõclusio et finis apud eos ĩ quos fines scłoꝝ deuenerũt Cũ verbũ dei principiũ sit caro finis hominũ factũ. Iste caput et finis qui oĩa morte cõclusit cũ dixerat cõsũmatũ est. Bene hĩc ait zacharias ꝓpheta. In dieb⁹ illis erit dñs vnus ⁊ nomẽ ei⁹ verũ. lc. iii.

Liquet ex dictis saluatorem esse iesũ primum et nouissimũ primũ ĩ creacione nouissimũ in redẽpcione primũ in benefaciendo: nouissimũ in retribuẽdo: et hoc quid est nisi vt veritas vocis signati certitudinẽ indicet. Si iacob post luctaminis nex⁹ hoc solẽne nomẽ isrł meruit sibi ĩponi tribus cõfectũ syllabis: vir videns deũ ĩterpretãtibus/ sub figurato velamine christum iesũ futurũ significantibus/ multomagis duabus in xp̃i iesu noĩe signatur mysticum leticie sacramentũ. Admiremur eũ cuius sapiẽcie non est numerus cui⁹ magnitudinis nõ est finis vt soli policꝫ vnã faceret rempublicam duab⁹ syllabis paucis qꝫ cõnexis litteris voluit innotesci: ex volũtate ac potestate dignante sua bonitate. Quare iesũ si bene scis/ sat est si cetera nescis. Nam hoc est nescire/ sine xp̃o iesu plurima scire apostolum audi. Nichil me iudicaui scire inter vos/ nisi iesum christum et hunc crucifixum.

Meõria de sc̃is. Die. iii. de sãctificacione noĩs iesu. Lcõ. i.

Nostra rursũ replicat gaudia ista festiuitas sc̃ã: vt cui⁹ aĩmus min⁹ resocillabatur in beati noĩs iesu integracione iã adipe et pinguedine sc̃ificacionis eiusdẽ repleat aĩa ei⁹/ ⁊ labiis exultaciõis laudet nomẽ dñi sc̃m Ipa nãcꝫ felix noĩs interpretacio sic nos in eo sc̃ificat/ vt

dignissima laude super omīa sanctificetur in nobis iesus vere salus interpretatur. Et merito quia domini est salus et sup populū suū benedictio eius. Cuius eius? Eius dico qui operatus est salutē in me dio terre: qui extendit inuitā tes manus suas ad retribuendum vt venientes cum exultacione: portantes manipulos iusticie ab oriente et occidente recumberent cum abraham ysaac et iacob in regno patris nam q̄ntum distat ortus ab occidente longe fecit a nobis iniquitates nostras misertus nostri. Tu. Lctō. ii.

Iste est verbū qđ misit deus et sanauit oēs deītericionib⁹ suis. Sic nobis est salus vt suo actu beato pariter sit nostri terminus doloris et per deitatem in gloria terminus felicitatis eterne. Caueamus igitur charissimi ne sibi degeneres simus. Nempe sicut per bonos glorificatur ita et per malos ad eius opprobrium et contemptum blasphematur iustus iesus deus noster. Sanctificemus illum in nobis vt et ille nos sanctificet in se. Qui non sanctificat iesū non sanctificabitur ab eo. Sanctificamus iesum in nobis: quando scientes eum sanctum timemus eum et sollicite vigilamus ne forte violemus eum per opera mala. Sicut qui veste fulgida vestitus fugit sordes: ne cōīquinet eam: sic qui in corde suscipit iesum sollicitus esse debet ne cōtaminet eum. Lucis profecto ad tenebras non est conuencio: nec iesu xp̄i ad belial. Scias ergo si contaminatus fuerit in nobis ille qui sui in natura incontaminabilis est iniuriam istam nostro vindicabit interitu. Tu. Lctō iii.

Spirat opera salutis et exercet. Jesus interpretatur salutaris. Nec sine merito clamemus proinde singuli cōuerte nos deus salutaris noster/ et auerte iram tuam a nobis. Si vero sanguis hyrcorum aut thaurorum et cinis vitule aspersus inquinatos sanctificabat ad emūdacionem carnis peccatricis/ q̄ntomagis sanguis christi quem pro nobis effudit abunde: qui et per spiritum sanctum semetipsū obtulit immaculatū deo patri emūdabit sctificabitq̄ cō sciēciā nr̄am ad seruiēdū deo viuēti vt digne famulemur ei et repromissionē accipiant q̄ vocati sūt hereditatis et̄ne? Nō enī sonat sctūs nisi sāguine tinct⁹. Sāguine iesu tinge-

ris: vt salutaris sit tibi iesus Oremus igitur fratres assidue ad iesum vt suam nobis infūdat grām per quam perueniamus ad interminabilē felicitatē que salutaris appellatur. Dicam⁹ ergo. Ostende nobis dñe iesu mīam tuam et salutare tuum da nobis. Mēo. de. s. romano. Quarta die fit de sancto laurencio cū mēo. de oct. tam ad ves. ꝙ ad mat. et missā. Quīta die de descripciōe noīs iesu. Et festū. s. blaani differt vsqꝫ post oc. l. i

Gaudia festi cōtēplātes beatissimi nominis iesu descripcionem perscrutemur Ad nostrā doctrinā mentisqꝫ consolacionem aduertēdum esse arbitror nō ociosum ꝙd sub legis figura preterit factum: quod nobiscū graciose agitur in re que in eternū est pmāsura. Legimus vtiqꝫ apd hebreos tetragramaton reuerencie et honoris nomen dei fuisse dignissimū summi pontificis fronti supeminēs atqꝫ lamina aurea sculptum. Hoc lrīs quatuor hebraicis scriptū sācti ꝑcinuere prēs magni esse mysterii. Tetragramaton namqꝫ nostra in lingua sonat iste est principium vite Nec profecto hoc aliud nomen venerabile iesus ꝙ principiū vite: hoc est saluatorem esse iesum christum designare perhibetur. Signatur ergo iure sub iesu noīe quod in figura prefuit sub altero. O nomen cūctis admirabile terribile peccatorib⁹ et peramabile iustis. Nec hoc latuit in somno iacob: qui cū scalam vidisset terram celosqꝫ tangentem: ait. O ꝙ terribilis est locus iste. Sacrum mysterium īuens vt malis fieret terribilis/ quos spiritu oris sui interficeret/ qui bonis venerat vt angelus consilii et fieret pater futuri seculi christus iesus qui inibi natus est vbi scalam viderat iacob.
Iesus igitur est scala celi/ quia iesu scanditur celum.
Signetur ergo in fronte mētis deuote que aīma iusti merito nūcupatur. Lectio scda.

Gaude igitur gaudio magno scutifer iesu christi: qui dū gurgite sancto immergeris: sacro inungeris crismate atqꝫ alta fronte crucis signo insignitus fueris totus in te describitur iesus. Impressus anime caracter indelebilis iesu nomen graciose importat Hinc in apocalipsi scriptum est. Videbunt faciem eius/ et nomen eius scriptum in frōtibus suis. Quod laminā au

ri typice gestabat in fronte pontifex: iam eternaliter iustus quisqꝫ sub nomine gerit in anima. O gens sancta genus electum regale sacerdocium populus acquisicionis vobis credentibus honoꝛ et virtus: vt virtutes eius iesu annuncietis de die in diem donec auferatur luna qui de tenebꝛis vos vocauit in admirabile lumen nominis sui et gloꝛie. Gaudete iterū dico et exultate/ qꝛ nomina vestra scripta sunt in celis: per iesū chꝛistum qui est pꝛimogenit9 moꝛtuoꝛum/ et pꝛedestinatus filius dei in virtute. Ideo pꝛimitus vt decuit nomen eius inscriptum dixerat sicut per pꝛophetā ait. In capite libꝛi scriptum est de me/ vt facerē voluntatem tuam. Lctō. iii.

Non absqꝫ pꝛophetico pꝛesagio reoꝛ id esse actū ab iniquo pylato: sicut nec qd cayphas pontifex pꝛophetauit nesciēter dicens meli9 est vt vn9 moꝛiatur pꝛo populo ꝗ̄ vt tota gens pereat. Deniqꝫ insultantibus iudeis pylatus ait: quod scripsi scripsi: quando pꝛo titulo triumphali erexit iesus nazarenus rex iudeoꝛū. Hoc trib9 linguis scriptū est/ hebꝛaica/ greca/ et latina/ vt xp̄i fides toto oꝛbe terrarum annūciaretur ad salutē. Nomen iesu ad cōtumeliā erexit hierusalem in terris: vt inueniretur ad gloꝛiam ī hierusalem cuius participacio inid ipsū in celis. Unde iohannes in apocalipsi vidit sanctā ciuitatem hierusalem habentē claritatem dei. Uidit in fundamentis duodecim poꝛtarū lapide pꝛecioso oꝛnatarum: noīa apostoloꝛū et agni iesu chꝛisti splendide descripta. Ubi et templum erat deus et agnus ille chꝛist9 iesus omni maiestatis gloꝛia plenum. Ad hoc charissime festinem9 nos ingredi: vt sicut vendicat in nobis esse et bonum: ita et nos maneamus in illo

Memoꝛia de sancto tyburcio

Sexta die. Lectio pꝛima.

Auida mens hominum nōū scire semper appetit cogimur inferre quomō iesu amenissimū nomen pꝛenunciatum est. Pꝛophetam audi. Reuelabitur filius meus iesus cum his qui cum eo iocundabuntur. Et sequitur. Post paucos annos moꝛietur filius meus iesus: et conuertetur seculū. Satis namqꝫ ex effectu manifesta patet hui9 diuini oꝛaculi pꝛenūciata veritas. Quid manifestius apercius de illo ꝑphetico

vaticinio: in deo gaudebo et exultabo ĩ deo iesu meo? Quẽ nascẽdũ corporis nõ viderat oculo lõge monuit ex nomĩe pariter et re. Nã diuin9 ille esayas dicit Ex vtero matris mee vocauit me nomĩe meo. meo vtiq nõ alieno: qr iesus scdm carnẽ saluator appella tus est/ q ab eterno saluator erat scdm diuinitatẽ. A secu-lo non est ignotum sacrosan ctũ nomẽ iesu/ cũ a tot tãtisq viris fidei testimonio dignis prophetice ac mirifice prenũ ciatum est. Lectio secunda.

Quãq vero in veteri testa-mento nõnulli appellati sũt noĩe iesus: vt iesus naue qui iosue dicebat. iesus sirac/et ie sus filius iosedech: eor tamẽ nullus futur9 erat qui saluũ faceret populũ suũ a pctĩs eo rum. Plures fateor in lege p nominati fuere anteq nati/ ismael/ ysaac/ sanson: iosyas cirus/ agag/ hieremias atq iohannes baptista/ sed oẽs ie sum xpm designare censent. Alios vero ex lege saluator nouimus/ moysen/ cyrũ/ et io seph: nec eorũ aliquis qualis iste ad quẽ genu flectimus ie sus: nomĩe et re pfigurabat. Sũt et isti saluatores/ nã qs-quis eor magne salutis fuit promotor aut ppli remouit dedecus: aut ab ĩgruenti cla-de liberauit patriam: singuli tamen sub vmbra degentes ĩ spe aduentus dñi nri iesu xpi Namq ies9 xps heri et hodie Recte ergo et iuste ĩpositum est sibi nomen: qd est lauda-bile ab ortu solis vsq ad oc-casum. Si enĩ hominũ concẽ tus si angelor iubilus canor mentes allicit/ iubilantes a-nimos efficit vt se vix capere possit non min9 profecto hoc verbum iesus qd prenũciari mandauit in mille generaci ones. Nobis speculantib9 q non licet homini loqui: sit ie sus verbum semp manens ĩ ore & opere/ qui semp est ver-bum dei manãs ex corde No ster iesus est verbũ dei: qr ver bum dei caro factũ habitauit in nobis. Lectio tercia.

Triplici nomine deuote in signitũ et prenũciatum sal-uatorem ex euangelio didici mus. Primo filius dei appel latur: scdo xpus: tercio iesus Uocatur etenĩ fili9 dei/ ĩ qtũ est de deo deus. Christ9/ quia homo a psona diuina qtum ad humanã naturam assum ptus. Jesus/ vt de9 humani-tati coniunctus. Fratres igi tur charissimi qui in puluere estis expgiscimini et laudate Ecce dñs venit cũ salute/ ve

nit cum vnguento: venit cuȝ gloria Neq̧ enī sine salute venit iesus/ neq̧ christ⁹ sine vnctione/ neq̧ sine gloria venit filius dei. Ipse equidē salus ipē vnctio: ipse gloria Deū et dn̄m nr̄m iesū xp̄ȝ his modis cognoscimus: noīe. natura. natiuitate. potestate. et pfessione. Hūc iesum saluatorem sancti predixerūt pphete: de eo testatur pater/ de se ipē psitetur. Apostoli predicāt. religiosi credunt. demones confitent. iudei negant. gentiles in passione cognoscūt. Obmutescat ergo oīs impietas que filiū dei iesū christū esse negat aut dubitat. Discedat impia gens iudaica/ que dei filiū christū iesum incarnatū spernit et denegat. Accedas o aīa xp̄iana: ꝯfiteamur nomini sancto dn̄i: et gloriemur in laude iesu. Cui honor et gloria per infinita scloꝝ secula amen. Tu. Septima die de sctō ypolito sociisq̧ eius ix. lc fiant. Tres prime lec. de cōi plurimoꝝ marty. medie lec. de festo iesu. tres vltime de pprietate sctōꝝ cū propriis laudibus cū mēo. tm̄ de noīe iesu. Dn̄ica infra octa. si contigat/ oīa sicut in prima die p̄ter ℟ qd̄ non dicetur. Mēoria de sancto laurēcio. Mēoria de dn̄ica et de trinitate/ et processio in introitu chori.

N Saluator. Lctō p̄ma. Non latet nos dilectissimi deo et hoībus quomodo nouissimis diebus istis deus suam multiplicauit misericordiam: vt nobiscū gracio se magnificaret leticiam qui non solū aduenit domīator dn̄s/ sed qualis quantus ve fuerat ostendit/ cū pie et mā suete manifestauit suū nomē coram hoībus. Crediderunt patriarche de christi futura ī carnacione certificati patres fuere: q̄bus profecto hoc de quo agim⁹ deuotū nomē manifeste nō est reuelatū. Jacob xp̄m īcarnandū predixit. Nō auferet inquit sceptrū de iuda et dux de femore ei⁹: donec veniat qui mittēdus est. Hoc mirabile misteriū sed mirabilior dei bonitas: vt gloriosi⁹ sui iesu nomen venerandum a nobis sua mediante passione exaltaretur quod pri⁹ fuerat absconditū Uocabulum istud iesus dulce et gloriosuȝ omni adoratu cultuq̧ dignissimū nomen super omne nomen/ nō decuit ab hoībus appellari neq̧ ab eis afferri in mundum: sed ab excellenciori maiorīq̧ natura angelica Gabriel ergo ad mariam ait

Ecce concipies in vtero ⁊ pa
ries filium/ et vocabis nomē
eius iesum. Hoc nempe nomē
nouum/ quod os domini nō
hominis nominauit. Lctō. ii.
Quāꝗ enī legifer deo acce-
ptatissimus moyses diuina
oracula acceperat et vt ami-
cus ad amicum locutus est ei
deus: hoc venerabile nomen
non vidit aperte petenti vi-
dere faciem eius ait. Non po
tes videre faciem meam ⁊ vi
uere: sed posteriora mea vi-
debis. Populus israel moyse
signatus incarnacionem cir-
cūcisionem passionem ⁊ ascē
sionem que dei posteriora ap
pellantur re et nomine vidit
quem ille in rubo nec anterio
ribus inuisibilis dei maiesta
tis potuit cernere viuens.
Noluit eius nomen nosci ad
salutis plenitudinē de celis:
vsqꝫ dū nascerer plenitudine
temporis ⁊ noīaret in terris
In facie noīatur deꝰ ego sū:
in posterioribꝰ iesus appella
tur. Primū nomē ignoti dei
et timoris iesus nomen ab oī
bus pregustatū est ⁊ amoris.
Iesus amor īdicibilis amor
delectabilis/ amor inextingui
bilis. Iesꝰ peccati abluit ma
culā ne culpa coīquinet mē-
tē sctīficat: ne reatꝰ ad penā
obliget ad gl'iam iustificat
Unde apostolus ait. Abluti
estis sanctificati estis iustifi-
cati estis in nomine domini
nostri iesu christi. Hoc ergo
nomen domini quicunqꝫ in-
uocauerit: saluus erit. lc. iii.
Veneremur igit hoc deuo-
tissimū nomē/ et oīa quecūqꝫ
facimꝰ in verbo aut in opere
vt suadet apl's in nomīe iesu
faciamus. Quippe bene erit
oībus inuocantibꝰ eū in veri
tate et volūtatem timenciū
se faciet: et deprecacionē eoꝝ
exaudiet iesus. Iesū beatus
ignatius sue passiōis in ago
ne inuocauit et bene sibi erat
bestias ferocissimas ardentis
simos ignes: cetera genera
tormentoꝝ superauit/ gl'iosū
memoriale vltra humanam
estimacionē corde suo īscrip
tū suscepit de manu dñi iesu
sempiternū. Nāqꝫ corde par
ticulatim scisso litteris aure
is scriptus inuenitur iesus cu
ius ob mirabilem graciam/
plures venerantur eū fideles
Dyonisius atheniensis huiꝰ
virtute noīs cecū illūiauit/
euāgeliste iohāni venenū nō
nocuit. Dyane in nomīe iesu
templū deiecit/ aristodemus
intoxicatos mortuos suscita
uit. Claudū sedētē in porta
petrus et iohannes erexerūt/
enee paralitico petrꝰ gressū

restaurauit/ ac thabitam viduam mortuam vite prestine reduxit viuam. Merito ergo colendū et venerādū est tam efficax nomen ad cui9 virtutē grām et ↄsolacionē tot tātaqꝫ cōsistunt miracula. Tu aūt. Medie lectiones de sancto. Si tamen dies dominic9 ferta die euenerit tunc fient medie lectio. de sancto laurencio. Tres vltime lectiōes de exposiciōe euangelii sicut in prima die. In laud. vna. ā Memo. de sancto de dñica et de trinitate. In oc. ad p̄mas veš super. p̄os. vna sola. ān. A solis ortu. Cetera oīa fiāt sicut ī die. Mēo de sctō eusebio et de sācto laurencio. Lctō. i.

Confitētib9 hoc salutiferꝫ iesu nomē corā hoīb9: copiosa merces repromittitur ī celis. Ueneremur igit̄ inuocādo inuocem9 cōfitēdo et cōfiteamur noīe sctō ei9 qm̄ bonū est. Qm̄ qui confitetur cōfitebit̄ a dño iesu xp̄o corā deo patre et angelis/ non in terra sed in celis. O vere beata cōfessio hominis: sed felicissima iesu filii virginis. Illa cōfessio morientis et merentis in via. ista in eternum viuentis atqꝫ premiantis in patria. Illa laudis/ ista retribucionis. Illa in peregrinacione ista in beata quiete. Corde simul et voce iesum venerare: et opere ne detractes quia qui ore aut opere iesum negat/ fidem negat et est infideli deterior. Nec quisqꝫ de fide iesu requisitus: celare habet hoc nomen gloriosissimū. Qui enim pro nomine iesu mori paratum non se inuenerit: nec se nouerit fore christianum. Pauli vt testantur miracula: amputato capite palpitans lingua ter iesum confessa est: ad cuius nominis cōfessionem tres fontes vbi lāguidi et infirmi sanātur mirum in modum eruperunt. Saulus audita voce hac ego sum iesus quem tu persequeris: cecus cecidit/ ab anania in iesu nomine baptizatur: atqꝫ a suis oculis squamis cadentibus illuminatur. Gaudeamus igitur euangelizando hoc dulce nomen: vt ab ipso laudemur: et vasa glorie cum paulo simus electa vnde scriptū est vas electiōis est michi vt portet nomē meum coram regibus. Lectio. ii

Hoc deuotissimū nomē fratres mēte honorem9 dū cogitatur voce dū audit̄ verbo dum enunciatur oracione dū legitur inspirata visione aut scriptura dum videtur:

quia profecto oībus his modis esse habet iesus. Est preterea nō venerabile solū hoīb⁹ sed et demonib⁹ multū terribile. Clamāt nāq semper iesu cur venisti ante temp⁹ nos pdere? Xpi discipulis hec potestas tradita est/ vt suo ī noīe demonia subiicerēt. Angelis pfecto hoc nomē letabile/ cū in eo ipoꝝ ruina reparatur Hinc subtili⁹ fuit pphetatū. vtili⁹ poptatū/ graciosi⁹ nobis publicatū. Et qꝫ grecostultū ꝛ iudeo scādalosū hiis tamē q̄ salui fiūt sūme virtuosū est. Nec īmerito vendicat sibi nomē qd̄ est sup oē nomē Hoc ergo nomē deuotissime veneremur: a quo nr̄a fluūt cūcta presidia iesū dulcia pre cordia pulsent: exit⁹ aquarū nr̄i deducāt oculi atq crebris singultib⁹ arida suspirēt pectora. Quoꝝ non erūt ↄpūcta corda tot vbi videnł legūtur q facta miracła? O ergo dulcissime iesu si dulce est flere de te ī mūdo: qꝫ dulce est de te iesu gaudere in celo. Lectio. iii.

Exultet iam angelica turba ob hui⁹ festi sacrati noīs iesu diuina mysteria ac pro tante benignitatꝫ dignitate: ītonet canor iubil⁹ cordi et ori salutaris. Gaudeat se nr̄a regio tāti noīs illustrata honorib⁹ ppłs sedēs in tenebris sēciat se amisisse caliginē et in hoc beato noīe gaudeat recepisse salutem. Leteł pia mr̄ eccłia hui⁹ festiuitatis decorata gaudiis xp̄ianoꝝ deuotis melodiis vociferet hec eccłia xp̄i. Cōgaudeant hui⁹ sāctissimi festi pcuratores in quo non de⁹ detinet sed graciā cōfert seruatq copiosā merēdi materiam vt plenius glorientur in laude sui hoc fidei hoc spei hoc charitatꝫ nomē fūdamētū merito nūcupał a quo nō potest q̄sqꝫ aliud ponere: qr id positū est xp̄s ies⁹. Excul pem⁹ de hoc lapide angulari qui creuit in mōtē varia tabernaculi festi et cauti sim⁹ ne segnes dilectione gł̄iaciōe pigri īueniamur in xp̄o iesu. Hūc diligere ex toto corde teneris tota aīa ꝛ oīb⁹ viribus tuis. Ecce homo. Nichil reliquit q̄ totū sibi vendicat prospice quid negas vide q̄d potes mensures opere quid debes: iesu xp̄o vero regi īmortali q̄ viuit et īperat per sēcła de⁹ atq vētur⁹ ē iudicare viuos ꝛ mortuos ꝛ sēcłꝫ p ignē.

Medie lect. de sancto eusebio Secundum lucam. ii. capło.

IN illo tp̄e/ postqꝫ cōsūmati sūt dies octo vt circūderetur puer vocatū est no

men eius iesus. Et reliqua.
Dmeř ex diuer. tracta. ř. vii.
NEcq ei querere est xpia
nis cur voluerat dñs
circũcidi propter quid circũ-
cisus est propter quid passus
propter qd tali ac tanto noīe
vocat9. Nichil hoꝝ pp̄ter se
sed oīa propter electos omīa
propter delicta nr̄a. Quod
vocatũ est inquit ab angelo
priusq̄ in vtero cõciperetur
Vocatũ plane nõ impositũ
nẽpe hoc nomẽ ei est ab eťno
A natura pp̄ria habet vt sit
saluator: innatum est ei hoc
nomẽ nõ inditũ ab humana
vel angelica creatura. Sed
quid dicimus q̄ egregius ille
propheta hũcipm puerũ mul
tis noībus appellandũ fore
predicens hoc vnum tacuisse
videtur: qd solũ premonuit
angelus vt testatur euange-
lista vocatũ est nomen eius?
Exultauit esayas vt videret
hũc diem: ⁊ vidit et gauis9 est
Denicq et loquebať gratula-
bũdus et laudans deũ/ puer
natus est nobis et fili9 datus
est nobis cui9 imperiũ super
humerũ eius et vocabitur no
men ei9 admirabilis consilia
rius deus fortis pater futuri
seculi prīceps pacis. Magna
quidem nomina sed vbi est
nomẽ qd est sup omne nomẽ
iesus in quo oẽ genu flectať
forte his omnib9 illud vnũ ī
uenies: sed expressũ quodam
modo et effusũ. Nempe ipsũ
est de quo sponsa in cantico
amoris oleũ inquit effusum
nomen tuũ. Tu aũt. Lc. viii.
Habes vnũ in his omnibus
appellacionibus iesũ nec om
nino vocari posset aut esse sal
uator: si forte horũ q̄spiam
defecisset. Nunquid nõ vere
admirabilem eum sum9 sin-
guli experti immutaciõe vti
q̄ naturarũ? Hoc nempe est
saluacionis nostre principiũ
cum incipim9 respuere quod
diligebamus dolere vnde le
tabamur amplecti qd time-
bamus sequi quod fugieba-
mus optare quod contemne-
bamus. Admirabilis plane
qui hec operatur mirabilia:
sed nichilominus et consilia
rium sese exhibeat necesse est
in electione penitencie et vi-
te ordinaciõe ne forte sit no-
bis absq̄ sciencia zelus ⁊ voca
ti boni prudẽcia desit. Sane
opus est vt deũ quocq probe-
mus in remissione videlicet
peccatoruz/ quia nec sine hac
salus nobis constare potest/
et nemo potest dimittere pec
cata nisi solus deus. Uerum
nec id quidem sufficit ad sa-
lutem: nisi fortem quocq ex-

pereamur in expugnando im pugnantes nos ne ab eisdem rursum concupiscenciis supe remur et fiant nouissima no stra deteriora priorib⁹. Uide tur ne aliquid deesse saluato ri? Plane deesset quod maxi= mum est: nisi pater esset futu ri seculi vt per eū scilicet im= mortalem resurgerem⁹: qui per presentis seculi patrez ge neramur ad mortē. Neq̧ hoc satis si non ecia princeps pa= cis patri nos recōciliaret cui traditurus est regnū/ ne for= te sicut filii perdicionis vtiq̧ non salutis resurrecturi vide remur ad penā Multiplicabi tur sane eius imperiū: vt me rito saluator dicaꝛ eciaz pro multitudine saluandorū. Et pacis nō erit finis: vt veram noueritis esse salutem: q̄ non possit timere defectuz iesu no mine inuocato. Lectio nona.

Postq̄ consummati sūt di= es octo vt circūcideretur pu= er: vocatum est nomen eius iesus. Magnum et mirabile sacramentū Circūcidiꝛ puer et vocaꝛ iesus. Quid sibi vult ista connexio? Circūcisio nē= pe saluandi magis q̄ saluato ris esse videtur: et saluatorē circuncidere decet magis q̄ circūcidi. Sed agnosce medi atorem dei et hominum qui ab ipso natiuitatis sue exor= dio diuinis humana sociat: ima summis Nascitur ex mu liere: sed cui fecunditas fru= ctus sic accedat: vt non deci= dat flos virginitatis Pānis inuoluiꝛ: sed pānis ipsis an= gelicis laudibus honoratur Absconditur in presepio: sed proditur stella radiante e ce lo Sic et circuncisio verita= tem suscepte humanitatis et nomen qđ est super omne no men: gloriam indicat maie= statis. Circūciditur tanq̄ ve= re abrahe filius: iesus vocaꝛ tanq̄ filius dei Non est in eo magni noīs vmbra: sed iesu veritas manifesta Celit⁹ qui dem indictum nomen euan= gelista testatur: quod voca= tum est ab āgelo priusq̄ ī vte ro conciperetur Et attēde ver bi profunditatem Postq̄ na tus est iesus vocatur ab ho= minibus quod vocatus ē ab angelis priusq̄ in vtero cōci= peretur. Idem quippe et an= geli saluator et hominis. sed hominis ab incarnacione: et angeli ab inicio creature Uo catum est ergo nomen eius ie sus: quod vocatum erat ab angelo In ore duoꝝ vel triū testium stet omne verbum et ipsum qđ in propheta abbre uiatū: manifesti⁹ in euange=

lio legitur caro factum Uos ergo fres mei respicite hanc parabolam. Jesus enim nec euangelico eguit testimonio nec humano: sed triplex nobis salutis nostre testimoniū ab angelo maria et ioseph reliquit: ne forte videamur assumpsisse nomen dei in vanū Tu autem. Jn laudi. omēs aīe dicant ꝛc. sicut in prima die. Memoria fiat de sancto eusebio ꝛ de sancto laurēcio ꝛc. ¶ Officium misse dulcissimi noīs iesu. Introitus.

IN nomīe iesu omne genu flectat: celestiū terrestrium et infernorum: et omnis lingua cōfiteat quia dn̄s noster iesus xp̄s in gloria est dei patris. ps. Laudate dn̄m qm̄ bonus dn̄s: psallite noī eius qm̄ suaue. Orō.

DEus q̄ gloriosissimuz nomē dn̄i nr̄i iesu xp̄i vnigeniti filii tui fecisti fidelib⁹ tuis summo suauitatis affectu amabile et malignis spiritibus tremendū atq̧ terribile: concede propicius vt omnes qui hūc deuote venerantur in terris: sancte cōsolacionis dulcedinē in presenti ꝑcipiant: ꝛ in futuro gaudiū exultacionis ꝛ intermīabilis iubilacionis obtineant

Per eundem. Lectio actuum apostolorum. iii. capi.

IN diebus illis. Petrus implet⁹ spiritu scō̄ dixit: prīcipes populi et seniores audite. Si nos hodie diiudicamur in beneficio hoīs infirmi in quo iste salu⁹ fact⁹ est: notū sit oībus vobis ꝛ oī plebi israel: quia in noīe dn̄i nostri iesu xp̄i nazareni quē vos crucifixistis/ quem deus suscitauit a mortuis: in hoc ipse astat coram vobis sanus. Hic est lapis qui reprobatus est a vobis edificantibus: hic factus est in caput anguli. Et non est in aliquo alio salus. Nec est aliud nomen sub celo datū hominibus: in quo oportet nos saluos fieri. Gr. Cōstituit deus pater ad dexterā suam iesum christum in celestibus supra omnem potestatem et principatum potestatem et virtutē ꝛ dn̄acionē: et omne nomē qd̄ noīatur non solū in hoc seculo sed eciā in futuro ꝛ oīa subiecit sub pedibus ei⁹. ℣. Adiuua nos de⁹ salutaris noster ꝛ ꝑpter glīam noīs tui dn̄e libera nos et ꝑpici⁹ esto pc̄tis nr̄is ꝑpter nomē tuū. Alla. ℣. Dulce cordi nomen iesu: melos auri/ mel in esu: cor vertit in iubilum: et mūdi fugat sibilū. Seq̄n.

Dulcis iesus nazarenꝰ: iudeorū rexamenꝰ: piꝰ pulcher floridus. Pro salute sue gentis: subit mortem cuz tormentis: factus pallens liuidus. Dulce nomē et cognomen: hoc transcēdens est prenomen: oībus noībus. Mulcet reos sanat eos: fouet reos munit eos: seruat ab insultibus. Huius regis sub vexillo/ statu degis in tranquillo/ hostes tui fugiūt. Nomen eius meditatū: belli fugat apparatum: hostes victi rugiunt.
Hoc est nomen recolendū: qḋ sic semꝑ est tremendum: malignis spiritibꝰ. Hoc est nomē salutare: ⁊ solamen singulare: qḋ succurrit tristibꝰ. Hoc nos decet honorare: archa cordis inserare: cogitare. ꝑamare amore sed heroico. Ignacius hoc docuit. hoc passus insonuit. cor eiꝰ scissum patuit. inscriptū iesu celico Ut quid maiora cupimꝰ: q̄ꝫ ꝙ iesus sit intimus: qui est preamantissimus: et querit nos amare? Amat feruentissime. amat cōstantissime. amat benignissime. ⁊ suos vult iuuare. Nomen suū fecit tale: vt sit cunctis cordiale: principale. capitale: dilectū ex intimis. Hoc habent nature iura: vt amantem tota cura: reamemꝰ placitura: prestantes ex animis. Iesu nomen omne bonum/ tenet. dulcem facit sonū/ pro meretur regni thronū/ auditū letificat. In hoc lucet splēdor patris: in hoc patet decor matris: in hoc fulget honor fratris: hoc fratres magnificat. Caput iesu cor mēs manus: vulnꝰ liuor sanguis planus: pedes corpus vigor sanꝰ: parantur hoībꝰ. Hec torquētur passa dura: his lesura ⁊ natura: reparant pia cura: purgatis criminibus Ergo siq̄s velit scire: quare nomen iesu mire: facit bonos cōcupire: suam inherēciā. Iesus pulcher in decore: sūme bonꝰ in valore: mitis lenis in dulcore: pronus ad clemenciā. Iesus est rex generosꝰ: iesus forma speciosus: iesus līgua graciosus: et mirandꝰ opere. Iesus fortis animosꝰ. iesus pugil vigorosus. iesus donis copiosus. et gaudet tribuere. Iesus pie viscerosus. iesus ductor luminosus. iesus est deliciosus. ⁊ sapit dulcissime Iesus fama gloriosus. iesus cūctis fructuosus. iesus totꝰ virtuosus. ⁊ fouet suos optime. Sūme potens in vigore. summe celsus in honore. summe gratus in amore. omnē laudem continet. In sciēdo sūme sa

pit; abiendo cuncta capit: diligen do corda rapit: et illata detinet Eya nobis nomen gratum: dul cis iesus appellatum: sit in corde sic firmatum/ vt non possit erui Hoc reatum pctorum/ tollat: prestet iubilorum/ odas: vita beatorum/ donet nobis perfrui. Secundum Matheum. primo ca

In illo tpe Angelus dni apparuit in sonis Joseph dicens Joseph fili dauid: noli timere accipere mariam coniugem tuam. Quod enim in ea natum est: de spiritu sancto est. Pariet autem filium: et vocabis nomen eius iesum. Ipse enim saluum faciet populum suum a peccatis eorum Hoc autem totum factum est: vt adimpleretur quod dictum est a domino per pphetam dicentem. Ecce virgo in vtero habebit et pariet filium: et vocabitur nomen eius emanuel quod interpretatur nobiscum deus. Credo. Offertorium. In noie meo demonia eicient: linguis loquentur nouis: serpentes tollent: et si mortiferum quid biberint non eis nocebit. super egros manus imponent et bene habebunt alleluya. Secreta.

In veneracione nois dilectissimi filii tui dni nri iesu xpi tibi deus pater misericordiarum deuotis mentibus hostias immolamus suppliciter deprecantes: vt earum virtute cunctis egentibus prestetur auxilium et in eodem noie delectantes: salutarem sui propositi consequantur effectum. Per eundem dnm. Prefacio Quia per incarnati. Coio. Uincenti dabo manna absconditum et dabo illi calculum candidum et in calculo nomen nouum scriptum quod nemo scit nisi qui accipit. Postcoio

Sacrosancta mysteria que sumpsimus dne ad honorem nois complacentissimi filii tui dni nri iesu xpi deuotis precordiis recolentes: quesumus vt incrementa spualis exultaciois accumulent: et affectum nrm ad hoc salutiferum nomen nobis iugiter imprimendum accendant/ et ad iubilacionem iubilandum in iesu saluatore nro dulcissimo: tota mentis intencione promoueant Per eundem. Per totas octauas dicatur missa predicta: qn de octa. agitur: sed sine Credo. Sequencia per octa. Jesus pulcher in decore: et c

¶ Sancti donati epi et mar. Oro.

Deus tuorum gloria sacerdotum presta que sumus; vt sancti martyris tui donati atque pontificis cuius festa celebramus senciamus auxilium. per do. Ad matu. tres lectiones fiant. Lco. i.

Beatus donatus nutritus a sancto pigmenio presbytero

in diuinis ⁊ hũanis litterꝫ eruditus est. Cũ quo iulian⁹ sub diacon⁹ ordinat⁹: reiecto gradu ad ĩperiuꝫ aspirauit. Qui beatũ pigmenium rome in custodia tenens: patrẽ ⁊ matrẽ beati donati gladio occidit.

Donatus vo le- Lec. ii. ctor habitauit cũ hilario monacho seruiẽs deo orõnib⁹ et vigiliis Defũctoqꝫ beato satiro epo ĩ locũ ei⁹ donatus successit. Quo missã celebrante: ĩpellẽtib⁹ paganis calix de manu diaconi corruẽs cõfractus est Quẽ vir dei donat⁹ edito crucis signo: ĩ statũ pristinũ reintegrauit lc. iii

Deniqꝫ tent⁹ beat⁹ donatus a quadraciano augusto: simulqꝫ cũ eo beat⁹ hylari⁹ iubeł sacrificare Quibus renuẽtib⁹ hylari⁹ fustibus cesus spiritum exalauit. Donatus vo ore eius lapidibus cõtuso: in carcere recluditur. Ubi cũ dñs p eũ multa miracula opareł: gladio percuss⁹ ẽ. Cetera de cõi vni⁹ mar. ❡ Sc̃i ciriaci sociorũ

Dqꝫ eius marty. Oracio Eus qui nos ãnua beati ciriaci martyris tui sociorũqꝫ eius solẽnitate letificas cõcede ppici⁹: vt quoꝝ natalicia colimus: virtutẽ quoqꝫ passiõis imitemur. p. Ad matu: tres lc. fiãt Inuita. du. l. i

Dioclecian⁹ augustus fecit cõphendi ciriacũ romane eccłie diaconũ cum aliis sanctis et ĩ custodia publica recludi: vbi cuꝫ multo tpe posit⁹ esset: multas p euꝫ dñs vtutes opabatur. Le. ii.

Eodẽ tẽpore artemia filia ĩperatoris a demonio vexabatur: clamãte demone p os ei⁹ Nisi venerit ciriac⁹ diacon⁹ nõ exibo. Adduct⁹ ciriac⁹ mũdauit eã: q̃ mox credidit ⁊ baptizata ẽ in dei seruicio pma

Mortuo dio- (nens. Lec. iii. cleciano: maximian⁹ fili⁹ ei⁹ tenuit ciriacũ ⁊ cõmendauit eũ carpasio vicario suo. Ipe vero iussit picẽ liquari ⁊ sup caput ciriaci ĩfũdi: post hec ciriacus ĩ catasta suspẽsus fustibusqꝫ ces⁹: cũ aliis viginti vno capite trũcat⁹ est. Quorũ corpora marcell⁹ papa sepeliuit. Et ceła de cõi plurimoꝝ mar. ❡ Sãcti romani mar. ad ves. super psal. ãn. Dixit roman⁹ ad beatũ laurenciũ video ante te iuuenez pulcherrimũ festina me baptizare. ps. Magt. Orõ.

Presta q̃s oṗs de⁹ vt qui beati romani martyris tui natalicia colim⁹: ĩtercessione ei⁹ ĩ tui noĩs amore roboremur p. Ad matu. tres lec. fiãt

cũ nocturn. ꝑpter vigil. totuȝ seruiciũ fiat de festo vsq͂ ad missam q̃ erit de vigil. Dñ vo octa noĩs iesu fiãt cũ regimi ne chori tũc nichil fiet de sctõ romano nisi tm̃ mẽo. ad vs̃. et ad matu. de octa..vts̃. notatur. iii. die ĩfra octa. Lec. i

CUm beat⁹ laurencius fuisset a ministris decii cõprehẽsus et eidẽ presentat⁹ iussit eũ deci⁹ in catasta extẽdi et torqueri. Qui dũ torq̃retur: subridẽs et grãs agẽs ait Benedict⁹ es dñe q̃ nobis misericordiã quã meriti non sumus ꝑstitisti. Da nobis dñe graciã tuã vt cognoscãt oẽs circũstantes qꝛ tu consolaris seruos tuos. Lectio secunda

EAdẽ hora romanus miles credidit xp̃o ꝑ verba bti laurencii: et ait illi Uideo ãte te iuuenẽ pulcherrimum: cũ lintheo extergẽtem mẽbra tua. Quãobrẽ adiuro te ꝑ xp̃ȝ ne me derelinquas. Hoc audiẽs decius dixit Uicti sum⁹ ꝑ arteȝ magicã Et iussit eum de catasta solui: et hypolito reddi. Ueniẽs autẽ roma (Lec. iii. nus cũ aqua misit se ad pedes beati laurẽcii rogãs vt baptizaret. Quo facto: deci⁹ dixit Exhibete eũ fustib⁹. Romanus vero nõ interrogat⁹ cepit clamare: xp̃ian⁹ sũ. Tũc iussit decius vt ipsa hora capite puniret. Ductus igit foras muros porte salarie: decollat⁹ est. Cui⁹ corpus iustinus sepeliuit. Cetera de cõi vnius marty. ¶ In festo sancti laurencii ad vs̃. sup psal. feriales ãn. Puer meus noli timere qꝛ ego sũ tecũ: si trãsieris ꝑ ignẽ flãma nõ nocebit te. Psal. feriales. Cp̃m

QUi parce seminat pce et metet: et qui seminat ĩ bñdictionibus de benedictionibus et metet. ℞ Beatus laurencius dixit. ℣. Gaudeo. hy⁹ Martyr dei. ℣. Dispersit dedit pauperib⁹. ãn. Beat⁹ laurẽcius dũ ĩ craticula suprapositus vreret ad impiissimum tyrannũ dixit: assatũ est iam versa et manduca nam facultates ecclesie quas requiris ĩ celestes thesauros man⁹ pauperum deportauerunt. psal.

DMagnificat. Oracio. A nobis q̃s oĩpotẽs deus: vt triũphũ beati laurẽcii martyris tui quem despectis ignibus cõsũmauit in terris perpetua celoꝝ luce cõspicuũ digno fidei feruore veneremur Per dñm. Tunc eat processio ad altare eiusdem cantando. ℞. Meruit eẽ. ℣. Gloria et honore. orõ. Da nobis q̃s omĩpotens deus viciorũ.

Quere in die eiusdē ad mat. In redeūdo de sancta maria Ad matu. Inui. Regē sempiternū ꝑnis mētib⁹ adorem⁹ Qui martyrē suū digne pro meritis coronauit laurēciū. ps̄. Uenite. hy⁹. Martyr dei. In pmo noc. ān. Quo ꝓgrederis sine filio pater quo sacerdos sancte sine ministro ꝓperas. ps̄. Beat⁹ vir. ꝟ⁹. Betus laurenci⁹ dixit. ān. Noli me derelīquere pater sācte qr thesauros tuos iam expendi q̊s tradidisti michi. ps̄. Quare fre. ꝟ⁹. Quid ergo in me displicuit paternitati tue. ān Non ego te desero fili neq derelinquo sed maiora tibi debent ꝓ xp̄i fide certamīa. p̄. Dn̄e q̄d. ꝟ⁹. Beat⁹ sixt⁹ dixit. ꝟ⁹. Gloria et honore. Lctō. i.

Post passionē beati sixti milites tenuerūt beatū laurēciū: ⁊ duxerūt eū ad deciū. Qui dixit ei. Ubi sūt thesauri eccl'ie? Quo nō rn̄dēte: tradidit eū valeriano dicēs: Exquire thesauros ⁊ sacrificet diis. Qd̄ si noluerit/ diuersis eū penis īterfice. Ualerianus vero tradidit eū ypolito q̇ misit eū ī carcerē. R. Leuita laurēci⁹ bonū opus operatus est q̇ ꝑ signū crucis cecos illuminauit. Et thesauros ecclesie dedit pauperibus. ꝟ⁹. Cū apud sedē gloriosissimi patriarche dyaconatus fūgeretur officio puritate īnocētis vite fortissimeq mortis triū pho apostolico se consorcio copulauit Et thesauros eccl'e Alius. ꝟ. per ebd̄. quādo fiūt medi lec. de sācto laurēcio. ꝟ Dispsit dedit paupib⁹ iusticia ei⁹ manet ī scl'z scl'i. Et. l. ii

Beat⁹ laurēci⁹ ponebat manus super oculos cecoꝝ et illuminabātur. Quod videns ypolitus dixit. Ostēde michi thesauros ecclesie. Cui laurēcius ait. O ypolite si credideris in xp̄m et thesauros tibi ostēdo/ et vitā eternā ꝓmitto Credidit q ypolit⁹ et cū familia sua baptizat⁹ est. Rm. Quo ꝓgrederis sine filio pr̄: quo sacerdos scē̄ sine dyacono ꝓperas? Tu nūq̄ sine ministro sacrificiū offerre cōsueueras. ꝟ. Quid in me ergo displicuit paternitati tue: nūq̄d degenerē me ꝓbasti expire certe vtrū ydoneū mistrū elegeris cui cōmisisti dn̄ici corporis ⁊ sanguinis cōsecracionē. l. iii

Altera die fecit valerian⁹ ypolitū sibi p̄ntare laurēciū et ait illi. Depone ꝑtinaciā/ ⁊ thesauros eccl'ie manifesta. Beatus laurēcius dixit. Da michi inducias biduo vel triduo ⁊ perferā tibi thesauros

Ualerian⁹ dixit ad ypolitũ In tua pollicitacione habeat triduo ĩducias. R. Noli me derelinquere pr̄ scẽ qz thesauros tuos iam expendi/ nõ ego te desero fili neqꝫ derelinquo. Sed maiora tibi debentur pro fide xp̄i certamina. Vs⁹. Nos quasi senes leuioris pugne cursũ recepim⁹: te quasi iuuenẽ magnũ gl'iosior de tyrãno triũph⁹ expectat/ post triduũ me sequeris sacerdotẽ leuita. Sz. Gl'a. Sed. In. ii. nocturno. ãn. Beat⁹ laurẽcius orabat dicens/ dñe iesu xp̄e de⁹ de deo miserere michi seruo tuo. p̄s. Cũ inuocarẽ. v⁹. Qz accusat⁹ nõ negaui nomẽ scm̄ tuũ: interrogat⁹ te xp̄m cõfessus sum. ãn. Beat⁹ laurẽci⁹ dixit mea nox obscurũ nõ habet sed oĩa in luce clarescũt. p̄s. Uerba mea. v⁹. Qz ipse dñs nouit qz accusat⁹ nõ negaui. ãn. Dixit roman⁹ ad beatũ laurẽciũ: video ante te iuuenẽ pulcherrimũ: festina me baptizare. p̄. Dñe dñs nr̄. v. Afferẽs aũt vrceũ cũ aqua misit se ad pedes eius. v. Posuisti domine. Lectio quarta

Tunc beat⁹ laurẽcius collegit cecos et claudos: debiles et paupes: et abscõdit eos in domo ypoliti. Elapsis vero tribus diebus: beatus laurencius presentauit se decio cum multitudine collecta dicens? Isti sunt thesauri eterni/ qui nunqꝫ minuuntur. R. Beat⁹ laurencius clamauit et dixit deum meũ colo: ꝛ illi soli seruio. Et ideo nõ timeo tormẽta tua. v⁹. Mea nox obscurũ non habet/ sed omnia in luce clarescunt. Et ideo. Lectio. v

Decius igitur furore plen⁹ iussit eũ expoliari et scorpionibus cedi: et laminis ferreis ardentibus latera eius aduri et extensum in catasta plũbatis mactari. Sed sanct⁹ martyr dĩna gracia ĩflexibilis manebat letusqꝫ gracias agebat Tu aũt. R. Strinxerũt corporis membra posita in craticula. Subiicientib⁹ prunas insultat leuita christi: beate laurenti martyr christi intercede pro nobis. v. Carnifices vero vrgentes ministrabant carbones subter cratem ferream. Subiicientibus. lc. vi.

Post omnia tormentorum genera parata: iussit decius lectum ferreum afferri ĩ modum craticule: ꝛ beatum laurencium ligatis manibus et pedibus expoliatum super illum extendi. Qui ait. Ego me obtuli sacrificium deo/ in odorem suauitatis. Carnifices vero vrgentes ministra-

bāt carbones subter cratem ferreā: et corpus beati laurē cii furcis ferreis cōprimebāt. Qui dixit: Ecce miser: assasti vnā partē/ gira aliā et mādu ca. Post hec beat⁹ laurēcius dixit. Gracias ago tibi dñe: qz ianuas tuas īgredi merui. Et hec dicēs expirauit. Cui⁹ corpus ypolitus et iustinus presbyter sepelierūt in via ty burtina. ℟. Beat⁹ laurēci⁹ dixit. Ego me obtuli sacrifi- ciū deo. In odorē suauitatis ℣ Gaudeo plane quia hostia xp̄i effici merui. In odo. Gl̄a In odo. In iii. nocturno. ā. Strinxerūt corporis mēbra posita super craticulā mini- stratibus prunas insultat le- uita xp̄i. ps. In dño ɔfido. ℣ Carnifices vero vrgētes mi nistrabant carbones subter cratē ferreā. ān. Igne me ex- aminasti et nō est inuēta ī me iniquitas. ps. Exaudi domīe iusticiā. ℣⁹. Probasti dñe cor meū et visitasti nocte. ān. In terrogat⁹ te dñm cōfessus sū assatus grās ago. ps. Dñe in virtute. ℣. Grās tibi ago dñe iesu xp̄e qz ianuas tuas īgre- di merui. ℣. Iust⁹ vt palma.

Secūdum iohānē. xii. capl̄o

In illo tp̄e: Dixit ies⁹ di scipulis suis. Nisi gra- num frumenti cadens in ter ram mortuum fuerit: ipsum solum manet. Et reliqua.

Omelia. b. augustini ep̄i. l̄. vii

Agnoscit fides vr̄a gra nū qd̄ cecidit ī terrā et mortuū multiplicatum est. Agnoscit inquā hoc granū fi des vr̄a/ qz ipsū habitat ī mē te vr̄a. Hoc enī q̄d de semetip so dixerat iesus nullus ambi git xp̄ianus. Sed plane illo grano mortuo multiplicato multa grana sūt spersa ī ter- ra: ex quib⁹ est beat⁹ laurēci⁹ Cui⁹ festiuitatē hodie celebra mus. ℟. In craticula te deū nō negaui et ad ignē applica tus. Te dñm iesū xp̄m ɔfess⁹ sū. ℣. Accusat⁹ nō negaui no mē sc̄m̄ tuū īterrogat⁹. Te.

De illis aūt granis (lc. viii. spersis toto orbe terraꝝ quā ta pullulauerit seges videm⁹ gaudētes sum⁹ si tamē ꝑ nos per illius graciā ad horreū ꝑ tinemus. Neqꝫ enī ad horreū pertinet quicq̄d de segete est. Eadē quippe pluuia vtilis ꝑ nutritoria et triticū pascit et paleā. Absit vt simul vtrūqꝫ in horrea cōdatur q̄uis vtrū qꝫ in agro nutriatur/ ꝑ simul vtrumqꝫ in area trituretur. Nunc tēpus est eligēdi ante q̄ꝫ veniat ventilacio/ fiat mo rū separacio: sicut ī area gra nū adhuc mūdacione discer-

nitur: nondū vētilabro vlti mo separāte. R. Gaudeo pla ne qꝛ hostia xp̄i effici merui ac cusatus nō negaui nomē san ctū tuū. Interrogat⁹ te xp̄m cōfessus sū: assatus grās ago V⁹. Ego me obtuli sacrificiū deo ī odorem suauitatis. In terrogatus te xp̄m. Lctō. ix.

Audite grana sācta: que hic esse nō dubito. Nā si dubito/ granū sanctū nō ero. Audite inquā me: īmo audite primū granū p me. Nō ametis aīas vestras in hoc seculo. Qui a- mat in hoc seculo animam suā/ perdet eā. Granū loquiꝛ/ qđ mortuū multiplicaꝛ loq̇ꝛ audiaꝛ qꝛ nō mētitur. Quod admonuit: ip̄e fecit. Instru- xit precepto/ precessit exēplo. Nō amauit xp̄s in hoc seculo animā suā: nō amauit beat⁹ laurēci⁹ in hoc seculo animā suā; quia si nō cuperet ad ce- loꝝ palacia migrare/ suppli- cia et incendia nō toleraret R. Meruit esse hostia christi leuita laurēcius qui dum assa retur non negauit dominū. Et ideo inuentus est sacrifi- cium laudis. V⁹. In craticu- la positus deum non nega- uit et ad ignē applicatus te christum confessus est. Et ideo. Gloria patri. Et ideo. Hoc sequens. Rm. scilicet.

O ypolite. non dicatur/ nisi quando festum sancti ypoliti in dominica euenerit: et tunc erit sextum. R. O ypolite si credideris in dn̄m iesū chri- stum Et thesauros tibi ostē- do Et vitam eternam pro- mitto. V⁹. Si dictis inquit fa cta recompenses faciam quod hortaris/ cui beatus lauren- cius dixit/ tu michi tantum- modo prebe assensum. Et the sauros. Glia. Et vitam. V⁹. Dispersit dedit. In laud ān.

Laurēcius ingressus est martyr et confessus est nomē domini nostri iesu chri sti. p̄. Dn̄s regnauit. ān. Lau rencius bonum opus opera- tus est qui per signum crucis cecos illuminauit. p̄s. Iubila te deo. ātipho. Adhesit aīma mea post te qꝛ caro mea igne cremata est pro te deus meus psal. Deus deus meus. anti. Misit dominus angelum su um et liberauit me de medio ignis: et non sum estuatus. psalm⁹. Benedicite. antipho. Beatus laurencius orabat dicens: gracias tibi ago do- mine quia ianuas tuas ingre di merui. p̄s. Laudate domi- nū. Capitulū Qui parce se- minat. hy⁹ Deus tuorum mi litū. V⁹. Iustus germinabit. ān. In craticula te deum nō

negaui: et ad ignē applicat⁹ te xp̄z cōfessus sum: probasti cor meū/ ꝛ visitasti nocte/ igne me examinasti/ et nō est inuenta in me īiquitas. ꝟ. Bn̄dict⁹

D A nobis q̄s oī- (Orō. potens deus viciorum nostrorū flāmas extinguere/ qui beato laurencio tribuisti tormentorū suorꝫ. incēdia superare. Per dn̄m. Ad p̀mam ān. Laurēci⁹ ingressus. psal. De⁹ in noīe. Ad iii. ān. Laurencius bonū. ps. Legē pone cp̄m. Qui parce ℞. ꝛ ꝟ. de cōi vni⁹ mar. dicant. Ad vi. ān. Adhesit aīa mea p̄s. Defecit.

P Otēs autē est de⁹ (Cp̄. omnē graciā abundare facere in vobis: vt in oībus semp sufficienciā habētes: abundetis in omne opus bonū: sicut scriptū ē. Dispersit dedit pauperib⁹: iusticia eius manet in seculū seculi. Ad. ix ān. Btūs laurēci⁹. p̄s. Mira

Q Ui autē ad- bilia. Cp̄. ministrat semē seminā ti: ꝛ panē ad manducandum prestabit et multiplicabit semen vestrū: et augebit incre menta frugū iusticie vestre. Scd̄e vespe erūt de sc̄tō blaano ep̄o cū plēo seruicio ī crastino ꝛ tm̄ mēo. de sc̄tō tyburcio martyre et de sc̄tō laurencio solenniter nisi vbi eccl̄ia de eo principalit̄ dedicata est tunc cū sit principale hac die celebrari debet: et festū sancti laurēcii transfert. Sup psal. feria. ān. cp̄m. ℞. hy⁹. oīa de cōi vni⁹ cōfesso. et pontifi. cū hac ān. ad psal. Mḡt. Salue pater p̄rie/ morū/ lux/ via iusticie/ o sancte blaane vite speculū et regula morū/ carnis ab exilio nos duc ad regna polorū. ꝟ. Mḡt. Oracio

D E⁹ qui beatū blaanū confessorem tuū atq; pontificē ad vitā mortuū re suscitasti ꝛ lumine priuatū re parasti fac nos quaten⁹ ipsi⁹ intercessionib⁹ adiuti tibi pura mente seruire. Per dn̄m. Deinde fiat memo. de sancto tiburcio ān. Inclytus martyr tiburci⁹ cū nudatis plantis sup prunas ardentes incederet: fabiano prefecto dixit videtur michi q̄ sup roseos flores incedā in noīe dn̄i mei iesu xp̄i. ꝟ. Gloria et honore.

B Eati tyburcii Orō. nos dn̄e foueant continuata presidia: q2 nō desinis propici⁹ intueri: quos talib⁹ auxiliis concesseris adiuuari Per. Deinde fiat mēo. de sc̄tō laurencio cū hac ān. Ueni desiderator bone veni: suscipiant te angeli mei: q̄m assatus non negasti me/ probat⁹ con

fessus es me. ℣. Iustus ger. Orõ vtš. Sed in illis ecclesiis in quibus fiũt octa. noĩs iesu cũ regimĩe chori tũc scd̃e vespe. erunt de sctõ laurencio nisi in eccl'ia dũblaneñ et festũ sancti blaani differat vsq3 post octa. noĩs iesu vbi posset cõueniẽcius celebrari. De sctis vero et ĩ fer. ix. lec. infra octa. noĩs iesu nichil fiet de eis nisi tm̃ memo. nisi in do. euene. tũc enĩ fiunt medie lec. de eisdẽ. Ad matu. ix. l'c. fiãt. Inui. p⁹. ã. psal. ℟. ⁊ ℣. de cõi vni⁹ confesso. ⁊ ponti. Lcũ. i

BLaan⁹ de buta insula oriũd⁹ ex matre ertha beati cathani presulis sorore qui ex spectabilibus iberoru3 genere sanguinis sũpserant parentelã Hic a sanctis viris congallo et kẽneto pontifici bus in yberniã p septẽnium lumẽ religionis xpiane ⁊ ecclesiasticis disciplinis ĩsigni tus vt fortis ĩ bello armat⁹ in eccl'ia dei militauit Septe nio elapso cũ matre de ybernia ad insulã vnde originem duxerat mirabiliter sine remis aut velo in scapha q̃da3 extabat pductus. Tu autem

CUũq3 ad terrã peruenisset l. ii a beato cathano auũculo suo q̃ honorifice suscipit et q̃ familiariter tractat vbi diuino seruicio sese mancipatum dedit Nocte vero dũ psalmo rũ facerent modulacionẽ lumen custodie beati blaani cõmissũ extingui cõtingit verũ beat⁹ homo dei ne se p cõ fratres sue desidie aut negligencie ĩputaretur aliquãtulum orone emissa ignẽ ex digitor suorũ extremitatibus vt de silice calabe pcusso vibrauit. Tu autem. Lectio. iii

BEatus vero catan⁹ spirit⁹ sancti cercioraт⁹ gr̃a premissa intelligens virũ magnu3 in dei ecclesia beatũ blaanũ esse predixerat eũq3 ad sacros ecclesiasticos ordines pmouit et in sacerdocio constituit et ordinauit deinde suis exigẽtibus meritis a multis rogatus licet inuitus vicinis congregatis pontificibus ĩ epm̃ spirit⁹ sctĩ gr̃a cõsecrat. l. iiii

POntificali autẽ dignitate decoratus romã peregrinacionis causa pficiscit ad percipiendã vberiorẽ graciã et securiorẽ noticiã xpiane religionis vbi postq̃ ea apte nouerat accepta bñdictione põtificali vnde venerat cursu3 denuo derigit et p angliam nõ equis sed pedib⁹ tm̃ transitum fecit vbi pulcrũ p beatũ dei virũ contigit fieri spectaculũ. l. v.

NAãq3 cum p

quandā ciuitatem in aquilonali parte anglie sitā ambularet luctus audiuit amarissimos viroꝝ et mulierū cui⁹dā reguli filiū ex tūc mortuum plāgētes et lamentātes beatus vero blaanus lachrimis miserorū pie cōpatiens puerū iam mortuū qui dū viueret altero oculorū orbatus fuerat per manū leuādo accipiens signo crucis premitus interuenite aīam corpori ecōuerso adiūxit ꝯ de morte ad vitā resuscitauit. Tu. lc. vi. Sed quia erat vno oculorū priuatus iterū puerū vita priuauit deūqꝫ deprecabatur vt simul vitam cum oculo restitueret que et eius nutu pacta sunt verū quia in natura puerum peccantem inuenit denuo eūdem respirare et spiritum emittere coegit: tercio qꝫ orans puerū ter mortuum oculo priuatū et ī natura de formē sanū colimen clarissimis videntem oculis ac facie venustissima parentibus restaurauit pro quibus deum in sanctis suis glorificabant. Lcō. vii. de exposicio. euāgelii Homo quidā. Ceteraqꝫ oīa de cōi vni⁹ cōfes. et pōtificis.

¶ Sctī ypoliti sociorūqꝫ ei⁹ mar. Ad vs. psalmi. fer. cap. Iustoꝝ aīe ꝛc. d cōi plrimoꝝ martyrū cum hac Oracione

Da qs ops deus: vt beati ypoliti martyris tui sociorūqꝫ eius veneranda sollennitas/ et deuocionē nobis augeat et salutem. Per dnm Mēoria de sctō laurēcio. que re in die ad scdas vs sup. ps. Magt. V⁹. Dispersit dedit. or. vts. Ad matu. Inuitato. Mirabilē deū. ps. Uenite. p⁹ Sanctoꝝ meritis. āe et ps de cōi plurimoꝝ martyꝝ dicūt. V⁹. Letamini in dño. Lctō. i.

Post terciū diē sepulture beati laurēcii: milites tenentes sāctū ypolitum/ perduxerūt eum ad decium. Cui deci⁹ ait. Nunquid et tu mag⁹ effectus es: qr sepelisse corp⁹ laurēcii diceris: ypolit⁹ dixit. Hoc feci/ nō quasi magus sed quasi xpianus. Deci⁹ iratus iussit eū nudari/ et lapidibus os eius tūdi. ypolitus dixit: nō me denudasti sꝫ magis vestisti. R. Beatissimus xpi martyr ypolitus dū baptismi grām accepisset a beato laurēcio. Ponebat manus sup oculos cecoꝝ et illuminabātur. V⁹. Cecis illuminatis a sctō laurēcio ypolit⁹ credidit ꝯ pcipe meruit baptismi sacramētū. Pōebat. l. ii

Decius dixit sacrifica diis: ne per tormēta moriaris/ si-

cut laurēcius. ypolit9 dixit. Exemplū merear fieri beati laurēcii quē tu miser ore pol luto noīasti. Tūc decius tra didit eū afflictum valeriano dicēs: Accipe oēs facultates eius: et interfice eū. R. Requi situs a decio sāctus ypolitus de corpore laurēcii vt quid se pelisset respōdit ypolit9 et di- xit. Xp̄ianus ego sū et xp̄i mar tyrem diligenter sepeliui. V9 Mirū michi valde est vt q̄d ore polluto martyrem nomi nasti. Xp̄ianus. Lectio. iii.

Ualerian9 igitur exquisita facultate sc̄ti ypoliti/ oēm fa miliā eius xp̄ianā ante cōspe ctum suū fecit adduci Inter quos nutricem ypoliti plum batis cedi iussit donec emitte ret sp̄m. Ceteros vo nūero de cē et nouē/ in cōspectu ypoliti fecit decollari. Beatuz vero ypolitū pedibus ei9 ad colla equorū indomitorū ligatis fe cit p cardetū et tribulos trahi donec emitteret spiritū taliq martyrio migrauit ad xp̄m. Quorū corpa iustin9 sepeliuit R. Expoliauit veste ypolitū decius qua induebat in habi tu xp̄iano et dixit ei. Sacrifi ca diis et acq̄esce preceptis no stris et viue et fruere milicie palma. V. Cesar dixit ad ypo litū quō fact9 es īsipiēs vt nu ditatē tuā nō erubescas. Sa crifica. Gloria patri. Et viue Tres med lc. de oct. sc̄ti laurē cii cū. R. de primo noct. l iiii

Eo tp̄e accepta potestate be atus laurēcius: cepit p regio nes curiose querere/ vbicūq sc̄ti clerici vel paupes essēt ab scōditi. Et portās thesauros put cuiq op9 erat mīstrabat Qui veniēs in montē celiū: ī uenit multitudinē xp̄ianorū in domo ciriace vidue. Tūc cepit lauare pedes eorū: et sa- nauit ciriacā a multis infir mitatibus capitis sui. lc. v.

Ueniens eciam in vicū/ qui dicitur canari9 inuenit mul- tos christianos in domo mar celli christiani congregatos Et introiens: cum lachrimis lauit pedes eorū/ et dedit eis de thesauro/ quē beat9 sixtus precipiens tradidit. Et in ea dem domo aperuit oculos cuiusdam ceci nomine crescen cii. Tu autem. Lectio sexta.

Tunc exiens inde beat9 lau rencius/ deferēs secū ea que necessaria erāt sanctis: venit in vico patricii in cripta ne potiana: et inuenit ibi aīas seragīta tres pmiscui sexus. Et introiuit cū lachrimis ad eos dans pacem omnibus: et inuenit ibi presbyterum noīe iustinum: q̄ fuerat ordinatus

a beato sixto epo. Et misit se ad pedes ei9: et ceperūt se ī pauimento ambo volutare vt inuicē sibi pedes oscularētur Ibiqꝫ beatus laurēci9 lauit oīum viroꝝ pedes/ et cōmēdauit se beato iustino. Tu āt Camē vbi sūt octa. de noīe iesu fiant medie lect. de noīe iesu et tm̄ mēo. de octa sancti laurēcii vtꝫ. septima die infra oct. noīs iesu notatū est Tres vltime lec. de cōi pluri moꝝ martyꝝ cum exposicione euange. Uidens iesus: cū. R eiusdē de cōi. V. Justi autem in perpetuū. In laudib9 ān.

Dixit cesar ad ypolitū tu magus factus es rn̄dēs ypolit9 dixit ad deciū nō sū ego magus sed seruus sum dn̄i mei iesu xp̄i. p̄s. Dn̄s reg. ān. Dixit ypolit9 ad deciū nō me expoliasti sed magis vestisti. p̄s. Jubilate. ān Cesar dixit ad ypolitū: quō factus es insipiens vt nuditatē tuā nō erubescas. p̄s. Deus de9 me9. ān. Exēplū merear fieri laurēcii beatissimi martyris. p̄s Benedicite. ān. Tūc valerianus in cōspectu ypoliti famulos illius martyrizari precepit. p̄s. Laud. Capl'm. Justorū aīe. hy9. Rex gloriose martyrū. V9. Mirabilis deus ān. Orauit sanct9 ypolitus voce magna ꝛ dixit gracias ago dn̄e mi iesu xp̄e quia famulos meos in cōspectu meo pati vi deo. p̄s. Benedict9. oꝛ. Da q̄s omp̄s deus. vt supra. Mēoria de sācto laurēcio. ān. Laurēcius bonū. quere in laud. prima die. Ad primā. ān. Dixit cesar. p̄s. Deus ī noīe tuo. ān Te iure. p̄s. Quicunqꝫ vult. Ad. iii. ān. Dixit ypolit9. p̄s. Legē pone. Cap̄. R et V9. de cōmuni plurimoꝝ martyrum. Ad. vi. ān. Cesar dixit. p̄s. Defecit Ad. ix. ān. Tūc valerianus. p̄s. Mirabilia. Si festū sācti ypoliti in dn̄ica euenerit/ totū seruiciū fiat de festo et memo de dn̄ica et de trinita. et processio ante crucē. Ad secundas vesperas. ān. Dixit cesar. p̄s dn̄ical'. Cap̄m Justoꝝ aīe. y9. Rex gl'iose. V Mirabilis de9. ān. Absterget de9. p̄s. Magnificat. Oracio. vt supra. Memoria de sancto eusebio/ et de sancto laurēcio et de dn̄ica. Si dn̄ica nō fuerit/ dicūtur ves. de sancto eusebio. Sancti eusebii presbyteri et confessoris ad vesperas añe et psal. ferial'. Capitulū. Justū deduxit. hy9. Iste confessor. V9. Amauit eum. ān. Confessor dn̄i. p̄s. Magt. oꝛ

Deus qui nos beati eusebii cōfessoris tui an-

nua solennitate letificas/ cō-
cede propicius: vt cui9 nata-
licia colim9: p ei9 ad te exēpla
gradiamur. Per dñm. Mēo.
de sctō laurencio ān. Adhe-
sit aīa. quere in pma die ī lau
di. Ad matut. iii. lec. cū nocť.
propter vigiliā. Lectio pma.
TEmpore quo liberius
de exilio reuocat9 fue-
rat a constancio augusto he-
retico. vt vna cōmunione cō
taminarent plebē: eusebi9 pr
byter vrbis rome cepit decla
rare liberiū hereticū: et ami-
cū constancii Quo facto oc-
cupanť eccľie a liberio. Eiici-
tur felix de epatu: subrogať
liberius: et teneť eusebi9. R.
Euge serue. Lectio secunda.
Post hec constanci9 impera
tor aggreditur cū liberio eu-
sebiū presbyterū dicens Tu
solus xpianus es in vrbe ro-
ma Eusebius dixit. Sic con-
fidim9 ī dño: qr nos fideles ī
ueniet xps Sicut et baptisati
sum9: et bñdictionē seruauim9
quā a btō iulio accepim9. R.
Iust9 germinabit. Lectio. iii
Liberius dixit. Et nos cui9
fūgimur vice Nōne āteriorꝫ
nr̄i. Eusebi9 dixit Ita esset: si
pseuerasses ī fide: quā ī psecu
cione pmo tenere vis9 fueras
Irat9 cōstāci9 subrogatu libe
rii inclusit eusebiū in qdā cu

biculo dom9 sue habēs in la-
titudine quatuor pedes/ vbi
cōstanter in orōne pseuerās
post septē mēses ibidē dormi
tacionē accepit: nono decimo
kalēdas septembris. Corpus
vero eius gregorius et orosi9
presbyteri collegerūt: et sepe
lierūt in cymiterio calixti: iu
xta corpus btī sixti epī et mar
tyris. Rm. Iurauit dñs. V9.
Iustus vt palma. In laud.
hec sola. ān. Iustū deduxit.
minor. ps. Dñs regna. capz.
Iustus cor suū. hy9. Et cete-
ra de cōi vnius confessoris et
pōtificis. or. vts. Memoria
de sancto laurencio. ān. Mi-
sit dñs. quere in prima die in
laud. Ad primā. ān. Iustum
deduxit. ps. Deus in nomine
Ad. iii. capťm. Iustū deduxit
Ad vi. Capitulū. Custodiuit
Ad ix. capťm. Sapiencia vē.
Cetera oīa de cōi vni9 cōfesso
ris et pontificis cū orōne su
pradicta fiāt vsqz ad missam
que erit de vigiľ. In vigilia
assump. beate marie virgi. ad
primas vespe. super psal. ān.
TOta pulchra es
amica mea/ et
macula nō est in
te: fauus distil-
lās labia tua: mel et lac sub lī
gua tua odor vnguētoꝝ tuo
rū sup oīa aromata iā enim

hyems trāsiit hymber abiit et recessit flores apparuerūt vi nee florentes odorē dederūt et vox turturis audita est in terra nr̄a surge ꝓpera amica mea veni de libano veni coronaberis. ps̄. Laudate pue. an̄. Aīa mea liq̄facta est vt di lectus locutus est: quesiui et nō inueni illum vocaui et nō respondit michi: inuenerūt me custodes ciuitatis ꝑcusserunt me et vulnerauerūt me tulerūt palliū meū custodes murorū filie hierusalē nūcia te dilecto q2 amore langueo. ps̄. Laudate do. om. gen. an̄. Qualis est dilectus tu9 ex di lectis o pulcherrima mulierꝝ amicus me9 candidus et rubi cūdus electus ex milibus leua eius sub capite meo: et dex tera illius amplexabit̄ me. p̄. Lauda aīa. an̄. Talis ē dile ctus me9 et ip̄e est amicus me9 filie hierusalē. ps̄. Laudate do qm̄. an̄. Descēdi ī hortū meum vt viderē poma cōualliū et inspicerem si floruissent vi nee: et germinassent mala pu nica reuertere reuertere suna mitis reuertere reuertere vt ī tueamur te. ps̄. Lauda hierl'z

In oībus requiē Capl̄m. quesiui et ī hereditate do mini morabor: tūc precepit et dixit michi creator oīm et qui creauit me requieuit in taber naculo meo. R. Sup salutē

O Quā glorifica lu- Hy9 ce choruscas: stirpis da uitice regia proles: sublimis resīdēs virgo maria: supra ce ligenas etheris oēs. Tu cuꝫ virgīneo mater honore: ange loꝝ dn̄o pectoris aulā: sacris visceribus casta parasti: natus hinc deus ē corpore xp̄us Quē cūctus venerās orbis adorat: cui nūc rite genu flectitur omne: a quo nos petimus te veniēte: abiectis tenebris gaudia lucis Hoc largi re pater luminis oīs: natum per propriū flamīe sacro: qui tecū nitida viuit in ethera: re gnās ac moderās secula cun cta. Amen. V. Exaltata es sā cta. an̄. Ascendit xp̄us sup celos et p̄parauit sue castissime matri īmortalitatis locū: et hec est illa preclara festiuitas oīum sanctoꝝ festiuitatib9 ī cōparabilis: in qua gloriosa et felix mirātib9 celestis curie ordinibus ad ethereū ꝑuenit thalamū quo pia sui memoꝝ īmemor nequaq̄ existat. ps̄.

Deus q̄ vgi (Mg̃t. Oro nalē aulā beate marie in qua habitares eligere dignat9 es: da q̄s: vt sua nos de fensione munitos: iocundos faciat sue interesse festiuitati

Qui viuis reg. Ad cōpleto. ā Sctā maria vgo. itercede p toto mūdo qz genuisti regez orbis. ps. Cū inuocarē. Cpz. Tu in nobis. hy9. Saluator v9. Custodi nos. ān. Glorifi camus te. ps. Nunc dimittis. Hoc cple. dr̄ quotidie p octa. Ad matu. Inuitato. Uenite adoremus regē regū Cui9 ho die ad ethereum virgo mater assūpta est celū. p. Ueite. hy9 Quem terra pōthus. In. i. noct. ān. Ecce tu pulchra es a mica mea ecce tu pulchra ocu li tui colūbaꝝ. ps. Dn̄e dn̄s nr̄ ān. Sicut liliū inter spinas: sic amica mea inter filias. ps Celi enar. ān. Fau9 distillās labia tua spōsa ⁊ odor vesti mentoꝝ tuoꝝ sicut odor thu ris. ps. Dn̄i est ter. v. Sācta dei genitrix virgo sēp maria Le. i. Cogitis me o pau la ⁊ eustochium. immo charitas xp̄i me cōpellit: vt ex hortacionis gracia sermonē faciā de assūpciōe btē vginis marie: vt habeat sāctū colle giū vestrū i die tāte solēnita tis mun9 latini sermonis: in quo discat isācia vr̄a tenera lactis expiri dulcedinem: ⁊ de exiguis eximia cogitare vt fa uente deo p singulos annos tota hec dies expēdatur i lau dem et cū gaudio celebretur.

R. Uidi speciosā sicut colū bam ascendentē desup riuos aquaꝝ cui9 iestimabilis odor erat nimis in vestimētis eius Et sicut dies verni circūda bant eam flores rosarū et li lia cōualliū. v. Que est ista q̄ ascendit p desertum sicut vir gula fumi ex aromatib9 myr rhe et thuris Et. Lcīō scda. Ne forte si venerit i ma nib9 vestris illud apo criphū de transitu huius bea te virginis: dubia pro certis recipiatis: qd multi latinorū pietatis amore studio legen di charius amplectūt: p̄cipue cū de his nichil aliud experi ri possit p certo: nisi qp hodi erna die gloriosa migrauit a corpore. R Que ē ista q̄ pces sit sicut sol et formosa tanq̄ hierusalē Uiderūt eā filie syō et beatā dixerūt ⁊ regie lauda uerūt eā. v. Sicut dies verni circūdabāt eā flores rosaꝝ ⁊ lilia cōualliū. Uiderūt. L. iii Monstrat autem sepul chrum ei9 cernētib9 no bis vsq̄ ad p̄sens i vallis io saphat medio q̄ vallis ē iter montē olіueti posita: quā et tu o paula oculis asperisti. Ubi in honore eius fabricata est ecclesia miro lapideo ta bulatu: in qua sepulta fuis se vt scire potestis: ab omni

bus ibidē p̄dicat: sed nūc va cuū eē cernētib⁹ ostēdit. R. Ista ē speciosa īter filias hie rusalē sicut vidistis eā plenā charitate & dilectione. In cu bilibus et in ortis aromatū. V. Ista est q̄ ascēdit de deser to deliciis affluēs. In cubi. Gloria. In cu. In. ii. noc. ān Emissiones tue paradis⁹ ma iorū punicorū cū pomorꝫ fru ctibus. ps. Eructa. ān. Fons hortorꝫ pute⁹ aquarꝫ viuēciū que fluūt īpetu de libano. p̄s De⁹ nr̄ refu. ān. Venit dile ctus meus in hortū suū vt co medat fructū pomorꝫ suorūꝫ ps. Fūdamēta. V. Post ptuꝫ

Lec. iiii

HEc idcirco dixe rim: quia multi nostro rum dubitant vtrū fuerit si mul cū corpore assumpta an obierit relicto corpore. Quō autē aut quo tp̄e aut a q̄b⁹ p sonis sanctissimū corpus ei⁹ inde sublatuꝫ fuerit: vel vbi trāspositū vtrūue surrexerit nescitur. Quāuis nōnulli a struere velint eā iā resuscita tam et beata cū xp̄o īmorta litate in celestib⁹ vestiri. R. Ornatā monilib⁹ filiā hieru salē dn̄s cōcupiuit. Et viden tes eā filie syon beatissimam predicauerūt dicētes vnguē tū effusum nomē tuū. V. Asti tit regina a dextris tuis ī ve stitu deaurato circūdata va rietate. Et videntes. Lec. v.

BEatū quoqꝫ iohannem euāgelistā huius beate virginis ministruꝫ resurre xisse plurimi asseuerāt: quia in sepulchro ei⁹ vt fertur nō nisi māna inuenitur Sed q̄d horꝫ verius censeatur ambi gimus: sicut et de his quoqꝫ quos cū dn̄o teste euangelio resurrexisse credimus. R. Si cut cedrus exaltata sū in liba no & sicut cypressus in monte syon quasi myrrha electa De di suauitatem odoris. V. Si cut cinamomū et balsamum aromatiꝫās. Dedi. Lectio vi

VTrū vero redierūt in terre puluerē certū nō habemus nisi ꝙ legim⁹: quia multa corpora sanctorꝫ q̄ dor mierant surrexerūt et vene runt in sctām ciuitatē hieru salem et apparuerūt multis. De quibus vero nōnulli do ctores senserunt eciā et ī suis reliquerūt scriptis ꝙ iā in il lis perpetua sit cōpleta resur rectio. Fatent enī ꝙ veri te stes nō essent: nisi et vera eēt eorū resurrectio Tu. R. Su per salutē et oēm pulchritu dinē dilecta es a dn̄o: et regi na celorum vocari digna es Gaudēt chori angelorū. Cō sortes et cōciues nr̄i. V. Val

de te nos oportet venerari q̄ tā sancta et intacta es virgo Gaudēt cho. Glia. Cōsortes In. iii. noc. ā. Ueni in ortuz meū soror mea sponsa messui myrrhā meā cum aromatib⁹ meis. p̄. Cātate. i. ān. Comedi fauū cū melle. meo: bibi vinū meū cū lacte meo. p̄s. Dn̄s regnauit exul. ān. Surge aquilo et veni auster persla ortuz meū: et fluēt aromata illi⁹. p̄. Cātate. ii. v̄. Speciosa facta. Tres vltie. l. legāt i capis fericis. Secūdū lucā. x. caplo.

IN illo tp̄e: Intrauit iesus ī quoddā castellū et mulier q̄dā martha noīe excepit illū in domū suā. Et rel. Dme. vene. bede. pbr̄i. lc. vii.

ADueniēs cōditor mūdi p redēpcione generis humani cū diues esset/ paup pro nobis fieri voluit: vt sua pauptate nos diuites faceret Qui eciā de sinu pr̄is descendēs tātū p nobis humiliari dignat⁹ est: vt propriā domū nō haberet vbi caput reclinaret. R̄. Quā pulchra es amica mea q̄ pulchra es et decora oculi tui colūbar Absq; eo q̄ intrīsecus latet. v̄. Sicut vitta coccinea labia tua et eloq̄ū tuū dulce. Absq; eo. Lcō. viii

Qui cōceptus de spū sancto intra vterū virginis vt de⁹: sed nat⁹ humiliter vt hō De cuius ortu psalmista loquit. Etenī dn̄s dabit benignitatē: et terra nr̄a dabit fructuz suū. Dn̄s nēpe dedit benignitatem quando genus humanum a reatu prime preuaricacionis per vnigenitū suū liberare disposuit. Siue certe dedit benignitatē: q̄r eius ingressu virginalis vteri tēplū spūs sc̄ti gr̄a cōsecrauit. Terra autē nr̄a dedit fructū suū quia eadē virgo que de adam corp⁹ assūpserat filiū genuit diuinitate q̄dē deo patri coequalem sed sibi carnis veritate consubstancialē. Tu. R̄ Beata es virgo maria dei genitrix que credidisti dn̄o pfecta sunt in te q̄ dicta sunt tibi Ecce exaltata es sup choros angelor intercede pro nobis ad dn̄m iesū xp̄m. v̄. Benedicta et venerabilis es v̄go maria q̄ sine tactu pudoris īuēta es mater saluatoris. Ecce. l. ix.

CUm ergo pgeret dn̄s p ciuitates et castella atq; vicos euāgeliū regni annunciando/ intrauit bethaniam/ vbi erat domus marthe et marie. vbi eciā dn̄s quatriduanū lazarū fratrē earū resuscitauit a mortuis. Martha ergo accepit eum in domū suā Illi nimirum ministratura

in mūdo cui āgeli ministrāt in celo. Felices illi: qui dn̄m in domū suā suscipere meruerunt. Illi quoqꝫ dominū in domū suā recipiūt qui fideliter eius preccepta audiūt libē ciusqꝫ opere adimplent. Tu. R. Felix namqꝫ es sacra virgo maria et omni laude dignissima. Quia ex te ortꝰ est sol iusticie christꝰ deus nr̄. V. Ora pro populo interueni ꝓ clero intercede pro deuoto femineo sexu: senciant omnes tuū leuamen: quicunqꝫ celebrant tuam assumpcionem. Quia. Gloria. Xp̄s. Per oct. R. Beatā me dicent omnes generaciones. Quia fecit michi dn̄s magna/ qꝛ potēs est Et sanctum nomen eius. Vꝰ. Magnificat aīa mea dn̄m/ et exultauit spiritus meus in deo salutari meo. Or. Glia. Et. Vꝰ. Exaltata es sancta dei genitrix. In laudibꝰ. ātipho

Assumpta est maria in celū gaudētangeli laudantes benedicunt dn̄m. p̄s. Dn̄s. regna. ān. Maria virgo assūpta est ad ethereū thalamū in quo rex regū stellato sedet solio. p̄s. Jubilate. ān. In odorē vnguentoꝝ tuoꝝ currimus adolescentule dilexerūt te nimis. p̄s. Deꝰ deꝰ. ān Bn̄dicta a filio tuo dn̄a qꝛ per te fructū vite cōmunicauimus. p̄s. Bn̄dicite. ān. Pulchra es et decora filia hierl'm terribilis vt castroꝝ acies ordinata. p̄s. Laudate. capl'm. In oībus requiē. hyꝰ. O gloriosa femina. V. Elegit eā. ā Que est ista que ascēdit sicut aurora consurgens pulchra vt luna electa vt sol terribilis vt castrorum acies ordinata. p̄s. Benedictus. Oracio

Veneranda nobis dn̄e huiꝰ diei festiuitas opē cōferat sēpiternā in qua scā dei genitrix mortē subiit tēporalē: nec tamē mortis nexibꝰ deprimi potuit que filiū tuū dominum nostrum de se genuit incarnatum. Qui tecū. Ad. i. ān. Assumpta est. p̄s Deus in nomine. Ad. iii. ān. Maria virgo. p̄s. Legē pone Cap̄m. In omnibus requiē. Rm. Sancta dei genitrix. Et dicatur cū eodē cātu quo in purifica. beate marie. Per oct. vero et in octa. dr cātus sup idē. R. sicut in cōmemo. eiusdē V. Post partū. Oracio Veneranda nobis. Ad. vi. ā. In odorē. p̄s. Defecit. Cap̄ꝫ

Et sic in syō firmata sū et ī ciuitate scīficata similiter requieui ꝛ in hierl'm potestas mea. Post ptū. Vꝰ. Speciosa. orō. Veneranda

Ad ix. an. Pulchra es. psal. Mirabilia. Capitulum

Et radicaui in pplo ho norificato et in ptes dei mei hereditas illius et in pleni tudine sctoru detencio mea. R. Speciosa facta es. V. Elegit. Or. Ueneranda. Supradict9 ordo horaru seruet quotidie p oct. vbi de eisde fit seruiciu Ad scdas vs. an. Assumpta est. ps. Dixit dns. Confitebor Beat9 vir. De pfundis. Memento. Jde psal cu predicta an dicantur singulis dieb9 ad vs p oct. Capm. Jn oib9 requie R. Candida virginitas para disi chara cholonis/ hort9 co clusus floreti cespite vernans Cui merito mundus celebrat. Preconia totus. V. Que meruit dnm progenerare suum Cui. Gloria patri preconia. Pro hym. dicatur sequencia Letabundus. vel hymnus. O qp glorifica. V9. Exaltata es. an. Hodie maria virgo ce los ascendit gaudete/ quia cu christo regnat in eternum. ps Magt. Oracio. Ueneranda Deinde fiat memo. de sancto rocho priuatim propter sole nitatem festi cu an sequenti Aue roche sanctissime nobili nat9 sanguine crucis signaris stemate sinistro tuo latere. V Amauit eum dominus. Rm Stola glorie induit. Oracio

Omps et misericors de9 qui meritis et precibus beatissimi rochi confessoris tui: quamdam pestem hominum generalem graciose reuocasti: presta supplicibus tuis vt qui pro simili peste re uocanda ad tuam confugiunt fiduciam/ ipsius gloriosi con fessoris precamine ab ipsa in firmitate et omni tribulacio ne liberentur. Per dominu. Completorium sicut ad primas vesperas quod non mu tatur per totas octauas.

¶ Secunda die de sancto ro cho confessore ix lec. Lecto. i.

Rochus nacione narbo nensis cofessor xpi sanctissim9 Anno dni millesimo tricentesimo vicesimo septimo decimosexto kalendas septembris postqp quinquennium in carceribus a patruo suo incognit9 detentus fuisset tanqp alter alexius ro manus apud montem pesulanum oppidum suum. narbonensem animam deo immaculatam reddidit. Js eni apud idem oppidum narbonensi gallie prouincie montem pesulanum agathopolis appellatum ex patre ioha ne matre vero libera eius op pidi dominis origine duxit

Qui cũ duodecimũ attigiſſet annũ ab apoſtolo paulo edoctus corpꝰ ſuũ caſtigare et in ſeruitutẽ redigere cepit: adeo vt cibo et potu parciſſimo vti ceperit. Mortuoqꝫ patre ac matre hereditatem amplam egenis prorſus diſtribuere cepit: exhauſtiſqꝫ omnibus paternis peculiis eciam principatu ſe abdicans patruo ſuo paterna opida commendauit. Tu autem. Lectio ſcda.

Et abiectis omnibus rebus breui veſte indutus cum pileo et pera ac baculo ex gallia in ytalia peregrinus peruenit. Ubi cum innumeras ciuitates et caſtella videlicet: romam aquampendentem. Ceſenam atqꝫ alia plurima loca truci peſtilencia vexatas crucis impreſſione ſanaſſet. Tandem placenciam vrbem morbo infectam ſe contulit et ad quoddam hoſpitale diuertit et egrotantes omnes ad vnum videt ⁊ ex morte omnes ſanat quibus geſtis labore igitur et ſomno grauatus et ipſe a deo premonitꝰ ꝙ cruciatus et corporis tormenta innumerabilia pati debebat ſtatim acuta febre et ſagitta ſiniſtra coxa tranſfixus fuit adeo vt eo dolore ardoreqꝫ nullam quietem inueniret. Cũqꝫ ex ea innumeras pertuliſſet paſſiones et bonam valetudinem tandem conſecutus eſt. Tu autem. Lcõ. iii.

Indeqꝫ digreſſus deo comite in gallia in longis itineribꝰ delatus eſt que armorũ ſtrepitu vexabatur. In paterno deniqꝫ caſtro perueniens a lictoribus tanꝙ explorator cõprehenſus in vincula et ĩ carceribus detruditur et quinquẽnii tempus ibi cõſumpſit quo exacto cum maxima paciencia et vite auſteritate triceſimo ſecundo vite ſue anno migrauit ad dominum. Sed anteꝙ e vita migraret orauit dominũ vt qui deinceps nomen ſuum inuocaret a ſeuiſſima peſte protegeretur. Eo ita ꝙ mortuo ad lotus eiꝰ tabula quedam his litteris inſcripta reperta eſt/ peſte laborantes ad rochi patrocinium cõfugientes contagionem illã truculentiſſimam euaſuros ſignifico. Quod vbi ad patruũ principem delatum fuit cognoſcens illũ ſuum ex fratre eſſe nepotem in lachrimis cum omni domo prouolutus ſanctiſſimum corpus ſumma pompa ad templum deferre fecit et exequiis rite peractis patruus magno ſumptu ei templum conſtruxit. Medie

lectiones de octa. assumpcio.
V⁹. Sācta dei genitrix. r. iiii.
Si queratur post ascencionē
domini quid egerit beata vir
go maria: vnū pro certo est/
q virgo sancta corpore et mē
te permansit. Quam sane an
gelus gabriel ac si celestis pa
ranymphus intactam custo-
diuit et iohannes apostolus
et euangelista cui christ⁹ eam
de cruce cōmisit virgo virgi-
nem seruauit suisqz ei deser-
uiuit obsequiis Tu autē. R.
De primo nocturno hystorie
dicuntur. Lectio quinta.
Non enī q eximius ille cho
rus apostolorum eam deser
uerit inter quos post resurre
ctionem intrans et exiens fa
miliarius contulit de christi
incarnacione/ tanto siquidē
verius/ qnto ab inicio plenius
per spiritū sanctū cūcta didi
cerat et pspexerat oculis vni
uersa licet et apostoli per eū
dem spiritū sanctū omnia co
gnouerint. et in omnem edo-
cti peruenerint veritatē. r. vi
Hanc sane beatam virginē
et si oēs venerati sūt discipu
li eiqz famularentur officio
dilectionis: iohannes tamen
amplius et specialius vsqz ad
finem vite qui sibi cōmissam
accepit in suam: quasi matrē
filius ampliori sollicitudine
famulabatur. Tu autē dñe.
Et matutine de sancta ma-
ria dicantur infra cho. sicut
extra octa eiusdem. Lctō. vii.
Et ibi per multos annos si
gnis et miraculis effulsit cu
ius sanctissimi viri merita at
qz opera diu apud ytalos no
stros cum latuissent tandem
āno domini. Millesimo qua
drigentesimo quinto ad ip-
sos ex germania ipsius rochi
nomen delatum fuit: eo q cō
stāciam germanie vrbem vbi
consilium generale christia-
nor celebrabatur a peste ma
xima liberauerit: vbi nūc ba
silice sacella et templa in eius
nomine non modo per vrbes
sed per castella per vicos et
quasi per priuatas domos ex
truuntur Ad que confugien
tes eius sanctissimi viri me-
rita experiuntur: huius itaqz
festum decimoseptimo kalen
das septembris celebratur.
Eius autem sanctum corpus
hoc anno qui est. Millesimo
quadrigentesimo octuagesi-
mo quinto. Venecias a qui-
busdam furtim delatum a se
natu et cuncto populo tanta
cum deuocione et gloria ex-
ceptum est quātum quid scri
pto enarrari posset eidem enī
statim templum celeberrimū
ingenti impensa construere

ceperunt. Tu autem. l. viii
Eius mirabilis et quã sãcta
vita patet per precedencia et
subsequẽcia Cũ libera deuo-
tissima mater ei9 duos ĩ septi
mana singulos dies ieiuna-
uit Beatus roch9 infans ma
tre ieiunãte a lacte cõtinebat
Et qd oĩb9 mirũ erat eo die
hilarior atqz recencior erat
postea q̃ quinqz annos atti-
git sese penitencie operib9 ex-
posuit. Et vtriqz parenti sẽ-
per obedientissimus fuit Na
tus est cũ cruce in sinistro la-
tere. Tu autem. Lectio nona
Erat enim sancti rochi sem
per studium in iesu xpi nomi
ne et eius sanctissima passio-
ne homines mortales a pestis
labe durissima tutos facere
et primũ sese in pauperum do
mos et hospitalia recipiebat
eo q ea loca magis auxilii e-
gerent Postq̃ beatus rochus
infectus fuit pestilẽcia a con
sorcio hominũ ne ab eo infi-
cerentur abiit et venit ad quẽ
dam locum solitariũ ad quẽ
canis quidã cuiusdã diuitis
quotidie portabat porcionez
de meliore pane Venit ad eũ
quodam die angelus domini
et abstulit vlcus et sanauit
eum. Tu autem. V. Ora pro.
Cetera ad laudes de quocũqz
confessore. Super Benedict9

ãn. Roche profectus peregre
pestifere curas tactus mirifi
ce tangendo salutifere. V. Ju
stus germi. psal. Benedictus.
orõ vts. Deinde fiat memo-
ria de octa assumpcio. ã. Vir
go prudẽtissima quo progre
deris quasi aurora valde ru
tilans filia syon tota formo
sa et suauis es. pulcra vt lu-
na: electa vt sol. V. Elegit eã
deus. orõ vts Quãdo dies do
minic9 in scda die contigerit
tunc hec predicta ãn. Virgo
pruden. in tercia die dicetur
super psal. Benedictus. Orõ
Veneranda Memoria de sã-
cto laurencio. ãn. Beat9 lau
rencius orabat. Require hãc
añam que est v. ãn. V. Disper
sit dedit pauperib9 orõ vts.
Ad secũdas vespe que erunt
de sancto rocho. V. Just9 ger.
ãn. Vale roche angelice voce
citatus famine optinuisti dei
fice a cunctis pestem pellere.
Ora pro nobis beate roche
vt mereamur preseruari a pe
ste. ps. Magnificat. Cetera
de cõmuni cuiuscunqz confes
soris. Memoria de octa. assũ
pcionis. ãn. Qualis est. V. Ex
altata es. oracio Veneranda
nobis. Memoria de sctõ lau-
rencio ãn. Beatus laurenci9.
dum in craticula vt supra ad
primas vespe. sup psal. Mgt.

℣. Dispersit dedit pauperi. Beati laurencii Oro. nos domine faciat passio veneranda letantes: et vt eam sufficienter recolamus efficiat promptiores. Pe. dominum. Die tercia et ceteris diebus infra octauas fiat seruicium de beata virgine hoc modo. Ad matutinas Inuitato. In honore beatissime marie virginis Jubilemus domino. psal. Venite exulte. hymn⁹. Quem terra ponthus. In pmis ān. Exaltata es sancta dei genitrix super choros āgelorum ad celestia regna. psal. Domine domin⁹ no. ān. Sicut myrrha. psal. Celi enarrant glo. ān. Paradisi porte per te nobis aperte sunt: quas hodie gloriosa cum angelis triumphas. psal. Domini est terra. ān. Specie tua et pulchritu. ps. Eructauit cor meum. ān. Adiuuabit eam deus vultu suo. ps. Deus noster refu. ān. Sicut letancium omnium. psal. Fundamenta. ān. Gaude maria virgo intercede pro toto mūdo. psal. Cantate. i. ān. Dignare me laudare te virgo. ps. Dominus regnauit exultet terra. ān. Post partum virgo inuiolata. psal. Cantate ii. ℣. Sancta dei genitrix virgo. Lectio pma.

Non enim pudicissima virginitas alicui disciplulorum rectius ꝙ virgini commendatur vt esset inuicem grata societas et floridus aspectus necnon et venustus conuersandi vernans alternatim pudiciciarum splēdore decoratus Tu autem domine. ℟. de scdo noctur. L. ii

Vna siquidē virt⁹ virginitatis in ambobus: sed altera pocior in maria. Altera siqdē qr fecūdior: sed ipa. Ipsa vero: sed altera quia & si ipa ea demꝙ incorrupcio: tamen fecunditas integritatis longe gloriosior ꝙ virginitas. Tu autem do. Lectio tercia

Ideirco et fecūditas in illa tota deificata ē et ỽginitas. Alioquī nusꝙ scdꝫ naturam nascēdi ỽgītas vbi fecūditas ꝑdicat: neꝙ fecūditas vbi ỽginitas ītegra ꝯseruat ℣. Exaltata es sancta Iste ℣. dicat quotidie ante laudes. In laudib⁹ hec sola ān. Assūpta est. ps. Dñs regna. cpm. In omnibus requiem. hy⁹ O gloriosa femina. ℣. Elegit eam. ān. Talis est. ps. Benedict⁹. oro vts. Memo. de sancto laurēcio. ān. In craticula. vts. in prima die sup psal. Bñdict⁹. ℣. Dispersit dedit. oro. Bea-

ti laurencii Quocūq; die oct. sancti laurencii eciam si ī do. contigerit fiat īde mēo. tm̄ Nulla die per octa. fiat mēo ria de cruce nec de oībus san ctis. quia octa. sunt cum regi mine chori. Ad p̀mā ān Assū pta est. p̄s. Deus in noīe. ān. Te iure. p̄s. Quicunq; Ad. iii et ad alias horas. ān. cp̄. R. et V. sicut in p̀ma die dicantur Similiter et oracio. Ad ves ān Assūpta est. p̄s. Dixit dn̄s cp̄m. In oībus. hy⁹. O q̄ glo rifica. V. Exaltata es. ān. De scendi in ortū. p̄s. Magt. Eo dem modo dicunt vespe. quo tidie infra octa. cuz aliis ān. super psal. Magt. que mutā- tur. Memo. de sancto agapi to marty. ān. Hic est vere. V⁹. Gloria et honore. Oracio.

Letet ecclesia tua dn̄e be ati agapiti martyr; tui confisa suffragiis: atq; eius p̄ cibus gloriosis et deuota p- maneat et secura ɔsistat. p do ¶ Die iiii. V. Speciosa facta es et suauis. Lectio prima.

Hinc quoq; iohānes: q̀c- quid est qd̄ genuit ma- ria euangelizando suo com- mendauit eloquio: verbum quod in pricipio erat verbū: et verbū erat apud deū: et de⁹ erat verbū: ipsū genuit beata et gloriosa virgo maria. R. de iii. noctur. ita tn̄ q;. iii. R. Uirginitas (sit Beatā. lc. ii. igitur longe sacracior et fecū ditas vt ita dicā multo inef fabilior q̄ suo poterat ille ex plicare eloquio Uerūtamen q̄to v̄ginitati cognacior vir ginitas tanto beat⁹ euange- lista ceteris ē excellēcior et vi cinior verbo. Lectio tercia.

Ideo quicquid est qd̄ genuit virgo: totū prout potuit hō per spiritū sanctū: nobis re- serauit manifestius et docuit Cuius eciam cōuersacio post ascensionem xp̄i generaliter cū apostolis fuit: quousq; di spergerentur sicut lucas me- minit dicens: egressi a mon te oliueti hierosolymā vene- runt et ascenderūt in cenacu lum vbi manebant. Hac die et reliquis dieb⁹ infra octa. di- cunt añe de noctur. scz. Emis siones. Et alie añe q̄ sequunt sup psal. Bn̄dictus. et Magt nisi in dn̄ica: q̀bus dictis dici tur ān. Aīa mea. si necesse fue rit. Mēo. de sancto agapito marty. ān. Nisi granum. V⁹. Iustus ger. Orō vts. hac die ad vespe fiat memo. de sācto magno ān. Hic est vere mar- tyr. V. Gloria et honore Orō

Adesto dn̄e supplicacio nibus nr̄is et intercedē te beato magno martyre tuo

ab hostiū nos defende ꝓpicia tus īcursu. p. Sequētib⁹ vero diebus infra octa. seruet ordo de V. et R. ad matuti. que in ꝑcedētib⁹ trib⁹ diebus si dies dñic⁹ nō interuenerit preter añaz. sup. psal. Bñdic. et Mgt. Si vero dies dñicus infra octa. cōtige. totū serui. fiat de sancta maria: eciā in sabbato hoc modo. Ad ṗmas veš. sup psal. ān. Assumpta ē ṗs. Dixit do. Cp. In oīb⁹ requiem. Non dicat R. hym⁹. O q̄ glori. V. Exaltata es. ā. Anima mea. ṗs. Magt. orō. Venerāda nobis Memo. de do. et de trini. si necesse fuerit et processio fiat āte crucē nisi aliq̄ dñica oīno differat ꝓpt plixitatē tēporis vel qñ dies dñicus tercia die īfra oct. cō tige. tunc enim tm̄ fiat mēo. de do. et de trinita. et ꝓcessio ante crucē oīno differat vsq ad proximā dñicā sequētem. In redeūdo de oībus sāctis. Qñcunq dicit de oībus sctis ad vespe. in reuertendo ad ꝓ cessio. semp dicat ān. Saluator mūdi. V Letamini ī dño. orō Infirmitatē nostrā. Ad matuti. inuita. Venite adoremus. ṗ. Venite. hy⁹. Quē terra. In. i. noct. ān. Ecce tu pulchra. ṗs. Dñe dñs noster. Et cetere añe cū suis psal. V. et R. sicut in ṗma die dicunt preter nonū R. qd erit istud Candida virginitas. Lcō. i.

Bene angel⁹ ad mariaz virginē mittitur: qr sē per est angelis cognata virginitas Profecto in carne viuere preter carnē: non terrena vita est: sed celestis Unde in carne angelicam gloriam acquirere: maius est meritū Esse enī an= (q̄ habere. lc. ii. gelū felicitatis est: esse Vo virginē virtutis: dum hoc obtinere virib⁹ nititur cum gr̄a: qd habet angelus ex natura. Utrūq tamē et esse virginē vel angelū diuini muneris ē officiū: nō humani. Lcō. iii.

Aue inquit angelus gracia plena Et bene plena/ quia p partes ceteris prestat: marie vero simul se tota īfudit plenitudo gr̄e Tu. Lectio. iiii.

Hoc quippe est qd dauid canit Descendit sicut pluuia in vellus Vellus itaq cū sit de corpore: nescit passionem corporis Sic et virginitas cum sit in carne vicia carnis ne= Celestis plane (scit. lec. v. hymber virgineū in vellus placido se infudit elapsu et tota diuinitatis vnda se contulit in carne/ qñ verbū caro factū ē: et deinde per crucis patibulum expressum terris oī

bus pluuiã salutis effudit et stillicidia gr̃e. celestis hũanis prestitit mẽtibus. Lectio. vi.

Dñs inquit tecũ. Mira res et iã ille erat cũ virgine/ q̃ ad virginẽ mittebat ãgelũ/ et p̃cessit nũciũ suũ de9: sed a deo nõ recessit teneri aũt locis nõ potuit. q̃ habet oĩbus in locis/ et tot9 vbiq̧ est sine quo nichil et per quem totum.

Secũdum lucam. x. capl'o.

In illo tp̃e/ Intrauit iesus ĩ quoddã castellũ et mulier q̃dã martha noĩe accepit illũ in domũ suã. Et rel.

Omel'. bt̃i augustini ep̃i. l'. vii

Sanctum euãgeliũ fr̃es charissimi cũ legeretur audiuim9 a religiosa femina susceptũ esse dñm hospicio: ab ea que martha vocabatur Et cũ eẽt occupata ĩ cura ministrãdi: soror ei9 maria sedebat ad pedes dñi: et audiebat verbũ illi9 laborabat illa vacabat ista: illa erogabat ista implebat. Tu aũt. Lcõ. viii

Verũtamẽ martha laborãs multũ in illa occupacione et negocio ministrãdi interpellabat dñm/ et de sorore sua cõquesta est q̧ eã laborãtẽ non adiuuaret. Dñs aũt p maria respõdit marthe: et ip̃e factus est eius aduocat9/ q̃ iudex fuerat appellat9. Martha ĩquit circa multa es occupata porro vnũ est necessariũ/ maria optimã partẽ elegit: que non auferetur ab ea. Tu aũt. l'. ix

Audiuim9 enĩ ĩterpellacionẽ interpellãtis/ et sẽtẽciã iudicis. Que sẽtẽcia ĩterpellãti respõdit: suspectam defẽdit. Erat eĩ maria ĩtẽta dulcedini verbi dei. Intẽta erat martha quomodo pasceret dñm: intẽta erat maria quõ pasceretur a dño. A martha cõuiuiũ dño preparabat ĩ cui9 cõuiuio iam maria iocũdabat.

In lau. vna sola. ã. dicat cap̃ et cet'a sicut ĩ prima die dicãt Ad primã: et alias horas oĩa fiãt sicut ĩfra oc. Ad scd̃as vs̃ oĩa fiãt sicut ĩ prima die: preter. R. qđ nõ dicet cum. hy9. O q̃ glorifica. Deĩceps vero nõ seruet ordo dierũ in. V. et R. ad matu. cãtanđ et in lec. legenđ. nec in añis sup psal. Bñdict9. et Mgt. dicẽdis sed supradict9 ordo V et R l'c et ã seruet in sequẽtib9 dieb9 ĩfra octa ita tñ q̧ ĩ die lune semp dicũtur V et R de primo noc. hystorie. ¶ Quinta die. l'c. i.

Quia iter salutis nr̃e in laudib9 est saluatoris hortor vos et cõmoneo ĩ hac sacra solennitate genitricis dei marie nolite cessare a laude. Tu autem domine. l'c. ii.

Quod si virgo es/ gaude qꝛ meruisti esse quod laudas: tã tũ cura vt sis/ q̃ digne lauda re possis. Si cõtinẽs es et ca-sta: venerare ⁊ lauda/ qꝛ aliũ de nõ cõstat vt possis eẽ casta q̃ ex grã dei q̃ fuit plenissime in maria quam laudes. lc. iii

Quod si cõiugata es aut pec catrix: nichilomin9 cõfitere ⁊ lauda/ qm̃ ĩde mĩa pꝛofluxit oĩbus: ⁊ grã vt laudẽt. Et q̃ uis nõ sit speciosa laus ĩ oꝛe peccatoꝝ/ noli tamẽ cessare a laude qꝛ inde ꝓmittit venia.

Sexta die. Lectio pꝛima.

Hinc ergo oẽs piter fe-stiuitatẽ btẽ marie de-uotissime celebꝛem9/ qꝛ hec est dies p̃clara ĩ qua meruit exal tari super choꝛos angeloꝝ: ⁊ peruenire vltra q̃ nostre hu-manitatis est natura. Lcõ. ii

Hec est inquã dies: in qua vs q3 ad thꝛoni celsitudinẽ inte-merata mater et virgo pꝛo-cessit atq3 in regni solio subli mata: post xp̃m gloꝛiosa re-cedit. Sic itaq3 vbiq3 cõfiden ter sctã canit ecclia: qd̃ de nul lo alioꝝ sctõꝝ fas est credere vt vltra angeloꝝ vel archã-geloꝝ merita trãscẽderit. l. iii

Hoc quippe pꝛiuilegiũ non nature est: sed grẽ: q3 sup cho ros angeloꝝ exaltata deuo-tissime hodie p̃dicat. Qꝛ pꝛe-cessit eã dñs ad celos/ vt p̃pa ret ei ĩ ethereis sedib9 locũ: vt cũ eo regnare possit ĩ ꝑpetuũ

Septima die. Lectio p̀ma

Nulli dubiũ eĩ illã cele stẽ hirlm tũc exultasse ĩeffabili leticia: tũcq3 iocũda tã esse inestimabili charitate. Quoniã festiuitas que hodie recolitur annua: illis omni-bus est facta continua. lc. ii.

Credit eciã q3 saluatoꝛ oĩu3 totus festiuus occurrit/ et cũ gaudio eã ĩ thꝛono colloca-uit. Alias aũt quomodo ĩple uisse credit: quod in lege ipse pꝛecepit Honoꝛa patrẽ tuũ et matrem tuam. Lectio. iii.

Quod patrẽ honoꝛificauit ip̃e sibi testis est: cũ ad iudeos ait. Ego gloꝛiã meã nõ que-ro: sed honoꝛifico patrẽ. De matre vero euangelista cũ re diret a nazareth ait. Et erat subditus illis. Tu aũt dñe.

In oc. assũ. b marie ad i. vs̃ sup p̃s. hec sola ã. Tota pul. p̃. Dixit dñs Et ceti p̃i de sctã maria. ca ℟ ⁊c. oĩa fiãt sicut ad p̀mas vs̃ ĩ p̀ma die/ cũ ista orõe. Venerãda no. Mẽo de mar. timotheo ⁊ simpho. oꝛ.

Auxilium tuum nobis domine placatus im-pende: et intercedentibus bea tis martyꝛibus tuis timo-theo et simphoꝛiano: dexterã

tuam super nos tue propicia cionis extende. Per dominū Ad mat. ix. l. fiāt. Inui. trip. tota cātet hystō. sicut ī pma die: preter. ix. Rm. quod erit Candida virginitas. Lcō. i.

Beata vgo maria cūctis tāto venerabilior quāto gloriosior: et quāto vtute altissimi extollit ad sublimia tāto clarior resultat ī glia Plena siquidē grā/ plena deo: plena vtutib9 nō pōt possidere plenius gliam claritatis eterne: quā plenissime accepit: vt mater fieret saluatoris. Lctō. ii.

Eam nāq viderūt oēs filie syō/ et beatā dixerūt: et regine laudauerūt eā. Qm̄ tātā eā viderūt: quātā null9 narrādo expleuit mortaliū Quātomagis deū: q̇ talē ac tātā eā fecit vt per eā ipe fieret. Unde dauid? Et hō īquit nat9 est ī ea: et ipe fūdauit eā altissim9 l. iii

Beata igit talis ac tāta natiuitas: btā et supnor ciuiū societas: et admirabilis charitatis eor vnanimitas/ vbi nemo āgelor: nō dico btē vgīs marie/ verūeciā neq alicui9 sctōr īuidēt gliaz sed totū in altero vnusq̇sq possidet: qđ gratis prestatur oībus vt de omnibus et in oībus glorificetur deus honoretur et adoretur ab omnibus. Lctō. iiii

Ubi vo nō sex9: nō etas: nō dignitas gener3: sed meritor q̄litas sola discernit vbi plurimū stella a stella differt ī claritate/ q̄uis oēs ī suo sint ordie suscitādi. Nō sī est alia claritas solis/ et alia claritas lūe et alia claritas stellar vna tn̄ claritas ē q̄ illustrāt oīa l v

Iccirco btā dei genitrix q̄ tātis ī terra pdicat laudib9 nō īmerito credit hodierna die exaltata et glificata quantū nouit ille q̇ eā elegit et sua sapiēcia disposuit oīa. Nō sī in domo pr̄is mei multe māsiones sūt/ credim9 splēdidiorē mr̄i hodie filiū māsionē pstitisse: quā olim edificauit domū subnixā colūnis septē: in qua nimirū domo parāt nupcie ecclīar dei/ et federantur terrenis celestia. Tu. Lcō. vi

In eo nāq vtero vginis spōso īmortali vginitas ꝯsecrat vt sit celeste cōmerciū. Ideo charissime celebrate solēniter vginis festū: q̄ celestē nobis vitā ī terris ońdit. Qm̄ q̇ nō nubēt neq nubent erūt sicut āgeli dei in celo. Nec mirū sī āgelis ꝯparat vginitas q̄ angelor dn̄o federe copulat nupciar. Et sī q̄libet virginitas tātū erigit vt āgelis cōparet multomagis btā et gliosa virgo q̄ singulari cōmēdat puile

gio: et immenso ditat merci
monio. Tres. ultie. l. de expo
sitõe euãgelii. Intrauit iesus.
et legant sicut in prima die.
Tamen si dñica fuerit legat
euãge. vtš. in dñica infra oc.
qꝛ nõ debet omitti. Ad laud.
oẽs añe dicãt. Cap. ⁊c. sicut ĩ
pma die. Mẽo de martyrib⁹
Orõ. vtš. Ad pmã ⁊ ad alias
horas/ eciã ad scdas vš oĩa fi
ant sicut in dñica infra oc. cũ
mẽo. ad scdas veš de sancta
ebba virgine non martyre.
Si octa. assumpcionis in sab
bato ꝯtigerĩt vltime ves. fiãt
de oc. ⁊ mẽo de dñica sequẽte
scꝫ post mẽoriã de martyrib⁹
Et in dñica erũt ves. de sãcto
bartholomeo ⁊ mẽo de dñica
sub silẽcio. scꝫ post mẽo de sã
cto audoeno. Nota ꝙ qñ assũ
pcio. natiui. purifica. cõcep. ĩ
sabbõ cõtigerĩt/ nichilomin⁹
fiat ꝯmẽo ĩ aliqua fer. eiusd.
ebdo. si ferie pcedẽtes a festo
ix. lect. vacauerĩt. Et notãdũ
est ꝙ qñ fe. simplex. ix. lect. in
fer. vi. cõtige. hñs primas vš
scde ves. erũt de sancta maria
Itẽ quarta et. vi. fer. et sab.
quatuor tẽpoꝝ per totũ ãnũ
excludit ꝯmemo beate marie
Nota ꝙ cõmemo. beate ma-
rie et cõmemo sancti loci fiẽt
cũ regimine chori scꝫ cũ trib⁹
lec. tãtũ nõ habentes secũdas
ves. sed pmas tm̃/ quas nõ ĩ-
pedit festũ simp. nisi sit festũ
duplex. Et tũc qñ ꝯmemora-
cio beate marie impeditur fit
solẽnis memoria de sãcta ma
ria cũ hac. ãn. Sub tuã ꝓtecti
cum. V⁹ et orõ pro tempore.
¶ Sctẽ ebbe vgi nõ. mar. orꝫ

D A q̃s dñe btẽ ebbe vir
ginis tue precibus ca-
stã tibi exhibere seruitutẽ: vt
per te in celis dignã possim⁹
habere mercedem. Per dñm.
Ad mat. ix. l. fiant. Lcõ pma.

E Bba virgo gloriosa sã
cti osvvaldi northũbrie
regis soror vterina que cum
suis septem fratribus in ter-
ra scotoꝝ exilio religatis et
a donaldo brek scotorum
rege/ reuerenter cum rege/
osvvaldo fratre et fratrib⁹
recepta et nutrita. Et sicut
fratres sui cum multis aliis
ita ⁊ ipa a scotis fidem xpi re
cepit. Beata igitur ebba vir-
go: gloriosos intuens exitus
fidei regnũ mundi et omnem
ornatum seculi cum flore iu-
uentutis contempsit propter
amorem filii dei quem mun-
do corde et casto corpe q̃siuit
in quem tota mẽte credidit ⁊
deuocione dilexit. Tu. lc. ii.

A sãcto etenim fynano na-
cione scoto lindisfarneñ epõ
sancte conuersacionis vela-

mẽ accepit dñicam nobilitati seruitutẽ et spiritualẽ diuiciis pauptatem spontaneam preferebat Claris siq̃dẽ exorta natalib9 mundũ fide forma et moribus ac sexum fragilem vicit et virtutib9. Et vt liberius contẽplacioni se daret oratoriũ in vertice cuiusdã montis secrete et quiete condidit vt nichil carnalis oculus ĩ eam intueri queat in quo eciã monticulo fõs amenissim9 ad dicte virginis consolacionẽ vnde eciam sitim extinguere solebat emanauit ꝫ in presens fluere non desinit. Tu autem. Lectio. iii

Ad quã eciã virgo nobilis etheldreda elyensiũ nũc glia tante magistre rudimẽtis se subdidit et beat9 pater cuthbertus qui licet ab infancia consorciũ mulierũ vitauerat eius audire colloquia consueuit. Obiit autem beata ebba ante memoratũ patrem cuthbertum quatuor ãnis precurrens ad celeste regnũ et sepulta est ĩ suo monasterio colludi dicto ꝙ postea propter incuriam inhabitãcium destructum est et sepulcrũ eius multis annorũ curriculis remãsit incognitũ. Tu. Lcõ. iiii.

Tandem disposiõne diuina a pastoribus repertum est et per priorem et conuentũ monasterii de Coldinghaz iussu et reuelacione eiusdem sancte virginis apertum est lintheum in quo corpus eius inuolutum fuerat cum reliq̃iis suis integrum reperierunt. Quod fratres cũ summo cleri et populi tripudio in ecclesia sãcte marie de coldĩgham transtulerũt et collocauerũt oratorio vero eius penit9 destructo. elapsis ĩterea aliquot diebus in somnis cuidã nomine henrico virgo venerabilis apparuit et oratorium sibi in illo loco edificare iussit. Tu autem. Lectio quĩta.

Cũq; hoc semel et secundo per visionem admoneret ꝫ ille ex aliorum incredulitate ꝫ cordis duricia neglexerat adiecit virgo predicta dicens nisi hec feceris condignã tui cõtemptus vlcionẽ experieris ꝙ et factum est. Nam repente cepit in summam inopiam cadere Unde ad mentem reduxit qualiter virgo oratorium sibi construi mandauit vile quidem materia conditum: sed celeste v̾tute signoꝝ et miraculorum frequẽcia claruit vbi et egroti sanitatis beneficia et fideles sue peticiõis cõsequunt̾ desideria. Tu. L. vi.

Facta autem est hec reuela-

cio de loci hui⁹ reedificacio-
ne Anno dñi millesimo cēte-
simo octuagesimo octauo va
ria quidē miracula in illo lo
co contingūt Unde virgo q̄-
dam iuuencula marlini filia
prima fantastica vexacione
demonū ita delusa ē vt vni⁹
oculi visū auris vnius audi
tum lingue penit⁹ quindecim
dieb⁹ pdidit officiū: ad orato
riū memoratū deducta est vt
si diuina pietas permitteret
virgo virgini salutē optatā
conferret. miroqꝫ modo cum
noctem vigilando in eodem
oratorio duxerat graui som
no oppressa super altare co-
lumbam niueam stare cōspe-
xit que statim līgue soluit vī
culum et euigilans ab omni
infirmitate se reperit solutā
Tu. Lectio. vii. De exposici-
one euangelii Simile est re-
gnum celorū. Ceteraqꝫ omia
de cōi vnius virgi. nō mar.
¶ Sancti bartholomei apo
stoli duplex festum ad p̄mas
vesperas et ad matuti. dicat
Bartholomee Hymn⁹.
celi syd⁹ aureū: milies
supra solis iubar radiās: eri
ge mentes nostras polo tur
bidas: egrasqꝫ nostras sana
cōsciēcias. V. Annue christe
Omnipotens sem Oro.
piterne deus: qui huius
diei venerandam sanctamqꝫ
leticiam ī beati bartholomei
apostoli tui festiuitate tribui
sti: da ecclesie tue quesumus:
et amare qd̄ credidit: et predi
care quod docuit. Per dñm.
Ad primas vespe. et ad matu
ti. fiat memo. de sācto audoe
no epō et confessore. Oracio.
Deus qui perennē glo
riam sanctissimi con-
fessoris tui audoeni anime cō
tulisti: tribue quesumus eius
nos apud te ita patrociniis
adiuuari: vt cum eo vitā pos
sideamus eternam. Per. Ad
matutinas nouem lectiones
fiant Lectio prima.
In inferiorem indiā ve-
niens apostolus dei bartho-
lomeus: ingressus est templū
in quo erat idolum nomine
astaroth: et quasi peregrinus
ibi manere cepit. Manēte igi
tur ibi apostolo: nulla demō
dabat responsa: nec alicui ex
his quos leserat: poterat sub
uenire. Templum vero erat
plenum de languētibus. Tu
autem. Lectio secunda.
Ecce exerunt ergo ad a-
liam ciuitatem: vbi alius de-
mon colebatur. Querentes
cur deus eorꝫ nō dabat eis re
sponsa. Respondit demon.
Quia presente apostolo dei
bartholomeo loqui non au-

det Dicūt ei Quis est iste bar
tholomeus? Qui ait. Amic9
est dei oīpotentis: et ad hoc ve
nit in istā puinciā: vt omnes
deos indie euacuet. Tu. c. iii
Cumqꝫ reuertentes beatum
apostolū quesissent p duos
dies: quidā plenus demonio
clamauit dicens Apostole dei
bartholomee: incendunt me
orones tue. Cui apłus dixit
Obmutesce et exi ab eo: et sta
tim liberatus est homo. Qđ
cū audisset rex polimius: mi-
sit ad eum: vt veniret et sana
ret filiā suā lunaticā. Le. iiii.
Perrexit igił apłs dei ad re
gem Et videns puellā cathe
nis constrictā: iussit eā solui
dicens Soluite eam et leuate
et reficite: et cras ad me redu
cite. Fecerūt autē ministri si
cut iussit apostol9. Quo facto
non vltra vexauit eam demō
Tunc iussit rex preciosa mu-
nera dari apostolo: sed non
potuit inueniri. Tu. Lectio. v
Cumqꝫ transisset nox: et au-
rora assurgeret: apostol9 so-
lus soli regi apparuit in cu-
biculo suo clausis hostiis: ei
dicens Quare quesiuisti me
cū muneribus terrenis/ qbus
non indigeo. Lectio sexta.
Scire te volo: qꝫ dn̄s noster
iesus xp̄s misit nos in omēs
puincias/ vt demones q ī sta
tuis sunt expellam9: hoīesqꝫ
qui eis credunt cōuertamus
Si autem credideris: et bapti
zatus fueris: demonē qui vo
bis dabat respōsa faciā vos
videre. Rex autem hoc se fa-
cturū fideliter pmisit. Lc. vii
Altera igitur die sacrifican
tibus cultorib9 idolorū apo-
stolo et rege presentib9: cepit
demon clamare dicens Ces-
sate miseri sacrificare michi:
ne peiora paciamini q̄ ego: q
cathenis igneis ab angelis ie
su xp̄i religatus sum. Tunc
iussit apostolus demonē exi-
re: et simulachrū cōfringere.
Exiens igitur ingēs (Lc. viii.
egypcius nigrior fuligine cō
minuit simulachrū. Quo vi-
so rex polimius cū vxore et fi
liis: ac omni populo ciuitatꝫ
baptizatus: cepit a ppło adhe
rere. Quod cū pontifices ido
lorum ad astriagez regez fra
trem polimii maiorē conque
rendo nūciassent/ misit cum
eis nuncios qui apostolū vin
ctum ad eū perducerēt. Lc. ix.
Cui rex ait Sicut fecisti fra
trem meū relinquere deos su
os et credere deo tuo/ ita faciā
te relinquere deū tuū/ et crede
re deo meo. Cui apłus ait Si
hoc poteris facere deo meo/
qđ feci deo tuo poteris me ad
sacrificiū prouocare Si autē

ego deos tuos cōminuā: & tu crede deo meo. Interea nūciatū est regi deū suū corruisse Iratus rex iussit apłm decollari. Cetera de cōi vni⁹ apłi Memo. de scto audoeno. oro vts. Ad scdas ves. R. Ciues apłoꝝ. Cetera vts. ¶ Sācti irchardi epi et cōfessorꝭ. Oro

Omnipotēs & misericors deus qui p fidē tui pōtificis irchardi pictos a gallorū seruitute liberasti: concede oībus eundē deuote querentibus ab omni inimicorū fraude et eterna dāpnacione liberari. Per dñm. Ad matutinas ix. lectio. fiant. Lcō. i.

Inter barbaras et indoctas gētes oriūdus fuit beatus irchard⁹ in tolmaid in kincardin oneyll q̄ sanctā et celebrem a puerili etate incepit vitam continue scelerator ū ac nephandorum hoīm mores & vicia reprehendens detestansq̧ ac abhominabiles habuit deiq̧ preceptis semper inherens in ieiuniis et vigiliis & oracionibus suā carnem afflixit. Tu. aūt. Lectio. ii

Audiens autē sanct⁹ ternanus beati irchardi vitā & mores fore laudabiles et ab eodem in sacerdotē ordinat⁹ suis causantibus prerogatiuis quo ad sua iurisdictiōalia exercenda & gubernanda beatum irchardū prout merito ī coadiutorem et penitenciariū per vniuersam eius puinciā elegit qui in huiusmodi officio exactissimā diligenciā exhibuit. Tu autem. Lectio. iii.

Post paucos autē dies beato gregorio vniuersalis ecclesie sedem regente: romā peciit Cognito de tanti viri sanctitate: beat⁹ gregori⁹ ipsum irchardū maximo cū honore ī epm consecrauit qui nō min⁹ in virtutib⁹ et sanctitate oībus in morū honestate p̄bēs exemplar perseuerauit Tandem primo a scto papa facultate et bñdictione obtētis ad scociam reuersus est Lcō. iiii

Rediēs autem sanct⁹ irchardus per pictauiā: pictos multum p gallos vidit subiugatos & in seruitutem redactos pietate motus de eorū aduersitate humilis ɔsultor p triēniū ibidē morā traxit. Cuius sanctitate. prudēcia. fide et oracione dictā pictauiensē gētem in pristinā libertatē reduxit et liberauit. Lectio. v.

Quibus peractis eo egrotāti a deo humiliter postulauit se nō visurū mortē donec ppriā patriā vn̄ regress⁹ est videret iter cōtinuando p ptes anglie & scocie paulisper p̄di

cando vsqꝫ ad cōgeriē ī mōte de kincardin oneyll in scocia ꝑuenit vbi honorifice a suis patriotis recept9 est. Ipse vo dei sanct9 ei9 mortē appropī quare intelligēs et peticionē a deo sibi ꝓmissā īpletā fuisse suis ministris precepit vt eo viā vniuerse carnis ingresso suū fun9 ī quadā biga ponere tur ꝛ stricte mandauit vt vbicunqꝫ dicta biga q̇esceret: suū corpus ibidem sepeliri iussit. Hoc facto deo aīam cōmēdā do de hoc medio sublat9 ē. l. vi

Deīde ministri eiusdem viri scti sicut eis iussū fuerat cor p9 exanime ī biga rotaꝝ leua uerūt: quo facto biga cū cor pore vltro et sponte nullo mouente se vltra dee fluuium ī satis notabili distancia vbi nūc īsignis ecclia q̄ kincardin dr̄ cōstruit mouebat. Ac ibidē īmobilis ꝑmāsit Demū corp9 de p̄fata deponentes biga ibidē digno cū honore dederūt sepulture qd̄ ī presens vsqꝫquo req̇escit Lec. vii de expōne euāgelii. Homo q̇dam. ꝑegre ꝛc cetera oīa de cōi vni9 ꝓfes. ꝛ pōti. ¶ Sācti malrubii marty. ad veš. p̄i feriales ān. ꝛ cap̄. de cōi vnius mar. R. Beatus vir qui suffert. ān. Sctē malrubie martyr xp̄i glriose adesto nr̄is p̄cibus pius ꝛ ꝓpici9 vt tecū ī gloria letemur ī celestib9 p̄. Mgt

Infirmitatē nr̄aꝫ Oro. respice oп̄s de9: vt quos pond9 ꝓprie grauat actionis beati malrubii martyris tui gloriosa nos ꝓtegat īntercessio. ꝑ do. Deinde fiet mēo. de sctō rupho marty. cū hac ān. Iste sanct9 ꝓ lege dei sui. V9 Posuisti dn̄e. R. Coronā. or

Adesto dn̄e supplicacionib9 nr̄is: vt bti ruphi martyris tui īntercessionibus cōfidētes nec minis aduersāciū nec vllo cōturbemur incursu. ꝑ do. Ad matut. ix. lec.

Malrubii martyr Le. i. xp̄i trāsitū de mūdo celebraturi dignis cū laudib9 ei9 ꝓmemoracionē ī hymnis psallēdo ꝛ cāticis trāsigem9 et ob dei reuerēciā diē p̄sēteꝫ diligēter decorare studebim9 Nec vr̄as subterfugiat scītates hūc quē colim9 virū sub regula et habitu monachali lōgos vite sue ī calamitate ꝛ miseria triuisse dies. Fidei incredulos ac gētiliū paganos suis doctrina ꝛ p̄dicaciōe ad religionē quā ꝓfitemur xp̄ia

Sed ne (nam ꝓuertēdo. l. ii. dies p̄clara illa de qua locuti fuim9 absqꝫ miraculoꝝ per dei virū gestoꝝ narracionis ea paucis taxādo vbi pluri-

ma q̄ tempus patit angustia fuerit declarabim⁹ Nā cum nōnulli malaꝝ cogitacionū viri de norwagii regniculo nauigio rossie cōfinib⁹ appli carēt: beatū audiētes malru biū alienā ab eoꝝ gentilitate fidē p̄dicātē sanguinolētas in dei vnctū intulerunt manus ac gladios de vaginis ex trahētes funestos beatuȝ dei virū tanq̄ agnū mālsuetū et piū p xp̄i noīe paciētē crude lius q̄ enarrari posset pcusse runt et vulnerauerūt: et tāq̄ mortuū ī cāpis siluestrib⁹ ca nib⁹ ⁊ auib⁹ deuorādū reliq̄runt. Beatū itaq̄ cor(lc. iii. pusculū p triduū semiuiuū ī cognitū pp̄lo iacebat Attamē p angelos dei cōtinua ꝯsola cione et visitacione a multis visū ē associatū Loc⁹ tñ vbi corp⁹ exanime incubuit fulgore nimio coruscare plibus appuit q̄ illic veniētes beatū malrubiū ī agone laborantē repierūt sȝ eo sāguine ⁊ corpo re iesu xp̄i īmaculati agni pticipati dñm laudādo cū scā paciēcia ⁊ senectute bona ī sa ta decessit corpusq̄ ad basilicā q̄ a vulgo dr̄ appillcroce trāsferri ⁊ ibidē tradi sepulture mādauit. At ne sanguis btī martyrꝫ p̄ciosus ī terram effus⁹ absq̄ veneracione reli

queret Illo ī loco in honore martyrꝫ nr̄i sacratissimi ex in ciso robore satis reuerenter extructa ē capella q̄ postea in parrochialē erigit ecclīam q̄ in p̄sēs vrquhard ab illi⁹ ter re incolis vocitat. Tres med lc. de scō rupho marty. cū R. Russus pa (de ii. noc. lc. iiii. trici⁹ ⁊ excōsul ducatū agebat rauēne: cui⁹ vnica filia īfirmabatur. Qui audiens de no mine appollinaris sacerdotis: misit ad eum rogans: vt veniret et sanaret eā. Lec. v. At vbi ingressus est domuȝ cum clericis suis: statim defū cta ē puella. Cui ruphus ait Utinā in domum meam non introisses. Tu. Lec. vi. Beatus appollinaris ait rupho. Cōfidēter age pa trici: ⁊ modo cognosces virtutem dñi nr̄i iesu xp̄i. Cūq̄ orōnē ad deū fudisset: ait ad eam. Surge et confitere saluatorē tuū. Que ptinus sur gens clamauit dicēs Magn⁹ est de⁹ quē predicat appollinaris: et nō est ali⁹ preter eū. Baptisata est igit puella cū patre et matre et familia pro miscui sexus aīe trecēte trigīta quatuor: cum multis aliis ex paganis. Tu autē. Lc. vii. Interī pp̄lo alia q̄pplīma ꝯtīgebāt fieri miracla dani ad

uers⁹ īsulanos bella mouētes ad p̄fatā eccłiaȝ de appilcroce nauigio terrā illā vi ⁊ armis expugnādā ⁊ dep̄dādā arripuerūt: Vn̄ q₂ fre circūuicine p sena a dicta eccłia miliaria ī munitatis btī viri merit͡ȝ gaudet p₂iuilegio eādē a quibuscūq₃ min⁹ iuste dep₂edari minime pmittit dani Vo de p₂emissis cercio₂ati dei vindictā nō fo₂midātes ī btī malrubii cōtēptū sacerdotib⁹ et aliis eccłie mīstris ī obp₂ob₂iū datis victualia et aīalia cū q̇b⁹ sese sustētare deberēt vi ⁊ palā abstulerunt et rapuerunt atq₃ licet ciboꝝ inedia astricti fuerāt (iusto dei iudicio) suis cū rapinis nauib⁹ festinarūt Nā cū tāta p̄hibuit mo₂a q̄ illo ī territo₂io mādūcare nec bibere potuerāt velisq₃ extēsis mare minime agitato vētis sed trāquillo p̄spero vt apparuit cursu nauigātes vidētibus cūctis eosdē mare oēs simul ꝯsūpsit ⁊ exso₂buit. l viii

Dehinc dū p̄fati insulani cōtra rossēses q̇sdā veteres excitarēt inimicicias cogitauerūt qualiter in eos vindicarēt inito eoꝝ cōsilio ī magna viroꝝ copia cōgregati ignorātib⁹ rossiis qui cū in eccłia beati malrubii de contan annuā sc̄i viri celeb₂arēt solēnitatē insulani clā noctis sub silencio eosdem insidiarunt atq₃ igne eccłiam p₂efatā incēderūt in qua plusq̄ centeni xp̄iani viri ⁊ mulieres ferro et igne extincti sūt qđ facin⁹ deus ipse glo₂ios⁹ q̇ sāguinis innocēciū aspersionis est vlto₂ impunitum nō permisit. Nā cū quibusdā illo₂ū occiso₂ū parētibus beat⁹ vir apparuisset in somnis rossii in b₂eui aggregati sūt numero verū q̄q̄ insulani illis fo₂ciores ⁊ pocio₂es fuerīt nichilominus dei et beati viri freti auxilio rossii: īsulanos illos ita cōpescuūt et gladio pdomuerūt q̄ de quincētis armatis triginta vix viri euaserāt q̇ eciā serui hostiū et deditícii effecti immo oēs tanq̄ nō videntes stupo₂e fo₂midinis perculsi sūt et a pluribus aduersariis beatus vir baculū gestans manu visus est. Lcō. ix.

Sacerdos quidā parrochialis inter diuina celeb₂āda solēnitatē beati marty₂is malrubii suis parrochianis a seruilibus obseruādā seruiciis p₂ecepit parrochiani aūt illi quia autūnus instabat grana vsq₃ ad vesperā nō obstāte metebāt pauloq₃ ante singule dom⁹ metēciū sponte igne accense sūt verū quidā deuo-

tus diē martyris solēniter ce lebrabat in diuinis. Ita cō- tigit ꝙ singule domus incen dio cōsūpte sūt illius deuoti viri domo que aliis domib9 cōtigua fuerat tātū excepta. Et cū illi messores domesti cas suas res de eisdē domib9 aduers9 vētū extraherēt sicut fecerat iste deuotus. Uentus vero in aliā versus est regio nē: et res ille que premitus a vento salue fuerint igne ad- uersāte similiter exhauste sūt Rebus illius viri aliis in me dio admixtis integre perma nētibus. Tu autem domine.

¶ Sācti augustini epi et ꝯf. atq doctoris dup. festū. ix. lc. Oīa fiāt de cōi vni9 ꝯfessoris et pōti. cū caplis vni9 ꝯfes. et doct. Capm. Dedit dñs. Or.

Deus qui beatū augu- stinū ecclie tue ī exponē dis scripture sacre mysteriis doctorē catholicū ꝓuidisti: da nobis eius sēper et doctrinis in strui et orōnibus fulciri. p d

Mēo. fiat ꝑuatim de sctō her mete martyre. Ad primas vš et ad matuti. cum hac orone.

Deus q̇ beatū hermetē martyrē tuū virtute cōstācie in passione roborasti ex eius nobis imitacione tri- bue ꝑ amore tuo ꝓspera mū di despicere: et nulla eius ad uersa formidare. Ad mat. l. i

Ex ꝓuincia africana ci- uitate carthaginēsi ho- nestis parētibus et xpianis beat9 augustin9 ꝓgenitus est Qui magna diligēcia secula ribus lrīs eruditus: oīb9 libe ralibus sciēciis imbuitur. l. ii

Grāmaticā igiť prius ī sua ciuitate/ et rhetoricā ī cartha gine docuit. Et postea apud mediolanū scolas rexit ī illa vrbe. Tūc sāctus ambrosius epatū tenebat per cuius do- ctrinā augustinus ab erroris via conuersus credidit et ba- ptizatus est. Tu aūt. Lcō. iii.

Placuitq ei ꝑcepta gracia scolasticis quos rhetoricā do cuit renūciare/ et ad africam ꝓpriā domū remeare. Post trienniū igiť adeo viuebat in bonis operib9: ⁊ de his q̄ de9 sibi reuelabat/ presētes et ab sentes sermonib9 ⁊ libris do cebat. Factū est aūt vt sancto valerio epo iubēte presbyter ordinaretur. Tu. Lectio. iiii

Ordinatus igitur in mona- sterio cū seruis dei secūdū mo dū et regulā a sctīs apostolis cōstitutam/ viuere cepit. Sā- ctus vero valerius ordina- tor ei9 vir pius et deū timēs apud primatē epm suū secre- tis lrīs egit/ vt in loco suo in eadē ecclesia augustinus or-

dinaretur eps. Qui tūc mul-
to instācius ac feruēcius ma
iorecꝫ auctoritate verbum sa
lutis eterne in dñi predicabat
ecclesia. Tu aūt. Lectio. v
QUi eciā sane dicere post
pceptū baptismū ↄsue
uerat xpianos vel sacerdotes
absꝫ digna et cōpetēte pnia
exire de corpore nō debere: qd
et ipse fecit vltima q̄ defūct⁹
est egritudine. Btō igit vale
rio ceterisꝫ coepis id poscen
tibus: sctūs augustin⁹ licet ī
uitus est eps ordinat⁹. Uixit
aūt btūs augustin⁹ ānis sep
tuagīta sex: ī clericatu autē
vel epatu annis fere quadra
ULtima (gīta septē. l. vi
vo egritudīe lecto suo
recūbēs septē psalmos peni
tēciales corā se rescriptos hē
bat Quos intuēs legebat: et
vberti ac iugiter flebat. Sed
ne ciuitat; sue ruinā videret:
tercio obsidionis ei⁹ mēse qn
to kalendas septēbris migra
uit ad dñm. Tres vltie lc. de
expōne euāgelii Uos estis sal
terre. qre ī cōi vni⁹ ↄfes. ꝛ doc.
Ad. ii. vs de sctō augustio oīa
fiāt de cōi vt pdictū ē. ℟ Sā
cte augustine xpi. ℣. O sctē au
gustine. Ad has vs. fiat mēo.
solēnis de sctō iohāne bap. ā
Misit herodes rex manus ac
tenuit iohannē ꝛ vinxit eū in
carcerem qr dicebat ei: nō li
cet tibi habere vxorē fratris
tui. i. ℣. Glīa ꝛ honore corona
SAncti iohā- (sti. Oro
nis baptiste ꝛ martyr;
tui dñe qs: venerāda festiui-
tas: salutaris auxilii nobis p
stet effectum. Per. Memoria
fiat solēnis de sancta sabina
virgine ān. Simile ē regnuz
BEate sabine vgi- (Oro
nis tue et martyr; dñe p
cib⁹ confidentes: qs clemen-
ciam tuā: vt eius meritis ꝛ p
cibus ad eterna gaudia pue-
nire valeam⁹. Per. Ubi vero
dedicata est ecclesia in hono
re decollacionis sancti iohā
nis baptiste: si fes. fuerit du-
plex hoc modo fiant vesp de
eo. Sup psal. ān. Perpetuis
nos dñe sancti iohannis bap
tiste tuere presidiis ꝛ quanto
fragiliores sumus: tanto ma
gis necessariis attolle suffra
Egiis. Psalmi feria. Cp
Expectacio iustorū leti-
cia: spes autē impiorum peri
bit: fortitudo simplicis via
dñi: et pauor his qui operan
tur malum. ℟. Perceptūrus
hym⁹. Martyr dei qui vnicū
℣. Gloria et honore. ān. Mi-
sit herodes rex manus. p Ma
gnificat. orō. Sancti iohan-
nis bapti. vts. Ad scdas ves.
de sancto augustino Mēo. de

scõ augusti. solenni. fiat cũ hac ãn. Iste est qui ꝟ. Iustus germina. Orõ. vtš. et tunc fi at memo. de sancta sabina ꝑ̇uatim. ¶ In decollacione be ati iohannis baptiste. Ad ma tuti. Inuitato. Regem p̃cursoris dominũ Venite adoremus. psal. Venite. hyꝰ. Martyr dei. In primo noctur. ãn Interrogatus iohannes ab herode dixit illicitum est fra tris tui coniugem accipere. p̃. Beatus vir. ãn. Iohannes baptista arguebat herodem propter herodiadẽ. p̃. Quare fremuerunt. ãn. Arguebat he rodem iohannes propter herodiadem quã tulerat fratri suo philippo vxorẽ. p̃s. Dñe quid. ꝟ. Gloria et honore. l. i

Adest nobis fratres cha rissimi dies solẽnis quẽ cõsecrauit beati iohãnis bap tiste ⁊ precursoris dñi purpu reus sanguis innocenter pro veritate que christus est ab ĩpio herode profusus martyrio. Qui mirabiliter natus ẽ sed mirabiliꝰ occisus. R. Mi sit herodes rex manus ac tenuit iohannem et vinxit eum in carcerem quia metuebat eũ propter herodiadem. Quam tulerat frĩ suo philippo vxo rẽ. ꝟ. Arguebat herodẽ iohã nes ꝓpter herodiadem. Quã

Natus est in pro- Lec. ii. phetia: in veritate pẽ ptus est. Nascẽdo enim nũci auit saluatoris aduentum: moriendo condẽnauit incestũ et illicitum matrimoniũ Et idcirco carceris obscuritate detruditur: deide maligne muliercule ĩsidiis preuẽ tus capitalem subiit sẽtẽciã R. Iohãnes baptista argue bat herodem Propter herodiadem quam tulerat fratri suo philippo vxorẽ. ꝟꝰ. Hero des enĩ tenuit iohãnẽ ⁊ liga uit eũ ⁊ posuit eũ ĩ carcerem.

Decollatꝰ ẽ (Propt. l. iii beatꝰ iohãnes ĩ quodã castro arabie qd̓ macherõte dicit: ⁊ sepultꝰ est in ciuitate sebastẽ Caput vero eiꝰ in hie rosolymis humatũ est. Tẽporibus ꝟo iuliani: pagani sepulchrũ eiꝰ ĩuadẽtes: ossa eiꝰ dispersert Et iter coligẽ tes cremauert: ⁊ scõs cineres pulueri cõmixtos ꝑ agros et rura dispsert. R. Metuebat herodes iohẽz. Sciẽs eũ vir iustũ ⁊ scm̃ Et custodiebat eũ ꝟꝰ. Et audito eo mlta facie bat ⁊ libẽt eũ audiebat. Sci. Glia. Et cu. In. ii. noc. ã Di cebat enĩ regi iohãnes bapti sta nõ licet tibi habere vxorẽ fratris tui. p̃s. Cũ ĩuocarẽ aña Herodes enĩ metuebat

iohannē sciens eū. virū iustū et sanctū et custodiebat eū. ꝟ. Uerba. an. Audito eo multa faciebat ⁊ libēter eum audiebat. ps. Dñe dñs noster. v9. Posuisti dñe. Lec. iiii

Dei autē prouidēcia factum est quosdā de hierosolymis monachos oracionis illuc causa per idē tēpus venisse. Qui interea mixta ossa que poterant furti cōgregātes ad patrē suū philippū hierosolymitanoꝝ epm detulerunt. Caput vero eius in herodis palacio tempore marciani īperatoris inuētū est a duobus monachis oriētalibus qui venerant adorare in hierosolymis. Et postea pditum in quodā specu in vrna ignobiliter reconditū latuit donec beatus baptista caput suū marcello abbati in eodē specu degenti ostēderet. Quo inuento cepit celebrare decollacionē ei9 quarto kalēdas septēbris. ℟. Puelle saltanti īpauit mater. Nichil aliud petas nisi caput iohānis baptisti: ⁊ cōtristat9 ē rex ppter iusiurādum et propter simul discūbētes. ꝟ. Ait puella mri sue qd petā? at illa dixit. Ni.

In pascha nāq; Lec. v. decollatus fuit: et anno reuoluto post mysteriū dñice passionis cōpletū est. Postea inuentū caput valerius q post iouinianū īperauit pcepit cōstantinopoli deportari. Cu. ℟. Peciit puella caput iohānis baptiste. Quo accepto dedit matri sue. ꝟ. Puelle saltāti imperauit mater: nichil aliud petas nisi caput iohānis baptiste Quo ac. Lc. vi

Cunq; theodosius imperator has baptiste reliquias vellet constantinopolī deferre: amplectens sua purpura thecam in qua sanctū caput erat portans eā ante ciuitatē cōstantinopolitanā septimo miliario recōdidit: ibiq; magnā atq; pulcherrimam edificauit ecclesiā. ℟. Contristatus est rex herodes propter iusiurādū ⁊ propter simul discumbentes noluit eam cōtristari sed misso spiculatore precepit amputare. Caput iohannis ī carcere. ꝟ. Herodes funestus precepit amputare et interficere Caput Gloria Ca. In tercio noc. an. Cūq; ītroisset filia herodiadis ⁊ saltasset et placuisset herodi: ait illi: pete a me qd vis: et dabo tibi. ps. In dño confi. a. Jurauit herodes puelle qcquid enī a me pecieris dabo tibi licet dimidiū regni mei. ps. Dñe qs ha. an. Ait puella matri sue qd

petam? at illa dixit caput io hannis baptiste. ps. Bonū est confi. v. Justus vt pal. Secū dum marcū. sexto capi. In illo tēpore: Misit herodes rex man9 ac tenuit iohannē et vinxit eū in carcere propter herodiadē vxorē phi lippi fratris sui quia duxerat eam. Et reliqua. Omel. vene rabilis bede pres. l. vii. Impletū videm9 i iohāne qd de illo angelus zacharie priusq̄ nasceret predixit. Quia precederet ante deū in spiritu et virtute helye Ambo nāq3 continent viuentes: ambo habitu inculti: ambo i solitudine degentes: ambo p cones veritatis: ābo regis et regine persecucionē propter iusticiam perpessi sunt. Ille achab et iezabel: iste herodis et herodiadis. Cu. R. Misso herodes spiculatore precepit amputare caput iohannis in carcere. Quo audito discipuli eius venerūt et tulerūt corpus eius et posuerūt illud in monumento. V9. Misit rex icredulus ministrū detestabilem: et amputare iussit caput iohannis in carcere. Quo au Querit fortasse Le. viii aliquis q̄s iste herodes quisue frater ei9 que eciā herodias de quib9 ē sermo? He rodes iste qui et iohannē decollauit: et in passione redēptoris nostri pilato assensum prebuit: filius est illius hero dis sub quo dn̄s nat9 est. Cu ius frater philippus herodiadez filiā arethe regis arabuz accepit vxorem. R. Acceden tes discipuli sancti iohannis baptiste Tulerunt corp9 ei9 et sepelierūt illud. V9. Jussu herodis amputatū est caput iohannis in carcere quo audito discipuli eius venerunt Tulerunt. Lectio. ix. Hanc herodiadē idē aretha postmodū ablatā ab eo dedit herodi: eo q̄ ipse maioris eēt potestatis et fame Fa ctū est ergo adulteriū publicū qd sicut pfidis causa fuit pereundi: ita fidelissimo p̄coni nr̄i redēptoris materia fuit triumphādi Qui phibēdo regis iniusti scelera: morte q̄dē iniusta meruit plecti. Sed post mortis gustū a rege iusticie: cui et testimoniū perhibebat: iustā vite perennis coronā accepit. R. Perceptur9 iā vir sanct9 p labore requiem cōstās in cōfessione xpiane fi dei. Subdit collū velut agn9 mansuet9 gladio. V9. Corpore dissolui gaudēs et cuz deo viuere Sub. Gloria. Sub. V Ora p nobis btē io. In lau. ā

Herodes enī tenuit et ligauit iohanē et posuit in carcerē propter herodiadē ps̄. Dn̄s regna. ā. Puelle saltanti īpauit mr̄: nichil aliud petas nisi caput iohānis baptiste. ps̄. Jubila. ān. Dn̄e mi rex da michi in disco caput iohānis baptiste. ps̄. Deus de⁹. ān. Da michi ī disco caput iohannis baptiste: et cōtristat⁹ est rex propter iusiurandum. ps̄. Benedicite. ān. Misit rex incredulus ministrū detestabilē et amputare iussit caput iohannis baptiste. ps̄. Laud. Capl'm. Expectacio. Hymn⁹ Deus tuor militū. V⁹. Just⁹ ger. ān. Misso herodes spiculatore precepit amputare caput iohannis in carcere: quo audito discipuli eius venerūt et tulerūt corpus eius et posuerūt illud in monumento. ps̄. Benedictus. or. Sancti iohānis. Memoria de sancta sabina. oracio. Beate sabine Ad primam. ān. Herodes ps̄. Deus in nomine. Ad iii. ān. Puelle. ps̄. Legē pone. capl'm Expectacio. R. et. V⁹. de cōi vnius mar. ad oēs horas dicuntur. Ad sextam. ān. Dn̄e mi. ps̄. Defecit. Capitulum

Iustus in eternū non cōmouebitur impii autem non habitabunt in terra.

Ad nonā. ān. Misit domin⁹. ps̄. Mirabilia. Capitulum.

Iustus de angustia liberatus est et tradetur impius pro eo. Ad vesperas. ān Herodes enī. psal. feria. cap̄z Expectacio hy⁹ Deus tuor. V⁹. Justus germinabit. ān. Accedētes discipuli beati iohannis tulerūt corpus ei⁹ et sepelierunt illud. ps̄. Magt. or. vts̄. Scti fiacrii abbatis ad ves̄. ps feriał. Capitulū. Justus cor. R. Uir israelita hy⁹ Iste ɔfessor. V⁹. Amauit eū dn̄s. ān. Magnificauit sāctū suū dn̄s et dedit illi sciencīā sāctor vt cōsūmarent in bonis opa ei⁹ et pax dei sup eū in eternū. p̄. Mḡt. Oracio.

Misericordiā tuā domine nobis quesum⁹ īteruenīēte beato fiacrio cōfessore tuo clementer impende et nobis peccatoribus ipsius ꝓpiciare suffragiis. Per dn̄m. Mēoria tm̄ de sāctis felice et adaucto martyribus. ātipho. Gaudent in celis. V⁹. Letamini in domino. Oracio.

Maiestatem tuā domine supplices deprecamur/ vt sicut nos iugiter sanctorū tuorum felicis et adaucti cōmemoracione letificas: ita sē per supplicaciōe defēdas. Ad matutinas. Inuitato.

In confessione laudis adore mus dominum. Qui stola glorie confessorem suum de corauit fiacrium. psalmus Ue nite. hymnus. Iste confessor. antiphona. Uie viri sancti vie pulchre et omnes semite eius pacifice quia lignum vite aprehendit psalmus Beatus vir. antipho. Semitas iusticie viasque sanctorum cu stodiens vir bonus cursum vite in pace consummauit. psalmus. Quare fremuerunt gentes. aña Benedictio domini sup caput iusti memoria eius in secula seculorum. psalmus Domine quid. v9 Amauit eum. Lectio prima

Beatus fiacri9 heremi ta magnificus i melde nensi territorio sub sctissimi faronis epi protectione insistes inumeris apud deum vigebat virtutib9. Eo igit tpe beatus fiacrius sctum faronem vt eum consociis gratia hospi talitatis reciperet expeciit. Tu aut. R. Prima virt9 vi ri habit9 corpor sui quod ita cōposite et vno semp modo agebat. Ut nil apareret i eo quod posset offēdere intuentes. v Totum in eo discipli natū totū virtutis pfectiois forma Ut in. Lectio secūda

Cuius peticioni piissimus pater libentissime ānuens qp diu vellet secū manere con cessit: quem intuens episcopus primo inqt carissime ori ginis patriam et tue etiā mē tis effectū ac causam que tue prie recessionis causa fuerit innotescere cupio. Et si cōsilium locutione vel actu prebere queo toto nisu libere tibi donabo. Tu autem. Rm. Uirtute multa et sciencia pre ditus sanctus dei proximabat dignitati sanctorum.

Cuz fructu operum preferēs celestis sapientie verba. vsus A puericia requesiuit auctorem vite et animum dedit ad eloquia dei Cum fructu operum. Lectio tercia

Ad hec beat9 fiacrius flexis genib9 gratias agēs respōdit: scocia mi pr michi meis qp progenitoribus originem dedit: sed solitarie viuere cu piens patriam parentesqp fu giens dereliqui: et locū heremi ihabitare postulo et no mine fiacrius vocor. Tu au. Rm Uir israelita. In scdo nocturno antiphona. In pace in idipsum dormiuit et re quieuit adeptus est in secula seculorum. psalmus. Cum inuocarem. antiphona. Consurgens diluculo quesiuit bo na pater sanctus quasi flo-

rens liliũ germinauit verba mea. ãn. In testamẽtis stetit semẽ illius et vsq; in eternuz pmanebit glia eius. p̃s. Dñe dñs nr̃. V Iustũ deduxit. l iiii

Qua ex re tuã almificã paternitatẽ efflagito vt si ĩ hui9 ep̃opatus ptibus locellũ quẽ piã nemorosũ adesse cõsideras: quo sacris oracionibus insistere queã michi indulgere nõ deferas. R. Opera scti viri velut sol in cõspectu dei Et oculi ei9 sine intermissione respiciebãt in vias ei9. V9. Non sunt abscondita ab eo testamẽta dei. Et oculi. lc. v.

Hiis auditis beat9 faro gaudẽs effectus ait/ ad eũ habeo vtiq; nõ longe huic. nemus quoddã in rure pprio et hereditorio qd incole brodiluz vocãt ad exercẽdã vitã solitariã vt credo satis ydoneũ Vade ergo et illic morare R Odoriferũ liliũ spergẽs vbiq; viuificũ suauitatis odorẽ Cuius apud nos memoria ĩ bñdictiõe est apd supos pñcia in honore. V9. Fac canẽtes te tante plenitudinis participio non priuari. Cuius. l. vi

Qui gracias agẽs cum illic aliq̃diu moram fecisset vidẽs q amplior ei locus congrueret vt pauperes reciperet et olera herbas et cetera necessaria haberet ampliorem locũ postulauit: quo sibi concesso et q̃tum in vno die fossato propria manu circũdare posset: collato ab epyscopo gracias agens letus recessit. R. Miles xp̃i. de ɔi. In. iii noc. ã Quasi oliua pululans et cypressus in altitudine se tollens sic vir beatus gloriam sãctitatis ascendit. p̃s. Dñe q̇s. ãn. Honorauit deum vir sãct9 in operibus suis et ĩ dilectacione susceptus est ab eo. p̃s. Domine in virtute. ãn. Extulit manus suas sãctus venerabilis dare gliam deo a labiis et in nomine ipsi9 gloriari. p̃s. Domini est terra. V Iustus vt palma. Lectio. vii de exposicione euangelii de quocunq̃ confessore. &c. R. Oliua fructifera ĩ domo dei oleum leticie fouẽs beneficiis coruscãs miraculis. Fac nos eius qua frueris lucis suauitatisq; participes. V. Introisti in potẽcias domini et iã potencior ad impetrandum. Fac nos eius. Lectio octaua

Et facta oracione baculo cepit terram terere que ad tactum baculi obediens q̃tum tangebat arboribus cadentibus fossato circũdabat qd videns mulier epyscopo nunciauit. Et ipsum incantato-

rem dixit: et ne amplius de ligno destrueret. Ex parte eppyscopi prohibuit et eppyscopuz illuc aduenire predixit vir autem dei audiēs mulierem tristis cessauit qui super petram quiescens quasi mollis terra locum dedit que petra in monasterio reseruata eius contactu debiles et infirmi plures sūt sanitati restituti. Tu autem domine. ℟ Beatus fiacrius quasi vas auri solidum ornatū omni lapide precioso fluenta gracie propinauit in populo. Et accepit stolam glorie in consummacionem virtutis. ℣. Factus est quasi ignis effulgens et quasi thus redolens in dieb9 estatis. Et accepit. Lectio nona.

Impetrauit autem sanctus a domīo vt si que mulier monasterii sui chorum intraret sui corporis infirmitatem incurreret quod probatum pluries extitit. Nam mulier quedam hoc probare volens ancillam suam in monasterium impulit que statim videntib9 omnibus vnum oculum amisit. Ancilla vero illesa permāsit videns autem eppyscopus petram concauatam et nem9 funditus subito euulsum intellexit sanctum esse virum et eum feruencius dilexit et familiarius ei adhesit. Deinde plenus spiritu sancto atq; operibus bonis migrauit ad dominum tercio kalēdis septembris. ℟. O q̄ beatus es pie confessor hodie. Nam q; chorus angelorū reuertentem te ad patriam suscepit. Intercede pro nobis. ℣. Securus habitacionem istā reliquisti et vsq; ad solium visitacionis eterne penetrasti. Intercede. Gloria patri. Intercede. p̄. Te deū laudamus ℣. Ora pro nobis. In laud.

Domum tuam (ātipho domine decet sanctitudo in qua tāte frequentatur memoria sanctitatis. p̄s. Dominus regnauit. ān Beatus fiacrius ab infancia spirituz fortitus est bonum per quem erat puer docebilis et amabilis valde. p̄s. Jubilate deo. ā. Suffragāte dn̄o sc̄t̄o fiacrio confessore tuo quesumus infundatur gracia spiritus sācti in corda nostra vt mala euitare valeamus et bonis operibus perfruamur. psalm9 Deus deus meus. ān. Hodie deposito corpore vir hic sanct9 diues meritis penetrauit in sancta similis factus in gloria sanctorum. p̄s. Benedicite. ān. Crescente etate crescebat simul et sapiencia et gra-

cia apud deū et hoīes. ps̄. Lau date. cp̄m. Iust⁹ cor. hy⁹. x̄p̄e. redēptor. ℣. Iust⁹ germinabit. ā. Aue pater gloriose aue iam sydus celeste decorās sia cri celos nos guberna vīcens humū quo letant triūphātes te patronū venerātes. ps̄. Benedictus. orō. vt̄s. ad vs̄. Ad scdas veš. ān. Domū tuā. cp̄ Iustus cor. hy⁹. Iesu redēptor. ℣⁹. Iustus germinabit. ān. Exultet in dño spirit⁹ viri sancti quod mole leuatus corporea totus pergit in deū et adherens illi vn⁹ sit cū eo spiritus in eternū. ps̄. Mḡt

¶ Sancti aidani episcopi et confessoris. Oracio.

Deus qui beatū aidanū confessorē tuū atq; pontificē ad eterne btītudinis gloriam prouexisti: annue q̄sum⁹ nobis famulis tuis ea benigne adipisci in celis/ que strenue militando pdocuit in terris Per dominum nostrum. Ad matutinas nouem ix. lec. fiāt

Lctō. i. Cum sanct⁹ oswaldus rex regnū adeptus esset northūbrorū desiderans totā cui preesse cepit gētez fidei xp̄iane gracia imbui misit ad maiores natu scotorū īter quos exulās ip̄e baptismatis sacramenta cuz his qui secum erant militib⁹ consecut⁹ erat: petēs vt sibi mitteretur antistes cui⁹ doctrina gens quā regebat anglorum dñice fidei dona disceret ac susciperet sacramenta: nec aliquanto tardius quod peciit impetrauit: missus est igitur ad predicandū primo quidā vir austerus aīo: qui cum aliquamdiu genti predicans anglorum nichil proficeret: ad patriam rediens/ in conuētu seniorum q̄ nichil prodesse docendo genti ad quā missus erat potuisset Et q̄ essent homines indomabiles et dure mentis retulit. Ac illi tractatū magnum cum consilio quid esset agēdum habere ceperunt desiderantes quidem genti quam petebant salutē adesse: sed non de recepto quē miserant doctore recolentes Tu autem. Lectio secunda.

Tunc ait sanctus aidanus: Nam et ipse consilio intererat ad sacerdotem eūdem de quo agitur: videt michi frater q̄ durior iusto indoctis auditoribus fuisti. Et non eis iuxta apostolicam doctrinā primo lac doctrine mollioris porrexisti donec paulatim enutriti verbo dei ad capienda perfectiora et ad faci

enda sublimiora dei precepta sufficerent. Quo audito vniuersi qui consedebant ad ipsum oculos et ora conuertentes diligenter quid diceret discuciebant Et ipsum episcopatu dignum ad erudiendos incredulos et indoctos mitti decernunt. Tu autem. Lcō. iii.

Accepit nanque sanctus oswaldus episcopum aidanum summe mansuetudinis pietatis ac moderacionis virum habentem zelum dei Cui locum sedes episcopalis in insula lindisfernensi vbi ipse petebat gaudenter attribuit atque eius ammonicionibus humiliter ac libenter in omnibus obtemperans ecclesiam christi in regno suo multum diligenter edificare ac dilatare curauit vbi pulcherrimo sepe spectaculo contigit vt euangelizante antistite qui anglorum linguam perfecte non nouerat: ipse rex suis ducibus ac ministris interpres verbi existeret celestis Quia nimirum tam longo exilii sui tempore linguam scotorum iam plene didicerat. Tu autem do. Lectio quarta.

Exinde ceperunt plures per dies multos de scocia adire britanniam atque illis anglorum prouinciis in quibus regnauit oswaldus magna deuocione verbum dei predicare et credentibus graciam baptismi quicunque fuerant sacerdotali gradu prediti ministrare. Construebantur ergo ecclesie per loca varia: confluebant ad audiendum verbum dei populi gaudentes dabantur munere regio possessiones et territoria ad instituenda monasteria Imbuebantur preceptoribus scotis paruuli anglorum vnacum maioribus studiis et obseruacionibus regularis discipline. Tu autem. Lectio quinta

Inter alia viuendi documenta sanctus antistes aydanus saluberrimum abstinencie et continencie clericis suis exemplum reliquit Cuius doctrinam id maxime comendabat omnibus quod non aliter quam viuebat ipse cum suis docebat In tantum vita eius a nostri temporis segnicie distabat vt omnes qui cum eo degebant aut contemplacioni sancte meditando deberent aut legendis scripturis aut psalmis dicendis operam darent Sanctus vero eps et doctor anglorum aidanus postquam northumbrorum episcopatum decem et septem annis rexisset in se

nectute sãcta migrauit ad do minũ circa ãnos sexcẽtos tri gĩta incarnaciõis dñice. l. vi Eadem itaqȝ hora felicis de hoc mundo migracionis ei⁹ sanctus cuchtbert⁹ in remotꝫ montibus cõmissorũ sibi pecorũ agens custodiã q̃ et sociis dormientibus peruigil ĩ orõne perdurans: vidit subito fusum de celo lumen medias noctis interrupisse tenebras et angelos dei descendẽtes inter manus eorum animã suã quasi in globo igneo ad celum deferre Quo viso reliquis statim suscitatis pastoribus rem illã mirabilẽ vt viderat indicauit. Addẽs eciã esse aĩam alicui⁹ epĩ aut alterius magne persone vt rei effectus probauit Nam mane facto longe lateqȝ audierunt nũciari sctm̃ lindisfernensis ecclesie antistitẽ aydanũ eadem noctis hora qua ille visionem viderat de corpore assumptũ. Tu autẽ. Lectio vii de exposicione euangelii Uigilate quia nescitis ⁊c. oĩa de communi vni⁹ cõfes. ⁊ põti. ¶Sancti egidii abbatis minus duplex. Oracio.

Deus qui hodierna die beatum egidiuȝ confessorem tuum atqȝ abbatem aulã regni celestis penetrare fecisti: tribue q̃s vt cuius deuote gloriamur meritis: eius nos senciamus confoueri suffragiis. Per dñm. Memoria tm̃ de sãcto prisco martyre. Oracio.

Omnipotẽs sempiterne deus fortitudo certancium et martyrũ palma: solẽnitatem hodierne diei propicius intuere: et ecclesiã tuam continua fac celebritate letari: vt intercessione beati prisci martyris tui omniũ in te credencium vota perficias. p dñm. Ad matu. ix. lectio. L. i.

Sanctus igitur egidius nacione grecus a p̃clarís parentibus originem duxit. Docili quoqȝ puero doctores summos sciencia in breui superanti gracia dei non defuit: eius vitã omni morum honestate pornãs Quadam vero die dũ ad ecclesiã pergeret: cuidã egro tunicã suã tribuit: qua indutus eger protinus sanitatem accepit. Lc. ii.

Quidam eciã a serpente percussus: tumenti cute fatebatur sese mortiferuȝ virus recepisse Quem vir dei fusa orõne: sanitati restituit Quẽdã vero demoniacũ totam ecclesiã in die dñica perturbantẽ: a demonio liberaũqȝ mira ge (uit. lc. iii.

Ista laudũ preconia seq̃-

rentur: ꝓpriā patriā deserens transfretauit mare ⁊ ad quēdā locū iuxta rodanū fluuiū vbi erat antrū iuxta cui⁹ introitū fons pura aqua scaturiebat ꝑuenit. Lectio iiii.

Triennio igiť mãsit hominib⁹ ĩcognit⁹: solis herbis et aqua ꝯtēt⁹. Excepto ꝙ dñs ei quãdã ceruã ꝑpa rauit: q̃ ei lactis alimoniã ꝑbebat Quã venatores regis sagittare volẽtes: virũ dei in brachio grauiter vulnerauerũt. Rex ꝟo hoc ĩtelligẽs: ab eo veniã peciit ⁊ obtinuit. l. v

Cũq; virũ dei rex frequẽter visitaret: monitu eius duas ecc̃ias fabricauit cõgregatisq; ibidẽ viris multis sub regula monachali deo famulaturis Egidi⁹ licet ab inicio renitẽs abbas illis ꝑficitur: nõ multo post sacerdocii diademate honorat⁹. l. vi

Cuius fama ad karoluʒ regem francoꝝ delata. ipsum ad se vocatũ rogauit vt pro se oraret Fecerat nãq; q̃ddã turpe facin⁹ qd nemini vnq̃ nec ipsi sancto ausus fuerat confiteri. Proxima dominica dũ vir sanct⁹ ĩ missa ꝓ iam dicto rege oraret: angelus dñi super altare cedulam posuit: in qua scriptũ erat ipsum regis peccatũ: et egidii ꝓ cibus hoc ei esse dimissũ si penitens tantũ ab illo desisteret. Post hec vir sčtũs ad monasteriũ rediens: cõfirmatis in dei milicia fratrib⁹ monasteriiq; reb⁹ dispositis ĩ dño obdormiuit. Tres vltime lc de exposicione euãgelii. Nemo accendit lucernã Cetera de cõi vni⁹ confes. et abba. cũ memoria de sctõ prisco. vts.

Trãslacio scti cuthberti epi. Oracio.

Presta nobis q̃s oĩps ⁊ misericors deus: vt qui beati cuthberti confessoris tui atq; põtificis translacionis diẽ veneramur per ipsius suffragia pietatis tue sẽp beneficia cõsequamur Per do. Ad matu. ix. lc. fiant de alio festo nisi facte fuerãt in xl. tũc fiant hic tres lec. de cõmuni ⁊ inuitato. dup. ⁊c. de cõi vni⁹ confesso. et põti. Si hoc festũ non celebratũ in xl. in dñica euenerit differatur ĩ crastinũ: ⁊ tũc ad primas vš. de sctõ cuthberto fiat memo. de sctõ bertino abbate ãn Similabo. ꝟ. Iustũ dedux. orõ. Oĩps sempiterne deus. Et tũc fiant medie lec. de eodem videlicet Egregius vir dei. cuʒ ꝟ. et ℞. de. ii. noc. vni⁹ cõfes. et ab. Et post ꝑs. Bñdict⁹ fiat de eo mẽo. cũ hac ã Iustũ dedu. minor: q̃re hãc ãnaʒ in

laud. vni⁹ ɔfe. ⁊ ab. ℣. Iust⁹ Ut palma orō. vts. ¶ Sācti O (bertini abba. Orō. Onipotēs sempiterne de⁹ qui mirabiliter fulges in electis tuis quos te habitatore glorificare voluisti: da nobis q̄s btī bertini confessoris tui atq̄ abbatis ita digne solennia venerari: vt ei⁹ suffragātib⁹ meritis tēplū tuū mereamur fieri. p do. Ad matu. tres lec. cum noctur. Lectio p̄ma Egregius vir dei bertin⁹ abbas post beati audoeni obitū multis ī dei seruicio vixerat annis. Turbāq̄ monachorū a dño sibi creditā: sub districte regule iugo mēte sollicita custodiebat: sciēs q2 scribitur Cui plus cōmittit: pl⁹ ab eo Largus igit (exigit. Lec. ii. bonorū operū retributor: almificis eū virtutibus glorificauit de q̇bus pauca dicemus Quidā de equo cadens supra petrosā corruit terrā: multisq̄ ei⁹ ī corpe collisis mēbris femoreq̄ cōfracto: mortē sibi adesse putabat. Cui vir dei modicū vini bñdicti trāsmisit: quo hausto mox san⁹ effectus est. Nō multo post bertinus migrauit ad xp̄m. lc. iii Quidā de lōginqua terra q̇ audiēdi ⁊ ābulādi vsū amiserat: duobus innitēdo fustib⁹ multis pagratis sanctor loci: tandē ad sepulchrū beati bertini ob graciā recuperādē sanitatꝫ puenit Et facta orōne cum lachrimis nocte resurrectionis dñice ī presencia fratrum diuina psallēciū sanitati restitut⁹ ē Cetera de cōi vnius cōfesso. et abba. ¶ In vigilia natiuitatis beate marie virginis Ad p̄mas vs. ān

Dei genitrix ℣go semp maria īter cede p nobis deprecamur. psal. Laudate pueri. ān. Btā pgenies vnde xp̄s nat⁹ est q̄ gloriosa est virgo q̄ celi regē genuit. ps. Laudate do. o. gen. ān. Sctā maria virgo intercede p toto mūdo q2 genuisti regē orbis. p̄. Lauda aīa mea dñm ān. Sub tuā ptectionē confugim⁹ vbi infirmi acceperunt virtutē et pter hoc tibi psallim⁹ dei genitrix virgo. p̄. Lau. do. qm̄ bo. ā. Btā dei genitrix maria virgo ppetua tēplū dñi sacrariū spiritus sctī sola sine exemplo placuisti dño iesu xp̄o: ora p populo interueni p clero: intercede p deuoto femineo sexu ps. Lauda hierlm do. Cpm. Ego quasi vitis fructificaui suauitatē odoris et flores mei fruct⁹ honoris

& honestatis. ℞. Stirps iesse hym. Aue maris stella. ℣ Sancta dei genitrix. ān. Natiuitas tua dei genitrix virgo gaudiū ānūciauit vniuerso mundo: ex te enim ort⁹ est sol iusticie xp̄s deus noster: q̄ soluens maledictionez dedit benedictionē et cōfūdēs mortem donauit nobis vitā sēpiternā. p̄s. Magt. Orō Applicacionē seruorū tuoꝝ deus miserator exaudi vt qui in natiuitate dei genitricis et virginis congregamur: eius intercessionib⁹ a te de instantib⁹ periculis eruamur. p eū. Ad ꝯpleto. ān. Beata mater et innupta virgo gloriosa regina mūdi ītercede ꝓ nobis ad dn̄m. p̄s. Cum inuoca. cp̄. Tu in nobis. hy⁹ Saluator mūdi. ℣. Custodi nos. ān. Glorificam⁹ te. psal Nūc dimittis Hoc cōplet. nō mutatur p totas octa. nisi in exaltacione sancte crucis Ad matu Inuita. Corde & voce simul xp̄m regez veneremur Uirginis & matris iubiletur nobilis ortus. p̄. Uenite hy⁹. Quē terra. In p̄mo noctur ān. Hodie nata est beata virgo maria ex progenie dauid per quam salus mundi credētibus apparuit. p̄s. Dn̄e dn̄s ān. Btīssime virginis marie natiuitatē deuotissime celebremus vt ipsa ꝓ nobis īter cedat ad dn̄m iesū xp̄m. psal. Celi enarrāt. ān. Dn̄ nata ē virgo sacratissima tunc illuminat⁹ ē mūd⁹ stirps btā radix sctā & bn̄dict⁹ fruct⁹ ei⁹. p̄ Dn̄i ē terra. ℣. Sctā dei genitrix

Approbate Lec. i. consuetudinis est apud xp̄ianos sctōꝝ patrū dies natalicios obseruare diligēter: et tūc p̄cipue virtutes eoꝝ assignatas lr̄is ī eccl'ia recitare ad dei laudē/ ex cui⁹ munere sūt/ & ad īstrumēta minoꝝ ℞ Hodie nata ē btā virgo maria ex ꝓgēie dauid p quā sal⁹ mūdi credētib⁹ appuit Cui⁹ vita gl'iosa lucē dedit sclo. ℣ Btīssime v̄gīs marie natiuitatē deuotissīe celebrem⁹ Cu. Inter oēs sctōs mēoria (l. ii btīssime v̄gīs marie eo freq̄ncius agit atq₃ festiui⁹ quo maiorē grām apud deū credit inuenisse. Uñ post alia q̄dā ipi⁹ antiq̄ora solēnia nō fuit cōtēta deuocio fideliū/ quin natiuitatis ei⁹ solēne supadderet hodiernū. ℞. Btīssime v̄gīs marie natiuitatē deuotissime celebremus. Ut ipsa pro nobis intercedat ad dn̄m iesum xp̄m. ℣. Cū iocūditate natiuitatem beate marie celebremus. Ut ipsa. Lectio tercia

Hac itaq̃ die peculiariter ĩ eccľia recitãdus eſſe videreť ille liber q̃ de oꝛtu eius atq̃ vita ſcriptus ĩueniebatur: ſi non iudicaſſẽt eũ patres inť apocꝛipha numerãdum. R. Stirps ieſſe virgã pꝛoduxit virgaq̃ floꝛẽ Et ſup hũc flo rem. Requieſcit ſpũs almus v⁹. Uirgo dei genitrix vga eſt: flos filius eius. Et ſuper Gľia. Reqeſcit. In. ii. noc. ã. Hodie nata ẽ beata vgo ma ria ex ſemĩe abꝛae: letãtur ar chãgeli: exultent omẽs ſãcti et cõgaudeť omĩs mũd⁹. ps. Eructauit. añ. Dignũ nãq̃ ẽ vt ei cuȝ ſũma deuotione fa mulemur per quã nobis vgi nitatꝭ ĩſignia pullularũt. ps. De⁹ nr̃ refu. añ Bñdicta ⁊ ve nerabilis eſt ſctã maria vgo dei geĩtrix: cui⁹ natiuitatẽ ce lebꝛem⁹ vt ĩtceſſio ipſi⁹ ſit ꝓ nobis ad dñȝ p̃ Fũdamẽta v At qm̃ ma- (Poſt ptũ l iiii gnis ac ſapiẽtib⁹ viris ita vi ſũ ẽ nos alia q̃dã ſȝ nõ aliena legẽtes eccľiaſticũ moꝛẽ debitꝭ officiis exeq̃mur. R. Natiui tas glorioſe virginis marie ex ſemĩe abꝛae oꝛta de tribu iuda: clara ex ſtirpe dauid. Cui⁹ vita inclyta cũctas il- luſtrat eccleſias. v⁹. Cũ iocũ ditate natiuitatem beate ma rie celebꝛem⁹. Cui⁹. Lec. v.

Beata igiť dñi mater ⁊ ppe tua vgo maria pꝛiuſq̃ naſce reť: oꝛaculis enũciata eſt ⁊ de ſignata miraculis. Nata ve ro ꝓgenie diuinit⁹ oꝛdinata pꝛiuilegio virtutũ inſignis enituit ſaluatoꝛẽ edidit a q̃ gľificata ĩ celo nunq̃ terrige nis patrocinari deſiſtit. Tu. R Natiuitas tua dei geĩtrix vgo gaudiũ ãnũciauit vni- uerſo mũdo Ex te enĩ oꝛt⁹ ẽ ſol iuſticie xp̃s deus noſter q̃ ſoluẽs maledictionem dedit bñdictionẽ ⁊ ꝯfundẽs moꝛtẽ donauit nobis vitã ſẽpiťnã v. Felix nãq̃ es que ſola geĩ tricis dignitatẽ obtinuiſti ⁊ virginalem pudiciciam non amiſiſti. Ex te. Lectio ſexta. Pꝛopoſitionẽ ſequatur oꝛ dine ſuo narratio. Iãq̃ refe ram⁹ vnũ de p̃taxatis mira culis: ac deĩde paucis expedi amus. Dixit etern⁹ ad vete- rẽ: deus ad ſerpẽtẽ. Inimici cias ponã inter te ⁊ mulierẽ ⁊ ſemẽ tuũ ⁊ ſemẽ illi⁹. Ipſa enim cõteret caput tuũ. Rm̃ Ad nutũ dñi nr̃m ditãtis ho noꝛeȝ. Sicut ſpina roſam ge nuit iudea mariã. v⁹. Ut vi- ciũ virt⁹ operiret gr̃a culpã. Sicut Gľia. Sic. In. iii. noc añ. Natiuitas eſt hodie ſãcte marie vginis cui⁹ pulchꝛitu dinẽ reſpexit de⁹ et viſitauit

humilitatē suā. ps. Cātate. i. ā Ista est speciosa electa a dño cuius natiuitatē celebremus vt ipsa p nobis ītercedat ad dñz deū nrm. ps. Do9 reg ex āu. Felix nāq es beata vgo maria que et genitricis digni tatē obtinuisti et virginalem pudiciciā nō amisisti. ps. Cā tate. ii. vr9. Speciosa facta es Tres vltīe lecti. legantur in capis sericis Initium sancti euāgelii secūdū matheū. i. ca

Liber generatioīs iesu xp̄i filii dauid filii abra haz Et rel. Omel. vene. bede Prefatio toti9 (p̄sbit. l. vii. opis p̄misit de quo dicturus erat: id est de xp̄o: p quē ascē dit ad dauid: cui dictū ē. De fructu ventris tui ponā sup sedem tuā Et a dauid vsq ad abrahaz: cui promissū est. In semīe tuo bñdicentur omnes gētes terre: ad quē fuit prin- cipiū pmissionis. R. Beata pgenies vnde xp̄s natus est: o q̄ gloriosa ē vgo. Que celi regē genuit. v9. Felix certe et oī laude dignissima sacra v go maria. Que celi Lec. viii

Ideo posuit eū euāgelista pricipiū narrationis sue: et p sigulas genealogias descen- dit ad xp̄m vt in eo: id est in xp̄o series generatiōis tmīa retur Ideo in xp̄o iniciū libri incipiebatur: qr ille est prin cipiū salutis nr̄e et finis: id ē pfectio eterne beatitudinis. R. Corde et animo xp̄o ca- namus gl̄iaz In hac sacra so lennitate precelse genitricis dei marie. v. Oēs in vnū cō gregati collaudem9 dñz iesū xp̄m. In hac. Lectio nona.

Nam et moyses librū crea- tionis celi et terre se scripsisse testatur: in quo pituri hoīs originem texuerat. Mathe9 librū generatiōis iesu xp̄i se esse scriptur pmisit: ī quo sa lus generis humani ostēdere tur: que in noīe iesu sonat q̄a iesus saluator interpretatur R. Solē iusticie regem pari tura supremū. Stella maria maris. Hodie pcessit ad ortū v. Cernere diuinū lumē gau dete fideles. Stella. Gloria Hodie. Infra octa. in ordīe respōsorior ibidez quotidie dicēdor loco. iii. vi. et. ix. R dñr ista tria subsequētia R. feria. p ordinē p̄terq̄ ī dñica. in qua dicuntur alia. Rria Gloriose virginis marie or- tū dignissimuz recolamus. Cuius dñs humilitatē respi ciens Angelo narrāte ↄcepit redēptorez mūdi. v9. Hodie nata est virgo maria ex pro- genie dauid. Cui9. Gl̄ia An. R. Regali ex pgenie maria

exorta refulget. Cuius preci bus nos adiuuari mente et spū deuotissime poscim⁹. V⁹. Corde et animo xpo canam⁹ gloriā ī his sacris solenniis p̄celse genitricis dei marie. Cuius. Gl'ia. Cuius. R. Na tiuitas est hodie sācte marie virginis cui⁹ vita inclita cū ctas illustrat eccl'ias. Que so la fuit digna portare dn̄z ie= sū xpm̄. V. Ipsa enī quasi si= dus eximiū īter fluctus hui⁹ seculi labētis gr̄a priuilegii specialis effulsit Que so Gl'ia Que. V. Ora pro. In lau. añ

Natiuitas est hodie sctē marie virginis cui⁹ vi ta inclyta cūctas illustrat ec= clesias. p̄s. Dn̄s regnauit. ān Natiuitas gloriose virginis marie ex semine abrahe orta de tribu iuda clara ex stirpe dauid. p̄s. Jubilate. ān. Re= gali ex progenie maria exor= ta refulget cui⁹ precib⁹ nos adiuuari mente et spiritu de uotissime poscimus. p̄s. De⁹ deus meus. ān. Corde et ani mo xpo canamus gloriam in hac sacra solēnitate p̄celse genitricis dei marie. p̄s Bn̄ dicite. ān. Cum iocunditate natiuitatez beate marie celebre mus vt ipa pro nobis inter= cedat ad dn̄m iesum xpistum p̄s. Laudate. Cp̄m. Ego q̄si hymn⁹. O gloriosa femina V⁹. Elegit eam de⁹ ān. Nati uitatē hodiernā perpetue vir ginis genitricis dei marie so lēniter celebrem⁹ qua celsitu do throni pcessit alleluya p̄s Benedictus. Oratio.

Supplicationē seruor̄ tuorū deus miserator exaudi: vt q̄ in natiuitate dei genitricis et virginis marie cōgregamur: eius intercessio nibus a te de īstātibus pericu lis eruamur. p eun. Ad p̄mā ān. Natiuitas. p̄s. Deus in nomīe. ān. Gratias. p̄s. Qui cūq̄ vult. Ad iii. ān. Natiui= tas glo. p̄s Legē pone Cp̄m Ego quasi. R Sctā dei geni Et dicit cū eod cātu: q̄ in pu rifi. btē marie. Per oct. Vo et ī octa dicat cant⁹ sup idē R sicut ī cmeō. eiusd. Ad vi. ā. Regali psal. Defecit. Cp̄m.

Transite ad me omnes q̄ cōcupiscitis me: et a ge nerationibus meis īplemini spirit⁹ enī meus sup mel dul cis: et hereditas mea sup mel et fauū. Ad. ix. ān. Cū iocūdi tate. p̄s. Mirabilia. Capitu.

Qui audit me non con fūdetur: et qui opant in me nō peccabūt: et qui elu cidant me: vitam eternā ha= bebunt. Supradictus ordo horar̄ seruetur quotidie per

octa. nisi in die exaltacionis sancte crucis. Ad. ii. vs. an Natiuitas tua. ps. Dixit domin9 ps Confitebor. ps. Btus vir. ps. De profundis. p. Memento et dicat hi. p. ad vs. qtidie cu pdicta a p oct. qn agit de oct. Cp3 Ego qsi. R. Solē iusti. v. hy. dr sequētia. Letabūd9 Reqre i oct. natiuitat3 beate marie post seruiciū eiusdē. V Elegit eā. an. Gloriose vgi- nis marie ortū dignissimu3 recolam9 cui9 dns huilitatē respiciēs angelo narrāte cō- cepit redēptorē mundi alla. ps. Mgt. oro. Supplicacionē Ad has vs. nulla fiat mēo de sctō gorgonio i audiēcia. nec eciam sub silencio. Quotid. infra octa. nisi in dnica hoc modo dr seruiciū preter. v9. vel. Rm. et antipho. super. Bndict9. et Mgt. que mutat ¶ Scda die ifra oct. ad ma. Inuita. In honore. p. Ueite Hym. Quem terra: an Bene dicta tu. ps. Dne domin9 nr. Et cetere ane que sequuntur cu suis psal. sicut i coi eiusdē V Sācta dei ge. Lectio pma.

Quid est fratres in hoc loco serpētis caput cō terere nisi pricipalē diaboli suggestionē: id ē ɔcupiscētiā resistēdo supare R Hodie na Si ergo queratur quenā l ii mulier huiusmodi victoria3 operata sit pfectio nō repit i linea generationis humane: donec perueniatur ad illam de qua nūc agim9 sctāru sctā3 R. Beatissime. Lectio tercia

Ac si interrogaretur: i quo serpētis caput vel ipsa cōtri uerit? nimirū in eo q virgi- nitatē sit et huilitatē sacrifi cauit deo. R Gloriose vgi. p. Ora p In lau. hec sola a. Natiuitas. ps. Dns reg. Cp3 Ego qsi. Hy9 O gliosa. v9. Elegit eā an Dei genitrix. ps Benedictus. Et alie ane q se- quut de hyst. dicat ifra oct ad Bndict9 et. Mgt Oro. Sup plicacionē. Meō. de sctō gor- gonio marty. an. Nisi granū

Sanct9 v. Iust9 ger. or martyr tu9 dne gorgo nius sua nos qs itercessione letificet: et pia faciat solēni- tate gaudere. per. nulla die i fra istas octa. fiat memo. de cruce nec de omibus sanctis quia. sut oct. cu regi. chori Ad primam antiphona. Natiui tas. ps. Deus in nomine. an. Te iure. ps. Quicunq vult Ad terciam et ad alias horas omia fiant sicut i prima die prenotatū est. Ad vespe anti Natiuitas. ps. Dixit domi. Cp3 Ego quasi. hy9 Aue ma ris stella. v. Elegit eā. an. Be

ata ꝓgenies. ꝑ. Mḡt oīo vt̄s Hoc eodē mō dicant matuti. hore et vef. ꝑ totas octa. nisi in dñica: ꝑter R. et V. ad ma tu. et añe sup. Bñdict⁹ ꝯ Mḡt que mutant. ¶ Tercia die V. Sancta dei genitrix. Lectio i

VIrginitate nāq̧ serua ta probatur extinxisse concupiscenciam carnis: humilitate q̄ facit pauperē spū: concupiscenciā mētis. Sicq̧ principali suggestione victa diaboli: viciosum eius caput virtutis pede cōtriuit. Nō tā tū hoc loco: sed eo q̄maxime triūphauit: q̄ sua mūdissima carne corporata sapiencia vicit vsq̧quaq̧ maliciā attigēs a fine vsq̧ ad finē fortiter: ꝯ disponens oīa suauiter. R. Natiuitas gloriose. Le. scda

Hec est ergo mulier. ad quā diuinū illud ītēdebat oracu lū Hāc qñq̧ nasciturā īuenebat: hāc singulariter intima bat Expedito q̄paucis oracu lo vnū quoq̧ de miraculis ab soluatur. R. Natiuitas tua.

ACcepte sunt a (Lec.iii. sancto moyse singule virge de singulis tribub⁹ israelis: noībus earū inscripte iubente deo: et posite sunt in tabernaculo eius. Inter q̄s vna q̄ fuerat aaron: inuenta est sequēti die germinasse: floruisse et frōduisse: ac peperisse amigdala. R. Regali ex ꝓge. Cetera oīa vt̄s in scda die Sup. psal. Bñdic. āt. Sācta ma. Ad ii. vs̄. oīa fiāt vt̄s. in scda die: ꝑter añaz sup psal. Magt. āt. Sub tuā ꝓtectionem. Mēo. de marty. ꝓtho et iacincto. āt. Gaudēt in celis. V. Letamini. Oracio.

BEatorꝫ martyrū tuorū prothi et iacincti nos q̄s dñe foueat preciosa cōfessio: ꝯ pia iugiter intercessio tueat. ꝑ d. ¶ Quarta die V. Speciosa

SCiens ergo (facta l. i. dñs hoc op⁹ suū magni eē mysterii iussit seruare virgā ad monimētū. Monebātur autē filii israel ꝑsēcia virge q̄rere sollicite quid significaret tā mirabile factum. R. Beata ꝓgenies. Lectio scda.

Qd longe post aperire pergens diuinitus esaias Egre dietur inq̄t virga de radice iesse: et flos de radice ei⁹ ascēdet Et requiescet sup eū spūs dñi. R. Corde et aīo. Lec. iii.

AD hec v̄ba tanq̄ auditores ei⁹ dicerēt: O p̄r esaia obscure loq̄ris: dic nobis q̄s ipsam rem manifeste. Adiecit claritatē ꝯ ait. Ecce virgo cōcipiet et pariet filiū et vocabitur nomē eius ema nuel. R. Natiuitas est. Hac

die et ceteris sequentib⁹ dieb⁹ infra octa. dicunt añe de nocturn. scȝ Hodie nata. vtš. ī pͥmo noc. et alie añe q̄ sequunt sup psal. Mḡt. et Bñdic. nisi in dñica. Mēo. de marty. pro tho et iacinto. Orō vtš. Sequentib⁹ vero dieb⁹ īfra oct. seruet ordo de v. et R. ad matu. quo in p̄cedētib⁹ trib⁹ diebus: si dies dñic⁹ nō īteruenerit. ❡ Quinta die. Lec. pͥma

Filium quoq̧ virginis id est emanuel preclare describēs Puer inquit natus est nobis: filius datus est nobis et vocabitur nomen eius admirabilis: consiliarius: deus fortis: pater futuri seculi: pͥnceps pacis. Tu. R. Multiplicabitur (vtš. lc. ii. eius imperiū et regni ei⁹ non erit finis. Qđ ergo deus designauit miraculo: hoc a secretis esaias prodidit vaticinio Et qđ vates cecinit: consequenter rei exitus approbauit Nam sicut illa virga lc. iii sine radice: sine quolibet nature vsu artisue amminiculo fructificauit: ita virgo maria sine coniugali opere filiū pcreauit Filiū sane flore designatū et fructu Flore ppter speciē: fructu ppter vtilitatē

❡ Sexta die. Lcō. i. Nata est igitur beatissima vgo maria: sicut legim⁹ patre nazareno: matre bethleemitica: quas vrbes xpi natiuitati vel conuersacioni destinatas esse prophete non tacuerunt. Tu autem. Lcō ii.

Descendit aūt ab radice illius preclari abrae: cui superna pmissa fuerat benedictio omniū genciū in semine suo Et ab stirpe dauid: quē deus propter notam sibi probitatem egregia laude sublimauit dicens Iuueni virū scdȝ De regali nē (cor meū. lc. iii pe tribu simul et sacerdotali duxit originē: q̄ sūmū regem atq̧ pontificem erat paritura Non tamē hec iccirco dixerim⁹: q̧ dñs qui pctōres vocare venerat: dedignatus sit matrem suā pctōres habere cognatos: inter quos speciosa velut inter spinas liliū appareret. Tu. ❡ Si dies dñicus infra octa. ante festū exaltacionis sancte crucis contigerit: totum fiat seruicium de sancta maria hoc modo. Ad pͥmas vespe. āñ. Natiuitas. p̄s. Dixit dñs. Cap̄. Ego quasi. Non dicitur R. hym. Aue maris stella. Idem cātus dicitur super hanc hym. ad vtrasq̧ vespe. dñicales infra octa. et in octa. sicut in pͥma die. v⁹. Sancta dei geni-

trix. ān. Natiuitas tua. psal Mḡt. oꝛ. Supplicacionem. Memo. de domīca: et de trinitate et ꝓces. fiat ante crucē nisi aliq̄ dñica oīno differat In reuertendo de oīb⁹ scīs vt s̄ ī alio festo Ad mat. tota dicit̄ hystō. sicut ī pma die absq̄ ℟ Solē iusticie. ⁊ absq̄ ℟. Stirps iese. Nonū āt ℟ erit. Ad nutū do. tūc loco ℟. oꝛ. Stirps iesse. et Ad nutū dicūt̄ duo xn̄lo. ferialia suo oꝛdine. Lectio pꝛima

ABꝛaham autem genuit ysaac. Isaac autem genuit iacob Spūalit̄ p hos patriarchas ad nostrā salutē xp̄s veniēs in mundū: et hoꝛū oīuꝫ in seipso gerēs officiū: in eoꝝ interpꝛetacione noīuꝫ nr̄aꝫ voluit designare salutē. ℟. Hodie nata Le. ii.

In abꝛahā quia ip̄e ē pater oīuꝫ credēciū: atq̄ oībus clamare licituꝫ est et dicere abba pr̄ In ysaac qꝛ gaudiuꝫ ē oīuꝫ fideliū: de quo angelus cecinit. Ecce annūcio vobis gaudiū magnū: qđ erit omni pplo. ℟. Beatissime. Le. iii.

In iacob supplātatoꝛ: quia ipse subneruauit ⁊ ꝯtriuit diabolū vastatoꝛē humani generis: et vasa eius diripuit. Moꝛaliter quoq̄ interpꝛetaciones nominum ad nostrā edificacionē pertinere multis modis noscuntur: ℟m. Gloꝛiose virginis. Lect. iiii.

SIcut xp̄s vbiq̄ nostre salutis gerebat causā ita et patriarcharū noīa nostrum designāt ꝓfectum In abꝛaā vt patres sim⁹ mltaꝝ virtutū: ⁊ hereditario iure mltiplicationē bonoꝝ possideam⁹ ℟ Natiuitas gl̄iose. l. v

In ysaac: vt gaudium habeamus ī dn̄o: iuxta apostoluꝫ. Gaudete in dn̄o semper: iterū dico gaudete In iacob vt supplantatoꝛes simus vicioꝛū nostroꝝ et carnaliuꝫ desiderioꝛum: ac diaboli potestatem: īmo sub pede calcemus. ℟. Natiuitas. Lec. vi.

In iuda: vt pꝛeueniam⁹ faciem domini in cōfessione: et confiteamur nomini eius: et laudem⁹ eum ī secula scloꝛū In phares vo: vt diuidam⁹ nos ab impiis: actusq̄ nr̄os ab eoꝝ societate secernamus ℟ Regali: Scđꝫ lucā. xi. c.

IN illo tp̄ē. Loquēte iesu ad turbas: extollens vocē quedā mulier de turba dixit illi Beatus vēter qui te poꝛtauit: ⁊ vbera que suxisti Et reliqua. Omelia venerabilis bede p̄sbiteri. Lectio vii

MAgne deuotionis ⁊ fidei hec mulier ostēdit

q̄ scribis et phariseis dn̄m tē tātibus sic̄ et blasphemātib⁹ tāta eius īcarnationē pre oī b⁹ cognoscit sīceritate: tāta fiducia cōfitet: vt presēciū p cep calūniā: et futurop ꝯfū=dat hereticop pfidiā. R. Be ata progenies. Lectio octaua

Nam sicut tūc iudei spūſctī opa blasphemādo verū ꝯsub stancialēqꝫ patri dei filiū ne gabāt: sic heretici negādo ma riaꝫ semp v̄ginē: spiritusſctī opāte virtute: nasciturо ex humanis mēbris vnigenito deo carnis sue materiā mini strasse/ veruꝫ ꝯsubstātialēqꝫ matri filiū hominis cōfiteri nō debere dixerunt. Tu. R. Corde et animo: Lectio nona

Sed si caro v̄bi dei secūdum carnē nascētis a carne v̄gis matris pnūciatur extranea: sine causa venter q̄ euꝫ por=tasset: et vbera que lactassent btificarētur. Qua enim con seq̄ntia ei⁹ lacte credat nutri tus: cui⁹ semine negatur esse cōcept⁹? Cū ex vni⁹ eiusdēqꝫ fōtis origine scd̄m phisicos vtrqꝫ liquor emanare probet R Ad nutū dn̄i In lau. vna sola an̄. dicat. Ca. et cet. sic. in pa die. Ad pmā et ad alias horas oīa fiāt sicut īfra oct. Ad. ii. vs̄ oīa fiāt sicut. in pa die. pter. R. cū hym. Aue ma ris stella Deīceps v̄o nō ser uet ordo diep i v̄. et R. in ma tu. cātādis: et ī Lecti. legēdis nec ī an̄is sup. Mḡt. et Bn̄di. cātādis sed supradictus ordo v̄siculop lec. et R et an̄ seruet ī sequētibus feriis īfra octa. Ita tn̄: qp ī die lune sēp dicāt v̄. et R de po noct ¶ In exal tacione sctē crucis. ad vs̄ an̄

Dulce lignuꝫ dulces clauos dulce pondus sustinuit: que meruit portare pciū hui⁹ scli et dicatur sine alla. Psalmi feriales. Capitulum.

Michi aūt absit gloriari nisi ī cruce dn̄i nostri iesu xpi: p quē michi mūdus crucifixus est: et ego mūdo R O crux viride lignū: qr sup te pepēdit redēptor rex israel o q̄p dulce lignū: q̄p dulces cla uos: q̄p dulcia ferēs pondera O q̄p pciosū lignū q̄p preciosa gēma: q̄ christū meruit susti nere. V⁹. Custodi dn̄e gregē tuū quem redemisti christe per lignū sctē crucis O q̄p pciosū. Gloria patri. O q̄p preciosuꝫ Et dicatur hic sine allelupa et eciam sine prosa. Hymn⁹.

Impleta sunt que conci nit: dauid fidelis car=mīe: dicendo nacionibus: regnauit a ligno deus.

Arbor decora et fulgida: or nata regis purpura/ electa di

gno stipite: tā sctā mēbra tāgere Beata cui⁹ brachiis: pci uz pepēdit scli: statera facta est corporis: pdāqz tulit tartaris O crux aue spes vnica hoc exaltatiōis tpe/ auge piis iusticiā: reisqz dona veniam. Te sūma deus trinitas: collaudet oīs spūs: quos p crucis mysteriuz: saluas rege per secula. Amen. V⁹. Hoc signū crucis Et dr̄ R. sine alla. ān. O crux bn̄dicta: q̄ sola fuisti digna portare regez celoꝝ et dn̄m. ps. Mgt. ita qꝫ hic añe R. & V sine alla. dicūt Orō

Deus q̇ vnigeniti filii tui dn̄i nr̄i iesu xpi pci oso sāguīe humanū gen⁹ redimere dignat⁹ es: cōcede p picius: vt q̇ ad adorādaz viuificā crucē adueniūt: a pctōrū suoꝝ nexibus liberēt. p eū Mem. fiat de martyrib⁹ cornelio & cipriano solēnit. orō

Presta q̄s omipotēs de⁹ vt sicut populus xpianus ad sctōꝝ sacerdotū tuoꝝ cornelii et cipriani tēporalez solennitatē cōcurrit/ ita perfruatur eterna: & quod vot. celebrat: pio cōprehēdat afte ctu. Per. Nota qꝫ quacūqꝫ feria festū exaltationis sctē crucis cōtigerit: fiat pcessio āte crucē ad p̄mas vespe. tūc eat pces. āte crucē cātando. ān.

O crux gloriosa o crux adorāda o lignū pciosū & admirabile signū p quod & diabolus est vict⁹ & mūdus xpi sanguīe redēpt⁹. q̄ finiat sēp cū alla. V. Dicite ī natio. & dr̄ R.

Deus q̇ p (sine alla orꝫ nobis filiū tuū crucis patibuluz subire voluisti: vt īimici a nobis expelleres potestatē: cōcede nobis famulis tuis vt in resurrectionis eius gaudiis sēp viuam⁹ Per eū. Reqre hec omīa que deficiūt hic ad vēs & ad pces. in īuēti one sctē crucis. Nullū tn̄ R. ad vs vl ad mat. dr̄ alleluia In redeundo de sācta maria antipho. Beata dei genitrix. V Elegit eā orꝫ Supplicatōez Si hoc festū ī dn̄ica cōtigerit tūc fiat hic p̄mo meō. de do. & de trinitate sub silētio dum dicitur primū. Benedicam⁹. Deīde mēo. solēniter de martirib⁹: et postea fiat pces. āte crucē vt s. Et missa dn̄icalis in caplo dicit. Eodē mō fiat tā de mēo dn̄icali qꝫ de marty. qn̄ in scda feria idē festū cōtigit. Vespe & mat. de sctā maria dicūt extra choꝝ sicut in pdictis feriis infra oct. sine aliqua memo. Cōpleto. sitr. extra chorū dicit sicut extra oct. cuz hac añ. Beata mater super psal. Ad matu. Vo de

sācta maria extra chorū dicē das. Inuitato. hym. añe et psal. sicut in feriis infra oct. cū lec. sicut in feriis extra oct videlicȝ le. Sctā maria vgo cū aliis lec. sequēti. cū ℣. et ℟ scdm ordinē noctur. sicut infra octa. cū hym. et psal. sicut extra octa. ān. vero sup Benedict⁹ sicut infra octa. Cū ad pmā de sctā maria dr ān Natiuitas. ps. Deus in noīe ps. Lauda. do. om. gen. ps. Confitemini. Caplm. In oībus requiem. ℟ Aue maria. ℣⁹. Sancta dei genitrix. Oracio Supplicacionē. Ad terciā et ad alias hor. oīa fiāt sicut extra oc. cū ān. cap. et orō de natiui. Ad cōple. de die oīa fiant sicut in fes. sctē trini. Ad matu. Inuita. Regē dñȝ q p crucis mysteriū redemit mūdū Ueīte adoremus. ps. Uenite

Pange ligua glo- Hym. riosi preliū certaminis: et super crucis tropheū dic triūphū nobilē: qualit redēptor orbis īmolatus vicerit. De parētis pthoplasti fraude facta ɔdolēs: qñ pomi noxialis morte morsu corruit: ipse lignū tūc notauit dāna ligni vt solueret Hoc op⁹ nr̄e salut orᷓdo depoposcerat: multiformis proditoris ars vt artem falleret: et medelam ferret inde hostis vnde leserat. Quādo venit ergo sacri plenitudo temporis: missus ē ab arce patris natus orbis cōditor: atqȝ ventre virginali caro factus prodiit. Gloria et honor deo vsqȝquo altissimo: vna patri filioqȝ inclyto paraclyto: cui laus est et potestas per eterna secula. Amen. In.i noctur. ān. Adoram⁹ te xp̄e et bñdicim⁹ tibi qr p sctām crucem tuā redemisti mūdū. ps. Dñe do. añ. Per signū crucis de īimicis nr̄is libera nos de⁹ noster. ps. Dñe in vtute. ān. Nos aūt gl'iari oportet ī cruce dñi nr̄i iesu xp̄i. ps. Dñi est tra. ℣. Hoc signū crucis erit in celo. ℟. Cum dñs. Lec. i.

Tempe illo postq̄ ɔstātino augusto ɔtra maxēciū tyrānū pperāti ad bellū signū sctē crucis celit⁹ fuisset ostēsū: et ipō felicit obtinēte triūphū ab helena mr̄e dicti ɔstātini sctā crux fuissȝ īuēta regina cōpos voti effecta: ita salutare lignuȝ fecit secari p mediuȝ/ vt et crucē constātinopoli deferret ad filiū et crucē hierosolymis thecis argēteis cōderet et seruaret ī loco sapienti vsa ɔsilio scȝ vt vbi fuerat mēbris dñicis aptata supplicio ibidē glorificata veneraretur a populo ℟ Dul

ce lignū dulces clauos dulce pōdus sustinuit. Que digna fuit portare preciū hui9 seculi V9. Hoc signum crucis erit in celo cum dn̄s ad iudicandum venerit. Que digna. Lectio.ii
Multorū itaqz tēporz labēte curriculo cū erigēte mole pe-caminū flagellari pmitteret dn̄s populū suū xp̄ianū per se uiciā paganorz cosdroe q̇daz prophanus et ip̄ius regnū est adeptus pfarū Qui cū ad se-pulchrū dn̄i voluisset accede-re/ territus fugit/ sed tn̄ ligni salutaris partē asportauit. Tu. R. Hoc signum crucis erit in celo cū dn̄s ad iudicā-dum venerit Tūc manifesta erūt abscōdita cordis nr̄i. V. Cum sederit fili9 hoīs in sede maiestatis sue et ceperit iudi-care seculū p ignē Tūc. l. iii
Fecerat enī sibi turrim ar-genteā in qua interlucentib9 gēmis thronū extruxerat au reum/ qui filio suo tradito re gno ī phano huiuscemodi re sidebat: et crucem dn̄icam q̄-si collegā posuerat/ et se ab ī-colis vt deū coli iubebat. R. Adoramus te xp̄e et benedici mus tibi Quia per crucē tu-am redemisti mundū V9. Tu am crucem adoramus dn̄e tu am gloriosam recolimus pas sionem. Quia Gloria Quia.

In. ii. nocturno ān. Salua nos christe saluator p virtu-tem sancte crucis qui saluasti petrū in mari miserere nobis p̄s. Exaltabo. ān. Saluator mūdi salua nos qui per crucē et sanguinē redemisti nos au xiliare nobis te dep̄camur de us noster. p̄. Dēs gen. ān. Ado ramus crucis signaculū p qd salutis sūpsim9 sacramentū. p̄s. Jubilate. Medie lec. fiāt de marty. cū hoc. V. Exultēt (iusti. l. iiii
Tenuit decius ce-sar beatissimū papā corneliū cū vniuerso clero suo: quē p̄ cepit centūcellas in exiliū de portari Quo facto multi xp̄i ani ad eū veniebant vnacum beato cipriano ep̄o Deci9 hoc audito: iussit eū capite puni-ri/ si sacrificare contēneret. R. Sancti tui domine. Le. v
Cūqz duceretur ad templuz martis/ cerialis miles roga-uit eum pro vxore sua q̄ q̇nqz annis iacuit paralytica. Ad quam vir dei ingressus fusa orone eam sanauit Quo viso ceteri milites credentes bap-tizati sunt Decius hoc audi-ens: iussit oēs capite puniri si sacrificare contēnerēt. Et decollati sunt vna cum bea-to cornelio promiscui sexus viginti et vnus cū ipso & vxo re sua sub die octauo decimo

kalendarũ octobris. R. Uer bera carnificum. Lectio. vi. Cipzianus bis exulãs ab exi lio reuocatus: capite plecti iu betur Ductusq ad locum: la cernã et birrũ quibus indu= tus erat exuens posuit ad ge nua sua Tunicã suam diaco nibus tradidit/ et spiculato= ri viginti aureos dari prece= pit Manuq propria oculos suos texit: et sic gladio pcuss9 martyriũ consũmauit. R. O veneranda martyrũ. In. iii. noctur. ãn. Tuam crucẽ ado ramus dñe tuã gloriosam re colimus passionem miserere nostri qui passus es p nobis. ps. Notus in iudea. ãn. Crux alma fulget per quã sal9 red dita ẽ mũdo/ crux vicit/ crux regnat/ crux pellit omne cri= men all'a. ps. Cantate. i. ãn. Crux fidelis inter omnes ar bor vna nobilis nulla silua talem profert frõde flore ger mine dulce lignũ dulces cla= uos dulce pondus sustinens ps. Dñs regnauit exul. V. Ado ram9 te. Tres vltime lect. de proprietate hystorie sine expo sicione euãgelii legant. l. vii. Tempore illo eraclius fide catholicus arcem tenebat im perii Pergẽs itaq filius cos= droe contra eraclium iuxta danubium cum suo consedit exercitu Tandem inspirante clemencia saluatoris vtrisqz principib9 placuit vt ipsi sin guli in medio põte fluminis dimicaturi confligerẽt: et cui sors victoriã cõtulisset ipe si ne dãno vtriusq exercit9 impe rium vsurparet. R. Tuã cru cẽ adoram9 dñe tuã gloriosã recolimus passionẽ Miserere nostri qui passus es p nobis V9. Adoram9 te xpe et bñdici= mus tibi qr p crucẽ tuã rede= misti mũdũ. Miserere l. viii. Cũq predicta pactio vtriqz parti placuisset: in pontis me dio sunt congressi. Tandem fideli suo eraclio christus cõ= cessit de hoste triumphũ Tũc ipse cum suo exercitu regna q̃ cosdroe tenuerat circũquaqz perlustrans: ad sedem ipsius peruenit/ eũqz sedentẽ ĩ thro no repperit Quem cũ credere in christum noluisset/ eracli9 interfecit: filiumqz eius par uulum baptizari fecit: et li= gnum crucis quod impi9 ab= stulerat assumens: hierosoly= mam reportauit. Tu autem R. O crux gloriosa o crux a= doranda o lignũ preciosum et admirabile signum Per qd et diabolus ẽ victus/ et mũdus xpi sanguine redẽpt9. V. Mi= chi autẽ absit gl'iari nisi ĩ cru ce dñi nr̃i iesu xpi. Per. Le. ix.

Cūq; p portā quā dn̄s itrauit qn̄ ad passionē venit ornamentis imperialib9 decorat9 equo sedens voluisset itrare: repente lapides porte descendentes clauserūt seiuicē: et factus ē paries vn9 Cūq; in altū mirātes respicerent: viderunt signū crucis in celo flāmeo fulgore fulgētē. Tu. R. Per tuā crucē salua nos xp̄e redēptor qui mortē nostram moriēdo destruxisti. Et vitā resurgendo repasti. V. Miserere nobis iesu benigne q̄ pass9 es clemēter p nobis. Et. Gloria. Et vitā. V. Dicite in nacionibus. R. Qr dn̄s regnauit aligno. sin̄ alla. In lau. ā

O Magnū pietatis opus mors mortua tūc ē qn̄ in ligno mortua vita fuit. p̄s. Dn̄s regnauit. ān. Ecce crucē dn̄i fugite ptes aduerse: vicit leo de tribu iuda radix dauid alla. p̄s. Jubilate. ān. O crux admirabilis euacuacio vulneris restitucio sanitatis p̄s. De9 deus me9. ān. Super oīa ligna cedrorū tu sola excelsior in qua vita mundi pependit/ in qua xp̄s triumphauit et mors mortē superauit in eternū. p̄s. Benedicite. ān. Crux bn̄dicta nitet dn̄s q̄ carne pepēdit atq; cruore suo vulnera nostra lauit. psal. Laudate. Ca. Michi autem. Hy9.

Crux fidelis inter oēs arbor vna nobilis: nulla silua talē profert frōde flore germine: dulce lignum dulces clauos dulce pondus sustinet. Sola digna tu fuisti ferre preciū seculi: atq; portū preparare nauta mūdo naufrago: quē sacer cruor punxit fusus agni corpore Gloria et honor. V. Oīs terra adoret. ā O crux benedicta qr in te pependit saluator mundi et ī te triūphauit rex angelorū et dr̄ sine alla psal. Benedict9. orō Deus qui vnigeniti filii tui. Mēo. solenniter fiat de martyr. cū orone vts̄ ad ves̄ Deī de de sancta maria fiat eciaz solēnis memo. cū vna aña de noctur. hysto. natiuitatis. vts̄ notat scdm ordinē. Sed si dominica sit dr̄ ān. sicut in die natiui. sup psal. Bn̄dictus sicut in dn̄ica prenotat Postea de dn̄ica fiat solēnis mēo. et de trinita. cū ī dn̄ica hoc fes. contige. Et cātetur tūc missa dn̄icalis ī capitulo vt oportet Ad primā ān. O magnū. psal De9 in noīe. ān. Gr̄as. psal. Quicunq; vult. R. Jesu xp̄e cum alla. Ad. iii. ān. Ecce crucem. psal. Legē pone Ca. Michi autem. R. Hoc signū crucis erit ī celo cū all. al V. Cuz

dñs ad iudicandū venerit. ℣. Dicite in nacionib⁹. oṙo De⁹ qui vnigeniti filii. Ad vi. ān. O crux. p̄s. Defecit. Capłm. Verbū enī crucis peuntibus q̇dez stulticia est: his autē qui salui fiunt: id est nobis virtus dei est ℟. Dicite in nacionib⁹ allā al. ℣. Quia dñs regnauit a ligno allā al ℣. Adoramus te xp̄e. oṙo Deus qui vnigeniti. Ad ix. ān. Crux bn̄dicta. p̄s. Mirabilia. Nos autē p̄dicamus xp̄m crucifixū: iudeis quidē scandalū: gentib⁹ autē stulticiā: ipsis autē vocatis iudeis atq₃ grecis xp̄m dei virtutē atq₃ sapienciā. ℟. Adoramus te xp̄e et benedicim⁹ tibi. Allā allā. ℣. Quia p crucē. ℣. Ois terra. oṙo. De⁹ qui vnige. filii tui. Ad scdas veš. ān. O magnū. psal. feriales. cp̄. Michi autē. ℟. Per tuā crucē. hy⁹. Crux fidelis inter oēs arbor. ℣⁹. Ois terra adoret te de⁹. ān. O crux splēdidior cūctis astris mūdo celebris hoībus multū amabilis sanctior vniuersis que sola fuisti digna portare talen tu₃ mūdi dulce lignū dulces clauos dulcia ferens pōdera salua p̄sētē cateruā in tuis hodie laudib⁹ congregatam sine alła. p̄s. Magt̄. oṙo. vt š

Memo. de sctā maria solēniter fiat cū hac ān Natiuitas tua. ℣. Sctā dei genitrix. oṙo Supplicacionē seruoꝝ tuoꝝ Deinde fiat solennis memo. de sctō nichomede marty. cū hac ān. Hic est vere martyr. ℣ Gloria et honore coronasti eū dn̄e. ℟. Et cōstituisti Or Adesto dn̄e pplo tuo vt beati nichomedis martyris tui merita p̄clara suscipiēs: ad impetrādā miām tuā sēp ei⁹ patrociniis adiuuemur. p. Cū si dn̄ica fuerit fiat memoria de sctō nichome de sub silencio: cū mēo. dn̄ica li. Ad cōpleto. oīa fiāt sicut ī festo sctē trinitatis. Vespe. de sancta maria extra choꝝ sub silencio dicanł hoc mō. Sup psal. hec sola aña. Dei genitrix. p̄s. Dixit dn̄s ꝛ ceti psal de sctā maria cp̄m Ego qua si vitis. ℟. Ad nutum. hy⁹. Aue maris stella. ℣. Sācta dei gēitrix. ān. Natiuitas tua p̄s. Mgt̄. oṙo. Supplicacionē seruoꝝ. Completo. sicr extra chorum dicał sicut extra octa. cū hac ān. sup psal. Btā mater. ¶ In octa. natiuitatis btē marie ad matu. Inuitato. triplex. hym. ān. p̄. ℣. ℟ et tota reliqua hysto. cantel sicut in dn̄ica infra octa. p̄notał. Lec. tn̄ hoc mō dicunł

Notandū autē q̄ Lc. i. ipsi pgenitores xp̄i qui in genealogia ei⁹ ponunt. et annumerati sūt: nō sine grā di misterio ab euangelista assumuntur: maxime cū aplūs dicat Oīa in figura contingebant illis. Lctō secunda.

Sed sicut humanā natiuitatem xp̄i precedebāt tēpore: ita quoq; testimoniū illi dabāt ex prefiguracione Nā nullus eorum est qui nō nomine aut actu incarnacionē significet xp̄i: et ipsū esse demōstret qui in patriarchis prefiguratus: et in prophetis promissus atq; in apl'is predicatus est. Tu autē. Lectio. iii.

Igitur abrahā interp̄tat pater multarū gencium vel pater vidēs populū Quē significat hoc noīe nisi illuz de quo sibi ita promissum est In semine inquit tuo benedicentur oēs cognaciones terre Et esaias ait. Si posuerit pro peccato aīam suam videbit semen longeuum: et volūtas domini in manu eius dirigetur. Tu autem. Lec. iiii.

Idem eciā ait Tu inquit domine pater redēptor noster a seculo nomen tuum abrahaz nesciuit nos et israel ignorauit nos Quomō aut abraham actu significauerit xp̄m: testatur illud quod dn̄i precepto exiuit de terra sua et de cognacione sua: vt apud exteros locupletaretur et eēt in gentē magnam. Tu autē

Hoc enim nunc. Lctō. v cernimus veraciter impletum: cū xp̄us relicta terra et cognacione iudeorū prepollet vt videmus in populis gēcium. Isaac quoq; qui interpretatur risus: vel gaudium significat illud de quo dixit ad pastores angelus. Annuncio vobis gaudium magnū: quod erit omni populo. Tu autem domine. Lectio sexta.

Quomodo vero actib⁹ suis ysaac significet xp̄m: longū est p totū enarrare cuz pene omnes actus eius quos scriptura narrat: cōueniant mysterio ad xp̄m vt illud est qd̄ mactandus ipse ad aram portauerat ligna: sicut xp̄s passionis sue tempore crucem proprio gestauit in corpore. Tu. Tres vltime lec. de expōne euangelii scd̄m lucaz vt s̄ in dn̄ica infra octa. legātur. ℣. Ora p nobis Ad lau. oēs aīe dicūt. Post matu. fiat memoria de sc̄tō nichomede marty. cū orōne vt s̄. Deinde de dn̄ica si octa. i dn̄ica cōtigerint Ad primā et ad oēs alias horas oīa fiant sicut in

fra octa. Et est notandum q illa sequencia videlz Letabũdus dicet pro hym. in princi-pali die nati. marie ad scdas veš tm̃ : vt ibidem notatur.

Letabũdus exultet fidelis chorus allã. Regez regũ intacte pfudit thor⁹ res mirãda Angelus cõsilii natus est de virgine sol de stella Sol occasum nesciẽs stella semp rutilãs semp clara Sicut sydus radiũ profert vgo filiuz pari forma. Neqз syd⁹ radio neqз mater filio fit corrupta. Cedrus alta libani conformatur. ysopo valle nostra Verbũ ens altissimi corporali passũ est carne sũpta Esayas cecinit synagoga meminit: nũqз tamen desinit esse ceca. Si non suis vatibus credat vel gentilib⁹ sibil linis versibus Hec predicta Infelix ppera Crede vel vetera Cur dãnaberis gẽs misera Quẽ decet littera Natum considera Ipsũ genuit puerpera. Amen. Scde vespe erũt de sctõ niniano epo maius dup et fet stĩ merini differt ĩ primũ diẽ vacãtẽ ⁊ solen. mẽo. de oct. nati cũ mẽo de mar. puati. ¶ Scti merini epi et cõfes. qui ĩ monasterio de pasleto magno honore veneratur. Oracio.

Deus q̃ es natura misericors ⁊ affectuũ moderator: pces petẽciũ benignus exaudi: vt interueniente btõ merino põtifice tuo peccatoꝝ veniã ĩpetrare valeam⁹ p do Lcõ. i

Merinus epus diuina inspirãte gr̃a sctõ cõgallo a parẽtib⁹ in pmeua etate ĩ mõasterio de bãgour cõmittebat nutriend⁹ q̃ illũ nõ solũmodo litteraꝝ perfectione erudiret sed eciã ĩ omĩ morũ sciẽcia hũilitatis ⁊ castitatis ceteraꝝqз virtutũ diligẽter ĩformaret: q̃ documẽta salutis eterne et quicq̃d ad aĩe salutẽ ptinebat toto mentis desiderio tenaci memoria Crescenti (cõmẽdabat. l. ii. itaqз etate castra paterna res opulẽtas/ terrarũ possessiones/ ⁊ cetera mũdana vana ⁊ transitoria reputãs: iugum dñi portare elegit ab ĩfancia et ĩ monasterio de Bãgour a sctõ cõgallo abbate sc̃e religionis habitũ peciit: et suscepit Non multũ post tẽporis vacãte poratu eiusdẽ monasterii p cõgallũ et cõfratres suos ĩ priorẽ licet inuit⁹ eligitur Cui⁹ officii regimĩe susce pto/ fr̃es poci⁹ ex ĩteriori caritatꝫ amore q̃ iracũdie feruore arguebat/ ⁊ quẽ foris castigabat ĩtrĩsec⁹ diligebat. l. iii.

Quodam autē tempoꝛe vir
magne sanctitatis fynianus
malbilensis epūs ad monaste
riū bangoꝛii: sctō cōgallo ab
sēti hospitādi grā veniebat: ⁊
a btō merino pꝛioꝛe benigne
susceptꝰ est. A q̊ potū lactis ꝓ
pter mollioꝛē sui coꝛpis qua
litatē peciit. In monasterio
vō nequaq̄ lac hēbat. Sꝫ cel
lerariꝰ iussu btī merini ī cel-
lariū ītrās vas lacte optimo
repletū nutu eiusdē delatū
inuenit et btō fyniano pꝛesē-
tauit. Deinde oībus per oꝛdi
nem discūbentibus benigne
distribuit. Tu aūt. Lectio. iiii
Postmodū merinus ad ca-
strū cuiusdā ybernie regis: fi
dei catholice confirmandi cau
sa accessit. Ubi eo tp̄e dicti re
gis vxoꝛ pꝛegnans ⁊ partui
vicina angustiis et doloꝛibꝰ
fatigata diuersis. Audiēte re
ge dicti merini aduētū castrū
suū illū ītrare nō ꝑmisit: nec
aliquē honoꝛē merino tribu
it sꝫ penitꝰ ipsū cōtēpsit: quo
ꝑcepto btūs merinꝰ deū ro-
gauit vt rex ille maledictus
pꝛessuras ⁊ angustias vxoꝛis
sue pariētis pateretur. Quas
vt dn̄s rogauit mox passꝰ est
ita q᷑ tribꝰ diebꝰ ⁊ totidē no
ctibus coꝛā oībꝰ regni sui hoī
bus clamitare non cessauit.
Uidēs aūt rex se a deo igno-
miniose confusū nec aliquod
remediū sibi esse ꝓfuturū: ad
habitaculū sctī merini ꝑrexit
et oīa ante petita sibi libētissi
me ↄcessit. Tūc sctūs merinꝰ
suis sctīs pꝛecibꝰ regē a pꝛessu
ris oīo liberauit. Tu. Lcō. v.
Quodā tp̄e beatꝰ merinus
vltra tēpus solituꝫ moꝛā in
suo tugurio faciens: frater q̊
dā qui ministrabat ei ad illū
visitādū perrexit: qui dū ad
tuguriolū suū accessit/ statim
stupefactꝰ stetit. Uidit enī per
rimas ⁊ foꝛamīa fulgoꝛē ce-
litꝰ emissū. Sctūs vō merinꝰ
ea nocte ad fratres suos in ec
clesia psallentes moꝛe solito
nō accessit. Sed cū diuinitus
agnouisset fratrē suū tot mi
rāda vidisse miracula: mane
seoꝛsū illū assūpsit et dixit ei
vt ea q̄ nocte elapsa viderat:
nemini in vita sua indicaret:
⁊ ne interī ad tuguriolū suū
appꝛopīquare ꝑsumeret. L. vi
Alia itidem die fratribꝰ sctī
merini iuxta vallē colpdasch
operātibꝰ: vnꝰ eoꝝ laboꝛe et
siti supꝛa modum grauatus.
Cōcidēs in terrā ipsū exalta
uit: ⁊ a meridie vsq̄ ad nonā
iacuit exanimis. Sctūs autē
merinꝰ vehemētissime fratri
suo cōdolēs eo q᷑ tā subita-
nea ⁊ īmata moꝛte moꝛeret.
Oꝛauit ad dn̄m: atq̄ ↄtinuo

defūctus suis sc̄tis p̄cib⁹ pristi ne vite fuit restitutus et tādē plenus miraculis ⁊ sc̄titate apd̄ pastaꝝ obdormiuit ī dn̄o In cui⁹ honore dicta ecclesia deo dedicata est. Cetera oīa de cōi vnius cōfes. et pōti. cū exposicione euangelii eiusdem

¶ In festo sc̄i p̄ris nr̄i niniani ep̄i ⁊ ɔfes. in p̄mis vesp̄ an

Ouans agat hec cōcio niniani solēnia trine vocis tripudio laudū sonat obsequia vt mens lingua ⁊ actio pari ɔcordēt gl'ia placebit sic laudacio deo reddēti premia p̄s. Laud pue. an. Ille pictorū tenebras fugat dās vite monita mūdi cōtēpnēs blādicias dux plebis ad celestia. p̄s. Laud dn̄m oēs gētes. an. Uita p̄cessit ppl'm sic sc̄titate preuia nūc haurit ī te poculū dux cū ductis in patria. p̄s. Lauda aīa. an. Tāto patrono plaudere iure debes albania/ secura salua sistere dum vitas vite deuia. p̄s. Laudate dn̄m qm̄ bo. an. Ad celos migrās hodie locād⁹ in deliciis ad mores fac quotidie migrare nos a viciis. p̄s. Lauda hierusalē. Cap̄m. vnius ɔfes. R. Quod cābuca vir dei circueat taur⁹ custos armētū vigilat qui latronis dū vētrē pforat infelicē vltor exanimat. Mor cadauer sc̄tūs viuificat saulū sternēs paulū resuscitat. V⁹. Insigne gerit signū certaminis pes saxo iūgit bouis et hoīs. Mor. Gl'ia. Hy⁹.

Xp̄e quires es gl'e: caput sc̄tōꝝ oīum: tu niniano gracie: tue dedisti premium. Ortus regalis semine: clare puer est idolis: vir vitatis lumine: dat vitā pastor incolis. Victis iūctis britonib⁹: turmis duarū gēciū: mercat ī celestibus: regionem viuencium Regē percussit vlcio: vir belial qui fuerat: sanatur et deuocio: pia mitem reddiderat. A mortis soluit vīculo: quē taur⁹ pforauerat: a mort' ⁊ piculo: vir vndis raptū liberat Egris se reddit habilē: multos curās miraculis: deū sibi placabilē: beatis vidēs ocl'is Presta xp̄e victoriā: nobis deuictis hostibus: niniani mēoriā: vitā cōfer agētib⁹. Amē. V⁹. Amauit eū. an. Stirps regalis que vita floruit prolē profert regē quē decuit patrū pater patronū genuit niniaanū quo mūdus claruit hic vt sydus signis emicuit dū britā nos fidē pdocuit. p̄. Mḡt. or

Deus qui hodiernam diem beati niniani cōfessoris tui atq pontificis festiuitate honorabilem nobis

dedicasti: concede propicius ut cuius erudicione veritatis tue luce perfūdimur eius intercessione celestis vite gaudia consequamur. Per dn̄m. Mēo. de oc. nati. b. marie solēniter et de martyrib⁹ eufamia cū sociis suis ꝓuatim or.

Presta quesumus domine precibus nostris cuꝫ exultacione prouentū ut quorum diem passionis ānua deuocione recolimus eciam fidei cōstāciā subsequamur. p. Ad mat. Inui. Xp̄s laudet niniano laus iubiletur. p̄s. Uenite. Hymn⁹. Xp̄e qui rex. In primo nocturno ātipho. Ninianus teneris annis constitutus inhiabat superis moribus imbutus. p̄s. Beat⁹ vir ān. Romam petens dogmatis causa visitauit sed vite pro meritis presul remeauit. p̄s. Quare fremue. ān. Fact⁹ hic britonibus fidei legatus ꝑfidos sollicit⁹ reprimit conat⁹ p̄. Dn̄e q̄d. V. Amauit. l. i

Gloriosā sc̄tissimi niniani vitā dīna nobis cmē det autoritas q̄ sc̄m̄ patriarchā abrahā patrē multarū gēciū et fidei principē ante tē pora secularia predestinatū: tali primū probat instituisse oraculo. Egredere de terra et de cognacione tua et de domo patris tui et vade in terrā quā mōstrauero tibi et faciā te crescere in gētē magnā R. Ninianus nobilis clare puer īdolis sacris īardescit Ut sic ꝓsit patrie se presētat curie qua presul recessit. V⁹. Et cōiectu spūs ei⁹ mētis habitus martino clarescit. Ut.

Beatissim⁹ ninianus (lc. ii. relicta prima domoq; patris didicit ī terra aliena qd̄ post doceret in ꝓpria constitutus a dn̄o sup gētes et regna euellere et destruere plātare et edificare. Hui⁹ btissimi viri et cōuersatōnis ei⁹ sacra primordia et sc̄titatis insignia dignitatē officii et fructū ministerii finē optimū et laboris premiū venerabilis beda in ecclesiastica hystoria genti sue paucissimis cōmēdās verbis ita de eo scribit. R. Pastor redit fit plaus⁹ oīum plebs obedit fugit demoniū referatur fides credenciū. Cedit error crescit miraculū. V. Gēs sedu cta suggestu demonum per hūc sc̄m credit ī dn̄m. Cedit.

Anno ab incarnaciōe (l. iii dn̄i quīgētesimo sexagesimo quīto quo tp̄e gubernaculū romani īpii post iustinianū iustin⁹ minor accepit venit de ybernia pbr̄ et abbas habitu et vita monachi insignis/ no

mine colūba britanniā pre-dicaturus verbū dei puīciis septētrionaliū pictorꝝ : hoc est eis que arduis atqꝫ horrētib⁹ mōcium iugis ab australibus eorꝝ sūt regionib⁹ sequestrate ℟. Rex neqꝫ monita cōtēp-nēs presulis luit obprobria dolore capitis. Sed quē ob-durerat cecitas luminis sir mū reddiderat ī fide numinis ℣. Fit morbi duplicis duplex curacio cordis et corpis illu minacio. Sed. In. ii. noc. ān Tactu viri iusticie visu : pri-uātur oculi regis fastu sup-bie molesti sctō p̄suli. p̄s. Cū inuocarē. ān. Presul placat⁹ venia lumē amissum reddi-dit rex duct⁹ penitēcia xp̄o re natus credidit. p̄s. Uerba mea. ān. Crimē mrīs pandit ex infātis ore dū cōfusio sol-uitur insons corruptore. p̄s. Dn̄e dn̄s nr̄. ℣⁹. Justū. l. iiii. Namqꝫ ipsi australes picti qui inter eosdē mōtes habēt sedes multo āte tp̄e relicto errore ydolatrie fidē verita-tis acceperant predicante eis verbū dei niniano ep̄o reue-rēdissimo ⁊ sātissimo viro de nacione britonū : qui erat ro-me regulariter fide et miste-rio veritatis edoctus. ℟. Per incastū grauidata mater tā-dem coartata partus patrē prodere senen cepit accusare sic se credēs excusare de cōmis so scelere. Res stupēda cōtra morē pandit infās genitorē. ℣. Ex infātis lactētis pectore vox virilis sonat cū robore patrem prodit victū facinore Res stupenda. Lectio quīta. Cui⁹ sedē ep̄atus sctī mar-tini ep̄i nomīe et ecclesiā insi-gnem vbi ipse eciam corpore vnacum pluribus sanctis re quiescit qui locus a vulgo vo catur ad candidam causam eoqꝫ ibi ecclesiam de lapide in solito britonibus more fece-rit. ℟. Sedens sanctus in re fectorio et confratres pascēs miraculo ortolanum vocat continuo olus ferri iubens ex ortulo. Herbam profert cum seminario iam tunc sa-tam dans grates domino. ℣. Ad preceptum niniani mens stupescit ortolani sciens ta-men nichil vani voto sancti succedere ipso die seminatum profert terra fructum gratū iubente pontifice. Herbam profert cum seminario iam tunc satam. Lectio sexta. Tanti itaqꝫ viri fideli testi-monio didiscimus viri hui⁹ principia qui eū de gente bri-tonum oriundus regulis fi-dei in sancta romana ecclesia instructū didiscim⁹ et officiū

qui eū epm et verbi dei p̄dicatorem fuisse cōmendat Didiscimus et fructū laboris qui australes pictos ei⁹ īdustria ab ydolatria ad verā fidem probat esse conuersos. Didiscimus et finē qui eū in sancti martini ecclīa vnacū pluribus sanctis requiescere probatur q̄ in presens in honore eiusdē dedicatur. R. Ducem furū taurus aggredit̄ cornu bruti brutalis cedit̄ rupto vētre vita discutitur Rursum viuus ac san⁹ reddit̄. V. Discursu deuio volant latrunculi in municipio strīguntur baculi. Rursū. Glīa. Rursū. In iii. noctur. ān. Patrē linquit paruul⁹ verberꝫ timore quē reduxit baculus vorticis ab ore. p̄s. Dn̄e quis ha. ā. Lignū florens aridum cunctis stat in signū/ fons erūpēs famulū probat deo dignū. psal Dn̄e in vir. ān. Niniano singula parent elementa/ ignis aer/ arida/ pōtus/ ⁊ fluenta. p̄s. Dn̄i est terra. V. Iust⁹ vt. Euangeliū. Hō quidē pegre Et̄ꝛ. ⁊c̄. Omel̄. vene. bede pbr̄i de vita ⁊ miracl̄is sc̄ti niniani

Verbū qd̄ ipe breuiter l. vii prout historie sue tenor postulare videbat̄ tantū tetigisse videtur nobis liber de vita et miraculis eius barbarice scriptus lacius exequendū ꝓponit Qui quidē liber a testimonii illi⁹ fūdamento nusq̄ꝫ deuians modū tantū quo talia inicia arripuit quo taleꝫ fructum promeruit quo tam laudabilē finē obtinuit historico more conscribit. Rm Uirgam timens reus discipulus fugam subiit adolescētulus Clam defertur magistri baculus/ quo saluat̄ nauclerus tremulus. V⁹. Multi foraminū patescūt adit⁹ incursus fluminū sistit diuinitus Clam. Lectio octaua.

Insula igitur que quondaꝫ a bruto vt dr̄ britānie nomē accepit: in ipsius noīs gente haud ignobili familia beat⁹ ninianus extitit oriūdus: in ea vt in regione que in occidu is ipsius insule partibus: vbi occeanus quasi brachiū porrigens Rex vtraq̄ꝫ parte q̄si duos angulos faciens: scotorum nunc et anglorū regna diuidit: cōstituta vsq̄ꝫ ad nouissima scotorū tempora pro priū habuisse regem: nō solū historiarū fide: sed quorūdā memoria cōprobatur. R. Cū collega vir proficiscitur sic psallēdi locus eligit̄/ atra nube dumus obducitur/ ymber de qua fusus emittitur Supra sanctū vnda restringitur

curua nube cu circucingitur v9. ymbris stillam prohibet nubes camerata ne vestis vel littera scti sit rigata. Supra Vt ei9 rex fuit fidei ta (R. ix lisqꝫ meriti vt tali ple dign9 haberetur per que ea que gentis sue fidei deerant supplerentur: et alterius gentis nacio que fidei sacramenta no nouerat: sacre religionis imbueretur misteriis. Hic in ipsa infancia: sacrosacti baptismatis vnda renat9: veste nupcialem qua candidat9 suscepit: immaculatam coseruans victor viciorū christi eam conspectibus presentauit/ ac spiritum sanctu que primu habuit mundatorez sanctissimi moribus sui sacri pectoris habere meruit illustratore Ipsius naqꝫ magisterio/ qd contrariu religioni/ quod castitati aduersu: quod bonis moribus contrariu/ qd legibus veritatis dissonu: adhuc puer Sed no sesu puerili exhorruit Quod vero legis erat/ quod gracie/ qd honestat/ qd vtile proximo/ qd gratu deo/ senili iam mente excolere no cessauit. R. Infans inuisus nascit/ effigies horribilis/ vultus dorso transumit/ mostru forme mirabilis: Man9 pedes et brachia cuctis priuant vsibus/ xpi fulget magnalia membris in trasuersalibus sospes regreditur. v. Ad niniani tumulu tetru munus adducit i summi laudis titulu/ sanat9 restituit Man9 Gloria. Ma.

Sospitati ninia Prosa. ni dat egris oro. Tumor cedit ydropicis et lepre cotagio. Reddat vita functis et mutis locucio. Cecis vis9/ claudis gressus/ et surdis audicio. Gaudet portu naufragati et sterilis filio Liberant carcerati dementes demonio Fugit thisis gutta febris epilensis passio. Aridoru membra suo redduntur officio. O qꝫ probat sanctu dei furu liberacio. Oculoruqꝫ membroru noua restitucio Ergo laudes niniano nostra psallet cocio Naqꝫ corde poscunt illuz loto prius vicio. Sospes regreditur. v. Ora p nobis beate niniane. In laudibus aña.

Collaudemus omnium summu creatorem suuz qui mirificat signis confessore. p. Dns regna. an. Ad sacti reliquias sciens virtute mostru deo gras recepit salute. p Jubilate. an. Hinc pro luce p dita pulsante puella leta luce reddita redit iam nouella. p. Deus de9. an. Morphea mortifera que corpus obsessit no

linquens vestigia corpori re cessit. ps. Benedicite. an. Niniani meritis morbidi curantur ceci vident: audiunt surdi: muti fantur. ps. Laud. Hy9.

Adest dies leticie: niniani pontificis: q stolam sump sit glie: choris scept9 agelicis

Plaude turba fidelium: patris colens solempnia: eius laudans preconium: qui suis dat presidia

In paradiso ecclesie: statutu ex dulcedie: spiramen dat aromatum: ninianus celestium.

Hic ninianus sumit: calcata luctu seculi: celu victor ingreditur: cu turmis multi populi

Iesu rector luctaciu: tua nos rege gra: supplatado demoniu: mundum carne iusticia.

an. Ora christe victoriam o q pia pura patris almi cura circa simplices nulli nam in vanu poscut ninianu quavis coplices culpe sint et rei dum in arce spei constat supplices hic corde cotritos soluit compeditos fragens compedes. ps. Bndict9. or. vts. Memoria de martyrib9. Ad vs. an. Collaudemus oium pi. feri. Capm vnius cofessoris. vts R. Nos qui sum9 inuoluti viciorum finibus dementes et imbuti delictorum sordibus Niniane te rogam9 faue supplicantibus: vt celorum rex placatus a te fusis precibus nos mundatos a peccatis iugat celi ciuib9. V9. Nobis sis patronus pius pastor bonus memor miseris qui te colunt corde purgatos a sorde redde

P Laudat (supis Ni Hy9 turba fidelium nouis pductis canticis: pmat laudis pconiu niniani potificis

Cuius doctrina et monitis ges gradit feliciter: error ab illicitis couersa e salubriter:

Uirga vet9 mosayca et baculus atistitis: signa cofor mat celica niniani pro meritis.

Uirga mare diuidit ducatu prebens pplo: vnda maris reflectit naue regente baculo

Aqua fluxit de lapide hebreum potans populum: exiuit fons a cuspide baculi mittens riuulum

Uirga legalis arida frodes flores pduxerat: tali virtute valida bacul9 ares creuerat

Ymber inuasit codicem du mes vacaret ocio: inudas suspedit latice labes metis oro

In mudo laude egregia florebat mirabilibus: nunc est in celi curia viuens cum sanctis omnibus.

Laus trino et vni domino sit qui est sine termino: qui niniani precibus iungat celi ci-

uibus. Amen. V9. Iust9 germina. ãn. Pastor pasce gregem superum pete pro grege regem grat9 reddatur et oui li restituatur lumine perfunde famulos virtutis habunde lucifer eterne lucis niniane supne. ps. Magnificat. ¶c Notandũ est q̃ si aliquod festum. ix. lect. in aliqua feria quatuor tempor septembris acciderit totũ seruicium fiat de festo cum missa eiusdem festi. ix. lecti. ad principale altare. Si vero aliquod festum triũ lec. in aliqua feria predicta quatuor tempor septembris acciderit: fiant matuti. de festo cũ noctur. et missa de ieiunio: cũ memo. de festo ad missam de ieiunio: nisi hystoria. Peto domine. per ebdom̃ cantanda sit: tunc enim non dicantur de sancto. iii. lectio. sed de feria matuti. fiant vt percantetur hystoria: ⁊ festũ trium lectionum omnino pretermittatur. ¶c ¶ Sãcti lamberti epyscopi ⁊ martyr. Orõ

Sancti lamberti martyris tui atq; pontificis domine quesumus nos tibi commendet oracio: et sicut hunc diem eius gloriosa decorat passio: ita nos ipsi9 sẽper muniamur suffragio. Per dominum nostrum iesũ

Ad matu. iii. lec. Lectio p̃ma

Gloriosus vir dei lambertus sumpto epyscopatu: in timore dñi perfectus erat: et quotidie in omnibus operibus bonis augebatur. Cum igitur pro custodia gregis sui multa supplicia tolerasset: insurrexerunt contra eum duo pessimi viri: et secular potencia tumẽtes: res sue ecclesie iniuste inuaserũt Tu autem. Lectio secunda.

Cumq; eor insolenciã nullus sedare posset: amici pontificis ira repleti ignorante viro dei: eosdem crudeliter interfecerũt. Erat autem eis quidã cõsãguineus noĩe dodo: opib9 plenus ac superbia tumidus: q̃ necẽ predictor in ipso sancto dei vlcisci animũ apposuit. Tu autem. lc. iii.

Hic igitur collecta multitudine armatorũ: dum vir sanctus in quadam dyocesis sue sede moraretur: et matutinale officium noctu cum fratribus persoluisset affuit armatus: qui clausas fores confrĩgẽs super sãctũ virũ vbi orabat irruit. Sanctus igitur lambertus letali mox ictu iaculatus: beatis meritis ditatum celo reddidit spiritum. Cetera omnia de communi vnius martyris et põtificis.

¶ Scti mathei apli et euāge liste duplex festū. Ad. i. vs. ān Placētes deo facti dilecti/ qm̄ gr̄a et misericordia est ī sctōs eius/ et respect⁹ ī electos illi⁹. Psa. feriales. Capitulum.

Similitudo vult⁹ quatuor aīaliū facies hoīs et facies leonis a dextris ipsor̄ quatuor: facies aūt bouis a sinistris ipor̄ quatuor/ et facies aquile desuper ipsorum quatuor. R. Quatuor animalia. Hymnus. Mathee sancte bino pollēs munere: sedulis xp̄m interpella q̄stib⁹: vt nos ī mūdi gubernet turbinibus: ne post eternus sorbeat interit⁹ V Annue xp̄e V. In oēm terrā. ān. Ecce ego iohānes vidi hostiū apertū ī celo: et ecce sedes posita erat ī eo: et ī medio sedis et ī circuitu ei⁹ quatuor animalia plena oculis ante et retro: et dabant gloriam et honorem et benedictionē sedenti super thronū viuēti in secula sclor̄. ps. Magt. Orō.

Da nobis quesum⁹ omnipotens deus: vt beati mathei apostoli tui et euāgeliste quam preuenimus beata solennitas: et deuocionē nobis augeat et salutē. p do. Memoria fiat priuatim de sancto laudo ep̄o et cōfes. Orō.

Presta q̄s op̄s de⁹: vt q̄ bti laudi cōfessoris tui atq3 pōtificis solēnitatē agimus/ ei⁹ īterceſſiōe eternā beatitudinē cōsequamur. Per. Ad cpl. oīa fiāt sicut in festo sctē trini: Ad matu. Inuita. Regē euāgelistar̄ dn̄m. Uenite adorem⁹. ps. Uenite. hy⁹ Mathee sācte. V. Annue xp̄e In primo nocturno ātipho. Cōuocatis ies⁹ duodecī aplīs misit illos p̄dicare regnū dei egressi aūt euāgelizabāt et curabāt vbiq3. ps. Celi enar. ān Mittēs dn̄s et alios ad p̄dicādū: dicebat illis: messis q̄dem multa: oparii aūt pauci. ps. Benedicam. ān. Iesu xp̄i domini gracia credentibus populis: doctores et euangeliste sūt in mysteriū fidei missi. ps Eructauit. V⁹. In oēm terrā exiuit sonus eorū. Lcō p̄ma.

Erāt duo magi zaroes et arpharat ī ethiopia: qui se deos esse dicebāt: et credebat eis rex eglippus cum oī populo suo: vt ex lōginquis regionib⁹ ethiopie venirēt et adorarent eos. Faciebāt enī gress⁹ subito hominū figi et īmobiles stare q̄diu voluissēt Uisus hominū et audit⁹ a suo officio refrenabāt. Imperabant serpentibus vt percuterent: et ipsi incantando cura

bãt. R. In visione dei vidi: et ecce ventus turbinis veniebat ab aquilone: nubesq magna: & ignis inuoluens splẽdorq in circuitu ei9. Et ex medio eoꝝ similitudo quatuor aĩaliũ: & aspectus homĩs erat in eis. Vs9. De medio autem eius quasi species electri: hoc est de medio ignis. Et. Lcõ. ii

Curã ergo deus hominum gerens/ cõtra hos magos misit dñs beatũ matheũ apostolum: qui eoꝝ prestigia cepit detegere. Dẽs enĩ quos illi fingebãt: hic in nomine iesu xp̃i soluebat. Quos illi ledebant iste curabat: infirmos sanabat: demonesq fugabat. Et nõ solũ eos curabat/ quos illi ledebãt: sed et omẽs qui ad eũ ferebant ab infirmitatib9 diuersis/ atq a demonib9 obsessos. Suscepit aũt illum in domũ suam eunuchus ille a philippo dyacono baptizat9 R Quatuor facies vni erãt: et quatuor penne vni: pedes eorũ pedes recti/ plãta pedis eorũ vt planta vituli. Et scintille quasi aspectus eris candentis. V9 Sub pẽnis eorum manus hominis in quatuor partibus. Et scintille. lc. iii.

In diebus illis: Mortu9 est fili9 regis eglippi: quẽ cũ magi suscitare nõ possẽt vocat9 est apostolus. Ingressusq ad defũctũ: expandit man9 suas ad celũ: inuocato xp̃i nomĩe: apprehendensq manũ defũcti: eum suscitauit. Quod vidẽs rex: credens in dñm baptizatus est cum vxore sua et filia ephigenia: que virginitatem suã deo dedicauit. Tu aũt. R. Similitudo vultus animalium facies hominis & facies leonis a dextris ipsoꝝ quatuor: facies vero vituli a sinistris ipsorum quatuor/ facies autem aquile desuper ipsorum quatuor. Et facies & penne extente desuper erant. V9 Due penne singulorũ iungebantur/ & due tegebant corpora eorum. Et facies. Gloria patri. Et facies In scdo nocturno. ãn. Sapienciã domini euãgelii eruperũt abyssi et ãnunciãtes fecundati voce celesti mundo intonant. ps. Omnes gentes. ãn. Labia eorum salutarem disseminauerunt sapienciam: opus sanctum: dignum benedictione plenum fecerunt ministeriũ sibi traditum deuote impleuerunt. ps. Exaudi deus deprecacionem. ãn. Elegit eos ex omni carne: et dedit illis precepta et legem vite & discipline. ps Exaudi deus oracionem. v. Constitues eos. l. iiii

Baptisato igitur omni populo: construxit rex ecclesiam: in qua sedit beatus matheus annis viginti trib⁹ Ordinauitq; episcopos et p̃sbyteros/ et ceteros sacri ordinis ministros. Mortuo vero rege regnauit hyrtacus p eo/ qui cepit agere cum apostolo vt ephigeniam suo copularet coniugio. Cui apl'us. Jube inquit conuenire eam cum populo/ et audies quanta bona loquar de bono cõiugio/ qm̃ satis deo accepta sunt coniugia sancta. R. Facies et pennas per quatuor partes habebant Incedentes non reuertebãtur/ sed vnũquodq; ibat ante faciẽ suã. V⁹. Pedes eorum pedes recti/ planta pedis eorum vt planta vituli. Incedẽ. l. v

Congregato igitur populo simul cum ephigenia/ cum apostol⁹ multa de bono coniugio diceret adiecit. Si regis sponsam regis seruus vsurpare voluerit/ viuus tradatur incendiis Tu ergo rex ephigeniã xp̃o dedicatam: et regis celestis sponsam: quõ tibi poter͡s copulare matrimonio? Tu. R. Similitudo aspectus animaliuz vt carbonum ignis ardẽciuz et velut aspectus lampadarũ Ubi erat spiritus impetus illuc gradiebãt nec reuertebãtur cũ ambularẽt. V. Et vnũ quodq; eorum ibat ante faciem suam. Ubi. Lectio vi.

Irat⁹ hyrtac⁹ hoc audiens abcessit. Cũq; celebrata ab apostolo missa vnusq̇sq; ad propria remeasset: apostolus iuxta altare remansit: vt vbi fuerat corpus dñi ab eo confectũ: ibi cõsũmaret martyriũ. Miss⁹ est igitur ab hyrtaco spiculator: q̇ apl'm expãsis manib⁹ orantez ictu gladii a tergo punxit: et sic martyrem fecit Quo audito discipuli beati apl'i martyriũ eius cũ gaudio celebrarũt: et pax famule xp̃i ephigenie: et vniuerse ecclesie hyrtaco mortuo confirmata est Tu. R. Quatuor aĩalia ibant et reuertebãtur in similitudinẽ fulguris chorusc̃atis: et erat in medio splendor ignis: et de igne fulgur egrediẽs. V. Erat autem quasi visio discurrens in medio quatuor aĩaliũ. Splẽdor Gloria. Splẽdor. In. iii. noc ãn. Electi sũt in xp̃o ante mũdi cõstitucionẽ: vt essent sãcti et ĩmaculati in conspectu dei in charitate. p̃. Cõfitebimur. ãn. Sapienciam eorũ narrabũt oẽs ppl'i: et laudẽ eorum p nũciat oĩs ecclesia scõrum. psal. Dñs regnauit exul. ãn. Spi=

ritu intelligēcie repleuit eos dñs: et ipsi tanq̄ hymbres mi serunt eloquia sapiencie sue. ps. Dñs regnauit irasc. v. Ni mis honorati. Scdm mat.

IN illo tpe Cum (ix. ca. trāsiret iesus vidit hoiez sedentem ī theloneo matheū noie: et ait illi: sequere me. Et rel. Ome. vene. bede pr. L. vii

VIdit saluator hoiem nō tā corporeo ītuitu q̄ interne miseracionis aspectibus Et misertus est ei9: q̄ humanis tm̄ studiis dedit9: et tēporalib9 lucris inhians: necdū euangelico noīe dign9 extiterat. Tu. R. Cū aspicerē aīalia: apparuit rota vna iuxta ea quatuor habens facies Et vna similitudo ipaꝝ quatuor. v. Aspect9 rotaꝝ et opus earū quasi visio maris Et vna. Lectio viii.

QUod ob id vtiq̄ superna puidencia fieri disposuit/ vt nullū enormitas aut numerositas suoꝝ scelerū a speranda venia reuocaret: cum hūc tātis mūdi nexib9 absolutū: tā celeste factū cōspiceret: vt cōicato cū āgelicis spiritibus vocabulo euāgelista nominaret matheū inq̄t nomie R. Statura erat rotaꝝ et altitudo horribilis/ totūq̄ corp9 plenū erat oc'lis et aspect9 earū et opa q̄si si sit rota ī medio rote. v. Per q̄tuor partes ibāt/ et nō reuertebant cū ambularent. Et aspectus. Le. ix.

MAtheus hebraice/ latine dicitur donat9. Q̄d pfecto nomē illi apte ꝯgruit qui tm̄ supne gr̄e mun9 accepit Uocabat et leui/ qd interpretat addit9 siue assumpt9. Q̄r p electionē assumpt9 est a dño/ et addit9 est ad numeꝝ grad9 aplici Uidit ergo dñs publicanū/ et miserādo ait illi Sequere me. Seq̄re autem dixit/ non taz incessu pedū q̄ execucione moꝝ Et surgēs secut9 ē eū. R. Cū ambularēt aīalia/ ambulabāt et rote iuxta ea Quocūq̄ ibat spūs Illuc pariter et rote eleuabant sequētes eū. v9. Cū eleuarēt aīalia de terra/ eleuabāt et rote iuxta ea. Quo. Glia. Illuc v. Dedisti hēditatē In lau. ā.

DIlecti deo et hominibus sancti euangeliste qui ordinauerūt tēpora xpi bono odore vsq̄ ad consummacionem vite. ps. Dñs regna. ān. Dederunt in celebracione operꝫ sācti dec9/ ideo memoria eoꝝ est ī bñdictione in seculum seculi. psal. Jubilate. Antipho. Ex omni carne laudauerūt nomē sāctū dñi/ vt amplificarēt nomē san-

ctitatis. ps. De9 de9 me9. an. Impleuit eos dns spiritu sa piencie et intellect9: et iocun ditatē et exultacionē thesau- risauit sup eos. ps. Bndicite. an. Datū est opus eor in ve- ritate: ideo ī terra sua dupli cia possidebunt et leticia sem piterna erit eis ī xpo. ps. Lau date. cpm Similitudo. hym. Exultet celū. V. Annūciaue runt opera dei. an. In medio et in circuitu sedis dei qtuor aīalia senas alas habēcia: o- culis vndiqꝫ plena: nō cessant nocte ac die dicere: sanct9 san ctus sanctus dns de9 oīpotēs qui erat: et qui est: et qui ven- turus est ps. Benedict9. Oro

Beati mathei apostoli tui et euangeliste dne p cib9 adiuuemur: vt quod pol sibilitas nostra non obtinet: eius nobis intercessione do- netur Per dnz. Memo. de sā cto laudo epo et confessore p uatim. oro vts Ad pmaz an. Dilecti. ps. Deus in nomine. a Gracias. ps. Quicūqꝫ vult Ad terciam an. Dederunt. p. Legem pone. capłm. Simi- litudo. R. et V de cōi aplorū ad oēs horas dicūtur Ad vi. an. Ex omni ps. Defecit Cpz

Similitudo vultus aīa lium: et aspectus eorū quasi carbonū ignis arden- cium: et quasi aspectus lam- padarum Ad ix. an. Datum ps. Mirabilia Capłm

Hec erat visio discurrēs in medio aīalium splendor ignis: et de igne fulgur egre- diens: et animalia ibant et re uertebantur in similitudinez fulgoris chorușcantis Ad vs an Iurauit dns ps. Dixit do minus Et alie ane cum suis psalmis de cōmuni apostolo rum cp. Similitudo R Cuz ambularent hym. Exultet ce lum V. Annunciauerunt an. Sapienciā antiquorū exqui- sierunt sancti euangeliste: et prophetaruz dictis narracio nem suam confirmauerunt ps. Magnificat oro Bti ma thei Memoria solennis fiat de sancto mauricio sociorūqꝫ eius martyrū et festum san- cti lolani differtur Oracio

Annue qs omnipotens deus: vt nos sanctorū martyrum tuorum mauricii exuperii: candidi: victoris: vi talis: innocencii: ac sociorųz eorūdem letificet festiua solē nitas: vt quorū suffragiis ni timur nataliciis gloriemur. Per ¶ Sancti mauricii so- ciorūqꝫ eius martyrū ix. lec. Oro vts Ad matuti. Lctō. i.

Dioclecianus quondā romane reipublice pri

ceps: cū maximiano collega imperiū tenuit: qui eūdē maximianū in galliā psequi xpianos destinauit. Cui9 in adiutoriū legionē thebeorum ire pcepit Que legio sex milia sexcentos sexaginta et sex viros validos et armis instructos habebat: qui oēs xpiani erāt

Maximianus autē (lc. ii. octodorū venit: ibiqȝ idolis sacrificaturus: iussit omnē exercitum suū ad sacrificia cōuenire. Quod cum ad noticiā thebee legionis puenisset: octodorū preteriēs ad locum cui agaunū nomē est: celeriter properauit. Tu. l. iii

ERant autē in eadē legione primicerius/mauricius/signifer/exuperi9/ꝛ cādidus senator Hi viri in rebus bellicis strenui erant: ꝛ virtute nobiles: sed fide nobiliores Dictūq; est eis cesarē iussisse oēs milites diis offerre libamina: et vt ipsi octodorū redirent. Tu autem. Lec. iiii.

TUnc hi qui legioni preerant: responderunt se ad cōmittēda sacrilegia octodorum nolle redire Qd cum maximiano nūciatuȝ fuisset: ira replet9 iussit decimū quēq; funesta morte perire Traduntur ergo neci: quos ordo reperit numerandi. Tu. lc. v

SAnctus vero maurici9 paululū a satellitib9 regiis segregatus: cōuocata legione ait: Gratulor virtuti vestre cōmilitones mei: quia amore religionis nullū vobis preceptū cesaris formidinem attulit Gaudentib9 quodāmodo animis tradi ad nocem gloriosam cōmilitones vestros vidistis. Tu. Lec. vi

MIlites igitur xpi a sancto mauricio cōfortati equali itaq; oēs animo vna voce cesari nunciant dicentes. Non inquiras longius latitantes: nos oēs xpianos esse cognosce. Cū ergo hec cesari nunciata fuissent: precepit: vt iterū decimum quēq; trucidarēt. Tu. Le. vii

PEraguntur igitur iussa crudelia: et reliquis vt octodorum veniāt iubetur ad sacrificandū Sāctus vo mauricius cesari nunciauit dicēs. Milites sum9 īperator tui: sed tñ seruitutē liberam confitemur deo: a quo vite exordium sūpsimus. sequi in hoc imperatorē nō possumus vt auctorem iterum negem9 deum. Christiani sum9: psequi xpianos non possum9. Insuperabiles huius legionis animos cognosce. Tela proiicimus: fide catholicum pectus

est firmatum Occide pzoster ne: resecandas gladiis ceruices pzebem⁹ intrepidi. L. viii

Cumqꝫ verba legionis cesari nūciata essent: ille quasi nichil sceleris perpetratum fuisset: ire pzope exercitum iubet: ꝛ circūdari legionem imperat: nullūqꝫ de tanto sanctozū exercitu reliqui. Omnis etas sine discrecione a carnificibus perimiť. Laniantur ergo cozpoza sctōꝝ: et deuote deo aīe fideli moztis ꝓfessione cōmēdātur Sicqꝫ interfecta est illa plane beatozum legio. Tu. aūt. Le. ix

Peracta tandē cede iter omēs sanctoꝝ percussores: pzeda diuidiť sic: vt quicūqꝫ legionis illi⁹ militē iugulasset: iugulati spoliis vteretur Hec autē tantū de numero illozuꝫ et multitudine martyzū nobis cōperta sunt noīa: scꝫ mauricii/ exuperii/ candidi/ victozis/ innocencii/ atqꝫ vitalis. Cetera vero nobis incognita: in libzo vite sunt scripta. Cetera de cōmuni plurimozum martyrum.

¶ Sctī lolani ꝯfes. ꝛ pōtifi.

Solennitatē sācti. Oro tui dn̄e lolani annuaꝫ recensentes: eius pzecatu fac nos pzostratis viciis ad glie tue triumphū ꝑtigere Per do

Ex galilea chana. Lcō. i neozū genere beatū lolanū oztū accepisse legimus: qui patria relicta romā venit Ubi sanctū seruanū auunculum suū xp̄iane fidei virū religiosissimū adinuenit. Cui⁹ īdustria paulo post beat⁹ lolan⁹ romane ecclie clauiger cōstitutus est Ueruꝫ angeli dei monicione seruanus scotis fidem ꝑdicandi apostolicā: ad occiduas mundi partes relicto rome lolano trāsferť. l. ii

Sed postq̄ beatus lolan⁹ septem annozū cursum in dicto officio deuote ministrādo cōpleuerat: auūculū suū seruanum longo desideratuꝫ visu colloqui cupiebat: beati petri ecclesiam solito moze sera et claue firmatā: die dn̄ico post medias noctis vigilias clauē tenus pzefate ecclie ostiolum palam reliquit: et iter versus scociam pedum incessu aggreditur Ubi post longam fatigacionem ibidem vsqꝫ ad locum qui a vulgo planum vocitatur ꝑuenit. Tu aūt. l. iii.

Romani vero pzimates lolanum mane non inuenientes: dum templū beati petri ozandi gracia visitarent: clauem tamen in aperto positā attemptātes cū eadem ostia aperire qđ minime potuerūt

Preterriti autē quid significare videretur: sed inito consilio oracioni et triduano ieiunio se dederunt Tercia vo nocte cuidā viro sancto angelus apparuit: qui dixit ei ex diuina prouidēcia illa accidisse: scies enim ecclīaȝ illā nunq̄ aperiri posse quousq̄ eadem manus que eam clauserat denuo reseraret. lc. iiii. Nāq̄ ex diuina prouidencia beatus ille Iolanus ad occidē tales mūdi fines romanā āpliandi fidē destinat̄ Diuulgata autē p̄missa rome: quēdem diaconū et subdiaconū viros deuotos beatū pquirēdum Iolanū miserūt: sed die quadam cū vir sanctus in basilica quā in loco prefato de plano vocitato de eadē egrediendo aspiceret a longe legatos illos a romanis venientes perfecte cognouit: quos ipse cū oī alacritate et māsuetudine recepit: et flens q̄ familiariter pre gaudio tractauit. Tu autem. Lectio quīta Audito preterea ab eisdem legacionum suarum causam q̄ beati petri basilice ianue nequaq̄ aperiri valebāt absq̄ manu sua que easdem claudebat. Audiens autem vir dei q̄ hec nutu diuino fieri intellexerat: accepto statim gladio manum dexteram supposito lapide amputauit/ et viris illis sibi a romanis missis tradidit At illi accipientes romam cum eadem leti reuertūtur: cum qua manu ianuam prefatam iamdiu clausam diuinitus reserarunt. Tu autem dn̄e. Lectio sexta Beatus itaq̄ Iolanus pro manu abscisa quatuor onera pulueris cimiterii beati petri sibi condonari et transferri postulauit: cum quibus cimiterium in quo corpus suuȝ esset sepeliendū consecraret. Romani vero beato viro dediti quatuor asellos onustos pulueribus in scociam eidem transmiserunt: quorum ītuitu peciit a domino vt quicūqȝ in dicto suo cimiterio in quo corpus suum sepultum fuerit seu qui in egritudine ī eodem sepeliri voueret tantas et quantas indulgencias a deo consequeretur ac si ī cimiterio beati petri sepultus fuisset: et tandem regnum celorum adipisci deberet ad q̄d deus ipse gloriosus nos feliciter perducat. Tum autem. Lectio septima de exposicione euangelii Homo quidam Et cetera omnia de cōmuni vnius confessoris et pōtificis

¶Scti adāpnani abba. patroni apud furni aberdonensis dyocesis. Oracio.
DEus qui diē presētē in beati adāpnani ɔfessoris tui atqȝ abbatis honore letificasti : cōcede nobis q̄s ei⁹ intercessione et meritis ante cōspectū diuine maiestatꝫ tue ī gloria letari sempiterna. Per d. Mēoria de sctā tecla ꝟgie or de cōi. Ad mat. ix. lec. Lcō. i.
SAnctus adampnanus preclaris ortus parētibus de nobilissima conaldi regis ꝓgenie carnis duxit originē de cuius ortu moribus et vita sctūs colūba lōgo tpe āteq̄ nascereꝉ dīnit⁹ ꝓphetauit Nat⁹ ē itaqȝ sctūs adāpnan⁹ sicut btūs p̄cīnebat colūba quē a tenera īfācia cūctis gratū dīna reddidit gracia. Successu vero tp̄is a prefato beato colūba monichalē suscepit hītū ⁊ postea iuxta abbatis sui p̄ceptum ad lismorēsē deuenit abbaciam. l. ii.
DEīde yensis monasterii beate mēorie falbeo abbate defūcto reuelaciōe diuina pariter et cōmuni fratrū cōsensu sctūs adāpnanus eligiꝉ ⁊ ordinatur abbas in quo pluribus claruit ꝟtutib⁹ et miraculorū insigniis. Aduenit populus ad beatū virū pro audiēdo verbo dei. Quibus dū predicaret dyabolus in vulpinā se trāsformauit speciem et suis vanitatib⁹ vniuersos ɔmouit ī risū. Cūqȝ hoc sctūs percepisset signo crucis facto inimicus euanuit. Lectio. iii.
CUmqȝ porci suo more terrā verterēt sub cespite quoqȝ euulso infās viu⁹ cept⁹ est. Quē cū sctūs adāpnan⁹ inuenit velut filiū educauit et liberalib⁹ artib⁹ īstrui laborauit. Tādē āte dei virū ductus multa ei ꝓbleumata ꝓposuit Tūc sanctus facto signaculo crucis īimicū effugauit qui ī specie īfātis beatū virū tēptare voluit. Tres medie l. de sācta tecla de cōi vni⁹ vir. l. vii
TRansacto virilis etatis robore vt cōtēplacioni vacaret secreci⁹ cellā cōstruxit ī qua dum orādo soli deo vacaret quadā die ad horas celebrādas ecclesiā nō est ingressus. Tūc seniores cellā adeunt et puerū inestimabilis decoris ī gremio ei⁹ stantē videbāt se nē cōsolātē et q̄ tenerime secū colloquentem. Lectio viii
CUqȝ defūct⁹ q̄dā ad sepeliēdū portareꝉ corā cūctis ɔcito motu surrexit. Hoc audiens vir dei accessit ⁊ signo crucis astātes muniuit et statim demon qui mortuum exagita

bat vt fum⁹ euanuit. Lcō. ix.
Demū cū btīssim⁹ pr̄ adāp
nan⁹ ad finē vniuerse carnis
ppararet pplo mādauit sibi
ꝯuenire Cui postq̄ valedicēdo
bñdixit eterno refect⁹ viatico
spm̄ deo reddidit. Cui⁹ corp⁹
in insula yensi debito hono
re humatū est. Tu aūt dñe.
Cetera oīa de cōi vni⁹ ꝯf. ꝛ ab.
¶ Sancti symberri pontifi
cis qui in cathania magno
cum honore habetur. Oracio
Deus qui gloriosū fa-
mulū tuū symberruz
ex vtero matris elegisti : ꝛ an
gelis ministrātib⁹ eūdē īsula
sublimasti pōtificali : cōcede
q̄s vt qui viciis grauātibus
ad yma ptrahimur ei⁹ meri
tis ad virtutū vestigia suble
uemur. Per dominū nostrū
Deinde fiat mēoria de sācto
firmino epō et marty. cū me
diis lec. eiusdē oracio de cōi.
Ad matu. ix. lec. Lctō prima.
Symberr⁹ ex cathania
insula que ad occidēta
lem scocie plagā virget rossi
am ab austro habēs puinciā
ꝛ orchades occeani maris in
sulas ab oriēte eiusdē maris
vndiq̄ sequestrata fluctibus
nō ex ignobili scotoꝝ fami-
lia duxerat parentelā. Unde
regul⁹ quidā tigrinat⁹ noīe
vernaculā habēs vultu deco

rā : a quo edictū pmulgatum
est publicū vt illi⁹ puelle tho-
rū nemo violaret quo nō ob
stāte miles quidā illi⁹ regis fa
milie puellā diuersis psuasā
mediis carnaliter cognouit.
Unde plē cōcepat ꝛ grauida
facta est. Tu aūt. Lectio ii.
Cūq̄ cognouisset rex puel-
lulā grauidā ꝛ plē cuidā mi-
liti cōcepisse ptuiq̄ ppīquā
esse ira succēs⁹ eā corā se stati
cōuocari iussit Interrogata
de quo cōcepisset ipo rege p
tribunali sedēte reat⁹ crimē
palā cōfessa ē q̄ de milite fa
milie sue cōcepisset : ꝯfessione
eiusdē p regem audita dirā
equidē ꝛ pperā ptulit sētēciā
vt igne ꝛ sulphure ꝯsumeret.
Uerū igne accēso vali (l. iii
do puellā btō symberro p̄se
te ḡuidā sił manib⁹ ligatā et
pedib⁹ ī ignē p spiculatores
detrudi p̄cepit et cōburi Sed
diuina gr̄a ipsi⁹ ignis actio-
nē p̄ueniēs ita phibuit q̄ in
eos nequaq̄ agere pmisit et
suā exercere naturā negauit
At interea res satis memo-
ratu digna nec a multis au-
dita seculis visa diuino fie-
ri accidebat nutu. Tu autē.
Med. l. de. s. firmino ep̄. l. iiii
Firmin⁹ ỽo cū esset decē et
septē fere ānoꝝ : lr̄is ꝛ catho
lica doctrina instruct⁹ : cepit

religionis ſtudio pficere. Nā ad eccleſiā hoꝛis ſingulis inhianter intendens: laudes et honoꝛes deo ⁊ ſctis ei⁹ reddere pꝛoperabat aſſidue. lc. v.

Cumq̧ perficeret annos fere ſeptē: in religionis ſtudiis et ſapiencie gradib⁹ ad virtutū culmina pmineret. Honeſtus vero pſbyter: cū in ſenectutis ſue tpe aggrauat⁹ eēt: ſepe dirigebat eū per vicos ⁊ ſuburbana ciuitatis: vt pꝛedicaciōis vbo pplm iā deo deuotū ꝯfirmaret: ⁊ ad xpiane religionis ſtudiū reuocaret.

Cōſiderās vo honeſt⁹ (l. vi graciā ſpiritalē in eo eſſe dixerit eū ad honoꝛatū tholoſane vꝛbis epyſcopū: qui eū in epyſcopat⁹ gradū et graciaꝫ impoſitis manib⁹ cōſecrauit. Cōfeſſus eſt igitur chꝛiſtū in martyꝛio beat⁹ firmin⁹ eps. et martyꝛizat⁹ eſt in ciuitate ambianēſiū: ſub die ſeptimo kalēdas octobꝛis. Tu. l. vii.

Infans ſymberrus in materno clauſus vtero medio: in igne poſitus ita regi tyranno cunctis audientibus ⁊ admirantibus cui verbula pferre natura abhoꝛruit diuinit⁹ q̄q̄ ita inquit rex īique ſi te regē nominare phas erit: ymo impie et tyꝛanne. Crudeliſſime cur innocentem cū delinquēte vt aſcribis cōdēnādū iudicas aut iuſtū cum impio ad moꝛtē trudendum iubes. Tu aūt. Lectio viii.

Perterrit⁹ aūt rex et admirans pphetādo ait/ quid enī ſibi vult nouū hoc pdigiū de maternis incluſus viſcerib⁹ cui⁹ vtutes diuinit⁹ pdicant anteq̄ mundo cernitur. Et cui⁹ gr̄a parētes a crudeli liberātur pena pꝛiuſq̄ parentū nomen habere meruerunt. Quare matrem a vīculis ab ſolui ⁊ a moꝛte liberari iuſſit

Nato inq̄ infantulo (lc. ix. vnda regenerat⁹ baptiſmatꝫ nomen ei ſymberrus imponitur qui poſtea litteris inſtructus euangelicis romā aggreditur vbi a gꝛegoꝛio patre ſāctiſſimo paulo poſt conſtituebatur antiſtes. Scociam denuo reuerſus q̄plurimos ad xpi fidē ſeruādā perſuaſit ſub cui⁹ eciā tutela reuerēdiſſim⁹ pater columba in leuitarum oꝛdine diu militauit. Cuius gracia q̄ plurima fieri cōtingebant miracula. Tu autem Cetera omnia de cōi vnius confeſſoꝛis et pontificis.

¶ Sanctoꝛum martyꝛū cypꝛiani et iuſtine virginis tres lectiones. Inuitatoꝛium duplex cum oꝛacione de cōmuni Ad matutinas. Lectio pꝛima

Cyprianus vero epyscopus sanctam iustinam virginem promouit ī monasterio virginum abbatissam: et cōstituit eam matrē in monasterio virginum. Multos eciam cyprianus per verbum dei illuminabat et cōuertebat/ augens gregem christo. Sanctus vero cyprian⁹ epyscopus p epistolas suas omnes: vt paulus apostolus cō solabatur et confirmabat: ⁊ p ciuitates singulas: multos cōuertebat de erroꝛe. Lcō. ii.

Malignus autem serpēs vt assolet scilicet dyabolus per suos impios homines euthodimio comiti orientis suggessit/ quia cyprianus epyscopus doctor christianorum ipse destruxit gloriam deorum nostrorum/ et omnem orientem seducit p magicas artes cum quadam virgine nomīe iustina: suadenti diis nō immolare. Tu autem. Lectio. iii

Ducti sūt igitur cyprianus et iustina ad fluuium qui vocatur gallus/ vt decollarētur Teonitus vero quidā christianus videns cyprianum quia ducitur decollari/ currens osculatus est eum. Ferinus quidam regis cognatus hoc videns iratus/ teonituz iussit decollari. Sicq; cypriamus: teonitus ⁊ iustina martyriū cōsūmauerūt. Tu.

Et cetera de communi pluri moꝛum martyꝛum. ¶ Sanctoꝛum cosme et damiani fratrū marty. tres lectiōes. Or.

Magnificet te domine sā ctoꝛum martyꝛum tuorum cosme et damiani beata solennitas: qua et illis gloriam sempiternam: et opem nobis ineffabili tua ꝓuidēcia contulisti. Per dominū

Ad matutinas. Inuitatoꝛiū duplex. Lectio pꝛima.

Tempoꝛibus dyocleciani et maximiani imperatoꝛum facta est persecucio christianoꝛū in ciuitate egea. Sedens itaq; ꝓconsul lisias pꝛo tribunali/ cosmam et damianum iussit sibi pꝛesentari. Cumq; sacrificare nollent: iussit eos vinctos toꝛqueri/ et sic in mari iactari. Sed statim angelus domini affuit qui vincula eoꝛum disrupit: et eiecit eos de mari illesos. Tu autem domine miserere. Lectio secunda.

Audiens ista pꝛoconsul furoꝛe commotus: iussit eos in carcerem recipi. Sequenti autem die iussit eos pꝛoduci: ignemq; copiosum succendi et in eum sanctos martyꝛes iactari. Ipsi vero in

eo steterūt illesi: ita vt nec capillus eoꝝ exust⁹ esset ab igne. Tunc iussit eos in ecu- lc. iii leum suspendi ⁊ torqueri: crucifixosqꝫ lapidari: sed angel⁹ dñi eos custodiebat illesos. Uidens autem proconsul qđ nichil eis nocere posset: turbatus preses vsqꝫ ad mortem capita eorū amputari fecit. Et statim carnifices accedentes gladio amputauerūt capita eorū. Et sic in pace sctās aīas deo reddiderūt: suscipiētes victorie palmam. ℟. Hec est vera fraternitas. Et cetera de cōi plurimoꝝ martyrū

¶ Sancti machani cōfessoris et pontificis qui in campsi solenniter honoratur Oracio.

Exaudiat nos oṗs et misericors de⁹/ btī machani ꝯfessoris tui atqꝫ pōtificis pia pro nobis prece intercedēte vt digni pro meritis eius ī celestibus pociamur optatis Per do. Ad matu ir. lc. fiant

Machanus ex scoto- L. i ruȝ genere parentibus haud ignobilibus ort⁹ in iuuentutis adolescencia bonis artibus ybernie preceptoribus tradebatur edocendus: sub quorū regula et doctrina sancte viuendo ad maturam peruenit etatem continue exercitat⁹ studiis vigiliis pluribus ingeniū exercuit ⁊ cor- (pus. l. ii. Necqꝫ hiis exercitacionib⁹ quibus corporis ingenia decorare soleāt aut hiis scienciis quibus pro laboribus res mundane possessiones et diuicie acquirunt: sed illis tantūmodo quib⁹ aīas deo lucrifacere poterat vs⁹ ē Et sicut ipsius vite acta posterior a demonstrabāt. Tu. lc. iii

Christiana vo sic erudit⁹ fi de yberniā deseruit cupiēs suis predicacione ⁊ sciēcia illos instruere et docere Unde sub gentilitate viuendo durerat originem in scociam reuerti tur vbi paulo post spiritus sācti gracia in sacerdocio vt dignas p parentum suoꝝ peccatis deo offerret hostias rite cōstituitur. Lectio quarta

Exinde varias perlustrauit prouincias verbū vite cūctis palā p̄dicando ⁊ exhortando vt nichil ocii die nocteqꝫ carnem domando ne inimicus ī eo reperiret vnde eū minime occupatum inueniret Deīde romam peregre profect⁹ ibidem suis causantib⁹ meritis dignitate epāli inuitus ꝗꝗ de- (coratur. l. v Et licet ei⁹ me- ritoruȝ copia talem profecto expeteret et digne honorē vnde ceteros antecellere deberet tanta tamen modestia et mā

suetudo in eo claruit Tãtaqꝫ humilitas et miserorũ pietas sic eum alligatũ tenuit ꝙ mi nimis et infimis sponte se p̃-beret seruulũ Interĩ variis diuina tribuente gr̃a florruit Inter que (miraculis. lc. vi. vnũ recitatu dignũ in p̀mis notandũ venit Unde cũ pro terre cultu pro sua et paupeꝝ alimentacione iugales quos-dam haberet boues quos la-trunculi clanculũ abduxerãt verũ cũ beatus machanus a suis cerciozatus clienculis q̃ gesta erant ĩtellexerat latrũ culos sequi loci distãcia pro-hibuit sed or̃one emissa in la tronũ presencia boues in la-pillis eminentibus confestim mutati sunt et conuersi sunt.

Cetera oĩa de cõi vnius con-fessoris et pontificis cũ ora-cione vts. ¶ Sancti cõual-li cõfessoris. Or̃o.

Illu-strare q̃s dñe corda ⁊ cor pora nostra beati conualli cõ fessoris tui intercessione beni gna: vt te verum deũ sincera mẽte diligere valeam⁹. p do.

Sanctus cõuall⁹ Lec. i. in primitiua pene sco-torũ ecclesia mirificis signis pollens et virtutibus: sancti kẽtigerni discipulus fuit Nã pater eius hiberniensium rex mater vero soror cuiusdam principis erat. Hic vero q̃uis heres regni futurus extitit p creatus sublimi⁹ tñ reputãs xp̃o libere seruire ãgelico ad monitus oraculo larẽ pater-nũ deseruit et mirabili naui-gio ad scociã vsqꝫ deuenit. l. ii

Dum enim staret ĩ littore aspexit post se mũdũ instabi lem queꝫ effugerat et ante se perturbidũ mare. Conuers⁹ ad dñm orauit dicens Deus cuius dextera beatũ petrũ a-postolum in fluctib⁹ ambu-lantem ne mergeretur erexit iube me ad trãsmarina defer ri quouis vehiculo. Mira res Lapis ille in quo steterat sã-ctus velut nauicula leuissima ad ripam fluminis clyde san ctũ incolumen deuexit: et ibi cursum suũ stabiliẽs currus sancti cõualli nuncupat̃. l iii

Per eiusdeꝫ itaqꝫ lapidis ta ctum seu aque illius locionẽ vt quotidie adhuc cernitur multi curant̃ infirmi hoĩes: videlicet ⁊ pecora a q̃cunqꝫ de tinent̃ languore. Tũc sãctus monasteria circuit ⁊ claustra virũ p̀q̃rẽs idoneũ cui se ĩ re gular̃ vite disciplina submit teret imbuendũ. Audiuit enĩ pre ceteris sctm̃ kentigernum ep̃m sctitate p̃ditũ: ad quẽ ac cedẽs discipul⁹ eius effect⁹ est Sed ne hui⁹ btĩ viri vir- l. iiii

tutes eximii fideliū cordibus min⁹ lateāt ī hui⁹ diei solēni tate nōnulla taxare curabimus. Nāq₃ de ybernia vnde btūs vir traxerat originē q̄dā pedū īcessus orbat⁹ cui pedes natib⁹ curuādo heserāt beato viro sanitatis recuperādegrā pegre pfect⁹ ē āte cui⁹ ymaginē paupcul⁹ p tridua nas pstetit vigilias sed vltia aūt vigilia btūs cōuall⁹ ī sōnis eidē apparuisse videbatur qui pedes curuatos manu sua tangens saluum reddidit. Tu autem. Lectio. v.

Mulier quedā similiter que calculi paciebat penā ītolerabilē bti viri ītercessione sanata ē. ydropic⁹ equidē nec non vermib⁹ ferme psūpt⁹ q̄ nullo medicamīe sanari poterāt meritis bti conualli sanitati restituuntur. Tu aūt. lc. vi.

Morbososq₃ varios lāguidos q̄q₃ et cecos sparsim vbiq₃ deuote btm̄ virū q̄rētes hīc inde ab eor curauit lāguoribus. Eciā q̄cūq₃ male habentes aut egroti quacunq₃ detinebāt īfirmitate suis iustis desideriis minime defrudebātur. Qui q̄dē cōuallus p preci puo patrono apd inchenēnē colit. Ceta de quocūq₃ cōfes.

¶ Sancti michaelis archangeli. Ad vespe. super. ps̄. ān.

Excelsi regis filiū collaudant ciues celici: quē cherubī et seraphī sctūs pclamāt seduli. ps̄i. fer. Cap̄.

Significauit de⁹ q̄ oportet fieri cito loquēs p angelū suū seruo suo iohāni q̄ testimoniū phibuit vbo dei et testimoniū iesu xp̄i ī his q̄ cūq₃ vidit. R. Te sctm̄ dn̄m. in excelsis. V⁹. Cherubin. hy⁹

Tibi xp̄e splēdor p̄ris vita virt⁹ cordiū: ī pspectu āgelor votis voce psallimus: alternātes pcrepādo melos dam⁹ vocib⁹. Collaudemus venerātes oēs celi milites: sꝫ p̄cipue primatē celestis exercit⁹: michaelē ī vtute cōterētē zabulō. Quo custode pcul pelle rex xp̄e piissime: oē nephas īimici mūdo corde et corpore: paradiso redde tuo nos sola clemencia. Gloriā p̄ri melodis psonem⁹ vocib⁹: gloriā xp̄o canam⁹ gl'iam paclito: q̄ deus trin⁹ et vn⁹ extat ante scl'a. Amē. V. In pspectu āgelor psallā tibi de⁹ me⁹. R. Adorabo ad tēplū sctm̄ tuū et cōfitebor noī tuo. ān. Dū sacrū mysteriū cerneret iohannes archāgel⁹ michael tuba cecinit ignosce dn̄e de⁹ nr̄ q̄ aperis librū/ et soluis signacl'a ei⁹. all'a. ps̄ Magt̄. or

Deus q̄ miro ordine an

gelorũ ministeria hominũqz dispẽsas: cõcede ppicius: vt quib9 tibi ministrãtib9 ĩ celo sẽp assistitur/ ab his in terra vita nr̃a muniatur. Per do. Tũc eat pces. ad altare eiusd cãtãdo. R Fidelis sermo. V Stetit angelus iuxta arã tẽpli. R. Habens thuribulum aureum in manu sua Oracio

BEati michaelis archãgeli ĩtercessione suffulti te dñe supplices deprecamur vt quos honore psequimur contingamus et mente. Per. In redeũdo de sãcta maria Ad cpl. oĩa fiãt sicut ĩ festo sctẽ trinita. Ad mat. Inuita. Cũcta agmina ãgelor adorẽt regẽ celor. Et inter eos egregi9 michael archãgel9 venite adorem9. ps. Uenite. p9 Tibi xp̃e. In. i. noc. ãn. Introibo ĩ domũ tuã dñe et adorabo ad tẽplũ sãctũ tuũ. ps. Uerba. ã. Stetit ãgel9 iuxta arã tẽpli habẽs thuribulum aureũ in manu sua. ps. Dñe dñs nr̃. ãn. Ascẽdit fum9 aromatũ ĩ cspectu dñi de manu ãgeli. ps In dño c. V. Stetit angel9 iuxta arã tẽpli. Lcõ. i

NOuẽ esse angelor ordines testãte sacro eloq̃o scimus. Angelos: archangelos: virtutes: potestates: pricipatus: dñaciões: thronos: cherubin et seraphin. Enumeratisqz ãgelor choris: ministeria subtiliter exprimam9. Greca eteni ligua: ãgeli nũcii vocãtur. R Factũ est silẽciũ in celo dũ cõmitteret bellum draco cũ michaele archãgelo et audita est vox milia miliũ dicẽciũ. Sal9 honor et virt9 oĩpotenti deo. V9. Milia miliũ ministrabãt ei et decies milies cẽtena milia assistebãt ei Salus honor. Lectio secũda

Sciendum est qp angelorum vocabulum: nomen officii est non nature. Nam illi sancti celestis patrie semper quidẽ spiritus sunt/ sed tunc solum angeli vocãtur: cũ p eos ali qua nũciantur. Sed qui minima nunciant angeli/ qui vero sũma nunciant archangeli vocãtur. R Stetit angelus iuxta arã templi habens thuribulũ aureũ ĩ manu sua et data sũt ei incensa multa. Et ascendit fumus aromathum de manu angeli in conspectu dñi. V. Factum est silẽcium in celo et accepit angel9 thuribulum et impleuit illud de igne altaris. Et ascẽ. l iii.

Hi idcirco priuatis nominibus cẽsentur: vt signetur per vocabula eciam in operacione quid valeant. Idcirco enim propria nomina sorci

untur: ne eorũ psone sine no-
minib9 sciri nõ possint in ce-
lo. Sz cũ ad nos aliquid mi
nistraturi adueniunt/ apud
nos eciã nomĩa a ministeriis
trahũt. R. Hic ẽ michael ar
chãgelus princeps milicie an
gelorũ. Cui9 honor prestat be
neficia populorũ. Et oracio
pducit ad regna celorũ. V9.
Archãgele xpi p graciã quã
meruisti te deprecamur vt eri
pias nos a laq̃o mortꝫ. Cui9.
Gl'ia. Et oracio. In. ii noc. ã
Michael archãgele veni ĩ ad
iutoriũ populo dei. ps. Dñe
quis habi. ãn. Michael prepo
sit9 paradisi quẽ honorificãt
ãgelorũ ciues. p̃. Exaltabo. i. ã
Gloriosus apparuisti in con
spectu domini propterea de-
corem induit te dominus. ps
Omnes gentes. V9. Ascendit
fumus. Lectio quarta.
Michael quis vt deus. Ga-
briel autem fortitudo dei.
Raphael vo dr medicina dei
Et quia angelorũ noĩa inter
pretando perstrinximus: nũc
superest vt ipsa officiorũ vo
cabula breuiter exequamur.
Virtutes enim vocantur illi
spirit9 per quos eciã miracu
la frequenter fiunt. Potesta
tes eciã vocãtur hi qui ĩ hoc
potẽci9 ceteris in suo ordine
perceperunt: vt eorum dicio
ni virtutes aduerse subiecte
sint et refrenate: ne corda ho
minũ tantũ tentare valeant
quãtũ volũt. Tu. R. Venit
michael archãgelus cũ mul-
titudine ãgelorũ cui tradidit
deus aĩas sãctorũ. Ut perdu-
cat eas in paradisum exulta
ciõis. V. Data est potestas ar
changelo micheli super aĩas
sãctorũ. Ut pducat. Lectio. v.
Principat9 eciã vocãtur qui
ipsis bonis ãgelorũ spiritib9
presũt/ et eis diuina mysteria
exẽplẽda disponũt Dñaciões
aũt vocãtur qui eciã potesta
tes pricipatuũ dissimilitudĩe
alta trãscendũt Que cũ mi-
ra potencia preeminent: pro
eo q eis cetera agmĩa ad obe
diendũ subiecta sũt domina-
ciones vocãtur. Tu. R. In
tpe illo cõsurget michael qui
stat pro filiis vestris Et ve-
niet tẽpus quale non fuit ex
eo ex quo gẽtes esse ceperunt
vsq ad tẽp9 illud. V9. In tẽ
pore illo saluabit ppl's me9 q̇
inuentus fuerit scriptus in
libro vite. Et veniet. Lcõ. vi
Throni quoq illa agmina
vocãtur quibus ad exercẽda
sua iudicia sẽper de9 presidet
qui tanta deitatis gracia re-
plentur: vt in eis dñs sedeat
& p eos sua iudicia decernat
Cherubin quoq plenitudo

sciẽcie dicit. Et idcirco cheru bin vocãtur: qꝛ tãto pfectio re sciẽcia plena sũt quãto cla ritatẽ dei vicinius ꝯtẽplãtur Seraphin vocãtur agmina que ex singulari ꝓpinquita te cõditoꝛis sui incõparabili- ter ardent amoꝛe. Quoꝝ ꝑfe cto flãma amoꝛ est. ℟. Fide- lis sermo et oĩ acceptione di gnus michael archãgelꝰ qui pugnauit cũ dyabolo. Gra- cia dei ille victoꝛ ĩ celis extitit Et ille hostis antiquus pas- sus est ruinam magnam. ℣. Gaudent ãgeli et exultãt ar chãgeli ⁊ collaudãt xp̃m re- gẽ virtutes celoꝝ quia qui se ducebat oẽs gẽtes peremptꝰ est a michaele archangelo. Gracia. Gloꝛia patri. Et ille In. iii. noc. ã. Cõcussũ est ma re et cõtremuit terra vbi ar- changelus michael descende bat de celo. ps̃. Dñs reg̃. exul. ãn. Data sũt ei ĩcẽsa mlta vt adoleret ea ãte altare aureũ quod est ante oculos dñi. ps̃. Dñs regna. irascã. ãn. Lau- demus dñm quẽ laudant an geli quem cherubin et sera- phin sanctus sanctus sanctus ꝓclamant. ps̃. Benedic dñe i. ℣. In conspectu angeloꝛũ. Secũdũ matheũ. xviii. cplo. IN illo tp̃e: Accesserunt discipuli ad iesũ dicen- tes. Quisputas maioꝛ est in regno celoꝛum. Et reliqua. Omelia beati mari. ep̃i. l. vii

SI diligenter audistis euãgelicã lectionẽ: in- telligere potestis q̃ ministris dei reuerencia debeatur: vel qua ipsos clericos inuicẽ hu militate se opoꝛteat ꝯuenire. Ait enĩ dñs percũctãtibus di scipulis quis eoꝝ in regno ce loꝝ maioꝛ esset futurus: sta tuto coꝛã eis puero. Quicũ- ꝗ humiliauerit se sicut puu- lus iste: hic maioꝛ est ĩ regno celoꝝ. ℟. In cõspectu gẽciũ nolite timeꝛe vos enim ĩ coꝛ- dibꝰ vestris adoꝛate et time te dñm. Angelus enim eiꝰ vo biscũ est. ℣. Cantate ei cãticũ nouũ bene psallite ei in voci feracione. Angelus enĩ. l. viii

EX hoc intelligimꝰ ꝗ humi litate peruenitur ad regnũ: simplicitate penetratur celũ Quicunꝗ ergo cupit diuini- tatis vestigia appꝛehendere: humilitatis ima sectetur. Quicunꝗ vult fratrẽ suum pꝛeuenire regnando pꝛius il lum pꝛeueniat obsequendo. Sicut ait apostolus. Hono re inuicem pꝛeuenientes. ℟. In conspectu angeloꝛũ psal lam tibi et adoꝛabo ad tem- plum sanctum. Et confite- boꝛ nomini tuo domine. ℣.

Deus meus es tu et cõfitebor tibi deus meꝰ es tu et exaltabo te. Et confitebor. lc. nona.
Vincat ergo eũ officiis vt possit vincere sanctitate. Si enim te nõ leserit: fratris ob sequium meretur vt diligas Qd si forsitã lesit: magis ob sequiũ meret vt vincas. Hec enim nostre xpianitatis summa est vt amantibus vicissitudinem: ledentibus paciẽciã rependamꝰ. Qui ergo fuerit pacienciot ad iniuriã: potencior constituet in regno. Nõ eni ad imperiũ peruenitur celor superbia/ diuiciis/ pfectura sed hũilitate/ paupertate/ lenitate. Arta eni et ãgusta ẽ via que ducit ad regnũ Tã enim angusta est diuiti porta celestis/ q̃ est camelo acꝰ foramẽ exiguũ. Unde ait dñs Faciliꝰ est camelũ p foramẽ acꝰ transire/ q̃ diuitẽ intrare ĩ regnũ celorũ. R. Te sanctũ dñm ĩ excelsis laudãt oẽs angeli dicẽtes Te decet laus et honor dñe. V. Cherubin quoq; et seraphin sctũs pclamãt et oĩs celicus ordo dicẽs. Te decet Gloria. Laus. V. Ascendit fumus. R. In cõspectu dñi. In laudi. ãn.
Dum prelia=retur michael archangelus cum dracone audita est vox dicencium salus deo nostro alla. p̃. Dñs regnauit. ã. Dũ committeret bellũ draco cũ michaele archãgelo audita est vox milia miliũ dicẽcium salus deo nr̃o. p̃s. Jubilate. ãn. Archangele michael constitui te pricipem sup oẽs aĩas suscipiẽdas. p̃s. Deꝰ deꝰ meus. ãn. Angeli domini dñz benedicite in eternũ. p̃s. Bñdicite. ãn. Angeli archangeli throni et dñaciones principatus et potestates vtutes celorũ laudate dñm de celis alla p̃s. Laudate cp̃. Significauit hym.
Christe sanctor decꝰ angelor: rector humani generis et auctor: nobis eternũ tribue benignꝰ: scandere celum Angelũ pacis michael ad istã: celitꝰ mitti rogitemus aulã: nobis vt crebro veniant et crescant: prospera cuncta. Angelus fortis gabriel vt hostẽ: pellat antiquũ volitet ab alto: sepius tẽpluz veniens ad istud: visere nr̃m Angelũ nobis medicũ salutis: mitte de celis raphael vt oẽs: sanet egrotos pariterq; nostros: dirigat actus Hinc dei nostri genitrix maria: totus et nobis chorus angelorum: semper assistat simul et beata: concio tota. Prestet hoc nobis deitas beata: pr̃is ac nati pariterq; sanctispũs

cuius reboat in omni: gloria
mūdo ℣ꝰ. Laudate dñm om
nes angeli eius. ℟. Laudate
eum omnes virtutes eius. si-
ne alla. ān. Factum est silen-
cium in celo dū draco cōmit-
teret bellū et michael pugna
uit cum eo et fecit victoriam
allā. p̄s. Benedictus. orō. De
us qui miro ordine. Ad p̄mā
ān. Dum preliaretur. p̄. Deꝰ
in no. ā. Gratias tibi. p̄. Qui
cūq; vult. ℟. Jesu christe cū
alleluya. ℣. Qui sedes. Ad. iii
ān. Dum committeret. psal.
Legem pone. cp̄m Significa
uit deus. ℟. Stetit angelus
iuxta aram tēpli alla alla. ℣
Habens thuribulū aureū in
manu sua. ℣. Ascendit fumꝰ
orō. vts. Ad vi. ān. Archan-
gele. p̄. Defecit. Caplz.
Factū est preliuz in celo
michael et angeli eius prelia
bantur cū dracone et draco
pugnabat & angeli eius et nō
valuerunt neq; locus inuen-
tus eorum amplius in celo.
℟. Ascendit fumus aroma-
tum alla alla. ℣. In conspe-
ctu domini de manu angeli.
℣ꝰ. In conspectu angelorum
orō vts. Ad. ix. aña Angeli.
p̄s Mirabilia. Cap̄m.
Factum est silencium in
celo dum draco committeret
bellum et michael pugnauit
cum eo et fecit victoriam. ℟
In cōspectu angelorum psal
lam tibi deus meꝰ. Alleluya
alleluya. ℣ꝰ. Adorabo ad tē
plum sanctum tuum et confi
tebor nomini tuo. ℣. Lauda
te dominum omēs angeli eiꝰ
℟. Laudate eū omnes virtu
tes eiꝰ cum alleluya. Hac die
erunt vespe. de sancto hiero
nymo: hoc modo. Ad vespe.
super psal. ān. Justum dedu
xit. psal. feriales. cp̄m. Dedit
dñs. ℟. Miles christi. hym.
Iste confessor. ℣ꝰ. Amauit
eum. ān. Confessor. p̄s. Mḡt
Deus qui nobis Orō.
per beatū hieronymū
confessorē sacerdotēq; tuum
scripture sancte veritatem &
mystica sacramenta reuelare
dignatus es: presta quesumꝰ
vt cuius natalicia colimus:
eius semper & erudiamur do
ctrinis & meritis adiuuemur
Per dominum. Memoria de
sancto michaele solēniter cū
hac aña. Michael gabriel che
rubin et seraphin qui nō ces-
sant clamare quotidie dicen-
tes: dignus es dñe accipere
gloriam alleluya. ℣. Lauda
te dñm omnes angeli eiꝰ. orō
Deus qui miro ordine. Ad
completoriū omnia fiant si-
cut in festo sancte trini. Ubi
vero dedicata est ecclesia ī ho

noꝛe ſcti michaelis archāgeli tūc erūt veſpe de eo hoc modo Ad vſ. de ſācto michaele ān. Dū pꝛeliaret. pſal. feria. cpm Significauit deus. ℞. Fide lis ſermo. hy9. Chꝛiſte ſctō- rum. ℣. Laudate dn̄m oēs an geli eius. ān. Michael gabꝛiel vtſ. ps. Mgt. orō. De9 q̄ mi- ro oꝛdine. Memo. de ſctō hie- ronymo ſolenniter. ¶ In fe ſto ſcti hieronymi pſbyteri ⁊ confeſſo. atqꝫ doctoꝛis ix. lec. fiant. duplex feſtū. Ad matu. Inuita. Iuſtus floꝛebit pſal Uenite. hy9. Iſte confeſſoꝛ. añe pſal. et ℣. de cōi vni9 con feſſo. et pontifi. Lectio pꝛima

Hieronym9 noſter in op pido ſtridonis qđ a go this euerſū ē ⁊ dalmacie quō dam pannonieqꝫ confinium fuit: patre euſebio natus eſt. Ueſtem xp̄i puer rome ſuſce- pit: ibiqꝫ litteris grecis ac la tinis a pꝛimeuo eruditus eſt In arte quidē grāmatica do natum habuit pꝛeceptoꝛē In rhetoꝛica vero victoꝛinū oꝛa toꝛē. Tu. ℞. Euge ſerue. l. ii

Poſtq̄ eni omne mūdanaꝝ litterarū ſtudiū adeptus eſt: pꝛobatiſſimoꝛum monacho- rum habitū factūqꝫ imitatus eſt. Uoluptatemqꝫ coꝛpoꝛis: perēni frangēs ieiunio Poſt triennū quidam ex clericoꝝ monachoꝛūqꝫ oꝛdinibus pꝛo petulancia quoqꝫ ingluuie di ſcurſantes ad effugandū ab vꝛbe hieronymū q̄ vtroꝛūqꝫ eoꝛum ſcribens vicia repꝛehē derat: inſidias parauerunt. ℞. Iuſtus germina. Lec. iii.

Egreſſus igitur romam ad oꝛientem tendens: ad grego- rium conſtātinopolitane vꝛ bis ep̄m pꝛofectus eſt Ubi ſā ctarum ſcripturaruꝫ ſtudiis ſufficienter eruditus in ſyꝛiā perrexit. Ad deſerta inde loca let9 pꝛoperauit: et poſt qua- dꝛiēniū inibi completū beth leem perrexit. ℞. Iurauit do minus. Cetera oīa ℞. dicūt per oꝛdinē de cōi vnius con- feſſo. et pontifici. Lectio. iiii

Bethleem igitur manēs tā tū nobis in diuine ſcripture tranſlacione pꝛofecit/ vt ad hebꝛeoꝛū fontem pene nō ege amus accedere Litteris nāqꝫ grecis latinis atqꝫ hebꝛaicis ſufficienter edoctus: omēs ve teris teſtamenti libꝛos ex he- bꝛeo in latinū cōuertit. lc. v.

Danielē quoqꝫ caldaico ſti lo locutum et iob iuſtū ara- bico in romanā linguam mu tauit. Pſalteriū quoqꝫ per fe rias diſtinxit/ et vnicuiqꝫ fe- rie nocturnū dedit Euange- liuꝫ mathei ex hebꝛeo fecit eē romanum Epiſtolas et euā-

gelia per anni circulū dicenda: et cetera ad officiū pertinēcia raciōabiliter ordīauit. Nunq̄ hereticis lc. vi. pepercit Unde contra excelsum porphiriū et iulianum augustum aliosq̄ cōtra christū latrantes magno sudabat ingenio. Quant⁹ fuerit iste sanctus: ex testamēto sancti augustini probat Nā in libro primo contra errorē iuliani manichei sic ait: Nec sanctū hieronymū contemnēdum arbitreris: qui ab oriente in occidentē ad īstar solis resplēduit. Hic vero sanctus expletis octogintaocto ānis in dño requieuit. Tu. Tres vltime lec. legantur de exposicione euangelii. Uos estis sal terre. Quere in cōi vnius cōfessoris et doctoris. In laud. ān. Iustum dedu. ps̄. Dñs regnauit. ⁊ alie añe que sequūt cpm Dedit dñs. Hym. et cetera de cōi vni⁹ confesso. et pō tifi. cū cap̄. de cōi vnius cōfessoris et docto. Ad scdas vesꝑ ān. Iustū deduxit psal. feria. cp̄. Dedit dñs. R. Sancte hieronyme xp̄i cōfessor. hy⁹. Te su redemptor. V. Iust⁹ germi ān. Iste est. ps̄. Mḡt oro vtꝫ Memoria de sctō remigio sociisq̄ eius epis et cōfes. Exaudi q̄s dñe po- Oro. pulū tuū cum sanctorū cōfessorum tuorū remigii/ germani/ vedasti/ et bauonis epōrū tibi patrocinio supplicantē: vt temporalis vite tribuas nos pace gaudere ⁊ eternum reperire subsidiū. Per. Mēoria de sctō meloro mar. cum ān. et orone de cōi ¶ Sācto rum remigii germani vedasti et bauonis epōrū et cōfessorum Ad matuti. ix. lec. tres prime lectiones de cōi plurimorū confes. et tres medie lc. de sancto meloro de cōi vni⁹ marty. Et tres vltime lec. de exposicione euange. Sint lūbi vestri precincti. Et sic fiāt nouem lec. Et cetera de cōmuni plurimorū confessorū cum supradicta orone scꝫ Exaudi quesumus domine. Hac die erunt vespere de sancto remigio sociisq̄ eius. Memoria de sācto leodegario epo ⁊ mar. Deus qui hodier- Oro na die beatum leodegarium martyrem tuū atq̄ pōtificem gloria et honore coronasti: tribue nobis propicius vt qui gloriam nō meremur: indulgenciam ipso interueniente consequamur. Per. Ad matutinas tres lectio. Lcō i Beatus leodegarius ex nobilissima francorum progenie exortus: in augustu

dunensi vrbe deo disponente pontifex effect9 est Quē ebroi nus maior dom9 regie exosū habuit: qr nec ei adulabatur vt ceteri: nec minas eius ti= muit. Mortuo autem rege: ebroinus pluribus exosus p̄= cibus leodegarii liberatus a morte/ in monasterio tōsora tus est. Sed qr xp̄o militare nō potuit: secularia arma ar ripiens: totū qđ passus fuit: in leodegariū vindicare dispo Cūqꝫ hostilis ebroi (suit l. ii ni exercitus irrūpere festina= ret: timens vir sanct9: ne q̇d dāni cōmissus sibi grex pro se pateret: aptis claustris spon te se pro oībus obtulit inimi cis: qui mox ab eius capite o culos eruerūt. Tu autē. l. iii. Post hec in custodia posit9 fame cruciatur: et tn̄ incessā ter deo gracias agebat. Qđ cum cognouisset ebroinus: la bia eius secari fecit Sed cum nec sic a graciarū actione ces saret: iussit eum clam in ab= scondita siluarum duci: ꝛ ibi decapitari. Quo facto a reli= giosis viris decēter est sepul tus. Cetera oīa de cōi vnius marty. et ponti. cū predicta orone ¶ Sancti frācisci cō fessoris Oracio. Deus qui ecclesiam tu= am beati francisci meritis fe tu noue plis amplificas: tri bue nobis ex eius imitacione terrena despicere et celestium bonorū semper participacio ne gaudere. Per dominum. Beatus franciscus L. i. in ciuitate asisii ortus ꝛ negociator effectus fere vsqꝫ ad tricesimum etatis sue an= num tempus suū vane viuē= do consumpsit Quē dn̄s in= firmitatis flagello corripuit ac in virum alterum subito transformauit. Tu aūt. lc. ii Cum quadā die ecclesiam ī grederetur ymago crucifixi sic eum alloquit. Francisce vade et prepara domū meam que vt cernis tota destruitur ab illa hora insistebat eccle= sie reparande et venditis que habebat: nudus ad dn̄m con Existente vi= (uolauit. lc. iii. ro dei in orone hostis anti= quus grauē carnis temptaci onē eidem immisit. Qui veste deposita cordula durissima se verberabat Cūqꝫ nec sic tē ptacio discederet in magnaꝫ niuem se nudū demersit ꝛ sic diabolus confusus abscessit. In quadam visione lc. iiii. seruus dei supra seraphin cru cifixum aspexit qui crucifixio nis sue signa sic ei euidenter impressit vt crucifixus vide= ret Cōsignantur man9 pe

des et latus crucis caractere Sacerdotalib9 manib9 l. v. quibus conficiendi dñici cor=poris sacramentũ collata est potestas: magnã volebat sẽ=per reuerenciã exhibere. Pa=nes ei oblati ad bñdicendum ĩfirmis attulere salutẽ Aquã in vinũ conuertit de quo ĩfir mus gustãs sanitatẽ recepit. Cũq3 iã ad dies appro= l. vi pinquaret extremos longa ĩ firmitate confect9 sup nudã humũ nudũ se poni fecit et ad extremã horã perueniens va ledicens fratribus obdormi uit ĩ dño circa ãnũ dñi mille simũ ducẽtesimũ et vicesimũ Cetera oĩa de quocunq3 con fessore cum expõne euangelii Uigilate et orate. ¶ Sancte fidis virgi. tres lectio. Orõ.

Deus qui presentez diẽ beate fidis vginis mar tyrio facis esse solẽnem: psta ecclesie tue: vt cuius meritis gloriatur: eius precibus ad=iuuetur. Per. Lectio prima.

Sancta fides aganensiũ ciuitate fuit oriunda nobilibusq3 parentibus pro=creata Iuuenis quidem etate tempore passionis: sed sensu et opere senex apparuit Pul chra facie: sed pulchrior fide: Hanc preses ciuitatem prefa tam ingressus: suis aspectib9 iussit presentari. Tu aũt. l. ii

Preses igitur ab illa in terrogauit nomẽ: et cul tum fidei sue Uirgo respon=dit Fides vocor Preses dixit Quis est cultus fidei tue? Sã cta respondit. Et ab exordio iuuentutis mee christiana sũ/ et dño iesu christo deuotissi=ma mente deseruio. Tu. l. iii.

Tunc preses ira succen=sus: iussit lectum ereuz afferri: et illam superimponi ac subter ignem poni Multi autem sancte fidis videntes constanciam: in xpm credide runt. Postea vero ducta est beata fides vnacũ primo et fe liciano: qui pariter sub vna xpi confessione decollati sũt De quorum passione pridie nonas octobris nos gaude=re voluit christus: cui est ho=nor in secula. Tu autem do. Et cetera de communi vnius virginis et martyris. ¶ Sã ctorum marci marcelli et a=pulei martyrũ tres lectiones de communi plurimorũ mar ty. cum inuitato. duplici. Orõ

Sanctorum martyrum tuorũ nos domĩe mar ci marcelli et apulei beata me rita prosequantur: et tuo sẽ=per faciant amore feruentes Per dominum. Cetera de cõ muni plurimorum martyrũ

¶ Sancte triduane vgi. et nō martyr. cui9 ossa in lestalrik requiescunt et ibidem multū honorātur. Oracio.

Deus qui fideles tuos gloriosa btē triduane solēnitate letificas fac q̄s nos p ipsi9 merita vite vtriusq3 promereri gaudia. Per dominum. Ad mat. ix. lec. fiat. Lcō pma

Beata et gloriosa vgo triduana decolosia nata cū btō regulo ad ptes scotor̄ āgelica ammonicione venit Que cū duab9 vginib9 potēcia et emeria in heremo apud rostoby sāctā duxit vitā. Tyrānus quidē nectaneuo noīe regionis illi9 regulus famā virginis audiēs. capt9 amore in libidinē exarsit legatos ad virginem festinat vt eius cōsensū optineat. Tu. Lcō ii

Quod cuz illa cognouisset tyrānidē pricipis atq3 suā pudiciciā opprimi ptimescēs patriā liquere decreuit atq3 ī athrolia apud locū q̄ dūsallad dicit aliquādiu pmāsit. Mittūtur nūcii virginē exquirere q̄ tādē īuēta cū verbis nequiret satisfacere nūciis ait. Quid est q̄ tātus princeps de me paupercula dei vgine desiderare querit. Qui responderūt. Excellētissimā oculorū tuor̄ speciē cōcupiscens si nō assequatur peribit. Lcō. iii

Tunc virgo affabili voce respondit. Quod de me querit optinebit. Cōuersa aūt in secreciorē locū oculos euellēs et palo trāsfixos illis porrexit dicens. Accipite quod diligit princeps vester. Tu aūt dñe. (Lcō. iiii

Nuncii vero oculos virginis sic palo transfixos suo regi pñtantes que gesta erant retulerūt Rex vero immobilē btē virginis constāciā āmirat9/ quā prius habuit ī odium/ vertit ī amorē Interea btā virgo triduana ieiuniis et orōnib9 vacās apd lestalryk in laudonia migrauit ad celestia. Tu. Lectio. v

Mulier quedā anglor̄ regionis nobilis genere lumē oculor̄ amiserat q̄ cū multa sāctor̄ limina deuote p restitucione vis9 plustrasset nec optatū habuit/ tādē apparuit ei ī sōnis triduana virgo dicēs vade in scociam ad locū qui lestalryk dicit et ad sepulcrū meū a quo sospitata reddi-tura es/ que inpigra mādata perimplens lumen recipere oculor̄ meruit. Tu. Lcō. vi.

Eiusdē eciā postea mulieris filia paruula vltra fenestrā dom9 ad altitudinē pedū trigīta cecidit oīb9 quasi mēbris fractis ex impetu cas9 illius

oculi euulsi sunt sed mater mi
seriam pueri cõdolẽs tamẽ bea
te triduane nõ imemor virtu
tis illa deuote p filie sue sani
tate deprecabatur et statim pue
rula sana effecta oculorũ eciã
recepit integritatem. Tu autem
Lcõ. vii. de exposicione euãgelii
Simile est regnum celorum.
Et cetera omnia de cõmuni
vnius virginis nõ martyris
¶ Sancti dyonisii sociorumque
ei9 mar. ad vs. ã. Sancti p fidẽ
Psalmi feriales. Capitulũ.
Iustorum aĩe. R. Uir inclytus
Hy9. Sanctorum meritis. V9. Le-
tamini in dño. ãn. Insignes
preconiis alme tue nobilita-
tis cõsonãt voces collaudã-
tes verbo supplici prosequa-
mur: aue inclyte martyr: an-
gelorum cõsors: apl'orum socius:
pphetarũ cõciuis: et martyrũ
coheres sctẽ dyonisi cũ sociis
tuis intercede p nr̃a oĩumque
salute. ps. Magt. Oracio.
Deus qui hodierna die
beatũ dyonisiũ virtu
te cõstãcie in passione robora
sti: quique illi ad predicãdũ gẽ
tibus gloriam tuã rusticũ et
eleutheriũ sociare dignat9 es
tribue nobis q̃s ex eorum imita
cione p amore tuo prospera
mũdi despicere: et nulla eius
aduersa formidare. Per do.
Ad matutinas. Inuitatoriũ
Adorem9 regẽ magnũ dñm.
Qui ĩ sctis suis sp ẽ mirabilis
ps. Uenite. y9. Scõrum meritis
In primo nocturno ãtipho.
Sctũs dyonisi9 qui tradẽte
btõ clemẽte btĩ petri apl'i suc
cessore verbi diuini semina gẽ
tibus erogãda susceperat. ps
Beat9 vir. ãn. Quo amplius
gẽtilitatis feruere cognouit
errorẽ: illuc intrepid9 ac ca-
lore fidei armat9 accessit: ac
parisi9 dño ducẽte puenit. ps.
Quare fre. ãn. Nõ veritus in
credule gentis expetere feri-
tatem: quia virtutem suam
preteritarũ penarũ recorda-
cio roborabat. ps. In dño cõ
fido. V9. Letamini ĩ dño. lc. i.
Preciosus dñi dyonisi9
athleta post passionem
petri et pauli romã veniẽs: a
btõ papa clemẽte honorifice
susceptus est. Qui dixit ei In
tui sortẽ apostolatus omnẽ
galliã suscipe: opusque fac euã
geliste: sociosque ei adhibens/
data oĩb9 pace dimisit eos a
se. R. Post passionẽ dñi ĩ vni
uersis gẽtib9 p̃dicacio pfutu
ra successit: ita vt fide crescẽte
multi mererẽtur fieri confessores
Quos catholica postmoduz
gaudet ecclia pmeruisse mar
tyres. V. Qui cũ iminere suas
cernerent passiones: que dño
iesu christo docente didicerãt

repleti spiritussancti gracia docuerunt. Quos. Lectio. ii. Sanct⁹ igitur dyonisi⁹ quo amplius apud gallias ferue re cognouit gẽtilitatis erro rẽ/ illuc intrepidus & fidei ca lore armatus accessit: & pari sius domio ducẽte peruenit. Ubi cũ maximã christi gra ciã ĩ lucrãdis populis fuisset adeptus/ ecclesiã cõstruxit/ et officia clericorum dño seruien ciũ ibi constituit: probatasq; personas honore secũdi ordi nis ãpliauit. R. Grãs ago ti bi dñe: qui infestãtis inimici iacula probacionẽ fideliũ tuorum prestitisti esse/ et nõ vulnera: sed talẽ tuis martyribus tri buis pro labore mercedẽ. Ut nullum tuorũ fuisse gaudeat hostis imbellẽ. V⁹. Quinimo perpetuum eis largiris triũ phũ: vt ecclesie tue sẽper sint in exemplũ. Ut nullũ. Lcõ. iii Tantas per illũ dñs digna batur exercere virtutes: vt re belliũ corda nõ minus mira culis q̃ predicaciõe obtineret Dirigitur ergo a domiciano sisinni⁹ p̃fect⁹: vt ydolis dyo nisiũ sacrificare cõpelleret: aut securi percuteret. Rm Beatissimus dyonisius chri sti martyr tradente beato cle mente eroganda gẽtibus se mina diuina suscepit Et quo amplius gentilitatis errorẽ feruere cognouit. Illuc in trepidus: et calore fidei ar matus accessit. V. Et parisi⁹ dño ducente peruenit: nõ ve ritus incredule gentis expete re feritatem. Et. Gl'ia. Illuc

In secũdo nocturno. ãtipho. Ecclesiam illis que necdum in locis erat: et populus ille nouam construxit ac officia seruienciũ clericorum ex mo re constituit probatasq; per sonas honore secũdi ordinis ampliauit. p̃s. Domine quis habita. ãn. Cinctus ergo fi de/ et misericordiam antepo nens: paulatim sociabat deo quos dyabolo subtrahebat. p̃s. Cõserua. ãn. Miroq; mo do inermi viro non valebat plebs armata resistere. psal. Domini est terra. V⁹. Exul tent iusti. Lectio quarta. Tunc sanctus dyonisius ca pitur et cũ sanctis rustico & eleutherio coram prefecto si stitur. Cui prefectus ait. Tu es ne ille senex: qui deorum culturas euacuas? Cui san ctus dyonisi⁹ ait. Senex qui dem sum corpore/ sed feruo re fidei et salutari confessio ne domini mei iesu christi ma neo semper nouus: et nouos et filios gignere nõ cesso. Tu aũt. R. Tantas per illũ dñs

dignabatur exercere virtutes Ut rebelliũ corda nõ minus miraculis q̃ predicacionibus obtineret. V℣. In quo lux celestis gracie ineffabiliter radiabat. Ut rebelliũ. Lctõ. v.

Prefect9 dixit ad beatũ dyonisiũ. Dic cui9 numinis te pfiteris esse cultorem? Tũc hi tres quasi vno ore respõderũt In hoc inquiũt manifestum est nos esse verissimos christianos/ cũ corde credamus ore cõfiteamur: et opere pio colamus patrẽ et filiũ ⁊ spiritũ sanctũ trinũ et vnũ deũ ac dñm. ℟. Dũ sacrũ mysteriũ sãctus dyonisius celebraret ĩ carcere: apparuit ei dñs iesus xp̃s cũ multitudine angelorũ. Dansq3 illi sãcta dixit Accipe hoc chare meus quod mox cõplebo tibi vna cũ patre meo. V℣. Mecũ enĩ est maxima merces tua ⁊ his qui audierĩt te salus in regno meo Dansq3 illi sancta. Lectio. vi

Iratus vero prefectus iussit eos variis tormentis affici. Et cũ nec sic a laude xp̃i cessarent: in carcerem eos recludi fecit. Ubi cũ beat9 dyonisius sacrum mysteriũ celebraret: hora qua frangebatur panis sãctus/ lux tanta resplenduit super eum/ vt omnes qui aderant mirarentur. ℟. Mecũ est enĩ maxima merces tua et his qui audierĩt te salus ĩ regno meo. Nũc facies fortiter Et erit nomen tuum in laude. V℣. Dilectio ⁊ benignitas quam habes semper: pro quibuscũq3 petieris impetrabis Nunc facies. Gloria pr̃i. Et.

In tercio nocturno ãtipho. Tantas per illum dominus dignabatur exercere virtutes: vt rebellium corda non minus miraculis q̃ predicacionibus obtineret. p̃s. Exultate iusti. ãn. Dum sacrũ mysterium beatus dyonisius celebraret in carcere: apparuit ei cum multitudine angelorum dominus iesus christus. p̃s. Benedicam. ãn. Dansq3 illi sancta dixit: accipe hoc chare meus: quod mox complebo tibi vna cum patre meo. p̃s. Deus venerunt gentes. V℣. Iustorum anime. lc. vii.

In predicta autem luce veniens dominus iesus christ9: accepit panem sanctum et dedit illi dicens. Accipe hoc chare meus quod mox complebo tibi vna cũ patre meo: quoniam mecum est maxima merces tua: et his qui te audierint salus in regno meo. Nunc facies fortiter: et erit nomen tuum in laude. Dilectio et benigni-

tas: quã habes semp et p qui buscũq pecieris ĩpetrabis. ℟ Adest nãq beati dyonisii sacratissima dies: in qua trium phans agonẽ expleuit Et coronã victorie accipere meruit de manu dñi. ℣. Quem dñs post aplos sic honorauit: vt omnẽ galliam eius apostolatu insigniret: quiq eã suo sãguine cõsecrauit. Et. lc. viii.

Post hec adducti sũt btĩ martyres xpi ad p̃sẽciã prefecti Qui cum sacrificare nollent ducti sũt ad locũ decollacionis Ubi cũ genibus flexis oracionẽ fudissẽt: protinus a pernicibꝰ vno eodẽq momento decollati sunt. ℟ Uir inclitus dyonisius martyr dñi preciosus succensus igne diuini amoris constãter sustinuit supplicia passionis Et per immanitatẽ tormentorum puenit ad societatem angelorũ. ℣. Cuius intercessio nobis obtineat veniã: q̇ per tormenta passionis: eternam meruit palmã: et sempiternam coronam. Et per. l.ix

Uorũ eciã capitibꝰ abscisis: lingue dñm fatebãtur Ad declarãda quoq martyris dionysii merita sãctum cadauer se erexit: et caput propriũ brachiis pendulis cepit vectitare: et ad locũ vbi nunc iacẽt portauit. Tu ℟. Beatus dionisius rusticꝰ et eleutherius in hac ergo fidei constancia permanentes Reddẽtes terre corpora Beatas animas celo cũ gaudio intulerũt ℣. Beatorum anime sanctorũ dionysii rustici ⁊ eleutherii relictis glebis: secuti sunt saluatorẽ. Redden tes. Glia patri. Beatas. ℣. Justi autẽ ĩppetuũ. In lau. ã

Hi sãcti viri a beati dionisii nunq̃ sustinuerũt abesse presencia: quos in vnũ interrogacio percussoris inuenit. ps. Dñs regna. ãn. In hac ergo fidei cõstancia pmanentes: reddẽtes terre corpora: beatas celo animas intulerunt. p̃s. Jubilate. ãn. Tali nãq ad dñm meruerũt pfessione migrare: vt amputatis capitibus adhuc putaret lingua palpitans dñʒ confiteri. p̃s. Deus deus meꝰ. ãn. Beata nimiruʒ ⁊ deo nostro grata societas: ĩter quos nec primus alter potuit esse nec tercius: sed trinitatem confitentes: trino meruerunt coronari martyrio. p̃s. Benedicite. ãn. Et facta ẽ comes multitudo celestis exercitus exanimi corporꝫ beati dionysii caput proprium deportantis laudans deum et dicens: glo

ria tibi domine. p̄s. Laudate cp̄m. Justoꝝ̄ aīe. hym Rex gloriose martyrum. V9. Mirabilis deus. ān. Adest nāq3 btī dionysii sacratissima dies: in qua triumphās agonē expleuit: & coronā victorie accipere meruit de manu dn̄i. p̄. Benedictus. orō. Deus qui. Ad primam ān. Hi sancti viri. p̄s. Deus in nomine tuo. ad terciam ān. In hac. p̄. Legem pone. cp̄m. R. et V. de cō muni plurimoꝝ martyꝝ ad omnes horas dicuntur. Ad sextam ān. Tali nāq3. p̄s. De fecit. Ad nonam ān. Et facta est. p̄s. Mirabilia. Ad secundas veš. ān. Hi sācti viri. psalmi feriales cp̄m. Justoꝝ̄ aīe hym. Rex gloriose. V. Mirabilis de9. ā. O beate dionysi magna est fides tua: intercede pro nobis ad dn̄m deū nostrum: vt qui qualitate tibi sumus dissimiles sua gracia largiente faciat esse consortes. p̄s. Magt. orō vtš. Meoria fiat de sancto gereone sociisq3 eius martyribus. Orō.

P Resta q̄s op̄s deus: vt sicut sanctorum tuoru3 gereonis/ victoris/ cassii/ florencii/ sociorumq3 eoru3: nos natalicia celebranda non deserunt: ita iugiter suffragia comitentur. Per dominum.

¶ Sancti gereonis socioꝝ̄ q3 eius marty. tres lec. oīa fiant de cōi plurimoꝝ̄ martyrum: cū predicta orōne Presta quesumus. ¶ Sancti caynici abbatis qui ī kēnoquhy in diocesi sctī andree pro patrono habetur. Oracio

P Reces nostras quas tibi dn̄e in beati caynici confessoris tui atq3 abbatis veneracionem deferim9 benign9 suscipe et ipsius interuentu quesumus clementer exaudi. Per

¶ Memoria de sctō nichasio socioꝝ̄q3 eius marty. Orō:

D Eus qui sanctam nobis huius diei solennitatem in honore sāctoꝝ martyrum tuorum nichasii/ quirini/ et scuuiculi consecrasti: adesto familie tue precibus: & dona: vt quoꝝ̄ festa celebramus: eorum merito et auxilio subleuemur. Per do. Ad matuti. ix. lectio. fiant. Lec. i.

C Aynic9 qui de ybernia genus acceperat et nomen scociā veniēs sub monachali habitu et monasticoꝝ̄ regula plurib9 militauit annis eo nāq3 tempore magne sanctitatis et deuocionis vir beatus colūba in yona floruit īsula qui cum beat9 caynicus eū visitaret venerabili Cūq3 simul (ter recept9 ē. f. ii

cōfabularentur varias sacre scripture questiūculas in medīū proposuit quas/ perfecte humanā vt aperuit superando naturā enucliauit et audientib⁹ claras reddidit. Cū q̄ sapienciā eius beatus colūba admiraretur et interrogaretur vnde haberet/ respōdit cū solitariā in heremo agerē vitā pro nomīe iesu ille meū illustrauit spm̄ et/ ruditatē meā spū oris sui detersit. l. iii

Verū inito per fratres cōsilio romā peciit eo itaq̄ itinerāte per ytaliā incidit ī latrones qui eū spoliatū occidere niterent̄ brachia eoꝝ diuina pietas adeo cōpescuit et retraxit vt quasi statue īmobiles viderentur. Sed prece btī viri brachia vt antea sanata sūt ⁊ ad se ꝯuersi deū ⁊ beatū virū laudauerūt ab eodē genibus flexis veniā postulātes abierūt. Tu aūt dn̄e.

Medꝫ l' fiāt de. s. nichasio. l. iiii

Beat⁹ nichasius eps̄: ⁊ quirinus presbyter: scuuiculusq̄ dyacon⁹: q̄ beato clemēte cū beato dyonisio ad predicādū in gallias directi fuerant ad vrbē rothomagēsiū voto cōi pergere decreuerūt. Quibus sisinius a domiciano ad delēdū nomē christianitatis directus/ sic ait. Estis ne vos seductores pessimi qui cū sene illo quē parisius extinxi: ad euertēdū populū venistis. l v

Nūc sctūs nichasius ait. Nō enī sumus seductores: sed reductores hominū ad cognicionē creatoris sui. Sisinni⁹ vero ait. Qꝛ ergo cōuertitis pplm: cōuertite vosmetipos ad culturā deoꝝ nr̄oꝝ. Qd̄ si nolueritis in cōspectu eorum quos decepistis male subacti peribitis de terra. Cui sācti martyres quasi ex vno ore dixerūt. Ne putes hominū stultissime ⁊ sceleratissīe nos minis tuis terreri Qd̄ enī minaris diu est qd̄ optauim⁹. l. vi.

Nūc sisinnius fecit eos decollari: ⁊ corpa eoꝝ canib⁹ ⁊ auib⁹ dereliq̄. Succedēte vo nocturno silēcio/ sctī apprehēsis propriis capitib⁹ trāsmeato vado: qd̄ nūc vadū nichasii dicitur requiescūt: in insula eiusdē fluminis amenissima in ecclesia ad eorū honorē cōstructa: in possessiōe quōdam piencie matrone: eoꝝ monitis ad fidē cōuerse. Tu. l. vii.

Quodam eciam die oblatū est beato viro mōstrū mirabile ad humanā effigiē corpus hn̄s sine mēbris qd̄ cū vidisset fontem viuum de terra produxit in quo monstrū lauit et cōfestim omnia mēbra de

massa perfecte prorumpunt. Magum eciam qui se tanq̄ deum a populo arte magica coli persuaserat signo sancte crucis premitus facto demonē qui illum illuserat effugauit et artem magicam illam populo palam demonstrauit. Tu aūt domine. Lcō viii

Contigit eciam demonem virorum sanctorum insidiatorem domum ī qua studuit beat⁹ canicus igni dare. Cū q3 vir dei domum igne valido accensam intellexisset domum foris egreditur et librū euangeliorum in quo extunc legebat apertum reliquit quē apprime dilexerat singulis at tamen in domo consumptis liber euangeliorum sine macula ꝯpart⁹ est. Tu aūt. l. ix.

Hiis et q̄ plurimis aliis virtutibus et claris miraculis Sanctus pollebat canicus. mortuos resuscitauit mare calcabile se prebuit et cetera elementa suo nutui obediebant animam cuiusdā de manu demonum liberauit surdos audire et loquela priuatos fandi modum dedit tandem in bona senectute celeribus super ethera volauit pennis angelico in presens associato choro. Tu aūt

Cetera omnia de communi vnius confessoris et abbatis

¶ Sancti congani abbatis qui apud turref aberdonensis dyocesis veneratur. Or.

Deus qui beatū ꝯganū pium pastorē ꝯfessorē pariter et abbatem preclaris decorasti miraculis: presta quesumus vt ei⁹ meritis patrociniisq3 suffulti ad celestia mereamur gaudia ꝑuenire. p

Ad mat. ix. lec. Lectio prima.

Conganum kentigerne matrone germanū beati felani abbatis carissimū esse ferunt auunculum hic illum ex scotorum ybernenciū et laynensium regulis genealogia descendisse et ab adolescencia milicie deditu3. Arcu ⁊ equitum cursu exercitatum tradidit hystoria. Lctō scda.

S3 vtrisq3 orbatus parētib⁹ regnū paternū legibus ⁊ armis gubernādū rēpublicā ipsā ⁊ eiusdē vtilitatē cūctis domesticis reb⁹ ⁊ cōmodo singulari ꝑferēdā esse cēsuit ⁊ ordinauit. Catholicā fidē seruādā et dei sāctā ecclesiā decorādā deo deciās soluendas et oblaciones frugū terre salutiferas ecclesie sacerdotibus tradendas statuit et sibi subiectis hec et similia palam inuiolabiliter seruanda iudicauit. Tu aūt. dn̄e. Lectio. iii

Interea dū btūs ipe cōgan9 adeo regnū sibi a deo ɔmissū ī pace ⁊ trāqllitate collocaret vt oēs q̄ sue iurisdictiōi tradi ti fuerāt sub dei lege viuebāt inuicē nemini iniuriam infe rētes in tātū q̄ ei9 doctrina et lege oēs deo magis seruiē dū q̄ mūdo preelegerēt. l. iiii.
Sȝ q̄ bonoꝝ operū īsidiatoꝛ īimic9 est ille inueteratus in vicinos cōreges seu regulos ȝiȝaniā seminauit et aduers9 beatū cōganū dira excitauit bella et suū regnū vi ⁊ armis depopulādū et depredādum illoꝝ aīos ɔmouit bello aūt cōcito ⁊ multis ferro et sagit tis vltro citroq̄ peremptis. Cōganus tātā innocētū san guinis aspersiōnē vidēs ī fu gā vertit et p hostes fugatus pede sagitta pcussus est sed il loꝝ manus dīna virtute alia absq̄ lesione euasit. Tu. l. v.
Regno paterno ⁊ ipi9 vana glia derelictis religionē īgre ditur et cū kentigerna sorore sua matrona deo deditissima et filiis eius felano furseo et vlcano viris deo carissimis ac septem clericis aliis in sco ciam nauigio puenit et ad lo cū qui lochelch dicitur in er chadia boriali vbi acerri mā duxerat vitam chꝛistianā vbiq̄ enuncians fidem soli tariam vitam ducere regeo preelegit palacio et humili in dut9 cucullo castitatis aliis reliquebat exemplū. Tu. l. vi
Quare eo ī loco paulo post ob sāctitateȝ auunculi sui be atus ipse felanus ecclesiā in eius honoꝛe construxit qui in presens vsq̄ hodie ab illius terre incolis beatus ipse cō ganus colitur et veneratur qui post longam et diuturnā huius vite miseriam sub re gula et habitu monachali sā cte et deuote viuendo spiritū deo reddidit et in yona sepul tus est insula. Tu aūt domīe
Lcō. vii. de exposiciōe euāge.
Nemo accendit lucernam.
Et cetera omnia de cōmuni vnius cōfessoꝛis et abbatis.
Eod die de sanctis virginib9 fyncana et fyndoca. ix. lec. et differūtur oīa de cōi plurima rū virginū cū hac oīone oꝛ
Auctoꝛ virginitatis do mīe iesu chꝛiste nostro rum mentis et coꝛpoꝛis con serua castitatem et sanctarū virginum tuarum fyndoce et fyncane intercessiōe ⁊ meri tis earum sācto consoꝛcio iū gamur in celestibus. Per do.
Et notandum est q̄ fyncana apud etht aberdonēsis dyoce sis et fyndoca apud archi diaconatum dumblanen-

sis dyocesis venerantur.
¶ Sancti calixti pape. Orō
Deus qui nos conspicis ex nostra infirmitate deficere: ad amorem tuū nos misericorditer per sancti calixti martyris tui atq; pontificis exēpla restaura. Per.
Ad mat. ix. l. Inuita. dup. l. i
Temporibus maximiani et alexandri facta est inquisicio in urbe romana de christianis ut cogerētur ydolis immolare. Tunc palmacius consul cum multitudine militum venit transtyberim: ubi erant multi christiani cum beato calixto papa/ īter quos erat beatus calopodius presbyter senex Ingressi vero decē milites cenaculū: subito ceci facti sunt dicentes Accendite luminaria: quia locus obscuratus est Et ait calopodius. Deus qui videt omnia: ipse cecauit oculos vestros. Tu aūt dñe. Lectio. ii.
Palpantes igitur descenderūt de cenaculo cecati. Quod vidēs palmacius timore pterritus fugiens nunciauit hec alexandro. Currensq; palmacius ad beatum calixtum/ cecidit ad pedes eius rogans eum ut a cultura demonum eum liberaret Quo baptizato cum omni domo sua: alexander hoc audiens calopodium gladio feriri fecit et calixtū incarcerari. Tu. Lcō. iii
Erat autem in eadem custodia miles quidā nomine priuatus ulceribus et doloribus plenus. Hic misit se ad pedes sancti calixti petens ab eo baptizari. Qui mox ut baptizatus est ab omnibus vulneribus mundatus est. Hoc audiens alexander fecit militē plumbatis deficere: et calixtū per fenestram domus precipitari/ et ligato ad collum eius saxo: in puteū demergi iussit. Cuius corpus austerius presbyter noctu cum clericis de puteo eleuauit/ et sepeliuit in cymiterio calopodii via aurelia/ pridie idus octobris. Tu.
Cetera omnia de communi vnius martyris et pontificis cum oracione supradicta.
¶ Sancti michaelis in monte tumba. Ad vesperas super psal. ãn. Excelsi regis. psal. fer. Capitulū. Significauit.
℟. Archangeli michaelis interuencione suffulti te domine deprecamur. Ut quos honore prosequimur. Contīgamus et mente. ℣. Perpetuū nobis domine tue miseracionis presta subsidium quibus et angelica prestitisti suffragia non deesse. Ut quos. Glo

ria. Continga. Hym. V. et ã. super psal. Magt. cum orone sicut ĩ alio festo. oro vts. Ad matuti. ix. lec. fiant tota cantetur hystoria sicut in alio festo. preter. ix. R. quod erit Archangeli michaelis. Lectio. i.

Postq̃ gens francorũ xpi gracia insignita longe lateq; vndiqz per prouincias superborũ colla pdomuissẽt. Michael archangelus paradisi prepositus: qui pri⁹ ostenderat se velle venerari in mõte gargano multis ĩdiciis debet honorari in loco hoc q̃ tũba ab incolis vocatur. Lec. ii

Hic vero loc⁹ olim opacissima silua claudebat sz postea eã flumĩe oceani vndiq; circundante in arene forma est redactus Sed et mare recessu suo deuotis populis bis in die iter prebet limina petentibus archãgeli michaelis. L. iii.

Iam vidẽdum est qualiter idez locus angelica reuelacione dedicatus est. Postq̃ deo amabilis prefati loci epũs authbert⁹ bis fuisset ammonitus in somnis: vt in dicti summitate loci edem in honore sancti michaelis construeret Cõtigit taurum cuiusdam a fure ibi ad tẽpus abscõdi. Tercio ammonit⁹ est episcopus asperius vt eo loco edem cõstrueret: quo taurus erat absconse ligat⁹ Lectio quarta.

Cum de loci requireret amplitudine & qualitate: responsum accepit in somnis edificacionis eum debere statuere modum quem videret iuuẽcum pedib⁹ in circuitu pertriuisse. Tu aũt. Le. v.

Episcopus vero de visione certus predictũ locũ ingressus eum purgari fecit et planari. De quo eciam loco duas rupes mire magnitudinis in somnis ammonitus auxilio sancti michaelis fretus virtute multorum remouere volencium deficere videbat facillime solus ammouit. Tu autem. Lectio vi

Cunq; epũs de magnitudine fabrice adhuc dubitaret: nocte media ros iacuit super verticem montis: vbi autem fundamenta collocanda erant siccitas fuit Dictũq; est epo Vade et sicut signatum videris: fundamẽta iace. Lectio septima

Tunc epus grãs agens deo fabricam in culmine mõtis in modum cripte rotũdã centum vt estimatur hominũ capacem ad similitudinem illius ĩ mõte gargano cõstruxit. L. viii.

Post hec

monitu beati michaelis missi sunt nũcii ad montẽ garganũ pro pignoribus beati michaelis deferẽdis Qui ab epo loci et abbate venerabiliter recepti: causã aduẽt⁹ sui hũi Taliter exposuerũt. L. ix Radũtur eis pignora pars videlicet rubei pallioli qd ipse btũs michael sup altare qd ipse manu cõstruxerat posuit et pars marmoris supra qd stetit: cuius vestigia vsqꝫ hodie superextant dicto loco. Authbertus vero epus dicta munera honorifice suscipiẽs opus cõsũmauit et officia duodeci clericorũ ibi cõstituit Duasqꝫ villas de epatu suo eis p sua tradidit sustẽtacione. Ad lau. oẽs añe dicũtur. Ad. i. ãn. Dũ pliaret. ps. Deus in noie. ãn. Te iure. ps Quicũqꝫ. R. Jesu xpe. cũ allelupa. V Qui sedes. Ad alias ho. oĩa fiant sicut in alio festo Ad. ii. veš. omnia fiant similiter pter R. qd nõ dicet Et mẽo. de sãcta etheldreda. DEus qui es spõsus virginũ refrigerium cõtinenciũ et salus oĩum te diligenciũ: cõcede propici⁹/ vt q beate virginis tue etheldrede translacionis diem veneramur/ ei⁹ patrociniis tue maiestatis clemenciã sencia- Orõ.

mus. Per. Eodem die scti colmani epi et cõfes. ix. lec. fiant sed differtur. oĩa de cõi vnius confesso. et põtifi. Sꝫ cũ hac (orone DEus qui beato colmano põtifici tuo tantã contulisti graciã/ vt ex rorum sedentes ĩ tenebris ad xpianam illustraret fidem/ p sta qs ei⁹ patrocinio nos ab omni viciorum errore liberari. Per dominum nostrum. Eodẽ die de scõ regulo abbate qñ in xl. de eo non fuerit seruiciũ. oĩa sicut ĩ alio festo. sed differtur ĩ crastinũ. Qui quidam regulus in sãcto andrea et per diocesim eiusdem honoratur. Et colmanus habet patron⁹ apud balhelup.

¶ Sancti luce euangeliste. Ad primas vespe ãn. Placentes deo. psal. feriales Capitu Similitudo vultus R. Qua tuor animalia. hy⁹. Annue christe. V⁹. Jn omnem terraꝫ ãn. Ecce ego. psal. Magnificat. Require hec omnia in festo sancti mathei apostoli et euange. Orõ INterueniat pro nobis domine q̃sumus tuus sanct⁹ lucas euãgelista qui crucis mortificacionem iugiter in suo corpore p tui nominis honore portauit Per Memoria de sancto iusto martyre Oracio

Deus qui beato iusto talem fortitudinem tribuisti: vt in puerili corpusculo gloriosum pro amore tuo subiret martyrium: concede propicius: vt ipsius intercedentibus meritis ab omnib9 nos absoluas peccatis. Ad completorium oia fiant sicut in festo scte trinitatis. Ad matutinas ix. lec. tota cantet hystoria sicut in festo sacti mathei apli et euangeliste cu hym. de communi vnius apli. Lec. i.

Gloriosissimus euangelista iesu xpi lucas nacione syrus arte nichilominus medicus discipulus apostolorum fuit Quorum almificos actus prout vidit lucido disertoqz sermone prosecut9 est in breui libello: que ad charissimum sibi theophilu scripsit Cuius quoqz libri pulchra icoacio videtur fore scilicet. Primu quide sermone feci de omnibus o theophile que cepit iesus facere et docere. l. ii.

Deniqz paulu secutus est egregiu doctore gencium vsqz ad triuphum passionis eius: que cu coapostolo suo rome exceperat: et idiuiduus comes peregrinacionis ac tribulacionis eius vbiqz extans permansit Cuius precipue peregrinacionis et sacre doctrine gesta cu gestis aliorum annectes apostoloru: librum vnu ad laudem nois xpi ad memoriam ipsoru et vniuersalis ecclesie sancte stabilimentum coteruit. lc.iii

Qui du eude gloriosissimum paulu doctore gencium sequeretur per plurimas terre marisqz tribulaciones: digne ab eo huiusmodi testimonio diligencie meruit laudari Sic enim de eo scribes corinthiis ait. Salutat vos lucas medicus charissim9 meus: qui est in dno fidelis Et thimotheo illustri viro scribes dicit Lucas mecu e sol9. Et in alio quoqz lc. iiii epistole sue loco sic ait de eo inter reliqua salutacionis verba Ecclesie dei q erat corinthi: misimus eciam fratrem nostru luca: cui9 e laus in euangelio p omnes sactas ecclesias. Uere omni ore laudabilis est iste q meruit a tanto aplo laudari et pdicari. l v

Laudemus ergo eu cum illo et nos charissimi et consona voce cordis et oris veneremur et verum medicu a deo missu aiaru predicem9 cuius oia doctrine verba nichil aliud resonare videntur nisi anime languentis medicinam veram. Lectio sexta.

Ab ipō ergo puericie sue tempoꝛe castus perseuerans: neqꝫ vxoꝛē neqꝫ liberos dicitur habuisse Sed apostolice pꝛedicacionis opus exercēs obiit septuagesimo quarto sue etatis anno plenus spiritu sancto. Cuius sacrū coꝛpus in bithinia est humatum Sꝫ postea ad cōstātinopolitanam vꝛbē est translatum. Ubi multa ⁊ magna ꝓdigioruꝫ miracula ad laudē noīs sui per merita huius sācti euāgeliste opari dignat̄ dn̄s noster iesus xp̄s Qui viuit et regnat cū deo patre in vnitate spiritus sancti deus ꝑ oīa secula seculoꝝū amē. Scdm̄ lu

IN illo tp̄e. (cam. x. cp̄ Designauit dn̄s iesus et alios septuaginta duos/ ⁊ misit illos binos ante faciē suā in omnē ciuitatē et locū quo erat ipse venturꝰs Et reliqua

Dme. bti grego. pape. l. vii.

DOmin⁹ ⁊ saluatoꝛ noster fratres carissimi aliquando nos sermonibus aliqñ operib⁹ admonet. Ipa enī facta eius p̄cepta sūt Dꝫ dum aliquid tacit⁹ facit: q̇d agere debeamus innotescit.

ECce enim binos L. viii in pꝛedicacionē discipulos mittit. Quia enī duo sūt pꝛecepta charitatꝫ: videlicet amoꝛ dei et pꝛoximi: et min⁹ ꝙ inter duos charitas haberi non potest. Lectio ix.

NEmo enī pꝛopꝛie ad semetipsuꝫ charitatē habere dicitur: sed dilectio se in alterum extēdit: vt esse charitas possit. Binos ad pꝛedicandū mittit discipulos: vt hoc tacite nobis insinuet: quia qui charitatē erga alium non habet: pꝛedicacionis officiū nullatenus suscipere debet. Ad lau. et ad oēs hoꝛas oīa fiāt vt supꝛa dictū est cū orō. huius diei. Mēo. de sācto iusto orō vtš. Ad scdas vesperas sup psal. hec sola ān. Dilecti deo. p̄. Dixit dn̄s. et cet̄i psal de apl̄is. Cp̄m. Similitudo vultus. R. Cum ambularēt et cetera vt supꝛa dictum est.

¶ Sanctarū vndeci miliū virginū quarū coꝛpoꝛa in almifica ciuitate coloniensi requiescunt et earū ossa maximo cū honoꝛe venerant̄. Ad vš. sup psal. fer̄. ā

O ꝙ pulchꝛa ē casta generacio cū claritate īmoꝛtalis est enī mēoꝛia illi⁹ qm̄ apud deū nota ē et apud hoīes. Cp̄

UIrginitatis nomē est honoꝛabile qd̄ amplectentes pꝛudētes virgines leticiā bonoꝝ operum in coꝛde

atq3 consciencia posuerũt. ℟. Milibus vndenis p xp̃i noĩe passis Uirginibus sacris sol uam⁹ numina laudis ℣. Occurrit sponsas reddẽs spõsalia letus. Uirginibus. Hym. IEsu rex saluator virginum/ que sprẽuerũt amplex⁹ hominum/ tu coronas reddis certaminũ/ vincentib⁹ auctorẽ criminũ. Ponunt pro te corpus virgineum/ tibi libant cruorem roseũ/ per ascensũ lote purpureũ/ gaudent subtus altare aureum. Te virginũ vndena milia/ agnum pascentem inter lilia/ subsequunt tua in atria/ iubi lando iugi leticia. Spõse spõ sas orare facias/ quas pro no bis clemens exaudias/ delẽdo culpas et miserias/ duc nos ĩ ter dilectas filias. Sit laus deo patri ingenito/ virt⁹ nato sit vnigenito/ cum spiritu simul paraclito/ pro virginũ honore debito. Amen. ℣. Adducent regi virgi. ãn. O clemens deitas tibi psallẽcium laudes voces ne asperneres q̃s cum laude sanctarũ anime virginum que tuo mune re triũphantes seculũ cũ pal ma martyrii celi hodie meru erunt ingredi thalamum vbi magnificant nomen tuum in eternum. psal. Mḡt. Orõ.

OMnipotẽs sempiterne deus da nobis in festiuitate beatarꝫ virginũ martyrũq3 tuarũ vrsule sociarꝫq3 eius congrua deuocione gaudere vt et potenciã tuam ĩ earũ passione laudem⁹: ꝫ proui sum nobis capiam⁹ auxiliũ. Per dñm. Inuita. Agnum sponsum. In. i. noc. ãn. Purpureos flores celesti rore ma dẽtes decreto dñi famosa britannia misit. p̃s. Dñe dñs. ãn In cunis posite baptismi fõte renate et fidei vere sunt le gibus iniciate. p̃s. Celi enar. ãn. Has deitatis amor sibi federat ordine miro dũ retrahit mũdo festinat reddere ce lo. p̃s. Dñi est terra. ℣. Addu centur regi virgi. Lec. i BEata virgo vrsula mar tyrii sui per trienniũ mirabi liter celebrato preludio Cuꝫ iam propositã nupciarũ diẽ sibi immineri videret conuir gines suas vt dñm precibus pulsarent ammonuit ne castitatis pcinctum perderent. ℟. Ecce britãnia mittit ad ethe ra exenia clara florida germina labe carencia Sorte be ata. ℣⁹. Ciuib⁹ angelicis solẽ niter associãtur. Lectio scda Hiis dictis dum quasi iã cur rentibus stimilum addidisset deuote deo virgines ex to

to corde pro sua virginitate conseruanda supernum cepe runt auxiliũ ardentissima spi ritus contricione inuocare. R. Has virgines et fidei et corporis cõmendauit integri tas Has vite sinceritas ꝛ me ritorum exaltat sublimitas. V℞. Nomen igitur sempiter- num dabit eis quod non pe- ribit. Has vite since. Lectio iii. Pius autẽ dñs tam pia vo- ta non distulit: sed ventum de thesauris suis produxit ĩ- pulsamꝙ classem sub vnius diei noctisꝙ spacio secundo cursu in portum qui tielein dicitur integro tam nauium ꝙ puellarum numero pertu- lit. R. Innumerabilis virgi num chorus spreta liberorũ propagine Sponsũ qui in ce lis est perenni mẽte actu ꝛ ha bitu amplificare maluit V℞. Ecce florẽtẽ mũdũ mẽtis de spectu calcãdo. Spõsũ In se cundo noctur. ãn. Tandem decursis pariter puerilibꝰ an nis vt christo placeant tota virtute laborant. psal. Eru- ctauit. ãn. Illam miliciã tũc vrsula sancta regebat mili- bus vndenis constantem sor te beata. ps. Deus noster. ãn. Filia regis erat britonum q̃ sceptra tenebat diues opum felix qui tali prole virebat. p̃. Fundamẽta. V. Media nocte Egressis aũt Lectio quarta cum post vespertinam refe- ctionem sompnus diurno la bore fessis obriperet Beata virgo vrsula vidit in somp- nis angelice claritatis viruꝫ qui assistens Scito inquit fi- lia quia cum sororum tuarũ contubernio romam perue- niens peractis votis coloniã passura reuerteris. Tu autẽ. R. Cara deo soboles com- muni laude ferenda. In tene ris membris domino seruire studebat. V℞. Hec generacio florida nacio recta requirẽs In teneris mem. Lectio v. Cũqꝫ beata vrsula cum su- is sodalibus romam visitas- sent sanctaꝙ limina deuote adorassent coloniam prospe ro itinere peruenerunt Ubi per idẽ tẽpus barbaroꝝ rabi es ingẽti feritate expugnare nõ destitit. R. Uirginitatꝫ ho noꝝ decꝰ ecclie prieꝙ libertas Capit/ trũcat/ dilaniat. V℞. Hunorũ gladiis grex flori- dus atqꝫ fidelis. Capit. L. vi Uirgines aũt cognita inhu manitate incolaꝝ sine omni inspiciõe ad terrã egresse sũt Et ecce barbari cum clamo- re super eas irruerunt et infi nitam illam multitudinem crudeliter peremerunt. Tu.

℞. Virginei flores varios qui fertis odores vicere q̄ nostis sed vinci non valuistis. Reddite placatũ nobis quã sẽp amastis. ℣. Jã vox vr̃a sonat noua cãtica laude sonora. Reddite. Jn. iii. noc. ãn Agmina virginea sacro spiramĩe plena terrea despiciũt pro xp̃o cũcta relinquũt. p̃s. Cãtate i. ãn. Accensis animis pugnãt cũ pricipe mũdi: quo iã deuicto currũt ad premia regni. p̃s. Dñs regna. exul. ãn Agmĩa celica dãt iubilamĩa cũctipotẽti virginib⁹ sacris q̇ prestat gaudia celi. p̃s Cãtate. ii. ℣. Prudẽtes virgines acceperũt oleũ. ℞. Jn vasis suis cũ lampadibus. Lcõ. vii Cũq; belluina illa rabies ad beatã vrsulã iugulando puenisset satellites mortis. Pulchritudine eius cõspecta manũ animũq; represserũt. Jpseq; princeps scelerũ libidine succẽsus. Ad blãdicias cepit descẽdere. ℞. Virginei cetus cẽteno fenore fructũ dñ referũt. Fuso sãguine celsa petũt ℣. Ecce puellaꝝ sacra corpora dñ lacerãtur. Fuso. l. viii Consolare inquit dilecta qꝛ digna habita es que me toci⁹ europe victorẽ merearis habere maritũ. Virgo aũt cum huiusmodi spõsũ cõtẽpsisset. Cupiẽs dissolui et esse cũ xp̃o mortis sentenciã ꝑtulit. ℞. Clara colonia dulcia pignora leta meretur sãguine scõãrũ roseo. Sup astra locatur ℣. Jllas qui sequitur qui cor de pio veneratur. Super. l. ix Sicq; cãdidissimi exercit⁹ regina ictu sagitte trãsuerberata sup nobilẽ suaꝝ comitum aceruũ velut celestis margarita corruit purpureoq; sanguine quasi scd̃o baptismate dealbata celos cũ suis penetrauit. ℞. Virgineas mẽtes preuenit sp̃us alm⁹. Has sibi mũdauit mũdãdo scĩficauit ℣. Victrices mũdi felici dote beãtur. Has. Glia. Has. ℣. Media nocte clamor fact⁹ est. ℞. Ecce spõs⁹ venit. Jn. l. ãn

IN agone spõsaꝝ xp̃i testimonia tua deus facta sunt credibilia. ãn. Jntrarũt regis filie portas ei⁹ in cõfessione hinc omĩs terra iubilet dño. ãn. Spõsaꝝ xp̃i aĩe adhe serũt dño ⁊ iã dextra eius suscepte laudãtur dñ iurant ĩ eo. ãn. Virginũ vndena milia vicerũt flãmas fornacis babilonis inde oĩa benedicãt dñm. ãn. Laudate dñm de celis qui exaltauit cornu virginalis populi. Capitulum.

AMbierũt maiorẽ pulchritudinẽ cordis sui

amãtes dñm qb⁹ terrene nupcie viluerũt q̃ terrenos amplexus nõ desiderauerũt. hy⁹

Resonet ecclia laudum modulamia: vginũ et martyꝝ celebꝛãs certamina.

Has ĩ pꝛelio passionis attriuit acerbitas: et toꝛtoꝛis seuientis discerpsit crudelitas

Iã exute carnis mole xp̃m sine nubilo: ꝓsequũt collaudantes cum iocundo iubilo.

Nunc suarũ nobis pꝛecum conferant suffragia: vt cũ ipsis gloꝛiemur in celoꝛũ regia

Sit laus pr̃i/ virt⁹ nato/ glia spiritui: creatoꝛi redẽptoꝛi rect oriq; seculi. Amen. V⁹. Oleũ effusũ. R. Nomẽ tuũ dñe. ã In regione viuoꝝ spõsũ cubentẽ in meridie inuenerũt cũ quo iã recepta vna stola feliciter reqescũt qusq; iusticia ꝯuertatur ĩ iudiciũ. ps. Bñdict⁹. oꝛ

Da nobis dñe deus noster sctãꝝ virginũ martyrũq; tuarũ palmas incessabili deuocione venerari vt quas digna mẽte nõ possum⁹ celebꝛare humilib⁹ saltẽ frequẽtemus obsequiis. Per do. Ad hor. ã. de lau. Ad. iii. Cap

Ornamẽtis celestib⁹ studẽtes dei virgines: nec quod licebat appecierũt nec quod cogebatur ꝯsẽserũt. R. Media nocte clamoꝛ fact⁹ est. al. al. V. Ecce spons⁹ venit. V Prudẽtes vgines. Ad. ix. cp

Oleũ effusũ nomẽ tuũ dñe ꝓpterea adolescẽtule dilexerũt & attraxerũt te R. Prudẽtes virgines acceperũt oleũ alla alla. V⁹. In vasis suis cũ lãpadibus. V⁹. Oleum effusum nomen tuũ domine. Ideo adolescẽtule. Ad scdas veš. ãe. de laudib⁹. p. feria. dicantur Capitulum

Iste sũt pꝛudẽtes virgines quib⁹ bonũ coꝛam deo testimoniũ cõsciẽciã phibebat in quibus mũda aĩma sẽpiterno dei verbo secunda copulal. R. Uirgineas mẽtes. hy⁹. Iesu xp̃e. V⁹. Adducẽtur. ãn. O sacra virginitas deo cara & angelis ĩ cui⁹ odore currentes adolescẽtule mũdi gloꝛiã calcauerũt hoꝛrenda moꝛtis supplicia non expauerunt ideo hodie letantes celi ciues eis obuiam pꝛo cesserũt dicẽtes. glia tibi dñe. ps. Magt. oꝛacio. Da nobis Eo die. ¶ Scti mũdi abba. apud kilmũd et differl. Oꝛ

Ineffabiles creatoꝛ omniũ deus qui illos quos vis per graciam viuificas intercedente pꝛo nobis beato mũdo confessoꝛe tuo atq; abbate quesumus vt pꝛo nobis eius sit grata ĩtercessio. p de.

Ad matu. ix. lec. fiāt. Lctō. i.
Venerabilis pater mū
dus monachoꝝ abbas
ex patre tulcano matre vero
fechelem generacionem acce
pit q̄ cū ab eisdem ī pꝛime eta-
tis adolescencie sue pecoꝛum
custodie manciparetur spiri-
tu sancto repletus quēdem vi
rum religiosum diuine legis
audiende gracia adiit pecoꝛi
bus in heremo sine custodia
relictis: increpatus a patre
cur pecoꝛa deseruit respondet
quāto tēpoꝛe diuinis me in-
sudare legibus permiseris tā
to tempoꝛe pecoꝛa incustodi-
ta a lupis non peribunt. l. ii.
Sequente vero die pater vi-
ridei vt videret aīalia heremū
perrexit et perueniens vidit
duos lupos siluestres tanꝗ
pastoꝛes custodientes pecoꝛa
sua. Sciens autem pater filii
sui sanctitatem mundum de-
seruit & ī arto se detrusit mo
nasterio sancte conuersacio-
nis habitum sibi assumendo
et monachus effectus est bea
tus vero mundus ad beatum
congallum abbatem et pa-
trem religiosissimum se tran
stulit. Tu aūt dn̄e. Lectio. iii
Deinde ad sāctum perrexit
sillenum abbatem qui inter
omnes ybernicos sanctos vi
ta et religione habitus est sa
mosissimus sub ei⁹ regula de
cem et octo transegit annos
pie et sancte in diuinis cōuer-
sando quibus transactis ad
yonam insulam in scocia per
uenit in qua a beato colum-
ba habitū suscepit religionis
Tu autem. Lectio quarta.
Sed beato columba de mū-
do translato ad patriam sā
ctus mundus ybierniam de-
nuo quesiuit: cum in via am
bulasset occurrit ei vir quidē
diues euanus nomine petens
vt sua animalia virtute diui
na a languoꝛibus sanarētur
beatus vero mundus ad pꝛo
ximum declinans vadum ma
nu sua vadum benedicens et
exinde animalia de eodem bi
bere pꝛecepit ex quo sanitatē
accipere mererentur. Lctō. v.
Insuper anteꝗ veniret ad
matrem et soꝛoꝛes vnam sua
rum soꝛoꝛum virginem viā
vniuerse carnis ingressā fuis
se pꝛophetice cognouerat cū
ꝗ secundo die post hūacionē
eiusdem ad sepulchꝛum eius
veniret misericoꝛdia motus
genibus flexis dominū ala-
criter depꝛecabatur vnde se-
pulchꝛum vltro apertum est:
et virgo viua surrexit quam
matri sue denuo restituit. l vi
Pauloꝗ post aliumꝗ moꝛ
tuum de moꝛte ad vitam re-

ſuſcitauit: militem quēdā ab inimicorum ſuorum inſidiis a morte preſeruauit: mulierē ſanguinis fluxum pacientem a morbo liberauit quēdā eciā lepra procuſſum ex angeli va ticinio curauit. Tantā enim graciam in conſpectu domi= ni promeruit vt bis omni ſeptimana ad ſui conſolacio nem celeſtis paranīphus a do mino ſibi mitteretur: hiis et aliis miraculis ſuffultus eta te matura ad duodecim ka= lendarum nouembrium ſpiri tum deo reddidit et in eccle= ſia de kilmond quā ipſe pri⁹ fundauerat honorifice ſepul ture traditur. Tu autē dñe. Lctō. vii. et cetera oīa de cōi vnius confeſſoris et abbatis

¶ Sancti romani eppſcopi et confeſſoris tres lectio. cum nocturno. et cetera de cōmuni vnius confeſſoris et pontifi= cis cum hac oracione. Oracio

DEus cui beatus roma nus pontifex ita ſan= ctitatis gracia decoratus cō= placuit: vt tuorum conſor= ciū in celis promereretur ſā= ctorum: da eccleſie tue queſu mus eius interuentu perpe= tuam conſequi leticiam: cui⁹ depoſicionis diem gratulan do celebrat ſolennem. Per.

¶ Sancti mernoci eppſcopi et confeſſoris patroni de kil mernoch. Oracio.

OMnipotens ſempiter= ne deus qui beato mernoco confeſſore tuo atq pontifice in tui nominis virtute infir mitatibus variis ſanitatem largiris. concede propicius: vt qui eius petimus auxiliū mentis et corporis dono gra cie tu nobis tribuas puritatē. Deinde fiet memoria de mar tyribus criſpino et criſpinia no cū mediis lectio. eorūdē. ān. Gaudent celis. ꝛc̄. Orō.

DEus qui ſanctis mar= tyribus tuis criſpino et criſpiniano ad hanc glo= riam veniendi copioſum mu nus gracie contuliſti: da no bis famulis tuis noſtrorum veniam peccatorum vt ſan= ctorum tuorum intercedenti bus meritis ab omnibus me= reamur aduerſitatibus libe= rari. Per dominum noſtrum Ad matuti. ix. lectio. fiant de cōi vni⁹ cōfeſſoris et pontifi cis cum memoria et mediis le ctio. de martyribus vt ſ. ſ. iiii

Criſpinus ꝛ criſpinian⁹ ſueſ ſionis ciuitatem ingreſſi/ ho ſpicium ſue peregrinacionis elegerūt. Cognitaq gentiliū crudelitate: labore manuū viuere cupientes: artem ſuto riam didicerunt. Tu. Lcō. v

Maximian⁹ hoc audiēs: pro eis pquirendis rictiouarū dixerit: quos in pre dicta vrbe inuenit calciamenta pauperū sarcientes Cūqꝫ eos a fide xpi nō posset reuocare fustibus eos cedi fecit et ad singulorū colla molas suspendi iussit: et in fluuio sub glacie demergi. Lectio sexta.

Post hec pice adipe & oleo feruentibus: eos pcipitari iussit Quibus ostensum est eos illucescente die victores a dño coronari. Maximianus aūt satellitis sui rictiouari vtrūqꝫ gladio feriri iussit: et corpora canibus derelinqui: q̄ xpo custodiente manserunt intacta. ❡ Sancti beani epi et confesso. ad matuti. nouē lec. fiāt oīa de cōi vni⁹ confessoris. et pōti. cū hac or

Deus qui prope es oīb⁹ inuocantibus te in veritate doce nos per intercessionem sancti beani cōfessoris tui atqꝫ pontificis: te sincero inuocare corde vt a te digne mereamur exaudiri. Per do. ❡ Apostolorū simonis et iude ad vtrasqꝫ ves. ad. matu. & Scimus qm̄ ad iii. cp̄. diligentibus deū omīa cooperant in bonū: his q̄ scd̄z propositū vocati sūt sc̄ti. ℟. Qui sunt isti. Hymnus.

Beate symon & thadee inclyte: cernite nostros gemitus cū fletibus: quiqꝫ p lapsum meruimus baratrum: p vos celorū mereamur aditū Annue xp̄e. Et dicat in hoc hym. Per horū tibi cara merita. & cetera de cōi apo. cum

Concede q̄s oīpotens deus vt sicut apostolorū tuorū simonis et iude gloriosa natalicia preuenimus sic ad tua beneficia pmerenda maiestatē tuā ipsi pro nobis pueniant. Per do. Ad cōple. oīa fiant sicut in festo sancte trinita. Ad matu. Le. i oroe.

Simon cananeus et iudas zelotes cū perfidez fuissent ingressi: inuenerunt ibi duos magos zaroen et arpharat: qui a facie sancti mathei de ethiopia fugerant Tēpore illo dux regis persarum alias babyloniorū contra indos qui fines persidis inuaserant susceperat belluz. Quo deos suos consulente: nullū ei dabant responsum. Lec. ii.

Tunc ydolorū pontifices in aliam ciuitatē perrexerunt. Quibus demon ibi manens ait. Dii vestri vobis respōsū dare nō possunt: qr apostoli dei viui: vnus simō et alter iudas ibi sunt Nullusqꝫ deus illis presentibus audet loqui

Tunc dux perquiri eos fecit Quib⁹ inuentis q̄ſiuit q̇ eſſēt aut quare veniſſent. lc. tercia
Sanctus ſimon reſpondit: apoſtoli ſum⁹ ieſu xp̄i: ſalutiſ q̄ veſtre cauſa venim⁹: vt deū q̇ in celis ē poſſitis cognoſcere. Cui dux vvaradach ait. Mm̄ audio deos noſtros nō eſſe auſos vobis preſentibus loq̇: vos nobis p̄dicite quos belli exit⁹ habituri ſum⁹. l iiii
Dixit ei ſimon Hodie intermitte profectionē: et cras venient nuncii pacē nūciantes et tributū ſolitū referentes. Juſſit ergo dux eos in craſtinum cuſtodiri Craſtina vero die hora tercia venerūt quos premiſerant cū legatis indorum: oīa ſicut apl̄i p̄dixerant
Dux igitur (nūciantes. l. v. duxit ad regē apl̄os Qui rogatu regis et ducis morabantur in babylonia vno anno et menſibus trib⁹: multa miracula faciētes Jntra qd̄ tēpus vna cū rege et primatibus ſuis quadraginta milia hominū baptizati ſunt: exceptis mulieribus et paruulis. Quo facto fugerūt predicti magi in ciuitatē ſamur: et omnē populum contra apoſtolos incitauerunt. Lectio vi.
Quo cū perueniſſent apoſtoli tenti ſunt et ducti ad tēplum ſolis Stabat autē in vna ede tēpli quadriga ſolis et in alia quadriga lune. Facto q̄ ſilencio: dixit ſimon ad ſimulachrū ſolis. Precipio tibi demon: exi de ſimulachro ſolis et comminue illud Qd̄ cum iudas ſimulachro lune dixiſſet: egreſſi duo ethiopes horribiles vultu: cōfringentes ſimulachra vlulatum dire vocis emittebāt. Tūc omnes pōtifices in apl̄os xp̄i irruētes īterfecerūt eos Tres vltime lectiones legant̄ de expoſicione euāgelii. Scd̄m io
In illo tēpo (hānē. xv. c re. Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis. Hec mando vobis vt diligatis inuicē. Et rel. Omel. excerpta ex cōmēta. btī augu
Merito magiſter (epi. l. vii bonus dilectionē ſic ſepe cōmendat tanq̄ ſola precipienda ſit: ſine qua nō poſſūt cetera bona pdeſſe: et que nō poteſt haberi ſine ceteris bonis quib⁹ hō efficitur bon⁹. l. viii
Pro hac autē dilectione pacienter debemus eciā mundi odia ſuſtinere. Neceſſe eſt enim vt mund⁹ nos oderit: quos cernit nolle diligere quod diligit. Sed plurimum de ſeipſo dominus cōſolatur qui cum dixiſſet Hec mando vobis vt diligatis in

uicem: adiecit & ait. Si mūdꝰ
vos odit scitote qꝛ me priorē
vobis odio habuit. Lectio. ix
Cur ergo se membrū supra
verticē extollit? Recusas esse
in corpore/ si non vis odium
mundi sustinere cum capite.
Si de mundo inquit essetis/
mūdus qd suū erat diligeret.
Uniuerse vtiqꝫ hoc ait eccle-
sie quam plerūqꝫ eciam ipsaꝫ
mūdi nomine appellat: sicut
est illud. Deus erat in christo
mundum reconcilians sibi.
Non venit filius hominis vt
iudicet mundum: sed vt sal-
uetur mundus per ipsum.
Et cetera ad matutīas. et ad
omnes alias horas de cōmu-
ni apostolorꝫ dicūtur. Capm
Scimus quoniam. Oracio.
Deus qui nos per bea-
tos apostolos tuos si
monem et iudā ad agnicionē
tui nominis venire tribuisti
da nobis eorū gl'iam sempi-
ternam et pficiendo celebra-
re et celebrādo pficere. Per.
Ad. ii. veš. R. Ciues aplorꝫ.
vtš. in cōmuni apostolorum
Sctē kēnere Ugi. & mr. patro
ne de kirkpuer ī galwedia.
Dator omnium (Orō.
bonorum deus da no
bis meritis sancte kennere vir
ginis et martyris tue cordis
puritatem vt te perfecte dili-
gere et digne laudare ac sape
q̄ dulcis et suauis es omni-
bus inuocantibus te valea-
mus. Per dn̄m. Lectio p̄ma.
Cum beata vrsula diui
nis parens motibus cū
suis sodalibꝰ romam aggre-
di ad visitandū limina bea-
torū petri et pauli apostolo-
rū pposuisset ad beatam ken
neram eius cōsanguineā nū-
cios misit in orchadam mi-
norem ad vrbem dictā orcha
dam rogans vt secū vellet p
ficisci. Que precibus eius li-
bēter annuens obtenta parē
tū licencia: ad eam q̄tocius
pergebat. Pater aūt eius au
relius ac mater florencia de
absencia filie sue kēnere do-
lebant. Cu aūt. Lectio. ii.
Beata igit vrsula cōgrega-
tis sodalibus suis peregrina
cionem cōceptā pficiens & in
redditu apud coloniā naui-
gio veniens martyriū ppessa
est cū aliis virginibus porro
in illo tēpore quo sancta vir
ginū turba sic martyrizata
est affuit. illic rex reni vi-
dens virgines atrociter ne-
cari deniqꝫ beata kēnera na-
uim egrediente ac p xp̄i amo
re libenter martyriū pati vo
lenti dictꝰ rex ob eius eligan
ciā miā motus eā pallio texit
secūqꝫ ad oppidum renēn vbi

moꝛabatur ꝑducens: ab illa moꝛte deo fauente ꝑterit hec sola virgo kennera de illo felici virginū collegio supstes legitur permansisse. Lcō. iii.

Hiis itaqȝ pactis beata kennera in hospicio regis existēs deū sēper pꝛe oculis habuit a mādatis eius nō errās imo indesinenter orōnibus vigiliis abstinenciis et aliis operibus bonis vacās ibat de virtute in virtutē omnē oꝛnatū seculi cū gl'ia cōtēpnens pauperibus secundum suā possibilitatem subuenit. Et quia gl'ia sequitur humilitatē rex kenneram cōsiderans virtuosis operibus feruenter incendere eam vniuerse pꝛeferens familie clauesqȝ regni eidem cōmisit qua pꝛerogatiua accepta kēnera se in aliquo nō extulit quī pocius humiliās regi ⁊ regine totiqȝ familie cōmoda fuit in cūctis licitis ac honestis hac de causa dilecta erat a rege super omnes ei seruientes. Tu aūt. Lctō. iiii.

Regina vero perpēdens singularem regis amoꝛē ad virginem inuidebat ei supꝛa modū: cupiens nomen eius pꝛeclarum quōlibet denigrare quapꝛopter aliquando rege discumbente ficta mala de sācta virgine narrauit vt eum ab amoꝛe eius euelleret. Sed quia vincit opus verbum rex indignatus fidē regine nō adhibuit indicens eidem silenciū quia kenneram in omnibus fidelem reperit. Unde regina grandioꝛi cōcepta inuidia ad cōfusionem sancte kēnere īquātū potuit per phas et nephas anhelabat. Tu autem domine. Lectio quinta.

Post aliquod vero tempus cum kennera acceptis in sinu suo panibus ad vsus pauperum palacium pertransiret visa est a regina que regē ita alloquitur: domine mi: rex ecce kennera vobis perdilecta pꝛodigaliter bona vestra spgit sicut oculata fide ꝑcipe poteritis vocat a rege kennera que multum perterita deum humiliter inuocauit quatenus ab instanti cōfusione liberaretur. Tunc diuina clemencia panes in assulas vertebantur quas rex in sinu suo videns reginam verbis duris increpauit. Tu autem. Lectio. vi.

Ab igitur illa hoꝛa considerans regina ꝙ nō possit kenneram verbis ledere: moliebatur eam occulte interemere consilium a sua pedissequa requerens qualiter hoc opoꝛtune perficere posset.

Intelligens pedissequa regi-
ne voluntatem cum ea in
mortē innocētis virginis cō
spirauit. Rege vero venaciōis
causa ad aeris tēperiē equitā
te kēnerā prstratā quodā sin
gularis opis manitergio qd ad
huc in eiusdē ecclesia est/ strā
gulātes sepelierunt eā in sta-
bulo suffocatam. Lectio. vii.
Postq̄ autē hoc enorme sce-
lus ab eis est ppetratū nūq̄
se alicui reuelaturas pmise-
rūt. Rege vero post pusillū
tēporis a venatu redeūte re-
gina gestu placido occurrit ip
sum iocūdo vultu salutauit
ppendens rex reginā cum fa
milia sibi obuiantes kēnerā
vero nō videns vbinam esset
quesiuit. Cui regina malefi-
cium suū abscōdere satigens
precogitato mendacio respō
dit dicens. In abscēcia vestra
dn̄e rex parentes kennere ad
nostram māsionē venerunt
eamq̄ secū cum festinacione
nimia deduxerunt. Lcō. viii.
Interea regis equi ad stabu
lū ducti in quo sācta kēnera
sepulta fuit nequaq̄ verberi
bus aut stimulis cōpelli pote
rāt vt intrarēt. Quāobrē du
cti ad aliud stabulū faciliter
introiebāt. Rege aūt de ves-
pere discumbente stabulari⁹
in illo loco stabuli in quo sā
cta kennera tumulata fuit ar
dentes cādelas ad instar cru
cis vidit et regi celeriter nū-
ciauit. Quo audito rex gran
di stupore pplexus iussit veri
tatē diligēcius experiri. Cur
rētes igitur famuli ad stabu
lū cādelas ardētes de longe
viderūt. Sed cum appropin
quant ab oculis eorum peni-
tus euanuerūt. Tu aūt. lc. ix
Cūq̄ stabulū īgressi fuissēt
vidētes recētē terrā nouiter
cōmotā eā effoderunt Cor-
pus quoq̄ beate kennere vna
cū manitergio quo strangu-
lata fuerat inueniētes/ de fo-
uea leuauerunt: et per beatū
vuilbrordū traiectensē epm
miraculose digno cū honore
paulopost trāslatū est. Tu.
Cetera omnia de communi
vnius virginis nō martyris
¶ Sācti talaricani ↄfesso. et
pōtifi. patroni de fridressor
Omnipotens sempiterne deus/
reple q̄s corda nostra
beati talaricani ↄfessoris tui
atq̄ pōtificis intercessione et
meritis inextinguibili dile-
ctione: quā peccatorum flumi-
na in nobis nūq̄ extinguere
possint. Ad mat. ix. l. fiāt: l. i.
Talaricanum in cuius
reuerēcia et honore pre
sentē colimus diē ab ybernie
magnatibus parentibus spe

stabilibus genitū accepimus et a btō gregorio sācte romane ecclesie summo pontifice. nō sine magno mysterio ad incredulas cōuertēdas gentes episcopali decoratū laurea. Cuius mos erat quotidianas hostias deo offerre/ ita ꝙ null⁹ pene dies vite sue abscederet q̄ nō oīpotenti deo hostiā placacionis immolaret. Cui cum sacrificio cōcordabat vita. Tu aūt. Lctō. ii.

Nam cuncta que habebat in elemosinis tribuēs cū ad horā offerēdi sacrificii venisset: veluti totus in lacrimis defluēs: semetipsum cū magna cordis cōtricione mactabat: et peccatorꝫ suorumꝫ maculas tersit lachrimis et velut celestis medic⁹ singulis q̇buscūꝗ viciis obuiās salutaria adhibebat medicamenta. lc. iii.

Et sicut arte medicine calida frigidis: et frigida calidis curātur ita beat⁹ ipse talaricanus cōtraria pctīs studuit opponere medicamina vt lubricitati cōtinenciā tenacitati largitatem iracundie mansuetudinem elacioni humilitatem et ita aliis viciis virtuti et dei legi aduersātib⁹ amoris timoris et dileccionis dei et proximi imposuit frenum ita vt singula carnis vicia in eo penitus extinguerentur. Nec tātum studium exercuit vt in eo carnis passiones nō dominarētur sed vt aliis sāctum viuendi modum relinqueret. Borialem ferme scocie plagam sua predicacione et exemplo a gētilitate ad fidem conuertebat ecclesias et deo tēpla consecrauit ex quibus in presens illius in honore nonnulla eiusdem consecrate existunt quas in aberdonen morauie et rossie dyocesib⁹ experiri potest quisquis ex cuius beati viri meritis in eisdem morborum fiunt sanitates et miracula plurima Tu autem domine. Lcō. iiii.

Tādē btūs ipse talarican⁹ variis in mūdo agitatis periculis conuocatis discipulis et sociis missā solito celebrabat more acceptoꝗ corpore dominico oībus pacem et bñdictionē in dño dedit/ quibus pactis ad lectulum rediit ibiꝗ iacens dum sacerdotes suos ac ministros circunstetisse cerneret mortem appropinquātē aperte cognoscens quasi vltimum vale dicens de seruando vinculo caritatis eosdē admonebat et quāta debuissēt inter se vniri cōcordia predicabat. Lectio. v.

Moxꝗ astātib⁹ cunctis hiis

dictis ipse manib9 suis vt oculos clausit lintheo cum quibus gestis tradidit deo spiritum ad terciũ kalendas nouembris Sicq; sanctã animã suã ad gaudia perueniẽs eterna a carnis corrupcione solui promeruit quã iam cũ angelis cernim9 in celo collocari pro nobis deo intercedendo cui est honor in scla. Tres vltime lectio. de expõne euangelii Scdm matheum xxv. c.

IN illo tẽpore Dixit ies9 discipulis suis parabolam hanc Homo quidẽ peregre proficiscẽs. Et re. Ome. beati gregorii pape. Lec. vii.

Sciẽdũ vero est: q nullus piger ab hac talenti accepcione securus est. Nullus nãq; est q̇ veraciter dicat. Talentũ minime accepi: nõ est vnde racionẽ ponere cogar. Talẽti eĩ noĩe: cuiuslibet pauperi eciaz hocipsũ reputabit: qd vel minimũ accepit. Alius nãq; accepit ĩtelligẽciã pdicacionis ministerium debet ex talento Alius terrenã substãciã accepit: erogacionẽ talẽti debet ex rebus. Ali9 nec ĩtelligẽciã internorũ: nec rerũ affluẽciam accepit: sed tñ didicit artem qua pascit Ipsa ars ei in talẽti accepcione reputabit Ali9 nichil horum assecutus est: sz tamen fortasse locum familiaritatis apud diuitẽ meruit: talentũ profecto familiaritatis accepit. Si ergo nichil indigentibus loquitur: pro talenti retencione dãnat l. viii

Habens igitur intellectum: curet omnino ne taceat. Habens rerũ affluenciam vigilet: ne a misericordie largitate torpescat. Habens artem qua regitur: magnopere studeat: vt vsum atq; vtilitatem illius cũ proximo parciatur Habẽs alloquẽdi locũ apud diuitẽ: dãnacionẽ p retento talento timeat. Si cum valeat nõ apud eũ pcib9 ĩtercedat Tantũ quippe ab vno quoqz nostrum vẽtur9 iudex exigit quãtũ dedit. Ut ergo de talẽti sui racionib9: redeũte dño quisqz securus sit: cum timore penset quotidie quod accepit.

Ecce nãqz iã (pit. Lectio. ix.) iuxta est: vt ille qui peregre profectus est redeat. Quasi peregre quippe abiit: qui scilicet de hac terra in qua natus est lõge discessit. Sed profecto reuertitur: vt de talentis raciones ponat: qz si a bona actione torpescimus: de ipsis donis que contulit nos districtius iudicat. Consideremus igitur que accepimus: atqz in erogacione vigilemus. Nul-

la nos a spiritali opere terre na cura impediat: ne si in terra talentum absconditur: talenti dominus ad iracundiam prouocetur. Piger ergo seruus cum iam iudex culpas examinat: talentum de terra leuat: quia sunt pleriqȝ qui tunc se a terrenis desideriis vel operibus subtrahūt: quādo iam per animaduersionē iudicis ad eternum supplicium trahūtur. Unde ergo de talenti nostri ponenda racione vigilemus: vt cum iam iudex ad feriendum imminet lucrum nos quod fecim⁹ excuset. Tu autem domine.

¶ Sancte beghe ỽginis nō martyris. Oracio.

Deus qui cunctarū virginum castitatis es custos beate virginis tue beghe precibus aures pro nobis supplicantis tuas conferre dignare et tibi fideliter seruientibus omnem extingue libidinis flammaȝ. Per dominum

Memoria de sancto quītino martyre cum hac oracione.

Sancti quintini Orō. nos dn̄e martyris tui: venerāda festiuitas muniat et fragilitati nostre subsidium exoret. Per do. Ad matu. ix. lec. fiant. Lectio. i

Begha virgo gloriosa cum a parentib⁹ cōiugali daretur thoro audiens ꝙ tanta xp̄i fides in britānia floreret ybernīa vnde duxerat ortū et parētes reliq̄t Accepto ꝙ oraculo ab angelo ī sōnis dū sopor oēs q̄ īfra paternas lares erant oppresserat Clā regea deseruit palacia et ad marina littora cōfestim se p̄parabat et ad portū quēdaȝ aptū peruenienis nauim p̄paratā iuxta diuinū ꝓmissum

Illāqȝ ingressa inuenit. L. ii

sa prospero cursu in scociam peruenit q̄ post longā suā et diuturnā pegrinacionē in ieiuniis et vigiliis et orōnibus continuis corpus suū castigā do a beato patre et sc̄issimo viro aidano ep̄o tp̄e quo osvvald⁹ in northūbria rex regnauit xp̄ianissim⁹ p̄mū bn̄dictionis velamē in britānia accepit quā p̄mā monialium religionis ꝯstituit abbatissā.

Cōstructaqȝ cellula p (L. iii. p̄fatū regē osvvaldū ī insula quadā deserta quā plurimas virgines deo sanctas et corpore castissimas sibi associauit quas begha beata cum omni diligencia et cordis vigilancia in diuina instruxit lege et vt mater sibi carissimas filias ad deo seruiēdū ꝙ̄ benigne p̄suasit ⁊ exhortabat

Medie lec. de sācto quintino
Sanct⁹ quin(martyre lc. iiii.
tinus ad predicandū verbuz
dei in gallias directus: ī vrbe
ambianēsiū resedit: ibiqꝫ do
mini fidem annūciare cepit.
Tunc a domiciano directus
est rictiouar⁹ vt xp̄ianos pu
Veniens itaqꝫ (niret. lc. v.
rictiouarus ad ciuitatē am-
bianensiū et famā quintini
audiens cōprehendi euz fecit:
et sibi presentari. Cui dixit.
Quid passus es: vt eū qui ab
hominib⁹ crucifix⁹ est colas?
Quintinus respondit. Uera
nobilitas ē recognoscere fa-
ctorē celi et terre et omnium
creaturarum. Lectio sexta
Tunc rictiouar⁹ ait Quin-
tine sacrifica diis alioquī di
uersis te penis faciā interire.
Quintin⁹ ait. Fac qd vis: qr
minas tuas non timeo. Ri-
ctiouarus vero iussit eū cedi:
et calcē acetū ꝛ sinapiū in os
eius infundi. Et post multas
penas: iussit eum decollari.
Quo facto columba cādida
ex eius collo exiens celos pe-
netrauit. Tu au. Lectio. vii.
Sed btā hilda vgo deo dedi
tissima a gallie confinib⁹ re-
uersa que ibidem in moniali-
um regula erudita erat audi
taqꝫ per prefatā sāctā beghā
eius fama et monastice con-
uersacionis regularis obser
uancia vt ocius contempla-
cioni vacaret accessit ad ai-
danum episcopū petēs ab eo
vt virginē hildam consecra
ret abbatissam et eaz a dicto
officio exoneraret Beat⁹ ve
ro ep̄us votis virginis ānu-
ens eandē absoluit et omniū
virginū consensu in abbatis
sam beatā hildā elegerūt sub
cuius custodia beata begha
vsqꝫ ad vite sue exitū sancte
viuendo permansit. Le. viii.
Reuolutis itaqꝫ in ea pluri-
bus ānis ī magna mētis pu-
ricia pridie kalēdas nouem-
bris oībus angelicis sociata
virtutibus aīa sanctissima a
corpore diuisa excelsas pene-
trauit sup ethera nubes cor-
pusqꝫ terre tradebat pulueri
bus qd in eisdē p annos cir
citer quadrigentos ꝛ sexagī
ta cunctis mortalibus inco-
gnitū iacebat qd diuinitus
reuelatū nūc digno cū hono
re translatū ē in monasterio
de qubitbe ī magno habetur
precio languidis in presens
sanitatem prebens. Lectio ix
Beata igitur begha reb⁹ hu
manis iam corporaliter exēp
ta ꝙ preciosa fuerit in conspe
ctu dei eius sanctissima ani-
ma crebra diuersis ī locis at
testātur facta miracula. Nā

territoꝛiū eiusdē vndiq; eius meritis a quibuscūq; furtis/ rapinis/ molestiis: aut īiuriis gaudet immunitate de gallia Uir eciā quidā diues Carnotensis vꝛbis q̄ duos habuit filios. vnū paraliticū et a natiuitate mutū q̄ sue hereditati de iure succedere debuerat altrum fistula occupabat q̄ plurima sanctoꝛū suffragia postulauerat tandē diuinit⁹ ad monit⁹ beatā beghā ⁊ sepulchꝛum eius cū filiis suis visitauit qui in orone paululum perseuerātes vna hoꝛa sanitati restituebantur. Tu autē Cetera oīa de cōi vnius virginis non mar. cū orō. p̄dicta

¶ In vigilia omniū sanctorum Ad pꝛimas veš ān Sācti dei omēs qui estis consoꝛtes supernoꝛum ciuiū intercedite pꝛo nobis. p̄s. Laudate pueri. ān. O q̄p gloꝛiosum est regnū in quo cū xp̄o gaudent oēs sancti amicti stolis albis sequūtur agnū quocūq; ierit. p̄. Laudate dn̄m omnes gentes. ān. Fulgebūt iusti et tanq̄p scintille in arūdineto discurrent iudicabunt naciones et regnabūt in eternū. p̄. Lauda aīa mea. ā. Sāctū et verū lumen et admirabile ministrans lucē his qui permanserunt in agone certaminis recipient a xp̄o splēdoꝛem sempiternū in quo assidue felices letant. p̄s. Laudate dn̄m qm̄. ān. Oēs electi dei nr̄i memoꝛamini ante deum vt vestris adiuti pꝛecib⁹ mereamur vobis adiūgi: p̄s. Lauda hierusa. Cp̄m. Ecce ego iohannes vidi alterū angelū ascendentē ab oꝛtu solis habentē signū dei viui: ⁊ clamauit voce magna quatuoꝛ angelis quibus datum est nocere terre et mari dicens: nolite nocere terre et mari neq; arboꝛibus quoad usq; signemus seruos dei nostri in frontib⁹ eoꝝ. R. Laudem dicite deo nr̄o oēs sancti eius et qui timetis deū pusilli et magni Om̄ regnauit dn̄s deus noster oīpotens Gaudeamus et exultemus et demus gloꝛiam ei. V⁹. Genus electū gens sancta populus acquisicionis memoꝛes memoꝝ laudate deū. Om̄. Gl̄ia. Hymn⁹

Iesu saluatoꝛ seculi: redemtis ope subueni ⁊ pia dei genitrix: salutē posce miseris. Cetus omnes angelici: patriarcharū cunei: et pꝛophetarū merita: nobis pꝛecentur veniam. Baptista chꝛisti pꝛeuius: et clauiger ethere⁹: cū ceteris apostolis: nos soluant nexu criminis. Chor⁹

sacratus martyrū: cōfessio sacerdotū: et vginalis castitas: nos a peccatis abluant. Clericorū suffragia: omnesq; ciues celici: annuāt votis supplicum: et vite poscāt premium. Laus honor virtus gloria: deo patri et filio: sācto simul paraclito: in sempiterna secula Amen. v. Letamini in dño ān. Beati estis sancti dei oēs qui meruistis consortes fieri celestium virtutū et perfrui claritatis gloria: ideoq; precamur vt memores nostri intercedere dignemini p nobis ad dñm deū nostrū. ps. Mgt

Domine deus noster multiplica super nos graciā tuam: et sanctoꝝ tuoꝝ quoꝝ preuenimus gloriosa solennia: tribue subseq̄ in sancta professione leticiaz Per dñm. Nulla fiat memoria ad has veš. nec ad matuti. nec ad scdas vespe. nisi qñ hoc festū in dñica cōtige: tūc enim fiat memo. priuatī de dominica: sed non de trinitate nec eciam fiat pcessio Similiter fiat ad scdas vespe quā do hoc festū in sabbato contigerit Ad completorium ān Sanctorū precibus cunctorū redde salutez corporis et aīe xpe tuis famulis. ps. Cum inuocarē. cp. Tu in nobis. hy⁹ Saluator mundi. v⁹. Custodi nos. ān. Lucem tuam. ps. Nunc dimittis. Ad matuti. Inuitato. Uenite adoremus dñz. Qui in sctīs suis gloriosus est. ps. Uenite. hym. Iesu saluator seculi. In primo noctur. ān. Adesto deus vnus omnipotens pater et filius et spiritus sanctus. ps. Domine dñs noster. ān. Sicut liliū inter spinas sic amica mea īter filias. ps. Celi enarrant. ān. Laudemus dñm quē laudant angeli quem cherubin et seraphin sanctus sanct⁹ sanctus proclamant. ps. Bñdic. i. v⁹. Letamini in domino. Sciendū est q in hac festiuitate seruetur ordo prepo sterus in lectionibus legendis/ et responso. cantandis q̄tum ad dignitatem lectionum et cantorum: ita tamen q excellencior persona pmaz lectionem legat. Et ita fiet descensus sicut ī aliis festis duplicibus fit ascensus. Primū Rm. a duobus excellencioribus cantetur et ita fiat descēsus modo lectionū ipsarum ordine seruato: octaua lec. legatur viii. R. cātet sicut ibidem notatum sit. ix. lectio. legat sacerdos ix. R. tres sacerdotes cantent. Cetera in superiori gradu Benedictio.

In charitate perfecta confir met nos trinitas sancta. Lectio pma de trinitate et legatur ab excellenciori persona.

LEgimus in ecclesiasticis hystoriis q sanct9 bonifacius qui quartus a beato gregorio romane vrbis episcopatum tenebat: suis pcibus a foca cesare impetrauit donari ecclie xpi tēplũ rome qd ab ãtiquis patrib9 pãteõ vocabatur: quia hoc quasi simulachrũ omniũ videret esse deorꝫ. In quo eliminata omni spurcicia fecit ecclesiã sctē dei genitricis atq omniũ sanctorꝫ xpi: vt exclusa multitudine demonũ: multitudo ibi sanctorũ a fidelibus in memoria haberet. R. Summe trinitati simplici deo vna diuinitas / equalis gloria / coeterna maiestas / patri prolicq sanctocq flamini Qui totum subdit suis orbem legibus. V. Prestet nobis graciã deitas btã patris ac nati pariterqꝫ spiritus almi Qui to. Benedictio Per intercessionem sue matris bñdicat nos fili9 dei pris. Lectio ii. de sctã (maria.

Beata quocq dei genitrix et semper virgo maria: templũ dei viui: sacrariuꝫ spiritussancti: virgo ante partum: virgo in partu virgo post partum: presentis diei solennitate cum suis virginibus expars nullo modo credēda est. Uerum quia nõ solum huius sancte genitricis dei: sed eciam omniũ sanctorum honore hec dies dedicata est: nos fratres tantorũ patrocinia intercessorum tota mentis intencione queramus: vt eorꝫ precibus ad eterna gaudia perducamur. R. Felix nãcq es sacra virgo maria: et omni laude dignissima Quia ex te ortus est sol iusticie christus de9 noster. V. Ora pro populo: interueni p clero: intercede pro deuoto femineo sexu: senciãt oẽs tuuꝫ leuamen: quicũcq celebrãt tuam solẽnitatẽ. Qr ex te. Bñdictio. Ad societatẽ ciuiũ superorũ pducat nos rex ãgelorꝫ

Lectio tercia de angel.

OMnipotētem deũ itacq fratres laudemus et glorificemus q̇ supna celorũ regna spiritib9 ãgelicis ad laudeꝫ et gliam atcq honoreꝫ noĩs sui atqꝫ maiestatis in perpetuuꝫ miro ordine collocauit. De q̇bus plura loqui pertimescimus: quia soli deo scire est: quomodo vel quemadmodũ eorum nobis inuisibilis abscq contagione seu diminucione in sua sola puritate con

sistat natura. Sed tamē nouē esse ordines āgelorū ad dei iudicia ac ministeria cōplenda/ testāte sacro eloquio cognouim⁹. R. Te sctm dñm ī excelsis laudāt oēs āgeli dicentes. Te decet laus et honor dñe. V. Cherubin quoqꝫ ac seraphin sctūs ꝓclamant et oīs celicus ordo dicēs. Te. Glia. Laus. In. ii. noct. ān. Inter natos mulierū nō surrexit maior iohāne baptista. ps. Bonū est cōfiteri dño. ān Estote fortes in bello et pugnate cū antiquo serpēte: et accipietis regnū eternū. alla ps. Bñdicā. ān. Isti sūt sācti qui pro dei amore minas hominū cōtēpserūt scti martyres in regnū eternū exultant cum angelis: o q̃ preciosa est mors sctōrū: qui assidue assistūt ante dñm et ab inuicē nō sūt seperati. ps. De⁹ venerūt gentes. V⁹. Exultent iusti. Bñdictio. Patriarcharū merita nos ducant ad regna celestia. Lectio quarta de patriarchis et prophetis.

Et adhuc fratres qd de hac eadem tā pulchra atqꝫ preclara festiuitate loqui debeamus: q̃ nō solū angelicis spiritibus: verū eciā oīb⁹ sāctis: qui ab exordio mundi in terra sūt ꝓcreati honorabiliter dedicata cōsistit. Ex quibus primi fuerūt patriarche viri religiosi atqꝫ gl'iosi in vita sua: patres ꝓphetarū et apostolorū quorū memoria nō derelinquetur: et nomen eorum manet in eternū: q2 deo digni inuenti sunt: hos sequitur electio ꝓphetarū: cū quib⁹ locutus est deus: et ostendit illis secreta sua/ vt ventura tanq̃ presencia agnoscerent et nūciarent. R. Inter natos mulierū nō surrexit maior iohāne baptista. Qui viā dño preparauit in heremo. V⁹. Fuit homo miss⁹ a deo: cui nomē iohānes erat. Qui viam dño Bñdictio. Aplorū. intercessio nos iūgat angelorū cōsorcio Lectio quinta de apostolis.

Iohanni athlete dei electo cōcordat duodenus aplorū nūer⁹: quos a primis miraculorū xpi virtutib⁹ ad cōponendū noue fidei fūdamētū erigēdūqꝫ adhuc tenere statū ecclesie diuina ꝓuidencia ex oīb⁹ quos capiebat mūdus elegit: vt in oēm terram sonus eorū predicacionis exiret: et in fines orbis terre eorū ꝓcederēt vba. Qui vere vinee id est christo tāq̃ palmites adherentes: quorū fructus in sēpiternū permanens nō marcescit: quibus ipse dñs locut⁹

est dicens. Uos estis lux mū-
di. Tu aūt. ℞. Ciues apłoꝝ
et domestici dei aduenerunt
hodie. Portantes facem ⁊ il-
luminātes patriam dare pa
cem gentibus. Et liberare po
pulū domini. ℣. Audite pre
ces supplicum vite eterne po
scentes premia/ qui fertis in
dextris manipulos iusticie:
quiꝗ gaudentes aduenistis
hodie. Portātes. Benedictio
Martyrum constancia nos
ducat ad regna celestia. Le-
ctio sexta de martyribus.

APostolis subiūctū est
triūphale martyrū no
men: qui per diuersa tormen
torū genera christi passionē
nō lascessētib⁹ mentib⁹ precor
diorū imitabātur. Alii siqui-
dem ferro perempti: alii flā-
mis exusti. Alii flagellis ver
berati: alii vectib⁹ perforati
Alii cruciati patibulo: alii pe
lagi periculo demersi. Alii vi
ui excoriati/ alii vinculis mā
cipati. Alii linguis priuati:
alii lapidib⁹ obruti. Alii fri-
gore afflicti: alii fame crucia
ti/ alii vero truncatis mani-
bus: siue ceteris cesis mēbris
spectaculū cōtumelie in popu
lis nudi ꝓpter nomē dñi por
tantes. ℞. O cōstancia mar-
tyrum laudabilis: o charitas
inextinguibilis: o paciencia
inuincibilis/ q̄ licet inter pres
suras persequencium visa sit
despicabilis. Inuenietur in
laudem gloriam ⁊ honorem
In tempore retribucionis.
℣. Nobis ergo petimus piis
subueniant meritis honorifi
cati a patre qui est ī celis. In
uenietur. Gł͂ia patri. In tp̄e
In tercio nocturno. ātipho.
Sint lūbi vestri precincti ⁊ lu
cerne ardentes in manib⁹ ve
stris ⁊ vos similes hominib⁹
expectantib⁹ dñm suū quādo
reuertatur a nuptiis. p̄s. Ex-
ultate. i. ān. Uirgines san-
cte dei orate ꝓ nobis vt scele-
rū veniā per vos accipere me
reamur. psał. Eructauit. ān.
Laudem dicite deo nr̄o om-
nes scī ei⁹ ⁊ q̇ timetis deū pu
silli et magni/ qm̄ regnabit
sup nos dñs de⁹ nr̄ op̄s gau-
deam⁹ et exultemus ⁊ dem⁹
gł͂iam ei. p̄s. Quā dilecta. ℣.
Iustorū aīe in manu dei sūt.
Bn̄dictio. Sācti euāgelii le-
ctio sit nobis salus ⁊ ꝓtectio.
Secūdū matheum. v. capł͂o.

IN illo tp̄e: Uidens ies⁹
turbas ascendit in mōtē
Et cū sedisset/ accesserunt ad
eū discipuli eius. Et reliqua.
Omeł. vene bede pbr̄i. łc. vii

CHristi vo sacerdotibus
atꝗ doctoribus siue cō
fessoribus hui⁹ diei festiuita-

tem nō ignotā esse credimus Qui corda fideliū spūaliter quasi hymbrib9 irrigāt celestibus: vt pferre feliciter im marcessibilē bonoꝝ operum possint fructū. Qui talēta sibi tradita non solū reddere: verūeciā cū vsura sine fraude amplificare curauerūt. Qꝛ bonū qḋ p grām spūs scti intelligēdo didicere: nō sibimet tātū pfuturū: sed aliis subiectoꝝ mentib9 scḋm apłi prece ptū arguendo obsecrādo/ increpādo/ curāqꝫ faciēdo inserere nitebant. ℞. Sint lūbi vrī precincti ⁊ lucerne ardentes in manib9 vrīs. Et vos similes hoīb9 expectātib9 dn̄m suū quādo reuertat a nupciis ℣. Uigilate ergo qꝛ nescitis qua hora dn̄s vester ventur9 sit. Et vos. Bn̄dictio. Chor9 sanctarum virginum intercedat pro nobis ad dominum.

Lectio octaua de virginibus

Uidentur michi quinqꝫ ṽgines significare quiqꝫ partitā cōtinēciā a carnis illecebris. Cōtinēdus est enī animi appetitus a voluptate ocłoꝝ ⁊ auriū a voluptate olfaciendi: gustādi siue tangendi. Sꝫ qꝛ ista cōtinēcia ptim corā deo fit vt illi placeatur interiori gaudio: partim coram hominibus tantum vt gloria humana accipiatur. Quinqꝫ dicūtur sapientes et quinqꝫ stulte: qꝛ vtraqꝫ cōtinencia est q̄uis diuerso fomite gaudeat. Lāpades aūt sūt que manib9 portātur: opera que scḋm istam cōtinenciam fiunt. Dictū est enim. Luceāt opera vr̄a coram hominib9. Ista lectio legat ab vno solo puero in superpellicio. Et interim procedāt quinqꝫ pueri de vestiario ordinatim in superpelliciis capitib9 velatis amicti albis et cereos ardentes in manibus portantes ad gradū chori tenētes accedāt Finita itaqꝫ lectione simul incipiant ad altare cōuersi. ℞ Audiui vocem de celo veniētem venite omnes virgines sapientissime. Oleū recondite in vasis vestris dum sponsus aduenerit. Et percātetur a choro: quo facto p̄dicti pueri simul cantent. ℣. Media nocte clamor factus est: ecce spōsus venit. Chorus. Oleū. His finitis eodē modo et ordine quo accesserunt vsqꝫ ad vestibulum redeant. Benedictio. Sanctorum meritis mereamur gaudia lucis.

Lectio nona de omnib9 sanctis.

Ergo agite fratres aggrediamur iter vite: reuertamur ad ciuitatem ī qua

scripti sumus et decreti ciues Non sumus hospites sed ciues sanctoꝝ et domestici dei: et illius heredes coheredes autē christi. Hui⁹ vrbis nobis ianuas aperiat fortitudo et fiducia latum p̄beat īgressū. Cōsiderem⁹ ergo īclitā vrbis illius felicitatē inquātū cōsiderare possibile est. Ut enim vere est/ cōprehendere nullus sermo sufficiet. Dicitur de ea in quodā loco sic: ꝙ aufugiet ab ea doloꝛ tristicia et gemitus. Quid hac vita beacius vbi non est paupertatis metus/ nō egritudīs ībecillitas. Nemo ibi ledit nemo inuidet nemo irascit cupiditas nulla īardescit/ nullū cibi desideriū nulla honoris pulsat aut ptā tis ābicio. Null⁹ ibi dyaboli metus: insidie demonū nulle terroꝛ gehenne procul. Mors neqꝫ corporis neqꝫ anime: sed immortalitatis munera iocūda. Nulla erit tunc vsq̄ discordia: sed cūcta ꝯsona: cūcta conueniencia: quia omnium sanctorum vna concordia.

Pax certa et leticia cōtinua: tranquilla sunt oīa et quieta. Tu aūt. ℟. Concede nobis domine quesumus veniā delictorum et intercedentib⁹ sanctis quorum hodie solennia celebramus. Talē nobis tribue deuocionem. Ut ad eorum peruenire mereamur societatem. ℣. Adiuuent nos eoꝝ merita quos propria impediunt scelera excuset intercessio accusat quos actio et q̇ eis tribuisti celestis palmam triumphi: nobis veniam non deneges peccati. Talem nobis. Gloria patri. Ut ad eoꝝ ℣⁹. Iusti autem in perpetuū

In laudibus. Antiphona.

Vidi turbā magnā quā dinumerare nemo poterat ex omnib⁹ gentibus stā tes ante thronum. p̄s. Dominus regnauit. ān. Et omnes āgeli stabāt in circuitu throni et ceciderunt in conspectu eius in facies suas et adorauerunt eum. p̄s. Jubilate. ān. Redemisti nos domine deus in sanguine tuo ex omni tribu et lingua et populo ⁊ nacione ⁊ fecisti nos deo nr̄o regnū. p̄s. De⁹ de⁹. ān. Bn̄dicite dn̄m oēs āgeli ei⁹ agite diē leticie et confitemini ei. psal. Bn̄d. ān. Hymnus oīb⁹ sc̄tis eius filiis israel pplo appropinquāti sibi gl̄ia hec est oīb⁹ sanctis eius. psal. Laudate. Cap̄m. Ecce ego. Hymnus.

Christe redemptoꝛ omnium: conserua tuos famulos: beate semper virginis: placatus sāctis precibus

Beata quoq; agmina: celestium spirituū: preterita p̄sencia: futura mala pellite. Vates eterni iudicis: apl̄icq; dn̄i: suppliciter exposcimus: saluari vr̄is p̄cibus Martyres dei incliti: cōfessoresq; lucidi: vestris oracionib⁹: nos ferte in celestibus Chorus sanctaꝝ virginum: clericorūq; oīm: simul cū sanctis oībus: consortes xp̄i facite Gentē auferte perfidā: credenciū de finibus: vt xp̄o laudes debitas: psoluamus alacriter Gloria patri ingenito: eiusq; vnigenito: vna cū sācto spiritu: ī sempiterna secula Amen. V⁹. Mirabilis deus. ān. Te glorios⁹ apl̄orū chorus te pphetaruz laudabilis numerus te martyrū candidat⁹ laudat exercitus te oēs electi voce cōfitentur vnanimes btā trinitas vnus de⁹. p̄s. Bn̄dict⁹. Or̄o. Omnipotēs sempiterne deus q̄ nos oīum sāctorum merita sub vna tribuisti celebritate venerari: q̄s vt desideratā nobis tue ppiciacionis abūdanciā multiplicatis ītercessorib⁹ largiaris. Per do. Ad primā ān. Vidi turbā p̄s. De⁹ in no Ad. iii. ān. Et oēs angeli. p̄s. Legē po. Cp̄z. Ecce ego iohannes R. de cōi plurimoꝝ mar. ad oēs horas dicunt. Ad vi. ān. Redemisti p̄s Defecit. Capitulū. Audiui numerū signatorum cētū quadragita quatuor milia signati ex oī tribu filiorū israel. Ad ix. ān. hym nus. p̄. Mirabilia. Cp̄ Vidi turbam magnam quā dinumerare nemo poterat ex oībus gentib⁹ et tribubus et populis et linguis stātes ante tronū ī ɔspectu agni amicti stolis albis et palme ī manibus eoꝝ. Ad scdas ves. ān. Vidi turbam. p̄i. Cōfitebor. Credidi ppter. In cōuertēdo. Eripe me. ii. Lauda hierusalē. cp̄. Ecce ego iohānes. R. Iusti ī ppetuū viuēt et apud dn̄m est merces eorū Et cogitacio eoruz Apud altissimū. V⁹. Ideo accipiēt regnū decoris et diadema speciei de manu dn̄i. Et cogitacio eorū Gloria laus et honor dec⁹ potestas et iubilacio patri ac nato et spiritui sc̄tō. Apud. hym Christe redēptor oīum. V⁹. Mirabilis de⁹. ān. Saluator mundi salua nos oēs: sancta dei genitrix virgo sēp maria ora pro nobis precib⁹ quoqz sanctoꝝ apl̄oꝝ: martyrū cōfessorū atqz sanctarū virginum suppliciter petim⁹: vt a malis oīb⁹ eruamur bonisq; oībus nūc et semp pfrui me-

reamur. p̄. Mḡt. orō. Omp̄s sempiterne deus. Finitis his vespe. oīm sanctoꝝ: statī inci piantur festiue vespe. mortuo rū in cōuentu ⁊ totū seruiciū discurrat sicut in anniuersa riis epoꝝ ⁊ cōtinue p totā ho ram qua vespe. defūctoꝝ di- cuntur et laud. et misse q̄ di- cunt in crasti. cāpane pulsan tur in classicum Ad ves. ān. Placebo dn̄o in regione vi- uorū. p̄s. Dilexi. vltim⁹. V⁹. scʒ Place. huius psal. nō psal latur: sed statī loco añe cātet scdm vsū scoticanū ān. Heu me qꝛ incolatus meus plon- gatus est. p̄s. Ad dn̄m cū tri- bularer. ān. Dn̄s custodit te ab omni malo custodiat ani mam tuā dn̄s. p̄s. Leuaui ocu los. ān. Si iniquitates obser uaueris dn̄e dn̄e q̄s sustinebit p̄s. De profundis. ān. Opera manuū tuarū dn̄e ne despici- as. p̄s. Confitebor. V⁹. A por ta inferi. R. Erue dn̄e. Sub silencio dr̄ ān. Audiui vocem de celo dicentē: btī mortui q̄ ī dn̄o moriunt. p̄s. Mḡt. Kyrie leyson. Xp̄e el. Kyriel. Pater nr̄ et. Aue maria. sine pronū ciacōe. Et ne nos. dr̄ iste psal Lauda aīa mea. Finito psal. tūc enī dicat sacerdos execu- tor officii V. cū ora. loco nec habitu mutato. V. Requiem eternā. Et lux. A porta inferi Erue dn̄e. Credo videre. In terra. Dn̄s vobiscū. Et cū spi

Fideliū (ritu. Oracio. deus oīum cōditor ⁊ re demptor aīab⁹ famuloꝝ fa- mularūq; tuarū: remissionē cunctorū tribue peccatorum vt indulgenciā quā semp op tauerūt piis supplicacionib⁹ consequant. q̄ terminetur sic Qui cū deo patre ⁊ spiritu sā cto vi. et re. de⁹. p oīa scla se- culoꝝ Amē. Non dicatur hic Dn̄s vobiscū. sed statī idē sa cer. dicat. Requiescant in pa- ce. Chorus. Amen. Deīde di- cat cōpleto. de die vtꝫ. ad pri mas ves. ān. Sctōrū p̄cib⁹ p̄. Cū inuocarē. hy⁹. Saluator V⁹. Custodi nos. ān. Lucē tu am. p̄s. Nunc dimittis. Pro corpore presēti cuiuscūq; fue rit dicat orō ista tāʒ ad Pla cebo q̄ ad Dirige. Orō ma-

Deus cui (ior videlicet proprium est misereri sē per et parcere te supplices de- precamur pro anima famuli tui. N. quam hodie de hoc se- culo migrare iussisti: vt non tradas eam in manus inimi ci: nec obliuiscaris in finem: sed iubeas illam ab angelis sanctis suscipi atq; ad regio- nem viuorum perduci: vt qꝛ in te sperauit et credidit: san

ctorum tuorum mereatur so-
cietate letari. Per dominū.
Item in die tricenali de quo
cūq; fuerit vel cōmemoracio
vnius defuncti dicatur ista
orō ad Placebo. tm̄. Oracio
Deus cui pꝓpriū est mi-
sereri sēp & parcere: p
piciare aīe famuli tui vel fa-
mule tue: & oīa ei9 pc̄tā dimit
te/ vt mortis vīculis absolu-
ta trāsire mereat ad vitā p d
In anniuersariis de quocū-
q; fuerit dicitur ista oracio.
ad. Placebo. tātum. Oracio.
Deus indulgēciaꝝ dn̄e
da aīe famuli tui vel
famule tue. N. cui9 āniuersa-
riū deposiciōis diē cōmemo-
ram9 refrigerii sedē quietis
btītudinē luminis claritatē
Per dn̄m. Pro epyscopis de-
functis dr ista ad Placebo. tm̄
Deus qui inter apl̄icos
sacerdotes famlos tu
os pōtificali dignitate cēseri
fecisti p̄sta q̄s/ vt quoꝝ vicē
ad horā gerebāt ī terris: eoꝝ
ppetuo ꝯsorcio letēt ī celis. p
Pro frib9 & sororib9 defūctis
dr ista orō ad Placebo. tm̄.
Deus venie largitor et
humane salutis auctor
q̄s clemēciā tuā vt nr̄aꝝ ꝯgre
gacionū fr̄es et sorores q̄ ex
hoc seculo trāsierūt/ ītercedē
te btā maria sēp v̄gine & btō
michaele archāgelo cū oībus
sc̄tis tuis ad ppetue btītudis
cōsorciū puenire ꝯcedas. p d
Or gn̄al ad Placebo. tm̄ oꝝ
Fideliū de9. vt3 sic termīat.
Qui cū deo. vt3. nō dicatur.
Dn̄s vobis. neq; Requiescāt
in pace. Sed excepta cōmēo-
raciōe aīaꝝ: stati sine. Inui.
& sine psal. Uenite īcipiat. ān
sup psal. tm̄. ān. Dirige nō di
catur tm̄ post Placebo. vt in
xl. et qn̄ orōes p̄dctē dicāt in
laud vt ab hac die aīaꝝ vsq;
quartā fer āte pascha tūc oꝝ
Fideliū. sic termīat Qui cū.
vt3. v. Requiescāt ī pace. R.
Amen. sine Dn̄s vo. post oꝝ
¶ In die aīaꝝ āte mat. pul-
satis cāpanis more dn̄icali.
Ad matu. sine Dn̄e labia. et.
Deus in adiu. & sine p̄s. Uen̄
incipiatur in superiori gra-
du ān et stāt ix lectio. ātipho
Dirige dn̄e deus me9 ī cōspe
ctu tuo viā meam. p̄s. Uerba
mea. ān. Cōuertere dn̄e et eri
pe aīam meam qm̄ non est in
morte q̄ mēor sit tui. p̄s. Dn̄e
ne ī fu. i. ān. Neqn̄ rapiat vt
leo aīam meā dū nō ē q̄ redi
mat neq; qui saluū faciat. p̄s
Deus de9. v. A porta īferi. R
Erue dn̄e. vt3. Pr̄ nr̄. Et ne
nos. Nō dicat. Jube dn̄e. nec
Tu aūt. Nunq̄ b̄ndictio a le
ctore petatur in istis lec. L. i.

Parce michi dñe: nichil enī sūt dies mei. Quid est homo qꝛ magnificas euꝫ: aut q̇d apponis erga eū coꝛ tuū? Uisitas eū diluculo: et subito ꝓbas illū Usqꝫquo nō parcis michi: nec dimittis me vt gluciā saliuā meā? Peccaui. Quid faciam tibi o custos hominū? Quare posuisti me cōtrariū tibi/ ꝛ fact⁹ sū michi metipsī grauis? Cur nō tollis pctm̄ meū: ꝛ quare nō aufers īiquitatē meā. Ecce nūc in puluere doꝛmio ꝛ si mane me quesieris nō subsistā. ℟. Credo ꝙ redēptoꝛ me⁹ viuit et ī nouissimo die de terra surrecturus sū. Et in carne mea videbo deū saluatoꝛē meū. ℣ Quē visur⁹ sū egoipse ꝛ nō alius ꝛ ocli mei ꝯspecturi sūt. Et

Tedet aīam meā (lc. ii. vite mee. Dimittā aduersū me eloquium meū: loquar in amaritudine aīe mee dicā deo: noli me cōdēnare. Indica michi: cur me ita iudices? Nūq̇d bonū tibi videt si calūnieris et oppꝛimas me opus manuū tuaꝝ: ꝛ cōsiliū impioꝝ adiuues? Nūq̇d oculi carnei tibi sūt aut sicut videt homo ꝛ tu videbis. Nūquid sicut dies hoīs dies tui: et anni tui sicut humana sūt tempoꝛa: vt queras iniquitatem meā et peccatū me scruteris. Et scias qꝛ nichil impiuꝫ fecerim: cum sit nemo qui de manu tua possit eruere. ℟m Qui lazarū resuscitasti a monumento fetidum. Tu eis domine dona requiem et locum indulgencie. ℣⁹. Qui venturus es iudicare viuos et moꝛtuos et seculū per ignē. lc. iii

Manus tue fecerunt me: et plasmauerunt me totū in circuitu. Et sic repēte p̄cipitas me. Memēto q̄so ꝙ sicut lutum feceris me/ ꝛ in puluerem reduces me. Nonne sicut lac mulsisti me: et sicut caseum me coagulasti? Pelle ꝛ carnibus vestisti me: ossibus et neruis compegisti me. Uitam et misericoꝛdiam tribuisti michi ꝛ visitacio tua custodiuit spiritum meū. ℟. Domine quando veneris iudicare terram vbi me abscondam a vultu ire tue. Qꝛ peccaui nimis ī vita mea. ℣. Cō missa mea pauesco ꝛ āte te erubesco dū veneris iudicare noli me ꝯdēnare. Quia peccaui Sciendum est ꝙ quando coꝛpus adest pꝛesens cuiuscunqꝫ fuerit et in anniuersariis episcopoꝝ tm̄ et in die animarū repetatur tercium. vi. ix. ℟. In secūdo nocturno. ān. In loco pascue ibi me collocauit

ps̃. Dñs regit. ãn. Delicta iuuentutis mee et ignorancias meas ne memineris dñe. ps̃. Ad te dñe leua. ã. Credo videre bona dñi in terra viuẽciũ ps̃. Domin⁹ illuminacio. V⁹. In memoria eterna. Lcõ. iiii

Quãtas habeo iq̃tates et pctã: scelera mea atq; delicta ostẽde michi. Cur faciẽ tuã abscõdis/ et arbitraris me inimicũ tuũ? Cõtra foliũ qd vẽto rapit ostẽdis potenciã tuã et stipulã siccã pseqũris Scribis eĩ ɔtra me amaritudines/ et ɔsumere me vis peccatis adolescẽcie mee. Posuisti ĩ neruo pedẽ meũ et obseruasti oẽs semitas meas: et vestigia pedũ meoꝝ ɔsiderasti. Qui quasi putredo ɔsumẽd⁹ sũ/ et quasi vestimẽtũ qd comedit a tinea R. Heu michi dñe qꝛ peccaui nimis in vita mea q̇d faciã miser vbi fugiã nisi ad te de⁹ me⁹ miserere mei Dũ veneris in nouissimo die. V⁹. Aĩa mea turbata ẽ valde sꝫ tu dñe succurre ei. Dũ. Lcõ v

Homo natus de muliere breui viuẽs tẽpore: replet mltis miseriis. Qui quasi flos egredit et cõterit et fugit velut vmbra/ et nũq̃ ĩ eodem statu pmanet. Et dignũ ducis sup huiuscemodi aperire oculos tuos/ et adducere eũ tecũ in iudiciũ. Quis potest facere mũdũ de ĩmũdo cõceptũ semine/ nõne tu qui solus es? Breues dies hoĩs sũt nũerus mẽsiũ ei⁹ apud te est. Cõstitui sti terminos ei⁹ q̇ preteriri nõ poterũt. Recede ergo paululũ ab eo vt q̇escat donec optata veniat: et sicut mercẽnarii dies eius. R. Ne recorderis pctã mea dñe. Dũ veneris iudicare seculũ per ignẽ. V⁹. Dirige dñe deus me⁹ in cõspectu tuo viã meã. Dũ vene. L vi.

Quis michi hoc tribuat vt in inferno ptegas me: et abscõdas me donec pertrãseat furor tu⁹: et cõstituas michi tẽpus ĩ quo recorderis mei? Putas ne mortuus homo rursũ viuat? Cũctis dieb⁹ quibus nũc milito/ expecto donec veniat immutacio mea. Uocabis me et ego respõdebo tibi. Operi manuũ tuarũ porriges dexterã. Tu quidẽ gressus meos dinumerasti: sꝫ parce pctis meis. R. Dñe secũ dũ actũ meũ noli me iudicare nichil dignũ in cõspectu tuo egi. Ideo deprecor maiestatẽ tuã. Ut de⁹ tu deleas ĩiquitatem meam. V. Amplius laua me domine ab iniusticia mea et a delicto meo munda me: quia tibi soli peccaui. Ideo.
In tercio nocturno. ãtipho.

Cōplaceat tibi dñe vt eruas me dñe ad adiuuādū me respice. p̄s. Expectās. ān. Sana dñe aīam meā qꝛ peccaui tibi p̄s. Beat⁹ qui intelligit. ān. Sitiuit aīa mea ad deū fōtē viuū qñ veniā ⁊ apparebo an te faciē dñi. p̄s. Quemadmodū. V⁹ Requiē eternā. lc. vii.

Spiritus meus attenuabitur dies mei bꝛeuiabūtur et solū michi superest sepulchꝛum. Nō peccaui et in amaritudinib⁹ moꝛaꝶ ocul⁹ meus. Libera me dñe et pone me iuxta te ⁊ cuiusuis man⁹ pugnet contra me. Dies mei transierūt: cogitaciones mee dissipate sūt: toꝛquentes coꝛ meū. Noctē verterūt in diem et rursū post tenebꝛas spero lucem. Si sustinuero infern⁹ domus mea est: ⁊ in tenebꝛis straui lectulū meū. Putredini dixi. Pater meus es/ mater mea et soꝛoꝛ mea vermibus. Ubi est ergo nunc pꝛestolacio mea: ⁊ paciēcia mea? Tu es dñe deus meus. R̄m. Peccante me quotidie ⁊ non repenitēte timoꝛ moꝛtis conturbat me Qꝛ in īferno nulla ē redempcio miserere mei de⁹ ⁊ salua me. V⁹. De⁹ ī noīe tuo saluū me fac ⁊ ī v̄tute tua libera me. Qꝛin. l. viii.

Pelli mee cōsūptis carnibus adhesit os meū ⁊ derelicta sūt tantūmodo labia circa dētes meos Miseremini mei miseremini mei saltem vos amici mei qꝛ manus dñi tetigit me. Quare ꝑsequimini me sicut deus/ ⁊ carnibus meis saturamini? Quis michi tribuat vt scribātur sermones mei? Quis michi det vt exarētur ī libꝛo stilo ferreo aut plūbi lamīa vel celte sculpātur in silice? Scio enī ꝙ redēptoꝛ meus viuit: ⁊ ī nouissimo die de terra surrecturus sum: ⁊ rursū circūdaboꝛ pelle mea: ⁊ ī carne mea videbo deū saluatoꝛē meū. Quē visur⁹ sū egoipse ⁊ oculi mei cōspecturi sūt et nō ali⁹. Reposita est hec spes mea ī sinu meo. R. Requiē etnā dona eis dñe. Et lux ꝑpetua luceat eis. V⁹. Qui lazarū resuscitasti a monumēto fetidū tu eis dñe dona requiē. Et lux. l. ix.

Quare de vulua eduxisti me? Qui vtinā consumptus essem: ne oculus me videret fuissem quasi nō essē de vtero trāslatus ad tumulū. Nūqd nō paucitas dierū meoꝝ finietur bꝛeui? Dimitte me ergo domine: vt plāgā paululum doloꝛem meū anteꝙ̄ vadam et nō reuertar ad terram tenebꝛosam: ⁊ oper-

tam mortis caligine Terrā miserie et tenebrarū: vbi vmbra mortis et nullus ordo sz sempiternus horror inhabitās. R. Libera me domine de morte eterna in die illa tremenda Quando celi mouēdi sunt & terra Dum veneris iudicare seculū per ignē. V. Dies illa dies ire calamitatis et miserie dies magna et amara valde Qñ celi Et dicat vsqz Dū veneris. āñ. Ardētes aīe flent sine fine ambulantes p tenebras dicūtqz singule vhe vhe vhe: quante sunt tenebre Dum vene. V. Creator oīum rerū deus qui me de limo terre formasti & mirabiliter sanguine proprio redemisti corpus meum licet modo putrescat de sepulchro facies in die iudicii resuscitari: exaudi exaudi me et aīam meā in sinu abrahe patriarche tui iubeas collocari. Dū ve. Deīde repetatur R. Libera me. Qñcūqz corpus adest presens & ī oīb[9] anniuersariis et tricenalis & qñ vltimo fit seruicium mortuorū ante pascha sp erit vltimū R. Libera me. cum his tribus V[9] Dies illa. Quando celi. et dicitur vsqz Dū vene. V[9]. Quid ergo miserrim[9] quid dicam vel quid faciam dū nil boni perferā ante tātū iudicem. Dū veneris V. Nūc xpē te petimus miserere q̄s q̄ venisti redimere perditos noli dānare redemptos. Dū vene. Deinde repetat R. Libera. quod per totū annū obseruetur qñcūqz dicit R. Libera me. Idem mod[9] & ordo seruetur hic q̀ anniuersariis epōrum per oīa de quor anniuersariorum supradictū est ī dominica pma aduēt[9] dñi post scdas vespe. Lec. vero ī pulpito legant In omni iii. & vi feria per annū qñ fiunt vigilie mortuor cū ix. psal & trib[9] lec. tm̄: tunc erit.iii. R. Libera me domine de viis inferni Qui portas ereas confregisti et visitasti infernū et dedisti eis lumen vt viderent te q̀ erant in penis tenebrarū. V[9] Clamantes et dicentes aduenisti redemptor noster. Qui portas. Non repetat R. Et notandū est φ semper in vigiliis mortuorū cum ix. psalmis et iii. lecti. tm̄ dicitur hec sola aña sup psal. ante lc. scz dirige. et tunc dicitur hic V[9]. tm̄ scilicet. Complaceat tibi domine vt eruas me. R. Domine ad adiuuādū me respice. ante laudes vero dicat sacerdos. V[9]. Requiescant ī pace. R. Amen. Iste versi. dicitur semper ante laud supradicto modo nisi ab hac die animarum vsqz ad quartā fe

riam ante pascha. Nam tunc non sequentur laudes conti nue sicut in hac die animarū Ab hac die vsqꝫ ad quartam feriā ante pascha non sequā‑ tur laudes continue siue coꝛ pus pꝛesens fuerit siue non: sed semper post vltimum ℞ statim dicitur Kyꝛieleison. xp̄eleyson Kyꝛiel. supꝛadi‑ cto modo Pater noster. sine Et ne nos. Deinde dicit Ex‑ altabo. i. sine nota moꝛe soli to: cum ℣. et oꝛacionib⁹ que dicture sūt ad laudes alio tē poꝛe laud. vero tūc dicuntur post matu. de die et de sancta maria: et tunc post psal. Be‑ nedictus dicitur Kyꝛieleysō. xp̄el. Kyꝛiel moꝛe solito: et Pater noster ⁊c. Et ne nos. cū psal Uoce mea. ii. cū ℣. et oꝛonibus que dicebantur ad Placebo Deinde dicit psal. Ad te leuaui. A pascha vero vsqꝫ ad festum omnium san ctoꝛum dicuntur Placebo et Dirige. et laudes statim post vespe. de die et de sancta ma‑ ria quando in conuentu dicū tur In pascali tempoꝛe vero dicuntur iii. lec. cum iii. ℞ et iii. psal. et cū. iii. ān. sup psal ante lectio. qualiscunqꝫ no‑ ctur. dicitur et omnes añe su per psal. ad veš scꝫ Placebo dicunt Et oēs añe sup psal in laud dicūtur. Post octa. vero pasche in quacūqꝫ fer. i‑ choetur officiū moꝛtuoꝝ: in cipiat a pꝛimo nocturno ⁊ cō pleātur duo sequētes noctur ni in eadē ebdo. si fieri potest siue autē possit siue nō Dein ceps non seruet oꝛdo noctur noꝛū sed feriarū in hoc tēpo re. Ita tñ ꝙ pꝛo coꝛpoꝛe p̄sen ti cuiuscūqꝫ fuerit et in anni uersariis. ⁊ in trigint. episco poꝛū in pꝛedicto tēpoꝛe sem‑ per dicuntur añe psal. lect. et ℞. de p̄mo noctur. Sciendū est autem ꝙ in tp̄e paschali sp erit terciū ℞ Libera me do mine cū his iii. ℣. scilicet ℣⁹. Dies illa dies. ℣⁹. Quid er‑ go. ℣⁹ Nunc chꝛiste. In die animarū ante laudes. ℣. Re quiescant in pace. ℞. Amen.

Exulta (In laudib⁹. ān. bunt domino ossa hu‑ miliata p̄s. Miserere. ān. Ex audi dñe oꝛacionem meam ad te omnis caro veniet. psal Te decet. ān Me suscepit dex tera tua domine. psal. Deus deus meus. ān. A poꝛta infe‑ ri erue domine animam me am. psal. Ego dixi. ān. Omis spiritus laudet dominū. psal Laudate dñm de celis. ℣. Re quiem eternam. ān. Ego suꝫ resurrectio ⁊ vita qui credit ī me eciā si moꝛtu⁹ fuerit viuet

et oīs qui viuit ꝛ credit in me non morietur in eternū. psal Bñdict⁹. Kyriel. xpel. Kyriel Pater nr̄. sine pnūci. Et ne. dr̄ ps. Exaltabo. i. Deīde dicat sacerdos loco nec habitu mutato. ℣. Requiē eternā. A porta inferi. Credo videre. Dñe exaudi. orō. Dñs vobiscū. orō Fidelium de⁹. tm̄ nec habitu mutato eodē mō per oīa q̄ prenotatū ē ad Placebo. Quib⁹ dictis stati dicunt matuti. de sctā maria in conuentu more solito: et post primā collectā videlꝫ Concede nos. fiat mēo. de mar. eustachio sociisq; eius cū ān. Istorum est. ℣. Mirabilis. Orō.

Da nobis q̄s dñe sctōꝝ martyrū tuorū eustachii cū sociis suis intercessione leticiā et pacē: vt quorum gaudem⁹ triūphis ptegamur subsidiis Per. Nō dr̄ ps. Ad te leuaui. Nec vlla pstracio fiat ī choro hac die: qr quasi festiuū festū habet Ad pmam nec ad alias horas dr̄ De⁹ in adiutoriū. nec hym. sed statiꝫ incipiatur in superiori gradu ān. Requiē eternā dona eis dñe et lux perpetua luceat eis. psal. De⁹ in no. Btī īmaculati. Retribuere. Finitis psal. sine Gloria pr̄i. repetita añ. post psal. stati sequit. Kyriel. xpel. Kyriel. Pr̄ nr̄. Et ne nos. Sed libera Requiem eternā A porta inferi. Erue dñe. Credo videre bona dñi. Dñs vobis. orō. Fideliū de⁹. que terminet Qui cū deo pa. Requiescāt in pace. amē. Nō dr̄ Dñs vobiscū. post oronē. Hoc mō dicūt et finiunt oēs hore hui⁹ diei. Post pmā vo in capitulū intrēt more solito: ꝛ post lec. de martyrilogio dicat sacer. ℣. Preciosa est in cōspectu do. cū hac orone tm̄ Sancta maria mater. q̄ terminet sic Qui in trinita. perfecta vi. ꝛ reg. de⁹ p oīa se. se. Amen. Dñs vobiscū. Et cum spiritu Bñdicam⁹ dño. Deo gra. hac die dicunt oēs hore ante missā. Si hec cōmēoracio aīarū in dñica cōtigerit: differatur vsq; in crasti. et hystoria Vidi dñm inchoet ī ipsa dñica: et fiant medie lec. de marty. eustachio sociisq; eius Nota q᷑ ista regula obseruetur in ecclia Scoticana ꝛ ī ecclesiis dedicatis in honore scē marie Lctō. iiii. de marty eustachio sociisq;. Lcō. iiii

In diebus traiani imperatoris demonū preualēte fallacia: erat quidā ma/gister milituꝫ noīe placidus: genere insignis: operib⁹ iusticie pollens et potens in p̄lio.

hic habebat vxorem sibi cōsi milē: quē misericors dñs ad fidei sue agnicionē vocauit. Et baptizatus est cum vxore et filiis suis: mutatoq; nomine vocat9 est eustachi9. Lc. ii.

POst multos dies factus est concursus hostiū in terra romanorum. Contra quos eustachius disposit9 ꝑfectus est. Cui post victoriaz redeunti occurrit imperator adrian9. Altera die imperator templum ingressus iussit eustachium pro victoria diis sacrificare. Qui ait Christo deo sacrifico: aliū nō scio

IMperator hoc Lec. iii. videns: precepit bouem eneū accendi: et eustachiū cū vxore et filiis ītroduci Ipsi vero introducti: extendentes manus orauerūt Et ecce vox de celo venit dicens Uenite percipite coronas vobis a deo paratas. Tūc hymnū cantātes aīas deo reddiderūt ⁊ nō tetigit ignis eciā capillū capitis eorū. Et mēo. fiat ad matuti. et ad missā de sctō eustachio sociisq; eius in eadē hystoria Uidi dñm. Oraciones mortuoꝝ post laud. ꝓ corpore presēti ōro De9 cui ꝓpriū est misereri. In āniuersariis de quocunq; fuerit dicit ista oracio ad laudes Oracio.

OMnipotēs sempiterne de9 cui nūq; sine spe misericordie supplicat: propicia re aīe famuli tui vel famule tue: vt qui de hac vita in tui nominis confessione decessit: sanctorū tuorū numero facias aggregari. Per. Pro episcopis defūctis ad lau. Orō.

DEus cui9 mīe nō est numerus suscipe ꝓ aīabus famuloꝝ tuoꝝ pōtificū ꝓces nr̄as et lucis eis leticieq; regionē in sanctoꝝ tuoꝝ societate concede. Per do. Pro fratribus et sororib9 ad laudes dicitur ista oracio.

INclina dñe aurem tuā ad preces nr̄as quib9 mīam tuā supplices deprecamur vt aīas famuloꝝ famularumq; tuarū quas de hoc seculo migrare iussisti: ī pacis ac lucis regione constituas et sanctorum tuorū iubeas esse cōsortes. Et sic terminet. Per xp̄z dñm nostrū. Oremus. Deīde dr̄ ōro ꝓ familiarib9 priuatī ad placitū: quib9 expletis sequat ōro generat. ī audiēcia

ANimabus q̄s dñe Oꝛ oīum fidelium defunctorum oracio ꝓficiat supplicanciū: vt eas et a pctīs oīb9 exuas: et tue redēpcionis facias esse ꝑticipes Qui cū deo Requiescāt ī pace Amē. fine

Dñs vobiscū Sciendū est ꝙ qñ corpus adest presens nisi fuerit eps vel aliquis magnꝰ semꝑ dicunt. iiii. oñones tam ad Placebo ꝙ̄ ad Dirige sub vna conclusione. primā pro corpore pñti. scda ꝑ epis. tercia ꝑ fratribꝰ et sororibꝰ. iiii generalis. Itē in oībus anniuersariis sꝑ dicūt iiii. oñones tam ad Placebo ꝙ̄ ad Dirige. sub vna termīacione. Prima anniuersa. oro ii. oro ꝑ epis. tercia ꝑ fratribꝰ et sororibus. iiii. generalis. Similr fiat in tricenali. Itē qñ vigilie mortuoꝝ fiunt cū ix. psal. et. iii. lec. tm̄ dicūt. iii. oro. tā ad Placebo ꝙ̄ ad Dirige. prima pro epis. ii. pro fratribus et sororibus. tercia generalis

¶ Sanctarū baye et maure virginum non martyꝝ. Or.

Da quesumus dñe precibus nostris cum exultacione mentis et corpor̄ mūdiciam qui beatis virginibꝰ tuis baye et maure a carnis corrupcione tribuisti triumphum. Per. Lectio prima.

Adest nobis fratres dilectissimi sanctarū virginum baye et maure preclara festiuitas quam earum in honore vna sub celebritate īterduz in ecclesia dei venerare et colere satage debemus ob earūdem continenciam ꝛ virginitatis coronam quam a dño feliciter percipere meruerunt cū vtrasq; continentes ambasq; castas/ pudicas/ sobrias/ et verecundas inuenimus que non vt fatue virgines oleo extincto sed vt prudentes oleo accenso propter opera bona intrauerunt cuz domino ad nupcias. Tu aūt

Quarū vnā beyā L. ii. videlicet quam nūc dūber laudonie colit et veneratur in cumbria insula maris occeani inhabitasse legimus: lōgissima spacia marinis inuenitur circūdata fluctibus q̄ quidem insula nullo incolitur habitatore sz tātum feris auibusq; derelicta ad quam nullꝰ nisi nauigio patebat ingressus ad quā beata maura frequenter diuinis cum beata beya frui colloq̄is venire solebat. Tu aūt. l. iii.

Quecunq; beata maura a prefata virgine beya in prefata insula a consorcio hominū regni adipiscendi celestis gracia frequēter cōuersando discebat ea sine intermissione aliis suis cōuirginibus palam enūciabat. Atqz hinc et hinc verbis congruētibus beatā beyam ꝛ suos parentes sorores et amicos qui

bus ad eã denegabatur acces
sus consolabat. Tu. Lec. iiii:
SIc enĩ iugũ dñi porta-
re meruerunt cũ altra
alternis inuicem in caritate
xp̃i onus subueniebat Quid
enĩ illis defuisse potuit cum
xp̃s dñs eas ĩ sua elegit taber
nacula mãsuras Nec eas nõ
castas astruere phas erit cuꝫ
carnem et diabolũ ieiunio et
oɼone assidua ciborũ inedea
et ꝑcimonie victus que diabo
lo luxurie inimica sunt casti-
gabant: mũdũ et eiꝰ gloriam
fluxam atꝙ fragilẽ tenuissi-
mis et habitibꝰ ornate vt nõ
peccati culpã sed ipsiꝰ occasio
nem fugerent. Tu. l. v
SEd cũ ỽgineas et tener
rimas suas carnes ita dilace
rarent ⁊ cõpescerent btã mau
ra ĩfirmitate correpta terrã
applicuit ⁊ in loco qui a vul
go kilmavvris dicit in sctã
senectute vitã in dño finiuit
Beata auteꝫ beya paulopost
in prefata insula in feruenti
dilectione dei ꝑseuerans vsꝙ
ad mortem tercio nonas no
uembris animam deo com-
mendabat ⁊ ibidem traditur
sepulture. In cuiꝰ postea ho
nore capella satis decenter
extructa reperitur ad quã pie
venientes suis iustis non de-
fraudantur desideriis. L. vi.

NAm sicut in vita soli-
tariam ducebat vitaꝫ
ita et in morte de prefata in-
sula corpus suum de eadẽ ex
trahi minime permittit. Nã
cum quidam rector parrochi
alis ecclesie de dũbar que in
eius vt supra veneracione de
dicatur reliquias sancte vir
ginis ibidem transferre dis-
posuerat paratisꝙ nauibus ĩ
sulam prospero vento aggre
ditur sed cum ossa eiusdem ĩ
sarcophago quodã ligneo ĩ
nauicula collocaret vicibus
iteratis ventus et maris tem
pestas ita excreuerat ꝙ eos
submersioni darent sed statĩ
reliquiis depositis desidera-
to cursu denuo redierunt.
Tu autem. Cetera omnia de
communi plurimarũ ỽginũ
¶ Eodem die sancti englacii
abbatꝭ patroni apud cerues
in diocesi aberdoneñ. et dis-
HAc nos q̃ (fertur. Or.
sumus domine intercess
sione beati englacii abbatis
tui p̃ multitudine amorꝭ tui
a cõcupiscẽcia huiꝰ mũdi eri-
pi vt nec blãdis corrũpamur
nec aduersis cõcuciamur ꝑ do
Ad matut. nouem lectiones
fiant omnia de cõmuni vniꝰ
confessoris et abbatis ¶ Sã
cti leonardi confessoris ⁊ ab
batis nouẽ lectio. fiant. Or.

PReces nras qs dne celesti dono psequere/ vt q de bti leonardi confessoris tui atq abbatis patrociniis gl'iamur: eius meritis atq suffragiis apud te semp mereamur adiuuari. Per dnm. Lectio. i.

BEat9 igit leonard9 tpibus anastasii iperatoris i puicia gallicana claris parētibus collateralib9 clodouei regis frācie extitit oriūdus. Quē clodoueus quōdā paganus sed p predicacionē sancti remigii remensiū archiepi ad fidē cōuersus de sacro fonte leuauit. Tu autē. L. ii.

Puer aūt leonard9 fact9 adolescens relicta regali milicia spiritu tact9 diuino sequi voluit archiepyscopi remigii vestigia. Cui9 doctrinā et morū honestatē sequens: plurimis miraculis chorusc abat. Lc. iii.

Qui cū a rege īpetrasset vt oēs quos in ergastulis visitaret: soluerentur vbicūq in carceratos audisset: ad eorū liberacionē impiger currebat. Crescēteq fama eius/ multi ad eū cōfluētes gra recuperāde sanitatis redibāt ab eo sani. Tu aūt dne. Lectio. iiii.

Volēs ergo famā hominū declinare et soli deo seruire: adiit siluā noīe pauū Quo cū rex et regīa venādi causa aduenisset cōtigit reginā partu periclitari. Cui cū medici non possent subuenire: satellites siluā vlulatibus repleuerūt. Vir dei hoc audiens (Lc. v. mox aduenit. Cūq p ea oracionē ad deū fudisset: regina illico et optatū partū habuit et remediū a doloribus sēsit. Quo viso/ rex munera preciosa viro dei obtulit que omīa vir scūs recusauit. Dedit igitur sibi rex tātū de eadē silua quantū vni9 noctis spacio cū asello suo circuire potuisset.

Scūs ergo leonardus (L. vi. cōstruxit in eodē loco oratoriū in honore beate marie qd appellauit nobiliacū/ eo q a nobili rege donatū esset. Cōgregatisq ibi fratrib9/ multo tpe vixit. Ubi ppter aque penuriā: fōtem indeficientis aque a deo suis precibus īpetrauit. Multisq clarus miraculis in dño obdormiēs: ī eodē loco sepultus est. Tu aūt

Tres vltīe L. de expo. euāge. Nemo accendit lucernam. Et cera de cōi vni9 cf. et abba.

¶ Scti vvilbrordi epi cf. orō

DIgnare qs ops deus: graciā filii tui in nobis infūdere: et supplicāte pro nobis beato vvilbrordo confessore tuo atq pōtifice/ cōcede vt viciis spoliati et claris

ornati virtutibus tibi deo ve ro in celesti mereamur glo ria presentari. Per dominū. Ad mat. ix. l. sūāt quarū ser erūt de pprietate et vita sācti wilbrordi et iii vltime lect. de cōmuni vnius cōfessoris et pontificis cū. Inuita. Lcō. i.

In albiona īsula quam nūc scocia colit et anglia paterfamilias quidā scotige na wilgis noīe religiosā cū cōiuge vitā ducēs: vxor eius in visione noctis vidit quasi nouā lunā in celo que cresce bat vsq dū plena videretur esse/ qua diligencius intuen- te repētino cursu lapsa ruit in os eius qua deuorata ei9 intima splendore sunt per- fusa euigelās aūt cuidam re ligioso presbytero retulit sō niū qui interrogatus si ipsa nocte more solito sociata fuis set viro acceptaq ab ea hui9 rei confessione ita respōdit luna quam vidisti filius est quem ea nocte cōcepisti. Qui quocunq perrexerit comitā- te superni luminis splendore morū pulchritudine multor in se alliciet animos. Lcō. ii.

Post circulū dieruz mulier peperit filiū quē pater voca uit wilbrordū et ablactatū tradidit sacris lrīs erudien- dū eccl'ie ripēsis fratrib9. In quo monasterio clericat9 ac cepit tonsurā et pia pfessione monachū se fecit teneros pue ricie annos morū grauitate trāscendens vicesimo autem etatis sue anno audiens in ybernia scolasticam erudicio nē vigere. In yberniā veniēs sāctis se sociauit patrib9: cū quibus in magna religione et sacre lectionis studio decē cōuersatus est ānis. lc. iii.

Tricesimo etatis sue anno vir dei audiēs in borialibus mūdi ptib9 longa infidelita te torpētes eē pplos vt illos predicaciōis luce illustrare nauigās peruenit ad castellū traiectū qd in rini fluminis ripa sitū est vbi gēs fresonū cū rege suo radbodo ritib9 adhuc detinebat paganis de niq vir dei ducē frācor pippi nū adiit a quo honorifice sus cept9 ē Cūq egregi9 dux vidis set p predicacionē beati wil brordi multos ad eū cōuerti misit eū romā vt a papa ser- gio in sacerdotē ordinaret. Quarto aūt die anteq romā venisset dño apl'ico p visionē innotuit aduētus eius et vt illū in magna reuerēcia sus- ciperet admonit9 est. Lcō. iiii.

Quia certus admonicione cū gaudio et sūmo eū susce- pit honore et archiepm ordi-

nauit vocãs eum clementem induit eciã eũ vestimẽtis suis sacerdotalib⁹ et pallio sãcto circundedit illũ oẽ ꝙo qd ab eo peciit aut in sctõꝝ patrocinijs aut in reb⁹ ecclasticis cũ tota mẽtis alacritate tradidit illi ⁊ aplica firmatũ bñdictione. In opus euãgelii remisit ad predictũ pippinũ ducẽ frãcoꝝ qui eũ cũ sũma veneracione susceptũ misit pdicare verbũ dei ĩ boriales partes regni sui qui regẽ fresonũ radboddũ cũ sua gẽte paganũ ibi verit⁹ est adire. Lcõ. v

Susceptus est aũt a rege benigne nequiuit tamẽ eũ a cultura ydoloꝝ cõuertere cõtigit aũt pippinũ ducẽ frãcoꝝ obire ⁊ filiũ ei⁹ karolũ in regnũ patris succedere q̇ multas gẽtes adiiciẽs regno frãcoꝝ fresiam eciã deuicto radboddo sibi subiugauit: qua ĩ gẽte sctũs vvilbrordus pdicator posit⁹ est ⁊ ĩ castello traiectẽsi eps delegat⁹ ẽ. maiori itaq3 euãgelizãdi facultate accepta nup gladio acq̇sitã gẽtẽ sacro baptismate abluere studuit: nec q̇cq3 ãtiq̃ vetustatis ĩ ea remanere pmisit. l. vi.

Quodã tpe dũ vir dei veniens ad quãdã insulã occeani antiqui erroris ydolũ cõminuere niteretur: custos ydoli euaginato gladio sacerdotis dei caput vulnerare conat⁹ ẽ qui eodẽ die a demone arreptus die tercia infeliciter expirauit diuina vlciõe multat⁹. Cete. oĩa de ꝯĩ vni⁹ ꝯfes. ⁊ põ.

¶ Sctĩ morozi epi ⁊ ꝯfes. in dũblanẽsi dyocesi. Oꝝ

Eterne rerum conditor de⁹ qui beati morozi cõfessoris tui atq3 põtificis annuã ĩ tuo honore agim⁹ solẽnitatẽ ipi⁹ ĩtercessiõe desiderata beatorũ nobis ꝯcede gaudia per do. Mẽo. iiii. coronatoꝝ

Presta q̃s ops (mar. oꝝ de⁹ vt q̇ gloriosos martyres tuos claudiũ/ nicostratũ/ simphorianũ/ castoriũ: atq3 simpliciũ fortes ĩ sua ꝯfessione cognouim⁹ pios apd te in nr̃a ĩtercessiõe sẽciam⁹ p do

Ad matu. ix. l. fiãt Tres pme lc. fiãt de ꝯĩ vni⁹ ꝯfes. ⁊ põ. cũ meḋ. l. iiii. coronatoꝝ. lc. iiii.

Tempore quo dyoclesianus perrexit in pãnoniam ad metalla de montibus absciden da: inter montes metallicos inuenit claudium: nichostratum: simphorianum castoriũ atq3 simplicium magna pericia artis illius imbutos sed occulte christianos. Quibus inuidentes socii: accusarunt eos q3 essent christiani. Lcõ. v

Imperator hoc audiens ius

sit lampadio tribuno eos audire et in quo reatus inueniretur pena ferire. Qui iussit sanctos dei sibi presentari/ et ostēdit eis omnia genera tormentorum dicens. Nisi sacrificaueritis deo soli/ his penis peribitis. Sancti martyres dixerunt. Minas tuas non timem9. Irat9 lāpadius iussit eos iā scorpionibus mactari. Eadē hora lāpadi9 ar- l. vi. reptus a demonio expirauit. Hoc audiēs imperator iussit loculos plumbeos fieri et sāctos dei viuos inclusos in fluuium precipitari. Quos nichodem9 christian9 post quadraginta dies leuauit/ et eciā in domo sua reposuit. Tu āt Et tres vltime lectiones de exposiciōe euāge. Hō q̄dā pegre

Sācti geruadii cōfessoris in thesauraria moriauieñ or

Impetret nobis omnipotens deus gloriā tuā sanctus cōfessor tuus geruadius vt in eterne beatitudinis gloria te prestāte cum ipso perenniter gratulemur. Per dominum nostrum iesū Ad matu. ix. lec. stāt. Lectio. i.

Geruadi9 confessor christi eximius quem tellus ybernica ex parentibus produxit hic diuino excitat9 nutu genitale deseruit solum et verbum vite predicando per scociam ad morauie puenit territorium quo in loco plurimos sibi associauit in christo comilitones et ab angelo vt fertur accepto oraculo in loco q̄ kenedor dicitur oratoriū seu cellulam quādā construxit vt ocius contemplacioni se daret. Tu aūt. lcō. ii

In quo ipse ieiuniis et oracionū studiis nullis penitus secularibus preoccupatus negociis vt anachorita diuinā contemplatus est gloriā quo in loco lectulū habebat lapideū in quo art9 lassos oracioni fatigatos refoueri solebat nec sua sācta et deuota cōtemplacio absq3 miraculoꝝ presagio ptinebat. Nam cū angloꝝ rex aduersus scotos suscitaret bella quidam angl9 beatū geruadiū humiliter rogauit quaten9 p eo deū depretur vt q2 bellū erat agressurus quaten9 a pctīs suis absolueret. Tūc btūs geruadi9 mīa et pietate mot9 q2 xpian9 erat prefato viro dixit dñs iesus christ9 peccata tua dimittat teq3 celestis regni participem faciat. Tu aūt. Lctō. iii.

Cōmissoq3 altero die graui bello anglici fūdit9 p scotos in terrā ꝑsternebāt' s3 reliqui superstites ī fugam sese dede

runt. Sed anglus de quo su pra memorauim⁹ fugiendo ĩ medio suorũ decollat⁹ est et vitam meritis btĩ viri ĩ pace deo reddidit salutariã. ℟. iiii.
Tũc sãct⁹ geruadi⁹ hoc audiens iussit discipulis suis vt illi⁹ corp⁹ portarẽt occisi Qui renuentes dixerunt qualiter nos illi⁹ cadauer inter multorũ corpora noscere possumus Beatus vero geruadi⁹ respondit. Signũ a deo accipietis p qđ illius cadauer intelligetis. Tũc ministri illi⁹ vbi multitudo fuerat occisa respicientes cadauera supra singula eorum volucres nigras supra vero illius ad qđ venerant portandũ volucrẽ albã sedere viderũt Qđ diuinitus insinuatum intelligentes lauauerũt ponentes in grabato Caput vero eius nõ inuenerũt Qui reuertẽtes beato nunciauerũt geruadio q̧ ei caput deesset ille vero depcans et a dño petens vt caput ĩtimaret occisi cũq3 orasset vidit lupum illud ducẽtẽ ad locũ vbi corpus erat hu-
Alio vero tpe (matũ. ℟. v. dũ beatus geruadius boues ad arãdi officiũ haberet lup⁹ vnũ ex eis occidit beat⁹ geruadius rem discens gestam ĩ noĩe dñi iesu xpi lupo illius quẽ occiderat bouis op⁹ sustinere iussit donec arandi tẽpus pficeretur. Qui illi⁹ iussioni obediens in toto arandi tempore cũ bobus innocẽs permansit. Tu autem. Lc. vi
Insuper vero cũ beat⁹ geruadius nõ haberet ligna cuꝫ quibus ecclesiã suã cõstrueret a quodã discipulo suo ligna ecclesie sue postulauit qui eidem libẽter cõcessit At cũ nõ haberet aĩalia aut equos vnde huiusmodi ligna duceret ad locũ ecclie sue edificande electũ/ diuina virtute ea nocte tonitrua facta sũt immania atq3 pluuia de celo vltra solitũ morẽ discẽdebat in tantũ pluuie in altũ eleuate sunt q̧ basilicã dicti sui discipuli in terrã concuciebat et alueũ in cuius littore cõstruebat contra naturã in alienũ cursum dirigebat dicta ligna ad cellam btĩ geruadii transuexit. Tu aũt. Cetera oĩa de quocunq3 confessore. ¶ In festo pcone saluatorꝫ nr̃i Ad vs. ã.
Quis sic ut dñs deus noster xp̃us iesus q̃ in altis habitat et tam benigno pietatis oculo populũ infidelẽ misericorditer respexit. ps. Laudate pueri. ãn. Confirmata est mĩa domini sup nos qui veritatem

atq; virtutē sue passionis tā mirabiliter ineternū manere mandauit. ps. Laudate dñm oēs. an. Dum fluxit sanguis de latere perfosse ymaginis dñi crucifixi iudeos incredulos soluit compeditos et illuminat cecos. p. Lauda aīa. a Sit deo nro iocūda decoraq; laudacio qui dispersiones israelis viso hoc miraculo cōgregauit pplo q; suo fideli sociauit. ps. Laudate do. qm bo. an. Lauda hierusalē dñz qui populum induratū velut cristallū mittit eccl'ie sue ɔtritū et mastigabilē sicut buccellas qm flauit spūs caloris ei⁹ & fluxerūt lacrimaꝶ aque. p. Ipm

Miserere nostri Cpm. deus omniū & respice ī nos et ostende nobis lucē miseracionū tuarū et īmitte timorē tuū in gentes que te nō exquisierūt vt cognoscant qꝛ non est deus nisi tu vt enarrent mirabilia tua. R. Cogitantes filii impii iniurias cōtumelias penas et obprobria que eorū parētes peruersi nostro intulerūt saluatori blasphemantes dicūt Quia illuz prophanū nō habemus ī corpore similia horū faciam⁹ ei⁹ ycone. V⁹. Ne viderent a patribus degeneres filii querūt coinquinari paterno scelere vnde et dicūt Or illū. Hym.

Iesu solamen miseris: quem caritas desuperis: ad yma traxit et nris: immiscuit miseriis. Nūc patris sedes a dextris: morte acta sub pedibus: cū vīdicari poteris: de tuis aduersariis Qui velut canes rapidi: prauorū patrum filii: conant in ymagine: paterno frui scelere. Que te vicit benignitas: vt tā scelestos sufferas: vt non ad nichil redigas: sed et benigne reuocas. Qui nō verent cedere: et clauis crucifigere: in faciem conspuere: qua delectantur angeli Sed dum torrēs a. latere: fluxit tue ycone: perfosso conti cuspite: aque mixte cū sanguine. Huius tactu viuifico: sanatur a contagio: oīs morborū passio: claret pater in filio. Surgit a morte pfida: iudaica gens tremula: et voce clamat querula: vt det xpo gloria. Laus patri sit ī genito: laus eius vnigenito: laus sit sancto spiritui: q̄ nos vocauit viuere. V⁹. Quis de⁹ magnus sicut de⁹ nr R. Tu es deus qui facis. an. O pie iesu qm tuz diligis te diligētes q̄ tāte benignitatis amore te furore persequentes persequeris quos perire non sinis dū simul ī tua ymagine ostēdis

et passionis mortalis nature veritatē et deitatis potēciā su scipiēs israel puerū tuū recor datus mie tue. ps. Mgt. or.

Deus qui passiōis filii tui dñi nři iesu xpi miracula suscitasti dū viuificū sāguinē cū aqua mixtū de latere ymaginis sue iudeor lāncea perfosse copiose pduxisti da nobis famulis tuis tā mirabilib9 signis mōstratā eius dē passiōis virtutē cognoscere vt fructū ei9 accipere valeamus ī gřiosa resurrectiōe. p. Mēoria de scō theodoro mr tā ad veš. ⁊ ad mat. Oracio.

Deus q nobis btī theodori martyris tui cōfessione gřiosa circūdas et ptegis pšta qs ei9 nos imitacione pficere et orone fulciri. p. Inuita. Saluatorē adorem9 in cruce passū. Sue vtutē passionis manifestātē p admirabile signū. ps. Uenite. Hy9.

Tunc celū horruit et stupetracio: et sol erubuit nec recto radio: cernere potuit scel9 in pplo: iā terra tremuit Cū penas repetit ppria nacio: quas presustinuit christ9 saluacio: dū passus obiit crucis in medio: virtus elanguit Mortem nō pateris surgēs a mortuis: sedēs a dextris patris et poteris: et tū lateris fo ratu cuspidis: virtus īpetitur Non est ycone vite vt mortua: que cū īscinditur effūdit flumia: cruor dispgit p egra corpora: et salus redditur. Horret gēs pfida viso prodigio: iubet vt ydria subdat liquido: probatur gracia languentū numero: qui restituit Probatur sāguinis et xpi veritas: dū egris singulis reddat sanitas: rūpit vlcer ceca crudelitas: clamat gēs pfida Patri cū filio cōis gřia: scō spiritui pia cōcordia: vnicq domino laus sit et gra: p cūcta secula. Amē. In pmo noc. ān O vos iudei miseri hoīm filii vsquequo graui corde cōtra dicitis xpo dei filio vel nunc in hoc signo scitote qm mirificauit de9 pater hūc filiū suū scōr scm. ps. Cū inuoca. ān Erubescāt et pturbent īimici xpi dū vident cruorē a latere ymaginis pfosse sic copiose p fluere puertūtur ad dñm corde cōtrito valde velociter. ps Dñe ne. i. ā. Nisi puersi fueritis o iudei īcreduli gladiū vibrabit xpus dñs iusticie arcū tetēdit sue potēcie et parauit illū ī vasa ire sue. ps. Dñe de9 me9 in te. V9. Mirifica mias tuas R. Qui saluos facis sperantes in te. Lcō pma.

Quedā ciuitas est in sy

ria iuxta terminos tyri et sy-
donis posita berit⁹ vocata ī
qua iuxta synagogā hebreo-
rū cōtigit xp̄icolā quēdā sus
cepisse cellā ad inhabitādū cē
sū ex ea reddēs cuidā iudeo.
R. Sūmi sacerdotes ⁊ prin-
cipes et maiores natu plebis
iracūdie furore succēsi cū ac
cusatore sui primi ad cellā ac
cusati iudei vt canes rapidi
festināter veniūt vt vindicē
tur de fratre suo. Quia puta
bāt eū occulte xp̄m coluisse ī
sua ymagine V⁹. Et facto im
petu in eū multis cōtumeliis
ac variis cruciatib⁹ affectū ex
tra synagogā eiecerūt semi-
uiuū. Quia puta. Lecō scda.
Cūqꝫ īgress⁹ fuisset dn̄i nr̄i
saluatoris yconā quā apd se
retinebat abscōditā: fixit in
pariete in interiori loco cel-
lule cōtra lectuli sui faciē que
honeste depicta ītegrā ī se cō-
tinebat dn̄icam staturā. Et
post aliquot dies pgens alibi
ad habitandū dei puidencia
oblit⁹ reliquit post se dn̄icā
pconā. R. Dispēsaciōe dīna
in cella iudei a xp̄iano se trās
ferēte relicta fuit p negligē-
ciā xp̄i ycona: quā dū pcipit
a iudeo inuitat⁹ alter cōtribu
lis. Cepit dentibus fremere
aduers⁹ eū qui se īuitauerat.
V⁹. Tu iude⁹ īquit cū sis quo
modo apud te iesu nazareni
ymaginē repositā habes. Ce
Postea iude⁹ q̇dā (pit. lc. iii.
cellulā illā ad īhabitādū su-
scipiēs: īgress⁹ cū suis oīb⁹ ce
pit manere mīme cōtēplatus
locū q̇ dn̄icā tenebat yconā:
⁊ tādē vnū de ꝯtribulib⁹ suis
vocauit ad prādiū q̇ eleuans
oculos vidit īteri⁹ yconā dn̄i
cā. R. Cogitātes. vts̄ ad vs̄
In. ii. noc. ān. Mirifica mise
ricordias tuas de⁹ ⁊ sana in
credulos te psequētes qui sal
uos facis in te sperantes. ps̄.
Exaudi dn̄e iusticiā. ān. Qm̄
declinauerūt in te mala ⁊ co
gitauerunt consilia que non
potuerunt stabilire exaltare
domine in virtute tua. psal.
Domine in virtute. ān. Cir
cundederunt me canes mul-
ti et consilium malignanciū
obsedit me foderunt manus
meas et pedes meos. ps̄ De⁹
deus meus respice. V. Memo
riā fecit mirabiliū suor. l. iiii
Tūc exclamās ille dixit. Tu
hebre⁹ cū sis quomodo apud
te iesu nazareni ymaginē ha-
bes. Iude⁹ aūt q̇ eū īuitaue-
rat cepit sacramētis terri-
bilib⁹ iurare qꝛ dn̄icā yconā
nunq̄ ibi prius vidisset. Ille
tunc qui inuitatus fuerat
ad tempus siluit. Rm. Post
irrisiones plurimas sputa:

et alapas ne videantur min⁹ facere ĩ similitudinē q̄ p̄res eoꝝ ĩ corpe dñi ymaginē ei⁹ q̄rūt crucifigere. V. Heccine reddis dño pple stulte ⁊ insipiēs ymaginē eius. Lectio. v

Finito aūt prādio abiit ad sūmos sacerdotes et dixit eis que facta sūt. Qui veniētes ⁊ rei veritatem agnoscētes iudeū illū extra synagogā semiuiuū eiecerūt/ et deponentes yconā dñicā ludificantes expuerūt hinc et inde cedentes. R. O ceca crudelitas o impia cecitas cedit ymago qua si sēsū habeat coronatur flagellatur felle potatur illuditur cū nichil pcipiat et ad vltimū lācea latus perfoditur. Et fluxit largissime vnda mixta cū sāguine. V. Ut enarrēt oēs ppli mirabilia tua domine. Et fluxit. Lectio sexta.

Tunc dixerūt quecūq̄ p̄res nr̄i iesu galileo fecerunt nos huic similia faciamus. Tunc crucifigētes dñicā yconā clauos acutissimos adhibuerūt in manibus et pedibus illius ymaginis et tādē apposuerūt acetū cū felle mixtū ad os ei⁹ R. Uiderūt iudei quasi per spm̄ vite a latere ymagīs terebrato sāguinē cū aqua ebullire stupefacti ydriā apponūt statim cruore repletā in suā deferūt synagogā ac vt tante virtutis adhuc ampli⁹ pbarēt veritatē. Cecos claudos leprosos aliosq̄ languorib⁹ vexatos cōgregauerūt q̇ preciosa liquore puncti prestine redditi sūt sanitari. V⁹. Dicētes qm̄ xp̄icole predicāt suum xp̄m in vita sua plurima signa fecisse. Cecos. In iii. noc

an. Dm̄ filii hoīm dētes eoꝝ arma et sagitte et lingua eorū gladi⁹ acutus exaltare super celos de⁹ et sup oēm terrā glia tua. ps. Miserere mei de⁹ miserere. an. Cōuertātur ad vesperā iudei increduli et famē paciētur vt canes doctrine catholice circuibūt ciuitatē militātis ecclie querētes escā sacre scripture in xp̄o cōplete. ps. Eripe me. an. Qr exacuerūt iudei vt gladiū linguas suas xp̄m dei filiū blasphemātes ideo accedit homo xp̄s ad cor altū per fidē in corde iudeoꝝ plātatus et exaltabitur in filio suo deus pater glificat⁹. ps. Exaudi de⁹ orō. V⁹. Innoua signa ⁊ muta mirabilia. Rm. Glorifica manum et brachium dexterum.

Secundum lucam. caplo

In illo tp̄e dixit iesus discipulis suis similitudinē hanc. Arborē fici habebat quidam plātatā ĩ vinea sua.

Et reliqua. Unde s l vii
Diximus q nostri maiores coronā de spinis in capite illius nazareni īposuerūt: ac deīde accepta arūdine pcuciebāt insultātes ita et nos hec minime postponētes faciamus. Quod et fecerūt R. Quis deus magnus sicut deus noster. Tu es deus qui facis mirabilia. V. Notā fecisti in ppl'is virtutē tuā redemisti in brachio tuo populuz tuū. Tu es deus qui. Lectio. viii
Ad extremū dixerūt. Sicut audiuimus prēs nrī iesuz lāncea vulnerauerūt. Nos vero idem faciamus: nulla adhuc mediāte mora iusserīt afferri lāceā: et cuidā hebreo tradiderunt qui valido ictu dexterū latus pcone trāsfixit. R. Hiis auditis sermonibus reuerendissimus metropolitanus valde hilaris redditus /cōuersus ad plebē israeliticā dicebat. Cōuertere israel ad dñz deū tuū prēm vniuersorum viuenciū et adora nobiscū eius filiū p quē oīa creata sūt. V. Et ceruicē durissimā flecte spiritui scō q ē viuificator aīarum vestrarum Conuertere. Lectio nona.
Cūqz tātū scelus ppetratū fuisset res mira et cūctis īaudita sc'kis accidit qz cōtinuo sanguis et aqua emanare cepit et oīa elemēta mutata sūt et eadē signa sicut in passione dñi facta sunt. R. Ad hoc taliter cepit plebs hebrea dicere vnus deus pater et ipē ingenitus. Unus filius et ipē vnigenitus iesus xps quē ignorantes prēs nrī crucifixerunt: et nos verum agnouimus deū. Unus spūs scūs ab vtroqz pcedēs Per quē veraciter nos credimus esse saluādos. V. Hec dicētes pstrati genibus illius postulabāt veniā cōseqnde hiis sceleribus p baptismi remediū Per quē. V. Salua nos xpe saluator. Qui p virtutē scē crucis saluasti mūdū. In. l. ā
Mirabiles elaciones tumidi et amari maris ī iudeorum te xpe psequenciū cordibus sed tamen sup mirabilis in altis dñs q illos benignissime in tuā dulcedinē cōuertis. ān. Scitote ī scō tā mirabili qz dñs xps ipē ē deus vnus pcone fluxus sanguinis fecit vos o iudei fieri mēbra eius. ā Ipi iudei ī vanū qsierūt aīaz eius qz xps rex letabit in deo et laudabūtur oēs q sperāt ī eo qz obstructū est os loquēciū iniqua. ān. Bñdicat isrl' dñm qui corda filiorum conuertit in patres vt enarrent mirabilia eius in omnes generaciones ān. Iuuenes et virgines senes

cum iunioribus laudent nomen christi iesu quia exaltatū est nomen eius solius. Capm Miserere nostri. Hymnus. Imago lucis paterne mentis: decus caracter et figura ei⁹: iesu benigne patris eterni: inclita ples. Cō cinunt tibi organa vocis: lingue ac manus tactu melodis: psallatqꝫ tibi iubilus mentis: corde iocūdo. Superat nāqꝫ tua dulcedo: toxicū omne qđ tulit serpens: antiquus populum tuū inficiendo. Nā spirat xp̄e tuū vnguentum: aromatizans oīa replet: et trahit ad se vngit et sanat: pectora dura. Laus sit cum patre o tibi xp̄e: et tibi compar spiritus alme: pign⁹ eterne trinus existens: et deus vnus. Amen. V. Magnus dn̄s et magna vtus ei⁹ R. Et sapiēcie ei⁹ nō ē numerus. ān. Benedicim⁹ te deus rex israel q̇ erexisti cornu salutis in domo dauid in clarificacione potestatis vnigeniti tui in salutem populi sicut locutus es per os sanctorum prophetarū a seculo vt seruiamus illi in sanctitate et iusticia oībus diebus vite nostre. p̄s. Benedictus. Ad hor̄ an̄e. de lau. Ad. iii. cp̄m. Miserere. R. Mirifica misericordias tuas alleluya alla. V⁹. Qui saluos facie spātes ī te alleluya. V Quis de⁹ magn⁹ Ad vi. cp̄m Alleua manū tuam super gētes alienas vt videant potenciā tuam sicut enī in conspectu eorū sanctificatus es in nobis: sic in cōspectu nostro magnificaberis in eis vt cognoscant te sicut et nos cognouim⁹: qꝛ nō est alius deus preter te dn̄e. R. Quis deus magnus sicut deus noster alla alla. V⁹. Tu es deus qui facis mirabilia. V⁹. Memoriam fecit mira. Ad ix. capl̄m Innoua signa et muta mirabilia glorifica manuꝫ et brachium dexterū. R. Memoriam fecit mirabiliū suorum alla. V⁹. Miserator et misericors dn̄s alla. V. Notum fecit dn̄s alla. Salutare suū alla. Ad scd̄as vs̄. ān. Mirabiles elaciones. p̄s. Dixit dominus. Confitebor. Beatus vir. De profundis. Memēto cp̄m. Miserere. R. Adhoc taliter hy⁹. Iesu solamen. V⁹. Memento nostri dn̄e in beneplacito ppl̄i tui. Visita nos in salutari tuo. ān. Misecordia dn̄i a progenie in pgenies vt reuocet corda filioꝝ in patres fecit potenciā ī brachio suo virtutem xp̄i sui demonstrans tumidos prosternens iudeos et hūiliatos exaltans

ps. Magnifi. Oro vt supra. ¶ Scti martini episcopi et cõfessoris Ad primas vespe. ãn. O Beatuz põtificem qui totis visceribus diligebat xp̃z regẽ et nõ formidabat imperii principatũ: o martine dulcedo medicamentum et medice: o sanctissima aĩa quã et si gladius percussoris non abstulit: tñ palmam martyrii nõ amisit. Psal. feria. cp̃. Ecce sacerdos. R. Beatus martin9. hy9. Iste confessor. V9. Amauit eũ do. ãn. O martine o pie q̃ piũ ẽ gaudere de te o martine pphetis cõpar apostolis consertus p̃sulum gemma fide et meritis egregie pietate mĩa charitate ĩeffabilis succurre nobis nũc et ante deum. ps. Magñt. Oro

Deus qui conspicis q̃a ex nulla nostra virtute subsistimus concede propicius: vt ĩtercessiõe beati martini confessoris tui atq̃ pontificis cõtra oĩa aduersa muniamur. Per dñm. Memoria de sctõ mẽna martyre. Oro.

Presta q̃s oĩps deus: vt qui beati menne martyris tui natalicia colimus: in tercessione ei9 in tui nominis amore roboremur. Per dñm Tũc eat processio ad altare scti martini cãtãdo R. Martinus abrahe. V9. Ora p no.

Deus bonita (bis. Oro tis auctor: et bonorum dispensator: cõcede propicius vt qui beati martini cõfessoris tui atq̃ pontificis solẽnitatẽ veneramur: eius patrocinio atq̃ suffragio maiestatis tue propiciacionem cõsequamur Per xp̃m dñm nostrum. In reuertendo de sctã maria. Ad matuti. Inuitato. Martin9 ecce migrat hic pauper celo diues. Quẽ sanctorũ concent9 xp̃o psallens deduxit nos celestibus hymnis laudem9 in hunc deũ. ps. Venite. hymn9 Iste cõfessor. In primo nocturn. ãn. Sanctus martinus obitum suũ longe ante presciuit qui et discipulos in vnum congregauit atq̃z sui dissolucionem ĩminere predixit. psal Beatus vir. ãn. Cũ repẽte viribus corporis cepit destitui tunc meror et luct9 oĩum vox plãgenciũ vnaq̃ precancium ne pastor oues deseras. psal. Quare fre. ãn Scim9 q̃dẽ te pater desiderare xp̃m sz salua sũt tibi premia tua nr̃i poci9 miserere quos deseris pr̃. ps. Dñe quid multi. V9. Amauit Martin9 (cum dñs. Lec. i Sabarie pãnoniorum oppido oriundus fuit: sed intra

italiā ticini alitus est: parentibus nō infimis: gentilibus tn̄. Quiqꝫ milicie cingulo a p fido iuliano addict⁹ est: licet inuitus. Ipse enī armatā miliciā in adolescencia secutus sub rege cōstancio: deīde sub perfido iuliano iuxta parentum suoꝝ nobilitatē nō tamen spōte fruebatur Nā cuꝫ decem esset annoꝝ: īuitis parentib⁹ ad ecclesiā confugiēs seqꝫ cathecuminū fieri postulauit. Sed vir sanctus magis elegit deo celesti seruire: q̄ꝫ sub imperatoꝛe militare terreno. Tu. R. Hic est martinus electus dei pontifex. Cui dn̄s post apostolos tātā graciam conferre dignat⁹ est vt in v̄tute trinitatis deifice mereretur fieri triū moꝛtuoꝛuꝫ suscitatoꝛ magnific⁹. V⁹. Sācte trinitatis fidem martin⁹ confessus est. Cui dn̄s. Lc. ii.

Hic eciā martinus benignus paciens atqꝫ humilis nondū in xp̄o regeneratus: opē ferebat miseris Alebat egētes nudosqꝫ vestiebat Quodā autē tp̄e cū adhuc esset cathecumin⁹ maximo hyemali frigoꝛe: cū nichil haberet pꝛeter clamidē qua indutus erat: media eiusdē clamidis parte abscisa: nudū pauperem quēdaꝫ vestiuit. Qua eciā nocte sequente: dn̄m iesū xp̄m inter āgelicos exercitus vestitū aspexit: audiuitqꝫ dominū voce clara dicēte. Martinus adhuc cathecuminus: hac me veste contexit. R. Dū sacramēta offeꝛret beat⁹ martinus. Globus igneus apparuit super caput eius. V. Dū enī ad deū pꝛeces emitteret et pꝛo vniuerso grege sibi commisso dep̄caret. Globus. l. iii.

Cum autem esset annorum duo de viginti: ad baptismū conuolauit: nec tn̄ statim milicie renūciauit: tribuni sui pꝛecib⁹ deuictus: cui contuberniū familiare p̄stabat: qui transacto tribunat⁹ sui officio renūciaturū se seculo pollicebat. Qua expectacione martin⁹ suspensus per bienniū fere postea q̄ꝫ est baptisma cōsecutus: solo scilicet nomine militauit. R. Beat⁹ martinus obitū suum longe ante pꝛesciuit dixitqꝫ fratribus. Dissolucioneꝫ sui coꝛporis imminere Quia iudicauit se iā resolui. V. Uiribus coꝛpoꝛis cepit repente destitui cō uocatisqꝫ discipulis in vnū dixit. Dissolucio. Gloꝛia. Qꝛ In. ii. noctur. ān Dn̄e iam satis est q̄ꝫ hucusqꝫ certaui sed quoad ipse iusseris militabo ac si parcis etati bonū ē michi

hos quibus timeo ipse custo dias. ps. Cū inuoca. ān. Art9 febre fatiscētes spiritui serui re cogebat stratuq3 suo illo nobili cilicio recubās nec ter ram videre iā dignat9 est celo tot9 inhiabat. ꝟ. Uerba mea ān. Sinite me inquit celū vi- dere vt spirit9 dirigat ad do minū: nichil in me reperiet ī i micus sed sin9 abrahe me su scipiet. ps. Dñe dñs noster. ꝟ Iustū deduxit dñs. Lec. iiii.

Relicta tandem milicia hilariū pictauie vrbis episcopū adiit: et apud eū ali quādiu cōmorat9 est. Eo tem pore ei quidā cathecuminus adhesit: cupiēs sanctissimi vi ri instrui disciplinis. Paucis quippe interpositis dieb9 gra ui languore corrept9 absente sancto viro: subita morte p̄- uentus est. ℟. Dixerūt disci- puli ad beatū martinu3: cur nos pater deser[is]: aut cui nos desolatos relinquis. Inua- dent enī gregem tuū lupi ra paces. ꝟ. Scim9 quidē pater desiderare te xp̄m: sed salua sunt tibi p̄mia tua: nec dila- ta minuentur nostri pocius miserere quos deseris. Inua dent. Lectio quinta.

Reuersus post triduum martinus fusa ad deum ora- cione: eum vite restituit. Qui et baptizatus est ab eo: et post ea multis vixit annis. Sub eo tempore martinus ad epi scopatū turonice ecclesie pete batur. Tu autem. ℟. Domi ne si adhuc populo tuo sū ne cessarius nō recuso propter eos subire laborem. Fiat vo luntas tua. ꝟ. Iam enī domi ne satis est q hucusq3 certaui sed quoad ip̄e iusseris milita bo: ac si iā pcis etati bonū est michi. Fiat. Lectio vi.

Iamq3 sumpto episcopa tu qualem sibi deus graciam prestiterit nō est nostre facul tatis euoluere. Idem ipse cō stantissime perseuerabat qui prius fuerat. Eadem in cor- de eius humilitas: eadem in vestitu ei9 vilitas erat. Adeo vero oīa sc3 maiora sūt ī eo q̄ vt verbis explicari queant Nam nulla hora momētūq3 preteriit: quo nō aut oracio- ni aut lectioni vacaret. ℟m Oculis ac manibus in celum semper intent9. Inuictum ab oracione spiritum nō relaxa bat. ꝟ. Nichil enim terreni a- liquādo diuino anteponens officio: semp3 semetipsū ad ea que superna sunt extendēs Inuictum. Gloria. Inuictū. In. iii. noctur. ān. Media no cte dominica sanctus discessit quem celi ciues mox obuiant

multi audieru͂t voces in sublimi qui et vitro purioꝛ lacte candidioꝛ carne quoqꝫ monstrat⁹ est ge͂ma sacerdotu͂. p̃. Dñe quis habita. a͂n. Gloꝛificati hominis videru͂t gloꝛia͂ qui affueru͂t: nam caro quaꝫ cinis semper obtexerat ita resplenduit vt quodda͂ resurrectionis decus et extincta pꝛo ferret. p̃s. Dñe in virtute. a͂n Adest multitudo monachoꝝ ac virginum qui speciali gloria p̃cipue flebant cu͂ sentire͂t magis esse gaudendu͂ si racionem vis doloꝛis admitteret p̃s. Dñi est terra. V⁹. Iustus vt palma. Lectio. vii.

Martinus aute͂ obitum suu͂ longe ante pꝛesciuit. Dixitqꝫ fratribus suis dissolucionem sui coꝛpoꝛis i͂minere Interea causa extitit: qua co͂ darensem diocesim visitaret Nam clericis illi⁹ ecclesie inter se discoꝛdantib⁹: pace͂ refoꝛmare cupie͂s: licet fine͂ dieru͂ suoꝛu͂ no͂ ignoraꝛet: ꝓfici sci tñ ob illa͂ causam no͂ recusabat. Bona͂ hanc virtutum suaru͂ consu͂macionem existimãs: si pace͂ reddita͂ ecclesie reliquisset. Igitur aliqua͂diu sanctus martinus in ecclesia ad qua͂ ierat commoꝛat⁹ pace inter clericos restituta: cu͂ iam regredi ad monasteriuꝫ cogitaret: viribus coꝛpoꝛis cepit repente destitui. Conuocatisqꝫ discipulis in vnu͂ indicauit se iam resolui. R. O beatum viru͂ in cuius transitu sanctoꝛu͂ canit numer⁹ Angeloꝛum exultat choꝛus omniu͂qꝫ celestiu͂ virtutu͂ occurrit psallenciu͂ exercitus. V Ecclesia illi⁹ virtute roboꝛatur sacerdotes dei reuelacio͂e glorificant que͂ michael assu͂psit cu͂ angelis. Angeloꝝ. Le. viii

Tunc vo meroꝛ ꝫ luct⁹ oi͂um vox vna pla͂gencium. Cur nos pater deseris: aut cui nos desolatos relinquis? Inuade͂t eni͂ grege͂ tuum lupi rapaces Tu͂c ille motus his fletibus vt tot⁹ semp in dño misericoꝛdie visceribus affluebat: lachꝛymasse ꝑhibetur. Conuersusqꝫ ad dñꝫ hac tm̃ flentib⁹ voce respondit Dñe si adhuc populo tuo sum necessarius no͂ recuso ꝓ eis laboꝛe͂: fiat volu͂tas tua. R. O qua͂t⁹ luctus erat omnium qua͂ta pꝛecipue merencium lamenta monachoꝛum Quia et piu͂ est gaudere martino et pium est flere martinu͂. V⁹. Beati viri coꝛp⁹ vsqꝫ ad locu͂ sepulchꝛi hymnis canoꝛe celestibus turba pꝛosequitur. Oꝛ. Lectio ix.

Cumqꝫ in oꝛacionibus

et vigiliis fatiscentes artus spiritui seruire cogebat nobi liqz stratu suo in cinere et cilicio recubãs a discipulis rogaretur: vt saltẽ vilia sineret stramenta supponi. Nõ decet inquit filii christianũ nisi ĩ cinere mori. Et ego si aliud vobis exemplũ relinquo ipe peccaui. Post hec vidit diabolũ prope assistere. Cui ait. Quid hic stas cruẽta bestia? Nichil in me funestũ reperies: sed sinus abrahe me suscipiet. Et hec dicens: octogesimo primo etatis sue anno media nocte dominica inuictũ ab oracione spiritum dño exalauit. ℟ Martin9 abrahe sinu let9 excipitur Martinus hic pauper et modic9 Celum diues ĩgreditur hymnis celestibus honoratur. ℣. Martinus episcopus migrauit a seculo viuit in xpo gẽma sacerdotũ. Martinus. Gloria. Celum diues. ℣9. Ora pro nobis. In lau. ã

Dixerunt discipuli ad beatum martinuz cur nos pater deseris aut cui nos desolatos relinquis inuadẽt enim gregez tuum lupi rapaces. ps. Dominus regnauit. ãn. Domine si adhuc populo tuo sum necessarius non recuso laborem fiat voluntas tua. ps. Jubilate. ãn. O virum ineffabilem nec labore victum nec morte vincenduz qui nec mori timuit nec viuere recusauit. ps. Deus de9 meus. ãn Oculis ac manibus in celum semper intentus inuictum ab oracione spiritũ nõ relaxabat allelua alla. psal. Benedicite. ãn. Martinus abrahe sinu letus excipit martinus hic pauper et modicus celum diues ingreditur hymnis celestibus honoratur. ps. Lauda. cpm. Ecce sacerdos. hy9. Iesu redemptor. ℣. Justus germi. ãn. O quãtus luctus oĩum quanta pcipue lamenta monachorũ ac virginum chorus: quia et pium est gaudere martino et pium est flere martinum. ps. Benedictus. Oracio Deus qui conspicis. Memo. de sancto mena martyre oro vts. Ad primam ãn. Dixerunt discipuli psal. Deus in nomine. Ad iii ãn Domine si adhuc. psal Legem pone. Capitu. Ecce sacerdos. ℟. et ℣. de cõmuni vni9 confesso. et pontifi. ad omẽs horas dicunt similiter et capi. Ad sextam ãn. O virum ineffabilem. ps. Defecit in. Capitulum. Benedictionez. Ad nonam. ãn. Martinus abrahe. psal Mirabilia. cpm. Cognouit eum. Ad secundas vs

que erũt de scõ machario erit et solẽnis mẽo. de sc̃tõ marti no. Et est notãdũ q̃ he sequẽ tes ãe. dñr quotidie ĩfra oct. sc̃tĩ martini ad mẽoriã eiusd sup. p̃s. B⁹. ⁊ Mgt. scdz ord. ã Martin⁹ adhuc cathecumi nus hac me veste cõtexit. ãn. Sc̃tẽ trinitatis fidẽ martin⁹ cõfess⁹ est ⁊ btĩssimaz graciã recepit. ãn. Btũs martin⁹ di xit iuliano xp̃i enim sũ miles pugnare michi non licet. ãn. Ego signo crucis non clipeo protectus aut galea hostiũ cu neos penetrabo securus. ãn. Cõfido ĩ dño q̃ filia mea p̃ci bus tuis reddita sit sanitati. ãn. Tetradius cognita dei virtute ad btĩssimã grãm p= uenit. ãn. Dñs iesus xp̃s non se inquit purpuratũ nec dya demate renitẽtẽ vẽturũ esse predixit. ãn. Dũ sacramenta offerret btũs martin⁹ glob⁹ igne⁹ apparuit sup caput ei⁹ ãn. O ineffabilẽ virũ p quez nobis tãta miracula chorus= cãt. ãn. Sacerdos dei marti ne aperti sũt tibi celi ⁊ regnũ patris tui. ãn. Sacerdos dei martine pastor egregie ora p nobis deũ. ãn. Sc̃tũs marti= nus. ãn. Cũ repẽ. Et alie ãne que sequũt de noct. cũ hoc. v̄. tã ad v̄s. q̃ ad mat. scz Ora p nobis. or. De⁹ q̃ cõspicis. ⁊c̃.

¶ In solẽnitate sãcti mauri cii siue macharii cõfessoris et põtificis ĩ ecc̃lia. Aberdoneñ duplex principale. Ad v̄s. ãn

Ex regali germine puer erat nat⁹: ⁊ a prẽ primi tus mocũma vocat⁹. p̃s. Lau date pueri. ãn. Eius puericia cũctis erat grata: ⁊ claris vir tutibus iuuentus ornata. p̃s. Laudate dñm oẽs gẽtes. ãn. Sic colũbã studuit sc̃tũs imi tari: vt hũc vulgus vndiq̃ ce pit venerari. p̃s. Lauda aĩa. ãn. Ne sãctũ extolleret fama sc̃titatis: parẽtes ⁊ patriã clã fugit et gratis. p̃s. Laudate dñm qm̃ bon⁹. ãn. Ad yonã insulã post se cõferebat: vbi deo plurib⁹ annis seruiebat. p̃s. Lauda hierusalẽ. Sz vbi ecc̃lia de eo nõ est dedicata di cat tm̃ vna ãn de p̃dictis sup psalmos ferial. Cap̃m. Ecce sacerdos Rm. Trina xp̃s in puericia/ p mocũmã fecit mi racula/ ignis aer mortis ⁊ vĩ cula. Innocẽti dabãt obse= quia. V⁹. Tota sãctũ pfudit grã: dei virt⁹ q̃ ĩ infãcia. In nocẽti. Gl̃ia. Innocẽti. Hy⁹.

Uer sc̃tũs veneratur/ ce lorũ obsequiis: frater fratris vite datur/ tactu quo q̃ meritis: rogi flãma miti= gatur/ cedẽs mẽbris teneris Aqua fluẽs sãctitati/ miro

cedit ordie: mortui resuscita-ti/ sũt i xpi noie: & leprosi sũt mundati/ semel loti flumine S ctõ semel ut scripture/ finẽ daret cici⁹: oris flatu miro iu re: lumẽ dedit digitus/ donec illa lucis pure/ ui scripsisset pleni⁹. S ibi fr̃es iuidebãt: et pp̃ter miracla: atq̃ sibi facie bãt: dire mortis pocula: sz ve nena fugiebãt: p crucis signa cula. L aus & virt⁹ trinitati: sit & bñdictio/ laus & honor uni tati: sitq̃ iubilacio/ pr̃is fla-minis atq̃ nati: cõpar sit lau dacio. Amẽ. V⁹. Amauit eum dñs. R. Stola glie. ãn. Dũ nutricis lactescet ubera: puer sc̃tũs cohors ãgelica: supra te ctum ludens in aera: nouo noua dat gaudia: q̇bus visis rex pater intima mẽte laudat dei magnalia. ps. Magt. Or

D Eus q̇ beatũ mauriciũ cõfessorẽ tuũ atq̃ põti ficẽ ecclie tue voluisti preesse pastorẽ tribue q̃s/ ut qui eius natalicia colimus spe futuri gaudii nõ fraudemur. Per d Deide fiat mẽo. solẽniter de sc̃tõ martino cũ hac. ãn. O be atũ virũ cui⁹ aĩa paradisum possidet unde exultãt angeli letãtur archãgeli chor⁹ sc̃tõr pclamat/ turba virginũ inui tat mane nobiscũ in eternũ. V⁹. Iustus germina. or. vts

nisi in ecclia cathedrali Aber doneñ. in qua cũ sit festũ pri-cipale nulla fiet mẽoria. Ad matu. Inuita. Honor xp̃o sit et imperiũ. Qui ad celũ vexit superũ. ps. Veñ. In. i. noc. ã. Nat⁹ regis pueri frater mor ti datur. sed tactu mauricii mox resuscitat. ps. Btũs vir. ãn. Sicut moysi fuerat rub⁹ incõbust⁹/ puer rogo vagiẽs remãsit iust⁹. ps. Quare fre. ãn. Sub aqua tenerrim⁹ ĩno cẽs pfũda iacuit sed puer nõ submersit unda. p. Dñe q̇d. V Amauit eũ dñs. R. Stola. l. i

S Acrã solẽnitatẽ reco-lẽdissimi et sc̃ti pr̃is nr̃i mauricii dignis cũ laudib⁹ ce lebraturi de ipsi⁹ nõnullis vi te gestis & miraclor ĩsigniis pie meditãdo enarrare cõue nit. Nã sicuti ei⁹ vita narrat hystoria ex syacano pr̃e yber nẽsiũ regulo & synchena ma tre eiusdẽ regina btm̃ mauri ciũ genitũ fuisse cõperimus & a sc̃tissimo pr̃e colmano bap tizatũ cui nomẽ ĩposuit mo-cũmã hũc equidẽ suor parẽ-tũ cura et diligẽcia nõ mini-ma educatũ et nutritũ inue-nimus. R. Adolescẽs supno placuit et se cunctis piũ exhi-buit unde celũ ĩgredi meruit V. Vite vbũ multis aperuit atq̃ vita btã claruit unde. l. ii

Equidē in eo de die in diē crescebat virt⁹ dei ⁊ gr̄a ⁊ sepius cōfortabat visitacione angelica nā quodā tp̄e dū pater ei⁹ rex p̄fat⁹ cū suis ministris deambularet iuxta domū in qua puer sctūs nutriebatur desursū respiciēs diligenter vidit āgelos dei de celo discēdentes ⁊ sup tectū illius dom⁹ volitātes nōnūq̄ vero domū intrabāt ⁊ circa cunabulū pueri psallētes deambulabāt: quos videns pater īgēti gaudio sustulit īfātē de cunis ⁊ bn̄dixit deū q̄ talē sibi mūdo pduxerat plem ℞ Domat carnis mot⁹ illicitos: vincit mūdi conat⁹ noxios. Terit hostis antiqui tribulos. ℣. Man⁹ mētē cordis et oculos pie tēdens semper ad superos. Terit. Lctō. iii. Per quod vo tēp⁹ accidit vt regina p̄fata interea pepat viro suo alterū filiū qui ī ortu eiusdē morte p̄euēt⁹ fuerat de cui⁹ morte cū ei⁹ tota familia plurimū cōtristabātur in dolore ac tristicia non minimis efficiebant. Sed rex in se reuers⁹ sāctitatē filii sui primogeniti mocūme cōmemorās iussit infantē mortuūz sub pallio eiusdem filii sui subponi quo posito mor mirū in modū q̄ p̄rimū vt caro mortui carnē tetigisset viuētis paululūq̄ califacta cepit se mouere ⁊ querelosas infāciū more aīat⁹ emittebat voces. ℞ O res mira sceptrū despicit: atq̄ mūdi dec⁹ cōtēpnitur. Et pauptas gratis eligitur. ℣. Et tota mēte xp̄s diligit ac p xp̄o corp⁹ affligitur. Et pau. Glia. In. ii. noc. ān. Aper fer⁹ feriēs fruges fausto dēte/ vtit ī lapidē hoc sācto iubēte. p̄s. Cū īuocarē ān Precib⁹ mauricii later obediuit/ et de mōtis vertice saliēs exiuit. p̄. Verba mea. ān. Nil dedit supbie sed ī caritate: ⁊ ī vera vixerat sēp sctitate. p̄s. Dn̄e dn̄s nr̄. ℣⁹ Iustū dedu. Hiis ⁊ aliis ī sue etatis (l. iiii exordio gestis beatus puerū beati colūbe magisterio ⁊ cure delegat⁹ eius vite ⁊ actuuz imitator esse satagit deuot⁹: illi⁹ aūt p̄ris btissimi colūbe laterib⁹ iūgebat sedule ad illi⁹ genua assidebat. Assiduēq̄ ex illi⁹ ore q̄tidie hauriēs fluenta doctrine: q̄cq̄d aūt illi⁹ aurib⁹ doctrine vel sciēcie foris infūdebat ⁊ in cordis armariolo recōdebat ⁊ cū vtutū īcremēto seruabat ac īter discipulos suos ita modeste se hēbat vt supiores īdustria et minores hūilitate suparet ℞ Patroni fama clarissima

procul volat atque catholica plebs currit visura miracula Scta leter mater eccl'ia/ de tā ti pris clemēcia. V⁹. Qui nobis dux sit et lucerna: nos pie ducens ad gaudia sēpiterna. Sancta letetur. Lectio. v.

Interea p idē tps dū scūs columba beatū mauriciū ad isulā noie mulā fidē dei predicādā misisset/ occurrerūt ei obuiā septē leprosi orātes et ei⁹ bñdictionē iplorātes cūque acriter btm̄ rogarēt virū dixit illis ite i fōtē primū et lauamini q abeūtes lauauert se iuxta verbū scti viri et statim lepra decessit ab eis et reuertētes laudauerūt et glificauert dñm i sctis suis R. Liuor latens crescit i odiū zelant fres fratris excidiū. Per columbe scti cōsiliū gratis sūpsit sctūs exiliū. V. Ratē remos et remigāciū sūpt⁹ qrit mora sit tediū. Per colūbe. Tu. Lcō. vi

Alio namque i tpe cū beatus maurici⁹ quēdē agrū suū ptrāsiret comitātib⁹ eū pluribus vir et mulierib⁹ vidit eminus aprū ferocē veniētē segetes suas suffodiētē et ei⁹ cculcātē pedib⁹ dāpnū nō modicū pplo terre et frugib⁹ iferētē. At ipe maurici⁹ eleuat i celū maib⁹ dixit ne tradas dñe bestiis aias cfitētes tibi addi ditque et tu cruēta bestia imobilis sta i xpi noie donec te tetigero. Stetit ergo immobilis baculoque bti viri pcuss⁹ illico vtit i lapidē q i hui⁹ miraculi mēoria pmanet in pñs. R. Cāpus coli cultro pcipit/ arena p sulcos seritur crescit bladū messis colligit. Hoc in fide xpi pficit. V⁹. Adiuuari natura nitit q in gnū arena vtit. Hoc. Gl'ia. In. iii. noc. ā Ut paul⁹ i pelago naufrag⁹ iacebat: sub vnda sic inocēs viuus remanebat. ps. Dñe quis. ān. Gen⁹ gētē patriā fugit et honores vt salutis quereret fruges meliores. p. Dñe i vtute. ān. Sctm̄ virū gignit ibernia educauit illū albania cuius corp⁹ in reuerēcia turonēsis tenet eccl'ia cui⁹ pces et patrocinia nos pducāt ad celi gaudia. ps. Domini est terra. V⁹. Iustus vt palma flo. Secūdum matheū. xxv. cpl'o

In illo tpe: hō qdā pegre pficiscēs vocauit seruos suos et tradidit illis bōa sua Et. r. Omel'. haymo. epi. l'vii

Notādū aūt q et is q de quinque talētis decē: et is q de duobis qtuor reportauit equali voce collaudāt cū vtrique a dño dr/ euge serue bone et fidelis q ē bene gaude et qualiter seruus cū dño gaudeat

declarat cū subinfertur quia super pauca fuisti fidelis sup multa te constituaȝ cui recte subiungit intra in gaudium dn̄i tui: qꝛ cū tantis ⁊ ꝓ tantis mercedē accipiet quātos bene viuendo et bene docēdo lucratꝰ est. Tu. ℞. Uite sancte facto curriculo: sāctū corpus dat sarcophago: ī martini sancti cenobio. ℣. Turonensis ipsū continuo veneratur sēp obsequio In martini

In quibus ūbis intelligimus ꝙ illi maiorē mercedem sunt a dn̄o in eterna vita recepturi qui bene viuēdo ad aliorū erudicionē vel doctrinam spūaliter īuigilāt ꝙ alibi dn̄s aperciꝰ declarat cū dicētibus apl̄is Dn̄e ad nos dicis hanc parabolā an non Et ad oēs respondit. Quis putas est fidelis seruus ⁊ prudens quē cōstituit dn̄s sup familiā suam vt det illis cibū ī tempore Beatꝰ ille seruꝰ quē cū venerit dn̄s eius inuenerit sic facientē. Amen amē dico vobis qm̄ sup oīa bona sua cōstituet eum. Tu. ℞. Eiꝰ tūbam frequētant lāguidi: vbi tactu sancti sarcophagi: sanitati sunt sepe redditi. ℣. Ceci claudi morbosi ceteri: illuȝ prece poscentes hūili. Sanitati. l. ix.

Qui enī sup oīa bona constituitur duplicem mercedē accipiet non solū qꝛ sancte vixit sed eciā quia digne docuit Unde daniel cuȝ de resurrectione mortuorum loqueretur vt ostenderet magistros spirituales sup omīa bona cōstituēdos ait. Qui autem docti fuerunt fulgebunt quasi splendor firmamēti et qui ad iusticiā erudiunt multos quasi stelle ī ꝑpetuas eternitates: quā desiderabilē vocem et ineffabile gaudiū audire desiderans beatissimus pater noster mauricius cuiꝰ hodie festiuitatē celebremus: talentū sibi creditū bene docendo et bene viuēdo studuit erogare vt geminatum illud dn̄o reportaret nō tm̄ monēdo pios sed eciā cōprimendo reprobos Et ideo quia iuxta scripture vocē gaudiū patris est filius sapiens tanta eiꝰ excrescūt merita gaudiorū quāta incrementa ꝑficiūt spiritualiū filiorū Unde necesse ē vt vnusq̄sq₃ nr̄m fratres charissimi huiꝰ beatissimi patris nostri vestigia sequētes talētum qd̄ a dn̄o accipiemꝰ nō ī terra abscōdamꝰ: sed cū magno desiderio erogare studeamus vt geminatū dn̄o referamus. Tu. ℞. Pie presul prauos purifica: purga mentes:

pelle piacula: atq corda tuorum visita et ad laudes excelsi subleua. V. Pia prece tu nobis impetra post decessum celi solacia. Atq. Gloria patri Te deũ. V. Ora pro nobis. R. Ut digni. In laudib9 ãn Nullũ dedit ocio tempus vel orabat: semp vel colloquiis diuinis vacabat. ps. Dñs regnauit. ãn. Fixo piscis guttu re dron osse vexat sed ad sancti subito preces liberatur. p. Jubilate. ãn. Ubi flumen p̃sulis instar intrat mare: baculi mauricius cepit habitare. ps. Deus de9. ãn. Romam petit pontifex vbi cõsecrat9: est itaq maurici9 a papa vocatus. ps. Bñdicite. ãn. Sẽp euangelii verba reducebat: ad mentẽ sed sepius illa pferebat. ps. Laudate. Cp. Ecce sacerdos. Hymnus.

O Celi syd9 lucide: maurici sanctissime: tue ɔfer ecclesie: diuina dona grẽ. Ut deo grates referat: tibiq laudes conferat: supremo preces porrigat: vt nos in pace protegat Tu solamẽ moriencium: tu consolator flenciũ: foue vota precãciũ: pestẽq pelle menciũ Tu preces nostras suscipe: et nos pat piissime: a trina morte protege: mundi carnis et sathane. Prestet hoc nobis celit9: pater ɔcedat fili9: et ãnuat paraclit9: trinus et vnus dñs Amen. V9. Justus germinabit. ãn. Nos a cũctis iniquitatibus sp seruet sanctus mauricius atqz purget: suisq precibus nos coniungat supnis ciuib9. ps. Bñdict9. oro. vt s ad vesp. Memo. de sãcto martino. Ad pmã ãn. Nullũ dedit. ps. Quicũq. ãn. Gracias Ad. iii. ãn. Fixo piscis. cp. Ecce sacerdos. Ad. vi. ãn. Ubi flumen. cpz. Benedictionem. Ad nonã ãn. Semper euãgelii cpz. Cognouit. sz cũ Riis de cõi vnius confesso. et ponti. Ad scdas vespe. ãn. Nullũ dedit. cpm. Ecce sacerdos. R. Pie presul. hymn9. O celi sydus. V9. Justus ger. ãn. Jesu christi confessor humilis pie nobis succurrens miser; fac excelsis in tuis meritis simus tuti expulsis viciis in aduentu futuri iudicis. psal. Magnificat. oracio. vts. Memoria de sancto bricio episcopo et confesso. cum pleno seruicio in crastino. Et festa sancti leuini episcopi et marty. et medane virginis non mar que ĩ die scti macharii ɔtigũt differant. Et eciã festum scti diuinici quod ĩ die sancti bricii accidit differtur. Memoria de sancto martino vts.

¶ Sctī leuini epī et mr. ī op pido gandaue mltū colit. or

Deus qui beatū leuinū gl'iosū martyrē piūqꝫ pōtificem tuū euāgelice predi catiōis et miraculoꝝ ṽtutib9 illustrasti tribue quesum9: vt quem patronuꝫ habemus in terris apud tuam clemēciam pium intercessorem sēciamus in celis. Per dñm. Lctō pma.

Leuinū naciōe scotū ex duce magnanimo theagino et venerabili matrona alganna natū didiscim9 qui a btō augustino angloꝝ epō vnda baptismatis lotus extiterit: hic cū iā nouē annoꝝ nō excederet etatem ppetuis meritoꝝ preconād9 virtutib9 sūmi regis signifer bellicosus contra seuissimū hui9 mūdi tyrānū et ei9 letiferos astus triūphaliter bellatur9 talibus gl'ificari mirificis mūdo orsus est insigniis. Sācto die pētechostes cū p̄fat9 dux theaginus cū venerādo puero optimatū suoꝝ circūfultus comitatu ad monasteriū ab eo edificatum ad honorem sācte marie virginis dei genitricis dīnis refici laudib9 cupiēs ac muniri sacramentis pcederet Ecce īcole loci illi9 attraxere duos hoīes cathenis ferreis colligatos quos miserabiliter dementauerat serpens antiquus/ et humano consorcio frustrauerat. Quoꝝ eciā vn9 viruꝫ et duas mulieres interemit. Alter quoqꝫ vxorē ipsius/ et duos filios ī sua demēcia in mortem pstrauit. lc. ii.

Quos venerabilis puer leuinus cernēs ait genitori suo et ei9 comitatui. Una mecū carissimi queso oīpotentis dei clemēciā flagitate. Quaten9 nostris orōnibus pro huius negocii qualitate gl'ie sue respect9 aperiat. Expāsis itaqꝫ manibus pariterqꝫ surrectis in celū luminibus orauit dicens. Deus pater immortale presidiū tibi fideliter supplicācium exorabilis miserator tuis adesto famulis et pio pectore nostris annue votis et efflorеat tue bñdictionis gracia super hanc fabricam pprii plasmatis tam dire ībecillitatis grauedine obsqualentē vt clarificetur nomen tuum in ea vt tāte tue clemencie fauor remoretur in secula. Et mox oībus conclamantibus Amē. Uenerabilis puer scilicet leuinus: superne pietatis signifer processit impauidus ac imponens manus suas super amborum capita dixit.
In nomīe patris et filii et spiritus sancti cuncta dyabolici

fantasmatis incursio a vobis eradicetur: et mundemini in vas purissimum sancte fidei et efficiamini regnum spirit9 sancti. Tu aut. Lectio. iii.

Tunc cunctis intuētibus fumus teterrimus atro cruore permixtus ex ore et narib9 eorum ebulliuit interimqꝫ furuarum nigerrima cōglomeracio muscarum effumauit/ et stridenti confusoqꝫ sonitu in aere euolando disparuit. Quos mundatos celestis medicus signaculo sancte crucis muniuit et in sancta confessione confirmauit. Qui sidencіori animo perspicaciores effecti suis omnibus renūciauerunt pueriqꝫ beati leuini adherere vestigiis ceperūt Et reliquū vite sue temp9 in sancta conuersacione secum perdurerunt. Quorum vnus vocabatur helymas ali9 symphronius qui in fide sācte trinitatis pii magistri exemplo experiuntur apud nos deo digni et eximii confessores haberi. Tu autem. Lectio. iiii.

Quedam materfamilias saliua nomine nutrix venerabilis pueri leuini ex assidua sua īfirmitate p multos dies ad fatalem iam properauerat horam que pondere mortis aggrauari ceperat et iam quasi ignota facie ei9 exhaustis genis nimiaqꝫ pallitudine opprimebatur ac subrigidis luminibus imbecilliter circunstantes intuebatur. Nullū tamen agnoscēs quoniam obnubilacio extremi visus impediunt eam. Unde ineluctabili merencia non solū modo ciuium familiaris concio atqꝫ cōtectalis deuota cōtubernalitas contristabātur Uerum et ipse gloriosus prefatus dux et eius palatinalis veneranda sublimitas tāto dolori effectuali cordis cōtricione tenerrime compaciebantur. Que iam cum in ruinam mortis vergi videretur et prorsus conclamata desperaretur interim accersitus venit sanctus leuinus puer properus gloriosus virtutibus magnificādus inter medios merencium cetus superne illustracionis lumine fretus. Ad grabatum properabat dilecte nutricis iam mori incipiētis: et vbi humana intelligebat sopire solacia pia sollicitudine satagebat adhibere solacia celestia facto signo sācte crucis de morte ad vitam resuscitauit. Tu autem dñe.

(Lectio quinta

Quidam paterfamilias scotigena adyas nomine paraliticus pariter

et lepr⁹ oīmqꝫ mēbrorꝫ suorꝫ vsu destitut⁹: sicut ꝑmortu⁹ existēs ꝑ nouē ānos infirma batur/ vt nec liguā ad loquē dū mouere nec manus ad os porrigere: neqꝫ pedes ad se tra here posset: sed tot⁹ in grabato rigidus iacebat: ⁊ nichil vi tale in se nec mobile ꝑter ocu los habebat. Quorꝫ nutib⁹ si bi necessaria prestari vir īnue bat. Cū aūt egregius presul leuinus/ hui⁹ rei gr̄a glificā dus: ouilia ouiū suarum eis eterne vite pabula āministrā do pageret casu itineris sui domū illius languidi intrauit diuina ṽtute ab oī īfirmi tate curauit. Tu aūt. Lcō. vi

Cū quadā die per litus ma ris deābularet: ecce q̇dā nau te valida tēpestate peruasi ce perūt vehemēter piclitari/ et cū oīb⁹ mercimoniis suis pes sūdari. Quib⁹ vidēs vir dei extrema mala īminere cōsueto fretus spūs scī feruore tu to calle sup mare gradiēs vs qꝫ ad eos festinus peruenit si gnūqꝫ scē crucis eis ꝑtēdit et ait: habete fiduciā ī dn̄o fratres: qꝛ nō dispicit in se fideliter cōfidentes. Hiis et aliis q̄ pluribus per eūdem dei virū gestis pridie ydus nouem bris ꝑ christo capitalē subiit sētēciam hiis verbis quieuit illa tempestas et facta est trā quillitas. Tu. Cetera omīa de cōi vni⁹ martyr. ⁊ pōtificis

Scē medane ṽgīs nō mr.

Omīps sēpiterne de⁹ (orꝫ qui in te sperātes nō fal lis beate virgīs tue medane piis nos precamur ꝯmēdare precibus vt ipsi⁹ ꝑ te oculorꝫ amissio sit nobis cōtra dyaboli insidias inexpugnabilis defēsio. p. Ad mat. ix. lc. fiāt.

Medana virgo dei (lc. i. castissima ex ybernia o riūda sola cū castitatē perpe tuā deo inuiolabiliter seruā dā voueret sed cū eiusdē virginis fama ꝑ totas ybernie fi nes diuulgaret ei⁹ ꝑpter pul chritudinē ⁊ ṽtutes eximias miles q̇dā illi⁹ ꝓuīcie nobilis eā ceco diligebat amore. lc. ii.

At ne ī eodē quōlibet corrū peret nocte quadā acceptis tā tūmodo duabus ācillis naui cula preparata in scociā ꝑue nit et ad ꝑtes galuidie supio res que ryndis dicūtur arri puit vbi paupculā laborādo egit vitā. Audito inq̄ ꝑ militē q̄ ei⁹ fugiēdo amorē pa ternas relinqueret lares dya bolico instigatū spū alia pre parata nauicula eā insequitur et ad locum prenotatum transuehitur. Tu aūt. lc. iii.

Beata itaqꝫ medana vidēs

militē se appropinquare ad= modū perterrita seipam cuz ācillis in vicinū mare sup la= pidē collocauit deū exorādo quatenus eā de manib9 illi9 militis deliberaret verū diui na virtute lapis ille ocius na uiculā p trigīta miliaria ad terram que farnes dicit vbi nūc sācte reliquie virginis re quiescunt transfretauit. l.iiii

M iles aūt hacten9 in tyran nide pseuerās eā amplio2i in sequebat conatu hincinde in solitudine trāscurrēdo ī sua demēcia domū in qua beata virgo cū suis ancillis latuit ptrāsiuit sicq3 vagādo nichil inuenit. Sz ad galli vocē do mus eidē reuelata est sed btā vgo militē sibi adherere sen= ciēs eminētē ascēdebat arbo rē ī qua eū ita alloquita ē. l v

Q uid ei ī me vides qd tuā ī me exagitat libidinē. At ille facies & ocli/ at illa oclos eru endo tyrāno ꝯtulit & faciē sā guīe effuso postea lauās Mi les tādē penitēcia duct9 abiit ipsaq3 de arbore descēdēs cū aquā vnde faciē lauaret non haberet fōs illico ad arboris radicē de terre visceribus sca turisauit. Tu aūt. Lctō. vi.

L otaq3 facie a dño putatur ꝙ gallus in eo loco in quo ip sa p vocē eiusdē reuelata fue rat in futurū vocē nūq3 emit tere poterit qd in pñs seruat Tādē vitā ī sctitate & paup= tate trāsigēs sub sctissimo et btīssimo pr̄e niniano ātistite pdie kalēdar nouēbriū aīaz a corpe dño iubēte separi per misit. Sed fidelis ppls. in pre sens gl'iosū dicte virginis de mūdo exitū in scda octauar sācti martini festiuitate cele= brari solēt vbi p eādē indies crebra fiūt miracula Tu aūt

Cetera oīa de ꝯi vni9 vgi. non marty ¶ Scti bricii epi & ꝯf. Ad veš psal. feriales ān. Iu stū de. Capz. Ecce sacerdos mag. Rm Miles xpi. hym. et cetera de cōi vni9 ꝯfessoris et pōtificis cū hac orone. or

C Onserua q̄s dñe popu lū tuū intercessione btī bricii cōfessoris tui atq3 pōti ficis in tuo amore cōfisum vt mereamur ipso intercedē te consortes fieri celestium gaudiorum. Per dominum. Memoria de sancto martino Ad matuti. ix. lectiōes fiant. Tres prime lectio. de proprie tate sancti bricii cum. V. et. R de primo noctur. cōis historie vnius cōfessoris et pōtifi. l. i

B Ricius cum esset prime ue etatis/ beato marti= no multas ferebat insidias. Unde cuidam infirmo san

ctum martinum querenti ait Si delirū illum queris: ecce celum solito sicut amens respicit. Quod cū postea se dixisse negasset: ait ei martinus Obtinui apud deum vt post me episcop⁹ fias: sed scias te in episcopatu multa aduersa passurū. Brictius hoc audiēs deridebat eū. Multaqꝫ oppro bria martin⁹ passus est ab eo Sed nō mouebat: sepe illud commemorās. Si xp̄s iudā passus est: cur ego nō paciar brictiū. Tu autem. Lectio. ii.

IGitur post decessū beati martini adept⁹ brictius episcopatū oracioni vacabat Quia ꝙuis superbus esset et vanus: cast⁹ tamē erat. Tricesimo aūt ordinacionis sue anno: mulier ad quā cubicularii vestimenta abluēda portabāt cōcepit ⁊ peperit: ⁊ omne crimen populus turonoꝝ super episcopum referūt: volentes eū lapidare: ille viriliter hoc negans: afferte michi inquit infātem. Oblatoqꝫ triginta dies ab ortu habēte ait Adiuro te per christū: si ego te generaui corā cūctis edicas q̄ ait nō es tu pater me⁹. l. iii

CUmqꝫ popul⁹ hoc magicis artib⁹ ascriberet: brictius prunas ardētes ī birro suo vsqꝫ ad sepulchrum beati martini portauit. Quib⁹ proiectis vestis inusta apparuit: et ait: Sicut hoc vestimentum ab igne est illesū: sic corpus meū a tactu mulieris est impollutū Populis vero non credentib⁹ multis affectus iniuriis ab episcopatu deiicitur: romam petens ⁊ pape cūcta referens. Septimo igitur āno cū auctoritate pape in sede sua turonis recept⁹ est: post septem annos in domīo quieuit. Tres medie lec. de sancto martino cū V. Iustum deduxit. Lcō. iiii

ACcidit autē dum beat⁹ martin⁹ iter ageret vt cuiusdam gētilis corpus q̄d ad se pulchrū ferebatur obuiū haberet. Qui cum videret lintheamīa corpori supiecta vēto volitari: prophanos sacrificiorū rit⁹ agi credidit. Eleuatoqꝫ crucis signo iussit plebem stare: onusqꝫ deponere Cuius mandatum plebs preterire non poterat: donec cognita veritate dedit eis abeūdi et tollendi corporis potestatem. Tu autem. R. et V. secūdum ordinem nocturno

ITem dū in vico quodam templū antiquum diruisset et arborē pinuz phano proximam vellet excidere: obstitit ei loci anti- Lcō. v.

stes cum turba gẽtilium qui dixit eam succidi non debere: quia demoni erat dedicata. Tũc ait ei vn⁹. Nos eam succidemus tu ruentẽ accipe: et si tecũ est de⁹ tuus euades. Ipo autem hoc promittẽte: succidunt ipsi leti. Martinus vero eo loco ligatus erat: quo arborem casuram nemo dubitabat. Quam iam super se ruentem signo crucis opposito diuersam in partem ruere fecit: que omnes circunstantes pene prostrauit: quo viso omnes baptizati sunt. l. vi.

Cum ĩ vico quodã phano antiquo ignem immisisset: agente vento in proximam domum flammarum globi ferebantur. Quod videns martinus: tectum ascendens flammis se opposuit. Cuius virtute cõtra vim vẽti reuersus ignis tecta innocua non ledebat. Tu autem. Tres vltime lectiones de exposicione euangelii Homo quidam nobilis. V⁹. Ora pro nobis In laudibus ãn.

Post excessum beatissimi martini episcopi beat⁹ brictĩ⁹ cathedrã episcopalẽ suscepit ps. Dominus regnauit. ãn. Tricesimo ordinacionis sue anno oritur contra eũ lamẽtabile crimẽ: nã quedã mulier que cubiculariis vestimenta abluebat concepit et peperit et omne crimẽ epo obiiciunt. ps. Iubilate. ã. Illo quoqz negante: iussit afferri sibi infantẽ: cũqz fuisset oblatus triginta ab ortu habẽs dies ait ad eũ bricti⁹: adiuro te per deũ viuũ vt si ego te genera ui coram cunctis edicas. psal Deus deus. ãn. Respondens autem infãs coram omni populo btõ viro dixit: non es tu inquit pater meus ps. Benedicite. ãn. Sanct⁹ bricti⁹ satisfaciens populo prunas ardẽtes ab vrbe in birro suo deferens et ante sepulchrũ beati martini coram populo proiiciens vestimẽtũ suum inustũ apparuit. ps. Laudate. capm Ecce sacerdos. hy⁹. Iesu redemptor. V. Iustus germia. ãn. Populis autem nõ credẽtibus et ab episcopatu eũ proiicientibus romã peciit flens et eiulãs atqz dicens merito hec pacior qz peccaui ĩ sctm̃ dei ps. Benedictus. Oro. Cõserua quesumus do. Memo. de sctõ martino. Ad. i. ãn. Post excessũ. ps. De⁹ ĩ noĩe. Ad iii. ãn. Tricesimo. p. Legẽ pone Cpm. Ecce sacerdos. R. et. V de cõmuni vnius cõfessoris et põti. ad oẽs hor. dicunt: sicut et capitu. Ad sextaz. ãn. Illo

quoq. ps. Defecit. cp. Bndictionē. Ad. ix. ān. Sctūs bricius. ps. Mirabilia. cpz. Cognouit eū. ¶ Scti deuinici

Adesto dñe p= ɔfes. Oz
Acib⁹ nr̄is saluatoꝛ oīū deus et intercedēte pro nobis beato deuinico cōfessoꝛe tuo nostroꝝ criminū solue reatum: vt gloꝛia perfrui valeamus sempiterna. Per dñz no

Ad matutinas. ix. lec. fiāt. l. i

Beatissimis patrib⁹ colūba et mauricio in scocia fidē xp̄i p̄dicātib⁹ deuinicus confessoꝛ chꝛisti ꝑspicuus vita ⁊ sāctitate clar⁹ floꝛuit homo quidem ꝓuecte ad modū etatis sanctis et religiosis iugiter dedit⁹ operib⁹ qui flagrās amoꝛe diuino inspiratus spiritusancto dixit ad sanctū mauriciū Uides o domine q maxim⁹ sit in hac ꝓuincia ppl'oꝝ numer⁹ cultui idoloꝝ mancipat⁹ ⁊ pauci verbi dei ministri. Tu. Le. ii

Seiūgamur ergo oꝛo si placet in opus ministerii eo q latū regnū Tu vero pictoꝝ gēti verbū dei annuncia Ego ad cathinoꝝ ꝓunciā ꝓficiscar et illis xp̄i fidem annūciare ī sistem Sanct⁹ mauricius dixit Nūc iteꝝ frater iūgemur et illi. Eciaz in celesti vita iūgemur perpetuo et ibi letabimur et gaudebimus cū chꝛisto Hoc autē tantū te depꝛecoꝛ in dño vt quia me moꝛs vicina pꝛestolatur cū moꝛtu⁹ fuero coꝛpus meū facias ad hec loca deferri ⁊ hic sepeliri.

Sancto autē annuenti l. iii abiit deuinicus ad cathinos verbū dei ibidē viriliter pꝛedicans et multos ad fidē xp̄i conuertens. Beatus vo mauricius totā pictoꝝ plustrās regionem pꝛedicando exhoꝛtando miracula et signa plurima faciendo Infinita eoꝝ multitudine fame fidei subiugauit: pꝛincipes eciam ⁊ duces ⁊ quosq nobiles terre xp̄o credere fecit Destructis ibiqz templis idoloꝝ et subuersis aris ecclesias construi iussit.

His ferme dieb⁹ cont (l. iiii git sanctissimū senem deuinicum cui⁹ mencionē fecimus longissima confestim senectute huic vite modū facere qui cū ꝑueniret ad extrema vocatis ad se quibusdā suoꝝ dixit Cū moꝛtu⁹ fuero tollite coꝛpus meū et poꝛtate ad vnam ecclesiarum sancti mauricii ⁊ dicite ei vt memoꝛ pꝛomissionis sue de hoc qd ab eo recedens expetiui: hiis dictis spiritum emisit. Ac sui que iusserat explentes detulerūt illuz ad quandā basilicā q vicino

erat monasterio Tu aūt. l. v
Sequenti autē nocte cū beat9 mauricius peruigil in oracione duraret vidit angelos descendentes sup ecclesiā ī qua erat corp9 deuinici Dixit vo sanctus frīb9 Uenit ad nos hospes sūmus venite et visitemus eū et persoluam9 circa eum debitū hūanitatis officium: venientes autē ad ecclesiam non inuenerūt corp9 Transierūt enī portitores et ascenderūt in montē ibi paululū quiescere cupiētes quos sanct9 cū suis evestigio subsecutus reperit illos in loco qui dicitur crostā. Tu. l. vi.
Ibi ergo vir deuotus circa reliquias sācti senis excubās in psalmis/ precib9/ oracionibus et vigiliis assiduis indefessus manebat Quib9 expletis pduxerūt corp9 ad locū cui9 est vocabulū bāquhory deuynik ibiqꝫ sepulture honorifice tradiderūt cōstruentes basilicā in illi9 noīe q̄ vsqꝫ hodie banquhory deuynik senis appellat vbi illi9 sctī īter ueniētib9 merit3 plurima beneficia prestant infirmis largienti dño nr̄o iesu xp̄o cui ē honor in sempiterna secula. Amē. Tu. Qui colitur apud bāquhory devynik Ultīe lec. de expōne euāge. de quocūqꝫ confes. ¶ Sācti modani epī et cōfessoris q̇ apud philorth percelebris habetur. Oracio.
Omnipotēs sempiterne de9 festiuitatē hui9 diei propici9 intuere et ecclesiam tuā intercessione btī modani epī et confessoris tui cōtinua fac celebritate gaudere et omniū ī te credenciū vota pficias. Per. Mēo. de sctō martio ad ma. ix. lc. Tres. i. lc. de ɔī vni9 ɔfes. et pō. med. lc de sctō
Aliud q̄qꝫ tē (martio. lc. iiii plum in vico cui nomē lepro sum: antiquis erroribus demonibus dedicatū cum manu non potuit humana gentiliū vi repulsit. Post triduū angelico fultus auxilio vidētibus gentilibus penit9 subuertit. Quo viso multi gentiliū in xp̄m crediderunt Tu.
In pago eciā gētiliū sa- l. v cra subuertēs cuidam pagano eū gladio pcutere volēti collū nudū obtulit Sed impius retro cadens: suāqꝫ cognoscens īpietatē veniā postulauit a sancto Et cū alius percutere eū vellet: ferrū ei de manib9 excussū non com-
Puellā vo pa (paruit. lc. vi raliticā vir tenui spiritu viuētē oleo benedicto restituit sanitati nullusqꝫ egrotus ad eū fere accessit q̇ nō ɔtinuo sa

nitatē recepit. Tres vltie lec de sctō modano de cōi vnius confesso. et pōti. ¶ Scti machuti epi et ɔfes. ix. lc. fiāt Or

Omnipotēs sempiterne de⁹ ppli tui preces exaudi: vt ītercessione bti machuti confessoris tui atqȝ pōtificis: cuius hodie annuā festiuitatem recolim⁹ cum temporalib⁹ incrementis eterne psperitatis capiam⁹ augmētū Per do. Ad matu. Le. i.

Gloriosus cōfessor christi machuttus britānica psapia generosus: generosior sāctis extitit moribus. Qui cuȝ in puericia litteratorie traderetur discipline sub brādano eo tempore viro sanctitate et sciencia famosissimo: et superiores industria et inferiores se humilitate superabat. Nichil quippe voluptati consenciens creber in vigiliis: assiduus in oracionib⁹ et in ieiuniis precipuus psistebat. L. ii

Interea defuncto regionis illi⁹ epo audita machuti fama: populi vndiqȝ cōfluunt: machutū rapiūt: et licet inuitū: licet obnixe reclamantē licetqȝ sese ad hoc op⁹ indignū et inutilem dicentē: gunim castri tamen vrbis in qua pater ei⁹ comes fu

Hoc sit epm faciūt. l. iii igitur pōdus vt dictū est inuitus suscipiēs tn̄ honorē dicit esse cōtumeliam: et sublimitatem cathedre violenciam sibi factā. Accersitis itaqȝ paucis secretorū consciis nauim furti ascendit et ventis se pelago cōmittens: prout nutui diuino placeret nauigauit. Tres medie lectio. de sancto martio cū hoc V. Iustū deduxit dn̄s. et cū. iii. R. scdm ordi noc. hysto. scti martini. L. iiii

Multi sūt qui virtutes beati martini scripserunt: e quibus prim⁹ fuit sulpicius: qui martino adhuc viuente: librū vnū de miraculis eius: et duos post mortem scripsit quos dialogos voluit vocitari. Lectio. v.

In quibus nonnulla de virtutibus heremitarū anachoritarū ve idē paulin⁹ inseruit sed ī nullo inferiorē nostrum potuit reperire martinū. Paulin⁹ vo nolane vrbis eps in quiqȝ libris illa cōphēdit miracula q̄ post ei⁹ trāsitum demōstrant l. vi.

Ait eni paulin⁹ cū energumini per cācellos basilice aereo veherentur volatu et sepe ī puteū qui in ipsa habetur basilica īpulsu demonis iacta rent: inde extracti vidētibus pplis sani sūt reperti. Et tres

vltime lec. de proprietate sctī machuti legant sine expōne euangelii. Lectio. vii.

Beato igitur machuto mox dū in altū tēderet angelica legio occurrit: et quo tēdat que ve portum teneat et aquo suscipi debeat indicauit Monstrat enī eum fines gallicane britannie petere: et ad insulam in qua aarō vir angelice vite erat applicare: et cū eo aliquādiu habitare māda uit. Quibus incūctanter vt ī dicata sunt impletis letatur aaron de tanto hospite: machutus de amica societate: volat fama per vrbem: fit concursus populi nouū hominē visuri noua verba audituri.

Sed dū sermo p̄- l. viii. dicacionis protendit: ecce defunctus quidā ante ecclesiā deportat. Quem vir dei aspiciens: ad corpus accedēs orauit. Oraciōe finita: simul surgūt et sanct⁹ de puluere: et mortuus de morte Baptizatis igitur ciuibus: machutus velit nolit ibi eps̄ consecrat. Interea surrexit contra euz populus dicēs φ cōtra aucto ritatem mutauit sedē suam. Sed non mutauit sedē qr nō aurit cupiditatē: lugetq; britannia exulē quem sanctimo nia gaudet habere hospitem

Terra quoq; omni l. ix fertilitate priuata gēs fame oppressa clamat merito se perire: qr patronū sanctum nesciuit retinere: necessitate cōpulsi virū dei quidā eorum adeūt: miseriā exponūt: et vt eis misereat: gemitibus dep̄cantur Quo reuerso toti⁹ p speritatis ītegritas pplo reformatur Qui tandē triduo correptus febre in cilicio et ci nere recubās ī celū tot⁹ suspē sus deo spm̄ exalauit ¶ Sctē margarete regīe q̄ apud dun fermling sepissime a fidelib⁹ pegrinis visitat. Orō.

Deus q̄ aīe famule tue beatissime margarete regine eterne btītudinis p̄mia cōtulisti: cōcede pitici⁹ vt qui pec catorum nostrorū pōdere p̄mimur eius apud te precib⁹ adiuuemur. Per dn̄m. Meoria de sctō martino. Ad ma-

Sancta (tu. ix. l. fiant. l. i. margareta ex religioso antiq̄r vngarie regū et anglie scemate pcreata mor tn̄ elegācia et religiōis excellēcia p̄decessorib⁹ suis eminēter p̄ radiabat Que tādē disposicione diuina malcolmo regi scotor cōiugata vt vgītat; detrimētū elemosinar largicione recōpēsaret ī honore sctē trinitat; īsigne mōasteriū erexit

Igit ad vtutū apicē ɔscē (l. ii
dēs reprehensionē discretoꝝ
esuriēs oleū adulaciōis ger
minās aspernata est. Et qm̄
a ɔuictu formātur mores se-
cū cōuersāciū affectus circū-
cidit ense correpciōis. Cū er-
go in aliis erroꝝ sordes pur
gasset in se tēplū fūdans iusti
cie nō est fastu dignitatis ela
ta et cū de vite eterne verbis
cōdissereret crebris intus pul
sata suspiriis foris tota in la
chrimis effluebat. Tu. lc. iii.
Ab exteriori eni gestu satis
innotescebat quāto aīmi fer
uētis desiderio ad celestia an
helabat p̄ oībus pene morta
libus orōni deuocioni & ieiu
nioꝝ ꝑcimonie et elemosinis
inuigilabat. In eccl'ia quidē
nichil vnq̄ seculare cōmemo
rās sed orādo lachrimans et
lachrimando orans se nichil
aliud inter honoris mūdani
varietates q̄ cinerem iudica
uit & puluerē p̄cū aūt īstāciā
& rigorē abstinēcie mīa ɔdiuit
Med' l de oc. s. martini. l. iiii.
Tetradius quidā cōsularis
habens seruū demoniacū ad
quē nullus ausus fuit accide
re/ rogauit martinum ad do
mū suā in qua erat demonia
cus descendere/ qui dixit. Si
seruū videro liberatū xp̄ia-
nus ero. Quo ꝑmisso marti-
nus seruū liberauit: & tetra-
dium in christum credētem
postea baptizauit. Tu. lc. v.
Cū martinꝰ domū cuiusdā
ingrederetur in limine resti
tit vidēs in atrio demonem.
Qui eius iussu egressus de fa
milia quēdā arripuit qui dē
tibus obuios quosq̄ lania-
re cepit. Populo in fugā ver
so: martinꝰ in eiꝰ os digitos
intulit dicēs Si potes hos
deuora quo nō valēte: cū per
os demō exire nō posset fluxu
vētris eiectus est. Tu. Lcō vi
Dū portā ciuitatis parisiꝰ
martinus ingrederet leprosū
deformē osculādo & bn̄dicen
do: a sua mūdauit lepra/ sed
et fymbria vestimēti eiꝰ vel fi
la cilicii multos sanare mor
bos sepe compertum est l. vii
Nec illud sub silēcio p̄tereū
dū est de huiꝰ codice gl'iose re
gine textū quatuor euāgelio
rū cōtinēte qui in rapidi gur
gitis alueū ignorāte baiulo
delapsus/ & diu q̄sitꝰ ī mediis
fluctibꝰ patefactꝰ solito cādi-
dior īuētꝰ et illesus est. l. viii
Nam toto tp̄e vite sue vigī
ti quatuor paupes sēp secum
habebat vbicūq̄ locoꝝ eorū
quos cibis & vestibꝰ reficiebat
preter alios trecētos & vltra
quos quotidie ipsa cum rege
manibus ꝓpriis ministrādo

cibauit. Inter cetera caritatis opa iugo seruitutis oneratos redemit et incarceratos pce vel pcio liberauit. l. ix

Tandē ad maturā etatē deducta horā exitus sui et multa de regni statu futura spū sctō preuēta predixit: sicqȝ gloriosa morte resoluta spm̄ deo reddidit. Corpusqȝ ei9 ī eccl'ia de dūfermlyn quā pri9 ipa fūdauerat honorifice locatū ē.

Ceta oīa de ɔī vni9 matrone

Sctī aniani epī et ɔf. ix. lc.

Deus qui nos btī (Or. aniani confessoris tui atqȝ pōtificis natalicia gl'iosa celebrare ɔcedis: tribue q̄s ei9 nos sēp et bñficiis pueniri et orōnibus adiuuari. Per.

Memoria de sancto hugone cū mediis lc. eiusdē. Oracio.

Deus qui beatū hugonē confessorē tuū atqȝ pōtificē eminēcia meritoꝝ et claritate signoꝝ excellēter ornasti/ cōcede ppici9: vt ei9 erēpla nos puocēt et vtutes illustrēt. p. Mēoria tm̄ de sctō martino. Ad mat. ix. l. Lcō. i.

In illo tpe cū hunoꝝ exercit9 a ptib9 orietalib9 ad depopulādā oēm puinciā exisset et cū sceleris eoꝝ aduersus galliā dira pcella detonaret btūs anian9 eps aurelianēsis ciuitatis vt bon9 pastor ouium amore tenebatur Qui celestis tramitis tenens ingressū atqȝ p oīpotentis infusionē paracliti: q̄ deuenire deberēt pscius dinū nutū exorās/ suo ouili petit suffragiū q̇ sibi credētib9 oīa pstat. lc. ii

Cū btūs euurcius antistes eccl'iam aurelianēsē a pauimētis ī magnā eccl'ie fabricā cōstruxisset: visū est huic sctō aniano ei9 post multos successori p tāte fabrice decore tectis depositis fabricā ipam altius sublimare. Quo īcepto ellio vo q̇dā q̇ reliq̇s artificibus preerat dū p tegmē curreret pede lapso ita corruit vt nullo mō potuit resopire l. iii

Sctūs anian9 hoc vidēs: festināter eo currit: et vbi vidit eū vsqȝ ad mortis crudelitatē deductū/ īposito signo crucis ori ei9 et corpori suo/ apprehēdit manū eius Qui statim oīno sanus surgēs locum de quo cecidit iterato cōscēdit. Postea sanctus anian9 multis virtutibus clarus in dño obdormiuit. Tu autē. lc. iiii.

Sancte recordacionis hugo quondam lincolniensis eppscopus de remotis finibus in partibus burgōdie non procul ab alpibus extitit oriundus/ nobilitate generis satis clarus et originem ducens a

parentibus ordīs militaris. Qui ab ānis teneris lrīs ad dictus cū decennium attigisset monasterio tradit⁹ est disciplinis regularibus imbuē dus. Factus vero canonicus regularis: cum quindecim esset annorum officium priora tus cuiusdam celle suscepit: que sub eius regimine tam in temporalibus q̄ in spirituali bus floruit elegāter. Tu. l v

Domare cum voluisset amplius carnem suam: ad ordinem cartusiensium domino disponente transiuit/ vbi cū extraneis se benignum et affa bilem exhiberet: post modicū tempus domus curator est ef fectus. Interea rex anglie hē ricus domum cartusiēsis ordinis cōstruxit in anglia: ad cuius regimen vir precib⁹ regiis multiplicatis assumpt⁹ est curator memoratus. Qui sāctitatem priorem nouis me ritis amplians regis graciā obtinuit: ita vt ad ecclesie lin colnie regimen quā idem rex in manu sua diu tenuerat: re ge procurante per electionem canonicam vocaretur. lc. vi.

Presētata igitur sibi electio ne: ait se pontificalis officii dignitatem non suscipere: nisi prioris cartusie assensu⁹ perueniret. Quo obtento cum sibi de vnanimi consensu capi tuli lincolnie prestaret: tunc primo consenciens epyscop⁹ consecratur. Nocte vero sequenti audiuit vocem dicentem sibi. Egressus es in salutem populi tui et in salutem cum christo tuo. Potestatis autem secularis in ecclesiam seuientis impetus adeo constanter elidere consueuit vt et rerum et corporis sui periculum cōtennere videretur: vnde et ecclesiam a seruitute liberauit: et iura amissa plurima recuperauit. Tu autem.

Tres vltime lect. de cōi vni⁹ cōfessoris et pōtificis mēoria de scō hugone et scō martino

¶ Sancti fergusiani epyscopi et confessoris patroni insignis de glammis. Oracio

Omnipotens sempiterne de⁹ fac nos meritis sancti fergusiani confessoris tui atq pontificis per graciā tuam in fide stabiles esse et in opere efficaces vt per fidem rectam ad vitam te miserante perueniamus eternā. Per d.

Memoria de sancto martino cum hac. ān. O martine. V⁹. Amauit eū domin⁹. Oracio.

Concede quesumus omnipotens deus: vt beati martini confessoris tui atq pontificis frequentata so-

lennitas ad perpetuā popu-
lo tuo pficiat salutem/ ⁊ quē
sepius veneramur in terris:
semper habeamus patronū
in celis. Per eūdem dominū.
Ad matu. ix. lectio. fiant tres
med lec de oct sctī martini. l. i

Fergusianus postꝗ̄ in
ybernia dignitate epy
scopali p multos ānos frue-
retur parata classe paucis se
cū assūptis presbyteris ⁊ cle
ricis viris deo deditis ad p-
tes scocie occidentales et ad
confines de strogeth appli-
cuit vbi cū eisdem solitariam
admodū ducebat vitam vi-
dēsqꝫ terram qꝫ esset bona ad
inhabitandū statim humerū
suum et manus ad operādū
imposuit et triū ecclesiarum
iecit fūdamenta. Tu. Lctō. ii

Constructisqꝫ trib9 ecclesiis
apparatibus quibus potuit
et ministris eisdem impositis
vlterius dei verbū in scocia
predicaturus clam recessit et
cathaniam peciit vbi moram
aliquādiu faciēs nō tantum
verborꝫ cōsonācia verū eciā
virtutū flagrācia barbaros
nichilomin9 animos ad al-
ueolū fidei suauiter attraxit
et psuasit. Atqꝫ rursū illis re
lictis de cathania ad bucha-
niā ī loco que nūc lungley a
vulgo dicit vbi eciā basilicā
de nouo edificauerat q̄ vsqꝫ
in hodiernū diē ī ipsi9 vtī vi
ri honore dedicata extitit. l. iii

Denuo spū sctō duce ad lo-
cū qui glāmis dicit prexit ibi
qꝫ noua dño cenobia faciens
tabernaculū deo iacob cōse-
crauit requiē peregrinaciōis
sue preeligēdo. Sic plen9 die
rū et annorꝫ beat9 fergusia-
nus in dicta noua mansione
quā dño dedicauerat diē mor
tis sue pnūciās caput paulu-
lū īclinās ī dño obdormiuit
Cui9 ossa tpis successu sicut
radix sctā diuina gr̄a nouas
emittēs palmites oībus esu
rientibus salutis fructū dño
operante offerebat. Lctō. iiii.

Miracla q̄ dñs nr̄ ies9 p btm̄
martinū ātistitē suū: ī corpe
positū opari dignat9 ē: q̄tidie
ad corroborādā fidē credēciū
cōfirmare dignat Jlle nūc ex
ornās vtutib9 ei9 tumulū q̄ ī
eo opat9 est cū eēt ī mūdo. Et
ille eciā pbet p eū bñficia xp̄ia
nis: q̄ tūc misit eū psulē gēti-
b9 pituris. R. Hic ē martin9

Nemo ergo de (elect9 dei. l. v
anteactis vtutib9 dubitet cū
pñciū signorꝫ cernit mūera di
spēsari: dū videt claudos eri
gi/ cecos illūiari: demones ef
fugari/ et alia queqꝫ morborꝫ
genera ipso medicante cura-
ri. R. Dum sacramenta. l. vi

Beatus igitur martin9 apud sabariã Pãnonie ortus: ad saluacionẽ gẽcium gallicarũ dño disponẽte dirigitur. Quas virtutib9 et signis illustrãs: ĩ vrbe turonica epãtus honorẽ ĩuit9: pplo cogente suscepit. In qua gloriosã agẽs vitã p quĩquẽniũ quinqꝫ bis insup geminatis mensib9 cũ decẽ dieb9 octogesimo etatis sue anno media nocte dñica quieuit ĩ pace R. O beatũ virũ martinũ antistitem Qui nec mori timuit: nec viuere recusauit. V. Beatus martin9 obitũ suũ longe ante pſciuit dixitqꝫ fratrib9 suis dissolucionẽ sui corpor ĩminere. Qui nec Gl'ia Qui Tres vltime lec. de sctõ ferSed crescẽ- (gustiano. l. vii. tib9 miraculis btĩ viri abbas quidã deuot9 ex scona epãli fũct9 auctoritate pciosas btĩ viri reliqas sũmo cũ honore de marmore leuauit Caputqꝫ eiusdẽ ad monasteriũ suũ de scona q̃ honorifice trãsferri fecit quo in loco deus ipse gloriosus ĩ sctĩs suis ĩcessant miracula opatur Nãqꝫ mulier qdã q̃ capitis tumorẽ paciebat meritis beati viri illi9 intercedentib9 pcib9 sanitati Quũ qdã (restituebat. l. viii eciã infirmi et languidi recuperande sanitatis grã dum vigilias noctis beati viri apd lungley celebrarẽt mirabilez lucis claritatẽ intuebãt. Sz et cunctis aspicientib9 reuerẽdũ pontificẽ senẽ vultu decorũ pontificalib9 gẽmis & auro compositis indutũ altari insistentẽ diuina celebrare videbant q̃ paululũ ab eorũ oculis euanuit ex quib9 gestis q̃plurimi ex huiusmodi visione letificati ab eor infirmitatib9 liberabant. Tu Lec. ix

Alia nempe vice orta ĩ mari tẽpestate seuissima nauicula quedã piscibus onusta ante portam fluctuans periculum minabat et ecce quidam baculũ quẽ sanct9 circũferre solebat arripiens inter vndas piiciebat. mira res. subito quasi in nictu oculi trãquillitate nauicula illa cũ hoĩb9 salua ad portũ pducit baculusqz sancti viri sub eadẽ incuruatus inueniebat Cetera de cõi vni9 ↄfes. et pontificis

¶ In festo pſentacionis btẽ marie. Ad vs. ã.

Hodns ortor redũdãs grã mũdum replẽs celi muneribus mater dei fecundans oĩa nos restaurãs supnis sedib9 florens ort9 mox ab ĩfãcia admirãdis fulsit V

tutibus. ps̄. Laudate pueri. ā Rore celestis grē in utero p̄fundit mater mīe vt stella splendens oritur. ps̄. Lauda te dn̄m om. gen. ān. Piis parentibus post vota īperata tē pli penetralibus est trima dicata. ps̄. Lauda aīa. ān. Tātilla puellula v̄tutis exēplū nulla freta gerula ascendit ī tēplū. p̄. Laud do. q. ā. Erudita puella regia cōtēplatur mēte celestia caritate flagrāt precordia. ps̄. Lauda hierusalem. cp̄z. Introduxit me ī cellam vinariā & ordinauit ī me charitatē fulcite me floribus stipate me malis q2 amore lā gueo. R̄. Recolam9 v̄ginis inclita ac miranda laudū p̄conia infantilis etatis merita Et virtutis grata primordia. V9. Radiat gracia ī puella Et sapiēcia fulget ī puula Et virtutis Hymn9

O Dei sapiencia/ attigens cuncta fortiter/ humana lapsus vicia/ subleuasti suauiter Sumpsisti formā hominis/ ī qua mortem susciperes/ ex aluo nascēs virginis/ ne cōsors culpe fieres. Replens matrē dulcedinis/ dono dum aluo clauditur/ sic plena bonis inclitis/ vt stella fulgens oritur Amoris dans indicia/ certatam efficaciter/ tota nostra p̄cordia/ ad te traxisti dulciter Eterni patris ordine/ in templo virgo conditur/ vbi mira dulcedine/ contemplando perfruitur. Oracioni dedita/ & diuinis obsequiis/ a mūdo prorsus abdita/ archanis vacat studiis O mira redundancia/ gracia data virgini/ qua cuncta sunt fragrancia/ et grata summo numini. Mens lingua/ caro/ spūs/ sens9/ affect9 actio/ electam monstrant celitus/ in matrē dei filio. Gloria tibi dn̄e/ qui nat9 es de virgine/ idem manens in numine/ patri cum sancto flamine Amē. V9. Diffusa. ān. Noue laudis adest festiuitas grata mūdo ac celi ciuib9 qua beate marie sāctitas templo data est a parentibus vt oliue pinguis suauitas vberius redundat fructibus. p̄. Magnificat (Oracio.

Deus qui vni geniti tui mox futurā matrem et virginem mariaz in templo trimaz hodierna die presentari voluisti et ab ipsa eundem tuum natū symeoni presētasti: largire supplicibus tuis vt qui presentacionem eiusdem matris sue veneramur in terris tibi mereamur ipsa patrocinante p̄sentari in celis. Per dominū Inuitatoriū. Uotis et voci-

bus laudātes dominum. In stemus laudib9 virginis vir ginum. p̄. Venite. In primo nocturno. ān. In templum dei gradibus terquinis erat aditus quos compositis gres sibus ascendit fulta celitus. p̄s. Domine domin9. ān. Nichil insolencie virgo preten debat nam lux sapiencie ī ip sa fulgebat. p̄s. Celi enarrāt. ān. Ex affectu supplici deo fa mulatur sed ex gestu simpli ci cernentes hortatur. p̄s. Do mini est terra. V9. Diffusa est gracia in labiis. Lctō prima.

Quae est ista puella ma ter et virgo semper ma ria que nunc mundo ostensa quindecim gradus ascendēs hodie in templo a parentib9 deo presentatur. Unde pro cessit quo ascendit et quante virtutis existat videam9. R. Mente sancta fuit et humilis splendens ornatu gracie vir go pia unde fit nobilis Thro nus dignus fit regis glorie V9. Thronus eburne9 cū au ro fulgido venter virgineus cum corde prouido. Thro nus dignus. Lectio secunda.

Quid autem putas qualis olim fuerit vel nunc sit ista persona que sanctis omnib9 spectanda proponitur et imi tanda. Hoc autem in primis astruere fas est q̄ ei9 aīa & caro et quam sibi elegit dei sapiē cia ab omni malicia & immū dicia fuerit purissima. R. O quam pulchrā q̄ sanctam de cuit matrē ēe que deū genuit āq̄ lacte uberū aluit. Strin xitq̄ ulnis manib9 tenuit. V9 Tanto regi fit tanta dome stica quem vestiuit humana tunica. Strinxit. Lectio. iii

Inter omnes itaq̄ sanctos huius beatissime virginis me moria eo frequencius agatur quo maiorem apud deū gra ciam creditur inuenisse que priusq̄ nasceretur diuinis est oraculis denunciata. R. Or do rectus seruatus noscitur dum maria in templo condi tur nam contemplans deo p fruitur. Sic ad alta mēs ei9 rapitur. V9. Cū in mente ver bi lux oritur digna verbi ma ter disponitur Sic. In secun do nocturno. ān. Omni vir tute predita totū dat ad hoc studium vt deo tota subdita deuotum det obsequium. p̄s. Eructauit. ān. Rex virtutum sibi mirabilem matrem fecit mitem ac humilem oī quoq̄ dote spectabilem. p̄s. De9 no ster. ān. Desponsata cor doci le ad angeli colloquium mi te prebet et humile prompta spondet obsequium. p̄s. Fū

damẽta. ℣. Specie tua. l. iiii

Qualis nãq fuit vita hui⁹ virginis marie expectantis in templo dicat ambrosi⁹. Sit nobis inquit tanq̄ in ymagine descripta virginitas vita sancte marie ex qua velut in speculo refulget species castitatis et forma virtutis. ℟. Eminenti celi dulcedine stãs in templo virgo reficit. Eiusquoq mẽs pulchritudĩe graciarũ ibi pficitur. ℣. Magna semper exercẽs opera graciora meret mũera. Eiusq̊q. l. v

Virgo erat mente et corpore corde humilis verbis grauis animo prudẽs loquendi parcior legendi studiosior intenta operi verecunda sermone nõ in incerto diuiciarũ sed in prece pauperũ spem reponẽs ℟. Alma virgo ppositũ nũq̄ nubendi statuit. Sẽper dei placitũ ĩ hoc voto supposuit ℣. Gratus virga ioseph flos emicat et hũc spõsũ virginis indicat. Semper d Lectio vi.

Quando ista vel nutu lesit parẽtes qñ discẽsit ppinquis qñ fastidiuit hũilẽ? Quando risit debilẽ. Qñ vitauit ĩopẽ Eos solũ solita cetus virorũ inuisere quos mĩa nõ erubesceret neq preteriret verecundia. ℟. Nuptã sic ex indicio sctĩspũs in colũbe mysterio gabriel missus celitus salutat magno gaudio. Que cõcepit diuinitus. ℣. In parentum manẽs hospicio inuenitur a dei nũcio. Que. In. iii. noc. ã. Flos in floris tempore ad locum floris mittitur sic de floris corpore gloriose concipitur. ps. Cantate. i. ãn. Jesus flos maria virgula verq tẽpus floris flos nazareth patria plena sunt decoris. psal. Dñs regnauit. ãn. Candens flos multiplicat virgule decorem conceptus glorificat marie pudorẽ. ps. Cãtate. ii. ℣. Adiuuabit. Euangelium

Liber generacionis. Reqre in natiuitate beate marie. ℟. Archa dei in qua reconditur dulce manna cibus etherius quo plebs dei sancta reficitur Est marie venter virgineus ℣. Thalamus regis glorie quo iungitur ecclesie. Est. ℟. Mirabile deus commercium cũ humano ĩiuit genere suũ nobis donãs fastigium. Nostra dignãs ĩfirma sumere. ℣. Nã vt nrm sanaret viciũ sic amoris dedit ĩdiciũ. Nra. ℟. Maria iesse ṽgula de qua ies⁹ flos orit Sps sctĩ regula manẽs in tẽplo dñi ℣. Ibi dĩno dogmate de divinis ĩstruit oĩ q̊q carismate grãr ĩbuit Sps sci. ℣. Sẽciãt õs tuã leuamẽ

Quicūqꝫ celebꝛant tuam sol.
In laudibus antipho.
Lauda felix eccl'ia alme matris īfāciā cui⁹ īmēsa gr̄a tibi parauit gl'iam. ān. In tē pli dei laribus virgo dedicata a supnis ciuib⁹ gaudet visitata. ān. Dīs ei⁹ actio in deū tēdebat toto vite spacio meritū augebat. ān. Quicq̄d egit penit⁹ est foꝛma ṽtutis ⁊ doctrina spūs ⁊ causa salutꝫ. ān Quātū facultas suppetit laudēt mētes pie nā oīs līgua deficit ī laude marie cp̄. Ab īicio
Ecce parētes virgīs: (y⁹. steriles naturaliter: hāc dono sūmi numinis: suscepe- rūt feliciter. Uotū soluētes filiā: ad tēplū trimā deferūt: deo placētē hostiā: ibi māsurā deserūt Infācie tā tenere: creuit virtus et gr̄a: in oī cōplens ope: creatoꝛis obsequia Regitur scī spūs: domestico dictamine: oīs ṽtutis penit⁹: dec⁹ splēdet in virgine. Gloria tibi dñe. ỽ⁹. Elegit eā de⁹ ān. Bñdict⁹ virginis fili⁹ replēs matrem mīe aduocatā dās hāc ꝓpicius ne sit quisq̄ expars venie. p̄s. Benedictus Ad hoꝛas āe de laud. Ad. iii. Capm̄. Ego quasi vitis. R. Diffusa. Ad. vi. Capm̄. Trāsite ad me. Ad. ix. Cap̄ꝫ Qui edūt me adhuc esuriēt et qui bibūt me adhuc siciēt et q̄ audit me nō cōfūdet. Ad vs̄. ān Lauda felix. p̄s. Dixit dn̄s Cū ceteris p̄. de dn̄ica. Cap̄ꝫ. Qui operātur in me nō peccabūt et qui elucidāt me vitā eternā habebunt. R. Maria iesse. Hy⁹. O dei sapiēcia. ỽ⁹. Diffusa. ān. Oliua fructifera mater pietatis fugās mūdi scelera stella claritatis per quā cūcta ꝓspera dantur nobis gratis nos tādē ī ethera trāsfer cū beatis. p̄s. Magt̄.

¶ Sctē cecilie virgi. et mr. Ad. i. ves̄ sup p̄s feriales. ān Triduanas a dño poposci inducias vt domū meā ecclesiā consecrarē. Cap̄. vni⁹ virgi. et marty. R. Cecilia me. hy⁹ Uirginis pꝛoles. ỽ⁹. Diffusa est gr̄a. ān. Uirgo gl'iosa semper euāgeliū xp̄i gerebat ī pectoꝛe suo: nō diebus neqꝫ noctib⁹ a colloquiis dīnis ⁊ orōne cessabat. p̄s. Mḡt. Oꝛacio
Deus q̄ nos annua beate cecilie ṽginis ⁊ martyꝛis tue solēnitate letificas da vt quā veneramur officio eciam pie conuersacionis sequamur exemplo. Per dñm.

Ad matutinas. Inuitato. Xp̄m venerantes. p̄s. Uenite Hymnus. Uirginis pꝛoles. In pꝛimo nocturno ātipho. Cecilia virgo almachiū exu-

perabat tyburtinū & valeria nuz ad coronas vocabat. ps. Dn̄s dn̄s noster. an. Expansis manibus orabat ad dn̄m vt eam eriperet de inimicis. ps. Celi enarrant. an. Cilicio cecilia membra domabat/ deum gemit⁹ exorabat. ps. Dn̄i est terra. V⁹. Diffusa. Lctō. i.

Beata cecilia virgo clarissima absconditū euāgelium christi sēper gerebat in pectore suo/ et non diebus neqȝ noctibus a colloquiis diuinis et orone cessabat hec valerianū habebat sponsū qui eciam in amorem ei⁹ purgēs aīmū diē constituit nupciar̄ Cantātibus igitur organis cecilia ī corde suo soli deo decantabat dicens. Fiat domine cor meum & corpus meum immaculatum vt non confūdar. Tu aūt dn̄e. R. Cantātib⁹ organis cecilia virgo in corde suo soli domīo decātabat dicēs. Fiat dn̄e cor meū & corp⁹ meū immaculatū vt non confundar. V⁹. Biduanis ac triduanis ieiuniis orans suam domino pudiciciam commendabat Fiat. l. ii.

Venit ergo nox in qua cuz suscepisset vnacum sponso suo cubilis secreta: ait ad eū. O amantissime iuuenis est secretum quod tibi confiteor. Angelum dei habeo amatorem/ qui nimio zelo custodit corpus meum. Hic eciam si senserit qꝫ tu me vel leuiter polluto amore cōtingas: statim circa te suum furorem exagitabit/ et amittes florem tue gratissime iuuentutis. Si autem cognouerit qꝫ me immaculato amore diligas: ita te quoqȝ diliget sicut & me Tu autem. R. Virgo gloriosa semper euangelium xp̄i gerebat in pectore. Et nō diebus neqȝ noctibus cessabat a colloquiis diuinis et oracione. V⁹. Cilicio cecilia membra domabat deum gemitibus exorabat. Et Lectio. iii

Valerianus igitur timore domini correptus dixit. Si vis vt credam sermonibus tuis: ostende michi ipsum angelum dei. Que ait. Si purgatus fueris poteris eum videre. Qui ait. Quis me purgabit vt videam angelum? Cui illa. Vade ad vrbanum epyscopum hic te purgabit: et induet te vestimentis nouis/ cū quib⁹ mox vt ingress⁹ fueris cubiculum meum videbis sanctū angelum eciam effectū amatorem tui et omnia que ab eo poposceris/ impetrabis. Tu autem domīe. R. Cecilia me misit ad vos

vt ostendatis michi scm̄ vr-banum Quia ad ipsuz habeo secreta q̄ perferā. V. Tūc valerianus perrexit et inuentis pauperib9 dixit cecilia me misit ad vos. Ut osten. Gloria. Quia. In. ii. noct. ān. Biduanis ac triduanis ieiuniis orans: suam dn̄o pudiciciā cō mendabat. ps̄. Eructauit. ān. Fiat dn̄e cor meū et corp9 meum immaculatū vt nō cōfūdar. ps̄. Deus nr̄ refu. ān Domine iesu xp̄e seminator casti consilii suscipe seminū fruct9 quos in cecilia seminasti. ps̄. Fundamēta. V9. Specie tua

Pergens ergo Lec. iiii. ad ep̄m valerian9 omnia verba cecilie dixit ei. Ep̄s gr̄as agens deo ipsū baptizauit: et in fide diligenter īstructū: remisit ad ceciliam. Ueniens ergo valerian9 īdutus candidis vestimētis ceciliam intra cubiculum orantē īuenit: et iuxta eam angelū stantem duas coronas ferentē in manibus suis: rosis et liliis albescentes: quarū vnam dedit cecilie: et alteram valeriano dicēs. Istas coronas mūdo corde et corpore seruate. Ualeriano quoqz dixit. Tibi deus concessit peticionem tuam. Qui ait. Peto vt saluetur frater meus. Angelus hoc audiens ait. Sicut te per familam suam ceciliā lucratus est domin9: ita per te quoqz tuum lucrabitur fratrem: et cum eo ad martyrii palmā attinges. R. Beata cecilia dixit tiburcio. Hodie te fateor meum esse cognatum. Qz amor dei te fecit esse contemtorem idolorū. V9. Sicut enī amor dei fratrem tuum michi cōiugem fecit ita te michi cognatum fecit. Quia. Le. v.

Cum igitur de fide sermocinarentur superuenit tyburcius frater valeriani et osculans caput sancte cecilie ait. Miror hoc tempore rosarum et liliorum odor vnde respiret? Cui valerianus ait. Hunc odorem me interpellante sentire meruisti vnde modo credens angelū videre poteris. Qui ait. Si potest fieri vt angelum dei videam: q̄ mora credendi? Cui cecilia. Hodie te fateor meuz esse cognatum: et sicut amor dei michi fratrem tuum coniugē fecit: ita te michi cognatum faciet cōtemptorem idolorū. R. Dn̄e iesu xp̄e pastor bone seminator casti consilii suscipe seminum fruct9 quos in cecilia semīasti Cecilia famula tua quasi apis tibi argumentosa deseruit. V. Nam

sponsum quem quasi leonez
ferocem accepit: ad te quasi
agnum mansuetissimū desti-
nauit. Cecilia. Lctō. vi

Tunc iussu cecilie vale-
rianus duxit eū ad vrbanum
Qui in domino gaudēs: bap
tizauit eū. Qui eciam postea
in fide tantū profecit vt an-
gelos sepe videret et eorū col
loquio multociēs frueretur:
et vt multa miracula deo fa
uente operaret. R. Cilicio ce
cilia membra domabat deuz
gemitib9 exorabat. Almachi
um exuperabat Tyburcium
et valerianū ad coronas vo
cabat. V Non dieb9 neq no
ctib9 cessabat a colloquiis di
uinis et oracione Almachiuz
Gloria patri. Tyburciū. In
tercio nocturno. ān Beata ce
cilia dixit ad tyburciū: hodie
te fateor meum esse cognatū
quia amor dei te fecit esse cō
temptorē idolor. ps Canta
te. i. ān. Credimus xpm filiū
dei verū esse qui sibi talē ele-
git famulam. ps. Dñs regna
uit exul. ān. Nos scientes san
ctum nomen dñi omnino ne
gare non possumus. psal. Cā
tate. ii. V9. Adiuuabit eam de
us. Lectio septima.

Cum igitur almachius
vrbis prefectus christianos
variis penis afflictos occide
re fecit. Tyburcius vero et va
lerianus corpora eorum sepe
lierunt. Unde tenti et diuer-
sis penis afflicti: in carcere re
cluduntur. Cūq aurora fi-
nem daret: venit ad eos ceci-
lia dicens. Eya milites chri-
sti abiicite opera tenebrarum
et induimini arma lucis Cū
ergo coram prefecto presenta
ti nō potuit eos cogere vt io
ui thura ponerēt gladio eos
animaduerti precepit. R. Ce-
ciliam intra cubiculum orā-
tem inuenit et iuxta eam stan
tem angelum dei. Quem vi-
dens valerianus nimio ter-
rore correptus est. V9. Ange
lus domini descendit de celo
et lumen refulsit in habitacu
lo. Quem videns. Lectio viii

His vero duobus fratri
bus per martyrii pal-
mam ad celum trāsmissis fit
inquisicio de eorum faculta-
tibus. Unde ceciliam tanq
valeriani coniugem teneri p
fes iussit. Quam cum sacrifi-
care nollet: iussit in domum
suam perduci: et ibidem flā-
mis balnearibus concrema-
ri. Quibus inclusa die inte-
gro et nocte: quasi in frigido
loco integra illibataq pmā-
sit. Tu autem domine. R. O
beata cecilia. Que duos fres
conuertisti almachiū iudicem

superasti vrbanū epm in vul tu āgelico demōstrasti. V. Be ata es virgo gloriosa & bndi ct9 sermo oris tui. Que. lc. ix. Quo audito iussit preses vt in eisdē balnearib9 decollare tur. Spiculator eā tercio per cuciēs: caput eius amputare nō potuit: sed seminecē eā re liquit: qr quartā pcussionem decollandus accipere nō de- buit. Per triduū aūt supui- uens puellas suas beato vr- bano cōmēdauit dicens. Ad hoc triduanas a dño poposci inducias vt istas puellas ti- bi cōmendarē et domū meaz ecclesie noīe consecrarē: & his dictis reddidit spiritū. Cui9 corpus vrban9 sepeliuit & do mū suā ecclesiā cōsecrauit. R. Dū aurora finē daret cecilia dixit. Eya milites xpi Abiici te opera tenebrarū et īduimi ni arma lucis. V. Cecilia va- ledicēs fratrib9 et exhortans eos ait. Eya mili. Gloria pri Abiicite. V9. Ora pro nobis. Cantanti- In laudi. ān. bus organis cecilia do mino decantabat dicens fiat cor meū īmaculatū vt nō cō- fundar. p. Dñs regna. ān. Est secretū valeriane qd tibi vo- lo dicere: angelū dei habeo a matorē q nimio zelo custodit corp9 meū. ps. Jubilate. ān. Ualerian9 in cubiculo ceci- liam cū angelo orātē īuenit. ps. De9 de9. ān. Benedico te pater dñi mei iesu xpi qr p fi liū tuū ignis extinct9 est a la tere meo. p. Benedicite. ān. Ce cilia famula tua dñe quasi a pis argumētosa tibi deseruit ps. Laudate. p. vni9 vgi. et marty. hy9. Jesu corona vir ginū. V. Adducent regi virgi. ān. Dū aurora finez daret ce cilia exclamabat dicens: eya milites christi: abiicite opera tenebrarū et īduamini arma lucis. p. Benedict9. Oro. De9 qui nos. Ad. i. ān. Cantanti bus. ps. De9 in noīe. Ad. iii. ān. Est secretū. p. Legē pone Ca. R. et V de cōi vni9 virgi nis & marty. ad oēs horas di cūtur Ad vi. ān. Ualerianus ps. Defecit. Ad ix. ān. Cecilia ps. Mirabilia. ¶ Sancti cle mentis pape et marty. ad vs sup psal. ferial. ān. Iste sāct9 Psal. feria. cp. Dis pontifex R. Orem9. hy9. Martyr dei qui. V. Gloria et honore. ān. Dedisti dñe habitaculū mar tyri tuo clemēti in mari ī mo dum templi marmorei ange licis manib9 preparatū iter prebens pplo terre vt enarrēt mirabilia tua. p. Magt. Or. Deus q nos annua bea ti clementis martyris

tui atq pontificis solennitate letificas cōcede ꝑpicius: vt cuius natalicia colim⁹: virtutem quoq passionis imitemur. Per. Memo. de scta cecilia. ā. O beata cecilia q̄ duos fratres conuertisti almachiū iudicem superasti: vrbanum epm in vultu angelico demōstrasti. V. Adducent regi. orō vts. Mēo. de sācta felicitate virgine et martyre. Oracio.

Presta q̄s oḡs deus: vt beate felicitatis martyris tue solennia recensentes: meritis ipsius protegamur et precibus. Per do. Ad matu. Inuitato. hym. ān. psal. et V. in singulis noct. de cōi vnius marty. dicuntur Lectio pma

Beatus clemēs romane ecclesie eps disciplinaz beati petri apli secut⁹ ita morū ornamētis pollebat/ vt oībus populis ꝯplaceret. Et q̄s baptizauit publice mēdicitati subiectos eē nō sinebat Hic domicellā virginē neptē domiciani īpatoris sacro velo imposito: vginē ꝯsecrauit et theodorā sisinnii coniugē cōuersā castitatis ꝓpositū ꝓfiteri admonuit. R. Iste sctūs

Irat⁹ sisinnius cle= l. ii. mentē in ecctiam inseqt qui mox orōne clemētis surdus et cec⁹ efficit Post missā beat⁹ clemēs rogatu theodore ad domū sisinnii pgēs: fusa orōne restituit ei visū Qui vidēs clementē iussit eū tene Serui (ri. R. Iust⁹ ger. l. iii. putātes ligare clemētē: colūnas ligauerūt Post hec ꝓcib⁹ theodore sisinni⁹ cōuers⁹ et a btō clemēte baptizat⁹ ē: et cū eo trecēti triginta tres. Et sicut p clemētē sisinni⁹: ita p sisinniū multi nobiles et amici regis nerue ꝯuersi sūt ad xpz Traian⁹ īperator hoc audiens iussit sctm̄ clemētē ī heremo qd adiacet ciuitati cherdone subire exiliū. R. Oremus oēs ad dn̄m iesū xp̄m dixit beatus clemēs Ut ꝯfessorib⁹ suis fontis venas aperiat. Ut de bn̄ficiis ei⁹ gratulemur. V Qui pcussit ī deserto syna petrā et fluxerūt aq̄ in abūdācia ipe nobis laticē affluētē īparciatur. Ut ꝯfes. Glia. Ut de.

Inueniens autem ibi l. iiii. multos xp̄ianos diutina relegacione dānatos ait. Non meis meritis ad vos me misit dn̄s: vt ꝑticeps fact⁹ passionis vestre eciā cōsolaciōis efficiar. Qui cū ab eis didicisset ꝙ a sexto miliario aquam suis deportarēt humeris: ait Oremus oēs ad dn̄m iesū xpz vt cōfessorib⁹ suis fontis venas aperiat. Finita orōne be

atus clemēs circūspiciēs vidit agnū stantē q̇ dextro pede leuato: quasi locū sibi ostēderet. In quo beat⁹ clemens breui sarculo pcuciēs fōtem aperuit: qui suo impetu euomens fluuiū fecit. R. Deside

Ad tanti igit mi (rium. f. v. raculi famā cōcurrit oīs pro uincia: et p doctrinā clementis cōuersi sūt ad dn̄m: ita vt in vna die plusq̄ quīgēte aīe baptizate sūt Infra annū vero facte sūt ibi a credentibus septuaginta quīq̄ ecclesie: et oīa idolorum tēpla destructa sunt Tūc insistentib⁹ paganis missus est ibi dux arsidia nus. Qui cū videret oēs xp̄i anos mori patos: cessit multitudini: et solū clementē cogebat sacrificare. R. Dn̄e p̄-

Qui cū a fide (uenisti. f. vi moueri nō posset: ligata anchora ad collū eius in medio mari p̄cipitat Flēte igit ad litt⁹ maris multitudine xp̄ia norū: pheb⁹ et corneli⁹ dixerunt Oremus oēs ad dn̄z vt ostendat nobis martyris sui corpus Quib⁹ orātib⁹: recessit mare p tria fere miliaria: et ingressi populi p siccū: īuenerūt in modū tēpli marmorei habitaculū a deo paratū et in archa saxea corpus beati clementis et anchorā iuxta eum positā Reuelatūq̄ est discipulis ei⁹ ne eū tollerēt: q̇a omni anno die deposicionis ei⁹ recedet mare: p septē dies ppl'is siccum prebēs iter. R. Orante sc̄ō clemēte apparuit ei agn⁹ dei. De sub cui⁹ pede fons viuus emanat Fluminis īpetus letificat ciuitatem dei. V⁹ Cūq̄ orōnē cōplesset et hincinde circūspiceret vidit agnū stātē. De sub. Gloria. Fluminis. Tres vltime lec. de expōne euāge. Hō quidam nobilis legāt. R. Dedisti domine habitaculum martyri tuo clementi in mari ī modū tēpli marmorei āgelicis manibus p̄paratū iter prebens ppl'o terre. Ut enarrēt mirabilia tua. V. Hoc dn̄e ad laudem & gloriam noīs tui fieri voluisti. Ut. R Pheb⁹ & cornelius discipuli btī clemētis dixerūt ad populū. Oremus oēs ad dn̄z vt ostēdat nobis martyris sui corp⁹. V⁹. Cūq̄ venisset turba fideliū discipuli eius exhortabant eos dicētes. Ore. R. Ora p nobis beate clemens Ut digni efficiamur pmissionib⁹ xp̄i. V⁹. Tu autē martyr xp̄i btē clemens ora p nobis. Ut. Gloria. Ut V⁹ Ora p nobis. In lau. ān.

Non meis merit[is] ad vos me misit dn̄s v̄ris co-

ronis participē me fieri. ps. Dñs regna. ān. Orante sctō clemēte apparuit ei agn9 dei ps. Jubilate. ān. Uidi supra montē agnū stātē de sub cui9 pede fōs viu9 emanat ps De9 de9 me9 ān. De sub cui9 pede fōs viuus emanat fluminis ipet9 letificat ciuitatē dei. ps Bñdicite. ā. Oēs gētes p girū crediderūt xpz dñz. p. Lauda te cp. O is pōtifex. hy9. De9 tuorz. V. Just9 ger. ā. Orem9 oēs ad dñz iesū xpm vt ɔfessorib9 suis fōtē venas apiat. p. Bñdict9. orz. De9 q̄ nos Mēo de scta felicitate Vgīe. orō vts Ad. i. ān. Nō meis. ps. De9 in no. Ad iii ān Orate psal Legem pone. Cap. R. & V. de cōi vni9 mar. et ponti. ad oēs ho ras dicūt. Ad vi. ān. Uidi su pra montē. ps. Defecit. Ad ix ān. Oēs gētes. ps. Mirabilia Ad scdas vs ā Nō meis meritis psal feriales. cp. Omīs pontifex. hy9. De9 tuorz. V9. Just9 ger. ān. Jnuenerūt in modū tēpli marmorei habitaculū a deo paratū. ps. Mgt orō vts. Mēo. de sctō grisogono martyre. Oracio

Adesto dñe supplicacio nib9 nrīs: vt q̄ ex iniq̄tate no stra reos nos eē cognoscim9 beati grisogoni martyris tui intercessione liberemur. Per

¶ Scti grisogoni mar. iii. lc

Dioclecianus i(Le. i. perator in aquilee par tib9 posit9 dū īterficeret xpi anos relacio cucurrit ad euz de oībus xpianis a pfectura vrbana Eo tempore in vicu lis erat rome iussu diocleciani quidam vir dei noīe griso gonus: qui per bienniū multa p xpi noīe ppessus fuerat. Tunc rescripsit diocletian9 ad prefectū vrbis: vt oēs xpi anos interficeret: grisogonū vero ad se destinaret. Lec. ii.

Cūq; ei presentaret ait. Accipe prefecture dignitatē ado rans deos nros Qui ait. De um celi colo: deorum simula chra respuens & potestates a te promissas velut lutū abiiciens. Jratus dioclecianus: iussit eum duci ad aquas gra datas et ibi decollari. Corpusq; ei9 iactū ē ad litt9 ī quo tres sorores xpianissime cum zoilo sene pbitero morabāt

Hic igit pbyter corp9. L. iii beati grisogoni in locello cō digno collocauit et recondiuit cum omni diligencia ī do mo sua. Jndicatumq; est ei p reuelacionem: vbi mare caput eius iactasset. Pergensq; ad locum: ita illud inuenit quasi eadem hora fuisset abscisum. Et afferens corpori

eius cōpaginauit. Ceta de cōi vni⁹ mar. cū ṗdicta. or. Adesto dñe. vt𝔰. Si hoc festū scti grisogoni ⁊ festū sci clemētis in vna ⁊ eadē ebd. cōtigerint dicūt hic de sācto grisogono R. de. iii noc. vni⁹ mar. ita tñ q. R. Preceptur⁹ sit. iii. R. nisi qn hoc festū i do. cōtigerit/ tūc eni dicūt. R. de pmo noc. ⁊. R Preceptur⁹. sit vltimū. R. ⁊ hoc tm i. iii. noc. d marty. decollatis sp. ¶ Scē katherine ꝟginis et mar. ad v𝔰 sup p̄. ā Aue ꝟginū gēma katherina aue sponsa regis regū gl'iosa: aue viua xp̄i hostia tua venerātibus patroci nia iplorata nō deneges suffragia. p̄i fer. cp̄z. vni⁹ ꝟgi. ⁊ mr. R O mater nr̄a ter scā quaterq3 btā. Cū p̄ce deuota famulātū suscipe vota. ꝟ. Jā xp̄o iūcta spōsoq3 tuo sociata Cū. Nō dr vltra/ s3 icipit p̄sa

Eterne ꝟgo mēorie quā sibi desponsdit rex gl'ie. E. ꝟ. Uirginis ples egregie spōsusq3 ꝟgis eccl'ie. E. ꝟ Tu gaudes hodie de dono grē. E ꝟ Et cātas i celo carmē leticie. E. ꝟ. Te laudātes i terra respice. E. ꝟ. Atq3 nr̄a clemēt chor⁹ rñdeat sic Suscipe vota. Gl'ia prī. Cū p̄ce. hy⁹ Uirginis ples. ꝟ Diffusa est grā ān Jnclita scē ꝟginis katherine solēnia suscipiat alacri ter pia mr̄ eccl'ia aue ꝟgo deo digna aue dulcis et benigna obtine nobis gaudia q̄ possi des cū gl'ia. p̄s. Magt Orō.

Omnip̄s sēpiterne de⁹ qui corp⁹ gl'iose ꝟginis tue katherine in mōtē synai ab āgelis deferri iussisti/ ꝯcede p pici⁹: ei⁹ obtētu nos ad arcē ꝟtutū puehi: vbi visiōis tue claritatē mereamur ītueri. p Tūc eat pces. ad altare eiusd cātādo. R. Uirgo flagellat ꝟ. Ora p nobis btā katheria

Deus q̄ dedisti le (Orō gē moysi in sūmitate mōtis synai: ⁊ i eodē loco p āgelos tuos corp⁹ btē katherine ꝟginis ⁊ martyris tue mirabiliter collocasti/ presta q̄s/ vt ei⁹ meritis ⁊ itercessiōe ad mōtē q̄ xp̄s est valeam⁹ puenire. p xp̄m. Jn reuertēdo de scā maria. Ad mat. Jnui. Adoret ꝟginū rex i scl'or scl'a Uirgini q̄ katherine cōtulit celestia. p̄s. Uenite. Hymnus

Katherine collaudemus: virtutū isignia: cordis ei p̄sētem⁹: ⁊ oris obseq̄a: vt ab ip̄a reportemus: equa laudis premia. Hulta fide katheri na: iudicē marēciū: nō formi dat lex diuina: sic firmat elo quiū: q ꝯfutat ex doctrina: do ctores gētiliū. Uicti xp̄m cō-

fitētur: relictis erroribus: iudex iubet vt crementur: nec pilis aut vestibus: ignis nocet sed torrentur: iniustis corporibus Post hec blandis rex molit: virginē seducere: nec pmissis emolit: nec terret verbere: cō peditur custodit: tetro clausa carcere. Clause lumen ne claudat: illucet purphurio: q̄ regine federat: fidei collegio: quor fidē imitatur: ducentena cōcio. Hui9 ergo cōcionis: cōcordes cōstācia: vim mūdane passionis: patri paciēcia: sic suprem9 vt cū bonis: letemur in patria. Amen. In. i. noc. ā Virgo sctā katherina grecie gēma vrbe alexādrina costi regis erat filia. ps. Dn̄e dn̄s nr̄ ān. Specie corpis decora nimis enituit/ sz fide pulchrior spōso supno placuit. ps. Celi enarrāt. ān. Traditur ergo a patre doctorib9 eximiis imbuenda liberalib9 studiis. ps. Dn̄i est tera. V. Diffusa. lc. i.

Marēcius imperator in alexandria/ iussit om̄s regni sui īcolas ad tēplū deorū suor conuenire/ et eis solēne sacrificiū offerre Erat aūt in eadē vrbe q̄dā puella noīe katherina annis duo de viginti costi quōdā regis filia/ liberalibus studiis erudita. Hec itaq in palacio patris residens/ cū audiret mugitum aīaliū et quid hoc esset didicisset: corde doluit. R. Nobilis et pulchra prudēs katherina puella. Flagrat amore dei spnit vana gaudia mūdi V. Cui rex carne pr̄ fuerat reginaq mater. Flagrat. lc. ii.

Tunc virgo signo crucis se muniēs audacter ad cōspectū imperatoris prupit. Cui sic ait. Salutacionē tibi o imperator pferre deceret: si hec q̄ cultib9 demonū exhibes: creatori tuo impenderes: et solā illius maiestatem adorandā intelligeres Admirans vero imperator/ eius sensū et cōstāciam iussit eā custodiri. Misit igitur nūcios vt oēs rhetores et grammaticos ad eum cōuocarēt. Veniūt itaq quīquaginta: qui in oī sciēcia se doctissimos esse asserebāt. R. Martyriū siciēs libamia cesaris horrēs Exclamat xp̄m pter quē nil venerādū. V. Demoniis plena sūt hec ait ydola vana. Exclamat. Lectio. iii

Sedente igitur imperatore pro tribunali assūt oratores astat et puella confidens in domino: et conuersa ad eos dixit. Ego ancilla dei fateor me nichil aliud scire nisi christum verum deum esse et hūc crucifixum. Cumq plura de

fide differeret: stupefacti oratores obmutuerunt. Quib⁹ imperator ait. Quid vos igna ui et degeneres velut eligues sic obmutescitis: Unus eorū ait Scias nos omēs ad christum conuerti Iratus igitur imperator iussit eos igne cremari. In quibus illud mira bile contigit q nec in vestimētis nec in capillis vlla ignis lesio appareret. R. Hec quin quagenos oratores superatos. Dirigit ad celos aurum velut igne probatos. V. Efficiens testes fidei quos pertulit hostes. Dirigit. Glia. Dirigit. In secūdo nocturno. ā. Cum esset adhuc in ānis virgo puerilibus charis orbata parentibus mundi renunciauit opibus. p̄s. Eructauit. ān. Marencius instat impi⁹ cum ydolorum cultib⁹ puella voce libera hec sūt clamat demonia et deum te christe solum predicat os virgineum. p̄s. Deus noster refugiū. ān. Cesar electos cōuocat: rhetores et grāmaticos aduers⁹ illā disputaturos q̄s vicēs virgo xp̄i fidē docuit et martyres deo dignos exhibuit. p̄s. Fūdamēta. V⁹. Specie tua. l. iiii His itaq gestis iubet tyrannus virginem scorpionibus cedi: de hinc in obscuro carcere claudi: ibidem p duodecim dies fame et siti cruciari Contigit autem eum extrema regionis petere. Regina vero cū quodam milite porphirio nomine prima vigilia noctium ad carcerem veniens vt colloquio virginis potiretur vidit claritatē magnam et angelos dei plagas puelle aromatico vnguento confouere. Tu autem. R. O q̄ felices per te sāctissima plures. Quos iubet occidi p christo turbidus hostis. V. Cum duce porphirio fit martyr cesaris vxor. Quos. Lectio. v. Tunc virgo reginam timentem consolans ait. Forti animo esto quia post triduū itura es ad dominum. Cum igitur regina et dux porphirius eius sermonibus exhilarati fuissent: procedunt de carcere media nocte parati ad omnia pro christi nomine sustinenda. Sed et ducenti milites porphirio obsequētes ei⁹ monitis ad christum conuersi sunt. Tu autem domie. R. Impius hanc cesar sisti iubet ante tribunal. Hanc vt peruertat sicut draco vel leo certat. V⁹. Illa manet constans nil blanda vel aspera curās Hanc vt peruertat. Lctō. vi. Reuersus deniq imperator

cum sanctam virginem tormentis non posset superare: iussit fieri q̃tuor rotas/ quarum orbes et intimi circuli clauis prominentibus prefigerentur. Et due vno ordine voluerentur: et alie due contrario impetu agerentur Has inter medias virgo christi exposita tacite oracionis verba fudit ad dominum.
Et ecce angelus domini ita molem illã concussit/ vt partes auulse quatuor milia hominum necarent. Tu autem
℟. Uirgo flagellatur cruciãda fame religatur carcere clausa manet: lux celica fusa refulget. Fragrat odor dulcis cantant celi agmina laudes. ℣. Sponsus amat spõsam saluator visitat illam. Fragrat. Gl'ia pr̃i. Fragrat
In tercio nocturno ãtipho. Gloriosam virginem tyrannus flagellari imperat ⁊ cruciãdã fame in carcere recludi cui escã per colũbam xp̃s facit ministrari. p̃s. Cantate. i. ãn. Illa deo dum agit gr̃as ĩ tenebris lux emicat fragrat odor vincens balsama adest et concio angelica lacero corpori celestia adhibens medicamina. p̃s. Dominus regnauit exultet. ãn. Cum cetu virgineo adueniẽs saluator spõsus sponsam pie visitat consolatur et roborat constans esto ait filia tecum ego sũ nil paueas. psal. Cantate. ii. ℣. Adiuuabit eam. Lectio. vii.
Tunc regina imperatori se opponẽs: de seuicia eum redarguebat: et ad fidem christi exhortabatur. Quod audiens tyrannus: iussit vt ex tortis primo a pectore suis mammillis longo cruciatu torqueretur ⁊ sic caput eius a ceruice recideretur/ et vt carnes eius feris et volatilibus proiicerentur. Quo facto cuz porphirius corpus eius sepelisset et rex illud cognouisset: precepit illum cum militibus suis christum pariter confitentibus extra ciuitatem duci: et ibidem decollari. Tu autem domine. ℟. Horrendo subdenda rotarũ machinamento virgo deum clamat de celis angel⁹ astat. Ecce repentinam dant plebsq͛ roteq͛ ruinã. ℣. Tanq͛ caldeis quondam fornax babylonis. Ecce repẽtinã. lc. viii.
Postera autem die maxencius sedens pro tribunali sãctã virginẽ iussit sibi presentari. Quã cum superare non posset: iussit extra portã ciuitatis decollari Que cũ ad locũ passionis peruenisset: orauit et

dixit Expecto pro te gladiū iesu rex bone/ tu meū accipe spm̄ et fac miam meā agētibus memoriā Et ecce vox de celo venit ad eā: dicēs. Ueni dilecta mea: ecce tibi btitudinis aperit ianua: et ne soliciteris de donis q̄ postulas/ qd postulas impetrasti. ℟ Percussa gladio dat lac p sāguine collo Quā man⁹ angelica sepeliuit vertice syna. ỽ⁹. Mēbris ỽgineis olei fluit vnda salubris. Quā man⁹. l. ix. Facta ergo hac voce: tunc virgo xpi lacteā ceruicē ptendens: a spiculatore pcussa est Statīq lac de corpore ei⁹ pro sanguine effusū terrā vberi⁹ irrorauit. Angeli quoq assūptū corpus ei⁹ in mōtē synai deportauerūt. In quo loco innumera ad laudē dei fiunt miracula. De sepulchro eius riuus olei indeficiēter manare videtur. Sed et de minutis ossib⁹ q̄ de sarcofago cū oleo effluunt: vbicūq asportant stillat oleum: ex quo peruncta debiliū corpora: celeri medicina sanant. ℟. O mater nr̄a. vtš. ad veš. et dr̄ hic sine psa. ỽ⁹. Ora p nobis. In laudi. ān. Passionē gloriose virginis katherine deuote plebs celebret fidelis q̄ sui memores deo cōmēdat meritis et iuuat bn̄ficiis. p̄. Dn̄s regnauit. ā. Post plurima supplicia martyr alma ad decollandū est ducta ad celum man⁹ oculos tēdēs collum sub iugulo orās dat gloriam deo. p̄. Jubilate. ān. Expecto pro te gladiū iesu xp̄e rex bone: tu meū de padiso suscipe spm̄ et fac miam meā agentibus memoriā. p̄s. Deus deus me⁹. ān Uox de celo insonuit: veni dilecta mea veni intra thalamū sponsi tui quod postulas īpetrasti p q̄bus oras salui erūt. psal Benedicite. ā. Quia deuotis mētibus tua solennia pie recolimus o btā katherina ora p nobis q̄s. psal. Laudate. Capi. vni⁹ ỽgi. et marty. Hymnus

Pange ligua gloriose: ỽginis martyrium/ gemme iubar preciose: descendat ī mediū/ vt illustret tenebrose: mentis domiciliū. Preses di es expendat: in eius preconiū/ cuius virt⁹ dilatatur: in ore laudanciū/ si gestorum teneatur: finis et iniciū Imminēte passione: virgo hec interserit/ assequatur iesu bone: qd a te pecierit/ suo quisq in agone: memor mei fuerit In hoc caput amputat/ fluit lac p sāguine: angelor sublevat/ corpus multitudine: et sinay col

locat/ in supmo culmie Hoc declarat hoc explanat/ meritū vgineū/ qp in ei9 tūba manat/ icessāter oleū/ cui9 virtus oīs sanat/ dolorꝫ aculeū. Ui doloris corporalis/ vt sanat hec vnctio/ sic liquoris spiritalis/ mūdet nos īfusio/ et eterno tpalis/ dolor cedat gaudio/ V9 Adducent regi virgines post eā. ān. Bñdictus dñs rex celestis q p merita btē katherine virginis medelā langui dis pstat sanitatis ipi9 corpo ris oleo fideliter punctis. ps Bñdict9 orō. Ops sempitne deus vtš. Ad. i. ān. Passionē p. De9 i noīe. Ad. iii. ā Post plurima. ps Legē pone. Cap. R. et V. de cōi vni9 virgi. et mar. ad oēs hor. dicūt. Ad vi. ān. Expecto. ps Defecit. i Ad ix. ān. Or deuotꝫ. ps Mirabilia Ad scdas vš. ān. Passionem psal. ferial. Ca. vni9 virgi. et mar. hy9. Iesu corona vgi. V. Adducent regi vgīes. ān. Prudēs et vigilās virgo qualis es cū spōso illo q te elegit de mūdo qp pulchra qp mirabilis quāta luce spectabilis iter syon iuuēculas et hierusalem filias thalamo gaudēs regio cōiūcta dei filio. p. Mgt orō vtš. Mēo. de sctō lino papa et mar. Orō de cōi vnius mar. et pōtifi ¶ Scti lini pape et mar. oīa fiāt de cōi vni9 martyr. et pontifi. cū. iii lec. de cōi

¶ Sctōr saturnini et sisinnii mar. iii. lec. fiāt cū noc. pter vigiliā.

Deus q nos btōrū martyrum tuor saturnini atqz sisinnii concedis nataliciis pfrui: eorum nos tribue meritis adiuuari. Per do. Si hoc festū infra aduen. dñi cōtige. nichil fiat de festo nec eciā mēo. nisi tm ad veš. et ad matu. beate marie vgi. Ad matut. iii. lec.

Lec. i. Beatus saturninus senex cū esset in custodia vna cū btō sisinnio diacono: veniebāt ad eū multi gentiles et baptizati sūt ab eo Qd audiēs laodici9 vrbis pfect9: iussit tribunal sibi ppari et eos sibi psentari. Le. ii

Ducti sunt igit vincti nudis pedib9 corā pfecto. Qui ait illis Deponite vanas supsticiones vrās: et adorate deos imortales nostros/ quos iperatores augusti nri adorāt Cui sisinni9 ait Nos pctōres adoram9 dñz iesum xpm dei filiū nā demonibus et lapidib9 nunqp hūiliabimur. Le. iii.

Iratus autē laodicius iussit vt flammas ad eorū latera ponerent et in eculeo truderēt Quo facto illi alacri vultu:

gracias deo reddebāt. Jussit igit̄ p̄fect⁹: vt ābo capite punirētur. Depositi igit̄ de eculeo ducti sūt ī via numētana secūdo miliario ab vrbe/ ⁊ ibidem decollati sunt. Tu aūt.

Cet̄a de ꝯi pl̄rimoꝝ martyꝝ

¶ Notādū est ꝙ ista q̄ sequūtur hic inserēda sūt ī seruicio sc̄ti blaani patroni eccl̄ie cathedralis dūblaneñ cui⁹ solēnitas celebrat̄ decimo die augusti. Et hoc ī dyocesi dūblaneñ: et alubi differtur in crastinum propter festum sancti laurencii. Ad vespas. ān.

Psalmoꝝ modulos deuota cātica plebs letis mētib⁹ pangat catholica die quo trāstulit ad regna celica blaani sp̄m phalanx āgelica. p̄. fer̄. cp̄ꝫ. Ecce sacerdos. ℞. Lampas ardoris. Hymnus.

Xp̄e cūstoꝝ presulū corona: ꝑmanēs sol⁹ presul sēpitern⁹: festa blaani p̄sulis nos digne: fac celebrare. Hic calcās mūdi cūcta blādimēta: seruire tibi digno famulatu: studuit sꝑ dū māsit ī hui⁹: corpore mortis. Multiplicauit dispēsator prudēs: sic sibi pauca cōmissa talenta: qđ supra multa tuo cōstitut⁹: gaudio regnat. Quo pie xp̄e illius obtētu: te deprecamur tāto cū patrono: fac cōregnare culpis expiatos: seruulos et nos. Sit regi summo dora laus et virt⁹: q̄ regnās vn⁹ tribus ī ꝑsonis: cūcta creauit regit ⁊ ꝑ scl̄a: nescia finis. Amē ℣⁹. Amauit. ān. Salue gēma celestis gr̄e dūblaneñ ecclesie salue dec⁹ ⁊ robur patrie iuua nos ī valle miserie ducēs tecū ad mōtē gl̄ie. p̄s. Magt.

Oꝝ. vt ī festo. Ad mat Inui. Xp̄s adoret̄ iubilus corde cumilet̄. Quo sūt p̄cipue festa blaane. p̄s. Uenite. Hy⁹. Xp̄e cūstoꝝ. Jn. i. noc. ān. Legem dei meditatur cui⁹ p̄ce suscitatur defūctus qui sequebatur ip̄m donec viueret. p̄s. Btūs vir. ān. Dū ignē extinguerit liuor malignorū puer flatu cōfouet sūmū digitorū mox sintille saliūt lumē fert ī chorum. p̄s. Quare fre. ān. Uere virtute est ⁊ predit⁹ cui⁹ coxit anelit⁹ piscē crudū quē monitus tulit ales diuinitus. p̄s. Dn̄e qđ. ℣. Amauit. ℞. Dies ista laudib⁹ expādat̄ tota ad honorē p̄sulis quē ꝓduxit bota. Cui⁹ tot ꝟtutib⁹ gaudet plebs deuota. ℣. Digitis ignē traxit piscē crudū mat̄ coxit flatu sacer puulus. Cui⁹ ℞. Senex venerabilis cathan⁹ laudabilis etate teneꝝ doctrinis imbuit. Et mores docuit blaanū puerū. ℣⁹. Profectu

spūs & casti corporis expleuit spaciū mox mlti tpis. Et. ℟. Lampas ardoris vas lucis flosq pudoris mestis solamē prebēs egrisq iuuamē. Stella micans tenebris p̄cibꝰ mala dilue crebris. ℣ꝰ. Fac cordis sane fuit plage scē blaane. Stella. Gl'ia patri. In. ii. noc. ān Fide stat solidus nō corde duplici defūctū suscitat a morte triplici. p̄. Cū īuocarē. ān. Pauit mirabili messores pabulo mētis & corporis dās cibos populo. p̄s. Uerba mea. ān. Secūdus moyses petraʒ pcusserat fōs statim scaturiit plebem refrigerat. p̄s. Dñe dñs. ℣. Iustꝰ. ℟. Puer nauicula cōtexta vimine cū matre ponitur absq solamine. Sed pio regit diuino numine. ℣. Mater cū puulo fretū abhorruit nā remis remige & velis caruit. Sed pio. ℟ In hoc scō dñs docet reuereri omēs suos seruulos q̄s habet tueri. Qui quandoq pii sūt qñq seueri. ℣ꝰ. Mox ictu fulmīs pstrati corruūt q̄ vaccas p̄sulis iiuste rapiūt. Qui. ℟. Dū rediret pegre vir deo deuotꝰ filiū ter suscitat regis pie motꝰ. Uitā visum speciē reddēs orat. totꝰ. ℣ Laudetur dñs ī cūctis ppl'is per quē blaanꝰ tot fulget miraculis. Uitā. Gl'ia. In. iii. noc. ā. Fidē mores īstruēs xpi dilatauit cultū et qđ docuit signis cōfirmauit. p̄s. Dñe q̄s. ā. Aureo cādelabro vt lucet lucerna sic blaanꝰ micuit sciens eťna. p̄s. Dñe ī ꝟtute. ān. Colūpna marmorea basi stans argēti fuit eiꝰ castitas cū fide feruēti. p̄s. Dñi est terra. ℣ꝰ. Iustꝰ vt palma. ℟. Gulosos dāpnat scl'i p disciplinā vituli. Cui cū signū apposuit crucis stati abstinuit cōtētus semel sugere Docēs nos pce viuere. ℣. Sic colūpna stabilis fulsit dei tēplū vite bōe posteris reliq̄ns exēplū Docēs. ℟ Ignis mirificꝰ ducēs ppl'os ī amorē Piscis apri cerui cūctꝫ dāt signa stuporē. ℣. Hic resonēt psalmi meritis ātistitis almi. Piscis. ℟. O felix trāsitus blaani p̄sulis bota nūc iubilet pre cūctis īsulis. Que talē ptulit ɔciuē āgelis Quo domus dñi fulget miraculis ℣. Iesu nos adiuua blaani p̄cibꝰ offēsas diluēs ditās ꝟtutibus. Quo. Gl'ia. ℣ꝰ. Ora p nobis. In laudibus ātipho.

Laudes deo debitas deuote reddamꝰ q̄ blaani p̄sulis festa celebramꝰ p̄ Dñs regna. ān. Uirū sāctū p̄dicās liquor noui fōtis signo satis obstupes plebs monocerōtis

p̃s. Jubilate. ān. Mēte vigil corpe dormiēs vt leo/ orans psallēs p̄dicās sic adhesit deo p̃s. Deꝰ deꝰ meꝰ. ān. Bn̄dicāt dn̄m oēs creature dū ꝑ sctis singule mutant vim nature. p̃s. Bn̄d. ān. Proposuit nobis merita bt̄i blaani ꝑ quez egri duplici morbo fiūt sani. p̃s. Laud dn̄z. cp̄. Ecce sacerd

Turba refulsit celica: (ꝓ plaudat chorꝰ fideliū: digna blaani merita: ꝯmēorās alacriter. Hic dei v̄bū p̄dicās: gētes ꝯuertit ꝑfidas: cōuersos ꝑ miracla: crebra xp̄o cōsolidās. Piscē coxit spiramine: ignē ꝓfert ex digitis: regis natū ter suscitat: addens visū cū specie Mire messores reficit: cadit predo ꝑ flumina: ignoscētisq; p̄sulis: seuus abegit pecora. Xp̄z rogemꝰ supplices: vt ꝑ huiꝰ p̄camia: pctā pie ꝯdonās: sua det nobis gaudia. Sit deo laus & glia: trino simul & simplici: solꝰ q̄ ꝓuidēcia: cuncta regit mirabili. Vꝰ. Justꝰ ger. ā. Jesu dulcissime p̄ces cōsidera blaani presulis nō nr̄a scelera eiꝰ da meritis Ut mens vox opera tecū nos collocet ī ꝑte dextera p̃s Bꝰ. Ad. ii. vs̄. ā. Ardēs lucēs eminēs lāpas caritatis alme presul oleū pre pietatis lumē prebe gr̄a sanās a pctīs duc nos ad perpetuum regnum claritatis. psalmus. Magnificat.

¶ Inferius ꝑ ꝑte estiuali legēde sctōꝝ ī eadē singulis in mēsibꝰ ꝑ quotā folii suo ordine facilime cōperiantur.

¶ In mēse iunii

¶ In mēse iulii

Finis

¶ Versus de conclusione oracionum siue collectarum
Per dominum dicas: si patrem presbiter oras
Si christum memores: per eundem dicere debes
Si loqueris xp̄o: qui viuis scire memento
Qui tecum si sit: collecte finis in ipso

Laus deo cui⁹ gracia finis adest presenti opusculo Esti
ualis partis breuiarii diuinorum officiorum de tempore
et de sanctis: ac Dauitico psalterio congruenter per fe-
rias diuiso: cuꝫ Inuitatoriis/ Hymnis/ Antiphonis/ Ca
pitulis/ Responsoriis/ Horis: Feriarum commemoracio
nibus per anni circulum Necnon cōmuni sanctorū plu-
rimarum virginum et matronarum cum Kalendario et
mobilium festorum Tabula perpetua: cum diuersorum
sanctorum legendis: que antea sparsim vagabantur/ et
nonnullis aliis adiunctis Sacerdotibus q̄nnecessariis p
Reuerendum in christo patrem Vvilelmum Abirdoneñ
episcopum/ studiosius maximisq; cum laborib⁹ collectis
non solum ad ecclesie sue Abirdoneñ Verūeciā ad tocius
ecclesie scoticane vsum percelebrem Opido Edinburgē-
si impresso Jussu et impensis honorabilis viri Vvalteri
Chepman eiusdem opidi mercatoris quarto die mensis
Junii Anno domini Millesimo CCCCC. decimo

Walterus chepman